DAMAGE BOOK

THE BOOK WAS DRENCHED

UNIVERSAL LIBRARY
OU_200771
UNIVERSAL LIBRARY

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

ಎಂದರೆ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ಅವತಾರವೇಯಾಗಿದ್ದ

ಶ್ರೀಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜರು

ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಮೇಲೆ ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ

ಭಾವಾರ್ಥದೀಪಿಕೆಯೆಂಬ ಟೀಕೆಯು

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದವು.

ಇದನ್ನು

ಶ್ರೀಗುರುದತ್ತಾತ್ರೇಯಭಕ್ತರಾದ

ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸುಬ್ಬರಾವ ಮೂಡಕಟ್ಟಿ, ಬಿ. ಎ.

(ಕನ್ನಡ ಗುರುಚರಿತ್ರದ ಕರ್ತರು)

ಮಾಮಲೇದಾರ, ಕಾರವಾರ

ಇವರು ಕನ್ನಡಿಸಿದರು.

ಇದರ ಪರಿಶೋಧಕರು.

ವೇದಮೂರ್ತಿ ಪಂಡಿತ ಕುಮಟಾ-ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯರು.

ಎರಡನೇಯ ಭಾಗ

(೨೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು)

೭ ರಿಂದ ೧೮ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು.

ಬೆಲೆ ರೂ. ೪—೦—೦

Printed at the "*Central Printing Press*," Karwar,
by **M. V. Godbole**, and published by
R. S. Mudakatte, B A.
Huzur Mamlatdar, Karwar.
8th December 1932.

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೂ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜರ ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೂ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಈ ದಿವಸ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವು ತಯಾರ ಆಗಿ ೫ ವರ್ಷಗಳಾಗಿ ಹೋದರೂ ಅದನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಜನತಾಜನಾರ್ದನನಿಗೆ ಅರ್ಪಣ ಮಾಡುವ ಯೋಗವು ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಈಗ ಸುಮಾರು ೪ ವರುಷಗಳಾಗುತ್ತಾ ಬಂದರೂ, ಅವಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ತೇಜನವು ದೊರೆಯುದಿದ್ದರೂ, ತಯಾರ ಮಾಡಿದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಭಗವತ್ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದು ಈ ದಿವಸ ಗೀತಾ ಜಯಂತಿಯ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಜನತಾಜನಾರ್ದನನಿಗೆ ಸಾದರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಅವತಾರವಿವರವೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ "ಸಮಾಪನೆ" ಎಂಬ ಸದರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯೆಂದರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಟ ತತ್ತ್ವಸಾರದ ಗಂಗಾನದಿಯು. ಅದು ಅಮೂಲ್ಯ ಜ್ಞಾನದ ಭಂಡಾರವು, ಇದು ಒಂದು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಪುಸ್ತಕರತ್ನವು. ಇದನ್ನು ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ಲಕ್ಷಾವಧಿ ಮಂದಿ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಓದಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು ಇರುವವರೆಗೆ ಹಾಗೆಯೆ ಲಕ್ಷಾವಧಿ ಮಂದಿ ಓದುತ್ತಾ ಹೋಗುವರು, ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚಪೀಡಿತವಾದ ಮಾನವಜಾತಿಗೆ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಸುಖದ ಲಾಭವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಇದು ಉತ್ತಮವಾದ ಸಾಧನವು. ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನರಿಯದ ಪಾಮರರಿಗೆ ಗೀತಾಜ್ಞಾನವು ಆಗಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನೇ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜರ ಅವತಾರಧರಿಸಿ ದೇಶಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಟೀಕೆ ಬರೆದು ಪಾಮರರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಾಮೃತದ ಪ್ರಾಶನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಈ ತತ್ತ್ವಸಾರದ ಗಂಗಾನದಿಯು ಈ ಹೊತ್ತಿನದಿವಸ ಕರ್ಣಾಟಕ ದೇಶದಮೇಲೆ ಹರಿದು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಭಗವದ್ಭಕ್ತರು ಅದರಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಕಡವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಕೈವಲ್ಯ ಮಠಾಧೀಶರಾದ ಶ್ರೀಪೂರ್ಣಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿಯವರ ಆಭಾರವನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಇವರು ಉದಾರಾಂತಃಕರಣದಿಂದ ಈ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇವರು ನನಗೆ ಗುರುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಾದರವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಭಗವದಿಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ಆಯಿತಲ್ಲದೆ ನಾನು ಬರೆದೆನೆಂತ ಎಂದೂ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನಲ್ಲ.

ಯತ್ಕರೋಷಿ ಯದಶ್ನಾಸಿ ಯಜ್ಜುಹೋಷಿ ದದಾಸಿ ಯತ್ ।
ಯತ್ತಪಸ್ಯಸಿ ಕೌಂತೇಯ ತತ್ಕುರುಷ್ವ ಮದರ್ಪಣಂ ॥

ಈ ಭಗವದುಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ಚರಣಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ

ಕಾರವಾರ.
ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷ ಶು॥ ೧೧
ಗುರುವಾರ ಶಕೇ ೧೮೫೪.

ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸುಬ್ಬರಾವ ಮೂಡಶೆಟ್ಟಿ, ಬಿ. ಎ.
ಹುಜೂರ ಮಾಮಲೇದಾರ
ಕಾರವಾರ.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯ ಸಪ್ತಾಹಪದ್ಧತಿ.

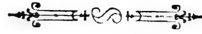
ಶ್ರಾವಣ ಬಹುಳ ೧ನೆಯ ದಿವಸ ಹಿಡಿದು ೮ ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ.

ದಿವಸ.	ಅಧ್ಯಾಯ.	ಮುಂಜಾನೆ.	ಮಧ್ಯಾಹ್ನ.
೧	೧, ೨, ೩, ೪, ೫	ಸಂಸ್ಕೃತ ಗೀತಾಶ್ಲೋಕ.	ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿ.
೨	೬, ೭	,,	,,
೩	೮, ೯, ೧೦	,,	,,
೪	೧೧, ೧೨	,,	,,
೫	೧೩, ೧೪	,,	,,
೬	೧೫, ೧೬, ೧೭	,,	,,
೭	೧೮	,,	,,
೮ ಕೃಷ್ಣಾಷ್ಟಮಿ.	೧ — ೧೮	ಸಂಪೂರ್ಣಸಂಸ್ಕೃತಗೀತಾಶ್ಲೋಕಪಠನ.	

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

(೨ ಎರಡನೆಯ ಭಾಗ.)

೭ ಏಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಮಯ್ಯಾಸಕ್ತಮನಾಃ ಪಾರ್ಥ ಯೋಗಂ ಯುಂಜನ್ಮದಾಶ್ರಯಃ ।
ಅಸಂಶಯಂ ಸಮಗ್ರಂ ಮಾಂ ಯಥಾ ಜ್ಞಾಸ್ಯಸಿ ತಚ್ಛೃಣು ॥ ೧ ॥

ಜ್ಞಾನಂ ತೇಽಹಂ ಸವಿಜ್ಞಾನಮಿದಂ ವಕ್ಷ್ಯಾಮ್ಯಶೇಷತಃ ।
ಯಜ್ಜ್ಞಾತ್ವಾ ನೇಹ ಭೂಯೋಽನ್ಯಜ್ಜ್ಞಾತವ್ಯಮವಶಿಷ್ಯತೇ ॥ ೨ ॥

ಸಿರಿಯರಸ ಹರಿ ನರನಿಗರುಹಿದ- ।
ನರರೆ ಕೇಳೀಗಾಟ ಯೋಗದಿ ।
ಪರಸುಸಂಪನ್ನನು ಕಣಾ ಮಗುಳಾನು ನಿನಗೊರೆವೆ ॥
ಪರಮ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನು ಮೇ- ।
ಣೆರದೆ ಲೌಕಿಕ ಜ್ಞಾನವನು ನೀ- ।
ನರಿಯಲಿದ ನಿನಗರಿವುದಲ್ಲೈ ನಿನ್ನ ನಿಜರೂಪ ॥ ೧ ॥

ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನವನು ತಿಳಿಯಲು ।
ನಾನು ಕರತಲರತ್ನದಂದದಿ ।
ಪೂರ್ಣತನದಿಂ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯ ಪಥದೊಳಗೆ ಒಂದೆ ॥
ಜ್ಞಾನಲೌಕಿಕದಿಂದ ಪಾಡುವು- ।
ದೇನೆನುತ ಸಂಶಯವು ನಿನಗಿರೆ ।
ನಾನು ನಿನಗಾನೊರೆವೆ ಮೊದಲಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಬೇಕಿದನು ॥ ೨ ॥

ಜ್ಞಾನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಲು ।
ಹೀನದೃಷ್ಟಿಯ ಬುದ್ಧಿಯಾಗುವು- ।
ದೇನು ಹೇಳೈ ತೀರ ಹೊಂದಿದ ನಾವೆ ಚಲಿಸುವುದೆ ॥
ಹೀನ ಕುಂಠಿತ ಬುದ್ಧಿಗತಿ ಯಿರೆ ।
ವಾಸಿಯುಹುದು ವಿಚಾರಸರಣಿಯು- ।
ದೇನ ಹೇಳಲಿ ತರ್ಕ ನಡೆಯದು ಜ್ಞಾನವಿದೆ ನೋಡು ॥ ೩ ॥

ಎರಡನೆಯ ಲೌಕಿಕದ ಜ್ಞಾನವ ।
ಕರೆವರೈ ವಿಜ್ಞಾನವೆನುತಲಿ ।
ನರನು ಸತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚವೆನಲಜ್ಞಾನವಾಗುವುದು ॥
ಹರಿದು ವಿಜ್ಞಾನವ ಸಮೂಲವ ।
ಕರಗಿಸುತಲಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವ ।
ಒರವುದೈ ಸುಜ್ಞಾನ ಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪ ಪ್ರಕಟಿಪುದು ॥ ೪ ॥

ಸಾಧ್ಯವಾಗಲು ಜ್ಞಾನಯೋಗವು ।
ವಾದತರ್ಕಾದಿಗಳು ಕುಂಠಿತ- ।
ವಾದುವೈ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಪ್ಪುದು ಶ್ರೋತೃವೃಂದಕ್ಕೆ ॥
ಭೇದಭಾವವಿನಾಶವಪ್ಪುದು ।
ಬೋಧವಹುದೈ ಮನಕೆ ಹೇತುವು ।
ಹೇ ಧನಂಜಯ ಶಬ್ದದಿಂ ವರ್ಣಿಸುವೆ ಗುರುತತ್ತ್ವ ॥ ೫ ॥

ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ಸಹಸ್ರೇಷು ಕಶ್ಚಿದ್ಯತತಿ ಸಿದ್ಧಯೇ ।
ಯತತಾಮಪಿ ಸಿದ್ಧಾನಾಂ ಕಶ್ಚಿನ್ಮಾಂ ವೇತ್ತಿ ತತ್ತ್ವತಃ ॥ ೩ ॥

ನರನೆ ತತ್ತ್ವವ ಪರಿಕಿಸಲು ಸಾ- ।
ವಿರದೊಳೊಬ್ಬಗೆ ಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯು ।
ವಿರಳರೆನ್ನನು ತಿಳಿವರೀ ಜ್ಞಾನೇಚ್ಛುಹಲವರಲಿ ॥
ಧರೆಯಲಾ ಮಾನವರ ಹೆಕ್ಕಿ ಸು- ।
ಭರದಿ ಸೈನ್ಯ ತಯಾರಿಸುವರೈ ।
ಧುರದಿ ಕೈಕೈಯಾಗೆ ಖಡ್ಗಾಘಾತದೆದುರಿನಲಿ ॥ ೬ ॥

ಬರುವರತಿದುರ್ಲಭರು ವಿಜಯದ ।
ಸಿರಿಯು ಮಾಲೆಯನೇರಿಸುವ ವರ- ।
ಪುರುಷನೋರ್ವನೆ ಸೈನ್ಯದೊಳಗುಪವಿಷ್ಟ ಸರಿ ಪಾರ್ಥ ॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನಯ ಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ।
ಧರಿಸುತಾಶೆಯ ಯತ್ನ ಮಾಡುವ- ।
ರಿರುವರೈ ಜ್ಞಾನೇಚ್ಛುಗಳು ಕೇಳ್ ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ೭ ॥

ಪಾರಗಾಣುವನೋರ್ವನವರಲಿ ।
ತೋರುವುದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯವು ।
ಚಾರುತರದಿಂದಿದನು ಪೇಳುವೆ ಮುಂದೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಧೀರ ರಣಗಂಭೀರ ಕುಂತಿಕು- ।
ಮಾರ ವಿಜ್ಞಾನವನು ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತಾರದಿಂದಲಿ ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೮ ॥

ಭೂಮಿರಾಪೋಽನಲೋ ವಾಯುಃ ಖಂ ಮನೋ ಬುದ್ಧಿರೇವ ಚ ।
ಅಹಂಕಾರ ಇತೀಯಂ ಮೇ ಭಿನ್ನಾ ಪ್ರಕೃತಿರಷ್ಟಧಾ ॥ ೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಂಗಕ್ಕೆ ಛಾಯೆಯು ।
ಮೆರೆವ ಪರಿಯಲಿ ಕಾರ್ಯರೂಪದೊ- ।
ಳಿರುವುದೆನ್ನಯ ಛಾಯೆ ಮಾಯೆಯೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಕರೆವರಿದನೇ ಪ್ರಕೃತಿ ಯೆನುತಲಿ ।
ನಿರುತವದರಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರಗ- ।
ಳಿರುವುವೈ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಜನಿಸಿದುದೀ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ॥ ೯ ॥

ಧಾರುಣಿಯು ಜಲ ತೇಜ ವಾಯು ಖ ।
ಚಾರು ಮನವೊರ್ ಬುದ್ಧಿಯೊರಹಂ- ।
ಕಾರವೀಪರಿ ಯೆಂಟು ಭೇದಗಳಿಹುವು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬೇರೆ ಬೇರೀ ತೆರದೊಳಿರುವ ಪ್ರ- ।
ಕಾರವೆಂತೆನೆ ಯೆನಗೆ ನೀನು ವಿ- ।
ಚಾರಿಸಲು ಕಾರಣವ ಕಾಣೆನು ತತ್ತ್ವವಿದು ನಿಜವು ॥ ೧೦ ॥

ಅಪರೇಯಮಿತಸ್ತ್ವನ್ಯಾಂ ಪ್ರಕೃತಿಂ ವಿದ್ಧಿ ಮೇ ಪರಾಮ್ ।
ಜೀವಭೂತಾಂ ಮಹಾಬಾಹೋ ಯಯೇದಂ ಧಾರ್ಯತೇ ಜಗತ್ ॥ ೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಯೆಂಟು ಭೇದಗ- ।
ಳಿರಿಸಿದರೆ ಕೂಡೊಂದು ಭಾವದಿ ।
ಪರಮ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಯೆನ್ನದಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇರುವುದಿದುವೇ ಜೀವಭೂತವು ।
ಕರೆವರೀ ಹೆಸರಿನಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ।
ಕರಿಸುವುದು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲೀ ಜೀವಭಾವವನು ॥ ೧೧ ॥

ಸಂದು ಜಡವಸ್ತುವಿಗೆ ಜೀವಕೆ ।
ತಂದುಕೊಡುವುದು ಚೇತನಕೆ ತಾ- ।
ನಂದು ಚೇತನೆ ಕೊಡುವುದೈ ನಿಜವಾಗಿ ಕೌಂತೇಯ ॥

ತಂದು ಮನದಲಿ ಶೋಕಮೋಹವ ।
ಕುಂದಿಸುವುದೈ ಜ್ಞಾನವನೆ ಕರ- ।
ತಂದು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಕೊಡುವುದೈ ನೀ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪ್ರಕೃತಿ ಕೌಶಲ- ।
ಭರದಹಂಕಾರದಲಿ ಜಗ ತಾಂ ।
ಧರಿಸಿಹುದು ನಾನೊರೆದೆನೀ ಪರಿ ಗೂಢತತ್ತ್ವವನು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೋರ್ಪ ವಿಶ್ವವೆ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಾಟವು ।
ಧರೆಯಲಿದನರಿತವರೆ ಜಾಣರು ಯೆಂದನಾ ಹರಿಯು ॥ ೧೩ ॥

ಏತದ್ಯೋನೀನಿ ಭೂತಾನಿ ಸರ್ವಾಣೀತ್ಯುಪಧಾರಯ ।
ಅಹಂ ಕೃತ್ಸ್ನಸ್ಯ ಜಗತಃ ಪ್ರಭವಃ ಪ್ರಲಯಸ್ತಥಾ ॥ ೬ ॥

ಎಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮಪರಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವ- ।
ಚ್ಛಂದದಿಂದೀ ಸ್ಥೂಲ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ।
ಒಂದು ಸಂಯೋಗವನು ಮಾಳ್ಪದು ಕೇಳ್ ಧನಂಜಯನೆ ॥
ಅಂದು ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಲು ।
ಒಂಧುರದ ವರ ಟಂಕಸಾಲೆಯು ।
ಒಂದುವುದು ಲೋಕದಲಿ ಚಂದವನೆಂತು ಪೇಳುವೆನು ॥ ೧೪ ॥

ಜಾತಿಗಳು ನಾಲ್ಕಿಹುವು ಪ್ರಾಣಿ- ।
ವ್ರಾತದಲ್ಲಿಯೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ।
ಭೂತಪಂಚಕಯೋಗದಿಂದಾಗುವುದು ವಿಶ್ವವಿದು ॥
ಭೂತಳದಿ ಸ್ವೇದಜ ಜರಾಯುಜ- ।
ವಾತೆರದೊಳುದ್ಭಿಜ್ಜವಂಡಜ ।
ಜಾತಿ ನಾಲ್ಕಾಗುವುವು ಪರಿಪರಿ ರೂಪವೇಳುವುವು ॥ ೧೫ ॥

ಅರಿ ನರನೆ ಯೆಂಭತ್ತುನಾಲ್ಕುಗ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಯುಪಜಾತಿಲಕ್ಷಗ- ।
ಳರಿವರಾರಿವುಗಳೊಳು ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಷ್ಟು ಜನಿಸುವುವು ॥
ಇರುವುವಿವು ನಾಣ್ಯಗಳೆ ಪರಿಪರಿ- ।
ಯಿರದು ಗಣನೆಯು ವ್ಯಕ್ತವಿವುಗಳ ।
ಸರುವವ ನಿರಾಕಾರವೆಂತಿದ ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಿನಗೆ ॥ ೧೬ ॥

ಹೊರಗೆ ಬರುವುವು ಪ್ರಕೃತಿ ಗರ್ಭವ ।
ಧರಿಸಿ ಹುಟ್ಟಿಪುದಿವುಗಳನು ತಾಂ ।
ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಗಳ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಹಚ್ಚಿ ನಾಣ್ಯಗಳ ॥
ಹೊರಗೆ ತೆಗೆವುದು ಜಗದೊಳೆಲ್ಲವ- ।
ನರಿವುದಿದನೆಲ್ಲವನು ಮಾಯೆಯೆ ।
ಧರೆಯೊಳನ್ಯರಿಗಿಲ್ಲವರವೈ ಗಣನೆ ಮೇಣಿಲ್ಲ ॥ ೧೭ ॥

ಎಸಗಿ ಬಹುವಿಧರೂಪ ನಾಣ್ಯವ ।
ಪಸರಿಸುವುದೈ ಪ್ರಕೃತಿ ಒಳಿಕದು ।
ಮುಸಿಯೊಳಿದ ಕರಗಿಸುವುದೈ ಯಾ ಟಂಕಸಾಲೆಯಲಿ ॥
ವಸುಮತಿಯೊಳಾ ಕರ್ಮಕನುಗುಣ ।
ಪ್ರಸರವನು ಮಾಡುವುದು ಸರ್ವವ- ।
ನುಸುರಲಾರೆನು ಮಾಯೆಯಾಟವೆ ಸರ್ವ ಸೃಷ್ಟಿಯಿದು ॥ ೧೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ರೂಪಕವ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳಿದೆ ನಿನಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಪರಿಯ ತಿಳಿಯಿತೆ ನಿನಗಿದನ್ಯ ಪ್ರಕಾರದಲಿ ಪೇಳ್ವೆ ॥
ಪರಿಪರಿಯೊಳಾ ನಾಮರೂಪವ- ।
ನಿರದೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದು ಪ್ರಕೃತಿಯು ।
ಒರುವುದರವೆನಗೊರ್ವನಿಂಗೀ ಮಾಯೆಯಾಟವಿದು ॥ ೧೯ ॥

ಎನ್ನಲಿಹುದೀ ಮಾಯೆಯದರಿಂ ।
ಭಿನ್ನತೆಯ ನಾ ಕಾಣೆ ಪ್ರಕೃತಿಯು ।
ಯೆನ್ನೊಳಗೆ ತಲ್ಲೀನವಿಹುದೀ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯಲಾ ॥
ಎನ್ನುವರು ಕೋವಿದರು ಜಗವು- ।
ತ್ಪನ್ನವೆನ್ನಿಂದಾಗುವುದು ಲಯ- ।
ವೆನ್ನಲಿಯೆ ಹೊಂದುವುದು ಪಾಲನವೆನ್ನೊಳಿಹುದೆಂದು ॥ ೨೦ ॥

ಮತ್ತಃ ಪರತರಂ ನಾನ್ಯತ್ಕಿಂಚಿದಸ್ತಿ ಧನಂಜಯ ।
ಮಯಿ ಸರ್ವಮಿದಂ ಪ್ರೋತಂ ಸೂತ್ರೇ ಮಣಿಗಣಾ ಇವ ॥ ೭ ॥

ದೃಶ್ಯ ವಿಶ್ವವು ಮೃಗಜಲದ ನಾ- ।
ದೃಶ್ಯವುಳ್ಳುದು ನರನೆ ಯಲ್ಲವೆ ।
ನಿಶ್ಚಯದೊಳಿದಕಿಹನು ಸೂರ್ಯನೆ ಮೂಲಕಾರಣನು ॥
ನಿಶ್ಚಯವನರಿಯದಲೆ ಜಲವಿದು ।
ನಿಶ್ಚಿತಾತ್ಮಕವೆನುತ ನಂಬಲು ।
ನಿಶ್ಚಿತವೆ ಸೂರಿಯನ ಕಿರಣಗಳಿದಕೆ ಕಾರಣವು ॥ ೨೧ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಸುವೆ ನಾ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದಲೆ ।
ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗೀ ಪ್ರಕೃತಿಯೆಲ್ಲ ಪ್ರ- ।
ವಿಷ್ಟವಾಗುವುದೆನ್ನಲಿಯೆ ನಾ ಮೂಲಕಾರಣನು ॥
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗುವುದು ಮೇಣ್ ।
ನಷ್ಟವಾಗುವುದೆಲ್ಲವೆನ್ನಲಿ ।
ಶಿಷ್ಟಸಂಮತ ಮೂಲತತ್ತ್ವವೆ ನಾನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವ ।
ಧರಿಸಿಹೆನು ಮಣಿಗಣದ ಸೂತ್ರದ ।
ತೆರದಿ ಚಿತ್ರವಿದೆಂದು ತೋರುವುದಿಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥

ಮೆರೆವ ಸ್ವರ್ಣದ ಮಣಿಗಣಂಗಳ ।
ಸರವ ಸ್ವರ್ಣದ ಸೂತ್ರದಿಂದಲೆ ।
ನಿರುಮಿಸಿದ ತೆರದಂತೆ ಹೊರಗೊಳಗೆಲ್ಲ ನಾನಿಹೆನು ॥ ೨೩ ॥

ರಸೋಽಹಮಪ್ಸು ಕೌಂತೇಯ ಪ್ರಭಾಸ್ಮಿ ಶಶಿಸೂರ್ಯಯೋಃ ।
ಪ್ರಣವಃ ಸರ್ವವೇದೇಷು ಶಬ್ದಃ ಖೇ ಪೌರುಷಂ ನೃಷು ॥ ೮ ॥

ಪುಣ್ಯೋ ಗಂಧಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ಚ ತೇಜಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ವಿಭಾವಸೌ ॥
ಜೀವನಂ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ತಪಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ತಪಸ್ವಿಷು ॥ ೯ ॥

ನೀರಿನಲಿ ರಸರೂಪನಾಗಿಹೆ ।
ಮಾರುತದಲಿಹೆ ಸ್ಪರ್ಶರೂಪನು ।
ಸೂರಿಯನ ಚಂದ್ರಮನ ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶವಾಗಿಹೆನು ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾಂ ಗಂಧವಾಗಿಹೆ ।
ಸೇರಿಹೆನು ಶಬ್ದಾತ್ಮ ಖದಲೋಂ- ।
ಕಾರವಾಗಿಹೆ ಸರ್ವವೇದಂಗಳಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೨೪ ॥

ಮೂರು ಜಗದೊಳಸಂಖ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಪ್ರ- ।
ಕಾರವಿರುವುವು ಜಾತಿ ಬಹುವಿಧ ।
ತೋರುವುವು ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪದಿ ಗುಣವನನುಸರಿಸಿ ॥
ಮಾರುತಾಶನ ಕೆಲವರು ತೃಣಾ- ।
ಹಾರಿ ಕೆಲವರು ಕೆಲರಿಗನ್ನಾ- ।
ಹಾರ ನೀರಾಹಾರವೀಪರಿ ಜಗದಿ ಹಲ ಪರಿಯು ॥ ೨೫ ॥

ಪುರುಷರಲಿ ಪೌರುಷವು ಪೌರುಷ- ।
ಕಿರುವ ಮೂಲಾಹಂತೆ ನಾನಿಹೆ - ।
ನರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವವ ನಿನಗೆ ಪೇಳಿದೆನು ॥
ಇರುವುದಗ್ನಿಯು ತೇಜ ತಾಂ ಹೊ- ।
ದ್ದಿರುವ ಹೊದಿಕೆಯ ದೂರ ಮಾಡಲು ।
ಮೆರೆವ ವೈಶ್ವಾನರನ ತತ್ತ್ವಕೆ ಬೀಜ ನಾನಿಹೆನು ॥ ೨೬ ॥

ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೀ ಪರಿಯ ಗುಣಸಂ- ।
ಧಾನದಿಂ ಪರಿಪರಿಯ ಜೀವನ ।
ನಾನಿಹೆನು ಸರ್ವರಿಗೆ ಜೀವನ ಮೂಲಕಾರಣನು ॥
ನಾನೆ ತಾಪಸರೊಳಗೆ ತಪವಿಹೆ ।
ನಾನೆ ಜಪಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಕಾರಣ ।
ನಾನೆ ಯೋಗ್ಯಾರಾಮ ಮಂಗಲಧಾಮ ಬಹುನಾಮ ॥ ೨೭ ॥

ಬೀಜಂ ಮಾಂ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ವಿದ್ಧಿ ಪಾರ್ಥ ಸನಾತನಮ್ ।
ಬುದ್ಧಿರ್ಬುದ್ಧಿಮತಾಮಸ್ಮಿ ತೇಜಸ್ತೇಜಸ್ವಿನಾಮಹಮ್ ॥ ೧೦ ॥

ಬಲಂ ಬಲವತಾಂ ಚಾಹಂ ಕಾಮರಾಗವಿವರ್ಜಿತಮ್ ।
ಧರ್ಮಾವಿರುದ್ಧೋ ಭೂತೇಷು ಕಾಮೋಽಸ್ಮಿ ಭರತರ್ಷಭ ॥ ೧೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾಶವಂಕುರ- ।
ವಿರುತ ನಂತರ ವಿಸ್ತರಿಪುದೈ ।
ಮರಳಿ ಕೇಳೋಂಕಾರ ತತ್ತ್ವವು ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲಿ ॥
ಭರದಿ ನುಂಗುವುದೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವವ- ।
ನಿರುವೆ ನಾನಾ ಸರ್ವಕಾಲದೊ- ।
ಳಿರುವೆನಲ್ಲೈ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲಕೆ ಬೀಜ ನಾನಲ್ಲೈ ॥ ೨೮ ॥

ಆದಿವಿರಹಿತ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು ।
ಹೇ ಧನಂಜಯ ಬೀಜವಿದು ನೀ- ।
ನಾದರಿಸಿ ಕೇಳೈ ನಿನಗೆ ನಾ ಗುಹ್ಯವರುಹಿದೆನು ॥
ಭೇದಬುದ್ಧಿಯನೆಣಿಸದಲೆ ನೀ ।
ನಾದರದಿ ಕೇಳುತ ವಿಚಾರವ ।
ಮೋದದಿಂ ಮಾಡಿದರೆ ನಿನಗುಪಯೋಗವಾಗುವುದು ॥ ೨೯ ॥

ಬೇಡ ವಿಷಯಾಂತರವು ಸಾಕಿದು ।
ಗೂಢ ಶಬ್ದದಿ ನಿನಗೆ ಪೇಳಿದೆ ।
ರೂಢಿಯಲಿ ತಾಪಸನೊಳಗೆ ನಾನಿಹೆ ತಪೋರೂಪ ॥
ಗಾಢ ಬಲಶಾಲಿಯೊಳು ಬಲ ನಾ ।
ಪ್ರೌಢಬುದ್ಧಿಲಿ ಬುದ್ಧಿ ನಾನೇ ।
ನೋಡು ಧರ್ಮಾರ್ಥವಿರುದ್ಧವೆ ಕಾಮ ನಾನಿಹೆನು ॥ ೩೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳು ವಿಕಾರ ವರ್ಧಿಸಿ ।
ನಿರುತ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಕೆ ಮನ ಬಂ- ।
ದಿರುವ ತೆರದಲಿ ಯಾಚರಣೆ ಮಾಡಲ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರೆಯು ॥
ಚರಿಸದೈ ಧರ್ಮದ ವಿರುದ್ಧಾ- ।
ಚರಣದಲಿ ತತ್ಕಾಮ ವಿಹಿತವೆ ।
ಯಿರುವ ಮಾರ್ಗದಿ ಚರಿಸಿ ತ್ಯಜಿಸುವುದೈ ನಿಷಿದ್ಧವನು ॥ ೩೧ ॥

ಹತ್ತರದಿ ಒರುತಿಹುದು ನಿಯಮವೆ- ।
ನುತ್ತ ಹಚ್ಚಿದ ದೀವಟಿಗೆಯೈ ।
ರಥ್ಯೆಯನ್ನೀತೆರದಿ ಕಾಮವು ನಡೆಯುತಿಹುದಲ್ಲೈ ॥
ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದಿಂ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಗೃ- ।
ಹಸ್ಥ ಮೋಕ್ಷದ ತೀರ್ಥಸ್ನಾನದಿ ।
ಮುಕ್ತಿಯನು ಹೊಂದುವನು ಸಂಶಯವೇ ಧನಂಜಯನೆ ॥ ೩೨ ॥

ನರನೆ ವೇದವು ಗೌರವಿಸುತಿಹ ।
ಕರುಮವೆಂಬುವ ಮಂಡಪದ ಮೇ- ।
ಲಿರದೆ ಕಾಮವು ಬೆಳೆಸುವುದು ವಲ್ಲಿಯನು ನೋಡದಲ ॥
ಸರಸದಿಂದೀ ಕರ್ಮಫಲವೆಂ- ।
ಬಿರುವ ವಲ್ಲಿಯ ದಳಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಹರಿದು ಮೋಕ್ಷವ ಮುಟ್ಟುವನಕವೆ ವಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವುದು ॥ ೩೩ ॥

ನರನಿಗರುಹಿದನಾಗ ಯೋಗಿಗ- ।
ಳರಸ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಧರೆಯಲೀ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕಾರಣ ಕಾಮದೇವನಲಾ ॥
ಇರುವನವನೈ ನಿಯಮಬದ್ಧನು ।
ಧರೆಯಲಾನೀ ತೆರದ ದೇವನು ।
ವೊರುವನೊಂದೇ ತತ್ತ್ವ ವಿಶ್ವದ ಜನಕ ನಾನಿಹೆನು ॥ ೩೪ ॥

ಯೇ ಚೈವ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾ ಭಾವಾ ರಾಜಸಾಸ್ತಾಮಸಾಶ್ಚ ಯೇ ।
ಮತ್ತ ಏವೇತಿ ತಾನ್ವಿದ್ಧಿ ನ ತ್ವಹಂ ತೇಷು ತೇ ಮಯಿ ॥ ೧೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸತ್ತ್ವ ರಜ ತಮ- ।
ವಿರುವುವೀಪರಿ ಮೂರು ಭಾವಗ- ।
ಳಿರದೆ ಯೆನ್ನಿಂದಾದುವೆಂದೇ ತಿಳಿಯಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥
ಪರಿ ಯಿವೆನ್ನಿಂದಾದರೇನೀ- ।
ಪರಿಗಳಲಿ ನಾನಿರೆನು ನಿಜ ನೀ- ।
ನರಿಯ ಬೇಕೈ ನಿನಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ॥ ೩೫ ॥

ಒರುವುವೈ ಮೋಡಗಳು ಗಗನದೊ- ।
ಳಿರುವುದೇನೈ ಗಗನ ಮೋಡದೊ- ।
ಳಿರುವುದಾಪರಿ ಜಲವು ಮೋಡಂಗಳಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವುದೇನಾ ಜಲದಿ ಮೋಡವು ।
ಒರುವುದಲ್ಲವೆ ಮಿಂಚು ಮೋಡದಿ ।
ಒರುವುದೇ ಮಿಂಚಿನಲಿ ಮೋಡವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೬ ॥

ಕೆರೆಯ ನೋಡಿದರೇನು ಸ್ವಪ್ನದಿ ।
ಒರಲು ಜಾಗೃತಿ ಮುಳುಗನಲ್ಲಾ ।
ಕೆರೆಯೊಳಿಹನೇ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವವನು ॥
ಒರುವುದಾಪರಿ ಬೀಜದಿಂ ಮರ- ।
ವಿರುವುದೇ ಮರದೊಳಗೆ ಬೀಜವು ।
ಧರೆಯಲೆಲ್ಲ ವಿಕಾರಗಳಲಾನಿರೆನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೭ ॥

ಹೊಗೆಯು ಒರುವುದು ಬೆಂಕಿಯಿಂದಲಿ ।
ಹೊಗೆಯೊಳಗೆ ಮೇಣಿಹುದೆ ಬೆಂಕಿಯು ।
ಒಗೆಯಲೆನ್ನಿಂ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾದಿ ವಿಕಾರಗಳು ನಿಜದಿ ॥
ಜಗದೊಳುದ್ಭವಿಸಿದುವು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯುಗಮವಾದರದೇನು ಯೆನ್ನಲಿ ।
ಒಗೆಯ ಬೇಡದರೊಳಗೆ ನಾನಿಹೆನೆಂದು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೮ ॥

ತ್ರಿಭಿರ್ಗುಣಮಯೈರ್ಭಾವೈರೇಭಿಃ ಸರ್ವಮಿದಂ ಜಗತ್ ।
ಮೋಹಿತಂ ನಾಭಿಜಾನಾತಿ ಮಾಮೇಭ್ಯಃ ಪರಮವ್ಯಯಮ್ ॥ ೧೩ ॥

ನೀರ ಮೇಲಕೆ ಬೆಳೆವ ಹಾವಸೆ ।
ನೀರನಡಗಿಪುದಲ್ಲವೇನ್ನೈ ।
ಚಾರು ಮೋಡದ ಯೋಗದಿಂದಾಕಾಶವಡಗುವುದು ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಾ ಸ್ವಪ್ನ ಮಿಥ್ಯ ವಿ- ।
ಚಾರವಿದು ಸ್ವಾಪದಲಿ ಬರುವುದೆ ।
ಚಾರು ನೇತ್ರದ ಪಟಲ ದೃಷ್ಟಿಯ ಕೆಡಿಸದೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೯ ॥

ನೋಡಲೆನ್ನನು ಮೂರು ಗುಣಗಳ ।
ಮೋಡದೋಪಾದಿಯಲಿ ಮಾಯೆಯ ।
ಗಾಢ ನೆಳಲದ್ದು ಬರುವುದೈ ನಡುಹಾದಿಗಟ್ಟುವುದು ॥
ಆಡಲೇನದನೆನ್ನಲುದಯಿಸಿ ।
ನೋಡಲಾರರು ಯೆನ್ನ ರೂಪವ ।
ಕೂಡಲಾರರು ಯೆನ್ನ ರೂಪದಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೪೦॥

ನೀರಿನಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಮುತ್ತದು ।
ನೀರಿನಲಿ ಕರಗುವುದೆ ಯೀಪರಿ ।
ಸೇರುವುದೆ ಮಣ್ಣಿಂಗೆ ಮಣ್ಣಿಂ ಮಾಡಿರುವ ಗಡಿಗೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಿಹ ಪ್ರಾಣಿಯೆಲ್ಲರು ।
ಚಾರುವೆನ್ನವಯವಗಳಲ್ಲವೆ ।
ಧಾರಣವ ಮಾಡಿಹರು ಜೀವವ ಮಾಯೆಯಾಟದಲಿ ॥ ೪೧ ॥

ಹುಟ್ಟಿದರು ಯೆನ್ನಿಂದಲಾದರು ।
ದೃಷ್ಟಿಸರು ಕೇಳೆನ್ನ ರೂಪವ ।
ಭ್ರಷ್ಟರಿರುವರು ಕೂಡರೆನ್ನಯ ರೂಪದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ತೊಟ್ಟು ನಾನೆನ್ನೆಂಬ ಭಾವದ- ।
ನಿಷ್ಟ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವರಲ್ಲವೇ ತಿಳಿಯದಲೆ ಮೋಹನ್ನ ॥ ೪೨ ॥

ದೈವೀ ಹ್ಯೇಷಾ ಗುಣಮಯೀ ಮಮ ಮಾಯಾ ದುರತ್ಯಯಾ ।
ಮಾಮೇವ ಯೇ ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇ ಮಾಯಾಮೇತಾಂ ತರಂತಿ ತೇ ॥ ೧೪ ॥

ನರನೆ ಪೇಳೆನಗೀಗ ಜೇಗದಿ ।
ವರ ಮಹತ್ತತ್ವಾದಿಯಾಗಿಹ ।
ಮೆರೆವ ಮಾಯೆಯು ದಾಟಿ ಮದ್ರೂಪದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬರುತಲೆನ್ನನುಭವವ ಕೊಳ್ಳುವ ।
ಪರಿಯದಾವುದು ನಿನಗೆ ಪೇಳ್ವರೆ ।
ಬರುವುದೇ ಯೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನಾ ಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೪೩ ॥

ನರನೆ ಮಾಯಾನದಿಯು ನಿರ್ಮಲ- ।
ಪರಮಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಗಿರಿಕಂ- ।
ದರದಿ ಹೊರಡಲು ಹೊರಟಿತ್ತೈ ಸಂಕಲ್ಪವೆಂಬ ಜಲ ॥
ಬರುತ ಭೂತಗಳೈದುಗಳು ತಾ- ।
ವಿರದೆ ಬುದ್ಬುದವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟವು ।
ಹೊರಟಿತಲ್ಲಿಂದೀ ನದಿಯು ರಭಸದಲಿ ಕೌಂತೇಯು ॥ ೪೪ ॥

ಸೃಷ್ಟಿವಿಸ್ತರದೋಘದಿಂದಲಿ ।
ಯಿಷ್ಟಕಾಲದ ವೇಗದಿಂದಲಿ ।
ಬಿಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದದು ಕರ್ಮಮೋಕ್ಷಗಳೆಂಬ ತೀರದಲಿ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ತ್ರಿಗುಣಗಳ ಮೇಘದ ।
ವೃಷ್ಟಿ ಬೀಳಲು ಭ್ರಾಂತಿಜಲದಿಂ- ।
ದಟ್ಟಹಾಸದ ಪ್ರಳಯದಂದದ ಪೂರ ಪುಟ್ಟಿತಲಾ ॥ ೪೫ ॥

ಹರಿದು ಹೋದುವು ಯಮನಿಯಮವೆಂ- ।
ಬಿರಡು ಪುರಗಳು ದ್ವೇಷಸುಳಿಗಳು
ಹರಿವುವೈ ಮತ್ಸರದ ಪಲನದಲೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಇರುವುವಿದರಲಿ ಮೋಹಮದಮೊದ- ।
ಲಿರುವ ಬಹುಪರಿ ಮತ್ಸ್ಯಗಳು ಮೇ- ।
ಣಿರುವುವೈ ದ್ವೀಪಗಳು ಜನರ ಪ್ರಪಂಚರೂಪದಲಿ ॥ ೪೬ ॥

ಕಡ್ಡಿಕಸಗಳು ತೇಲಿ ನೀರೊಳ- ।
ಗಡ್ಡತೀರದಿ ಬಂದು ಬೀಳ್ವವು ।
ಗೊಡ್ಡು ಕರ್ಮಾಕರ್ಮ ಸುಖದುಃಖಗಳು ಕೌಂತೇಯು ॥
ಅಡ್ಡ ಬಂದೀ ಕಾಮತೆರೆಗಳು ।
ಸಡ್ಡೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ವಿಷಯದ್ವೀಪದಿ ।
ಗುಡ್ಡೆ ಮಾಡುವುವೆಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಂಬ ಫೇನಗಳ ॥ ೪೭ ॥

ವಿದ್ಯೆ ಧನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಂಬೀ ।
ಯುದ್ಧ ಮಡುಗಳು ರಂಜಿಸುವುವೈ ।
ಶುದ್ಧ ವಿಷಯ ತರಂಗಗಳು ಕುಣಿದಾಡುತಿಹುವಿಲ್ಲಿ ॥
ಎದ್ದು ಬರುತಿಹುದೋಘವಿದರಲಿ ।
ಕ್ರುದ್ಧಹೆಮ್ಮೆಯೆ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿದ್ದ ಪ್ರದಯಾಸ್ತದ ಸುಪೂರದಿ ರಂಜಿಪುದು ನದಿಯು ॥ ೪೮ ॥

ಮರಣಜನನಗಳೆಂಬ ಕಲ್ಲುಗ- ।
ಳಿರದೆ ಬೀಳಲು ದೇಹರೂಪದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಗುಳ್ಳೆಗಳು ಮೇಲಕ್ಕೇರುತಡಗುವುವು ॥
ಮೆರೆವ ಮೋಹಭ್ರಾಂತಿಮತ್ಸ್ಯಗ- |
ಳಿರದು ಧೈರ್ಯದ ಮಾಂಸ ನುಂಗುತ- |
ಲಿರುವುವೈ ಯಜ್ಞಾನರೂಪದ ಸುಳಿಯು ಬಹು ಸೆಳವು ॥೪೯॥

ನರನೆ ಭ್ರಾಂತಿಯು ಕಲಕು ನೀರದು |
ಹರಿಯುತಾಸ್ಥಾರೂಪಕೆಸರಿಲಿ |
ಮೆರೆವ ರಜಸಿನ ಗುಣದ ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿಗರ್ಜನೆಯು ॥
ಹೊರಡುವುದು ದಶದಿಶೆಗೆ ತಮಸೆಂ- |
ದಿರುವುದಿದರ ಪ್ರವಾಹ ಸತ್ತ್ವದ |
ಯಿರುವುದೈ ಸ್ಥಿರತೆಯು ಮಡುವು ದಾಟಲಿಕಶಕ್ಯವದು॥೫೦॥

ಇರುವುದಿದು ಮಾಯಾನದಿಯು ಬಹು- |
ತೆರದಿ ಘಾತುಕವೇನ ಹೇಳಲಿ |
ಮರಣಜನನಗಳೆಂಬ ಪೂರವು ಬರಲು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ನೋಡೈ |
ಒರುವುದೈ ವಿಸ್ತಾರವಿದಕಾ- |
ನೊರೆವೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸತ್ಯಲೋಕದ ತನಕ ಹರಿಯುವುದು ।೫೧॥

ಸತ್ಯಲೋಕದ ಕೋಟಿ ಕೊತ್ತಳ |
ಕಿತ್ತಿ ಬೀಳುವುವೆಲ್ಲ ಪೂರದಿ |
ಚಿತ್ತವಿಸು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲವು ಗಡಬಡಿಸುತಿಹುದು ॥
ವಿಸ್ತರಿಸಲಾನೆಂತು ಪೂರವ |
ನಿತ್ಯವಿದು ವರ್ಧಿಸುತ ಪೋಪುದು |
ಯೆತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ದುಸ್ತರವಾಗಿ ತೋರುವುದು ॥ ೫೨ ॥

ಯಾರಿಗೀ ಮಾಯಾನದಿಯು ಸಂ- |
ತಾರಣವು ಸಾಧ್ಯವು ಕಣಾ ಮೇ- |
ಣಾರುಪಾಯುವ ಮಾಳ್ಪರವರಿಗಪಾಯವೇ ಬಹುದು ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಿದ ದಾಟಿ ಪೋಗಲು |
ಯಾರು ನೀರಲಿ ಧುಮುಕಿ ಬಿಡುವರೊ |
ಪಾರಗಾಣದೆ ತಳದಲಡಗಿದರೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೫೩ ॥

ಕೆಲಕೆಲರು ಜ್ಞಾನದ ಮಡುವಿನಲಿ |
ಸಿಲುಕೆ ಗರ್ವದ ಮೊಸಳೆ ನುಂಗಿತು |
ಕೆಲರು ವೇದತ್ರಯದ ದೋಣಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡುತಲೆ ॥
ತಲೆಯೊಳಗೆ ನಾನೆಂಬ ಭಾವದ |
ಕೊಳುತ ಕಲ್ಲನು ದಾಟಲೆತ್ನಿಸೆ |
ಜಲದಿ ಮದವೆಂಬುವ ತಿಮಿಂಗಿಲಕಾದರೈ ತುತ್ತು ॥ ೫೪ ॥

ಧರೆಯೊಳನ್ಯರು ಯೌವನದ ಮದ- |
ಭರದಿ ಸೊಂಟವ ಕಟ್ಟಿ ಮದನನ |
ಸರಸ ಸಂಗತಿ ಮಾಡಲವರನು ವಿಷಯಮಕರವದು ॥
ಕರಕರನೆ ತಾಂ ಕಚ್ಚಿ ನುಂಗಿತು |
ಯಿರುವುದೈ ವಾರ್ಧಕ್ಯರೂಪದ |
ತೆರೆಯ ಮೇಲೀಸಾಡೆ ಭ್ರಾಂತಿಯ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದರು ॥ ೫೫ ।

ಒಲೆಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಕಾರಣ |
ಚಲನವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಲುಕೈಗಳು |
ಒಳಲಿ ಶೋಕದ ಬಂಡೆಗಪ್ಪಳಿಸುವುದು ನದಿಯೋಘ ॥
ಒಳಿಕ ಕ್ರೋಧದ ಸುಳಿಯ ನೀರಲಿ |
ಸೆಳೆವುದವರನು ಸಿಕ್ಕಿ ಬಳಲುತ |
ತಲೆಯನೆಬ್ಬಿಸೆ ಹದ್ದು ಬಿಡದಾಪತ್ತಿರೂಪದಲಿ ॥ ೫೬ ॥

ಪರಿಯೊಳಿವರಾ ದುಃಖರೂಪದೊ- |
ಳಿರುವ ಕೆಸರಿಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೇಲುತ |
ಮರಣರೂಪದ ತೀರದುಸುಬಿಲಿ ಸಿಲ್ಕುವರು ಪಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪರಿಯ ವಿಷಯಾಂ- |
ಧರು ಕಣಾ ನಾಶವನು ಪಡೆವರು |
ಯಿರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಮಾಯಾನದಿಗೆ ತುತ್ತವರು ॥ ೫೭ ॥

ಕೆಲರು ಯಜ್ಞಾದಿಗಳ ಮಾಡುತ |
ಫಳಿಸಿ ಪುಣ್ಯದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಪ್ಯ- |
ಕೆಳಗೆ ಕಟ್ಟುತ ಧುಮುಕುವರು ಮಾಯಾನದಿಯ ಜಲದಿ ॥
ಜಲದಿ ತೇಲುತ ಸ್ವರ್ಗಸೌಖ್ಯಾ- |
ವಳಿಯ ಕಂದರದೊಳಗೆ ಸಿಲುಕುವ- |
ರಳಿದುಳಿಯದೇ ತೇಲುತಿರುವರು ಪಾರಗಾಣದಲೆ ॥ ೫೮ ॥

ಧರೆಯೊಳನ್ಯರು ಮೋಕ್ಷಲಾಭದಿ |
ಧರಿಸುತಾಶೆಯ ಕರ್ಮಬಲವೆಂ- |
ಬಿರುವ ತಮ್ಮಯ ಬಾಹುಬಲವನು ನಂಬಿ ಧುಮುಕುವರು ||
ಒರುತ ಕರ್ಮಾಕರ್ಮವೆಂಬುವ |
ವಿರಸವಾದದ ಸುಳಿವಿನಲಿ ಮ- |
ತ್ತಿರದೆ ಸಿಲುಕುವರೇನ ಹೇಳಲಿ ಬಳಲಿ ತೇಲುವರು || ೫೯ ||

ಯೋಗಬಲದಲಿ ಕೆಲರು ನದಿ ಪಾ- |
ರಾಗಿ ಹೋಗುವರಲ್ಲವೇನು ವಿ- |
ರಾಗನಾವೆ ವಿಚಾರಹಗ್ಗವು ಜಲದಿ ಹಾಕಿದರೆ ||
ಸಾಗಲಾಗದು ಮುಂದೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
ಹೀಗೆ ಪೇಳುವರಾರು ಜೀವಕೆ |
ಸಾಗ ಬಹುದೀ ನದಿಯ ಮಾಯೆಯ ಸ್ವತಹ ಬಲದಿಂದ || ೬೦ ||

ಪಥ್ಯ ಮಾಡದೆ ವ್ಯಾಧಿ ಪೋಪುದೆ |
ಧೂರ್ತರಿಂಗಿತ ಸಾಧು ತಿಳಿವನೆ |
ವಿತ್ತಪ್ರಾಪ್ತಿಯುದಾಗೆ ಬಿಡುವನೆ ವಿಷಯತತ್ಪರನು ||
ಅರ್ಥಚೋರರು ಸಭೆಯ ಮಾಳ್ಪರೆ |
ಕಿತ್ತಿಗಾಳವ ಮೀನು ತಿನುವುದೆ |
ಭೇತ್ಯನರಸೋಡಿಸುವನೇ ಭೂತವನು ದೈವವನು || ೬೧ ||

ಹರಿವುದೇನ್ಸೈ ಹರಿಣ ಬಲೆಯನು |
ಯಿರುವೆ ಮೇರುವ ದಾಟ ಬಲ್ಲುದೆ |
ನರಗೆ ಮಾಯಾನದಿಯ ತಾರಣ ಕಠಿಣವೀತೆರದಿ ||
ನರನು ವಿಷಯಾಸಕ್ತನಾಗಲು |
ತರುಣಿಯನು ಜಯಿಸುವನೆ ಹೇಳೈ |
ತರಿಸಲಾರನು ಜೀವನೀ ಮಾಯಾನದಿಯ ಪಾರ್ಥ || ೬೨ ||

ಧರೆಯುಳೆನ್ನನನನ್ಯಭಾವದಿ |
ಸ್ಮರಿಸಿ ಭಜಿಸುತಲಿರ್ಪರವರೇ |
ತ್ವರಿತದಲಿ ದಾಟುವರು ಮಾಯಾನದಿಯ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||
ಅರುಹುವೆನು ನಾನೊಂದು ಚಿತ್ರವ- |
ನರಿಯುಲಾ ನರನೀಚೆ ದಂಡೆಯೊ- |
ಳಿರಲು ನದಿಯೇ ಬತ್ತಿಹೋಗುವುದೇನ ವರ್ಣಿಸಲಿ || ೬೩ ||

ಇರುವನವರಿಂಗಂಬಿಗನು ಸದ್- |
ಗುರುವಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ |
ಭರದಿ ಟೊಂಕವ ಕಟ್ಟಿ ಯಾತ್ಮನಿವೇದನದ ನಾವೆ ||
ತೊರೆದಹಂಕೃತಿಯೆಂಬ ಭಾರವ |
ತರುಣಿಸುತರೊಳಗಿರುವ ಪ್ರೇಮದೊ- |
ಳಿರಿಸುತಲಿ ತ್ಯಾಗದ ತುಳಸಿಯನು ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ || ೬೪ ||

ಬಿಡುತಲಾ ಸಂಕಲ್ಪಗಾಳಿಯ- |
ನಡಿಗಡಿಗೆ ಜೀವೈಕ್ಯವೆಂಬೀ |
ಸಡಗರದ ಕಾಲ್ಗಡೆಯಲಿಡುತಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ಯೆಡೆಬಿಡದೆ ||
ಹಿಡಿದು ಬೋಧಸ್ವರೂಪವಿಹ ದೃಢ- |
ವುಡುಪವಶದಿ ನಿವೃತ್ತಿತಡಿಯನು |
ಪಡೆವರೈ ನಿಜವಾಗಿ ತಿಳಿಯೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ನೀನಿದನು || ೬೫ ||

ಹೊಡೆಯುತಾ ವೈರಾಗ್ಯಕೈಗಳ |
ಜಡಿದಹಂಬ್ರಹ್ಮತ್ವ ತತ್ತ್ವದ- |
ಲಿಡುತ ವಿಶ್ವಾಸವನು ಮೋಕ್ಷವ ಪಡೆವರೈ ಪಾರ್ಥ ||
ಎಡೆಬಿಡದಲೀ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನೆ |
ಸಡಗರದೊಳಾರೆನ್ನ ಭಜಿಪರೊ |
ಪಡೆವರವರೇ ಮುಕ್ತಿ ಮಾಯಾನದಿಯ ದಾಟುತಲೆ || ೬೬ ||

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪರಿಯ ಭಕ್ತರು |
ವಿರಳರಲ್ಲವೆ ಮಾಯೆ ಬಹು ದು |
ಸ್ತರವಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವರಿಗೇನ ಹೇಳುವೆನು ||

ನ ಮಾಂ ದುಷ್ಕೃತಿನೋ ಮೂಢಾಃ ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇ ನರಾಧಮಾಃ।
ಮಾಯಯಾಪಹೃತಜ್ಞಾನಾ ಆಸುರಂ ಭಾವಮಾಶ್ರಿತಾಃ ॥ ೧೫ ॥

ಚತುರ್ವಿಧಾ ಭಜಂತೇ ಮಾಂ ಜನಾಃ ಸುಕೃತಿನೋಽರ್ಜುನ।
ಆರ್ತೋ ಜಿಜ್ಞಾಸುರರ್ಥಾರ್ಥೀ ಜ್ಞಾನೀ ಚ ಭರತರ್ಷಭ ॥ ೧೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪರಿಯ ಭಕ್ತರ |
ಹೊರತು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ಯರಿಗೆ ಸಂ- |
ಚರಿಸುತಿಹುದೈ ಕೇಳಹಂಕಾರಿತ್ವಭೂತವಲಾ || ೬೭ ||

ಮರೆತು ಬಿಡುವರು ಭೂತಚೇಷ್ಟೆಯ |
ಭರದಿ ನರರಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವ- |
ನಿರುವುದೆಲ್ಲಿಂ ದೇಹಭಾನವು ನಿಯಮವಸ್ತ್ರವದು ||
ತೊರೆದಧೋಗತಿಯಖಿಳ ಲಜ್ಜೆಯ- |
ನರಿತರಿತು ಮಾಡುವರು ಪೇಡದ |
ಹೊರಗಿರುವ ಕರ್ಮವನು ಮೇಣು ನಿಷೇಧ ನೋಡರಲಾ||೨೮||

ಕಾರಣವದೇನಿಹುದು ನರನ ಶ- |
ರೀರವೆಂಬೂರಿನಲಿ ಬರುವ ವಿ- |
ಚಾರ ಬಾರದು ಮನದಿ ನಿಜಕಾರಣವನರಿಯದಲೆ ||
ತೋರುವಿಂದ್ರಿಯನಿಕರರಾಜ- |
ದ್ವಾರದೊಳಹಂಮಮತೆಯಿರುವಾ- |
ಗ್ವಾರ ಕೊಳ್ಳಲು ಕೂಡಿಸುವರಾ ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳ || ೨೯ ||

ಶೋಕದುಃಖಾಘಾತ ಜೀಳೆ ವಿ- |
ವೇಕ ಬಾರದು ಮನದಿ ಕೇಳ್ವೈ |
ಯೇಕೆ ನಿನಗಿದ ಪೇಳ್ದೆನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಲು ನೀನು ||
ಜೀಕು ಜೀಡೆನ್ನದಲೆ ಮಾಯೆಯು |
ಸಾಕುವುದು ಮೋಣಿವರನೆಲ್ಲರ |
ಲೋಕಗಳನೆಲ್ಲವನು ಗ್ರಾಸಿಸಿ ಮಾಯೆ ಕೆಡಿಸುವುದು || ೩೦ ||

ಆರ್ತ ಮೇಣ್ ಜಿಜ್ಞಾಸು ಮೇಣ- |
ರ್ಥಾರ್ಥಿ ಜ್ಞಾನಿಯು ಯೆಂಬ ನಾಲುಕು |
ಜಾತಿಗಳು ಭಜಿಸುವರು ಯೆನ್ನನು ಲೋಕದಲಿ ಪಾರ್ಥ ||
ಪ್ರಾಕ್ತನದ ಕರ್ಮದ ಬಲದೊಳು- |
ತ್ಪತ್ತಿಯಹುದೀ ಭಕ್ತಿ ಯವರಿಗೆ |
ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ವಿಸ್ತಾರದಿಂದಿದನು || ೩೧ ||

ತೇಷಾಂ ಜ್ಞಾನೀ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತ ಏಕಭಕ್ತಿರ್ವಿಶಿಷ್ಯತೇ ।
ಪ್ರಿಯೋ ಹಿ ಜ್ಞಾನಿನೋಽತ್ಯರ್ಥಮಹಂ ಸ ಚ ಮಮ ಪ್ರಿಯಃ ॥ ೧೭ ॥

ಆರುತನು ಭಜಿಸುವನು ದುಃಖನಿ- |
ವಾರಣಾರ್ಥಕೆ ಜ್ಞಾನವನು ತಾಂ |
ಕೋರುವನು ಜಿಜ್ಞಾಸು ದ್ರವ್ಯಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಯರ್ಥಾರ್ಥಿ ||
ಧಾರುಣಿಯೊಳೀ ಜ್ಞಾನಿ ಪುರುಷನು |
ತೋರಿಸದಲಾಶೆಯನು ಸಂತತ |
ಸೇರಿ ಭಜಿಸುವನೆನ್ನನದರಿಂ ಜ್ಞಾನಿ ನಿಜ ಭಕ್ತ || ೩೨ ||

ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದಲೆ |
ಹಾನಿಯಪ್ಪುದು ಭೇದತಿಮಿರವು |
ಮೇಣು ಯೆನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯದಿಂ ಮದ್ರೂಪನಾಗುವನು ||
ಜ್ಞಾನಿಪುರುಷನು ಭಕ್ತಿ ಮಾಳ್ಪನು |
ನ್ಯೂನನಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯಪೂರ್ಣನು |
ಜ್ಞಾನಿ ತೋರ್ಪನು ಸ್ಫಟಿಕದಂದದಿ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಲನು ||೩೩||

ಎಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿವನ ಕೌತುಕ |
ಶಾಂತವಾಗಲು ವಾಯು ವಾಯುಕೆ- |
ಯಂತರವು ಕಾಣುವುದೆ ಮದ್ರೂಪದಲಿ ಸೇರಿದರೆ ||
ಎಂತು ಬಿಡುವನು ಭಕ್ತ ಸಂಜ್ಞೆ ಸ್ವ |
ಕುಂತಿತನಯನೆ ಕೇಳು ತತ್ತ್ವವ |
ಶಾಂತತನದಲಿ ಭಕ್ತನೆನ್ನನೆ ಭಜಿಸುತಿರುವನಲಾ || ೩೪ ||

ಗಾಳಿಯನ್ನಗಲಾಡಿಸಲು ಮೇ- |
ಗೇಳುವುದು ಭಿನ್ನತೆಯು ಗಗನವು |
ಮೇಲೆ ಬೇರಿಹುದೆಂದು ತೋರ್ಪುದು ಶಾಂತವಾಗಿರಲು ||
ಗಾಳಿಗಗನಗಳೊಂದೆ ತೋರ್ಪುವು |
ತಾಳಿ ದೇಹವ ಕರ್ಮವಶದಿಂ |
ತಾಳುವರು ಭಿನ್ನತೆಯನಿಲ್ಲವೆ ಭಕ್ತ ಮದ್ರೂಪ || ೩೫ ||

ಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಬೆಳಕಿನಿಂದಲೆ ।
ತಾನೆಯವನಾತುಮನೆನುತ್ತಲಿ ।
ಮಾನಿಪನು ನಾನವನ ಮನ್ನಿಪೆನೆನ್ನವನೆ ಯೆನುತ ॥
ಜ್ಞಾನಿಯಾತನು ಜೀವಿತಕೆ ಕಂ- ।
ಗಾಣದಿಹ ಪರತತ್ತ್ವವೆನ್ನನು ।
ಜ್ಞಾನಬಲದಿಂದರಿವ ಭೇದವ ಕಾಣನೆಮ್ಮೊಳಗೆ ॥ ೩೬ ॥

ಉದಾರಾಃ ಸರ್ವ ಏವೈತೇ ಜ್ಞಾನೀ ತ್ವಾತ್ಮೈವ ಮೇ ಮತಮ್ ।
ಆಸ್ಥಿತಃ ಸ ಹಿ ಯುಕ್ತಾತ್ಮಾ ಮಾಮೇವಾನುತ್ತಮಾಂ ಗತಿಮ್ ॥ ೧೮ ॥

ತನ್ನ ಹಿತಕೋಸುಗವೆ ಮಾನವ- ।
ನೆನ್ನ ಭಜಿಪನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ।
ಯೆನ್ನ ಪ್ರೇಮವ ಪಡೆವನೊರ್ವನೆ ಜ್ಞಾನಿ ಲೋಕದಲಿ ॥
ತನ್ನ ಕರುವಿಗೆ ದನವು ಹಾಲ- ।
ನ್ನುಣ್ಣಿಸುವುದೈ ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ।
ಯನ್ಯರಿಂಗದು ಹಾಲ ಕೊಡುವುದೆ ಬಂಧವಿಲ್ಲದಲೆ ॥ ೭೭ ॥

ಕರುವಿಗೇನರವಿಹುದು ಲೋಕದೊ- ।
ಳರಿವುದೊಂದೇ ತಾಯಿಯನು ಮೇ- ।
ಣಿರುವುದಾಪರಿ ಪ್ರೇಮ ತಾಯಿಗೆ ಕರುವಿನಲಿ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಹರಿಯು ಪೇಳ್ದೀ ತೆರದ ತತ್ತ್ವವು ।
ನಿರುತ ಸತ್ಯವಿದೆಂದು ಪೇಳ್ವರೆ ।
ಯಿರುವುದೇ ಸಂಶಯವು ಯೆಂದನು ನಗುತ ಜ್ಞಾನೇಶ ॥೭೮ ।

ಮರಳಿ ಶ್ರೀಹರಿ ನುಡಿದನಾಕ್ಷಣ- ।
ವಿರುವುದೆನಗಾ ಜ್ಞಾನಿಪುರುಷನ ।
ಹೊರತು ಪ್ರೇಮವದಲ್ಲವೆಂಬುದು ಮಾತು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ॥
ಬರಲು ಯೆನ್ನಯ ಜ್ಞಾನವವನಿಗೆ ।
ಮರಳಿ ಸಂಸಾರವನು ನೋಡನು ।
ಶರಧಿಸಂಗತವಾದ ನದಿಗಳು ಹಿಂದೆ ಬರುತಿಹುವೆ ॥ ೭೯ ॥

ಪುರುಷನಂತಃಕರಣದರಿಯಿಂ ।
ಹೊರಗೆ ಬಂದನುಭವದ ಗಂಗೆಯು ।
ಹರಿದು ಯೆನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯವಾಗಲು ಬಂತು ಮದ್ರೂಪ ॥
ಇರುವರೀ ಪರಿ ಜ್ಞಾನಿ ಪುರುಷರು ।
ಪರಮ ಪ್ರೇಷರು ಯೆನ್ನವರು ಯೆಂ- ।
ದರುಹಲೆಂತೀ ಪರಿಪರಿಯ ಮಾತಿನಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೮೦ ॥

ಜ್ಞಾನಿ ಪುರುಷನು ಸರ್ವಲೋಕದಿ ।
ಪ್ರಾಣವೆನ್ನಯ ಜೀವವೆನ್ನಯ ।
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಹೇಳಲಾರದ ವಿಷಯ ಪೇಳ್ದಿನಲಾ ॥
ನೀನೆ ಮನದಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡೈ ।
ನಾನುರಾಗದಿ ತತ್ತ್ವ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ನೀ ಭಕ್ತಪುಂಗವನೆಂದು ಪೇಳಿದೆನು ॥ ೮೧ ॥

ಬಹೂನಾಂ ಜನ್ಮನಾಮಂತೇ ಜ್ಞಾನವಾನ್ಮಾಂ ಪ್ರಪದ್ಯತೇ ।
ವಾಸುದೇವಃ ಸರ್ವಮಿತಿ ಸ ಮಹಾತ್ಮಾ ಸುದುರ್ಲಭಃ ॥ ೧೯ ॥

ನರನೆ ವಿಷಯದ ನಿಬಿಡ ವನದಿಂ ।
ಚರಿಸಿ ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಮೊದಲಾ- ।
ಗಿರುವ ಸಂಕಟಗಳನು ದಾಟುತ ಮುಂದೆ ಬರುತಿರಲು ॥
ಭರದಿ ಸದ್ವಾಸನೆಯ ಪರ್ವತ- ।
ಕಿರದೆ ಮೇಲೇರುತ್ತ ಸಾಧುಗ- ।
ಳುರುತರದ ಸತ್ಸಂಗತಿಯ ಸಾಧಿಪರು ಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೮೨ ॥

ಸರಳ ಸತ್ಕರ್ಮಾವಳಿಯ ಸುಂ- ।
ದರವಿರುವ ಹಾದಿಯಲಿ ಸುದುರಾ- ।
ಚರಣವೆಂಬುವುದಡ್ಡ ಹಾದಿಯು ಬಿಟ್ಟು ಮುನ್ನಡೆಯೆ ॥
ತೊರೆದು ಫಲದಾಶೆಗಳೆನಿಪ್ಪೀ ।
ವಿರಸ ಕಾಲ್ಮರಿಗಳನು ಮೇಣ್ಣಾ- ।
ವಿರದ ಮೇಲ್ಸಾವಿರದ ಜನ್ಮದಿ ಭಕ್ತಿಯನು ಮಾಡಿ ॥ ೮೩ ॥

ಬರುಬರುತ ಜನ್ಮಾಂತರದಿ ಬಹು- ।
ತರದ ಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆ ಗಣಿಸಲು ।
ಬರುವುದೇ ಹೇಳೆನಗೆ ದೇಹವ ಧರಿಸಿ ಲೋಕದಲಿ ॥
ಇರುತಲಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದಿ ।
ತೊರೆದು ಸಕಲೋಪಾಧಿಗಳನಾ ।
ನಿರುತ ವೊಬ್ಬೊಂಟಿಗನೆ ಹಾದಿಯು ನಡೆವನೈ ಜ್ಞಾನಿ ॥ ೮೪ ॥

ಬರುಬರುತ ಕೊನೆಗೆಲ್ಲ ಕರ್ಮಕೆ ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಕ್ಷಯವನಂತರ ।
ಬರುವನಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯನು ಹರಿದು ರಾತ್ರಿಯನು ॥
ಗುರುಕೃಪೋಷಸ್ಸಾಗೆ ಜ್ಞಾನದ ।
ತರಣಿಯಾದ್ಯೋದಯದ ಕೋಮಲ- ।
ಕಿರಣಬಲದಲಿ ನಿಧಿಯು ಸಮದೃಷ್ಟಿತೆಯ ದೊರಕುವುದು ॥ ೮೫ ॥

ಪುರುಷನಿಗೆ ಸಮದೃಷ್ಟಿತನವಿದು ।
ದೊರೆಯಲಾಕ್ಷಣ ನಾನೆ ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರುತಿಹೆನೆತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ನಾನಿಹೆನು ॥
ಧರೆಯಲೆನ್ನಯ ಹೊರತು ಕಾಣನು ।
ಬರಿದೆ ಸ್ವಸ್ಥಾಂತಃಕರಣದಲಿ ।
ಯಿರುವನಾದರು ನಾನೆ ಬರುವೆನು ಕಣ್ಣಿನೆದುರಿನಲಿ ॥ ೮೬ ॥

ನೀರಿನಲಿ ಮುಳುಗಿರ್ದ ಘಟವದು ।
ನೀರಿನಿಂ ಸಂಪೂರ್ಣವಿರುವುದು ।
ನೀರು ಹೊರಗೊಳಗೆಲ್ಲ ಬದಿಲದು ನೀರ ಹೊರತಿಹುದೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳೀತೆರದಿ ಜ್ಞಾನಿಗೆ ।
ತೋರುವೆನು ನಾನೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ ।
ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ನಾನವಗೆ ಸರ್ವತ್ರದಲಿ ಯೆಂದು ॥ ೮೭ ॥

ನಾನಿರುವೆನವನೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನಾನಿಹೆನು ಹೊರಗೊಳಗೆ ಯವನಿಂ- ।
ಗೇನ ಹೇಳಲಿ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲೀ ಮಾತ ನುಡಿಯುವರೆ ॥
ಜ್ಞಾನಭಾಂಡಾರವೆ ಧನಂಜಯ ।
ತಾನೆ ಕೈವಶವಾಯಿತವನಿಗೆ ।
ಜ್ಞಾನವೀಪರಿಯಾಗಲವನೆಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಪೋಗುವನೊ ॥ ೮೮ ॥

ತಾನೆ ವಿಶ್ವವಿದೆಂದು ಮನದಲಿ ।
ಮಾನಿಸುವನೈ ದೃಷ್ಟಿ ತೆರೆಯಲು ।
ಪೂರ್ಣವಾಗೀ ವಾಸುದೇವನು ವಿಶ್ವ ತುಂಬಿಹನು ॥
ಮಾನಿಸುವನೀ ತೆರದಿ ಕೇಳವ- ।
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಭಕ್ತರಲ್ಲೀ- ।
ಜ್ಞಾನಿಯೇ ಭೂಮಿಯಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ॥ ೮೯ ॥

ಅರುಹುವೆನು ನಿನಗಾನು ಭಾರತ ।
ಯಿರುವುದಿವನೊಳು ಸರ್ವ ಸಚರಾ- ।
ಚರವು ವಿಶ್ವವು ನೋಡಲನುಭವವಿವನ ಭಾಂಡಾರ ॥
ವಿರಳನೀತನು ಜ್ಞಾನಿ ಭಕ್ತನು ।
ಮೆರೆವನೀತನು ನಿಜಮಹಾತ್ಮನು ।
ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಬಾಯಿ ಸಾಲದಲಾ ॥ ೯೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿಹರನ್ಯಭಕ್ತರು ।
ನಿರುತ ವಿಷಯಾಸಕ್ತರಲ್ಲನೆ ।
ಧರಿಸುವರು ಭಕ್ತಿಯನು ವಿಷಯಾಶೆಯಲಿ ನೋಡೆನ್ನ ॥
ಇರುವುದಿವರಲಿ ವಿಷಯತಿಮಿರವು ।
ಕುರುಡರಾದರು ವಿಷಯಸುಖದಲಿ ।
ಯರಿಯಲಾರರು ಯೆನ್ನ ರೂಪವ ವಿಷಯತತ್ಪರರು ॥ ೯೧ ॥

ಕಾಮೈಸ್ತೈಸ್ತೈರ್ಹೃತಜ್ಞಾನಾಃ ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇಽನ್ಯದೇವತಾಃ ।
ತಂತಂ ನಿಯಮಮಾಸ್ಥಾಯ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ ನಿಯತಾಃ ಸ್ವಯಾ ॥ ೨೦ ॥

ಫಲದಿ ಲೋಭವ ಧರಿಸಿ ಹೃದಯದೊ- ।
ಳಿಳಿಸಿದರೆ ಕಾಮವನು ಜ್ಞಾನದ ।
ಬೆಳಕು ಒರುವುದೆ ಕಾಮ ದೀಪವ ನೊಂದಿಸುವುದಲ್ಲ ॥
ಅಳಿಯಲೀಪರಿ ಜ್ಞಾನದೀಪವು ।
ವ್ರಳಿವುದೇನೈ ಮುಂದೆ ಕತ್ತಲೆ- ।
ಯೊಳಗೆ ಹೊರಗದು ತನ್ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನೆ ಮೆರೆಸುವುದು ॥೯೨॥

ಹತ್ತರದೊಳಾನಿರುವೆನಾದರು ।
ಕತ್ತಲೆಯೊಳವರೆನ್ನನರಿಯರು ।
ಮತ್ತೆ ಭಜಿಸುವರನ್ಯ ದೇವತೆಗಳನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಯಾಧೀನರೈ ಫಲ- ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲಿಯಾಸಕ್ತರವರಾ ।
ಭಕ್ತಿಯನು ಮಾಡುವರು ವಿಷಯಾಳಿಯಲಿ ಲಂಪಟರು ॥ ೯೩ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ನಿಯಮಗಳ ಕಲಿತುಪ- ।
ಚರಿಸುವರು ಪರಿಪರಿಯ ದ್ರವ್ಯದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ದೇವತೆಗಳಿಂಗಿಹ ವಿಧಿಗಳನು ಕಲಿತು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಬಲಿದಾನ ಮೊದಲಾ- ।
ಗಿರುವ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ದೇವತೆ- ।
ಯರಿಗೆ ಹರ್ಷವನೀವ ಪರಿಯುಪಚಾರ ಮಾಡುವರು ॥ ೯೪ ॥

ಯೋಯೋ ಯಾಂಯಾಂ ತನುಂ ಭಕ್ತಃ ಶ್ರದ್ಧಯಾರ್ಚಿತುಮಿಚ್ಛತಿ ।
ತಸ್ಯತಸ್ಯಾಚಲಾಂ ಶ್ರದ್ಧಾಂ ತಾಮೇವ ವಿದಧಾಮ್ಯಹಂ ॥ ೨೧ ॥

ಫಲದೊಳಾಶೆಯನಿಡುತ ದೇವತೆ- ।
ಗಳನು ಪೂಜಿಪ ಭಜಕವರ್ಗಕೆ ।
ಫಲವ ನಾನೇ ಕೊಡುವೆ ಭಜಕರು ಬೇಡಿದಂಗದಲಿ ॥
ಇಳೆಯೊಳಾನೇ ದೇವ ದೇವಿಯು ।
ತಿಳಿಯದೆನ್ನಯ ಮೂಲಸ್ಥಿತಿಯನು ।
ತಿಳಿವನಾ ದೇವತೆಯರೆಲ್ಲರು ಬೇರೆಬೇರೆಂದು ॥ ೯೫ ॥

ಸ ತಯಾ ಶ್ರದ್ಧಯಾ ಯುಕ್ತಸ್ತಸ್ಯಾರಾಧನಮೀಹತೇ ।
ಲಭತೇ ಚ ತತಃ ಕಾಮಾನ್ಮಯೈವ ವಿಹಿತಾನ್ ಹಿ ತಾನ್ ॥ ೨೨ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ದೇವತೆಗಳನು ತಾಂ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ ಭಜಿಸನು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಭೋಗೇಚ್ಛೆ ಯೆಲ್ಲವು ಸಿಗುವ ಪರ್ಯಂತ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲಿಚ್ಛಿತ ಫಲಂಗಳು ।
ದೊರಕುವುವು ಯೆನ್ನಿಂದಲಾತಗೆ ।
ಧರೆಯೊಳಾನೇ ತುಂಬಿಹೆನು ಕೇಳ್ ಸರ್ವವಸ್ತುವಿಲಿ ॥ ೯೬ ॥

ಅಂತವತ್ತು ಫಲಂ ತೇಷಾಂ ತದ್ಭವತ್ಯಲ್ಪಮೇಧಸಾಮ್ ।
ದೇವಾನ್ ದೇವಯಜೋ ಯಾಂತಿ ಮದ್ಭಕ್ತಾ ಯಾಂತಿ ಮಾಮಪಿ ॥ ೨೩ ॥

ಅರಿಯರೀಪರಿ ಭಕ್ತರೆನ್ನನು ।
ಭರದೊಳಾಶಾಪಾಶಬದ್ಧರು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಬಳಲುವರು ಕೇಳೀ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇರಲಿ ಮಾತಿದುವಂತು ದೇವತೆ ।
ಯರನು ಭಜಿಸುತ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದವರಿಂಗಂತದಲಿ ತದ್ದೇವತಾರೂಪ ॥ ೯೭ ॥

ದೊರಕುವುದು ಫಲ ನಿಜವಿದಾದರು ।
ದೊರೆತ ಫಲ ಶಾಶ್ವತವೆ ನೋಡೈ ।
ಧರೆಯಲುಳಿದಕಿಹುದಲ್ಲ ನಾಶವು ತಿಳಿಯದಿದನವರು ॥೯೮॥

ಯಾರು ಯೆನ್ನನನನ್ಯಭಾವದಿ ।
ಚಾರುತರ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭಜಿಪರೊ ।
ಮಾರರಮಣ ಹರಿಯೆನುತ ತನುಮನ ಧನವನರ್ಪಿಪರೊ ॥

ಪರಿಯೊಳೀ ಭಜನವನು ಮಾಡಲು ।
ದೊರೆಯುವುದು ಸಂಸಾರಸಾಧನ ।
ವಿರುವುದೀ ಫಲಭೋಗ ಕ್ಷಣಿಕವು ಸ್ವಪ್ನದೋಪಾದಿ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೆರದ ಭಕ್ತರು ।
ತೀರಿಸುತ ದೇಹಪ್ರಯಾಣವ ।
ಸೇರುವರು ಕೇಳೆನ್ನನೇ ಮದ್ರೂಪರಾಗುವರು ॥ ೯೯ ॥

ಅವ್ಯಕ್ತಂ ವ್ಯಕ್ತಿಮಾಪನ್ನಂ ಮನ್ಯಂತೇ ಮಾಮಬುದ್ಧಯಃ ।
ಪರಂ ಭಾವಮಜಾನಂತೋ ಮಮಾವ್ಯಯಮನುತ್ತಮಮ್ ॥ ೨೪ ॥

ಅರಿಯದೀಪರಿ ಪ್ರಾಣಿವೂಗವು ।
ಬರಿದೆ ನಿಜಹಿತ ನಾಶಿಸುವುದೈ ।
ಯಿರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲದಿಹ ಸುಖದಿ ॥
ಕರತಲದೊಳಿಹ ನೀರಿನಲಿ ಯಾ ।
ರಿರುಷ್ಯೈ ಯೀಸಲು ಸಮರ್ಥರು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಪರಿಯಿದುವೆ ಕೇಳೀ ದೇವತಾಭಜನ ॥ ೧೦೦ ॥

ಬೀಳುತಮೃತದೊಳಮೃತರೂಪವ ।
ತಾಳ ಬಾರದೆ ಜಾಣತನದಲಿ ।
ಕೀಳು ಫಲದಾಶಾಸ್ವರೂಪದ ಪಂಜರದೊಳೇಕೆ ॥
ಬೀಳುವುದು ಕೇಳ್ ಸ್ವಾನುಭವದ ಪಿ ।
ಶಾಲರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಪಸರಿಸಿ ।
ಮೇಲೆ ಚಿದ್ಗಗನದಿ ವಿಹಾರವ ಮಾಡ ಬಾರದೇಕೆ ॥ ೧೦೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಪೀಯೂಷಶರಧಿಯೊ ।
ಳಿರದೆ ಬಿದ್ದರೆ ಬಾಯಿ ತೆರೆಯುತ ।
ಭರದೊಳಮೃತವ ಕುಡಿಯ ಬಾರದೆ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚುವರೆ ॥
ಸ್ಮರಿಸ ಬೇಕೇ ಹೊಂಡದೊಳಗಿನ ।
ಬರಿದೆ ಕೆಸರಾಗಿರುವ ನೀರನು ।
ಮರಣದಿಚ್ಛೆಯನೇಕೆ ಮಾಡುವುದಮೃತಶರಧಿಯಲಿ ॥ ೧೦೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಚಿದ್ಗಗನದಲಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ಸ್ವೇಚ್ಛಾವಿಹಾರವು ।
ಬರುವುದೇನಡಚಣೆಯು ಹಾರಲು ಬಹುದು ಸೌಖ್ಯದಲಿ ॥
ವಿರಹಿತಾಕಾರನಿಗೆ ಯೆಸಗೀ ।
ಪರಿಯಲೇಕೈ ಕೊಡುವುದಾಕೃತಿ ।
ನಿರುಪಮನಿಗೇಕುಪಮೆ ಸಿದ್ಧನಿಗೇಕೆ ಸಾಧನವು ॥ ೧೦೩ ॥

ಮಾನಹೀನನು ನಾನು ಯೆನ್ನ ಪ್ರ- ।
ಮಾಣ ಮಾಳ್ಪರು ಮೂರ್ಖರಲ್ಲವೆ ।
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಮೆಚ್ಚರೀ ಮಾತುಗಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ॥

ನೀನು ಯೆನ್ನಯ ಭಾವನಲ್ಲವೆ ।
ಪ್ರಾಣಸಖ ನೀನೆಂದು ನಿನಗಿದ ।
ಪೂರ್ಣಗುಹ್ಯವನೊರೆದೆನೆಂದನು ನಗುತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೧೪ ॥

ನಾಹಂ ಪ್ರಕಾಶಃ ಸರ್ವಸ್ಯ ಯೋಗಮಾಯಾಸಮಾವೃತಃ ।
ಮೂಢೋಽಯಂ ನಾಭಿಜಾನಾತಿ ಲೋಕೋ ಮಾಮಜಮವ್ಯಯಮ್ ॥ ೨೫ ॥

ಯೋಗಮಾಯೆಯು ಪಟಲದಿಂ ಕುರು- ।
ಡಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿ ಮಾನವ ।
ನೀಗುತೆನ್ನ ಪ್ರಕಾಶರೂಪನ ದೇಹಬುದ್ಧಿಯಲಿ ॥
ನಾಗುವರು ಸಂಸಾರತಿಮಿರದಿ ।
ಬೇಗ ಹೇಳ್ವೆ ಯೆನಗೆ ಜಗದಲಿ ।
ಹೇಗಿರುವುದೈ ವಸ್ತುವೆನ್ನನು ತೊರೆತು ನೋಡುನಿಯಾ ॥೧೫॥

ನೀರಿನಲಿ ರಸವಿಲ್ಲದಿರುವುದೆ ।
ಮಾರುತವು ನಿಃಸ್ಪರ್ಶವಿರುವುದೆ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳವು ತೋರಿಹುದೆ ॥
ಚಾರು ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಲಿ ।
ಭೂರಿ ಪೂರ್ಣನು ಸರ್ವದಲಿ ಯಿಹೆ ।
ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ತತ್ತ್ವವಿದನೈ ಜಾಣರೈ ಯವರು ॥ ೧೬ ॥

ವೇದಾಹಂ ಸಮತೀತಾನಿ ವರ್ತಮಾನಾನಿ ಚಾರ್ಜುನ ।
ಭವಿಷ್ಯಾಣಿ ಚ ಭೂತಾನಿ ಮಾಂ ತು ವೇದ ನ ಕಶ್ಚನ ॥ ೨೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಜಗದಿ ಹಿಂದಕೆ- ।
ಮರಣವಶವಾಗಿರ್ದ ಪ್ರಾಣಿನಿ- ।
ಕರದೊಳಾನಿದ್ದೆನು ಜನಾ ಮೋಣೀಗಲಿರುತಿರುವ ॥

ಭೂತಮಂತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಮಿಥ್ಯವು ।
ಮಾತನಾಡಿದದೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥವು ।
ಭೂತಳದೊಳಾಭಾಸದಲಿ ತೋರುವುದೆ ರಜ್ಜುಗುಣ ॥ ೧೭ ॥

ಧರೆಯೊಳಿರುತಿಹ ಸರ್ವಜೀವರ- ।
ಲಿರುವೆ ನಾನೇ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವೆನೀ ಪರಿ ನಾನು ಸರ್ವದೊಳಿನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ॥೧೮॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ನಿನ್ನವೊ- ।
ಳಿರುವೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನು ನಾ- ।
ನಿರುವೆನೈ ನಿರ್ಭಿನ್ನ ನಿರ್ಗುಣರೂಪದಿಂದಾನು ॥

ಮಾತಸಂಗತವಲ್ಲ ನೋಡಿದು ।
ಘಾತಪಾತವ ಮಾಡದಾರಿಗು ।
ಭೀತಿಯಲ್ಲವೆ ರಜ್ಜು ಸರ್ಪವಿದೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸಲು ॥

ಧರಿಸುತಭಿಮಾನವ ಶರೀರವ ।
ನರನು ಸಂಸಾರದಲಿ ಸಿಲುಕಿಹ- ।
ನಿರುವುದೆಂತೀ ಪರಿಯೆನುತ ನಾ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆನು ॥ ೧೯ ॥

ಇಚ್ಛಾದ್ವೇಷಸಮುತ್ಥೇನ ದ್ವಂದ್ವಮೋಹೇನ ಭಾರತ ।
ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಸಂಮೋಹಂ ಸರ್ಗೇ ಯಾಂತಿ ಪರಂತಪ ॥ ೨೭ ॥

ಮದ್ಧಿಪೆ ಯಾಂತ್ರಭಿಮಾನತನುವಿಂ- ।
ಗುದುಭವಿಸಿದಳು ಕನ್ಯೆ ಯಿಚ್ಛೆಯು ।
ಮುದದಿ ಬೆಳೆದಳು ಕಾಮರೂಪದ ಯೌವನವೆ ಬಂತು ॥
ವಧುವೆನುತ ತಾರುಣ್ಯಭರದಲಿ ।
ಮದಿವೆಯಾಯ್ತೈ ದ್ವೇಷವರನಲಿ- ।
ಯುದುಭವಿಸಿದನು ಪುತ್ರನೋರ್ವನು ದ್ವಂದ್ವಮೋಹಾಖ್ಯ
॥ ೨೦ ॥

ಬಾಲನಿವನೈ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದನು ।
ಪಾಲಿಸಿದನೈ ಯಜ್ಞನಿವನನು ।
ಹೇಳಲೇನದನಜ್ಞನಿಗಹಂಕಾರವೆಸರಿಹುದು ॥
ಕೇಳುಕೇಳೀ ದ್ವಂದ್ವಮೋಹವು ।
ಕಾಸುಗೆಡಿಸಿತು ಧೈರ್ಯಮಾಮನ ।
ಬೇಳು ಕೊಟ್ಟಿತು ಯಿಂದ್ರಿಯದ ದಮನವನು ಕೌಂತೇಯ ॥೨೧॥

ತೋಷದಿಂದಲಿ ತಾಯಿ ತನ್ನದ- ।
ನಾಶಿಯೆಂಬುವ ಹಾಲನುಣಿಸುತ ।
ಪೋಷಿಸಿದಳಾ ಕೂಸನದುವೇ ಬೆಳೆಯಿತೀ ತೆರದಿ ॥
ಕೂಸನದ ಮೇಣ್ತಾಯವಳಸಂ- ।
ತೋಷಮದ್ಯವ ಕುಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಳು ।
ಹೇಸನಾ ಬಾಲಕನು ವಿಷಯಾಸಕ್ತನಾದನಲಾ ॥ ೧೧೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಶೈ ಶುದ್ಧಭಕ್ತಿಯು ।
ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ವಿಕಲ್ಪಮುಳುಗಳ- ।
ನಿರದೆ ಪಸರಿಸುತಡ್ಡಹಾದಿ ಕುಮಾರ್ಗ ಮಾಡಿಹನು ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರಕೆ ।
ವಿರಸ ಸಂಸಾರದಲಿ ಕಾಲ್ನಡೆ ।
ಬರಲು ದುಃಖವ್ರಾತ ಬೆನ್ನಟ್ಟುವುದು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೧೩ ॥

ಯೇಷಾಂ ತ್ವಂತಗತಂ ಪಾಪಂ ಜನಾನಾಂ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಣಾಮ್ ।
ತೇ ದ್ವಂದ್ವಮೋಹನಿರ್ಮುಕ್ತಾ ಭಜಂತೇ ಮಾಂ ದೃಢವ್ರತಾಃ ॥ ೨೮ ॥

ನೋಡಿ ತೀಕ್ಷ್ಣವಿಕಲ್ಪಮುಳ್ಳುಗ- ।
ಳಾಡಲೇನಿದು ನಿಷ್ಫಲವಲಾ ।
ಕಾಡುತಿಹುದೈ ಪಾಶವದು ಮತಿಭ್ರಂಶನಾಮಕವು ॥
ರೂಢಿಯಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಯೆಂಬುವ ।
ಗೂಢ ಭಾವದ ಕಾಲ ಕೆಳಗದ ।
ಪ್ರೌಢತನದಿಂ ಮುರಿದು ಮುಂದಕೆ ನಡೆವನೇ ಭಕ್ತ ॥ ೧೧೪ ॥

ಕುಂತಿಸೂನುವೆ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮದ ।
ಶಾಂತ ಮಾರ್ಗವನಾಕ್ರಮಿಸಿ ಬಹು ।
ಸಂತಸದೊಳೈದುವನು ಯೆನ್ನಯ ಸಂನಿಧಿಯ ಬಳಿಕ ॥
ಇಂತು ಪುಣ್ಯದ ಮಾರ್ಗದಲಿಯುವ- ।
ನೆಂತು ತ್ರಾಸವ ಪಡೆವನೈ ಕೇಳ್ ।
ಭ್ರಾಂತಿಮದಮತ್ಸರರ ತುಡುಗರ ಗೆಲ್ವನೈ ನಿಜದಿ ॥ ೧೧೫ ॥

ಜರಾಮರಣಮೋಕ್ಷಾಯ ಮಾಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ಯತಂತಿ ಯೇ ।
ತೇ ಬ್ರಹ್ಮ ತದ್ವಿದುಃ ಕೃತ್ಸ್ನಮಧ್ಯಾತ್ಮಂ ಕರ್ಮ ಚಾಖಿಲಮ್ ॥ ೨೯ ॥

ತಿರುತಿರುಗುತಿಪ ಜನ್ಮಮರಣದ- ।
ಸುರದ ಪಶದಿಂ ಮುಕ್ತಿ ಬೇಕೆಂ- ।
ದಿರಲು ಮನದೊಳಗಿಚ್ಛೆ ಕಾಲಾಂತರದಿ ಫಲಿಸುವುದು ॥
ದೊರಕುವುದು ಪರಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ।
ನರನೆ ಕೇಳ್ ಪರಿಪಕ್ವ ಹಣ್ಣೊಳ- ।
ಗಿರುವ ರಸದೋಲ್ ಪೂರ್ಣತೆಯು ದೊರಕುವುದು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೧೭ ॥

ಮುನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದಾಶೆಯು ।
ಪೂರ್ಣತೆಯು ಹೊಂದುವುದು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಕರ್ಮಗಳಾಟ ತೀರುವುದು ॥ ೧೧೬ ॥

ಧನ್ಯರಾಪೇ ಜಗದೊಳೆನುತಲಿ ।
ಮನ್ನಿಸುವರಾ ಭಕ್ತರಾಗಲೆ ।
ಪೂರ್ಣ ಪರಮಾನಂದಮಯ ಜಗವೆಂದು ತಿಳಿಯುವರು ॥

ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಲಾಭವು ।
ಧರೆಯೊಳಾ ಪರಮಾರ್ಥವೆಂಬುವ ।
ಮೆರೆವ ವ್ಯಾಪಾರದಲಿ ನಾಸೇ ಭಂಡವಾಳವಿಹೆ ।
ದೊರೆವ ಸಮದೃಷ್ಟಿತೆಂಬ ಬಡ್ಡಿಯು ।
ನರನೆ ವರ್ಧಿಪುದೈಕ್ಯಸಂಪತು ।
ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಭೇದಸ್ವರೂಪ ದೈನ್ಯವದು । ೧೧೮ ॥

ಸಾಧಿಭೂತಾಧಿದೈವಂ ಮಾಂ ಸಾಧಿಯಜ್ಞಂ ಚ ಯೇ ವಿದುಃ ।
ಪ್ರಯಾಣಕಾಲೇಽಪಿ ಚ ಮಾಂ ತೇ ವಿದುರ್ಯುಕ್ತಚೇತಸಃ ॥ ೩೦ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ
ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನಯೋಗೋ ನಾಮ ಸಪ್ತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳನುಭವದ ಹಸ್ತದೊ- ।
ಳಿರದೆ ಮಾಯಾವಶದ ಜೀವರ- ।
ನುರೆ ಹಿಡಿಯುತಾ ಪಂಚಭೂತಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಸಹ ॥
ಭರದೊಳರಿಯುತ ಜ್ಞಾನಬಲದಿಂ- ।
ದಿರದೆ ನಾನಧಿಯಜ್ಞನಿಹೆನೆಂ- ।
ದರಿತು ಸಮದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ನೋಳ್ಪರು ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವನು ॥ ೧೯ ॥

ಅರಿಯಲೀ ಪರಿಯೆನ್ನ ರೂಪವ ।
ಮರಣ ಬರಲೀ ಕ್ಷಣಿಕ ದೇಹಕೆ ।
ತೊರೆವರೈ ದುಃಖವನು ಮರಣದ ಭೀತಿ ಯೆಲ್ಲಿಹುದು ॥
ಮರಣಸಮಯ ಸಮೀಪ ಬರಲಾ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಯಾತನೆಯ ಪಡೆಪರ- ।
ನಿರದೆ ನೋಡುತ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಸಹ ತಳಮಳಿಪರಲ್ಲೈ ॥ ೨೦ ॥

ಎನ್ನೊಳೈಕ್ಯವ ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ।
ಭಿನ್ನ ಭಾವವ ತೊರೆದು ಕರ್ಮಗ- ।
ಳನ್ನು ಯೆನಗರ್ಪಿಸಿದ ಸುಮಹಾತುಮರಿಗೀಪರಿದಿ ॥
ಬನ್ನ ಒದುವರೆ ಕಾಣೆ ಕಾರಣ- ।
ವನ್ನು ಪಾರ್ಥನೆ ಸರ್ವಕಾಲದೊ- ।
ಳೆನ್ನನೇ ಭಜಿಸುವರು ದುಃಖಾತೀತರಿಹರಲ್ಲೈ ॥ ೨೧ ॥

ಹರಿಯು ಪರವೀ ತತ್ತ್ವವನು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸುವಾಗಲೆ ಹರಿಯ ಮುಖದಿಂ ।
ಹೊರಗೆ ಬರುತಿಹ ಶಬ್ದಭಾಂಡಾರಕ್ಕೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಕರಗಳನು ಪಸರಿಸುತಲಂಜಲಿ ।
ತೆರದಲವಧಾನವನು ಕೊಡಲಾ ।
ಹರಿಯು ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲಿ ಮನ ಹಾಕೆ ॥ ೨೨ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲಾ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವ- ।
ನರುಹುತಿಹ ವಾಕ್ಯಗಳೆ ಫಲಗಳು ।
ಭರಿತವಿದ್ದುವು ಸ್ವಾದು ಬಹುಪರಿಯರ್ಥರಸದಿಂದ ॥
ಧರೆಯಲಾ ಭಕ್ತಿಸ್ವರೂಪದ ।
ಪರಿಮಳವ ತಾವ್ ಕೊಡುತಲಿದ್ದುವು ।
ಹರಿಯೆ ಮರವದರುಕ್ತಿ ಫಲ ಕೃಪೆ ಗಾಳಿಯದರಿಂದ ॥ ೨೩ ॥

ನರನ ಶ್ರುತಿಜೋಳಿಯೊಳು ತಾನದು ।
ಭರದಿ ಜಿತ್ತೈ ಸಹಜ ಗತಿಯಲಿ ।
ಸರಸ ವೇದಾಂತದ ಸುತತ್ತ್ವದಿ ಫಲವು ಪರಿಪಕ್ವ ॥
ತಿರಿಗಿ ಬ್ರಹ್ಮರಸಸ್ವರೂಪದ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ತೇಲುತ್ತ ಬಂದಿಹ ।
ಪರಮ ಸ್ವಾನಂದಸ್ವರೂಪದ ಸಕ್ಕರೆಯೊಳದ್ದಿ ॥ ೨೪ ॥

ನರಸಿಗೋಸುಗ ಹರಿ ತಯಾರಿಸಿ ।
ಸುರಸ ನಿರ್ಮಲ ಫಲವನಿತ್ತನು ।
ಹರುಷದಿಂದಾ ಪಾರ್ಥ ಗರ್ಭಾರ್ಥಗ್ರಹಣಕಾಗಿ ॥
ಮರೆತು ಕೇಳಾ ವಿಸ್ಮಯಾಮೃತ- ।
ಶರಧಿಯಲಿ ತೇಲುತ್ತಲಿದ್ದನು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ವಿಸ್ಮಯದ ಘುಟಕವ ಸೇವಿಸುತಲಿರ್ದ ॥ ೨೫ ॥

ಪರಿಯೊಳಿನಗೀ ಸೌಖ್ಯಸಂಪತು ।
ದೊರಕಿತೈ ದುರ್ಲಭದ ಲಾಭವು ।
ನರನಿಗಾಯಿತು ಪೂರ್ಣಪರಮಾನಂದ ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಅರುಹಲೆಂತೀ ಪಾರ್ಥ ತಾನುರು- ।
ತರದಿ ಭೋಗಿವ ಸುಖವ ಸ್ವರ್ಗದ ।
ಸುರರಿಗದುವಸದಳವು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಲಾರರಲಾ ॥ ೨೬ ॥

ಪರಿಮಳದ ಪೂಗಳನು ನೋಡುತ ।
ಹರುಷವಾಯ್ತಾ ನರಸಿಗಾಕ್ಷಣ ।
ಸುರಸ ಫಲಗಳ ರುಚಿಯ ಕೊಳುವರೆ ಜಿಹ್ವೆ ಪಸರಿಸಿತು ॥
ಭರದೊಳವನನುಮಾನಕರದಿಂ ।
ಹರಿಯ ವಚನಗಳೆಂಬ ಫಲಗಳ- ।
ನಿರದೆ ಯನುಭವಮುಖದೊಳಿಕ್ಕಿದನೈ ಸುಗಾಢದಲಿ ॥ ೨೭ ॥

ಮೇಲೆ ನರನ ವಿಚಾರಜಿಹ್ವೆಯು ।
ಹೇಳಲೇನದು ನುಂಗಲಾರದು ।
ಕೇಳಲಾರವು ಹೇತುರೂಪದ ಪಲ್ಲುಗಳು ಫಲವ ॥
ತಾಳಿ ಸಂಶಯ ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನು ।
ಜೋಳುಗೊಟ್ಟನು ತಿಂಬುವಾಶೆಯ ।
ಹೇಳಲೇನದ ಬಾಯಿಯಿಂದಲಿ ಮುಟ್ಟಲಾರನಲಾ ॥ ೨೮ ॥

ನರನು ವಿಸ್ಮಯದಿಂದಲಾಕ್ಷಣ ।
ಹರಿಗೆ ಪೇಳಿದನೀ ತೆರದಿ ಕೇಳ್ ।
ಹರಿಯೆ ನೀರೊಳು ಝಗಝಗಿಸುತಿಹ ತಾರೆಗಳ ಹಾಗೆ ॥
ಮೆರೆವುವೀ ವಚನಾಕ್ಷರಂಗಳು ।
ಯಿರುವುವತಿ ಸುಂದರವಲಾ ನಾ- ।
ನರಿಯದಲೆ ಫಲನೆನುತ ನಂಬಿದೆನಕ್ಷರಂಗಳನು ॥ ೨೯ ॥

ಹರಿಯೆ ಕೇಳೈ ನಿನ್ನ ವಚನಾ- ।
ಕ್ಷರಗಳಲ್ಲೈ ಗಗನವನು ತುಂ- ।
ಬಿರಿಸಿ ಪುಂಜಿಸಿ ಯಿಟ್ಟ ತೆರದಲಿ ತೋರುವುವು ಕೃಷ್ಣ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಾ- ।
ಕ್ಷರಗಳನು ತಿಳಿಯುವರೆ ಯತ್ನವ- ।
ಬಿರದೆ ಮಾಡಲದೇನು ಸಾಧ್ಯವೆ ಯರ್ಥಗ್ರಹಣವದು ॥ ೧೩೦ ॥

ಫಲವ ಕೈಯೊಳು ಹಿಡಿಯಲಾರದೆ ।
ಬಳಲುತಿಹೆ ನಾ ಕೃಷ್ಣ ನೋಡೈ ।
ಮೆಲುವ ಪರಿ ಯೇಸಂತ ಹೇಳೈ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಾಳು ॥
ಕಳವಳಿಸುತೀ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನು ।
ಬಳಿಕ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಕೃಷ್ಣಗೆ ।
ತಿಳಿಯಲಾರೆನು ನಿನ್ನ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ಲೀಲೆಗಳ ॥ ೧೩೧ ॥

ಹರಿಯೆ ಹೇಳೈ ಕರುಣದಿಂದಲಿ ।
ಮೆರೆಯುತಿಹ ಝುಗಝುಗಿಪ ಪ್ರಭೆಯೇ- ।
ಳಿರುವುದಲ್ಲೈ ಶಬ್ದಗಳು ರಂಜಿಪುವು ಫಲಗಳೊಲು ॥
ಹರಿಯೆ ವಿಸ್ಮಯ ತೋರ್ಪುದಿದರಲಿ ।
ಧರೆಯೊಳಿಹರೇ ಸಪ್ತ ಫಲಗಳ ।
ಭರದೊಳಾಸ್ವಾದವನು ಕೊಂಡವರೇನು ಹೇಳಸಗೆ ॥ ೧೩೨ ॥

ಬರಿದೆ ಕಿವಿಯಲಿ ವಾಕ್ಯ ಬಂದರೆ ।
ಯರಿಯ ಬಹುದೇ ಲಕ್ಷವಿಲ್ಲದೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಕೇಳಿದ ತತ್ತ್ವವಿಸ್ಮೃತಿ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೇಳು ॥
ಪರಿಯಿದೈ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಚನಕೆ- ।
ಹರಿಯೆ ನೀ ಹೇಳಿರುವ ತತ್ತ್ವದ ।
ಪರಿಯಿದಲ್ಲಾ ತತ್ತ್ವವದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥ ೧೩೩ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಕ್ಷರಗಳೆಲ್ಲವ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ವಿಸ್ಮಯಕೆ ವಿಸ್ಮಯ ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಯುಳಿದವರ ಪಾಡೇನು ಪರಿಕಿಸಲು ॥
ಬರಿದೆ ಶ್ರವಣದ್ವಾರದಿಂದ- ।
ಕ್ಷರಪ್ರಕಾಶವು ಸೇರದೊಳಗದು ।
ಹರಿಯೆ ವಿಸ್ಮಯವಾಯ್ತು ಮತಿ ಕುಂಠಿಸಿತು ಕೇಳೆನ್ನ ॥೧೩೪॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಚನಗಳನಾ- ।
ಸರಿಯ ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆ ದೃಢತರ- ।
ವಿರುವುದೆನುತಲಿ ಪೇಳಿದೆನು ನೀ ನೋಡು ಸಮಯವಿದು ॥
ಬರಿದೆ ಪೋಗುವುದೆನುತಲೆನ್ನಯ ।
ಬರುವುದೈ ಕಲ್ಪನೆಯು ಮನದಲಿ ।
ತ್ವರಿತದಲಿ ನೀ ಹೇಳ ಬೇಕೈ ವೇಳೆಗಳೆಯದಲೆ ॥ ೧೩೫ ॥

ತಿಳಿದು ಮುಂದಿನ ಧೋರಣವನಾ ।
ಕೊಳುತ ಮನದಿಂಗಿತವ ಹಿಂದಿನ ।
ಫಲುಗುಣನು ಮಧ್ಯದಲಿ ಶ್ರವಣೇಚೆಯನು ತೋರಿಸಿದ ॥
ತಿಳಿವರಾರೀ ಕುಶಲ ಶೈಲಿಯ ।
ಫಲುಗುಣನ ಕೌಶಲವು ನಿರುಪಮ ।
ತಿಳಿಯಿತೇನೈ ಸವ್ಯಸಾಚಿಯ ವಚನ ಚಾತುರ್ಯ ॥ ೧೩೬ ॥

ಮೀರದಲೆ ಮರ್ಯಾದೆ ತನ್ನಯ ।
ಮಾರರಮಣ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಂಗತಿ- ।
ಚಾರು ಪ್ರೇಮಾಲಿಂಗನವನಿತ್ತಿತದು ಹೃದಯದಲಿ ॥
ಧಾರುಣಿಲಿ ತಾಂ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನುವಿ- ।
ಚಾರಿಸುವುದೈ ಶ್ರೀಗುರುವಿನೊಳು ।
ಮೀರಬಾರದು ಶಿಷ್ಯನಾಗ ಸ್ವವಿನಯ ಮರ್ಯಾದೆ ॥ ೧೩೭ ॥

ಈ ತೆರದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲಿ ಚತುರನು ।
ಭೂತಳದೊಳೊರ್ವನೆ ಧನಂಜಯ ।
ಮಾತು ಸತ್ಯವಿದರ್ಜುನನ ಪೃಚ್ಛಕತೆ ಸಾರ್ಥಕವು ॥
ಪಾರ್ಥನೀಪರಿ ಕೇಳಲಾ ಪರ- ।
ಮಾತುಮನು ವಿಸ್ತರಿಪನೆಲ್ಲವ- ।
ನೀತೆರದ ಸಂವಾದವನು ಸಂಜಯನು ಹೇಳುವನು ॥ ೧೩೮ ॥

ಕನ್ನಡದಿ ನಾ ಪೇಳ್ವೆನೆನುತಲಿ ।
ಬಿನ್ನವಿಸುವೆನು ಶ್ರೋತೃವೃಂದಕೆ ।
ಪೂರ್ಣ ಲಕ್ಷವನಿತ್ತು ಕೇಳ್ವುದು ಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥
ಕಣ್ಣಿನೆದುರಿಲಿ ಶಬ್ದಗಳು ಬಹು- ।
ಧನ್ಯತನದಿಂ ಬಂದು ಕುಣಿವುವು ।
ಬಣ್ಣಿಸುವೆನೀ ಪರಿಯಲೈ ಕಿವಿಗಳನು ಮನ್ನಿಸದೆ ॥ ೧೩೯ ॥

ಬುದ್ಧಿರೂಪದ ನಾಲಿಗೆಯು ತಾಂ ।
ಶಬ್ದರಸದಾಸ್ವಾದ ಕೊಳ್ಳದೆ ।
ಶುದ್ಧವಚನದ ಶೋಭೆಯೋ ರಂಜಿಪುದು ಜಗಕೆಲ್ಲ ॥
ಸ್ತಬ್ಧವಿಂದ್ರಿಯನಿವಹವಾಯ್ತೈ ।
ವುದ್ಧುರುಟುತನ ನಡೆಯದಿಲ್ಲೀ ।
ಶಬ್ದಸೌಂದರ್ಯವನು ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಚ್ಛಿಪವು ॥ ೧೪೦ ॥

ಮಾಲತಿಯ ಪೊಗ್ಗೆಗಳ ಪರಿಮಳ- ।
ಪೇಳುವುದು ಮೂಗಿನಲಿ ನಿಜವಿದು ।
ತಾಳದೇ ಸಂತೋಷ ನೇತ್ರವು ನೋಡಿ ಸೌಂದರ್ಯ ॥
ಆಲಿಸುತ ಕನ್ನಡದಿ ಗೀತೆಯ ।
ತಾಳುವುವು ಸುಖಮಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಮೇಲೆ ಹಾದಿಯ ನಡೆವುವೈ ಸಿದ್ಧಾಂತಪಟ್ಟಣಕೆ ॥ ೧೪೧ ॥

ಹರಿಯು ಪೇಳ್ದೀ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ।
ಹರಿವುದೈ ಸಂಸಾರಪಾಶವು ।
ಬರುವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವು ತತ್ತ್ವಬೋಧದಲಿ ॥
ಹರಿಯ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಹರಿವುದೈ ವಾಚಾಳತೆಯು ಮುಂ- ।
ದಿರುವುದೇನೈ ವಿಷ್ಣುವಚನವೆ ಭವದಿ ವರತರಣಿ ॥ ೧೪೨ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟೆಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
(೭) ಏಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೩೦, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೧೪೨.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೮ ಎಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ಕಿಂ ತದ್ಬ್ರಹ್ಮ ಕಿಮಧ್ಯಾತ್ಮಂ ಕಿಂ ಕರ್ಮ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ।
ಅಧಿಭೂತಂ ಚ ಕಿಂ ಪ್ರೋಕ್ತಮಧಿದೈವಂ ಕಿಮುಚ್ಯತೇ ॥ ೧ ॥

ಹರಿಯೊಡನೆ ಪೇಳಿದನು ಪಾರ್ಥನು ।
ಹರಿಯೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ದೇವನೆ ।
ಕರುಣದಿಂದೆನಗರುಹು ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ಕೇಳ್ವದನು ॥
ಅರುಹ ಬೇಕೈ ಬ್ರಹ್ಮವಾವುದು ।
ಕರೆವರಾವುದ ಕರ್ಮವೆನುತಲಿ ।
ಯರಿಯೆನಧ್ಯಾತ್ಮಾಧಿದೈವತವರಿಯೆನಧಿಭೂತ ॥ ೧ ॥

ಅಧಿಯಜ್ಞಃ ಕಥಂ ಕೋಽತ್ರ ದೇಹೇಽಸ್ಮಿನ್ ಮಧುಸೂದನ ।
ಪ್ರಯಾಣಕಾಲೇ ಚ ಕಥಂ ಜ್ಞೇಯೋಽಸಿ ನಿಯತಾತ್ಮಭಿಃ ॥ ೨ ॥

ಹರಿಯೆ ಪೇಳಧಿಯಜ್ಞವಾವುದು ।
ಮೆರೆವುದೆಂತದು ನರಶರೀರದಿ ।
ಬರುವುದಿಲ್ಲದು ಮನದಿ ಕೇಳನುಮಾನಯೋಗದಲಿ ॥
ಅರುಹು ಕರುಣಾನಿಧಿಯೆ ಸ್ವಾಂತಃ- ।
ಕರಣಶುದ್ಧಿಯ ನರನು ನಿನ್ನನು ।
ಮರಣಕಾಲದೊಳೆಂತರಿವುದೈ ಹೇಳು ವಿಸ್ತರದಿ ॥ ೨ ॥

ನರನು ಪೇಳ್ದೀ ಮಾತ ಜ್ಞಾನೇ- ।
ಶ್ವರನು ಪೇಳುತ ನಗುತಲೆಂದನು ।
ಮೆರೆವ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಮಂದಿರದೊಳಗೆ ಮಲಗಿರುವ ॥
ನರನು ಪರಪುಣ್ಯಪ್ರತಾಪಿಯು ।
ಬರಿದೆ ಸ್ವಪ್ನದಿ ಜಲ್ಪಿಸಿದರಾ- ।
ಪರಿಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಜಲ್ಪನವು ಸಾರ್ಥಕವು ॥ ೩ ॥

ನರನು ಪೇಳೆನಗೆಂದು ಹೇಳಲು ।
ಹರಿಯು ಕೌತುಕದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯು- ।
ತ್ತರವನಿತ್ತನು ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಪೇಳ್ವೆನೆಸಗಸೆಲ್ಲ ॥
ನರನು ವತ್ಸನು ಕಾಮಧೇನುವಿ- ।
ನುಪತರದ ಬಹುಶುದ್ಧಪ್ರೇಮದ ।
ಸುರತರುವಿನಿಂ ಕಟ್ಟಿಸಿಹ ಮಂಟಪದೊಳಿರೆ ಮೆರೆವ ॥ ೪ ॥

ಇರುವುದೇನಚ್ಚರಿಯು ಮನದೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಹೇತುಗಳೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಿಪು- ।
ವರರೆ ಚಿತ್ರವಿದೇನು ನೋಡಿರಿ ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಹರಿಯು ಸಿಟ್ಟಿಲಿ ಹೊಡೆದರಾತನು ।
ದೊರಕಿಸುವನೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ ।
ಕರುಣದಿಂದುಪದೇಶ ಮಾಡಲಲಭ್ಯವೇನವಗೆ ॥ ೫ ॥

ನಾನಿರುವೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆಂಬನು- ।
ಮಾನ ಬಂದರೆ ಸಾಕು ಮನದಲಿ ।
ತಾನೆ ತನ್ನಿಂದಾಗುತಿಹನೈ ಕೃಷ್ಣರೂಪನವ ॥
ಮೇಣು ಸಂಕಲ್ಪಾಂಗಣದೊಳಾ ।
ಮಾನಿಸಿದ್ಧಿಗಳೆಂಟು ಕುಣಿಯುವು- ।
ವೇನತೇಳಲಿ ಕೃಷ್ಣನಲಿ ನಿಃಸೀಮ ಭಕ್ತಿಯದು ॥ ೬ ॥

ಧರೆಯೊಳೊಬ್ಬಗೆ ವಾಸವಾತ್ಮಜ- ।
ಗರವು ಬಂದಿಹುದದುವೆ ಕಾರಣ ।
ನಿರುತ ತ್ವರಿತದಿ ನರನ ಮನದಿಚ್ಛೆಗಳು ಸಿದ್ಧಿಪುವು ॥
ನರನು ಕೇಳ್ವುದಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ।
ಹರಿಯು ಮನದಿಂಗಿತವನರಿತನು ।
ಭರದೊಳುತ್ತರವೂರ್ಣ ಹರಿಸಾಣವನು ಮುಂದಿಟ್ಟ ॥ ೭ ॥

ತನ್ನ ಕೂಸಿನ ಹಸಿವೆ ತಾಯಿಗೆ ।
ಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೆ ವಿದಿತವಿರುವುದು ।
ಚಿಣ್ಣ ಹಾಲನು ಬೇಡಿದರೆ ಕೊಡದಿಹಳೆ ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥
ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮವು ।
ಪೂರ್ಣವಿರುವುದು ಶ್ರೀಗುರುವಿಗದ ।
ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಕೃಷ್ಣನ ವಚನ ಕೇಳುವುದು ॥ ೮ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಅಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಮಂ ಸ್ವಭಾವೋಽಧ್ಯಾತ್ಮಮುಚ್ಯತೇ ।
ಭೂತಭಾವೋದ್ಭವಕರೋ ವಿಸರ್ಗಃ ಕರ್ಮಸಂಜ್ಞಿತಃ ॥ ೩ ॥

ಪರಿಯ ಪೇಳಿದನಾಗ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ನರನೆ ನೋಡೈ ಜೋಡ್ಯ ಪೇಳುವೆ ।
ನಿರುವುವಲ್ಲವೆ ದೇಹದಲಿ ನವರಂಧ್ರ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಇರುವುವಗಣಿತ ರೋಮರೂಪಗ- ।
ಳಿರುವುದೀಪರಿಯೊಡಕು ದೇಹವು ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ದೇಹದಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ತುಂಬಿಹುದು ॥ ೯ ॥

ಇರುವುದದು ಬಹು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನೋಡಲು ।
ಕಿರಿದಿಹುದು ಕೇಳ್ ಪೂಸ್ಯಕಿಂತಲು ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಗಗನದಣುವಿಂ ಗಾಳಿಸಲು ಬಹುದು ॥
ವಿರಳವಕ್ಷರ ತತ್ತ್ವವೀಪರಿ ।
ಭರಿತವಿಹುದಾಕಾರದಲ್ಲಿದು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿಯುಗಳಾಡಿಸಲಿಕದು ತಿರುಗಲಾರದಲಾ ॥ ೧೦ ॥

ಅರಿಯುದುವೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆನುತಲಿ ।
ಒರುವುದೇನೈ ಕಲ್ಪನೆಯು ನಿನ- ।
ಗರವು ಬತ್ತೇ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳದು ಕಲ್ಪನಾತೀತ ॥
ಬರಲು ಸಾಕಾರದಲಿ ಕೇಳಾ ।
ವಿರಳ ತತ್ತ್ವದ ಜನ್ಮವಲ್ಲೈ ।
ಮರಣ ಬರಲಾ ನಾಮರೂಪಕೆ ನಾಶ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥ ೧೧ ॥

ಪರ ಪರಬ್ರಹ್ಮದೊಳಗಾವುದು ।
ಮೆರೆವುದೈ ಸಹಜಸ್ಥಿತಿನಿರಂ- ।
ತರದಿ ತನ್ನೊಳು ತಾನೆಯುದಕಧ್ಯಾತ್ಮವೆನ್ನುವರು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಮೇಘಗಳು ನಿರ್ಮಲ- ।
ವಿರುವ ಗಗನದಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆ ।
ನರನೆ ನಿನಗರಿವಿಹುದೆ ನೋಡಗಳೆಂತು ಬರುತಿಹುವು ॥ ೧೨ ॥

ನರನೆ ಕುಸ್ತ ನಿರಾಕೃತಿಯೊಳಿರು- ।
ತಿರುವ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲಿಹಂಕೃತಿ ।
ಬರಲು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಯೋಗದಿಂದಾಗುವುದು ಸಾಕಾರ ॥
ಪರಿಪರಿಯೊಳಾಕಾರಗಳನೇ ।
ಧರಿಸುತಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ರಂಜಿಸು- ।
ತಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಗಣನೆ ಯೇನಿಹುದಿದಕೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೧೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪದ ।
ಮರೆವ ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿಯು ।
ಪರಿಪರಿಯೊಳಾಕೃತಿಯ ಧರಿಸುವೆನೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪ ॥
ಬರಲು ಯೆನ್ನಯ ಮನದೊಳದುವಂ- ।
ಕುರಿಸುವುದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗಿನ ।
ಪರಿಪರಿಯೊಳಾಕೃತಿಯು ಪುಟ್ಟುತ ನಾಶ ಪುಟ್ಟುವುದು ॥ ೧೪ ।

ನೋಡಲೀಪರಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಯೆಲ್ಲವ ।
ಮೂಡಿ ಬರುವುದು ತತ್ತ್ವ ವೊಂದಿದು ।
ಗೂಢರೂಪದಿ ಬ್ರಹ್ಮವಿಂ ತುಂಬಿಹುದು ಸಂಪೂರ್ಣ ॥
ರೂಢಿಯುಳ್ಳೀತೆರದ ವಸ್ತುಗ- ।
ಳಾದಲೆಂತವು ಹುಟ್ಟಿ ಸಾಯ್ವುವು ।
ಮಾಡುವರೆ ಗಣನೆಯನು ಶಕ್ಯವೆ ಜನನಮರಣಗಳ ॥ ೧೫ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗೋಲದೊ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಸಂಕಲ್ಪವಾಪರಿ ।
ಪರಿಯೊಳೀ ವಿಸ್ತಾರವಪ್ಪುದು ವಿಶ್ವವೆನ್ನಿಂದ ॥
ಭರಿತವೊಂದೇ ತತ್ತ್ವವಿಶ್ವದೊ- ।
ಳಿರದು ಕೇಳನ್ಯಪ್ರಕಾರವು ।
ನರನೆ ಕೇಳಿದು ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೇ ಯೆನುತ ॥ ೧೬ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಗಳ ಧರಿಸುತ ।
ಚರಿಸುವುದು ಪರಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ।
ಮೆರೆವುದೈ ನಟನಂತೆ ನದಿಯಲಿ ಪೂರಬಂದಂತೆ ॥
ಪರಿಯೊಳಿಹುದೀ ವಿಶ್ವರಚನೆಯು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಚರಾಚರವು ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರುವುದು ಹೆಚ್ಚುಕುಂದದು ಬರುವುದೆಂತೆನುತ ॥ ೧೭ ॥

ಅರಿವೈ ಮಾನವರು ದಿನದಿನ ।
ನಿರುತ ಸಾಯ್ವರು ಹುಟ್ಟುತಿರುವರು ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಗಣನೆ ಜಾತಿವಿಜಾತಿಕೋಟಿಯಲಿ ॥
ಮರಳಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆನಿತು ಹುಟ್ಟುತ ।
ಮರಣ ಪಡೆವರೆನುತ್ತ ತಿಳಿವುದೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳ್ವಿಸ್ತಾರವಿಹುದೈ ವಿಶ್ವವಗಣಿತವು ॥ ೧೮ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಯಿದು ಯಾರಿಂದ ಮೊದಲಿಗೆ ।
ಹುಟ್ಟಿತೆಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ।
ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿನ ಮೂಲಕಾರಣ ಮಾಯೆ ಯೆನಿಸುವುದು ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಕರ್ತನು ।
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರನಾಗದಿರುವನು ।
ನಷ್ಟವಾಗಲು ಕಾಣ ಬಹುದೇನಂತ ಮೇಣಿದರ ॥ ೧೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಮಧ್ಯದೊ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಕಾರ್ಯದ ಸಮೃದ್ಧಿಯು ।
ಧರೆಯೊಳಿದು ಸಹಜದಲಿ ತೋರ್ಪುದು ನಿತ್ಯವಿಹುದೆಂದು ॥
ಧರೆಯಲೀಪರಿಯಿಂದ ಕರ್ತನ ।
ಹೊರತು ಕೇಳ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಸಾಕಾರತೆ ನಿರಾಕೃತಿಯಿಂದ ಬರುತಿಹುದು ॥ ೨೦ ॥

ಮರಳಿ ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡಲಂತದೊ- ।
ಳಿರದಲಾ ಕಾರಣವು ಗೋಚರ- ।
ವಿರುವುದೀಪರಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೆ ಚಿತ್ರತರದಾಟ ॥
ನರನೆಕೇಳವ್ಯಕ್ತದಿಂದಲೆ ।
ಬರುವುದೈ ವ್ಯಕ್ತತೆಯು ನೋಡಿದ ।
ಕರೆವರೈ ಕರ್ಮಾಭಿಧಾನದಿ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ॥ ೨೧ ॥

ಅಧಿಭೂತಂ ಕ್ಷರೋ ಭಾವಃ ಪುರುಷಶ್ಚಾಧಿದೈವತಮ್ ।
ಅಧಿಯಜ್ಞೋಽಹಮೇವಾತ್ರ ದೇಹೇ ದೇಹಭೃತಾಂ ವರ ॥ ೪ ॥

ವಿಸ್ತರಿಪೆನಧಿಭೂತವನು ನೀ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ವಿಸ್ತರಿಸುವುವು ಲಯವ ಹೊಂದುವುವೆಲ್ಲ ಮೋಡಗಳು ॥
ನಿತ್ಯವಿದಕಸ್ತಿತ್ವವಿಲ್ಲದೆ ।
ಸತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪಂಚಭೂತಗ- ।
ಳಿತ್ತು ರೂಪವ ತರುವುವೈ ಸಾಕಾರತೆಯ ನೋಡೆ ॥ ೨೨ ॥

ಇಳೆಯೊಳೀಪರಿ ಭೂತಪಂಚಕ- ।
ವಳಿದು ಪೋಗಲು ನಾಶವವು ಸಂ- ।
ಮಿಳಿತವಾಗಲು ಬರುವುದೈ ಸಾಕಾರ ಸಗುಣತೆಯು ॥
ಅಳುವು ಬರುವೀ ನಾಮರೂಪವ- ।
ನಿಳೆಯೊಳಿದನಧಿಭೂತವೆಂಬರು ।
ತಿಳಿಯಲಾ ಜೀವನಿಗೆ ಹೆಸರಧಿದೈವತವು ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೩ ॥

ಕರೆವರಾವುದ ಜೀವನೆನುತಲಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳಧಿದೈವತವೆಯದು ।
ಬರುವುದಿದಕೆನೆ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣದಿಂ ಭೋಗಯೋಗವಲಾ ॥
ಇರುವನಿವ ಚೈತನ್ಯ ಚಕ್ಷುವು ।
ಯಿರುವನಿಂದ್ರಿಯದೇಶದರಸನು ।
ಮೆರೆವನೀತನು ನೋಡು ಪ್ರತಿಪರಮಾತ್ಮನಂದದಲಿ ॥ ೨೪ ॥

ಬರಲು ದೇಹಕೆ ಮರಣಸಮಯವು ।
ಬರುತಲಾ ಸಂಕಲ್ಪ ಪಕ್ಷಿಯು ।
ಭರದಿ ಹಾರುತ ದಣುವ ಪರಿಹರಿಸುವರೆ ವೃಕ್ಷವಲಾ ॥
ಎರಡನೆಯ ಪರಮಾತ್ಮನಾದರು ।
ಮೆರೆವನೀತನಹಂಕೃತಿಯಲೇ ।
ಮರೆತು ನಿಜರೂಪವನು ನಿದ್ರೆಯೊಳಿಹನು ಸಂತತದಿ ॥ ೨೫ ॥

ಪುರುಷನೀತನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಹರುಷಶ್ರಮಗಳ ಪಡೆದು ಬಳಲುವ- ।
ನರಿವೈ ಸಹಜದಲಿ ಜೀವನು ಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನಲಿ ॥
ಇರುವನೀಪರಿ ಜೀವ ಭೂತನಿ- ।
ಕರದೊಳಾದ ಶರೀರದಲಿ ದೇ- ।
ವರೆ ಕಣಾ ಹೆಸರಾಯ್ತಿದಕ್ಕಧಿದೈವತವು ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀದೇಹನಗರದೊ- ।
ಳುಳಿದು ಬಿಡುವೆನುಪಾಧಿಯೆಲ್ಲವ- ।
ನರಿಯಲೀಪರಿ ಹೆಸರು ಬಂತಧಿಯಜ್ಞವೆಂದಿದಕೆ ॥
ಇರುವೆ ನಾನಧಿದೈವ ಮೇಣಾ ।
ತೆರದೊಳಧಿಭೂತನು ಕಣಾ ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ತತ್ತ್ವ ವಿಚಾರಿಸಲು ನಿಜವಾಗಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೭ ॥

ಚಿನ್ನವದು ಬಹು ಶುದ್ಧವಿದ್ದರು ।
ಭಿನ್ನ ಲೋಹದ ಸಂಗದಿಂದಲಿ ।
ಬಣ್ಣಿಸುವರದ ಕೀಳುತನದಿಂ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಚಿನ್ನವನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲದ- ।
ಕನ್ನವರು ಪರಿಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನವಿ- ।
ದನ್ನ ಬಹುದೇ ಕೀಳು ಲೋಹವು ಚಿನ್ನವೇ ಯೆನುತ ॥೨೮॥

ನರನೆ ಕೇಳಧಿಭೂತ ಮೊದಲಾ- ।
ಗಿರುವ ಸರ್ವವ ಬೇರೆಬೇರೆಂ- ।
ದರಿತುಕೊಳುವರು ಪಡದೆ ಯಿಹುದಜ್ಞಾನನಾಮಕವು ॥
ಹರಿಯಲೀಯಜ್ಞಾನಪಡದೆಯು ।
ಹರಿವುದಲ್ಲವೆ ಭೇದಭಾವವು ।
ಕರಗುವುದು ರೂಪಾಂತರವು ಮೊದಲಿತ್ತೆ ಭೇದವದು ॥೨೯॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ವೈ ಸ್ಫಟಿಕಶಿಲೆಮೇ- ।
ಲಿರಿಸಿದರೆ ಕೂದಲನು ಶಿಲೆಯದು ।
ಯೆರಡು ತುಂಡುಗಳಾದವೋಲದು ಕಾಣುವುದು ಪಾರ್ಥ ।
ಕರದೊಳಾ ಕೂದಲನು ಕೊಳ್ಳಲು ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಭಂಗ ಶಿಲೆಯಲಿ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜತತ್ತ್ವ ಶಿಲೆಯದಖಂಡವೇ ಯಿಹುದು ॥೩೦॥

ನಷ್ಟವಾಗಲಹಂಕೃತಿಯು ಕೇ- ।
ಳಿಟ್ಟ ಹಾಗಿಹುದೈಕ್ಯವಲ್ಲಿಯೆ ।
ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿನದೈಕ್ಯ ಪೋಗುವುದೆಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವೈಕ್ಯವಲ್ಲಯೊ ।
ದೃಷ್ಟಿಸುವರಧಿಯಜ್ಞ ನನ್ನನು ।
ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಧಿಯಜ್ಞ ನಾನೇ ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೩೧ ॥

ಹಿಂದೆ ನಾನರುಹಿದೆನು ನಿನಗಾ- ।
ನಂದದಿಂದಧ್ಯಾಯ ನಾಲ್ಕರ- ।
ಲಿಂದು ಸ್ಮರಿಸೈ ಕರ್ಮದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿತೈ ಯಜ್ಞ ॥
ಬಂದುಪಾದರೆ ಸ್ಮರಣೆ ನಿನಗಿ- ।
ನ್ನೊಂದು ಕಾರಣ ಪೇಳ್ವೆ ಜಗದೊಳ- ।
ಗೊಂದೆ ತತ್ತ್ವವು ನಾನು ಕೇಳಧಿಯಜ್ಞನಾಗಿಹೆನು ॥ ೩೨ ॥

ನರನೆ ಮೊದಲು ವಿರಕ್ತಿಯೆಂಬುವ ।
ವುರುವಲವ ತಾನೊಟ್ಟಿಯುದರಲಿ ।
ಮೆರೆವ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಂಬುವ ಬೆಂಕಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿ ॥
ಭರದಿ ವಿಷಯದ್ರವ್ಯದಾಹುತಿ- ।
ಯಿರಿಸಿ ವಜ್ರಾಸನವೆ ಭೂಮಿಯು- ।
ನಿರವೆ ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ ದೇಹವಿದೆಂಬ ಮಂಟಪದಿ ॥ ೩೩ ॥

ಮೂಲಬಂಧವಿದೆಂಬ ಮುದ್ರೆಯು ।
ಲಾಲಿಸೈ ವೇದಿಕೆಯು ಮೆರೆವುದು ।
ಕೇಳು ಸಂಯಮವೆಂಬ ವೈಶ್ವಾನರನ ಕುಂಡದಲಿ ॥
ಮೇಲೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯದ ದ್ರವ್ಯವ ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ಸುರಿಸುತಲಿ ಯಜ್ಞವ- ।
ನಾಲಿಸೈ ಮಾಡುವರು ಪಾರ್ಥನೆ ಯೋಗಮಂತ್ರದಲಿ ॥೩೪॥

ಪ್ರಾಣಮನಗಳ ನಿಗ್ರಹವೆ ಬಹು- ।
ಮಾನ್ಯ ಹೋಮದ ದ್ರವ್ಯಸಾಧನ ।
ಜ್ಞಾನ ಬೆಂಕಿಯು ಧೂಮದೋಷವಿಹೀನವದು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಜ್ಞಾನಕರ್ಷಿಸುತಿಲ್ಲ ಸಾಧನ ।
ಜ್ಞಾನ ಲಯವಾಗುವುದು ಬ್ರಹ್ಮದೊ- ।
ಳೇನ ಹೇಳಲಿ ಕೊನೆಗೆ ಕೇವಲ ಬ್ರಹ್ಮವುಳಿವುದಲಾ ॥೩೫॥

ನರನೆ ಕೇಳಧಿಯಜ್ಞವೆಂದರೆ ।
ಪರಮಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವಲ್ಲವೆ ।
ಹರಿಯು ಕೇಳೀತೆರದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥
ನರನಿಗಾಯಿತು ತತ್ತ್ವಬೋಧೆಯು ।
ನರನಿಗಿರುವುದು ತೈಲಬುದ್ಧಿಯು ।
ಹರಿಯು ತಿಳಿದನು ಪಾರ್ಥಗರಿವಾಯ್ತೆನುತ ಹಿಗ್ಗಿದನು ॥೩೬॥

ಹರಿಯು ಮತ್ತರುಹಿದನು ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ನರನೆ ನೀ ಶ್ರವಣದಲಿ ಕುಶಲನು ।
ಕರುಣದಿಂದಾನರುಹಿದೆಲ್ಲವು ತಿಳಿಯಿತೇ ನಿನಗೆ ॥
ಹರಿಯ ವಚನವ ಕೇಳಿ ಪಾರ್ಥನು ।
ಹರುಷಪುಳಕಿತನಾದನಾಕ್ಷಣ ।
ಧರೆಯೊಳಿವ ನಾನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲೆಂದ ಜ್ಞಾನೇಶ ॥ ೩೭ ॥

ಎಳೆಮಗುವು ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಲು ।
ಪೊಳೆಯುವುದು ಸಂತಸವು ತಾಯಿಲಿ ।
ತಿಳಿಯಲಾ ಗುರು ಹಿಗ್ಗುವನು ಶಿಷ್ಯನು ಕೃತಾರ್ಥನಿರೆ ॥
ತಿಳಿಯುತೀ ಪಾರ್ಥನ ಕೃತಾರ್ಥತೆ ।
ಜಲಜನಾಭನು ಕೃಷ್ಣ ಹರ್ಷದಿ ।
ಬೆಳಗಿದಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಪಾರ್ಥನನೀಕ್ಷಿಸಿದನಾಗ ॥ ೩೮ ॥

ಅಷ್ಟ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಭಾವಸರ್ವವು ।
ಹುಟ್ಟಿದೊಡನೆಯೆ ಕೃಷ್ಣನಾಕ್ಷಣ ।
ಘಟ್ಟನದನಾವರಿಸುತಲಿ ಮಾತಾಡ ತೊಡಗಿದನು ॥
ಎಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಲದನು ಶಬ್ದದಿ ।
ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯನು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲವೆ ।
ದೃಷ್ಟಿಸಾಲದು ಶಬ್ದಗಳ ರೂಪವನು ನೋಡುವರೆ ॥ ೩೯ ॥

ಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿದ ಸುಖದ ಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣಸುಮನೋಹರ ಸುಗಂಧವೊ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿಹ ಶಾಂತಿಪೀಯೂಷದ ತರಂಗಗಳೊ ॥
ವಾಣಿ ಕೋಮಲ ಸರಳಪರಿ ।
ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ನರಗೆ ಪೇಳ್ದನು ।
ಹಾನಿಯಾಗಲು ಮಾಯೆ ಜ್ಞಾನದಿ ಜ್ಞಾನವುಳಿಯುವುದೆ ॥ ೪೦ ॥

ಅಂತಕಾಲೇ ಚ ಮಾಮೇವ ಸ್ಮರನ್ಮುಕ್ತ್ವಾ ಕಲೇವರಮ್ ।
ಯಃ ಪ್ರಯಾತಿ ಸ ಮದ್ಭಾವಂ ಯಾತಿ ನಾಸ್ತ್ಯತ್ರ ಸಂಶಯಃ ॥ ೫ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನೀಗ ಪೇಳಿದೆ ।
ಮರೆಯ ಬೇಡಧಿಯಜ್ಞನೇನದು ।
ಸ್ಮರಿಸುತೆನ್ನನು ಜೀವಮಾನದೊಳೆನ್ನನೀತೆರದಿ ॥
ಮರಣಸಮಯದಲೆನ್ನನೇ ಸಂ- ।
ಸ್ಮರಿಸುತಿರುವರು ದೇಹಮಿಥ್ಯತೆ- ।
ಯರಿತು ತಮ್ಮೊಳು ತಾವೆ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯವನು ಹೊಂದುವರು ॥೪೧॥

ಹೋದುವೆಂತೀ ದೇಹ ಮನದಿ ಸಿ- ।
ಪಾದವೆಂತಾಗುವುದು ಹೇಳ್ವೆ ।
ಮೋದದಾಯಕ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ ತಾಳ್ವರಂತದಲಿ ॥ ೪೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾಶದಲಿ ಕ- ।
ಟ್ಟಿರಲು ಮನೆಯಾಕಾಶವದರೊಳು ।
ಭರಿತವಿಹುದೈ ಹೊರಗೊಳಗೆ ಮೇಲ್ಕೆಳಗೆ ಸುತ್ತಿಹುದು ॥
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಪಡಸಾಲೆಕೋಣೆಯೊ- ।
ಳಿರುವುದನುಭವ ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ- ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯವಲ್ಲದೆ ಕಾಣರನ್ಯವನು ॥ ೪೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳನುಭವವನಿವರದ ।
ಸುರಿಸುಖೈಕ್ಯದ ಮುಸಿಯೊಳಗೆ ಮೋ- ।
ಣಿಸಿಸುವರು ನಿತ್ಯತೆಯ ಹೃನ್ಮಂದಿರದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ತಿರಿಗಿ ಪೂರ್ಣಾನಂದವೆಂಬುವ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ತೋಳೆದಿರುವ ಕಾರಣ ।
ಮರೆಯುವರು ಕಾಮಾದಿಮಲವಿರಹಿತರು ತಾವಾಗಿ ॥೪೫ ॥

ಎನ್ನೊಳೈಕ್ಯವ ಹೊಂದಿ ಹೊರಗೊಳ- ।
ಗನ್ಯದೇಹಾದಿಕವ ಸ್ಮರಿಸದ- ।
ಲೆನ್ನರೂಪವ ತಾಳಿಹರು ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನಸ್ವರೂಪದೇಹಗ- ।
ಳನ್ನು ತೊರೆದಿಹ ಪಂಚಭೂತಗ- ।
ಳನ್ನು ಜಯಿಸುತಲಾ ಶರೀರಗಳನ್ನೆ ಬಿಟ್ಟಿಹರು ॥ ೪೩ ॥

ನೀರೊಳದ್ದಿದ ಘಟದ ಹೊರಗೊಳ- ।
ಗೇರುವುದು ಸರ್ವತ್ರ ಜಲವೈ ।
ಚೂರುಚೂರಾಗಲು ಘಟವು ನೀರೊಡೆದು ಹೋಗುವುದೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ಸರ್ಪ ಪರೆಯನು ।
ಹಾರಿಸಲು ವಸ್ತ್ರವನು ನರನು ಶ- ।
ರೀರದಿಂ ತೆಗದಿಡಲು ಭಿನ್ನತೆಯವಂಶುವದೊಳಿಹುದೆ ॥ ೪೬ ॥

ಐದು ಕವಚಗಳೆಂತು ಹೇಗವು ।
ಹೋದುವೆಂಬುದನಿವರು ತಿಳಿಯರು ।
ಮೇದಿನಿಯಲಿವರಾದರಿಸರೈ ಜೀವಮಾನದಲಿ ॥

ನಿತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆಮೇಲಿಹ ।
ಮಿಥ್ಯವಿರುವೀ ದೇಹ ಸಾಯಲು ।
ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ತುಂಬಿರುವ ನಿಜಬ್ರಹ್ಮ ಸಾಯುವುದೆ ॥
ನಿತ್ಯಬ್ರಹ್ಮವೆ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿರ- ।
ಲೆತ್ತಣಿಂದ ವಿಷಾದ ಬರುವುದು ।
ಚಿತ್ತಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ದೇಹವ ಬಿಡುವರಂತದಲಿ ॥ ೪೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪರಿಯ ಮಾನವ- ।
ರಿರದೆ ಮದ್ರೂಪವನೆ ತಾಳುವ- ।
ರಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೇಮನೀಪರಿ ಪಾರ್ಥ ಜಗದೊಳಗೆ ॥

ಭೀತಿಯಿಂದಾ ಬಾವಿ ನೋಡುತ- ।
ಲಾತುಕೊಳಲೆತ್ನಿಸಲು ವೇಗವ- ।
ನೇ ತತುಕ್ಷಣ ಶಕ್ತನೇ ಬೀಳುವನು ಮುಂದಾಗಿ ॥ ೪೯ ॥

ಮರಣಕಾಲ ಸಮೀಪ ಬಂದಿರೆ ।
ಸ್ಮರಣವಂತದೊಳಾದ ಪರಿಯಲಿ ।
ಒರುವುದವರಿಗೆ ಗತಿಯು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥೪೮॥

ಮೃತ್ಯುಸಮಯದಿ ತನ್ನೆದುರಿಗಿಹ ।
ವಸ್ತುವಂದದಿ ರೂಪ ಬರುವುದು ।
ಸತ್ಯವಿದು ತಪ್ಪಿಸಲು ಬರುವುದೆ ಜಗದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥

ಭೀತಿಯಿಂದಲಿ ಬಳಲಿ ಮನುಜನು ।
ಭೂತಳದೊಳೋಡುತ್ತ ಪೋಗುತ- ।
ಲಾತ ಮುಂದಿಹ ಬಾವಿಯಲಿ ಬೀಳುವನು ಹಾಳಿಯಲಿ ॥

ಮರ್ತ್ಯನಿಗೆ ಜಾಗ್ರತಿಯ ಸಮಯದಿ ।
ಚಿತ್ತದೊಳಗಾವುದು ಬರುವುದೋ ।
ಮತ್ತೆ ಸ್ವಪ್ನದೊಳದುವೆ ಬರುವುದು ಮುಂದೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೦ ॥

ಯಂಯಂ ವಾಪಿ ಸ್ಮರನ್ ಭಾವಂ ತ್ಯಜತ್ಯಂತೇ ಕಲೇವರಮ್ ।
ತಂತಮೇವೈತಿ ಕೌಂತೇಯ ಸದಾ ತದ್ಭಾವಭಾವಿತಃ ॥ ೬ ॥

ನರನಿಗಿಚ್ಛೆಯು ಜೀವಮಾನದೊ- ।
ಳಿರುವ ಪರಿಯಲಿ ವರ್ಧಿಸುವುದಾ ।
ಮರಣಕಾಲದೊಳಿಚ್ಛೆಯಾಯಾವಸ್ತುಜಾತಿಯಲಿ ॥

ಮರಣಕಾಲದೊಳಾವುದರ ಸಂ- ।
ಸ್ಮರಣ ಮಾಳ್ಪನೊ ಮೃತಿಯನಂತರ ।
ಬರುವುದೈ ತದ್ರೂಪದಲಿ ತದ್ಗತಿಯು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೧ ॥

ತಸ್ಮಾತ್ಸರ್ವೇಷು ಕಾಲೇಷು ಮಾಮನುಸ್ಮರ ಯುಧ್ಯ ಚ ।
ಮಯ್ಯರ್ಪಿತಮನೋಬುದ್ಧಿರ್ಮಾಮೇವೈಷ್ಯಸ್ಯಸಂಶಯಃ ॥ ೭ ॥

ಸ್ಮರಿಸು ನೀನೆನ್ನನು ನಿರಂತರ- ।
ಮರಡು ಕಣ್ಣಿಂ ನೋಳ್ಪುದೆಲ್ಲವು ।
ತಿರಿಗಿ ಕಿವಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವುದೆಲ್ಲವು ತಿಳಿಯಲೈ ನಾನು ॥

ತಿಳಿಯಲೀಪರಿ ತತ್ತ್ವ ಮನದಲಿ ।
ಯಳಿವ ದೇಹವು ಸತ್ತು ಹೋಗಲು ।
ವುಳಿಯಿಯಲ್ಕೆ ನೀನು ನಿನಗಳುವೆಂತು ಜಗದೊಳಗೆ ॥

ಮರಳಿ ಮನದಿಂ ಚಿಂತಿಸುತಲಿರು- ।
ತಿರುವುದೆಲ್ಲವು ಜಿಹ್ವೆ ನುಡಿಯುತ ।
ಲಿರುವುದೆಲ್ಲವು ನಾನೆನುತ ತಿಳಿ ನಿಜದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೨ ॥

ಕೊಳುಗುಳಕೆ ನೀನೇತಕಂಜುವಿ ।
ತಿಳಿಯುತೀಪರಿ ಬುದ್ಧಿಮನಗಳ- ।
ನಿಳಿಸು ಯೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲಿ ಯೆನಗರ್ಪಣೆಯ ಮಾಡು ॥೫೩॥

ನರನೆ ಹೃದಯದಿ ಬರುವುದೆಲ್ಲವು ।
ಹೊರಗೆ ತೋರುವುದೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿ- ।
ದರಿಯಲಾ ನೀನೆನ್ನ ಹೊರತಿದು ಜಗದಿ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದೈ ಮದ್ರೂಪ ನಿನಗೀ- ।
ತೆರದೊಳಾಗುವುದೆಂತ ನಿಶ್ಚಯ ನೋಡು ನಿನ್ನಾಣೆ ॥

ನರನೆ ನಾ ಸರ್ವತ್ರ ಜಗದೊಳ- ।
ಗಿರುವೆನೆಂಬೀ ತತ್ತ್ವ ಮನದಲಿ ।
ಬರಲು ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲವೈ ಮದ್ರೂಪವೆನಿಸುವುದು ॥ ೫೪ ॥

ಬರಲು ಸಂಶಯ ನಿನ್ನ ಮನದಲಿ ।
ಯೊರುವೆ ನಿನಗಾನೊಂದುಪಾಯವ ।
ಭರದೊಳಭ್ಯಾಸವನು ಮಾಡೈ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ೫೫ ॥

ನರನೆ ನೀನಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ- ।
ಲಿರಲು ನಿನಗನುಭವವು ಬಾರದೆ ।
ಯಿರಲು ಯೆನ್ನಯಾ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾಗುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲಾ ॥

ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗಯುಕ್ತೇನ ಚೇತಸಾ ನಾನ್ಯಗಾಮಿನಾ ।
ಪರಮಂ ಪುರುಷಂ ದಿವ್ಯಂ ಯಾತಿ ಪಾರ್ಥಾನುಚಿಂತಯನ್ ॥ ೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಚಿತ್ತದ ।
ಮರಳಿ ಯಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಗಂಟಿ- ।
ಕ್ಕಿರಲು ಧರೆಯೊಳಗೇನಸಾಧ್ಯವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೬ ॥

ಹೆಳವ ಸತತೋದ್ಯೋಗಬಲದಿಂ ।
ಚಲಿಸೆ ಪರ್ವತವೇರದಿರನೇ ।
ಯಿಳೆಯೊಳೀ ಪರಬ್ರಹ್ಮಚಿಂತನವೆಂಬುವಭ್ಯಾಸ ॥
ಘಳಿಲನಾ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಲು ।
ಕೊಳುವನಾತ್ಮನು ಛಂದವಿದನ್ಯೆ ।
ಬಳಿಕ ದೇಹವು ಹೋಗಲಥವಾ ಯಿರಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೫೭॥

ಶರಧಿಯನು ಕೂಡುವರೆ ನದಿ ಘೋ- ।
ಕರಿಸಿ ಮುಂದಕೆ ಹರಿಯುತಿರಲದು ।
ಮರಳಿ ಹಿಂದಕೆ ನೋಡುವುದೆ ಯೇನಾಯ್ತು ಹಿಂದೆನುತ ॥೫೮॥

ಪರಿಪರಿಯ ಗತಿ ಹೊಂದಿಯಾದರು ।
ಪರಿಸುವುದು ಕೇಳಾತ್ಮಚಿಂತನ- ।
ಪರವು ಮೇಣಾರಿಂಗಿರುವುದೈ ದೇಹಗತಿಯೇನು ॥

ಶರಧಿಯಲಿ ತಾಂ ಹೋಗಿ ಬೀಳಲು ।
ಶರಧಿನದಿಯೊಳು ಭೇದವಿಹುದೇ ।
ನರನ ಚಿತ್ತಕೆ ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪಸಂಜ್ಞಾನ ॥
ಮರಣಜನ್ಮದ ಚಕ್ರದಿಂದಾ ।
ನರನು ಮೋಕ್ಷವ ಪಡೆವನಲ್ಲವೆ ।
ಭರಿತವಿಹುದಾ ಸ್ಥಳದಿ ಪರಮಾನಂದ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೯ ॥

ಕವಿಂ ಪುರಾಣಮನುಶಾಸಿತಾರಮಣೋರಣೀಯಾಂಸಮನುಸ್ಮರೇದ್ಯಃ ।
ಸರ್ವಸ್ಯ ಧಾತಾರಮಚಿಂತ್ಯರೂಪಮಾದಿತ್ಯವರ್ಣಂ ತಮಸಃ ಪರಸ್ತಾತ್ ॥ ೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಸ್ತಿತ್ವವೆಂದರೆ ।
ಮೆರೆಯುವ ನಿರಾಕಾರ ಮಾತ್ರವೆ ।
ಮರಣಜನ್ಮಾತೀತ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕವು ನೋಡೈ ॥
ಅರಿಯರೀ ತತ್ತ್ವವನು ಸರ್ವರು ।
ನಿರುತವಿದು ನೋಡುವುದು ಸರ್ವರ- ।
ನಿರುವುದಿದು ಪರಮಾಣುಕಿಂತಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮತರವಾಗಿ ॥ ೬೦ ॥

ತಿನುವುದೇ ಗೆದ್ದಲಿಯು ಬೆಂಕಿಯ ।
ಮಿನುಗುತಿಹ ತೇಜದಲಿ ಕತ್ತಲೆ ।
ಯಣುವಿಗಾದರು ಮಾಡಬಹುದೆ ಪ್ರವೇಶ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮಿನುಗುತಿಹುದಿದು ತೇಜ ಕೇಳೈ ।
ಯಿನಸಹಸ್ರಪ್ರಕಾಶದಂದದಿ ।
ಕ್ಷಣಿಕವಲ್ಲದ ನಿತ್ಯವೀಸುಜ್ಞಾನ ಬೆಳಗುವುದು ॥ ೬೧ ॥

ಇದುವೆ ನೋಡಾಕಾಶಕಿಂತಲು ।
ಮೊದಲಿನದು ಕೇಳಿದುವೆ ತಾಂ ಸಂ- ।
ನಿಧಿಯಲಿರುತಿರೆ ನಡೆಸುವುದು ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲವನು ॥
ಇದು ತರುವುದುತ್ಪತ್ತಿ ಸರ್ವಕೆ ।
ಇದುವೆ ಪಾಲನ ಮಾಳ್ಪುದೆಲ್ಲವ- ।
ನರಿಯಲಾರದ ತತ್ತ್ವವಗಣಿತ ಮೇಣಚಿಂತ್ಯವಿದು ॥ ೬೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳು ಶರೀರವಿಷಯಕ ।
ಬರುವುದೇನಜ್ಞಾನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ।
ಮೆರೆವುದಿದು ನಿರ್ಮಲವನಾದಿಯು ತತ್ತ್ವಶಾಶ್ವತವು ॥
ತರಣಿಯುಂದದೊಳಿದ್ದರೇನಿದ- ।
ಕಿರುವುದೇ ಯುದಯಾಸ್ತವಾಪರಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳಿದು ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೬೩ ॥

ಪ್ರಯಾಣಕಾಲೇ ಮನಸಾಚಲೇನ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಯುಕ್ತೋ ಯೋಗಬಲೇನ ಚೈವ ।
ಭ್ರುವೋರ್ಮಧ್ಯೇ ಪ್ರಾಣಮಾವೇಶ್ಯ ಸಮ್ಯಕ್ ಸ ತಂ ಪರಂ ಪುರುಷಮುಪೈತಿ ದಿವ್ಯಮ್ ॥೧೦॥

ನರನೆ ಕೇಳವ್ಯಕ್ತ ಬ್ರಹ್ಮವ- ।
ನರಿತು ಮರಣ ಸಮೀಪ ಬರೆ ಸಂ- ।
ಸ್ಮರಣ ಮಾಡೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದೊಳಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ॥
ಭರದಿ ಪದ್ಮಾಸನದಿ ದೇಹವ- ।
ನಿರಿಸುತುತ್ತರ ಮುಖವ ಮಾಡುತ ।
ತರುವನಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿಯೆ ಯೋಗಸೌಖ್ಯವನು ॥ ೬೪ ॥

ಪರಮಯೋಗಿಯು ಪ್ರಾಣಚಿತ್ತವ- ।
ನಿರಿಸುವನು ಭ್ರೂಮಧ್ಯಭಾಗದೊ- ।
ಳಿರಡನಿಲ್ಲಿಯೆ ಲಯವಗೈವನು ಯೋಗಬಲದಿಂದ ॥
ಹೊರಟು ಘಂಟಾನಾದ ಘಂಟಿಯೊ- ।
ಳಿರದೆ ಲಯವಪ್ಪಂತೆ ಯೋಗಿಯು ।
ಭರದಿ ಲಯಗೈಯುವನು ತನ್ನಲಿ ಪ್ರಾಣಚಿತ್ತಗಳ ॥ ೬೨ ॥

ಚಿತ್ತದೊಳಗೇಕಾಗ್ರತೆನದಿಂ ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಪ್ಪುದು ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದಾ- ।
ಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿಹ ಯೋಗಬಲದಿಂದ ॥
ಸ್ವಸ್ಥದಿಂದ ಸುಷುಮ್ನೆಯಿಂದೇ- ।
ಳುತ್ತಲಗ್ನಿಸ್ಥಾನದಿಂದಲೆ ।
ಮತ್ತೆ ಹೊರಡುವ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಿ ಸೇರ ಬೇಕೆನುತ ॥ ೬೫ ॥

ಮಡಿಕೆಯೊಳಗಡಗಿಸಿದ ದೀಪವು ।
ಮಡಿಕೆಯೊಳಗೆಂದಡಗಿತೆಂಬುದ ।
ದೃಢದಿ ಹೇಳಲು ಬಹುದೆ ಪಾರ್ಥನೆ ಪರಿಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಜಡಶರೀರವ ಬಿಟ್ಟು ಯೋಗಿಯು ।
ನಡೆದನೆಂತಾಕಾಶತತ್ತ್ವದಿ ।
ಪೊಡವಿಯೊಳಗಿದು ತಿಳಿಯದಂದದಿ ದೇಹ ಬಿಡುವನಲಾ ॥ ೬೭

ಹೊರಗೆ ತೋರ್ಪುದು ಪ್ರಾಣ ಚಿತ್ತದೊ- ।
ಳಿರುವುದೈಕ್ಯವೆನುತ್ತ ನೋಡಲು ।
ಮರಳಿ ಲಯವಾಕಾಶದಲ್ಲಾಗುವುದು ಪ್ರಾಣವದು ॥
ಸ್ಥಿರಮನದಿ ಸಂಬದ್ಧನಂತಃ- ।
ಕರಣದಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯುತನಿಹ- ।
ನಿರುವುದೀತನ ಮನವು ವಶವ್ಪೆ ಯೋಗಬಲದಿಂದ ॥ ೬೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದ ಯೋಗಿಯು ।
ಬರುತ ಕೇವಲ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಿ ।
ಭರದೊಳಡಗುವನೆಂತು ವರ್ಣಿಪುದಿವನ ಭಾಗ್ಯವನು ॥
ಇರುವುದಾ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಕೆ ।
ಪರಮ ಪುರುಷನು ಯೆಂಬ ನಾಮವು ।
ಮೆರೆವುದೆನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿದುವೆ ॥ ೬೯ ॥

ಯದಕ್ಷರಂ ವೇದವಿದೋ ವದಂತಿ ವಿಶಂತಿ ಯದ್ಯತಯೋ ವೀತರಾಗಾಃ ।
ಯದಿಚ್ಛಂತೋ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಂ ಚರಂತಿ ತತ್ತೇ ಪದಂ ಸಂಗ್ರಹೇಣ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯೇ ॥ ೧೧ ॥

ಜ್ಞಾನವೆಂದಿದ ಕರೆಯೆ ಸರ್ವ- ।
ಜ್ಞಾನಕಿದುವೆ ಶಿರೋಮಣಿಯಲಾ ।
ಜ್ಞಾನಸರ್ವಕ್ಕಾಗರವು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕೋವಿದರು ॥
ಜ್ಞಾನವಕ್ಷರವಿರುವುದಲ್ಲವೆ ।
ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗರವಾದ ಜ್ಞಾನವು ।
ಮಾನದಲಿ ಬಂತಲ್ಲವೇ ಕ್ಷರವಾಯ್ತುಲೇ ಯಿದುವೆ ॥ ೭೦ ॥

ವೇದಪಾರಂಗತಪುರುಷರಿದ- ।
ಕಾದರದೊಳಕ್ಷರವೆನುವರ್ಕೈ ।
ವೇದ್ಯವಿದು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಆದಿಮಾಯಾತೀತವಿಹುದಿದು ।
ಮೇದಿನಿಯೊಳಿದ ವರ್ಣಿಸಲಿಕೆಯು- ।
ಗಾಧವೈ ಕೇಳ್ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪವಿದು ॥ ೭೨ ॥

ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ಜ್ಞಾನಕಿಲ್ಲ ಪ್ರ- ।
ಮಾಣವದರಿಂದಕ್ಷರವಲಾ ।
ಹಾನಿ ಮೇಣಿದಕಿಲ್ಲ ಜ್ಞಾನದ ಪರಿಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಜಾನುವೊಂದಿಹುದೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವದೊ- ।
ಳೇನಹೇಳಲಭೇದ್ಯ ಬಂದರ- ।
ದೇನು ಜಲಧಿಯು ಕ್ಷೋಭಮುಳಿವುದೆ ಮೋಡ ನಿಲ್ಲುವುದೆ ॥ ೭೧ ॥

ವಿಷಯದೊಳಗಿನ ವಿಷವ ತೆಗೆಯುತ ।
ವಿಷಮವಿಹ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ದೆಸೆಗೆಡಿಸಿ ದೇಹಸ್ವರೂಪದ ವೃಕ್ಷದಡಿಯೊಳಗೆ ॥
ಉಸುರುಗಟ್ಟಿಯುವಾಸಿಭಾವದಿ ।
ಬಸವಳಿದು ಕೂಡುವರು ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ।
ವಸುಮತಿಯೊಳು ವಿರಕ್ತಪುರುಷರು ಹಾದಿ ನೋಡುವರು ॥ ೭೩ ॥

ಧರಣಿಯುಲಿ ಸಂತತ ನಿರಿಚ್ಛರು ।
ಮರುಳರಾದರು ದೊರೆಯದೆನುತಲಿ ।
ನಿರುತ ಯೋಗಿಗಳೆಲ್ಲ ಚರಿಪರು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವನು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ವ್ರತನಿಯಮನಿಷ್ಠೆಯ ।
ಚರಿಸಿ ದೇಹಕೆ ಕಷ್ಟಕೊಟ್ಟರು ।
ದೊರೆಯದೀ ಪದ ಘೋರತಪ ಸಾಯಾಸ ಮಾಡಿದರು ॥೨೪॥

ಇರುವುದತಿದುರ್ಲಭ ಪದವಿಯಿದು ।
ಯಿರವಿದಕೆ ಕೇಳಾದಿಯಂತವು ।
ಅರಿಯದಲೆ ವೇದಗಳು ಕೊಟ್ಟವು ನೇತಿಯುತ್ತರವ ॥
ನರನೆ ನಾ ಪೇಳಿರುವ ಪರಿಯಲಿ ।
ಮರಣಸಮಯದಿ ದೇಹ ಬಿಟ್ಟರೆ ।
ದೊರೆವುದವರಿಗೆ ನಾನು ಪೇಳಿದ ಪದವಿ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೨೫ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪೇಳುವೆ ।
ಹರಿಯು ನುಡಿದೀವಚನ ಕೇಳುತ ।
ಹರುಷಸುಭರಿತನಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಗೆಂದನರ್ಜುನನು ॥
ಗುರುವೆ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೆ ನಾನೀ ।
ಪರಿಯು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕೇಳುತಿದ್ದೆನು ।
ಹರಿಯೆ ಕೇಳಿನಿತರಲಿ ನೀನೇ ಸೂಚಿಸಿದಿ ಯೆನಗೆ ॥ ೨೬ ॥

ಹೇಳುವುದನೆಲ್ಲವನು ನೀನು ಕೃ- ।
ಪಾಳು ಹೇಳೆನಗೀಗ ಬೇಗನೆ ।
ಹೇಳಬೇಕದ ನಾನು ತಿಳಿವಂದದಲಿ ಗೋವಿಂದ ॥
ಕೇಳುತೀಪರಿ ಮಾತ ಶ್ರೀಗೋ- ।
ಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ಪೇಳ ತೊಡಗಿದ ।
ಕೇಳು ನಾನೇನರಿಪೆನದ ಪೇಳುವೆನು ಸುಲಭದಲಿ ॥ ೨೭ ॥

ಸಿಟ್ಟ ಮಾಡದಿರೆನ್ನ ಮೇಲ್ನೀ ।
ಭ್ರಷ್ಟ ಮನ ತಿರುಗುವುದು ಹೊರಗದು ।
ಕಟ್ಟಿಹಾಕೈ ಹೃದಯದೊಳಗವಧಾನರಜ್ಜುವಿಲಿ ॥

ಸರ್ವದ್ವಾರಾಣಿ ಸಂಯಮ್ಯ ಮನೋ ಹೃದಿ ನಿರುಧ್ಯ ಚ ।
ಮೂರ್ಧ್ನ್ಯಾಧಾಯಾತ್ಮನಃ ಪ್ರಾಣಮಾಸ್ಥಿತೋ ಯೋಗಧಾರಣಾಮ್ ॥ ೧೨ ॥

ಸುಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಲ್ಲ ಸರ್ವವು ।
ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿಂದ್ರಿಯದ ಬಾಗಿಲ- ।
ನಷ್ಟ ಮುಚ್ಚುತ ಬಂದಿಮಾಡಲು ಮನವೆಂಯೊಳಗಿಹುದು ॥೨೮॥

ಕಾಲುಕೈಗಳು ಮುರಿದು ಹೋಗಿರ- ।
ಲೇಳುವುದೆ ತತ್ರಾಣಿ ಸ್ಥಳದಿಂ ।
ಕಾಲಹರಣವ ಮಾಳ್ಪುದಲ್ಲವೆ ಚಲನವೆಂತದಕೆ ॥
ಬೀಳಲೀಪರಿ ಚಿತ್ತವೊಂದೆಡೆ ।
ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಬಲದಿಂ ।
ತಾಳ ಬೇಕೋಂಕಾರರೂಪವ ಮನದಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೨೯ ॥

ಇಂತು ಅ-ಉ-ಮಾಕಾರ ಮೂರಿವು ।
ಸಂತತದೊಳರೆ ಮಾತ್ರೆಯೊಳ್ ಬರು- ।
ವಂತೆ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಕೇಳಾ ಯೋಗಧಾರಣೆಯ ॥ ೩೦ ॥

ಸಂತಸದಲಾ ಪ್ರಾಣವಾಯುವ- ।
ನಂತರದಿ ಕ್ರಮಕ್ರಮದಿ ತರುವುದ- ।
ನಂತರದೊಳಾ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದ ತನಕವೆಡೆಬಿಡದೆ ॥

ತಿರಿಗಿ ಕೇಳಾಪ್ರಾಣವಾಯುವು ।
ಬರುತ ಬ್ರಹ್ಮಾಕಾಶಪರ್ಯಂ- ।
ತರಕೆ ಮುಟ್ಟುವ ವರೆಗೆ ಧಾರಣ ಮಾಡ ಬೇಕದನು ॥
ಧರಿಸುತದ ಮಸ್ತಕದ ಗಗನದಿ ।
ಸ್ಥಿರತೆಯಲಿಯೋಂಕಾರವನನಂ- ।
ತರದಿ ಸಂಯೋಗಿಸುವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವನು ॥ ೩೧ ॥

ಓಮಿತ್ಯೇಕಾಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ವ್ಯಾಹರನ್ ಮಾಮನುಸ್ಮರನ್ ।
ಯಃ ಪ್ರಯಾತಿ ತ್ಯಜನ್ ದೇಹಂ ಸ ಯಾತಿ ಪರಮಾಂ ಗತಿಂ ॥ ೧೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೋಂಕಾರರೂಪ- ।
ಸ್ಮರಣ ಮನದೊಳಗಳಿದ ಕೂಡಲೆ ।
ಬರುವುದಲ್ಲಿಯೆ ಪ್ರಾಣದವಸಾನವು ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ॥
ನಿರುತ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರೂಪವು ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊ- ।
ಡಿರುವುದೆಲ್ಲಿಂದೆಲ್ಲಿ ಯೋಂಕಾರಪ್ರವೇಶ ಕಣಾ ॥ ೨೧ ॥

ಪ್ರಣವವೇಕಾಕ್ಷರದ ಬ್ರಹ್ಮವು ।
ನೆನಸುತೆನ್ನೀ ಪರಮರೂಪವ ।
ಕ್ಷಣಿಕದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ಬರುವನೆನ್ನೊಳಗೆ ॥
ಎನಗೆ ಸೇರದ ಹೊರತು ಗತಿಯುಮ- ।
ಗಿನಿತು ತಿಲದಷ್ಟಿಲ್ಲ ನೋಡಲು ।
ನಿನಗೆ ಸಂಶಯ ಬರುವುದೇ ಹೇಳೆನಗೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೨ ॥

ಮರಣಸಮಯದೊಳೆಂತು ನನ್ನದು ।
ಸ್ಮರಣೆಯಾಗುವುದೆಂತು ಸಾಧ್ಯವೆ- ।
ದಿರುವುದೆಂಬುದು ಶಂಕೆ ಮನದಲಿ ಬಂತೆ ಕೌಂತೇಯ ॥

ಹರಣವಪ್ಪುದು ಸೌಖ್ಯವೆಲ್ಲವು ।
ಕರಣವಡಗುವುದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಚಿಹ್ನಗಳೆಲ್ಲ ತೋರುವುವು ॥ ೨೪ ॥
ಮರಣವೀಪರಿ ಬರಲು ಹತ್ತರ ।
ಭರದೊಳೇಳುವುದೇನು ಶಕ್ಯವೆ ।
ಮರಳಿ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳನು ನಿಗ್ರಹಿಪ ಪರಿಯೇನು ॥
ಸ್ಮರಣೆಯಾಗುವುದೆಂತು ಪ್ರಣವದ ।
ನರನೆ ನಿನಗೀ ಶಂಕೆ ಮನದಲಿ ।
ಬರುವುದೇ ಹೇಳೆನಗೆ ಮುಚ್ಚಿಡ ಬೇಡ ಯೆನ್ನಾಣೆ ॥ ೨೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಗೂಢವನು ನಾ- ।
ನರುಹುವೆನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ಕೇಳ್ಳೈ ।
ನಿರುತವೆನ್ನನನನ್ಯ ಭಾವದೊಳಾರು ಸೇವಿಪನೊ ॥
ಮರಣಸಮಯದೊಳವನಿಗಾಂ ಕಿಂ- ।
ಕರನಧೀನನು ಸರ್ವಥೋಪರಿ ।
ಯಿರುವೆನೀಪರಿ ಮರೆಯ ಬೇಡೀ ಗುಹ್ಯತತ್ತ್ವವನು ॥ ೨೬ ॥

ಅನನ್ಯಚೇತಾಃ ಸತತಂ ಯೋ ಮಾಂ ಸ್ಮರತಿ ನಿತ್ಯಶಃ ।
ತಸ್ಯಾಹಂ ಸುಲಭಃ ಪಾರ್ಥ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತಸ್ಯ ಯೋಗಿನಃ ॥ ೧೪ ॥

ಮಾಮುಪೇತ್ಯ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ದುಃಖಾಲಯಮಶಾಶ್ವತಮ್ ।
ನಾಪ್ನುವಂತಿ ಮಹಾತ್ಮಾನಃ ಸಂಸಿದ್ಧಿಂ ಪರಮಾಂ ಗತಾಃ ॥ ೧೫ ॥

ಇತ್ತು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ತಿಲಾಂಜಲಿ ।
ಚಿತ್ತ ವಿಷಯೇಚ್ಛೆಯ ಸಮೂಲವ ।
ಸ್ವಸ್ಥತನದಿಂದೆನ್ನ ಹೃದಯದಲಿಟ್ಟು ನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥
ನಿತ್ಯವೀಸುಖ ಭೋಗಿಸರಿಗಾ- ।
ಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಸೆಗಳಡಗಿ ಪೋಪುವು ।
ನೇತ್ರಮೊದಲಾಗಿರುವ ಕೀಳಿಂದ್ರಿಯದ ಗತಿಯೇನು ॥ ೨೭ ॥

ಮರಣಸಮಯ ಸಮೀಪ ಬರಲಾ ।
ನಿರುತ ಯೋಗಿ ಸ್ಮರಣ ಮಾಡದೆ ।
ದೊರೆಯಲಾರೆನೆ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಭಜನಯೋಗದಲಿ ॥
ಅರಿಯದೆನ್ನನು ಹಿಂದೆ ಸಂಕಟ ।
ಬರಲು ಹರಿಯೇ ಪೊರೆಯೊ ಕರುಣಿಸು ।
ಶರಣ ಹೊಕ್ಕೆನು ನಿನಗೆನುತಲೊದರಿದರೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೮ ॥

ನಿರುತವೀತೆರದೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯದೊ- ।
ಳಿರುವವರು ಸಂತತ ನಿಜಾಂತಃ- ।
ಕರಣದಲಿ ತಲ್ಲೀನರೆನ್ನೊಳಗಾಗಿ ಮದ್ರೂಪ ॥
ನಿರುತವೆನ್ನನೆ ಸೇವಿಸುತಲಿರು- ।
ತಿರುವವರು ಕೇಳಂತಕಾಲದಿ ।
ಸ್ಮರಣ ಮಾಡಲು ಬಳಿಕ ನಾನವರಿಂಗೆ ಸಿಗಬೇಕೆ ॥ ೨೯ ॥

ಮರೆತವನ ಹಿಂದಿನ ಕೃತಿಯ ನಾ- ।
ನರೆಘಳಿಗೆಯಲಿ ಪೋಗಿ ಪೊರೆವೆನು ।
ನಿರುತ ಭಕ್ತಿವಿಭೂಷಿತರು ದುಃಖದಲಿ ಸಿಲುಕಿರಲು ॥
ಕರೆಯ ಬೇಕೇನವರು ಯೆನ್ನನು ।
ನಿರುತ ನಾನವರಲ್ಲಿ ವಾಸಿಪೆ ।
ನರನೆ ನಾ ಪೋಗದಿರೆ ಯೆನ್ನಯ ಬಿರುದೆ ಕೆಡುವುದಲಾ ॥ ೩೦ ॥

ಬರಲು ನಿನಗೀ ತೆರದ ಸಂಶಯ ।
ನರನೆ ಮಾಡ್ವೈ ದೂರವದನೀ ।
ತೆರದ ಶಂಕೆಯು ಸಲ್ಲದ್ವೈ ನಿನ್ನಯ ಮನಸ್ಸಿನಲಿ ॥
ಸ್ಮರಣ ಮಾಡಿದ ಕ್ಷಣದೊಳವರಿಗೆ ।
ಬರುವೆನಲ್ಲಾ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಹೊರಲಿ ನಾನೆಂತವರ ಭಕ್ತ್ಯುಪಕಾರಭಾರವನು ॥ ೯೧ ॥

ಎನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡುತುಪಕೃತಿ ।
ಯನ್ನು ಮಾಡಿಹರೆನ್ನ ಮೇಲೆಂಪೆ ।
ಮುನ್ನವೀ ಋಣಮೋಚನಕೆ ನಾನವರ ಮರಣದಲಿ ॥
ಸಂನತಾಂತಃಕರಣನಾಗಿ ಪ್ರ- ।
ಸನ್ನತೆಯೊಳಾನವರ ಸೇವೆಗೆ ।
ಸಂನಿಹಿತನಾಗಿಹೆನು ನಾನಿಹೆನವರ ಕಿಂಕರನು ॥ ೯೨ ॥

ಮರಣಸಮಯ ಸಮೀಪ ಬರಲಾ ।
ನಿರುತಯೋಗಿಗೆ ದೇಹತಾಪವು ।
ಬರಗೊಡದೆ ನಾನಾತ್ಮಬೋಧದ ಪಂಜರದೊಳಿಡುವೆ ॥
ಹರುಷ ಸುಮನೋಹರ ಸುಶೀತಲ- ।
ವಿರುವ ಯೆನ್ನ ಸ್ಮೃತಿಯ ಛಾಯೆಯು- ।
ನಿರದೆ ಪಸರಿಸಿ ಬುದ್ಧಿ ಯೆನ್ನಲಿ ಮಾಳ್ಪೆ ಸುಸ್ಥಿರವ ॥ ೯೩ ॥

ಮರಣಕಾಲದಸಹ್ಯ ಯಾತನೆ ।
ಶರಣಿಗಳಿಗೆ ಕದಾಪಿ ತಟ್ಟದು ।
ಶರಣಿಗಳನೀತೆರದಿ ತರುವೆನು ನಾನು ನನ್ನೊಡನೆ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಾತ್ಮನಿಗೆ ಮೇಲಿರು- ।
ತಿರುವ ವೇಷ್ಟನ ದೂರ ಮಾಳ್ಪೆನು ।
ಮೆರೆವ ಮಿಥ್ಯಾಹಂಕೃತಿಯ ಧೂಳಿಯನು ಝಾಡಿಸುವೆ ॥೯೪॥

ನರನೆ ಭಗವತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿವಾಂಛೆಯು- ।
ನಿರದೆ ಮದ್ರೂಪವನೆ ಮಾಳ್ಪೆನು ।
ಶರಣಿಗಳು ನಿಜದೇಹದಾಶೆಯ ತೊರೆದು ಜಿಡುವರಲಾ ॥
ತೊರೆವೆವಾವು ಶರೀರವೆಂಬೀ- ।
ತೆರದ ಭಾವನೆ ಬಾರದವರಲಿ ।
ಶರಣಿಗಳು ಮಮ ನೋಡು ಮದ್ರೂಪರೆ ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ॥೯೫॥

ತೋರುವುದೆ ಮೇಣಾತ್ಮನಿಹನು ಶ- ।
ರೀರದಲಿ ನಿಜವೆಂದು ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ನೀರೊಳಿರುತಿಹ ಜಿಂಬದಂದದಿ ಮಿಥ್ಯನೆನಿಸುವನು ॥
ತೋರದಿಹುದೇ ಬೆಳಕು ಸೋಜ್ಜ್ವಲ ।
ಧಾರುಣಿಯಲದು ಪಸರಿಸಿರುವುದು ।
ಯಾರಿಗರವಿಲ್ಲೈ ಬೆಳಕು ಹಿಮಕರನಲಿಹುದೆಂದು ॥ ೯೬ ॥

ನಿರುತವೀಪರಿ ಬೋಧಸಂಯುತ- ।
ರಿರುವರಾರೈ ಯೋಗಯುಕ್ತರು ।
ನಿರುತ ನಾನಿಹೆನವರ ಹತ್ತರ ನಿಜದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮರಣ ಬರಲದರಿಂದಲೆನ್ನೊಳು ।
ಬರುವರೈ ನಿಜವೆಂದು ನಂಬಿರು ।
ಧರಿಸುತಲಿ ಮದ್ರೂಪವೆನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯ ಹೊಂದುವರು ॥ ೯೭ ॥

ಇರುವುದೀ ನರದೇಹ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕ್ಲೇಶಗಳ ವಸವಿದು ।
ನರನೆ ಕೇಳ್ ತಾಪತ್ರಯಾಗ್ನಿತ್ರಯದ ಕುಂಡವಿದು ॥
ಮರಣರೂಪದ ವಾಯಸನಿಗಿ- ।
ಕ್ಕಿರುವ ಬಲಿಯಿದು ಸರ್ವದುಃಖಾ- ।
ಕರವಲಾ ದಾರಿದ್ರ್ಯವೃಕ್ಷಕೆ ಮೂಲವೀದೇಹ ॥ ೯೮ ॥

ಮೃತ್ಯುಭಯವನು ವರ್ಧಿಸುತಲಿ ಕು- ।
ಕೃತ್ಯ ಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿಬೀಜವು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದ ಫಲವುಣುವ ಶಾಲೆಯಿದು ॥
ಮತ್ತ ಭ್ರಾಂತಿಯ ತೌರುಮನೆಯೈ ।
ಸ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕದ ನಿಲುಮನೆ ।
ಮತ್ತೆ ಷಡ್ರಿಪು ಬೆಳೆವ ಫಲವತ್ ಕ್ಷೇತ್ರವೀದೇಹ ॥ ೯೯ ॥

ನರನೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಧಿಯೆಂಬುರು- ।
ತರದ ಪಕ್ವಾನ್ನಗಳ ಬಡಿಸಿದ ।
ಸರಸಹರಿವಾಣವೆ ಕಣಾ ಯಮನೆಂಜಲಿನ ಹುಗ್ಗಿ ॥
ಇರುವುದಾಶಾರಾಜ್ಞಿಯರಮನೆ ।
ಮರಣಜನ್ಮದ ಸರಸಹಾದಿಯು ।
ನರಶರೀರ ಭ್ರಾಂತಿಯಾಗರ ತುಂಬಿತುಳುಕುವುದು ॥ ೧೦೦ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ದುಷ್ಟವಾಸನೆ ।
ಪೂರ್ಣ ತುಂಬಿಹುದಿಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮಾನಿಸಿದನೀ ಚೇಳುಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಹಗೆಯೆಂದು ॥
ಮಾನಿಸವನಾ ವೇಶ್ಯೆಯಂದದಿ ।
ತಾನೆ ಮೋಹಿಸುತಿರುವ ಬಲೆಯಿದು ।
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಹುಲಿಯ ಗುಹೆ ವಿಷಯಗಳ ದುರ್ಯಂತ್ರ ।೧೦೧॥

ಇರುವುದಿದು ಪಾತಿನಿಯ ದುಃಸ್ಥಳ- ।
ವಿರುವುದಿದುವೆ ವಿಷೋದಕದ ಬಹು- ।
ವಿರಸವತಿಕಟುಘುಟಕ ಗಂಟಲ ಕೊರೆವ ಕರಪತ್ರ ॥
ಇರುವುದಿದು ನರದೇಹ ಚೋರನ ।
ಪರಿಯಲಾ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟರೆ ।
ಕೊರಳ ಕೊಯ್ವರೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯದು ಠಕ್ಕನಂದದಲಿ ॥ ೧೦೨ ॥

ದುರುಳನೀಯುವ ಸ್ವಾಗತವಲಾ ।
ನರನೆ ನಾನಿದನರುಹಲೆಂತೈ ।
ನರಶರೀರವನರ್ಥಸಾಗರವಲ್ಲವೇ ನೋಡು ॥
ಇರುವುದಿದು ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ಸ್ವಪ್ನವು ।
ಮೆರೆವುದಿದು ವನ ಮೃಗಜಲಾತ್ಮಕ- ।
ವಿರುವುದಿದು ಹೊಗೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಗಗನಮಂಡಲವು ॥ ೧೦೪ ॥

ಕುಷ್ಠರೋಗಗ್ರಸ್ತನರನಿಗೆ ।
ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರೇಮಾಲಿಂಗನವಲಾ ।
ದುಷ್ಟ ಸರ್ಪದ ಮೈಯ ತೆರದಲಿ ನುಣ್ಣಗಿರುವುದಲಾ ॥
ಕೆಟ್ಟ ಬೇಡನು ಮಾಳ್ಪ ಗಾಯನ- ।
ದಷ್ಟು ಮಧುರಾಲಾಪ ಶತ್ರುಗ- ।
ಳಿಟ್ಟ ವಿಷಮಿಶ್ರಿತಸುಪಕ್ವಾನ್ನದ ತೆರದಿ ಸೊಗಸು ॥ ೧೦೩ ॥

ನರಶರೀರದ ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ- ।
ನರುಹಿದೆನು ವಿಸ್ತರದಿ ನಿನಗಿದ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದ ದೇಹವ ಬಯಸುವವರಾರು ॥
ಮರಣಕಾಲದೊಳೆನ್ನ ಭಜಿಸುವ ।
ಶರಣಿಗಳಿಗೀದೇಹ ದೊರೆಯದೆ ।
ದೊರೆಯುವುದು ಮದ್ರೂಪ ನಾಂಶರಣಿಗಳಿಗಾಧಾರ ॥ ೧೦೫ ॥

ಆ ಬ್ರಹ್ಮಭುವನಾಲ್ಲೋಕಾಃ ಪುನರಾವರ್ತಿನೋಽರ್ಜುನ ।
ಮಾಮುಪೇತ್ಯ ತು ಕೌಂತೇಯ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ನ ವಿದ್ಯತೇ ॥ ೧೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಸೈ ಬ್ರಹ್ಮಮೊದಲಾ- ।
ಗಿರುವ ಸುರವರರಾದರೇನೈ ।
ಮರಣಜನ್ಮದ ಚಕ್ರ ತಪ್ಪದು ಹುಟ್ಟಿ ಸಾಯುವರು ॥
ನರನು ಮಡಿಯಲು ಹೊಟ್ಟೆ ನೋಯಿಸು- ।
ತಿರುವುದೇಸಾಮೃತಶರೀರಕೆ ।
ಮರಣ ಬರುವುದೆ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ನೀರೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿದರೆ ॥೧೦೬॥

ಮುನ್ನ ಕೇಳೀರೇಳು ಲೋಕದ ।
ಚನ್ನ ಶಿಖರದೊಳೆನ್ನ ಲೋಕವು ।
ಮುನ್ನ ನೋಡಿದು ಸಪ್ತಚಿರಜೀವಿಗಳ ತೌರೂರು ॥ ೧೦೭ ॥

ಇರುವುದೈ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯರೂಪದ ।
ಗಿರಿಯ ಶಿಖರವು ಬ್ರಹ್ಮಭುವನವು ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದ ಯಾಮವೊಂದರಲಿ ॥

ಎನ್ನೊಳೈಕ್ಯವ ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ।
ಯಿನ್ನು ಬರುವುದೆ ಜನನಮರಣವು ।
ಛಿನ್ನಪಾಶರು ನೋಡು ನಿರ್ಲಿಪ್ತರು ಭವಾಬ್ಧಿಯಲಿ ॥

ಸುರಪತಿಯ ಸರ್ವಾಯು ತೀರುವು- ।
ದರರೆ ಕಮಲೋದ್ಭವನ ಲೋಕದ ।
ಮೆರೆವ ದಿನವೊಂದರಲಿ ಯಿಂದ್ರರು ಸಾಯ್ವರೀರೇಳು ॥ ೧೦೮ ॥

ಸಹಸ್ರಯುಗಪರ್ಯಂತಮಹರ್ಯದ್ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ವಿದುಃ ।
ರಾತ್ರಿಂ ಯುಗಸಹಸ್ರಾಂತಾಂ ತೇಽಹೋರಾತ್ರವಿದೋ ಜನಾಃ ॥ ೧೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಸೈ ನಾಲ್ಕುಯುಗಗಳು ।
ತಿರಿಗಿ ಸಾವಿರ ಬಾರಿ ಬಂದಿರ- ।
ಲಿರುವುದೊಂದೇ ಹಗಲು ನೋಡೈ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ॥
ಇರುವುದಾಪರಿ ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳು ।
ತಿರಿಗಿ ಸಾವಿರ ಬಾರಿ ಬಂದರೆ ।
ಬರುವುದವನಿಗೆ ರಾತ್ರಿಯೊಂದೈ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ॥ ೧೦೯ ॥

ಪರಿಯೊಳೀ ದಿನರಾತ್ರಿ ನೋಡುವ ।
ಪರಮಪುರುಷರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು ।
ಮರಣಹೀನರಲಾ ಚಿರಂಜೀವಿಗಳು ನೋಡಿವರೆ ॥
ಸುರಪತಿಯ ದಶೆ ನೋಡಿದಿಯಲಾ ।
ತಿರುಗುತಿಹರೀರೇಳು ಸುರಪರು ।
ನರನೆ ದಿನವೊಂದರಲಿ ಮಿಕ್ಕಿನ ಸುರರ ಪಾಡೇನು ॥ ೧೧೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿ- ।
ಗಿರುವ ಪ್ರಹರಗಳೆಂಟು ನೋಡುವ ।
ಪರಮಪುರುಷರೆ ನೋಡು ದಿನರಾತ್ರಿಯನು ಬಲ್ಲವರು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಸಚರಾ- ।
ಚರಕೆ ಸಾವದು ತಪ್ಪಲಾರದು ।
ಬರಲು ಮದ್ರೂಪದಲಿ ಸಾವನೆ ಗೆದ್ದ ಪರಿಯಾಯ್ತು ॥ ೧೧೧ ॥

ಅವ್ಯಕ್ತಾದ್ವ್ಯಕ್ತಯಃ ಸರ್ವಾಃ ಪ್ರಭವಂತ್ಯಹರಾಗಮೇ ।
ರಾತ್ರ್ಯಾಗಮೇ ಪ್ರಲೀಯಂತೇ ತತ್ರೈವಾವ್ಯಕ್ತಸಂಜ್ಞಕೇ ॥ ೧೮ ॥

ಭೂತಗ್ರಾಮಃ ಸ ಏವಾಯಂ ಭೂತ್ವಾಭೂತ್ವಾ ಪ್ರಲೀಯತೇ ।
ರಾತ್ರ್ಯಾಗಮೇಽವಶಃ ಪಾರ್ಥ ಪ್ರಭವತ್ಯಹರಾಗಮೇ ॥ ೧೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದಿ !
ಬರಲು ದಿವಸೋದಯವು ತತ್‌ಕ್ಷಣ ।
ಬರುವುದು ನಿರಾಕಾರದಿಂ ಸಾಕಾರದುತ್ಪತ್ತಿ ॥
ಅರಿಯೆನಿದರ ಪ್ರಮಾಣಗಣನೆಯ ।
ಮರಳಿ ತೀರಲು ಪ್ರಹರ ನಾಲ್ಕವು ।
ಮರಣವಾಗುವುದೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವಕೆ ದಿವಸದಂತದಲಿ ॥ ೧೧೨ ॥

ಮರಳಿ ದಿವಸೋದಯದಿ ವಿಶ್ವವು ।
ನರನೆ ಬರುವುದು ಜನ್ಮಕೀಪರಿ ।
ಮರಳಿ ದಿವಸಾಂತದಲಿ ಲಯ ಹೊಂದುವುದು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಶರದೃತುವಿನಾರಂಭದಲಿ ಕೇಳ್ ।
ಕರಗಿ ಹೋಗುವುವೆಲ್ಲವಭ್ರಗ- ।
ಳಿರದೆ ಪುನರಪಿ ಬರುವುವಲ್ಲವೆ ಗ್ರೀಷ್ಮದಂತದಲಿ ॥ ೧೧೩ ॥

ಪರಿಯಿದಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಸರಸಿಜಾಸನದಿವಸದಾದಿಗೆ ।
ಬರುವುದೈ ಸಾಕಾರಸಗುಣದ ವಿಶ್ವದುತ್ಪತ್ತಿ ॥
ಮರಳಿ ನಾಲ್ಕಾಯುಗಗಳೆಲ್ಲವು ।
ತಿರಿಗಿ ಸಾವಿರ ಬಾರಿ ಮುಗಿಯುವ ।
ವರೆಗೆ ದಿನವಿದು ರಂಜಿಸುವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದಲಿ ॥ ೧೧೪ ॥

ಮರಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ರಾತ್ರಿಯಾಗಲು ।
ಬರುವುದವ್ಯಕ್ತತೆಯು ಸರ್ವಕೆ ।
ಮೆರೆವುದು ನಿರಾಕಾರ ವಿಶ್ವವು ರಾತ್ರಿಸಮಯದಲಿ ॥
ತಿರಿಗಿ ರಾತ್ರಿಯು ಮುಗಿದು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬರಲು ದಿವಸೋದಯವನಂತರ ।
ತಿರಿಗಿ ನೋಡೈ ವ್ಯಕ್ತವಪ್ಪುದು ಸರ್ವ ವಿಶ್ವವಿದು ॥ ೧೧೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ವಿಶ್ವದ ।
ಬರುವುದೈ ವಿಸ್ತಾರ ನಿನಗಾ- ।
ನರುಹಿದೆನು ಕಾರಣವು ತಿಳಿಯಿತೆ ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಿದರ ॥
ಇರುವುವೀಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ।
ಪರಮ ದಿನರಾತ್ರಿಯಲಿ ವಿಶ್ವದ ।
ಭರಣಲಯವಿದ ನೋಡಿದಿಂಯೊ ಕೌಂತೇಯ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೧೧೬

ಪರಿಕಿಸಲು ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ।
ಹಿರಿದಿಹುದು ಬಹು ಮಹಿಮೆ ಕೇಳೈ ।
ಯಿರುವನೀತನು ಸೃಷ್ಟಿಬೀಜದ ಮೂಲಭಾಂಡಾರ ॥
ಅರಿಯಲೀತನು ಜನ್ಮಮರಣದ ।
ಪರಿಗೆ ಮಾನದ ಕಲಶನಾದನು ।
ಮೆರೆವುದೀ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಸೃಷ್ಟಿಪ್ರಸರ ಬ್ರಹ್ಮನದು ॥ ೧೧೭ ॥

ಬರಲು ಬ್ರಹ್ಮನ ದಿವಸದುದಯವು ।
ಬರುವುದೈ ವಿಸ್ತಾರ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಮರಳಿ ದಿವಸಾಂತದಲಿ ಮೇಣವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು ॥
ಮೆರೆದು ತೋರುವ ಭೂತಪಂಚಕ- ।
ವಿರದೆ ಲಯವಾಗುವುದು ಮೇಣದು ।
ಸರಸಿಜಾಸನನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಿ ॥ ೧೧೮ ॥

ಮರವು ಬೀಜದಿ ಸಮನಿಸುವುದೈ ।
ಪರಿಯೊಳಾ ಮೇಘಗಳು ಗಗನದಿ ।
ಪರಿಯೊಳಾ ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ಪುಷ್ಕಳ ವಸ್ತು ಸಮನಿಪುದು ॥
ನರನೆ ನೋಡಾಕಾರಣದಿಯದ ।
ಕರವರಲ್ಲಿವೆ ಸಾಮ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಯರಿಯಿತೇನೈ ನಿನಗೆ ಪೇಳಿದ ತತ್ತ್ವವಿಸ್ತಾರ ॥ ೧೧೯ ॥

ಪರಸ್ತಸ್ಮಾತ್ತು ಭಾವೋಽನ್ಯೋಽವ್ಯಕ್ತೋಽವ್ಯಕ್ತಾತ್ಸನಾತನಃ ।
ಯಃ ಸ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ನಶ್ಯತ್ಸು ನ ವಿನಶ್ಯತಿ ॥ ೨೦ ॥

ನ್ಯೂನ ಮೇಣಧಿಕವನು ಸಾಮ್ಯದಿ ।
ಕಾಣೆನದರಿಂ ಭೂತವೆಂಬಭಿ- ।
ಧಾನ ಸಲ್ಲದು ಹಾಲಿನಲಿ ಹೆಪ್ಪಿಡಲು ಮೊಸರಾಯ್ತು ॥
ಈ ನಿಧಾನದಿ ನಾಮರೂಪದ ।
ಹಾನಿಯಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ನಿನ- ।
ಗೇನ ಹೇಳಲಿ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯಿತೆ ಪಾರ್ಥ ಮನದೊಳಗೆ ॥೧೨೦॥

ನಾಶವಾಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ।
ನಾಶವಹುದೇ ಜಗದಿ ಜಗತನ ।
ನಾಶವಾಗದಲುಳಿವುದಲ್ಲವೆ ಜಗದ ಮೂಲವದು ॥
ಆಸಮುಯಕವ್ಯಕ್ತವೆಂಬುವ ।
ಭಾಷೆಯೊಪ್ಪುವುದದಕೆ ನೋಡೈ ।
ಯಾಸಗುಣಸಾಕಾರಕಿರುವುದು ಹೆಸರು ವ್ಯಕ್ತವದು ॥೧೨೧॥

ಒಂದರಿಂದಿನ್ನೊಂದು ಬಂತೈ ।
ಯಂದದಿಂದಿದಕಿಟ್ಟರೈ ಹೆಸ- ।
ರೊಂದ ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಪರಿಕಿಸೆ ಮಿಥ್ಯವಿಹುವೆರಡು ॥
ಚಂದದಿಂದಾಭರಣ ಕರಗಿಸೆ ।
ಮುಂದುಳಿವುದೇ ವಿಧವಿಧಾಕೃತಿ ।
ಮುಂದೆಯಾಭರಣಗಳ ಮಾಡಲು ಗಟ್ಟಿಯುಳಿಯುವುದೆ ॥೧೨೨॥

ಚಿನ್ನ ರೂಪಾಂತರವ ತಾಳಲು ।
ವರ್ಣಿಸುವರಾಭರಣವೆನುತಲಿ ।
ಚಿನ್ನದಂದದೊಳಿಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತತೆಗಳೆಂಬ ॥
ಭಿನ್ನಭಾವಗಳೆರಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪೂರ್ಣ ತೋರ್ಪುವು ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿಯೆ ।
ಭಿನ್ನವೀಭಾವಿಗಳು ಪರಿಕಿಸಲೇಕವಾಗಿಹುವು ॥ ೧೨೩ ॥

ವ್ಯಕ್ತವಲ್ಲಿದವ್ಯಕ್ತವಲ್ಲಿದು ।
ನಿತ್ಯವಲ್ಲಿದನಿತ್ಯವಲ್ಲಿದು ।
ವಿಸ್ತರಿಸಲಾನೆಂತು ದ್ವಂದ್ವಾತೀತವೀತತ್ತ್ವ ॥
ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನೋಡಿದರನಾದಿಯು ।
ಮತ್ತಿಹುದು ವರಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು ।
ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಶ್ವಾಕಾರ ರಂಜಿಪುದು ॥ ೧೨೪ ॥

ಹರಿದು ಹೋಗಲು ವಿಶ್ವತನವದು ।
ಬರುವುದಿಲ್ಲಾ ಲಯವು ವಿಶ್ವಕೆ ।
ಬರೆದ ಶಬ್ದವು ಮಾಸಿಹೋದರೆಯರ್ಥಮಾಸುವುದೆ ॥
ತೆರೆಗಳೇಳುತ ನಾಶವಾಗುತ- ।
ಲಿರುವುವಲ್ಲವೆ ನೀರು ರೂಪಾಂ- ।
ತರವ ಹೊಂದುವುದೇನು ಹೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೧೨೫ ॥

ನಾಶವಾದರದೇನು ಭೂತದ ।
ರಾಶಿಯೆಲ್ಲವು ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಕೆ ।
ನಾಶವಿಲ್ಲೈ ಬ್ರಹ್ಮವವಿನಾಶಿಯು ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ॥
ನಾಶವಾಗುವ ದೇಹದಲಿ ಯವಿ- ।
ನಾಶಿಯಾಗಿಯೆ ಯಾತ್ಮನಿರುವನು ।
ನಾಶವಿಲ್ಲೈ ಚಿನ್ನಕಾಭರಣಗಳ ಕರಗಿಸಲು ॥ ೧೨೬ ॥

ಅವ್ಯಕ್ತೋಽಕ್ಷರ ಇತ್ಯುಕ್ತಸ್ತಮಾಹುಃ ಪರಮಾಂ ಗತಿಮ್ ।
ಯಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ನ ನಿವರ್ತಂತೇ ತದ್ಧಾಮ ಪರಮಂ ಮಮ ॥ ೨೧ ॥

ಪುರುಷಃ ಸ ಪರಃ ಪಾರ್ಥ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಲಭ್ಯಸ್ತ್ವನನ್ಯಯಾ ।
ಯಸ್ಯಾಂತಃಸ್ಥಾನಿ ಭೂತಾನಿ ಯೇನ ಸರ್ವಮಿದಂ ತತಮ್ ॥ ೨೨ ॥

ಕೌತುಕದೊಳವ್ಯಕ್ತವೆಂದರೆ ।
ಮಾತಿನಿಂದಾ ಸ್ತುತಿಸಲಾರರು ।
ಯೇತಕೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಮನಕಾತೀತವಾಗಿಹುದು ॥
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಾಕಾರವಾದರು ।
ಮಾತು ಹೋಗುವುದೇ ನಿರಾಕೃತಿ ।
ಭೂತಳದೊಳಾಕೃತಿಯು ಸತ್ತರು ನಿತ್ಯತೆಯು ಯಿಹುದು ॥ ೧೨೭ ॥

ಜಾಣರಿದಕಕ್ಷರವೆನಿಪ್ಪಭಿ- ।
ಧಾನ, ಕೊಟ್ಟಹರಾದ ಕಾರಣ- ।
ವೀನಿಧಾನದೊಳೆಲ್ಲ ಬೋಧವು ಹುಟ್ಟುವುದು ಪಾರ್ಥ ॥
ಕಾಣರಿದಕಿಂ ಮಿಗಿಲು ವಿಸ್ಮೃತಿ ।
ಜಾಣರಿದನೇ ಪರಮಗತಿಯಭಿ- ।
ಧಾನದಿಂ ಕರೆಯುವರು ಪಾರ್ಥನೆ ತಿಳಿಯಿತೇ ನಿನಗೆ ॥೧೨೮॥

ಇರುವುದಿದು ಸತ್ತತ್ತ್ವ ದೇಹದೊ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಸರ್ವರಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ।
ಯಿರುವುದಿದು ನರದೇಹದಲ್ಲಿಯೆ ಮಲಗಿದಂದದಲಿ ॥
ಇರುವುದಿದು ಬಹು ಚೋದ್ಯ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನಿರುತ ವ್ಯಾಪಾರವು ಶರೀರದೊ- ।
ಳಿರುವುದಾದರು ಚೇಷ್ಟೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥೧೨೯॥

ಮೆರೆವುದಿದು ಪರತತ್ತ್ವ ದೇಹದಿ ।
ನಿರುತವಿಹುದು ತಟಸ್ಥದಂದದೊ- ।
ಳಿರುಹಲಾರದು ಮಾಡು ಮಾಡದಿರೆಂದು ಚೇಷ್ಟೆಯನು ॥
ತಿರಿಗಿ ತಾಂ ಚೇಷ್ಟೆಯನು ಮಾಡದೆ ।
ನಿರುತವಿದುದಾಸೀನವಿರುವುದು ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ನಡೆವುವೈ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಸರ್ವ ॥ ೧೩೦ ॥

ವಿಷಯರೂಪ ಬಜಾರ ಹೃದಯಚ- ।
ತುಷ್ಪಥದಿ ಸರಿಯಾಗಿ ತೆರೆಯುತ ।
ಯೆಸಗಿದರೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಸುಖದುಃಖಗಳು ಸಿಗುವುವಲಾ ॥
ವಸುಮತಿಯೊಳೀತೆರದಿ ಬಂದಿಹ ।
ವಿಷಯಸುಖದುಃಖಗಳ ಲಾಭದ ।
ಯೆಸೆವ ಭಾಗವು ಕೇಳು ಹೃದಯದಿ ಬಾರದಿಹುದೇನು ॥೧೩೧॥

ಅರಸ ಸುಖದಲಿ ತನ್ನ ರಂಜಿಸು- ।
ತಿರುವ ಪ್ರಾಸಾದದಲಿ ಮಲಗಿರೆ ।
ನರನೆ ನಡೆದಿಹುವೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ರಾಜ್ಯದಲಿ ॥
ನಿರುತ ಲಾಭದೊಳಾಶೆ ಧರಿಸುತ ।
ವಿರಚಿಪರು ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವ ।
ಪರಿಯಲೀ ದೇಹದಲಿ ನಡೆವುದು ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪಾರ ॥ ೧೩೨ ॥

ತಿಳಿಯುತಿಹುದೈ ಬುದ್ಧಿಯೊಪರಿ ।
ಕೊಳುವುದೈ ಕೊಡುತಿಹುದು ಮನವದು ।
ಒಳಿಕ ನಡೆಸುವುವಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ತಮ್ಮತಮ್ಮಾಟ ॥
ತಿಳಿಯಲಾಪರಿ ಪ್ರಾಣವಾಯುವು ।
ಚಲಿಸುವುದು ಸ್ಫುರಣೆಯನು ಕೊಡುತಿಹು- ।
ದಿಳೆಯೊಳೀಪರಿ ಸರ್ವ ಚೇಷ್ಟೆಯು ನಡೆಯುತಿರುವುದಲಾ ॥೧೩೩॥

ತರಣಿ ಸುಸ್ಥಿರನಾಗಿ ಚಲಿಸದೆ ।
ಕಿರಣದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶ ಕೊಡುತಲಿ ।
ಮೆರೆವ ಭುವನತ್ರಯಗಳನು ಸಂಪಾಲಿಸುವನಲ್ಲೈ ॥
ಪರಿಯಲೀ ಪರತತ್ತ್ವ ತಾಂ ತ- ।
ತ್ಪರವೆನಿಸದಲೆ ಚೇಷ್ಟೆಯೆಲ್ಲವ ।
ನಿರುತ ನಡೆಸುವುದಲ್ಲವೇ ತಾನಾಗಿ ಮಾಡಿಸದೆ ॥ ೧೩೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಮಲಗಿದ ।
ಪರಿಯಲಿಹುದೈ ಸ್ವಸ್ಥದೇಹದಿ ।
ಕರೆವರಿದನಾ ಕಾರಣದಿ ಕೇಳ್ ಪುರುಷಹೆಸರಿನಲಿ ॥
ತರುಣ ಮಾಯಾಸತ್ಪತಿವ್ರತೆ- ।
ಯಿರುವಳೀತನ ಭಾರ್ಯೆಯವಳೊಳು ।
ಪರನು ಧರಿಸಿಹನೇಕಪತ್ನೀವ್ರತವೆನುತ ಪುರುಷ ॥ ೧೩೫ ॥

ಹೆಸರು ಶೋಭಿಸುತಿಹುದು ಕೇಳೈ ।
ಯಸಮ ವೇದತ್ರಯದ ಬುದ್ಧಿಗೆ ।
ಮಿಸುಕಲಾರದ ತತ್ತ್ವ ಗಗನದೊಳೆಲ್ಲ ತುಂಬಿಹುದು ॥
ವಸುಮತಿಯೊಳೀ ಯೋಗಿ ಜನರೈ ।
ಬಸವಳಿದು ತಾವ್ ಪ್ರಕೃತಿಜೀವಕೆ ।
ಮಿಸುಕಲಾರದ ತತ್ತ್ವವೆನುವರು ನೇತಿನೇತೀತಿ ॥ ೧೩೬ ॥

ಅರಿಯಲೀ ಪರತತ್ತ್ವ ತಾನೇ ।
ಶರಣಿಗಳ ಹುಡುಕಾಡಿ ಬರುವುದು ।
ಶರಣಿಯರಿವನನನ್ಯಭಾವವನೇಕನಿಷ್ಠನಲಾ ॥
ಶರಣಿ ನಿಜ ವಾಕ್ಕಾಯಮನದಿಂ ।
ಬರುವನೆನ್ನಯ ಶರಣಪದರಿಂ ।
ಬರುವೆ ನಾನವನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಕೌಂತೇಯ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೧೩೭ ॥

ಶರಣಿ ಯೆಂದರೆ ಯೇಕನಿಷ್ಠೆಯು ।
ನಿರುತ ಬೆಳೆಯುವ ಕ್ಷೇತ್ರವೃತ್ತಮು ।
ನರನೆ ಕೇಳ್ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಭಗವದ್ರೂಪವಿಹುದವಗೆ ॥
ಇರುವನಾಸ್ಥೆಯ ಭಕ್ತರಾಶ್ರಮ- ।
ವಿರುವನವ ವೈರಾಗ್ಯವೈಭವ- ।
ನಿರುವನೈ ನಿಃಸ್ಪೃಹನು ಸುಖದುಪಭೋಗದಾಸ್ಥಾನ ॥ ೧೩೮ ॥

ಹರುಷಪುಳಕಾಂಕಿತರ ಭೋಜನ ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಂಸಾರಚಿಂತೆಯು ।
ತೊರೆವವರ ತಾಯ್ಮನೆಯು ಶರಣ್ಯೆಯು ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವನೈ ಸದ್ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಿ ।
ಚರಿಸುವವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷರೂಪದ ।
ಪುರಕೆ ನಡೆಯುವ ರಾಜಮಾರ್ಗವು ಶರಣಿ ಯೆನ್ನವನು ॥೧೪೯॥

ಅರುಹುತಿದನೊಂದೊಂದನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಲಾರೆನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ।
ಪುರುಷನೀಪರಿ ಸೇರಲವ ಮದ್ರೂಪ ಹೊಂದುವನು ॥
ನರನೆ ಕೇಳಜ್ಞಾನವೀಪರಿ ।
ಮೆರೆವ ಜಗ ಪರಮಾತ್ಮನೂರಿಗೆ ।
ಬರಲು ಕೇಳದು ಮೋಕ್ಷರೂಪವದಾಗಿಯುಳಿಯುವ್ವದು ॥ ೧೫೦ ॥

ನೀರು ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಯಿರಲು ಶೀತಲ ।
ಮಾರುತವು ಬೀಸಿದರೆ ಮೇಲಕೆ ।
ನೀರಿನುಷ್ಣತೆಯಾರಿ ಶೀತಲವಾಗುವ್ವದು ನೀರು ॥
ಸೂರಿಯನು ಮೂಡಿದರೆ ಪೂರ್ವದಿ ।
ಧಾರುಣಿಯ ನಿಬಿಡಾಂಧಕಾರವು ।
ಸೇರುವುದಲಾ ತರಣಿಕಿರಣದೊಳೈಕ್ಯವನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೫೧ ॥

ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಹಾಕಲು ।
ಸುಟ್ಟು ಮೇಣದು ಬೆಂಕಿಯಹುದೈ ।
ಕಾಷ್ಠ ತನ ಬೇರುಳಿಯುವುದೆ ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀತೆರದಿ ಸಕ್ಕರೆ ।
ಯೆಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೇನು ಯತ್ನವ ।
ಬಿಟ್ಟು ಸಕ್ಕರೆರೂಪ ಕಬ್ಬಾಗುವುದೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೫೨ ॥

ಸ್ಪರಿಶಸ್ಪರ್ಶದಿ ಲೋಹ ಚಿನ್ನದ ।
ಪರಿಯಮಾಡುವುದಲ್ಲವೇ ಮೇ- ।
ಣಿರುವುದೇನೀ ಜಗದಿ ಚಿನ್ನವ ಲೋಹ ಮಾಡುವರೆ ॥
ಕರಗಿಸುತ ಬೆಣ್ಣೆಯನು ತುಪ್ಪವ- ।
ನಿರದೆ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಕಾಸಲು ।
ಬರುವುದೇನೈ ಪಾಲ್ಮೊಸರು ಘೃತದಿಂದ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೫೩ ॥

ಸೇರಲೀಪರಿಯೊಂದು ಬಾರಿಗೆ ।
ಬಾರದವನಿಗೆ ಜನ್ಮ ಪುನರಪಿ ।
ಚಾರುತರದೀಪರಿಯ ಯೆನ್ನಯ ಧಾಮವಿರುವುದಲಾ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಗುಹ್ಯವನು ವಿ- ।
ಸ್ತಾರದಿಂ ನಿನಗಾನು ಪೇಳಿದೆ ।
ಧೀರ ಕುರುಕುಲತಿಲಕ ಯೆನ್ನಯ ದಯಿತ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೫೪ ॥

ಯತ್ರ ಕಾಲೇ ತ್ವನಾವೃತ್ತಿಮಾವೃತ್ತಿಂ ಚೈವ ಯೋಗಿನಃ ।
ಪ್ರಯಾತಾ ಯಾಂತಿ ತಂ ಕಾಲಂ ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಭರತರ್ಷಭ ॥ ೨೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ದೇಹಾವಸಾನವು ।
ಬರಲು ಯೋಗಿಗಳೆಲ್ಲಿ ಪೋಗುವ- ।
ರಿರುವುದೆಂತಾಸ್ಥಾನ ನಿನಗಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪೇಳುವೆನು ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಕೆಲರಕಾಲದಿ ।
ತೊರೆಯುವರು ನಿಜದೇಹವನ್ನೀ ।
ಪುರುಷರಿಗೆ ದೇಹವನು ಧರಿಸುವ ಯೋಗ ಬರುವುದಲಾ ॥ ೧೫೫ ॥

ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಮತ ಶುದ್ಧಕಾಲದಿ ।
ಸತ್ತವರು ಮೋಕ್ಷವನು ಪಡೆವರು ।
ಮತ್ತೆ ಬಾರದು ಜನ್ಮವವರಿಗೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲಿ ॥
ಸುತ್ತಿ ಬರುತಿಹ ಜನ್ಮಮರಣವು ।
ಮತ್ತೆ ಮೋಕ್ಷದ ಮಾರ್ಗವೆಲ್ಲವು ।
ಸತ್ಯ ಕಾಲಾಧೀನವಿರುವುದು ತಿಳಿಯಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೫೬ ॥

ಇರುವುದೆಂತೀ ಪರಿಯೆನುತ ನಾ- ।
ನರುಹುವೆನು ಸಮಯಾನುಸಾರದಿ ।
ಮರಣಕಾಲ ಸಮೀಪ ಬರಲಾ ಪಂಚಭೂತಗಳು ॥
ತಿರುಗುವುವು ತಂತನ್ನ ಪರಿಯಲಿ ।
ನರಶರೀರವ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಪುವು ।
ಮರಣಸಮಯ ಸಮೀಪ ಬರಲಾಗುವುದ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ॥ ೧೫೭ ॥

ನರನೆ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಭ್ರಾಂತಿ ಹಿಡಿಯದು ।
ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹೋಗದು ।
ಮರಣ ಬಾರದು ಮನಕೆ ಜ್ಞಾನಸಮೂಹವರಳಲರಳಿ ॥
ದೊರಕಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ ।
ವರವರವು ಸ್ಥಿರವಿಹುದು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪರಿಪೋಷೀ ಸಮುದಾಯ ಜಾಗ್ರತ್ತಿಹುದು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೫೮ ॥

ನರಶರೀರಕೆ ಸಾವನಕ ಕೇ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಯಿಂದ್ರಿಯಸಹಾಯವು ।
ಮೆರೆವುದೇ ಜಠರಾಗ್ನಿದೀಪ್ತಿಯು ನೋಡು ದೇಹದಲಿ ॥
ಹೊರಗೆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪವು ।
ಬರಿದೆ ಹೋಗಲು ಗಾಳಿಮಳೆಯಲಿ ।
ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತಿಹುದೇನು ॥೧೪೯॥

ಪರಿಯೊಳಾ ದೇಹಾವಸಾನದ ।
ಬರಲು ಕಾಲ ಸಮೀಪವಾಗಲೆ ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ವಾತದಲಿ ಕಫದ ವಿಕಾರ ಹೆಚ್ಚುವುದು ॥
ಬರುಬರುತ ಜಠರಾಗ್ನಿತೇಜವು ।
ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಯಿ ।
ಪರಿಯಲಾ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಕೇಳವನಾನವೆಲ್ಲಿಂದ ॥ ೧೫೦ ॥

ಇರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಬುದ್ಧಿಯು ।
ಬರಿದೆ ಮಾಡುವುದೇನು ವಹ್ನಿಯು ।
ಹೊರತು ಚೇತನೆಯುಳಿವುದೇ ದೇಹದಿ ಧನಂಜಯನೆ ॥
ನರನೆ ನೋಡೀ ಜಠರವಹ್ನಿಯು ।
ಬರಲು ಲಯಕಾ ದೇಹವೇತಕೆ ।
ಕರೆವರಾರಿದ ದೇಹವೆನುತಲಿ ಮಣ್ಣುಮುದ್ದೆಯಲಾ ॥ ೧೫೧ ॥

ಕಾಲವೀ ಪರಿ ಬರಲು ಸಾಧಕ ।
ಗೋಳಿಡುತಲಾಯುಷ್ಯವನು ಕ- ।
ಪ್ಪಾಳಿಯಿಂ ಹರಿಸುವನು ಕತ್ತಲೆ ಕುರುಡನಂದದಲಿ ॥
ಹೇಳಲೇನದ ಹಿಂದಿನನುಭವ ।
ತಾಳಿ ನಿಜ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ ।
ಮೇಳ ಸಿಗುವುದು ಹೇಗೆ ದುಸ್ತರ ವೇಳೆಯದು ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೫೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಂದರೆ ।
ನರನಿಗಿರುವುದೆ ಪೂರ್ವಸ್ಮರಣೆಯು ।
ಮರೆಯುತಭ್ಯಾಸವನು ದೇಹವ ತೊರೆವ ಸಮಯದಲಿ ॥
ಬರುವನೆಂತೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಿ ।
ಮೆರೆವ ಕಫರಾಶಿಯಲಿಯುವನಿಗೆ ।
ಸ್ಮರಣೆ ಬರುವುದೆ ಹಿಂದುಮುಂದಿನ ಕರ್ಮಲೇಖೆಯದು ॥ ೧೫೩ ॥

ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಯೋಗಫಲವದು ।
ಹಿಂದೆಯೇ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುವು- ।
ದಂಧಕಾರದಿ ವಸ್ತು ದೊರಕುವ ಮೊದಲೆ ಬೆಳಕಳಿಯೆ ॥
ಮುಂದೆ ದೀಪದ ಚಂದವೇನೈ ।
ಯಿಂದು ಸಾಕಿದು ವ್ಯರ್ಥಮಾತುಗ- ।
ಳೊಂದ ಪೇಳುವೆ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಜಠರಾಗ್ನಿ ಕಾರಣವು ॥ ೧೫೪ ॥

ಅಗ್ನಿರ್ಜ್ಯೋತಿರಹಃ ಶುಕ್ಲಃ ಷಣ್ಮಾಸಾ ಉತ್ತರಾಯಣಮ್ ।
ತತ್ರ ಪ್ರಯಾತಾ ಗಚ್ಛಂತಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮವಿದೋ ಜನಾಃ ॥ ೨೪ ॥

ನರಶರೀರದ ವೊಳಗೆ ಜಠರದೊ- ।
ಳಿರುವ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಕೈ ।
ಹೊರಗೆ ಕೇಳೈಯುತ್ತರಾಯಣದಾರು ಮಾಸಗಳು ॥
ಮೆರೆವ ಸಿತಪಕ್ಷದ ದಿವಸವೀ- ।
ಪರಿಯ ರಾತ್ರಿಯು ಸಲ್ಲದೀಪರಿ ।
ಬರಲು ಮಂಗಲಂಯೋಗವೆನಿಪುದು ಸಾಯುವರೆ ನರಗೆ ॥ ೧೫೫ ॥

ಪುರುಷನಾತನು ಬ್ರಹ್ಮವೇತ್ತನು ।
ನರಶರೀರವ ಬಿಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮವ ।
ದೊರೆಕಿಸುವನೈ ವೇಳೆಯದು ಶುಭಕಾರಕವು ನೋಡು ॥
ಇರುವುದೀ ಯೋಗದಿ ವಿಲಕ್ಷಣ ।
ಪರಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಕಣಾ ಮೇ- ।
ಣಿರುವುದಿದುವೇ ಮೋಕ್ಷನಗರಿಗೆ ರಾಜಮಾರ್ಗವಲಾ ॥೧೫೬॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಮೊದ- ।
ಲಿರುವ ಮೆಟ್ಟೀ ಜಠರದಗ್ನಿಯು ।
ಯೆರಡನೆಯದಗ್ನಿಯ ಸುತೇಜವು ಹಗಲು ಮೂರನೆದು ॥
ಮೆರೆವ ನಾಲ್ಕನೆ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷವು ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿಯುತ್ತರಾಯಣ- ।
ದಿರುವ ತಿಂಗಳು ಮಾರ್ಗದೊಳಗಿನ ಕೊನೆಯ ಮೆಟ್ಲಿಹುದು ॥೧೫೭॥

ನಡೆಯುತೀಪರಿ ಹಾದಿ ಸಾಧಕ ।
ಕಡೆಗೆ ಪಡೆವನು ಮೋಕ್ಷಸಿದ್ಧಿಯ ।
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲುತ್ಕೃಷ್ಟ ಮಾರ್ಗವಿದೆಂದು ಪೇಳುವೆನು ॥
ನುಡಿವರಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೆಲ್ಲರು ।
ಪಡೆವರಿದನಾ ಭಾಗ್ಯವಂತರೆ ।
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಕೇಳರ್ಚಿರಾದಿ ಯೆನುತ್ತ ಹೆಸರಿದಕೆ । ೧೫೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ದೇಹಾವಸಾನಕೆ ।
ಯಿರುವುದಾವುದಯೋಗ್ಯಕಾಲವು ।
ಹರುಷದಿಂದಾನೊರುವೆ ಕೇಳೈ ಸಾವಧಾನದಲಿ ॥
ಶರಣಿಜನಸುರಧೇನು ಶ್ರೀಹರಿ- ।
ಯರುಹಿದನು ನರಗೆನುತ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನು ಪೇಳಿದನು ॥ ೧೫೯ ॥

ಧೂಮೋ ರಾತ್ರಿಸ್ತಥಾ ಕೃಷ್ಣಃ ಷಣ್ಮಾಸಾ ದಕ್ಷಿಣಾಯನಮ್ ।
ತತ್ರ ಚಾಂದ್ರಮಸಂ ಜ್ಯೋತಿರ್ಯೋಗೀ ಪ್ರಾಪ್ಯ ನಿವರ್ತತೇ ॥ ೨೫ ॥

ನರನೆ ಕಫವಾತಾದಿ ದೋಷದ ।
ಭರದಲಂತಃಕರಣದಲಿ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸುವುದು ಘೋರಾಂಧಕಾರವು ಮರಣಸಮಯದಲಿ ॥
ಇರುವುದಿಂದ್ರಿಯಗತಿಯು ಕುಂಠಿತ ।
ಬರುವುದೈ ಭ್ರಮ ಸ್ಮೃತಿಗೆ ಮನವದು ।
ಮರುಳನಂದದಿ ಚರಿಸಿ ಪ್ರಾಣವ ಕಷ್ಟಿವುದು ಪಾರ್ಥ ॥೧೬೦॥

ನೊಂದುವುದು ಜಠರಾಗ್ನಿಯದರಿಂ- ।
ದಂಧಕಾರದ ಹೊಗೆಯು ಪಸರಿಸಿ ।
ಮುಂದೆ ದೇಹದೊಳಿರುವ ಜ್ಞಾನವ ನುಂಗಿ ಬಿಡುವುದಲಾ ॥
ಚಂದ್ರನೆದುರಿಗೆ ನಿಬಿಡ ಮೋಡದ ।
ವೃಂದವಾಚ್ಛಾದಿಸಲು ಚಂದ್ರನ ।
ಚಂದ ಬೆಳಕದು ಮಸಕ ತಟ್ಟುವುದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥೧೬೧॥

ಬಾರದೈ ಸಂಪೂರ್ಣಮರಣವು ।
ತೋರದೈ ಸಂಪೂರ್ಣವೆಚ್ಚರ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳೀತೆರದ ಜೀವಿತವರ್ಥವರ್ಥಮೃತಿ ।
ಹಾರಯಿಸುತಾಯುಷ್ಯ ಮರಣದ ।
ದಾರಿಯನೆ ನೋಡುತ್ತಲಿರುತಿರ- ।
ಲೇರುವುದು ಹೊಗೆ ಯಿಂದ್ರಿಯಮನೋಬುದ್ಧಿಗಳ ಸುತ್ತು ॥ ೧೬೨ ॥

ಆ ಸಮಯದಲಿ ಜನ್ಮದಲ್ಲಾ- ।
ಯಾಸದಿಂ ದೊರಕಿಸಿದ ಲಾಭವು ।
ನಾಶವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಈಸುಪರಿಯಲಿ ಕೈಯೊಳಿದ್ದುದು ।
ನಾಶವಾಗುವ ಕಾಲ ಸಮನಿಸ- ।
ಲಾಶೆ ಮೋಣಿಹುದೇನು ಲಾಭವು ದೊರಕುವುದೆ ಬೇರೆ ॥ ೧೬೩ ॥

ಮರಣಸಮಯದಲೀಪರಿಯು ಬಂ- ।
ದಿರುವುದಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ನೋಡಲು ।
ಬರುತಿಹುದು ಕೇಳ್ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದ ಕತ್ತಲೆಯ ರಾತ್ರಿ ॥
ಮರಳಿ ನೋಡೈ ದಕ್ಷಿಣಾಯನ- ।
ವಿರುವ ತಿಂಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಪ್ಪುದು ।
ಮರಣವೀಪರಿಯಾಗೆ ಮೋಕ್ಷವದೆಲ್ಲಿ ಸಾಧಕಗೆ ॥ ೧೬೪ ॥

ಮರಣವೀಪರಿಯಾಗೆ ಯೋಗಿಗೆ ।
ಬರುವುದೈ ಚಂದ್ರಮನ ಲೋಕವು ।
ಮರಳಿ ಬರುತಾ ಜನ್ಮಮರಣದಿ ಸಿಲುಕುವನು ಪಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ಮರಣಕಯೋಗ್ಯವೆಂದಾ- ।
ನರುಹಿರುವ ದುಷ್ಕಾಲವಿದುವೇ ।
ಮರಣಜನನದ ನಗರಿಗಿದುವೇ ಧೂಮ್ರಮಾರ್ಗವಲಾ ॥ ೧೬೫ ॥

ಇರುವುದೆರಡನೆಯರ್ಚಿರಾದಿಯು ।
ಮೆರೆವುದದು ಬಹುವಸ್ತಿಮಾರ್ಗವು ।
ಧರೆಯಲದು ಬಲುಸುಲಭವಿರುವುದು ಮೋಕ್ಷಪರ್ಯಂತ ॥
ಸರಳವಿಹುದದು ರಾಜಮಾರ್ಗವು ।
ಚರಿಸಲದರಲಿ ಯೋಗಿಗಳು ನಿಜ ।
ಬರುವರಲ್ಲೈ ಮೋಕ್ಷಮಂಟಪಕಾಗಿ ತೀವ್ರದಲಿ ॥ ೧೬೬ ॥

ಶುಕ್ಲಕೃಷ್ಣೇ ಗತೀ ಹ್ಯೇತೇ ಜಗತಃ ಶಾಶ್ವತೇ ಮತೇ ।
ಏಕಯಾ ಯಾತ್ಯನಾವೃತ್ತಿಮನ್ಯಯಾವರ್ತತೇ ಪುನಃ ॥ ೨೬ ॥

ಸರಳವಡ್ಡವೆನುತ್ತ ಮಾರ್ಗಗ- ।
ಳೆರಡಿಹುವು ಜಗದಲಿಯನಾದಿಗ- ।
ಳೆರಡ ನಿನಗಾಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳಿದೆನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಎರಡರಲಿ ನಿನಗಾವುದೈ ಪ್ರಿಯ- ।
ವಿರುವುದೆಂಬುದ ನೋಡಿ ನೀನೇ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಬೇಕೆಂತ ನಿನಗಾನರುಹಿದೆನು ಮುದದಿ ॥೧೬೭॥

ನಿತ್ಯವಾವುದನಿತ್ಯವಾವುದು ।
ಸತ್ಯವಾವುದು ಮಿಥ್ಯವಾವುದು ।
ಮತ್ತೆ ನಿನಗಾವುದು ಹಿತಾಹಿತವೆಂದು ನೀ ನೋಡಿ ॥
ಚಿತ್ತದಲಿ ಪರಿಕಿಸಲು ಬೇಕೆಂ- ।
ದಿತ್ತೆ ನಿನಗಾನೆರಡು ಚಿತ್ರವ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ನೋಡು ನಿನಗೇನಿರುವುದೈ ಹಿತವು ॥೧೬೮॥

ನರನೆ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಹತ್ತಿರ- ।
ವಿರಲು ಸಾವೆಯು ಸೇರದದರಲಿ ।
ಮರುಳರಂದದಿ ಮಡುವಿನಲಿ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕುವರೆ ನರರು ॥
ಧರೆಯೊಳಿರಲಾ ರಾಜಮಾರ್ಗವು ।
ಚರಿಪುದೇತಕ್ಕಡ್ಡ ಮಾರ್ಗದಿ ।
ಗರಳವಮೃತವನಾರಿಸೆಂದರೆ ಬಿಡುವರೇನಮೃತ ॥ ೧೬೯ ॥

ಸರಳಮಾರ್ಗವ ನೋಡಿದವ ತಾ- ।
ನೆರಡನೆಯ ದುರ್ಮಾರ್ಗವನು ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಸುವನೆ ನೀ ಮೊದಲು ಸತ್ಯಾಸತ್ಯ ಪರಿಕಿಸೆಲಾ ॥
ಪರಿಕಿಸುತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡಲು ।
ಬರುವುದೆಂತವನಿಂಗೆ ಸಂಕಟ ।
ಮರಣಸಮಯದಿ ಕಷ್ಟವಲ್ಲವೆ ಮಾರ್ಗ ಸಿಗುವುದದು ॥ ೧೭೦ ॥

ಮರಣಸಮಯದಿ ಸರಳಮಾರ್ಗವು ।
ದೊರೆಯಲಾರದೆ ಪೋದುದಾದರೆ ।
ನರನೆ ವ್ಯರ್ಥವದಲ್ಲವೇ ಯಾಜನ್ಮವಭ್ಯಾಸ ॥
ತೊರೆಯುತಲಿ ಕೇಳರ್ಚಿರಾದಿಯ- ।
ನರಿಯದಲೆ ತಾಂ ಧೂಮ್ರಮಾರ್ಗದಿ ।
ಮರಣ ಬಂದರೆ ಸಿಲುಕುತಿಹನವ ಜನ್ಮಮರಣದಲಿ ॥ ೧೭೧ ॥

ಘೋರಸಂಕಟಯುಗಳವನು ವಿ- ।
ಸ್ತಾರಪೂರ್ವಕ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದೆ ।
ದೂರಮಾಡುವುದೆಂತನಿಷ್ಟವ ನೀನೆ ನೋಡದನು ॥
ದಾರಿಯೊಂದಿಹುದೆಲ್ಲ ಮೋಕ್ಷಕೆ ।
ದಾರಿಯೆರಡನೆ ಜನ್ಮಮರಣದ ।
ಕೇರಿಯದರೊಳು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿದು ಕರ್ಮಾನುಸಾರದಲಿ ॥ ೧೭೨ ॥

ನೈತೇ ಸೃತೀ ಪಾರ್ಥ ಜಾನನ್ ಯೋಗೀ ಮುಹ್ಯತಿ ಕಶ್ಚನ ।
ತಸ್ಮಾತ್ಸರ್ವೇಷು ಕಾಲೇಷು ಯೋಗಯುಕ್ತೋ ಭವಾರ್ಜುನ ॥ ೨೭ ॥

ಏನು ಬರುವುದು ಯಾವಕಾಲದೊ- ।
ಳೇನು ಸಾಧ್ಯವು ತಿಳಿಯ ಬಹುದೇ ।
ಯೋನಿಧಾನವನರಿತು ಮಾನವನಂಜುವನು ಬರಿದೆ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ಮಾರ್ಗವೇತಕೆ ।
ಮಾನವಗೆ ಬೇಕೆನುತ ಯೋಚಿಸೆ ।
ಮಾನಸದಿ ಕೇಳೊಂದುಪಾಯವು ತೋಚುವುದು ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೭೩ ॥

ಇರಲಿ ಸಾಯಲಿ ದೇಹವೆಂಬುದ- ।
ದರ ವಿಚಾರವು ನಮಗೆ ಬೇಡೈ ।
ಯರಿವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪರು ನಾವೆಯಿಹೆವೆಂದು ॥
ಸರುಪವೆಂಬುವ ಭಾವ ಹಗ್ಗದೊ- ।
ಳಿರುವನಕವೇ ಭೀತಿ ಹಗ್ಗದ ।
ಪರಿಯು ತಿಳಿಯಲು ಸರ್ಪವೆಂಬುವ ಭಾವವೆಲ್ಲಿಹುದು ॥೧೭೪॥

ತೆರೆಗಳೆಲ್ಲವು ನೀರಿನಲಿ ಬಹು ।
ಪರಿಯಲದಕೆ ಪ್ರಮಾಣವಿಲ್ಲೈ ।
ಯಿರುವುದೇನಾ ನೀರಿಗವುಗಳ ಜ್ಞಾನ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜ ತತ್ತ್ವ ನೀರವು ।
ನಿರುತವಿರುವವು ನೀರು ರೂಪಾಂ- ।
ತರವ ಕಾಣದು ಸರ್ವಕಾಲದಿ ನೀರು ನೀರಿಹುದು ॥ ೧೭೫ ॥

ತೆರೆಗಳೆದ್ದರೆ ಜನ್ಮ ತಾಳದು ।
ತೆರೆಗಳಳಿದರೆ ನಾಶವಾಗದು ।
ನಿರುತವಿರುವುದು ನೀರು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರಿಯಿದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ದೇಹದೊ- ।
ಳಿರುತ ಯೋಗಿಗೆ ನರಗೆ ಬ್ರಹ್ಮದ ।
ಪರಿಸ್ವರೂಪವು ಬರಲು ದೇಹದ ಹೆಸರೆ ಸಾಯುವುದು ॥ ೧೭೬ ॥

ಮರಣವೆಲ್ಲಿಂದಾರಿಗಿರುವುದು ।
ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲವು ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ತದ್ದೇಶಕಾಲಾದಿಗಳೆ ತಾನಾಗಿ ॥
ಮೆರೆಯಲಾ ದೇಹದಲಿ ಮೋಣಾ ।
ಪರಿಯ ಶೋಧವನೇಕೆ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಅರಿಯಲೀ ನಿಜ ತತ್ತ್ವ ಮಾರ್ಗನಿರೀಕ್ಷಣೆಯೆ ಬೇಡ ॥೧೭೭॥

ಗಡಿಗೆಯೊಳಗಿನ ಗಗನ ಗಡಿಗೆಯು- ।
ನೊಡೆದ ಕೂಡಲೆ ಪೋವುದೆಲ್ಲಿಗೆ ।
ಬಿಡದೆಯೊಂದಾಗುವುದು ಘಟಪಟಘಟನೆ ಪುಡಿಯಾಗೆ ॥
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಪರಿಕಿಸಲು ತತ್ತ್ವವು ।
ಗಡಿಗೆ ಮಾಡುವ ಮೊಪಲಿಗಿತ್ತದು ।
ಗಡಿಗೆಯೊಡೆದರು ನಾಯದದು ಶಾಶ್ವತವು ತೋರುವುದು
॥ ೧೭೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಜ್ಞಾನ ಮೂಡಲು ।
ಒರುವುದಲ್ಲೈ ಬೆಳಕು ಮನದಲಿ ।
ನಿರುತ ಶಾಶ್ವತನಮರನಾತುಮನೆಂದು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಇರುವೆ ನಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪನೆ ।
ಯರಿತರೀಪರಿ ತತ್ತ್ವ ಮನದಲಿ ।
ಒರುವುದಿಲ್ಲೈ ಯೋಗಿಗಾಪರಿ ಮಾರ್ಗಸಂಕಟವು ॥ ೧೭೯ ॥

ಆದಕಾರಣ ಪಾಂಡುಪುತ್ರನೆ ।
ಯಾದರೀಪರಿ ಯೋಗಿ ನಿನ್ನನು ।
ಬಾಧಿಸದು ಮರಣದಲಿ ಕಾಲವು ರಾತ್ರಿಹಗಲೆಂಬ ॥
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಯೋಗವ- ।
ನಾದರಿಸಿ ಯಭ್ಯಾಸ ಮಾಡೈ ।
ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ ತೊರೆದು ಯೋಗಿಯು ಬೇಗ ನೀನಾಗು ॥೧೮೦॥

ಪರಿಯಲೀ ನೀನಾಗೆ ಯೋಗಿಯು ।
ಮರಣ ಒರಲಥವಾ ಬಿಡಲಿ ನಿನ- ।
ಗಿರದು ಬಾಧೆಯು ಮಾಸಪಕ್ಷಾಯನವು ಮೊದಲಾದ ॥
ನಿರುತ ನಿಷ್ಪ್ರತಿಬಂಧ ಸತ್ತ್ರಿಂ- ।
ಬಿರುವ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಿ ।
ಮರಣವಾಗಲು ಸೇರಬಹುದೈ ಗೆದ್ದು ಮರಣವನು ॥ ೧೮೧ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಯಾರಂಭದಲಿ ಜನ್ಮದಿ ।
ಹುಟ್ಟಲಾಗದು ಸೃಷ್ಟಿಯಂತದಿ ।
ನಷ್ಟವಾಗದು ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಯಲಿ ಸ್ವರ್ಗಸುಖದಿಂದ ॥
ಧೃಷ್ಟನಿಹ ಸಂಸಾರಮೋಹದಿ ।
ಕಷ್ಟದಿಂದವ ಮೋಸಹೋಗನು ।
ಯಿಷ್ಟುಪರಿ ನಿಜಯೋಗಿ ಸಂತತವಿಹನು ಜಾಗರಿತ ॥ ೧೮೨ ॥

ಇದ್ದರೀಪರಿ ಯೋಗಿ ನಿತ್ಯದಿ ।
ಬುದ್ಧನವನಾಗುವನು ಬರುವುದು ।
ಸಿದ್ಧಿ ಸಾಧನದಿಂದ ಫಲ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು ॥
ಎದ್ದು ವಿಷಯಂಗಳ ಸುಖವನವ- ।
ನೊದ್ದು ಬಿಡುವನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ।
ಶುದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಿ ಸಾಯುಜ್ಯ ಹೊಂದುವನು ॥ ೧೮೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿಂದ್ರಾದಿದೇವರಿ- ।
ಗಿರುವುದೈ ಸ್ವರ್ಗಾದಿ ಸುಖವದ- ।
ನರಿತು ವಮನವೆನುತ್ತ ತ್ಯಜಿಸುವನವನೆ ನಿಜಯೋಗಿ ॥
ಪರಿಯಿದೆಲ್ಲವನರುಹಿದೆನು ನಿನ- ।
ಗರಿವ ಪರಿಯಲಿ ತಿಳಿಯಿತಲ್ಲವೆ ।
ನಿರುತ ನೀನೀ ತೆರದೊಳಾಗೈ ಯೋಗಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೮೪ ॥

ವೇದೇಷು ಯಜ್ಞೇಷು ತಪಸ್ಸು ಚೈವ ದಾನೇಷು ಯತ್ಪುಣ್ಯಫಲಂ ಪ್ರದಿಷ್ಟಮ್ ।
ಅತ್ಯೇತಿ ತತ್ಸರ್ವಮಿದಂ ವಿದಿತ್ವಾ ಯೋಗೀ ಪರಂ ಸ್ಥಾನಮುಪೈತಿ ಚಾದ್ಯಮ್ ॥ ೨೮ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇಽಕ್ಷರಬ್ರಹ್ಮಯೋಗೋ ನಾಮಾಷ್ಟಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೮ ॥

ವೇದಗಳ ಪಠನವನು ಮಾಡುತ ।
ವೈದಿಕೋತ್ತಮನಾದರೇನದು ।
ಸಾಧಿಸುತ ಯಜ್ಞಗಳ ಸುಕೃತವ ಫಳಿಸಲೇನಹುದು ॥
ಸಾದರದಿ ತಪ ದಾನವೆಲ್ಲವ ।
ಮೋದದಿಂ ಮಾಡುತಲಿ ಪುಣ್ಯವ ।
ಜೋಗ್ಯ ಮಾರುತಿಜಾಲವತ್ತಗ ಮಾಡಲೇನಹುದು ॥ ೧೮೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಮಾಡಿದ ।
ಧರೆಯೊಳಿರುತಿಹ ಸರ್ವಪುಣ್ಯದ ।
ಭರಿತವಿದ್ದರದೇನು ಪುಣ್ಯದ ಫಲಗಳುಪವನವೆ ॥
ಇರುವುದೇನು ಸಮಾನವದು ನೀ- ।
ನರಿಯಲಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪಕೆ ।
ಕಿರಿದೆನಿಸಿ ತೋರುವುದು ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ ॥ ೧೮೬ ॥

ಪರಿಯಿದಾದರು ತುಲನೆ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದಿಲ್ಲೈ ಸರ್ವಜಗದೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಪುಣ್ಯದ ಮೇರುವಿದ್ದರು ಸಾಲದೈ ಭಾರ ॥
ದೊರಕಲಾರದು ಸುಲಭದಿಂದೀ- ।
ಪರಿಯ ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು ।
ನಿರುತ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ವೇದಾಧ್ಯಯನ ತಪ ಯಜ್ಞ ॥೧೮೭॥

ಸುರಪುರದ ಸುಖ ಮಲಿನವಾಗದೆ ।
ನಿರುತವಿರುವುದು ಮುಗಿಯಲೊಲ್ಲದು ।
ಕಿರಿಸಹೋದರನಲ್ಲವೇ ಕೇಳ್ ಬ್ರಹ್ಮಸೌಖ್ಯಕ್ಕೆ ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಸ್ವರ್ಗಸೌಖ್ಯವು ।
ಸುರನ ತೋರ್ಪುದು ಮೇಲೆ ನೋಡಲು ।
ದೊರೆಯಲಾರದು ಮರಣಹೊರತದು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೮೮ ॥

ನೂರು ಯಜ್ಞವ ಮಾಡಿದರು ಕೈ- ।
ಸೇರಲಾರದು ಸ್ವರ್ಗಸುಖವದು ।
ಚಾರುಯೋಗೀಶ್ವರನು ತನ್ನಯ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥
ಭಾರಿ ಕೌತುಕದಿಂದ ನೋಡಲು ।
ಭಾರದಲಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸುಖಕದು ।
ಬಾರದೆನುತಲಿ ಜೋಡಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಸುಖವ ತ್ಯಜಿಸುವನು ॥೧೮೯॥

ಒದ್ದು ಕಾಲಿಂದಾ ಸುಖವನಾ ।
ಬುದ್ಧಯೋಗಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಸುಖವನು ।
ಶುದ್ಧ ಸೌಖ್ಯವ ಪಡೆವನಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮುದ್ದು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಶುದ್ಧಮನದಲಿ ಶಿಷ್ಯಪಾರ್ಥಗೆ ।
ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದನೀತೆರದಿ ರಣರಂಗಭೂಮಿಯಲಿ ॥ ೧೯೦ ॥

ಹರಿಯು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಧರೆಯೊಳೀ ಸಚರಾಚರದಲತಿ- ।
ಪರಮಮಂಗಲಭಾಗ್ಯಕಾರಣನೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವದಲಿ ॥
ಸರಸಿಜಜಗಿರಿಶಾದಿಸುರಕರ- ।
ಸರಸಿಜಾರ್ಚಿತಚರಣಸರಸಿಜ ।
ನಿರುತ ಧ್ಯಾನಿಪ ಯೋಗಿ ಪುರುಷರ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುವಲಾ ॥ ೧೯೧ ॥

ಇರುವನಾದ್ಯ ಜ್ಞಾನರೂಪನು ।
ಮೆರೆವ ಪರಮಾನಂದಮೂರ್ತಿಯು ।
ಯಿರುವನಾತನು ಸರ್ವವಿಶ್ವಕೆ ನಿತ್ಯಜೀವನದ ॥
ಇರುವನಾತನು ಸರ್ವಜ್ಞಾನದ ।
ಮೆರೆವ ಜೀವನಕಲೆಯು ಯಾದವ- ।
ವರಶಿರೋಮಣಿ ಕೃಷ್ಣನರುಹಿದನಾ ಧನಂಜಯಗೆ ॥ ೧೯೨ ॥

ಹರಿಯು ಕೇಳಾ ಪಾರ್ಥನಿಂಗೀ- ।
ತೆರದೊಳರುಹಿದನೆಂದು ಸಂಜಯ- ।
ನರುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಪಾಲನಿಗೆ ಮೋದದಲಿ ॥
ತೆರದಲೀ ಗೀತಾರ್ಥವನು ತಾ- ।
ನರುಹಿದನು ಜ್ಞಾನೇಶ ಮೋಹಿದ- ।
ನರುಹುವೆನು ಕನ್ನಡದಿ ಸ್ಮರಿಸುತ ವಿಷ್ಣುಚರಣವನು ॥ ೧೯೩ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟೆಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
(೮) ಎಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೨೮, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೧೯೩.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೯ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಪೇಳಿದನು ಶ್ರೀಜ್ಞಾನರಾಜನು ।
ಹೇಳುವೆನು ನಾನಾಢ್ಯತೆಯಲ್ಲೈ ।
ಕೇಳಿರೈ ಸಜ್ಜನರು ನಾ ಹೇಳಿದುದ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಕೇಳಿದರೆ ನೀವ್ ಸಾವಧಾನ್ಯದೊ- ।
ಳೂಳಿಗವ ಮಾಳ್ಪುದು ಸುಪಾತ್ರತೆ ।
ಮೇಲೆ ಬರುವುದು ಸರ್ವಸುಖದಾಗರವು ಕೈವಶವು ॥ ೧ ॥

ನೋಡಿ ಮನದಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ।
ಮೂಢನಲ್ಲವೆ ನಾನು ನಿಮಗಾ- ।
ನಾಢ್ಯತನವೇನೆಂತ ಸರ್ವಜ್ಞರಿಗೆ ಪೇಳುವುದು ॥
ಆಡಿದೆನು ಸಲಿಗೆಯಲಿ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಪ್ರೌಢತನವಿದು ಸಲ್ಲದೈ ನಿಮ- ।
ಗಾಡಿದೆನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ಯೆನ್ನಯ ಗೂಢನುಡಿಗಳನು ॥೨॥

ಎನ್ನ ಭಾಗ್ಯದಿ ದೊರಕಿದಿರಲಾ ।
ಸನ್ನುತಾತ್ಮರು ನೀವು ಗುಣಸಂ- ।
ಪನ್ನ ಶ್ರೀಮಂತರು ಯೆನಗೆ ನೀವುಗಳೆ ತೌರುಮನೆ ॥
ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮಯ ಸತ್ಪ್ರಭಾವದೊ- ।
ಳೆನ್ನದೆಲ್ಲ ಮನೋರಥವು ಮ- ।
ತ್ತಿನ್ನು ವಾಂಛಿತವೆಲ್ಲ ಕೈಗೂಡುವುವು ನಲಿನಲಿದು ॥ ೩ ॥

ಸಾಧುಸಂತರೆ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಾ- ।
ಮೋದದೃಷ್ಟಿತುಷಾರಶೈತ್ಯದಿ ।
ಯಾದುದಯ್ಯ ಪ್ರಸನ್ನತಾಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಲವಲವಿಕೆ ॥
ಮೋದದಿಂದೀ ತಂಪು ಛಾಯೆಯೊ- ।
ಳೀದಿವಸ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹೊಂದುವೆ ।
ಹಾದಿ ನಡೆಸೈತಂದೆ ದಣಿದೆನು ನಾನು ನೋಡಿದಿರಾ ॥ ೪ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ನೀವ್ ಪ್ರಭುಗಳಿರುವಿರಿ ।
ಪರಮಸೌಖ್ಯಾಮೃತದ ಸಾಗರ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮುಳುಮುಳುಗಿ ಸುಖವನು ಸೇವಿಸುವೆ ನಾನು ॥
ಒರಿದೆ ನಾನೀಸುಖವನುಣುವರೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಬಹುಭೀತಿಯಲಿ ಕಂಪಿಸೆ ।
ದೊರೆವುದೆಲ್ಲೀನರಗೆ ಸುಖದಾಸ್ಥಾನ ಪಾಮರಗೆ ॥ ೫ ॥

ಬಾಲ ತನ್ನಯ ತೊದಲ ನುಡಿಯನು ।
ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ತಾಯಿಯೊಡನೆ ವಿ- ।
ಶಾಲತನದಿಂದಾಡಿ ತೋರುವನೇನು ಪಂಡಿತನೊ ॥
ಕಾಲಿನಿಂ ನಡೆಯುವರೆ ತಿಳಿಯದೆ ।
ಬೀಳುತೇಳುತಲೋಡಿ ಬರುವನು ।
ಬಾಲನನು ಮುದ್ದಾಡದಿಹಳೇ ಪ್ರೇಮದಲಿ ತಾಯಿ ॥ ೬ ॥

ಈ ತೆರದಿ ನಾ ಸಲಿಗೆಯಿಂದಲಿ ।
ಮಾತನಾಡಿದೆ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ನೀವ್ ।
ಪ್ರೀತಿಮಾಡಲು ಬೇಕೆನುತ ಮನವೊಲಿದು ದೀನನೊಳು ॥
ನಾ ತಿಳಿಯೆನೇ ನೀವು ಸರ್ವ- ।
ಜ್ಞಾತ ಸತ್ಪುರುಷರುಗಳೆನುತಲಿ ।
ಯೇತರವನಾನಿನ್ನು ನಿಮ್ಮನು ಬೋಧಿಸುವುದೇನು ॥ ೭ ॥

ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಿಯ ಸತ್- ।
ಪುತ್ರರಿಗೆ ಪಾಠವನು ಕಲಿಪರೆ ।
ಸತ್ತ್ವವಿಹುದೇ ಸೂರ್ಯನೆದುರಿಲಿ ಮಿಂಚುಹುಳಗಳಿಗೆ ॥
ವಾಸ್ತವಿಕವದ ನೋಡಲಮೃತದ ।
ಪಾತ್ರವನೆ ಬಟ್ಟಲಲಿ ಸುರಿಸಲು ।
ಮತ್ತೆ ಪಕ್ವಾನ್ನವನು ಬೇಡುವುದೇನು ಸರಿಯಿಹುದೆ ॥ ೮ ॥

ಶೀತಕಿರಣಗೆ ಬೀಸಣಿಕೆಯಿಂ- |
ದೇತಕ್ಕೆ ಬೀಸುವುದು ಗಾಳಿಯ- |
ನೇತಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆಯಾಭರಣವನು ತೊಡಿಸುವುದು ||
ಏತಕ್ಕೆ ಸುಸ್ವರಕೆ ಗಾಯನ- |
ವೇತಕ್ಕೆ ಪರಿಮಳಕೆ ಗಂಧವಿ- |
ದೇತಕ್ಕೆ ಸಾಗರಕೆ ಸ್ನಾನವು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವು || ೯ ||

ಆಗಸಕೆ ಗವಸಣಿಗೆ ಹಾಕುವು- |
ಧೇಗೆ ನಿಮ್ಮಯ ಮನವ ರಂಜಿಸಿ |
ಹೇಗೆ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಶಾಬಾಸಕಿಯ ನಿಮ್ಮ ||
ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪಾವಲೋಕನ- |
ವಾಗಿ ಚಲೋಚಲೊ ಯೆಂಬ ನುಡಿಗಳ |
ಯೋಗವಾಗುವದೆಂತು ಯೆನಗೀ ದೀನ ಪಾಮರಗೆ || ೧೦ ||

ಆರತಿಯ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ತೋರಿಸ |
ಬಾರದೇ ವರುಣನಿಗೆ ಜಲದಿಂ |
ಚಾರುತರದರ್ಘ್ಯವನು ಕೊಡರೇ ಭಕ್ತಜನರೆಲ್ಲ ||
ಚಾರುಕರುಣಾಬ್ಧಿಗಳಲಾ ನೀ- |
ವೇರಿಸುವೆ ನಿರ್ಗುಂಡಿಯೆಲೆಯನು |
ದೂರ ಮಾಳ್ಪನೆ ಹರನು ಬೈಲ್ವವ ಹಾಕಲಿಲ್ಲೆನುತ || ೧೧ ||

ಹರನ ಮೂರ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಂತರು |
ಪರಮಭಕ್ತಿಲಿ ಹೊಯ್ದ ಮನು ಪ- |
ತ್ತುರವ ನಿರ್ಗುಂಡಿಯದ ಧಿಕ್ಕರಿಸರು ಮಹಾತುಮರು ||
ಹರಿದು ತೊಡೆಯಲಿ ಸೇರಿ ಬಾಲಕ- |
ನರಿಯದಲೆ ಪಿತನುಣುವ ಸಮಯದಿ |
ತುರುಕುವನು ತುತ್ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಾಯೊಳಗೆ ಮುದದಿ ||೧೨||

ಪರಿಯಿದಾದರು ತಂದೆ ಕೂಸನು |
ಪರಮಹರ್ಷದಿ ಮುದ್ದಿಪನು ಧಿ- |
ಕ್ಕರಿಸನೈ ಬಾಲಿಶನೆನುತಲವ ಬೈದು ನೂಕನಲಾ ||
ಅರಿಯಲೀಪರಿ ಯೆನ್ನ ವರ್ತನ- |
ವಿರಲು ಸಂತೈಸುವರು ಶ್ರೋತರು |
ಪರಿಕಿಸಲು ಗುಣವಿದು ಕಣಾ ಸತ್ಪ್ರೇಮಲಕ್ಷಣವು || ೧೩ ||

ಹಲವು ಪರಿಯಿಂದೀವರೆಗೆ ನಿ- |
ಮ್ನಲಘು ಪ್ರೇಮವು ಮೂಡಿಯದೆ ಯೆ- |
ನ್ನಲಿಯೆನುತ ನಾ ಬಿನ್ನವಿಸಿದೆನು ಸಲಿಗೆಯಲಿ ನಿಮ್ಮ ||
ತಿಳಿಯೆ ನಿಮ್ಮ ಪಕೃತಿಯ ಸೇವೆಯ- |
ನುಳುಹ ಬೇಕೆನ್ನನು ಕೃಪೆಯೊಳೀ- |
ತಿಳಿಯದಜ್ಞನ ಬಾಲಭಾಷಿತ ಕ್ಷಮಿಸ ಬೇಕೆನ್ನ || ೧೪ ||

ಎಳೆಕರುವು ಬಲ್ಕೆಯಲಿ ಸೊಗದಿಂ |
ಮೊಲೆಗೆ ಪ್ರಹೃತಿಯನಿತ್ತರೈಯಾ- |
ಕಳಿಗೆ ನೋವೆನಿನುವುದೆ ಕೋಪಿಸುತಿಹುದೆ ಕರುವಿಲದು ||
ಇಳಿಸುವುದಲಾ ಹಾಲಧಾರೆಯ |
ಕೊಳುವುದಲ್ಲಾ ನೆಕ್ಕಿ ಸುಖವನು |
ತಿಳಿಯಲೀಪರಿ ಸಾಧುಸಂತರು ತಾಯಿಯೆನ್ನವೆನು || ೧೫ ||

ಸಿಟ್ಟು ಬಂದರೆ ಪ್ರೇಮವೈ ವ- |
ತ್ತಿಷ್ಟು ವರ್ಧಿಸುವುದು ಕಣಾ ನಾ- |
ನಿಷ್ಟಕೆಂತಲೆ ಪೇಳಿದೆನು ರೋಷದಲಿ ನಿಮಗೀಗ ||
ಅಟ್ಟಹಾಸದಿ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಾ- |
ದೃಷ್ಟಿ ಮುಚ್ಚಲು ತೆರೆಸಿದೆನು ನಾ- |
ನಿಷ್ಟು ದೋಷಾಸ್ಪದನು ನುಡಿದೆನಯೋಗ್ಯ ಮಾತುಗಳ || ೧೬ ||

ಶೀತಕಿರಣನ ಶುಭ್ರ ಬೆಳಕ- |
ನ್ನೇತರಲಿ ತೊಳೆಯುವುದು ಕಾಣರು |
ಭೂತಳದಿ ವಾಯುವಿಗೆ ಗತಿಯನು ಕೊಡುವ ಕಾರಣವ ||
ಭೂತಳದಿ ಗಗನಕ್ಕೆ ಗವಸಣಿ- |
ಗೇತರಿಂದಲಿ ಹಾಕುವುದು ನವ- |
ನೀತ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ ಮಂಥನವಾರು ಮಾಡುವರು || ೧೭ ||

ನೀರ ಹೇಗೆ ದ್ರವೀಕರಿಸುವುದು |
ಕಾರಣವ ನಾವ್ ಕಾಣೆವದರ ಪ್ರ- |
ಕಾರ ಕರುಣಾರ್ದ್ರತೆಯಲಿರುವರು ಸಾಧುಸಜ್ಜನರು ||
ಚಾರು ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಯೆಂಬುವ- |
ಪಾರ ಶರಧಿಯ ನೋಡಿ ಮನವಿದು |
ಸೇರಿತೈ ಲಜ್ಜೆಯನು ದಾಟುವ ಬಗೆಯ ಕಾಣದಲೆ || ೧೮ ||

ವೇದತತಿಯಾ ಗೀತೆಯರ್ಥದ |
ಬೋಧವಿಲ್ಲದೆ ಮತಿಯು ಕುಂಠಿಸಿ |
ಮೇದಿನಿಯಲೊರಗಿದುದು ಮೌನದ ನಿದ್ರೆಯನು ತಾಳಿ ||
ಖೇದ ತಾಳಿತು ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮ ವಿ- |
ವಾದದಿಂ ಕುರುಡಾಯ್ತು ಮಹಿಮೆಯ- |
ಗಾಧವೈ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನ ವಚನಸರಣಿಯಲಾ || ೧೯ ||

ಏತರವನಾನಿನ್ನು ಭಗವ- ।
ದ್ಗೀತೆಯರ್ಥವ ಕನ್ನಡಿಸಲಿ- ।
ಕ್ಕೇತರವ ನಾನಿನ್ನು ವಿದ್ವಜ್ಜನರ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥
ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪೇಳ್ವ ಸಾಹಸ- ।
ವೀತರಳ ಮಾಡಿದನು ನಿಮ್ಮ ಕೃ- ।
ಪಾತುಷಾರದ ಭರವಸದಲಿದ ಕೊಂಡೆ ಮನದೊಳಗೆ ॥೨೦ ॥

ಬಾಲ ಜಲ್ಪಿತವೆನ್ನದಲಿ ಸಂ- ।
ಪಾಲಿಸುತ್ತಿಹ ಶ್ರೋತೃಸಜ್ಜನ- ।
ರೇಳಿಗೆಯ ಕೋರುವರೆನುತ್ತಲಿ ಧೈರ್ಯವೆನಗಾಯ್ತು ॥
ಕೀಳುಲೋಹವು ನಿಜವು ಸ್ಪರಿಶದ ।
ತಾಳಿ ಸ್ಪರ್ಶವ ಚಿನ್ನವಾಗುವ ।
ಲೀಲೆಯೋ ನಿಮ್ಮದು ಕಣಾ ಸಜ್ಜನರು ಸ್ಪರಿಶರಲಾ ॥ ೨೧ ॥

ಅಮೃತಕಿಂ ಮಿಗಿಲಾದ ಜೀವನ ।
ಹಿಮಕರನಿಗಿಂ ಮಿಗಿಲು ಶೀತಲ- ।
ವಮಮ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪಾತುಷಾರದ ವೃಷ್ಟಿ ಕಾಮೇಷ್ಟಿ ॥
ಸಮನಿಸುವುದೈ ಸಕಲ ಸಿದ್ಧಿಯು ।
ವಿಮಲ ಬೆಳೆಯು ಸುಕಾಲವಪ್ಪುದು ।
ನಿಮಿಷದಲಿ ಬಾಡುವುದು ಕೃಪೆಯ ತುಷಾರವಿಲ್ಲದಿರೆ ॥೨೨॥

ಎಳೆಮರಿಯು ವಕ್ತೃತ್ವವೆನ್ನದು ।
ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲೈ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ನಿ- ।
ಮ್ಮೊಲವು ಬೀಳಲು ಪುಷ್ಟಿಯಪ್ಪುದು ಹಾರಲಿಕ್ಕಹುದು ॥
ತಿಳಿಯಲೆನ್ನಯ ಬಾಲಭಾಷಿತ ।
ಬೆಳಗುವುದು ನೀವ್ ಸಾವಧಾನತೆ- ।
ಯಿಳಿಸಿದರೆ ಮೇಲರ್ಥಗೌರವಪುಷ್ಟಿಯೇರುವುದು ॥ ೨೩ ॥

ಹರಿದು ಬಾಯಿಂ ಶಬ್ದವೆಂಬುದು ।
ಹೊರಗೆ ಬರಲದಕರ್ಥಗೌರವ ।
ಸರಣಿ ಬಂದರೆ ಚಿತ್ತದಲಿ ಸೇರ್ವುದು ಪ್ರಸನ್ನತೆಯು ॥
ಬರುವುದೈ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆನ್ನಯ ।
ಪರಮ ಶ್ರುತಿಸಂಮತಿಯ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಬರುವುದೈ ಸಿದ್ಧಾಂತರೂಪವು ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ॥೨೪॥

ಕೇಳುವವರನುಕೂಲಿಸಿರಲಾ ।
ಹೇಳುವವರಾಕಾಶಹೃದಯದೊ- ।
ಳೇಳುವುವು ಸುವಿಚಾರಮೇಘಂಗಳು ವಿನೋದದಲಿ ॥
ಕೇಳುವವರೇ ಬರಲು ಬಹುಪ್ರತಿ- ।
ಕೂಲ ವಿರಸ ಕುಚೇಷ್ಟೆಯಿಂದಲಿ ।
ಬೀಳುವುದು ವಕ್ತೃತ್ವ ಬಾಡಿದ ಹಣ್ಣಿನಂದದಲಿ ॥ ೨೫ ॥

ಧರಣಿಯಲಿ ಕೇಳ್ಚಂದ್ರಕಾಂತವು ।
ಕರಗುವುದು ನಿಜ ಕರಗಿಸುವ ಗುಣ- ।
ವಿರುವುದೈ ಹಿಮಕಿರಣಗಲ್ಲದೆ ಕಾಣೆನನ್ಯರಲಿ ॥
ಪರಿಯಲೀ ವಕ್ತೃತ್ವವನು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಲಿಕೆ ಶ್ರೋತರುಗಳಲ್ಲದೆ ।
ಒರೆದ ವಕ್ತನ ಮೇಲೆ ಏನಿಹುದಿದನು ನೋಡಿದರೆ ॥ ೨೬ ॥

ಎನ್ನನೇ ಸವಿಮಾಡಿ ತಿನ್ನಿರಿ ।
ಯೆನ್ನುತಲೆ ಪೇಳುವುದೆ ಗೋದಿಯು ।
ಬನ್ನಿಸುವುದೆ ಗೊಂಬೆಗಳು ಕೌಶಲದಿ ಕುಣಿಸುವರೆ ॥
ತಿನ್ನುವವರೇ ವಿಧವಿಧದ ಪ- ।
ಕ್ವಾನ್ನ ಮಾಳ್ಪರು ಸೂತ್ರಧಾರನು ।
ತನ್ನ ಕೌತುಕಕಾಗಿ ಕುಣಿಸುವನೆಲ್ಲ ಗೊಂಬೆಗಳ ॥ ೨೭ ॥

ಏತಕೆನಗೀ ಮಾತುಕಥೆಯೆನಿಸ- ।
ಗೀತಕಿದು ವೃದ್ಯೋಗ ಸಾತ್ವಿಕ ।
ಶ್ರೋತೃವೃಂದವು ಕೇಳ್ವುದೈ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದೆನ್ನ ॥
ಈತೆರದಿ ಜ್ಞಾನೇಶ ನುಡಿಯಲು ।
ಮಾತ ಪೇಳ್ವನು ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯು ।
ಮಾತು ಸಾಕಿದು ಪೇಳು ಗೀತಾರ್ಥವನು ಬೇಗದಲಿ ॥ ೨೮ ॥

ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದುದೆನಗೆ ನಿನ್ನಯ ।
ಚಂದವಾಗಿಹ ಕಾವ್ಯಮಯಸ್ತುತಿ ।
ಮುಂದೆ ಪೇಳೈ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥ ॥
ಎಂದ ಸದ್ಗುರುನಾಥಸನ್ಮತಿ- ।
ದಿಂದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಶಿಷ್ಯನು ।
ಚಂದದಿಂ ಜ್ಞಾನೋಬರಾಯನು ಪೇಳತೊಡಗಿದನು ॥ ೨೯ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಇದಂ ತು ತೇ ಗುಹ್ಯತಮಂ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮ್ಯನಸೂಯವೇ ।
ಜ್ಞಾನಂ ವಿಜ್ಞಾನಸಹಿತಂ ಯಜ್ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಮೋಕ್ಷ್ಯಸೇಽಶುಭಾತ್ ॥ ೧ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನೊಂದು ಗುಹ್ಯವ- ।
ನರುಹುವೆನು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಬೀಜವಿ- ।
ದಿರುವುದಂತಃಕರಣದೊಳಗಿನ ಗುಹ್ಯತಮನಿಹುದು ॥
ತಿರಿಗಿ ನಾನಿನಗೇಕೆ ಗುಹ್ಯವ- ।
ನೊರೆವೆನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಲು ಮ- ।
ತ್ತಿರುವ ನಿಜಕಾರಣವ ಪೇಳ್ವೆನು ನಿನಗೆ ನಾನೀಗ ॥ ೩೦ ॥

ಆಸ್ಥೆಯಿದರ ಸುಮೂರ್ತಿ ನೀನೈ ।
ಸ್ವಾರ್ಥಕೋಸುಗ ಗುಹ್ಯ ಮುರಿಯದೆ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದೊಳಿದ್ದು ಯೆನ್ನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ವರ್ತಿಸುವಿ ॥
ಭಕ್ತರಲಿ ನೀ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆನ್ನಯ ।
ಮಿತ್ರ ಮೈದುನನೆಂದು ನಿನ್ನಲಿ ।
ಬಿತ್ತು ಯೆನ್ನಯ ಪ್ರೇಮ ನಿನಗಾನಾದೆ ಸಾರಥಿಯು ॥ ೩೧ ॥

ಧರೆಯಿಲೆನ್ನೀ ಗುಹ್ಯತಮವನು ।
ಮುರಿದೆನಾದರು ಯೋಚನೆಯ ನಾ- ।
ನರಿಯೆ ತಿಳಿಸದ ಜ್ಞಾನವನು ತಿಳಿಸಿದರು ಸರಿಯಹುದು ॥
ನರನೆ ಯೆನ್ನೀ ಗುಹ್ಯವನು ನಿನ- ।
ಗರುಹ ಬೇಕೆಂದೆನುತ ಮನದಲಿ ।
ಧರಿಸಿಹೆನು ನಿರ್ಧಾರ ನಿನ್ನನು ಸುಕೃತವೇನುಂಟೊ ॥ ೩೨ ॥

ಮೊಲೆಯೊಳಿದ್ದರೆ ಹಾಲು ಸವಿಯಾ- ।
ಕಳಿಗೆ ರುಚಿಸುವುದೇನು ಕರುವಿಂ- ।
ಗಿಳಿಸಿ ಪಾನವ ಮಾಡಿಸದೆಯದ ತಾಯಿ ವತ್ಸಕ್ಕೆ ॥
ಇಳೆಯೊಳೀ ತೆರವೆನ್ನ ಜ್ಞಾನವು ।
ತಿಳುವಳಿಕೆಯೊಳನನ್ಯಭಾವದಿ ।
ಮೆಲುತಿಹರೊ ನಾನವರಿಗೀವೆನು ನಾಶವಾಗದದು ॥ ೩೩ ॥

ಮುಡಿಯೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿರ್ದ ಬೀಜವ- ।
ನೊಡೆದು ಮುಡಿಯನು ಹೊಲದಿ ಬಿತ್ತಿರೆ ।
ಪಡೆಯಿತೇ ನಾಶವನು ತಿಳಿಯಿ ಜ್ಞಾನವದರಂತೆ ॥
ಕೊಡುವೆ ನಾನೀ ಜ್ಞಾನಬೀಜವ- ।
ನೊಡನೆ ಶುದ್ಧಾತ್ಮರಿಗೆ ಸುಮನರಿ- ।
ಗೊಡನೆ ನಿಂದೆಯ ಮಾಡದೆನ್ನಯ ಪರಮಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ ೩೪ ॥

ಈ ತೆರದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ।
ಮಾತ ಪೇಳಿದರದುವೆ ಗುಹ್ಯವು ।
ನೀ ತಿಳಿಯು ಯೆನ್ನಲ್ಲಿ ಗೋಪ್ಯದೊಳಿದ್ದ ತೆರನೆಂದು ॥
ಈ ತೆರದ ಭಕ್ತರನು ಲೋಕಗ- ।
ಳೀತ್ರಯದಿ ನಿನ್ನೊರತು ಕಾಣೆನು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೀ ಗುಹ್ಯವನು ನಿನಗರ್ಪಿಸುವೆ ನಾನು ॥ ೩೫ ॥

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾ ಗುಹ್ಯಜ್ಞಾನವ- ।
ನರುಹಿದೆನು ನಿನಗೆನುತ ಸೋಜಿಗ- ।
ಪರಿಯು ನಿನಗಾಗುವುದು ತಿಳಿದೆನು ನಿನ್ನ ಸಂಶಯವ ॥
ಅರುಹುವೆನು ವಿಜ್ಞಾನಸಹಿತಲಿ ।
ಪರಮ ಜ್ಞಾನದ ಸಾರ ನಿನಗಾ- ।
ನೊರುವೆ ತಿಳಿವಂದದಲಿ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಸಟೆಯಿಲ್ಲ ॥ ೩೬ ॥

ಸತ್ಯಸಟೆ ನಾಣ್ಯಗಳು ತಾವೊ- ।
ತ್ತಟ್ಟು ಸಂಗತವಾಗೆ ಸಟೆ ಬಿ- ।
ರಿಟ್ಟು ನಾಣ್ಯವ ಸತ್ಯವಾದುದ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವಂತೆ ॥
ಕೊಟ್ಟರೈ ಜಲಮಿಶ್ರ ಹಾಲನು ।
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಜಲವ ಹಂಸವು ।
ಥಟ್ಟನೆಳೆವುದು ಹಾಲ ತನ್ನಯ ಚಂಚುವಿನ ಬಲದಿ ॥ ೩೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಜ್ಞಾನವ- ।
ನೊರೆವೆ ನಿನಗದು ತಿಳಿಯಲಾಕ್ಷಣ ।
ಮರಣಜನ್ಮದ ಸರಣಿ ಮುಗಿದಾ ಮೋಕ್ಷ ದೊರೆವುದಲಾ ॥
ಅರಿಯಲಾ ಹೊಟ್ಟಿಂದ ಧಾನ್ಯವ- ।
ನುರುತರದಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ವಾಯುವು ।
ವಿರಚಿಸುವುದ್ಧೈ ಧಾನ್ಯರಾಶಿಯ ಹಾಗೆ ನಾ ಮಾಳ್ಪೆ ॥ ೩೮ ॥

ರಾಜವಿದ್ಯಾ ರಾಜಗುಹ್ಯಂ ಪವಿತ್ರಮಿದಮುತ್ತಮಮ್ ।
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾವಗಮಂ ಧರ್ಮ್ಯಂ ಸುಸುಖಂ ಕರ್ತುಮವ್ಯಯಮ್ ॥ ೨ ॥

ಜ್ಞಾನದೊಳಗುತ್ತಮವು ಸೆರೆಸು- ।
ಜ್ಞಾನವುರದಾಚಾರ್ಯಪದವಿಯ ।
ತಾನೆ ಪಡೆದಿಹುದದುವೆ ಮಂಗಳಧಾಮ ಸುಪವಿತ್ರ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಗುರುಸ್ವಾಮಿ ಗುಹ್ಯಕೆ ।
ತಾನಿಹುದು ನಿಜಧಾಮ ಧರ್ಮಕೆ ।
ಹಾನಿ ಮಾಳ್ಪದು ಜನ್ಮಮರಣದ ಭೀತಿಯನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೯ ॥

ಗುರುಮುಖದಿ ಶಬ್ದಸ್ವರೂಪವು ।
ಹೊರಟ ಕೂಡಲೆ ಶಿಷ್ಯಸಂತತಿ- ।
ಕರಣದಲಿ ಹುಟ್ಟುವ್ರದು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವ್ರ ಸ್ವಯಂಭೂ ॥
ಬರಲು ಸೌಖ್ಯದ ಪೆಟ್ಲನೇರುತ ।
ಭರದಿ ದೃಗ್ಗೋಚರಿಸುವ್ರದು ಗೋ- ।
ಚರದ ಮಾತ್ರದಿ ಸುಖದ ಜ್ಞಾನದ ಲಯವನೆಸಗುವ್ರದು
॥ ೪೦ ॥

ಇದರ ಸಾಮಿೂಪ್ಯದಲಿರಲು ನಿಜ- ।
ಹೃದಯ ಪರಮಾನಂದ ರಂಜಿಸು- ।
ತುದಯಿಪ್ರದು ಸುಲಭದಲಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವದು ॥
ಮುದದಿ ಕೈವಶವಾದರದು ಕ್ಷಯ- ।
ಸಿದಕೆ ಬಾರದು ಕಲ್ಮಷವ್ರ ತ- ।
ಟ್ಟದು ಸದುಪಯೋಗದಲಿ ಕ್ಷೀಣತೆಯುರಿಯದಿದು ನಿಜವ್ರ
॥ ೪೧ ॥

ಚತುರ ನೀನರ್ಜುನನು ಕೇಳ- ।
ಪ್ರತಿಮವಸ್ತುವ್ರ ಸುಲಭವಿರಲಿದು ।
ಕ್ಷಿತಿಯಲಿದು ಸರ್ವತ್ರ ಸಿಗದೇಕೆನುತ ಕೇಳಿದರೆ ॥
ಮತಿಯುತನೆ ಲೋಭದಲಿ ತಕ್ಕರಿ- ।
ಗತಿವಿನೋದವ್ರ ರೊಕ್ಕ ಕೊಡುತಲಿ ।
ಗತಿಸುವರು ನಾಶದಲಿ ಜಗವಿದು ಲೋಭಮಯವೆಲ್ಲ ॥ ೪೨ ॥

ಪಾತಕಿಯುದ್ಧೈ ಲೋಭಸಂಬಂಧ- ।
ದಾಶೆಯಿಂದಲಿ ಜೀಳ್ವರದರಲಿ ।
ಹೇಸದೈ ಸಾಲವನು ಕೊಡುವರೆ ತಕ್ಕರಿಗೆ ಜಗದಿ ॥
ನಾಶವಹುದೈ ಮೂಲಧನವದು ।
ಲೇಸು ಕಾಂಬರೆ ಬಡ್ಡಿಯೆಂಬುವ ।
ಪಾಶದಲಿ ಬಿದ್ದೆಲ್ಲ ಕಳೆವರು ಕಾಸುವೀಸವನು ॥ ೪೩ ॥

ಈ ತೆರದಿ ಲೋಭದಲಿ ಮುಳುಗಿದ ।
ಭೂತಳದ ಮಾನವರಿಗೀಸುಲ- ।
ಭಾತಿಶಯ ನಿಧಿಯೇಕೆ ಕೈವಶವಾಗದಿಹುದೆನಲು ॥
ಈ ತೆರದ ಶಂಕೆಯನು ತೆಗೆಯಲು ।
ನೀತಿಯುಕ್ತ್ಯ ನಿಜವ ಪೇಳಿದೆ ।
ಪಾರ್ಥ ನೀನೆನ್ನಯ ವಚನದಲಿ ಭರವಸವನಿಡೆಲಾ ॥ ೪೪ ॥

ಇರುವ್ರದೀ ಜ್ಞಾನವ್ರ ಪವಿತ್ರವ್ರ ।
ಪರಮ ಸುಖದಾಯಕವ್ರ ಮನಕತಿ- ।
ಶಿರಪಿಸುವ ರಮಣೀಯ ಸಾಧನ ತಿಳಿಯಲತಿಸುಲಭ ॥
ಇರುವ್ರದಿದು ಸ್ವಾಂತಃಕರಣದಲಿ ।
ಪರಮಧರ್ಮದ ಸುಲಭಸಾಧನ- ।
ವರಿಯಲಾರರು ಭಾಗ್ಯಹೀನರು ಮನುಜರೇನೆಂಬೆ ॥ ೪೫ ॥

ಅಶ್ರದ್ದಧಾನಾಃ ಪುರುಷಾ ಧರ್ಮಸ್ಯಾಸ್ಯ ಪರಂತಪ ।
ಅಪ್ರಾಪ್ಯ ಮಾಂ ನಿವರ್ತಂತೇ ಮೃತ್ಯುಸಂಸಾರವರ್ತ್ಮನಿ ॥ ೩ ॥

ಹಾಲಿಹುದು ಸುಪವಿತ್ರ ರುಚಿಕರ ।
ಮೇಲಿರುವ ತ್ವಚೆಯಿಂ ಸರೂಪವ್ರ ।
ಹೇಳಲೇನದ ತ್ಯಜಿಸಿ ಬಿಗಳಿಯು ರಕ್ತ ಹೀರುವ್ರದು ॥
ಕೇಳು ಕಪ್ಪೆಯು ಕಮಲಕಂದವ್ರ ।
ಮೇಳದಲಿ ವಾಸಿಪವ್ರ ಕೆರೆಯಲಿ ।
ಕೇಳು ಕೆಸರೇ ಕಪ್ಪೆಗಳ ಪಾಲಲ್ಲವೇ ಜಲದಿ ॥ ೪೬ ॥

ಕಮಲರಸವನು ಸೇವಿಸುವ್ರವ್ರೈ ।
ಭ್ರಮರತತಿಗಳು ದ್ರವ್ಯವಂತರು ।
ವಿಮಲದ್ರವ್ಯದ ರಾಶಿಯಲಿ ಕೂಡುತಲೆ ಜೆಂಪಾಗಿ ॥
ಭ್ರಮೆಯಲುಪವಾಸವನು ತೆಗೆಯುವ- ।
ರಮಮ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನೆ ಭೋಗಿಸಿ ।
ಕುಮತಿಯರು ಹತಭಾಗ್ಯರೀಪರಿ ದುಃಖಿತಾಳುವರು ॥ ೪೭ ॥

ನಾನಿಹೆನು ಹೃದಯದಲಿ ಸರ್ವರ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಿಜಸುಖಕೆ ಕಾರಣ ।
ಮಾನಿಸರು ನಿಜಸುಖನಿಧಾನವ ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ ॥
ನಾನುರಾಗದೊಳಿದನು ಬಿಟ್ಟು ಸ- ।
ಹೀನವೆನಿಸುವ ವಿಷಯಸುಖಕನು- ।
ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸಲೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೪೮ ॥

ಮುಖದೊಳಿಹ ಪೀಯೂಷಗ್ರಾಸದ ।
ಸುಖವ ತಿಳಿಯದಲುಗುಳಿ ಮೃಗಜಲ ।
ಸುಖವನೀಯುವ್ರದೆಂತ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ ಪರಿಯಿದಲಾ ॥
ಅಖಿಳಸಿದ್ಧಿಯ ಸ್ಪರಿಶ ಕೊರಳೊಳು ।
ಸುಖದಿ ಕಟ್ಟಿರಲದನು ಬಿಸುಟಾ ।
ವಿಕಟ ಕವಡಿಯನಾರಿಸುವ ಪರಿಯಂತೆ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೪೯ ॥

ಮನುಜರೀಭವಸಾಗರದೊಳೆ- ।
ಳ್ಳೆನಿತು ಬಿಡರ್ರೈ ತಾವಹಂಕೃತಿ- ।
ಯೆನಿತು ಸಾಧ್ಯವು ಯೆನ್ನ ಸೇರರು ಕೇಳ್ಮದಾನ್ವಿತರು ॥
ಜನುಮಮರಣದ ತಡಿಗಳೆಡೆಯಲಿ ।
ಮನುಜರೀ ಭವಸಾಗರದೊಳೇ ।
ಮುಣುಗುತೇಳುತ ಬಿಂದು ಬಳಲುವರಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೫೦ ॥

ಎತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ನಾಸಿಹೆ ।
ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಸೂರ್ಯನಂದದೊ- ।
ಳೆತ್ತಣಿಂ ನೋಡಿದರು ಸಂಮುಖನಿಹೆನು ಜಗಕೆಲ್ಲ ॥
ಇತ್ತ ನೋಡ್ಡೆ ರವಿಯ ತೆರವುದ- ।
ಯಾಸ್ತಗಳು ನನಗಿಲ್ಲ ನಾ ಸ- ।
ರ್ವತ್ರ ಸಂತತ ರಾಜಿಸುವೆನ್ನೆ ದಿವ್ಯಸೂರ್ಯನಲಾ ॥ ೫೧ ॥

ಮಯಾ ತತಮಿದಂ ಸರ್ವಂ ಜಗದವ್ಯಕ್ತಮೂರ್ತಿನಾ ।
ಮತ್ಸ್ಥಾನಿ ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ನ ಚಾಹಂ ತೇಷ್ವವಸ್ಥಿತಃ ॥ ೪ ॥

ತೋರುವೀ ಜಗ ಸಗುಣವೆಲ್ಲ ವಿ- ।
ಚಾರ ಮಾಡಲು ಯೆನ್ನ ನಿರ್ಗುಣ- ।
ಮೂರುತಿಯೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗೀ ಸಗುಣ ಜಗವಾಯ್ತು ॥
ಕ್ಷೀರದಲಿ ಹೆಪ್ಪಿಡಲು ದಧಿಯ ವಿ- ।
ಕಾರವಾಗುವುದಂತೆ ವಿಶ್ವವು ।
ತೋರುವುದು ಮಾಯೆಯಲಿ ನಾನೇ ಮೂಲಬೀಜನಲಾ ॥ ೫೨ ॥

ನೀರ ಮೇಲಣ ನೊರೆಯು ನೀರೇ ।
ತೋರುವುದೆ ಫೇನದಲಿ ನೀರದು ।
ತೋರುವಾಕಾರಗಳು ಸ್ವಪ್ನದಿ ನಿಜವೆ ಯೆಚ್ಚರದಿ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ಸರ್ವಾ- ।
ಕಾರಗಳು ಪುಟ್ಟಿದುವು ಯೆನ್ನಿಂ ।
ತೋರಿದರು ಯೆನ್ನಲ್ಲಿ ಸರ್ವವು ಯಿಲ್ಲ ನಾನಲ್ಲ ॥ ೫೩ ॥

ಮರವು ಬೀಜದೊಳಿಹುದು ನೋಡಲಿ- ।
ಕಿರುವುದವ್ಯಕ್ತಸ್ವರೂಪದಿ ।
ಒರುವುದ್ಮೆ ಮರ ಸಗುಣರೂಪದಿ ಚೋದ್ಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಮೆರೆವ ಚಿನ್ನದಿ ಪುಟ್ಟುವುವು ಬಹು- ।
ಪರಿಯಲಂಕಾರಗಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮೆರೆವುವ್ವೆ ಭಂಗಾರದೊಳಗವ್ಯಕ್ತರೂಪದಲಿ ॥ ೫೪ ॥

ಹಿಡಿದು ತತ್ತ್ವಮಹತ್ತು ನೋಡೀ ।
ಜಡಶರೀರದ ತನಕ ನಾನೇ ।
ಸಡಗರದೊಳಾಳುವೆನು ಜಗದಧಿಕಾರವೆನಗಿಹುದು ॥
ನಡೆಸುವೆನು ಚಾಲಕರ ನಾ ಬೇ- ।
ರೊಡೆಯನನು ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಕಾಣೆನು ।
ನುಡಿದೆನೀಗುಹ್ಯವನು ತಿಳಿಯೋ ನಾನಲಿಪ್ತನಿಹೆ ॥ ೫೫ ॥

ಅರಿಯಲೀ ಪರಿ ನಾನು ನಿರ್ಗುಣ- ।
ನಿರುವೆನೊರ್ವನೆ ಯೆನ್ನ ಮಾಯೆಯು ।
ಪರಿಯಲೀ ಸಗುಣಾತ್ಮವಿಶ್ವವು ಬೀಜ ನಾನಿಹೆನು ॥
ಇರಲು ನಾನವ್ಯಕ್ತರೂಪದೊ- ।
ಳಿರದು ಯೆನಗಾಕಾರ ವ್ಯಕ್ತದಿ ।
ಬರಲು ಯೆನಗಾಕಾರ ಬರುವುದು ಜಗವೆ ನಾನಿಹೆನು ॥ ೫೬ ॥

ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದೆ ನಿನಗೆ ತತ್ತ್ವವ- ।
ನಿಂದದನು ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡೆನು ।
ಚಂದದಿಂದದ ತಿರಿಗಿ ಜ್ಞಾಪಕಪಥಕೆ ತಾರೀಗ ॥
ಇಂದು ನಾ ನಿನಗೀಗ ಪೇಳಿದ ।
ಬಂಧುರದ ಗುಹ್ಯವನು ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ತಂದು ಯೆನ್ನ ಯಥಾರ್ಥರೂಪವನರಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೭ ॥

ನ ಚ ಮತ್ಸ್ಥಾನಿ ಭೂತಾನಿ ಪಶ್ಯ ಮೇ ಯೋಗಮೈಶ್ವರಮ್ ।
ಭೂತಭೃನ್ನ ಚ ಭೂತಸ್ಥೋ ಮಮಾತ್ಮಾ ಭೂತಭಾವನಃ ॥ ೫ ॥

ಎನ್ನ ಮಾಯಾತೀತ ರೂಪವ ।
ನಿರ್ಣಯಿಸಲೆತ್ನಿಸಲು ಕಲ್ಪನೆ- ।
ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುದ್ಯೋಗ ಮಾಡಲು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದು ॥
ಎನ್ನೊಳಿಹುದೀ ಸರ್ವ ಭೂತಗ- ।
ಳೆನ್ನುವುದು ನಿಜವಲ್ಲ ನಾನೇ ।
ಪೂರ್ಣನಾಗಿಪ್ಪೆ ಸರ್ವವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿಹೆನು ॥ ೫೮ ॥

ಜ್ಞಾನರೂಪದ ಕಣ್ಣಮೇಲ- ।
ಜ್ಞಾನವೆಂಬುವ ತಿಮಿರ ಬಂದರೆ ।
ಮೇಣು ಸಂಕಲ್ಪದದು ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಬೆಳಗಿರಲು ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ದೀನ ಮನುಜರು ।
ಕಾಣಲಾರರು ಯೆನ್ನ ರೂಪವ ।
ನಾನಖಂಡನೆನುತ್ತ ತಿಳಿಯರು ಮಾಯೆಯಾಟದಲಿ ॥ ೫೯ ॥

ಇರುವುವೀ ಭೂತಗಳು ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬೀಳ್ವವು ಭಿನ್ನಭಿನ್ನಗ- ।
ಳರಿಯರೈ ನಿಜತತ್ತ್ವ ನಾನೇ ವಿಶ್ವವೆಂಬುದನು ॥
ಪರಿಯಲಾ ಸಂಕಲ್ಪ ಮನದಿಂ ।
ಮೆರೆವೆನೈ ಸರ್ವತ್ರ ನಾನೇ ।
ಯುರಗನೆಂಬೀ ಭಾವವಳಿಯಲು ಮಾಲೆ ತೋರುವುದು ॥ ೬೦ ॥

ಭೂತಭೇದೋದ್ಭವಕೆ ಕಾರಣ ।
ಭೂತಗಳ ಸಂಕಲ್ಪವೇ ನಿಜ ।
ಮಾತನಾಲಿಸು ಗಡಿಗೆಮಡಿಕೆಗಳೇನು ಭೂಮಿಯಲಿ ॥
ಪತರಿಂದಲಿ ಭೇದ ಪುಟ್ಟಿತು ।
ಕೊತು ಕುಂಬಾರನು ವಿನೋದದಿ ।
ಕೈತಳದ ಕೌಶಲ್ಯ ತೋರಿಸಿ ಭೇದ ಮಾಡಿಹನು ॥ ೬೧ ॥

ಶರಧಿಯೊಳಗಿನ ನೀರಿನಲಿ ಮೇ- ।
ಳಿರುವುದಯ್ಯ ತರಂಗಬಾಹಿಯು ।
ತೆರೆಗಳೇಳ್ವವು ಶರಧಿಯಲಿ ವಾಯುವಿನ ಭ್ರಮಣದಲಿ ॥
ಅರಿವೆಗಳ ಗಟ್ಟಿಗಳು ಹತ್ತಿಯ- ।
ಲಿರುವುವೇ ನೋಡಿನೊಡೆ ಚಿನ್ನದೊ- ।
ಳಿರುವುವೇನು ವಿಚಿತ್ರವಾಭರಣಗಳು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೬೨ ॥

ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ।
ಹೇಳಲೇನಾಭರಣ ತೋರ್ಪುದು ।
ಸ್ಥೂಲಮಾನವಿದಾಯ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮದಿ ನೋಡೆ ಚಿನ್ನವದು ॥
ಕೇಳಿಸುವುದು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯು ತಾ- ।
ನೇಳುವುವು ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೋಡಲು ।
ಹೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ನಿಜದಿ ಧ್ವನಿ ಬಿಂಬಗಳು ಬೇರಿಹುವೆ ॥ ೬೩ ॥

ರೂಪವಿಲ್ಲದ ಯೆನಗೆ ರೂಪಾ- ।
ರೋಪವನು ಮಾಡಿದರೆ ಕಲ್ಪನೆ ।
ಯಾಪರಿಯೊಳಾಗುವೆನು ಸಂಕಲ್ಪದ ಪರಿಯೊಳಾನು ॥
ಲೋಪ ಮಾಡಲು ಕಲ್ಪನೆಯನದ ।
ರೂಪವಿಲ್ಲದ ನಾನು ನಿಜದ ಸ್ವ- ।
ರೂಪ ತೋರಿಪೆ ಶುದ್ಧಮಾಯಾತೀತ ಪ್ರಕೃತಿಯನು ॥ ೬೪ ॥

ಗರಗರನೆ ತಿರುಗುತಲೆ ಮೂರ್ಛೆಯು ।
ಬರುವುದೈ ತಲೆಗಾಗ ನೋಡಲು ।
ತಿರುಗುವುವು ಗಿರಿ ದುರ್ಗ ತರುವಾಕಾಶವೆನ್ನುವರು ॥
ಪರಿಯಲಾ ಮಾನವರು ತಿಳಿವರು ।
ಬರಿದೆ ಸಂಕಲ್ಪದ ಪ್ರಭಾವದೊ- ।
ಳರಿವರೈ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಿ ಭೂತಭಾವನೆಯ ॥ ೬೫ ॥

ಜೀವರೀ ಕಲ್ಪನೆಯ ಮಾನವ- ।
ರಿಟ್ಟವರು ತಜ್ಜನ್ಯಭಾವನೆ ।
ದೃಷ್ಟಿಸರು ಭೂತಗಳನೆನ್ನೊಳಗೆನ್ನ ಭೂತದೊಳು ॥
ಕೆಟ್ಟ ಸಂಕಲ್ಪದ ವಿಕಾರವು ।
ಹುಟ್ಟಿಸುವುದೈ ದುಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆ ।
ಹುಟ್ಟುವುದು ಸಂಕಲ್ಪವಿಷಮಜ್ವರದ ಬಡಬಡಿಕೆ ॥ ೬೬ ॥

ತರಣಿಕಿರಣದ ಸುಪ್ರಕಾಶದ ।
ಭರದಿ ತೋರ್ಪುದು ಮೃಗಜಲವು ಮ- ।
ತ್ತಿರದು ಸತ್ಯತೆಯದಕೆ ಮಿಥ್ಯಾಭಾಸವಾಗುವುದು ॥
ಪರಿಯೊಳೆನ್ನನು ಕಲ್ಪಿಸುವರೀ ।
ನರರು ಮಾಯಾವೇಷ್ಟಿತರು ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ಜಗಕಾಧಾರವೆಂಬರು ತಿಳಿಯದಲೆ ಯೆನ್ನ ॥ ೬೭ ॥

ಮಾನವರು ನಿರ್ಗುಣಸ್ವರೂಪವೊ- ।
ಳಾನು ಭೂತಾಧಾರನೆನ್ನುತ ।
ಮಾನಿಪರು ಸೃಷ್ಟಿಸುವೆ ಜಗವನೆನುತ್ತ ಪೇಳುವರು ॥
ಕಾಣರೈ ಯೆನ್ನಯ ಸ್ವರೂಪವ- ।
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ನಾನೆ ಭೂತನು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಪ್ರಭೆ ಸೂರ್ಯನಿಂ ಬಿಂಗಡಿಸ ಬಹುದೇನು ॥ ೬೮ ॥

ಕೇಳಿದೇನೈಶ್ವರ್ಯ ಯೋಗವ ।
ಹೇಳಿದುದ ನೀ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲೈ ।
ಕೇಳು ನೀ ಶಂಕೆಯನು ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಿಹೆನು ॥
ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲವೆನ್ನೊಳು ।
ಪೇಳಯಿಸಿ ತಾವಿಹರು ಭೇದವ ।
ತಾಳದಿರು ನಾನುಸುರಿದೆನು ಗುಹ್ಯವನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೬೯ ॥

ಯಥಾಕಾಶಸ್ಥಿತೋ ನಿತ್ಯಂ ವಾಯುಃ ಸರ್ವತ್ರಗೋ ಮಹಾನ್ ।
ತಥಾ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ಮತ್ಸ್ಥಾನೀತ್ಯುಪಧಾರಯ ॥ ೬ ॥

ಗಗನದಲಿ ತುಂಬಿಹುದು ವಾಯುವು ।
ಗಗನವಾಯುಗಳೆರಡಿಹುವಲಾ ।
ಗಗನದಿಂ ಭಿನ್ನತ್ವ ಹೊಂದದೆ ವಾಯು ಚಲನದಲಿ ॥
ಬಗೆಯಲೀಪರಿ ಕಲ್ಪನೆಯ ಫಲ- ।
ವುಗಮಿಸುವುದೈ ಭೂತಜಾತವು ।
ವಿಗಡ ಕಲ್ಪನೆ ಲೋಪವಾಗಲು ನಾನೆಯುಳಿಯುವೆನು ॥ ೨೦ ॥

ಎನ್ನಲಿಹುವೈ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಾ- ।
ವೆನ್ನುತಲಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಲು ।
ಕಣ ಮುಂದಾಭಾಸವಾಗುವುದೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿದು ॥
ಮಣ್ಣಪಾಲಾಗಿರಲು ಕಲ್ಪನೆ- ।
ಯೆನ್ನನೇ ನೋಡುವರು ವಿಶ್ವದಿ ।
ಮನ್ನಿಸೈ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ್ರಿಯದಾಟವಿದು ನೋಡು ॥ ೨೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಜ್ಞಾನದಿಂದಲಿ ।
ಬರುವುದೈ ಸಂಕಲ್ಪ ಕಾರಣ ।
ಕೊರಳ ಹಿಸುಕಜ್ಞಾನತಿಮಿರದ ಸಾಯಲಜ್ಞಾನ ॥
ಮರಳಿ ಬರುವುದೆ ಕಲ್ಪನೆಯುನಂ- ।
ತರದಿ ಜ್ಞಾನೋದಯವು ಮೂಡಲು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಯೆನ್ನನ್ನೆ ನೋಳ್ಪರು ಕಣ್ಣ ತೆರೆಯುವರು ॥ ೨೨ ॥

ಒರುವೆ ನಿನಗೀ ಗುಹ್ಯತತ್ತ್ವವ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀಯನುಭವದ ಸಾ- ।
ಗರದಿ ನೀ ತೆರೆಯಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡು ವಿಶ್ವವನು ॥
ಬರುವುದೈ ನಿನ್ನನುಭವಕೆ ಕೇಳ್ ।
ಭರಿತ ನೀನಾಗಿರುವಿ ವಿಶ್ವದೊ- ।
ಳರಿತರಾಯಿತು ನಿನಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ತಿಳಿವುದಲಾ ॥ ೨೩ ॥

ನಾನು ಬೇರಿಹೆ ವಿಶ್ವ ಬೇರಿಹು- ।
ದೇ ನರನೆ ನೀ ನೋಡು ನಿನಗೀ- ।
ಜ್ಞಾನ ತಿಳಿಯಿತೆ ನಿನ್ನ ಕಲ್ಪನೆ ಸ್ವಪ್ನಪರಿಯಲ್ಲೈ ॥
ನೀನು ಪುನಹಾ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ।
ನಾನುರಾಗದಿ ಕಲ್ಪನಾನಿ- ।
ದ್ರಾನುರೋಧವ ಕೊಡಲು ಭೇದದ ಸ್ವಪ್ನವಾಗುವುದು ॥ ೨೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಸಂಕಲ್ಪನಿದ್ರೆಯು ।
ಭರದಿ ಕಳಿಸ್ವೈ ಶುದ್ಧಬೋಧದ ।
ಸರಣಿ ತಾನಿಹೆನೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸೆ ಪೇಳ್ವೆ ಗುಹ್ಯವನು ॥
ಧರೆಯಲೀ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯ ।
ಬರವು ಮೂರಿವವಸ್ಥೆಗಳು ಕೇ- ।
ಳರಿಯಲಾ ಮಾಯಾಪ್ರಭಾವಜವೆಂತ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೨೫ ॥

ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಕೌಂತೇಯ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಯಾಂತಿ ಮಾಮಿಕಾಮ್ ।
ಕಲ್ಪಕ್ಷಯೇ ಪುನಸ್ತಾನಿ ಕಲ್ಪಾದೌ ವಿಸೃಜಾಮ್ಯಹಮ್ ॥ ೭ ॥

ಹೆಸರಿಹುದು ಮಾಯೆಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೆಂ- ।
ದುಸುರಿದೆನು ನಾ ಹಿಂದೆ ದ್ವಿವಿಧದೊ- ।
ಳೆಸೆವುದೆಂದೆನು ಪಾರ್ಥ ನೀನದ ಮರೆತಿಯಾ ನೋಡು ॥
ವಸುಧೆಯಲ್ಲೆಂಟು ಪ್ರಕಾರದೊ- ।
ಳೆಸೆವುದೈ ಮೊದಲನೆಯ ಭೇದವ- ।
ದುಸುರಿದೆನು ಮತ್ತೊಂದು ಭೇದವ ಜೀವರೂಪದಲಾ ॥ ೨೬ ॥

ಗುಣಗಳನು ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರೂಪವ ।
ನಿನಗೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ಹಿಂ- ।
ದಿನ ಪ್ರಸಂಗದೊಳದರ ಜ್ಞಾಪಕವಿರುವುದೈ ನಿನಗೆ ॥
ಪುನಹ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದ ಪೇಳುವೆ ।
ನನಿತು ಭೂತಗ್ರಾಮವೆಲ್ಲವು ।
ಕೊನೆಗೆ ಲಯಪಡುತಿರುವುದೆನ್ನವ್ಯಕ್ತರೂಪದಲಿ ॥ ೨೭ ॥

ಮಳೆಯ ಕಾಲವು ಕಳೆಯಲದರೊಳು ।
ಬೆಳೆದ ಹುಲ್ಲದು ಬೀಜಸಹಿತಲೆ ।
ನೆಲದೊಳಗೆ ಲಯವಾಗುವುದಲಾ ಬರಲು ಗ್ರೀಷ್ಮರ್ತು ॥
ಬೆಳೆಯುತ್ತೈ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಶರದೃತು- ।
ವಳಿವುವೈ ಮೇಘಗಳು ಗಗನದಿ ।
ಜಲದ ತೆರೆಗಳು ಜಲಧಿ ಲಯಹೊಂದುವುವಲಾ ನೋಡೆ ॥ ೨೮ ॥

ಊಸುತಿಹ ಬಿರುಗಾಳಿ ನೋಡಾ- ।
ಕಾಶದವಕಾಶದಲಿ ತಾನು ವಿ- ।
ನಾಶ ಹೊಂದ್ವುದು ನಿದ್ರೆಯಿಂದಲಿ ಮನುಜನೆಚ್ಚರಿಸೆ ॥
ಭಾಸುಲದ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ಮುಂದಕೆ ।
ನಾಶವಾಗುವ ತೆರದೊಳೆನ್ನಲಿ ।
ನಾಶವಪ್ಪುದು ಪ್ರಕೃತಿಭೂತಗಳೆಲ್ಲ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೯ ॥

ತಿರಿಗಿ ನಾನಾದಿಯಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ।
ವಿರಚಿಸುವ ಪರಿ ಯೆಂತು ಪೇಳ್ವೆನು ।
ನರನೆ ಮನಗೊಟ್ಟದನು ಕೇಳ್ವೆ ವಿಶ್ವದಿತಿಹಾಸ ॥

ಪ್ರಕೃತಿಂ ಸ್ವಾಮವಷ್ಟಭ್ಯ ವಿಸೃಜಾಮಿ ಪುನಃಪುನಃ ।
ಭೂತಗ್ರಾಮಮಿಮಂ ಕೃತ್ಸ್ನಮವಶಂ ಪ್ರಕೃತೇರ್ವಶಾತ್ ॥ ೮ ॥

ಮರಳಿ ನಾನೆನ್ನಯ ಪ್ರಕೃತಿಯನು ।
ಭರದೊಳಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುವೆ ।
ಸರಿಸೆಯಲಿ ತಂತುಗಳು ಬರುವಂತಾಗುವುದು ನೋಡೆ ॥ ೨೦ ॥

ತಂತುಕಾರನ ಕುಶಲತನದಿಂ- ।
ದಂತು ವಸ್ತ್ರದ ಚೌಕಗಳಿಗೆಯ - ।
ನಂತರೂಪಗಳೆಸಗಿ ಬರುವುವು ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಸಿಂತು ನಾನಾ ಪಂಚಭೂತದಿ ।
ಸಂತಸದೊಳಾಕಾರ ಕಟ್ಟಿಸಿ ।
ಪಿಂತೆ ನಾನಿದ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವ ಸೃಜಿಸುವೆನು ಮುದದಿ ॥ ೨೧ ॥

ಹಾಲಿನಲಿ ಹೆಪ್ಪಿಡಲು ಸಹಜದಿ ।
ಹಾಲು ಘಟ್ಟಾಗುವುದು ಮೊಸರದೆ ।
ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ತಾನೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವುದು ॥
ಮೇಲೆ ನೀರಿನ ಸಂಗದಿಂದಲೆ ।
ಯೇಳುವುದು ಬೀಜದಲೆ ವೃಕ್ಷವು ।
ಕೇಳು ತದ್ವತು ಯೆನ್ನ ಸಂಗದಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಬೆಳೆಯುವುದು ॥೨೨॥

ಕಾರಣನು ನಾನಹುದು ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ನೀರ ವೃಕ್ಷಕೆ ಕಾರಣದ ತೆರ- ।
ನೂರ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯ ರಾಜನು ಮಾಳ್ಪನೆನ್ನುವದು ॥
ಧಾರುಣಿಪನಾಸ್ಥಳದಿ ಬರುವನೆ ।
ಬಾರದವನಿಗೆ ಶ್ರಮವು ಯೆನಗದು ।
ಭಾರವಾಗದು ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂ ಸೃಷ್ಟಿಯನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ॥೨೩॥

ಮಲಗಿರುವ ನರನೆಂತು ಸ್ವಪ್ನವ- ।
ನುಳಿದು ಜಾಗೃತಿ ಹೊಂದುವನು ಕೇಳ್ ।
ಬೆಳೆಯುತಿಹುದಾ ಪ್ರಕೃತಿಯದರೊಳ್ ನಾನು ಸ್ವೀಕರಿಪೆ ॥
ಒಳಲುವುದೆ ಕೈಕಾಲ್ಗಳೆಲ್ಲವು ।
ತೊಳಲುವನೆ ನಿಜವಾಗಿ ಸ್ವಪ್ನದಿ ।
ಘಳಿಲನಾಪರಿಯಾಗದೈ ಶ್ರಮ ಸೃಷ್ಟಿ ರಚಿಸುವರೆ ॥ ೨೪ ॥

ಚರಿಸುವರು ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಲಿ ತ- ।
ತ್ಪರರು ಪ್ರಜೆಗಳು ಕರ್ಮನಿಷ್ಠರು ।
ಧರಣಿಪನಿಗೇನಹುದು ಕರಿಣವೆ ರಾಜ್ಯವಾದಳಿತೆ ॥
ಪರಿಯೊಳೆನ್ನೀ ಪ್ರಜೆಗಳಂದದಿ ।
ಚರಿಸುವುದು ತಾಂ ಪ್ರಕೃತಿ ನೋಡಲು ।
ಮರಣಜನನಸ್ಥಿತಿಗಳೆಲ್ಲವು ಪ್ರಕೃತಿವಶಗಳಲಾ ॥ ೨೫ ॥

ಚಂದಿರನು ಗಗನದಲಿ ಬರಲಾ- ।
ನಂದವಪ್ಪುದು ಸಾಗರಕೆ ತ- ।
ನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಯುಕ್ಕಿ ಬರುವನು ಚಂದ್ರಗೇನು ಶ್ರಮ ॥
ಮುಂದೆ ಕಬ್ಬಿಣವಿರಲು ಚುಂಬಕ ।
ಚಂದದಿಂದಾಕರ್ಷಿಸುವುದೈ ।
ಬಂದವುದೆ ಶ್ರಮ ಚುಂಬಕಕೆ ಲೋಹವನು ಕರ್ಷಿಸಲು ॥ ೨೬ ॥

ನರನೆ ನಾನು ಸ್ವಕೀಯ ಪ್ರಕೃತಿಯ ।
ಭರದೊಳಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದಾಕ್ಷಣ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರದ ಜನ್ಮ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಇರುವುವೀ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗಣಗಳು ।
ಮೆರೆವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಶದೊಳೆಲ್ಲವು ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಬೀಜವನು ಬಿತ್ತಲು ಮರವು ಬರುವಂತೆ ॥ ೨೭ ॥

ಬಾಲತನ ವಾರ್ಧಕ್ಯ ಯೌವನ- ।
ವೇಳುವುವು ದೇಹದಲಿ ದೇಹದ ।
ಮೇಳವೇ ಕಾರಣವು ಮೇಣಾತ್ಮನಿಗೆ ತಟ್ಟುವುವೆ ॥
ಬೀಳಲಾ ನಿದ್ರೆಯಲಿ ಸ್ವಪ್ನಗ- ।
ಳೇಳುವುವು ಮಾನವಗೆ ಮೇಘಗ- ।
ಳೇಳುವುವು ವರ್ಷರ್ತು ಕಾಲದಿ ನೋಡು ಕಾರಣವ ॥ ೭೮ ॥

ನೋಡು ಪ್ರಕೃತಿಯೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ ।
ರೂಢಿಯಲಿ ಚೋದ್ಯವನು ನೋಡೈ ।
ನೋಡು ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮಕ್ಕೆ ॥
ಕಾಡಲಾಗದು ಪ್ರಕೃತಿಯೆನ್ನನು ।
ನೋಡಲೀ ಯುತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಿತಿಲಯ ।
ಕಾಡುವುವು ಮೂರ್ಗುಣಗಳಿವು ಪ್ರಕೃತಿಯನು ಕೌಂತೇಯ ॥೭೯॥

ನೀರಿನಲಿ ಚಂದಿರ ವಿಕಾಸಿಯ ।
ಸಾರಸದ ಬಳ್ಳಿಯ ಪ್ರಸಾರದಿ ।
ಯಾರು ಗೈಯ್ದರು ವೃದ್ಧಿ ಚಂದ್ರನ ದೂರುವರೆ ಜಗದಿ ॥
ಕಾರಣನು ನಾನಿಹೆನು ನಿಜವಿದು ।
ದೂರದಿಂದಿದ ನೋಡಿ ರಮಿಸುವೆ ।
ಯಾರು ಹೇಳ್ವರು ನಾನು ಕರ್ಮದಿ ಸಿಲುಕಿರುವೆನೆಂದು ॥೮೦॥

ನ ಚ ಮಾಂ ತಾನಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ನಿಬಧ್ನಂತಿ ಧನಂಜಯ ।
ಉದಾಸೀನವದಾಸೀನಮಸಕ್ತಂ ತೇಷು ಕರ್ಮಸು ॥ ೯ ॥

ಕಡಲೊಳಗೆ ತೆರೆಯುಕ್ಕಿ ಬರಲದ ।
ತಡಿಸಲಿಕೆ ಕೇಳುಪ್ಪಗೋಡೆಯ- ।
ನಿಡಲು ಬಂಧನವಹುದೆ ಕಡಲಿಗೆ ಗೋಡೆ ಕರುಗುವುದು ॥
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಯೆನ್ನೊಳಗೆ ಲಯವನು ।
ಪಡೆವ ಕರ್ಮಗಳೆನ್ನ ಕಟ್ಟಲು ।
ಬಡವವಲ್ಲಾ ಯೆನ್ನ ಬಂಧಿಸಲಾರವಾ ಕರ್ಮ ॥ ೮೧ ॥

ನಾನು ಕಾರಣ ಪ್ರಕೃತಿ ಕಾರ್ಯವು ।
ನಾನುದಾಸೀನತೆಯಲಿರುವೆನು ।
ನಾನು ಮಾಡೆನು ಮಾಡಿಸೆನು ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ॥
ಏನು ಮಾಳ್ಪುದು ದೀಪ ಮನೆಯಲಿ ।
ತಾನು ಪೇಳ್ವುದೆ ವಿಧಿನಿಷೇಧವ ।
ತಾನು ತಿಳಿಯದು ಯಾರು ಯಾವುದ ಮಾಳ್ಪರೆಂಬುದನು ॥ ೮೨ ॥

ಬೀಸುತಿಹ ವಾಯುವಿಗೆ ಹೊಗೆಯಾ- ।
ಯಾಸವಿಲ್ಲದಲಡ್ಡ ಕಟ್ಟಲು ।
ನೇಸರಿಗೆ ತಿಮಿರಾಳಿ ನುಂಗಲು ಬಹುದೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಏಸುಪರಿ ಮಳೆ ಸುರಿಯಲದರಿಂ ।
ತ್ರಾಸವಹುದೇ ನೆಲಕೆ ಗುಡ್ಡಕೆ ।
ತ್ರಾಸವಾಪರಿ ಕೊಡವು ಯೆನಗಾ ಪ್ರಕೃತಿಕರ್ಮಗಳು ॥ ೮೩ ॥

ಮನೆಯೊಳಿರುತಿಹ ದೀಪ ಮನುಜರಿ- ।
ಗನುಪಮದ ಸಾಕ್ಷಿಯನು ಕೊಡುವುದು ।
ಮನುಜರೆಸಗುವ ಕರ್ಮಗಳಿಗದು ಬೇಕು ಬೇಡೆನದೆ ॥
ಎನಗಿದೇತರ ಪ್ರಕೃತಿಕರ್ಮದ ।
ಘನತರದ ಸಂಬಂಧ ತಿಳಿಯದ ।
ನಿನಗೆ ನಾನೆಂತೆಷ್ಟು ಪೇಳಲಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೮೪ ॥

ಮಯಾಧ್ಯಕ್ಷೇಣ ಪ್ರಕೃತಿಃ ಸೂಯತೇ ಸಚರಾಚರಮ್ ।
ಹೇತುನಾನೇನ ಕೌಂತೇಯ ಜಗದ್ವಿಪರಿವರ್ತತೇ ॥ ೧೦ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿನ ನಿಖಿಲ ಲೋಕದ ।
ಚೇಷ್ಟೆಗಿರುವನು ಸೂರ್ಯ ಕಾರಣ ।
ಸೃಷ್ಟಿಗೀತೆರ ನಾನೆ ಕಾರಣ ಹುಟ್ಟಿಸುವೆ ನಾನು ॥
ಹುಟ್ಟುವರು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮಾಯೆಯ ।
ತೊಟ್ಟಲಾನು ವಿಚಿತ್ರರೂಪದಿ ।
ಹುಟ್ಟಿಸುವೆನೆಂದೆನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕರ್ತನೆನ್ನುವರು ॥ ೮೫ ॥

ನಾನು ನಿಜ ಭೂತಗಳ ಕಾರಣ ।
ನಾನು ಭೂತಗಳಲ್ಲಿರೆನು ತಿಳಿ ।
ನೀನು ತಿಳಿಯೈ ತತ್ತ್ವವಿದನಾ ಜ್ಞಾನದೀಪದಲಿ ॥
ಪ್ರಾಣಿಗಳು ವಾಸಿಪುವು ಯೆನ್ನಲಿ ।
ನಾನು ವಾಸಿಸೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲಿದ ।
ನೀನು ತಿಳಿಯೈ ಮರೆಯ ಬೇಡೀ ಗುಹ್ಯತತ್ತ್ವವನು ॥ ೮೬ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಿದ ಗೂಢ ತತ್ತ್ವವ- ।
ನರುಹಿದೆನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ನೀನಿದ ।
ಪರಿಕಿಸಂತಃಕರಣದಲಿ ಭೋಗಿಪುದು ಸೌಖ್ಯವನು ॥
ಇರುವ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ನೀ- ।
ನರಿಯಗೊಡದಲೆ ವಿಷಯ ಭೋಗವ ।
ಪರಿಹರಿಸಿ ನೀನಿದನು ಭೋಗಿಸು ಸ್ವಾನುಭವವನ್ನ ॥ ೯೭ ॥

ಜ್ಞಾನವಾಯಿತು ಕೈವಶವ್ವ ಮ- ।
ತ್ತೇನಿಹುದು ತಿಳಿಯುವರೆ ಯೆನುತಲಿ ।
ಮಾನಿಸರು ಪರಮಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿದಾಂತ್ಸೆನುತ ಮನದಿ ॥
ನೀನ ಬಲೆಯಲಿ ಶಶಿಯ ಬಿಂಬವು ।
ತಾನೆ ಕೈವಶವಾಯಿತೆನುತಲಿ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಬಲೆಯುಪ್ಪಳಿಸೆ ಸಿಗುತಿಹುದೆ ಶಶಿಬಿಂಬ ॥ ೯೮ ॥

ಮನದೊಳನುಭವದಿಲ್ಲದಿರೆ ನೀ- ।
ನನುಭವಿಸುವುದು ಕಠಿಣ ತೋರ್ಪುದು ।
ನಿನಗೆ ಬಾರದು ಮನದಿ ತಿಳಿಯಲು ಬೇಕು ಮೊದಲಿದನು ॥
ಮನುಜರರ್ಜುನ ತೌಡಿನಲಿ ಕಣ- ।
ವನು ಹುಡುಕುವಂದದಲಿ ಯೆನ್ನನು ।
ಕೊನೆಗೆ ಕಾಣರು ಹುಡುಹುಡುಕಿ ಮಾಯೆಯಲಿ ನಾನಿರೆನು ॥ ೯೯ ॥

ಹರಿವುದೈ ನೀರೆನುತ ಮೃಗಜಲ ।
ಕಿರಣಯೋಗದಿ ಕಾಣುವುದು ಮ- ।
ತ್ತಿರುವುದದಕೇನಿನ್ನು ಜಲದಲಿ ನೆಲವು ಹಸಿಯುಹುದೆ ॥
ನರನೆ ಶಬ್ದಜ್ಞಾನವೀಪರಿ- ।
ಯರರೆ ನರರನು ವಂಚಿಸುವುದೈ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಕಾಲಾನುಗತಿಯಲಿ ತತ್ತ್ವ ಹೊಳೆಯುವುದು ॥ ೧೦೦ ॥

ಅವಜಾನಂತಿ ಮಾಂ ಮೂಢಾ ಮಾನುಷೀಂ ತನುಮಾಶ್ರಿತಮ್ ।
ಪರಂ ಭಾವಮಜಾನಂತೋ ಮಮ ಭೂತಮಹೇಶ್ವರಮ್ ॥ ೧೧ ॥

ನರನೆ ನಿನಗೀ ಭವದ ಭೀತಿಯು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿಯುಂಬಿಸುವುದಾದರೆ ।
ಮರಳಿ ಯೆನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವ ಯಿಚ್ಛೆ ನಿನಗಿರಲು ॥
ಮರೆಯ ಬಾರದು ಪಾರ್ಥ ನಾ ಪೇ- ।
ಳಿರುವ ಗುಹ್ಯದ ಗುಹ್ಯವಿದನೀ- ।
ನರಿಯೆ ಭವಭಂಜನವಲಾ ಮತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿಗುರುಮಂತ್ರ ॥ ೧೦೧ ॥

ಸ್ಥೂಲಮಾನದೊಳೆನ್ನ ನೋಡಲು ।
ಮೇಲೆ ಮನುಜಾಕೃತಿಯು ತೋರ್ಪುದು ।
ಬೀಳ ಬೇಡೀ ವ್ಯರ್ಥಮಾಯಾಜಾಲದಲಿ ನೀನು ॥
ಮೇಲೆ ಪೇಲಿಂದಾನು ನಿನಗಿದ ।
ಹೇಳುವೆನು ನೀ ಮರೆಯಲಾಗದು ।
ಗೋಳು ತಪ್ಪದು ನಿನಗೆ ನಿಜವಿದು ಮರೆತರೀ ತತ್ತ್ವ ॥ ೧೦೨ ॥

ಕಣ್ಣಿಗರಿಸಿಣಮಂಡಿಗೆಯ ಬಹು- ।
ತೀಕ್ಷ್ಣ ರೋಗವು ಬಂದುದಾದರೆ ।
ಕಣ್ಣಿಗೆಲ್ಲವು ಹಳದಿ ತೋರ್ಪುದು ಹಾಲು ಶಶಿಬಿಂಬ ॥
ಒಣ್ಣಿಸಲು ನಿರ್ದೋಷ ನಾನಿಹೆ- ।
ನೆನ್ನ ನಿರ್ದೋಷತೆಯ ನೋಡದೆ ।
ವರ್ಣಿಪರು ದೋಷಗಳ ತಮ್ಮಯ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣದಂತೆ ॥೧೦೩॥

ಕನಸಿನಲಿಯಮೃತವನು ಕುಡಿದರೆ ।
ಮನುಜನಮರತ್ವವನು ಪಡೆವನೆ ।
ನೆನಸಿ ಮೃಗಜಲ ಗಂಗೆ ಯೆನುತಲಿ ಕುಡಿದರೇನಹುದು ॥
ಮಿನುಗುವುವು ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ನೀ- ।
ರಿನಲಿ ಮುತ್ತುಗಳೆಂದು ಹಂಸವು ।
ಮನದಿ ತಿಳಿದಾ ಜಲದಿ ಧುಮುಕಲು ಪ್ರಾಣಹಾನಿಯಲಾ ॥೧೦೪॥

ಜ್ವರವು ಬರಲಾ ನಾಲಿಗೆಯ ರುಚಿ ।
ಹರಿದು ಕಹಿ ತೋರುವುದು ಸರ್ವವು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಸವಿಹಾಲು ಕಹಿಯೆನ್ನುವರು ದೂಷಿತರು ॥
ಪರಿಯಲೀ ಮಾನವರು ಯೆನ್ನನು ।
ಕರೆಯುವರು ಮಾನವನೆನುತ್ತಲಿ ।
ನರನೆ ತತ್ತ್ವವ ನೋಡು ನಾ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪನಲಾ ॥೧೦೫॥

ಜಾಲಿಗಿಡವನು ಕಲ್ಪತರುವೆಂ- ।
ದೋಲಯಿಸಿದರದೇನು ಫಲವೈ ।
ನೀಲಮಣಿಸರವೆಂದು ಹಾವನು ಕೊರಳಲೇರಿಸಲು ॥
ಜ್ವಾಲೆಕಿಡಿ ಮಾಣಿಕ್ಯವೆಂದೆನು- ।
ತೋಲಯಿಸಿದರೆ ತನ್ನ ಪದರಲಿ ।
ಕೀಳುಗಾಜೆಯ ರತ್ನವೆಂದೋ ಸೇವಿಸಲು ಮೂಢ ॥ ೧೦೬ ॥

ನೋಡಿ ನಿಜಬಿಂಬವನು ನೀರಲಿ ।
ಮಾಡದಲೆ ಮನದಲಿ ವಿಚಾರವ- ।
ನೋಡಿ ಸಿಂಹವು ಧುಮುಕಿದರೆ ಬಾವಿಯಲಿ ಸಾವುದಲಾ ॥
ನೋಡಿ ಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬವನು ಹಿಡಿ- ।
ದಾಡುವರೆ ನೀರಿನಲಿ ಯತ್ನಿಪ ।
ಮೂಢನಲ್ಲಾ ನೋಡು ಹಿಡಿವರೆ ಯೆನ್ನನೀತೆರದಿ ॥ ೧೦೭ ॥

ಕುಡಿದು ಗಂಬಿಯನಮರನಾಗುವ ।
ಜಡಮತಿಯ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳೆ- ।
ನ್ನೊಡನೆ ವರ್ತನ ಮಾಳ್ಪರೈಯವಿನಾಶಿ ನಾನಿರಲು ॥
ಪೊಡವಿಯಲಿ ನಾ ನಾಶವಾಗುವ ।
ವೊಡವೆಯೆನುತಲಿ ನೆನಸುವರು ಮ- ।
ತ್ತೊಡನೆ ಮೋಸವ ಹೊಗದೆ ಬಾಳ್ದಿಹರೇ ಮನುಜರೆಲ್ಲ ॥೧೦೮॥

ಸೇರ್ಪಬೇಕೈ ಪಡುವಣದ ದಿಶೆ ।
ವಾರಿಧಿಯ ತಟವೆನುತ ಮನದಿ ವಿ- ।
ಚಾರ ಮಾಡುತ ಪೂರ್ವದಿಶೆಯನು ಕ್ರಮಿಸುವಾನರನು ॥
ಸೇರುವನೆ ತನ್ನಿಚ್ಛಿತವನವ ।
ಧಾರುಣಿಯಲವ ಮೂರ್ಖನೈ ಕೈ- ।
ಸೇರುವುವೆ ಧಾನ್ಯದ ಕಣಂಗಳು ತೌಡ ಕುಟ್ಟಿದರೆ ॥ ೧೦೯ ॥

ತೋರುವೀ ಜಗವೆಲ್ಲ ಬಹು ವಿ- ।
ಸ್ತಾರವಾಗಿಹುದಿದನು ತಿಳಿಯಲು ।
ಬಾರದೆನ್ನಯ ಮೂಲ ಜ್ಞಾನವು ಗೂಢ ಬಹುವಿಹುದು ॥
ನೀರ ಮೇಲಣ ನೊರೆಯ ಕುಡಿದರೆ ।
ನೀರಡಿಕೆ ಪೋಗುವುದೆ ನಿಜ ಬಾ- ।
ಯಾರಿದವರಿಗೆ ನೀರಿನಂದದಿ ತೃಪ್ತಿ ಕೊಡುತಿಹುದೆ ॥ ೧೧೦ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಮಾಯೆಯಿಂ ಸಂ- ।
ಸಾರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ನಾನಿಹೆ ।
ಸೇರುವುವು ಮರಣಾದಿ ಬಾಧೆಗಳೆನ್ನ ನೆನ್ನುತಲಿ ॥
ಘೋರಮಾಯಾಮೋಹಿತರು ತಾವ್ ।
ಕೋರುವರು ತಮ್ಮಂತೆ ಯೆನ್ನನು ।
ಧೀರಪಾರ್ಥನೆ ಕೇಳು ಜಯಿಸೀ ಭ್ರಾಂತಿಮೋಹವನು ॥೧೧೧॥

ಎನಗೆ ನಾಮವ ನಾಮರಹಿತಗೆ ।
ಮನುಜರಿಡುವರು ತನುವಿಹೀನಗೆ ।
ತನುವ ಕೊಡುವರು ಕರ್ಮರಹಿತಗೆ ಕರ್ಮವಿಡುವರಲಾ ॥
ಎನಗೆ ನಿರುಪಾಧಿಕಗೆ ಮಾಳ್ಪರು ।
ವಿನಯದಿಂದುಪಚಾರ ಮೂಢರು ।
ಗುಣವಿಹೀನಗೆ ಸಗುಣನೆನುವರು ಮಾಯೆಯಲಿ ಮುಳುಗಿ ॥೧೧೨॥

ನಾ ನಿರಾಕಾರನು ಸದಾ ನಾ- ।
ನೇನು ಸಾಕೃತಿ ಕೊಡುವರೈ ಪದ- ।
ಹೀನನಿಗೆ ಪದ ಹಸ್ತರಹಿತಗೆ ಹಸ್ತ ಕೊಡುವರಲಾ ॥
ನಾನು ಸಂತತ ಜಾತಿಹೀನನು ।
ಮಾನವರು ಜಾತಿಯನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ।
ಸ್ಥಾನಹೀನಗೆ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡುವರು ಯೆನ್ನನರಿಯದಲೆ ॥ ೧೧೩ ॥

ಕರ್ಣಹೀನಗೆ ಕರ್ಣ ಕೊಡುವರು ।
ವರ್ಣಹೀನಗೆ ವರ್ಣ ಕೊಡುವರು ।
ಕಣ್ಣುಯಿಲ್ಲದ ನನಗೆ ಕಣ್ಣನು ಕಲ್ಪಿಸುವರಕಟ ॥
ಬಣ್ಣಿಸುವರೈ ಗೋತ್ರಹೀನನಿ- ।
ಗೆನ್ನ ಗೋತ್ರವನಜ್ಞಮನುಜರು ।
ಬಣ್ಣಿಸುವರಕ್ರಿಯಗೆ ಸಕ್ರಿಯನೆನುತ ಮೇಣೇನು ॥ ೧೧೪ ॥

ವ್ಯಕ್ತಹೀನಗೆ ವ್ಯಕ್ತನೆನುವರು ।
ನಿತ್ಯತೃಪ್ತಗೆ ತೃಪ್ತನೆನುವರು ।
ವಸ್ತ್ರವಾಗಿಹೆ ಜಗಕೆ ಕೊಡುವರು ವಸ್ತ್ರವನ್ನೆನಗೆ ॥
ಇತ್ತು ಭೂಷಣವೆನಗೆ ವಿವಿಧ ವಿ- ।
ಚಿತ್ರತೆಯ ಮಾಡುವರು ಯೆನ್ನಯ ।
ಗೊತ್ತ ತಿಳಿಯರು ಭೂಷಣಾತೀತನು ಕಣಾ ನಾನು ॥ ೧೧೫ ॥

ಜಗವ ಸೃಜಿಸುವ ಮೂರ್ತಿ ನಾನಿಹೆ ।
ಜಗದೊಳೆನ್ನನು ಸೃಜಿಸುವರು ಕೇಳ್ ।
ಜಗದಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವರು ಮೇಣ್ ನಾನಿರೆ ಸ್ವಯಂಭೂ ॥
ಮಗುಳೆ ನಾನಿಹೆ ಸಿದ್ಧರೂಪನು ।
ಬಗೆವರೈ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ।
ಸುಗಮನಾಗಿಹೆ ಸರ್ವಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿನಲಿ ॥ ೧೧೬ ॥

ಎನಗಿದಾವಾಹನ ವಿಸರ್ಜನ ।
ಮನದಿ ನೆನಸುತ ರೂಪರಹಿತಗೆ ।
ನೆನಸುವರು ತಾರುಣ್ಯ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆ ವಾರ್ಧಕ್ಯ ॥
ತಿನುವವನು ನಾನಲ್ಲ ಯೆನಗ- ।
ರ್ಪಣೆಯ ಮಾಳ್ಪರು ಖಾದ್ಯಪೇಯವ- ।
ನೆನಗೆ ದ್ವೈತವೆನುತ್ತ ಕರೆವರು ನಾನೆ ಯದ್ವೈತ ॥ ೧೧೭ ॥

ನಾನು ಕರ್ಮಾತೀತ ಕರ್ಮಪ- ।
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನೊಳರ್ಪಿಸಿ ।
ನಾನು ನಿಶ್ಯನು ಯೆನ್ನ ಸಾವನು ನೆನಸಿ ದುಃಖಿಸರು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಕುಲಗೋತ್ರವರ್ಣಸಿ- ।
ಹೀನ ನಾಸಿರೆ ಯೆನಗಿದೆಲ್ಲವ ।
ಮಾನವರು ಕಲ್ಪಿಸುವರ್ಕೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೮ ॥

ವಾಸಿಸುವೆ ಸಮನೆಲ್ಲರಲಿ ನಾ ।
ದ್ವೇಷ್ಯವೆನಗಿಲ್ಲಲ್ಲ ಮಿತ್ರರು ।
ಕ್ಲೇಶ್ಯ ಜನರುಗಳಿಲ್ಲೆನಗೆ ನೋಡಿದಿಂಮೊ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಈಸು ತಿಳಿಯದೆ ಲೋಕವೆಲ್ಲವು ।
ದ್ವೇಷಿ ಮಿತ್ರನೆನುತ್ತ ಗ್ರಹಿಸುತ ।
ಕ್ಲೇಶಸೌಖ್ಯದನೆಂದು ತಿಳಿವರು ಸರ್ವಸಮನೆನ್ನ ॥ ೧೯ ॥

ನಾ ನಿಜಾನಂದದಲಿ ಮಗ್ನನು ।
ನಾನು ಸುಖದಿಚ್ಛೆಯನು ಮಾಡೆನು ।
ಮಾನವರು ಕಲ್ಪಿಸುವರ್ಕೈ ಸುಖಿ ದುಃಖಿ ನಾನೆಂದು ॥
ನಾನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಯೆನ್ನನು ।
ಮಾನಿಪರು ಸ್ಥಳಕಾಲದೇಶದಿ ।
ಮಾನವರು ತಿಳಿಯದಲೆ ಯೆನಗಾರೋಪಸಿಡುವರಲಾ ।೨೦॥

ನಾನು ಸಕಲಚರಾಚರಾತ್ಮಕ ।
ನಾನು ದ್ವೇಷಿಸೆನೊಬ್ಬನಲಿ ನಿಜ ।
ಹಾನಿ ಮಾಡೆನು ಶತ್ರುಮಿತ್ರರು ಸಮರು ನೋಡೆನಗೆ ॥
ಮಾನವರ ಕ್ಷುದ್ರಸ್ವಭಾವವ- ।
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನೊಳಿಡುವರು ।
ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಪರಿ ಮೂಢಮತಿಯರು ಪಾರ್ಥ ನೀ ನೋಡು ॥ ೨೧ ॥

ಮೂರುತಿಸ್ಥಾಪನೆಯ ಮಾಡೆನ- ।
ಗಾರತಿಯ ತೋರಿಪರು ನಾನಾ- ।
ಮೂರುತಿಯೆ ನಿಜವೆಂದು ಪೂಜಿಸರೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥
ಮೂರುತಿಯು ತಾಂ ಭಿನ್ನವಾಗಲು ।
ದೂರವದನು ಜನಾದಿ ಬಿಡುವರು ।
ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು ದೇವತನವೆಂದಾಗ ಮನ್ನಿಸರು ॥ ೨೨ ॥

ಈ ತೆರದಿ ಮಾನವರು ಯೆನಗೀ ।
ಭೂತಳದಿ ನರರೂಪನೆನುತಲಿ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಮಾನಿಪರು ನಿಜತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದತೆ ॥
ಈ ತೆರದಿ ಮಾನವರ ಜ್ಞಾನವೆ ।
ಕೂತು ಹಾದಿಯುಲಡ್ಡ ಬರುವುದು ।
ಧೂರ್ತರೆನ್ನನು ಪಡೆಯರ್ಕೈ ಸುಜ್ಞಾನವರ್ಜಿತರು ॥ ೨೩ ॥

ಮೋಘಾಶಾ ಮೋಘಕರ್ಮಾಣೋ ಮೋಘಜ್ಞಾನಾ ವಿಚೇತಸಃ ।
ರಾಕ್ಷಸೀಮಾಸುರೀಂ ಚೈವ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಮೋಹಿನೀಂ ಶ್ರಿತಾಃ ॥ ೧೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾತೆರದ ಜ್ಞಾನದ ।
ನರನ ಜನ್ಮನಿರರ್ಥಕವು ರವಿ- ।
ಕಿರಣದೊಳಗಿನ ಮೃಗಜಲವು ಸುಂದರವು ದೂರದಲೆ ॥
ಬರಲು ಹತ್ತರ ನೀರಡಿಕೆಯಲಿ ।
ಬರುವುದೇನ್ಕೈ ತೃಪ್ತಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬರಿಸಕಾಲದ ಹೊರತು ಮೇಘಗಳಿಂದಲೇನು ಫಲ ॥ ೨೪ ॥

ಮಣ್ಣಗೊಂಬೆಯ ರಾವುತರು ನಿಜ ।
ಕಣ್ಣಿಗೆನೆ ಸುಂದರರು ಮಾಯಿಗ- ।
ಳಿನ್ನು ವಿರಚಿಸುವಾಭರಣಗಳು ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲೇನು ॥
ಚನ್ನದಾಗಿಯೆ ಮೋಡತತಿಯಲಿ ।
ಕಣ್ಣ ಮುಂದಾ ನಗರ ತೋರಲು ।
ಯೆನ್ನದಾಪರಿ ಜ್ಞಾನ ನಿಷ್ಫಲ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥೨೫॥

ನೀರು ಬೆಳೆದರದೇನು ಪೊಳ್ಳೈ ।
ಜಾರದಲ್ಲಾ ಫಲವು ನೀರಿಗೆ ।
ಯಾರಿಗೇನುಪಯೋಗವಾಡಿನ ಕೊರಳ ಮೊಲೆಯಿಂದ ॥
ಬೂರುಗದ ಮರಕಾಡ ಫಲದಲಿ ।
ಯಾರಿಗೇನುಪಯೋಗ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಾರು ಕೊಡುವರು ಕೊಳ್ಳುವರು ಫಲ ಬೂರುಗದ ಮರದ ॥೨೬॥

ಮೂಢನೀಪರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಕಲಿಯಲು ।
ಕೋಡಗವು ಕಿತ್ತಿರುವ ತೆಂಗಾಯ್ ।
ರೂಢಿಯಲಿ ಫಲವೇನು ತೆಂಗಿಂ ಮೂಢ ಕೋಡಗಕೆ ॥
ಕೂಡಿದರೆ ಮೌಕ್ತಿಕವು ಕುರುಡಗೆ ।
ಮಾಡುವುದು ತಾನೇನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮೂಢನಾಪರಿ ಯೆನ್ನನರಿಯದೆ ಕೆಡುವನ್ಕೈ ನಿಜದಿ ॥ ೨೭ ॥

ಮೂಢ ಪಠಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬಹು ।
ಕೇಡ ತಾರವೆ ಮೇಣು ಹುಡುಗಿಗೆ ।
ಕೇಡ ತರುವುದು ಶಸ್ತ್ರಕೈವಶವಾದರದರಂತೆ ॥
ರೂಢಿಯಲಿ ಮಡಿಯಾಚರಿಸದಿಹ ।
ಮೂಢನಿಗೆ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ಸು- ।
ಗಾಢ ಬೀಜಾಕ್ಷರಸಹಿತ ಮಾಡಿದರೆ ತದ್ವತ್ತು ॥ ೧೮ ॥

ಚಿತ್ತವೇ ಸ್ವಾಧೀನವಿರದಿರೆ ।
ವ್ಯರ್ಥವವರಿಗೆ ಸರ್ವಜ್ಞಾನವು ।
ವ್ಯರ್ಥವವರಾಚರಣೆ ಪಾರ್ಥನೆ ನೋಡು ನೀನಿದನು ॥
ಚಿತ್ತವಿಸು ಬುದ್ಧಿಯು ತಮೋಗುಣ ।
ಮತ್ತಳೈ ರಾಕ್ಷಸಿಯು ಗ್ರಾಸಿಸಿ ।
ತುತ್ತ ಕೊಳ್ವ ನಿಶಾಚರಿಯು ಕೇಳ್ ಜ್ಞಾನ ನುಂಗುವಳು॥೧೯॥

ಕೇಳು ಪಾಂಡವ ಯೀ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣ- ।
ಜಾಲದಲಿ ಸಿಲುಕಿದರೆ ಸಂತತ ।
ತಾಳುವರು ಚಿಂತೆಯನು ತಾಮಸವೃತ್ತಿ ನುಂಗುವುದು ।
ಕೇಳು ರಾಕ್ಷಸಿ ಪ್ರಕೃತಿಯಿದು ನಿಜ ।
ಲಾಲಿಯೆಂಬಾಶೆಯಲಿ ಹಿಂಸಾ- ।
ನಾಲಿಗೆಯನೊಸರಿಸುತ ತಿನುವಳತೃಪ್ತಿಮಾಂಸವನು ॥ ೧೩೦ ॥

ಮೆರೆಯುವುವನರ್ಥಗಳು ಕಿವಿಗಳು ।
ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದಾ ನಾಲಿಗೆಯು ಕಿವಿ ।
ವರೆಗೆ ಪಸರಿಸಿ ತುಟಿಗಳನು ಚಪ್ಪರಿಸುತಿಹಳೀಕೆ ॥

ಇರುವುವೈ ಬಹುಘೋರ ಗಿರಿ ಗ- ।
ಹ್ವರ ಪ್ರಮಾದಸ್ವರೂಪವದರಲಿ ।
ನರರು ಸಿಲುಕುವರೇನ ಹೇಳಲಿ ಜ್ಞಾನವರ್ಜಿತರು ॥ ೧೩೧ ॥

ದ್ವೇಷರೂಪದ ಕ್ರೂರದಾಡೆಗ- ।
ಳೇಸು ತೀಕ್ಷ್ಣವೊ ಅವುಗಳಿಂದಲಿ ।
ನಾಶಿಸುವುದೈ ಜ್ಞಾನವದ ಕರಕರನೆ ತಿನ್ನುವುದು ॥
ಆಸುರೀ ಗವಸಣಿಗೆ ಜಗಕೆ ವಿ- ।
ಶೇಷವಾಗಿದು ಮಾಯೆ ರಂಜಿಸಿ ।
ಭಾಸಿಸುವುದೈ ಕುಂಭದಂದದಗಸ್ತಿಋಷಿವರಗೆ ॥ ೧೩೨ ॥

ಯಾರು ಸಿಲುಕುವರಿವಳ ಬಾಯಿಲಿ ।
ಕ್ರೂರ ತಾಮಸ ರಾಕ್ಷಸಿಯು ಖರ- ।
ಘೋರದಾಡೆಯೊಳವರು ಭ್ರಾಂತಿಯು ಮಡುವಿನಲಿ ಮುಳುಗಿ ॥
ಸೇರುವರು ಯಮನೂರನಮಲ ವಿ- ।
ಚಾರರೂಪದ ಕೈಗೆ ಸೇರರು ।
ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ಮೂಢರೀಜನ ಭೋಪರೆಲ್ಲೆನುತ ॥ ೧೩೩ ॥

ಸಾಕಸಂಗತ ಕಥನ ಮೂಢರ- ।
ನೇಕೆ ವಚನಕೆ ಗುರಿಯ ಮಾಡುವು- ।
ದಾಕೃತಿಯೊಳಾಗುವುದು ಶ್ರಮವೇ ನಾಲಗೆಗೆ ಬರಿದೆ ॥
ಸಾಕು ಸಾಕೀಕಥನವೆನ್ನುತ ।
ನಾಕದರಸನ ಸುತನು ಪೇಳಲು ।
ಶೋಕಹಾರಕ ಸಾಧುಕಥನವ ಹರಿಯು ತೊಡಗಿದನು ॥ ೧೩೪ ॥

ಮಹಾತ್ಮಾನಸ್ತು ಮಾಂ ಪಾರ್ಥ ದೈವೀಂ ಪ್ರಕೃತಿಮಾಶ್ರಿತಾಃ ।
ಭಜಂತ್ಯನನ್ಯಮನಸೋ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಭೂತಾದಿಮವ್ಯಯಮ್ ॥ ೧೩ ॥

ಸಾಧುಗಳ ನಿರ್ಮಲಹೃದಯದಲಿ ।
ಮೋದದಿಂ ಸಂತತದಿ ವಾಸಿಪೆ- ।
ನಾದರದಿ ನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಸಂನ್ಯಾಸಿಯು ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಆದರಿಂ ವೈರಾಗ್ಯ ನಿರ್ಮಲ ।
ಸಾಧುಗಳ ದಾಸತ್ವದಿಂದಲಿ ।
ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಸೇವಿಸುವುದೈ ಪೂರ್ವಸುಕೃತದಲಿ ॥ ೧೩೫ ॥

ಸಾಧುಗಳ ಪರಮಾತ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ।
ಮೋದವನು ನಾನೆಂತು ಪೇಳುವೆ ।
ನಾದರದಿ ರಾಜ್ಯವನು ಮಾಳ್ಪುದು ಧರ್ಮವವರಲ್ಲಿ ॥

ಆದರಿಪರೈ ಸದ್ವಿಚಾರವ ।
ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನಗಂಗೆಯು- ।
ನಾದರದಿ ಸೇವಿಸುತ ಶುದ್ಧೀಕರಣವೆಸಗುವರು ॥ ೧೩೬ ॥

ತೃಪ್ತರಪ್ಪರು ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮ- ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದಲೆಯವರ ದೇಹದಿ ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಪ್ಪುದು ನುನವಪಲ್ಲವ ಶಾಂತಿತರುವಿಂಗೆ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಕೆ ।
ವಿಸ್ತರಿಸಿದುವೊ ಟೊಂಗೆಗಳು ಧೃತಿ- ।
ಗಾಯ್ತು ಮಂಟಪಸ್ತಂಭವೆಂಬಂತಿಹರು ಸಾಧುಗಳು ॥ ೧೩೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾನಂದಶರಧಿಯೊ- ।
ಳಿರಿಸಿ ತುಳುಕುವ ತೆರದಿ ತುಂಬಿಸಿ ।
ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದಿಹ ಕುಂಭಗಳೊ ತೋರುವರು ಸಾಧುಗಳು ॥
ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯ ಬೀಡು ಮೋಕ್ಷಕೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಹಿಂತಿರುಗೆಂದು ತಾಂ ಧಿ- ।
ಕ್ಕರಿಸುತಿಹ ಪ್ರೌಢಾಧಿಕಾರದಿ ಯುಕ್ತರೀ ಜನರು ॥ ೧೩೮ ॥

ನೀತಿಯೆಂಬುವುದಿವರ ಲೀಲೆಯು ।
ಮಾತು ಶಾಂತಿಯು ದೇಹಭೂಷಣ ।
ಪೀಠುದೀ ಸಾಧುಗಳ ಚಿತ್ತದ ಗವಸಣಿಗೆ ಜಗದಿ ॥
ಭೂತಳದೊಳಿರೆ ತೋರ್ಪ ಭೂತ- ।
ವ್ರಾತಕ್ಕೆ ಪರಮಾತ್ಮನೆನ್ನುತ ।
ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಭಜಿಸುವರು ಯೆನ್ನನು ಭಾಗ್ಯವಂತರಲಾ ॥ ೧೩೯ ॥

ಈ ತೆರದ ಸಾಧುಗಳು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ- ।
ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರು ಭಜಿಪರೆನ್ನನು ।
ದ್ವೈತಭಾವದ ಗಂಧವಾದರು ತಟ್ಟಲಾರದಲಾ ॥
ಭೂತಳದೊಳಿವರೆನ್ನರೂಪರು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೆ ಭಜಿಪರೆನ್ನನು ।
ಭೂತಳದೊಳೀಸೇವೆ ನಿರುಪಮ ಪೇಳ್ವೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ॥ ೧೪೦ ॥

ಸತತಂ ಕೀರ್ತಯಂತೋ ಮಾಂ ಯತಂತಶ್ಚ ದೃಢವ್ರತಾಃ ।
ನಮಸ್ಯಂತಶ್ಚ ಮಾಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತಾ ಉಪಾಸತೇ ॥ ೧೪ ॥

ಹರಿಯ ಭಜನದಿ ನಾಮಕೀರ್ತನ ।
ಭರದಿ ಹಾಡುತ ಕುಣಿಯುತಲಿ ತ- ।
ನ್ನಿರವನ್ನೆ ಮರೆಯುವರು ಕುಣಿವರು ಪ್ರೇಮಪೂರದಲಿ ॥
ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಪಾಪವು ।
ದುರಿತವೆಲ್ಲವು ನಾಮಶೇಷವು ।
ನರನೆ ಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯವೆನ್ನೋಪಾಸನೆಯ ಪರಿಯು ॥ ೧೪೧ ॥

ಯಮದಮಗಳತಿ ಬೆಂದು ಬಳಲಿದು- ।
ಸಮಮ ತೀರ್ಥಂಗಳನೆ ಯೆಬ್ಬಿಸಿ ।
ಯಮಪುರಕೆ ಕೇಳಟ್ಟಿದರು ಯಮನೂರೆ ಹಾಳಾಯ್ತು ॥
ಯಮವು ಪೇಳ್ವುದು ನಿಯಮಿಸುವುದೇ- ।
ನಮಮ ಪ್ರಳಯಿತು ದಮವು ಪೇಳ್ವುದು ।
ದಮಿಸುವುದು ಯಾರನ್ನು ಕೇಳ್ಕೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲಿ ॥೧೪೨॥

ಔಷಧಕೆ ಬೇಕೆಂತ ಹುಡುಕಲು ।
ದೋಷಗಳು ನಿರ್ನಾಮವೈ ನಿ- ।
ರ್ದೋಷವೀಜಗವಾಯ್ತು ಗೋಳಾಡಿದುವು ತೀರ್ಥಗಳು ॥
ದೋಷವಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಕ್ಷಾಲನ- ।
ತ್ರಾಸವೇ ಯೆಮಗಿಲ್ಲವದರಿಂ ।
ಲೇಸಹುದೆ ಯೆಮ್ಮಿಂದ ಯೆಮ್ಮಯ ಜನ್ಮವ್ಯರ್ಥವಲಾ ॥೧೪೩॥

ನಾಮಘೋಷದಲೆನ್ನ ಜಗಕೆ ವಿ- ।
ರಾಮವಾಯಿತು ಪಾಪಗಣ ನಿ- ।
ರ್ನಾಮವಾಯಿತು ಜಗವು ಪರಮಾನಂದಮಯವಾಯ್ತು ॥
ಭೂಮಿತಳದಲಿ ಯೋಗಸಾಧನ- ।
ದಾಮಹತ್ತ್ವವು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು ।
ನಾಮಮಾತ್ರದಿ ಜಗದಿ ಜ್ಞಾನೋದಯವು ಬೆಳಗಿತದು ॥ ೧೪೪ ॥

ಸೂರಿಯನ ಬೆಳಕಿಲ್ಲದಲೆ ಯೀ- ।
ಧಾರುಣಿಗೆ ಬೆಳಕಾಯ್ತು ಜ್ಞಾನದ ।
ಸೂರಿಯನಿಗುದಯಾಸ್ತಗಳು ತಟ್ಟುವುವೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಯಾರು ಸೇವಿಸರಮೃತಪಾನವ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳದ ಹೊರತು ಜೀವಾ- ।
ಧಾರವೆನ್ನಯ ನಾಮ ಸಂಜೀವನದ ಮಾತ್ರೆಯಲಾ ॥ ೧೪೫ ॥

ಭೇದವಿಲ್ಲೈ ರಾಜರಂಕರಿ- ।
ಭೇದವನ್ನೊರಸುವರು ಜಗದಲಿ ।
ಭೇದ ನೋಡರು ಬಾಲ ತರುಣನು ವೃದ್ಧನೆಂಬುದನು ॥
ಮೇದಿನಿಯೊಳೀತೆರದಿ ಭಜನದಿ ।
ಸಾಧುಗಳು ಸ್ವಾನಂದಸುಖವನು ।
ಮೋದದಿಂದಲಿಯುಣಿಸಿ ಜಗವನು ಧನ್ಯ ಮಾಡುವರು ॥ ೧೪೬ ॥

ಯಾರು ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಬರುವರು ।
ಕಾರಣವೆಯುಳಿದಿಲ್ಲವೀಜಗ ।
ಚಾರು ವೈಕುಂಠವನು ಮಾಡುವರೀಮಹಾತುಮರು ॥
ಬೇರೆ ಸಾಧನವೇಕೆ ಜಪತಪ ।
ಚಾರು ನಾಮಸುಘೋಷದಿಂದಲೆ ।
ಬೇರು ಹರಿವುದು ಪಾಪವೃಕ್ಷವು ಬಾಡಿಯೊಣಗುವುದು ॥ ೧೪೭ ॥

ಸೂರಿಯನ ತೆರವಿಹರು ನಿರ್ಮಲ ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಸಾಧುವೃಂದವು ।
ತೋರುವುದು ಮೇಗೊಂದು ಕೊರತೆಯು ಸೂರ್ಯನಲಿ ನೋಡೆ
ಸೂರಿಯನಿಗುದಯಾಸ್ತವಿರುವುವು । ॥
ತೋರದಿದು ಭಕ್ತರ ಸುತೇಜದಿ ।
ಚಾರನುಪಮೆಗೆ ಚಂದ್ರ ವೃದ್ಧಿಕ್ಷಯಗಳಿಹುವವಗೆ ॥ ೧೪೮ ॥

ಇರುವರೀ ಸಾಧುಗಳು ಮೇಘದ- ।
ಪರಿಯಲೆಂದುಪಮೆಯನು ಕೊಟ್ಟರೆ ।
ಒರಿದೆ ನಿಷ್ಫಲವಹುದು ಮೇಘವು ಸುರಿದರಳಿಯುವುದು ॥
ಪರಿಯು ಕೇಳಂತಲ್ಲ ಸಾಧುವು ।
ಭರಿತನಿಹನ್ನೈ ಸರ್ವಕಾಲದಿ ।
ಮೆರೆವನ್ನೈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂತತ ಕೊಟ್ಟರಳಿಯನಲಾ । ೧೪೯ ॥

ಹಾರಲಿಕೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಬಂದಿಹ ।
ಧೀರಮೃಗರಾಜನ ತೆರದಲೀ ।
ಚಾರುಸಾಧುಗಳಿಹರು ಜಗದಲಿ ಭಜನಮಾತ್ರದಲ ॥
ಚಾರದೈ ಬಾಯಿಂದ ನಾಮೋ- ।
ಚ್ಚಾರ ಸುಮ್ಮನೆ ಜನ್ಮಗಳ ನೂ- ।
ರಾರು ಪಡೆಯಲು ಬೇಕು ಸುಕೃತವ ಮಾಡ ಬೇಕಲ್ಲಿ ॥೧೫೦॥

ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರದ ಸುಕೃತದ ।
ಧರ್ಮದಿಂದಲೆ ನಾಮಜಪವದು ।
ಮರ್ಮಸಹಿತಲೆ ಸಿಗುವುದಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮಕನೆನ್ನದೀಪರಿ ।
ಧರ್ಮ ಸುಖದಾಯಕವು ನಾಮವು ।
ಧರ್ಮವಶದಿಂ ಕುಣಿಯುವುದು ಸಾಧುಗಳ ಸಂಮುಖದಿ ॥ ೧೫೧ ॥

ಇರೆನು ನಾ ವೈಕುಂಠಲೋಕದೊ- ।
ಳಿರೆನು ರವಿಮಂಡಲದಿ ಕೇಳ್ಳೈ ।
ನರನೆ ನಾ ಯೋಗಿಗಳ ಹೃತ್ಕಮಲದಲಿ ವಾಸಿಸೆನು ॥
ಪರಿಕಿಸುತ ನೀನೆನ್ನ ಹುಡುಕುತ ।
ಬರಲು ನಾನೀ ನಾಮಘೋಷದ ।
ಪರಮಮಂಗಳಧಾಮನಲಿ ನಿಂತಿಹೆನು ಸಂತತದಿ ॥ ೧೫೨ ॥

ದೇಶಕಾಲಾತೀತರಿವರೈ ।
ಘೋಷಿಪರು ಮನ್ನಾಮಮಾತ್ರವ ।
ತೋಷವನು ಪಡೆಯುವರು ಯೆನ್ನಯ ನಾಮಭಜನದಲಿ ॥
ಬೇಸರಿಲ್ಲದೆ ಕೃಷ್ಣ ವಿಟ್ಠಲ ।
ಶೇಷಶಾಯಿ ಮುಕುಂದ ಹರಿ ಲ- ।
ಕ್ಷ್ಮೀಶ ಯೀವಿಧವಾಗಿ ನಾಮೋಚ್ಚರಣ ಮಾಡುವರು ॥ ೧೫೩ ॥

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಶುದ್ಧಾತ್ಮಬೋಧವ- ।
ನರಿತುಕೊಳಲೆತ್ನಿಪರು ವಾದದಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಕೀರ್ತಿಪರೆನ್ನಗುಣಗಣವ ॥
ಧರೆಯಲೀತೆರದಿಂದ ಭಕ್ತರು ।
ತಿರುಗುವರು ಮಲ್ಲೀನಮಾನಸ- ।
ರರಿಯಲೈಯನ್ಯಪ್ರಕಾರವ ಶ್ರೇಷ್ಠರವರಿಹರು ॥ ೧೫೪ ॥

ಕೆಲರು ಪಂಚಪ್ರಾಣಮನಗಳ ।
ಗೆಲುತ ಜಯಪತ್ರವನೆ ಕೊಳುವರು ।
ಕೆಲರು ಕೇಳಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗಂಗಳನು ಸಾಧಿಪರು ॥
ಕೆಲರು ಯಮನಿಯಮಗಳ ಗೋಡೆಯ- ।
ನಿಳಿಸುತೊಳಗಾ ಮೂಲಬಂಧದ ।
ತಳಹದಿಯ ಹಾಕುವರು ವಜ್ರಾಸನದ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೫೫ ॥

ಚಾರು ಪ್ರಾಣಾಯತಿಶತಘ್ನಿಗ- ।
ಳೇರಿಸುತಲಾ ಕುಂಡಲೀನಿಯ ।
ಮೋರೆಯನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸುತದರ ಜ್ಯೋತಿಯಲಿ ॥
ಚಾರು ಪ್ರಾಣವ ಮನವ ಕೈವಶ ।
ಸೇರಿಸುತ ಚಂದ್ರಾಮೃತದ ಹದಿ- ।
ಮೂರು ಮೂರೊಂದನೆಯ ಕಲೆಕೊತ್ತಳವ ಸಾಧಿಪರು ॥ ೧೫೬ ॥

ನರನೆ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರವಾಕ್ಷಣ ।
ತರುವುದು ಪರಾಕ್ರಮದಿ ತನ್ನಯ ।
ಭರದಿ ಷಡ್ವೈರಿಗಳ ಕಾಮಾದಿಗಳ ಸೆರೆಹಿಡಿದು ॥
ತರುತಲವರನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಸೆರೆಹಿಡಿದು ಬಂಧನದಲಿಡುವರು ।
ಮರಳಿ ಧಾರಣರೂಪಸ್ವಾರರು ಸಾಗಿ ಹೋಗುವರು ॥ ೧೫೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೈ ಪಂಚಭೂತದ ।
ಮೆರೆಸುತ್ತೈಕ್ಯವ ಮುಂದೆ ಮುದದಲಿ ।
ಹರಣ ಮಾಳ್ಪುದು ನೋಡು ಸಂಕಲ್ಪದ ಮಹಾಬಲವ ॥
ಅರಿಯಲೀ ಚತುರಂಗಬಲ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಪೆ ನಾ ಮನ ಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತವು ।
ಮರಳಿ ನೋಡಲಹಂಕೃತಿಯು ಸಂಕಲ್ಪರಾಜನದು ॥ ೧೫೮ ॥

ಅರರೆ ಜಂಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ।
ಭರದಿ ಹೊಡೆಯಿರಿ ಭೇರಿ ಯೆಂಬರು ।
ಮೆರಿಸುವರು ಧ್ಯಾನದ ಪತಾಕೆಯ ವಿಜಯದೀಪಿಕೆಯ ॥
ಮೆರೆವುದೈ ತನ್ಮಯದ ಬೆಳಗುವ ।
ಸರಸವೇಕಚ್ಛತ್ರ ಕೂಡಲೆ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೇಳು ಸಮಾಧಿರೂಪದಲಿ ॥ ೧೪೯ ॥

ಸ್ವಾನುಭವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವು ।
ತಾನೆ ಸಂಜನಿಸುವುದು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯಭಾವದಿ ರಾಜಿಸುತ್ತಿಹುದು ॥
ನಾನು ನಿನಗೀತೆರದಿ ಪೇಳಿದ ।
ಸ್ವಾನುಭವಭಜನವಿದು ಕಠಿಣವು ।
ನಾನು ಪೇಳುವೆ ನಿನಗೆ ಸುಲಭೋಪಾಯವೆರಡನೆಯ ॥ ೧೫೦ ॥

ಅರಿವೆಯಲಿ ತಾಂ ತಂತುವೇಕವು ।
ಭರಿತವೋತಪ್ರೋತವಿರುವುದು ।
ಪರಿಯೊಳೀ ಜಗವೆಲ್ಲ ಹರಿಮಯವೆಂದು ಭಾವಿಪರು ॥
ಬರಮದೇವರ ಹಿಡಿದು ತೃಣಜೀ- ।
ವರ ತನಕವಿರುವೆಲ್ಲ ಜಗವಿದು ।
ಪರಿಭರಿತವಿಹುದೆಂದುಭಕ್ತರಿಗರವು ಬರುವುದಲಾ ॥ ೧೫೧ ॥

ಮೇಲು ಕೀಳೆಂಬುದನು ನೋಡರು ।
ತಾಳಲಾರರು ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ ।
ಪಾಲಿಸುವರೇಕತೆಯ ಸಕಲ ಚರಾಚರಂಗಳಲಿ ॥
ಕಾಲಿಗೆರಗುವರೇಕಭಾವದಿ ।
ಮೇಲೆಮೇಲೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪವ ।
ತಾಳಿಹುದು ಜಗವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಮಿಪರೆಲ್ಲರನು ॥ ೧೫೨ ॥

ತಾನು ದೊಡ್ಡವನೆಂದು ಭಾವನೆ ।
ಮಾನಿಸದೆ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಯು ।
ಮೇಣಿಹನೆ ಸತ್ಪಾತ್ರನೆಂಬ ವಿಚಾರ ತಾರದಲೆ ॥
ನಾನೆ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮ ಸರ್ವಸ- ।
ಮಾನನೆನುತಲಿ ಯೆನ್ನರೂಪಕೆ ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ವಂದಿಸುವರೈ ಮದ್ಭಜನಪರರು ॥ ೧೫೩ ॥

ನೀರು ಮೇಲಿಂ ಕೆಳಗೆ ಹರಿವುದು ।
ಧಾರುಣಿಯಲಿದು ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು ।
ತೋರುವುದು ಕೇಳಾಪರಿಯಲಿ ಸ್ವಭಾವ ಭಕ್ತರದು ॥
ಯಾರು ದೃಕ್ಪಥದೊಳಗೆ ಬರಲು ವಿ- ।
ಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ನಮಿಪುದೊಂದೇ ।
ಕಾರಿಯದ ಹೊರತವರು ತಿಳಿಯರು ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯವನು ॥ ೧೫೪

ಫಲಭರಿತ ಟೊಂಗೆಗಳು ಬಗ್ಗಿಯೆ ।
ನೆಲಕೆ ನಮಿಸುವ ತೆರದಿ ನಮ್ರತೆ ।
ಯಲಿ ವಿಕಾರವಿಹೀನರೀ ಸಜ್ಜನರು ವಂದಿಪರು ॥
ತೊಲಗುವರು ಗರ್ವವನು ಸಂತತ ।
ಬೆಳಗುವರು ನಮ್ರತೆಯ ಸಂಪ- ।
ತ್ತಿಲಿ ಮಹಾತುಮರವರು ಯೆನ್ನಯ ಭಜನತತ್ಪರರು ॥ ೧೫೫ ॥

ನರನೆ ಜಯಜಯಮಂತ್ರದಿಂದಲೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ನಿರುತವೆನಗರ್ಪಣೆಯ ಮಾಳ್ಪರು ಭೇದವರಿಯದಲೆ ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ನಮ್ರತೆಯ ರೂಪದಿ ।
ಧರಿಸರೈ ಮಾನಾಪಮಾನವ ।
ಹರಿಯ ಭಜನದಿ ಹರಿಸ್ವರೂಪರು ಬೆಳಗುವರು ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೫೬

ನರನೆ ನಾ ನಿನಗರುಹಿದೆನು ಮ- ।
ತ್ತರಣಭಕ್ತಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠರೂಪವ- ।
ನರುಹುವೆನು ಮೇಣೀಗ ಜ್ಞಾನೋಪಾಸಕರ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಸುರೀತಿಯಾ ನಾ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ।
ಪರಿಯಭಕ್ತರ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದಿ ।
ನಿರುತವೆನ್ನನು ಭಜಿಪ ಶರಣಾಗತರ ಮಾನವರ ॥ ೧೫೭ ॥

ಹರಿಯ ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ ಪಾರ್ಥನು ।
ಮರಳಿಯುತ್ತರವಿತ್ತ ನಗುತಲಿ ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತು ತತ್ತ್ವಬೋಧವಿದು ॥
ಇರುವುದಿದು ಕರ್ಣಾಮೃತವು ನಾ- ।
ನರಿಯೆ ತೃಪ್ತಿಯ ಸಾಕೆನುತ ನಾ- ।
ನರುಪಲೆಂತೀ ಯೌತಣವ ನಾ ಬೇಡಪೆಂತೆನಲಿ ॥ ೧೫೮ ॥

ಕೇಳುತೀ ನುಡಿಗಳನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ಲೋಲನತಿಸಂತೋಷದಿಂದಲಿ ।
ತೇಲುತಿಗ್ದನು ನರನ ಕೌತೂಹಲವ ನೋಡುತಲೆ ॥
ಪೇಳಿದನು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ನಿನ್ನ ಕೌತುಕ- ।
ದೇಳಿಗೆಯು ಬಹುಸ್ತುತ್ಯವಿದೆ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳುವುದು ॥ ೧೫೯ ॥

ಸಮರಭೂಮಿಪ್ರಸಂಗ ದಾರುಣ ।
ಸಮಯ ನೋಡಿದು ತತ್ತ್ವವಿಸ್ತರ- ।
ಕಮಮು ಯೋಗ್ಯವೆಯಲ್ಲವಾದರು ಪೇಳ್ವೆನಾ ದ್ರುತದಿ ।
ಅಮರರಾಜನ ಕುವರನೆಂದನು ।
ಹಿಮಕರನ ಕಿರಣವನು ಭೋಗಿಪ ।
ಸುಮನಸರು ತೋರರೆ ಚಕೋರದ ಹೊರತು ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೧೭೦ ॥

ಧಾರುಣಿಗೆ ಶೈತ್ಯವನು ಕೊಡುತಿಹ ।
ಚಾರುಚಂದ್ರನ ಶೀತಕಿರಣ ಚ- ।
ಕೋರವೇಕವೆ ಸೇವಿಸದು ತ್ವದ್ವಾಕ್ಸುಧಾರಸವ ॥
ಮಾರಪಿತ ತ್ವತ್ಸಂನಿಧಾನದಿ ।
ಸೇರಿ ನಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ ಜಗದು- ।
ದ್ಧಾರ ಮಾಳ್ಪದು ನಿನ್ನ ಕರುಣೋದಧಿಯ ವಾಕ್ಸುಧೆಯು ॥ ೧೭೧ ॥

ಹರಿಯೆ ಮೋಡಗಳೆಲ್ಲ ನೀರನು ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಸುರಿಸುವುವು ನೋಡಲು ।
ಯಿರುವುದೆಷ್ಟಾಮಾನದಲಿ ಚಾತಕದ ನೀರಡಿಕೆ ॥
ಇರುವುದೆನ್ನೀತರದ ಸ್ಥಿತಿ ಯೆನ- ।
ಗಿರುವ ಲಾಲಸೆಯದರ ಮಾನದಿ ।
ಒದವುದೀ ಜಗಕೆಲ್ಲ ತ್ವದ್ವಾಕ್ಸುಧೆಯುಲಾನಂದ ॥ ೧೭೨ ॥

ಬಾಯಿಯನು ಮುಕ್ಕಳಿಸುವರೆ ತಾಂ ।
ತೋಯ ಬೇಕಾದರೆಯು ನದಿಗೆನೆ ।
ಗೇಯಚರಿತನೆ ಹೋಗ ಬೇಕದರಂತೆ ಯೆನ್ನಾಶೆ ॥
ತೋಯಜಾಕ್ಷನೆ ನೀನೆ ಸಲಿಸುವಿ ।
ಹೇ ಯಶೋದಾನಂದನನೆ ನೀ ।
ಕಾಯ ಬೇಕೆನಗಿತ್ತು ಬೋಧಾಮೃತದ ಪಾನವನು ॥ ೧೭೩ ॥

ನರನ ನುಡಿಗಳ ಕೇಳಿ ಪ್ರತ್ಯು- ।
ತ್ತರವನಿತ್ತನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನು ।
ನರನೆ ನಿನ್ನದು ಕಾವ್ಯಮಯಸ್ತುತಿ ಸಾಕು ಸಾಕೀಗ ॥
ಪರಮಸಂತೋಷದಲಿ ನಾ ನಿನ- ।
ಗರುಹುವೆನು ನೀ ಸಾವಧಾನದೊ- ।
ಳರುಹಿದುದ ಕೇಳುವುದು ನಿನಗಾಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೧೭೪ ॥

ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞೇನ ಚಾಪ್ಯನ್ಯೇ ಯಜಂತೋ ಮಾಮುಪಾಸತೇ ।
ಏಕತ್ವೇನ ಪೃಥಕ್ತ್ವೇನ ಬಹುಧಾ ವಿಶ್ವತೋಮುಖಮ್ ॥ ೧೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದ ।
ಪರಿಯ ಪೇಳುವೆನಾದಿಮಾಯೆಯು ।
ಮೆರೆವ ಯೂಪವು ಭೂತಗಳು ಕೇಳ್ ಯಜ್ಞಮಂಟಪವು ॥
ಇರುವುದೈ ಪಶು ದ್ವೈತಭೇದವು ।
ಪರಮಯಜ್ಞದ ಪರಿಕರವ ನಾ- ।
ನರುಹುವೆನು ಶಬ್ದಾದಿಗಳು ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಗಳಧವಾ ॥ ೧೭೫ ॥

ಘೃತವು ಕೇಳಜ್ಞಾನ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕ್ರತುವಿಗೀ ಮನಬುದ್ಧಿಕುಂಡಗ- ।
ಳತುಲವಾಗಿಹ ಜ್ಞಾನವೈ ದೀಪ್ತಾಗ್ನಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಸುಖದುಃಖವೆರಡರ ।
ಸತತಸಮತೆಯೆ ವೇದಿಕೆ ಪೃಥಾ- ।
ಸುತನೆ ಕೇಳ್ವವಿವೇಕಬುದ್ಧಿಯ ಕುಶಲತೆಯೆ ಮಂತ್ರ ॥ ೧೭೬ ॥

ನರನೆ ವಿದ್ಯಾಗೌರವವೆ ಸ್ರುಕು ।
ಮೆರೆವ ಶಾಂತಿಯೆ ಸ್ರುವವು ಜೀವನೆ ।
ಮೆರೆವನೈ ಯಜಮಾನ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞವಿದು ॥
ಅರಿಯೊ ಬ್ರಹ್ಮಾನುಭವ ಪಾತ್ರವು ।
ವರ ವಿಚಾರದ ಮಂತ್ರ ಜ್ಞಾನದ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಕೇಳಗ್ನಿಹೋತ್ರದ ಕರ್ಮ ನಿಶ್ಚಲವು ॥ ೧೭೭ ॥

ಜೀವನೀಶ್ವರನಿವರ ಭೇದದ ।
ಭಾವವನೆಯಾಹುತಿಯ ರೂಪದೊ- ।
ಳೀವಸುಂಧರೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಮಿಪುದೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಈ ವಿಧದ ಯಜ್ಞವನು ಸಾಧಿಸೆ ।
ಸಾವುದೈಯಜ್ಞಾನ ಯಜ್ಞದ ।
ಭಾವಕ್ರಿಯೆಗಳು ಲಯವ ಹೊಂದುವವಲ್ಲಿಯೇ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೭೮ ॥

ತೀರಿಸುವನವಭೃತದ ಸ್ನಾನವ ।
ಚಾರು ಜೀವನು ಯಜ್ಞಕರ್ತನು ।
ತೋರದವನಿಗೆ ಭೇದ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯವಿಷಯಗಳಲಿ ॥
ತೋರುವುದನಂತರಕೆ ವಿಶ್ವವು ।
ಬೇರೆಬೇರಿಲ್ಲವನಿಗೊಂದೇ ।
ಸೇರುವುದು ತಾದಾತ್ಮ್ಯಬುದ್ಧಿಯು ಯಜ್ಞಕರ್ತನಿಗೆ ॥ ೧೭೯ ॥

ನರನು ಮಲಗಿದ ನೇಳೆಯುಲಿ ತಾ- ।
ನುರುತರದ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ನೋಡಿದ ।
ಪರಮ ಸೇನಾಸೃಷ್ಟಿ ತಾನಾಗುವನು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ತಿರಿಗಿ ಜಾಗೃತಿ ಬರಲು ಹಿಂದಿನ ।
ತೆರನನೆಲ್ಲವ ಸ್ವಪ್ನರೂಪವ ।
ಮರೆತು ತನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವ ತಿಳಿವ ತೆರದಿದಲಾ ॥ ೧೦೦ ॥

ನಾನು ನೀನೆಂಬೆರಡು ಭಾವಗ- ।
ಳೂನವಾಗುವುವವನ ನಂತರ ।
ಕಾಣುವನು ವಿಶ್ವದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಹಿಡಿದು ಕೃಷ್ಯಂತ ॥
ನಾನು ಪರಮಾತುಮನು ತುಂಬಿಹೆ ।
ಜ್ಞಾನವಿಪರಿಯಾಗಿ ಮನದಲಿ ।
ಲೀನತನದಿಂದೆನ್ನ ಭಜಿಪನು ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದಲಿ ॥ ೧೦೧ ॥

ಭೇದ ತೋರಿದರವಯವಗಳಲಿ ।
ಭೇದವಿಹುದೇ ದೇಹದಲಿ ನಿಜ ।
ಭೇದ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬದ್ಧರಹುದೇ ಭೇದ ಜ್ಞಾನದಲಿ ॥
ಆದಿವಿರಹಿತ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವು ।
ಭೇದ ತೋರ್ಪುದು ನಾಮರೂಪದಿ ।
ಭೇದವೆಲ್ಲಿಂದಿಹುದು ಯೆನ್ನಲನಾಮರೂಪನಲಿ ॥ ೧೦೨ ॥

ಸಣ್ಣದೊಡ್ಡವು ಟೊಂಗೆಗಳು ಬಹು ।
ಕಣ್ಣಿಗೆಸೆವುವು ತತ್ತ್ವ ನೋಡಲು ।
ಭಿನ್ನವಿಹುವೇ ಮರವದೊಂದೇಯದರ ಶಾಖೆಗಳು ॥
ವರ್ಣಿಸಲು ಕಿರಣಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ಭಿನ್ನವಿಹುವೇ ತರಣಿಯಿಂದಲಿ ।
ಭಿನ್ನಭೂತಂಗಳಲಭಿನ್ನನು ನಾನೆ ರಂಜಿಸುವೆ ॥ ೧೦೩ ॥

ಕಾಣರವರೀ ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ ।
ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದಿ ಭೇದವಳಿವುದು ।
ಪ್ರಾಣಿಭೂತಗಳನ್ನು ಕಾಣರು ಯೆನ್ನ ಹೊರತಾಗಿ ॥
ನಾನಿರುವೆ ಸರ್ವತ್ರ ಯೆನ್ನವಿ- ।
ಹೀನವೀಜಗವಿಲ್ಲವೆಂಬುವ ।
ಜ್ಞಾನದಿಂದಲಿ ಯೆನ್ನ ಭಜಿಪರು ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞಿಗಳು ॥೧೦೪॥

ನೀರ ಮೇಲಣ ಗುಳ್ಳೆಯದು ಬಹು ।
ದೂರ ಹತ್ತರ ಹೋದರೆಯು ಕೇಳ್ ।
ನೀರು ಸತ್ತಲು ನೀರ ಬಿಡುವುದೆ ಗುಳ್ಳೆ ಪರಿಕಿಸಲು ॥
ನೀರಲದು ಲಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿಯೆ ।
ಬಾರದದಕೆ ವಿನಾಶ ನೀರನು ।
ಸೇರುವುದು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸೇರುವರೆನ್ನನೀ ತೆರದಿ ॥ ೧೦೫ ॥

ಗಾಳಿ ತನ್ನ ಪ್ರವಾಹದಲಿ ಬಹು ।
ಧೂಳ ಹಾರಿಸಿ ಬಿಡುವುದೈ ಮು- ।
ಕ್ತೇಳುವುದು ಗಗನದಲಿ ಪೃಥ್ವಿಯ ಗುಣವ ಬಿಡುತಿಹುದೆ ॥
ಗಾಳಿ ಮುಗಿಯಲು ಸರ್ವ ಧೂಳದು ।
ಬೀಳುವುದು ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ತಿರಿಗಿಯೆ ।
ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಯೆನ್ನಲೀ ಪರಿ ವಿಶ್ವನಾಟಕವು ॥ ೧೦೬ ॥

ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿಯು ।
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಸ್ಥಾನಗಳಲಿಯು ।
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಭಜಿಸಿದರು ॥
ಎನ್ನ ಹೊರತೀ ವಿಶ್ವವಿಲ್ಲೈ ।
ಯೆನ್ನ ಸೇರುವುದೆಲ್ಲ ಭಜನವು ।
ಮನ್ನಿಸುವರೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞಿಗಳು ॥ ೧೦೭ ॥

ಎನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಮಾನದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಮನ್ನಿಸುವವೈ ಬೋಧಶಕ್ತಿಯ- ।
ಲೆನ್ನ ನಾನೇ ಜಗದಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ವಾಸಿಸುವೆನೆನುತ ॥
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರದಲಿ ಯೆ- ।
ನ್ನನ್ನೆ ಭಜಿಸುತ ಲೌಕಿಕದಿ ಮಗು- ।
ಳೆನ್ನ ಸರ್ವ ಜಗತ್ತು ನಾನೇಯೆನುತ ಮನ್ನಿಪರು ॥ ೧೦೮ ॥

ತರಣಿಬಿಂಬವು ಸಂಮುಖದೊಳಿಹ ।
ಪರಿಯುಳೆಲ್ಲಿಂ ನೋಡಿದರೆ ಯಾ ।
ಪರಿಯುಲೈ ನಾನಿಹೆನು ವಿಶ್ವಕೆ ಸಂಮುಖದಿ ನರನೆ ॥
ಇರುವುದಾಕಾಶಸ್ಥ ವಾಯುವು ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ತೋರುವುದೆ ಭೇದವು ।
ಪರಿಯೊಳಾನಿಹೆ ಸರ್ವ ವಿಶ್ವದಿ ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೦೯ ॥

ನಾನಿಹೆನು ವಿಶ್ವದಲಿ ನೆರೆ ಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣವದರೋಳ್ ಭಾವವೆನ್ನಯ ।
ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮಾನಿಸುವರೀ ಜಗದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಜ್ಞಾನವಿಪರಿಯಾಗೆಯವರೀ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಭಜನವನು ಮಾಡದೆ ।
ಧ್ಯಾನಪೂರ್ವಕರೆನ್ನನೇ ಸೇರುವರು ಮತಿಯುತರು ॥ ೧೧೦ ॥

ನಾನಿಹೆನು ನಿಜ ವಿಶ್ವವಿತತಸು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಯಾರಿಹರು ಯೆನ್ನವಿ- ।
ಹೀನರೈ ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ವೋಪಾಸನೆಯು ಯೆನ್ನ ॥
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಸೇರುವದು ಮು- ।
ಕ್ತೀಸ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ ತಿಳಿಯದೆ ।
ಹಾನಿಯಪ್ಪುದುಪಾಸನೆಯು ಕೇಳ್ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಲೆ ॥೯೧॥

ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಕೇಳೆನ್ನ ಸೇರ್ವರು ।
ಜ್ಞಾನಹೀನರು ಸೇರರೆನ್ನನು ಮೂಢತನದಿಂದ ॥
ನಾನು ಭಕ್ತಾಧೀನನಾಗಿಹೆ ।
ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮದ್ಭಜನದಿಂದಲೆ ।
ಮಾನಿಪರು ವಿಧವಿಧದ ಮಾರ್ಗದಲೆನ್ನನೊರ್ವನನೆ ॥ ೯೨ ॥

ಅಹಂ ಕ್ರತುರಹಂ ಯಜ್ಞಃ ಸ್ವಧಾಹಮಹಮೌಷಧಮ್ ।
ಮಂತ್ರೋಽಹಮಹಮೇವಾಜ್ಯಮಹಮಗ್ನಿರಹಂ ಹುತಮ್ ॥ ೧೬ ॥

ಜ್ಞಾನರವಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬರೆ ।
ನಾನೆ ಕೇಳೈ ಮೂಲವೇದವು ।
ನಾನೆ ವಿಧಿಸಂಯುಕ್ತಕ್ರತು ನಾ ಯಜ್ಞ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನಾನೆ ಕೇಳು ಸ್ವಧಾಸ್ವರೂಪನು ।
ನಾನೆ ಸ್ವಾಹಾರೂಪನಾಗಿಹೆ ।
ನಾನೆ ಸಕಲೌಷಧ ವನಸ್ಪತಿ ಸಮಿಧೆ ನಾನಿಹೆನು ॥ ೯೩ ॥

ನಾನೆ ಘೃತ ನಾ ಮಂತ್ರ ಋತ್ವಿಜ ।
ನಾನೆ ಋತ್ವಿಗ್ಘುತದ ವಸ್ತುವು ।
ನಾನಿಹೆನು ನೋಡಾಜ್ಯ ಹವಿ ನಾ ಯಜ್ಞಸಾಮಗ್ರಿ ॥
ನಾನೆ ವೈಶ್ವಾನರನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನಾನೆ ವೈಶ್ವಾನರನಿಗಾಹುತಿ ।
ನಾನು ವಿಶ್ವದ ಹವ್ಯಕವ್ಯದ ಮೂಲಬೀಜನಿಹೆ ॥ ೯೪ ॥

ಪಿತಾಹಮಸ್ಯ ಜಗತೋ ಮಾತಾ ಧಾತಾ ಪಿತಾಮಹಃ ।
ವೇದ್ಯಂ ಪವಿತ್ರಮೋಂಕಾರ ಋಕ್ಸಾಮಯಜುರೇವ ಚ ॥ ೧೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಕೃತಿಯು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮತ್ಸಂಗದಿಂದಲೆ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಜಗವೆಲ್ಲವನು ಪ್ರಸವಿಪುದು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಇರುವೆನದರಿಂ ಜಗಕೆ ಪಿತ ತಾ- ।
ಯಿರುವೆ ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿಗೆ ।
ಮೆರೆವೆನೈ ನಾನರ್ಧನಾರಿನಟೇಶ್ವರನ ತೆರದಿ ॥ ೯೫ ॥

ಹುಟ್ಟಿರುವ ಜಗಕೆಲ್ಲ ನಾ ಸ್ಥಿತಿ ।
ಹುಟ್ಟಿರುವ ಜಗವನ್ನು ರಕ್ಷಿಪ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಮೂರ್ತಿಯಾರೈ ಯೆನ್ನೊರತು ಜಗದಿ ॥
ಹುಟ್ಟುವುದು ನಿರ್ಗುಣಸ್ವರೂಪದೊ- ।
ಳಿಷ್ಟತತ್ತ್ವವು ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷರು ।
ಕಟ್ಟಳೆಯು ಯೆನ್ನಿಂದ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಹುಟ್ಟುವುದು ॥ ೯೬ ॥

ವೇದಗಳು ತಾವೇಕಮತದಲಿ ।
ವಾದವಿಲ್ಲದೆ ವೇದ್ಯವೆನುತಿರು- ।
ವಾದಿತತ್ತ್ವವು ನಾನೆ ಜ್ಞಾನದ ಜ್ಞೇಯ ನಾನಿಹೆನು ॥

ಮೋದದಿಂದಲಿ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲಕೆ ।
ಹಾದಿಯೊಂದೇ ನಾನು ನನ್ನಲಿ ।
ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡುವುವು ಮಾರ್ಗಗಳು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೯೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾರಣದಿ ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ಜಗಕೆ ಪಿತಾಮಹನಲಾ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಮತಭೇದದೈಕ್ಯವ ಪಡೆದಿಹಸ್ಥಾನ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ತಮ್ಮಯ ।
ಮರೆವ ಬಿಟ್ಟರವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ।
ಪರಮ ಪಾವನ ಸ್ಥಾನ ನಾನೇ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೯೮ ॥

ಹಾದಿತಪ್ಪಿದ ಜ್ಞಾನವೆನ್ನಲಿ ।
ಹಾದಿ ಕಾಂಬುದು ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮೋದದಿಂದೀ ಬ್ರಹ್ಮಬೀಜದ ನಾಲ್ಕು ಮೊಳಕೆಗಳು ॥
ವೇದಗಳು ಪುಟ್ಟಿದುವು ಜಗದಲಿ ।
ಯಾದಿಯಿರುವೋಂಕಾರರೂಪನು ।
ಮೇದಿನಿಯೊಲವತರಿಸುವೆನು ನಾ ಮೂಲಬೀಜನಲಾ ॥ ೯೯ ॥

ಮೂರು ವೇದಕೆ ಕ್ರಮದಿ ಯಜುಸಾಮಾ- ।
ಕಾರದಿಂ ಸಂಭವವು ಮೇಣೀ ।
ಮೂರುವರ್ಣಗಳೊಂದೆಯೋಂಕೃತಿಯಾಗುವೃವು ಕೂಡಿ ॥
ಮೂರುವೇದಕು ಮೂರುಸ್ವರಕಾ- ।
ಧಾರಮೂರ್ತಿಯು ನಾನು ಯೆನ್ನಿಂ ।
ತೋರುವುದು ಜಗವೆಲ್ಲ ಸರ್ವಕೆ ಬೀಜ ನಾನಿಹೆನು ॥ ೨೦೦ ॥

ಗತಿರ್ಭರ್ತಾ ಪ್ರಭುಃ ಸಾಕ್ಷೀ ನಿವಾಸಶ್ಶರಣಂ ಸುಹೃತ್ ।
ಪ್ರಭವಃ ಪ್ರಲಯಃ ಸ್ಥಾನಂ ನಿಧಾನಂ ಬೀಜಮವ್ಯಯಮ್ ॥ ೧೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೆ ಸಕಲ ಸಚರಾ- ।
ಚರ ಜಗತ್ತಿದು ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳಗಿರ- ।
ತಿರುವುದಾ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಸದಾ ನಾನಾಶ್ರಯಸ್ಥಾನ ॥
ಸಿರುತ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಬೀಸಿಸುವ ಗುಣ ।
ಸಿರುತ ಪ್ರಕೃತಿ ಪ್ರಸವಗುಣ ನಾ- ।
ನಿರುವ ತ್ರಿಗುಣದಿ ಸಿಶ್ವದಲಿ ಯೆನ್ನಿಂದ ಸರ್ವಗುಣ ॥೨೦೧ ॥

ಈತೆರದಿ ನಾ ನಾಮರೂಪಾ- ।
ತೀತನಾಗಿಯು ನಾಮರೂಪದಿ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ವಾಸಿಪೆನಲಾ ನೋಡು ತತ್ತ್ವವನು ॥ ೨೦೫ ॥
ತೆರೆಗಳೇಳ್ವುವು ನೀರಿನಲಿ ಮ- ।
ತ್ತಿರುವುದೈ ತೆರೆಗಳಲಿ ನೀರಾ- ।
ಪರಿಯಲೀ ಸಿಶ್ವದಲಿ ನಾನಿಹೆನೆನ್ನಲೀಸಿಶ್ವ ॥

ನಾನಿಹೆನು ಪತಿ ಸಿಶ್ವಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ।
ನಾನೆ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯು ।
ನಾನು ನೋಡಾಕಾಶಕಿತ್ತಿಹೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿಯನು ॥
ನಾನೆ ಪವನಗೆ ಗತಿಯ ಕೊಟ್ಟಿಹೆ ।
ನಾನೆ ಜ್ವಲನಗೆ ಜ್ವಾಲೆ ಕೊಟ್ಟಿಹೆ ।
ನಾನೆ ಮೇಘಕೆ ವೃಷ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿಹೆನೆನ್ನದೀಕೃತ್ಯ ॥ ೨೦೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ತೆರೆದೊಳಗನ್ನಯ ।
ಪರಮ ಜಗದಾಶ್ರಯನು ನಾನೇ ।
ಯರಿಯ ಬೇಕಿದ ಜಾಣತನದಿಂ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೦೬ ॥

ಶರಧಿ ತನ್ನಯ ಮೇರೆ ತಪ್ಪದು ।
ಗಿರಿಗಳೆಲ್ಲವು ಸ್ಥಳವ ಬಿಡವ್ಯೈ ।
ಧರಣಿ ಧರಿಸುವುದೆಲ್ಲ ಭಾರವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೆನ್ನ ॥
ಪರಮ ವೇದಗಳೆಲ್ಲ ನಾ ಹೇ- ।
ಳಿರುವ ಪರಿಯಲಿ ಘೋಷಿಪುವು ದಿನ- ।
ನಾನು ಜಗದಲಿ ಸಂಚರಿಪನೆನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲ್ಲೈ ॥ ೨೦೩ ॥

ಶರಣರಿರಕ್ಷಕನೆಂಬ ಬಿರುದೆನ- ।
ಗಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಬೇರೆಯವರಿಗ ।
ಮರೆಯದೀ ಬಿರುದೆಂದು ನೀ ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬುವುದು ॥
ಧರೆಯೊಳೆನ್ನನನನ್ಯಭಾವದಿ ।
ಶರಣ ಹೊಕ್ಕರೆ ಜನ್ಮಮರಣದ ।
ಶರಧಿಯಿಂದಲೆ ಪಾರಗಾಣಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೀವೆ ॥ ೨೦೭ ॥

ಪ್ರಾಣಿಪಿಹನೈ ಜಗಕೆ ಚಾಲಕ ।
ನಾನಿಹೆನು ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಚಾಲಕ ।
ನಾನು ಕೊಡಲಾಜ್ಞೆಯನು ಕಾಲನು ಗ್ರಾಸಿಪನು ಜನರ ॥
ನಾನು ನೇಮಿಸ ತೆರದಿ ತಿರದಿಂ ।
ಮಾನಿಸುತಲೆನ್ನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಜಗ- ।
ವೇನ ಹೇಳಲಿ ನಡೆವುದೈ ಯೆನ್ನಾಜ್ಞೆಯೇ ಮೂಲ ॥ ೨೦೪ ॥

ಬೇರೆಬೇರಿಹ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣದಿಂ ।
ಬೇರೆಬೇರಿಹ ಪ್ರಾಣಿರೂಪದಿ ।
ಸೇರಿ ಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ನಾ ಸ್ಥಿತಿವಂತನಾಗಿರುವೆ ॥
ವಾರಿನಿಧಿಯಲಿ ಬಾವಿಕೆರೆಯಲಿ ।
ಸೂರಿಯನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ತೋರ್ವುದು ।
ಸೇರದವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುಕುಂದೀ ಜಗದೊಳಾ ತೆರದಿ ॥ ೨೦೮ ॥

ನಾಧನಾಗಿಹೆ ಜಗಕೆ ಸರ್ವಕೆ ।
ಪಾರ್ಥ ನಾನು ಸಮರ್ಥ ಜಗದಲಿ ।
ಭೂತಳದಿ ನಾನಿಹೆನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಗಗನದೊಲು ॥

ನಾನಿಹೆನು ಸರ್ವರಲಿ ಕೇಳಣು- ।
ರೇಣುತೃಣಕಾಷ್ಠದಲಿ ವಾಸಿಪೆ- ।
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಭೇದ ಕಾಣೆನು ಸರ್ವಸಿಶ್ವದಲಿ ॥
ನಾನಿಹೆನು ಸರ್ವಕ್ಕೆ ಜೀವನ ।
ನಾನಿರುವೆನುತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಿತಿಲಯ ।
ನಾನಿಹೆನು ಸರ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣಕಾರ್ಯ ನಾನಿಹೆನು ॥ ೨೦೯ ॥

ಮರವು ಬರುವುದು ಬೀಜದಿಂದಲೆ ।
ಮರಳಿ ಮರದಲಿ ಬೀಜ ಬರುವುದು ।
ಪರಿಯಲೀ ಜಗವೆಲ್ಲವೆನ್ನಲಿ ನಾನು ಜಗದಲ್ಲಿ ॥
ಮೆರೆವ ನಿರ್ಗುಣ ವಾಸನಾತ್ಮಕ- ।
ವಿರುವ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಬೀಜವು ।
ಯಿರುವುದೈ ಸಂಕಲ್ಪವದು ಯೆನ್ನಲ್ಲಿ ಲಯವಹುದು ॥ ೨೧೦ ॥

ಬೇರೆ ಬೇರಾರೂಪಭೇದವು ।
ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಜಾತಿವರ್ಣವು ।
ಬೇರೆ ಬೇರಾಕಾರ ನಾಮದ ಭೇದಗಳು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಸೇರುವುವು ಯೆನ್ನಲ್ಲಿ ವಿವಿಧಾ- ।
ಕಾರಹೀನತೆಯಾಗಲೀಜಗ ।
ತೋರವೈ ವಿಧವಿಧದ ಭೇದಗಳೆನ್ನಲೀ ಜಗಕೆ ॥ ೨೧೧ ॥

ತಿರಿಗಿ ಜಗ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ।
ತೆರದ ಸಂಸ್ಕಾರವನು ಧರಿಸುತ ।
ಮೆರೆವುದೆನ್ನಲಿ ನೋಡು ನೋಡಾ ವಾಸನಾಶಕ್ತಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತತ್ತ್ವಬೋಧೆಯ ।
ಪರಮ ಸಾರವ ತಿಳಿದು ನೋಡೈ ।
ಪರಮಗುಹ್ಯವಿದೆಂದು ಪೇಳ್ದೆನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿವಂತೆ ॥ ೨೧೨ ॥

ತಪಾಮ್ಯಹಮಹಂ ವರ್ಷಂ ನಿಗೃಹ್ಣಾಮ್ಯುತ್ಸೃಜಾಮಿ ಚ ।
ಅಮೃತಂ ಚೈವ ಮೃತ್ಯುಶ್ಚ ಸದಸಚ್ಚಾಹಮರ್ಜುನ ॥ ೧೯ ॥

ನೇಸರಿನ ರೂಪದಲಿ ಜಗವನು ।
ಪೋಷಿಸುವೆ ಮೇಣ್ ವರ್ಷಿಸುವೆನೈ ।
ವಾಸವನ ರೂಪದಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯನೀವೆ ಜಗಕೆಲ್ಲ ॥
ನಾಶಿಸುವೆ ನಾ ಕಾಷ್ಠಗಳನು ಹು- ।
ತಾಶನನ ರೂಪದಲಿ ಕಾಷ್ಠಹು- ।
ತಾಶನನೆ ತಾನಾಗಿ ರಂಜಿಪುದೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೨೧೩ ॥

ಕೊಲ್ಲುವರು ಕೊಲ್ಲಿಸಿಕೊಳುವರವ- ।
ರೆಲ್ಲರೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪರಪ್ಪರು ।
ಮೆಲ್ಲನೆನ್ನನೆ ಸೇರುವರು ಸಾಯ್ವವರು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಬಲ್ಲಿದನೆ ಸ್ಥಿತಿಮತ್ತುಸೃಷ್ಟಿಯು- ।
ಗೆಲ್ಲವೈ ಯೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪವು ।
ಕೊಳ್ಳಲಾಗದು ಶಂಕೆಯನು ನೀ ನೋಡು ತತ್ತ್ವವನು ॥ ೨೧೪ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ।
ನಾನೆ ಸದಸದ್ರೂಪ ವಿಶ್ವವು ।
ನಾನೆ ನಿಜಸಟಿ ಭಾವವೆರಡೈ ಪಾರ್ಥ ನೀ ನೋಡು ॥
ನಾನಿರದ ಕೇಳೆಲ್ಲ ಜಗದಲಿ ।
ಸ್ಥಾನವಾವುದು ಹೇಳು ಮೂಢರು ।
ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಿಳಿಯರು ಸದಾ ಮಾಯಾಭಿವೇಷ್ಟಿತರು ॥ ೨೧೫ ॥

ಬತ್ತಿದುವು ತೆರೆ ನೀರ ಕಾಣದೆ ।
ಬತ್ತಿರೂಪದ ರಶ್ಮಿಯಿಲ್ಲದೆ ।
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ತೋರುವುದೆ ರೂಪಿಕೆಯುದರ ತೆರನಾಗಿ ॥
-ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಸಮಸ್ತದಿಶೆಯಲಿ ।
ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿರೆ ನಾನು ಯೆನ್ನನು ।
ಗೊತ್ತ ಹಿಡಿಯರು ಚೋದ್ಯವಿದನೇನೆಂತ ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೨೧೬ ॥

ಹೊರಗೊಳಗೆ ವಿಶ್ವವಿದು ಸನ್ನಿಂ ।
ಭರಿತವಿದೆ ನಾ ವಿಶ್ವರೂಪನು ।
ಮರೆತರೆನ್ನನು ಕರ್ಮವಶದಲಿ ಚೋದ್ಯವಿದ ನೋಡು ॥
ನರನು ವಿಧಿವಶದಿಂದಲಮೃತದ ।
ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ಕಾಲ್ಜಾರಿ ಬೀಳಲು ।
ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯುವ ಯತ್ನಮಾಳ್ಪರಭಾಗ್ಯರೇನೆಂಬೆ ॥ ೨೧೭ ॥

ಕುರುಡ ತಿರುತಿರುಗುತ್ತ ಹಸಿವೆಯ ।
ಭರಕೆ ಗ್ರಾಸವನೊಂದ ಬಯಸಲು ।
ತಿರಿಗಿ ಕಾಲಿನ ಬುಡಕೆ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ದೊರಕಿದರೆ ॥
ಕುರುಡತನದಜ್ಞಾನದಿಂ ಧಿ- ।
ಕ್ಕರಿಪ ದುರ್ಭಾಗ್ಯನ ತೆರದಲೀ ।
ಪರಿಯು ನೆರಳುವ ಮಾನವರ ನಾನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೨೧೮ ॥

ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ।
ಹೀನದಶೆಯಿಂ ನರರು ನೆರಳುವ- ।
ರೇನ ಹೇಳಲಿ ಸರ್ವಕರ್ಮಗಳಪ್ರಯೋಜಕವು ॥
ಏನು ಫಲ ಗರುಡಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕದಿ ।
ಹೀನದೃಷ್ಟಿಯ ದುರ್ವಿಕಾರಕೆ ।
ಜ್ಞಾನವೀ ಪರಿ ಸರ್ವಕರ್ಮಕೆ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿಹುದು ॥ ೨೧೯ ॥

ತ್ರೈವಿದ್ಯಾ ಮಾಂ ಸೋಮಪಾಃ ಪೂತಪಾಪಾ ಯಜ್ಞೈರಿಷ್ಟ್ವಾ ಸ್ವರ್ಗತಿಂ ಪ್ರಾರ್ಥಯಂತೇ ।
ತೇ ಪುಣ್ಯಮಾಸಾದ್ಯ ಸುರೇಂದ್ರಲೋಕಮಶ್ನಂತಿ ದಿವ್ಯಾನ್ದಿವಿ ದೇವಭೋಗಾನ್ ॥ ೨೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೈ ವಿಹಿತಧರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವನು ತಾವ್ಮಾಡಿ ನಿಜದಲಿ ।
ಮೆರೆವ ವಿಧಿಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಯೊರೆಗಲ್ಲಾಗುವರು ತಾವು ॥
ವಿರಚಿಸಲು ಯಜ್ಞವನವರು ಕೇಳ್ ।
ಮೆರೆವ ಮೂರುತಿಯಾಗಿ ವೇದಗ- ।
ಳಿರದೆ ಕಿಂಕರರಾಗಿ ನಿಲುವುವು ಫಲಸಹಿತ ನಿಜದಿ ॥ ೨೨೦ ॥

ಮೂರು ವೇದಗಳೀ ತೆರದಿ ನಾ- ।
ಕಾರಮೂರುತಿಯಾಗಿ ಬರುವುವು ।
ಭಾರಿತಲೆದೂಗುವುವು ಶಾಬಾಸೆನುತ ಸಂತಸದಿ ॥
ಯಾರು ಕರ್ಮದ ಗುಣದಿ ಕರ್ತರು ।
ತೋರುವರು ಯಜ್ಞಸ್ವರೂಪರು ।
ಧೀರರವರಾ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲಿ ಪಾಪ ಫಳಿಸುವದು ॥ ೨೨೧ ॥

ಕೇಳು ನರನೇ ಪುಣ್ಯದಿಂ ದುರಿ- ।
ತಾಳಿಯನು ಸಂಗ್ರಹಿಪ ತೆರವನು ।
ತಾಳಿ ವೇದಪ್ರೋಕ್ತ ವಿಧಿಯನು ತಿಳಿದು ವೇದವನು ॥
ಮೇಲೆ ಮೇಲಿಂ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿ ಸು- ।
ರಾಲಯವ ಪಡೆಯುವರನಂತರ ।
ಘೋಳಿಡುವರೈ ಯೆನ್ನ ಮರೆತೀ ಕಷ್ಟಪಹಿಸುವರು ॥ ೨೨೨ ॥

ಸುರತರುಚ್ಛಾಯೆಯಲಿ ಕುಳಿತಾ ।
ಕುರುಡರಂದದಿ ಭಿಕ್ಕೆಜೋಳಿಗೆ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಗಂಟಿಕ್ಕಿ ಭಿಕ್ಕೆಯ ಬೇಡುವವರಂತೆ ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಶತಯಜ್ಞ ಮಾಡುತ ।
ಮರೆಯುತೆನ್ನನು ಸ್ವರ್ಗ ಲಭಿಸಲು ।
ದುರಿತವಲ್ಲವೆ ಪುಣ್ಯವೆಂಬೆನೆ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗವದು ॥ ೨೨೩ ॥

ಎನ್ನ ಮರೆತೀ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗವು ।
ಪುಣ್ಯಮಾರ್ಗವೆಯಲ್ಲ ಗುಣಸಂ- ।
ಪನ್ನ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿದನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವರು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಮನ್ನಿಸುವರೀ ಜನ್ಮಮರಣದ ।
ದುರ್ನಡತೆಯಾಗರವಿದೆಂಬರು ।
ಮನ್ನಿಸುವರಿದ ಪುಣ್ಯವೆನುತಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಿಳಿಯೆ ॥ ೨೨೪ ॥

ನರರ ಯಾತನೆಯನೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ।
ಪರಮಸುಖವಿದು ಸ್ವರ್ಗವೆಂಬರು ।
ದುರುಗತಾತ್ಮರು ನೋಡದೆನ್ನಯ ಧಾಮರೂಪಗಳ ॥
ಅರರೆ ನಿತ್ಯಾನಂದ ರೂಪವು ।
ಪರಮಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಕಿಲ್ಬಿಷ- ।
ವಿರಹಿತವಖಂಡಾತ್ಮಕವು ಮಮ ಸ್ವರ್ಗಸುಖ ತತ್ತ್ವ ॥ ೨೨೫ ॥

ನರಕಸ್ವರ್ಗಗಳೆಂಬ ಹಾದಿಗ- ।
ಳೆರಡು ತುದುಗರ ಮಾರ್ಗ ನೋಡಲು ।
ದೊರೆವುದೈ ಪುಣ್ಯದಲಿ ಸ್ವರ್ಗವು ಪಾಪದಲಿ ನರಕ ॥
ಬರುವರೆನ್ನಯ ಕಡೆಗ ನೋಡೈ ।
ನರನೆ ಶುದ್ಧಸುಪುಣ್ಯಮಹಿಮರು ।
ಮರೆತರೆನ್ನನು ಸುಖವ ಕಾಂಬರೆ ಸ್ವರ್ಗದಲಿ ಬೇರೆ ॥ ೨೨೬ ॥

ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಂಶಸ್ವರೂಪನಿರುತಿಹ ।
ಯೆನ್ನ ಮರೆಯುವ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ।
ಪುಣ್ಯವೆಂದದ ಕರೆಯೆ ನಾಲಿಗೆ ಬೀಳದೇ ಕಡಿದು ॥
ಇನ್ನು ನಾಕಿದು ದೀಕ್ಷಿತರ ಪರಿ ।
ಯನ್ನ ಪೇಳುವೆ ಯಜ್ಞದಿಂದಲೆ ।
ಸನ್ನುತಾತ್ಮರು ಸ್ವರ್ಗ ಪಡೆವರು ಕರ್ಮವಶದಿಂದ ॥ ೨೨೭ ॥

ನಾನು ಕೈವಶನಾಗದಿರುತಿಹ ।
ಹೀನಕರ್ಮವ ಪುಣ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಮಾನಿಸುತ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ನಡೆವರು ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತರು ॥
ಆನೆಯೈರಾವತವು ಮರಣಾವ- ।
ಹೀನತೆಯ ಸಿಂಹಾಸನವು ಪುರ- ।
ವೇನ ಹೇಳಲಿ ಅಮರರಾಜನ ರಾಜಧಾನಿಯದು ॥ ೨೨೮ ॥

ಇರುವರಲ್ಲಿಯೆ ಸಿದ್ಧಿದಾಸಿಯ- ।
ರಿರುವುವಲ್ಲಿಯೆ ಯಮೃತಶರಧಿಗ- ।
ಳಿರುವುವಲ್ಲಿಯೆ ಭೋಗಿಸಲು ಬಹು ಕಾಮಧೇನುಗಳು ॥
ಸುರತರುಗಳುದ್ಯಾನ ಕ್ರೀಡಾ ।
ಪರಮನಿವೃತಿಸ್ಥಾನವಲ್ಲಿಯೆ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಕಾಲ್ನಡೆಯುದಾರಿಯಲಿ ॥ ೨೨೯ ॥

ಮಾಡುವರು ಗಂಧರರು ಗಾಯನ ।
ಗಾಢದಿಂ ಸಂತಸದಲೈ ಕುಣಿ- ।
ದಾಡುವರು ನೃತ್ಯದಲಿ ಯುರ್ವಶಿರಂಭೆ ಮೊದಲಾಗಿ ॥
ಓಡುತಿಹ ಸೇವಕನು ಮದನನು ।
ನೋಡು ಚಂದ್ರಮನುಡುಗುವನು ಕನ ।
ವೋಡಿ ಸೇವೆಯ ಮಾಡುತಿಹನೈ ವಾಯು ಸಂತತದಿ ॥೨೩೦॥

ಸುರಗುರು ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ವೈದಿಕ- ।
ನಿರುವನೈ ವಿಧಿಯುಕ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ- ।
ಸುರಗಣಗಳು ಸಹಸ್ರ ಸ್ತುತಿಪಾಠಕರು ಪಠಿಕಿಸಲು ॥

ಅರಸರಧಿಕಾರಿಗಳ ಪರಿಯಲಿ ।
ಚರಿಪರಲ್ಲಿಯೆ ಲೋಕಪಾಲರು ।
ಮೆರೆವುದುಚ್ಚೈಃಶ್ರವ ತುರಂಗಮವಾಡುತಿಹ ಗೊಂಬೆ ॥ ೨೩೧ ॥

ಯಜ್ಞಗಳ ಲಂಪಟರು ಯಜ್ಞದಿ ।
ಪುಣ್ಯಸಂಪಾದನೆಯ ಗೈಯಲು ।
ಮುನ್ನ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಭೋಗಿಪರು ॥
ಪುಣ್ಯಮಾನದಿ ಭೋಗವಿಹುದಿದು ।
ಪುಣ್ಯ ತೀರಲು ಭೋಗತೀರುವು- ।
ದೆನ್ನುವೀ ತತ್ತ್ವವನು ತಿಳಿಯೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೨೩೨ ॥

ತೇ ತಂ ಭುಕ್ತ್ವಾ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಂ ವಿಶಾಲಂ ಕ್ಷೀಣೇ ಪುಣ್ಯೇ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಂ ವಿಶಂತಿ ।
ಏವಂ ತ್ರಯೀಧರ್ಮಮನುಪ್ರಪನ್ನಾ ಗತಾಗತಂ ಕಾಮಕಾಮಾ ಲಭಂತೇ ॥ ೨೧ ॥

ತೀರಲೀ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವವು ।
ಹಾರುವರು ದೇವೇಂದ್ರಪದದಿಂ ।
ಸೇರುವರು ಮತ್ತವರು ಬೇಗದಿ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವನು ॥
ವಾರನಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ ವಿತ್ತವ ।
ಸೇರೆ ದೈನ್ಯವ ವಿತ್ತವಿಲ್ಲದೆ ।
ದ್ವಾರದಲಿ ಸಹ ನಿಲಲು ಬಿಡಳಾ ಬಳಿಕ ವಾರಸ್ತ್ರೀ ॥೨೩೩॥

ಈ ತೆರದಲೀ ಯಜ್ಞಕರ್ತರ ।
ಭೂತಳದೊಳೀ ಸ್ಥಿತಿಯು ತಿಳಿಯೈ ।
ಪಾತವಪ್ಪುದು ಸ್ವರ್ಗದಿಂ ತೀರಲ್ಕೆ ಪುಣ್ಯವದು ॥
ಘಾತಕಿಗಳೇನವರು ಯೆನ್ನಯ ।
ಪ್ರೀತಿರಸವನು ಮರೆತು ಸ್ವರ್ಗದ ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಲು ಪುಣ್ಯತೀರಲು ಬರುವರೈ ಕೆಳಗೆ ॥ ೨೩೪॥

ಮಾತೆಯುದರದಿ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ತಾವ್ ।
ಮೂತ್ರಮಲಗೃಹದೊಳಗೆ ಗರ್ಭದಿ ।
ಯಾತನೆಯ ಸಹಿಸುತಲಿ ನವಮಾಸಗಳ ಪರ್ಯಂತ ॥
ಭೂತಳದಿ ಜನಿಸುವರು ಸಾಯುವ- ।
ರೀತೆರದಿ ಪಡೆಯುವರು ಯಾತಾ- ।
ಯಾತಗಳ ಕೇಳ್ಪಾರ್ಥ ದೀಕ್ಷಿತಯಾಜ್ಞಿಕರು ಜಗದಿ ॥೨೩೫॥

ಕನಸಿನಲಿ ಗೋಚರಕೆ ಬಂದಿಹ ।
ಧನವು ನಿಧಿನಿಕ್ಷಿಪ್ತ ತನ್ನದು ।
ಯೆನುತ ನಂಬಲು ಸಿಗುವುದೇನದು ಕನಸು ತೀರಲ್ಕೆ ॥
ಕ್ಷಣಿಕವೀಪರಿ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವದು ।
ನೆನಸ ಬಾರದು ನಿಜವೆನುತ ನಿಜ- ।
ತನವು ತೋರದು ದೀಕ್ಷಿತರ ಯಾಜ್ಞಿಕರ ವೈಭವಕೆ ॥ ೨೩೬ ॥

ವೇದದಲಿ ಹೇಳಿರ್ದ ಕರ್ಮದ ।
ಹಾದಿಯೀಪರಿ ಕ್ಷುದ್ರಫಲದವು ।
ಮೇದಿನಿಯೊಳೆನ್ನನ್ನೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ವೇದವೇನಿಹುದು ॥
ಆದರಿಂದೆರದನೆಯದೆನ್ನಯ ।
ಹಾದಿ ಹಿಡಿದರೆ ನೆರಳು ನಿಜವೆಂ- ।
ದಾದರಿಪ ಪರಿಯಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟಾ ತೌಡ ಕೊಂಡಂತೆ ॥ ೨೩೭ ॥

ಸರನೆ ಕೇಳೈ ಯೆನ್ನ ವಚನವ ।
ಮರೆಯ ಬೇಡೈ ತತ್ತ್ವ ಪೇಳಿದೆ ।
ಧರೆಯೊಳೆನ್ನನು ಹೊರತು ನಂಬದಿರನ್ಯಮಾರ್ಗವನು ॥
ಚರಿಸಿದರು ವೇದೋಕ್ತಮಾರ್ಗವ- ।
ನರಿಯುತಾ ನೀ ವ್ಯರ್ಥವೆನುತಲಿ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ನಾನಿಹೆನೊರ್ವ ಶಾಶ್ವತನು ॥ ೨೩೮ ॥

ಅನನ್ಯಾಶ್ಚಿಂತಯಂತೋ ಮಾಂ ಯೇ ಜನಾಃ ಪರ್ಯುಪಾಸತೇ ।
ತೇಷಾಂ ನಿತ್ಯಾಭಿಯುಕ್ತಾನಾಂ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಂ ವಹಾಮ್ಯಹಮ್ ॥ ೨೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ವೈ ಗರ್ಭಪಿಂಡ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದೇನುದ್ಯೋಗ ತಾಯಿಂಪಿ ।
ಭರದೊಳದ ಪೋಷಿಸುವಳೈಯದರಂತೆ ಜಗದೊಳಗೆ ॥
ಮರೆಯದೆನ್ನನನನ್ಯ ಭಾವದಿ ।
ನಿರುತ ಸೇವಿಪ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟದಾಯಕ ಕಲ್ಪಲತಿಕೆಯಲಾ ॥ ೩೯ ॥

ಎನ್ನ ಹೊರತನ್ಯರನು ತಿಳಿಯರು ।
ಯೆನ್ನ ಹೊರತನ್ಯರನು ಸೇವಿಸ- ।
ರೆನ್ನ ಹೊರತನ್ಯರನು ಪೂಜಿಸಲಾರರೀಜಗದಿ ॥
ಎನ್ನ ಹೊರತಾ ಸ್ವರ್ಗಸುಖ ಬೇ- ।
ಡೆನ್ನುವರು ಭಜಿಸುವರು ಯೆನ್ನನ- ।
ನನ್ಯಭಾವದಿ ಸೇವಿಸುವರನು ಸೇವಿಸುವೆ ನಾನು ॥ ೪೦ ॥

ಎರಡನೆಯ ಭಾವವನರಿಯದಲೆ ।
ಯಿರುವರೆನ್ನಯ ಭಜನಮಾತ್ರದಿ ।
ಭರದಲವರನು ಪಾಲಿಸುವೆ ನಾ ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥
ಪರಮ ಭಕ್ತರು ಯೆನ್ನವರು ನೀ- ।
ನರಿಯಲಾ ನಾನವರ ಚಿಂತಿತ ।
ನಿರುತ ಕೊಡುವೆನು ಪೂರಯಿಸುವೆನು ಮನದಭೀಷ್ಟವನು ॥ ೪೧ ॥

ಮರಿಯು ಗೂಡಿನಲಿರಲು ರೆಕ್ಕೆಯು ।
ಬರುವನಕ ತಾಯ್ ಹಕ್ಕಿ ತಾನ- ।
ಕ್ಕರದಿ ಪೋಷಿಪ ಕೆರದಿ ಭಕ್ತರ ಪೋಷಿಸುವೆ ನಾನು ॥
ಮರೆತು ತನ್ನಯ ಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಸೆಯ ।
ಭರದಿ ತಾಯ್ತನ್ನರ್ಭಕನ ಬಹು- ।
ಪರಿಯಲಿಲ್ಲವ ಸೋಳ್ಪ ಕೆರದಲಿ ಭಕ್ತರನು ಕಾಯ್ವೆ ॥ ೪೨ ॥

ಯಾರು ವಾಕ್ತನುಮನಗಳಿಂದಲಿ ।
ಭಾರವೆನ್ನಯ ಮೇಲೆ ಬಿಡುವರೊ ।
ಧಾರುಣಿಯಲಾ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಾನಿಚ್ಛಿತವನೀವೆ ॥
ತೋರಿದರೆ ಸಾಯುಜ್ಯದೀಚ್ಛೆಯು ।
ಪೂರಯಿಸುವೆನು ಕೌತುಕದೊಳದ ।
ಚಾರುಭಕ್ತಿಪ್ರೇಮ ಕೊಡುವೆನು ಸೇವೆ ಇಚ್ಛಿಸಲು ॥ ೪೩ ॥

ಮೇಲೆ ಮೇಲಿಂದವರ ಮಾನಸ ।
ದೇಳಿಗೆಯ ನಾ ಪೂರಯಿಸಿ ಸಂ- ।
ಪಾಲಿಸುವೆ ನಾನಿತ್ತು ಸರ್ವಸ್ವವನು ಭಕ್ತರಲಿ ॥
ಹೇಳಲೇನದ ಸರ್ವ ಭಾರವು ।
ಬೀಳುವುದು ಪೈ ಮೇಲೆ ಯೆನ್ನಯ ।
ತಾಳುವೆನು ನಾನವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಗಳನೆಲ್ಲ ॥ ೪೪ ॥

ಯೇಽಪ್ಯನ್ಯದೇವತಾಭಕ್ತಾ ಯಜಂತೇ ಶ್ರದ್ಧಯಾನ್ವಿತಾಃ ।
ತೇಽಪಿ ಮಾಮೇವ ಕೌಂತೇಯ ಯಜಂತ್ಯವಿಧಿಪೂರ್ವಕಮ್ ॥ ೨೩ ॥

ಇರುವುದೆರಡನೆಯ ಪ್ರಕಾರವು ।
ಮರೆತು ಯೆನ್ನಯ ವ್ಯಾಪಕತ್ವವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ದೇವತೆಗಳನು ಭಜಿಸುವರು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ತರಣಿವಾಸವಸೋಮಪಾವಕ- ।
ರಿರುವರೈ ಹಲವರಿಗೆ ದೇವತೆ- ।
ಯರು ಕಣಾ ತತ್ಪೂಜೆ ಬರುವುದು ಯೆನಗೆ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೪೫ ॥

ನಾನಿಹೆನು ಸರ್ವರಲಿ ನಿಜವಿದು ।
ಜ್ಞಾನವವರಿಂಗಿಲ್ಲ ಕಾರಣ ।
ಹಾನಿಯಪ್ಪುದು ಭಜನವವರದು ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿಹುದು ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ನಿನಗೀ ।
ಮಾನವರ ತಿಳಿಗೇಡಿತನವನು ।
ಧ್ಯಾನಪೂರ್ವಕ ನೋಡು ಮೂಢರ ಜ್ಞಾನವಿರಹಿತರ ॥ ೪೬ ॥

ಮರಕಿಹುವು ಬಹು ಟೊಂಗೆಯೆಲೆಗಳು ।
ಬರುವುವೊಂದೇ ಬೀಜದಿಂದಲಿ ।
ಯರರೆ ನೀರೆರೆಯುವುದು ಬುಡಕೋ ಟೊಂಗೆಯೆಲೆಗಳಿಗೋ ॥
ನರನಿಗಿಹುವು ದಶೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಪರಿಪರಿಯ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವು ।
ಬರುವುದವನೊಬ್ಬನಿಗೆ ನೋಡಲು ತತ್ತ್ವಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೪೭ ॥

ಅಡಿಗೆಯುತ್ತಮ ಮಾಡಿ ಕಿವಿಯೊಳ- ।
ಗಿದುವರೇ ಮಾನವರು ಹೂಗಳ ।
ಕೊಡುವರೇ ಕಣ್ಣಿಂಗೆ ಪರಿಮಳ ಮೂಸಲಿಕೆ ಪಾರ್ಥ ॥
ಅಡಿಗೆಯನು ಸೇವಿಪುದು ಬಾಯಿಂಪೆ ।
ಸಡಗರದ ಪರಿಮಳವ ಮೂಗಿಗೆ ।
ಕೊಡಲು ಬೇಕೈ ತತ್ತ್ವವಿದನೀನರಿತುಕೋ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೮ ॥

ಎನ ತಿಳಿಯದೆ ಭಜನ ಮಾಡಲು ।
ಯೆನ್ನ ಸೇರದು ನೋಡು ವ್ಯರ್ಥವ- ।
ದೆನ್ನುತಲಿ ನೀ ತಿಳಿಯೊ ಯೆನ್ನಯ ಭಾವನೆಯೆ ಬೇಕು ॥
ಎನ್ನ ಸೇರುವ ಸೇವೆ ಗುಣಸಂ- ।
ಪನ್ನವಿರ ಬೇಕದಕೆ ಜ್ಞಾನವು ।
ಕಣ್ಣುಗಳು ಜ್ಞಾನದಲಿ ಸರ್ವವು ವೇದ್ಯವಾಗಿಹುದು ॥ ೨೪೯ ॥

ಅಹಂ ಹಿ ಸರ್ವಯಜ್ಞಾನಾಂ ಭೋಕ್ತಾ ಚ ಪ್ರಭುರೇವ ಚ ।
ನ ತು ಮಾಮಭಿಜಾನಂತಿ ತತ್ತ್ವೇನಾತಶ್ಚ್ಯವಂತಿ ತೇ ॥ ೨೪ ॥

ನಾನಿಹೆನು ಯಜ್ಞೋಪಚಾರದ ।
ಮಾನನೀಯನು ಜಗದಿ ಭೋಕ್ತನು ।
ನಾನಿಹೆನು ಕೇಳ್ ಸರ್ವಯಜ್ಞದ ಮೂಲಬೀಜನಲಾ ॥
ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯರು ತಿಳಿಯದೆನ್ನನು ।
ಹೀನ ದೇವತೆಗಳನು ಭಜಿಪರು ।
ಹಾನಿಯನು ಸೆರಗೊಡ್ಡಿ ತರುವರು ಕರ್ಮಧರ್ಮದಲಿ ॥೨೫೦॥

ಸುರನದಿಯ ಜಲವನ್ನು ಜಗದಲಿ ।
ಸುರನದಿಗೆ ಕೊಡುತಿಹರು ಮನುಜರು ।
ಸುರರ ಪಿತೃಗಳ ಹೆಸರಿನಿಂದಲಿ ಭೇದವೇನಿಹುದು ॥
ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಿ ಕೊಡುತಿಹ- ।
ರರಿಯಲಾ ನಾನಿತ್ತುದನೆ ಮೇ- ।
ಣಿರುವುದೈ ಬಹು ಭೇದ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೨೫೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ತತ್ತ್ವವಿದನಾ- ।
ನರುಹಿದೆನು ನಿನಗೀಗ ಕಾರಣ ।
ನರರು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಬರುವರು ಸೇರುವರೆ ಯೆನ್ನ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಮನದಿಚ್ಛೆಯಂದದಿ ।
ಬರುವುದೈ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯವರಿಗೆ ।
ಬರುವರೈ ಮನಯಿಚ್ಛಿತಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೨೫೨ ॥

ಯಾಂತಿ ದೇವವ್ರತಾ ದೇವಾನ್ ಪಿತೄನ್ ಯಾಂತಿ ಪಿತೃವ್ರತಾಃ ।
ಭೂತಾನಿ ಯಾಂತಿ ಭೂತೇಜ್ಯಾ ಯಾಂತಿ ಮದ್ಯಾಜಿನೋಽಪಿ ಮಾಮ್ ॥ ೨೫ ॥

ನಿತ್ಯ ವಾಕ್ತನುಮನಗಳಿಂದಲಿ ।
ವಿಸ್ತರಿಸೆ ದೇವತೆಯ ಭಜನವ ।
ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ ಜನರು ಯಾವಜ್ಜೀವ ದೃಢವಾಗಿ ॥
ಸತ್ತನಂತರ ನೋಡು ತತ್ತ- ।
ದ್ಭಕ್ತಿಮಾನದ ತೆರದೊಳೈಕ್ಯವು ।
ಜತ್ತೆನುತ ತಿಳಿ ಪಡೆವರೈ ಸಾಯುಜ್ಯವದರೊಳಗೆ ॥ ೨೫೩ ॥

ಪಿತರರನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭಜಿಪರು ।
ಮೃತಿಯನಂತರ ಪಿತೃಸ್ವರೂಪರು ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಸಂಜನಿಸುವರು ತಮ್ಮಿಚ್ಛಿತದ ತೆರದಿ ॥
ಮತಿಯು ಭೂತಪಿಶಾಚರಲ್ಲಿಯೆ ।
ಗತಿಸಿ ಭಜಿಸಲು ಕ್ಷುದ್ರದೈವತ- ।
ತತಿಯನವರದ ಸೇರ್ವರಲ್ಲವೆ ಮೃತಿಯನಂತರಕೆ ॥ ೨೫೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಕರ್ಮವಶದಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಯೋನಿಯನು ಸೇರ್ವರು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಸ್ವಾರ್ಜಿತದ ಫಲದಿಂ ಜನ್ಮ ಸಿಗುವುದಲಾ ॥
ನಿರುತವೆನ್ನನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಿಲಿ ।
ನಿರುತವೆನ್ನಯ ಭಜನ ಮಾಡುತ ।
ನಿರುತವೆನ್ನಯ ಧ್ಯಾನವರ್ಣನವಾರು ಮಾಡುವರೊ ॥ ೨೫೫ ॥

ನಾನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯೆನುತಲಿ ।
ಮಾನಿಸುತ ಸರ್ವಾಂಗದಿಂದಲಿ ।
ಧ್ಯಾನಿಸುವರೆನ್ನನ್ನೆ ವಂದಿಪರೆನ್ನನೇ ಜಗದಿ ॥
ದಾನಧರ್ಮಾದಿಗಳ ಕರ್ಮವ- ।
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಮಾಡುತ್ತ ಯೆನಗರ್ಪಿಸೆಯ ಮಾಡುವರು ॥ ೨೫೬ ॥

ಎನ್ನ ರೂಪಜ್ಞಾನ ನಿಜದಲಿ ।
ಮುನ್ನ ಸಿಗ ಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯೊ- ।
ಳೆನ್ನ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನ ಮಾಳ್ಪರು ಶುದ್ಧಭಾವದಲಿ ॥
ಎನ್ನ ಯೋಗದಿ ಹೊರಗೊಳಗೆ ಸಂ- ।
ಪನ್ನರಿಹರೈ ತೃಪ್ತಚಿತ್ತರು ।
ಯೆನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂ ಸ್ವಾಯುಷವನ್ನರ್ಪಿಸಿದರೆನಗಾಗಿ ॥ ೨೫೭ ॥

ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗುವ್ನದೊಂದೆ ಪರತರ ।
ವಸ್ತು ನಾನೇ ಯೆನುತ ಮನದಾ- ।
ಸಕ್ತಿಯನು ಧರಿಸಿಹರು ತುಚ್ಛ ಪರಸ್ಯ ವಸ್ತುವನು ।
ಕೀರ್ತಿಯನು ಬೆಳೆಸುವೆವು ಯೆನ್ನಯ ।
ಚಿತ್ತದಲ್ಲೀ ದರ್ಪ ತಾಳ್ವರು ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಶೆಯ ಹಿಡಿದು ಜಗದಿ ಸಕಾಮರೆನಿಸುವರು ॥೨೫೮॥

ಎನ್ನ ಪ್ರೇಮವೆ ಪ್ರೇಮವವರಿಗೆ ।
ಯೆನ್ನ ಹೊರತನ್ಯರನು ಕಾಣರು ।
ಯೆನ್ನಲೇ ಮರುಳಾಗಿ ಲೌಕಿಕವನ್ನು ತೊರೆಯುವರು ॥
ಎನ್ನ ಜ್ಞಾನವ ಕೊಡುವ ಶಾಸ್ತ್ರಗ- ।
ಳನ್ನೆ ಕಲಿವರು ಯೆನ್ನ ಜ್ಞಾನದ ।
ಮನ್ನಣೆಯ ಗುರುಮಂತ್ರ ಕಲಿವರು ತ್ಯಜಿಪರನ್ಯವನು ॥೨೫೯॥

ಮರಣವಾಗುವ ಮೊದಲೆ ಜೀವಿತ- ।
ವಿರುವ ಸಮಯದೊಳೆನ್ನ ರೂಪವ ।
ಧರಿಸಿಹರು ಸಾಯಲ್ಕೆ ಮತ್ತವರೆಲ್ಲಿ ಪೋಗುವರು ॥
ನರನೆ ಯೆನ್ನನೆ ಭಜಿಪರೆಲ್ಲರು ।
ಭರದೊಳೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪರಪ್ಪರು ।
ವಿರಚಿಸುವರರ್ಪಣೆಯನೆಲ್ಲದರೆನಗೆ ಸೇವೆಯಲಿ ॥ ೨೬೦ ॥

ಯಾರೆನಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮವನೆಯರ್ಪಿಸಿ ।
ಭೂರಿಭಕ್ತಿಯ ಭರದಿ ಮೆರೆವರೊ ।
ಧೀರತನದಿಂ ಭಕ್ತರವರೆನ್ನನ್ನೆ ಸೇರುವರು ॥
ಬೇರೆ ದಾರಿಯಲೆನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ।
ಬಾರದೈ ಜಗದೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತತ್ತ್ವ ನಿನಗರುಹಿದೆನು ನಾನೀಗ ॥ ೨೬೧ ॥

ಎನ್ನ ತಿಳಿದೆನು ಜ್ಞಾನವಾಂಪ್ತೆನು- ।
ತೆನ್ನುವವನೇ ಮೂಢನೆಂಬೆನು ।
ಧನ್ಯ ತಾನೆಂಬುವನವನೆ ಹತಭಾಗ್ಯನೆನೆ ಬೇಕು ॥
ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದೆ ಧರ್ಮ ಮಾಡಿದೆ ।
ಮುನ್ನ ತಪ ಸಾಯಾಸ ಮಾಡಿದೆ ।
ನೆನ್ನುವವ ದಾಂಭಿಕನು ಸೇರನು ಯೆನ್ನನಾ ನರನು ॥ ೨೬೨ ॥

ಮುಕ್ತನಾಗಿಹೆನೆಂದು ಬಹು ದು- ।
ರ್ಯುಕ್ತಿಯನು ಹೇಳ್ವವನು ನಿಜದಲಿ ।
ಮುಕ್ತನಲ್ಲಾ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯೈ ಪಾರ್ಥ ನಿಜವಾಗಿ ॥
ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದೆ ಜ್ಞಾನದರ್ಪದಿ ।
ವ್ಯರ್ಥವೆಲ್ಲವು ಕರ್ಮಮಾರ್ಗವು ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗದು ಮುಕ್ತಿಯೆನ್ನನು ಸೇರರಾಜನರು ॥ ೨೬೩ ॥

ವೇದಕಿಂ ಮಿಗಿಲಾದ ಜ್ಞಾನವ ।
ಭೋಧಿಸುವದನು ಕಾಣೆನದುವೆ ವಿ- ।
ವಾದವಿಲ್ಲದೆ ನೇತಿಯೆಂದುತ್ತರವ ಕೊಟ್ಟಿತಲಾ ॥
ಮೇದಿನಿಯಲಿ ಸಹಸ್ರಮುಖಿ ತಾ- ।
ನಾದನೈ ಮೈಕೆಳಗೆ ಹಾಸಿಗೆ- ।
ಯಾದರೈ ನಿರ್ವಿಣ್ಣಮತಿ ಸನಕಾದಿ ಮುನಿವರರು ॥ ೨೬೪ ॥

ಹರನ ಸಮತೂಕದ ತಪಸ್ವಿಗ- ।
ಳಿರುವರಾರೀ ಜಗದೊಳಾಹರ ।
ಧರಿಸಿದನು ಮಸ್ತಕದಿ ಪಾದೋದಕದ ಗಂಗೆಯನು ॥
ಸಿರಿಯು ತೂಕದ ದಾಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ- ।
ತರುಣಿ ಸಂಪನ್ನತೆಯ ರಾಣಿಯು ।
ಮೆರೆವಳಾರಿಗೆ ಹೊಗಳಲೆಂತೀದೇವದೇವನನು ॥ ೨೬೫ ॥

ಮೆರೆವುದಮರಾವತಿಯು ನೋಡಲು ।
ಹರಿಯ ದಾಸಿಯರಿರುವ ಗುಡಿಸಲು ।
ಸುರಪತಿಯು ಗೊಂಬೆಯು ಕಣಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥
ಮುರಿಯಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯು ಸಕೋಪದಿ ।
ಸುರಪತಿಯು ಹಾಳಾಗಿ ಪೋಪನು ।
ಸುರಪನಮರಾವತಿಯು ಭಸ್ಮೀಭೂತವಾಗುವುದು ॥ ೨೬೬ ॥

ದೃಷ್ಟಿಪಾತವು ಜೀಳೆ ಗಿಡದಲಿ ।
ಹುಟ್ಟುವದು ಸುರತರು ವಿಚಿತ್ರಕ- ।
ನಿಷ ದಾಸಿಯ ಮಹಿಮೆ ಕೇಳೈಯಾ ಪರಾತ್ಪರನ ॥
ಪಟ್ಟರಾಣಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯವಳ ಪ್ರ- ।
ತಿಷ್ಠೆ ನಾನೇನೆಂತ ಹೊಗಳಲಿ ।
ಸುಟ್ಟು ತಾನಭಿಮಾನವನು ಕಾಲ್ತಿಕ್ಕುತಿಹಳವಳು ॥ ೨೬೭ ॥

ಶ್ರೇಷ್ಠತನವನು ಒದಿಗೆ ಸಾರಿಸಿ ।
ಜಟ್ಟಿ ಗರ್ವವ ನಮ್ರಭಾವವ ।
ತೊಟ್ಟು ಯೆನ್ನನೆ ಭಜಿಸೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಸುಲಭವಾಗುವುದು ॥
ದೃಷ್ಟಿಗೆಡುವರು ಚಂದ್ರರವಿ ಮುಂ- ।
ದೆಷ್ಟು ಖದ್ಯೋತಗಳು ಹೊಳೆವುವು ।
ಶ್ರೇಷ್ಠವಿಹುದೈ ಯಪರಾತ್ಪರ ವಸ್ತುವಿನ ಮಹಿಮೆ ॥ ೨೬೮ ॥

ಹರನ ತಪಸಿನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಲದು ।
ಸಿರಿಯ ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯು ಸೋತುದು ।
ಧರೆಯೊಳೇನೀ ಮಶಕಪಾಮರರಿರುವರೇ ಜೋಡಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದ ಯೆನ್ನನು ।
ಮರುಳರಲ್ಲವೆ ಲಭಿಪರೆಂಬುವ- ।
ರರರೆ ಜ್ಞಾನದ ಗರ್ವದಿಂದಲಿ ನಾನು ಸಿಗಲಾರೆ ॥ ೨೬೯ ॥

ತೊರೆಯ ಬೇಕಭಿಮಾನ ದೇಹದಿ ।
ಸಿರಿಯ ಮದವನು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ರತೆ ।
ಧರಿಸುತೆನ್ನನು ಭಜಿಸ ಬೇಕೈ ವಿನಯಯುತರಾಗಿ ॥
ನರನೆ ಸೇವಿಸಲೆನ್ನನೀಪರಿ ।
ಒರುವರೆನ್ನಯ ಮನಕೆ ಭಕ್ತರು ।
ಮೆರೆಸುವೆನು ನಾನವರ ಭಕ್ತಾಧೀನನೈ ನಾನು ॥ ೨೭೦ ॥

ಪತ್ರಂ ಪುಷ್ಪಂ ಫಲಂ ತೋಯಂ ಯೋ ಮೇ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ।
ತದಹಂ ಭಕ್ತ್ಯುಪಹೃತಮಶ್ನಾಮಿ ಪ್ರಯತಾತ್ಮನಃ ॥ ೨೬ ॥

ದೃಢತರದ ನಿಃಸೀಮಭಾವದೊ- ।
ಳೊಡನೆ ಯಾವುದೆ ಹಣ್ಣನೊಂದನು ।
ಕೊಡಲು ಬೇಕೆನುತೆನಗೆ ಕೈಸರಿಸಿದರೆ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ॥
ಸಡಗರದಿ ನಾನದನು ಕೈಯಿಂ ।
ಹಿಡಿದೆಳೆದು ಬಾಯೊಳಗೆ ತುರುಕುವೆ ।
ಗಡಬಿಡಿಯು ಕೇಳಷ್ಟು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಮರುಳಹೆನು ॥೨೭೧॥

ಭಕ್ತಿಭಾವದಲೆನಗೆ ಪುಷ್ಪವ- ।
ನಿತ್ತರದ ನಾ ಮೂಸಿ ನೋಡದೆ ।
ಸತ್ವರದೊಳದ ಬಾಯೊಳಿಕ್ಕುವೆನಕ್ಕರದಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಎತ್ತಣದ ಹೂವೇನು ಸಿಗದಿರೆ ।
ಪತ್ರದಿಂದಲೆ ತೃಪ್ತಿಯಪ್ಪದು ।
ಮತ್ತೆ ನೋಡೆನು ಯಾವುದಾಗಲಿ ಹಸಿದೊ ವೊಣಗಿದುದೊ ॥ ೨೭೨ ॥

ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿತ್ತರೆನಗದು ।
ತೃಪ್ತಿಯಹುದೈ ಯೆನಗೆ ಪತ್ರದಿ ।
ಸಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ತಿಂಬೆನಮೃತಸಮಾನ ಸವಿಯಹುದು ॥
ಪಾರ್ಥ ಕ್ಷುಧಿತನು ಹಸಿವೆಯಿಂ ಬಳ- ।
ಲುತ್ತ ತೊಳೆವನಿಗೂಟ ಸಿಗಲಾ- ।
ಸಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ತಿಂಬ ತೆರದಲಿ ಸಂಭ್ರಮಿಪೆನದನು ॥ ೨೭೩ ॥

ಎಲೆಯು ಸಿಗದಿರೆ ಗಿಡದಭಾವದಿ ।
ಜಲವು ಸಿಗಲದ ಕೊಟ್ಟರೆನಗದ- ।
ನೊಲಿದು ಸೇವಿಪೆ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿತ್ತರಾಯಿತದು ॥
ಜಲವು ಸಿಗುವುದು ಸರ್ವಕಡೆಯಲಿ ।
ಸುಲಭದಲಿ ಸಾಯಾಸವಿಲ್ಲದ- ।
ಲಿಳೆಯೊಳದನರ್ಪಿಸಿದರಾಯಿತು ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ೨೭೪ ॥

ಎನಗೆ ಕೇಳೀ ತೆರದ ಭಕ್ತಿಯು ।
ಮಿನುಗುತಿದೆ ವೈಕುಂಠದಿಂ ಮಿಗಿ- ।
ಲೆನಿಸಿ ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿಗೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಸುವುದು ಮೌಲ್ಯದಲಿ ॥
ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದ ಪಾಲಕಡಲಿನ ।
ಘನತರದ ಶಯ್ಯೆಗಳ ಕೊಟ್ಟರೆ ।
ಮನದಣಿವ ದಾನಗಳ ಮಾಡಿದ ಪರಿಯದಾಗುವುದು ॥ ೨೭೫ ॥

ತರಣಿಯಂದದ ದೀಪಮಾಲೆಯ ।
ವಿರಚಿಸಿದ ಪರಿಯಹುದು ಕೇಳ್ ಕೇ- ।
ಶರಮಲಯಜಾಗರುಗಿರಿಯ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಫಲವಿಹುದು ॥
ಗರುಡನಂದದ ವಾಹನಂಗಳ ।
ಸುರತರೂದ್ಯಾನಗಳನರ್ಪಿಸಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸುರಧೇನು ದಾನವ ಕೊಟ್ಟ ಪರಿಯಹುದು ॥ ೨೭೬ ॥

ನೀರ ಹನಿಯಿಂದೆನಗೆ ಸಂತಸ ।
ಮೇರುಸಮವಾಗಿಹುದು ಸವಿಯಲಿ ।
ಕ್ಷೀರಕೃತವಾದಮೃತ ಪಕ್ವಾನ್ನಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲಿಹುದು ॥
ಧೀರ ಪಾರ್ಥನೆ ನೀನು ನಿಜ ಕ- ।
ಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದಿಯಾ ಸುದಾಮನ ।
ಕೋರವಾದವಲಕ್ಕಿ ತರಲದ ತಿಂದೆ ಸಾನೆಂತು ॥ ೨೭೭ ॥

ಎನಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯು ।
ಮನದೊಳೆಣಿಸೆನು ಹೆಚ್ಚುಕುಂದನು ।
ಮನಕೆ ತೃಪ್ತಿಯ ಕೊಡುವುದದು ಪಕ್ವಾನ್ನ ತುಚ್ಛವಲಾ ॥
ಎನಗೆ ಭಜಿಸುವ ಸಾಧನವು ಫಲ ।
ಮಿನುಗುತಿಹ ಜಲ ಪತ್ರ ಪುಷ್ಪವು ।
ಯೆನಗೆ ಪ್ರಿಯವಹುದೊಂದೆ ಭಾವವು ಸಾಧನವದಲ್ಲ ॥ ೨೭೮ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಿದ ತತ್ತ್ವ ಪೇಳಿದೆ ।
ಮರೆಯ ಬೇಡಿದ ಮುಂದೆ ಬುದ್ಧಿಯ ।
ತ್ವರಿತದಲಿ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡ್ಕೆ ಯನ್ನ ಮರೆಯದಲೆ ॥

ನಿರುತ ಭಕ್ತಿಪುರಃಸರದೊಳೆನ ।
ಗಿರದೆ ಪೂಜಿಸು ಸೇವಿಸ್ಕೆ ನಾ ।
ನಿರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಹೃದಯಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೨೨೯ ॥

ಯತ್ಕರೋಷಿ ಯದಶ್ನಾಸಿ ಯಜ್ಜುಹೋಷಿ ದದಾಸಿ ಯತ್ ।
ಯತ್ತಪಸ್ಯಸಿ ಕೌಂತೇಯ ತತ್ಕುರುಷ್ವ ಮದರ್ಪಣಮ್ ॥ ೨೭ ॥

ಯಾವ ವ್ಯವಸಾಯವನು ಮಾಡುವಿ ।
ಯಾವ ಭೋಗವ ಭೋಗಿಸುವಿ ನೀ ।
ಯಾವ ಯಜ್ಞವ ಮಾಡುವಿಯೊ ವಿಧವಿಧದಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಯಾವ ದಾನವ ಮಾಳ್ಪಿ ಪಾತ್ರಗೆ ।
ಸೇವಕಗೆ ಜೀವನವ ಕೊಡುವಿಯೊ ।
ಯಾವ ತಪ ಮೊದಲಾದ ಸಾಧನ ಮಾಳ್ಪಿ ಲೋಕದಲಿ ॥೨೩೦॥

ತಾನು ಮಾಡಿಹೆನೆಂದು ತೊರೆದಭಿ ।
ಮಾನವನು ತತ್ಕರ್ಮ ಮಾಳ್ಪದು ।
ಧ್ಯಾನಮನದಲಿ ಕರ್ಮದರವಿರ ಬಾರದ್ಕೆ ನರನೆ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಸರ್ವಕರ್ಮದ ।
ನೀನೆನಗೆ ಮಾಳ್ಪುದು ಸಮರ್ಪಣೆ ।
ಮಾನಿಸೀ ತತ್ತ್ವವನು ಲೌಕಿಕಕಾರ್ಯಕರ್ಮದಲಿ ॥ ೨೩೧ ॥

ಶುಭಾಶುಭಫಲೈರೇವಂ ಮೋಕ್ಷ್ಯಸೇ ಕರ್ಮಬಂಧನೈಃ ।
ಸಂನ್ಯಾಸಯೋಗಯುಕ್ತಾತ್ಮಾ ವಿಮುಕ್ತೋ ಮಾಮುಪೈಷ್ಯಸಿ ॥ ೨೮ ॥

ಒಲೆಯ ಬೆಂಕಿಯೊಳಿಟ್ಟ ಬೀಜವು ।
ನೆಲದೊಳಗೆ ಬಿತ್ತಿದರೆ ಬೆಳೆಯದು ।
ಮೊಳಕೆ ಬಾರದು ಮರವು ಬರುವುದೆ ನರನೆ ಹೇಳೆನಗೆ ॥
ಇಳೆಯೊಳೆಲ್ಲ ಶುಭಾಶುಭಕ್ರಿಯೆ ।
ಗಳನು ಯೆನಗರ್ಪಿಸಲು ಮುಂದಿನ ।
ಫಲವು ಬಾರದು ಜನನಮರಣದ ಯೋಚನೆಂಬ ಬೇಡ ॥೨೩೨॥

ಕರ್ಮವೆನಗರ್ಪಣೆಯ ಮಾಡಲು ।
ಜನ್ಮ ತಪ್ಪಿತು ಜನ್ಮ ತಪ್ಪಲು ।
ಕರ್ಮಫಲ ಸುಖದುಃಖ ತಪ್ಪಿತು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೨೩೩ ॥

ಕರ್ಮವುಳಿದರೆ ಫಲದ ದೆಸೆಯಿಂ ।
ಜನ್ಮವೆತ್ತಲು ಬೇಕು ಫಲವದು ।
ಜನ್ಮದಲಿ ಸುಖದುಃಖರೂಪದಿ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿಹುದು ॥

ಪೇಳಿಗಳೆಯದೆ ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಾಂ ।
ಹೇಳಿರುವ ಬಹು ಸುಲಭಮಾರ್ಗವ ।
ಸೇಳು ಶೀಘ್ರದಿ ಸಾಧಿಸ್ಕೆ ಸಂನ್ಯಾಸಯೋಗವಿದ ॥
ಬೀಳದೀ ಸುಖದುಃಖಜಲಧಿಲ ।
ತಾಳದಾಯಾಸವನು ಜಗದಲಿ ।
ಕೀಳು ದೇಹದ ಬಂಧಮೋಚನವಹುದು ಯೆನ್ನಲ್ಲ ॥ ೨೩೪ ॥

ಸಮೋಽಹಂ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ನ ಮೇ ದ್ವೇಷ್ಯೋಽಸ್ತಿ ನ ಪ್ರಿಯಃ ।
ಯೇ ಭಜಂತಿ ತು ಮಾಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಮಯಿ ತೇ ತೇಷು ಚಾಪ್ಯಹಮ್ ॥ ೨೯ ॥

ನಾನು ನೀನವನೆಂಬ ಭಾವದಿ ।
ಹೀನನಾಗಿಹೆ ದ್ವೇಷ ಮತ್ಸರ ।
ನಾನರಿಯೆ ಜಗದೊಳಗೆ ಸಮನಾಗಿರುವೆನೆಲ್ಲರಲಿ ॥
ಹಾನಿ ಮಾಡುತಹಂಕೃತಿಯ ಮನೆ ।
ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕ ಭಜಿಸಲೆನ್ನನು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಸೇವಿಸುವರೆನ್ನನೆ ತನುಮನೋಧನದಿ ॥೨೩೫॥

ಬೇರೆ ದೇಹವ ಧರಿಸಿ ನಡೆದರು ।
ತೋರದವರಲಿ ಬೇರೆತನವು ಶ ।
ರೀರ ಬೇರಾಗಿರಲು ಮನವೆನ್ನಸ್ವರೂಪವಲಾ ॥
ಭಾರಿ ಪ್ರೇಮದೊಳಾನು ವಾಸಿಪೆ ।
ಚಾರುತರ ಮದ್ಭಕ್ತಹೃದಯದಿ ।
ತೋರುವೆನು ನಾನಲ್ಲಿ ತೋರುವರೆನ್ನಲಾ ಜನರು ॥ ೨೩೬ ॥

ಭೂರಿತರ ವಿಸ್ತಾರ ವಟತರು ।
ತೋರುವುದು ಕಿರಿದಾದ ಬೀಜದಿ ।
ತೋರುವುದು ಮರದಲ್ಲಿ ಬೀಜವು ಯೆನ್ನದೀ ಪರಿಯು ॥
ಬೇರೆತನ ತೋರುವುದು ಹೆಸರಲಿ ।
ಬೇರೆತನವಿಲ್ಲೊಳಗೆ ನೋಡಲು ।
ತೋರುವೆನು ನಾನಲ್ಲಿ ತೋರುವುದೆನ್ನಲೀ ಜಗವು ॥ ೨೮೭ ॥

ಅನ್ಯರಿಂ ಕಡ ತಂದು ಧರಿಸಿದ ।
ಚಿನ್ನದಾಭರಣಗಳು ವ್ಯರ್ಥವು ।
ಮನ್ನಿಸುವರೀ ತೆರದಿ ತೋರ್ಪರುದಾಸವೃತ್ತಿಯನು ॥
ಭಿನ್ನ ಭಾವವ ಮರೆತು ಜಗದಲಿ ।
ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿ ಸಂತತ- ।
ವೆನ್ನ ರೂಪದೊಳೈಕ್ಯ ಹೊಂದುವರೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೨೮೮ ॥

ಪರಿಮಳವ ಕದ್ದೊಯ್ಯೆ ಗಾಳಿಯು ।
ಮರದ ಟೊಂಗೆಗೆ ಹೂವು ತೂಗುತ- ।
ಲಿರುವುದೈ ನಿರ್ವಾಸಮಪ್ಪುದು ಬಾಡಿ ಜೀವ್ವನಕ ॥
ಪರಿಯೊಳೆನ್ನಯ ಭಕ್ತವೃಂದವು ।
ತೊರೆದು ತನ್ನ ನಿಜಾತ್ಮಭಾವವ ।
ಭರದಿ ಕಾಲಕ್ರಮಣ ಮಾಳ್ಪದು ವಿಗತಕಲ್ಮಷವು ॥ ೨೮೯ ॥

ಅಪಿ ಚೇತ್ಸುದುರಾಚಾರೋ ಭಜತೇ ಮಾಮನನ್ಯಭಾಕ್ ।
ಸಾಧುರೇವ ಸ ಮಂತವ್ಯಃ ಸಮ್ಯಗ್ವ್ಯವಸಿತೋ ಹಿ ಸಃ ॥ ೩೦ ॥

ನರನೆ ಪ್ರೇಮದಲೆನ್ನ ಸೇವಿಸಿ ।
ನಿರುತ ಭಜಿಸುತ ಜನ್ಮಮರಣಜ- ।
ಕುರವ ನರನಾವಾತ ಗೆದ್ದನೊ ಯಾವನಪನಿರಲಿ ॥
ಧರಣಿಯೊಳಗಾ ನರನು ಪಾಪಾ- ।
ಚರಣಿಯಾದರು ಕಡೆಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ।
ಸೆರಗ ಹಿಡಿಯಲು ಸರ್ವಪಾಪವು ಬೂದಿಯಾಗುವುದು ॥ ೨೯೦ ॥

ಮರಣಕಾಲದ ಬುದ್ಧಿ ದೃಢತರ ।
ಬರುವುದೈ ಮುಂದಿನ ಜನುಮಕದು ।
ಪರಮಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡೆ ಮೃತಿಯಂತಿಕದ ಕಾಲದಲಿ ॥
ಶರಣಿಜನರೊಳಗುತ್ತಮನು ಯೆಂ- ।
ದರಿತುಕೋ ನೀನವನ ನಿಜವಿದು ।
ಹರಣವಪ್ಪದು ಪೂರ್ವವಯಸಿನ ಪಾಪವೃಂದವದು ॥ ೨೯೧ ॥

ನೆರೆಯೊಳಗೆ ಮಡುವಿನಲಿ ಧುಮುಕಲು ।
ಮರಣ ಬಂತೆಂಬರು ಸುಗಾಢದಿ ।
ಮರಳಿ ಮೇಲಕೆ ಬಂದು ದಂಡೆಗೆ ಹತ್ತಿದರೆ ಕಡೆಗೆ ॥
ಮರಣ ಬಂತೆಂದೆನುವರೇ ಯವ ।
ತಿರಿಗಿ ಬದುಕಿನೆಂದು ಪೇಳ್ವರು ।
ಮರಣವದು ನಿಜವಲ್ಲ ಬದುಕಿದುದಿದುವೆ ನಿಜ ಮಾತು ॥ ೨೯೨ ॥

ಈ ತೆರದಲಾ ಪೂರ್ವವಯಸಿನ ।
ಪಾತಕಂಗಳ ರಾಶಿ ಕಡೆಗಿನ ।
ಪೂತಕರ್ಮಾಚರಣಭಕ್ತಿಯು ಸುಡದೆ ಬಿಡುತಿಹುದೆ ॥
ಪಾತಕರಪಾಪಸ್ವರೂಪನು ।
ಸೋತು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವೆಂಬುವ ।
ತೀರ್ಥದಲಿ ಸುಸ್ನಾತನಾಗುತ ಶರಣ ಹೊಗಲೆನ್ನ ॥ ೨೯೩ ॥

ಕುಲ ಪವಿತ್ರವದಾಯ್ತು ನಿರ್ಮಲ ।
ಫಲಿಸುವನಲಾ ನಿಜ ಕುಲೀನತೆ ।
ತಿಳಿಯೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಯ್ತು ಜನ್ಮವು ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆನ್ನ ॥
ತಿಳಿವನವ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ ।
ಫಲಿಸುವನು ತಪಆಚರಣಫಲ ।
ಬಳಿಕ ಕೇಳಷ್ಟಾಂಗಯೋಗವು ಬರುವುದವನಿಂಗೆ ॥ ೨೯೪ ॥

ಮನದ ಬುದ್ಧಿಯ ಸರ್ವಕ್ರಿಯೆಗಳ ।
ಘನತರದ ದೃಢಭಕ್ತಿಭಾವದ ।
ಸುಣುಪು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸುತೆನಗೆ ಕೊಡಲದನು ॥
ಹನನವಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಕರ್ಮವು ।
ಯೆನಗೆ ಪ್ರೀತಿಯು ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯೆನಗೆ ಸರ್ವವನರ್ಪಿಸುವ ನರ ಪಡೆವನೈ ಮೋಕ್ಷ ॥ ೨೯೫ ॥

ಕ್ಷಿಪ್ರಂ ಭವತಿ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ಶಶ್ವಚ್ಛಾಂತಿಂ ನಿಗಚ್ಛತಿ ।
ಕೌಂತೇಯ ಪ್ರತಿಜಾನೀಹಿ ನ ಮೇ ಭಕ್ತಃ ಪ್ರಣಶ್ಯತಿ ॥ ೩೧ ॥

ಬರುವುದೆರಡನೆ ಗತಿಯು ಮರಗೋ- ।
ತ್ತರವೆನುತ ಕಲ್ಪನೆಯು ನಿನಗಿರೆ ।
ತೊರೆಯ ಬೇಕಾ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಯನು ಧನಂಜಯನೆ ॥
ಅರರೆಯಮೃತದ ಬಾವಿಯಲಿ ಬಿ- ।
ದ್ದಿರುವನಿಗೆ ಸಾವಹುದೆ ನೋಡಲು ।
ಶರಣಿಗಳು ಮದ್ರೂಪರಪ್ಪರು ಭಜನಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೯೬ ॥

ದಿನಪನುಗಯಿಪ ತನಕ ಕತ್ತಲೆ- ।
ಯೆನುವರೀ ಲೋಕದಲಿ ಕತ್ತಲೆ ।
ದಿನಪನಭಿಮುಖ ಮಿನುಗುವುದೆ ಕತ್ತಲೆಂಬ ಕರಗುವುದು ॥
ಅನಿತು ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಯು ।
ದಿನಪನುದಯಿಸದಿರಲು ಪಾಪಗ- ।
ಳೆನುತ ತಿಳಿ ಕೌಂತೇಯ ಯೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿಯೇ ಮುಖ್ಯ ॥ ೯೭ ॥

ಶರಣಿಗಳು ನಿಜ ಚಿತ್ತವೆನ್ನಯ ।
ಚರಣಕರ್ಪಿಸಿ ಯೋಗ ಮಾಡಲು ।
ಭರದೊಳೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪದೊಳಗೈಕ್ಯವನು ಹೊಂದುವರು ॥
ತ್ವರೆಯಲಪ್ಪರು ಮತ್ಸ್ವರೂಪರು ।
ಶರಣಜನರಿಂ ಭಿನ್ನನಿಲ್ಲಾಂ ।
ಶರಣಿಗಳು ಮಮ ನೋಡು ವೈಷ್ಣವರಿಹರು ಪಾವನರು ॥ ೯೮ ॥

ಒಂದು ದೀಪಜ್ಯೋತಿಯಿಂ ಮ- ।
ತ್ತೊಂದು ದೀಪವ ಹಚ್ಚಲೆರಡವು ।
ಚಂದದಿಂದೇಕಸ್ವರೂಪಗಳಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ಹಿಂದಿನೆರಡನೆ ದೀಪವಾವುದು ।
ಬಂದವುದೆ ಧ್ಯಾನದಲಿ ಕೇಳದ- ।
ರಂದದಲಿ ಮದ್ರೂಪರಪ್ಪರನನ್ಯಭಾಗ್ಯನರು ॥ ೯೯ ॥

ಇಂತಿರುವ ಶರಣಿಗಳಿಗೆನ್ನಯ ।
ಕಾಂತಿಯೇ ನಿಜ ಕಾಂತಿ ಯೆನ್ನಯ ।
ಶಾಂತಿಯೇ ನಿಜ ಶಾಂತಿ ಯೆನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯು ॥
ಎಂತು ವರ್ಣಿಸಲವರು ನೆರೆ ಬೀ- ।
ಮಂತರಪ್ಪರು ಯೆನ್ನ ಜೀವದಿ ।
ಕುಂತಿಯಾತ್ಮಜ ಕೇಳು ನಾನೀ ತೆರದಿ ಪೇಳಿದುದ ॥೨೦೦॥

ಮೇಲೆಮೇಲಿಂದೆಷ್ಟು ನಿನಗಾಂ ।
ಪೇಳಲೈ ಕೌಂತೇಯ ತಿರಿತಿರಿ- ।
ಗಾಲಿಸೈ ಮನಗೊಟ್ಟು ತತ್ತ್ವವ ಮರೆಯ ಬಾರದದ ॥
ತಾಳ ಬೇಕೈ ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ।
ಜೋಳ ಬಾರದು ಮರೆವು ಯಿದರಲಿ ।
ಕೇಳು ಯೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಲು ಯೆನ್ನ ಸೇರುವರು ॥ ೨೦೧ ॥

ಬೇಡವೆನಗೆ ಕುಲೀನ ಜನ್ಮವು ।
ಬೇಡ ವರ್ಣೋತ್ಕೃಷ್ಟತ್ವವೆನಗದು ।
ಬೇಡವೆನಗಾ ಶಾಸ್ತ್ರನಾರದ ವಿಪುಲ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ॥
ಬೇಡ ರೂಪದ ಬೇಡ ವಯಸಿನ ।
ಪ್ರೌಢತೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸುಗಾಢತೆ ।
ಬೇಡವೆನಗದು ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಯೆಲ್ಲವಿವು ವ್ಯರ್ಥ ॥ ೨೦೨ ॥

ತೆನೆಗಳೇನುಪಯೋಗಿ ಧಾನ್ಯದ ।
ಕಣಗಳಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲೈ ।
ಜನರ ವಾಸಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲದ ನಗರ ಸುಂದರವೆ ॥
ಒಣಗಿರುವ ಕಾಸಾರ ವ್ಯರ್ಥವು ।
ವನದಿ ದುಃಖಿಯು ಗಂಟು ದುಃಖಿಗೆ ।
ಗುಣವ ಕೊಡುವುದೆ ಮರಕೆ ಬಂದಿರಲೇನು ಹೂ ಬರದ ॥೨೦೩॥

ಮೆರೆಯುತಿಹ ಸಕಲಾವಯವಗಳು ।
ಒರುವುವೇನುಪಯೋಗಕಂಗದಿ ।
ತೊರೆಯಲಂಗವ ಜೀವನಂಗಕೆ ಶವವಿದೆನ್ನುವರು ॥
ಪರಿಯೊಳಾ ಕುಲಜಾತಿಗೌರವ ।
ಮೆರೆವ ವೈಭವ ಶಾಸ್ತ್ರಕುಶಲತೆ ।
ಒರಿದೆ ಶವವಾಗಿರುವುವೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ ಯಿಲ್ಲದೊಡೆ ॥ ೨೦೪ ॥

ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ನರರ ಜೀವಿತ ।
ಸತ್ತ ಪರಿಯಲ್ಲೈ ನರೋತ್ತಮ ।
ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ಪಾಷಾಣವಿಲ್ಲವೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನಲಿ ॥
ಬತ್ತಲೇನದ ದಟ್ಟ ಛಾಯೆಯು ।
ಕತ್ತರಿಸುವುವು ಮುಳ್ಳ ನೊಸೆಗಳು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಸಜ್ಜನರು ತ್ಯಜಿಪರು ಹಿಪರಿಬಿದಗಳನು ॥ ೨೦೫ ॥

ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ನರರ ಪುಣ್ಯದ ।
ಮೊತ್ತಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿವುವಲ್ಲವೆ ।
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ಜನ್ಮವವರದು ನರಪಶುಗಳವರು ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಬೇವಿಂಗೆ ಫಲಗಳ ।
ಮೊತ್ತವಾದರವೇನು ವಾಯಸ- ।
ಕುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಖಾದ್ಯವಾಯಿತು ಬೇರೆ ಫಲವಿಯುದೆ ॥ ॥೨೦೬

ಪರಿಪರಿಯ ಷಡ್ರಸದ ಪಾಕವ ।
ಭರಣೆ ಬಡಿಸುತ ತಂದು ಹಾದಿಯ ।
ಲಿರಿಸಿದರೆ ನಾಯ್ಗಳಿಗೆ ಯೌಶಣವಲ್ಲದೇನಿಹುದು ॥
ಪರಿಯಲೀ ಮಾನವನು ಸಂಸೃತಿ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ಸುಕೃತವನು ಮಾಡದೆ ।
ತೊರೆದರಾ ದೃಢಭಕ್ತಿ ಜನ್ಮವು ದುಃಖದಾಗರವು ॥ ೩೦೭ ॥

ಬೇಡ ಸತ್ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವು ।
ಬೇಡ ಜಾತಿಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತನವದು ।
ಕಾಡುಪಶುಚಂಡಾಲಜನ್ಮದಿ ಬಂದರೇನಹುದು ॥
ರೂಢಿಯಲಿ ಬೇಕೊಂದು ಭಕ್ತಿಯು ।
ನೋಡು ಹಿಡಿಯಲು ಮೊಸಳೆಯಾನೆಯ ।
ಮಾಡಿತೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ ಯಾನೆಯು ಮುಕ್ತಿ ದೊರಕಿಸಿತು ॥ ೩೦೮ ॥

ಮಾಂ ಹಿ ಪಾರ್ಥ ವ್ಯಪಾಶ್ರಿತ್ಯ ಯೇಽಪಿ ಸ್ಯುಃ ಪಾಪಯೋನಯಃ ।
ಸ್ತ್ರಿಯೋ ವೈಶ್ಯಾಸ್ತಥಾ ಶೂದ್ರಾಸ್ತೇಽಪಿ ಯಾಂತಿ ಪರಾಂ ಗತಿಮ್ ॥ ೩೨ ॥

ನರನೆ ಜಾತಿನಿನೀಚರಾಗಲಿ ।
ಬರಲಿಯಧಮಾಧಮದಿ ಜನ್ಮದಿ ।
ದುರಿತರಾಶಿಯೊಳಿರಲಿ ಮೂರ್ಖರು ಕಲ್ಲುಗಳೆಯಿರಲಿ ॥
ಶರಣಿಗಳು ಮಮ ಚರಣದಲಿ ದೃಢ- ।
ತರದ ಭಕ್ತಿಯ ಭಾವವೊಂದಿರ- ।
ಲರರೆ ಮುಕ್ತಿಯರಹರು ಸೇರುವರೆನ್ನನೇ ಯವರು ॥ ೩೦೯ ॥

ಸ್ಮರಿಸುವರು ನಾಲಿಗೆಯೊಳೆನ್ನನೆ ।
ನಿರುತ ನೋಡುವರೆನ್ನ ರೂಪವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಂಕಲ್ಪವೆನ್ನಯ ಮೇಲೆ ತೋರುವುದು ॥
ಪರವಿಷಯದಲ್ಲೆನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ ।
ಹೊರತು ಹೋಗದು ಶ್ರವಣ ಮೇಣಾ ।
ಶರಣಿ ಪುರುಷರಿಗೆನ್ನ ಸೇವೆಯೆ ಸತತ ಭೂಷಣವು ॥ ೩೧೦ ॥

ಜ್ಞಾನವಿಷಯವು ನಾನು ನನ್ನಿಂ ।
ಹೀನ ಜ್ಞಾನವದಲ್ಲವೆಂಬರು ।
ನಾನು ದೊರೆತರೆ ಜೀವಿಪರು ನನ್ಹೊರತು ಮಡಿಯುವರು ॥
ನಾನೆ ಸರ್ವಾಧಾರನೆನುತಲಿ ।
ಮಾಪಿಸುತ ಸರ್ವಸ್ವವೆನ್ನಲಿ ।
ದೀನತನದಿಂದರ್ಪಿಸುವರೈ ಸರ್ವಭಾವದಲಿ ॥ ೩೧೧ ॥

ಜನಿಸಲವರೀ ಪಾಪರಾಶಿಯ ।
ಜನುಮದಲಿ ಮೇಣ್ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕಲಿಯದೆ ।
ಮಿನುಗಲವರಾ ಮೂಢತನದಲಿ ಮೂರ್ಖರಾಗಿರಲಿ ॥
ಎನಗೆ ಸರಿಯಹರವರು ತೂಕದೊ- ।
ಳೆಣಿಸದಿರು ಕಡಿಮೆಗಳು ಯೆನ್ನವ- ।
ರೆನುತ ಭಕ್ತಿಯ ನೋಡು ಯೆನ್ನಯ ಗೂಢ ತತ್ತ್ವವಿದು ॥ ೩೧೨ ॥

ದೈತ್ಯರಾದರು ಸುರರಿಗೌನ್ನ್ಯವ- ।
ನುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ತಂ- ।
ದಿತ್ತರೈ ಕಂಬದಲಿ ನರಹರಿಯಾಗಿ ಬಂದೆನಲಾ ॥
ದೈತ್ಯನಾ ಪ್ರಹ್ಲಾದನೆನ್ನಯ ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೋಸುಗ ಬಹಳ ಸಂಕಟ ।
ಹೊತ್ತನಲ್ಲಾ ಹಾರಿ ಬಂದೆನು ಭಕ್ತಿಗಾಂ ಮೆಚ್ಚಿ ॥ ೩೧೩ ॥

ಚಿತ್ರತರವದು ದೈತ್ಯಜನಪತಿ- ।
ಪುತ್ರಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಚರಿತ್ರವು ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಪ್ಪುದು ಸಿದ್ಧಿಯವನ ಚರಿತ್ರಪರನದಲಿ ॥
ದೈತ್ಯಕುಲದಲಿ ಜನಿಸಿದೊಡನೆಯು ।
ಭಕ್ತನವ ದೇವೇಂದ್ರನಿಂ ಮಿಗಿ- ।
ಲುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಭಕ್ತಿ ಕಾರಣ ಜಾತಿಯೇನಿಹುದು ॥ ೩೧೪ ॥

ಅರಸನಕ್ಷರಮುದ್ರೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ।
ಬರುವುದೈ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನದ ।
ಪರಿಯ ಯೋಗ್ಯತೆ ಸಕಲ ವಸ್ತುವ ಜೋಡಿಸುವುದದುವೆ ॥
ಅರಸನಾಜ್ಞೆಯ ಹೊರತು ಕಾರ್ತ- ।
ಸ್ವರಕೆ ರಜತಕೆ ಬಹುದೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ನರನೆ ಯೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿಯಧಿಕಾರವನು ಕೊಡುತಿಹುದು ॥ ೩೧೫ ॥

ಮರೆತು ಸರ್ವಸ್ವವನು ಯೆನ್ನಲಿ ।
ನಿರುತ ಬುದ್ಧಿಯ ಮನವನರ್ಪಿಸೆ ।
ಬರುವುದಾಢ್ಯತೆ ಮೇಣು ಸರ್ವಜ್ಞತೆಯು ಯೆನ್ನಿಂದ ॥
ನರನೆ ಕೇಳದರಿಂದ ಜಾತಿಯ- ।
ನರಿಯೆನ್ನೈ ಕುಲಜಾತಿ ವ್ಯರ್ಥವು ।
ನೆರೆವುದೊಂದೇ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಿಯತಮವೆನಗೆ ವಿಶ್ವದಲಿ ॥ ೩೧೬ ॥

ಒಂದೆ ಮನದಲಿ ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ।
ಚಂದದಿಂ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕೈ ।
ಕುಂದುಹೆಚ್ಚನು ನೋಡೆ ಜಾತಿಯ ಕುಲವನೆಣಿಸೆನಲಾ ॥
ಬಂದು ಸೇರುವರೆನ್ನ ಸರ್ವರು ।
ಹಿಂದೆ ಬೇಕಾದ್ದಿರಲಿ ಜಾತಿ ಪು- ।
ರಂದರಾತ್ಮಜ ಕೇಳು ತತ್ತ್ವವ ನಿನಗೆ ಪೇಳಿದೆನು ॥ ೩೧೭ ॥

ಮಳೆಯ ಜಲವ್ರೋಣಿಯಲಿ ಪರಿಯಲು ।
ಹಲವರದ ನೀರ್ಹಳ್ಳವೆನುವರು ।
ಜಲವು ಭಾಗೀರಥಿಯ ಸೇರಲು ಗಂಗೆಯೆನಿಸುವ್ರದು ॥
ತಿಳಿಯೆ ಚಂದನ ಖದಿರ ಭೇದವು ।
ಹೊಳೆವ ಬೆಂಕಿಯ ಹೊರಗೆ ತೋರ್ಪುದು ।
ಜ್ವಲನದೊಳಗಾ ಸರ್ವಭೇದವು ಹಾರಿಹೋಗುವ್ರದು ॥ ೩೧೮ ॥

ಎನ್ನ ಸೇರುವ ತನಕ ಮಾನುಷ- ।
ವರ್ಣಭೇದವು ವೈಶ್ಯಶೂದ್ರನು ।
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನಪ್ರಕಾರ ಸ್ತ್ರೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ॥
ಎನ್ನ ಸೇರಿದ ಬಳಿಕ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಭಿನ್ನತೆಯು ನಾಶಿಪುದು ಕ್ಷಣದಲಿ ।
ಭಿನ್ನಭಾವವ ಕಳೆವುದಲ್ಲಾ ಲವಣ ನೀರೊಳಗೆ ॥ ೩೧೯ ॥

ಹರಿದು ಕದಲಿಗೆ ಸೇರುವನಕವೆ ।
ಯೊರವು ನದಿ ನದವೆಂದು ಕರೆವರು ।
ಹರಿದು ಕಡಲನು ಸೇರಲೆಲ್ಲವು ಕಡಲೆನಿಸುತಿಹುದು ॥
ನರನೆ ಯೆನ್ನನು ಸೇರುವನಕವೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಬಹು ಭೇದಭಾವವು ।
ಬರುವುದೊಂದೇ ಭಾವವೆನ್ನನು ಸೇರಿದಾಕ್ಷಣದಿ ॥ ೩೨೦ ॥

ಹೊಡೆದು ಬಿಡುವೆನೆನುತ್ತ ಕಬ್ಬಿಣ- ।
ವೊಡನೆ ಸ್ಪರಿಶವ ಬಡಿಯಲಾಕ್ಷಣ ।
ಬಿಡುವುದೈ ಲೋಹತ್ವ ತಾನೇ ಸ್ವರ್ಣವಾಗುವುದು ॥
ಒಡನೆ ಯೆನ್ನಯ ಕಡೆಗೆ ಮನವನು ।
ಬಿಡಲು ಯೆನ್ನಂತಾಗುವನು ನಿಜ ।
ಕೊಡವಿಯಲಿ ಕಾರಣವದಾಗಲಿ ಯಾವುದೇನಿದಕೆ ॥ ೩೨೧ ॥

ನಂದಗೋಕುಲವಾಸಿ ಗೋಪಿಯು- ।
ರಂದು ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ।
ಬಂದು ಯೆನ್ನನು ಸೇರ್ದರೈ ಮದ್ರೂಪರಾದರಲಾ ॥
ಬಂಧುರದ ವೈರದಲಿ ಚೈದ್ಯನು ।
ಬಂದನೆನ್ನಯ ಕಡೆಗೆ ತಾಂ ಭಯ- ।
ದಿಂದ ಕಂಸನು ಸೇರ್ದನೆನ್ನನು ಭಿನ್ನಕಾರಣದಿ ॥ ೩೨೨ ॥

ಯಾದವರು ಪಾಂಡವನೆ ಬಾಂಧವ- ।
ರಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ವಸುದೇ- ।
ವಾದಿಗಳು ಮಮತೆಯಲಿ ಸಾಯುಜ್ಯವನು ಪಡೆದರಲಾ ॥
ಆದನೈ ವಶ ನಾರದಪ್ರ- ।
ಹ್ಲಾದಶುಕಧ್ರುವಮುಖ್ಯರಿಗೆ ನಾ- ।
ನಾದೆ ವಶ ಸನಕಾದಿಗಳಿಗಾಂ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೩೨೩ ॥

ನರನೆ ಗೋಪಿಗಳವರು ಕಾಮಾ- ।
ತುರತೆಯಿಂ ಭಯದಿಂದ ಕಂಸನು ।
ದುರುಳ ಶಿಶುಪಾಲಾದಿಗಳು ಶತ್ರುತ್ವದಿಂದೆನ್ನ ॥
ದೊರಕಿಸಿದರೈ ಮೋಕ್ಷಪದವನು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಮಾರ್ಗಗಳು ಸಿದ್ಧಿಯ ।
ಮೆರೆವ ಭಕ್ತಿ ದ್ವೇಷ ಕಾಮಾತುರತೆ ವೈರಾಗ್ಯ ॥ ೩೨೪ ॥

ಕೊರತೆಯಿರದೈ ವರ್ಗದಲಿ ಹಲ- ।
ವಿರುವುವೈ ಮಾರ್ಗಗಳು ಜನ್ಮದ ।
ಪರಿಯ ಚಿಂತೆಯೆ ಬೇಡ ಯೆನ್ನನು ಸೇರುವರೆ ನೋಡು ॥
ಎರಡರೊಳಗೊಂದಿರಲಿ ಯೆನ್ನೊಳೆ ।
ಬರಲಿ ಭಕ್ತಿಯು ವೈರವಥವಾ ।
ಯೆರಡು ಹಾದಿಗಳೆನ್ನನೇ ಸೇರುವುವು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೨೫ ॥

ಇರಲಿ ಕಾರಣ ಯಾವುದಾದರು ।
ಬರಲು ಯೆನಗೆನೆ ಶರಣ ನಾನಾ ।
ಪರಿಯೊಳೆನ್ನೊಳು ಪಡೆವರೈ ಸಾಯುಜ್ಯವನು ಪಾರ್ಥ ॥
ಶರಣ ಬಂದರೆ ಸಾಕು ವೈಶ್ಯರು ।
ತರುಣಿಯರು ಮೇಣ್ ಶೂದ್ರರಾಗಲಿ ।
ಬರುತಲೆನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯ ಪಡೆವರು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೩೨೬ ॥

ಕಿಂ ಪುನರ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಃ ಪುಣ್ಯಾ ಭಕ್ತಾ ರಾಜರ್ಷಯಸ್ತಥಾ ।
ಅನಿತ್ಯಮಸುಖಂ ಲೋಕಮಿಮಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಭಜಸ್ವ ಮಾಮ್ ॥ ೩೩ ॥

ನರನೆ ವಿಪ್ರರು ಮಾನವರ ಕುಲ- ।
ಕಿರುವನ್ನೆ ಸುಚ್ಛತ್ರಚಾಮರ- ।
ವರರೆ ಸುರಲೋಕಾಗ್ರಹಾರರು ಮಂತ್ರಗೇಹಗಳು ॥
ಧರಣಿತಳಕಿವರಮರರಿರುವರು ।
ತರುವರ್‍ನೈ ತೀರ್ಥಗಳಿಗುದಯಪ ।
ಮೆರೆವರಿವರ್‍ನೈ ಮೂರ್ತಿಧಾರಿ ತಪೋsವತಾರಗಳು ॥ ೩೨೭ ॥

ವಾಸಗೈಯ್ವರು ಸತತ ಯಜ್ಞಾದಿ ।
ವಾಸವಿಯೆ ವೇದಂಗಳಿಗೆ ನಿ- ।
ರ್ದೋಷ ದೃಢತರ ಕವಚಗಳೆ ಸರಿ ವೇದರಕ್ಷಕರು ॥
ಲೇಸು ಮಂಗಲ ವರ್ಧಿಸುವರ್‍ನೈ ।
ಭಾಸುರದ ನಿಜ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹು- ।
ತಾಶನಿಂಗಾಯುಷ್ಯ ಕೊಡುವರು ಹಾಡಿ ಹರಸುತಲಿ ॥೩೨೮॥

ಶರಧಿ ತನ್ನಯ ಜಲದೊಳಾಶ್ರಯ ।
ನಿರುತ ಕೊಟ್ಟಿಹುದಗ್ನಿಗಾ ಭೂ- ।
ಸುರರ ವಚನದಲಿವರ ಮಹಿಮೆಯನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು ನಾ ।
ತ್ವರಿತದಲಿ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಕೌಸ್ತುಭ- ।
ವರಮಣಿಯ ಹಾರವನು ಬದಿಗಿಟ್ಟೆನು ಸಸಂಭ್ರಮದಿ ॥ ೩೨೯ ॥

ಚರಣರಜವನು ವಕ್ಷದಲಿ ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಸ ಬೇಕೆಂದೀ ಪರಿಯ ತ- ।
ತ್ವರತೆಯಾಂತಾಂ ಚರಣವನು ಧರಿಸಿದೆನು ವಕ್ಷದಲಿ ॥
ಇರುವುದೀ ವಕ್ಷದಲಿ ಮುದ್ರೆಯು ।
ಧರಿಸಿದೆನು ನಾನಿದ ನಿರಂತರ ।
ಪರಮಭಾಗ್ಯವಿದೆಂದು ನಂಬುವೆ ನಿಜದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥೩೩೦॥

ಭೂಸುರರ ಕೋಪವದು ಕಾಲನ ।
ವಾಸ ರುದ್ರಾಗ್ನಿಯನು ಪೋಲ್ವುದು ।
ದಾಸಿಯಾಗುವರಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳವರ ಕರುಣದಲಿ ॥
ಈಸು ಪರಿ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗಿಹ ।
ಭೂಸುರರು ಭಕ್ತಿಯನು ಮಾಡಲಿ- ।
ಕೇಸು ಪರಿಯಲಿ ಪೇಳಲೆನ್ನನು ಸೇರ್ವರೈಯವರು ॥೩೩೧॥

ಚಂದನದ ಸಂಗದಲಿ ಬೇವಿಗೆ ।
ಬಂದವುದು ಯೋಗ್ಯತೆಯು ದೇವರ ।
ಕಂಧರದಿ ಮಸ್ತಕದೊಳೇರ್ವುದು ಸಂಗಮಹಿಮೆಯಲಿ ॥
ಚಂದನವೆ ದೇವರಿಗಮಾನ್ಯವಿ- ।
ದೆಂದು ಪೇಳುವರಾರು ಪೇಳದೆ ।
ಕುಂದನಿತ್ತರೆ ನಿಜವಿದೆನ್ನುತ ನಂಬುವವರಾರು ॥ ೩೩೨ ॥

ಹರನು ಸೇವಿಸಿ ವಿಷವನಂತರ ।
ಧರಿಸಿದನು ಮಸ್ತಕದೊಳರೆಚಂ- ।
ದಿರನನ್ನೆ ತದ್ದಾಹಪರಿಹಾರಾರ್ಥ ನೋಡಿದರೆ ॥
ನಿರುತ ದಾಹವ ಪರಿಹರಿಸುತಿಹ ।
ಸರುವ ಚಂದ್ರನಿಗಿಂತ ಶಾಂತಿಯ ।
ನಿರುತ ಕೊಡುತಿಹ ಪರಿಮಳದ ಚಂದನವ ತ್ಯಜಿಸುವನೆ ॥ ೩೩೩ ॥

ಊರೊಳಗೆ ಹರಿಯುತಿಹ ನೀರದು ।
ಸೇರಲಾ ಗಂಗಾನದಿಯನದು ।
ಸೇರುವುದಲಾ ಗಂಗೆ ಶರಧಿಗೆ ಬೇರೆ ಗತಿಯಿಹುದೆ ॥
ಧಾರುಣಿಲಿ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಗತಿಯಾ- ।
ಧಾರನಾಗಿಹೆನೆನ್ನ ಬಿಟ್ಟರೆ ।
ಯಾರವರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ರಾಜರ್ಷಿಗಳ ರಕ್ಷಿಪರು ॥ ೩೩೪ ॥

ನಾನು ಸರ್ವರಿಗಿಹೆನು ಮುಕ್ತಿ- ।
ಸ್ಥಾನ ಭಕ್ತಿಯ ಮೂಲಬೀಜವು ।
ನೀನು ನಂಬೀ ತತ್ತ್ವ ಪೇಳಿದೆ ನಿನಗೆ ಪೋದದಲಿ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಶತರಂಧ್ರವಿರುತಿಹ ।
ದ್ರೋಣಿಯಲಿ ಕೂತಿರಲು ಮುಳುಗದೆ ।
ತಾನು ಶರಧಿಯ ದಾಟುವೆನು ಯೆಂದಾರು ಹೇಳುವರು ॥ ೩೩೫ ॥

ಸುರಿಯುತಿರಲಾ ಶಸ್ತ್ರಮಳೆಯದು ।
ಶರಗಳೆನ್ನನು ಕಾಡಲಾರವು ।
ಧರಿಸುತೀಪರಿ ಭರವಸವ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾರಿಹರು ॥
ಬರಲು ದೇಹಕೆ ರುಜೆಯು ದೋಷವ ।
ಹರಿಪ ದಿವ್ಯೌಷಧವನಂಗೀ- ।
ಕರಿಸದಿಹನಾರಿಹನು ಮರುಳನ ಹೊರತು ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೩೩೬ ॥

ಬೀಳುತಿರಲಾ ಕಲ್ಲು ಮೈಯಲಿ ।
ಧಾಲಿನಿಂ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡದ ।
ಖೂಳನಿರುವನೆ ಜಗದಿ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಜ್ವಾಲೆ ನಾಲ್ದೆಸೆ ಪಸರಿಸಲು ತ- ।
ಜ್ಜ್ವಾಲೆಯಿಂ ತಾನೋಡಿ ಹೋಗದೆ ।
ತಾಳುವನೆ ಮರಣವನು ತಜ್ಜ್ವಾಲೆಯಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೩೭ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ದುಃಖಂಗಳಲಿ ಪೀ- ।
ಡಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವು ।
ಬರಲು ಜನ್ಮಕೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಿ ನರರು ಕರ್ಮದಲಿ ॥
ಮರೆಯುತೆನ್ನಯ ಭಜನ ಮಾಡದೆ ।
ಪರಿಹರಿಸುವರೆ ದುಃಖಶರಧಿಯ ।
ನರರು ಯೇತಕೆ ಯೆನ್ನ ಭಜನವ ಮಾಡದಿರುತಿಹರು ॥ ೩೩೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಯೆನ್ನ ಭಜನದ ।
ಹೊರತು ನರರಿಂಗಿಹುದೆ ಸಾಧನ- ।
ವೆರಡನೆಯ ಸಾಧನವು ಸಿದ್ಧಿಯ ಕೀಲಿ ಗುರುಕೀಲಿ ॥
ಭರವಸವು ಮೋಣಿಹುದೆ ಯೆನ್ನನು ।
ಹೊರತು ವಿದ್ಯಾರೂಪವಯುಗಳು ।
ನಿರುತ ಸುಖವನು ಕೊಡುವುವೇ ಹೇಳೆನಗೆ ನೀನೀಗ ॥ ೩೩೯ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಸುಖಸಾಧನಂಗಳು ।
ಒರಿದೆ ದೇಹದ ಸೌಖ್ಯಕಾಗಿಯೆ ।
ಮರಣವಶವಾಗಿಹುದು ದೇಹವು ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲಿ ॥
ಅರರೆ ಕೇಳೀ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ।
ಪಿರಿದು ಮಾನವರೂಪಸಂತೆಯು ।
ಮರಣರೂಪದ ಮಾನ ಸುಖದುಃಖಾದಿ ವಸ್ತುಗಳು ॥ ೩೪೦ ॥

ನರನೆ ಸಂತೆಯು ಮೆರೆವುದಿದರಲಿ ।
ಪರಮಸುಖಸಾಧನವ ಕೊಳುವರೆ ।
ಯಿರುವುದೇ ಸಾಧನವು ಸಂತೆಯು ದುಃಖರೂಪವಲಾ ॥
ಅರರೆ ಬೆಂಕಿಯು ಹಾರಿ ತದನಂ- ।
ತರಕುಳಿವ ಬೂದಿಯನೆಯೂದಲು ।
ಬರುವುದೇ ದೀಪಕ್ಕೆ ಜ್ಯೋತಿಯು ವ್ಯರ್ಥವೀಯತ್ನ ॥ ೩೪೧ ॥

ವಿಷದ ಗಡ್ಡೆಯ ಹಿಡಿದು ಹಿಂಡುತ ।
ರಸವನಮೃತವಿದೆನ್ನುತಲಿ ಪ್ರಾ- ।
ಶಿಸಲು ಕೇಳಮರತ್ವ ಸಿಗುವುದೆ ಯಿಚ್ಛೆ ನಿಷ್ಫಲವು ॥
ವಿಷಯಸುಖವದು ದುಃಖಕಾರಕ ।
ವಸುಮತಿಯೊಳಿದ ತಿಳಿಯರಜ್ಞರು ।
ವಿಷಯಸುಖಸೇವನೆಯ ಮಾಡದೆ ಬಿಡರು ಮೂರ್ಖರಲಾ ॥ ೩೪೨ ॥

ತನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಗಾಯವಾಗಲು ।
ತನ್ನ ತಲೆಯನು ಕಡಿದು ಕಟ್ಟುವ ।
ಸುಜ್ಞರೈ ಕೇಳ್ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ನರರು ಪಂಡಿತರು ॥
ಪೂರ್ಣಸುಖಸಾಧನವದಾವುದು ।
ಯೆನ್ನವೀನುಡಿ ಕಿವಿಯ ಕೇಳಲಿ ।
ಮಾನ್ಯವಿಲ್ಲನ್ಯರಿಗೆ ಸುಖಕಲ್ಪನೆಯ ಬಾರದಲಾ ॥ ೩೪೩ ॥

ಉರಿವ ಕೆಂಡದ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇ- ।
ಲಿರಲು ಶಾಂತಿಯು ನಿದ್ದೆ ಪೇಳ್ವುದೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಮೃತ್ಯುಲೋಕದ ಚಂದ್ರ ಕ್ಷಯರೋಗಿ ॥
ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬರುವನು ।
ಮರಳಿಯಸ್ತಾಚಲಕೆ ಪೋಗುವ ।
ಬಿರುದನೇ ಮಾಡಿಹನು ದುಃಖವದಿಹುದು ಸುಖರೂಪಿ ॥ ೩೪೪ ॥

ಬರಲು ಕಲ್ಯಾಣಾಂಕುರವು ಬಹು ।
ತ್ವರಿತದಲಿ ಕೇಡಾಗುವುದು ಮು- ।
ತ್ತಿರದೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟುವುದು ಮೃತ್ಯುವು ಗರ್ಭವನು ಬಿಡದು ॥
ಅರರೆ ಚಿಂತಿತವಸ್ತುವನು ಯಮ- ।
ನರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಕಳವ ಮಾಡುವ- ।
ನರಿವರಾರಿವನೆಲ್ಲಿ ಕದ್ದೊಯ್ವನು ಯೆನುತ ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೪೫ ॥

ಹಾದಿಯನು ಹುಡುಕಿದರು ಪರಿಪರಿ ।
ಬೋಧ ಮಾಡಿದರೇನು ಫಲನೈ ।
ಹಾದಿ ಕಾಣರು ಮರಳಿ ಲೋಕಕೆ ಸತ್ತನರು ಬಹನೆ ॥
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ಪರಿಯ ಸತ್ತಿಹ- ।
ರಾದ ಜನರ ಪುರಾಣಚರಿತಗ- ।
ಳಾದಿತತ್ತ್ವವನೆನ್ನನರಿಯರು ಮೂಢಮಾನವರು ॥ ೩೪೬ ॥

ಇರದು ಶಾಶ್ವತ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವು ।
ಮೆರೆವುದೈ ಸಂಸಾರ ಕ್ಷಣಭಂ- ।
ಗುರವೆನುತ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸ ತೊಡಗಿದರೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಸರಸಿಜಾಸನನವನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ।
ಪರಿಗಿದನು ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಿದ- ।
ರರರೆ ಯಿ ನಶ್ವರತೆಯನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತೀರದಲಾ ॥ ೩೪೭ ॥

ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ಸ್ಥಿತಿಯ ನೋಡೆ ವಿ- ।
ಚಿತ್ರ ತೋರ್ಪುದು ಮಾನವರು ಬಹು ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತುತ ಸುಖದೊಳಿರುತಿಹರು ॥
ವಿತ್ತಕವಡಿಯ ವೆಚ್ಚಮಾಡದೆ ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಹ ಮುಕ್ತಿಯನು ಬಿಡುವರು ।
ವಿತ್ತರಾಶಿಯ ನಾಶ ಮಾಳ್ಪರು ದುಃಖವಾಗರದಿ ॥ ೩೪೮ ॥

ವಿಷಯಸುಖಲೋಲುಪನ ಸುಖಿಸೆಂ- ।
ದುಸುರುವರು ಧನಲೋಭಿಯನು ತಾ- ।
ವ್ವೆಸುರುವರು ಸುಜ್ಞಾನಿಯೆಂದಾ ಜ್ಞಾನವರ್ಜಿತರು ॥
ಹಸುಳೆ ವರ್ಧಿಸೆ ಕೌತುಕದಿ ಸಂ- ।
ತಸದಿ ಜನ್ಮೋತ್ಸವವ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಹಸುಳೆಯಾಯುವ ತೀರುವುದನರಿಯರು ದಿವಾಂಧರಲಾ ॥ ೩೪೯ ॥

ಮರಣ ಬಳಿಯಲಿ ಬರಲು ಬಹುಪರಿ ।
ಜರೆಯು ಗ್ರಾಸಿಸೆ ದೇಹವನು ಮ- ।
ತ್ತಿರದು ಬುದ್ಧಿಯು ಶಕ್ತಿ ವಾರ್ಧಕ್ಯದಲಿ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಹಿರಿಯರೆಂದೀ ಮುದುಕರನು ಕಾ- ।
ಲ್ಗೆರಗಿ ಸಂಮಾನಿಸುವರೀ ಪರಿ ।
ಮರೆತರೈ ನಿಜತತ್ತ್ವ ಕ್ಷೀಣಾಯುಷ್ಯರಿವರೆಂದು ॥ ೩೫೦ ॥

ಹುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣ ಮೃತ್ಯುವದು ಬೆ- ।
ನ್ನಟ್ಟುವುದು ಯೆಂದರಿಯದಲೆ ತ- ।
ಮ್ಮಿಷ್ಟಮಿತ್ರರ ಕೂಡಿ ಪರಮಾನಂದ ತೋರ್ಪರಲಾ ॥
ಹುಟ್ಟುದಿವಸಕೆ ವರ್ಷವರ್ಷ- ।
ಕ್ಕಿಷ್ಟಮಿತ್ರರ ಕೂಡಿ ಸಂತಸ ।
ಪಟ್ಟು ಗುಡಿತೋರಣವನೇರಿಸಿ ಮಾಳ್ಪರುತ್ಸವವ ॥ ೩೫೧ ॥

ಅರಿಯರವರೀ ನರರು ದಿನದಿನ ।
ಮರಣಮಂದಿರಕಾಗಿ ನಡೆವರು ।
ಬರುವುದೇನು ವಿಚಾರವಾಯುವು ಕ್ಷೀಣವಾಗುವುದು ।
ಮರಣವೆಂಬುವ ಶಬ್ದ ದುಃಸಹ ।
ಮರಣ ಬರಲಿಕಳೋಣ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಮರೆವರೈ ದಿನದಿನಕೆ ತಮ್ಮಾಯುಷ್ಯಕ್ಷೀಣತೆಯ ॥ ೩೫೨ ॥

ಸರ್ಪವದನದಿ ಸಿಕ್ಕಿ ತಳಮಳಿ- ।
ಸಿರ್ಪ ಕಪ್ಪೆಯು ಮುಂದೆ ಹಾಯುತ- ।
ಲಿರ್ಪ ನೊಣಗಳ ನುಂಗಲೆತ್ನಿಪುದೇನಿದಚ್ಚರಿಯು ॥
ದರ್ಪದಿಂದೀ ಪ್ರಾಣಿಯೇತಕೆ ।
ತಪ್ಪದಲೆ ಸುಖಕಾಗಿ ತತ್ಪರ- ।
ರಿಪ್ಪರೀ ಪರಿ ಮರೆವರೈ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಮುಖ ಪಿಡಿದು ॥ ೩೫೩ ॥

ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ಗತಿಯು ಬಹಳ ವಿ- ।
ಚಿತ್ರವೀಪರಿ ನೀನು ಜನಿಸಿದಿ ।
ಪಾರ್ಥನಿನ್ನಯ ಕರ್ಮವಶದಲಿ ಕರ್ಮಭೂಮಿಯಲಿ ॥
ಚಿತ್ತವಿಸು ನಾನೊಂದ ಪೇಳುವೆ ।
ಕಿತ್ತಿ ಬಿಸುಡೀ ಲೋಕಪಾಶವ ।
ಭಕ್ತಿಯನು ನೀ ಮಾಡೆ ಸೇರುವಿ ಯೆನ್ನ ರೂಪದಲಿ ॥ ೩೫೪ ॥

ಮನ್ಮನಾ ಭವ ಮದ್ಭಕ್ತೋ ಮದ್ಯಾಜೀ ಮಾಂ ನಮಸ್ಕುರು ।
ಮಾಮೇವೈಷ್ಯಸಿ ಯುಕ್ತ್ವೈವಮಾತ್ಮಾನಂ ಮತ್ಪರಾಯಣಃ ॥ ೩೪ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ರಾಜವಿದ್ಯಾರಾಜಗುಹ್ಯಯೋಗೋ ನಾಮ ನವಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೯ ॥

ನಿನ್ನ ಮನವೆನ್ನಲ್ಲಿರಿಸುತಲಿ ।
ಯೆನ್ನ ಭಜನವ ಮಾಡು ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಯೆನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಜಗದೊಳೆನುತಲಿ ವಂದಿಸೈ ಯೆನ್ನ ॥
ನಿನ್ನ ಮನ ಸಂಕಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿಯ ।
ಸನ್ನುತಾತ್ಮನೆ ತ್ಯಜಿಸಿ ಬಿಡುತಲಿ ।
ಯೆನ್ನನೇ ಭಜಿಸಿದರೆ ನೀನಾಗಿರುವಿ ಮದ್ಯಾಜಿ ॥ ೩೫೫ ॥

ಎನ್ನದೀ ಬಹುಗುಹ್ಯಯೋಗವಿ- ।
ದನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಾದರೆ ।
ಮುನ್ನ ನೀ ಮದ್ರೂಪನಾಗುವಿ ತತ್ತ್ವವಿದೆ ನೋಡು ॥
ಎನ್ನಯಂತಃಕರಣದೊಳಗಿನ ।
ಚನ್ನಗಿಹ ಗುಹ್ಯವನು ಪೇಳಿದೆ- ।
ನಿನ್ನು ನೀನದ ಜಪಿಸಿ ಸೌಖ್ಯದಿ ಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡುವುದು ॥ ೩೫೬ ॥

ಎಂದು ತನ್ನಯ ಭಕ್ತ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗೊಂದೆ ಭಾವದಿ ಬೋಧಿಸಿದನೈ ।
ನಂದತನಯ ಮುಕುಂದ ಭಕ್ತಾನಂದ ಗೋವಿಂದ ॥
ಚಂದದಿಂದಿದ ಕೇಳ್ದು ಸಂಜಯ- ।
ನೆಂದನಾಕ್ಷಣ ಹರ್ಷಪುಳಕಿತ- ।
ನಂದು ತಾನಾಗಿರಲು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನನು ನೋಡಿದನು ॥ ೩೫೭ ॥

ನೋಡಿ ನಿಶ್ಚಿತನಾಗಿ ಪೇಳ್ದನು ।
ರೂಢಿಪತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ತನ್ನಯ ।
ಮೂಢತನದಿಂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದಲೆ ॥
ಮೂಢನಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗಾಡಿರುವ ನಿಜತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದೆ ।
ಮೂಡಲಿಲ್ಲೈ ಜ್ಞಾನವೆಂದನು ನಗುತ ಸಂಜಯನು ॥ ೩೫೮ ॥

ನೀರು ಪ್ರಳಯೋಪಾದಿ ಹರಿವುದು ।
ಪೂರ ಬಂದಿರೆ ಬಹಳವದರಲಿ ।
ಸೇರಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೋಣ ಕುಳಿತಂತಾಯ್ತು ಚೋದ್ಯವಿದು ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳು ವಿವೇಕಜ್ಞಾನದ ।
ಸಾರವನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪೇಳ್ದನು ।
ತೋರಲಾರದು ಕುರುಡನಿಗೆ ದುರ್ಭಾಗ್ಯನಿಗೆ ಮನದಿ ॥೩೫೯॥

ಹರುಷನಿರ್ಭರಿತನಾಗಿ ಸಂಜಯ- ।
ನರುಹಿದನು ತಲೆದೂಗುತಾಕ್ಷಣ ।
ಸುರಿಯಿತೈ ಪೀಯೂಷವೃಷ್ಟಿಯು ಪ್ರಳಯದೋಪಾದಿ ॥
ಅರರೆ ತದ್ವೇಳೆಯಲಿಯುಂಜುತ ।
ಮರುಳನೊರ್ವನು ಬಿಟ್ಟನೂರನು ।
ಪರಿಯೊಳಾಯ್ತೊದಿನದಿ ನೋಡೀ ಭೂಪ ಹತಭಾಗಿ ॥೩೬೦॥

ದೊರೆಯು ಯೆನಗುಪ್ಪನ್ನ ಕೊಟ್ಟವ- ।
ನರುಹಲಾಗದು ದೂಷಣವನಿವ- ।
ಗರುಹಿದರೆ ಪಾತಕವು ಬರುವುದು ಸುಮ್ಮನಿರ ಬೇಕು ॥
ಅರಿತೆನೀತನ ಮೂಢತನವನು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ನಾ ಮಾತನಾಡದೆ ।
ಹರಿಯ ಚರಣವ ನೆನೆದು ಚೋದ್ಯದಿ ಸಂತಸದೊಳಿರುವೆ ॥ ೩೬೧ ॥

ವರಮುನಿ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸದೇವನು ।
ಧರಣಿಪತಿಗಾನಿದನು ಪೇಳಲು ।
ಕರುಣಿಸಿದನೈ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ ಭಾಗ್ಯವೆನ್ನದಿದು ॥
ಅರುಹುತೀಪರಿ ತನ್ನ ಮನದಲಿ ।
ಪರಮ ಸಂತಸದಿಂದ ಸಂಜಯ- ।
ನಿರಲು ಸಾತ್ತ್ವಿಕವೆಂಟು ಭಾವಗಳುದಿಸಿದುವು ಮನದಿ॥೩೬೨॥

ಹರಿಯ ಸಂವಾದದಲಿ ಚಿತ್ತವು ।
ಸ್ಥಿರತೆ ಹೊಂದಲು ವಾಣಿ ಕುಂಟಿಸಿ ।
ಭರದೊಳಾಯ್ತೈ ಹರ್ಷಪುಳಕವು ಸಮಿರೋಮಾಗ್ರದಲಿ ॥
ಅರೆದೆರೆದ ಲೋಚನದಿ ನೀರನು ।
ಸುರಿಸಿದನು ಪ್ರೇಮಾಶ್ರುಪೂರದಿ ।
ಬರಲು ಪ್ರೇಮದ ತೆರೆಯು ದೇಹವು ಕಂಪಮಯನಾಯ್ತು ॥೩೬೩॥

ರೋಮರಂಧ್ರದೊಳೆಲ್ಲ ಬೆವರಳಿ- ।
ರಾಮವಾಗಿಹ ಮುತ್ತಿನಂದದೊ- ।
ಳಾಮಹಾಸುಖದಿಂದ ಮರೆತನು ದೇಹಭಾನವನು ॥
ಆ ಮಹಾಮುನಿ ವ್ಯಾಸನರುಹಿದ ।
ರಾಮವಾಗಿಹ ಕರ್ಮ ಮರೆತನು ।
ಭೂಮಿಯಲಿ ಕೇಳದ್ಭುತವು ಬಹು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾನಂದ ॥ ೩೬೪ ॥

ಮರೆಯಲೀಪರಿ ಸಂಜಯನು ಮ- ।
ತ್ತಿರದೆ ಶ್ರೀಹರಿಯುಸುರುತಿಹ ಬಹು- ।
ಪರಿಯ ಶಬ್ದಗಳೇಕವಾಗುತ ಬಂದುವೈ ಕಿವಿಗೆ ॥
ಮರಳಿ ಸಂಜಯ ನೆನೆದು ತನ್ನಯ ।
ಪರಮ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದನು ।
ತಿರಿಗಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ಪೇಳ್ದನು ಸಾವಧಾನತೆಯ ॥ ೩೬೫ ॥

ಒರಸುತಲಿ ನಿಜನಯನವಾರಿಯ- ।
ನೊರಸುತಲಿ ಬೆವರನ್ನು ದೇಹದಿ ।
ಧರಣಿಪತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗೆಂದನು ಮುದದಿ ಸಂಜಯನು ॥
ಹರಿಯ ಗೀತಾಬೀಜವೃತ್ತಮ- ।
ವಿರಲು ಸಂಜಯಹೃದಯಕ್ಷೇತ್ರದಿ ।
ಬರುವುದೆರಡನೆ ಯಧಿಕ ಬೆಳೆಯು ಪ್ರಮೇಯ ಫಲವಹುದು ॥ ೩೬೬ ॥

ನೀವು ಶ್ರೋತರೆ ಯೆನಗೆ ಕಿಂಚಿತು ।
ಸಾವಧಾನತೆ ಯಿತ್ತರೀಕ್ಷಣ ।
ನೀವು ಪರಮಾನಂದರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡುವಿರಿ ॥
ತೋರ್ವನಿನ್ನೆ ಶ್ರೀಸಿದ್ಧರಾಜನು ।
ಗೋವಳರ ಕುಲಮೌಳಿ ವಿಷ್ಣುವು ।
ಶ್ರೀವಿಭೂತಿಯ ವಿಸ್ತರಿಸುವನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಮುದದಿ ॥ ೩೬೭ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟೆಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
(೯) ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೩೪, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೩೬೭.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೦ ಹತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಗುರುವು ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯು ।
ಸರಿತ ಪರಿಯಲಿ ಪೇಳ್ವ ಚತುರನು ।
ಗುರುವು ವಿದ್ಯಾಕಮಲಗಳನರಳಿಸುವ ತರಣಿಯಲಾ ॥
ಗುರು ಪರಾಪರಮತಿಯ ವಾಗೀ- ।
ಶ್ವರಿಯ ಸರಸಾರ್ಥಪ್ರಮೇಯದ ।
ತರುಣಿಯೊಳು ರಂಜಿಸಿ ವಿಲಾಸವ ಮಾಳ್ಪ ರಮಣನಲಾ ॥೧॥

ಗುರುವು ಸಂಸಾರಾಂಧಕಾರವ ।
ಕರಗಿಸುವನೈ ಜ್ಞಾನಕಿರಣದಿ ।
ತರಣಿಯಲ್ಲವೆ ಸಂಹರಿಪನಜ್ಞಾನತಿಮಿರವನು ॥
ಗುರು ತುರೀಯಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆ ನೀ- ।
ನಿರುತ ತಾರುಣ್ಯದಲಿ ಪರಿಪರಿ ।
ಸರಸ ಲೀಲೆಯ ತೋರಿ ಜಗದುದ್ಧಾರ ಮಾಳ್ಪೆಯಲಾ ॥ ೨ ॥

ಗುರು ಜಗತ್ಪಾಲಕನಲಾ ಶ್ರೀ- ।
ಗುರುವೆ ಮಂಗಲಮಣಿನಿಧಾನನೆ ।
ಗುರುವೆ ಸಜ್ಜನವನದಿ ಚಂದನದಂತೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನಲಾ ॥
ಗುರುವೆ ನೀನಾರಾಧ್ಯಲಿಂಗನು ।
ಶರಣಚಿತ್ತಚಕೋರಚಂದ್ರಮ- ।
ನರಸ ನೀ ರಂಜಿಸುವಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ೩ ।

ಗುರುವೆ ನೀ ಶ್ರುತಿಸಾರಸಾಗರ ।
ಗುರುವೆ ಮನ್ಮಥಮದವಿನಾಶಕ ।
ಗುರುವೆ ಸಜ್ಜನಭಜನಭಾಜನ ನಮಿಪೆ ತವ ಚರಣ ॥
ಗುರುವೆ ಭವಗಜಕುಂಭಭಂಜನ ।
ಗುರುವೆ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣ ।
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದಗಣೇಶನೊಲಿದಿರಲು ॥ ೪ ॥

ಗುರುಕೃಪಾಘನಸುಪ್ರಭಾವದಿ ।
ತರಳನಜ್ಞನು ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ।
ಪರಮ ಗುಹ್ಯಂಗಳನು ತಿಳಿವನು ಬರುವುದೈ ಜ್ಞಾನ ॥
ಗುರುವಿನಂತಃಕರಣಪೂರ್ವಕ- ।
ಸರಸವಚನಾಶಯದ ಲಾಭವು ।
ದೊರೆತರೇನದ ವರ್ಣಿಸಲಿ ಬಾಯಿಂದ ಶಬ್ದದಲಿ ॥ ೫ ॥

ಧರೆಯೊಳಿಹ ನವರಸಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಮೆರೆವುವೈ ನವಖಂಡದಂದದಿ ।
ಬರುವುವಾ ನವಖಂಡರಸಗಳು ಕರತಲಾಮಲಕ ॥
ಗುರುವೆ ತವ ಸುಸ್ನೇಹವಾಗೀ- ।
ಶ್ವರಿಯು ಮೂಕನನೊಲಿದು ವರಿಸಲು ।
ಗುರುಬೃಹಸ್ಪತಿಗಿಂತ ಕಾವ್ಯದಿ ಚತುರತನವಧಿಕ ॥ ೬ ॥

ಗುರುವೆ ನಾಕಂತಿರಲಿ ವಿಸ್ತರ ।
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವು ।
ದೊರೆಯಲಥವಾ ಮಸ್ತಕದಿ ತವ ಹಸ್ತಕಮಲಗಳು ॥
ವರದ ರೂಪದಿ ಬಂದು ಹರಸಲು ।
ನರನಿವನೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನೆ ।
ಮೆರೆವನೈ ನರರೂಪದಲಿ ನಾರಾಯಣನು ಜಗದಿ ॥ ೭ ॥

ಧರೆಯೊಳೀ ಗುರುಕೃಪೆಯ ಮಹಿಮೆಯು ।
ಪರಿಯು ಕೇಳೀ ತೆರದೊಳಿರುವುದು ।
ಧರೆಯಲಿದ ನಾನೆಂತು ಬಾಯಿಂ ವಿಸ್ತರಿಸ ಬಹುದೆ ॥
ತರಣಿಯಂಗ ಸ್ವಚ್ಛ ತೊಳೆಯುತ ।
ನಿರುಮಲವ ಮಾಡುವುದು ಶಕ್ಯವೆ ।
ಸುರತರುವು ಪುಷ್ಪಗಳ ಕೊಡಲೆಂದಾಶೆ ಹಿಡಿಯುವರೆ ॥ ೮ ॥

ನಿರುತವಿರುವುದು ಪುಷ್ಪಭರಿತವು ।
ಸುರತರುವಲಾ ಜಗದಿ ನೋಡಲು ।
ಧರೆಯ ಖಾ ಪಾಲ್ಗಡಲಿಗೌತಣವೇನ ಮಾಡುತ್ತಿದು ॥
ಎರಡನೆಯ ಪರಿಮಳವನಾ ಕ- ।
ರ್ಪೂರಕೆ ಕೊಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವೇನ್ನೈ ।
ಯೆರಡನೆಯ ಲೇಪವನು ಚಂದನಕೇರಿಸುವುದೆಂತು ॥ ೯ ॥

ಎಂತು ಕೊಳ್ಳುವುದಮೃತಸಾರವ- ।
ನೆಂತು ಮಂಟಪ ಗಗನಕೇರಿಸ- ।
ಲೆಂತು ತಿಳಿವುದು ಗುರುಮಹಿಮೆಯನು ಸಾಧನವಿದೇನು ॥
ಇಂತು ನಾನಸಮರ್ಥನೆನುತಲೆ ।
ಸಂತಸದಲಾ ಗುರುಚರಣದಲಿ ।
ನಿಂತು ಮೌನದಿ ತಲೆಯ ಬಗ್ಗಿಸಿದೆನು ಕಣಾ ನಿಜದಿ ॥ ೧೦ ॥

ಅರಿಯದೀಪರಿ ಬುದ್ಧಿಮದದಲಿ ।
ಗುರುಮಹಿಮೆ ವರ್ಣಿಸಲು ನಾ ಹ- ।
ತ್ತಿರಲು ಮುತ್ತಿಂಗಭ್ರಕದ ಪುಟವಿಡುವ ಪರಿಯಲ್ಲೈ ॥
ಮೆರೆವ ಚಿನ್ನಕೆ ಬೆಳ್ಳಿಯಿಂದಲೆ ।
ವರಕನೇರಿಸಿದಂತೆಯಾಗುವ- ।
ದರರೆ ಗುರುವನು ಹೊಗಳಲೆತ್ನಿಸೆ ಸಾಧ್ಯವೆನಗಹುದೆ ॥ ೧೧ ॥

ಗುರುಚರಣದಲಿ ಮಸ್ತಕವ ತಾ- ।
ನಿರಿಸಿ ಲೀನತೆ ವಿನಯ ತೋರಿಸು- ।
ತಿರುವುದೇ ಯುಕ್ತವೃಷ್ಟ ಪರಿಯಾಸ್ತುತಿಯು ಗುರುವಿನದು ॥
ಮರಳಿ ಜ್ಞಾನೇಶನು ನಿವೃತ್ತಿಂ- ।
ಗರುಹಿದನು ಗುರುವರ್ಯ ನಿನ್ನಯ ।
ಕರುಣದಿಂದಾಗಿಹೆನು ಪಾವನ ಧನ್ಯನೀ ಜಗದಿ ॥ ೧೨ ॥

ನರಹರಿಯರೀ ತೆರದೊಳಾಡುವ ।
ಸರಸಸಂವಾದಪ್ರಯಾಗವು ।
ಮೆರೆವೆ ನಾನೀ ಸಂಗಮದ ವಟವೃಕ್ಷಕೆಂಬಂತೆ ॥
ಗುರುವೆ ಕರುಣಾದೃಷ್ಟಿಯೆನ್ನಲಿ ।
ತಿರುಗಿಸದೆ ನೀನಿರುವಿಯೆಂತೈ ।
ಹರನೊಡನೆ ಹಾಲನ್ನು ಹಿಂದಕೆ ಬೇಡಲುಪಮನ್ಯು ॥ ೧೩ ॥

ಹರನು ಸಾಗರವೆಂಬ ಬಟ್ಟಲ ।
ವಿರಚಿಸುತಲದರೊಳಗೆ ಕ್ಷೀರವ- ।
ನಿರಿಸಿದನು ನಿಜ ಭಕ್ತಗೋಸುಗ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ತರಳನಾಧ್ರುವ ಬಯಸೆ ಸ್ಥಿರಪದ ।
ಹರುಷದಿಂ ಸಪ್ತರ್ಷಿಮಧ್ಯದೊ- ।
ಳಿರಿಸಿ ವಿಷ್ಣುವು ಬಯಕೆಯನು ಪೂರಯಿಸಿದನು ಸುಗದಿ ॥ ೧೪ ॥

ಪರಮಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದಾಗರ ।
ಮೆರೆಯುತಿಹ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗಾಶ್ರಮ- ।
ವಿರುವುದೈಯಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯಾರೂಪ ಗೀತೆಯಿದು ॥
ಹರಿಯೆ ಪೇಳಿದನಿದನು ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ಮೆರೆವ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯೆನುತಲಿ ।
ಕರೆವರಿದನೀ ಜಗದಿ ವೇದಾಂತಕ್ಕೆ ಬೀಜವಿದು ॥ ೧೫ ॥

ಮೂಲವಿದು ಸಂಸ್ಕೃತದೊಳಿರುವುದು ।
ಹೇಳಿದನು ಜ್ಞಾನೇಶ ಪ್ರಾಕೃತ- ।
ಬಾಲಭಾಷೆಯೊಳಿದನು ವೋದದೊಳೋವಿರೂಪದಲಿ ॥
ಹೇಳಲೇನದ ಗುರುಪ್ರಸಾದದ ।
ಲೀಲೆಯಲ್ಲವೆ ಗ್ರಂಥಮಹಿಮೆಯ ।
ಹೇಳಲಾರೆನು ಸದ್ಗುರುಪ್ರೇರಣೆಯ ಫಲವಿದಲಾ ॥ ೧೬ ॥

ಕನ್ನಡದೊಳಿದರರ್ಥವನು ನಾ ।
ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ಭಾಮಿನಿಯ ವೃತ್ತದೊ- ।
ಳಿನ್ನ ಸದ್ಗುರು ವಿಷ್ಣುಶರ್ಮನು ಪ್ರೇರಿಸಿದ ರೆರದಿ ॥
ಬಿನ್ನವಿಸುವೆನು ಸುಜ್ಞರಿಗೆ ನಾ- ।
ನೆನ್ನ ಗುಣದೋಷಗಳ ನೋಡದೆ ।
ಮನ್ನಿಸುವುದೀ ಗ್ರಂಥ ಭಗವತ್ಪ್ರೇರಣೆಯದೆನುತ ॥ ೧೭ ॥

ಚರಿಸುತಿರೆ ಭಾಷಣವನಟ ನಾ- ।
ನರಿಯೆ ಫಲವೆಂಬಕ್ಷರಂಗಳ ।
ಗುರುವೆ ಯೆನ್ನಯ ವಾಕ್ಯಲತೆಯೇ ಕಲ್ಪಲತೆಯಾಯ್ತು ॥
ಇರುವುದದರಲಿ ಫಲವಿಚಾರವು ।
ಮೆರೆವುವೈ ಸುವಿವೇಕವರ್ಣಗ- ।
ಳಿರುವುದೀ ಗೀತಾರ್ಥ ಪರಮಾತುಮನ ನಂದನವು ॥ ೧೮ ॥

ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯ ಗತಿಯು ವರ್ಣನೆ- ।
ಯನ್ನು ಮಾಡಲು ನರಶರೀರದ ।
ಮುನ್ನ ಹೋಗದು ಕುಂಠಿತವಲಾ ಮುಂದರಿಸದಿಹುದು ॥
ನಿನ್ನ ಕೃಪೆ ಸಾಂಪ್ರತದೊಳಾಗಲು ।
ಭಿನ್ನತನವನು ಮರೆತು ಸಾಕ್ಷಾ- ।
ತ್ತೆನ್ನ ಮನವಾಗಿಹುದು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಭಾಂಡಾರ ॥ ೧೯ ॥

ಇರುವುದೀ ಗೀತಾರ್ಥ ಹಾಲಿನ ।
ಶರಧಿಯುದರಲಿ ಮನಕೆ ಜಲಮಂ- ।
ದಿರವ ವಿರಚಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನೈ ಪ್ರೇಮದಲಿ ಗುರುರಾಯ ॥
ಪರಿಯೊಳೀಗುರುವರನ ಕರುಣೆಯ- ।
ನರಿಯಲಾರೆನಗಾಧವಿರುವುದು ।
ಗುರುವಿನಂದದಪಾರ ಬಲದಿಂದೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೨೦ ॥

ಅರಿಯದೀಪರಿ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ- ।
ನರುಹಲೆತ್ನಿಪೆ ದಿಟ್ಟತನದಿಂ ।
ಗುರುವರನೆ ನೀ ಕ್ಷಮಿಸು ಹುಡುಗಾಟಿಕೆಯ ಶಿಷ್ಯನಲಿ ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂ- ।
ದರುಹಿದೆನು ಕನ್ನಡದಿ ಗೀತೆಯ- ।
ನರರೆ ಗೀತೆಯ ಹಾಡುವಂತೀಕಾವ್ಯವಾಯಿತಲಾ ॥ ೨೧ ॥

ಗುರುಹಿರಿಯರೊಳು ಬಂಧುಬಳಗದೊ- ।
ಳರಿಯಲೀ ಕಾಳಗವು ಸಲ್ಲದು ।
ನರನಿಗಾಯ್ತು ವಿಷಾದವೀಪರಿ ಮೊದಲಿನಧ್ಯಾಯ ॥
ಎರಡನೆಯದಧ್ಯಾಯದಲಿ ಹರಿ- ।
ಯರುಹಿದನು ಯೋಗಗಳನೆರಡನು ।
ನರಗೆ ಮುದದಿಂ ಜ್ಞಾನಯೋಗವ ಕರ್ಮಯೋಗವನು ॥ ೨೨ ॥

ಮೂರನೇಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ವಿ- ।
ಸ್ತಾರಿಸಿದನೈ ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವ ।
ಮಾರರಮಣ ನಾಲ್ಕನೆಯಲರುಹಿದನಯ್ಯ ಜ್ಞಾನವನು ॥
ವಾರಿಜಾಕ್ಷನು ಯೋಗತತ್ತ್ವವಿ- ।
ಚಾರವನು ಪಂಚಮದಿ ಪೇಳಿದ- ।
ನಾರನೆಯಲಾ ಯೋಗದಿಂ ಜೀವೈಕ್ಯ ಪೇಳಿದನು ॥ ೨೩ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲಷ್ಟಾಂಗಯೋಗವ ।
ಮರಳಿ ಯೋಗಭ್ರಷ್ಟರಿಗೆ ಬರು- ।
ತಿರುವ ಫಲಸಿದ್ಧಾಂತ ಷಷ್ಠಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ಬಂತು ॥
ಅರುಹಿದನು ಸಪ್ತಮದಿ ಕೃಷ್ಣನು ।
ಫೆರೆವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜನ್ಮಮರಣದ ।
ಪರಿಯ ಭಜಕಚತುಷ್ಟಯವ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳಿದನು ॥ ೨೪ ॥

ಅಷ್ಟಮಾಧ್ಯಾಯದಿ ಮುರಾರಿಯು ।
ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಿದನೇಳು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ।
ನಷ್ಟವಾಗಲು ದೇಹ ಮುಂದಿನ ಗತಿಯ ಪೇಳಿದನು ॥
ಇಷ್ಟು ವೇದದ ಸಾರವೆಲ್ಲವು ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಾರತದೊಳಗಿರುವುದೈ ।
ಯಿಷ್ಟು ಭಾರತಸಾರವಿದು ಗೀತೆಯಲಿ ತುಂಬಿಹುದು ॥ ೨೫ ॥

ಇಂತಿರುವ ಗೀತಾರ್ಥಸಾರವ ।
ಕಂತುಪಿತ ನವಮದಲಿ ತಂದನ- ।
ನಂತಮಹಿಮನು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲವೆ ಚಿತ್ರಲೀಲನಲಾ ॥
ಕುಂತಿತನಯಗೆ ತಿಳಿಯದಾಯ್ತಿದ- ।
ನೆಂತು ನಾ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥ ತಿಳಿವುದು ।
ಕುಂತಿತನಯನ ಕೌಶಲವು ಕೇಳೆಲ್ಲಿ ನಾನೆಲ್ಲಿ ॥ ೨೬ ॥

ಬರುವುದೊಂದೇ ರಸದಿ ಗುಡಶ- ।
ರ್ಕರೆಯು ರುಚಿಯೊಂದಿರುವುದೇ ನೋ- ।
ಳ್ಪರಿಗೆ ತೋರ್ಪುದು ತತ್ತ್ವಭಿನ್ನತೆ ಭಿನ್ನವಧ್ಯಾಯ ॥
ಮೆರೆವುವೈ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯದಿಂ ಕೆಲ- ।
ವಿರುವುವೈ ಕೇಳ್ ಬ್ರಹ್ಮ ಕೇಚಿ- ।
ತ್ತಿರುವುವನ್ಯವು ಕೇವಲಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ವಿಶ್ರಾಮ ॥ ೨೭ ॥

ಇರುವುವೀಪರಿ ಗೀತೆಯಲಿ ಪರಿ- ।
ಪರಿಯಲಧ್ಯಾಯಗಳು ನಿಜವಿದು ।
ಭರಿತವಿಹುದೀ ಮಹಿಮೆ ನವಮಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ತಿಳಿಸೆ ॥
ಧರೆಯೊಳಿದ ವರ್ಣಿಸಲು ಶಕ್ಯವೆ ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ ।
ಗುರುವೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ನಿನ್ನ ಪ್ರಭಾವದಲಿ ॥ ೨೮ ॥

ಋಷಿಗಳೊಳು ತಾನೊರ್ವ ಶಾಟಿಗೆ ।
ಬಿಸಜಮಿತ್ರನ ತೇಜವಿತ್ತನು ।
ಋಷಿಯು ಮತ್ತೊರ್ವನು ಕಣಾ ಪ್ರತಿಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದನು ॥
ಋಷಿಯು ಮೂರನೆಯಾತನೊಂದೇ- ।
ಯುಸುರಿನಲಿ ಸಾಗರವ ಕುಡಿದನು ।
ವಸುಧೆಯಲಿ ಯಾರರಿವರೀ ಗುರುವರರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ॥ ೨೯ ॥

ಶ್ರೇಷ್ಠನೋರ್ವನು ಕಡಲ ಮೇಲೆಯೆ ।
ಕಟ್ಟಿದನು ಸೇತುವನು ಕಲ್ಲಿಂ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠನೆರಡನೆಯವನು ಮಾಡಿದ ಕೃತಿಯಗಾಧವಲಾ ॥
ಹುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣ ಸೂರ್ಯಬಿಂಬವ ।
ದೃಷ್ಟಿಸುತ ಫಲವೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ।
ಯಿಟ್ಟು ಕೈಯಿಂದೆತ್ತಿ ಹಿಡಿದನು ತಿಂಬೆನೆನುತಾಗ ॥ ೩೦ ॥

ನಾನು ಮೂಕನು ಬಾಯಿ ಬಾರದು ।
ನೀನು ಕೃಪೆಯನು ಮಾಡುತೆನ್ನಯ ।
ವಾಣಿಯಿಂದೀ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವಗಮ್ಯ ನುಡಿಸಿದಿನ್ನೈ ॥
ನಾನು ವರ್ಣಿಸಲೆಂತು ಗುರುಮಹಿ- ।
ಮಾನುಗುಣವನ್ನುಪಮೆಯಿಲ್ಲೈ ।
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ರಾಮರಾವಣಯುದ್ಧಕೇನುಪಮೆ । ೩೧ ॥

ಇರದು ಕೇಳಾ ತೆರದೊಳುಪಮೆಯು ।
ಹರಿಯು ನವಮಾಧ್ಯಾಯಗೀತೆಗೆ ।
ಹರಿಯ ನವಮಾಧ್ಯಾಯ ಗೀತೆಯೆ ಜೋಡಿ ಜಗದೊಳಗೆ ॥
ಸರಿಯೊ ಸಲ್ಲದೊ ಮಾತಿದೆಂಬುದ- ।
ನರಿವರಾರೀ ಗುಹ್ಯಗೀತೆಯ- ।
ನರಿವರವರೇ ಯೆನ್ನ ಮಾತಿನ ಸರಸತೆಯ ಜಗದಿ ॥ ೩೨ ॥

ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆ ಯಥಾಮತಿಯಲೊಂ- ।
ಬತ್ತು ಗೀತಾಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನೈ ।
ಮತ್ತೆ ನಾನಾರಂಭಿಸುವೆನಧ್ಯಾಯ ಹತ್ತನೆಯ ॥
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಕೇಳ್ವುದೆಲ್ಲರು ।
ವಿಸ್ತರಿಪೆ ನಾನುತ್ತರಾರ್ಥವ ।
ವಿಸ್ತರಿಸುವನು ಪಾರ್ಥನಿಂಗೆ ವಿಭೂತಿಯೋಗವನು ॥ ೩೩ ॥

ಹತ್ತನೇಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ಹರಿ ।
ವಿಸ್ತರಿಪನುತ್ತಮ ವಿಭೂತಿಯ ।
ಮತ್ತೆ ಗೌಣವಿಭೂತಿಯನು ರಸಭರಿತವಾಣಿಯಲಿ ॥
ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ನಾನು ಕನ್ನಡ- ।
ವೃತ್ತಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿಯೊಳಿದ- ।
ನಿತ್ತು ಚಿತ್ತವ ಕೇಳ್ವುದೆಲ್ಲರು ಭಕ್ತಿಪರರಾಗಿ ॥ ೩೪ ॥

ದೇಶಭಾಷೆಯು ಕನ್ನಡವು ನಿಜ- ।
ವಾ ಸುಸಂಸ್ಕೃತಜೋಡಿಯೈ ಪರ- ।
ದೇಶಿಯೆಂದೆನ ಬೇಡಿರೈ ಸೌಂದರ್ಯರಸದೊಳಗೆ ।
ಭಾಸಿಸುವುದೈ ಶಾಂತರಸದಲಿ ।
ಲೇಸಿನಿಂ ಶೃಂಗಾರರಸವನು ।
ಮೂಸಲಾರರು ಕೋವಿದರು ನೋಡಿದರೆ ಶಾಂತಿಯನು ॥ ೩೫ ॥

ಧರೆಯೊಳೀಕನ್ನಡದ ಷಟ್ಪದಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ಸಾಹಿತ್ಯಭೂಷಣ ।
ವಿರಸವಾಗುವುದೆಂತು ಭಾಮಿನಿಪದಗತಿಯು ಜಗದಿ ॥
ಧರೆಯೊಳಾ ಗಿರ್ವಾಣ ಗ್ರಂಥವ- ।
ನಿರದೆ ಮೊದಲೋದುತ್ತ ತದನಂ- ।
ತರದಿ ಕನ್ನಡ ಟೀಕೆಯೋದಲು ಭಾವವರಿಯುವರು ॥ ೩೬ ॥

ಓದಲೀಪರಿಯುಭಯಕೃತಿಗಳ- ।
ನಾದರದಿ ನಾ ಕೇಳ್ವೆನವರಿಗೆ ।
ಬೋಧವಪ್ಪುದೆ ಯಾವುದಿರುವುದು ಮೂಲಕೃತಿಯೆಂದು ॥
ಮೇದಿನಿಯುಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸುಂದರ- ।
ಳಾದರಾಕೆಯೆ ಭೂಷಣಂಗಳ- ।
ನೈದೆ ಶೋಭಿಪಳಾ ತೆರದಿ ಕೇಳ್ ದೇಶಭಾಷೆಯಿದು ॥ ೩೭ ॥

ಈ ತೆರದ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದರೆ ।
ಭೂತಳದಿ ಸೌಂದರ್ಯ ತಿಳಿಯುವ ।
ಮಾತು ಸುಲಭವೆ ಯಾರು ಶೋಭಿಪರಾರಸೆನ್ನುವುದು ॥
ಗೀತೆಯರ್ಥವ ವಿಶದ ಪಡಿಸುವ ।
ಮಾತು ಸಂಸ್ಕೃತ ದೇಶ್ಯವೆರಡಿವು ।
ಯಾತರಂದದಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿವೆ ಚೊಕ್ಕ ಕೇಳುವುದು ॥ ೩೮ ॥

ತೋರಿಸಲು ಭಾವಾರ್ಥಗಳನಾ- ।
ಧಾರಕಾರಸ ಜೋಡಿ ಬೇಕೈ ।
ನೀರಸವು ಭಾವಾರ್ಥವಾಗಲು ಯಾರು ಬಯಸುವರು ॥
ಚಾರು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯೊಳಗಿಹ ।
ತೋರಿ ಬಹು ಸೌಂದರ್ಯಯೌವನ ।
ಸೂರೆ ಮಾಡುತ ಮಾಡಿದರು ಗೀತಾರ್ಥ ಸಂಸ್ಕೃತದಿ ॥ ೩೯ ॥

ಹರಿಯು ಸಕಲಚರಾಚರದ ಗುರು ।
ಶರಣಚಿತ್ತಾನಂದಕಾರಣ ।
ಧರೆಯೊಳಾ ಯಾದವಕುಲೇಶ್ವರನೆಂದನೀತೆರದಿ ॥
ನರನೆ ನೀ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರದೊ- ।
ಳಿರುವಿಯಲ್ಲೈ ಶ್ರವಣಸಿದ್ಧನು ।
ತಿರುಗಿ ಗೀತೆಯ ಪೇಳ್ವೆನೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ ॥ ೪೦ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಭೂಯ ಏವ ಮಹಾಬಾಹೋ ಶೃಣು ಮೇ ಪರಮಂ ವಚಃ ।
ಯತ್ತೇಽಹಂ ಪ್ರೀಯಮಾಣಾಯ ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಹಿತಕಾಮ್ಯಯಾ ॥ ೧ ॥

ನರನೆ ನಾನೀವರೆಗೆ ಯೊಂಬ- ।
ತ್ತರ ತನಕ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಬೋಧೆಯ- ।
ನರುಹಿದೆನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದಲಿ ನಿನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯವನು ॥
ಪರಿಕಿಸುವ ದೆಸೆಯಿಂದಲದ ನಾ ।
ಪರಕಿಸಿದೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಿಹುದ್ಯೆ ।
ಯರಿತೆ ನಿನ್ನಯ ಮನದ ನಿರ್ಧಾರವನು ದೃಢತೆಯನು ॥೪೧॥

ಒಹಕಿಹುದೊ ಚೆಲೊದಿಹುದೊ ನೋಳ್ಪರೆ ।
ಮಡಿಕೆಯಲಿ ತುಸ ನೀರನೆರೆಯುತ ।
ಮಡಿಕೆಯನು ಪರಿಕಿಸುತನಂತರ ನೀರ ತುಂಬುವರು ॥
ಒಡನೆ ನಿನ್ನನು ಪರಿಕಿಸಿದೆನ್ಯೆ ।
ಯೆಡೆ ಬಿಡದೆ ಗೀತಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ ।
ಕುಡಿದಿಯೊಡಲೊಳಗಡಗಿಹುದು ಬಹು ದೃಢವು ಶ್ರವಣೇಚ್ಛೆ ॥ ೪೨ ॥

ಸೇವಕನು ಬಂದರೆ ನವೀನನು ।
ಭಾವವನು ಪರಿಕಿಸಲಿಕೋಸುಗ ।
ಸೇವಕನ ಹಾದಿಯಲಿ ಚಿನ್ನಾಭರಣ ಬಿಡುವರಲಾ ॥
ಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಾತನೆಲ್ಲವ- ।
ನಾವೊಡೆಯನಿಂಗರ್ಪಿಸಲು ಬಹು ।
ಸಾವಧಾನದೊಳವನ ಭಾಂಡಾರದಲಿ ನೇಮಿಪರು ॥ ೪೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ನಿನ್ನನು ।
ಪರಿಕಿಸಿದೆ ತವ ಲಕ್ಷ್ಯವೆಲ್ಲಿದೆ ।
ಬರಲು ಕೇಳ್ವಿಶ್ವಾಸ ನಿನ್ನಲಿ ಜ್ಞಾನಭಾಂಡಾರ ॥
ಭರದಿ ನಿನಗರ್ಪಿಸುವೆನೆಲ್ಲವ ।
ಕರಡೊಳಿಡುವೆನು ಕೀಲಿಯೆಲ್ಲವ ।
ನರನೆ ನೀನಾಗೊಡೆಯ ಕೈವಶವಾಯ್ತು ಭಾಂಡಾರ ॥ ೪೪ ॥

ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನ ನೋಡುತತ್ಯಾ- ।
ದರದಲೀ ಭಾಷಣವ ಮಾಡಿದ- ।
ನರರೆ ಪರ್ವತ ನೋಡಿ ಮೇಘದ ಪಂಕ್ತಿಯುಬ್ಬಿತಲಾ ॥
ಹರಿಯು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಕರುಣೆಯುದಧಿಯು ತಿರಿಗಿಯೊರೆದನು ।
ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪೇಳುವೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದುದ ॥ ೪೫ ॥

ಚತುಷ್ಪರ್ವಕೆ ಬಿತ್ತಿ ಹೊಲದಲಿ ।
ಬರಲು ಬೆಳೆಯಧಿಕಾಧಿಕವು ಮೇ- ।
ಣಿರುವುದೇನ್ಯೆ ದುಃಖ ಸಂಗದಲಿಹುದು ಸಂತೋಷ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಾತೆರದಿ ಚಿನ್ನಕೆ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮನಗೊಟ್ಟು ಪುಟವಿ- ।
ಟ್ಟರೆ ಕಣಾ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯಲಾ ಚಿನ್ನಪೇರುವುದು ॥ ೪೬ ॥

ಪಾರ್ಥ ನಿನಗುಪಕಾರ ಮಾಡದೆ ।
ಸ್ವಾರ್ಥಕಾಗಿಯೆ ವಿಸ್ತರಿಪೆನಿದ ।
ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವುದ್ಯೆ ಹುನೋರಥವೆನಗೆಯದರಿಂದ ॥
ವ್ಯರ್ಥ ಬಾಲಕನಿಚ್ಛಿಸದೆ ತಾಯ್ ।
ಸ್ವಾರ್ಥಕಾಗಿಯೆ ಚಿನ್ನಭೂಷಣ- ।
ವೆತ್ತಿಡುವಳ್ಯೆ ಸುಖವು ಬಾಲಗೊ ತಾಯಿಗೋ ಹೇಳು ॥ ೪೭ ॥

ನರನೆ ಸುಖಸಂತೋಷ ನಿನಗಾ- ।
ದರೆ ಕಣಾ ಯೆನಗದುವೆ ಹಿತವ್ಯೆ ।
ಹರುಷಸುಖ ನಿನಗಾದರದು ದ್ವಿಗುಣದಲಿ ಯೆನಗಿಹುದು ॥
ಬರಿದೆ ಯೆನ್ನುಪಚಾರ ಮಾತೆಸು- ।
ತರಿಯ ಬೇಡ್ಯೆ ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ ।
ನರನೆ ನಿನ್ನಯ ಮೇಲೆ ಯೆನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಬಹುವಿಹುದು ॥ ೪೮ ॥

ಆದ ಕಾರಣ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಸಂ- ।
ವಾದ ಮಾಳ್ಪರೆ ಮನವು ಕುಣಿವುದು ।
ಹೇ ಧನಂಜಯ ತೃಪ್ತಿಯಾಗದು ಹೇಳಲೇನದನು ॥
ಆದ ಕಾರಣ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಕೇಳ್ ।
ವಾದದಿಚ್ಛೆಯು ವರ್ಧಿಸುತ್ತಿದೆ ।
ಸಾದರದಿ ಕೇಳೆನ್ನ ಮಾತನು ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೪೯ ॥

ನರನೆ ಮಾರ್ಮಿಕರೊಳು ಶಿರೋಮಣಿ ।
ಯೊರೆವೆ ನಾ ನಿನಗೊಂದು ವಾಕ್ಯವ- ।
ನಿರುವುದತ್ಯುತ್ತಮವು ಯೆನ್ನಯ ಗುಹ್ಯತಮತತ್ತ್ವ ॥
ಬರಿದೆ ವಾಕ್ಯವದಲ್ಲ ಮೇಣ- ।
ಕ್ಷರಗಳಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾದ್ ।
ವರ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವೆ ಬಂದುದಿಳೆಗಿಳಿದು ॥ ೫೦ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾಲಿಂಗನವ ತಾ- ।
ನಿರದೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿಹು- ।
ದರರೆ ನಿನಗೇನೆಂತ ಪೇಳಲಿ ಗುಹ್ಯತಮತತ್ತ್ವ ॥
ಅರರೆ ನೀನೆನ್ನನು ಯಥಾರ್ಥದಿ ।
ಯರಿಯಲಾರದೆ ಮಾತನಾಡುವಿ ।
ನರನೆ ನಾ ನರನಲ್ಲ ನಾನೇ ವಿಶ್ವವಾಗಿಹೆನು ॥ ೫೧ ॥

ನ ಮೇ ವಿದುಃ ಸುರಗಣಾಃ ಪ್ರಭವಂ ನ ಮಹರ್ಷಯಃ ।
ಅಹಮಾದಿರ್ಹಿ ದೇವಾನಾಂ ಮಹರ್ಷೀಣಾಂ ಚ ಸರ್ವಶಃ ॥ ೨ ॥

ಅರಿಯದೆನ್ನಯ ರೂಪಮಂ ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಸಿದುವು ವೇದಗಳು ಮೂಕತೆ ।
ಬರುವುದೇ ಯೆನ್ನೆಡೆಗೆ ಗತಿಯಾಪವನಮನಗಳಿಗೆ ॥
ತರಣಿಶಶಿಗಳು ರಾತ್ರಿಯಾಗದೆ ।
ಮೆರೆವ ಯೆನ್ನಯ ತೇಜದೆದುರಿಲಿ ।
ಕಿರಣಸಹಿತಲಿ ಲುಪ್ತರಾದರು ಹೇಳಲೇನದನು ॥ ೫೨ ॥

ಅರಿವುದೇನ್ನೈ ತಾಯಿಯುವಯವ ।
ತರುಣಿಯುದರದೊಳಿರುವ ಗರ್ಭವು ।
ಪರಿಯಲೆನ್ನೊಳು ಹುಟ್ಟಿದೀ ಸುರವರರು ಮೊದಲಾಗಿ ॥
ಅರಿವರೆಂತೈ ಯೆನ್ನರೂಪವ ।
ಶರಧಿಯಂತವ ಮೀನು ಬಲ್ಲುದೆ ।
ಪರಿಯಲಾ ಮಶಕಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವೆ ಗಗನ ದಾಟುವುದು ॥ ೫೩ ॥

ನಾನು ಯಾರಿಹೆನೆನ್ನದಿಹುದು ಪ್ರ- ।
ಮಾಣವಾವುದು ಬಂದೆನೆಲ್ಲಿಂ ।
ನಾನು ಯಾರವನೀ ವಿಚಾರಂಗಳನು ಮಾಡುತಲಿ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಯುಗಯುಗದಲಾ ಶತ- ।
ಮಾನ ಕೋಟಿಗಳಾದುವೈ ಯಸು- ।
ಮಾನ ಜಾರದು ಮತಿಯೆ ಕುಂಠಿತವಾಯ್ತು ಚಿಂತನದಿ ॥ ೫೪ ॥

ಸರನೆ ಸರ್ವಮಹರ್ಷಿದೇವತೆ- ।
ಯರಿಗೆ ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿಂ- ।
ಗಿರುವೆನಲ್ಲಾ ನಾನೆ ಮೂಲನು ಪರಿಯಿದಾಗಿರಲು ॥
ಅರಿಯದೆನ್ನನು ಚಟಪಟಿಸುವರು ।
ಗಿರಿಯ ಮೇಲಿಂ ಕೆಳಗಿಳಿದ ನದಿ ।
ತಿರಿಗಿ ಶಿಖರವನೇರಿ ಶಿಖರಜ್ಞಾನ ಪಡೆಯುವುದೆ ॥ ೫೫ ॥

ಮರವು ಬೆಳೆಯುತಲಿರಲು ತುದಿಯದು ।
ಬರುವುದೇನ್ನೈ ಬೇರಿನೆಡೆಗಾ ।
ತೆರದೊಳೆನ್ನನು ನೋಡಲಾರರು ಮೂಲಭೂತನನು ॥
ಮರದ ತಿರುಳದು ಮರದ ಸುತ್ತಲು ।
ತೆರೆಗಳಾ ಸಾಗರವ ನುಂಗಲು ।
ಬರುವುದೇ ಪರಿಮಾಣುವಿಲಿ ಜಗವೆಲ್ಲ ತುಂಬುವದೆ ॥ ೫೬ ॥

ಪರಿಯಲೀ ಯೆನ್ನಸ್ವರೂಪವ- ।
ನರಿಯಲಾರರು ಸುರರು ಋಷಿವರ- ।
ರಿರುವರೆನ್ನೊಳು ಕಾಣರೆನ್ನನು ಮೂಢರೀ ಜಗದಿ ॥
ತೊರೆವರಾರು ಪ್ರವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗವ ।
ಭರದಲಿಂದ್ರಿಯನಿಕರ ಜಯಿಸುತ ।
ಪುರುಷರ್ಥೈ ಮುಟ್ಟುವರು ದೇಹಾತೀತ ಸದ್ಗತಿಯ ॥ ೫೭ ॥

ಯೋ ಮಾಮಜಮನಾದಿಂ ಚ ವೇತ್ತಿ ಲೋಕಮಹೇಶ್ವರಮ್ ।
ಅಸಮ್ಮೂಢಃ ಸ ಮರ್ತ್ಯೇಷು ಸರ್ವಪಾಪೈಃ ಪ್ರಮುಚ್ಯತೇ ॥ ೩ ॥

ಸರಸ ಮನದ ಸ್ಥಿತಿಯಿದಾಗಲು ।
ಮೆರೆವ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಬೆಳಕಿನ ।
ಭರದೊಳವನಿಗೆ ಕಣ್ಣಿನೆದುರಿಲಿ ನಾನು ತೋರುವೆನು ॥
ಬರುವುದೆನ್ನುತ್ಪತ್ತಿವಿರಹಿತ ।
ಪರಮ ಸುಂದರರೂಪವೆದುರಿಂ- ।
ಗಿರುವನೆನ್ನನನಾದಿ ಲೋಕದಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾನೆನುತ ॥ ೫೮ ॥

ಧರೆಯೊಳಿರುತಿಹ ಪುರುಷರಲಿ ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ನೋಡೈಯಂಶರೂಪದಿ ।
ಯರಿವನಾರೀ ಪರಿಯೊಳೆನ್ನನು ನಿಸ್ತರಿಪೆನವನ ॥
ಸ್ಪರಿಷಮಣಿಯೋಲ್ ಕಲ್ಲುಗಣಿಯೊಳ- ।
ಗಿರುವನೈ ರಸಗಳಲಿಯಮೃತದ ।
ಪರಿಯಲವನಾ ನರನ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಿಳಿಯಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೫೯ ॥

ಕೊಡಪಿಯೊಳಗೀ ಯೋಗ್ಯಪುರುಷನು ।
ನಡೆವ ನುಡಿಯುವ ಜ್ಞಾನಮೂರುತಿ ।
ಜಡಶರೀರಾವಯವವೆಲ್ಲವು ಸೌಖ್ಯದಂಕುರವು ॥
ಕೊಡವಿಯಲ್ಲಾತನ ನರತ್ವವು ।
ನುಡಿಗೆ ಲೌಕಿಕಕಾಗಿಮಾತ್ರವೆ ।
ಜಡಶರೀರನೆ ಪಾರ್ಥ ವರ್ಣಿಸಲೆಂತು ನಾನವನ ॥ ೬೦ ॥

ನರನೆ ಕರ್ಪೂರದೊಳಗೆ ವಜ್ರವು ।
ದೊರಕಿದರೆ ಮತ್ತೇನು ಸೇರಲಿ ।
ಕರಗುವುದೆ ಕರ್ಪೂರದ ತೆರದಲಿ ವಜ್ರ ನೀರಹುದೆ ॥
ಧರೆಯೊಳನ್ಯರ ತೆರದೊಳೀ ನರ ।
ಚರಿಸುತಿರ್ದರು ಮಾಯೆ ಬಾಧಿಸ- ।
ದಿರುವುದೈ ಮೇಣಿವನ ಹತ್ತರ ಸುಳಿಯಲಾರದಲಾ ॥ ೬೧ ॥

ಹತ್ತರದಿ ತಾಂ ಹೋದೆನಾದರೆ ।
ಮೃತ್ಯುವಿನ ತುತ್ತಾಗಿ ಬೀಳ್ವೆನೆ- ।
ನುತ್ತ ಪಾಪದ ಮೊತ್ತ ಹತ್ತರ ಸುತ್ತಲಾರದಲಾ ॥
ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಗಂಧದ್ರುಮದಲಿ ।
ಹತ್ತಿ ಸುಡುತಿರೆ ಬೆಂಕಿ ದ್ರುಮವನು ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಸರ್ಪ ತ್ಯಜಿಸುವುದಲ್ಲವೇ ದ್ರುಮವ ॥ ೬೨ ॥

ಅರಿವನಾರೀ ಜಗದೊಳೆನ್ನನು ।
ಹರಿವನೈ ಸಂಕಲ್ಪವೆಲ್ಲವ- ।
ನರಿವುದೆನ್ನನು ಹೇಗೆ ಯೆಂಬೀ ಶಂಕೆ ನಿನಗಿರಲು ॥
ಇರುವೆ ನಾನೆಂತೀ ಜಗತ್ತಿಲಿ ।
ಮೆರೆವುದಾವ ವಿಕಾರವೆನ್ನಲಿ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನೊರೆವೆ ಕೇಳೈ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೬೩ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಜೀವಂಗಳಲಿ ನಾ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಮಾನದೊ- ।
ಳಿರುವೆನೈ ಕೌಂತೇಯ ಹಬ್ಬಿಹೆನೆಲ್ಲ ಮೂಜಗದಿ ॥
ಅರಿವನಾರೀ ತೆರದೊಳೆನ್ನನು ।
ಭರಿತನಾಗಿಹೆ ವಿಶ್ವದಲಿ ಯೆಂ- ।
ಬುರುತರದ ಸುಜ್ಞಾನವಾಗಲು ನರನೆ ಮೇಣವನು ॥ ೬೪ ॥

ಬುದ್ಧಿರ್ಜ್ಞಾನಮಸಮ್ಮೋಹಃ ಕ್ಷಮಾ ಸತ್ಯಂ ದಮಃ ಶಮಃ ।
ಸುಖಂ ದುಃಖಂ ಭವೋ ಭಾವೋ ಭಯಂ ಚಾಭಯಮೇವ ಚ ॥ ೪ ॥

ಅಹಿಂಸಾ ಸಮತಾ ತುಷ್ಟಿಸ್ತಪೋ ದಾನಂ ಯಶೋಽಯಶಃ ।
ಭವಂತಿ ಭಾವಾ ಭೂತಾನಾಂ ಮತ್ತ ಏವ ಪೃಥಗ್ವಿಧಾಃ ॥ ೫ ॥

ನರನೆ ಸರ್ವವಿಕಾರತತಿಯೊಳ- ।
ಗಿರುವುದೈ ಪ್ರಥಮದಲಿ ಬುದ್ಧಿಯು ।
ಯೆರಡನೆಯ ನಿಃಸೀಮ ಜ್ಞಾನವು ಸಹನಶೀಲತೆಯು ॥
ಇರುವುವಾಪರಿ ದುಃಖಸುಖಗಳು ।
ಯಿರುವುವಾಪರಿ ಸತ್ಯಕ್ಷಮೆಗಳು ।
ನರನೆ ನಿಖಿಲೇಂದ್ರಿಯಮನೋನಿಗ್ರಹವಸಂಮೋಹ ॥ ೬೫ ॥

ಮರಣಜನ್ಮಾದಿಗಳು ಲೋಕದೊ- ।
ಳಿರುವುವೆನ್ನಲಿ ಭಾವರೂಪನು ।
ನರನೆ ನಾ ಪರಮಾತುಮನು ವಿಶ್ವದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನೆ ನಿರ್ಭಯ ಭೀತಿ ಸಮತೆಯು ।
ಹರುಷ ದಾನವು ತಪವಹಿಂಸೆಯು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕಾಣುವ ಯಶೋಽಪಯಶಂಗಳೆಲ್ಲವಿವು ॥೬೬॥

ಹುಟ್ಟಿಹುವು ಭೂತಂಗಳಲಿ ಕೇಳ್ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಪರಿಪರಿಯ ಭೂತಗ- ।
ಳಿಷ್ಟಿಹುವು ಕೇಳಾ ಪರಿಯಲಿ ವಿಕಾರಸಂತತಿಯು ॥
ಹುಟ್ಟುವುದು ಕೆಲವರಲಿ ಯೆನ್ನ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠಜ್ಞಾನವು ಕೆಲವರಲ್ಲದು ।
ಹುಟ್ಟಲಾರದು ಸೃಷ್ಟಿನಿಯಮವಿದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೬೭ ॥

ಕತ್ತಲೆಯು ರವಿಯಸ್ತನಾಗಲು ।
ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ವಿಸ್ತರಿಪುದಲ್ಲವೆ ।
ಮತ್ತೆ ಬೆಳಕಾ ಸೂರ್ಯನುದಯಿಸೆ ಬರುವುದೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಕತ್ತಲೆಯು ಮೇಣ್ ಬೆಳಕಿನ ಸಮು- ।
ತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲವೆ ಸೂರ್ಯನಿಂದಲೆ ।
ವಿಸ್ತರಿಪುವೀ ತೆರದಿ ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನವೆನ್ನಿಂದ ॥ ೬೮ ॥

ಜ್ಞಾನ ಮೇಣಜ್ಞಾನ ಬರುವುದು ।
ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಫಲದಂ- ।
ತೇನ ಹೇಳಲಿ ಕರ್ಮದೊಳ್ ಜನಿಪುವು ವಿಕಾರಗಳು ॥
ಕಾಣುವೀ ಜೀವಿಗಳು ಸರ್ವವು ।
ಪೂರ್ಣವೆನ್ನಲಿ ತುಂಬಿಹುವು ನಿ- ।
ನ್ನಾಣೆ ನಿಜವಿದು ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವು ಯೊನ್ನೊಳೇಯಿಹುದು ॥ ೬೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೈ ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕ- ।
ರಿರುವರೆಷ್ಟೀ ಜಗದಿ ಪೇಳುವೆ ।
ಮರಳಿಯುವರಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಜಗವಿದು ನಡೆವ ಪರಿಯೆಂತು ॥
ಅರುಹುವೆನು ಕೌಂತೇಯ ನಿನಗಾ- ।
ನಿರುವುವೈ ಹನ್ನೊಂದು ಭಾವಗ- ।
ಳರುಹುವೆನು ನಾನವುಗಳನು ಕೇಳ್ ಪಾಂಡುನಂದನನೆ ॥ ೭೧ ॥

ಮಹರ್ಷಯಃ ಸಪ್ತ ಪೂರ್ವೇ ಚತ್ವಾರೋ ಮನವಸ್ತಥಾ ।
ಮದ್ಭಾವಾ ಮಾನಸಾ ಜಾತಾ ಯೇಷಾಂ ಲೋಕ ಇಮಾಃ ಪ್ರಜಾಃ ॥ ೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೈ ಸರ್ವಗುಣದಿಂ ।
ಭರಿತರಾಗಿಹರೇಳು ಋಷಿಗಳು ।
ಮೆರೆವರೈ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಕಶ್ಯಪಮುಖ್ಯರವರುಗಳು ॥
ಇರುವರಾಪರಿ ಜಗದಿ ಮನುಗಳು ।
ಮೆರೆವರ್ನೆ ಹದಿನಾಲುಕವರೊಳು ।
ಮೆರೆವರೈ ಸ್ವಾಯಂಭುವಾದಿಗಳಲ್ಲಪೇ ನಾಲ್ಕು ॥ ೭೧ ॥
ಇರುವುದೊಂದೇ ಬೀಜ ಮೊದಲಂ- ।
ಕುರವು ಪುಟ್ಟುವುದದಕೆ ತದನಂ- ।
ತರದಿ ಮರವಾಗುವುದು ಬುಡ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವುದು ॥
ಬರುವುವೈ ಕವಲುಗಳು ಬುಡದಲಿ ।
ಬರುವುವೈ ಶಾಖೋಪಶಾಖೆಗ- ।
ಳಿರುವುದೀಪರಿ ವೃಕ್ಷವಿಸ್ತಾರವು ಕಣಾ ಜಗದಿ ॥ ೭೪ ॥

ಹುಟ್ಟಿಸುವರೀ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲವ ।
ಹುಟ್ಟಿಸಿದೆನೀ ಭಾವಗಳ ನಾ- ।
ನಿಷ್ಟ ಮಾನಸಪುತ್ರರಾದರು ನೋಡು ಹನ್ನೊಂದು ॥
ಹುಟ್ಟಿದಿಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿಶ್ವದಿ ।
ಹುಟ್ಟಿದಿಲ್ಲೈ ಮೂರು ಲೋಕಗ- ।
ಳಿಷ್ಟಕಾರ್ಯವ ಮಾಡದಿದ್ದುವು ಪಂಚಭೂತಗಳು ॥ ೭೨ ॥
ಹುಟ್ಟಿದುದು ಮನ ಮೊದಲಿಗದರಿಂ- ।
ಹುಟ್ಟಿದರು ಹನ್ನೊಂದು ಮಾನಸ ।
ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಸುತರವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದರಷ್ಟಪಾಲಕರು ॥
ಹುಟ್ಟಿಸಿದರೀ ಯಷ್ಟಪಾಲರು ।
ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿಹ ನಿಖಿಲ ಲೋಕವ ।
ಹುಟ್ಟಿದುವು ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರಾಣಿ ಲೋಕದಲಿ ॥ ೭೬ ॥

ಏಳು ಋಷಿಗಳು ಮನುಚತುಷ್ಟಯ ।
ಮೂಲವೀ ಜಗಕೆಲ್ಲ ನೋಡೈ ।
ಮೇಳವಿಸಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದರಿವರಾ ದಿಶೆಗಳೊಡೆಯರನು ॥
ಮೇಲೆ ಕೇಳಾ ದಿಶೆಗಳೊಡೆಯರ ।
ಮೇಳವನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರವರೇ ।
ಮೂಲಕಾರಣರಾದರೈ ಕೇಳೆಂಟು ದಿಶೆಗಳಲಿ ॥ ೭೩ ॥
ಬರುವುವೈ ಶಾಖೋಪಶಾಖೆಯೊ- ।
ಳಿರದೆ ನವಪಲ್ಲವವು ಕೋಮಲ ।
ಬರುವುವವಪರಲಿ ಹೂವುಹಣ್ಣುಗಳೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜತತ್ತ್ವ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಇರುವುದಲ್ಲವೆ ಬೀಜದಿಂದಲೆ ।
ಪರಿಯಲೀ ನಾನೊರ್ವನಿದ್ದೆನು ಲೋಕಗಳ ಬೀಜ ॥ ೭೭ ॥

ಅರಸನೈ ಹನ್ನೊಂದು ಕೇಳೀ ।
ಪರಿಯಲಾದರು ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲಕೆ ।
ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲ ತೋರ್ಪುದು ಪ್ರಜೆಗಳಂದದಲಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ವಿಶ್ವವಿಸ್ತರ- ।
ವರಿಯಲಾ ಯೆನ್ನಿಂದಲಾಯಿತು ।
ನರನೆ ನಿನಗಿದ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆನು ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ॥ ೭೪ ॥
ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜತತ್ತ್ವನೀಪರಿ ।
ಯಿರುವೆ ನಾ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ।
ನಿರುತವೀ ವಿಸ್ತಾರವೆನ್ನಿಂದಾಯ್ತು ವಿಶ್ವವಿದು ॥
ಇರುವುದಾರಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯೆನ್ನಲಿ ।
ಯರಿವರವರೇ ಗುಹ್ಯವೆನ್ನಯ ।
ಬರುವುದೇ ಮೂಢರಿಗೆ ಯೆನ್ನೀಜ್ಞಾನ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೭೮ ॥

ಏತಾಂ ವಿಭೂತಿಂ ಯೋಗಂ ಚ ಮಮ ಯೋ ವೇತ್ತಿ ತತ್ತ್ವತಃ ।
ಸೋಽವಿಕಂಪೇನ ಯೋಗೇನ ಯುಜ್ಯತೇ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ॥ ೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿಪ್ಪತ್ತು ಭಾವದಿ ।
ಮರಳಿ ಯೇಕಾದಶ ವಿಭೂತಿಯು- ।
ನಿರದೆ ವಿಶ್ವವನೆಲ್ಲ ವೂರ್ಣ ವ್ಯಾಪಿಸಿಹೆ ನಾನು ॥
ಅರಿಯಲೀ ಪರಿ ವಿಧಿಯ ಹಿಡಿದಾ- ।
ಯಿರಿವೆಗಳ ಪರ್ಯಂತವೆನ್ನಯ ।
ಹೊರತು ಮಾತೇನಿಹುದು ನಾ ತುಂಬಿಹೆನು ವಿಶ್ವದಲಿ ॥೭೯॥

ಅರಿವನಾರೀ ಪರಿಯಲೆನ್ನನು ।
ನಿರುತವಿಹ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪವ- ।
ನಿರುವನವನೇ ಜ್ಞಾನಿಯವನಲಿ ವಾಸಿವುದು ಜ್ಞಾನ ॥
ಅರಿಯನಾತನು ಹೆಚ್ಚುಕುಂದನು ।
ಬರುವುದೇನೈ ಭೇದಭಾವವು ।
ಬರುವುದೇ ಕನಸಿನಲಿಯಾದರು ಭೇದವವನಿಂಗೆ ॥ ೮೦ ॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಯವುಗಳು ।
ಮರಳಿ ಯೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಯಿಂ ತುಂ- ।
ಬಿರುವ ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲ ವೊಂದೇ ತಿಳಿವರಾರಿದನು ॥

ಧರೆಯೊಳವರೆ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿಯೆ ।
ಪರಿಯ ಧೀವಾಕ್ಕಾಯದಿಂದಲಿ ।
ಧರಿಸುವರು ಮದ್ರೂಪವನು ಕೇಳ್ ಜ್ಞಾನಯೋಗದಲಿ ॥೭೮॥

ಧರೆಯೊಳಾತ ಕೃತಾರ್ಥನೆಂದರಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳದ್ವೈತದೃಷ್ಟಿಯಿ- ।
ನಿರದೆ ಭಜಿಪರೊ ನಾನವರ ಪಾಶದಲಿ ಸಿಲುಕುವೆನು ॥
ಇರುವನವನದ್ವೈತ ಭಕ್ತನು ।
ದೊರೆಯುವೆನು ನಾನವಗೆ ಸುಲಭದಿ ।
ಬರುವುದಿಲ್ಲೈ ವಿಘ್ನವಾತನಿಗೆನ್ನ ಹಾದಿಯಲಿ ॥ ೮೧ ॥

ಮರಣವೀಪರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ।
ಶರಣಿಗವಗುತ್ತಮವು ಕೇಳಾ- ।
ನೊರೆಯಲಿಲ್ಲವೆ ಹಿಂದೆ ಷಷ್ಠಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ನಿನಗೆ ॥
ಇರುವುದೆಂತದ್ವೈತಶಕ್ತಿಯು ।
ನರನೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆ ।
ವರ ಸುಭದ್ರಾಪತಿಯೆ ಕೇಳೈ ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೮೩ ॥

ಅಹಂ ಸರ್ವಸ್ಯ ಪ್ರಭವೋ ಮತ್ತಃ ಸರ್ವಂ ಪ್ರವರ್ತತೇ ।
ಇತಿ ಮತ್ವಾ ಭಜಂತೇ ಮಾಂ ಬುಧಾ ಭಾವಸಮನ್ವಿತಾಃ ॥ ೮ ॥

ಹುಟ್ಟಿರುವುದೀ ವಿಶ್ವವೆನ್ನಿಂ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯನು ಪಾಲಿಸುವೆ ನಾನೇ ।
ಕೊಟ್ಟೆ ಮನವ ವಿಚಾರಮಾಡೈ ಹೇಳ್ವೆ ದೃಷ್ಟಾಂತ ॥
ಹುಟ್ಟುವುವು ನೀರಿನಲಿ ತೆರೆಗಳು ।
ಹುಟ್ಟಲವಕಾಶ್ರಯವು ನೀರೇ ।
ಯಿಷ್ಟಜೀವನವವಕೆ ನೀರಿನ ಹೊರತು ಬೇರಿಹುದೆ ॥ ೮೪ ॥

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡಲ್ಲಿ ತೆರೆಗಳಿ- ।
ಗೆಲ್ಲ ನೀರೇ ಗೋಚರಿಪುದೈ ।
ಯೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವದಿ ತುಂಬಿರುವೆನೀ ತೆರದಿ ನಾ ಪಾರ್ಥ ॥
ಅಲ್ಲವೇನೈ ನೋಡು ತತ್ತ್ವವ- ।
ನಿಲ್ಲವೈ ಜಗವೆನ್ನ ಹೊರತೆನು ।
ತೆಲ್ಲರೆನ್ನನೆ ಭಜಿಸುತಿಹರೈ ಪ್ರೇಮಭಾವದಲಿ ॥ ೮೫ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಗಾಳಿ ಗಗನದೊ- ।
ಳಿರುತ ಗಗನಾಕಾರದಿಂ ಸಂ- ।
ಚರಿಸುತಿಹುದೈ ಗಗನದಲಿ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರಿಯಿದೈ ಮದ ಜಕರೆಲ್ಲರು ।
ಧರಿಸಲಾರರು ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ- ।
ನಿರುವೆ ವಿಶ್ವದಿ ನಾನು ಪರಿಪರಿ ದೇಶಕಾಲದಲಿ ॥ ೮೬ ॥

ಅರಿಯುತೆನ್ನೀ ತೆರದ ರೂಪವ ।
ನಿರುತವೆನ್ನನು ಭಜಿಪರಾರೀ- ।
ತೆರದ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳು ರಂಜಿಪರು ಸುಖದಿಂದ ॥
ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲವು ಕಣ್ಣೆದುರು ಬಂ- ।
ದಿರುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಪರಮೇ- ।
ಶ್ವರನೆನುತ ತಿಳಿಯುವುದೆ ಯೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿಯೋಗವಿದು ॥ ೮೭ ॥

ಮಚ್ಚಿತ್ತಾ ಮದ್ಗತಪ್ರಾಣಾ ಬೋಧಯಂತಃ ಪರಸ್ಪರಮ್ ।
ಕಥಯಂತಶ್ಚ ಮಾಂ ನಿತ್ಯಂ ತುಷ್ಯಂತಿ ಚ ರಮಂತಿ ಚ ॥ ೯ ॥

ಚಿತ್ತದಿಂ ಮದ್ರೂಪರಾದರು ।
ಸ್ತುತ್ಯಜೀವಿಗಳೆನ್ನ ಯೋಗದಿ ।
ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟಿದರೇನು ಗೊತ್ತೇನಿಲ್ಲ ಜ್ಞಾನದಲಿ ॥
ಮತ್ತೆ ಬೋಧದ ಬಲದಿ ಕೌತುಕ- ।
ಹತ್ತಿ ಸಂವಾದದ ಸುಖದಿ ಪುರು- ।
ಷೋತ್ತಮನ ನೆನೆನೆನೆದು ಕುಣಿವರು ನಿತ್ಯಹರ್ಷಿತರು ॥೮೮॥

ಇಷ್ಟು ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿರೆ ಪರಸ್ಪರ ।
ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಬುವ ವಸ್ತು ಜ್ಞಾನವೆ ।
ಯೆಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಲಿವರ ಪರಮಾನಂದನಿರ್ಭರವ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ರಂಜಿಪ ಕೆರೆಗಳೆರ- ।
ಡೊಟ್ಟು ಕೂಡಲು ಮಳೆಯ ಸಮಯದಿ ।
ಹುಟ್ಟುವುವು ಸುಂದರತರಂಗಗಳೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೮೯ ॥

ಅರಿಯಲೀಪರಿ ಭಕ್ತರೆನ್ನಯ ।
ಮೆರೆವರು ಪರಸ್ಪರರ ಯೋಗದಿ ।
ಹೊರಟು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದತೆರೆಗಳು ತುಂಬಿತುಳುಕುವುವು ॥
ಮೆರೆವುದಾತ್ಮಾನಂದಬೋಧವು ।
ಸರಸಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದಬೋಧಕೆ ।
ಸರಸ ಚಿನ್ನಾಭರಣ ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದವಾಗುವುದು ॥ ೯೦ ॥

ತರಣಿಯಾರತಿ ತರಣಿಗೆನೆ ಬೆಳ- ।
ಗಿರುವ ಪರಿಯಲ್ಲೈ ಧನಂಜಯ ।
ಮೆರೆವ ಚಂದ್ರಮ ಚಂದ್ರಮನ ತಾನಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ॥
ಎರಡು ನದಿ ಸಮವೇಗದಿಂದಲಿ ।
ಹರಿದು ಸಂಗವ ಹೊಂದಿ ಮುಂದಕೆ ।
ಹರಿವ ಪರಿಯಂತಿವರ ಯೋಗ ಪರಸ್ಪರವು ನೋಡೈ ॥೯೧॥

ಪರಿಯಲೀ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯಸಂಗಮ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಯದರಲ್ಲಿ ಸಾತ್ವಿಕ ।
ಪರಿಗಳೆಲ್ಲವು ತೇಲುವುವು ಕಡಿಗಳ ತೆರದಿಂದ ॥
ಶರಣಿಗಳು ಸಂವಾದರೂಪದ ।
ಪರಮ ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳಗಿನ ।
ದೊರೆಗಳಾಗುವರೇನ ಹೇಳುವುದವರ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ॥ ೯೨ ॥

ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದಿಂದಲಿ ।
ಭರದೊಳವರು ಶರೀರದಿಂದಲೆ ।
ಹೊರಗೆ ಬರುವರು ದೊರೆತೆ ನಾನೆನುತತಿಹರುಷದಿಂದ ॥
ಮೆರೆಸುವರು ಬಹುಪರಿಯ ಗರ್ಜನೆ ।
ಪರಿಯನಿದ ನಾನೆಂತು ಹೇಳಲಿ ।
ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದವೇಗವನಾರು ಬಣ್ಣಿಪರು ॥ ೯೩ ॥

ಗುರುವು ಶಿಷ್ಯನಿಗಂತರಂಗದೊ- ।
ಳೊರೆವ ಗುಹ್ಯದ ಮಂತ್ರಸೇಕಾ- ।
ಕ್ಷರಿಯನವರೊದರುವರು ಕೇಳೈ ಮೇಘನಾದದಲಿ ॥
ಭರದೊಳಿವರೀ ಭಜನ ಮಾಡುವ ।
ಪರಿಯ ಕೇಳಲು ಮೂರುಲೋಕಗ- ।
ಳರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಕಿವುಡರಾಗುವ ಹೊತ್ತು ಬರುವುದಲಾ ॥ ೯೪ ॥

ತರಣಿಯುದಯದಿ ಕಮಲಕಲಿಕೆಗ- ।
ಳರಳಿದರೆ ಕಮಲಸ್ಥವಾಗಿಹ ।
ಪರಿಮಳವ ಬಚ್ಚಿಡಲು ಶಕ್ಯವೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರಿಮಳವನಾಸ್ವಾದಿಸುವರೈ ।
ನರಪಸೇವಕ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ।
ಪರಿಯೊಳೆನ್ನಯ ಭಕ್ತರೈ ಸ್ವಾನಂದಸಂಯುತರು ॥ ೯೫ ॥

ಎನ್ನ ಗುಣಗಣ ಹಾಡಿ ಹರಸುತ- ।
ಲೆನ್ನಲೇ ತಲ್ಲೀನರಹರೈ ।
ಭಿನ್ನಭಾವವ ಬಿಟ್ಟು ಮರೆವರು ದೇಹಭಾನವನು ॥
ಮುನ್ನವೀಪರಿಯಾಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಭಿನ್ನವಾಳ್ವರು ಜೀವದೇಹವ ।
ಪೂರ್ಣಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಮಗ್ನರು ಹಗಲಿರುಳ ಮರೆತು ॥ ೯೬ ॥

ತೇಷಾಂ ಸತತಯುಕ್ತಾನಾಂ ಭಜತಾಂ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕಮ್ ।
ದದಾಮಿ ಬುದ್ಧಿಯೋಗಂ ತಂ ಯೇನ ಮಾಮುಪಯಾಂತಿ ತೇ ॥ ೧೦ ॥

ಹರುಷದಿಂದಾನೇನ ಕೊಡುವುದು ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದ ಭಕ್ತರಿ- ।
ಗರಿಯಲಾ ತದ್ಧ್ಯಾನ ತಂಗಳವಾಗಿ ತೋರುವುದು ॥
ಭರದೊಳೆನ್ನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬರುವರೆ ।
ಹೊರಟ ಮಾರ್ಗವು ಸರಳವವರಿಗೆ ।
ನರನೆ ತೋರುವುದಡ್ಡಹಾದಿಯೆ ಸ್ವರ್ಗಮೋಕ್ಷಗಳು ॥ ೯೭ ॥

ಶರಣಿಜನರುಗಳೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ।
ಭರದಿ ಸೇವಿಪರೆಂದು ಮನದಲಿ ।
ಹರುಷದಿಂದವರಿಂಗೆ ವರಗಳ ಕೊಡಲಿಕಿಚ್ಛಿಸಲು ॥
ದೊರಕಿಹುದು ತದ್ಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಯು ।
ನರನೆ ಮೊದಲೇಯವರಿಗದರಿಂ- ।
ದಿರುವುದೇನವರಿಂಗೆ ಕೊಡಲೆನ್ನೊಡನೆ ಸಾಧನವು ॥ ೯೮ ॥

ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ ಪ್ರೇಮಸುಖಸಂ- ।
ಪನ್ನತೆಯು ವರ್ಧಿಸಲು ಬೇಕೈ ।
ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತರೊಳೆತ್ತಲಾರನು ಕಾಲ ದೃಷ್ಟಿಯನು ॥
ಎನ್ನದಿದು ಕರ್ತವ್ಯವಿರುವುದು ।
ಚಿಣ್ಣನಾಡುವ ವೇಳೆಯಲಿ ಕೂ- ।
ಸನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಪರೆ ತಾಯೋಡುವಳು ಹಿಂದಾಗಿ ॥ ೯೯ ॥

ಬಾಲ ಬೇಡಿದ ವಸ್ತುಗಳನಾ ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ತಾಯ್ ಪೂರಯಿಸುವಳು ।
ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ನವೀನ ವಸ್ತುವ ಮಾಡಿಡುವಳಲ್ಲೈ ॥
ಆಲಿಸೈ ಕೌಂತೇಯ ಯೀ ಪರಿ ।
ಲೀಲೆಯಿಂದಾ ಭಕ್ತಜನರನು ।
ಪಾಲಿಸಲು ಬೇಕೈಯುಪಾಸನೆ ಬೇಡಿದಂದದಲಿ ॥ ೧೦೦ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಪೂಜೋಪಚಾರವ ।
ಶರಣಿವೃಂದವು ಬೇಡಲವುಗಳ ।
ಹರುಷದಿಂ ಪೂರಯಿಸ ಬೇಕೈ ಪ್ರೇಮದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಬರುವುದದರಿಂ ಭಕ್ತಿಪೋಷಣ ।
ಬರುವುದೈ ತದ್ಭಕ್ತಿಯೆನಗೆನೆ ।
ನರನೆ ವರ್ಧಿಸ ಬೇಕು ಪರಿಪರಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ॥ ೧೦೧ ॥

ನರನೆ ಭಕ್ತರ ಪ್ರೇಮವೆನ್ನಲಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ನಾನವರ ಭಕ್ತಿಯ ।
ಹರುಷದಿಂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆನು ಮೆಚ್ಚುವೆನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥
ವಿರಳರೈ ಲೋಕದಲ ಯೊಂದೇ ।
ಪರಿಯ ಭಾವದಲೆನ್ನ ಭಜಿಪರು ।
ಮೆರೆವರಾರೀ ತೆರದಲವರಿಗೆ ನಾನೆ ದಾಸನಲಾ ॥ ೧೦೨ ॥

ಬರಿದೆ ಬಾಹ್ಯಾತ್ಕಾರದಿಂದಲೆ ।
ಶರಣಿಜನರುಗಳೆನ್ನ ಭಜಿಸಲು ।
ವಿರಚಿಸಿದೆನೈ ಸ್ವರ್ಗಮೋಕ್ಷಗಳೆಂಬ ಗೊಂಬೆಗಳ ॥
ಸಿರಿಸಹಿತ ನಾನೆನ್ನ ದೇಹವ- ।
ನಿರದೆ ಶೇಷನಿಗರ್ಪಿಸಿಹೆನೈ ।
ಯಿರುವುದೊಂದೀ ಜಗದೊಳತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟ ಸೌಖ್ಯವಿದು ॥ ೧೦೩ ॥

ಪರಮ ಸುಖವು ಸ್ವಾತ್ಮಸುಖವೈ ।
ದೊರೆಯಲಾರದು ಸರ್ವರಿಂಗದು ।
ನರನೆ ಕಾಯ್ದಿಟ್ಟಿಹೆನು ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂಗದನು ॥
ನರನೆ ಪ್ರೇಮದ ಭಕ್ತರನು ಪ- ।
ತ್ತರದೊಳಿರಿಸುವೆನೆಂಬ ಮಾತಿದು ।
ಹೊರಗೆ ಹೇಳಲಯೋಗ್ಯವನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದು ॥೧೦೪॥

ತೇಷಾಮೇವಾನುಕಂಪಾರ್ಥಮಹಮಜ್ಞಾನಜಂ ತಮಃ ।
ನಾಶಯಾಮ್ಯಾತ್ಮಭಾವಸ್ಥೋ ಜ್ಞಾನದೀಪೇನ ಭಾಸ್ವತಾ ॥ ೧೧ ॥

ಅತುಮಸು ನಾನಿರುವೆನೆನ್ನಯ ।
ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕ ಭಕ್ತಿಯೇ ನಿಜ ।
ಭೂತಳದಿ ಬದುಕುವರೆ ಕಾರಣವೆಂದು ನೆನಸುತಲಿ ॥
ಮಾತನಾಡಿಸದನ್ಯವಸ್ತುವ- ।
ನೀತೆರದೊಳೆನ್ನನ್ನೆ ಭಜಿಪರು ।
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೀತೆರದ ಭಕ್ತರು ಪ್ರೇಮಭಾಜನರು ॥ ೧೦೫ ॥

ಇರುವರೀ ಪರಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿಗ- ।
ಳಿರುವರವರತಿಶುದ್ಧನಿರ್ಮಲ ।
ಕರದಿ ಕರ್ಪೂರದೀವಟಿಗೆಯನು ಕೊಂಡು ಮೋದದಲಿ ॥
ನರನೆ ನಾನೆ ಮಶಾಲಿಯಾಗುತ ।
ತಿರುಗುವೆನು ಕೇಳವರಿಗೋಸುಗ ।
ಶರಣಿಜನರನು ಕಂಡರವರನು ಸೇವಿಪೆನು ನಾನು ॥ ೧೦೬ ॥

ನರನೆ ಯಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವ ।
ಹರಿಸಿ ಕತ್ತಲೆರಾತ್ರಿಯನು ಸಂ- ।
ಹರಿಸುತಿಹ ಸುಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಗಿಹೆನು ನಾನು ॥
ಶರಣಿಕಲ್ಮಷಹರಣ ಭಕ್ತರ ।
ಸುರತರುವು ಸಿರಿಯರಸಕೃಷ್ಣನು ।
ನರನೊಡನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಭಾಷಣವ ಮಾಡಿದನು ॥ ೧೦೭ ॥

ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ಪಾರ್ಥನಾಕ್ಷಣ ।
ನುಡಿದನೈ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಗೆ
ಜಲಜನಾಭನೆ ಕೇಳು ನಾನು ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನಲಾ ॥
ಒಡೆಯ ನೀ ಸಂಸಾರರೂಪದ ।
ಕೆಡಕು ಕಸ ಝಾಡಿಸುತಲೆನ್ನನು ।
ಬಿಡಿಸಿದಿಯಲಾ ಜನ್ಮಮರಣದ ಚಕ್ರದಿಂ ನಿಜದಿ ॥ ೧೦೮ ॥

ಸನ್ನುತಾತ್ಮನೆ ಪರಮಸಿಭುವೇ ।
ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಂ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ।
ಧನ್ಯನಾದೆನು ಹರಿಯೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತಾಯುಷ್ಯ ॥ ೧೦೯ ॥

ಎನ್ನ ಜನ್ಮವ ಶ್ರೀಹರಿಯೆ ನಾ- ।
ನೆನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂದೀಗ ನೋಡಿದೆ- ।
ನೆನ್ನ ಜೀವಿತವೆನ್ನ ಕೈವಶವಾಯಿತಿಂದಿನಲಿ ॥

ಎನ್ನ ಭಾಗ್ಯೋದಯವು ಮೂಡಿತು ।
ನಿನ್ನ ಗೀತಾವಾಕ್ಯಸೂರ್ಯನು ।
ಛಿನ್ನ ಮಾಡಿದನೆನ್ನ ಕೇಳಜ್ಞಾನತಿಮಿರವನು ॥
ನಿನ್ನ ದಯೆಯಿಂ ಹರಿಯೆ ಕೇಳೈ ।
ಪೂರ್ಣ ನಿನ್ನ ಯಥಾರ್ಥರೂಪವು ।
ಕಣ್ಣಿನೆದುರಿಲಿ ಕುಣಿಯುತಿದೆ ನಾ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಲಾ ॥ ೧೧೦ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ಪರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಂ ಧಾಮ ಪವಿತ್ರಂ ಪರಮಂ ಭವಾನ್ ।
ಪುರುಷಂ ಶಾಶ್ವತಂ ದಿವ್ಯಮಾದಿದೇವಮಜಂ ವಿಭುಮ್ ॥ ೧೨ ॥

ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನೆ ।
ಯಿರುವಿ ನೀ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ವಿಶ್ವಕೆ ।
ಯಿರುವಿಯಲ್ಲೈ ಸರ್ವಭೂತಂಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ॥
ಹರಹರವಿರಿಂಚಿಗಳೆನಿಪ ಮೂ- ।
ವರಿಗೆ ನೀನಾಧಾರಭೂತನು ।
ಪುರುಷನಿಷ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಪರತತ್ತ್ವ ನೀನಿರುವಿ ॥ ೧೧೧ ॥

ಇರುವಿ ಮಾಯಾತೀತನೆಂಬುವ ।
ಪರಮ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪ ನೀನೇ ।
ಬರುವುವೆಂತೈ ಜನ್ಮಮರಣಗಳೆಂಬ ಧರ್ಮಗಳು ॥

ಇರುವಿ ನೋಡಲನಾದಿಸಿದ್ಧನು ।
ಪರಮ ನಿನ್ನಯ ರೂಪ ತಿಳಿಯಿತು ।
ನಿರುತ ನೀನು ತ್ರಿಕಾಲಚಾಲಕನಲ್ಲವೇ ನೋಡು ॥ ೧೧೨ ॥

ದೇವರಿಗೆ ನೀ ದೇವ ಜಗದಲಿ ।
ಜೀವಕಳೆಗಧಿದೈವತವಲಾ ।
ಭಾವಿಸಲು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕಾಶ್ರಯನಿರುವಿ ನೀ ಹರಿಯೆ ॥
ಕಾವದೇವನು ಭಾವಹೀನನು ।
ಭೂವಲಯದಲಿ ಚಿತ್ರಚರಿತನು ।
ಗೋವಳರಕುಲಜಾತ ನೀನೇ ಸಕಲ ವಿಶ್ವಾತ್ಮ ॥ ೧೧೩ ॥

ಆಹುಸ್ತ್ವಾಮೃಷಯಃ ಸರ್ವೇ ದೇವರ್ಷಿರ್ನಾರದಸ್ತಥಾ ।
ಅಸಿತೋ ದೇವಲೋ ವ್ಯಾಸಃ ಸ್ವಯಂ ಚೈವ ಬ್ರವೀಷಿ ಮೇ ॥ ೧೩ ॥

ಹರಿಯೆ ನಾನೆರಡನೆಯ ತೆರದಲಿ ।
ದೊರಕಿಸಿದೆನನುಭವವ ನಿನ್ನಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಋಷಿವರರು ವಿಸ್ತರಿಸಿಹರು ತ್ವದ್ರೂಪ ॥
ಅರಿತೆನಿಂದಿನ ದಿವಸವವರೀ ।
ಪರಿಯ ಪೇಳ್ವದು ಸತ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದೊಳಾಯ್ತು ಲಾಭವಿದು ॥ ೧೧೪ ॥

ನಾರದನು ಸುರಮುನಿ ಜಗತ್ಸಂ- ।
ಚಾರಕರ ಬರುತೆಮ್ಮ ಮನೆಯಲಿ ।
ಚಾರು ಭಕ್ತಿಯಲಿದನೆ ಹಾಡುತ್ತಿಹನು ವೀಣೆಯಲಿ ॥
ಬಾರದಾಯಿತು ಮನದೊಳರ್ಥವು ।
ಚಾರು ಗಾಯನಸುಖವನುಂಡೆನು ।
ನೀರಜಾಕ್ಷನೆ ಬಂದುದನುಭವವಿಂದಿಗದು ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೧೫ ॥

ಹುಟ್ಟುಕುರುಡರೆ ಪೂರ್ಣತುಂಬಿಹ ।
ಪಟ್ಟಣದೊಳಾ ಸೂರ್ಯನುದಯಿಸೆ ।
ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾ ಸೂರ್ಯಬಿಂಬದ ಬೆಳಕ ನೋಡುವರೆ ॥
ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಹೂಬಿಸಿಲು ಮೈಯನು ।
ತುಷ್ಟಿಯಹುದೈ ಮನದೊಳವರಿಗೆ ।
ಶ್ರೇಷ ಸೂರ್ಯನ ದಿವ್ಯತೇಜವನರಿವರವರೇನು ॥ ೧೧೬ ॥

ಸುರಮುನಿಪನಧ್ಯಾತ್ಮವಿಷಯವ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಹಾಡುತ್ತಲಿದ್ದನು ।
ಹರಿಯೆ ನಾನದ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲೈ ವಿಷಯಮಹಿಮೆಯನು ॥
ಪರಿಪರಿಯೊಳಾ ರಾಗರಾಗಿಣಿ- ।
ಸರಸತೆಯು ಮೇಣ್ ತಾನಮಧುರತೆ ।
ಬರುವುವಲ್ಲದೆ ಮನದಿ ಬಾರದು ವಿಷಯದರ್ಥವದು ॥ ೧೧೭ ॥

ಹರಿಯೆ ದೇವಲನಸಿತನೀಪರಿ ।
ಮೆರೆವ ನಿನ್ನ ಗುಣಾನುವಾದವ- ।
ನಿರದೆ ಮಾಳ್ಪದ ಕೇಳಿಹೆನು ತತ್ತ್ವಾರ್ಥ ತಿಳಿಯದಲೆ ॥
ಅರಿಯದಾದೆನು ವಿಷಯವಿಷದಿಂ ।
ಭರದೊಳೆನ್ನಯ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟಿತು ।
ವಿರಸಕಟು ಜೀವಕ್ಕೆಲಾ ಪರಮಾರ್ಥಪೀಯೂಷ ॥ ೧೧೮ ॥

ಇರುವುದಾದರು ಕಟುವಿಷಯತತಿ ।
ಯಿರುವುದದು ಜೀವಕ್ಕೆ ಸವಿಯೇ ।
ಯೆರಡನೆಯರೀತಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಸಮುನಿರಾಯ ॥
ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದೆಮ್ಮ ನಿನ್ನಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣಗಣವನವ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿದನಲಾ ಬಾರದಾಯಿತು ಮನದಿ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥ ॥ ೧೧೯ ॥

ಹರಿಯೆ ಕತ್ತಲೆರಾತ್ರಿಯಲಿ ದೊರ- ।
ಕಿರುವ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಬಿಸಾಡುತ ।
ಮರಳಿ ಹಗಲಲಿ ದುಃಖ ಮಾಡುವ ಪರಿಯಿದಾಯಿತಲಾ ॥
ಅರುಹಿದೀ ಮುನಿವಚನವೆಲ್ಲವು ।
ಮೆರೆವ ಜ್ಞಾನದ ರತ್ನಖನಿಯೈ ।
ಯರಿತೆ ನಿನ್ನುಪದೇಶಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣದಿಂದೀಗ ॥ ೧೨೦ ॥

ಸರ್ವಮೇತದೃತಂ ಮನ್ಯೇ ಯನ್ಮಾಂ ವದಸಿ ಕೇಶವ ।
ನ ಹಿ ತೇ ಭಗವನ್ವ್ಯಕ್ತಿಂ ವಿದುರ್ದೇವಾ ನ ದಾನವಾಃ ॥ ೧೪ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಾಕ್ಯಕಿರಣದಿ ।
ಹರಿಯಿತೆನ್ನಜ್ಞಾನತಿಮಿರವು ।
ಭರದಿ ಹಬ್ಬಿದುದೆನ್ನ ಹೃದಯದಿ ಜ್ಞಾನರವಿತೇಜ ॥
ಅರಿತೆನಿಂದಾ ಮುನಿಗಳಾಡಿದ ।
ಸರಸ ಶಬ್ದಗಳೆಲ್ಲ ಸಾರ್ಥಕ ।
ಮೆರೆವ ಜ್ಞಾನದ ಬೀಜವೆಂದೇ ತಿಳಿದೆನಿಂದಿನಲಿ ॥ ೧೨೧ ॥

ಹರಿಯೆ ಕೇಳಾ ಬೀಜವೆನ್ನಯ ।
ವಿರಸಹೃದಯಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಕೇಳ್ ।
ಬರಿದೆ ಬಿತ್ತಿದರೀವರೆಗೆ ಬಹುವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತಲಾ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾತುಷಾರದಿ ।
ಸರಸಸಂವಾದಸ್ವರೂಪದ ।
ಬರುವುದಾಯಿತು ಫಲವು ಹಣ್ಣಾಯ್ತಿಂದು ವನಮಾಲಿ ॥ ೧೨೨ ॥

ಹರಿಯೆ ಸದ್ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಜನ್ಮಾಂ- ।
ತರದಿ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವಶದಲಿ ।
ದೊರಕಿದಿಯಲಾ ಯೆನ್ನ ಭಾಗ್ಯೋದಯವು ಮೂಡಿದುದು ॥
ಅರಿಯಲಿಂದಿಗೆ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗ- ।
ಳಿರದೆ ಋಣದಿಂ ಮುಕ್ತವಾದುವು ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಗುಣಗಣಂಗಳನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೧೨೩ ॥

ಹಿರಿಯರಾದರು ಪರಿಪರಿಯಲಾ ।
ನಿರುತ ನಿನ್ನ ಸ್ತುತಿಯ ಮಾಡಿದ- ।
ರರರೆ ನಾನೀವರೆಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಕೆಟ್ಟೆನೈ ಕೆಟ್ಟೆ ।
ಗುರುಕೃಪಾಂಜನ ಜೀಳೆ ನಯನದಿ ।
ದೊರೆಯುವುದಲಾ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಯು ।
ಗುರುಕೃಪೆಯ ಹೊರತೆಲ್ಲ ಯತ್ನವು ನಿಷ್ಫಲವು ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೨೪ ।

ದೈವಬಲವನುಕೂಲವಾಗಲು ।
ಸರ್ವಯತ್ನವು ಸಫಲವಪ್ಪುದು ।
ದೈವಹೀನನ ಯತ್ನ ನೋಡಲರಣ್ಯರೋದನವು ॥
ಆ ವಸಂತನ ಹೊರತು ಫಲಗಳ- ।
ಭಾವ ಯತ್ನವ ಮಾಡಲೇನೈ ।
ಭೂವಲಯದಲಿ ದೈವ ಬೇಕನುಕೂಲ ಸಾಧನಕೆ ॥ ೧೨೫ ॥

ನರನು ವಿಷಮಜ್ವರದಿ ಪೀಡಿತ- ।
ನಿರಲು ಜ್ವರದವಸಾನವಾಗದೆ ।
ಬರುವುದೇನ್ಯೈ ನಾಲಿಗೆಗೆ ರುಚಿ ತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ನರನಿಗಾರೋಗ್ಯವನು ತಾರದೆ ।
ಬರಿದೆ ವೈದ್ಯನ ಸ್ತುತಿಯು ಯೋಗ್ಯವೆ ।
ಚರಿಸಿದರೆ ಚೈತನ್ಯ ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂ ಫಲವು ॥ ೧೬ ॥

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಗಳ ತಾ- ।
ನೋದಿ ಪಠಿಸಲದೇನು ಫಲ ಯೋ- ।
ಗಾದಿಗಳ ಸಾಧನದಿ ಬರುವುದೆ ಫಲವು ಜಗದೊಳಗೆ ॥
ಆದರಾ ಸದ್ಗುರುವಿನೊಲುಮೆಯು ।
ಮೇದಿನಿಯಲಾಗುವುದು ಸಿದ್ಧಿಯು ।
ಆ ಧನಂಜಯ ಗುರುಕೃಪಾಮೃತದಿಂದ ಕುಣಿದನಲಾ ॥ ೧೭ ॥

ನರನು ನಗುತಿಂತೆಂದ ಕೃಷ್ಣಗೆ ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ನುಡಿಗಳರ್ಥವ ।
ನರಿತೆನಿಂದಿಗೆ ಬಂದುದನುಭವ ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದದಲಿ ॥
ಇರುವಿ ನೀನೇ ಮುಕ್ತಿದಾತನು ।
ಸುರವರರು ದಾನವರು ತಿಳಿಯರು ।
ದೊರಕಿತ್ತೆಯಾ ಜ್ಞಾನವಿಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ನಿಜರೂಪ ॥ ೧೮ ॥

ಅರಿಯದಲೆ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥವನು ತಾ- ।
ನರಿತೆನೆಂಬುವ ಹೆಮ್ಮೆ ಸಲ್ಲದು ।
ನರಗೆ ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾನದನುಭವ ದೊರೆವುದತಿಕಠಿಣ ॥

ಸ್ವಯಮೇವಾತ್ಮನಾತ್ಮಾನಂ ವೇತ್ಥ ತ್ವಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ।
ಭೂತಭಾವನ ಭೂತೇಶ ದೇವದೇವ ಜಗತ್ಪತೇ ॥ ೧೫ ॥

ಅರಿವರಾರಾಕಾಶವಿಸ್ತರ- ।
ವರಿಯರೈಯಾಕಾಶ ಹೊರತದ ।
ಧರೆಯ ಭಾರವ ಧರೆಯೆ ತಿಳಿವುದು ತಿಳಿಯರನ್ಯರದ ॥ ೧೯ ॥

ಹರಿಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ।
ಪರಮಶಕ್ತಿಯ ಗೊತ್ತ ಹಿಡಿಯುವ- ।
ರಿರುವರಾರೀ ಜಗದಿ ನಿನ್ನಯ ಹೊರತು ನೋಡಿದರೆ ॥
ಅರಿತೆವೆಂದೀ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ನಿಗಮಗಳು ಪೇಳ್ವವು ।
ಪರಿಯನರಿಯವು ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯಗಾಧಶಕ್ತಿಯನು ॥೨೦॥

ಯಾರು ಮನದೊಡನೋಡುವರು ಮ- ।
ತ್ತಾರು ಮಾರುತನನ್ನು ಹಿಡಿವರು ।
ಯಾರು ಕೈಯಿಂದೀಸುವರು ಮಾಯಾಸಮುದ್ರವನು ॥
ಯಾರು ನಿನ್ನನು ಪೂರ್ಣವರಿವರು ।
ಯಾರಿಗಿಹುದು ಸಮಸ್ತಜ್ಞಾನವು ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ನಿನ್ನರೂಪವ ನೀನೆ ತಿಳಿವಿಯಲಾ ॥೨೧॥

ಅರಿಯಲಾರರು ನಿನ್ನ ರೂಪವ- ।
ನರವು ನಿನಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಜಗದಲಿ ।
ಯರಿವ ಪರಿಯಲಿ ಹೇಳಿ ಯನ್ಯರಿಗರವು ಮಾಡುವುದು ।'
ಹರಿಯೆ ನಿನಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವು ।
ಚರಣಕೆರಗುವೆ ನಾನು ನಿನ್ನಯ ।
ಪರಿಯನೆನಗಿಂದೊಮ್ಮೆ ಹೇಳೈ ಯಾದವೇಶ್ವರನೆ ॥ ೨೨ ॥

ಹರಿಯೆ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣ ।
ಹರಿಯೆ ನೀ ಸಂಸಾರಮದಗಜ- ।
ಕಿರುವಿಯೈ ಪಂಚಾನನನು ದೇವರಿಗೆ ದೇವನಲಾ ॥
ಪರಕಿಸಲು ನಿನ್ನಯ ಮಹತ್ತ್ವವ- ।
ನಿರಲು ಯೋಗ್ಯನು ನಿನ್ನ ಹತ್ತರ ।
ಧರಿಸುತೀಪರಿ ಸಂಶಯವ ನಾ ನಿನ್ನ ಬೇಡದೊಡೆ ॥ ೨೩ ॥

ಇರುವರಾರೀ ಶಕ್ತರೆನ್ನಯ ।
ಹರಿಸುವರೆ ಸಂಸಾರಪಾಶವ ।
ಶರಧಿನದಿಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕಲು ಚಾತಕಂಗೇನು ॥
ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಮೇಘವು ।
ಸುರಿದರೊಂದೇ ಪರಿಯೊಳವನಿಗೆ ।
ದೊರಕುವುದು ನೀರಲ್ಲವೇ ಬೆರೇನು ಸಾಧನವು ॥ ೨೪ ॥

ಗುರುಗಳಿಹುವರು ಹಲರು ಜಗದಲಿ ।
ಗುರುವು ನೀನಾಗಿರುವಿ ಯೆಮಗೀ- ।
ಪರಿಯ ಗುರುವನ್ಯರನು ಕಾಣೆನು ಹುಡುಕಿ ಮೂಜಗದಿ ॥
ಕರುಣೆಯಂಬುಧಿ ಪ್ರೇಮದವನಿಯೆ ।
ಯರುಹು ನಿನ್ನ ವಿಭೂತಿಯೋಗವ- ।
ನರಿವ ಪರಿಯಲ್ಲೆನಗೆ ವರಸುಜ್ಞಾನಮೂರುತಿಯೆ ॥ ೧೩೫ ॥

ವಕ್ತುಮರ್ಹಸ್ಯಶೇಷೇಣ ದಿವ್ಯಾ ಹ್ಯಾತ್ಮವಿಭೂತಯಃ ।
ಯಾಭಿರ್ವಿಭೂತಿಭಿರ್ಲೋಕಾನಿಮಾಂಸ್ತ್ವಂ ವ್ಯಾಪ್ಯ ತಿಷ್ಠಸಿ ॥ ೧೬ ॥

ಹರಿಯೆ ಕರುಣೆಯೊಳೆನಗರುಹು ನಿ- ।
ನ್ನಿರುವ ವ್ಯಾಪಕಶಕ್ತಿತೇಜವ ।
ಧರೆಯೊಳೆನಗೆಲ್ಲವನು ತೋರಿಸು ತ್ವದ್ವಿಭೂತಿಗಳ ॥
ಅರಿವೆನಿರುವುವನಂತ ನಿನ್ನಯ ।
ವರವಿಭೂತಿಗಳೆನುತಲದರೊಳು ।
ಭರದೊಳೆನಗರುಹೀಗ ಮುಖ್ಯವನಾವುದೆಂಬುದನು ॥ ೧೩೬ ॥

ಕಥಂ ವಿದ್ಯಾಮಹಂ ಯೋಗಿಂಸ್ತ್ವಾಂ ಸದಾ ಪರಿಚಿಂತಯನ್ ।
ಕೇಷುಕೇಷು ಚ ಭಾವೇಷು ಚಿಂತ್ಯೋಽಸಿ ಭಗವನ್ಮಯಾ ॥ ೧೭ ॥

ಅರಿವುದೆಂತೈ ನಿನ್ನ ನಾಪರಿ- ।
ಯರುಹ ಬೇಕೈ ದೇವದೇವನೆ ।
ನಿರುತ ನಿನ್ನನು ಚಿಂತಿಸುವುದೆಂತೆನುತ ಪೇಳೆನಗೆ ॥
ಭರಿತ ನೀನೀ ವಿಶ್ವದಲಿ ಯೆಂ- ।
ದರುಹಿದರೆ ನಾ ತಿಳಿಯಲಾರೆನು ।
ಕರುಣದಿಂದ ವಿಭೂತಿಗಳ ವಿಸ್ತರಿಪುದೆನಗೀಗ ॥ ೧೩೭ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಭೂತಿಗ- ।
ಳಿರುವುವೆಲ್ಲಿಯೆನುತ್ತ ಪೇಳ್ದರೆ ।
ಹರಿವುವೆನ್ನಯ ಸಂಶಯಂಗಳು ಚಿಂತಿಸುವೆನದನೆ ॥
ತ್ವರಿತದಲಿ ಸುಲಭದಲಿ ನಿನ್ನನು ।
ದೊರಕಿಸುವ ಸಾಧನವ ಹೇಳೈ ।
ಕರುಣದಿಂದದ ಹೇಳು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೧೩೮ ॥

ವಿಸ್ತರೇಣಾತ್ಮನೋ ಯೋಗಂ ವಿಭೂತಿಂ ಚ ಜನಾರ್ದನ ।
ಭೂಯಃ ಕಥಯ ತೃಪ್ತಿರ್ಹಿ ಶೃಣ್ವತೋ ನಾಸ್ತಿ ಮೇಽಮೃತಮ್ ॥ ೧೮ ॥

ಭೂತನಾಥನೆ ನಾನು ಕೇಳ್ವ ವಿ- ।
ಭೂತಿಗಳ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳೈ ।
ಯಾತರಿಂದ ಮಗುಳೀನ ಹೇಳುವುದೆನುತ ಕೇಳಿದರೆ ॥
ಏತಕೀಪರಿ ಬೇಡ ಸಂಶಯ ।
ಭೂತಳದಿ ಯಮೃತವು ದೊರಕಿದರೆ ।
ಮಾತು ಬರುವುದೆ ಸಾಕೆನುತ ಕುಡಿಯಲಿಕೆ ಹಾಕಿದರೆ ॥ ೧೩೯ ॥
ಕರದರೇನದನಮೃತವೆನುತಲಿ ।
ದೊರೆವುದೇನಮರತ್ವ ಶಾಶ್ವತ ।
ಧರೆಯೊಳಾರಿದ ಬಿಡುವರೈ ಸಾಕೆನುತ ತ್ಯಜಿಸುವರೆ ॥
ಪರಿಯಿದೇನೈ ಕ್ಷುದ್ರವಮೃತವು ।
ಹರಿಯೆ ಪರಮಾಮೃತವು ಕೇಳ್ನೀ- ।
ನರುಹುವೀ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಸಾರವ ಬಿಡುವರಾರಿದನು ॥ ೧೪೧ ॥
ಇರುವುದೇನೈಯಮೃತ ವಿಷಸೋ- ।
ದರನಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವರು ।
ಮರಣಭಯದಿಂ ಕುಡಿದರೇನಾಯ್ತುವರ ಗತಿ ನೋಡೆ ॥
ಬರಿದೆ ಕಮಲಾಸನನ ದಿನವೊಂ- ।
ದರಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕಿಂದ್ರರಳಿವರು ।
ಮೆರೆವುದೊಂದೇ ರಸವು ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಲಿ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೧೪೦ ॥
ಮಂದರಾಚಲವೆತ್ತದಲೆಯಾ- ।
ಸಿಂಧುಮಥನವ ಮಾಡದಲೆ ತ- ।
ನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಸಿಗುವುದೀ ಸುಧೆ ಯಾದಿವಿರಹಿತವು ॥
ಗಂಧರಸರುಚಿಹೀನವಿಹುದಿದು ।
ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳಿಲ್ಲ ಪರಮಾ- ।
ನಂದಸುಖಮಯ ಶುದ್ಧನಿರ್ಮಲ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವಿದು ॥ ೧೪೨ ॥

ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಸರ್ವಜನರಿಗ- ।
ಧೀನವಿಹುದಿದು ಸ್ಮರಣಮಾತ್ರದಿ ।
ಹಾನಿಮಾಳ್ಪುದು ಮಾನವರ ಸಂಸಾರಜಾಲವನು ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಸಕ್ತಿಯಿಂ ಸ್ವಾ- ।
ಧೀನ ಬರುವುದು ನಿತ್ಯ ಶಾಶ್ವತ ।
ಹಾನಿಯಾಗುವುವಲ್ಲವೇ ಜನ್ಮಾದಿತಾಪಗಳು ॥ ೧೪೩ ॥

ಪರಮಸುಖ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯಪ್ಪುದು ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ವರ್ಧಿಸುವುದಾ ಸುಖ ।
ಬರಿದೆ ಸೇವನ ಮಾಡಲಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ದೊರೆಯುವುದು ॥
ಇರುವುದೀ ಪರಿ ನಿನ್ನ ತತ್ತ್ವದ ।
ಪರಮ ಪೀಯೂಷವದು ಸೋಡಲು ।
ಭರದೊಳೆನಗಿಕ್ಕುತಲಿರಲು ಸಾಕೆಂಬೆನೇ ನಾನು ॥ ೧೪೪ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ನಾಮವೇ ಸುಧೆ ।
ತಿರಿಗಿ ತವ ಸಹವಾಸವಾಯಿತು ।
ಮರಳಿ ಪರಮಾನಂದಸುಖವನು ಸುರಿವುತಿರುವಿಯಲಾ ॥
ಅರಿಯೆ ನಾನುಪಮೆಯನು ಕೊಡುವರೆ ।
ಹರುಷಸಾಗರವುಕ್ಕಿ ಬರುತಿದೆ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾನೀಸುಖವ ಬಯಸಿದರೆ ಯಚ್ಚರಿಯೆ ॥ ೧೪೫ ॥

ಮರಳಿ ನೀನು ವಿಭೂತಿಯೋಗವ- ।
ನರುಹಿದರೆ ಪುನರುಕ್ತಿಯಾದರು ।
ಹರಿಯೆ ದೋಷವಿದಲ್ಲ ಹೇಳೈ ಯೆನಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ॥
ತರಣಿಕಿರಣಕೆ ಬರುವುದೇನಾ- ।
ಪರಿಯ ದೋಷವು ಹರಿಯೆ ನೋಡೈ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ದಿನದಿನದಿ ಬಂದರು ಹರ್ಷಕಾರಕವು ॥ ೧೪೬ ॥

ಇರುವುದೇ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯು ಜೆಂಕಿಗೆ ।
ನಿರುತ ಲೋಕತ್ರಯದಿ ಹರಿಯುವ ।
ಸುರತರಂಗಿಣಿಯನ್ನು ತಂಗಳವೆಂದು ಕರೆಯುವರೆ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀಮುಖದಿ ಹೊರಡುವ ।
ಸರಸ ಗೀತೆಯ ಕೇಳಿ ಮನದೊಳ- ।
ಗರಿತೆ ನಾದಬ್ರಹ್ಮ ಬಂದುದು ಮೂರ್ತಿರೂಪದಲಿ ॥ ೧೪೭ ॥

ಧರೆಯೊಳತಿದುರ್ಲಭದ ಚಂದನ- ।
ಮರಕೆ ಹೂಗಳು ಬಂದುವೋ ಯೆ- ।
ಪರಿಯಿದಾಯಿತು ನಿನ್ನ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥವನು ಕೇಳುತಲೆ ॥
ನರನ ವಚನವ ಕೇಳುತೀಪರಿ ।
ಹರುಷನಿರ್ಭರತನಾದನ್ನೆ ಹರಿ ।
ಮರಳಿ ತಲೆಯ್ಯೆಯೆಲ್ಲ ತೂಗುತಲೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೪೮ ॥

ನರನು ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಸಾಗರ ।
ಮೆರೆದನೈ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆದುರಿಲಿ ।
ಹರಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು ಭಕ್ತವತ್ಸಲಗೆ ॥
ಮರಳಿ ಪ್ರೇಮದ ವೇಗ ಬಂತೈ ।
ಹರಿಯದನ್ನಾವರಿಸುತಾಕ್ಷಣ ।
ನರಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೧೪೯ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಹಂತ ತೇ ಕಥಯಿಷ್ಯಾಮಿ ದಿವ್ಯಾ ಹ್ಯಾತ್ಮವಿಭೂತಯಃ ।
ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತಃ ಕುರುಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾಸ್ತ್ಯಂತೋ ವಿಸ್ತರಸ್ಯ ಮೇ ॥ ೧೯ ॥

ಇರುವೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಪಿತನು ತಾನೀ- ।
ತೆರದ ಭಾವನೆ ಮರೆತು ಕೃಷ್ಣನು ।
ಪರಮ ಪ್ರೇಮದೊಳೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಹರ್ಷದಲಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೆನ್ನಪ್ಪ ನೀನೀ- ।
ತೆರದಿ ತೋರಿಸಿ ಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯ ।
ಮರುಳ ಮಾಡಿದಿ ಯೆನ್ನ ಹೇಳುವೆನೆಲ್ಲ ವಿಸ್ತರದಿ ॥ ೧೫೦ ॥

ನರನಿಗಪ್ಪನೆನಿಪ್ಪ ಶಬ್ದದಿ ।
ಕರೆದರೇನಚ್ಚರಿಯು ಜಗದಲಿ ।
ಹರಿಯು ಲೀಲೆಯನಾಡಲಿಲ್ಲವೆ ನಂದಸುತನೆನುತ ॥
ಅರಿಯುತಿದನಚ್ಚರಿಯು ಜ್ಞಾನೀ- ।
ಶ್ವರನು ಮಗುಳಿಂತೆಂದನಾಗಲೆ ।
ಪರಮ ಪ್ರೇಮಾವಧಿಯ ಮಾತಿದು ಭಕ್ತವತ್ಸಲನ ॥ ೧೫೧ ॥

ಮರಳಿ ನಗುತಿಂತೆಂದ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ನರನೆ ಭಗಿನೀಧವನೆ ಯೆನ್ನಯ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ವಿಭೂತಿಗಳು ಕೇಳುವುವು ತಿಳಿಯುವರೆ ॥
ಇರುವುವಾದರು ಯೆನ್ನದೀಪರಿ ।
ಯಿರಿಯಲಾರೆನು ಸರ್ವವನು ನಾ- ।
ನರಿಯುವರೆ ಗಣನೆಯನು ಮಾಳ್ಪರೆ ಶಕ್ಯರಾರಿಹರು ॥ ೧೫೨ ॥

ನರನೆ ನಾನಿಹೆನೆಂತು ಯೆನ್ನಯ ।
ಪಿರಿಯದಾವುದು ನನ್ನ ನಾನೇ ।
ಯರಿಯಲಾರೆನು ಗುಹ್ಯ ತತ್ತ್ವವ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆನು ॥
ಪರಿಯದಾದರು ನೋಡು ನಾನಾ ।
ಪರಿಯ ಮುಖ್ಯವಿಭೂತಿಗಳ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟದನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೫೩ ॥

ತಿಳಿಯಲು ವಿಭೂತಿಗಳನೀಪರಿ ।
ತಿಳಿವುದೆಲ್ಲವು ರೂಪವೆನ್ನದು ।
ಕೊಳಲು ಕೈಯಲಿ ಬೀಜ ಮರ ಬಂತಲ್ಲ ಕೈವಶವು ॥
ಹೊಲವು ಕೈವಶವಾದರೆಲ್ಲವು ।
ಬೆಳೆಯು ಕೈವಶವಲ್ಲವೇ ನೀ- ।
ತಿಳಿಯೆ ಮುಖ್ಯವಿಭೂತಿಗಳ ನೀ ವಿಶ್ವ ತಿಳಿವಿಯಲಾ ॥ ೧೫೪ ॥

ನರ ಧನುರ್ಧರ ವೀರ ಕೇಳ್ಳೈ ।
ಯಿರುವುದೇನೈಯಂತವೆನಗೀ- ।
ಪರಿಯ ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ನಾ ವಿಶ್ವದಲಿ ತುಂಬಿಹೆನು ॥
ಮೆರೆವನಂತಾಕಾಶವಾದರು ।
ಧರಿಸಿಹೆನು ನಾನದನು ಯೆನ್ನೊಳ- ।
ಗರಿಯಲಾ ತೋರುವುದು ಸರ್ವವಿದೆನ್ನ ವಿಸ್ತಾರ ॥ ೧೫೫ ॥

ಅಹಮಾತ್ಮಾ ಗುಡಾಕೇಶ ಸರ್ವಭೂತಾಶಯಸ್ಥಿತಃ ।
ಅಹಮಾದಿಶ್ಚ ಮಧ್ಯಂ ಚ ಭೂತಾನಾಮಂತ ಏವ ಚ ॥ ೨೦ ॥

ನರನೆ ಕುಟಿಲಾಲಕನೆ ಹರನಿಗೆ ।
ಸರಿಯಿರುವ ಬಿಲುಗಾರ ವೀರನೆ ।
ಯಿರುವೆನಾತ್ಮನ ರೂಪದಿಂದಲಿ ಸರ್ವಜೀವರಲಿ ॥
ಇರುವೆನಂತಃಕರಣದೊಳಗಾ- ।
ನಿರುವೆನಾಚ್ಛಾದನವು ಹೊರಗಿಲಿ ।
ಯಿರುವೆ ನಾನಾರಂಭಮಧ್ಯಾಂತದಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ॥ ೧೫೬ ॥

ಅರಿವರೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಯೋಗದ ।
ಭರದಲೆನ್ನ ವ್ಯಾಪಕತೆಯು- ।
ನ್ನರಿವರೆನ್ನೀ ತೆರದನಂತತ್ವವನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನೆ ಯಂತಃಕರಣಪೂರ್ವಕ- ।
ವಿರಿಸಿಯನುಸಂಧಾನ ನಾ ಹಿಂ- ।
ದರುಹಿರುವ ವಿಷಯದಲಿ ಮುಂದಕೆ ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥೧೫೭॥

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಹೊರಗೊಳಗೆ ಸ- ।
ರ್ವತ್ರ ಮೇಘಕೆ ಗಗನವಿರುವುದು ।
ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುವುವಲ್ಲವೇ ಮೇಘಗಳು ಗಗನದಲಿ ॥
ಮತ್ತೆ ಕೇಳಾಕಾಶ ಸ್ಥಿತಿಯು- ।
ತ್ಪತ್ತಿಲಯಗಳಲೆಲ್ಲವಿರುವುದು ।
ಪಾರ್ಥ ನಾನಾತೆರದೊಳಿರುವೆನು ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರದಲಿ॥೧೫೮॥

ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟ ವಿಭೂತಿಗಳ ನಾ- ।
ಚಂದದಿಂದುಸುರುವೆನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮುಂದೆ ನೀನದ ಕೇಳು ಬಹಳ ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಎಂದು ಪೇಳುತ ವಾಸುದೇವ ಮು- ।
ಕುಂದ ಶರಣಾಗತರ ರಕ್ಷಕ ।
ಮುಂದೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ತನ್ನ ವಿಭೂತಿಯೋಗವನು ॥ ೧೫೯ ॥

ಆದಿತ್ಯಾನಾಮಹಂ ವಿಷ್ಣುರ್ಜ್ಯೋತಿಷಾಂ ರವಿರಂಶುಮಾನ್ ।
ಮರೀಚಿರ್ಮರುತಾಮಸ್ಮಿ ನಕ್ಷತ್ರಾಣಾಮಹಂ ಶಶೀ ॥ ೨೧ ॥

ಹರಿಯು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗರುಹಿ ಮುಂದಿಂತೆಂದನೆಂದರೆ ।
ಯಿರುವೆ ನಾನಾದಿತ್ಯದ್ವಾದಶರೊಳಗೆ ವಿಷ್ಣುವಲಾ ॥
ಇರುವೆ ಜ್ಯೋತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳ್ವೈ ।
ತರಣಿ ನಾನು ಸಹಸ್ರಕಿರಣನು ।
ಮರುತರೊಳಗೆ ಮರೀಚಿ ತಾರಾಗಣದಿ ಚಂದ್ರಮನು ॥ ೧೬೦ ॥

ವೇದಾನಾಂ ಸಾಮವೇದೋಽಸ್ಮಿ ದೇವಾನಾಮಸ್ಮಿ ವಾಸವಃ ।
ಇಂದ್ರಿಯಾಣಾಂ ಮನಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ಭೂತಾನಾಮಸ್ಮಿ ಚೇತನಾ ॥ ೨೨ ॥

ವೇದಗಳೊಳಾಂ ಸಾಮವೇದವು ।
ನಾ ದಿವೌಕಸರೊಳಗೆ ವಾಸವ ।
ಮೇದಿನಿಯಲಿಂದ್ರಿಯದಿ ನಾ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಮನವು ।
ಹೇ ಧನಂಜಯ ಸಾವಧಾನದೊ- ।
ಳಾದರಿಸು ನಾ ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗದೊ- ।
ಳಾದಿಚೇತನೆ ಯೆನಿಪೆನು ಮೇಣಾ ಜೀವಕಳೆ ನಾನು ॥ ೧೬೧ ॥

ರುದ್ರಾಣಾಂ ಶಂಕರಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ವಿತ್ತೇಶೋ ಯಕ್ಷರಕ್ಷಸಾಮ್ ।
ವಸೂನಾಂ ಪಾವಕಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ಮೇರುಶ್ಶಿಖರಿಣಾಮಹಮ್ ॥ ೨೩ ॥

ಧರಿಸದಿರು ಶಂಕೆಯನು ರುದ್ರರೊ- ।
ಳಿರುವೆ ಮದನಾಂತಕನು ಶಂಕರ- ।
ನಿರುವೆ ಯಕ್ಷರೊಳಾಂ ಧನೇಶ ಕುಬೇರ ಶಿವಸಖನು ॥
ಇರುವೆ ಪಾವಕ ವಸುಗಳೊಳು ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ಮೇದಿನಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುವ ।
ಗಿರಿಗಳೊಳು ನೋಡೈ ಧನಂಜಯ ಮೇರುವೇ ನಿಜದಿ ॥ ೧೬೨ ॥

ಪುರೋಧಸಾಂ ಚ ಮುಖ್ಯಂ ಮಾಂ ವಿದ್ಧಿ ಪಾರ್ಥ ಬೃಹಸ್ಪತಿಮ್ ।
ಸೇನಾನೀನಾಮಹಂ ಸ್ಕಂದಃ ಸರಸಾಮಸ್ಮಿ ಸಾಗರಃ ॥ ೨೪ ॥

ಮಹರ್ಷೀಣಾಂ ಭೃಗುರಹಂ ಗಿರಾಮಸ್ಮ್ಯೇಕಮಕ್ಷರಮ್ ।
ಯಜ್ಞಾನಾಂ ಜಪಯಜ್ಞೋಽಸ್ಮಿ ಸ್ಥಾವರಾಣಾಂ ಹಿಮಾಲಯಃ ॥ ೨೫ ॥

ವರಪುರೋಹಿತಸಚಿವರೊಳು ನಾ- ।
ನಿರುವೆನಲ್ಲಾ ಗುರು ಬೃಹಸ್ಪತಿ- ।
ಯಿರುವೆನದರಿಂದಾನು ಸರ್ವಜ್ಞತೆಯ ಮೂಲನಲಾ ॥
ಹರನ ವೀರ್ಯೋದ್ಭವನು ವೈಶ್ವಾ- ।
ನರನ ಸಂಗದಿ ಕೃತ್ತಿಕೆಗಳಲಿ ।
ಭರದಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಷಣ್ಮುಖನು ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳೊಳು ॥೧೬೩॥

ಕೆರೆಸರೋವರಪಂಕ್ತಿಯೊಳು ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ಸಾಗರ ಮುನಿವರರೊಳಾ- ।
ನಿರುವೆ ಭೃಗು ವೋಂಕಾರವಕ್ಷರಪಂಕ್ತಿಯೊಳಗಾನು ॥

ನರನೆ ಯಜ್ಞಂಗಳಲಿ ಕೇಳೈ ।
ಯಿರುವೆ ನಾ ಜಪಯಜ್ಞ ಸಂತತ ।
ಮೆರೆವ ಕರ್ಮತ್ಯಾಗದಿಂದೋಂಕಾರಮಯವಾದ ॥ ೧೬೪ ॥

ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠವು ಸಾಮಜಪವದು ।
ನಿರುತವಿಹುದು ಪವಿತ್ರ ವೇದದೊ- ।
ಳಿರುವುದಿದಕಾ ಹೆಸರು ಕೇಳ್ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬುವುದು ॥
ನರನೆ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮವೆಂಬುವು- ।
ದೆರಡನದು ಪಾವನವ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಬರುವುದೇ ಬಾಧಕತೆ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೬೫ ॥

ಹರಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯು ಮತ್ತಾ- ।
ನರನಿಗೆಂದನು ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವೆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕ ಹಿಮಾಚಲ ಸ್ಥಾವರಂಗಳಲಿ ॥

ಅಶ್ವತ್ಥಸ್ಸರ್ವವೃಕ್ಷಾಣಾಂ ದೇವರ್ಷೀಣಾಂ ಚ ನಾರದಃ ।
ಗಂಧರ್ವಾಣಾಂ ಚಿತ್ರರಥಸ್ಸಿದ್ಧಾನಾಂ ಕಪಿಲೋ ಮುನಿಃ ॥ ೨೬ ॥

ಉಚ್ಚೈಃಶ್ರವಸಮಶ್ವಾನಾಂ ವಿದ್ಧಿ ಮಾಮಮೃತೋದ್ಭವಮ್ ।
ಐರಾವತಂ ಗಜೇಂದ್ರಾಣಾಂ ನರಾಣಾಂ ಚ ನರಾಧಿಪಮ್ ॥ ೨೭ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕೇಳ್ಪಾರಿಜಾತವು ।
ಸುರತರುವು ಚಂದನವು ಮೊದಲಾ- ।
ಗಿರುವ ವೃಕ್ಷಗಳಿಹುವು ಪರಿಪರಿಗುಣದಿ ಶೋಭಿಪುವು ॥೧೬೬॥

ಇರುವೆ ನಾನಶ್ವತ್ಥ ಕೇಳೀ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವೃಕ್ಷಗಳ ವೃಂದದೊ- ।
ಳಿರುವೆ ನಾರದ ನಾನು ದೇವರ್ಷಿಗಳ ವೃಂದದಲಿ ॥
ನರನೆ ಗಂಧರ್ವರಲಿ ನಾನಾ- ।
ಗಿರುವೆ ಕೇಳಾ ಚಿತ್ರರಥನೈ ।
ಯಿರುವೆ ಕಪಿಲಾಚಾರ್ಯ ನಾನಾ ಸಿದ್ಧಸಂಘದಲಿ ॥೧೬೭॥

ತುರಗಗಳಲುಚ್ಚೈಃಶ್ರವವು ನಾ- ।
ನಿರುವೆನೈರಾವತವು ಕುಂಜರ- ।
ವರಗಳಲಿ ಜಲನಿಧಿಜ ಪಾವನ ಸಿತ ಚತುರ್ದಶನ ॥
ಧರೆಯೊಳಿರುವ ಸಮಸ್ತಜನರೊಳ- ।
ಗಿರುವುದೆನ್ನ ವಿಭೂತಿ ನೃಪರಲಿ ।
ಧರಿಸುತವರಾಜ್ಞೆಯನು ಶಿರದಲಿ ನರರು ವರ್ತಿಪರು ॥ ೧೬೮ ॥

ಆಯುಧಾನಾಮಹಂ ವಜ್ರಂ ಧೇನೂನಾಮಸ್ಮಿ ಕಾಮಧುಕ್ ।
ಪ್ರಜನಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ಕಂದರ್ಪಃ ಸರ್ಪಾಣಾಮಸ್ಮಿ ವಾಸುಕಿಃ ॥ ೨೮ ॥

ಅನಂತಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ನಾಗಾನಾಂ ವರುಣೋ ಯಾದಸಾಮಹಮ್ ।
ಪಿತೄಣಾಮರ್ಯಮಾ ಚಾಸ್ಮಿ ಯಮಃ ಸಂಯಮತಾಮಹಮ್ ॥ ೨೯ ॥

ನೂರು ಯಜ್ಞಂಗಳನು ಪೂರ್ಣದಿ ।
ತೀರಿಸುತ ಸುರಪತಿಯು ಗದ್ದುಗೆ- ।
ಯೇರಿ ಧರಿಸುವ ವಜ್ರ ನಾನಿಹೆನಾಯುಧಂಗಳಲಿ ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳೀ ಗೋವ್ರಜದಿ ನಾ ।
ಭೂರಿಕಾಮದ ಕಾಮಧೇನುವು ।
ಭಾರಿಸುಂದರ ಮದನ ನಾನಿಹೆ ಪ್ರಜನವೃಂದದಲಿ ॥೧೬೯॥

ನರನೆ ಕುಲದಲಿ ಸರ್ಪಗಳ ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ನಾಯಕ ವಾಸುಕಿಯು ನಿಜ- ।
ವಿರುವೆ ನಾಗಗಳೊಳಗೆ ನಾಯಕ ಶೇಷ ನಾನೆ ಕಣಾ ॥
ಇರುವೆ ಜಲದೇವತೆಯರಲಿ ನಾ ।
ವರುಣ ಪಶ್ಚಿಮದಿಶೆಯ ಪಾಲಕ- ।
ನಿರುವೆ ನಾನರ್ಯಮನು ಪಿತೃಗಣದೊಳಗೆ ಕೌಂತೇಯ ॥೧೭೦॥

ನರನೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಶುಭಾಶುಭ- ।
ವಿರುವ ಸರ್ವವಸವರ ಕರ್ಮವ ।
ಬರೆದವರ ಮಾನಸದ ಶೋಧವ ಸಂತತದಿ ಕೊಂಡು ॥
ಭರದಿ ಕರ್ಮಫಲಾನುಸಾರದೊ- ।
ಳಿರದೆ ಭೋಗವ ಕೊಡುವ ನಿಯಮನ- ।
ಕರರೊಳಗೆ ಯಮರಾಜನಲ್ಲನೆ ಕರ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಲಾ ॥ ೧೭೧ ॥

ಪ್ರಹ್ಲಾದಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ದೈತ್ಯಾನಾಂ ಕಾಲಃ ಕಲಯತಾಮಹಮ್ ।
ಮೃಗಾಣಾಂ ಚ ಮೃಗೇಂದ್ರೋಽಹಂ ವೈನತೇಯಶ್ಚ ಪಕ್ಷಿಣಾಮ್ ॥ ೩೦ ॥

ದೈತ್ಯರಲಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ನಾನಿಹೆ ।
ದೈತ್ಯಗುಣಕಪವಾದಪೀತನು ।
ಭಕ್ತರೊಳು ತಾನಾದನೈ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನೈ ಯೆನ್ನ ॥
ಮೃತ್ಯುಕಾರಕ ಕಾಲ ನಾನಿಹೆ ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಹ ಮೃಗಕುಲದಿ ನಾ ।
ಪಾರ್ಥ ಹುಲಿಸಿಂಹಗಳು ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಗರುಡನಲಾ ॥ ೧೭೨ ॥

ಪವನಃ ಪವತಾಮಸ್ಮಿ ರಾಮಃ ಶಸ್ತ್ರಭೃತಾಮಹಮ್ ।
ಝಷಾಣಾಂ ಮಕರಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ಸ್ರೋತಸಾಮಸ್ಮಿ ಜಾಹ್ನವೀ ॥ ೩೧ ॥

ಅರರೆ ಭರದಲಿ ಧರೆಯು ಸುತ್ತಲು ।
ಮೆರೆಯುತಿಹ ಸಪ್ತಾಂಬುನಿಧಿಗಳ ।
ತಿರುಗಿ ಬರುತಿಹ ವೇಗಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲಿ ವಾಯುನಿಹೆ ॥
ನರನೆ ನಾನೇ ರಾಮ ಶಸ್ತ್ರವ ।
ಧರಿಸಿದವರೊಳು ತ್ರೇತೆಯೊಳಗಾ- ।
ವರರಘೂತ್ತಮ ಮಾಡಿರುವ ಸಾಹಸವು ಶ್ರುತವಷ್ಟೆ ॥೧೭೩॥

ಹಿಂದೆ ತ್ರೇತಾಯುಗದಿ ಧರ್ಮಕೆ ।
ಬಂದು ಸಂಕಟ ಜೀಳೆ ಧರ್ಮದ ।
ಚಂದದಿಂದೆತ್ತಿದನು ಪಕ್ಷವನಾ ರಘೂತ್ತಮನು ॥
ಮುಂದೆ ನಿಜರೂಪದ ಧನುಷ್ಯವ- ।
ನಂದದಲಿ ಧರಿಸುತಲಿ ವಿಜಯಾ- ।
ನಂದ ಸಿರಿಗೆರಡನೆಯ ದಾರಿಯ ತೋರಿಸದೆ ತಾನು ॥೧೭೪॥

ಚಂದದಿಂ ವರಿಸಿದನು ನಾನೇ- ।
ನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲವನ ಲೀಲೆಯ ।
ಮುಂದೆ ನೋಡು ಸುವೇಲಪರ್ವತಶಿಖರದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ನಿಂದು ಲಂಕಾಧೀಶಗಿಹ ದಶ- ।
ಕಂಧರಾಳಿಯ ಕಡಿದು ಭೂತದ ।
ವೃಂದಕಾಹುತಿ ಕೊಟ್ಟನೈ ಜಗತಕ್ಕೆ ಯಾ ರಾಮ ॥೧೭೫॥

ಹರಿಸಿ ರಕ್ಕಸರನ್ನು ದಿವಿಜರ ।
ಸೆರೆಯ ಬಿಡಿಸಿದನಾ ಕೃಪಾನಿಧಿ ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿದನೈ ಧರ್ಮರಾಜ್ಯವನು ॥
ತರಣಿಕುಲದಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ತಾಂ ಪ್ರತಿ- ।
ತರಣಿಯೆಂದೆನಿಸಿದನು ಸೀತಾ- ।
ವರನು ರಘುಕುಲತಿಲಕ ಶಸ್ತ್ರವ ಧರಿಪರಲಿ ಶೂರ ॥ ೧೭೬ ॥

ಇರುವೆ ನಾನಾ ರಾಮಚಂದ್ರನು ।
ನರನೆ ಕೇಳ್ ಮಕರವಿಹೆ ಜಲ- ।
ಚರಗಳಲಿ ಭಾಗೀರಥಿಯು ನಾ ನದಿಗಳೊಳು ಪಾರ್ಥ ॥
ತರುತಲಾ ಗಂಗೆಯ ಭಗೀರಥ ।
ಪರಮ ತಾಪಸ ಜಹ್ನು ನುಂಗುತ ।
ಮರಳಿ ಜಂಘೆಯೊಳಿಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು ಹಾದಿ ಮೇಣಾಯ್ತು ॥೧೭೭॥

ಇರುವೆ ನಾ ನದಿಗಳಲಿ ಜಾಹ್ನವಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪರಿ ವಿಭೂತಿಯ ।
ಮೆರೆಸಿ ವಿಸ್ತಾರವನು ಮಾಳ್ಪುದು ಶಕ್ಯವೇ ನೋಡು ॥
ಪರಿಪರಿ ವಿಭೂತಿಗಳ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ವಿಶ್ವದೊಳಿರುವ ಸರ್ವವ- ।
ನರುಹ ಹತ್ತಿದರೇನು ಸಾಲ್ವುವೆ ವರ್ಷಸಾವಿರವು ॥ ೧೭೮ ॥

ಸರ್ಗಾಣಾಮಾದಿರಂತಶ್ಚ ಮಧ್ಯಂ ಚೈವಾಹಮರ್ಜುನ ।
ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ ವಿದ್ಯಾನಾಂ ವಾದಃ ಪ್ರವದತಾಮಹಮ್ ॥ ೩೨ ॥

ಅಕ್ಷರಾಣಾಮಕಾರೋಽಸ್ಮಿ ದ್ವಂದ್ವಃ ಸಾಮಾಸಿಕಸ್ಯ ಚ ।
ಅಹಮೇವಾಕ್ಷಯಃ ಕಾಲೋ ಧಾತಾಹಂ ವಿಶ್ವತೋಮುಖಃ ॥ ೩೩ ॥

ಉಡುಗಣವ ಕೈವಶವ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಜಡಿದು ಗಗನವ ಗಂಟಕಟ್ಟಲು ।
ಹಿಡಿಯೊಳುಡುಗಣ ಕೂಡುವುದು ಸಾಹಸದ ಕಾರ್ಯವಿದು ॥
ಪೊಡವಿಯಾ ಪರಮಾಣು ಕಾಣಲು ।
ಹಿಡಿಯಲಾ ಕಂಕುಳಲಿ ಭೂಮಿಯ ।
ನೊಡನೆ ಯಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಹುದೀ ಕಾರ್ಯ ಲೋಕದಲಿ ॥ ೧೭೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪರಿಯಲೀ ವಿ- ।
ಸ್ತರವನೆನ್ನಯ ತಿಳಿವುದಾದರೆ ।
ಯರಿಯ ಬೇಕೆನ್ನನು ಕಣಾ ಸಂದೇಹವೇನಿದಕೆ ॥

ಮರದ ಹೂಹಣ್ಣುಗಳ ಮೇಣಾ ।
ತೆರದಿ ಟೊಂಗೆಗಳೆಲ್ಲ ಸಹಿತಲಿ ।
ಕರದಿ ಹಿಡಿವರೆ ಮರವ ಕಿತ್ತಲು ಬೇಕು ಬುಡಸಹಿತ ॥ ೧೮೦ ॥

ಎನ್ನ ಸರ್ವವಿಭೂತಿಗಳ ಸಂ- ।
ಪನ್ನತೆಯ ನೀನರಿವುದಾದರೆ ।
ಯೆನ್ನ ನಿರ್ದೋಷಸ್ವರೂಪವ ತಿಳಿಯಬಾ ಪಾರ್ಥ ॥
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ವಿಭೂತಿಗಳ ನಾ ।
ವರ್ಣಿಸಲು ದುಃಸಾಧ್ಯವೈ ಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣವಿಶ್ವದಿ ನಾನೆ ತುಂಬಿಹೆನೆಂದು ತಿಳಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೮೧ ॥

ಹೇ ಧನಂಜಯ ನಾನು ಸೃಷ್ಟಿಯಂ- ।
ಗಾದಿಮಧ್ಯಾಂತವು ಕಣಾ ನೀ- ।
ನಾದರದಿ ನೋಡಿದರೆ ವಸ್ತ್ರದಿ ತಂತು ನಾನಿಹೆನು ॥
ಬೋಧವೀಪರಿಯಾಗೆ ಮನದಲಿ ।
ಭೇದವೇನಿಹುದದರನಂತರ ।
ಮೋದದಿಂದಾನಿಹೆನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನು ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೮೨ ॥

ಇರುವೆನಕ್ಷರಗಳಲಕಾರವು ।
ಮೆರೆವ ವ್ಯಾಕರಣದ ಸಮಾಸದೊ- ।
ಳಿರುವೆ ದ್ವಂದ್ವಸಮಾಸ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ನರನೆ ಮಶಕವ ಹಿಡಿದು ಬ್ರಹ್ಮನ ।
ವರೆಗೆ ಸರ್ವರ ಗ್ರಾಸಿಸುತ್ತಿಹ ।
ವರಮಹಾಕಾಲನು ಕಣಾ ನಾನಿರುವೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೮೩ ॥

ಅರಿಯಲೀಪರಿ ಯೆನ್ನ ರೂಪವ ।
ನಿರುವುದೇನು ವಿಭೂತಿಯೋಗದಿ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ನಿನಗಿಲ್ಲ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಿಳಿಯಲಿದನೆಲ್ಲ ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಾನಾದಕಾರಣ ।
ಪರಿಯೆ ಕೇಳ್ಮನಗೊಟ್ಟು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವೆ ನಾನಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯು ಸರ್ವವಿದ್ಯೆಯಲಿ ॥ ೧೮೪ ॥

ಮೇರುಮಂದಿರಸಹಿತ ಪೃಥಿವಿಯ ।
ನಾರವಿಲ್ಲದ ಪುಡಿಯ ಮಾಳ್ಪನು ।
ತೋರಗೊಡನೈ ವಾರಿಮಯಜಗ ಕೂಡ ಪ್ರಳಯದಲಿ ॥
ಹಾರಿ ನುಂಗುವ ಪ್ರಳಯತೇಜವ ।
ವಾರುತನ ತಾಂ ತಿಂದು ತೇಗುವ ।
ಭಾರಿಗಗನವನುದರದಲ್ಲಿರಿಸುವ ಮಹಾಕಾಲ ॥ ೧೮೫ ॥

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಸುವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದೈ ಬಲ ಶ್ರವಣತರ್ಕಕೆ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾ ತರ್ಕಭರದಲಿ ಭಾಷಣದ ಸವಿಯು ॥
ನಿರುತ ವರ್ಧಿಪುದೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಸರಸತೆಯ ಸಂವಾದವೀಪರಿ ।
ಯಿರುವೆನೀ ಸಂವಾದ ನಾನೇ ಮಾತು ಬಲ್ಲರಲಿ ॥ ೧೮೬ ॥

ಇರುವೆ ನಾನೀಪರಿಯ ಕಾಲನು ।
ನರನೆ ನೀನೆನ್ನಸ್ವರೂಪವ- ।
ನರಿಯೆ ತಿಳಿಯಿತೆ ನಿನಗೆ ಬೇಗದಿ ಹೇಳು ನೀನೆನಗೆ ॥
ಮರಳಿ ನಗುತಿಂತೆಂದ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗಿರುವೆ ವಿಶ್ವೋತ್ಪತ್ತಿಕಾರಕ- ।
ನರಿಯಲಾ ನೀನೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಲೋಲ ಹೇಳಿದನು ॥ ೧೮೭ ॥

ಮೃತ್ಯುಸ್ಸರ್ವಹರಶ್ಚಾಹಮುದ್ಭವಶ್ಚ ಭವಿಷ್ಯತಾಮ್ ।
ಕೀರ್ತಿಃ ಶ್ರೀರ್ವಾಕ್ಚ ನಾರೀಣಾಂ ಸ್ಮೃತಿರ್ಮೇಧಾ ಧೃತಿಃ ಕ್ಷಮಾ ॥ ೩೪ ॥

ಹುಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೀವನ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲಕೆ ಧಾರಕನು ನಾ ।
ನಷ್ಟ ಮಾಡುವ ಸರ್ವ ಸಂಹಾರಕನು ಮೃತ್ಯುವಿಹೆ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಸಿಹೆನು ವಿಭೂತಿಯೇಳನು ।
ಕೊಟ್ಟು ಮನವಿದ ಕೇಳು ಫಲ್ಗುಣ ।
ತುಷ್ಟಮಾನಸನಾಗಿ ಪೇಳ್ವೆನು ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಿದನು ।೧೮೮॥

ಭೂತಳದಿ ಸುವಿಚಾರ ಮಾರ್ಗದ ।
ರೀತಿಹಚ್ಚುವ ವಾಣಿ ನಾನೇ ।
ಯೀ ತೆರೆದೊಳಾ ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿಯೆ ನಾನಿರುವೆ ಪಾರ್ಥ ॥
ಅತ್ರಿಶುದ್ಧಿಯ ಮಾಡಿ ದೃಷ್ಟಿಯ ।
ಪಾತವಾಗಲು ಯೆನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಯ ।
ಮಾತ ಕೊಡುವೀ ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆ ಯೇನೆಂಬೆ ॥೧೮೯॥

ಕೌತುಕದೊಳಾನೇಳು ನಾರಿವಿ- ।
ಭೂತಿಗಳ ವಿಸ್ತರಿಪೆನೀಗಲೆ ।
ಕೀರ್ತಿ ನಿತ್ಯನವೀನವೆನ್ನಯ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ಈ ತೆರದೊಳೌದಾರ್ಯಸಂಪ- ।
ನ್ಮೂರ್ತಿ ನಾನೇ ನೋಡು ನೋಡಾ ।
ನೀತಿ ಸಿಂಹಾಸನಕೆ ಶೋಭೆಯನಿತ್ತು ಪಾಲಿಸುವ ॥ ೧೯೦ ॥

ಧರೆಯೊಳಿಹಲೋಕದಲಿ ಸ್ವಹಿತವ- ।
ನಿರದೆ ಸಾಧಿಸಿ ಮುಂದೆ ಪರದಲಿ ।
ಪರಮಪದವನು ಸಾಧಿಸುವ ಸದ್ಬುದ್ಧಿ ನಾನೆಯಲಾ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಾಪರಿಯೊಳಾನಿಹೆ ।
ಮೆರೆವ ಧೃತಿ ಕ್ಷಮೆ ಸದ್ಗುಣಂಗಳ ।
ಸರಣಿಗಾಧಾರಂಗಳಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೧೯೧ ॥

ಹರಿಯು ಕೇಳ್ ಸಂಸಾರಮದಗಜ- ।
ಹರಿಯು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ನರನಿಗೀಪರಿ ಪೇಳಿದನು ಸಂತೋಷಯುತನಾಗಿ ॥
ಅರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೀ- ।
ತೆರದ ನಾರಿಯರಿಹರು ಯೆನ್ನಯ ।
ವರವಿಭೂತಿಗಳಿಹರು ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥ ೧೯೨ ॥

ಬೃಹತ್ಸಾಮ ತಥಾ ಸಾಮ್ನಾಂ ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸಾಮಹಮ್ ।
ಮಾಸಾನಾಂ ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷೋಽಹಮೃತೂನಾಂ ಕುಸುಮಾಕರಃ ॥ ೩೫ ॥

ಹರಿ ರಮಾಪತಿ ಪೇಳ್ದನಾಕ್ಷಣ ।
ಪರಮಮಿತ್ರಶ್ರೇಷ್ಠ ವೇದದೊ- ।
ಳಿರುವೆ ಸಾಮವು ಮೇಣ್ ಬೃಹತ್ಸಾಮವು ಕಣಾ ನಾನು ॥
ಇರುವೆ ನಾ ಗಾಯತ್ರಿ ಛಂದವು ।
ಸರಸ ಶಾಸ್ತ್ರದಿ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಧರಿಸದಿರು ಸಂಶಯವ ಮನದಲಿ ಕುಂತಿಯಾತ್ಮಜನೆ ॥೧೯೩॥

ಹರಿಯು ಮಗುಳಿಂತೆಂದ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ಪರಮ ಮಾಸಂಗಳ ಸಮೂಹದೊ- ।
ಳಿರುವೆ ನಾನಾ ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವೆ ನಾನಾಋತುಸಮೂಹದಿ ।
ಮೆರೆವ ಕುಸುಮಾಕರ ವಸಂತವು ।
ಹರುಷವರ್ಧನವಲ್ಲವೇ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೯೪ ॥

ದ್ಯೂತಂ ಛಲಯತಾಮಸ್ಮಿ ತೇಜಸ್ತೇಜಸ್ವಿನಾಮಹಮ್ ।
ಜಯೋಽಸ್ಮಿ ವ್ಯವಸಾಯೋಽಸ್ಮಿ ಸತ್ತ್ವಂ ಸತ್ತ್ವವತಾಮಹಮ್ ॥ ೩೬ ॥

ವೃಷ್ಣೀನಾಂ ವಾಸುದೇವೋಽಸ್ಮಿ ಪಾಂಡವಾನಾಂ ಧನಂಜಯಃ ।
ಮುನೀನಾಮಪ್ಯಹಂ ವ್ಯಾಸಃ ಕವೀನಾಮುಶನಾ ಕವಿಃ ॥ ೩೭ ॥

ಚಾತುರಿಯದಾತುಮನೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಭೂತಳದಿ ವಂಚಿಸುವ ಸಾಧನ- ।
ವ್ರಾತದಲಿ ನಾ ದ್ಯೂತವಾಗಿಹೆ ನೋಡು ಪರಿಕಿಸೆಲಾ ॥
ಈ ತೆರದ ಬಹಿರಂಗ ತಸ್ಕರ ।
ನೀತಿಮಂತರು ತಪ್ಪಿಸುವರೇ ।
ಪಾರ್ಥ ಯೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಯಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೧೯೫ ॥

ಝಗಝಗಿಪ ವಸ್ತುಗಳೊಳಗೆ ನಾ ।
ಮುಗುಧತೇಜೋರೂಪನಾಗಿಹೆ ।
ಮಿಗಿಲೆನಿಪ ಜಯ ನಾನು ಸರ್ವಾರಂಭಕಾರ್ಯದಲಿ ॥
ಜಗದೊಡೆಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆಂದನು ।
ಜಗದಿ ನೀತಿಯ ಬಿಡದೆ ಮಾಡುವ ।
ಸಗುಣ ನಾನಿಹೆ ಕೇಳು ಯೆನ್ನುದ್ಯೋಗರೂಪವದು ॥೧೯೬॥

ಸತ್ತ್ವಧೀರರ ಸತ್ತ್ವ ನಾನಿಹೆ ।
ಪಾರ್ಥ ನಾನೇ ಯಾದವರೊಳ- ।
ತ್ಯುತ್ತಮನು ಕೇಳ್ ವಾಸುದೇವನು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥

ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ದೇವಕಿಯ ಜಠರದೊ- ।
ಳೆತ್ತಿ ಜನ್ಮವ ನಾ ಯಶೋದೆನಿ- ।
ಮಿತ್ತ ಹೋದೆನು ಗೋಕುಲಕೆ ಲೀಲೆಯಲಿ ಹೇ ಪಾರ್ಥ ॥೧೯೭॥

ನರನೆ ಸ್ತನಪಾನವನು ಮಾಡುವ ।
ಭರದಿ ಪೂತನೆ ರಾಕ್ಷಸಿಯ ನಾ- ।
ನಿರದೆ ಪ್ರಾಣವ ಹಿಂಡಿದೆನು ಮೇಣ್ ಲೀಲೆಯಾಡಿದೆನು ॥
ತರಳತನದಲಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಸಂ- ।
ಹರಿಸಿ ಧರಣಿಯ ಭಾರವಿಳಿಸಿದೆ ।
ಧರಿಸಿ ಗೋವರ್ಧನವನಿಂದ್ರನ ಗರ್ವ ಹರಿಸಿದೆನು ॥ ೧೯೮ ॥

ಸುಳಿಯಲಾ ಯಮುನೆಯಲಿ ಕಾಲಿಯ ।
ತಲೆಯ ಮೇಲೇರಿದನು ತಾಂಡವ ।
ನಲವಿನಿಂದಾಡಿದೆನು ಮರ್ದಿಸಿ ದುಃಖ ಹರಿಸಿದೆನು ॥
ಜಲಜಸಂಭವ ಗೋಕುಲದ ಆ- ।
ಕಳವ ಕದ್ದೊಯ್ದಿರಲು ಮತ್ತಾ ।
ಜಲಜಸಂಭವನಿಂಗೆ ಹಿಡಿಸಿದೆ ಹುಚ್ಚುತನವನಲಾ ॥ ೧೯೯ ॥

ಬಾಲದಶೆಯಾರಂಭದಲಿ ನಾ ।
ಖೂಳ ಕಂಸಾದಿಗಳ ಕೊಂದೆನು ।
ಹೇಳಲೇನಾ ಕಂಸಚಾಣೂರಪ್ರಭಾವದನು ॥
ಲೀಲೆಗಳನೀ ತೆರದಿ ಮೆರೆಸಿದೆ ।
ಹೇಳಲೆಂತೀ ಪರಿಯುನೆಲ್ಲವ ।
ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೆಯೊ ನೀನು ಹಲವನು ನೋಡಿರುವಿಯಲ್ಲೈ ॥ ೨೦೦ ॥
ಇರುವೆ ನಾ ಯಾದವಶಿರೋಮಣಿ ।
ನರನೆ ನಾನೆ ವಿಭೂತಿಯೆನ್ನದು ।
ಯಿರುವಿ ನೀನಾ ತೆರದಿ ಪಾಂಡವರೊಳು ಧನಂಜಯನು ॥

ಇರುವುದೆನ್ನ ವಿಭೂತಿ ನಿನ್ನಲಿ ।
ಯಿರುವುದಾ ಕಾರಣದಿ ನಿನ್ನೊಳು ।
ಪರಮಸ್ನೇಹವು ಭೇದವರಿಯೆನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ನಾನು ॥ ೨೦೧ ॥
ನರನೆ ನೀ ಸಂನ್ಯಾಸಿವೇಷದಿ ।
ಹರಿಸಿದೆಯಲಾ ಭಗಿನಿಯೆನ್ನಯ ।
ಸುರಪಸಾತ್ಮಜ ಶಂಕೆ ನಿನ್ನಲಿ ಬಂತೆ ಹೇಳೆನಗೆ ॥
ಇರುವುದೇ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಭೇದವು ।
ಯಿರುವೆ ನಾ ಮುನಿಗಳಲಿ ವ್ಯಾಸನು ।
ಯಿರುವೆ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯ ನಾನಾ ಕವಿಸಮೂಹದಲಿ ॥ ೨೦೨ ॥

ದಂಡೋ ದಮಯತಾಮಸ್ಮಿ ನೀತಿರಸ್ಮಿ ಜಿಗೀಷತಾಮ್ ।
ಮೌನಂ ಚೈವಾಸ್ಮಿ ಗುಹ್ಯಾನಾಂ ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞಾನವತಾಮಹಮ್ ॥ ೩೮ ॥

ಇರುವೆ ನಾನಾದಂಡ ದಂಡವ ।
ಧರಿಸುವವರೊಳು ಮಶಕ ಹಿಡಿದಾ ।
ಬರಮದೇವರ ವರೆಗೆ ಸರ್ವರ ದಂಡಿಸುವೆ ನಾನು ॥
ನರನೆ ಸಾರಾಸಾರ ನೋಡುವ ।
ಸರಸ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿ ನಾನಾ- ।
ಗಿರುವೆ ನೀತಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗುಹ್ಯದಿ ಗುಹ್ಯ ನಾ ಮೌನ ॥೨೦೩॥

ಸರಸಿಜೋದ್ಭವ ಕೂಡ ಮೌನವ ।
ಧರಿಸುವವರಲಿ ಮುಗ್ಧನಲ್ಲೈ ।
ಯಿರುವೆ ನಾನಾ ಜ್ಞಾನವೇ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ವೃಂದದಲಿ ॥
ನರನೆ ಸಾಕು ವಿಭೂತಿವಿಸ್ತರ- ।
ವರಿಯಲಾರೆನು ಕುಮಿಯನದಕಾಂ ।
ಸರಸಿಜಾಸನಕಲ್ಪ ನಾಲದು ವಿಸ್ತರಿಸಲಿಕದ ॥ ೨೦೪ ॥

ಯಚ್ಚಾಪಿ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಬೀಜಂ ತದಹಮರ್ಜುನ ।
ನ ತದಸ್ತಿ ವಿನಾ ಯತ್ಸ್ಯಾನ್ಮಯಾ ಭೂತಂ ಚರಾಚರಮ್ ॥ ೩೯ ॥

ನಾಂತೋಽಸ್ತಿ ಮಮ ದಿವ್ಯಾನಾಂ ವಿಭೂತಿನಾಂ ಪರಂತಪ ।
ಏಷ ತೂದ್ದೇಶತಃ ಪ್ರೋಕ್ತೋ ವಿಭೂತೇರ್ವಿಸ್ತರೋ ಮಯಾ ॥ ೪೦ ॥

ಮಳೆಯು ಧಾರೆಯುನೆಣಿಸಬಹುದೇ ।
ಯಿಳೆಯು ತಳದಲಿ ಬೆಳೆವ ಹುಲ್ಲಿನ ।
ತಿಳಿಯ ಬಹುದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನದ ತಿಳಿಯುವುದಶಕ್ಯ ॥
ಜಲಧಿಯಲಿ ಬರುತಿರುವ ತೆರೆಗಳ ।
ತಿಳಿಯ ಬಹುದೇ ಸಂಖ್ಯೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಸುಲಭವಲ್ಲಾ ಯೆನ್ನ ಸರ್ವವಿಭೂತಿ ಯೆಣಿಸುವರೆ ॥೨೦೫॥

ನರನೆ ನಿನಗೀತೆರದೊಳಾದುದು ।
ವರವಿಭೂತಿಯ ಕೇಳುವಿಚ್ಛೆಯು ।
ಮೆರೆವುವೈ ಸಾಮಾನ್ಯವೀಪರಿಯೆಂದು ಪೇಳಿದೆನು ॥ ೨೦೬ ॥
ಪರಿಕಿಸಲು ಯೆನ್ನಯ ವಿಭೂತಿಗ- ।
ಳಿರುವುವೈಯಗಣಿತವು ನಿನಗಾ- ।
ನರುಹುವುದೆ ದುಃಸಾಧ್ಯ ನೀನಿದ ಕೇಳ್ವುದೇ ಕಠಿಣ ॥

ಪರಿಯಿದಾದರು ನಿನಗೆ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿದೆನು ನೋಡ್ ಪ್ರಮುಖವಿರುತಿಹ ।
ವರವಿಭೂತಿಗಳೊಳಗನೆಷ್ಟತ್ತೈದು ಮೂಲಗಳ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾ ಕಾರಣದೊಳಾ- ।
ನರುಹುವೆನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದಲಿ ।
ಯರಿತರೀ ಮರ್ಮವನು ನಿನಗಾಗುವುದು ಬೋಧಪದು ॥ ೨೦೭॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಭೂತಾಂಕುರಂಗಳು । ಕಿರಿದು ಕಿರಿದೀ ಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ।
ಹೊರಡುವುದ ನೀ ನೋಳ್ಪೆಯಲ್ಲವೆ । ಭರಿತ ನಾನಿಹೆ ಸರ್ವವಿಶ್ವದಿ ।
ಇರುವೆನಿದಕಾಂ ಬೀಜವೆಂದರಿ ಪಾರ್ಥ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ಅರಿಯ ಬೇಡ್ಯೆ ಯುಕ್ತನೀತವನಿರೆನು ಸರ್ವರಲಿ ॥ ೨೦೮ ॥

ಯದ್ಯದ್ವಿಭೂತಿಮತ್ಸತ್ತ್ವಂ ಶ್ರೀಮದೂರ್ಜಿತಮೇವ ವಾ ।
ತತ್ತದೇವಾವಗಚ್ಛ ತ್ವಂ ಮಮ ತೇಜೋಽಂಶಸಂಭವಮ್ ॥ ೪೧ ॥

ನರನೆ ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ನಿನಗಾ- । ನರನೆ ದಯೆ ಸಂಪತ್ತಿ ಯೆರಡಿವು ।
ತೊರೆವೆ ಸಾಧಾರಣ ನಿಯಮವನು । ನಿರುತ ವಾಸಿಪುವೆಲ್ಲಿ ಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಗುರುತ ಹಿಡಿಯಲು ಬಹುದು ಯೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಲಕ್ಷಣದ ॥ ಇರುವುದೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಯೆಂದರಿ ಪಾರ್ಥ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೨೦೯ ॥

ಅಥವಾ ಬಹುನೈತೇನ ಕಿಂ ಜ್ಞಾತೇನ ತವಾರ್ಜುನ ।
ವಿಷ್ಟಭ್ಯಾಹಮಿದಂ ಕೃತ್ಸ್ನಮೇಕಾಂಶೇನ ಸ್ಥಿತೋ ಜಗತ್ ॥ ೪೨ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ವಿಭೂತಿವಿಸ್ತಾರಯೋಗೋ ನಾಮ ದಶಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೧೦ ॥

ತರಣಿಬಿಂಬವದೊಂದೆ ಗಗನದೊ- । ನರನೆ ಯೆನ್ನವತಾರವೆಂದೀ ।
ಳಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಮೂಜಗ- । ತೆರದ ಸರ್ವವಿಭೂತಿ ಮನ್ನಿಸು ।
ಕಿರಣ ಕೊಡುವುದು ಪ್ರಭೆಯುನಿದ ನೀ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ಬರಿದೆ ದೋಷವನೆಣಿಸದಿರು ಭೇದವನು ನೋಡದಿರು ॥
ಧರೆಯೊಳೊರ್ವ ನೃಪಾಲನಾಜ್ಞೆಯ । ನರನೆ ನಾವಮಾನ್ಯವ ವಿಶೇಷವ- ।
ನರರು ಸರ್ವರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ । ನರಿಯ ಬಾರದು ಭೇದವೆನ್ನಲಿ ।
ಕರೆಯ ಬೇಡಾ ನೃಪತಿಯೊರ್ವನೆನುತ್ತಲೀ ಜಗದಿ ॥೨೧೦॥ ಭರಿತನಾಗಿಹೆ ಪೂರ್ಣವಿಶ್ವದಿ ನಾನೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೧೩ ॥

ಇರುವನಾತ ಮಹಾನುಭಾವನು । ಬರಿದೆ ಕೇಳೀ ಭೇದ ಕಲ್ಪನಿ ।
ಕರೆಯಬೇಡಾತನನು ನಿರ್ಧನ- । ತರಲು ಬೇಕೆ ಕಳಂಕ ಬುದ್ಧಿಗೆ ।
ನೆರಡನೆಯರಿಚ್ಛೆಯನು ಪರಿಪಾಲಿಸಲು ಕೌಂತೇಯ ॥ ಬರಿದೆ ಘೃತ ತೊಳೆಯುವರೆ ಯಮೃತವನಪ್ಪೆಸುವರೇನು ॥
ಸುರರ ಧೇನುವಿಗೇನು ಹತ್ತರ । ಇರುವುದೇನೆಡಬಲವು ಗಾಳಿಗೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಮಗ್ರಿ ಬೇಕೇ । ತರಣಿಬಿಂಬವ ಹಿಂದೆಮುಂದಕೆ ।
ಶರಣಿಗಳ ಸ್ಪೃಹೆ ಪೂರ್ಣಗೈವುದು ಬೇಡಿದಾಕ್ಷಣದಿ ॥ ೨೧೧ ॥ ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನೋಡಿದರೆ ದೃಷ್ಟಿಯೆ ಕುಕ್ಕಿ ಹೋಗುವುದು ॥ ೨೧೪ ॥

ಇರುವುದೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಯುಂಗದಿ । ಎನ್ನ ರೂಪಗಳೆಲ್ಲ ವೊಂದೇ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಐಶ್ವರ್ಯ ಸರ್ವವು । ಯೆನ್ನ ಭೇದವನೆಣಿಸದಿರು ಸಂ- ।
ನರನೆ ನಿನಗದನರಿವ ಸಾಧನ ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳುವದು ॥ ಪೂರ್ಣನಾನಿಹೆ ಸರ್ವಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿನಲಿ ॥
ಧರಿಸಿ ಶಿರದೊಳಗಾಜ್ಞೆ ಸರ್ವರು । ಎನ್ನ ಸರ್ವವಿಭೂತಿಗಳ ಸಂ- ।
ಪುರೆಸುವರು ನೀ ನೋಡಲೀತೆರ- । ಪೂರ್ಣವಣಿಸುವುದೆಂತು ಹೇಳ್ವೆ ।
ವರಿಯ ಬೇಕು ವಿಭೂತಿಯುತರಾಜ್ಞೆಯನು ಕೊಡುವವರು ॥೨೧೨॥ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನವನಂತರೂಪಗಳಾಗಿಹೆನು ನಿಜದಿ ॥ ೨೧೫ ॥

ನರನೆ ಸಾಕೆನ್ನಯ ವಿಭೂತಿಗ- ।
ಳರಿವ ಮನದೀಚ್ಛೆಯದು ತೀರದು ।
ಭರಿತನಾನೊಂದಂಶದಲಿ ತುಂಬಿಹೆನು ಜಗದೊಳಗೆ ॥
ಜರಿಯುತೀಪರಿ ಯೆನ್ನ ಭಜಿಸೈ ।
ಯಿರುವೆ ಜ್ಞಾನವನಕ್ಕೆ ಕುಸುಮಾ- ।
ಕರನಲಾ ಆನಂದದಾಯಕನಿಹೆನು ಜಗಕಾನು ॥ ೨೧೬ ॥

ಹರಿಯು ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನೀಪರಿ ।
ಯುರುಹಿಗನು ವೈರಾಗ್ಯಶೀಲರಿ- ।
ಗುರುತರದಲೇಕಾಂತಸುಖವನು ಕೊಡುವ ದೇವನಲಾ ॥
ನರನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆಂದನಾಕ್ಷಣ ।
ಹರಿಯೆ ನೀನೆನಗರುಹಿದಿಯಲಾ ।
ಧರಿಸ ಬಾರದು ಭೇದವನು ನಿನ್ನಯ ವಿಭೂತಿಯಲಿ ॥೨೧೭॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆಗಿದು ಬಹು ।
ತೆರದಿ ಯೋಗ್ಯವೆಯಾಯ್ತು ನೋಡಲು ।
ಪರಿಯನರಿಯೆನು ನಿನ್ನ ತರ್ಕವಗಮ್ಯವೆನಗಿಹುದು ॥
ತೊರೆಯ ಬೇಕ್ಕೆ ಭೇದವೆನ್ನಲು ।
ತೊರೆವವರು ಮೇಣ್ ತ್ಯಾಗವೀಪರಿ ।
ಯೆರಡು ತತ್ತ್ವಗಳುಳಿಯೆ ಭೇದವು ಸಾವ ಪರಿಯೆಂತು
॥ ೨೧೮ ॥
ತರಣಿಯುದಯದ ಹಿಂದೆ ಕತ್ತಲೆ- ।
ಗಿರದೆ ಸಾರೆಲೆ ಬದಿಗೆನುತ ಪೇ- ।
ಳ್ವರೆ ಕಣಾ ಜಗದೊಳಗೆ ಸೂರ್ಯೋದಯದಿ ಕತ್ತಲೆಯು ॥
ಹರಿದು ತನ್ನಿಂ ತಾನೆ ಪೋಪುದು ।
ಭರಿತನೀಶ್ವರ ಜಗದೊಳೆಂಬೀ ।
ಪರಿಯ ಜ್ಞಾನವು ಬರಲು ತದ್ರೂಪತೆಯೆ ಬರುವುದಲಾ
॥ ೨೧೯ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ತರ್ಕ ತಿಳಿಯದು ।
ಕರೆಯಲೆಂತದ ಬೇರೆ ಹೆಸರಲಿ ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ನಾಮ ಮಾತ್ರವ ಸ್ಮರಿಸಿದಾಕ್ಷಣದಿ ॥
ಬರಲು ಶ್ರವಣದಿ ನಿನ್ನ ನಾಮವು ।
ಹರಿಯುವುದು ಮನದಿಂದ ಭೇದವು ।
ಹರಿಯೆ ನೀ ಕೇವಲ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನಲಾ ॥ ೨೨೦ ॥

ಇರುವುದೆನ್ನ ಸುದೈವವೀಪರಿ ।
ಹರಿಯೆ ಕೈವಶನಾದಿ ಯೆನ್ನಯ ।
ಬರುವುದೆಂತೀ ಭೇದವೆನ್ನೊಳು ತಿಳಿಯಲಸದಳವು ॥
ನರನು ಚಂದ್ರನ ಗರ್ಭ ಸೇರಲು ।
ಒರುವುದೆಂತ್ಕೆ ಶಕೆಯು ದೇಹಕೆ ।
ಮರಳಿ ಶಕೆಯೆಂದಾತನೊದರಲು ಮರುಳನೆಸ್ನುವರು ॥ ೨೨೧ ॥

ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನೆ ।
ಯಿರುವಿ ನೀನು ಮಹಾತ್ಮ ಜಗದೊಳ- ।
ಗಿರುವುದಧಿಕಾರವ್ರ ನಿನಗೆ ಮಾತಾಡುವರೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ॥
ನರನ ಭಾಷಣ ಕೇಳುತೀಪರಿ ।
ಹರಿಗೆ ಬಂತತಿಶಯದಿ ಸಂತಸ ।
ನರನ ಜಿಗಿಯುಪ್ಪಿದನು ಹರಿಯಂತಃಕರಣದಿಂದ ॥ ೨೨೨ ॥

ಮರಳಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು ।
ನರನೆ ಸಿಟ್ಟಾಗದಿರು ಯೆನ್ನೊಳು ।
ಭರದಿ ನಿನಗಾನರುಹಿ ನೋಡಿದೆ ತಿಳಿಯಿತೇ ವಿಷಯ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ವಿಭೂತಿಯೋಗವ- ।
ನರುಹಿದೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಪ್ರೇಮದ- ।
ಲರಿಯಿತೇ ನಿನಗೆಂದು ಕೇಳ್ದೆನು ಭಾಷಣದ ಭರದಿ ॥ ೨೨೩ ॥

ಅರಿಯ ಬೇಕಿದನೆಂದು ನಿನಗೀ- ।
ಪರಿಯ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದೆ- ।
ನರಿತೆ ನಿನಗಾಯ್ತೋ ವಿಭೂತಿಜ್ಞಾನ ಪರಿಪೂರ್ಣ ।
ನರನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು ।
ಹರಿಯೆ ನೀನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲ ।
ಭರಿತ ನೀನಾಗಿರುವಿ ವಿಶ್ವದೊಳೆಂದು ತಿಳಿದಿಹೆನು ॥ ೨೨೪ ॥

ನರನಿಗಾಯ್ತೊ ತೆರದ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಯರುಹಿದನು ಸಂಜಯನು ಭೂಪನಿ- ।
ಗರುಹಿಹುದ ಕೇಳುತ್ತ ಕೂತನು ಸ್ತಬ್ಧ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥
ಅರಿತನೀ ಸಂಗತಿಯ ಸಂಜಯ ।
ಭರದಿ ಭೇದವನಾಂತು ನುಡಿದನು ।
ದೊರಕುತಿಹ ಲಾಭವನು ಕಾಲಿಂದೊದ್ದು ಬಿಡುವನಲಾ ॥ ೨೨೫ ॥

ಕುರುಡನೀ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕಣ್ಣಿಂ- ।
ದಿರಲು ಮೇಣಾ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯು ।
ಕುರುಡಿರದು ತಾನೆಂದು ತಿಳಿದೆನು ಮಿಥ್ಯವಾಯಿತಿದು ॥
ಎರಡು ತೆರದಲಿ ಕುರುಡನೀತನು ।
ಬರಿದೆ ಕೋಣನ ಮುಂದೆ ವೀಣೆಯು ।
ನರನು ತನ್ನಯ ಯೋಗ್ಯತೆಯಲೇರಿದನು ಹರಿಯೆದುರು ॥ ೨೨೬ ॥

ಎರದನೆಯ ಸಂಗತಿಯು ಧ್ಯಾನದಿ ।
ಬರಲು ನರನಿಂತೆಂದ ಕೃಷ್ಣನಿ- ।
ಗಿರುವುದೀಶ್ವರಮಯವು ಜಗವಿದು ತಿಳಿಯಿತೆಂದೆನಗೆ ॥
ಬರಲು ಬೇಕೀ ವಿಶ್ವವೆನ್ನಯ ।
ಚರಮ ಚಕ್ಷುವಿನೆದುರಿಗೆನುತೀ ।
ಪರಿಯು ಮನದೊಳಗಿಚ್ಛೆಯಾದುದು ನೋಡಿದಿಯೊ ಹರಿಯೆ ॥ ೨೨೭ ॥

ನರನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಬಯಕೆ ಬೆಳೆಯಿತು ।
ತ್ವರಿತದಿಂದೀ ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲೆ ।
ಭರದೊಳಾ ನಿಜ ವಿಶ್ವರೂಪವ ಕಾಣ ಬೇಕೆನುತ ॥
ನರನು ಕೇಳ್ವಾಮಾನ್ಯ ಪುರುಷನೆ ।
ಸುರತರುವಿನುಪಶಾಖೆಯಲ್ಲವೆ ।
ಬರಡು ಹೂಗಳು ಬರುವುವೆಂತೀ ಕಲ್ಪತರುವಿನಲಿ ॥ ೨೨೮ ॥

ನರನು ನುಡಿದುದನೆಲ್ಲ ಪೂಶ್ವರೆ ।
ಹರಿಯು ತತ್ಪರನಿರುವನಲ್ಲವೆ ।
ಹರಿಯ ಪವಮಾತುಮನ ಲೀಲೆಯನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥
ಶರಣಿಪ್ರಹ್ಲಾದನನು ಕಾಯ್ವರೆ ।
ಗರಳ ಸಹ ತಾನಾಗಿ ಕೊತನು ।
ಶರಣಿ ಕಲ್ಪದ್ರುಮನು ಸದ್ಗುರು ಕೃಷ್ಣನಿಂದಿನಲಿ ॥ ೨೨೯ ॥

ನರನ ಕೈಯಲಿ ಸಿಲುಕಿಹನಲಾ ।
ನರನು ನೋಡಾವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ನಿರಕಿಸುವ ಪರಿಯೆಂತು ವರ್ಣಿಪೆನೀಗ ಸರಸದಲಿ ॥
ಅರುಹಿದನು ಜ್ಞಾನೇಶನೀಪರಿ ।
ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ನಾನದ- ।
ನರುಹುವೆನು ಕನ್ನಡದಿ ಸದ್ಗುರುವಿಷ್ಣು ಪೇಳ್ದಂತೆ ॥ ೨೩೦ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂದಕಟ್ಟೆಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
(೧೦) ಹತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೪೨, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೨೩೧

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೧ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಇಂದು ಬರುವಧ್ಯಾಯವದು ಹ- ।
ನ್ನೊಂದನೆಯದದ ಕೇಳಿರೆಲ್ಲರು ।
ಚಂದವಿಹುದೈ ಕಥೆಯು ಶಾಂತಾದ್ಭುತರಸಾನ್ವಿತವು ॥
ಕಂಡೆರೆದು ನೋಡುತಲಿ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ನಂದಕಂದ ಮುಕುಂದ ತನ್ನಯ ।
ವಂದನೋಚಿತಗುಹ್ಯರೂಪವ ತೋರ್ದನೈ ಮುದದಿ ॥ ೧ ॥

ಶಾಂತರಸದರಮನೆಗೆಯತಿಥಿಯು ।
ಕಾಂತವದ್ಭುತರಸವು ಬಂತಾ- ।
ಗಂತುಕರು ಬೇರಿಹರು ರಸಗಳ ಪಂಕ್ತಿ ಕೂಡುವುದು ॥
ಪಂಕ್ತಿಲಾಭವು ದೊರೆವುದವರಿಂ- ।
ಗೆಂತೆನಲು ನೋಡಿರಿ ನಿಮಗೆ ದೃ- ।
ಷ್ಟಾಂತವನು ಕೊಡುತಿಹೆನು ಕೇಳಿರಿ ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕದಿ ॥೨॥

ಮೆರೆವಣಿಗೆಯಲಿ ಪಾಲಕಿಯನೇ- ।
ರ್ವರು ವಧೂವರರಿಬ್ಬರಾದರು ।
ನೆರೆದ ನೆಂಟರಿಗೂಟವುಡುಗುರೆ ತಿನಿಸಿನಾನಂದ ॥
ದೊರೆಯಲಾರದೆ ಲಗ್ನಮಂಟಪ- ।
ಕಿರದೆ ಬಂದಿಹ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ।
ಪರಮಸಂತಸ ತಾಳಲಾರರೆ ಲಗ್ನದುತ್ಸವದಿ ॥ ೩ ॥

ಪರಿಕಿಸಿದರಧ್ಯಾಯವಿದರಲಿ ।
ಮೆರೆವುವೈ ಸುಶ್ರೇಷ್ಠರಸಗಳು ।
ಕರೆವರವುಗಳ ಬುಧರು ಶಾಂತಾದ್ಭುತವೆನುತ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಮೆರೆವುವೆಂತೆನೆ ಕೇಳಿದರೆ ನಾ- ।
ನೊರುವೆನುಪಮೆಯನೊಂದೆ ಕೇಳಿರಿ ।
ಹರಿಹರರ ಸಂಗಮದ ಸಮಯದೊಳವರುಗಳ ತೆರದಿ ॥ ೪ ॥

ತರಣಿಶಶಿಬಿಂಬಗಳ ಯುಗಳವು ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲೈ ಯೊಂದೆ ಠಾವಿಲಿ ।
ಬರಲಮಾವಾಸ್ಯಾಹವಾಂಯ್ತೊಪಮೆಯ ರಸಯುತಿಯು ॥
ಎರಡು ನದಿಗಳು ಗಂಗೆ ಯಮುನೆಯು ।
ಹರಿದು ಬಂದು ಪ್ರಯಾಗಕ್ಷೇತ್ರದಿ ।
ಭರದಿ ಸಂಗತವಹುವು ಮುಂದೆ ಪ್ರವಾಹ ವೊಂದಹುದು ॥ ೫ ॥

ಎರಡು ರಸಗಳು ಶಾಂತವದ್ಭುತ ।
ಬರುತ ಸಂಗತವಿಲ್ಲಿಯಾದುವು ।
ಮೆರೆವುದೈ ಹನ್ನೊಂದನಧ್ಯಾಯವು ಪ್ರಯಾಗವಲಾ ॥
ಭರದೊಳೀಯಧ್ಯಾಯ ಕೇಳಲು ।
ಬರುವುದದರಿಂ ಪುಣ್ಯ ಬಹುಪರಿ ।
ಯಿರುವರದರಿಂ ಶ್ರವಣತತ್ಪರರೈ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳು ॥ ೬ ॥

ಎರಡು ರಸಗಳ ಸಂಗಮದಿ ಮು- ।
ತ್ತಿರುವುದೈ ಗುಪ್ತವದು ಮೂರನೆ ।
ಪರಮ ಗೀತಾಭಿಧಸರಸ್ವತಿಯತಿಪವಿತ್ರನದಿ ॥
ಇರುವುದೀಯಧ್ಯಾಯವದರಿಂ ।
ವರತ್ರಿವೇಣೀಸಂಗಮವಲಾ ।
ಅರಿಯಿರೈ ನೀವಿದುವೆ ಪಾವನಪುಣ್ಯಕಾರಕವು ॥ ೭ ॥

ಇರುವುದಿದು ಬಹು ಚಿತ್ರಸಂಗಮ- ।
ವಿರುವುದೇನವಗಾಹನೆಯ ಭಯ- ।
ವಿರುವುದಿದಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಕರ್ಣೇಂದ್ರಿಯದ ದ್ವಾರದಲಿ ॥
ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯನುಗ್ರಹದಲೀ- ।
ತೆರದ ಸುಲಭೋಪಾಯ ಜಗದಲಿ ।
ಕರತಲಾಮಲಕಪ್ರಕಾರದಿ ಹಸ್ತಗತವಿಹುದು ॥ ೮ ॥

ಇರುವುವೈ ಗೀತಾನದಿಗೆ ದೃಢ- ।
ತರದ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆ ದಂಡೆಯು ।
ಹರಿಯುತಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿಭಾಷೆಯ ಘಟ್ಟವನೆ ಕಟ್ಟಿ ॥
ಗುರು ನಿವೃತ್ತಿಯು ಸುಲಭವಿಹ ಬಹು ।
ತೆರದ ಪಾವಟಿಗೆಗಳನಿರಿಸಿದ ।
ಬರುವುದದರಿಂ ಸುಲಭದಲಿ ಗೀತಾರ್ಥಲಾಭವದು ॥ ೯ ॥

ಧರೆಯೊಳೀ ತೀರ್ಥದಲಿ ಭಕ್ತಿಗೊ- ।
ಳಿರದೆ ಸಂತತ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ ।
ದೊರಕಿಸಿರಿ ಪುರುಷಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ ನೀವು ಸಂತಸದಿ ॥
ಇರುವನಾ ಮಾಧವ ಪ್ರಯಾಗದಿ ।
ದರುಶನವ ಕೊಳ್ಳದಲೆ ಪುಣ್ಯವು ।
ಬರುವುದಿಲ್ಲೈ ನೋಡಲೀ ಸಂಗಮದಿ ಮಾಧವನು ॥ ೧೦ ॥

ಇರುವನೈ ಹರಿ ವಿಶ್ವರೂಪನು ।
ಭರದಿ ದರ್ಶನ ಕೊಳ್ಳಿರೀತನ ।
ಮರಣಜನನದ ಭವಕೆ ಕೊಡಿರಿ ತಿಲಾಂಜಲಿಯನಿಲ್ಲಿ ॥
ಅರುಹಲೆಂತೀ ವಿಸ್ತರವ ನಾ- ।
ನಿರುವುನೀಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ಬಹು ।
ಪರಿಯಲಾ ನವರಸಗಳೆಲ್ಲವು ಮೂರ್ತಿಯುತವಾಗಿ ॥ ೧೧ ॥

ಎರಡು ರಸಗಳು ಶಾಂತವದ್ಭುತ ।
ಬರುವುವೈ ಗೋಚರಕೆ ಬಹುಪರಿ ।
ಯಿರುವುವನ್ಯರಸಂಗಳೆಲ್ಲವು ಭೃತ್ಯರಂದದಲಿ ॥
ಇರುವುದೀ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಗೌಣವು ।
ಪರಿಕಿಸಿದರಧ್ಯಾಯವಿದರೊಳು ।
ದೊರಕುವುದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೋಕ್ಷದ ಸುಖವು ನೋಡಿದಿರಾ ॥ ೧೨ ॥

ಇರುವುದೀಯಧ್ಯಾಯ ಸಾಕ್ಷಾ- ।
ದ್ಧರಿಯ ವಿಶ್ರಾಂತ್ಯಾಲಯವಲಾ ।
ನರನು ಭಕ್ತಶಿರೋಮಣಿಯಲಾ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಲಾ ॥
ಅರಿಯಲೀ ಸ್ಥಾನದಲಿಯಾದರು ।
ನರನು ಕೃಷ್ಣನ ಬಿಟ್ಟನೇನೈ ।
ಹರಿಯೊಡನೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದನೈ ನೆರಳಿನಂದದಲಿ ॥ ೧೩ ॥

ನರನು ಬಂದಿಹನೊರ್ವನೆಂದೀ- ।
ಪರಿಯ ಭಾಷಣವೇಕೆ ಗೀತೆಯು ।
ಸರಸಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಿಳಿವಂದದಲಿ ಮಾಡಿರಲು ॥
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಲಾಭವೀಪರಿ ।
ಪರಮಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲರಿ- ।
ಗಿರುವುದೈ ಬಹುಸುಲಭ ಸುಖದ ಸುಕಾಲವಾಯಿತಲಾ ॥ ೧೪ ॥

ಪರಿಯಲೀ ನಾ ಬಿನ್ನವಿಸುವೆನು ।
ಪರಮಸಜ್ಜನರುಗಳೆ ಯೆನ್ನಯ ।
ಸರಸವಚನವ ಮಾನ್ಯಮಾಡಿರಿ ಪ್ರೇಮಭಾವದಲಿ ॥
ಅರಿಯಲೀಪರಿ ಸಲಿಗೆಮಾತನು ।
ಭರದಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗಾಡುವರೆ ನಾ- ।
ನಿರೆನು ಯೋಗ್ಯನು ಪರಿಯಿದಾದರು ಸಲಿಗೆಮಾಡಿದೆನು ॥ ೧೫ ॥

ಪರಮ ಪ್ರೇಮದೊಳೆನ್ನದೀ ತೆರ- ।
ವಿರುವುದೈ ನಾ ನಿಮ್ಮ ಬಾಲನು ।
ಭರದಿ ಮಮತೆಯಲೆನ್ನನೆತ್ತಿರಿ ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ॥
ಇರುವೆ ನಾನಾಗಿಳಿಯ ಮರಿಯೈ ।
ಸರಸವಾಕ್ಯವ ನೀವೆ ಕಲಿಸಿರಿ ।
ಮರಳಿ ನೀವ್ ಕಲಿಸಿದುದ ನುಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಕೌತುಕವು ॥ ೧೬ ॥

ಕಲಿಸಿರುವ ನುಡಿಗಳನು ನುಡಿದರು ।
ತಲೆಯ ತೂಗುವರಲ್ಲವೇ ನೀವ್ ।
ಗಿಳಿಯ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನು ಮೆರೆಸುವುದೇನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ॥
ಎಳೆಮಗುವು ಮಾತಾಡುವುದ ತಾ- ।
ನೊಲಿದು ತಾಯಿಯು ಕೇಳುತಿರಳೇ ।
ಯೆಳೆಮಗುವು ಪಾಂಡಿತ್ಯ ತೋರ್ಪುದೆ ತೊದಲುನುಡಿಯು ವಿನಾ ॥ ೧೭ ॥

ನುಡಿಗಳನು ನೀವ್ ಕಲಿಸಿದಿರಿ ನಾ ।
ನುಡಿವೆ ನಿಮ್ಮಯ ನುಡಿಗಳನ್ನೇ ।
ಯಡಿಗೆರಗಿ ನಾ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ ವಿನಯಪರನಾಗಿ ॥
ನುಡಿಗಳೆಂದರೆ ನೀವೆ ಹಚ್ಚಿದ ।
ಗಿಡವಲಾ ಸುಜ್ಞಾನರೂಪದ ।
ಕೊಡಿರಿ ನಿಮ್ಮೇಕಾಗ್ರದಂತಃಕರಣಸೇಚನವ ॥ ೧೮ ॥

ಬೆಳೆಯಲೀಪರಿ ಗಿಡವು ಮೇಣದ- ।
ಕಿಳಿಯುವುವು ನವರಸದ ಹೂಗಳು ।
ತಿಳಿಯಲರ್ಥದ ಸರಸಫಲಗಳು ತುಂಬಿತುಳುಕುವುವು ॥
ಇಳೆಯೊಳೀ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವದಿ ।
ಫಳಿಸುವರು ಪುಣ್ಯವನು ಸಕಲರು ।
ಫಳಿಸುವರು ಸುಖಶಾಂತಿಯನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಲೋಕದಲಿ ॥ ೧೯ ॥

ಅರುಹಿದೀ ಜ್ಞಾನೇಶವಚನವ- ।
ನಿರದೆ ಕೇಳುತ ಶ್ರೋತೃಜನರೇ ।
ಮರಳಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತರು ಹರ್ಷಪುಳಕಿತರು ॥
ಹರುಷವಾಯಿತು ಮನದಿ ಸಾಕೀ- ।
ಪರಿಯ ಸಂಸ್ತುತಿ ನಿನಗೆ ಸಲ್ಲದು ।
ಹರಿಯ ಗೀತಾವಚನದರ್ಥವ ಹೇಳು ಹೇಳೆಮಗೆ ॥ ೨೦ ॥

ಅರುಹಿದೀ ನುಡಿಕೇಳಿ ಜ್ಞಾನೇ- ।
ಶ್ವರನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನೀಡಿದ- ।
ನರುಹಲೆಂತೀ ಪಾಮರನು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ ಗೀತೆ ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ನೀವು ಶಕ್ತಿಯ ।
ಕರುಣಿಸಿದಿರೈ ಯೆನಗೆ ನಿಮ್ಮಯ ।
ವರಪ್ರಸಾದದಿ ಸಾಹಸವನಿದ ಮಾಡಲೆಳ್ಸಿಪೆನು ॥ ೨೧ ॥

ಅಡವಿಯಲಿ ಮರಮರವ ಹಾರುತ ।
ಗಿಡದ ತೊಪ್ಪಲ ತಿಂಬ ವಾನರ- ।
ಗಡಣದಿಂ ಲಂಕಾಧಿರಾಜನ ಹೊಡೆಸಲಿಲ್ಲೇನೈ ॥
ಜಡಜನಾಭನು ಪಾರ್ಥನಿಂದಾ ।
ಕಡುಭಯಂಕರ ಕುರುಪತಿಯ ದಳ- ।
ಕಡಲನೇಕಾದಶಗಳಕ್ಷೌಹಿಣಿಗಳೊಣಗಿಸಿದ ॥ ೨೨ ॥

ಮನಕೆ ಬರಲೀಪರಿ ಸಮರ್ಥರು ।
ನೆನೆದ ಕಾರ್ಯದಿ ಸಿದ್ಧಿ ತರುತಿಹ- ।
ರೆನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಮರ್ಥರಾಶೀರ್ವಾದ ದೊರೆದಿಹುದು ॥
ಎನಗೆ ಗೀತಾರ್ಥವನು ಪೇಳೆಂ- ।
ದೆನಲು ನಿಮ್ಮಯ ವರಪ್ರಸಾದದಿ ।
ಮನಕೆ ಬಂದುದ ನುಡಿದರದು ಗೀತಾರ್ಥವಾಗುವುದು ॥ ೨೩ ॥

ಹರಿಯು ಶ್ರೀವೈಕುಂಠನಾಯಕ- ।
ನರನಿಗರುಹಿದ ಗೀತೆಯರ್ಥವ- ।
ನಿರದೆ ನಾ ನಿಮಗೊರುವೆ ಕೇಳ್ವುದು ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಒರಿದೆ ವರ್ಣಿಸಲೆಂತು ಬಾಯಲಿ ।
ಹರಿಯ ಗೀತೆಯು ಧನ್ಯ ಜಗದೊಳ- ।
ಗಿರುವೆ ನಾನತಿಧನ್ಯ ಬಾಯಿಂದುಚ್ಚರಿಸಲಿದನು ॥ ೨೪ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲಾ ವೇದ ವರ್ಣಿಪ ।
ಹರಿಯೆ ಪರಮಾತುಮನೆ ವಕ್ತನು ।
ಹರನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಿಲುಕಲಾರದು ಮಹಿಮೆ ಗೀತೆಯದು ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಧನ್ಯ ಕೃತಿಯಿದ- ।
ನರಿವುದೆಂತೀ ತತ್ತ್ವಸಾಗರ ।
ತಿರಿಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದು ಶಕ್ಯವೆ ಯೆನಗೆ ಪಾಮರಗೆ ॥ ೨೫ ॥

ಅರಿತೆ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರವೀಪರಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ಸಕಲರಿಗೆ ವಂದ್ಯವು ।
ಭರದಿ ಧೀರಾಕ್ಯಾಯದಿಂದಲ ವಂದಿಸುವುದುಚಿತೆ ॥
ನರನು ಕೇಳಾ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ದರುಶನವನಿಚ್ಛಿಸುತ ಮನದೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಬಯಕೆಯ ತೀರಿಸಲು ಹರಿಯೊಡನೆ ನುಡಿವನಲಾ ॥ ೨೬ ॥

ಚತುರನಲ್ಲವೆ ದಿವಿಜಪತಿಸುತ- ।
ನತಿಕುಶಲದಿಂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳ್ವನು ।
ಕ್ಷಿತಿಯು ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲವೀಶ್ವರಮಯವೆನುತ ಮನದಿ ॥
ಮತಿಗೆ ಗೋಚರವಾಯ್ತು ನಿಜವಿದು ।
ಮತಿಯ ತೆರದಲಿ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ ।
ಪ್ರತಿಮೆ ನೋಡಲು ಶಕ್ಯವೇ ತನಗೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ ॥ ೨೭ ॥

ನರನಿಗೀಪರಿಯಿಚ್ಛೆಯಾದರು ।
ಹರಿಯೊಡನೆ ಮಾತಾಡಲಾರನು ।
ಭರದೊಳೀಪ್ರಶ್ನೆಯನು ಕೇಳ್ವದೆ ಸಂಶಯಾತ್ಮಕವು ॥
ಪರಿಕಿಸಿದರೀ ರೂಪ ಗುಹ್ಯವು ।
ಹರಿಯ ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪ ನೋಡಲಿ- ।
ಕಿರುವುದೇ ಮಾನವಗೆ ಸಾಧ್ಯವು ಚರ್ಮಚಕ್ಷುವಿಗೆ ॥ ೨೮ ॥

ನರನು ಮನದಲಿ ಚಿಂತಿಸಿದನೈ ।
ಹರಿಯು ಹಿಂದೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ಶರಣರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನೋ ಮೇಣಿಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಶರಣರಿಂಗೀವರೆಗೆ ತೋರಿಸ- ।
ದಿರುವ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪವೆನಗೆನೆ ।
ಕರುಣಿಸೈ ಯೆಂಬುವ ವಿನಂತಿಯ ಮಾಡಲಾನೆಂತು ॥ ೨೯ ॥

ಶರಣರಲಿ ನಾ ಸಲಿಗೆಯುವ ನಿಜ- ।
ವಿರುವೆನೇ ನಾ ತಾಯಿಗಿಂ ಮಿಗಿ- ।
ಲಿರುವುದೇ ಹರಿಯಂತರಂಗವು ತಿಳಿಯಲೆನ್ನೊಡನೆ ॥
ಭರದಿ ತಾಯಿಯೆ ಕೇಳಲಂಜಿದ ।
ಪರಿಯ ರೂಪವ ತೋರಿಸೆನುತಲಿ ।
ಹರಿಗೆ ಬಿನ್ನೈಸುವುದು ಯೆಂತೀ ಪರಿಯುಸರಿಯೆನಲಾ ॥ ೩೦ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ಹರಿಯ ಸೇವೆಯ- ।
ನಿರದೆ ಮಾಡಿದೆನಹುದು ನಿಜ ನಿಜ ।
ಗರುಡನಿಂ ಮಿಗಿಲಿಹುದೆ ಯೆನ್ನಯ ಸೇವೆ ಹರಿಯೊಡನೆ ॥
ಗರುಡನಾದರು ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನರಿಯ ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆ ಮಾಡದೆ ।
ಸರಿಯೆ ಯೆನಗೀ ಮಾತ ತೆಗೆವುದು ಕೃಷ್ಣನೊಡನಿಂದು ॥ ೩೧ ॥

ಹರಿಯು ಹಸ್ತಗನಿಸುವೆ ನಿಜನಿದು ।
ಇರುವೆನೇ ಸನಕಾದಿಗಿಂತಲು ।
ಹಿರಿಯನೇ ನಾನೇನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗೆ ಸಮೀಪದಲಿ ॥
ಅರಿಯಲೀ ರೂಪವನು ಕೇಳಾ ।
ಶರಣಿಸನಕಾದಿಗಳು ಬಯಸದೆ ।
ಸರಿಯೆ ಯೆನಗೀ ಮಾತ ತೆಗೆವುದು ಕೃಷ್ಣರಾಯನಲಿ ॥೩೨॥

ನಂದಗೋಕುಲದೊಳಗೆ ಶ್ರೀಗೋ- ।
ನಿಂದ ಲೀಲೆಯನಾಡಿ ಗೋಪರ ।
ವೃಂದಕಾನಂದವನು ಸಂದಣಿಸಿದ ಮುಕುಂದನಿವ ॥
ನಂದಗೋಕುಲದೊಳಗೆ ಗೋಪೀ- ।
ವೃಂದಕೀ ರೂಪವನು ತೋರ್ದನೆ ।
ಕಂದನೆಂದೇ ವಂಚಿಸಿದನ್ವೈ ನಂದಗೋಕುಲದಿ ॥ ೩೩ ॥

ಶರಣವತ್ಸಲನೆಂಬ ಬಿರುದನು ।
ಧರಿಸಿ ಭಕ್ತನನಂಬರೀಷನ ।
ಪೊರೆವ ನೆವದಿಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು ಗರ್ಭವಾಸವನು ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ಹರಿಯು ಕರುಣಿಸಲಿಲ್ಲವಿಂದಿನ ।
ವರೆಗೆ ಗುಹ್ಯದಗುಹ್ಯ ಮಾಡಿಹನಿದನು ನಿಜ ನೋಡೆ ॥೩೪॥

ಇರುವುದೀಪರಿ ಗುಹ್ಯವದರಿಂ ।
ಭರದಿ ಕೇಳುವುದೆಂತು ಕೃಷ್ಣನ ।
ಶಿರಿಗಿ ಕೇಳದೆ ಪೋದೆನಾದರೆ ಬಯಕೆ ತೀರುವುದೆ ॥
ಹರಿಯು ನಿಜವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪವ ।
ಕರುಣಿಸದೆ ಬಯಕೆಯನು ಮುರಿದರೆ ।
ಮರಣವೇ ಲೇಸಹುದು ಜೀವಿಸಲಾರೆನರೆಘಳಿಗೆ ॥ ೩೫ ॥

ಭೀತಿಭೀತಿಯಲೀಗ ಹರಿಯೊಳು ।
ಮಾತ ತೆಗೆಯುವೆ ಮೇಲೆ ಕಂಸಾ- ।
ರಾತಿ ಮಾಡಲಿ ಮನಕೆ ಬಂದಂತೆಂದು ನರ ನುಡಿದ ॥
ಪಾರ್ಥನತಿಚಾತುರ್ಯದಿಂದಲಿ ।
ಮಾತ ತೆಗೆದನು ಹೇಳಲೇನದ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಹರಿಯು ತೋರ್ಪನು ವಿಶ್ವರೂಪವನು ॥ ೩೬ ॥

ಇರುವುದೇನಿದರೊಳಗೆ ಚೋದ್ಯವು ।
ಕರುವ ನೋಡಿದ ಕ್ಷಣದಿ ತಾಯಾ- ।
ತುರುವು ಗಡಬಡಿಸುತ್ತ ಪ್ರೇಮದೊಳೇಳುತಿರುವುದಲಾ ॥
ಕರುವನಂತರ ಕೆಚ್ಚಲಿಗೆ ತಾಂ ।
ಭರದಿ ಶಿರದಿಂ ಝುಟಕೆಯಿತ್ತರೆ ।
ತುರುವು ಪಾಲನು ಬಚ್ಚಿಡುವುದೇ ಕರುವನುಣಿಸದಲೆ ॥ ೩೭ ॥

ಹರಿಯು ಪಂಚಪ್ರಾಣ ಪಾಂಡವ- ।
ರಿರುವರೆಂಬೀ ಬಿರುದ ಕಾಯ್ವರೆ ।
ಹರಿಯು ವನಮಧ್ಯದಲಿ ತಾನೋಡಾಡಲಿಲ್ಲೇನು ॥
ನರನಿಗೀತೆರದಿಚ್ಛೆಯಾಗಲು ।
ಹರಿಸಲಾರನೆ ಕೃಷ್ಣ ಬಯಕೆಯ ।
ಹರಿಯು ಸಾಕ್ಷಾದ್ಭಾರಿಪ್ರೇಮದ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಹನು ॥ ೩೮ ॥

ನರನು ಹರಿಯೊಳಗೈಕ್ಯಹೊಂದಿಹ- ।
ನೆರದು ಮೂರ್ತಿಗಳೊಂದು ತೋರ್ಪುವು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರು ಕೇಳೇಕರೂಪರಲಾ ॥
ಧರೆಯೊಳೀಸಂಬಂಧವಿರಲಾ ।
ನರನು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಮುರಹರನು ನಿಜವಿಶ್ವರೂಪವ ತೋರ್ಪುದಚ್ಚರಿಯೆ ॥ ೩೯ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ಮದನುಗ್ರಹಾಯ ಪರಮಂ ಗುಹ್ಯಮಧ್ಯಾತ್ಮಸಂಜ್ಞಿತಮ್ ।
ಯತ್ತ್ವಯೋಕ್ತಂ ವಚಸ್ತೇನ ಮೋಹೋಽಯಂ ವಿಗತೋ ಮಮ ॥ ೧ ॥

ಹರಿಗೆ ನರನಿಂತೆಂದನಾಕ್ಷಣ ।
ಕರುಣೆಯುದಧಿಯು ನೀನು ಯೆನಗೋ- ।
ಸ್ಕರವೆ ಶಬ್ದಾತೀತ ಗುಹ್ಯವ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ದಿ ॥
ಮರೆವ ಭೂತಗಳೈದು ಹೇ ಹರಿ ।
ತೊರೆದು ಮಾಯಾಪ್ರಾಣಿಗಳನಂ- ।
ತರದಿ ಪರಮಾತುಮನ ರೂಪದೊಳೈಕ್ಯ ಹೊಂದುವುವು ॥೪೦॥

ಇರುವುದಿದು ಬಹು ಗುಹ್ಯರೂಪವು ।
ಧರಿಸಿದುವು ವೇದಗಳು ಮೌನವ ।
ಹರಿಯೆ ನೀನಿದನೆನ್ನ ಹೃದಯದೊಳಿಟ್ಟೆ ಗುಪ್ತದಲಿ ॥
ದೊರೆಯಿತಿಂದಿನ ದಿವಸ ನಿಧಿಯಿದು ।
ಹರಿದು ನಿನ್ನಯ ಹೃದಯಪಟಲವ ।
ಕರುಣದಿಂದೆನಗಿತ್ತಿ ಭಾಗ್ಯವಿದೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೪೧ ॥

ದೊರೆಯುದೀಯುಧ್ಯಾತ್ಮತತ್ತ್ವವು ।
ತೊರೆಯುತಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ ಶಂಕರ ।
ತಿರುಗುತಿಹನು ಶ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತಿಪರನಾಗಿ ॥
ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯನು ।
ಕರುಣದಿಂದೆನಗಿತ್ತಿ ಸುಲಭದಿ ।
ಯರೆಘಳಿಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ವ್ಯರ್ಥವಿದೆಂದು ತೋರುವುದು ॥ ೪೨ ॥

ನಿನ್ನೊಳೈಕ್ಯವು ಬಂದನಂತರ ।
ಭಿನ್ನಭಾವವಿದೆಂತುಳಿವುದೈ ।
ಭಿನ್ನಭಾವವ ತೊರೆಯೆ ಕೊಡುವುದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾರು ॥
ಎನ್ನ ಮೋಹದ ಪೂರದಲಿ ಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣ ಮುಳುಗಿದ ದೀನನೆನ್ನನು ।
ಕೃಷ್ಣ ಪೂರದಿ ಧುಮುಕಿ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ತಂದಿಯಲಾ ॥ ೪೩ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಹೊರತು ವಿಶ್ವದೊ- ।
ಳಿರದಲಾ ಬೇರೊಂದು ವಸ್ತುವು ।
ಬರುವುದಿಲ್ಲೈ ತತ್ತ್ವವೀಪರಿ ಮನದಿ ದುರ್ಭಾಗ್ಯ ॥
ಮರೆತು ನಿಜತತ್ತ್ವವನು ಸಾಯುವ ।
ನರಶರೀರಗಳಾವೆನುತ ಬಹು- ।
ಭರವಸವನಾವಾಂತು ನಿನ್ನಿಂ ಭಿನ್ನರಾವೆನುತ ॥ ೪೪ ॥

ಪರಿಪರಿಯುಲೊದರುವೆವು ಲೋಕದಿ ।
ಮರುಳರಲ್ಲವೆ ನಾವು ಯೆನಗೀ- ।
ಗುರಭಿಮಾನವಿದಿತ್ತು ನಾನರ್ಜುನನು ಬಹುಶೂರ ॥
ಕುರುಕುಲೋದ್ಭವರಾಪ್ತರೆನ್ನಯ ।
ಧುರದಿ ಕೊಲ್ಲುವುದೆಂತು ಪಾಪವು ।
ಬರುವುದೆಂದೀ ತೆರದಿ ಭಾವನೆಯಿತ್ತು ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೪೫ ॥

ಪರಿಪರಿಯೊಳೀ ತೆರವಿಚಾರವು ।
ಹರಿಯೆ ಮನದೊಳಗಾಯ್ತು ನಿನ್ನಯ ।
ವರಪ್ರಸಾದದಿ ಭಿನ್ನವಾಯ್ತಿದು ಕನಸಿನಂದದಲಿ ॥
ಸಿರಿಯರಸ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ನಗರವ ।
ತೊರೆದು ನೀರಡಿಕೆಯಲಿ ಮುಂದಕೆ ।
ತೆರಳಿದೆನಲಾ ಮೃಗಜಲವ ಕುಡಿಯುವ ದುರಾಶೆಯಲಿ ॥ ೪೬ ॥

ಅರಿವೆಯಿಂ ಮಾಡಿರುವ ಹಾವಿನ- ।
ದಿರುವುದೇನೈ ಭೀತಿ ನಿಜದಲಿ ।
ಪರಿಯನಿದನರಿಯದಲೆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಳಿದಿರಲು ॥
ಧರಿಸಿ ಮನದಲಿ ಕಲ್ಪನೆಯ ತಾ- ।
ನಿರದೆ ಸರ್ಪವು ಕಚ್ಚಿತೆಂದೇ ।
ಭರದಿ ಮೈ ಮರೆಯುವುದು ಕೈಕಾಲುಗಳು ಸೆಟೆಯುವುವು ॥ ೪೭ ॥

ಪರಿಯೊಳೆನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯಿದಾಯಿತು ।
ಮರಣಭಯದಿಂ ದುಃಖಶರಧಿಯೊ- ।
ಳಿರಲು ನೀನೆನ್ನನು ಕಣಾ ಮೇಲೆತ್ತಿ ರಕ್ಷಿಸಿದಿ ॥
ಅರಿಯದಲೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೆನುತಲಿ ।
ಭರದಿ ಬಾವಿಯು ಧುಮುಕುತಿಹ ಕೇ- ।
ಸರಿಯ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ರಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಮೇಣಾಯ್ತು ॥ ೪೮ ॥

ತಿಳಿಯದಾನಜ್ಞಾನಸಾಗರ- ।
ದೊಳಗೆ ಮುಳುಗುವುದಿತ್ತು ನನ್ನನು ।
ಕಳಕಳಿಯೊಳೆತ್ತುತಲಿ ನೀನುಳಿಸಿದಿ ಜನಾರ್ದನನೆ ॥
ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುವೆನೆನ್ನ ಮಾನಸ- ।
ದೊಳಗೆ ಕುದಿಯುವ ದುರಭಿಮಾನದಿ ।
ನಳಿನನಾಭನೆ ಬೆಂದು ಬಳಲಿದೆನೀವರೆಗೆಯಲ್ಲಿ ॥ ೪೯ ॥

ಏಳು ಕಡಲುಗಳುಕ್ಕಿ ಬಂದರು ।
ಮೇಲಿರುವ ಬಾನೊಡೆದು ಬಿದ್ದರು ।
ಹಾಳು ಬಿದ್ದರು ಜಗವು ಪ್ರಳಯಾಧೀನವಾದೊಡೆಯು ॥
ಕಾಳಗವ ಗೋತ್ರಜರೊಡನೆ ನಾ ।
ಮೇಳವಿಸೆನೆಂಬೀ ದುರಾಗ್ರಹ ।
ತಾಳಿದೆನು ತಪ್ಪಾಯ್ತು ತಿಳಿಸಿದಿ ತತ್ತ್ವ ನೀನೆನಗೆ ॥ ೫೦ ॥

ನಾನಹಂಕಾರವನು ತಾಳುತ ।
ಮಾನಸಿಕದಾಗ್ರಹದ ಜಲದಲಿ ।
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಧುಮುಕಿದೆನಲಾ ಹರಿಯೆ ತಿಳಿಯದಲೆ ॥
ನೀನು ಹತ್ತಿರವಿದ್ದು ದಯೆಯಿಂ ।
ದೀನನೆನ್ನನು ಯೆತ್ತಿ ಹಿಡಿದೈ ।
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಯಾರು ಬಿಡಿಸುವುದಿತ್ತು ನಿನ್ನೊರತು ॥ ೫೧ ॥

ನಾನು ಯೆಂಬುವ ಭಾವ ಸುಳ್ಳದು ।
ಕಾಣುವವರೀ ಗೋತ್ರಜರು ಯೆಂ- ।
ದಾನು ಕರೆಯುತ ಮರುಳನಾದೆನು ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದಲೆ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯಿತು ।
ನೀನು ಕಾಯ್ದೆಯೊ ಯೆನ್ನನಿದರಿಂ ।
ದೀನವತ್ಸಲ ಭಕ್ತರಕ್ಷಕ ನೀನಹುದು ಹರಿಯೆ ॥ ೫೨ ॥

ಹಿಂದೆ ಲಾಕ್ಷಾಗೃಹದೊಳೆಮ್ಮನು ।
ಬೆಂದು ಸುಡುತಿರೆ ಕಾಯ್ದಿಯಲ್ಲನೆ ।
ಯೆಂದು ನಮಗೆ ಶರೀರಭೀತಿಯೆ ಯಿತ್ತು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥
ಇಂದು ಲಾಕ್ಷಾಗೃಹವೆ ಬೇರಿದು ।
ಬಂದು ಬಿಡಿಸಿದಿ ನಂದನಂದನ ।
ಬೆಂದು ಹೋಗುವುದಿತ್ತು ನಾನಾತುಮನ ಸಹ ಹರಿಯೆ ॥ ೫೩ ॥

ಎನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯೆನಿಪ್ಪ ಪೃಥ್ವಿಯ ।
ತನ್ನ ಕಂಕುಳದೊಳಗೆ ಹಾಕುತ ।
ಮುನ್ನಡೆದನು ದುರಾಗ್ರಹಾಖ್ಯಯನ್ನೆ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ॥
ಚನ್ನ ಮೋಹವೆನಿಪ್ಪ ಕಡಲಲಿ ।
ಥಣ್ಣಗದ ಒಚ್ಚಿಡಲು ಕೇಳ್ವೆ ।
ನಿನ್ನ ಬೋಧದ ಬಲದಿ ರಕ್ಷಣೆಯಾಯ್ತು ಬುದ್ಧಿಗಲಾ ॥೫೪॥

ಪರಿಯ ನೋಡಲು ನೀ ವರಾಹನು ।
ತರುತಲೆನ್ನೀ ಬುದ್ಧಿವೃಥ್ವಿಯ- ।
ನೆರಡನೆಯ ಲೀಲೆಯನು ತೋರಿದಿ ಬುದ್ಧಿರಕ್ಷಣೆಯ ॥
ಧರೆಯೊಳದ ಸರ್ವವನು ವರ್ಣಿಸ- ।
ಲರದು ಶಕ್ತಿಯು ದೀನನರನಿಗೆ ।
ಹರಿಯೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣಗಳ ನೀನೆನಗೆ ಕೊಟ್ಟೆಯಲಾ ॥ ೫೫ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಶ್ರಮವಿದೆಲ್ಲವು ।
ಬರಿದೆ ನಿಷ್ಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲೈ ।
ದೊರಕಿತ್ತೈ ಯಶ ನಿನಗೆ ಹೇಳುವೆನೆಂತು ನಾನದನು ॥
ಹರಿಯೆ ಯೆನ್ನಜ್ಞಾನವೃಕ್ಷವು ।
ಮುರಿದು ಬಿತ್ತು ಸಮೂಲ ಭೂಮಿಗೆ ।
ಕರುಣಿ ಮಾಧವ ನಿನ್ನ ಬೋಧಾಭಿಧಕುಠಾರದಲಿ ॥ ೫೬ ॥

ಹರಿಯೆ ಪರಮಾನಂದಕೆರೆಯೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಕಮಲವೆ ನಿನ್ನ ನೇತ್ರವು ।
ಬರಲು ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವು ಮಾನವಗೆ ಜಗದಿ ॥
ಇರುವುದವನಿಗೆ ಮೋಹವೆಂದರೆ ।
ಮರುಳನೆನುತಲಿ ಕರೆವರಲ್ಲವೆ ।
ಉರಿವನೇ ವಡವಾನಳನು ಮೃಗಜಲದ ವೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ೫೭ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಭವನದೊಳ- ।
ಗಿರುವೆ ನಾನಾಗರ್ಭಗೃಹದಲಿ ।
ಬರುವುದೆನಗಮಿಭವವು ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯಲಿ ॥
ಹರಣವಾಯ್ತೈ ಮೋಹವೆನ್ನದು ।
ಬರಿದೆ ನಾನಾಪೆನು ಮುಖಸ್ತುತಿ- ।
ಯೊರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಚರಣಸಾಕ್ಷಿಕವಾಯಿತುದ್ಧಾರ ॥ ೫೮ ॥

ಭವಾಪ್ಯಯೌ ಹಿ ಭೂತಾನಾಂ ಶ್ರುತೌ ವಿಸ್ತರಶೋ ಮಯಾ ।
ತ್ವತ್ತಃ ಕಮಲಪತ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಮಪಿ ಚಾವ್ಯಯಮ್ ॥ ೨ ॥

ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನೆ ಕೋಟಿಭಾಸ್ಕರ ।
ಕಿರಣತೇಜೋಧರ ಮಹೇಶನೆ ।
ಯರಿತೆ ನಿನ್ನಯ ಬಾಯಿಯಿಂದೀ ತತ್ತ್ವವಿಸ್ತರವ ॥
ಹರಿಯೆ ನೀ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಿದಿ ।
ಪರಿಸರಿಯ ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚವ ।
ಮರಣಜನನದ ಚಕ್ರನೇಮಿಕ್ರಮವ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೫೯ ॥

ಬತ್ತಲೆಯ ಮಾಡುತ್ತ ಮಾಯೆಯ ।
ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪವ ।
ಚಿತ್ತವಿಸಿದ್ಧೆ ಮೂಲಬೀಜವನೆನಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಯೆ ॥
ಸ್ವಸ್ಥದಿಂದೀ ಮೂಲಬೀಜದ ।
ಕೀರ್ತಿಯೆಂಬುವ ಹೊದಿಕೆ ಮೈಯಲಿ ।
ವಿತ್ತಿದರೆ ವೇದಗಳಿಗಾಯಿತು ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣವು ॥ ೬೦ ॥

ವೇದಗಳಿಗುತ್ಪತ್ತಿ ನೀನೇ ।
ಬೋಧ ಧರ್ಮಾದ್ಯಖಿಳ ಶಾಸ್ತ್ರದ ।
ಚೋದ್ಯ ರತ್ನದ ಖಾನಿ ನೀನೇ ನಿಜದಿ ಪರಮಾತ್ಮ ॥
ವೇದಗಳು ಯಶ ಹೊಂದಿದುವು ತವ ।
ಪಾದದಾಶ್ರಯ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದೇ ।
ಹೇ ದಯಾನಿಧಿ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಗಾಧವಿರುವುದಲಾ ॥ ೬೧ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಣದಲಿ ।
ಬರುವರೊಂದೇ ತತ್ತ್ವಕೆಲ್ಲರು ।
ಹರಿಯೆ ನೀನಾಜ್ಞೇಯತತ್ತ್ವವಗಮ್ಯ ಪರತತ್ತ್ವ ॥
ಇರುವಿ ನೀನಾತ್ಮಾನುಭವನಿಧಿ ।
ಕರುಣದಿಂದದನೆನಗೆ ತೋರಿಸಿ ।
ಧರೆಯೊಳೆನ್ನ ಕೃತಾರ್ಥ ಮಾಡಿದಿ ಹೇ ದಯಾನಿಧಿಯೆ ॥ ೬೨ ॥

ಹರಿಯಲಾ ಪೋಡಗಳು ಗಗನದಿ ।
ತರಣಿಬಿಂಬವು ಗೋಚರಿಸುವುದು ।
ಸರಿಸೆ ಕೈಯಿಂ ಶೈವಲವ ತೋರುವುದು ಶುದ್ಧ ಜಲ ॥
ಧರೆಯೊಳಾ ಚಂದನತರುವ ಸು- ।
ತ್ತಿರುವ ಸರ್ಪವು ಹೋಗದಲೆ ಯಾ- ।
ತರುವನಾಲಿಂಗಿಸುವರಾರೈ ಮರುಳರೈ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೬೩ ॥

ಪಿತ್ತಗಳ ನಿಕ್ಷೇಪವಿದ್ದರೆ ।
ಹತ್ತಿಲಿಹುದು ಪಿಶಾಚವದನೇ ।
ಕಿತ್ತಿ ತೆಗೆಯದೆ ಪಿತ್ತ ಕೈಸೇರುವುದೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥
ಇತ್ತು ಮಾಯೆಯು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ।
ಕಿತ್ತಿ ನೀನಾಮಾಯೆಯನು ಯೆನ- ।
ಗಿತ್ತಿ ಜ್ಞಾನವ ಬುದ್ಧಿಯಾಯ್ತೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವದು ॥ ೬೪ ॥

ಅರಿತೆ ನಿನ್ನೀ ಪರಿಯಗಾಧದ ।
ಪರಮ ಶಕ್ತಿಯ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಿಲಿ ।
ಭರವಸವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಲಿ ॥
ಬರುವುದೆನಗಿನ್ನೊಂದು ಬಯಕೆಯು ।
ಹರಿಯೆ ನಿನಗಾಂ ಕೇಳಿ ಬಿಡುವೆನು ।
ಧರೆಯೊಳನ್ಯರ ಕಾಣೆನಿದ ಪೂರಯಿಸುತಿಹ ಭಟರ ॥ ೬೫ ॥

ಬರಿದೆ ಲಜ್ಜಾಮೌನ ತಾಳುತ ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೊಳು ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ।
ಬರುವುದೇ ಕೈಗೂಡಿ ಯೆನ್ನ ಮನೋರಥವು ಕೃಷ್ಣ ॥
ಶರಧಿಯೊಳಗಿಹ ಜಲಚರಂಗಳು ।
ಬರಿದೆ ಶರಧಿಗೆ ತ್ರಾಸವೇತಕೆ ।
ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವೆವೆಂದು ನಿರ್ಧಾರವನು ಮಾಡಿದರೆ ॥ ೬೬ ॥

ಇರುವುದೇನವುಗಳಿಗೆ ಬದುಕುವ ।
ಯೆರಡನೆಯ ಸಾಧನವು ನೋಡಾ ।
ಶರಧಿಗೆನೆ ತಾವ್ ಶರಣಹೊಗ ಬೇಕಲ್ಲವೇ ನಿಜದಿ ॥
ಅರಿಯಲಾ ಪರಿ ಬಾಲ ಮೌನವ ।
ಧರಿಸಿ ತಾಯೊಳು ಬೇಡದಿದ್ದರೆ ।
ಯಿರುವುದೇ ಗತಿ ಬೇರೆ ಸ್ತನಪಾನಕ್ಕೆ ಬಾಲಕಗೆ ॥ ೬೭ ॥

ಕೇಳ ಬೇಕೀ ಬಯಕೆ ಯೆನ್ನಯ ।
ತಾಳದಲೆ ಸಂಕೋಚ ಮನದೊಳು ।
ಹೇಳುವನಿತರೊಳಿದನು ಶ್ರೀಹರಿ ಬಹುಕುತೂಹಲದಿ ॥
ಪೇಳಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಹೇಳು ಹೇಳೈ ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯ ।
ತಾಳದಿರು ಸಂಕೋಚ ನಿನ್ನಯ ಬಯಕೆ ಯೇನಿಹುದು ॥ ೬೮ ॥

ಏವಮೇತದ್ಯಥಾತ್ಥ ತ್ವಮಾತ್ಮಾನಂ ಪರಮೇಶ್ವರ ।
ದ್ರಷ್ಟುಮಿಚ್ಛಾಮಿ ತೇ ರೂಪಮೈಶ್ವರಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ॥ ೩ ॥

ನರನು ಮಗುಳಿಂತೆಂದ ಕೃಷ್ಣಗೆ ।
ಹರಿಯೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ನೀನೆನ- ।
ಗರುಹಿದಿಯಲಾ ಕೇಳಿ ನಿನ್ನನು ಶಾಂತಿ ಯೆನಗಾಯ್ತು ॥
ಹರಿಯೆ ಯಿಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂದಲೆ ।
ವಿರಚಿಸುವೆ ಸಂಹರಿಸುವೆನು ತಾ- ।
ನಿರುವ ವಿಶ್ವವನೆಲ್ಲವೆಂತೀ ಪರಿಯ ಪೇಳ್ದಿಯಲಾ ॥ ೬೯ ॥

ಇರುವುದದುವೇ ಮೂಲರೂಪವು ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನದು ತೋರಿಸುತಲ್ಲಿಂ ।
ಬರುವಿ ನೀ ಜಗದೊಳಗೆ ಭಕ್ತರ ಕಾವ ನೆವದಿಂದ ॥
ಧರಿಸಿ ಸಗುಣಾಕಾರ ದ್ವಿಭುಜದಿ ।
ಬರುವಿಯಥವಾ ನೀ ಚತುರ್ಭುಜ ।
ಧರಿಸಿ ದೈತ್ಯರ ಸಂಹರಣಕಾಗೀ ಜಗತ್ರಯದಿ ॥ ೭೦ ॥

ಕ್ಷೀರನೀರಧಿಯೊಳಗೆ ಶೇಷನಿ- ।
ಹಾರಿ ನೀ ಮತ್ಸ್ಯಾದಿರೂಪ್ಯವ- ।
ತಾರ ತಾಳುತ ದೈತ್ಯರನು ಸಂಹರಿಸಿ ಮೆರೆಯುತಲೆ ॥
ತೀರಲಾ ಅವತಾರಕರ್ಮವು ।
ನೀ ರಮಾವರನೆಲ್ಲಿ ಪೋಗುವಿ ।
ಗಾರುಡಿಯನಾಟವನು ನೀನೀತೆರದಿ ತೋರಿಸುವಿ ॥ ೭೧ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲುಪನಿಷದಗಳು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಪ ಗುಣಗಣನಿಧಿಯಲಾ ನೀ- ।
ನಿರುವಿ ನಿಜಯೋಗಿಗಳ ಮಾನಸಹಂಸ ಮಾರಮಣ ॥
ನಿರುತ ಸನಕಾದಿಗಳು ಯಾವನಿ- ।
ಗಿರದೆ ಪ್ರೇಮದೊಳಪ್ಪಿಕೊಳುವರು ।
ಹರಿಯೆ ಕೇಳೀ ವಿಶ್ವರೂಪವಗಮ್ಯವಿಹುದೆಂದು ॥ ೭೨ ॥

ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೆನು ಲೌಕಿಕವನಿದ ।
ಹೇಳಲೇನದ ನೋಡುವರೆ ಬಹು ।
ತಾಳಿಹೆನು ಕೌತೂಹಲವ ತೋರಿಸಲು ನೀ ಚತುರ ॥
ತಾಳದಲೆ ಸಂಕೋಚ ಮನದಲಿ ।
ಕೇಳಲಿಕೆ ನಾನಿರುವೆನಾತುರ ।
ಪಾಲಿಸೆನ್ನರ್ಥನೆಯ ತೋರಿಸು ವಿಶ್ವರೂಪವನು ॥ ೪೩ ॥

ಮನ್ಯಸೇ ಯದಿ ತಚ್ಛಕ್ಯಂ ಮಯಾ ದ್ರಷ್ಟುಮಿತಿ ಪ್ರಭೋ ।
ಯೋಗೇಶ್ವರ ತತೋ ಮೇ ತ್ವಂ ದರ್ಶಯಾತ್ಮಾನಮವ್ಯಯಮ್ ॥ ೪ ॥

ಆದೊಡೆಲೆ ಶ್ರೀಹರಿಯೆ ಮನದೊಳ- ।
ಗಾದಪುದು ಮತ್ತೊಂದು ಶಂಕೆಯು ।
ಹೇ ದಯಾನಿಧಿ ಹೇಳು ನನಗೀ ವಿಶ್ವರೂಪವನು ॥
ಸಾದರದಿ ನೋಡಲ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯು ।
ಮೇದಿನಿಯೊಳಿಹುದೇನು ಹೇಳ್ಳೆ ।
ನೀ ದಯಾನಿಧಿಯೆಂದು ನಿನ್ನೊಳು ಕೇಳ್ವೆನೀತೆರದಿ ॥ ೪೪ ॥

ಹರಿಯೆ ಯೆನ್ನಯ ಪರಿಯು ನನಗರ- ।
ವಿರುವುದಿಲ್ಲೈ ನೋಡಿ ಪರಿಕಿಸೆ ।
ಬರುವುದೇನೈ ರೋಗಿಯುತಗಾ ರೋಗವಿಜ್ಞಾನ ॥
ಭರದೊಳಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಬಲವ- ।
ತ್ತರದಿ ಮನದಲಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ।
ಮರೆವನೈ ನಿಜಯೋಗ್ಯತೆಯ ನರ ನೋಡಿದಿಯೊ ಹರಿಯೆ ॥ ೪೫ ॥

ನೀರಡಿಸಿ ಜಾಂಬಾರಿ ಬಂದರೆ ।
ವಾರಿಧಿಯನೇ ಕುಡಿವೆನೆಂಬೆನು ।
ಶ್ರೀರಮಾವರ ಬಯಕೆ ಯೆನ್ನದು ಭಾರಿಯಾಗಿಹುದು ॥
ತೋರದಾಕಾರಣದೊಳೆನ್ನಯ ।
ಚಾರುಯೋಗ್ಯತೆ ಯೆನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ।
ನೀರಜಾಕ್ಷನೆ ಯೆನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆ ನೀನೆ ತಿಳಿವಿಯಲಾ ॥ ೪೬ ॥

ಅಳುವ ಕೂಸಿನ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ತಾಯ್ ।
ತಿಳಿದು ಪೂರಯಿಸುವಳು ಬಯಕೆಯ ।
ನಳಿನನಾಭನೆ ಮೊದಲು ನೋಡೀ ನರನ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ॥
ತಿಳಿದು ನನ್ನಧಿಕಾರ ಹರಿಯೇ ।
ಕಳಕಳಿಯೊಳಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ತಿಳಿವ ಪರಿಯಲಿ ತೋರಿಸೈ ನೀನೆನಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೪೭ ॥

ಹರಿಯೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಯಿದ್ದರೆನಗದು ।
ಕರುಣಿಸೆನಗಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನಿರದೆನುತ ನೀ ತಿಳಿದರದ ಹೇಳೆನಗೆ ವಂಚಿಸದೆ ॥
ಸರಸಪಂಚಮಸ್ವರದ ಗಾನದಿ ।
ಯಿರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಬಧಿರಗೆ ।
ಬರುವುದೇ ಸುಖವವಗೆ ಶ್ರಮವೇ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದು ॥ ೪೮ ॥

ಚಾತಕನಿಗೋಸುಗವೆ ಮೇಘ- ।
ವ್ರಾತ ಸುರಿವುದೆ ಮಳೆಯನೆಲ್ಲವ ।
ಭೂತಳದೊಳಾಗುವುದು ಲಾಭವು ಸರ್ವರಿಗೆ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಈತೆರದ ಮಳೆ ಬಂದೆಕಲ್ಲಿಲಿ ।
ಯಾತರುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ।
ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಕಲ್ಲುಣುವುದೇ ನೀರ ॥ ೪೯ ॥

ಚಂದಿರನ ಬೆಳಕನು ಚಕೋರವು ।
ಚಂದದಿಂ ಸೇವಿಪುದು ನೋಡಲು ।
ಬಂದುದೇನೈ ವಿಘ್ನವನ್ಯರಿಗದನು ಸೇವಿಸರೆ ॥
ಚಂದ್ರಿಕಾಪ್ರಾಶನದ ಯುಕ್ತಿಯು ।
ಚಂದವನ್ನು ಚಕೋರ ಬಲ್ಲುದು ।
ಯೆಂದರನ್ಯರು ಸೇವಿಸಲ್ಕಸಮರ್ಥರೇ ನೋಡು ॥ ೫೦ ॥

ಕುರುಡನಿಂಗುಪಯುಕ್ತವೇನಾ ।
ತರಣಿ ಕೊಡುತಿಹ ದಿವ್ಯ ಬೆಳಕದು ।
ಭರವಸವ ತಾಳ್ದಿಹೆನು ನೀನಾ ರೂಪ ತೋರಿಸುವಿ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನಗದ್ಭುತದ ಶಕ್ತಿಯು ।
ಯಿರುವುದೆಂದೀ ತಿಳಿದಿಹೆನು ನಾ ।
ಸರಸ ವಿರಸ ಕಠೋರ ಸುಂದರ ರೂಪ ನಿನ್ನಾಟ ॥ ೫೧ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೌದಾರ್ಯ ನಿರುಪಮ ।
ಬರಲು ನಿನ್ನಯ ಮನದೊಳಿಚ್ಛಾ- ।
ಸರಣಿ ನಿನಗೇನಡಚಣೆಯು ಕೊಡುವರೆ ಸಮರ್ಥನಲಾ ॥
ಭರದಿ ಪಾತ್ರಸಪಾತ್ರನೆಂಬೀ- ।
ಪರಕುಮುರುಕು ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ ।
ನಿರುತ ಕೊಡುತಿಹ ದಾನಶೂರನು ನೀ ವಿಚಿತ್ರಕೃತಿ ॥ ೫೨ ॥

ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬ ಪವಿತ್ರರಾವನು ।
ಶತ್ರುವಿಂಗರ್ಪಿಸುವಿ ನಿನ್ನ ವಿ- ।
ಚಿತ್ರಲೀಲೆಯನರಿವರಾರೀ ಮೂರುಲೋಕದಲಿ ॥
ಮುಕ್ತಿಯದು ದುಷ್ಪ್ರಾಪ್ಯವಾದರು ।
ಭೃತ್ಯಳಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ ಪಾದದೊ- ।
ಳಿತ್ತ ಹೇಳಿದೊಡತ್ತ ಪೋಪುದು ದಾಸಿಯಂದದಲಿ ॥ ೮೩ ॥

ಪೊಲೆಯೊಳಗೆ ವಿಷವಿಟ್ಟು ನಿನ್ನನು ।
ಕೊಲಲೆಳೆಸಿದಾ ಪೂತನೆಗೆ ನಿ- ।
ರ್ಮಲ ವಿಮುಕ್ತಿಯನಿತ್ತೆ ಸನಕಾದಿಗಳ ಸರಿಯೆನಿಸಿ ॥
ಖಳನು ದುರ್ವಾಕ್ಯದಲಿ ನಿನ್ನನು ।
ಛಳಿಸಿದನಲಾ ರಾಜಸೂಯದಿ ।
ಕೊಲುತಲಾ ಶಿಶುಪಾಲನನು ಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನಿತ್ತಿ ॥ ೮೪ ॥

ತರಳ ಧ್ರುವನುತ್ತಾನಪಾದಜ- ।
ನಿರುವನೇ ಸ್ಥಿರಪದಕೆ ಯೋಗ್ಯನು ।
ಬರಿದೆ ತಂದೆಯು ತೊಡೆಯನೇರಿಸನೆಂದು ಬೇಸರದಿ ॥
ಬರಲು ವನದೊಳಗಜ್ಞ ಬಾಲನು ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದದಿ ।
ದೊರೆಯಿತೈ ಸ್ಥಿರಪದವು ಶಶಿಸೂರ್ಯರಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ॥ ೮೫ ॥

ಹರಿಯೆ ತ್ರಾತನು ದುಃಖಿತರ ನೀ ।
ಮರಣಸಮಯಕಜಾಮಿಳನು ತಾಂ ।
ಕರೆಯೆ ಪುತ್ರನ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿಲಿ ಮುಕ್ತಿಯವಗಿತ್ತಿ ॥
ಪರಮ ಋಷಿಭೃಗು ನಿನ್ನ ವಕ್ಷದಿ ।
ಭರದಿ ಪದತಾಡನವ ಮಾಡಲು ।
ಧರಿಸಿದೆಯಲಾ ಪಾದಲಾಂಛನವನ್ನೆ ಭೂಷಣವ ॥ ೮೬ ॥

ವೈರಿ ಶಂಖಾಸುರನ ಸತ್ತ ಶ- ।
ರೀರವನ್ನೇ ನಿರುತ ಕೈಯಲಿ ।
ಧಾರಣವ ಮಾಡುತ್ತ ನೀನುದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದಿಯಾ ॥
ಯಾರು ನಿನಗಪಕಾರ ಮಾಳ್ಪರೊ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳವರಿಂಗೆ ನೀನುಪ- ।
ಕಾರ ಮಾಡುತ ಬಿರುದ ಮೆರೆಸುವಿ ಮೂರುಲೋಕದಲಿ ॥ ೮೭ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಲು ।
ಭರದಿ ನೀನೌದಾರ್ಯದಿಂದಲಿ ।
ಕರೆದು ಸಂಮಾನಿಸುವಿ ತದ್ಯೋಗ್ಯತೆಯ ನೋಡದಲೆ ॥
ಬರುತ ಬಲಿಯೊಳು ಬೇಡಿ ಭೂಮಿಯ ।
ನಿರುತವವನಲಿ ದ್ವಾರಪಾಲಕ ।
ಭರದೊಳಾದಿಯೊ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನಾರು ವರ್ಣಿಪರು ॥ ೮೮ ॥

ನಿನ್ನನಾರಾಧಿಸದೆ ಮನೆಯಲಿ ।
ನಿನ್ನ ಗುಣಕೃತಿ ವರ್ಣಿಸದಲಾ ।
ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಗಿಳಿಯ ಕರೆದಾ ಗಣಿಕೆಗಿತ್ತೆಯಲಾ ॥
ಸನ್ನಿಹಿತ ವೈಕುಂಠವಾಸವ ।
ಮಣ್ಣ ಬೇಡಲು ಹೊನ್ನ ಕೊಡುತಿಹ ।
ನಿನ್ನ ಬೇಡಲು ವಿಶ್ವರೂಪವ ಕೊಡದಿರುವಿ ಯೇನು ॥ ೮೯ ॥

ಪರರ ದೈನ್ಯವನೆಲ್ಲ ಜಗದಲಿ ।
ಹರಿಸುವುದು ಸುರಧೇನು ತನ್ನಯ ।
ಕರುವೆ ನೀರಡಿಸಿದರೆ ಕೊಡದೇ ತನ್ನ ಮೊಲೆಹಾಲ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೊಳು ದಾನ ಬೇಡಿದೆ ।
ಶರಣನಂತಃಕರಣ ಮುರಿಯುವ ।
ಬಿರುದು ನಿನ್ನದೆ ವಿಶ್ವರೂಪವ ತೋರಿಸೆನಗೀಗ ॥ ೯೦ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀ ಮೊದಲಿನಲಿ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಕರುಣಿಸೈ ತದನಂತರದಲಾ ।
ಮೆರೆವ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವ ತೋರಿಸೈ ಯೆನಗೆ ॥
ಇರುವುದಾದರೆ ಶಕ್ತಿ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಭರದಿ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನೀವ ಪರಿಯಲಿ ತೋರಿಸೆನ್ನಯ ಬಯಕೆ ಪೂರಯಿಸು ॥ ೯೧ ॥

ನರನ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯ ಕೇಳ್ವನಿ- ।
ತರಲಿ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ನರನ ವಿನಯಕೆ ಮೆಚ್ಚಲಾರದೆ ಪೇಳ್ದನೀ ಮಾತ ॥
ನರನೆ ನೀನೇಕೀಪರಿಯ ಬಹು ।
ವಿರಸವಚನವನಾಡಿ ಬಾಯಿಗೆ ।
ಬರಿದೆ ಶ್ರಮವನು ಕೊಡುವಿ ನಿನಗಿದು ಸಲ್ಲದೆನ್ನಾಣೆ ॥ ೯೨ ॥

ಅರರೆ ಪಾರ್ಥನು ವರ್ಷಋತುವೈ ।
ಹರಿಯು ಕೇಳಾ ಋತುವಿನಲಿ ಹು- ।
ಟ್ಟಿರುವ ಕರುಣಾಮೃತವ ಸುರಿಪ ನವೀನ ಮೇಘವಲಾ ॥
ನರನು ಕೇಳಾ ಋತುವಸಂತವು ।
ಹರಿಯು ಮಂಜುಳವಿರುವ ಪಂಚಮ ।
ಸ್ವರದಿ ಪಾಡುವ ಕೋಗಿಲೆಯಲಾ ಹೇಳಲೇನಿದನು ॥ ೯೩ ॥

ಚಾರುತರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನು ।
ತೋರೆ ಗಗನದಿ ಹರ್ಷಭರದಲಿ ।
ಕ್ಷೀರನೀರಧಿಯುಕ್ಕಿ ಬರುವುದು ಚೋದ್ಯವೇನಿಹುದು ॥
ಮಾರರಮಣ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಚಾರು ಹರ್ಷೋದ್ರೇಕದಿಂದಲಿ ।
ಬಾರೊ ಬಾರೆಂದಪ್ಪಿಕೊಂಡನು ಪಾರ್ಥನನು ಮುದದಿ ॥ ೯೪ ॥

ವೇದಗಳ ವಂಚಿಸಿಹ ರೂಪವಿ- ।
ದಾದಿಮಾಯಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗಾದರು ।
ವೇದ್ಯವಾಗದನಂತರೂಪವು ಪಾಂಡುತನುಜನಿಗೆ ॥
ವೇದ್ಯವಾಯಿತು ನರನ ಭಾಗ್ಯಕೆ ।
ಮೇದಿನಿಯೊಳಾರಿಹನು ಜೋಡಿಯು ।
ಸಾಧ್ಯವೇನೈ ವಿಶ್ವರೂಪದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ಯರಿಗೆ ॥ ೯೫ ॥

ಹರುಷನಿರ್ಭರದಿಂದಲಾ ಹರಿ ।
ಪರಮಕರುಣಿಯು ಪಾರ್ಥಗೆಂದನು ।
ನರನೆ ನೋಡೈ ಯೆನ್ನ ಗಣನಾತೀತರೂಪಗಳ ॥
ನರನಿಗೊಂದೇ ವಿಶ್ವರೂಪನ- ।
ನಿರದೆ ನೋಡುವೆನೆಂಬ ಬಯಕೆಯು ।
ಹರಿಯು ನರನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ ತನ್ನೆಲ್ಲ ರೂಪಗಳ ॥ ೯೬ ॥

ಬರಲು ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆ ನರನಿಗೆ ।
ಒರುಬರುತ ಕನಸಿನಲಿ ನೋಡು- ।
ತ್ತಿರುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ತಾನಾಗುವನು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಪರಿಯೊಳೀಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲವು ।
ಹರಿಯು ತನ್ನಿಂ ತಾನೆಯಾದನು ।
ಹರಿದು ಬಿಟ್ಟು ನರಶರೀರದ ನಿದ್ರೆ ತಾನಾದ ॥ ೯೭ ।

ಧನ್ಯನಿಹುದೌದಾರ್ಯ ಪ್ರಾಪಿಸಿಸ ।
ದನ್ಯನಿಹನೈ ಭಕ್ತ ಪಾರ್ಥನು ।
ಮನ್ನಿಸುವನು ಸಹಸ್ರಗುಣದಲಿ ನರನ ಬಯಕೆಯನು ॥
ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೇಳಿರದು ನಾಸಿರ- ।
ವನ್ನುತಿಹ ಶೇಷನಿಗೆ ದೊರೆಯದ ।
ಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪ ಗೋಚರವಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥ ೯೮ ॥

ಹರಿಗಿಂತವನಸಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯು ।
ಹರಿದು ಹೋಯಿತ್ತಾ ಮಾಯೆ ಪರದೆಯು ।
ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥಗೆ ತೋರಿಸಿದನೈ ಯೋಗಸಾಮರ್ಥ್ಯ ॥
ನರನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಮನವಪ್ಪುದೆ ।
ಪರಭಯಂಕರರೂಪನೆಂದೀ ।
ಪರಿಯು ತಿಳಿಯದೆ ಹರಿಯು ನುಡಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಭರದಿ ॥ ೯೯ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಪಶ್ಯ ಮೇ ಪಾರ್ಥ ರೂಪಾಣಿ ಶತಶೋಽಥ ಸಹಸ್ರಶಃ ।
ನಾನಾವಿಧಾನಿ ದಿವ್ಯಾನಿ ನಾನಾವರ್ಣಾಕೃತೀನಿ ಚ ॥ ೫ ॥

ನರನೆ ನೀನೆನ್ನೊಂದು ರೂಪವ ।
ಕರುಣಿಸೆಂದರ್ಥನೆಯ ಮಾಡಲು ।
ಇರುವುವದೇನು ನವತ್ವವೊಂದೇ ರೂಪದಲಿ ನೋಡು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ಹರುಷದಿಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತೋರಿಪೆ- ।
ನಿರುವುದೀ ಜಗವೆಲ್ಲನೆನ್ನಯ ರೂಪದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೦೦ ॥

ಕೆಲವು ವಿಗತೋತ್ಸಾಹ ಶೋಕ್ರ್ಯವು ।
ಕೆಲವು ದಾಸ್ಯನಗಾಧ ಶಾಂತವು ।
ಕೆಲವು ಸ್ತಬ್ಧವು ಕೆಲವು ನಿರ್ಮದ ಕೆಲವು ಮದಭರಿತ ॥
ಕೆಲವು ಕೃಪಣವು ಶಬ್ದಹೀನವು ।
ಕೆಲವು ಬಹ್ವಾಶನವು ವಿರಕ್ತವು ।
ಕೆಲವು ಜಾಗೃತ ಕೆಲವು ಸ್ವಪ್ನಗ ಕೆಲವು ನಿದ್ರಾಸ ॥ ೧೦೧ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದೊಳಿರುತಿಹ ।
ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಂಗಳೆಲ್ಲನು ।
ನಿರುವುವೈ ಕೃಶ ಸ್ಥೂಲ ಹ್ರಸ್ವ ಸುದೀರ್ಘ ಪೃಥು ಸರಳ ॥
ಇರುವುವೈ ನಿಃಸೀಮ ಪರಿಮಿತ ।
ಸರಸ ನೀರಸ ನಿಶ್ಚಲಾತ್ಮಕ- ।
ವಿರುವುವವ್ಯಾಪಾರ ಸವ್ಯಾಪಾರ ಸ್ನೇಹಾಢ್ಯ ॥ ೧೦೨ ॥

ಕೆಲವು ಪರಿತುಷ್ಟವು ಸಗರ್ಜನ ।
ಕೆಲವು ನಿಃಶಸ್ತ್ರವು ಸಶಸ್ತ್ರವು ।
ಕೆಲವು ರೌದ್ರ ಭಯಾನಕವು ಕೆಲ ಸದಯ ಕೆಲ ಮಿತ್ರ ॥
ಕೆಲವು ನಾನಾಜನವಿಲಾಸವು ।
ಕೆಲವು ಯೋಗಸಮಾಧಿನಿಷ್ಠವು ।
ಕೆಲವು ಪಾಲನಶೀಲ ಕೆಲವು ವಿನಾಶಕೃತಿಪರವು ॥ ೧೦೩ ॥

ನರನೆ ಪರಿಪರಿರೂಪವೆಲ್ಲವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವರ್ಣಗಳ ಜಾತಿಯ- ।
ನರಿಯಲಚ್ಚರಿಯಾಗುವುದು ನಿನಗಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ನೀ ಬಹುಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ।
ದೊರೆಯಿತೀ ಪರಿ ರೂಪ ನೋಳ್ಪರೆ ।
ಪರಮಯೋಗಿಗಳಿವನು ಕಾಣರಲಭ್ಯವನ್ಯರಿಗೆ ॥ ೧೪ ॥

ಇಹೈಕಸ್ಥಂ ಜಗತ್ಕೃತ್ಸ್ನಂ ಪಶ್ಯಾದ್ಯ ಸಚರಾಚರವ್ ।
ಮಮ ದೇಹೇ ಗುಡಾಕೇಶ ಯಚ್ಚಾನ್ಯದ್ದ್ರಷ್ಟುಮಿಚ್ಛಸಿ ॥ ೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ರೋಮಮೂಲದೊ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಪರಿಪರಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಯು ।
ಸುರಮಹೀರುಹತಳದಿ ರಂಜಿಪ ಹುಲ್ಲಿನಂದದಲಿ ॥
ಪರಿಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಗ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಕೇಳ್ ರೋಮಕೂಪದಿ ।
ಪರಮರೇಣುಗಳಾಡುವಂದದಿ ಮನೆಯ ಜಾಗಿಲಲಿ ॥೧೫॥

ಮೆರೆವುವೈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಗ- ।
ಳಿರದು ಗಣನೆಯು ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ವಿಶ್ವರೂಪದ ಸಕಲ ಭಾಗದಲಿ ॥
ನರನೆ ವಿಶ್ವದ ಹೊರತು ನೋಡಲು ।
ಬರಲು ಮನದೊಳಗಿಚ್ಛೆ ನಿನಗದು ।
ದೊರಕುವುದು ನಿಜವಾಗಿ ನಿನಗದು ಕಠಿಣ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥ ೧೬ ॥

ಎನ್ನ ದೇಹದೊಳಿರುವ ಗುಣಸಂ- ।
ಪನ್ನತೆಯ ರೂಪಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ಪೂರ್ಣ ನೋಡೆಡೆ ಬೆದರದಿರು ಲಜ್ಜಿಸದಿರೈ ಪಾರ್ಥ ॥

ಕಣ್ಣುಗಳು ಸಂತೃಪ್ತಿ ಪಡೆಯಲಿ ।
ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯ ಪೂರ್ಣ ಮಾಡೈ ।
ಯನ್ನರಿಂಗಿದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲೈ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೧೭ ।

ಕೃಷ್ಣನೀಪರಿ ಪ್ರೇಮಭಾವದಿ ।
ಬಣ್ಣಿಸಿದನಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ಮುನ್ನ ಪಾರ್ಥನು ನೋಡುತಿದ್ದನೊ ಯಿಲ್ಲವೋ ಯೆನುತ ॥
ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದನಾ- ।
ಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮಕನರ್ಜುನನ ಮುಖ ।
ಮುನ್ನ ಪಾರ್ಥನು ಸ್ತಬ್ಧ ಕೂತಿದ್ದನು ಮಹಾಶೆಯಲಿ ॥ ೧೮ ।

ಹರಿಯು ಪುನರಪಿ ಪಾರ್ಥಮುಖವನು ।
ಪರಿಕಿಸಿದನೈ ಪ್ರೇಮಭಾವದಿ ।
ನರನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತನೇತಕೆ ತಿಳಿಯುಲಾರದಲಾ ॥
ನರನು ಕೇಳಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನರಿಯದಲೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೋಳ್ಪನು ।
ಹರಿಯು ತೋರಿಪನೆಂದು ಚಿಂತಾತುರನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ [illegible]

ನ ತು ಮಾಂ ಶಕ್ಯಸೇ ದ್ರಷ್ಟುಮನೇನೈವ ಸ್ವಚಕ್ಷುಷಾ ।
ದಿವ್ಯಂ ದದಾಮಿ ತೇ ಚಕ್ಷುಃ ಪಶ್ಯ ಮೇ ಯೋಗಮೈಶ್ವರವ್ ॥ ೮ ॥

ಹರಿಯು ಮನದೊಳಗೆಂದನಾಕ್ಷಣ ।
ನರನ ಮನದಿಚ್ಛೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾ- ।
ಗಿರದು ಮೇಣಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ ನೋಡಿ ಬರುತಿರುವ ॥
ಹರುಷವಾದರು ಬಾರದಿವನಲಿ ।
ಬರಿದೆ ನಾನಿವನಿಂಗೆ ತೋರಿಸೆ ।
ಬರುವುದೆಂತಿವನಿಂಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯೊಳೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ ॥ ೨೦ ॥

ಕುರುಡನಂದದಿ ಪಾರ್ಥ ಮಾಡುವ ।
ಪರಿಯನಾ ಹರಿ ನೋಡುತಾಕ್ಷಣ ।
ಕರಗಿ ಮನದಲಿ ನಸುನಗುತ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಪೇಳಿದನು ॥

ಅರರೆ ನಿನಗೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನಿರದೆ ಪ್ರೇಮದಿ ತೋರಿಸಿದೆನೈ ।
ಬರುವುದಿಲ್ಲೈ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಮಾಳ್ಪುದೇನೀಗ ॥ ೨೧ ॥

ನರನು ಚತುರನು ಪೇಳ್ದನುತ್ತರ ।
ಹರಿಯೆ ದೋಷವಿದಾರದೈ ನೀ ।
ಬರಿದೆ ಯತ್ನವ ಮಾಡಲೇನಾ ಬಕವು ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ॥
ಹರುಷದಿಂ ತಿನ್ನುವುದೆ ಚಂದ್ರಿಕೆ ।
ಯಿರುವುದದ ತಿನಿಸೈ ಚಕೋರಕೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಬಕಕುಪಯೋಗವೇನೈ ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ಭರದಿ ॥ ೨೨ ॥

ಹರಿಯೆ ದರ್ಪಣ ಸ್ವಚ್ಛ ತಿಕ್ಕತ ।
ಕುರುಡನೆದುರಿಗೆ ತೋರ್ದರೇನದ ।
ಪರಿಕಿಸುವನೇ ನೋಳ್ಪನೇ ನಿಜರೂಪ ದರ್ಪಣದಿ ॥
ಬರಿದೆ ಬಧಿರನ ಮುಂದೆ ತಾನಾ- ।
ಸರಸಗಾಯನ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸೆ ।
ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಬಧಿರನು ಕೇಳ್ವನೇನದನು ॥೧೨೩॥

ಅರಿತರಿತು ಕುಸುಮದ ಪರಾಗವ- ।
ನಿರದೆ ಭ್ರಮರಕೆ ಕೊಡದೆ ನೀನದ- ।
ನಿರಿಸಿದರೆ ಮಂಡೂಕನೆದುರಿಲಿ ತಿನುವುದೇನದರ ॥
ಬರಿದೆ ಕುಸುಮಪರಾಗ ಹೋಯ್ತು ।
ಪರಿಯ ದುಃಖವ ಮಾಳ್ಪುದುಚಿತವೆ ।
ಕೊರತೆ ಯಾರದು ಬರಿದೆ ಕೋಪಿಸಲೇಕೆ ದರ್ದುರಕೆ ॥ ೧೨೪ ॥

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಗಲ್ಲ ಗೋಚರ- ।
ವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೊದರಿ ಪೇಳ್ವವು ।
ಮುಂದೆ ಜ್ಞಾನಿಯ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೋಚರವು ॥
ಇಂದು ನೀನದನರಿತು ಶ್ರೀಗೋ- ।
ವಿಂದ ನೀನಾವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ತಂದು ಮುಂದಿಡೆ ಚರ್ಮಚಕ್ಷುಗಳೆಂತು ನೋಡುವುವು ॥ ೧೨೫ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ತಪ್ಪ ನಾನು- ।
ಚ್ಚರಿಸ ಬಾರದು ಬಾಯಿಯಿಂದಲೆ ।
ಧರಿಸಿ ಮೌನವ ಕೊಡುವುದೆ ತೋರುವುದು ಜಾಣತನ ॥
ನರನ ಭಾಷಣ ಕೇಳುತೀಪರಿ ।
ಹರಿಯು ತಲೆದೂಗಿದನು ಮೆಚ್ಚುತ ।
ನರನೆ ನಿನ್ನಯ ವಚನ ಮಾನ್ಯವಿದೆಂದು ಹೇಳಿದನು ॥೧೨೬॥

ನರನೆ ನಿನಗೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನಿರದೆ ತೋರಿಪ ಮೊದಲೆ ನಿನಗಿದ- ।
ನರಿವ ಪರಿಯಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ಕೊಡಬೇಕಿತ್ತು ತಪ್ಪಾಯ್ತು ॥
ಮರೆತೆನಿದನಾಪ್ರೇಮಭರದಲಿ ।
ಸ್ಮರಣೆ ಬಂತೆನಗೀಗ ನೀ ಪೇ- ।
ಳಿರುವ ಕಾರಣ ಪಾರ್ಥ ಕ್ಷಮಿಸೈ ಯೆನ್ನ ತಪ್ಪಿದನು ॥ ೨೨೭ ॥

ಹೊಲ ಹಸನ ಮಾಡದಲೆ ಬಿತ್ತಲು ।
ಬೆಳೆಯು ಬಾರದು ಕಾಲವ್ಯಯವೇ ।
ತಿಳಿಯಲೀಪರಿಯಾಯ್ತು ಯೆನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವಿದು ॥
ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ- ।
ನೊಲಿದು ನಿನಗಾನೀವೆನೀಕ್ಷಣ ।
ತಿಳಿಯ ಬರುವುದು ವಿಶ್ವರೂಪವಿದೆನ್ನದೀ ಕ್ಷಣದಿ ॥ ೧೨೮ ॥

ನರನೆ ನೀನೀದೃಷ್ಟಿಯಿಂದೀ- ।
ಶ್ವರನ ಯೋಗವ ನೋಡು ನೀನಿದ ।
ಪರಿಕಿಸುತಲನುಭವವ ಕೊಳ್ಳೈ ಭಕ್ತಿಯುತನಾಗಿ ॥
ಇರುವುದಘಟಿತಘಟನಯೋಗವು ।
ನರನೆ ನೋಡಿದನೆಂದು ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಹರಿಯು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆಂದನಾಕ್ಷಣದಿ ॥ ೧೨೯ ॥

ಹರಿಯು ನಿಗಮಜ್ಞೇಯಮೂರುತಿ ।
ಹರಿಯು ಸಕಲಜಗಕ್ಕೆ ಬೀಜನು ।
ಹರಿಯು ನೋಡಲು ಸರ್ವಜಗದಲಿ ಪರಮಪೂಜ್ಯನಲಾ ॥
ನರನಿಗೀಪರಿ ಪ್ರೇಮಭರದಲಿ ।
ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಪೇಳ್ದನು ।
ನರನ ಭಾಗ್ಯವನೆಂತು ವರ್ಣಿಪುದೀಗ ಬಾಯಿಂದ ॥ ೧೩೦ ॥

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ—

ಏವಮುಕ್ತ್ವಾ ತತೋ ರಾಜನ್ಮಹಾಯೋಗೇಶ್ವರೋ ಹರಿಃ ।
ದರ್ಶಯಾಮಾಸ ಪಾರ್ಥಾಯ ಪರಮಂ ರೂಪಮೈಶ್ವರಮ್ ॥ ೯ ॥

ಮರಳಿ ಸಂಜಯನೆಂದನರಸಗೆ ।
ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿ ಕೇಳು ಪೇಳ್ವೆನು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮನದೊಳಗೆ ಚೋದ್ಯವಿದೊಂದು ತೋರುವುದು ॥
ಸಿರಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿರುವ ಭಾಗ್ಯದ ।
ವರಮಹಾತುಮರಾರು ತ್ರಿಜಗದೊ- ।
ಳಿರುವರಾರೈ ಚತುರರಾ ಶ್ರುತಿಕೊರತು ವರ್ಣಿಪರೆ ॥೧೩೧॥

ಶೇಷನೊರ್ವನೆ ತಿಳಿವನಲ್ಲವೆ ।
ದಾಸಭಾವವ ಮೂರುಜಗದಲಿ ।
ಶ್ರೀಶನನು ದೊರಕಿಸಲು ಯತ್ನಿಪ ಯೋಗಿಪುರುಷನೊಲು ॥
ಆಸುಪರ್ಣನು ಚತುರವಿಂಶತಿ ।
ಶಾಸು ಖಗಲಿರುಳೆಲ್ಲ ಸೇವೆಯ ।
ಲೇಸಿನಿಂ ಮಾಡುವನು ಗರುಡನಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾರು ॥ ೧೩೨ ॥

ಧರೆಯೊಳಾ ಪಾಂಡವರು ಬಸ್ಸಕೆ ।
ಒರಲು ಕೇಳಾ ತೆರದ ಭಕ್ತರ ।
ಮರೆವು ಬಿಸ್ತೈ ಶೇಷಶಾಯಿಗೆ ಚೋದ್ಯವೇನೆಂಬೆ ॥
ಧರೆಯೊಳಾ ದಿನ ಹಿಡಿದು ಕೃಷ್ಣನ ।
ಪರಮಸುಖವನುಭವಿಪ ಭಕ್ತರು ।
ಶರಣರಾ ಪಾಂಡವರು ಕೇಳಾದರು ಕಣಾ ಜಗದಿ ॥ ೧೩೩ ॥

ಹರಿಯ ಪ್ರೇಮದ ಕೇಂದ್ರನೆಂದರೆ ।
ಧರೆಯೊಳಾ ಪಾಂಡವರೆ ಯವರೊಳು ।
ನರನಲಾ ಕೃಷ್ಣನನು ಕೈವಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನು ॥
ತರುಣಿ ಕಾಮುಕತರುಣಪುರುಷನ ।
ಭರದಿ ಸ್ವಾತ್ಮಾಧೀನ ಮಾಡುವ ।
ತೆರದಿ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನ ನರನು ಹಿಡಿದಿಹನು ॥ ೧೩೪ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನ-।
ಧೀನನಾಗಿಹನೆಂತು ಹೇಳಲಿ ।
ತಾನು ಕಲಿಸಿದ ಗಿಳಿಯು ನುಡಿಯದು ಕೃಷ್ಣನಂದದಲಿ ॥
ಜಾಣತನದಿಂನಾಟಕಾಗಿಯ- ।
ಧೀನಮಾಡಿದ ಪಶುವು ತಾಂ ಯಜ- ।
ಮಾನನಾಜ್ಞೆಯನಾಲಿಸದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂದದಲಿ ॥ ೧೩೫ ॥

ನರನಿಗೆಂತೀ ದೈವವೊಲಿದುದು ।
ಪರಿಯನರಿಯೆನು ಭೂಪ ಕೇಳೈ ।
ಹರಿಯು ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮ ಪರಮಾತುಮನು ನಿಜನಿಜವು ॥
ಹರಿಯು ಕೇಳೈಶ್ವರ್ಯ ಭೋಗಿಪ ।
ನರನಲಾ ಬಹುಭಾಗ್ಯವಂತನು ।
ನರನ ನೇತ್ರಗಳಿಹುವು ಯೋಗ್ಯವೆನುತ್ತ ಹರಿ ನುಡಿದ ॥ ೧೩೬ ॥

ನರನ ಭಾಗ್ಯವನೆಂತು ಪೊಗಳಲಿ ।
ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನ ನುಡಿಗಳೆಲ್ಲವ- ।
ನೆರಡುಕೈಯಿಂ ಹಿಡಿದು ಜೋಲಿಸುತಿರುವನೈ ನಿಜದಿ ॥
ನರನ ಸಿಟ್ಟನು ಸಹನ ಮಾಳ್ಪನು ।
ಮರಳಿ ಮಾತಾಡನು ಕಣಾ ಹರಿ ।
ನರನು ಮನಗುಂದಿರಲು ಸಂತೈಸುವನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥ ೧೩೭ ॥

ಇರುವುದೇನಿದು ಚೋದ್ಯವಲ್ಲವೆ ।
ನರನ ಹುಚ್ಚದು ಹಿಡಿಯಿತೈ ಶ್ರೀ- ।
ಹರಿಗೆ ಪಾರ್ಥನ ವಿಷಯ ಬಿಟ್ಟರೆ ಯೇನ ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥
ಹರಿಯ ಯೋಗ್ಯತೆಗೇನು ಸರಿಯೈ ।
ನರನ ಬಲೆಯೊಳಗೆಂತು ಸಿಲುಕಿದ ।
ಹರಹರಾ ಪರಮಾತುಮನು ನಿಜಭಕ್ತರಿಗಧೀನ ॥ ೧೩೮ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಶುಕನಿಹ ಮುನೀಶ್ವರ ।
ಕರೆವರವನ ಸಮರ್ಥನೆನ್ನುತ ।
ತೊರೆದು ವಿಷಯವ ಸಿದ್ಧಪುರುಷನು ಜನ್ಮನಾರಭ್ಯ ।
ಇರುವನವ ಕೇಳ್ ನಿರ್ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ ।
ಹರಿಯ ರಾಸಕ್ರೀಡೆ ವರ್ಣಿಸಿ ।
ಮರುಳನಂದದಿ ಹಾಡಿದನಲಾ ಹರಿಯ ಲೀಲೆಯನು ॥ ೧೩೯ ॥

ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿಪಾರ್ಥಸಾರಥಿ- ।
ಯಿರುವನೈ ಪರಮಾತುಮನು ನಿಜ ।
ಪರಮಯೋಗಿಗಳಿಂಗೆ ತಪದಧಿದೈವತವು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಇರುವನವ ಪಾರ್ಥನಿಗಧೀನನೆ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಯೆಸಗಿದುವೆ ಚೋದ್ಯವು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜತತ್ತ್ವ ಚೋದ್ಯವಿದೆಂತ ನಾ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೪೦ ॥

ಯಾರನೀ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಸಂಗೀ- ।
ಕಾರ ಮಾಳ್ಪನೊ ಭಾಗ್ಯವವನಿಗೆ ।
ಬಾರದಿರುವುದೆ ಹೇಳು ಹೇಳೆನಗೀಗ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥
ಕಾರಣದೊಳಾ ದೇವದೇವನು ।
ಭಾರಿಪ್ರೇಮದಿ ನರನಿಗೆಂದನು ।
ತೋರಿಸುವೆ ನಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ ದೃಷ್ಟಿ ನಿನಗಿತ್ತೆ ॥ ೧೪೧ ॥

ಕೊಟ್ಟೆ ನಿನಗೀ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ ।
ದೃಷ್ಟಿಸುವೆ ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ಭೀಷ್ಟಕಾರ್ಯವು ಸಾಧಿಸಿತು ನಿನಗೆಂದನಾ ಕೃಷ್ಣ ॥
ಇಷ್ಟು ಹರಿ ನುಡಿವಷ್ಟರೊಳಗನೆ ।
ನಷ್ಟವಾಯ್ತಜ್ಞಾನ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗಿಷ್ಟು ಹೇಳುತ ನುಡಿದನೈ ಜ್ಞಾನೇಶನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೧೪೨ ॥

ಕೊಟ್ಟೆ ನಿನಗೀ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ ।
ಪೊಟ್ಟು ಹತ್ತಕ್ಷರಗಳಲ್ಲೈ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬ್ರಹ್ಮೈಶ್ವರ್ಯ ತೋರಿಪ ಜ್ಞಾನದೀವಟಿಗೆ ॥
ಶಿಷ್ಟಪಾರ್ಥನಿಗೀಸುಗವೆ ಹರಿ ।
ಕೊಟ್ಟನದಕಾ ದಿವ್ಯ ಜ್ಯೋತಿಯ ।
ದೃಷ್ಟಿ ತೆರೆಯಲು ಒಡನುದಯಾಚಲಕೆ ಜ್ಞಾನರವಿ ॥ ೧೪೩ ॥

ಇರುವುವೀಯವತಾರಶರೆಗಳು ।
ಬರುವುವವುಗಳು ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಶರಧಿಯೊಳಗಿನ ಶರೆಗಳಲ್ಲವೆ ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜದಿ ॥
ಇರುವುದಥವಾ ಜಗವಿದೆಲ್ಲವು ।
ಹರಿಯೆನಿಸುತಿಹ ಸೂರ್ಯನಿಂದಲೆ ।
ಹೊರಡುತಿಹ ಕಿರಣಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದಾದ ಮೃಗಜಲವು ॥ ೧೪೪ ॥

ಇರುವುದಥವಾ ಹರಿಯು ಭೂಮಿಕೆ ।
ಪರಮಶುದ್ಧವನಾದಿಸಿದ್ಧವು ।
ಮೆರೆವುವದರಲಿ ಜಂಗಮಸ್ಥಾವರದ ಚಿತ್ರಗಳು ॥
ಹರಿಯ ಮೂಲಸ್ವರೂಪವಿದ ನಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ತೋರಿಸಿದನು ಕಿರೀಟಿಗೆ ।
ಹರಿಯ ಲೀಲೆಗಳೆಲ್ಲವನು ವಿಸ್ತರಿಪ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ॥ ೧೪೫ ॥

ಹರಿಯು ಬಾಲ್ಯದೊಳೊಂದು ಸಮಯದಿ ।
ತುರುಕಿದನು ಬಾಯೊಳಗೆ ಮಣ್ಣ- ।
ನ್ನರಿತಿದನು ಕೃಷ್ಣನನು ತೊಡೆಯಲ್ಲೇರಿಸುತ ತಾಯಿ ॥
ಹರಿಯೆ ನೀ ಮಣ್ಣನ್ನು ತಿಂದಯೆ ।
ಯರುಹಲಿದನು ಯಶೋದೆ ಕೋಪದಿ ।
ಹರಿಯು ಪೇಳಿದನಾಗ ಕದುಭೀತಿಯಲಿಯುತ್ತರವ ॥ ೧೪೬ ॥

ನಾನು ಮಣ್ಣನು ತಿಂದೆನೇನಿದ ।
ನೀನೆ ನೋಡೌ ಪೆನುತ ಬಾಯನು ।
ತಾನೆ ತೆರೆದನು ತೋರಿಸಿದನು ಯಶೋದೆಗಾ ಬಾಯಿ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಬಾಯೊಳಾಕೆಗೆ ।
ತಾನೆ ಭುವನಚತುರ್ದಶಂಗಳ ।
ಪೂರ್ಣ ತೋರಿಸಿ ಹರಿಯು ತಾಯಿಯ ಬೆರಗಮಾಡಿದನು ॥ ೧೪೭ ॥

ತರಳಧ್ರುವನಾ ಮಧುವನದಿ ಒಹು ।
ಪರಿಯು ತಪವಾಚರಿಸೆ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಬರುತ ಮೆಚ್ಚಿದನವನ ತಪಕೇನೆಂಬೆ ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಹರಿಯ ತುತಿಸುವುದೆಂತೆನುತ ತಾ- ।
ನರಿಯದಲೆ ಸಂಸ್ತಬ್ಧನಾದನು ।
ಹರಿಯು ಶಂಖದಿ ಮುಟ್ಟಲಾ ತುಟಿ ಭಾಷೆ ಮೂಡಿದುದು ॥ ೧೪೮ ॥

ತರಳನಾಕ್ಷಣ ಪರಿಪರಿಯ ತುತಿ ।
ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಂಗರ್ಪಿಸಿದನ್ನೆ ।
ತರಳನಾ ವೇದಂಗಳನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ತುತಿಸಿದನು ॥
ಪರಿಯುಲೀ ಹರಿಯೂದಿದಾಕ್ಷಣ
ಹರಿದು ಹೋಯ್ತದು ಮಾಯೆ ಬಿನ್ನನಿ- ।
ನರಿಯೆ ಮೇಣದು ಯೆತ್ತ ಹೋಯ್ತೋ ವಾರ್ತೆ ಮತ್ತಿಲ್ಲ ॥೧೪೯॥

ಕ್ಷಣದೊಳಾ ಐಶ್ವರ್ಯತೇಜದಿ ।
ಮನದೊಳಾಯ್ತು ಸ್ಥಿತಿ ವಿಚಿತ್ರವು ।
ಮುಣುಗಿದಾತನ ಚಿತ್ತವಾಶ್ಚರ್ಯಾಂಬುಧಿಯಲಾಗ ॥
ಮುನಿಪಮಾರ್ಕಂಡೇಯನೊಂದಿನ ।
ವಿನುತಚರಿತನು ನದಿಯ ತೀರದೊ- ।
ಳನುಚರಿಸುತಿರ್ದನು ಕಣಾ ಸಂಧ್ಯಾವಿಧಿಯ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೫೦ ॥

ಹರಿಯು ಮುನಿಗಾಶ್ಚರ್ಯ ತೋರಿಪ ।
ಭರದಿ ನದಿಯಲಿ ನೀರನೇರಿಸೆ ।
ಬರುಬರುತ ಗಗನವನೆ ಮುಟ್ಟಿತು ಪೂರವೇನೆಂಬೆ ॥
ಪರಮುನೀಶ್ವರನರಿಯದಲೆ ತಾಂ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿಯದರೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿದ ।
ನರನು ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಮುಳುಗಿದ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ೧೫೧ ॥

ನರನು ಮಗುಳಿಂತೆಂದನಾಕ್ಷಣ ।
ಮರೆಯುತಿರ್ದಾಕಾಶವೆಲ್ಲಿಗೆ ।
ಹರಿದು ಹೋಯ್ತೈ ವಾರ್ತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಯೆಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದದು ॥
ತಿರಿಗಿ ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಾತ್ಮಕ ।
ಪರಮ ಭೂತಗಳೆತ್ತ ಪೋದುವೊ ।
ಅರಿಯೆ ನಾ ದಶದಿಶೆಗಳನು ಪಾತಾಳಗಗನಗಳ ॥ ೧೫೨ ॥

ಕನಸಿನಲಿ ನೋಡಿರ್ದ ಸೃಷ್ಟಿಯು ।
ಕನಸು ತೀರಲು ಲೋಪವಹುದೈ ।
ಮಿನುಗುತಿಹ ಜಗವೆಲ್ಲ ಪೋಯಿತು ಬದಲಿತ್ತೈ ವಿಶ್ವ ॥
ಮಿನುಗುತಿಹ ಶಶಿತಾರೆಗಡಣಗ- ।
ಳಿನನುದಯದಲಿ ಲೋಪವಪ್ಪುವು ।
ಕ್ಷಣದೊಳಾ ತೆರನಾಯ್ತು ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪ ಬೆಳಕಿನಲಿ ॥ ೧೫೩ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ನರನ ಸ್ಥಿತಿಯನು ।
ಭಾನವಿಲ್ಲೈ ಮನಕೆ ನೋಡಲು ।
ಹಾನಿಯಾಯ್ತಾ ಬುದ್ಧಿವೇಗವು ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥
ಏನ ಪೇಳುವುದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಆ ನರನ ಹೃದಯದಲಿ ಬಂದುವು ।
ಮಾನ್ಯವಾಯಿತು ಸ್ತಬ್ಧತೆಯು ಕೇಳ್ ಸ್ತಬ್ಧತೆಯು ನೆಪದಿ ॥೧೫೪॥

ನರನಿಗೇಕಾಗ್ರತೆಯು ಬಂತೈ ।
ಪರಮನೋದ್ಯಾಗಿ ನೋಡುತಿದ್ದನು ।
ಹರಿದು ಬಂತೆಂಬಂತೆ ಜ್ಞಾನಕೆ ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವದು ॥
ಹರಿ ಚತುರ್ಭುಜಮೂರ್ತಿ ಪಸರಿಸಿ ।
ಹರಿದು ಹೋಗಲು ದಶದಿಶೆಯಲೀ- ।
ತೆರದಿ ವಿಸ್ತಾರಿಸಿತೊ ಯೆಂಬಂತಾದುದಾತನಿಗೆ ॥ ೧೫೫ ॥

ಮಳೆಯ ಕಾಲದ ಮೇಘವೋ ಮೇಣ್ ।
ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಸೂರ್ಯಕಿರಣವೊ ।
ಫಳಿಗೆಯೊಳು ವಿಸ್ತಾರವಾಯಿತ್ತು ತೆರದಿ ರೂಪವಿದು ॥
ನಳಿನನಾಭನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ।
ಪ್ರಳಯದಾಯಿತು ಬೇರೆ ವಸ್ತುವು ।
ಫಳಿಗೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಮನದೊಳಗಾಯ್ತು ಸಂತೋಷ ॥ ೧೫೬ ॥

ತೆರೆದು ಕಣ್ಣನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಮೆರೆದುದೆದುರಿಲಿ ವಿಶ್ವರೂಪವು ।
ನರನಿಗಾಯ್ತಾನಂದ ರೂಪದ ದಿವ್ಯದರ್ಶನದಿ ॥
ಎರಡುಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೀ ತರ- ।
ವಿರುವ ರೂಪವ ನೋಡ ಬೇಕೆಂ- ।
ದಿರುವ ನರನಿಷ್ಟೆಯನು ಪೂರಯಿಸಿದನು ಶ್ರೀಹರಿಯು ॥ ೧೫೭ ॥

ಅನೇಕವಕ್ತ್ರನಯನಮನೇಕಾದ್ಭುತದರ್ಶನಮ್ ।
ಅನೇಕದಿವ್ಯಾಭರಣಂ ದಿವ್ಯಾನೇಕೋದ್ಯತಾಯುಧಮ್ ॥ ೧೦ ॥

ನರನು ಕಣ್ಣಿಂ ನೋಡಿದನಲಾ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವದನಗಳ ವಿಸ್ತರಿ- ।
ನರಮನೆಗಳೆಂಬಂತೆ ಶೋಭಿಸುತಿರುವ ಪಂಕ್ತಿಯನು ॥
ಮೆರೆದುದೈ ಲಾವಣ್ಯಸಿರಿಯೊ- ।
ತೆರದ ಭಾಂಡಾರಗಳ ತೆರೆದಳೊ ।
ನರಸಪರಮಾನಂದ ವನಗಳ ಬೆಳೆಸಿತೋ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೫೮ ॥

ಅರರೆ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ದೊರಕಿದು- ।
ದರಸುತನವೆಂಬಂತೆ ತೋರಿತು ।
ನರನು ನೋಡಿದನೀತೆರದ ವದನಗಳ ರೂಪದಲಿ ॥
ಅರರೆ ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಭೀ- ।
ಕರವಲಾ ವದನಗಳ ಪಂಕ್ತಿಯು ।
ಮೆರೆದುದೈ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯು ಕಡಲಂತೆ ವದನದಲಿ ॥ ೧೫೯ ॥

ಮತ್ಯುಸಿಂಗೀ ಪರಿಯ ವಕ್ತ್ರೋ- ।
ತ್ಪತ್ತಿಯಾಯಿತೊ ಭಯವೆ ಕೋಟೆಯ ।
ಮೊತ್ತವನೆ ತಾನೆತ್ತಿ ಬಂದುದೊ ಯೆಂಬ ಪರಿಯಾಯ್ತು ॥
ಎತ್ತನೋಡಿದಡತ್ತ ವದನದಿ ।
ಬಿತ್ತರದ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿಕುಂಡದ ।
ಮೊತ್ತವೇ ಕಂಗೊಳಿಸುತಿದ್ದುದು ವಕ್ತ್ರಪಂಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೬೦ ॥

ನರಗೆ ಕೇಳದ್ಭುತಭಯಂಕರ- ।
ವಿರುವುವೀಪರಿ ವದನಗಳು ಗೋ- ।
ಚರಿಸಿದುವು ಮೇಣಿದ್ದುವಲ್ಲಿಯೆ ಸೌಮ್ಯವದನಗಳು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಚಿನ್ನಾಭರಣ ಹಾ- ।
ಕಿರುವ ಸುಂದರಕಂಠಪಂಕ್ತಿಯು- ।
ನಿರದೆ ನೋಡಿದನಾಗ ಪಾರ್ಥನು ಚೋದ್ಯವಾಯ್ತವಗೆ ॥ ೧೬೧ ॥

ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಂದೊಳವನು ನೋಡಿದ- ।
ನೇನು ವಕ್ತ್ರಗಳಂತೆ ತಾಗದು ।
ತಾನು ಕೌತುಕದಿಂದ ನೋಡಿದ ನೇತ್ರವಿಸ್ತಿರುವು ॥
ಕಾಣ ಬಂದುದು ನರನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ನೇತ್ರಬಹುಳತೆ ।
ಭಾನುವಿನ ತೇಜದಲಿ ಹೊಳೆದುವು ನೇತ್ರಪಂಕ್ತಿಗಳು ॥ ೧೬೨ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ರಂಗಿತ ಕಮಲಗಳಿ ।
ಯರಳಿ ವನಸಂದಂತೆ ತೋರ್ದುವು ।
ಹರಹರಾ ವರ್ಣಿಸುವುದೆಂತೀ ಮಹಿಮ ಶ್ರೀಹರಿಯ ॥
ಮೆರೆದುದಾ ಭ್ರೂಲತೆಯು ಕೆಳಗೆನೆ ।
ಯುರಿವ ಕಿಂಕಿಯ ತೆರದಿ ತೇಜವು ।
ಮೆರೆದುದೈ ಕಲ್ಪಾಂತ ಮೇಘದ ಮಿಂಚಿನಂದದಲಿ ॥ ೧೬೩ ॥

ಒಂದರಿಂದೊಂದಧಿಕ ರೂಪಗ- ।
ಳಂದಚಂದಭಯಂಕರವಲಾ ।
ಬಂದುದಚ್ಚರಿ ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನಿಗೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಇಂದುನೋಡಲಿಕೊಂದೆ ರೂಪದಿ ।
ಬಂದಿಹುವು ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಗ- ।
ಳೆಂದು ಪಾರ್ಥನಿಗಾಯ್ತು ಪರಮಾನಂದ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೧೬೪ ॥

ಮಗಳ ತೇಳಾ ವಿಶ್ವರೂಪ- ।
ಕ್ಕಿರುವ್ರದೆಲ್ಲಿ ಪದಾಂಬುಜದ್ವಯ ।
ಿರದ ಮುಕುಟವದೆಲ್ಲಿ ಬಾಹುಗಳೆಲ್ಲಿ ತೋರುವ್ರವು ॥
ಪರಿಯಸಿದನೆಲ್ಲವನು ನೋಡಲು ।
ನರನ ಮನದೊಳಗಾಯ್ತು ಕೌತುಕ ।
ಭರದೊಳಾಯಿತು ಭಕ್ತರಾಜನಿಗಿಚ್ಛೆಯೊ ತೆರದಿ ॥ ೧೬೫ ॥

ಪಾರ್ಥನಿರುವನು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ।
ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವ್ರದೇ ಮನೋರಥ ।
ಕೃತ್ತಿವಾಸನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲಿ ವ್ಯರ್ಥ ಶರವಿಹುದೆ ॥
ವ್ಯರ್ಥ ಒರುವ್ರವೆ ನೋಡು ಬ್ರಹ್ಮನ ।
ವಕ್ತ್ರದಲಿ ಹುಸಿಯಕ್ಷರಂಗಳು ।
ಿಂತ್ತಣಿಂದ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಳ್ಪವು ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವಿದು ॥ ೧೬೬ ॥

ಇರುವ್ರದಾದರಪಾರ ರೂಪವ್ರ ।
ನರಸು ನೋಡಿದನಾದಿಯಂತವ- ।
ನರಿಯಲಾರವೊ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳೀ ಸ್ವರೂಪವನು ॥
ನರನು ನೋಡಿದನೊಂದೆ ನಿಮಿಷದಿ ।
ಹರಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣಸ್ವರೂಪವ- ।
ನೀಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಪರಿಪರಿಯವಯವಂಗಳನು ॥ ೧೬೭ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ರತ್ನಾಭರಣದಿಂ ।
ಮೆರೆಯುತಿದ್ದುದು ದಿವ್ಯತೇಜದಿ ।
ಚರಣ ಹಿಡಿದಾ ಶಿರದ ವರೆಗೀ ಮಹಿಮೆ ನೋಡಿದನು ॥
ಹರಿಯು ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನು ।
ಧರಿಸುತೀ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ- ।
ನಿರಿಸಿದನು ದೇಹದಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಭರಣಗಳನು ॥ ೧೬೮ ॥

ಒರುವೆನೆಂತೀಯಾಭರಣಗಳು ।
ಮೆರೆವ್ರವೀ ದೇಹದಲಿ ಯೆಂದರೆ ।
ಒರುವ್ರದೇ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಶಬ್ದವು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾರೆ ॥
ತರಣಿಶಶಿಗಳ ಮಂಡಲಗಳೀ- ।
ಹರಿಯ ಕಿರಣದಿ ತೇಜ ಪಡೆವ್ರವು ।
ಹರಿಯ ಸುಮಹಾತೇಜದಿಂದಲಿ ವಿಶ್ವ ಬೆಳಗುವ್ರದು ॥ ೧೬೯ ॥

ಇರುವ್ರದೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಜೀವನ ।
ಮೆರೆವ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವೆ ।
ಧರಿಸಲಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪಾಭರಣ ದೇಹದಲಿ ॥
ಧರೆಯೊಳಿದ ವರ್ಣಿಸುವರಾರ್ಗೆ ।
ನರನಿಗೀ ಪರಿ ಕಂಡು ಒಂದುದು ।
ಹರಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮನು ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಭರಣ ತೊಟ್ಟ ॥ ೧೭೦ ॥

ನರನು ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯು ।
ಭರದಿ ಕೇಳಾವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಕರಗಳನ್ನರೆ ನೋಡಲೆತ್ನಿಸಿದನು ಕುತೂಹಲದಿ ॥
ಸರಳವಿದ್ದುವು ಕರಗಳವ್ರಗಳು ।
ಧರಿಸಿ ಕಲ್ಪಾಂತಾಗ್ನಿಶಿಖೆಗಳ- ।
ನುರಿಯುತಿರುವಂಥವ್ರಗಳನು ನಾಚಿಸುವ ಶಸ್ತ್ರಗಳ ॥ ೧೭೧ ॥

ತಾನೆಯುವಯುವ ತಾನೆ ಕರಗಳು ।
ತಾನೆ ಧರಿಸಿದ ವಿವಿಧವಾಯುಧ ।
ತಾನೆ ಜೀವಶರೀರ ತಾನೇ ಯುಡಿಗೆತೊಡಿಗೆಗಳು ॥
ಏನು ಕಾರಣವೇಕೆ ವಿಸ್ತರ ।
ತಾನೆ ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿದು ।
ತಾನೆ ಹರಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದನೈ ನಿಜವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವನು ॥ ೧೭೨ ॥

ನರನು ನೋಡಿದನೀತೆರದ ಒಹು ।
ಪರಿಯ ರೂಪಂಗಳನು ದೃಶ್ಯದೊ- ।
ಳುರಿವ ಕಿರಣಪ್ರಕರತೆಯಲಾ ಖುಕ್ಷತಾರೆಗಳು ॥
ಹುರಿಗಡಲೆಯಂದದಲಿ ಹಾರುತ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದುವು ಕೇ- ।
ಳರರೆ ಯಾತೇಜದಲಿ ವೈಶ್ವಾನರನೆ ಬೆಂದನಲಾ ॥ ೧೭೩ ॥

ಅದಗಿ ವೈಶ್ವಾನರನು ತಾಪದಿ ।
ಕಡಲೊಳಗೆ ತಾಂ ವಿಗಡ ಕೂಡಿದ- ।
ನೊಡೆದುವಾಕ್ಷಣ ಕಾಲಕೂಟದ ತೆರೆಗಳದರಿಂದ ॥
ಜಡಿದು ಗಗನವ ಮುಟ್ಟುವಂತದಿ ।
ಹೊಡೆಯುತಿದ್ದುವು ಕಡಲತೆರೆಗಳು ।
ಜಡಿವ ಪ್ರಳಯದ ಮಿಂಚುಗಿಡಗಳ ವನವಿದೆಂಬಂತೆ ॥ ೧೭೪ ॥

ಎತ್ತಿ ಕೈಯಿಂದಾಯುಧಂಗಳ ।
ಶತ್ರುವನು ಸಡಗರದಿ ಕೊಲಲು- ।
ದ್ಯುಕ್ತನಾದಂತಪರಿಮಿತಕರದರ್ಶನವದಾಯ್ತು ॥
ಚಿತ್ರತರವಾಗಿರುವ ನೋಟವ ।
ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದನೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಯೆತ್ತಣಿಂದುತ್ಪತ್ತಿಯಾದುವು ಕರಗಳರಿಯನಲಾ ॥ ೧೭೫ ॥

ದಿವ್ಯಮಾಲಾಂಬರಧರಂ ದಿವ್ಯಗಂಧಾನುಲೇಪನಮ್ ।
ಸರ್ವಾಶ್ಚರ್ಯಮಯಂ ದೇವಮನಂತಂ ವಿಶ್ವತೋಮುಖಮ್ ॥ ೧೧ ॥

ನರನು ಕೇಳಾ ರೂಪದಲ್ಲಿಯ ।
ಕರತತಿಯೊಳಿಹ ಶಸ್ತ್ರಗಳಿಗುರು- ।
ತರದಿ ಬೆಡರುತ ದೃಷ್ಟಿಯನು ತಿರುಗಿಸಿದನಲ್ಲಿಂದ ॥
ಕೊರಳ ಮುಕುಟದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡದಿ ।
ತಿರುಗಿಸಿದನಾ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯ ।
ಮರಳಿ ಕಂಡನದೇನನೆಂಬೆನು ಪಾರ್ಥಹಾಸ್ಥಳದಿ ॥ ೧೭೬ ॥

ನರನಿಗಾಗಲೆ ಬಂತು ಮನದಲಿ ।
ಸುರತರುಗಳೀ ರೂಪದಿಂದಲಿ ।
ಹೊರಗೆ ಬಂದುವೊ ಯೇನೊ ತಿಳಿಯದೆ ನರನು ಬೆರಗಾದ ॥
ವರಮಹಾಸಿದ್ಧಿಗಳೊಡೆತಿಯಾ ।
ಸಿರಿಯ ವಿಕೃತಿಸ್ಥಾನವೆಂಬೀ- ।
ತೆರದ ದಿವ್ಯಸುಪುಷ್ಪಗಳು ರಂಜಿಸಿದುವೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೭೭ ॥

ಇರುವ್ರನಾ ರೂಪದಲಿಯಗಣಿತ ।
ಸರಸಿಜಾದಿಕ ಕುಸುಮವವ್ರಗಳ ।
ಪರಿಮಳವನಾಸ್ವಾದಿಸುತಲಿದ್ದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥
ಶಿರದ ಮುಕುಟದ ಮೇಲೆ ಪರಿಪರಿ ।
ಮೆರೆದುವೈ ಗುಚ್ಛಗಳು ಸುಂದರ ।
ಕೊರಳಿನಿಂ ಜೋಲಾಡುತಿದ್ದುವು ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳು ॥ ೧೭೮ ॥

ಪರಿಯನಿಹ ವರ್ಣಿಸುವುದೆಂತೈ ।
ತರಣಿತೇಜದಿ ಸ್ವರ್ಗ ತುಂಬಿತೊ ।
ಪರಮಹಾಮೇರುವು ಸುವರ್ಣದ ಕವಚ ತೊಟ್ಟಿಹುದೊ ॥
ಹರಿಯು ತಾನುಟ್ಟಿರುವ ಪೀತಾಂ- ।
ಬರವು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಬೆಳಗಿತು ।
ಮೆರೆದುದಾ ಚಂದನದ ಲೇಪವು ಹರಿಯ ಮೈಮೇಲೆ
॥ ೧೭೯ ॥

ಹರಗೆ ಕರ್ಪೂರಲೇಪವಿಟ್ಟರೊ ।
ಹರನ ಗಿರಿಕೈಲಾಸವದನಾ- ।
ವರಿಸಿದರೊ ಪಾರದದ ಲೇಪದೊಳೆಂಬ ತೆರನಾಯ್ತು ॥
ಮೆರೆವ ಚಾಂದ್ರಿಯ ಘಡಿಯ ಬಿಡಿಸುತ- ।
ಲರಿಸಿದರೊ ಹೊದಿಕೆಯನು ಗಗನಕೆ ।
ತಿರಿಗಿ ದುಗ್ಧಸಮುದ್ರಕಿಟ್ಟರೊ ಶುಭ್ರ ಹೊದಿಕೆಯನು ॥ ೧೮೦ ॥

ಮೆರೆದುದೀ ಚಂದನದ ಲೇಪವು ।
ಹರಿಯ ತೇಜವನೆಂತು ವರ್ಣಿಪೆ ।
ಬರುವುದದರಿಂ ಸ್ವಪ್ರಕಾಶಕೆ ತೇಜವೇನೆಂಬೆ ॥
ಮೆರೆವ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಶೀತಲ- ।
ವಿರುವುದಾದರು ಲಿಪ್ತ ಚಂದನ ।
ಹರಿಸುವುದು ದಾಹಕತೆಯದರಲಿ ಕಂಡು ಬಂದುಹನು ॥ ೧೮೧ ॥

ಇರುವುದೈ ವಾಸಿತವು ಪೃಥ್ವಿಯು ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಹರಿಯ ಗಂಧದ ।
ಪರಿಮಳವು ಮಿಗಿಲಿಹುದು ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಕೊಡುವುದದು ವಾಸ ॥
ಇರುವನೈ ನಿರ್ಲೇಪನಾದರು ।
ಧರಿಸುವನು ಪರಮಾತ್ಮನೀಪರಿ ।
ಪರಿಮಳದ ಗಂಧಾನುಲೇಪನವೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೧೮೨ ॥

ಇರುವನಾದರು ಮದನಸುಂದರ ।
ಧರಿಸುವನು ಚಂದನದ ಲೇಪವ- ।
ನರುಹಲೆಂತೀ ಚಂದನದ ಮಹಿಮೆಯನು ಬಾಯಿಂದ ॥
ನರನು ಕೇಳೀ ತೆರದ ಶೋಭೆಯ- ।
ನಿರದೆಯೊಂದೊಂದನ್ನೆ ನೋಡುತ ।
ಭರದೊಳಚ್ಚರಿಶರಧಿಯುಲ ತೇಲಿದನು ತಿಳಿಯದಲೆ ॥ ೧೮೩ ॥

ಹರಿಯು ಮಾಡುವನೇನು ಶಂಖ್ಯೆಯೊ- ।
ಳಿರುವನೋ ನಿಂತಿಹನೊ ಕೂತನೊ ।
ಯಿರುವನೆಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ತನಗರವಾಗಬೇಕೆಂದು ॥
ಪರಿಕಿಸುತ ನೋಡಿದನು ತಿಳಿಯದು ।
ತೆರೆದ ಕಣ್ಣಳ ನೋಡಲೆಲ್ಲಿವು ।
ಹರಿಮಯವೆ ಜಗವಿಹುದೆನುತ್ತಲಿ ಗೋಚರಿಸಿತವಗೆ ॥ ೧೮೪ ॥

ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚುತ ಸ್ವಸ್ಥ ಕೂತರೆ ।
ಮುನ್ನ ಭಗವದ್ರೂಪವಡಗುವು- ।
ದೆನ್ನುತಲಿ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮುಚ್ಚಲು ರೂಪವಡಗದಲಾ ॥
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಭಯಂಕರಾನನ- ।
ವನ್ನೆ ನೋಡಿಹನವನು ಭಯದಲಿ ।
ಬೆನ್ನ ತಿರುಗಿಸಲಲ್ಲಿ ತೋರ್ಪುದು ವಿಶ್ವರೂಪವದೆ ॥ ೧೮೫ ॥

ದೃಷ್ಟಿ ತೆರೆಯಲು ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ದೃಷ್ಟಿಸುವುದದು ಚೋದ್ಯವಲ್ಲೈ ।
ದೃಷ್ಟಿ ಮುಚ್ಚಲು ತೋರುವುದು ಮೇಣದುವೆ ಚೋದ್ಯವಲಾ ॥
ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಹರಿಯ ಕೃತಿಯುದ ।
ದೃಷ್ಟಿ ಮುಚ್ಚಲು ತೆರೆಯಲೇನದು ।
ಸ್ವೇಷ್ಟಮೂರುತಿ ಕೃಷ್ಣನಿರುವನು ವ್ಯಾಪ್ತ ಮೇಣಲ್ಲಿ ॥ ೧೮೬ ॥

ನರನು ಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯಶರಧಿಯು- ।
ಳಿರದೆ ಬಿದ್ದನು ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೆ ।
ಮರಳಿ ದಂಡೆಗೆ ಬರುವನಿತರಲಿ ಚೋದ್ಯವೆರಡನೆಯು ॥
ಒದುತ ಪುನರಪಿ ಸೆಳೆದು ವೊಯ್ಯುವುದು ।
ಪರಿಯೊಳೀ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ತೋರ್ದನು ।
ಹರಿಯು ತನ್ನಯನಂತರೂಪದಲೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೧೮೭ ॥

ನರನು ಮರುಳಾಟದಲಿ ಯರಿಯದೆ ।
ಹರಿಯ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ನಿಜವಿದು ।
ಹರಿಯು ಮಾಯಾನಟನಚತುರನು ನಟಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ ॥
ಹರಿಯು ಸಹಜದಿ ವಿಶ್ವರೂಪವನು ।
ಯಿರುವುದೇನವನಿಂಗಶಕ್ಯವು ।
ನರನ ಬಯಕೆಯ ತೀರಿಸಿದನಾ ಶರಣವತ್ಸಲನು ॥ ೧೮೮ ॥

ಹರಿಯು ಕೊಟ್ಟಾದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯು ।
ಪರಮ ಮಹಿಮೆಯನರಿವರಾರೈ ।
ತೆರೆಯಲದ ತೋರುವುದು ಮುಚ್ಚಲು ತೋರದಿರದೆಂಬ ॥
ಪರಿಯಿದಲ್ಲೈ ಸರ್ವಕಾಲದೊ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಗೋಚರವು ನಿಜ ಹಗ- ।
ಲಿರುಳು ಭೇದವಿದಿಲ್ಲ ಕತ್ತಲೆಬೆಳಕು ಮೇಣಿಲ್ಲ ॥ ೧೮೯ ॥

ನರನಿಗೀಪರಿ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ ।
ದೊರೆಯಿತಲ್ಲವೆ ಲಾಭವನುಪಮ ।
ಹರುಷದಿಂದೀತೆರದಿ ಸಂಜಯನಾಡಿದನು ನೃಪಗೆ ॥
ಕುರುಕುಲೋತ್ತಮ ಕೇಳು ನಾನಾ- ।
ಪರಿಯ ಮುಖನೇತ್ರಗಳು ರಂಜಿಸು- ।
ತಿರುವ ಸುಂದರ ವಿಶ್ವರೂಪವ ನರನು ನೋಡಿದನು ॥ ೧೯೦ ॥

ದಿವಿ ಸೂರ್ಯಸಹಸ್ರಸ್ಯ ಭವೇದ್ಯುಗಪದುತ್ಥಿತಾ ।
ಯದಿ ಭಾಃ ಸದೃಶೀ ಸಾ ಸ್ಯಾದ್ಭಾಸಸ್ತಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ ॥ ೧೨ ॥

ಅರಸ ಕೇಳೈ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಮೆರೆವ ತೇಜವಪಾರ ಪ್ರಳಯದಿ ।
ಒರುವರಲ್ಲವೆ ಕೂಡಿ ದ್ವಾದಶರವಿಗಳೊಂದಾಗಿ ॥
ತೆರದೊಳೀ ಸಾವಿರ ತರಣಿಗಳು ।
ಮೆರೆಯಲೊಂದೇ ಸ್ಥಳದಿ ತತ್ಪ್ರಭೆ ।
ಸರಿಯಹುದೆ ಕೇಳ್ವಿಶ್ವರೂಪದ ಪ್ರಭೆಯಿವೆ ಕಿರಿದಿಹುದು ॥ ೧೯೧ ॥

ತಂದು ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಗಳೆಲ್ಲವ- ।
ನೊಂದೆ ಕಡೆಯಲಿ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ।
ಸಂದಣಿಸಿದಾಜ್ವಾಲೆಯೆಲ್ಲವನೊಟ್ಟು ಕೂಡಿಸಲು ॥
ಮುಂದೆ ದಶಸಂಖ್ಯಾಸಲಂಗಳ- ।
ನೊಂದೆ ಕಡೆಯಲಿ ಕೂಡಿಸಲು ಸರಿ ।
ಒಂದವುದೆ ಕೇಳ್ವಿಶ್ವರೂಪದ ತೇಜಕ್ಕೆ ಭೂಪ ॥ ೧೯೨ ॥

ಹರಿಯ ಕೇಳೀತೆರದ ಮಹಿಮೆಯು ।
ಮೆರೆವುದೈ ವಿಶ್ವದಲಿ ಪೂರ್ಣವಿ- ।
ದರಿವುದೆಂತೈ ವಿಶ್ವರೂಪದ ತೇಜವಗಣಿತವು ॥
ಇರುವುದೀಪರಿಯಾದರೆನ್ನಯ ।
ಪರಮಭಾಗ್ಯೋತ್ಕರ್ಷದಿಂದಲೆ ।
ಬರುವುದಾಯಿತು ದೃಷ್ಟಿಗೆನ್ನಯ ವ್ಯಾಸಕೃಪೆಯಿಂದ ॥ ೧೯೩ ॥

ತತ್ರೈಕಸ್ಥಂ ಜಗತ್ಕೃತ್ಸ್ನಂ ಪ್ರವಿಭಕ್ತಮನೇಕಧಾ ।
ಅಪಶ್ಯದ್ದೇವದೇವಸ್ಯ ಶರೀರೇ ಪಾಂಡವಸ್ತದಾ ॥ ೧೩ ॥

ಶರಧಿಯಲಿ ಪರಿಪರಿಯ ಗುಳ್ಳೆಗ- ।
ಳಿರುವ ಪರಿಯಲಿ ವಿಶ್ವರೂಪದೊ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಬದಿಗೊಂದು ಜಗಗಳು ಹೇಳಲೆಂತಿದನು ॥
ಗಿರಿಯ ಮೇಲಿಹ ಕಣಗಳಂದದಿ ।
ಧರಣಿಯಲ್ಲಿರುವಿರುವೆಯಂದದಿ ।
ಮೆರೆವ ಗಗನದಿ ಮೋಡಗಳ ಗಿರಿಪುರಗಳಂದದಲಿ ॥ ೧೯೪ ॥

ನರನು ಕೇಳಾ ವಿಶ್ವರೂಪದಿ ।
ಹರಿಯ ದೇವರ ದೇವಸಂಗದಿ ।
ಪರಿಯುಲೀ ವಿಸ್ತಾರ ಜಗಗಳ ಕಂಡನೇನೆಂಬೆ ॥
ನರನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಬಾರದೇನಿದು ।
ಪರಿಯೆನುತ ವಿಸ್ಮಯವ ತಾಳ್ದನು ।
ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳೆಂದು ಸಂಜಯ ನುಡಿದನಾನೃಪಗೆ ॥ ೧೯೫ ॥

ತತಃ ಸ ವಿಸ್ಮಯಾವಿಷ್ಟೋ ಹೃಷ್ಟರೋಮಾ ಧನಂಜಯಃ ।
ಪ್ರಣಮ್ಯ ಶಿರಸಾ ದೇವಂ ಕೃತಾಂಜಲಿರಭಾಷತ ॥ ೧೪ ॥

ಹರಿಯು ಬೇರೀ ವಿಶ್ವ ಬೇರೀ ।
ಪರಿಯ ಭಾವನೆ ದ್ವೈತರೂಪವು ।
ನರನ ಮನದೊಳಗಿತ್ತು ನಷ್ಟಸಿದಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ॥
ನರನಿಗಂತಃಕರಣ ಮೋದದ ।
ಭರಿತವಾಯಿತು ಕಾರಣದೊಳಾ ।
ಹೊರಗಿನಿಂದ್ರಿಯನಿಕರವೆಂಬುದು ಶಿಥಿಲವಾಯಿತಲಾ ॥ ೧೯೬ ॥

ಮಳೆಯು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಬಿಟ್ಟದ ।
ತಳದ ಮಲವದು ಹರಿದು ಹೋಗಲು ।
ಬೆಳೆಯುವುದು ಹಸಿ ಹುಲ್ಲು ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥
ತಲೆ ಹಿಡಿದು ಕಾಲಡಿಯ ವರೆಗಾ- ।
ಪುಳಕವೆದ್ದುದು ಹರ್ಷಭರದಲಿ ।
ಹೊಳೆವ ಚಂದ್ರನ ಕಿರಣ ತಾಗಿದ ಚಂದ್ರಕಾಂತದೊಲು ॥ ೧೯೭ ॥

ನರನ ದೇಹದಿ ಘರ್ಮಬಿಂದುವು ।
ಬರುವುದಾಯಿತು ಕಮಲಕಳಿಯಲಿ ।
ಸೆರೆ ಹಿಡಿದ ಭೃಂಗದ ಪರಿಯಲಾ ಕಂಪವಾಯಿತಲಾ ॥
ಹರುಷಸುಖಲಹರಿಯಲಿ ಪಾರ್ಥನು ।
ಮೆರೆದನೈ ಗಾಂಭೀರ್ಯಸಾಗರ ।
ಹರಿಯುತಿದ್ದುವು ನೇತ್ರದಿಂದಾ ಪ್ರೇಮಬಾಷ್ಪಗಳು ॥ ೧೯೮ ॥

ಸುಲಿಯುಲಾ ಕರ್ಪೂರಕದಳಿಯು ।
ಸೊಳಗಿರುವ ಗರ್ಭವನು ಹಿಂಡಲು ।
ಹೊಳೆವ ಕರ್ಪೂರಕಣವು ಹೊರಬೀಳ್ವಂತೆ ಬಾಷ್ಪಗಳು ॥
ಕೆಳಗೆ ಕಣ್ಣಿಂ ಸುರಿಯುತಿದ್ದುವು ।
ಜಲಧಿ ಚಂದ್ರನ ನೋಡೆ ಹರ್ಷದಿ ।
ತುಳುಕುವಂದದಿ ಸುಖದ ಲಹರಿಗಳೇಳುತಿರ್ದುವಲಾ ॥ ೧೯೯ ॥

ಅಷ್ಟ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಭಾವವವುಗಳು ।
ಹುಟ್ಟಿ ನರನಲಿ ಮೆರೆಯುತಿದ್ದುವು ।
ದೃಷ್ಟಿಸಲು ತಂತಮ್ಮೊಳಗೆ ಬಡೆದಾಟ ಮಾಡಿದುವು ॥
ಇಷ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಸಿಗಲಾ ।
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದಾ ದ್ವೈತಭಾವವ ।
ದೃಷ್ಟಿಸಿದನಾ ವಿಶ್ವರೂಪಿಯ ದೇವನನು ಜಿಷ್ಣು ॥ ೨೦೦ ॥

ಹರಿಯು ನೀ ನರ ನಾನು ರೆಂಬೀ ।
ಪರಿಯ ಭಾವದ ದ್ವೈತ ವುಳಿಯಿತು ।
ನರನು ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ಬಿಟ್ಟಾ ಹರಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿದ ॥
ಹರಿಯು ನಿಂತಿಹ ಬದಿಗೆ ಸರಿಯುತ ।
ಶಿರವ ಬಗ್ಗಿಸಿ ವಿನಯಪೂರ್ವಕ ।
ಕರಗಳನು ಜೋಡಿಸುತ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೦೧ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ಪಶ್ಯಾಮಿ ದೇವಾಂಸ್ತವ ದೇವ ದೇಹೇ ಸರ್ವಾಂಸ್ತಥಾ ಭೂತವಿಶೇಷಸಂಘಾನ್ ।
ಬ್ರಹ್ಮಾಣಮೀಶಂ ಕಮಲಾಸನಸ್ಥಮೃಷೀಂಶ್ಚ ಸರ್ವಾನುರಗಾಂಶ್ಚ ದಿವ್ಯಾನ್ ॥ ೧೫ ॥

ಹರಿ ನಮೋನಮ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ।
ಕರುಣೆಯಾಯಿತು ನಿನ್ನದೆಂದೀ- ।
ತೆರದಿ ನೋಡಿದೆ ವಿಶ್ವರೂಪವನಿಂದು ಕಣ್ಣಿಂದ ॥
ದೊರೆಯಲದು ಸಾಮಾನ್ಯವೇನೈ ।
ಹರಿಯೆ ನೀನುಪಕಾರ ಮಾಡಿದಿ ।
ಭರದೊಳಾಯಿತು ಕೇಳು ನಿಜ ಕಲ್ಯಾಣವೀ ನರಗೆ ॥ ೨೦೨ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀನೀಸರ್ವ ವಿಶ್ವ- ।
ಕ್ಕಿರುವ ಮೂಲಾಧಾರನೆಂಬುದ- ।
ನರಿವ ಪರಿಯಲಿ ನಿನ್ನ ರೂಪವ ತೋರಿಸಿದಿ ಎನಗೆ ॥
ಗಿರಿಯ ಮೇಲ್ ಗಹ್ವರದಿ ದರಿಯೊಳ- ।
ಗಿರುವವೈ ಶ್ವಾಪದಸಮೂಹವು ।
ಪರಿಯೊಳೀ ರೂಪದಲಿ ನೋಡಿದೆನಿಂದ್ರಚಂದ್ರರನು ॥೨೦೩॥

ಮೆರೆವ ತಾರಾವೃಂದ ಗಗನದೊ- ।
ಳಿರುವ ಪರಿಯಲಿ ಪಕ್ಷಿವೃಂದವು ।
ಮರದೊಳಿರುವಂದದಲಿ ರೂಪದಿ ಕಂಡೆ ಸುರವೃಂದ ॥
ಉರುತರಮಹಾಭೂತಪಂಚಕ ।
ತಿರಿಗಿಯುದರಿಂ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಬಹು- ।
ಪರಿಯ ಭೂತಗಣಂಗಳನು ನಾ ಕಂಡೆ ರೂಪದಲಿ ॥ ೨೦೪ ॥

ಸತ್ಯಲೋಕವ ಕಂಡೆನಿದರಲಿ ।
ಸತ್ಯಲೋಕದ ಬ್ರಹ್ಮನಿವನೈ ।
ಕೃತ್ತಿವಾಸನ ವಾಸ ಗಿರಿಕೈಲಾಸ ಕಂಡೆನಲಾ ॥
ಮತ್ತೆ ಪಾರ್ವತಿಯುತನ ಶಿವನ ಸ-
ಮಸ್ತ ಭೂತಗಣಂಗಳನು ನಾ ।
ವಿಸ್ತರದಿ ನೋಡಿದೆನು ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ೨೦೫ ॥

ಹರಿಯೆ ತವ ವೈಕುಂಠ ನೋಡಿದೆ ।
ಮರಳಿ ಕಂಡೆನು ಕಶ್ಯಪಾದಿಕ ।
ಪರಮಮುನಿಗಳ ಸರ್ಪಗಳ ಪಾತಾಳ ಮೊದಲಾಗಿ ॥
ಇರುವವೈ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭುವನದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಚಿತ್ರಗಳು ನಿನ್ನಯ ।
ಮೆರೆವ ದೇಹದ ಗೋಡೆಯಲಿ ರಂಜಿಪುವು ಏನೆಂಬೆ ॥ ೨೦೬ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಭೂತಾದಿವರ್ಗವು ।
ಮೆರೆವುದನು ನಾ ಕಂಡೆ ರೂಪದಿ ಚಿತ್ರತರದಿಂದ ॥
ಹರಿಯೆ ನಾ ವಿಸ್ತಾರವೆಲ್ಲವ- ।
ನರಿಯೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತರೂಪದ ।
ಚರಣಕೆರಗುವೆ ನಿನ್ನ ನೀನುದ್ಧರಿಸ ಬೇಕೆನ್ನ ॥ ೨೦೭ ॥

ಅನೇಕಬಾಹೂದರವಕ್ತ್ರನೇತ್ರಂ ಪಶ್ಯಾಮಿ ತ್ವಾಂ ಸರ್ವತೋಽನಂತರೂಪಮ್ ।
ನಾಂತಂ ನ ಮಧ್ಯಂ ನ ಪುನಸ್ತವಾದಿಂ ಪಶ್ಯಾಮಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ವಿಶ್ವರೂಪಮ್ ॥೧೬॥

ನೀನು ಕೊಟ್ಟಿಹ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯು- ।
ಲೇನ ಹೇಳಲಿ ಕಂಡೆ ದಿಶೆದಿಶೆ ।
ಬಾನುವಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿಹುವೊ ದಂಡಗಳೆಂಬತೆರನಾಗಿ ॥
ಕಾಣುವುವು ತವ ಬಾಹುವಗಣಿತ ।
ನೀನು ಕೈವ್ಯಾಪಾರಸರ್ವವ ।
ಪೂರ್ಣವೊಂದೇಕ್ಷಣದಿ ಮಾಡುವ ತೆರದಿರಂಜಿಸುವಿ ॥೨೦೮॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದೊ- ।
ಳಿರುವ ಹೊಟ್ಟೆಗಳೆಷ್ಟನೆಣಿಸಲಿ ।
ಮೆರೆವುವಿವು ಗಗನದಿ ಜಗದ್ಭಾಂಡಾರ ಹುಟ್ಟಿದುವೊ ॥
ಶಿರಗಳಿಹುವು ಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯೊ- ।
ಳಿರುವವೈ ವದನಂಗಳಗಣಿತ ।
ಮೆರೆವುವೈ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೃಕ್ಷದ ಫಲಗಳೆಂಬಂತೆ ॥ ೨೦೯ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದೊ- ।
ಳಿರುವವೈ ಬಾಯ್ಗಳು ಸಹಸ್ರವು ।
ಮೆರೆವುವೈ ನೇತ್ರಗಳ ಪಂಕ್ತಿ ಸಹಸ್ರಮಾನದಲಿ ॥
ಅರಿಯೆ ಭೂಪಾತಾಳಸ್ವರ್ಗವ- ।
ನರಿಯೆ ದಶದಿಶೆಗಗನಮಂಡಳ- ।
ವರಿಯೆ ಭೇದವನೆಲ್ಲಿಯಾದರು ಸರ್ವವಿಹುದಿಲ್ಲಿ ॥ ೨೧೦ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಹೊರಗೆ ನಾನಣುರೇಣು ಕಾಣೆನು ।
ಭರದಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ನೀ ನಿನ್ನೊರತು ಬೇರಿಲ್ಲ ॥
ಪರಿಪರಿಯೊಳಾ ಭೂತನಿಕರಗ- ।
ಳಿರುವುದನು ನಾ ಕಂಡೆ ನಿನ್ನಲಿ ।
ಯಿರುವುದಗಣಿತ ನಿರುಪಮತೆಯಲಿ ಭೂತಸಂತತಿಯು ॥ ೨೧೧ ॥

ಹರಿಯನಂತನೆ ಬಂದಿ ಯೆಲ್ಲಿಂ ।
ಹರಿಯೆ ಕೂತಿಯೊ ನಿಂತಿರುವಿಯೋ ।
ಧರೆಯೊಳೆಂತೀ ತಾಯಿಯುದರದಿ ಬಂದಿ ಹೇ ದೇವ ॥
ಅರಿಯೆ ನಿನ್ನಾಕೃತಿಯ ರೂಪವ- ।
ನರಿಯೆ ನಿನ್ನವಯವವ ನಿನ್ನಿಂ ।
ಹೊರಗೆ ತೋರಿಹುದೇನು ಸರ್ವವಗಮ್ಯವೀ ನರಗೆ ॥ ೨೧೨ ॥

ಹರಿಯೆ ನಾ ಸರ್ವತ್ರ ನೋಡಿದೆ ।
ನಿರದಧಿಷ್ಠಾನವು ನಿನಗೆ ನೀ- ।
ನಿರುವಿ ವಿಶ್ವದಿ ನಿನ್ನಧಿಷ್ಠಾನವು ಕಣಾ ನೀನೆ ॥
ಇರದು ನಿನಗುತ್ಪತ್ತಿ ಪ್ರಭುವೇ ।
ಯಿರವು ನಿನಗಾ ಜನ್ಮಮರಣಗ- ।
ಳಿರುವಿ ನೀ ಸ್ವಯಮೇವ ನೀ ನಿಂತಿಲ್ಲ ಕೂತಿಲ್ಲ ॥ ೨೧೩ ॥

ನೀನು ಬೆನ್ನನು ಬಗ್ಗಿಸಿಲ್ಲ್ಯ ।
ನೀನು ಕುಂಟನೆ ದೇವದೇವನೆ ।
ನೀನೆ ನಿನ್ನಯ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿಯಲಾ ॥
ನಿಂನು ನಿನ್ನ ಸಮಾನನೆಂವೇ ।
ನಾನು ನಿನಗುಪಮೆಯನು ಕೊಡುವೆನು ।
ಮೇಣು ನಿನ್ನವಯವವು ನಿನ್ನ ಸಮಾನನೇ ಯಿಹುದು ॥ ೨೧೪ ॥

ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯು ನಿನ್ನ ತೆರದಲಿ ।
ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನಿದು ನಿನ್ನ ತೆರದಲಿ ।
ಒಣ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ನಿನ್ನನು ಬಾಯಿಯಿಂದೆನ್ನ ॥
ಎನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನೆಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿಸೆ ।
ನಿನ್ನ ಹೊರತನ್ಯವನು ಕಾಣೆನು ।
ನಿನ್ನ ರೂಪವು ನಿನ್ನ ಸರಿಸಮವಾಗಿಯೇ ಯಿಹುದು ॥ ೨೧೫ ॥

ಕೊರತೆಯೊಂದನು ಕಂಡೆ ನಿನ್ನ- ।
ಲ್ಲಿರವದಕೆ ನಡುಕನೆಬುಡಗಳೀ- ।
ತೆರದ ಭೇದವು ನೋಡಲಚ್ಚರಿಯಲ್ಲವೇ ಹರಿಯೆ ॥
ಅರಿಯ ಬೇಕಿದನೆಂದು ಶೋಧಿಸಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲೀಕ್ಷಿಸಿದೆ ನಿನ್ನನು ।
ಹರಿಯೆ ಯೆನಗಾ ಪರಿಯು ತೋರದು ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕವು ॥ ೨೧೬ ॥

ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತಗಳು ಯೆಂಬೀ ।
ಭೇದವನು ನಾ ಕಾಣೆ ನಿನ್ನಲಿ ।
ನಾದರದಿ ಪೇಳುವೆನು ನಿಶ್ಚಯದಿಂದಲೀ ಮತವ ॥
ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತಗಳು ತೋರದ ।
ಚೋದ್ಯವೀಪರಿ ನಿನ್ನ ರೂಪವು ।
ಹೇ ದಯಾನಿಧಿ ನಿಜದಿ ನೀ ಜಗದೀಶನಪರಿಮಿತ ॥ ೨೧೭ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀರೂಪದಲಿ ಬಹು ।
ಪರಿಯ ಮೂರ್ತಿಗಳೆದ್ದು ಬಂದಿವೆ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಬಹುಪರಿಯ ರಂಗಿತವಂಗಿ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ॥
ಹರಿಯೆ ಪರ್ವತತುಲ್ಯರೂಪನೊ ।
ಳಿರುವುವೈ ಮೂರ್ತಿಗಳು ತರುಲತೆ ।
ಮೆರೆವಲಂಕಾರಗಳು ಹೂಹಣ್ಣಾಗಿ ರಂಜಿಪುವು ॥ ೨೧೮ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀನು ಮಹಾಸಮುದ್ರವು ।
ತೆರೆಗಳೀ ಮೂರ್ತಿಗಳು ತೋರ್ಪುವು ।
ಹರಿಯೆ ನೀನೇ ವೃಕ್ಷವಿದರಲಿ ಮೂರ್ತಿ ಫಲಗಳಲಾ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪ- ।
ಸ್ಥಿರೆಯೊಳಗೆ ಮೂರ್ತಿಗಳೆ ಭೂತಗ- ।
ಳಿರದೆ ಗಗನದಿ ತಾರೆಗಳ ತೆರನಾಗಿ ರಂಜಿಪುವು ॥ ೨೧೯ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ರೋಮಕೂಪದೊ- ।
ಳಿರುವುವೀಪರಿ ಮೂರ್ತಿಗಳು ನಾ- ।
ಸರಿಯೆ ಗಣನೆಯ ಕಂಡೆ ಲೋಕಸಮಾನ ಮೂರ್ತಿಗಳ ॥
ಮರಳಿ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವೊಂದೊಂ- ।
ದರಲಿ ಮೂರ್ತಿಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸಾಯ್ವುವು ।
ಹರಿಯೆ ನೀನೀತೆರದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆಯೊ ವಿಶ್ವವನು ॥ ೨೨೦ ॥

ನೀನು ಯಾರೀ ಜಗದಿ ಯಾರವ ।
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ತಿಳಿಯದೆನಗದು ।
ನಾನರಿತೆ ನೀನಿರುವಿ ಸಾರಥಿ ಯೆನಗೆ ಸಂಗರದಿ ॥
ನೀನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕಾತ್ಮಕ ।
ನೀನು ಭಕ್ತರ ಕಾಯಲೋಸುಗ ।
ನಾನುರಾಗದಿ ಸಗುಣರೂಪದಿ ಬಂದಿ ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೨೨೧ ॥

ನಿನ್ನ ಮೇಘಶ್ಯಾಮಮೂರ್ತಿಯ ।
ನಿನ್ನ ಸುಚತುರ್ಭುಜದ ಮೂರ್ತಿಯ ।
ಕಣ್ಣಿನಿಂ ನೋಡಿದರೆ ಮನ ಸಂತೃಪ್ತವಾಗುವುದು ॥
ನಿನ್ನದೀಪರಿ ಮೂರ್ತಿ ರಮ್ಯವಿ- ।
ದನ್ನು ಕೈಯಿಂದಪ್ಪಿ ಕೊಳುವೆನು ।
ನಿನ್ನದೀಪರಿ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲೀ ರೂಪ ಮೇಣೆಲ್ಲಿ ॥ ೨೨೨ ॥

ಅರಿತೆ ವಿಶ್ವಾಧಾರ ದೇವನೆ ।
ಹರಿಯೆ ನೀ ಸುಂದರಶರೀರವ ।
ಧರಿಸಿ ನೀ ಧರೆಗೀಗಿದು ಬರುವಿಯೊ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆ ॥
ಶರಣರನು ಕಾಯುವ ನಿಮಿತ್ತದಿ ।
ಬರುವಿ ನೀನೀತೆರದೊಳೆನುತಲಿ ।
ಬರುವುದೆನಗನುಮಾನ ಸಟೆಯೋ ದಿಟವೊ ನೀ

ದೃಷ್ಟಿ ದೋಷಿತವೆಂದು ನಿನ್ನ-
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮೂರ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಯರಿಯದು ।
ಕೊಟ್ಟೆ ನೀನೀ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯನೆಂದು ಗುಣವಾಯ್ತು ॥
ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ ಸಾರಥಿ ।
ಯಿಷ್ಟು ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪ ಧರಿಸಿದಿ ।
ದೃಷ್ಟಿಗೆದುರಿಲಿ ರಥದ ಮೇಲಿನ ಮೂರ್ತಿ ತೋರುವುದು ॥೨೨೪॥

ಸಾರಥಿಯು ಯೆನಗಾಗಿ ಹರಿ ನೀ- ।
ನೀ ರಥದ ಮಕರದಲಿ ದಂಡೆಯ- ।
ನೇರಿ ಚಮ್ಮಟಿಕೆಯಲಿ ಕುದುರೆಯ ಹೊಡೆಪ ಮೂರ್ತಿಯಿದೆ ॥
ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ಯೆನ್ನ ಸಾರಥಿ ।
ಪಾರವಿಲ್ಲದ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಧಾರಣವ ಮಾಡುವನೆನುತ್ತಲಿ ಯಾರು ನಂಬುವರು ॥ ೨೨೫ ॥

ಕಿರೀಟಿನಂ ಗದಿನಂ ಚಕ್ರಿಣಂ ಚ ತೇಜೋರಾಶಿಂ ಸರ್ವತೋದೀಪ್ತಿಮಂತಮ್ ।
ಪಶ್ಯಾಮಿ ತ್ವಾಂ ದುರ್ನಿರೀಕ್ಷ್ಯಂ ಸಮಂತಾದ್ದೀಪ್ತಾನಲಾರ್ಕದ್ಯುತಿಮಪ್ರಮೇಯಮ್ ॥ ೧೭ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀ ಸಾರಥ್ಯ ಮಾಡು- ।
ತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಿ ನೀ ನಿರಂತರ ।
ಧರಿಸಿರುವ ಮುಕುಟವೆ ಕಣಾ ತೋರುವುದು ರೂಪದಲಿ ॥
ಮೆರೆವುದೆಂತೀ ದಿವ್ಯತೇಜವು ।
ಒರುವುದಚ್ಚರಿ ನೋಡಿ ಮನದೊಳ- ।
ಗಿರುವುದೇನಾ ಚಕ್ರ ಮೇಲ್ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ ॥ ೨೨೬ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀನಾವರಿಸಿ ತಿರುಗಿಸು- ।
ತಿರುವ ಚಿಹ್ನವು ನಿಜವು ತೋರುವು- ।
ದಿರುವುದೇನೀ ಗದೆಯು ಗುರುತನು ತಿಳಿದೆನಿಂದಿನಲಿ ॥
ಎರಡು ಕೆಳಗಿನ ಕರಗಳಿಂ ರಥ- ।
ತುರಗ ಛಪ್ಪರಿಸುವ ತಯಾರಿಯು ।
ಪರಿಯ ಕಂಡೆನು ಕರಗಳಿವು ನಿಃಶಸ್ತ್ರವಿರುತಿಹುವು ॥ ೨೨೭ ॥

ಹರಿಯೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೆ ನೀನಾ- ।
ದರದಿ ಜಿಷ್ಣಗೆ ಯೆನ್ನ ಮನ್ನಿಸಿ ।
ಧರಿಸಿದೆಯಲಾ ವಿಶ್ವರೂಪವನೊಂದೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ॥
ಅರಿತಿಹೆನು ನಾನಿದನು ನಿಜದಲಿ ।
ಬರುವುದೆಂತೀ ನರಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀರೂಪ ನೋಡಲು ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿಯುವುದು ॥ ೨೨೮ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ರೂಪ ನೋಡುತ ।
ಒರುವುದಚ್ಚರಿ ಮನದಿ ಕೇಳ್ವೈ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಚೋದ್ಯವಿದರಲಿ ನೋಡಿ ದಣಿದೆನಲಾ ॥
ಯಿರುವುದೋ ಮೇಣಿಲ್ಲವೋ ಯಿ- ।
ಹರಿಯ ಭಾವವು ಮನದೊಳಾಗದು ।
ಒಬ್ಬರೆಂತವಕಾಶ ಮನಕೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವರೆ ॥ ೨೨೯ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಮೆರೆವ ತೇಜವಲೌಕಿಕವಲಾ ।
ತರಣಿ ಯಿದರೆದುರಿನಲಿ ತೋರ್ಪನು ಮಿಂಚುಹುಳದಂತೆ ॥
ತೆರೆಯಲಾರನು ದೃಷ್ಟಿ ವೈಶ್ವಾ- ।
ನರನು ನೋಡಲು ಕಣ್ಣ ಕುಕ್ಕುವ- ।
ನಿರುವುದೀಪರಿ ಥಳಥಳಿಪ ಸುಜ್ವಾಲೆರೂಪದಲಿ ॥ ೨೩೦ ॥

ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವ ಸಮಸ್ತ ತೇಜದ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿದುದೊ ಪ್ರಳಯದಿ ।
ಮೆರೆವ ವಿದ್ಯುಗ್ಗಗನಮಂಡಲವೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿತೊ ॥
ಹರಿಯೆ ಪ್ರಳಯಜ್ವಾಲೆಯನು ಸಂ- ।
ಹರಿಸಿ ಹಾರವ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನೀ ।
ಕೊರಳೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೋ ಯೆಂಬಂತೆ ರಂಜಿಪುದು ॥ ೨೩೧ ॥

ಕೊಟ್ಟೆ ನೀನೀ ದಿವ್ಯಚಕ್ಷುವ ।
ದೃಷ್ಟಿಸೆನು ನಾನಿದರಿನಾದರು ।
ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಯಿ ತೇಜ ನೋಡಿದರೆ ॥
ದೃಷ್ಟಿಸುತಲಿದನೆನಗೆ ಬಹು ಸಂ- ।
ಕಷ್ಟದಾಹವದಾಯ್ತು ದೇಹದೊ- ।
ಳೆಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಲಿದರ ಪ್ರಖರತೆ ಮತಿಯೆ ಕುಂಠಿಸಿತು ॥ ೨೩೨

ಹರಿಯೆ ಪ್ರಳಯದ ವಿಶ್ವವನೆ ಸಂ- ।
ಹರಿಪ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯು ಕಣಾ ಶ್ರೀ- ।
ಹರನೊಡನೆ ಗುಪ್ತದಲಿ ವಾಸಿಪುದೆಂದು ಹೇಳುವರು ॥
ಹರನ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯೆ ಕಣಾ ಯಿಂ- ।
ದರಳಿದುದೊ ಯೆಂಬಂತೆ ನಿನ್ನಯ ।
ಪರಮ ತೇಜವು ಭಾಸಿಸುವುದೈ ಯೆನಗೆ ದೇವೇಶ ॥ ೨೩೩ ॥

ಪುಂಡರೀಕದಳಾಕ್ಷ ಕೇಳ್ ಬ್ರ- ।
ಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲವು ಸುಟ್ಟು ಬಹುಪರಿ ।
ಕಂಡದಂತೋಡುವುದು ದಿಶೆದಿಶೆಗಳ್ಲಿವೇ ಹರಿಯೆ ॥
ಕಂಡುದಿಲ್ಲೀ ವರೆಗೆ ನಿನ್ನತಿ- ।
ಚಂಡ ತೆರದೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ಮಂಡೆ ಬಗ್ಗಿಸೆನಂತನಿಲ್ಲೈ ರೂಪತೇಜಕ್ಕೆ । ೨೩೪ ॥

ತ್ವಮಕ್ಷರಂ ಪರಮಂ ವೇದಿತವ್ಯಂ ತ್ವಮಸ್ಯ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಪರಂ ನಿಧಾನಮ್ ।
ತ್ವಮವ್ಯಯಃ ಶಾಶ್ವತಧರ್ಮಗೋಪ್ತಾ ಸನಾತನಸ್ತ್ವಂ ಪುರುಷೋ ಮತೋ ಮೇ ॥ ೧೮ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀನಕ್ಷರನು ನಿಜವಿದು ।
ಪರನು ನೀ ಮೂರುವರೆ ಮಾತ್ರಾ- ।
ಕ್ಷರದವೋಂಕಾರಕ್ಕೆ ಶ್ರುತಿಗಾಧಾರನವ್ಯಯನು ॥
ಇರುವಿ ನೀನಾಕಾರಮೂಲನು ।
ಪರನಿಧಾನನು ವಿಶ್ವಕೆಲ್ಲಕೆ ।
ವರಮಹಾಶ್ರುತಿತತಿಯು ನಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನರಿಯದಲಾ ॥೨೩೫॥
ಹರಿಯೆ ನೀನತಿಗಹನತತ್ತ್ವವು ।
ಹರಿಯೆ ನಾಶವಿಹೀನಧರ್ಮದ ।
ಝುರಿಯು ನೀ ನೀನಿರುವಿ ನಿತ್ಯಸನಾದಿಸದಾತ್ಮ ॥
ಹರಿಯೆ ಜಗದೀಶ್ವರನೆ ನೀ ನೋಡ್ ।
ಪರನು ಮೂವತ್ತಾರು ತತ್ತ್ವಕೆ ।
ಪುರುಷ ಮೂವತ್ತೇಳನೆಯನೀನಿರುವಿ ಕೊನೆಯವನೆ ॥ ೨೩೬ ॥

ಅನಾದಿಮಧ್ಯಾಂತಮನಂತವೀರ್ಯಮನಂತಬಾಹುಂ ಶಶಿಸೂರ್ಯನೇತ್ರಮ್ ।
ಪಶ್ಯಾಮಿ ತ್ವಾಂ ದೀಪ್ತಹುತಾಶವಕ್ತ್ರಂ ಸ್ವತೇಜಸಾ ವಿಶ್ವಮಿದಂ ತಪಂತಮ್ ॥ ೧೯ ॥

ಆದಿಯು ಬುಡನಡುಕಡೆಯು ನಿನ್ನಯ ।
ಪರಿಯನರಿಯಲನಂತವೀರ್ಯನು ।
ಹರಿಯೆ ನೀನೈ ವಿಶ್ವಬಾಹುವು ವಿಶ್ವಚರಣನಲಾ ॥
ತರಣಿಶಶಿಗಳು ನಿನ್ನ ನೇತ್ರಗ- ।
ಳರಿಯಲವರ ಪ್ರಸಾದಕೋಪದಿ ।
ಮೆರೆಸುವರು ಲೀಲೆಯನು ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥೨೩೭॥
ಅಡವಿಯಲಿ ದಾವಾಗ್ನಿ ಬೀಳಲು ।
ಸುಡುವುದೈ ಪರ್ವತವನೆಲ್ಲವ ।
ಪೊಡವಿಯೊಳಗಿನ ಜ್ವಾಲೆ ಗಗನವ ಚುಂಬಿಸುವುದಲ್ಲೈ ॥
ಜಡಜನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ।
ಹಿಡಿದು ಸರ್ವವ ನುಂಗುವುದಲಾ ।
ಗಡಬಡಿಪುದೆಡೆಬಿಡದೆ ದಾಡೆಯೊಳಾಡುವುದು ಜಡಿದು ॥ ೨೩೯ ॥

ನೀನು ತಾಮಸನೇತ್ರ ತೆರೆದರೆ ।
ಹಾನಿರೂಪದಿ ಮಾಳ್ಪಿ ಶಾಸನ- ।
ವೇನ ಹೇಳಲಿ ಪಾಲಿಸುವಿಯೈ ಸದಯದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥
ನಾನು ನಿನ್ನನು ಪರಿಪರಿಯಲೀ ।
ಮಾನದಿಂದಲಿ ನೋಡುತಿಹೆನೈ ।
ನೀನು ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿಯ ಪ್ರಕಾರದಿ ಪ್ರಖರನಾಗಿರುವಿ ॥೨೩೮॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ಬಾಯಿಯಿಂ ಹೊರ ।
ಬರುವ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದಲಿ ।
ಮರಳಿ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದ ಪ್ರಖರತೇಜದಲಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಭೂತಗಳು ಲೋಕಗ- ।
ಳುರಿದು ಭಸ್ಮೀಭೂತವಾಗುವು- ।
ವರರೆ ನೋಡುವರಾರು ಸಹಿಸುವರಾರು ವೇಗವನು ॥ ೨೪೦ ॥

ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೋರಿದಮಂತರಂ ಹಿ ವ್ಯಾಪ್ತಂ ತ್ವಯೈಕೇನ ದಿಶಶ್ಚ ಸರ್ವಾಃ ।
ದೃಷ್ಟ್ವಾದ್ಭುತಂ ರೂಪಮುಗ್ರಂ ತವೇದಂ ಲೋಕತ್ರಯಂ ಪ್ರವ್ಯಥಿತಂ ಮಹಾತ್ಮನ್ ॥ ೨೦ ॥

ಭೂತಳದಿ ಪಾತಾಳಸ್ವರ್ಗಗ- ।
ಳಾತಳದಿ ದಶದಿಶೆಗಳಂತರ- ।
ದಾತಳದಿ ಸರ್ವತ್ರ ನಿನ್ನಯ ರೂಪ ತುಂಬಿಹುದು ॥
ಕೌತುಕದಿ ನಾ ನೋಳ್ಪೆನಿದನೈ ।
ಮಾತನಾಡುವುದೇನಿದದ್ಭುತ ।
ಭೂತತತಿಗಳು ಜಗಗಳೆಲ್ಲವು ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿಹುವು ॥ [illegible] ॥

ಶ್ರೀನಿಧಿ ಮಹಾದ್ಭುತರಸದ ಹರಿ- ।
ವಾಣದಲ್ಲೀರೇಳು ಲೋಕಗ- ।
ಳೀನಹೇಳಲಿ ಸಿಲುಕಿಹುವು ಕೇಳ್ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿದು ಚೋದ್ಯವಿಹುದೈ ।
ಕಾಣುವುದು ನಾನೊಬ್ಬನೆಂತಿದ ।
ನಾನು ಮಾಡುವುದೆಂತು ನಿನ್ನಯ ರೂಪಕಲ್ಪನೆಯ ॥೨೪೨॥

ನಿನ್ನ ಸಹಿಸೆನು ರೂಪದೌಗ್ರ್ಯವ ।
ನಿನ್ನ ರೂಪದ ದರ್ಶನವು ಜಗ- ।
ವನ್ನು ಸುಖಿಸದೆ ದುಃಖತಾಪವ ಕೊಡುವುದೈ ಹರಿಯೆ ॥
ನಿನ್ನದೀಯದ್ಭುತದ ರೂಪದ ।
ಮುನ್ನ ಬರುವುದು ಭೀತಿಯಿದನಾ- ।
ನಿನ್ನು ಸಹಿಸುವುದೆಂತು ತಿಳಿಯದು ಗೂಢವಿದು ಹರಿಯೆ
॥ ೨೪೩ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ದಿವ್ಯರೂಪದಿ ।
ಬರುವುದೈಯತಿಭೀತಿಯದರಿಂ- ।
ದರದೆ ದುಃಖತರಂಗಗಳು ಕೇಳ್ಮನದೊಳೇಳುವುವು ॥
ಶರಧಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ತ್ರಿಜಗವು ।
ಭರದಿ ಮುಳುಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ನಾ- ।
ನರಿಯೆ ಭಯದುಃಖಗಳು ಬರುವುವು ಯೆಂತು ನಿನ್ನಿಂದ
॥ ೨೪೪ ॥

ಎಂದಿಗಾದರು ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ- ।
ದಿಂದ ಸುಖವುತ್ಪನ್ನವಾಗದು ।
ಬಂದುದೀಪರಿ ಮನದಿ ಶ್ರೀಗೋವಿಂದ ಯಿಂದಿನಲಿ ॥
ಇಂದಿರೇಶನೆ ನಿನ್ನ ರೂಪವು ।
ಬಂದು ದೃಷ್ಟಿಗೆ ವಿಷಯತತಿಯಾ- ।
ನಂದವನು ನರೆ ಕೊಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು ಮುಂದೆ ಗತಿಯೇನು ॥೨೪೫॥

ಬಂದುದೀಪರಿ ತ್ರಾಸ ರೂಪವು- ।
ನಂದದಿಂದವಪ್ಪುವರೆ ಶಕ್ತರೆ ।
ನೊಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾವು ರೂಪದ ಘೋರತಾಪವಿದು ॥
ಮುಂದೆಮಗೆ ಸಹಿಸುವರೆ ಶಕ್ಯವೆ ।
ನೊಂದೆವಕಟಾ ದಾರಿಯರಿಯೆವು ।
ನಂದಕಂದ ಮುಕುಂದ ಪರಮಾನಂದಭರಸಿಂಧು ॥ ೨೪೬ ॥

ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಪಂಚರೂಪವು ।
ಹಿಂದಿಹುದು ಸಂಸಾರಸಾಗರ ।
ಕೊಂದು ಬಿಡುವುವು ಜನನಮರಣಗಳೆಂಬ ಮೊಸಳೆಗಳು ॥
ಮುಂದೆ ನಿನಗಾಲಿಂಗನವ ಕೊಡ- ।
ಲೆಂದು ಸರಿವುದು ಶಕ್ಯವಲ್ಲೈ ।
ನೊಂದುವೈ ಕತ್ತರಿಯಲೀಪರಿ ಮೂರುಲೋಕಗಳು ॥ ೨೪೭ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನರಿಯ ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆಯಾಯಿತು ।
ಮರುಳುತನವಾಯ್ತೆನಗೆ ಕಟುಫಲದನುಭವವೆ ಬಂತು ॥
ಹರಿಯೆ ಬೆಂಕಿಯೊಳುರಿದು ತಾಪದಿ ।
ಶರಧಿತೀರಕೆ ಹೋಗಲಲ್ಲಿಯು ।
ತೆರೆಗಳಂಜಿಕೆ ಹಾಕಿದಂತಾಯ್ತಲ್ಲವೇ ದೇವ ॥ ೨೪೮ ॥

ಮೂರುಲೋಕಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಾ- ।
ಕಾರನೋಡುತ ಭೀತಿಯೆಂಬುವ- ।
ಪಾರಸಾಗರದೊಳಗೆ ಬಿದ್ದಿಹುವೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ತಾರಕನು ನೀನೆಂದು ನಂಬಿದೆ ।
ಮಾರಕನ ತೆರನಾಗಿ ತೋರುವಿ ।
ದಾರಿಯರಿಯೆನು ಮುಂದೆ ದೇವಾ ಕಾಯೊ ನೀ ತಂದೆ ॥ ೨೪೯ ॥

ಅಮೀ ಹಿ ತ್ವಾಂ ಸುರಸಂಘಾ ವಿಶಂತಿ ಕೇಚಿದ್ಭೀತಾಃ ಪ್ರಾಂಜಲಯೋ ಗೃಣಂತಿ ।
ಸ್ವಸ್ತೀತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಮಹರ್ಷಿಸಿದ್ಧಸಂಘಾಃ ಸ್ತುವಂತಿ ತ್ವಾಂ ಸ್ತುತಿಭಿಃ ಪುಷ್ಕಲಾಭಿಃ ॥ ೨೧ ॥

ಮುಂದೆ ನಿಂತಿಹ ಸುರರ ಪುಷ್ಕಲ- ।
ವೃಂದಗಳ ನೋಡಿದರೆ ಯವರಿಗೆ ।
ಬಂದ ದುಃಸ್ಥಿತಿ ಗೋಚರಿಸುವುದು ನೋಡು ಗೋವಿಂದ ॥
ಬೆಂದು ನಿನ್ನಯ ರೂಪತೇಜದಿ ।
ಸಂದ ಕರ್ಮದ ಬೀಜವೆಲ್ಲವ ।
ಚಂದದಿಂ ಸುಟ್ಟೀಗ ನಿನ್ನಲಿ ಲೀನರಾಗಿಹರು ॥ ೨೫೦ ॥

ಕೆಲರು ನಿನ್ನೀ ರೂಪ ಕಾಣುತ ।
ನೆಲೆಯ ಕಾಣದೆ ಭೀತಿಯಿಂದಂ- ।
ಜಲಿಗಳನು ಜೋಡಿಸುತ ನಿಂತಿಹರೇಕಭಾವದಲಿ ॥
ತಿಳಿಯದನ್ಯವ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆಯೆ ।
ಫಲನಿಟ್ಟಿಹರವರು ಶ್ರದ್ಧೆಯು- ।
ನೊಲಿಯ ಬೇಕೆಂದಾಶೆಯಿಂದಲಿ ನಿನ್ನ ಪೊಗಳುವರು ॥ ೨೫೧ ॥

ಹರಿಯೆ ನಾವಜ್ಞಾನನೆಂಬುವ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ವಿಷಯಗಳ ಬಲೆಂಗೊಳ- ।
ಗಿರದೆ ಸಿಲುಕಿಹೆವಬಬ ಬಿಡಿಸುವರಾರು ನಿನ್ನೊರತು ॥
ಧೊರೆಯೆ ಹಾ ಸಂಸಾರಸ್ವರ್ಗಗ- ।
ಳೆರಡರಲಿ ಸಿಲುಕಿಹೆವು ಬಹುದು- ।
ಸ್ತರವಲಾ ಕತ್ತರಿಯೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿಹೆವು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೨೫೨ ॥

ಒಡೆಯನೇ ನಿನ್ನೊಗಳು ನಮ್ಮನು ।
ಬಿಡಿಸುವವರನು ಕಾಣೆವಕಟಾ ।
ಅಡಿಯ ಹೊಕ್ಕೆವು ಕಾಯೊ ಎನುವರು ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥
ನಡುಗಿ ವಿದ್ಯಾಧರರು ಸಿದ್ಧರು ।
ಬಿಡದೆ ಋಷಿಗಂಧರ್ವಯಕ್ಷರು ।
ಬಿಡಬಿಡಿಯೆ ಹಾಡುವರು ಹರಸುವರಲ್ಲವೇ ನಿನ್ನ ॥ ೨೫೩ ॥

ರುದ್ರಾದಿತ್ಯಾ ವಸವೋ ಯೇ ಚ ಸಾಧ್ಯಾಃ ವಿಶ್ವೇಽಶ್ವಿನೌ ಮರುತಶ್ಚೋಷ್ಮಪಾಶ್ಚ ।
ಗಂಧರ್ವಯಕ್ಷಾಸುರಸಿದ್ಧಸಂಘಾ ವೀಕ್ಷಂತೇ ತ್ವಾಂ ವಿಸ್ಮಿತಾಶ್ಚೈವ ಸರ್ವೇ ॥ ೨೨ ॥

ಹರಿಯೆ ರುದ್ರಾದಿತ್ಯವಸುಗಳು ।
ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವೇದೇವಸಾಧ್ಯರು ।
ಮರಳಿ ನೋಡು ಮರುದ್ಗಣವು ಸಿದ್ಧಾಶ್ವಿನೀಸುತರು ॥
ಮರಳಿ ಪಿತೃಗಣಯಕ್ಷರಕ್ಷರು ।
ಸುರಪತಿಯು ಗಂಧರ್ವಪೂರ್ವರು ।
ಹರಿಯೆ ತಮ್ಮಯ ಲೋಕದಿಂ ರೂಪವ ನಿರೀಕ್ಷಿಪರು ॥ ೨೫೪ ॥

ಹರುಷದಿಂ ಮಂಗಲಸುಶಬ್ದದಿ ।
ಹರಸುವರು ಹಾಡುವರು ನಿನ್ನನು ।
ಶಿರದೊಳೇರಿಸಿ ಕರಗಳನು ಮಾಳ್ಪರು ನಮಸ್ಕಾರ ॥ ೨೫೫ ॥

ಸುರರ ಸಮ್ಮತಿಸಿಸುಯನೆಂಬೀ- ।
ತರುಗಳಿಹ ವನವಷ್ಟು ಸಾತ್ವಿಕ ।
ಪರಿಯ ಭಾವಗಳೇ ವಸಂತನು ರಂಜಿಸುವನಲ್ಲಿ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ರೂಪ ನೋಡುತ ।
ಪರಮ ಚೋದ್ಯವ ತಾಳಿ ತಮ್ಮಯ ।
ಶಿರಗಳನು ಒಗ್ಗಿಸರು ನಿನ್ನಯ ಮುಂದೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥

ಕರಯುಗಳ ಸಂಪುಟವೆ ಪಲ್ಲವ ।
ಹರಿಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆ ಫಲವು ರಂಜಿಸು- ।
ತಿರುವುದೈ ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೨೫೬ ॥

ರೂಪಂ ಮಹತ್ತೇ ಬಹುವಕ್ತ್ರನೇತ್ರಂ ಮಹಾಬಾಹೋ ಬಹುಬಾಹೂರುಪಾದಮ್ ।
ಬಹೂದರಂ ಬಹುದಂಷ್ಟ್ರಾಕರಾಲಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಲೋಕಾಃ ಪ್ರವ್ಯಥಿತಾಸ್ತಥಾಹಮ್ ॥ ೨೩ ॥

ನೋಡುತಿರುವೀ ದೇವವೃಂದಕೆ ।
ಮೂಡಿದುದಲಾ ಭಾಗ್ಯ ನಿನ್ನಯ ।
ಗೂಢವಿರುತಿಹ ವಿಶ್ವರೂಪವು ಗೋಚರಿಸಿತಲ್ಲೈ ॥
ಮೂಡಿದುದು ಸುಖಸುದಿನವವರಿಗೆ ।
ನೋಡಿ ತ್ರಿಜಗದ್ವ್ಯಾಪ್ತರೂಪವ- ।
ನಾಡಲೇನದ ಚೋದ್ಯ ಪಟ್ಟರು ವರಸುರಾದಿಗಳು ॥ ೨೫೭ ॥

ಉತ್ತಮಸುಬಾಹುಗಳು ಬಹುಗಳು ।
ಮತ್ತೆ ಕಾಲುಗಳಪರಿಮಿತ ಬಹು- ।
ಉತ್ತರದ ಹೊಟ್ಟೆಗಳನಂತವು ತೋರ್ಪವೇನೆಂಬೆ ॥
ವಕ್ತ್ರಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ತಿನಲು- ।
ದ್ಯುಕ್ತವೆಂಬೀ ತೆರದಿ ಭೀಷಣ ।
ವ್ಯಕ್ತವಿಹುವೀ ತೆರನ ನಾ ಉತ್ತರಿಸಲಾರೆನಲಾ ॥ ೨೫೮ ॥

ಎತ್ತಣಿಂ ನೋಡಿದರು ರೂಪ ಸ- ।
ಮಸ್ತರಿಗೆ ಸಂಮುಖದಿ ತೋರ್ಪುದು ।
ಚಿತ್ರವಿರುವುದು ರೂಪವೊಂದಾದರು: ಕಣಾ ನಿಜದಿ ॥
ನೇತ್ರಗಳು ಬಹುಸಂಖ್ಯವಿರುವುವು ।
ವಕ್ತ್ರಗಳು ವಿಕರಾಳ ಭೀಕರ ।
ಶಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿದಸಂಖ್ಯ ಹಸ್ತಗಳಿರುವುವೈ ನಿನಗೆ ॥ ೨೫೯ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಯಂತದ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ।
ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಾ ಯಮನು ಹೋಳಿಗ- ।
ಳಿಟ್ಟನೋ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯೆಂಬೀತೆರದಿ ತೋರುವುದು ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯನೆ ಸಂಹಾರ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೋ ಯಂತ್ರಗಳ ಹರ ।
ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವರೆ ಪ್ರಳಯಭೈರವನಿಟ್ಟ ಜಿಂಕಿಗಳೊ ॥ ೨೬೦ ॥

ಹರಿಸುವರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರಳಯದಿ ।
ಧರಿಸಿ ಭೀಷಣ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಹರ- ।
ನರಸಿ ಜಗದಂಬೆಯು ಕಣಾ ಬಂದಳೊ ಸರೋಷದಲಿ ॥
ಪರಿಗೊಳೀ ಸಾವಿರದ ಮಾನದಿ ।
ಮೆರೆವುವೈ ವಕ್ತ್ರಗಳು ನಿನ್ನವು ।
ಮೆರೆವುವೈ ವಕ್ತ್ರಗಳು ನಿನ್ನ ಪ್ರಚಂಡತರವಾಗಿ ॥ ೨೬೧ ॥

ದರಿಯ ಮಧ್ಯದಿ ಸಿಂಹ ಬಾಯನು ।
ತೆರೆದು ಭೀಕರನಾಗಿ ತೋರ್ಪನು ।
ಪರಿಯೊಳೀ ಬಾಯ್ಗಳಲಿ ಭೀಕರವಿಹುವು ದಾಡಿಗಳು ॥
ಸುರಿವ ರಕ್ತದಿ ಶೋಭಿಸುವ ಬಹು- ।
ಪರಿಯ ದಾಡಿಗಳೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಮೆರೆವುವಿವು ದಾರುಣ ಪಿಶಾಚರ ತೆರದಿ ಪ್ರಳಯದಲಿ ॥೨೬೨॥

ಧುರಕೆ ಕಾಲನು ಕರೆದನೋ ಸಂ- ।
ಹರಿಸುವರೆ ಜೀವಿಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ಹರನು ಹರಣೋದ್ಯುಕ್ತನಾದನೊ ಯೆಂಬ ತೆರವಾಯ್ತು ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಬಾಯ್ಗಳು ಭಯಂಕರ- ।
ವಿರುವುವಲ್ಲಾ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾನೆಂತು ಶಬ್ದದಲಿ ॥ ೨೬೩ ॥

ಕಾಣುತಿರುವುವು ಜಗಗಳೆಲ್ಲವು ।
ದೀನದುರ್ಬಲವಾಗಿ ನೋಡ್ ಯಮು- ।
ನಾನದಿಯತೀರದಲಿ ನಿಂತಿಹ ಗಿಡಗಳಂದದಲಿ ॥
ನೀನು ಮೃತ್ಯುಸ್ವರೂಪಶರಧಿ ಮ- ।
ಹಾನಿಲವು ಶೋಕಸ್ವರೂಪವು ।
ಕಾಣುವುದು ಜಗದಾಯು ನೌಕೆಯು ಕುಣಿವುದಿದರಲ್ಲಿ ॥೨೬೪॥

ನೀನು ಸುಮ್ಮನೆಯುಸ್ಯಲೋಕರ ।
ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯ ಯೋಚಿಸದಲೇ ।
ನಾನು ತೋರಿದ ವಿಶ್ವರೂಪವ ನೋಡಿ ಸುಖಿಸೆಂದು ॥
ನೀನು ಹೇಳುವ ಲಕ್ಷಣವು ಮುಂ- ।
ಗಾಣುವುದು ಸರಿ ಹೇ ಮಹಾಪ್ರಭು
ಧ್ಯಾನವೀಪರಿ ಮಾಡೆನುತ ನೀ ಹೇಳುವುದನರಿತೆ ॥ ೨೬೫ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿಜ ನಿನಗೊರೆವುದಾದರೆ ।
ಬರಿದೆ ಲೋಕರ ಶೋಕವೀಪರಿ ।
ಹೊರಗೆ ನಿನಗಾಂ ತೋರಿಸಿದೆನು ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರದಲಿ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ರೂಪ ನೋಡುತ ।
ಬರುವುದೆನ್ನಲಿ ಭೀತಿಯತಿಶಯ- ।
ವರುಹಲಿದ ನಾನೆಂತು ಪಂಚಪ್ರಾಣ ಹಾರುತಿವೆ ॥ ೨೬೬ ॥

ಹರಿಯೆ ಯೆನ್ನನು ನೋಡಿ ಪ್ರಳಯದ ।
ಹರನು ಹೆದರುತಲೋಡಿ ಪೋಪನು ।
ಮರಳಿ ಯೆನ್ನಯ ಭಯದಿ ಯಮ ನಡುಗುವನು ಗುಪ್ತದಲಿ ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ಯೆನ್ನ ಶೌರ್ಯದ ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪದ ।
ಬರುವುದಂಜಿಕೆಯೆನಗೆ ತ್ರಿಜಗತ್ಖ್ಯಾತವೀರನಿಗೆ ॥ ೨೬೭ ॥

ವಾರಿಜಾಕ್ಷನೆ ಭಯದಿ ನಡುಗುವೆ ।
ಯಾರಿಗುಸುರಲಿ ಪರಿಯನೆನ್ನಯ ।
ತೋರುವುದು ಭೀಕರವು ನಿನ್ನೀ ರೂಪವೇನೆಂಬೆ ॥
ಕ್ರೂರಭಯವನೆ ಗೆಲುವ ಘೋರಾ- ।
ಕಾರವಿದುವೇ ವಿಶ್ವರೂಪವು ।
ತೋರುವುದು ನೋಡಲು ಮಹಾಮಾರೀಪ್ರಕಾರಿಯಿದು ॥ ೨೬೮॥

ನಭಃಸ್ಪೃಶಂ ದೀಪ್ತಮನೇಕವರ್ಣಂ ವ್ಯಾತ್ತಾನನಂ ದೀಪ್ತವಿಶಾಲನೇತ್ರಮ್ ।
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಹಿ ತ್ವಾಂ ಪ್ರವ್ಯಥಿತಾಂತರಾತ್ಮಾ ಧೃತಿಂ ನ ವಿಂದಾಮಿ ಶಮಂ ಚ ವಿಷ್ಣೋ ॥ ೨೪ ॥

ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಯಮನ ಸೋಲಿಪ ।
ಹಲವು ಮುಖಗಳು ಕ್ರೋಧಪೂರಿತ- ।
ಗಳು ಮುರಾರಿಯೆ ತೆರೆಯಲಿವು ಗಗನವನೆ ತುಂಬುವುವು ॥
ತಿಳಿಯಲಿವಕೀ ಗಗನ ಸಾಲದು ।
ಸುಳಿವವಲ್ಲೈ ವಾಯುವೇಷ್ಟನ ।
ಜ್ವಲನಕಾದರು ತಾಪಿಸುವುವೀ ಮುಖದ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ॥೨೬೯॥

ಒಂದರಂದದೊಳೊಂದುಖಿಲ್ಲೈ ।
ಮುಂದೆ ತೋರ್ಪುವು ವರ್ಣಬಹುಪರಿ ।
ಬಂದುದೋ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿ ಲೋಕದೊಳೆಂದು ತೋರುವುದು ॥
ಮುಂದೆ ರುದ್ರನು ನಿನ್ನ ಮುಖಗಳ ।
ವೃಂದದಿಂ ಸಂಹಾರ ಮಾಳ್ಪನೊ ।
ಯಿಂದಿಗೆನ್ನಯ ಮತಿಯು ಕುಂಠಿತವಾಯ್ತು ಪೇಳುವರೆ ॥ ೨೭೦॥

ಪೆರ್ಚಿಪುದ್ದೈ ತೇಜವು ಭಯಂಕರ ।
ಹುರಿಗಡಲೆಯಾಗುವುದು ಮೂಜಗ- ।
ವಿರುವುದಿದರಲಿ ಬಾಯಿ ಬಾಯಲಿ ದಾಡಿ ರಂಜಿಪುವು ॥
ಒರೆ ಮಹಾಪೂರವು ಸಮುದ್ರದಿ ।
ತೊರೆದು ಮೇರೆಯನುಕ್ಕಿ ಬರುವುದೊ ।
ಪರಿಯಿದಾಯಿತು ಬಂದುದೋ ಗಾಳಿಗೆ ಧನುರ್ವಾತ ॥೨೨೧॥

ಶರಧಿ ವಡವಾನಲನ ಕೈಯಿಂ- ।
ದಿರದೆ ಕೇಳೀ ವಿಶ್ವರೂಪದೊ- ।
ಳಿರುವ ಬೆಂಕಿಯು ನೊಂದಿಪುದೊ ಧುರದೊಳಗೆ ಸೋಲಿಪುದೊ
ಮೆರೆವ ಬೆಂಕಿಯು ಜ್ವಾಲೆಗಳು ತಾ- । ॥
ವಿರದೆ ಕುಡಿದುವೊ ಕಾಳಕೂಟವ ।
ಮರಣವೇ ಸಂಹಾರಮಾಡಲಿಕೆದ್ದು ಬಂದಿಹುದೊ ॥೨೨೨॥

ಇರುವುದೀ ಪರಿ ವಿಶ್ವರೂಪದಿ ।
ಹರಿಯೆ ತೇಜ ಭಯಂಕರವು ಮೇ- ।
ಲಿರುವುವೈ ಬಾಯ್ಗಳು ಭಯಾನಕವೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಇರುವುವಂತೀ ಬಾಯ್ಗಳೆಂದರೆ ।
ಕೊರೆಯಲಾಕಾಶಕ್ಕೆ ಗವಿಯನು ।
ಪರಿಮಿತಿಯ ನಾ ಕಾಣೆ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆ ಬಾಯಿಂದ ॥೨೨೩॥

ಧಾತ್ರಿಯನು ಕದ್ದೊಯ್ದು ಜಗಲೊಳ- ।
ಗೆತ್ತುತ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನಸುರನು ।
ಸುತ್ತಿರಲು ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿಯ ಹಾಟಕೇಶ್ವರನು ॥
ಕಿತ್ತಿ ಕೊರೆದನು ಗವಿಯನಾಕ್ಷಣ ।
ಸಪ್ತಪಾತಾಳಗಳನದು ಬಹು ।
ವಿಸ್ತರಿಸಿತಾಪರಿಯಲೀ ಬಾಯಿಗಳು ನಿನ್ನವಲಾ ॥ ೨೨೪ ॥

ಜಡಜನಾಭನೆ ತ್ವನ್ಮುಖಗಳಲಿ ।
ಲಡಬಡಿಸುವುವು ನಾಲಿಗೆಗಳಾ ।
ಜಡಿದು ಮುಖದೊಳು ತುರುಕಿದರೆ ಕೇಳ್ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವಿದು ॥
ಹಿಡಿಯೆ ತುತ್ತಿಗೆ ಸಾಲದೈ ನೀ ।
ಬಿಡುವಿಯದರಿಂ ಸಾಲದೆನುತಲಿ ।
ನುಡಿವುದೇನದ ನಿನ್ನ ಮುಖಗಳ ವಿಗಡ ವಿಸ್ತಾರ ॥ ೨೨೫ ॥

ಹರಿಯೆ ಪಾತಾಳದಲಿ ನಾಗರ ।
ಮೆರೆವ ವಿಷಭೂತ್ಕಾರಶಿಖೆಗಳು ।
ಹರಿದು ರಾಜಿಪುವಲ್ಲವೇ ಯಾಕಾಶಪರ್ಯಂತ ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ನಿನ್ನಷ್ಟು ಬಾಯ್ಗಳ ।
ದರಿಗಳಲಿ ಪಾವಕಶಿಖೋಪಮ ।
ತರಳಗಳು ಘೋರಗಳು ನಾಲಿಗೆಗಳು ವಿರಾಜಿಪುವು ॥ ೨೨೬ ॥

ಪ್ರಳಯದಲಿ ರಂಜಿಸುವ ಪರಿಪರಿ ।
ಹೊಳೆವ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಗಳನು ತಾ- ।
ವಳವಡಿಸಿ ಸಿಂಗರಿಸಿದರೊ ಆಕಾಶಕೋಟಿಯನು ॥
ಹೊಳೆವುವೀಪರಿ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಗ- ।
ಳೊಳಗೆ ದೇವನೆ ದಾಡಿಸಾಲ್ಗಳು ।
ತಳದಿ ಹಣೆಗಳ ಕೆಳಗೆ ಭೀಕರ ಕಣ್ಗಳು ನೋಡೈ ॥ ೨೨೭ ॥

ನೋಡಲೀ ಕಣ್ಗಳನು ಭೀತಿಯೆ ।
ವೋಡಿ ಹೋಗುವುದಲ್ಲವೇ ತಾ- ।
ನಾಡಲೇನ ಸುಭೀತಿಯುತ್ಪಾದಕಗಳಾಗಿಹುವು ॥
ರೂಢಿಯೊಳಗೋಡಾಡುತಲಿ ಬಹು ।
ಕಾಡುತಿಹ ಮೃತ್ಯುಪ್ರವಾಹವೆ ।
ವೋಡಿ ಬಂದೀ ಕಣ್ಣುಗಳಲಡಗಿಹುದು ಯೆಂಬಂತೆ ॥ ೨೨೮ ॥

ಭೀತಿಯನೆ ತಾನುಂಟು ಮಾಡುತ- ।
ಲೀ ತೆರದಿ ಬೆದರಿಸುತ ನೀ ಪುರು- ।
ಷಾರ್ಥವೇನನು ದೊರಕಿಸುವೆ ಹೇಳೆನಗೆ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ॥
ಭೂತಳದಿ ನಾ ಸಾಯ್ವೆನೆಂಬೀ- ।
ಭೀತಿಯೆನಗುತ್ಪನ್ನವಾಯ್ತೈ ।
ನಾ ತಿಳಿಯೆ ಮುಂದೇನು ಗತಿ ಹೇಳೆನಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ॥ ೨೨೯ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಯೊಡೆಯನೆ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ದೃಷ್ಟಿಸುವೆ ನಾನೆನುತ ಬಯಕೆಯು ।
ಪುಟ್ಟಿದುದು ಮನದೊಳಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ॥
ಪುಷ್ಟಬಯಕೆಯ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ।
ತುಷ್ಟಿಶಾಂತಿಯು ಸಿಕ್ಕಿತೀ ಪರಿ ।
ಯೆಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ನಿನ್ನಯ ರೂಪಮಹಿಮೆಯನು ॥ ೨೩೦ ॥

ಮಣ್ಣಿನಿಂ ಪುಟ್ಟಿರ್ದ ದೇಹವು ।
ಮಣ್ಣುಪಾಲಾಗುವುದು ನಿಜವಿದು- ।
ವೆನ್ನ ಮನದೊಳಗಿಲ್ಲ ಖೇದವು ದೇಹನಾಶದಲಿ ॥
ಮುನ್ನ ಸಂಶಯ ಬರುವುದೈ ಚೈ- ।
ತನ್ಯವಾದರು ಸಾಯದುಳಿವುದೆ ।
ಯೆನ್ನ ಭರವಸವಿಲ್ಲವೆನಗೀ ಪರಿಯೊಳಾಗಿಹುದು ॥ ೨೩೧ ॥

ಹರಿಯೆ ಮನದಲಿ ತಾಪವಾದುದು ।
ಬರುವುದೈ ಭಯವೆಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿಗೆ ।
ಮರೆತೆನೆಭಿಮಾನವನು ಹೇಳುವುದೆಂತು ಮನ ಬಿಚ್ಚಿ ॥
ಹರಿಯೆ ಯಿಂದ್ರಿಯಗಳ ಹೊರಗೆ ತಾ- ।
ನಿರುತ ಪರಮಾನಂದ ಕೊಡುತಿಹ ।
ಮೆರೆವ ಸ್ವಾಕುಮನಿಂಗೆ ಹುಟ್ಟಿಹುದೈ ಮಹಾಕಂಪ ॥೨೮೨॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಪರಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ತೋರ್ವುದು ।
ಹರಿದು ದರ್ಶನದಿಂದ ಜ್ಞಾನವು ದಿಕ್ಕುಪಾಲಾಯ್ತು ॥
ಇರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಶಿಷ್ಯ ನೀ ಗುರು- ।
ವಿರುವಿಯೆಂಬೀ ಭಾವ ಮುಂದಕೆ ।
ಸ್ಥಿರವಿಹುದೊ ತೇಲಾಡಿ ಹೋಹುದೊ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ೨೮೩ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಪರಮ ದರ್ಶನದಿಂದ ವ್ಯಾಕುಲ- ।
ವಿರುವುದೈ ಮನವದನು ಸಾಸಾವರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ॥
ಭರದಿ ಧೈರ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು ನಾನಾ ।
ಪರಿಯ ಯತ್ನವ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದೆ ।
ಹರಿಯಲಾಗದು ಬಗೆಯು ಹೇಳುವುದೆಂತು ಹೇ ದೇವ ॥ ೨೮೪ ॥

ಮೊಟ್ಟನೊದಲೀ ಹೆಸರ ಕೇಳುತ ।
ಬಿಟ್ಟಿಗೆಟ್ಟುದು ಧೈರ್ಯವೆನ್ನದು ।
ಯಿಷ್ಟರಲಿ ಯೆನಗಾಯ್ತು ದರ್ಶನ ವಿಶ್ವರೂಪದಿದು ॥
ಕೊಟ್ಟು ನೀನುಪದೇಶವೀಪರಿ ।
ಒಟ್ಟಿಗೆಡಿಸಿದಿ ಯೆನ್ನ ಮನವನು ।
ಶಿಷ್ಯಪಾಲಕ ಬಿದ್ದೆ ನಾ ಗೊಂದಲದಿ ತಿಳಿಯದಲಾ ॥ ೨೮೫ ॥

ದೊರೆಯು ಬೇಕೀ ಮನಕೆ ಶಾಂತಿಯು ।
ಹರಿಯು ಬೇಕೀ ಭೀತಿದುಃಖವು ।
ಧರಿಸುತೀ ಚಿಂತೆಯನು ಥಡಫಡಿಸುವನು ಜೀವಾತ್ಮ ॥
ದೊರೆಯದವನಿಗೆ ಶಾಂತಿಸುಖವದು ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ರೂಪ ನೋಡುತ ।
ಬರುವುದೀ ಯೋಚನೆ ಮಹಾಮಾರಿಯೆ ಕಣಾ ಬಂತೊ ॥ ೨೮೬ ॥

ನೋಡುತೀ ವಿಕರಾಳರೂಪವ ।
ರೂಢಿಯಲಿ ಸ್ಥಾವರವು ಜಂಗಮು ।
ಕೂಡಿ ಸತ್ತಿಹುವಲ್ಲವೇ ಜೀವಿತ್ವ ಹಾಳಾಯ್ತು ॥
ಓಡಿ ನಿನಗಾಂ ಶರಣ ಹೊಕ್ಕೆನು ।
ಆಡಲೀಪರಿ ಶಕ್ತಿಯುಳಿಯಿತು ।
ಕೂಡಲಿಲ್ಲಾ ಮೃತಿಯು ಪಂಥಕೆ ನಿನ್ನ ದಯದಿಂದ ॥ ೨೮೭ ॥

ದಂಷ್ಟ್ರಾಕರಾಲಾನಿ ಚ ತೇ ಮುಖಾನಿ ದೃಷ್ಟ್ವೈವ ಕಾಲಾನಿಲಸಂನಿಭಾನಿ ।
ದಿಶೋ ನ ಜಾನೇ ನ ಲಭೇ ಚ ಶರ್ಮ ಪ್ರಸೀದ ದೇವೇಶ ಜಗನ್ನಿವಾಸ ॥ ೨೫ ॥

ಭೀತಿಯೆಂಬುವ ದೊಡ್ಡ ಹಂಷೆಯು ।
ಭೂತಳದಿ ಚೂರಾಗಿ ರಂಜಿಸು- ।
ವಾತೆರದಿ ಬಾಯಿಗಳು ನಿನ್ನವು ತೋರ್ಪುವೇನೆಂಬೆ ॥
ಈ ತೆರದಿ ಬಾಯ್ಗಳಲ ಗೊಂದಲ- ।
ಮಾತ ಕೇಳುವುದೇಕೆ ನೋಡೈ ।
ಯೌತುಕೊಂಡಿವೆ ದಾಡಿ ತುಟಿಗಳು ರಭಸವೇನೆಂಬೆ ॥೨೮೮॥

ವಕ್ತ್ರಗಳನಿವು ತುಂಬಿ ನಾಲ್ದೆಸೆ ।
ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಕೊಂಡಿಹುವು ನೋಡೈ ।
ಶಸ್ತ್ರಗಳ ಬೇಲಿಯನು ಪ್ರಳಯಾಂತಕನು ಹಚ್ಚಿದನೊ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ತಕ್ಷಕನ ಬಾಯೊಳ- ।
ಗಿತ್ತರೋ ವಿಷದಾಡಿಗಳನಂ- ।
ತಿತ್ತು ನೋಡಾ ವಿಶ್ವರೂಪದ ವಕ್ತ್ರಪಂಕ್ತಿಯಿದು ॥ ೨೮೯ ॥

ರಾತ್ರಿ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯು ಸಮಯದಿ ।
ಭೂತಸಂಚಾರದ ಪರಿಯಲಿದು ।
ಮಾತ ಹೇಳುವುದೇನು ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆ ಯೇಳುವುದು ॥
ಭೂತಳದಿ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿಜ್ವಾಲಾ- ।
ವ್ರಾತಕಾಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರ ಕೂಡಿರೆ ।
ಯಾ ತೆರದೊಳದ್ಭುತವಿಶಾಲವು ಬಾಯಿ ತೆರೆದಿಹುದು ॥ ೨೯೦ ॥

ಹರಿಯೆ ಕೇಳಾಯೋಗದಿಂದಲೆ ।
ಮರಣರೂಪಪ್ರವಾಹವೆಮ್ಮೊಳು ।
ಹರಿದು ಬರುವುದೂ ಯೆಂಬ ತೆರವಾಗಿಹುದು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಧರೆಯೊಳೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನು ಸಂ- ।
ಹರಿಸುತಿಹ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿ ಯೇಳಲು ।
ಬರಲದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಗಾಳಿ ವೇಗದಲಿ ॥ ೨೯೧ ॥

ಸುಡದಿರುವುದೇ ಜಗವನೆಲ್ಲವ ।
ಜಡಜನಾಭನೆ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಸಡಗರವನೇನೆಂಬೆ ಪ್ರಳಯವು ಬಂತೊ ಹತ್ತರಕೆ ॥
ಕೆಡುವ ಪರಿಯಾಯ್ತೆನ್ನ ಧೈರ್ಯವು ।
ಒಡಿಯಿತ್ತೈ ಮರುಳಾಟವೆನ್ನನು ।
ನುಡಿಯಲೆನಗರವಿಲ್ಲ ಮೈಯಲಿ ಮರೆತೆ ನಾ ನಿನ್ನ ॥ ೯೨ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನರೆಗಳಿಗೆ ನಾ ನೋಳ್ಪನಿತರಲಿ ।
ಹರಣವಾಯ್ತೈ ಸೌಖ್ಯ ಸಾಕೈ ವಿಶ್ವರೂಪವಿದು ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ರೂಪದಲಿ ಯೆನ್ನನು ।
ಬರಿದೆ ಯಂಜಿಕೆ ಪುಟ್ಟಿಸುವಿ ಯಿದ- ।
ರರವಿರಲು ನಾ ನಿನ್ನ ಸುಮ್ಮನೆ ಭಳಿಸದಿರೆನಿತ್ತು ॥ ೯೩ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ತೆರದ ವೈಶ್ವಾ- ।
ನರನ ಬಾಯಿಂದೆನ್ನ ಬಿಡಿಸೈ ।
ಶರಣ ನಿನ್ನಯ ನಿಜವಿದಾದರೆ ಕಾಯೊ ನೀನೆನ್ನ ॥
ಮರಣದಡ್ಡಕೆ ಹಾಯ್ದು ನೀನಾ- ।
ವರಿಸು ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ಚರಣಕೆರಗುವೆ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಕಾವುದೈ ಯೆನ್ನ ॥ ೯೪ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀ ದೇವಾಧಿದೇವನೆ ।
ಹರಿಯೆ ವಿಶ್ವಾಧಾರ ನೀನಿದ ।
ಮರೆತು ಸಂಹಾರವನೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾಳ್ಪಿಯಲಾ ॥
ಹರಿಯೆ ಬೇಗ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುತ ।
ಶರಣನೆನ್ನನು ರಕ್ಷಿಸುವುದೈ ।
ಭರದೊಳಾವರಿಸೀ ಸ್ವರೂಪವ ಕಾಯೊ ಭಯದಿಂದ ॥೯೫॥

ಅರಿಯಲೀವರೆಗಾನು ನಿನ್ನನು ।
ಪರಿಪರಿಯಲುರೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದೆನು ।
ಒರುವುದೈ ಕಾಕುಲತೆ ಮನದಲಿ ತಿಳಿಯದೇ ನಿನಗೆ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನಿರದೆ ನೋಡುತ ಹೇಡಿಯಾದೆನು ।
ಕರುಣದಾಗರ ಹೇತುವರಿಯೆನು ಹೇಳಲೇನಿದನು ॥ ೯೬ ॥

ಸುರನಗರಿಯಲಿ ತದ್ವಿಪಕ್ಷರು ಪರಿ- ।
ಪರಿಯಲೆನ್ನನು ತ್ರಾಸಿಸಲು ನಾ- ।
ನಿರದೆ ಸಂಹರಿಸಿದೆನು ಸರ್ವರನೊಬ್ಬನೇ ನಾನು ॥
ಇರದು ಭಯವೈ ಯಮನ ದಾಡಿಯ ।
ಮುರಿವ ಸಾಹಸ ಧೈರ್ಯವಿತ್ತೈ ।
ಯರಿಯಲೀಪರಿಯಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವಿದು ॥ ೯೭ ॥

ಮೃತ್ಯುವನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ನೀನು ಸ- ।
ಮಸ್ತ ವಿಶ್ವವ ನುಂಗಿ ತೇಗುವ ।
ಸ್ತುತ್ಯ ಕೆಲಸವನಾರಭಿಸಿದೆಯೊ ಹೇಳು ಹೇಳೆನಗೆ ॥
ಮೃತ್ಯುವನು ತುತ್ತಾಗಿ ಕೊಳ್ಳುವ ।
ವಿಸ್ತೃತವಲಾ ವಿಶ್ವರೂಪವು ।
ಗೊತ್ತು ಹಚ್ಚಿದೆ ನಿನ್ನ ಹೇತುವ ಪೂತನಾಹರಣ ॥ ೯೮ ॥

ಹರಿಯೆ ಜಗ ರಕ್ಷಿಸುವ ಮೂರ್ತಿಯೆ ।
ಮೆರೆಸಿಯೈ ಕಲ್ಪಾಂತಕನ ಪರಿ ।
ಬರಿದೆ ಬಂತೋ ಪ್ರಳಯವೀತೆರನಾಗಿ ತೋರುವುದು ॥
ಅರಿಯಲೀ ತ್ರಿಭುವನಕೆ ಸರ್ವಕೆ ।
ಭರಿತವಾಯ್ತಾಯುಷ್ಯವೆಂಬೆನು ।
ಪರಿಯನಿದ ವಿಪರೀತ ಕಂಡೆನು ಭಾಗ್ಯವಶದಿಂದ ॥ ೯೯ ॥

ಶಾಂತಿಯನು ಕೊಡುತಿರುವ ಮೂರ್ತಿಯಿ- ।
ದೆಂತ ಒಯಿಸಿದೆ ವಿಶ್ವರೂಪ ವಿ- ।
ನಂತಿಯನು ಮಾಡಿದೆನು ತೋರಿಸು ವಿಶ್ವರೂಪವನು ॥
ಸಂತಸವ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡದಲೆ ।
ಯಿಂತು ತಾಪವ ಕೊಟ್ಟೆತೆನಗಿದು ।
ಖಂತು ವಿಶ್ವಕ್ಕಂತವೆನುತಲಿ ನಾನು ನಂಬಿಹೆನು ॥ ೧೦೦ ॥

ಅಂತಕನ ರೂಪದಲಿ ಯೆನ್ನಲಿ ।
ಚಿಂತೆಯನು ಪಸರಿಸಿದಿಯಲ್ಲವೆ ।
ಸಂತಸದಿ ನೀ ಜಗವನೆಲ್ಲವ ನುಂಗಿ ಬಿಡುವಿಯಲಾ ॥
ಇಂತು ರಣರಂಗದಲಿ ಕೂಡಿದ- ।
ಸಂತಸೈನ್ಯವನೊಂದೆ ತುತ್ತಿಲಿ ।
ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ನುಂಗಿ ಬಿಡುವುದ ಕಂಡೆನಿಂದಿನಲಿ ॥ ೧೦೧ ॥

ಅಮೀ ಚ ತ್ವಾಂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸ್ಯ ಪುತ್ರಾಃ ಸರ್ವೇ ಸಹೈವಾವನಿಪಾಲಸಂಘೈಃ ।
ಭೀಷ್ಮೋ ದ್ರೋಣಃ ಸೂತಪುತ್ರಸ್ತಥಾಸೌ ಸಹಾಸ್ಮದೀಯೈರಪಿ ಯೋಧಮುಖ್ಯೈಃ ॥ ೨೬ ॥

ಅರರೆ ಕೌರವಕುಲದ ವೀರರು ।
ಕುರುಡಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಕುಮಾರರು ।
ಮರಣಪಟ್ಟರು ಸಪರಿವಾರರು ನಿನ್ನ ಮುಖದೊಳಗೆ ॥
ಮರಳಿ ದೇಶೋದೇಶದಧಿಪರು ।
ಕುರುಪತಿಯ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರ್ಕೈ ।
ಯರರೆ ದೇಶಕೆ ಕೊಡುವರಾರ್ಕೈ ಯುದ್ಧಸಂದೇಶ ॥ ೩೦೨ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ತೆರದಿ ಸರ್ವರ ।
ಭರದಿ ಬಾಯಲಿ ನುಂಗಿ ಬಿಟ್ಟೆಯೊ ।
ಮರಳಿ ರಣರಂಗದಲಿ ಬಂದಿಹ ಗಜಕುಲಂಗಳನು ॥
ಕರಕರನೆ ನೀನರೆದು ಬಿಟ್ಟೆಯೊ ।
ಪರಿಯೊಳೀ ಕೋಪಿಯ ಫಿರಂಗಿಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕಾಲಾಳುಗಳ ನೀ ನುಂಗಿ ಬಿಡುವಿಯಲಾ ॥ ೩೦೩ ॥

ಮೆರೆವ ಪ್ರಳಯಾಂತಕಸಮಾನಗ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಮುಖಗಳು ಸಹಸ್ರವು ।
ಬರಿದೆ ನೀನೊಂದರಲಿ ನುಂಗುವಿ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವನು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಬಹುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯ- ।
ಲಿರುವ ವಿಶ್ವಂಗಳನು ನುಂಗುವಿ ।
ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವಗಳೆಲ್ಲವಹುವೈ ನಿನಗೆ ತುತ್ತುಗಳು ॥ ೩೦೪ ॥

ಇರುವುದೀ ಚತುರಂಗಸೇನೆಯು ।
ಯಿರುವುವೀ ರಥಸಹಿತಕುದುರೆಗ- ।
ಳಿರದೆ ಯೆಲ್ಲವ ನುಂಗಿ ಬಿಟ್ಟೆಲ ಹಲ್ಲ ತಾಗಿಸದೆ ॥
ಹರುಷವೆಂತಾಗುವುದು ನಿನಗೀ ।
ಪರಿಯ ಸಂಹಾರದಲಿ ದೇವನೆ ।
ಯರಿಯಲಾರೆನು ನಿನ್ನದೀ ವಿಪರೀತಲೀಲೆಯನು ॥ ೩೦೫ ॥

ಸುರನದೀಸುತ ಭೀಷ್ಮನೀತನು ।
ಧರೆಯೊಳೀತನು ಸತ್ಯವಾದಿಯು ।
ಸರಿಯವರ ನಾ ಕಾಣೆನೀತಗೆ ಶೌರ್ಯದಲಿ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಗುರುವಲಾ ಮೇಣೀತ ಭೂಸುರ ।
ಗರುಡಿಯಾಚಾರಿಯನು ನೋಡೀ- ।
ತೆರದ ಪೂಜ್ಯರ ಗ್ರಾಸಿಸಿದೆಯಾ ನಿನ್ನ ಬಾಯೊಳಗೆ ॥ ೩೦೬ ॥

ತರಣಿತನಯನು ದೊಡ್ಡವೀರನು ।
ಭರದಿ ಸಿಲುಕಿದನರರೆ ಬಾಯೊಳ- ।
ಗರಿಯಲೇನಿದ ಸರ್ವವೀರರ ನುಂಗಿ ಬಿಟ್ಟೆಯಲಾ ॥
ಆರರೆ ನಮ್ಮಯ ಸೈನ್ಯದೊಳಗಿನ ।
ಪರಮ ಪಟುಭಟರೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ।
ಮೆರೆವ ದಾಡಿಗಳೈದಿ ಚೂರಾಗುವರು ನಿಜನಿಜವು ॥ ೩೦೭ ॥

ಹರಹರಾ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನ ।
ದೊರಕಿಸಿದೆನೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ಪರಿಯಿದಾಯಿತೆ ಬಂತೆ ಸಂಕಟ ವಿಶ್ವಕಿದಕೆಲ್ಲ ॥
ಬರಿದೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಪಾರ್ಥನು ।
ಮರಣ ತಂದಂತಾಯ್ತು ವಿಶ್ವಕೆ ।
ಧರೆಯೊಳಾನು ನಿಮಿತ್ತನಾದೆನೆ ಸರ್ವಸಂಕಟಕೆ ॥ ೩೦೮ ॥

ಹರಿಯು ಪ್ರೀತಿಯೊಳೆನಗೆ ಪೇಳ್ದನು ।
ಪರಿಪರಿ ವಿಭೂತಿಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ದೊರೆಯದಲೆ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಬಂತತ್ಯಾಶೆ ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಹರಿಯೆ ಯೆನಗೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನಿರದೆ ತೋರಿಸೆನುತ್ತ ಹರವನು ।
ಮೆರೆಸಿದೆನು ಕೃಷ್ಣನಲಿ ಕೇಳ್ಕೈ ಮರುಳನಂದದಲಿ ॥ ೩೦೯ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಭೋಕ್ತವ್ಯ ತಪ್ಪಿಸ- ।
ಲರಿಯರ್ಕೈ ಮಾನವರು ನಿಜವಿದು ।
ಬರುವುದಾ ಪರಿ ಬುದ್ಧಿ ನರನಿಗೆ ಕರ್ಮವಶದಿಂದ ॥
ನರನೆ ವಿಶ್ವಕೆ ಮರಣ ತಂದನು ।
ಪರಿಯಲೆನ್ನನು ಲೋಕ ಬೈವುದು ।
ಹರಿಯೆ ನಾನಿದ ತಪ್ಪಿಸುವ ಪರಿಯೇನು ಹೇಳೆನಗೆ ॥ ೩೧೦ ॥

ಹಿಂದೆ ವಾರಿಧಿಮಂಥನವ ಸುರ- ।
ವೃಂದ ಮಾಡಲು ದೊರಕಿತಮೃತವು ।
ಮುಂದೆ ಬಯಕೆಯು ತೀರದಲೆ ಮಂಥನವ ಮಾಡಿದರು ॥
ಬಂದುದಂತದಿ ಕಾಲಕೂಟವು ।
ಯಿಂದು ಪರಿಕಿಸಲದುವೆ ಕಿರಿದೈ ।
ಯಿಂದುಶೇಖರನಿದ್ದನಲ್ಲವೆ ತಿಂದು ತೇಗುವರೆ ॥ ೩೧೧ ॥

ಸುಡುತ ಬರಲದು ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವ ।
ಮೃಡನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು ಹರ್ಷದಿ ।
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ ಪರಿಯು ಬೇರಿಹುದು ॥
ಒಡೆದು ಸರ್ವಾಕಾಶದಲ್ಲೀ ।
ಬಿಡದೆ ವಿಷವಿದು ಭರದಿ ತುಂಬಿತು ।
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲಿದಕೇನುಪಾಯವು ಯಾರು ನುಂಗುವರು ॥ ೩೧೨ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪವು ।
ಧರೆಯೊಳಗ್ನಿಸಹಾಯ ಮಾಡು- ।
ತ್ತಿರುವ ಮಾರುತನಲ್ಲ ಸುಡುತಿಹ ಮಾರುತನೆ ನೋಡು ॥
ಇರುವರಾರು ಸಮರ್ಥರಿದನಾ- ।
ವರಿಸುವರೆ ಮೂಜಗದಿ ಹರಿಯೇ ।
ಸರಿಯೆ ಪ್ರಳಯಾಂತಕನೊಡನೆ ಹೋರಾಡುವುದು ತಿಳಿಯೆ ॥ ೩೧೩ ॥

ನರನು ಕೇಳೀತೆರದ ಶೋಕವ ।
ಭರದಿ ಮಾಡುತ ಸ್ತಬ್ಧನಾದನು ।
ನರಗೆ ಬಾರದು ಹರಿಯ ಮನದಿಂಗಿತವು ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಹರಿಯು ಯಾಕೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನಿರದೆ ನರನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನೀ- ।
ಪರಮ ಗುಹ್ಯವನರಿಯದಾದನು ಪಾರ್ಥನೇನೆಂಬೆ ॥ ೩೧೪ ॥

ಕೊಲುವವನು ನಾನಿಹೆನು ಪಾರ್ಥನು ।
ಕೊಲಿಸಿಕೊಳುವರು ಕುರುಕುಲಜರೀ ।
ಕೊಳಕು ಮೋಹ ವ್ಯಾಪಿಸಿತ್ತೈ ನರನ ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಅಳಿಯ ಬೇಕೀ ಮೋಹವೆನುತಲಿ ।
ನಳಿನನಾಭನು ಮನದಿ ತಂದನು ।
ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡುವರೆ ಪಾರ್ಥಗೀ ಪರಿ ರೂಪ ತೋರಿಸಿದ ॥ ೩೧೫ ॥

ಯಾರು ಯಾರನು ಕೊಲುವನೆಂಬ ವಿ- ।
ಚಾರವನು ತೋರಿದನು ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ಯಾರು ಯಾರನು ಕೊಲದೆ ಕೊಲುವವ ನಾನೆ ಸರ್ವರನು ॥
ಮಾರರಮಣನೀ ತೆರದ ತತ್ತ್ವವ ।
ವೀರಪಾರ್ಥಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು ।
ಬಾರದೀಪರಿ ಮನದಿ ಪಾರ್ಥಗೆ ಭೀತಿ ವ್ಯರ್ಥವದು ॥ ೩೧೬ ॥

ವಕ್ತ್ರಾಣಿ ತೇ ತ್ವರಮಾಣಾ ವಿಶಂತಿ ದಂಷ್ಟ್ರಾಕರಾಲಾನಿ ಭಯಾನಕಾನಿ ।
ಕೇಚಿದ್ವಿಲಗ್ನಾ ದಶನಾಂತರೇಷು ಸಂದೃಶ್ಯಂತೇ ಚೂರ್ಣಿತೈರುತ್ತಮಾಂಗೈಃ ॥ ೨೭ ॥

ನರನು ಪೇಳ್ದನು ತಿರಿಗಿ ಕೃಷ್ಣಗೆ ।
ಹರಿಯೆ ನೋಡೀ ಚಿತ್ರವೊಂದನು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಗಗನದಲಿ ಮೋಡಗಳಡಗುವಂದದಲಿ ॥
ಶಿರಕಿರೀಟವು ಕವಚಸಹಿತಲಿ ।
ಯೆರಡು ದಳದಿಂ ಬರುವ ವೀರರು ।
ಅರೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ನಿನ್ನ ಬಾಯಲಿ ಲಯವ ಹೊಂದಿದರು ॥ ೩೧೭ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕಲ್ಪಾಂತದಲಿ ಯಮ- ।
ನುರುತರದಿ ಕೋಪಿಸುತ ಕೋಪದ ।
ಭರದೊಳಿಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಸ್ವರ್ಗಂಗಳನು ನುಂಗುವನು ॥
ಬರಲು ದೈವಿಕಕೋಪ ಸಂಗ್ರಹ- ।
ವಿರುವ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯ ನಿಮಿಷದೊ- ।
ಳರಿಯದಲೆ ಲಯವಾಗುವುದು ತಾನಿದ್ದ ರಾಷ್ಟ್ರಿನಲಿ ॥ ೩೧೮ ॥

ಇರುವುದೀ ಪರಿ ಕರ್ಮಗತಿ ಬಹು- ।
ಪರಿ ವಿಲಕ್ಷಣ ನೋಡಿದಿಯೊ ನೀ ।
ಧುರಕೆ ಬಂದಿಹ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವು ನಿನ್ನ ಬಾಯೊಳಗೆ ॥
ಹರಿದು ಬೀಳುತ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಿ ।
ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲಿ ಕಾಣೆನು ।
ಹೊರಗೆ ಬಾರದೆ ಲಯವನೈದುವುದೆಲ್ಲಿ ಹೇಳೆನಗೆ ॥ ೩೧೯ ॥

ಪರಿಕಿಸಲು ಕೇಳೊಂಟೆ ಬಾಯಲಿ ।
ಭರದಲಸುಗೆಯ ದೇಂಟು ತಿನುವುದು ।
ಪರಿಯಲೀ ವೀರರನು ನಿನ್ನಯ ಬಾಯಿ ನುಂಗುವುದು ॥
ಶಿರವು ಮುಕುಟವು ದಾಡಿಯೆಂಬುವ ।
ಹರತವಿಹ ಕತ್ತರಿಯ ಮಧ್ಯದಿ ।
ಬರುತ ಚೂರಾಗುವುದು ಮೇಣ್ ಹಿಟ್ಟಾಗಿ ಬೀಳುವುದು ॥ ೩೨೦ ॥

ಮೆರೆವ ಮುಕುಟದ ರತ್ನವೆಲ್ಲವು ।
ಬರುತ ದಂತಾಂತರದಿ ಪುಡಿಪುಡಿ ।
ಯಿರದೆ ಜಿಹ್ವೆಯ ಕೆಳಗೆ ತಳದಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹುದು ॥
ಇರುವುದೈ ದಾಡಿಗಳ ತುದಿಯಲಿ ।
ಸುರಿವ ರಕ್ತದ ಸರಿಗಳಂದದಿ ।
ಬರುವುದೈ ಮನದೊಳಗೆ ಭೀತಿಯು ನೋಡುತೀ ಪರಿಯ ॥ ೩೨೧ ॥

ಯಾರಿರುವರೋ ವೀರರವರ ಶ- ।
ರೀರಪಂಜರಗಳನು ಪ್ರಾಣವ ।
ಹಾರಿಸುತ ಸಂಚಯಿಸಿ ಬೇರಿಟ್ಟಂತೆ ತೋರುತಿದೆ ॥
ಚಾರು ಭಾಗವು ಮಸ್ತಕವು ತಾ- ।
ನಾರಿಸುತ ದಾಡಿಯಲಿ ಕರಕರ ।
ಚೂರು ಮಾಡುತ ಬೇರಿರುವ ಭಾಗವನು ಬಿಟ್ಟೆಯಲಾ ॥ ೩೨೨ ॥

ಏನ ಹೇಳುವುದೀ ಚಮತ್ಕೃತಿ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಶುಷ್ಟಿರ್ದ ಮಾನವ ।
ತಾನೆ ಬಾಯೊಳು ಬಂದು ಮರಣವ ಸ್ವೀಕರಿಪನಲ್ಲೈ ।
ಕಾಣದಲೆ ಯವನನ್ಯ ಮಾರ್ಗವ ।
ತಾನೆ ವದನದ ಮಡುವಿನಲಿ ಬಿ- ।
ದ್ದೀನ ಹೇಳಲಿ ಮುಳುಗುತೇಳುತ ಕಷ್ಟಪಡುವನಲಾ ॥೩೨೩॥

ಸರಸಿಜಾಸನಮುಖ್ಯಸುರವರ- ।
ರಿರದೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ವುರಿವ ಬಹು ವಿಸ್ತರದ ಬಾಯೊಳು ಬಂದು ಬೀಳುವರು ॥
ಇರುವರನ್ಯರು ಕಿರಿಯುವರು ಕೇಳ್ ।
ಬರುತಲೀಚೆಯು ಮುಖದೊಳಡಗುವ- ।
ರರರೆ ಬೀರಿಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಿಂತಲ್ಲೆ ಸಾಯುತ್ತಿರುವು ॥ ೩೨೪ ॥

ಹುಟ್ಟಿರುವ ಜಗವೆಲ್ಲವೈ ತ- ।
ನ್ನಷ್ಟಕೆನೆ ಹಿಡಿದಿಹುದು ವದನದ ।
ನಷ್ಟಕಾರಕ ಹಾದಿಯನು ಪರಮಾತ್ಮ ನೀನಾಗಿ ॥
ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಪ್ಪನಿಂತಿದ ।
ಘಟ್ಟಿಯಿಂದುರೆ ತಿಂದು ಬಿಡುವಿಯೊ ।
ದುಷ್ಟಶಿಷ್ಟವಿಶಿಷ್ಟಭಾವವು ನಷ್ಟ ಪಟ್ಟದಲಾ ॥ ೩೨೫ ॥

ಅರಿತೆನೊಂದೀ ತತ್ತ್ವ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ವರಭಯಂಕರ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಯ ।
ಭರವ ತಪ್ಪಿಸಲಾರಿಗಾಗದು ಚಿತ್ರವೇನೆಂಬೆ ॥
ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ತೆರದಿ ವಿಶ್ವವ ।
ತರಿದು ಬಿಡುವಿಯೊ ಬಾಯೊಳೆಲ್ಲವ ।
ತುರುಕಿಸುವಿಯೋ ಘೋರರಕ್ಕಸನಂತೆ ತೋರುವಿಯೊ ॥ ೩೨೬ ॥

ಯಥಾ ನದೀನಾಂ ಬಹವೋಽಂಬುವೇಗಾಃ ಸಮುದ್ರಮೇವಾಭಿಮುಖಾ ದ್ರವಂತಿ ।
ತಥಾ ತವಾಮೀ ನರಲೋಕವೀರಾ ವಿಶಂತಿ ವಕ್ತ್ರಾಣ್ಯಭಿವಿಜ್ವಲಂತಿ ॥ ೨೮ ॥

ಧರೆಯೊಳು ಮಹಾನದಿಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಹರಿದು ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾಹರೂಪದಿ ।
ಭರದಿ ಬಂದಾ ಕಡಲ ಸೇರುವುವಲ್ಲವೇ ನಿಜದಿ ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ಜಗವೆಲ್ಲ ವೋಡುತ ।
ಬರುತ ನಿನ್ನಯ ಬಾಯ ಸೇರ್ವುದು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಬರುತಲಿ ಸೇರ್ವುದೈಯದನೆ ॥೩೨೭॥

ಇರುವುದಚ್ಚರಿ ನೋಡು ಜಗದೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಪ್ರಾಣಿವ್ರಾತವೆಲ್ಲವು ।
ಬರುವುವಾಯುರ್ಮಾರ್ಗದಲಿ ದಿನರಜನಿಯೆಣಿಸದಲೆ ॥
ನಿರುತವೀಪರಿ ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಿಸುತ ।
ಬರುತ ನಿನ್ನಯ ಬಾಯ ಸೇರ್ವುವು ।
ತ್ವರಿತದಲಿ ಪರ್ವಣಿಯ ಸಾಧಿಪ ಭರದೊಳಿರುವುವಿವು ॥ ೩೨೮ ॥

ಯಥಾ ಪ್ರದೀಪ್ತಂ ಜ್ವಲನಂ ಪತಂಗಾ ವಿಶಂತಿ ನಾಶಾಯ ಸಮೃದ್ಧವೇಗಾಃ ।
ತಥೈವ ನಾಶಾಯ ವಿಶಂತಿ ಲೋಕಾಸ್ತವಾಪಿ ವಕ್ತ್ರಾಣಿ ಸಮೃದ್ಧವೇಗಾಃ ॥ ೨೯ ॥

ಉರಿಯಲಾ ದಾವಾಗ್ನಿ ಪರ್ವತ- ।
ದರಿಯೊಳಿರುವ ಪತಂಗವೆಲ್ಲವು ।
ಬರುತ ತುತ್ತಾಗುವುವು ಸ್ವಾಹಾಕಾರವಗ್ನಿಯಲಿ ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚಯಗಳು ।
ಬರುಬರುತ ವಿಕರಾಳಮುಖದಲಿ ।
ಮರಣ ಪಡೆವುವು ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮೀಭೂತವಾಗುವುವು ॥೩೨೯॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದಿ ।
ಬರುತ ಬಾಯನು ಸೇರಿದವರ್ಕೆ ।
ಯರಿಯಲೆಂತು ವಿನಾಶವನು ಪಡೆದೆಲ್ಲಿ ಪೋಗುವರೊ ॥
ಅರಿಯಲಾರೆನು ನಾಮರೂಪವ- ।
ನರಿಯಲಾರೆನು ಗಣನಸಂಖ್ಯೆಯ ।
ನರಿವೆನೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ನೀನೆ ಕೃತಾಂತನಾಗಿರುವಿ ॥ ೩೩೦ ॥

ಲೇಲಿಹ್ಯಸೇ ಗ್ರಸಮಾನಃ ಸಮಂತಾಲ್ಲೋಕಾನ್ ಸಮಗ್ರಾನ್ ವದನೈರ್ಜ್ವಲದ್ಭಿಃ ।
ತೇಜೋಭಿರಾಪೂರ್ಯ ಜಗತ್ಸಮಗ್ರಂ ಭಾಸಸ್ತವೋಗ್ರಾಃ ಪ್ರತಪಂತಿ ವಿಷ್ಣೋ ॥ ೩೦ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲಹ ।
ಹರಿದು ತಿಂದರು ಹಸಿವೆ ತೀರದ ।
ಪರಿಯ ತವ ಜಠರಾಗ್ನಿ ಯೆಷ್ಟು ಪ್ರದೀಪ್ತವಿಹುದರಿಯೆ ॥
ಜ್ವರದಿ ಪೀಡಿತನಾದ ರೋಗಿಯು ।
ಜ್ವರವು ಪರಿಹರಿಸಿರಲು ತದನಂ- ।
ತರಕೆ ತಾರ್ತಾರೆಂದು ಸರ್ವವ ನುಂಗುವಂದದಲಿ ॥ ೩೩೧ ॥

ಹರಿಯೆ ದುಷ್ಕಾಲದ ಭಿಕಾರಿಯ ।
ತೆರದಿ ವಿಶ್ವವನೆಲ್ಲ ತಿಂದರು ।
ಹರಿಯದೆಂತೀ ಹಸಿವೆ ನಿನ್ನದು ಹೇಳು ಯೆನಗಿದನು ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ತಾರ್ತಾರೆನುತಲಾ ।
ಭರದಿ ನಾಲಿಗೆ ನೆಕ್ಕಿ ಕುಣಿಸುವಿ ।
ಯಿಹುವುದೇನ್ನೈ ಮುಂದೆ ಜಗವಿದು ನಾಶವಾಯಿತಲಾ ॥೩೩೨॥

ನಿನ್ನ ಜಠರಾಗ್ನಿಯ ಪ್ರದೀಪ್ತತೆ- ।
ಯನ್ನು ನೋಡಚ್ಚರಿಯು ಪುಟ್ಟಿತು ।
ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ನಿನ್ನಯ ಹಸಿವೆಮಹಿಮೆಯನು ॥
ವಿಷ್ಣು ಕಡಲನು ಗುಟುಕವೊಂದರ- ।
ಲಿಸ್ನ ಕುಡಿವುದಶಕ್ಯವೇನ್ನೈ ।
ಪೂರ್ಣವಿಂಧ್ಯಾಚಲವನೊಂದೇ ತುತ್ತ ಮಾಡುವಿಯೊ ॥೩೩೩॥

ತೋರುವೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲವ ।
ಚೂರ ಗೈವಿಯೊ ದಾಡಿಮಧ್ಯದಿ ।
ಚಾರುದಶದಿಶೆಗಳನು ನುಂಗುವ ಪರಿಯುತೋರುವುದು ॥
ಯಾರಿಗುಸುರಲಿ ನೀನು ಸರ್ವಪ್ರ- ।
ಕಾರದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶ ನೆಕ್ಕುವ ।
ಪೋರೆಯಿದು ತೋರುವುದು ಘೋರವು ಕ್ರೂರ ವಿಕರಾಳ ॥ ೩೩೪ ॥

ಬೆಳೆವನ್ನೈ ಭೋಗದಲಿ ಕಾಮನು ।
ಜ್ವಲನವಾಪರಿಯಿಂಧನದಲಾ ।
ತಿಳಿಯಲೀ ಪರಿ ತಿಂದುತಿಂದೀ ಹಸಿವೆಯೇರಿಹುದು ॥
ಇಳೆ ಸಮೂಲ ಸಮಸ್ತ ನಿನ್ನಯ ।
ಹೊಳೆವ ಬಾಯೊಳು ಸಿಲುಕೆ ಗಂಟಲ- ।
ದೊಳಗೆ ನೀ ತುರುಕಿಸುವಿ ತೃಪ್ತಿಯು ಬಾರದೈ ನಿನಗೆ ॥ ೩೩೫ ॥

ಉರಿವ ದಾವಾನಲನ ಜ್ವಾಲೆಗೆ ।
ಬರುವುದೇ ಸರಿಜೋಡಿ ಕವಡಿಯು ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ಬಾಯಿಯೊಂದೇ ಬಹುಭಯಂಕರವು ॥
ಇರುವುದಾ ನಾಲಿಗೆಯ ತುದಿಯಲಿ ।
ಮೆರೆವ ತ್ರಿಭುನವೆಲ್ಲ ನಿಂತಿಹು- ।
ದರರೆ ಮಿಕ್ಕಿಹ ಬಾಯಿಗಳು ರಂಜಿಪುವಸಂಖ್ಯಾಕ ॥ ೩೩೬ ॥

ಹರಿಯ ತ್ವದ್ವದನಗಳಿಗೆಲ್ಲಕೆ ।
ತರುವುದೆಲ್ಲಿಂ ತ್ರಿಭುವನಂಗಳ ।
ತಿರಿಗಿ ನೀನಿವುಗಳಿಗೆ ಹೊಸಲೋಕಗಳ ನಿರ್ಮಿಸೆಲಾ ॥
ಗಿರಿಗೆ ದಾವಾನಲನು ಹತ್ತಲು ।
ಹರಿಣಗಳು ದರಿಯೊಳಗೆ ಸಿಲುಕುವ ।
ಪರಿಯಿದಾಯಿತು ಜಗಗಳೆಲ್ಲವು ಸಿಲುಕಿ ನಿನ್ನೊಳಗೆ ॥ ೩೩೭ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ಜಗಕೆ ಪಾಲಕ- ।
ನಿರುಪಿಯೆಂಬೀ ಮಾತು ತಪ್ಪಿತು ।
ಮೆರೆವುದೀ ತವ ವಿಶ್ವರೂಪವು ಜಗಕೆ ಸಂಹರ್ತೃ ॥
ಇರುವುವಥವಾ ಜಗಗಳೈ ಜಲ- ।
ಚರಗಳು ಕಣಾ ಹಿಡಿಯುವರೆ ನೀ- ।
ನಿರದೆ ವದನದ ಕಾಲಪಾಶವ ಪಸರಿಸಿರುವಿಯಲಾ ॥ ೩೩೮ ॥

ನಿನ್ನದೀ ಪರಿ ವಿಶ್ವರೂಪವಿ- ।
ದೆನ್ನದಲೆ ಜ್ವಾಲೆಯ ಒಲೆಯಿದೆಂ- ।
ದೆನ್ನುವೆನು ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು ॥
ನಿನ್ನಯೀ ವದನಗಳ ವದನಗ- ।
ಳೆನ್ನುವರು ಯಾರಿಹರು ಜಗದಲಿ ।
ನಿನ್ನವೀ ವದನಗಳು ಲಾಕ್ಷಾಗೃಹಗಳುರಿಯುವುವು ॥ ೩೩೯ ॥

ಜ್ಞಾನವಿರುವುದೆ ಪ್ರಖರದಹನಕೆ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಳ ತಾಂ ಸುಡುವೆನೆಂಬುದು ।
ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲು ಪ್ರಾಣವೆ ನಾಶವಾಗುವುದು ॥
ಜ್ಞಾನವಿರುವುದೆ ಶಸ್ತ್ರಖಡ್ಗಕೆ ।
ತೀಕ್ಷ್ಣಧಾರೆಯು ಸರ್ವಜೀವಕೆ ।
ಹಾನಿ ತರುವೆನೆನುತ್ತ ನೋಷ್ಕೈ ದೇವ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೩೪೦ ॥

ಸೇವಿಸಲು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ।
ಸಾವೆನುತ ವಿಷಕರವಿರುವುದೇ ।
ದೇವದೇವನೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಖರತೆ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯುವುದೆ ॥
ದೇವ ನಿನ್ನೀಇಚ್ಛೆಯ ಮುಖದಲೇ ।
ಸಾವ ಕಾಂಬುದು ಜಗವಿದೆಲ್ಲವು ।
ಭಾವಿಸಲು ನೀ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನಲ್ಲವೇ ಜಗದಿ ॥ ೩೪೧ ॥

ಪರಿಯಿದಾದರೆ ಜಗವನೆಲ್ಲವ ।
ಒರಿದೆ ನೀ ಸಂಹಾರಮಾಡುವ ।
ಪರಿಯನರಿಯೆನು ಗೂಢವಿಹುದೈ ನಿನ್ನದೀಕೃತಿಯು ॥
ತೊರೆದೆನೆನ್ನಯ ಪ್ರಾಣದಾಶೆಯ ।
ಹರಿಯೆ ನೀ ಮುಚ್ಚಿಡದಲೆಲ್ಲವ- ।
ನರುಹ ಬೇಕೈ ಯೆನಗೆ ಭಯಸಂಕೋಚಗಳ ಪಡದೆ ॥೩೪೨॥

ಎಷ್ಟು ನೀನೀ ಘೋರರೂಪವ ।
ಸಿಟ್ಟನಿಂ ವರ್ಧಿಸುವಿ ತಿಳಿಯದು ।
ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕನೆಂಬ ಬಿರುದನು ಬಿಟ್ಟಿ ನೀನಿಂದು ॥
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದಲೆ ನಿನ್ನ ಬಿರುದನು ।
ಥಟ್ಟನಿದನಾವರಿಸು ನಾ ಕಂ- ।
ಗೆಟ್ಟು ಬೇಡುವೆನೆನ್ನನಾದರು ಕಾಯೊ ನೀ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩೪೩ ॥

ಆಖ್ಯಾಹಿ ಮೇ ಕೋ ಭವಾನುಗ್ರರೂಪೋ ನಮೋಽಸ್ತು ತೇ ದೇವವರ ಪ್ರಸೀದ ।
ವಿಜ್ಞಾತುಮಿಚ್ಛಾಮಿ ಭವಂತಮಾದ್ಯಂ ನ ಹಿ ಪ್ರಜಾನಾಮಿ ತವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಮ್ ॥ ೩೧ ॥

ವೇದವೇದ್ಯನೆ ತ್ರಿಭುವನೈಕನೆ ।
ಯಾದಿಮೂರುತಿ ವಿಶ್ವವಂದ್ಯನೆ ।
ಸಾದರದಿ ನಾ ಮಾಳ್ಪೆ ನಿನಗೆ ವಿನಂತಿಯೊಂದೀಗ ॥
ಆದರದೊಳೀ ತೆರದಿ ಹೇಳುತ ।
ಪಾದಕೆರಗಿದನಾ ಧನಂಜಯ ।
ಮೋದದಿಂದೀ ಪರಿಯ ವಚನವನಾಡಿದನು ಮುಂದೆ ॥೩೪೪॥

ಯಾರು ನೀನೈ ಯೇತಕೀಪರಿ ।
ಘೋರಜ್ವಾಲಾಕಾರ ಮೋರೆಗ- ।
ಳಾರಭಟದಿಂ ಭಾರಿಧೈರ್ಯದಿ ಧಾರಣವ ಮಾಳ್ಪೆ ॥
ಕ್ರೂರನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರಗಳ ಹಸ್ತದಿ ।
ಧಾರಣವನೇತಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದಿ ।
ಯಾರಿಗೈ ಕಣ್ಗಳ ವರಾರಿಸಿ ಭೀತಿ ತೋರಿಸುವಿ ॥ ೩೪೫ ॥

ಈ ವಿನಂತಿಯ ಕೇಳು ಶ್ರೀಹರಿ ।
ದೇವರಿಂಗಧಿದೇವ ನೀನೇ ।
ಸಾವಧಾನದಿ ಪೇಳ್ವುದುತ್ತರ ಮೋದದಿಂದೆನಗೆ ॥
ದೇವ ನಿನಗಾರಾಧಿಸಿದೆನೈ ।
ಭಾವಭಕ್ತಿಯಲೀನ ಹೇಳಲಿ ।
ಯಾವಿಭೂತಿಯನೆಲ್ಲ ತೋರಿಸು ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ೩೪೬ ॥

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಕೋಪದಲಿ.ಕೆಂಡದ ।
ಪರಿಯ ನೀನೇತಕ್ಕೆ ಧರಿಸುವಿ ।
ಮೆರೆವ ಗಗನಕೆ ಮಹನೆನಿಸಿ ಬಾಯ್ಯಾಕೆ ಪಸರಿಸುವಿ ॥
ಸರಿಯೆ ನೀ ದಾರುಣಕೃತಾಂತನ ।
ಪರಿಯಲೀ ಜಗ ನಾಶಮಾಳ್ಪುದು ।
ಧರಿಸಿದೆಯೊ ನೀನುಗ್ರರೂಪವ ಹೇಳುವೇನಿಹುದು ॥ ೩೪೭ ॥

ಹರುಷಶಾಂತಿಯು ಮನದೊಳಾಗುವ ।
ಪರಿಯೆನುತಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದೆ ।
ಹರಿಯೆ ತೋರಿಸು ವಿಶ್ವರೂಪವೆನುತ್ತ ಹಠ ಹಿಡಿದೆ ॥
ಅರಿಯಲೀ ಪರಿಯಾಯ್ತು ನೀನೀ ।
ತೆರದ ಮೂಲೋಕಗಳ ಬೆದರಿಪ ।
ವರಭಯಂಕರರೂಪವನು ಧರಿಸಿದೆಯೊ ಹೇ ಸ್ವಾಮಿ ॥೩೪೮॥

ಅರುಹ ಬೇಕೀ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗು- ।
ತ್ತರವ ಪ್ರೇಮದಿ ದೇವ ನಿನ್ನಯ ।
ಶರಣೆಯಲ್ಲವೆ ಹರಣವನು ನೀ ಮಾಳ್ಪುದೇನುಚಿತ ॥
ಹರಿಯು ಕೇಳುತ ನುಡಿದನುತ್ತರ- ।
ವಿರುವುದೇನಿವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ನಿನ- ।
ಗರುಹುವೆನು ನಾನಾರು ಧರಿಸಿದೆನೇತಕೀ ರೂಪ ॥ ೩೪೯ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಕಾಲೋಽಸ್ಮಿ ಲೋಕಕ್ಷಯಕೃತ್ಪ್ರವೃದ್ಧೋ ಲೋಕಾನ್ ಸಮಾಹರ್ತುಮಿಹ ಪ್ರವೃತ್ತಃ ।
ಋತೇಽಪಿ ತ್ವಾಂ ನ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಸರ್ವೇ ಯೇಽವಸ್ಥಿತಾಃ ಪ್ರತ್ಯನೀಕೇಷು ಯೋಧಾಃ ॥ ೩೨ ॥

ನರನೆ ನಾ ನಿಜವಾಗಿ ಕಾಲನೆ ।
ಯಿರುವುದೆನ್ನಿಚೆಯು ಕಣಾ ಸಂ- ।
ಹರಿಸ ಬೇಕೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವನೊಂದೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ॥

ಧರಿಸಿದೆನು ನಾನಾದಕಾರಣ ।
ವರಭಯಂಕರ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನರೆಘಳಿಗೆಯಲಿ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವ ನುಂಗಿ ಬಿಡುವೆನಲಾ ॥ ೩೫೦ ॥

ಬೆರಗಿದನು ನರ ಕೇಳುತಾ ನುಡಿ ।
ಯರರೆ ಘಾತವಿದಾಯ್ತು ಲೋಕಕೆ ।
ಬರಿದೆ ನಾನೀ ಸಂಕಟವನೇತಕ್ಕೆ ಕರೆದೆನಲಾ ॥
ಅರಿಯಲಾರೆನು ಹರಿಯ ಮಹಿಮೆಯ ।
ಬರಿದೆ ಹರಿಯನು ಹರಸಿ ಹಾಡಿದೆ ।
ಹರಹರಾ ಸಂಕಟವಿದೆನುತಲಿ ಪಾರ್ಥ ಮರುಗಿದನು ॥ ೩೫೧ ॥

ನರನು ಹರಿಯ ಕಠೋರಭಾಷಣ- ।
ಕಿರದೆ ಬೆದರುವನೆಂದು ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಮರಳಿ ತಾನಾಶ್ವಾಸನವನಿತ್ತನು ಧನಂಜಯಗೆ ॥
ನಿರುತವಚನವೆ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆ ।
ಹರಣವಿಹುದೇ ಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ ।
ಧರೆಯೊಳವರನು ಸುಡದು ಲಾಕ್ಷಾಗೃಹದ ರೂಪವಿದು ॥ ೩೫೨ ॥

ಹೇಳಿದಾವಚನವನು ಪಾರ್ಥನು ।
ಕೇಳಿ ನಿಜಮನದೊಳಗೆ ಸಂತಸ ।
ತಾಳಿದ ಮಹಾಮಾರಿ ಕೈಯಿಂ ತಪ್ಪಿದೆವು ಯೆನುತ ॥
ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಭಗವಂತನಾಹರಿ ।
ಹೇಳುತಿಹ ವಚನಗಳನೆಲ್ಲವ- ।
ನಾಲಿಸಲಿಕಾರಂಭಿಸಿದನೈ ಸಾವಧಾನದಲಿ ॥ ೩೫೩ ॥

ಹರಿಯು ಪುನರಪಿ ನುಡಿದನೀಪರಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳ್ಗೈ ಪಾಂಡುನಂದನ- ।
ರಿರುವರೆನ್ನವರೆಂದು ನಂಬಲು ಬೇಕು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಹೊರತು ಪಾಂಡವರನ್ಯರೆಲ್ಲರ- ।
ನರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ನುಂಗುವರೆ ತ- ।
ತ್ಪರನು ನಾನಾಗಿಹೆನು ಬೆದರುವುದೇಕೆ ಕೌಂತೇಯ ॥೩೫೪॥

ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಘೋರಬೆಂಕಿಯೊ- ।
ಳಿಳಿಸಿದರೆ ಬೆಣ್ಣೆಯನು ಸುಡದಲೆ ।
ವುಳಿವುದೇನೈ ಸೈನ್ಯವೀಪರಿ ನಾಶವಾಗುವುದು ॥
ತಿಳಿಯು ನೀನೀ ಗುಹ್ಯತತ್ತ್ವವ ।
ಪ್ರಳಯವಿಹುದೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲಕೆ ।
ಗೆಳೆಯನೈ ಪಾಂಡವರು ಕಾಯುವೆನವರ ಸಂತತದಿ ॥೩೫೫॥

ವ್ಯರ್ಥ ಮೆರೆವುದು ಸೈನ್ಯಸಾಗರ- ।
ವ್ಯರ್ಥವೇ ಚತುರಂಗ ಬಲವ ಸ- ।
ಮಸ್ತರಥಿಯತಿರಥಮಹಾರಥರನ್ನು ನುಂಗುವೆನು ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಚತುರಂಗಬಲಸಂ- ।
ಪತ್ತಿಮದದಲಿ ಕಾಲನನು ಕೆಣ- ।
ಕುತ್ತ ತಮ್ಮ ವಿನಾಶ ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು ॥ ೩೫೬ ॥

ಅರುಹಲೆಂತೀ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವು ।
ಬರಿದೆ ಗರ್ವವ ಕೊಚ್ಚುತಿರುವುದು ।
ಶಿರದಿ ಹೊಡೆವೆವು ಯಮನನೆಂಬರು ಶೌರ್ಯಮದಯುತರು ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ಸೈನ್ಯ ತಮ್ಮೊಳು ।
ಭರದಿ ಮಾತಾಡುವುದ ಕೇಳ್ಗೈ ।
ವಿರಚಿಪೆವು ಪ್ರತಿಸೃಷ್ಟಿ ಮುರಿವೆವು ದಾಡೆಗಳ ಯಮನ ॥ ೩೫೭ ॥

ಧರೆಯನೆಲ್ಲವ ನುಂಗುವೆವು ಸಂ- ।
ಹರಿಸುವೆವು ಭುವನಗಳನೆಲ್ಲವ- ।
ನುರುಪಿ ಬಿಡುವೆವು ಗಗನ ಮೇಲಿಂ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದಿಯ ॥
ಶರಗಳಿಂದಲೆ ವಾಯುವನ್ನಾ- ।
ವರಿಸಿ ಹಿಡಿವೆವು ಶಸ್ತ್ರಕಿಂ ಮಿಗಿ- ।
ಲಿರುವ ವಚನಂಗಳಲಿ ನುಡಿಯುವರವರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ॥ ೩೫೮ ॥

ಇರುವುವೀವಚನಗಳು ವೈಶ್ವಾ- ।
ನರನ ಹಿಂಮೆಟ್ಟುವುವು ದಾಹದೊ- ।
ಳಿರುವುವುತ್ಕಟ ಕಾಲಕೂಟಕ್ಕಿಂತ ಕಟುತೆಯೊಳು ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ವೀರಸೈನ್ಯದ ।
ಹರುಷಮದಸಂಯುತದ ವಚನಗ- ।
ಳಿರುವುವಿವು ಬಡಬಡಗಳಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯೇನಿಲ್ಲ ॥ ೩೫೯ ॥

ತೋರುವುವು ಗಂಧರ್ವನಗರದ ।
ಚಾರುತೆರೆಗಳ ತೆರದೊಳಥವಾ ।
ತೋರುವುವು ಬಾಂದುಗಳೆ ಮಳಲಿನ ಪೊಳ್ಳು ವಚನವಿವು ॥
ವೀರರಿವರೀ ಗೋಡೆಮೇಲಿನ ।
ಚಾರು ರಂಗಿತ ಚಿತ್ರಗಳ ಪರಿ ।
ಯೂರುಗಳ ಮುಳುಗಿಸುವುದೇ ಮೃಗಜಲದ ಪೂರವಿದು ॥೩೬೦॥

ಅರಿವೆಯಿಂ ಮಾಡಿರ್ದ ಸರ್ಪದ ।
ಗರಳಭಯವೇನುಂಟು ಬಹುಸಿಂ- ।
ಗರಿಸಿ ಗೊಂಬೆಯನಿಟ್ಟರೇನೈ ಫಲವು ಬರುತಿಹುದು ॥
ಆರಿಯಲೀ ಪರಿ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವು ।
ಮರಣಮುಖವನು ಹೊಕ್ಕಿಹರಲ್ಲೈ ।
ಯರಿಯರಿವರೀಪರಿಯ ದುರ್ಮದದಿಂದ ತುಳುಕುವರು ॥ ೩೬೧ ॥

ತಸ್ಮಾತ್ತ್ವಮುತ್ತಿಷ್ಠ ಯಶೋ ಲಭಸ್ವ ಜಿತ್ವಾ ಶತ್ರೂನ್ ಭುಂಕ್ಷ್ವ ರಾಜ್ಯಂ ಸಮೃದ್ಧಮ್ ।
ಮಯೈವೈತೇ ನಿಹತಾಃ ಪೂರ್ವಮೇವ ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರಂ ಭವ ಸವ್ಯಸಾಚಿನ್ ॥ ೩೩ ॥

ಯಾವ ಬಲದಲಿ ದೇಹಚೇಷ್ಟೆಯು ।
ಭೂವಲಯದಲ್ಲಾಡುವರೊ ತ- ।
ಜ್ಜೀವಚೈತನ್ಯಬಲ ಮೊದಲಲಿ ಗ್ರಾಸಿಸಿಹೆ ನಾನು ॥
ಈ ವಸುಧೆಯಲಿ ಕೂಡಿರುವ ಸೈ- ।
ನ್ಯಾವಳಿಯು ಹುಲುಗೊಂಬೆಗಳು ನಿ- ।
ರ್ಜೀವಗಳು ಸೂತ್ರದಲಿ ನಾನಾಡಿಸುವ ಪರಿ ನೋಡು ॥ ೩೬೨ ॥

ಕುರುಪತಿಯು ಕೇಳಾದಿನದ ದಳ ।
ಪರಿಕಿಸಿದರುಕ್ಷೃಷ್ಟವಿತ್ತೈ ।
ಯಿರುವುದಾ ದಳವಿಂದಿನಲಿ ಹತವೀರ್ಯವೆನ್ನಿಂದ ॥
ಧುರದೊಳೀ ಹೆಣಗಳ ಪ್ರವಾಹವು ।
ಬರುತ ನಿಂತಿದೆ ವ್ಯರ್ಥವೆಲ್ಲವು ।
ನರನೆ ನೀನೇಳೀಗ ಕದನಕೆ ಬದ್ಧಕಂಕಣನು ॥ ೩೬೫ ॥

ನರನೆ ಕುಣಿಸುವ ಸೂತ್ರವೆಲ್ಲವು ।
ಹರಿಯೆ ನೆಲದಲಿ ಬೀಳ್ವವಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಗೊಂಬೆಯಲಿ ಚೈತನ್ಯ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮುರಿದು ಹಾಕಲು ವೇಳೆ ಹಿಡಿವುದೆ ।
ಯಿರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಸೈನ್ಯವನು ಕ- ।
ತ್ತರಿಸ ಬಹುದೈ ಕಠಿಣವೇನಿದು ನಿನಗೆ ಕೌಂತೇಯ ॥೩೬೩॥

ಧರೆಯೊಳೊರ್ವನೆ ಪಾರ್ಥನಿಂತೀ- ।
ಕುರುಪತಿಯು ಸೇನೆಯನು ಗೆಲಿದನು ।
ಮೆರೆಯಲೀ ಪರಿ ಕೀರ್ತಿ ತ್ರಿಜಗದಿ ನಿನ್ನದೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಬರಿದೆ ಕೀರ್ತಿಯ ಮಾತಿದಲ್ಲೈ ।
ಧರೆಯ ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಕೈವಶ ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಸಂಶಯ ಹರಿದು ನೀನೇಳು ॥ ೩೬೬ ॥

ತ್ವರಿತದಲಿ ನೀನೇಳು ಯುದ್ಧಕೆ ।
ಮರೆತೆಯಾ ಗೋಗ್ರಹಣಸಂಗತಿ ।
ಕುರುಪತಿಯ ಸೈನ್ಯದಲಿ ಬಿಟ್ಟಾ ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವನು ॥
ಕಿರಿವಿರಾಟನ ಕುವರನುತ್ತರ- ।
ನಿರುವನೈ ರಣಹೇಡಿಯುವನಿಂ ।
ಹರಿಸಿದಿಯಲಾ ಶತ್ರುಗಳ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನು ॥ ೩೬೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವು ।
ಮರಣಮುಖವಾಗಿಹುದು ಮೊದಲೇ ।
ಯಿರುವೆ ನೀನು ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರನು ಬೇಡ ಸಂದೇಹ ॥
ಭರದಿ ನೀನೇರುತ್ತ ರಥದಲಿ ।
ಧರಿಸಿ ಗಾಂಡೀವವನು ಕೈಯಲಿ ।
ಕುರುಕುಲಾಂತಕನಾಗು ಕೀರ್ತಿಧ್ವಜವನೇರಿಸೆಲಾ ॥ ೩೬೭ ॥

ದ್ರೋಣಂ ಚ ಭೀಷ್ಮಂ ಚ ಜಯದ್ರಥಂ ಚ ಕರ್ಣಂ ತಥಾನ್ಯಾನಪಿ ಯೋಧವೀರಾನ್ ।
ಮಯಾ ಹತಾಂಸ್ತ್ವಂ ಜಹಿ ಮಾ ವ್ಯಥಿಷ್ಠಾ ಯುಧ್ಯಸ್ವ ಜೇತಾಸಿ ರಣೇ ಸಪತ್ನಾನ್ ॥ ೩೪ ॥

ಸುರನದೀಸುತ ಭೀಷ್ಮನಿಚ್ಛಾ- ।
ಮರಣಿ ಸಾಯುವನೆಂತು ರಣದಲಿ ।
ಒರಿದೆ ನೀನೀ ಚಿಂತೆ ಮಾಡದಿರೈ ಧನಂಜಯನೆ ॥
ಗರುಡಿಯಾಚಾರಿಯನು ದ್ರೋಣನು ।
ಗುರುವ ಸೋಲಿಪುದೆಂತು ನೀನೀ ।
ಪರಿಯ ಸಂಶಯ ತಾಳದಿರು ಕೌಂತೇಯ ನಿಜವಾಗಿ ॥೩೬೮॥

ಬೇರೆ ನಾಮಾಂಕಿತರಿರುವ ದಳ- ।
ವೀರರನು ಮನ್ನಿಸದಲೇಳೈ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಿವರಂಜಿಕೆಯು ನಿನಗೇಕೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೩೬೯ ॥

ರೂಢಿಪತಿಕೌರವನ ಸೈನ್ಯವು ।
ಗೋಡೆಮೇಲಿನ ಚಿತ್ರದೋಲಿಹು- ।
ದಾಡಲೇನದನರಿವೆತುಂಡಿಲಿ ಮಾಸ ಬಹುದಲ್ಲೈ ॥

ವೀರನಿಹನು ಜಯದ್ರಥನು ಸಂ- ।
ಹಾರ ಮಾಡುವುದೆಂತು ಯೆಂಬ ವಿ- ।
ಚಾರ ಮಾಡಲು ಬೇಡ ನಿನಗಿದ ಸುಲಭ ಮಾಡಿಹೆನು ॥

ಕಾಡುವರೆ ರಣರಂಗದಲಿಯೋ- ।
ಡಾಡುವುದು ನಿಜ ಭಾಸವಲ್ಲವೆ ।
ನೋಡು ನಾನಿದನೆಲ್ಲ ಮೊದಲೇ ನುಂಗಿ ಬಿಟಿ ಹೆಸು ॥ ೩೭೦ ॥

ಸೇನೆಯೆಲ್ಲವನೆನ್ನ ಬಾಯುಲಿ ।
ನೀನೆ ನೋಡಿದಿ ಯೆಂತ ಪೇಳ್ವೈ ।
ಹಾನಿಯಾಯ್ತಾಯುಷ್ಯವಾಗಲೆ ಸೇನೆಗಿದಕೆಲ್ಲ ॥
ಏನ ನೋಡುವಿ ರಣದಿ ಕೂಡಿಹ ।
ಸೇನೆಯೆಲ್ಲವು ತೊಗಟೆಯಲ್ಲವೆ ।
ಹೀನಚೈತನ್ಯರು ಕಣಾ ನಿನಗೇನ ಮಾಡುವರು ॥ ೩೨೧ ॥

ನರನೆ ಬೇಗದೊಳೇಳು ಯುದ್ಧಕೆ ।
ಮರಣವುಬಿದಲಿ ಮೊದಲೆ ಸಿಕ್ಕಿ- ।
ರ್ದರಿಸಮೂಹವ ನೀನು ಸಂಹರಿಸೈ ಧನಂಜಯನೆ ॥
ಬರಿದೆ ಶೋಕವ ಮಾಡದಿರು ನೀ- ।
ನಿರುವಿ ಮತ್ಕ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನು ।
ಧುರವ ಗೆಲ್ದು ದಿಗಂತಕೀರ್ತಿಯ ಘಳಿಸು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೨೨ ॥

ಎತ್ತಿ ಕಡ್ಡಿಯನೊಂದೆ ಹಸ್ತದಿ ।
ಯೊತ್ತಿ ಮುರಿಯುವ ತೆರದಲೀ ಪ್ರ- ।
ತ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಮೊತ್ತವನು ನೀ ಕತ್ತರಿಸು ತಥ್ಯವಿದು ॥
ಸತ್ತಿಹುದು ಪತ್ಯ್ರಾದಿಸೈನ್ಯ ನಿ- ।
ಮಿತ್ತಮಾತ್ರವೆ ನೀನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬಿತ್ತರಿಸಲಾನೆಂತು ವಿಸ್ತೃತವಹುದು ತ್ವತ್ಕೀರ್ತಿ ॥ ೩೨೩ ॥

ವೈರವನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮಾಡುವ ।
ವೀರರನು ನಾ ಹಿಡಿದಿಹೆನು ಸಂ- ।
ಹಾರವನು ಮಾಡಿಹೆನು ನಿನಗಂಜಿಕೆಯೆ ಬೇಡೀಗ ॥
ಧಾರುಣಿಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸುಖವನು ।
ಸೇರಿಯುಪಭೋಗವನು ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಭೂರಿ ಭಾಗ್ಯವು ನಿನ್ನದಿರುವುದು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೨೪ ॥

ನಿರುತವುನ್ಮತ್ತರು ಜಗದೊಳತಿ- ।
ದುರುಳರೈ ಬಲಸಂಯುತರು ನಿಮ- ।
ಗಿರದೆ ವಿಷ ಹಾಕಿರುವ ಬಾಂಧವರನ್ನು ನಾ ಮೊದಲೆ ॥
ಅರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಕೊಂದಿಹೆನು ನಿನ- ।
ಗಿರುವುದೇ ಸಂಶಯವು ಯಿದರಲಿ ।
ಧರೆಯೊಳೀ ವಿಜಯವನೆ ದೊರಕಿಸಿ ವಿಜಯ ನೀನಾಗು ॥ ೩೨೫ ॥

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ--

ಏತಚ್ಛ್ರುತ್ವಾ ವಚನಂ ಕೇಶವಸ್ಯ ಕೃತಾಂಜಲಿರ್ವೇಪಮಾನಃ ಕಿರೀಟೀ ।
ನಮಸ್ಕೃತ್ವಾ ಭೂಯ ಏವಾಹ ಕೃಷ್ಣಂ ಸಗದ್ಗದಂ ಭೀತಭೀತಃ ಪ್ರಣಮ್ಯ ॥ ೩೫ ॥

ಧರಣಿಪತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗೀಪರಿ ।
ಯರುಹಿದನು ಸಂಜಯನು ಮೋದದಿ ।
ಯಿರುವನಲ್ಲೈ ಕುರುಡ ಪೂರ್ಣಮನೋರಥೇತರನು ॥
ಮರಳಿ ಕುರುಭೂಪಾಲಗೆಂದನು ।
ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ಸತ್ಯಲೋಕದಿ ।
ಹೊರಟು ಗಂಗಾನದಿಯು ಖಳಖಳನಾದ ಮಾಳ್ಪಂತೆ॥೩೨೬॥

ಹರಿಯು ಬಹುಗಂಭೀರನಾದದಿ ।
ನರನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿದನಲಾ ।
ಶರಧಿಮಥನದಿ ಮಂದರಾಚಲ ಗರ್ಜಿಸುವ ತೆರದಿ ॥
ಸುರಿಯುತಿರೆ ಮಳೆ ಗಗನದಿಂ ಘೋ- ।
ರ್ಗರೆವ ಮೇಘನಿನಾದವೋ ಯೆ- ।
ಪರಿಯಲಾ ಹರಿ ನುಡಿದನೈ ವಿಶ್ವಾತ್ಮ ಮೂಲಾತ್ಮ ॥ ೩೨೮ ॥

ನರನದನು ಕೇಳಿದನು ಕಿಂಚಿ- ।
ದ್ಧರುಷವಾಯಿತೊ ದುಃಖ ಬೆಳೆದುದೊ ।
ಅರಿಯಲಾರೆ ಶರೀರವೆಲ್ಲವು ನಡುಗ ಹತ್ತಿದುದು ॥

ಕರಗಳನು ಜೋಡಿಸುತ ಶ್ರೀಶನ ।
ಚರಣಕೆರಗುತ ಭಕ್ತಿವಿನಯದಿ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಶಿರ ಹರಿಯ ಚರಣದಲಿರಿಸಿದನು ಬಿಡದೆ ॥ ೩೨೭ ॥

ಆಡುವುದಕವನಾಗ ಯತ್ನಿಸೆ ।
ಮೂಡಿದುದು ಗದ್ಗದಿತಭಾವವು ।
ಮಾಡಲಾರೆನು ತರ್ಕವೆಂತೀ ಪರಿಯು ಹುಟ್ಟಿದುದು ॥
ಕಾಡುವುದು ಮನದೊಳಗೆ ಶೋಕವು ।
ಮೂಡಿದುದೊ ಹರ್ಷಾಂಕುರವು ನಿಜ ।
ಮಾಡಿರೈ ತರ್ಕವನು ನೀವೇ ಜಾಣರೀ ಜಗದಿ ॥ ೩೨೯ ॥

ಪಾರ್ಥನಾಡಿದ ನುಡಿಗಳಿಂದಲೆ ।
ಯೊರೆದ ತರ್ಕವನು ಮಾಡಿದೆ ।
ಭೂತಳದೊಳಾರಿಹರು ಹರಿಯಿಂಗಿತವ ತಿಳಿದವರು ॥
ಭೀತಿಭೀತಿಯಲಾಗ ಹರಿಗಾ- ।
ಪಾರ್ಥ ನುಡಿದನು ಚರಣಕೆರಗುತ ।
ಮಾತನಾಡಿದಿಯಲ್ಲವೇ ಶ್ರೀಹರಿಯೆ ಯೆಂತೆರದಿ ॥ ೩೩೦ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ಸ್ಥಾನೇ ಹೃಷೀಕೇಶ ತವ ಪ್ರಕೀರ್ತ್ಯಾ ಜಗತ್ಪ್ರಹೃಷ್ಯತ್ಯನುರಜ್ಯತೇ ಚ ।
ರಕ್ಷಾಂಸಿ ಭೀತಾನಿ ದಿಶೋ ದ್ರವಂತಿ ಸರ್ವೇ ನಮಸ್ಯಂತಿ ಚ ಸಿದ್ಧಸಂಘಾಃ ॥ ೩೬ ॥

ನರನೆ ನಾನಿಹೆ ಕಾಲರೂಪನು ।
ಅರಿಯಲೀ ವಿಶ್ವವನು ಗ್ರಾಸಿಸಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾಟವನು ಮಾಡುವೆ ನಾನೆ ಜಗದೊಳಗೆ ॥
ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ಪರಿಯುಲೆನ್ನಲಿ ।
ಯರುಹಿದಂತಿದೆ ನೆನವು ಬರುತಿದೆ ।
ಖರೆಯೆನುತಲಿದ ಮನ್ನಿಸುವರೆನಗಿಲ್ಲವವಕಾಶ ॥ ೩೮೧ ॥

ಕಾಲರೂಪದೊಳೀಶ್ವರನು ಜಗ ।
ಹಾಳ ಮಾಡುವ ಸಮಯವಲ್ಲಿದು ।
ಕೇಳು ನೀನಿದನಾರಭಿಸಿದಿಯೆ ಸ್ಥಿತಿಯ ಕಾಲದಲೆ ॥
ಕಾಲವೇಳೆಯನರಿಯದಲೆ ವಿಕ- ।
ರಾಳರೂಪದಿ ನಾಶ ಮಾಡಲು ।
ಮೇಳ ಬಾರದು ಮನದಿ ನಿಜವೆಂತೆಂದು ನಂಬುವುದು ॥ ೩೮೨ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಯೌವನದ ಭರದೊಳ- ।
ಗಿರುವ ತರುಣನು ಮನದಿ ತಂದರೆ ।
ತೊರೆದು ಯೌವನ ಮುದುಕನಾಗಲು ಶಕ್ತನಹನೇನು ॥
ಇರುವುವೈ ಪ್ರಹರಗಳು ನಾಲ್ಕೈ ।
ನಿರುತ ಹಗಲಿಗೆ ಹಗಲಿನಲಿ ಶ್ರೀ ।
ತರಣಿ ನಡುಗಗನದಲಿ ಬಂದಾಕ್ಷಣದಿ ಮುಳುಗುವನೆ ॥ ೩೮೩ ॥

ಕಾಲನೆಂಬೀ ಮಾತ ಹೇಳಿದಿ ।
ಕಾಲನಿರುವಿ ಯಖಂಡಿತನು ನಿಜ ।
ಕಾಲಗಾದರು ಮೂರುಸ್ಥಿತಿಗಳು ಕಾಣ ಬರುವುವಲಾ ॥
ಹೇಳಲೇನದ ಸ್ಥಿತಿಗಳೀ ಪರಿ ।
ವೇಳೆಮಾನದ ವಶದಿ ಬರುವುವು ।
ವೇಳೆಸೃಷ್ಟಿಯು ಬರಲು ಸ್ಥಿತಿಲಯವಡಗಿ ಪೋಗುವುವು ॥ ೩೮೪ ॥

ಸ್ಥಿತಿಯ ಸಮಯದಿ ಸೃಷ್ಟಿಲಯಗಳ ।
ಸ್ಥಿತಿಗಳಡಗುವುವಲ್ಲವೈ ನಿಜ ।
ಮೃತಿಯ ಸಮಯದಿ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಲಯವನೈದುವುವು ॥
ಕ್ಷಿತಿಲಿ ನಿಜವಿದನಾದಿ ತತ್ತ್ವವು ।
ಮೃತಿಯನರಿಯದು ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು ।
ಮತಿಯು ಕುಂಠಿತವಾಯ್ತು ನಿನ್ನಾ ವಚನ ಕೇಳುತಲೆ ॥ ೩೮೫ ॥

ಸ್ಥಿತಿಯವಸ್ಥೆಯ ಭೋಗಿಸುವುದೀ- ।
ಕ್ಷಿತಿಯು ಮೃತಿಯನು ಪಡೆವುದೆಂತೈ ।
ಮತಿಗೆ ಬಾರದು ನೀನು ಕ್ಷಿತಿಯನು ಗ್ರಾಸಿಸುವುದೆಂತು ॥
ರತಿಪತಿಯ ಪಿತನೆಂದನಾಕ್ಷಣ ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಕುರುಸೈನ್ಯ ಗ್ರಾಸಿಸಿ ।
ಮೃತಿಯ ತರುವೆನು ತೀರಿತಿದಕಾಯುಷ್ಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೩೮೬ ॥

ಇಷ್ಟು ಪರಿಯನು ತೋರಿಸಿದೆನೀ- ।
ನೆಷ್ಟು ತರ್ಕವ ಮಾಡಿ ಸುಮ್ಮನೆ ।
ಕಷ್ಟ ಪಡುವಿಯಿದೇಕೆ ವಿಶ್ವವು ಸರ್ವ ಸಾಯದಲಾ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲವಿದಿಷ್ಟುಕಾಲಕೆ ।
ನಷ್ಟವಾಗುವುದಲ್ಲದೇ ಸಂ- ।
ಕಷ್ಟ ಬೇರಿಹುದಿದಕೆ ತಿಳಿದಿಯೊ ಪಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವವನು ॥ ೩೮೭ ॥

ಹರಿಯು ನುಡಿದನು ಪಾರ್ಥಗೀ ಪರಿ ।
ಯರರೆ ಚೋದ್ಯವಿದಾಯ್ತು ನೋಡಲು ।
ಹರಿಯು ನುಂಗುತಲಿರುವ ದೃಶ್ಯವು ನಷ್ಟವಾಯ್ತಾಗ ॥
ಎರಡುದಳಗಳು ಬಂದು ಸಂಗರ- ।
ಕುರವಣಿಸಿ ಕುರುಭೂಮಿಯಲಿ ನಿಂ- ।
ತಿರುವಪರಿಯನು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದನೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೩೮೮ ॥

ಮರಳಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು ।
ಹರಿಯೆ ನೀನಿಹಿ ವಿಶ್ವಚಾಲಕ ।
ಮೆರೆವುವೈ ಕೈಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವಸೂತ್ರಗಳು ॥
ಅರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಪೂರ್ವದ ಸ್ಥಿತಿ ।
ತಿರಿಗಿ ಬಂತೈ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯ ।
ಬರುವದೆನ್ನಯ ಮನದಿ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆ ಬಾಯಿಂದ ॥ ೩೮೯ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀನಿಹಿ ದುಃಖಜಲಧಿಯ ।
ತರಣಿಯೆಂಬೀ ಬಿರುದ ಜಗದಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾಂ ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೆನು ಸತ್ಯವಿದು ಮಾತು ॥
ಅರಿತೆನಿಂದೀಯನುಭವವನಾ ।
ಹರುಷವಿದು ಗಗನವನೆ ತುಂಬಿತು ।
ಪರಮಸುಖದಾನಂದಲಹರಿಗಳೇಳ್ವವೀ ಮನದಿ ॥ ೩೯೦ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ಜಗಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಯಿರುವುವೇನೈ ನಿನಗೆ ಭಾರವು ।
ಕರುಣವಾದುದು ನಿನ್ನದೆನುತಲಿ ತುತಿಪರೈ ಭರದಿ ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ದುಷ್ಟರನು ನೀ ಸಂ- ।
ಹರಿಸುತಿರುವಿಯಗಾಧಮಹಿಮನು ।
ದುರುಳರಕ್ಕಸರೆಲ್ಲರೋಡುವರಂಜಿ ನಿನ್ನಿಂದ ॥ ೩೯೧ ॥

ಸುರರು ಯಕ್ಷರು ಸಿದ್ಧಗಂಧ- ।
ರ್ವರು ಕಣಾ ಮಾನವರು ಸಚರಾ- ।
ಚರಜಗತ್ತಿನ ಜೀವರಭಿವಂದಿಪರು ತವ ಚರಣ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀಪರಿಯ ಮಹಿಮೆಯು ।
ಹಿರಿದೆನುತ ನಾ ತಿಳಿದೆನಿಂದಿಲಿ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾ ನಿನಗೆ ಚರಣದೊಳೆರಗುವೆನು ಮುದದಿ ॥ ೩೯೨ ॥

ಕಸ್ಮಾಚ್ಚ ತೇ ನ ನಮೇರನ್ಮಹಾತ್ಮನ್ ಗರೀಯಸೇ ಬ್ರಹ್ಮಣೋಽಪ್ಯಾದಿಕರ್ತ್ರೇ ।
ಅನಂತ ದೇವೇಶ ಜಗನ್ನಿವಾಸ ತ್ವಮಕ್ಷರಂ ಸದಸತ್ತತ್ಪರಂ ಯತ್ ॥ ೩೭ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ- ।
ಕರರೆ ರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲರೋಡುತ- ।
ಲಿರುವರೈ ಕಾರಣವ ತಿಳಿಯೆನು ಯೇತಕೋಡುವರು ॥
ಪರಿಕಿಸಲು ಮನದಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ।
ಬರುವುದಲ್ಲೈ ಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರ ।
ತರಣಿಯುದಯದೊಳಂಧಕಾರವು ವೋಡುತಿರುವುದಲಾ ॥ ೩೯೩ ॥

ಮತ್ತರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ।
ಹತ್ತರದಲಿರಲೇನು ಶಕ್ತರೆ ।
ಕತ್ತಲೆಯು ನಿಂತಿರುವುದೇನಾದಿತ್ಯನೆದುರಿನಲಿ ॥
ಸತ್ಪ್ರಕಾಶಾಕರನು ನೀನಿಹಿ ।
ರಾತ್ರಿಚರತಮವೊತ್ತವೀಪರಿ ।
ಕಿತ್ತಿಯೋಡುವುದೇನಿದಚ್ಚರಿಯಿಲ್ಲ ಜಗದೀಶ ॥ ೩೯೪ ॥

ಸಿರಿಯರಸ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನು ನಿ- ।
ಸ್ಮರಿಯಲಾಯ್ತಿಂದಿನ ತನಕ ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರುವುದು ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಯು ದಿನದಿನದೊಳೆನಗೆ ॥
ಇರುವುದೈ ನಿನ್ನಯ ಸುಮೂರ್ತಿಯು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಜಗತುಗಳಿಗಾದಿಯು ।
ಹರಿವುದೀ ಜಗತುಗಳೆ ಒಳ್ಗಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಿಂದ ॥ ೩೯೫ ॥

ಮಾಧವನೆ ಘನಮಹಿಮ ನೀನಿಹಿ ।
ಯಾದಿಮಾಯೆಗೆಯಾದಿಬೀಜನು ।
ನೀ ದಯಾನಿಧಿ ಸತ್ತ್ವಗುಣಪರಮಾವಧಿಯೆ ನೋಡೆ ॥
ಆ ದಿವೌಕಸರೀಶ್ವರರು ನಿನ- ।
ಗಾದರದಿ ವಂದಿಪರು ಸರ್ವರು ।
ಶ್ರೀಧರನೆ ದೇವಾಧಿದೇವನೆ ನಿನಗೆ ವಂದಿಪೆನು ॥ ೩೯೬ ॥

ನಿರುತಮಂಗಲರೂಪದೇವನೆ ।
ಯಿರುವಿ ನೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕಾಶ್ರಯ- ।
ನಿರುವಿ ನೀನವಿನಾಶಿ ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತ ನೀನಿರುವಿ ॥
ಇರುವಿ ವ್ಯಕ್ತಾತೀತ ಮೂರುತಿ- ।
ಯರಿಯಲಾರದೆ ನಿನ್ನ ರೂಪವ ।
ಒರಿದೆ ಬೆದರುತಲೋಡುವರು ರಕ್ಕಸರು ಮರುಳರಲಾ ॥ ೩೯೭ ॥

ತ್ವಮಾದಿದೇವಃ ಪುರುಷಃ ಪುರಾಣಸ್ತ್ವಮಸ್ಯ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಪರಂ ನಿಧಾನಮ್ ।
ವೇತ್ತಾಸಿ ವೇದ್ಯಂ ಚ ಪರಂ ಚ ಧಾಮ ತ್ವಯಾ ತತಂ ವಿಶ್ವಮನಂತರೂಪ ॥ ೩೮ ॥

ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಂಗಾದಿಮೂರುತಿ ।
ಪರಮಮಾಯೆಯು ಸೀಮೆ ನೀನೇ ।
ಯಿರುವಿ ನೀನು ಪುರಾಣಪುರುಷನು ನಿನ್ನ ಹಿಂದಿಲ್ಲ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ವಿಶ್ವಗಳ ಚಾಲಕ- ।
ನಿರುವಿ ನೀನು ನಿಧಾನ ಜೀವಕೆ ।
ಹರಿಯೆ ತ್ವದಧೀನವದು ಭೂತಭವಿಷ್ಯವಿಜ್ಞಾನ ॥ ೩೯೮ ॥

ವೇದನೇತ್ರ ಸುವಿಸ್ವರೂಪನು ।
ಭೇದರಹಿತಪರಾತ್ಪರನು ನೀ- ।
ನಾದಿಮಾಯೆಯು ಸರ್ವಜಗವನು ವ್ಯಾಪಿಸಿಹುದು ನಿಜ ॥
ಆದಿಮಾಯೆಗೆ ನಿನ್ನದಾಶ್ರಯ- ।
ವಾದಕಾರಣ ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯನು ।
ಆದ್ಯ ಪರಮಶ್ರೇಷ್ಠ ತತ್ತ್ವವು ನೀನೆ ವಿಶ್ವೇಶ ॥ ೩೯೯ ॥

ಪ್ರಳಯದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲವು ।
ಅಳಿದು ಮಾಯಾಸಹಿತ ನಿನ್ನೊಳು ।
ಮುಳುಗಿ ಲಯವಾಗುವುದು ಹೇಳುವೆನೆಂತು ಶ್ರೀಹರಿಯೆ ॥

ತಿಳಿಯೆ ವಿಶ್ವವು ನಿನ್ನದಾಟವು ।
ನೆಲೆಯ ಕಾಣದನಂತರೂಪನೆ ।
ಯಿಳೆಯೊಳಾರನು ಕಾಣೆ ನಿನ್ನನು ತುತಿಸುವರೆ ಪಟುವ ॥ ೪೦೦ ॥

ವಾಯುರ್ಯಮೋಽಗ್ನಿರ್ವರುಣಃ ಶಶಾಂಕಃ ಪ್ರಜಾಪತಿಸ್ತ್ವಂ ಪ್ರಪಿತಾಮಹಶ್ಚ ।
ನಮೋ ನಮಸ್ತೇಽಸ್ತು ಸಹಸ್ರಕೃತ್ವಃ ಪುನಶ್ಚ ಭೂಯೋಽಪಿ ನಮೋ ನಮಸ್ತೇ ॥ ೩೯ ॥

ನಮಃ ಪುರಸ್ತಾದಥ ಪೃಷ್ಠತಸ್ತೇ ನಮೋಽಸ್ತುತೇ ಸರ್ವತ ಏವ ಸರ್ವ ।
ಅನಂತವೀರ್ಯಾಮಿತವಿಕ್ರಮಸ್ತ್ವಂ ಸರ್ವಂ ಸಮಾಪ್ನೋಷಿ ತತೋಽಸಿ ಸರ್ವಃ ॥ ೪೦ ॥

ನೀನು ಯಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲೈ ।
ನೀನು ಯಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲೈ ।
ನಾನು ವಂದಿಪೆ ನಿನಗೆ ನೀನಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ॥
ನೀನನಂತಸ್ವರೂಪನಲ್ಲವೆ ।
ನೀನು ವಾಯುವು ಜಗಕೆ ದಂಡಪ್ರ- ।
ಮಾಣನಾಗಿಹ ಯಮನು ನೀನೇ ವರುಣ ನೀನೆಯಲಾ ॥ ೪೦೧ ॥

ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರರ ಜಠರದಲಿ ವೈ- ।
ಶ್ವಾನರನ ರೂಪದಲಿ ವಾಸಿಪ ।
ನೀನೆ ಚಂದ್ರನು ನೀನು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕರ್ತ ಬ್ರಹ್ಮನಲಾ ॥
ನೀನೆ ಬೊಮ್ಮನಿಗಪ್ಪ ನಿಜವಿದು ।
ನೀನು ಕೇಳೈ ವಿಶ್ವನಾಥನು ।
ನೀನು ಸರ್ವಾಕಾರ ವಿಗತಾಕಾರ ಶರಣೆನುವೆ ॥ ೪೦೨ ॥

ನರನು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಹರಿಯನು ।
ಪರಮಪ್ರೇಮದಿ ವಂದಿಸಿದನೈ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಪೇಳಿದನು ಪ್ರಭುಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆನುತ ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಹರಿಮೂರ್ತಿ ನೋಡುತ ।
ಹರಿಯೆ ನಿನಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆಂ- ।
ಪರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಬಾಯಿಂದುಚ್ಚರಿಸಿದನಲಾ ॥ ೪೦೩ ॥

ಹರಿಯ ಪರಿಪರಿಯವಯವಂಗಳ- ।
ನಿರದೆ ನರನೀಕ್ಷಿಸುತ ಮನದಲಿ ।
ಹರುಷಪುಳಕಿತನಾಗಿ ತಿರಿಗಿ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆಂದ ॥
ಮೆರೆವ ಸಚರಾಚರಜಗತ್ತನು ।
ಹರಿಯ ರೂಪದಿ ಕಂಡು ಪುನರಪಿ ।
ಯುರುಹಿದನು ನರ ತಿರಿಗಿ ಹರಿಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆನುತ ॥ ೪೦೪ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲದ್ಭುತಪ್ರಕಾರದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಗಳ ಕಾಣುತ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಪೇಳಿದನು ನರನು ನಮೋ ನಮೋ ಯೆಂದು ॥
ಅರಿಯಲಾರನು ತುತಿಯನತಿವಿ- ।
ಸ್ತರಿಪುದೆಂತೆಂಬುದನು ಸುಮ್ಮನೆ ।
ಯಿರನು ನರ ತತ್ಸ್ಥಿತಿಯ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆ ಬಾಯಿಂದ ॥ ೪೦೫ ॥

ಪರಿಯಿದಾಯಿತು ನರನ ವೀರನ ।
ಹರಿಯ ನೋಡುತ ಪ್ರೇಮಭಾವದ ।
ಭರದಿ ನರನು ನಮೋ ನಮೋ ಯೆನುತೆಡೆಬಿಡದೆ ನುಡಿದ ॥
ನರನು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಯೆಷ್ಟೋ- ।
ಸರತಿ ನಮನವ ಮಾಡುತಿದ್ದನು ।
ಮರಳಿ ಕೇಳಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ ನೆನಸಿ ಪೇಳಿದನು ॥ ೪೦೬ ॥

ಮುಂದೆ ತೋರುವಿ ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀಗೋ- ।
ವಿಂದ ನಿನಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ನಿನ- ।
ಗಿಂದಿರುವುದೇ ಹೊಟ್ಟೆ ಬೆನ್ನೆಂದೇಕೆ ಚರ್ಚಿಸಲಿ ॥
ಹಿಂದೆ ನೀನಿಹಿ ಯೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ।
ವಂದಿಸುವೆ ನಾ ಹಿಂದೆ ಯೆನ್ನಯ ।
ಹಿಂದೆ ನೀನಿರೆ ನಿಜದೊಳದು ಸಾರ್ಥಕವೆ ಮೇಣಾಯ್ತು ॥ ೪೦೭ ॥

ವಂದ್ಯವಂದ್ಯ ಮುಕುಂದ ಹರಿ ಗೋ- ।
ವಿಂದ ನಿನಗೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದುದು ।
ಹಿಂದೆಮುಂದಿದು ನೀನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿರುವಿ ॥
ಎಂದಿಗಾದರು ಶಕ್ಯವೇ ನಿ- ।
ನ್ನಂದಚಂದಗಳಂಗಗಳ ಪರಿ- ।
ಯಿಂದ ವರ್ಣಿಪುದೆನಗೆ ನರಮಶಕನಿಗೆ ಯಹಿತಾಂಗ ॥ ೪೦೮ ॥

ವಂದಿಸುವೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂ ನಾ- ।
ನಿಂದು ನಿನಗಮಿತಾಂಗನಿಗೆ ಪಿ- ।
ಸ್ನಂದ ಒಣ್ಣಿಪುದೆಂತು ನಿನ್ನಿಹುದಪರಿಮಿತಬಲವು ॥
ಎಂದಿಗೂ ನೀನಮಿತವಿಕ್ರಮ- ।
ಸಿಂಧು ನಾನಿಹೆ ಬಂದು ಕರುಣಾ- ।
ಸಿಂಧು ನಿನಗಾಂ ವಂದಿಪೆನು ಸರ್ವತ್ರವ್ಯಾಪ್ತನಿಗೆ ॥ ೪೯ ॥

ಮೆರೆವ ಗಗನವು ಗಗನಮಯವಾ- ।
ಗಿರುತ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವಿ ನೀನಾಪರಿಯಲೈ ಸರ್ವಸ್ಥ ಸರ್ವಮಯ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀ ಸಂಪೂರ್ಣವಿಶ್ವದಿ ।
ಭರಿತನಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸುವಿಯೈ ।
ತೆರೆಗಳಾದರು ಕ್ಷೀರಸಿಂಧುವಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷೀರವಲಾ ॥ ೫೦ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಹೊರತು ಜಗವಿದು- ।
ವಿರುವುದೇನಣುರೇಣುಭರಿತನು ।
ಯಿರುವಿಯಲ್ಲವೆ ಬಂದುದನುಭವ ಮನದೊಳೆಂದಿನಲಿ ॥
ಅರಿಯೆ ನಾ ಸ್ತುತಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವ- ।
ನುರಗರಾಜನ ಜಿಹ್ವೆನಾವಿರ- ।
ವಿರಲು ಸಾಲವು ಚರಣದಲಿ ಮಸ್ತಕವನರ್ಪಿಸುವೆ ॥ ೫೧ ॥

ಸಖೇತಿ ಮತ್ವಾ ಪ್ರಸಭಂ ಯದುಕ್ತಂ ಹೇ ಕೃಷ್ಣ ಹೇ ಯಾದವ ಹೇ ಸಖೇತಿ ।
ಅಜಾನತಾ ಮಹಿಮಾನಂ ತವೇದಂ ಮಯಾ ಪ್ರಮಾದಾತ್ಪ್ರಣಯೇನ ವಾಪಿ ॥ ೪೧ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೈಶ್ವರ್ಯವೀಪರಿ ।
ಯಿರುವುದೆನುತಲಿ ತಿಳಿಯದಲೆ ಯಿ- ।
ವರೆಗೆ ನೆಂಟನೆನುತ್ತ ವರ್ತನವಾಯ್ತು ನಿನ್ನೊಡನೆ ॥
ಇರಲಿ ನಾಕಿದು ನೆಂಟತನವೈ ।
ಹರಿಯೆ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಯೆನ್ನಯ ।
ಮೆರೆಸುವಿಯಲಾ ಬಂಟತನವನು ಹುಂರತನವಾಯ್ತು ॥ ೫೨ ॥

ಹರಿಯೆ ನೋಡೀ ಪರಿಯನಿಂದಿನ ।
ಘುರಭಯಂಕರವಿಹುದು ಮೆರೆದುದು ।
ಯಿರುವಿ ನೀ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತು ಪರಮಾತುಮನು ನೋಡಿದರೆ ॥
ಅರಿಯದೀ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ನಿನ್ನಯ ।
ಧರೆಯೊಳೀ ಮಾನವರು ನೋಡುವ ।
ಪರಿಯಲೀ ಸಾರಥ್ಯವನು ನಿನ್ನಿಂದ ಮಾಡಿಸುವೆ ॥ ೫೩ ॥

ಅರರೆ ಯಿದು ತಪ್ಪಾಯ್ತು ತಿಳಿಯದೆ ।
ದೊರಕಿರಲು ಪೀಯೂಷ ಕೈಯಲಿ ।
ಮರುಳನಂದದೊಳದನು ಸ್ಥಳಸಂಮಾರ್ಜನಕ್ಕಿಟ್ಟೆ ॥
ದೊರಕಿರಲು ಸುರಧೇನು ತಿಳಿಯದೆ ।
ಕುರಿಯು ಮರಿಯೆನುತಿದ್ದೆನಲ್ಲವೆ ।
ಸ್ಪರಿಶಪರ್ವತವೊಡೆದು ಪುಡಿಯಿಂ ತಳಹದಿಯನಿಟ್ಟೆ ॥ ೫೪ ॥

ಹರಿಯೆ ಕರುಣಿಯೆ ನಿನ್ನನರಿಯದೆ ।
ದುರುಳದುರ್ಯೋಧನನ ಕಡೆಗಾ- ।
ವಿರದೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟೆವೀಶನೆ ದೂತನಂದದಲಿ ॥
ಇರುವಿ ನೀ ಜಗದೀಶ್ವರನು ನಿಜ ।
ಪರಿಯನರಿಯದೆ ನಿನ್ನ ನಾನಾ- ।
ಪರಿಯಲೆಮ್ಮಯ ಬಂಟನಂದದಿ ತುಚಿ ಸಿಪೆವಲ್ಲ ॥ ೫೫ ॥

ಸುರತರುವ ನಾ ಕಡಿದು ಬೇಲಿಗೆ ।
ಮರುಳನಂದದಿ ಹಚ್ಚಿದೆನಲಾ ।
ದೊರಕಿರಲು ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಗಣಿಯೊಡೆದು ಕಲ್ಲೆಂದು ॥
ದುರುಳಪಶುಗಳನೋಡಿಸಿದೆನೈ ।
ಪರಿಚಯದ ಲಾಭವನು ಫಳಿಸದೆ ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನನು ದೂರಮಾಡಿದೆ ಭಾಗ್ಯಹರಿಯಿತಲಾ ॥ ೫೬ ॥

ಹರಿಯೆ ಯೋಗಸಮಾಧಿಸುಖ ನೀ- ।
ನಿರುತ ನಿನ್ನನು ತಿಳಿಯದಲೆ ನಾ ।
ನರನು ಪಾಮರ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಚೇಷ್ಟೆಯನು ಮಾಡಿದೆನು ॥
ಕರೆದೆ ನಿನ್ನನು ತುಚ್ಛಭಾವದೊ- ।
ಳರರೆ ಯಾದವ ಕೃಷ್ಣ ಗವಳಿಗ ।
ಮರಳಿ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಚೋರ ಸ್ತ್ರೀಸಂಹರ್ತನೇ ಯೆನುತ ॥ ೫೭ ॥

ಯಚ್ಚಾವಹಾಸಾರ್ಥಮಸತ್ಕೃತೋಽಸಿ ವಿಹಾರಶಯ್ಯಾಸನಭೋಜನೇಷು ।
ಏಕೋಽಥವಾಪ್ಯಚ್ಯುತ ತತ್ಸಮಕ್ಷಂ ತತ್ ಕ್ಷಾಮಯೇ ತ್ವಾಮಹಮಪ್ರಮೇಯಮ್ ॥ ೪೨ ॥

ಆದಿಪುರುಷನು ನೀನೆಂದು ನೀ- ।
ನಾದುದಿಲ್ಲೈ ನಿನ್ನ ಹಿಂದಕೆ ।
ನೀ ದಯಾನಿಧಿ ಸಭೆಯ ಮಧ್ಯದಿ ಕೂತಿರಲು ಮುದದಿ ॥
ವೋದದಿಂದಲಿ ಭಾವನೆನುತ ವಿ- ।
ನೋದವಚನವನಾಡುತಿದ್ದೆನು ।
ಆಹುದಿಲ್ಲೈ ಜ್ಞಾನವೆನ್ನಲಿ ನೀನು ಯಾರೆಂದು ॥ ೪೧೮ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಬರೆ ।
ಭರದಿ ನಿನ್ನ ಸಮಾನಸ್ಕಂಧನ ।
ತೆರದಿ ಮಾನವ ಕೊಳ್ಳುತಿದ್ದೆನು ನೀನು ಕೊಡದಿರಲು ॥
ತಿರಿಗಿ ಗರ್ವದ ಸಿಟ್ಟಿನಲಿ ನಾ- ।
ನಿರದೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದೆನು ನೀನಾ ।
ಪರಿಯ ನೋಡುತ ಕಾಲಿಗೆರಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ ಹರಿಯೆ ॥೪೧೯॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ನಿನ್ನಯ ।
ಹರಿಯೆ ನಾನುಪಮರ್ದ ಮಾಡಿದೆ ।
ಒರಿದೆ ಗರ್ವದಿ ನಿನ್ನ ಹಿಂಥಾಕುತ್ತ ನಾ ಮುಂದೆ ॥
ಅರಮನೆಯಲಾ ಸಭೆಯ ಮಧ್ಯದಿ ।
ಹಿರಿತನವ ನಾ ಕೊಳುತ ನಿನ್ನನು ।
ಒರಿದೆ ತುಚ್ಛೀಕರಿಸಿ ಯೆನ್ನಯ ಪಂಥ ಮೆರೆಸಿದೆನು ॥೪೨೦॥

ಅರಿಯಲಾರದೆ ನಿನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಒರಿದೆ ನಿನಗುಪಹಾಸ ಮಾಡಿದ- ।
ನಿರುವುದೇನ್ನೈ ಯೆನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆ ನಿನಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ॥
ಅರಿತೆನಿಂದಿಗೆ ಯೆನ್ನ ತಪ್ಪನು ।
ಸ್ಮರಣಪಥದಲಿ ಬಂದುದೆನ್ನಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವರ್ತನವು ಯೆನ್ನನು ಛೀ ಯೆನುವುದಲ್ಲೈ ॥ ೪೨೧ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೊಳು ದಂಡಪಟ್ಟಿನ- ।
ನಿರದೆ ನಾನಾಡಿದೆನು ಸ್ಮರಿಪುದೆ ।
ಗರುಡಿಯಲಿ ನಾ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧವ ನಿನ್ನೊಳಾಡಿದೆನು ॥
ಹರಿಯೆ ನಾನಾ ಚಿತ್ರಪಗಡಿಯನು ।
ಭರದಿ ನಿನ್ನನು ಜೈದುದಿಲ್ಲವೆ ।
ದೊರಕಿದರೆ ಸುಂದರಸುವಸ್ತುವ ಬೇಡಿದೆನು ಹಠದಿ ॥೪೨೨॥

ಹರಿಯೆ ನೀ ಸರ್ವಜ್ಞನಿರುತಿರೆ ।
ಬರಿದೆ ನಿನಗುಪದೇಶಮಾಡಿದೆ ।
ನರನು ನಿನಗೇನಾಗ ಬೇಕೆಂದೆನುತ ಜಬರಿಸಿದೆ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದ ತಪ್ಪುಗ- ।
ಳಿರದೆ ಯೆನ್ನಿಂದಾದುವೈ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಲಾರೆನು ಮೂರುಲೋಕವು ಸಾಲದೈಯವಕೆ ॥೪೨೩॥

ಮುಟ್ಟೆ ನಿನ್ನಯ ಚರಣ ಪೇಳುವೆ ।
ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯನೆ ತಿಳಿಯದೀಪರಿ ।
ಚೇಷ್ಟೆನಕಲಿಗಳಾದುವೈ ಯಾತೆರದೊಳುಪಮರ್ದ ॥
ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ನೀನು ಪ್ರೇಮವ- ।
ನಿಟ್ಟು ಭೋಜನಕಾಗಿ ಕರೆಯಲು ।
ಕೆಟ್ಟ ಮೋರೆಯ ಮಾಡಿ ಸಿಟ್ಟಲಿ ಕುಳಿತೆನ್ನೈ ಹೊರಗೆ ॥ ೪೨೪ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಂತಃಪುರದಲಾಂ ।
ಬರಲು ನಿನ್ನಯ ಬದಿಗೆ ಮಲಗಿದೆ- ।
ನಿರದಲಾ ಸಂಶಯವು ಮನದಲಿ ನಿನಗೆ ಹೇ ದೇವ ॥
ಅರಿತೆ ನೀ ಯಾದವನೆನುತ್ತಲೆ ।
ಕರೆದೆ ಗವಳಿಗ ಕೃಷ್ಣ ಯೆನುತಲಿ ।
ಒರಿದೆ ನಾ ನಿನಗಾಣೆಶಪಥವ ಹಾಕುತಿದ್ದೆನಲಾ ॥ ೪೨೫ ॥

ಜಲಜನಾಭನೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ ನಾ ।
ಸಲಿಗೆಯಿಂದಾಸನದೊಳೊಂದೇ ।
ಕುಳಿತಿಹೆನು ಮುರಿದಿಹೆನು ನಿನ್ನಯ ಮಾತ ಕೇಳದಲೆ ॥
ಗಳಿಗೆಗಳಿಗೆಯೊಳಾಯ್ತಲಾ ಪು- ।
ಷ್ಕಳವವಜ್ಞೆಯ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೆನು ।
ತಿಳಿಯದತಿಪರಿಚಯದಿ ಹುಟ್ಟಿತವಜ್ಞೆಯೀತೆರದಿ ॥ ೪೨೬ ॥

ಹರಿಯೆ ಕೇಳೀ ಪರಿಯಲಾಂ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವುದೆಂತು ಯೆನ್ನಿಂ- ।
ದಿರದೆ ತಪ್ಪು ಸಹಸ್ರವಾಗಿವೆ ತಿಳಿಯಿತೆನಗಿಂದು ॥
ಅರಿಯಲಾನಪರಾಧರಾಶಿಯ ।
ಯಿರುವೆ ನಾನು ಸಮಕ್ಷವಾಗಲಿ ।
ಯರಿಯದೆ ಪರೋಕ್ಷದಲಿ ಮಾಡಿದ ದೋಷಗಳನೆಲ್ಲ ॥ ೪೨೭ ॥

ಜಲಜನಾಭನೆ ಕ್ಷಮಿಸು ತಾಯಿಯು ।
ಯೆಳೆಮಗುವಿನಪರಾಧವೆಣಿಪಳೆ ।
ತಿಳಿಯೆ ನೀ ತಾಯೆನಗೆ ಬಾಲಕನಜ್ಞ ನಾ ನಿನ್ನ ॥
ಮಲಿನರಾಡಿಯು ಕೆಸರೆನುತ ನದಿ- ।
ಗಳನು ತೊರೆವನೆ ನಾಗರನು ಕೇ- ।
ಳೆಳೆಯೊಳೆಲ್ಲದ ನದಿಗಳನು ಸ್ವೀಕರಿಪನೈ ಭರದಿ ॥ ೪೨೮ ॥

ತಿಳಿಯದಾಗಲಿ ತಿಳಿದೆಯಾಗಲಿ ।
ಗೆಳೆಯನೆಂಬುವ ಭಾವವನೆ ನಾ ।
ಕೊಳುತ ಮನದಲಿ ತಪ್ಪುಗಳ ಮಾಡಿದೆನಸಂಖ್ಯಾಕ ॥
ಮುಳಿಸಿನಿಂದ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದೆ ।
ತಿಳಿಯಿತೆನ್ನರಪರಾಧವಿಂದಿಗೆ ।
ನಳಿನನಾಭನೆ ಕ್ಷಮಿಸು ಸೆರಗೊಡ್ಡುವೆನು ವಿನಯದಲಿ ॥೪೨೯॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನದು ಸಹನಶೀಲತೆ- ।
ಯಿರುವುದೀ ಪೃಥ್ವಿಯಲೆನುತಲಿದು ।
ಧರಿಸಿಹುದು ಸಚರಾಚರದ ಸೃಷ್ಟಿಯನು ತಿಳಿದಿಹೆನು ॥
ಅರಿತಿಹೆನು ನಿನ್ನನು ವಿನಂತಿಯ ।
ಹರಿಯೆ ಮಾಡ್ವರದೆಷ್ಟೊ ಕಡಿಮೆಯು ।
ಪರಿಯನರಿಯೆನತರ್ಕ್ಯ ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆ ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೪೩೦ ॥

ಪಿತಾಸಿ ಲೋಕಸ್ಯ ಚರಾಚರಸ್ಯ ತ್ವಮಸ್ಯ ಪೂಜ್ಯಶ್ಚ ಗುರುರ್ಗರೀಯಾನ್ ।
ನ ತ್ವತ್ಸಮೋಽಸ್ತ್ಯಭ್ಯಧಿಕಃ ಕುತೋಽನ್ಯೋ ಲೋಕತ್ರಯೇಽಪ್ಯಪ್ರತಿಮಪ್ರಭಾವಃ ॥ ೪೩ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆ ಯಿದಿನ ।
ವರಿತೆ ನಾನು ಯಥಾರ್ಥ ಸಚರಾ- ।
ಚರದ ನೀನುತ್ಪತ್ತಿಬೀಜವು ತಿಳಿಯಿತಿಂದಿನಲಿ ॥
ಸುರವರಾದಿಗಳಿಂಗೆ ನೀನಾ- ।
ಗಿರುವಿಯಧಿದೈವತವು ವೇದಗ- ।
ಳರಿಯವೈ ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆಯನು ಚೋದ್ಯವೇನೆಂಬೆ
॥ ೪೩೧ ॥

ಹರಿಯೆ ನಾ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಪರಿ- ।
ಯರಿಯೆನೈ ನಿರ್ಮಿಸಿದಿ ಗಗನವ ।
ಒರುವುದು ಸಮಾವೇಶವೆಲ್ಲವು ಗಗನಮಂಡಲದಿ ॥
ಸರಿಯಿಹನು ನಿನಗಾರು ಜಗದಲಿ ।
ಮರಳಿ ನಿನ್ನಿಂದಧಿಕನಿಲ್ಲೈ ।
ಯರಿಯಲಿದನಾಡುವುದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವ ತಿಳಿದಿಹೆನು ॥ ೪೩೨ ॥

ಸರಸಿಜಾಸನನಿಂಗೆ ವೇದಗ- ।
ಳರಿವ ಪರಿಯಲಿ ಕಲಿಸಿದಾತನು ।
ಪರಮಗುರು ನೀನಲ್ಲವೇ ವಂಚಿಸದೆ ಪೇಳೆನಗೆ ॥
ಸಿರಿಯುರಸ ಗಂಭೀರ ಮೂರುತಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ಸಮದೃಷ್ಟಿ ನಿನಗೈ ।
ನಿರುಪಮನು ನೀನದ್ವಿತೀಯನು ಗುಣಗಣಂಗಳಲಿ ॥ ೪೩೩ ॥

ಹರಿಯೆ ವಿಸ್ತರ ಸಾಕು ನಿನಗಾ- ।
ಸೊರೆವೆ ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿಯನುಭವ- ।
ವಿರುವಿ ನೀನೊರ್ವನೆ ಕಣಾ ವಿಶ್ವದಲಿ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಸರಿಯು ಮಿಗಿಲಾರಿಲ್ಲ ನಿನಗೈ ।
ಯಿರದು ಪಾರವು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಗೆ ।
ಯರಿಂಪೆನಿದ ವರ್ಣಿಸಲು ಶಕ್ತರ ಮೂರುಲೋಕದಲಿ ॥ ೪೩೪ ॥

ತಸ್ಮಾತ್ಪ್ರಣಮ್ಯ ಪ್ರಣಿಧಾಯ ಕಾಯಂ ಪ್ರಸಾದಯೇ ತ್ವಾಮಹಮೀಶಮೀಡ್ಯಮ್ ।
ಪಿತೇವ ಪುತ್ರಸ್ಯ ಸಖೇವ ಸಖ್ಯುಃ ಪ್ರಿಯಃ ಪ್ರಿಯಾಯಾರ್ಹಸಿ ದೇವ ಸೋಢುಮ್ ॥ ೪೪ ॥

ಅರುಹುತೀಪರಿ ನರನು ದೇವನ ।
ಚರಣದಲಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿದ- ।
ನರರೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವೆಂಟುಭಾವಗಳುದಯಿಸಿದುವವಗೆ ॥
ಕೊರಳಸಿರ ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದುವಾತಗೆ ।
ಮರಳಿ ನುಡಿದನು ದೇವಗೀಪರಿ ।
ಹರಿಯೆ ನೀನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗೈ ಯೆನ್ನ ಮೇಲೀಗ ॥ ೪೩೫ ॥

ಹರಿಯೆ ನಾನಪರಾಧಶರಧಿಯೊ- ।
ಳಿರದೆ ಮುಳುಗುತ ತೇಲುತಿರುವೆನು ।
ಕರವ ಪಸರಿಸುತೆನ್ನ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ತಾರಿಸೆಲಾ ॥
ಇರುವಿಯಾಪ್ತನೆನುತ್ತ ನಿನ್ನ- ।
ನ್ನರಿಯದಾದೆನು ವಿಶ್ವಪಾಲಕ ।
ಬರಿದೆ ನಿನಗುಪಮರ್ದ ಮಾಡಿದೆ ಕೊಡದೆ ಮಾನವನು ॥ ೪೩೬ ॥

ನೀನು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೆನುತಲಭಿ- ।
ಮಾನದಲಿ ತುತಿಸುತಿರೆ ನಿನ್ನ- ।
ನ್ನೇನಹೇಳಲಿ ಯವರ ನಿಂದಿಸಿ ಬೈಯುತಿದ್ದೆನಲಾ ॥
ನೀನು ತುತಿಭಾಜನನು ನಿಜವಿದು ।
ನಾನು ತಿಳಿಯದೆ ನನ್ನ ತುತಿಯತಿ- ।
ಮಾನಪೂರ್ವಕ ಕೇಳುತಿದ್ದೆನು ನೀನು ಮಾಡುವುದ ॥ ೪೩೭ ॥

ಗೇಸದೇವನೆ ಯೆನ್ನ ಕೈಯಿಂ ।
ಸಾಸಿರಪರಾಧಗಳು ಘಟಿಸಿದು- ।
ವೀವಿವರ ಮಾಡುವರೆ ಶಕ್ಯವೆ ಸೀಮೆಯಿಲ್ಲವಲಾ ॥
ಆಶ್ರದೆನ್ನನು ಕ್ಷಮಿಸು ತಪ್ಪನು ।
ಯಾವ ಪರಿಯಲಿ ಕ್ಷಮೆಯ ಬೇಡುವೆ ।
ಭಾವಭಕ್ತಿಯಲೆರಗುವೆನು ತವ ಪಾದದಲಿ ದೇವ ॥ ೪೩೮ ॥

ಕಂದ ಮಾಡಿದ ದೋಷವೃಂದವ ।
ತಂದೆ ಮನದೊಳಗಿಡುವನೇ ನೀ- ।
ನಿಂದು ಸಹಿಸಲು ಬೇಕು ಯೆನ್ನಪರಾಧಕೋಟಿಗಳ ॥
ಕುಂದನೆಣಿಸದೆ ಮಿತ್ರತೆಯ ಸಂ- ।
ಬಂಧವನು ನೀ ಮರೆತು ಯೆನ್ನನು ।
ಕಂದನಂದದಿ ಕಾಯೊ ಶ್ರೀಗೋವಿಂದ ಸಿರಿಯೊಡೆಯ ॥೪೩೯॥

ಪ್ರಾಣಸಖನಿಂ ಬೆಸಕೆನಗೆ ಸಂ- ।
ಮಾನವೆಂಬೀ ಯಾಶೆಯಿಲ್ಲದೆ ।
ನೀನು ಬಳಸಿದಿ ಯೆಂಜಲೆಲೆಗಳ ರಾಜಸೂಯದಲಿ ॥
ಪ್ರಾಣಸಖ ನಿನ್ನೊಡನೆ ತೋರಿದಭಿ- ।
ಮಾನವರು ಸರ್ವಾಪರಾಧವ ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ಹೇಳುವರೆ ಸಂಕೋಚವೇನಿಹುದು ॥ ೪೪೦ ॥

ತನುಮನೋಧನಗಳನು ಪತಿಗ- ।
ರ್ಪಣವ ಮಾಡಿದ ಸತಿಯು ಪತಿದ- ।
ರ್ಶನವದಾಗಲು ಬಚ್ಚಿಡುವಳೇ ಮನದ ಗುಹ್ಯವನು ॥
ಇನಿತು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳ ನೀ- ।
ನೆನಗೆ ಕ್ಷಮಿಸುವುದೆನುತ ನಾನತಿ- ।
ವಿನಯದಿಂ ಕೇಳುವೆನು ಪ್ರಶ್ನೆಯನೊಂದ ನಿನ್ನೊಡನೆ ॥ ೪೪೧ ॥

ಅದೃಷ್ಟಪೂರ್ವಂ ಹೃಷಿತೋಽಸ್ಮಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಭಯೇನ ಚ ಪ್ರವ್ಯಥಿತಂ ಮನೋ ಮೇ ।
ತದೇವ ಮೇ ದರ್ಶಯ ದೇವ ರೂಪಂ ಪ್ರಸೀದ ದೇವೇಶ ಜಗನ್ನಿವಾಸ ॥ ೪೫ ॥

ಇಂದು ತೋರಿಸು ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನೆಂದು ನಾ ಹಠ ಹಿಡಿಯೆ ನಿನ್ನೊಳು ।
ಕಂದನಂದದಿ ಛಂದವನು ನೀ ಸಂದಣಿಸಿದೆಯಲಾ ॥
ಮುಂದೆ ರಾಜಾಂಗಣದಿ ಸುರತರು ।
ತಂದು ಹಚ್ಚೆನಲಾಕ್ಷಣದಿ ನೀ- ।
ತಂದು ಹಚ್ಚಿದಿ ಕಾಮಧೇನುವ ತಂದು ಕೊಟ್ಟೆಯಲಾ ॥ ೪೪೨ ॥

ಪಾಶ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆನಗಾ- ।
ಕಾಶದೊಳಗಿನ ತಾರೆ ಬೇಕೆಂ- ।
ದಾಶೆ ಹಿಡಿದಿರೆ ನೀನು ಕೇಳಾ ತಾರೆ ಕೊಟ್ಟೆಯಲಾ ॥
ಆ ಶಶಿಯು ಬೇಕೆನಗೆ ಚೆಂಡುಮಿ- ।
ನಾಶೆ ಬೇರಿಲ್ಲೆಂದು ಪೇಳಲು ।
ತೋಷದಿಂದಾ ಚಂದ್ರಮನ ನೀನಿತ್ತಿಯಾಡಲಿಕೆ ॥ ೪೪೩ ॥

ದೊರಕಿಸಲು ಪೀಯೂಷ ಬಹುಪರಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ಶ್ರಮವೆಂದು ಮಳೆಯಿಂ ।
ಸುರಿಸಿದೆಯಲಾ ಸುಧೆಯ ನಾಲಕುಮಾಸ ಪರ್ಯಂತ ॥
ಧರೆಯನುತ್ತಮಹಸನ ಮಾಡುತ ।
ಸ್ಪರಿಶವನೆ ಸಾಲಾಗಿ ಬಿತ್ತಿದಿ ।
ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ಪರಿಯಲೆನ್ನಯ ಬಯಕೆ ತೀರಿಸಿದಿ ॥೪೪೪॥

ಧನ್ಯನಾದೆನು ನಾನು ಜಗದಲಿ ।
ಯನ್ಯರಿಗೆ ಯತಿದುರ್ಲಭವ ಸಂ- ।
ಪನ್ನರೂಪವ ನೋಡಿ ನಾ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನಲಾ ॥
ನಿನ್ನದೀಪರಿ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನಿನ್ನು ಶಂಕರಬ್ರಹ್ಮಮುಖ್ಯರು ।
ಕಣ್ಣಿನಿಂ ನೋಡಿಲ್ಲ ಕಿವಿಯಿಂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲವಲಾ ॥ ೪೪೫ ॥

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಕಾದರು ।
ಬೋಧವಾಗದ ತನ್ನರೂಪವ ।
ಸಾದರದಿ ನೀನೆನಗೆ ತೋರಿಸಿದೆಯೊ ಮುರಾಂತಕನೆ ॥
ಮಾಧವನೆ ಕಲ್ಪಾದಿಯಿಂದೆನ- ।
ಗಾದುವೈ ಜನ್ಮಂಗಳಗಣಿತ- ।
ವೀದಿವಸ ನೋಡಿದೆನು ಕೇಳೀ ವಿಶ್ವರೂಪವನು ॥ ೪೪೬ ॥

ಹಿಂದೆ ನಾನಿದ ಕೇಳಲಿಲ್ಲೈ ।
ಯಿಂದು ನಾನದ ನೋಡಿ ಬಿಟ್ಟೆನು ।
ಯೆಂದಿಗಾದರು ಬಾರದೀಪರಿ ರೂಪ ಗೋಚರಕೆ ॥
ಮಂದವಾಯಿತು ಬುದ್ಧಿ ಮೇಣದು ।
ಬಂದಪುದೆ ಮನದೊಳಗೆ ಕಲ್ಪನೆ- ।
ಯೆಂದಲಾದರು ನೆನೆಯಲಾರದ ವಿಶ್ವರೂಪವಿದು ॥ ೪೪೭ ॥

ಕಣ್ಣಿನಿಂದೀ ರೂಪ ನೋಳ್ಪರೆ ।
ಧನ್ಯನಲ್ಲವೆ ನಾನು ನೀನು ಪ್ರ- ।
ಸನ್ನನಾದಿಯೆನುತ್ತಲಾಯಿತ್ತು ಲಾಭವನುಪಮವು ॥
ಅನ್ಯರಿದ ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳರು ।
ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲಿ ನೋಳ್ಪರೇನಿದ ।
ಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮಕ ನೋಡಿ ರೂಪವ ಚಕಿತನಾದೆನಲಾ ॥೪೪೮॥

ತೀರಿತೀಗಲೆಯಾಶೆ ವಿಶ್ವಾ- ।
ಕಾರ ನೋಡಿದೆ ಬೆದರಿ ಪೋದೆನು ।
ಬೇರೆಯಾಗಿಹುದೊಂದು ಬಯಕೆಯು ಹೇಳಲೇ ನಿನಗೆ ॥
ಹೇ ರಮಾಪತಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಜಾ- ।
ಯಾರೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಶ- ।
ರೀರಕಾಲಿಂಗನವ ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ॥೪೪೯॥

ಜಡಜನಾಭನೆ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಸಡಗರವ ನಾನೆಂತು ಮಾಡಲಿ ।
ಹಿಡಿಯಲೆಂತೀ ನಿನ್ನ ದೇಹವನೆನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ॥
ನುಡಿವುದಾದರೆ ಯಾವ ಮುಖದಲಿ ।
ಹಿಡಿವುದಾದರೆ ಯಾವ ಕೈಲೆ- ।
ನ್ನೊಡೆಯ ಶ್ರೀಜಗದೊಡೆಯ ದೇವನೆ ತಿಳಿಯಬಾರೆನಲಾ ॥ ೪೫೦ ॥

ಗಾಳಿಯೊಡನೋಡುವುದು ಅಥವಾ ।
ಮೇಲೆ ಗಗನವನಪ್ಪಿ ಹಿಡಿವುದು ।
ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಸಾಗರದಲಿ ವಿಹಾರ ಮಾಡುವುದು ॥
ಖೂಳತನವೈ ತಿಳಿವುದೆನಗದು ।
ಲೀಲೆ ಸಾಕೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ತಾಳು ನಿನ್ನಯ ಹಿಂದಿನಾಕಾರವನು ಮೋದದಲಿ ॥ ೪೫೧ ॥

ಇಷ್ಟು ಬಯಕೆಯು ಹುಟ್ಟಿರುವುದೆ- ।
ನ್ನಿಷ್ಟವನು ನೀ ತೀರಿಸೈ ಸಂ- ।
ಕಷ್ಟವನು ಪರಿಹರಿಸು ತಾರಕ ನೀನು ಜಗಕೆಲ್ಲ ॥
ಸೃಷ್ಟಿ ಸಚರಾಚರವ ನೋಡುತ ।
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತದ ತನ್ನ ನಿಲಯ- ।
ಕ್ಕಟ್ಟು ಬಂದೇ ಮಲಗಲಿಚ್ಛಿಪ ಮಾನವನ ತೆರದಿ ॥ ೪೫೨ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಚತುರ್ಭುಜದ ಸುಂ- ।
ದರಸ್ವರೂಪವೆ ಯೆನ್ನ ಸಮನೋ- ।
ಹರದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಸ್ಥಳವಲಾ ತೋರಿಸದ ನೀನು ॥
ಇರುವುದದು ಯೋಗಕೆ ವಿರಾಮವು ।
ಇರುವುದದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಧ್ಯೇಯವು ।
ಯಿರುವುದದು ಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮದ ಫಲವು ವಾಂಛಿತವು ॥ ೪೫೩ ॥

ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡಿ ಫಳಿಪ ವಿ- ।
ಚಿತ್ರರೂಪವದಲ್ಲವೇ ಕೇಳ್ ।
ಮತ್ತೆ ದಾನಾದಿಗಳ ಮಾಡುತ ಪುಣ್ಯ ಫಳಿಸಿದರು ॥
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದಾ ಚತುರ್ಭುಜ ।
ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲವೆ ತಿಳಿದೆನಿಂದಿಗೆ ।
ಚಿತ್ತದಲಿಯುತ್ಕಂಠೆಯಾಗಿದೆ ನೋಡಲಾತೆರನ ॥ ೪೫೪ ॥

ದೂರಮಾಡೀಯಂತರಾಯವ ।
ತೋರಿಸು ಚತುರ್ಭುಜದ ಮೂರ್ತಿಯ ।
ಬೇರೆಯವರಿಂಗಿತವನರಿವರೆ ಪಂಡಿತನು ನೀನು ॥
ಸಾರಬಲಧರ ಕೃಪೆಯ ಪಾರಾ- ।
ವಾರ ವಿಶ್ವಾಧಾರ ಪೂಜ್ಯಾ- ।
ಕಾರ ಗುಣಗಂಭೀರ ಮಾನ್ಯ ವಿಷ್ಣುವಿದ ದೂರ ॥ ೪೫೫ ॥

ಕಿರೀಟಿನಂ ಗದಿನಂ ಚಕ್ರಹಸ್ತಮಿಚ್ಛಾಮಿ ತ್ವಾಂ ದ್ರಷ್ಟುಮಹಂ ತಥೈವ ।
ತೇನೈವ ರೂಪೇಣ ಚತುರ್ಭುಜೇನ ಸಹಸ್ರಬಾಹೋ ಭವ ವಿಶ್ವಮೂರ್ತೇ ॥ ೪೬ ॥

ಎಂತು ವರ್ಣಿಪೆ ನಿನ್ನರೂಪದ ।
ಕಾಂತಿಯನು ನೀಲೋತ್ಪಲಕೆ ಬಹು ।
ಚಿಂತೆ ಬಂತೈ ನಿನ್ನರೂಪವ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣದಿ ॥
ಅಂತವಿಲ್ಲದ ಗಗನಕಿರುವತಿ- ।
ಸಂತಸವು ಬಾಯಾರಿ ಹೋಯಿತು ।
ಕಂತುಪಿತ ನಿನ್ನಂಗಕಾಂತಿಯ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣದಿ ॥ ೪೫೬ ॥

ಇಂದ್ರನೀಲಸಮಾನತೇಜವು ।
ಬಂದುವೋ ಮರಕತಕೆ ಕೈಗಳು ।
ಬಂದುದೋ ಆನಂದಕೀ ಕೈಯೆಂಬ ತೆರನಾಗಿ ॥
ಸುಂದರದ ಸುಮನೋಹರದ ನಿ- ।
ನ್ನಂದವನು ನಾನೆಂತು ಬಣ್ಣಿಪೆ ।
ಕಂದರುಪನಂದದಲಿ ಜಾನೂತ್ತರಶರೀರವದು ॥ ೪೫೭ ॥

ಶಿರದಿ ಧರಿಸಿದ ನಿನ್ನ ಮುಕುಟಕೆ ।
ಬರುವುದೈ ಬಹುತೇಜ ನಿನ್ನಯ ।
ಮೆರೆವ ಮಸ್ತಕದಿಂದ ಶೋಭ್ಪುದು ಚಂದ ಗೋವಿಂದ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಂಗದ ಸುತೇಜದಿ ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಶೋಭೆ ಕೇಳೈ ।
ಸರಸಶೃಂಗಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತಿತರಗಳ ಪಾಡೇನು ॥ ೪೭೮ ॥

ಕೊರಳಮಾಲೆಯು ವೈಜಯಂತಿಯು ।
ಮೆರೆವುದಿಂದ್ರಾಯುಧದ ಮಧ್ಯವೊ ।
ಕರದೊಳಿಹ ಗದೆಯೆಂತು ವರ್ಣಿಪೆನದು ಮಹೋದಾರ ॥
ದುರುಳರಕ್ಕಸರಿಂಗೆ ಭರದಿಂ ।
ಕರೆದು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಕರದಿ ಮೆರೆವೀ ಚಕ್ರವೆಂತೈ ಸೌಮ್ಯ ಕಾಣುವುದು ॥೪೭೯॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀತೆರದ ಸುಂದರ- ।
ವಿರುವ ದಿವ್ಯಚತುರ್ಭುಜದಲೇ ।
ಮೆರೆವ ಮೂರ್ತಿಯ ಕಾಣಲಿಚ್ಛಿಪೆ ತೋರಿಸದ ನೀನು ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಪರಿಯು ನೋಡುತ ಕಣ್ಣುಗಳು ಬಹು ।
ಪರಿಯುಲಂಜಿನುವೇನ ಹೇಳಲಿ ತೋರಿಸಾರೂಪ ॥ ೪೮೦ ॥

ಕುಸುಮಶರಪಿತ ನೋಡಲದನೇ ।
ಹಸಿದುವೆನ್ನಯ ದಣಿದ ಕಣ್ಣುಗ- ।
ಳುಸುರಲೇನದ ನಿನ್ನ ಮೇಘಶ್ಯಾಮಮೂರ್ತಿಯದು ॥
ನುಸುಳುತಿಹುದೈ ದೃಷ್ಟಿಗದೆ ಸಂ- ।
ತಸವ ಕೊಡುವುದು ವಿಶ್ವರೂಪವು ।
ವಿಷಮ ತೋರ್ಪುದು ಬೇಡವೆನಗಿದು ಘೋರತರರೂಪ ॥ ೪೮೧ ॥

ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ನಿನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯೆ ।
ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಗಳೆರಡ ಕೊಡುವುದು ।
ಭಕ್ತ ನಿನ್ನಾಂ ತೋರಿಸೆನಗಾ ಮೂರ್ತಿ ಸುಂದರವ ॥
ಶಕ್ತಿ ಹೋಯಿತು ದೃಷ್ಟಿಕುಗ್ಗಿತು ।
ವ್ಯರ್ಥ ನಿನಗಾಂ ಶ್ರಮವ ಕೊಟ್ಟೆನು ।
ವಿಸ್ತರಿಸಿದೀ ವಿಶ್ವರೂಪವನಾವರಿಸೊ ನಿನ್ನ ॥ ೪೮೨ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಮಯಾ ಪ್ರಸನ್ನೇನ ತವಾರ್ಜುನೇದಂ ರೂಪಂ ಪರಂ ದರ್ಶಿತಮಾತ್ಮಯೋಗಾತ್ ।
ತೇಜೋಮಯಂ ವಿಶ್ವಮನಂತಮಾದ್ಯಂ ಯನ್ಮೇ ತ್ವದನ್ಯೇನ ನ ದೃಷ್ಟಪೂರ್ವಮ್ ॥ ೪೭ ॥

ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ।
ಪರಮ ಚೋದ್ಯದಿ ಪೇಳ್ದನಾತಗೆ ।
ಧರೆಯೊಳನ್ಯರ ಕಾಣೆ ನಿನ್ನಂತಿರುವ ಮರುಳರನು ॥
ಅರಿಯದವಿಚಾರದಲಿ ನೀನೀ ।
ಪರಿಯನಾಡುವಿ ಲಾಭವೇನಿದು ।
ಯಿರುವುದೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೀತಿಯದೇಕೆ ನಿನಗಾಯ್ತು ॥೪೮೩॥

ನರನೆ ನಾನು ಪ್ರಸನ್ನನಾದರೆ ।
ಯಿರುವುದೈ ಬಾಹ್ಯೋಪಚಾರವು ।
ಬರುವುದಾರಿಗೆ ಹೇಳು ನಿನ್ನಂತೀ ಮಹಾಭಾಗ್ಯ ॥
ಅರಿಯಲಂತಃಕರಣಪೂರ್ವಕ ।
ಭರದಿ ಮದ್ರೂಪವ ತಯಾರಿಸಿ ।
ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತ ನೀನೆಂದಾನು ತೋರಿಸಿದೆ ॥ ೪೮೪ ॥

ನರನೆ ನಿನ್ನಯ ಪ್ರೇಮಭಕ್ತಿಗೆ ।
ಮರುಳನಾದೆನಲಾ ಧನಂಜಯ ।
ಧರೆಯೊಳಿದ ತೋರಿಪ ನಿಮಿತ್ತದಿ ಗುಹ್ಯತಮವಿರುವ ॥
ಪರಮ ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪವನೆ ನಾ- ।
ನಿರದೆ ತೋರಿಸಿ ಧ್ವಜವನೇರಿಸಿ ।
ಪರಮಭಕ್ತಿಯ ಕಲಶವನ್ನೇ ಮಾಡಿದೆನು ನಿನ್ನ ॥ ೪೮೫ ॥

ಇದುವಖಂಡವನಾದಿರೂಪವು ।
ಯಿದರಿನಾದುವು ಸಗುಣರೂಪಗ- ।
ಳಿದರಿನಾದುವು ಮತ್ಸ್ಯಕೂರ್ಮಾದಿಗಳು ಜಗದೊಳಗೆ ॥
ಇದುವೆ ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನರೂಪವು ।
ಯಿದುವನಂತವು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕ- ।
ವಿದುವೆ ದೃಢವಾಗಿದ್ದು ಸರ್ವಾರಂಭಕಾರಣವು ॥ ೪೮೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ರೂಪವನು ನಿ- ।
ನ್ನೊರತು ಕೇಳ್ದವರಿಲ್ಲ ಜಗದೊಳ- ।
ಗಿರದು ಶಕ್ಯವು ಸಾಧನದಲಿದ ಲಭಿಸುವುದು ಪಾರ್ಥ ॥
ಧರೆಯೊಳನ್ಯರು ಕಂಡುದಿಲ್ಲೀ- ।
ಪರಿಯ ದಿವ್ಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೀ- ।
ವರೆಗೆ ನಾನದ ತೋರಿಸಿದೆನ್ನೈ ನಿನಗೆ ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥ ೪೮೭ ॥

ನ ವೇದಯಜ್ಞಾಧ್ಯಯನೈರ್ನ ದಾನೈರ್ನ ಚ ಕ್ರಿಯಾಭಿರ್ನ ತಪೋಭಿರುಗ್ರೈಃ ।
ಏವಂರೂಪಃ ಶಕ್ಯ ಅಹಂ ನೃಲೋಕೇ ದ್ರಷ್ಟುಂ ತ್ವದನ್ಯೇನ ಕುರುಪ್ರವೀರ ॥ ೪೮ ॥

ಬರುತಲೀ ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪದ ।
ವರೆಗೆ ವೇದಗಳೆಲ್ಲ ಮೌನವ ।
ಧರಿಸಿದ್ಧರು ಯಾಜ್ಞಿಕರು ಸ್ವರ್ಗದ ತನಕ ಬಂದವರು ॥
ಮರಳಿದರು ಸಾಧಕರು ಯೋಗದೊ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಯಾಯಾಸವೆನುತಲಿ ।
ತೊರೆದರೈ ಬೇಗದಲಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವೆಲ್ಲವನು ॥ ೪೬೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಧ್ಯಯನ ಮಾಳ್ಪರಿ- ।
ಗಿರದು ಸುಲಭವು ವಿಶ್ವರೂಪವು ।
ನಿರುತ ಕರ್ಮಾಸಕ್ತ ಜನರಿಂಗೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಬರುವರೈ ಸ್ವರ್ಗದಲಿ ಕರ್ಮದ ।
ಗರುವದಿಂದಾಸತ್ಯಲೋಕದ ।
ವರೆಗೆ ಬಂದರು ಲಭ್ಯವೇ ಶ್ರೀವಿಶ್ವರೂಪವಿದು ॥ ೪೬೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈಶ್ವರ್ಯರೂಪವ ।
ನಿರದೆ ನೋಡುತಲುಗ್ರ ತಪವಾ- ।
ಚರಿಸುವರು ನಿಂತಲ್ಲೆ ಬಿಟ್ಟರು ತಪದ ಸಾಧನವ ॥
ಮರಳಿ ತಪವಾಚರಿಪ ಜನರಿಂ- ।
ಗಿರದು ಲಭ್ಯವಿದೆಂದು ದೂರದೊ- ।
ಳಿರುವರೈ ನಾನೇನ ಹೇಳಲಿ ಮಹಿಮೆಯೆಲ್ಲವನು ॥ ೪೭೦ ॥

ಸರಸಿಜಾಸನ ನೋಡಲಿಲ್ಲೀ- ।
ಪರಿಯ ಕೇಳೈ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನಿರುವುದೇನನ್ಯರಿಗೆ ಲಭ್ಯವು ರೂಪವೀದೃಶವು ॥
ಧರೆಯೊಳೀ ರೂಪಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನು ।
ನರನು ನೀನೊಬ್ಬನೆ ಕಣಾ ನಿನ- ।
ಗಿರದೆ ತೋರಿಸಿದೆನು ಧನಂಜಯ ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯವಿದು ॥ ೪೭೧ ॥

ಮಾ ತೇ ವ್ಯಥಾ ಮಾ ಚ ವಿಮೂಢಭಾವೋ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ರೂಪಂ ಘೋರಮೀದೃಙ್ಮಮೇದಮ್ ।
ವ್ಯಪೇತಭೀಃ ಪ್ರೀತಮನಾಃ ಪುನಸ್ತ್ವಂ ತದೇವ ಮೇ ರೂಪಮಿದಂ ಪ್ರಪಶ್ಯ ॥ ೪೯ ॥

ನರನೆ ನೀನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಪರಮದರ್ಶನದಿಂದ ಧನ್ಯನು ।
ಬರಿದೆಯಂಜುವುದೇಕೆ ಪಾರ್ಥನೆ ಬಿಡು ಬಿಡೀ ಭಯವ ॥
ಇರುವುದೇನೀ ಜಗದಿ ಮಿಗಿಲಾ- ।
ಗಿರುವ ಸುಖಸಾಧನವು ನೋಡೈ ।
ದೊರಕಿದರೆ ಪೀಯೂಷಸಾಗರ ನಿನಗಕಸ್ಮಾತು ॥ ೪೭೨ ॥

ಮುಳುಗಿ ಸಾಯುವೆನೆಂಮ ಭಯದಲಿ ।
ತೊಲಗಿದಂತಾಯ್ತಲ್ಲವೇ ನೀ ।
ತಿಳುಗೆಡುಕನಂದದಲಿ ವರ್ತಿಸಿದೆಯೊ ಧನಂಜಯನೆ ॥
ಒಲಿದು ನಿನಗೀಶ್ವರನು ಚಿನ್ನದ ।
ಹೊಳೆವ ಗುಡ್ಡವನೊಂದ ಕೊಟ್ಟರೆ ।
ಕೊಳಲು ಭಾರವಿದೆಂದು ನೀನದ ತ್ಯಜಿಸಿದಂತಾಯ್ತು ॥ ೪೭೩ ॥

ನಿನಗೆ ಭಾಗ್ಯೋದಯದಿ ಚಿಂತಾ- ।
ಮಣಿಯು ದೊರಕಲು ಧರಿಸದಲೆ ನೀ- ।
ನೆಣಿಸಿ ಭಾರವಿದೆಂದು ತ್ಯಜಿಪುದು ಯೋಗ್ಯವೇ ಪಾರ್ಥ ॥

ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರೆ ಕಾಮಧೇನುವು ।
ತಿನಿಸ ಹಾಕಲು ಕಷ್ಟವೆನುತಲೆ ।
ಮುನಿಸಿನಿಂದದನೋಡಿಸುವುದಿದು ಜಾಣತನವೇನೈ ॥ ೪೭೪ ॥

ಶೀತಕಿರಣನು ಮನೆಗೆ ಬಂದತಿ- ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಪರಿಪರಿಯಲಾ ।
ತೈತ್ಯದುಪಚಾರವನು ಮಾಡಿದರುಷ್ಣಕಾಲದಲಿ ॥
ಭೂತಳದೊಳೀ ಪರಿಯ ಸೇವೆಯು ।
ಶೀತವಲ್ಲಾ ದಾಹಿಂಪಿಸುತಲಿ ।
ಭೀತಿಯಿಂದಾ ಶೀತಕಿರಣನ ಬೈದ ಪರಿಯಾಯ್ತು ॥ ೪೭೫ ॥

ನೆರಳ ಮಾಡುವ ಹೋಗು ದೂರಕೆ ।
ತರಣಿಗೀಪರಿ ನುಡಿವ ತೆರದಲಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ವಿಶ್ವರೂಪವು ಒರಲು ಕೈಯೊಳಗೆ ॥
ಅರಿಯದಿದರ ಮಹತ್ತ್ವವಿಸಿದ ನೀ ।
ತೊರೆಯ ಬಹುದೇ ಭೀತಿಯಿಂದಲೆ ।
ಯರಿಯೆನೆಂತೀ ಶೂರಪಾರ್ಥನು ಹೇಡಿಯಾದನಲಾ ॥ ೪೭೬ ॥

ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಕುರುಬಸಂದದೊ- ।
ಳೆಲ್ಲ ವರ್ತನವಾಯ್ತು ನಿನ್ನದು ।
ಬಲ್ಲವನಲಾ ನೀನು ನಿನಗೇನೀಗ ಹೇಳುವುದು ॥
ಸುಳ್ಳು ಛಾಯೆಯುನಪ್ಪಿ ಸತ್ಯತೆ- ।
ಯುಳ್ಳ ವಸ್ತುವ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವಿಯೊ ।
ಸೊಲ್ಲ ಹೇಳುವೆ ನಿನಗೆ ಕೇಳಿ ವಿಚಾರಮಾಡುವುದು ॥೪೭೭॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ಮೂರ್ತಿ ಸಾಕ್ರುತಿ ।
ಧರಿಸಿ ಶಂಖಗದಾದಿಗಳ ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರುತಿಹ ರೂಪ ಸತ್ಯವದಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಬರಿದೆ ನೀನು ಚತುರ್ಭುಜದಿ ಮೆರೆ- ।
ದಿರುವ ರೂಪಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದಿಯಲಾ ।
ಅರಿಯಿತೇ ನಿನಗಾಸ್ವರೂಪವು ಮಿಥ್ಯವಿಹುದೆಂದು ॥ ೪೭೮ ॥

ಬಿಡು ಬಿಡೈ ನೀನಾಶೆ ಮಾಡದೆ ।
ಜಡಶರೀರಚತುರ್ಭುಜದ ನೀ ।
ಸಡಗರದಿ ಸೇವಿವುದು ಶಾಶ್ವತ ವಿಶ್ವರೂಪವನು ॥
ಪಡೆವಿಯಾದರು ಭೀತಿ ಮನದಲಿ ।
ಯಿಡು ಧನಂಜಯ ಭಕ್ತಿಯಿದರಲಿ ।
ನುಡಿವೆ ನಿನಗೀ ತೆರದಲೇ ಕಲ್ಯಾಣ ನಿನಗಿಹುದು ॥ ೪೭೯ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲಾ ಲೋಭಿ ಹೊರ ವ್ಯಾ- ।
ಪಾರ ಮಾಳ್ಪನು ನಿಜವು ತನ್ನ ಶ- ।
ರೀರ ಹೊರಗಾಡಿಸುವ ಮನ ಧನರಾಶಿಯಲ್ಲಿಡುವ ॥
ಹಾರುವುದು ನಿಜ ಪಕ್ಷಿ ಗಗನದಿ ।
ಚಾರುಪ್ರೀತಿಯು ಗೂಡಿನಲ್ಲಿಂಪೆ ।
ಹಾರಲಾರದ ಮರಿಯ ಮರೆವ್ರದೆ ಹೊರಗೆ ಹೋದಡೆಯು ॥೪೮೦॥

ತುರುವು ಮೇಯಲು ಹೋದರಡವಿಗೆ ।
ಕರುವ ಮರೆವ್ರದೆ ತಿರಿತಿರಿಗಿಯದು ।
ಬರುವ್ರದಲ್ಲವೆ ಕರುವಿರುವ ಹಟ್ಟಿಯಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪರಿಯುಲೆನ್ನೀ ।
ತೆರದ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪದಲಿ ನೀ- ।
ನಿರಿಸು ಪ್ರೇಮವ ವಿಶ್ವರೂಪವು ಸತ್ಯ ಶಾಶ್ವತವು ॥ ೪೮೧ ॥

ಹೊರಗಿನುಪಚಾರಕ್ಕೆ ನೀನದ ।
ಕರಚತುಷ್ಕದ ಮೂರ್ತಿಯನು ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಸು ನಿನ್ನಯ ಮನದೊಳಾಗುವುದೈ ಸಮಾಧಾನ ॥
ಮರೆಯ ಬೇಡೀ ವಾಕ್ಯವೆನ್ನಯ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ಹಿತವನು ।
ಯೆರಡನೆಯ ಕಡೆ ಯಿರಿಸ ಬೇಡೈ ನಿನ್ನ ಭಾವವನು ॥ ೪೮೨ ॥

ಹಿಂದೆ ನೀನಿದ ನೋಡಿದಿಲ್ಲೈ ।
ಯೆಂದು ಮನದಲಿ ಭೀತಿಯಾಯಿತು ।
ಕುಂದ ಮಾಡದೆ ಪ್ರೇಮವಿರಿಸೈ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥
ಇಂದು ನಿನಗಾನಂದದಿಂದಲಿ ।
ಸುಂದರಸುಮೂರ್ತಿಯನು ತೋರಿಪೆ- ।
ನೆಂದು ಶ್ರೀಗೋವಿಂದ ತಾಳ್ದನು ನರಶರೀರವನು ॥ ೪೮೩ ॥

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ—

ಇತ್ಯರ್ಜುನಂ ವಾಸುದೇವಸ್ತಥೋಕ್ತ್ವಾ ಸ್ವಕಂ ರೂಪಂ ದರ್ಶಯಾಮಾಸ ಭೂಯಃ ।
ಆಶ್ವಾಸಯಾಮಾಸ ಚ ಭೀತಮೇನಂ ಭೂತ್ವಾ ಪುನಃ ಸೌಮ್ಯವಪುರ್ಮಹಾತ್ಮಾ ॥ ೫೦ ॥

ಮರಳಿ ಸಂಜಯ ನುಡಿದನರಸಗೆ ।
ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಾಗ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಧರಿಸಿದನು ನರರೂಪವನು ನಿಮಿಷದಲಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಅರರೆ ಚೋದ್ಯವಿದೇನು ನೋಡಲು ।
ಯಿರುವುದಿದು ದೇವಾಧಿದೇವನ ।
ನಿರುತ ಭಕ್ತರೊಳಾಡುತಿರುವ ಚಮತ್ಕೃತಿಯೆ ನಿಜವು ॥ ೪೮೪ ॥

ಇರುವನೈ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ವರಪರಬ್ರಹ್ಮನು ಕಣಾ ತಾ- ।
ನಿರದೆ ಕೊಟ್ಟನು ವಿಶ್ವರೂಪವ ಭಕ್ತಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥
ಹರಿಯು ಸರ್ವಸ್ವವನು ಕೊಟ್ಟರು ।
ಹರುಷ ಬಾರದು ನರನ ಮನದಲಿ ।
ನರನು ಬೇಡಿದ ವಸ್ತು ಕೊಡಲವಗಪ್ರಿಯವದಾಯ್ತು ॥ ೪೮೫ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲಾ ವಧುವನೀಕ್ಷಿಸಿ ।
ವರನು ತ್ಯಜಿಸುವ ಪರಿಯಿದಾಯಿತು ।
ಹಿರಿಮ ರತ್ನಕೆ ಬರಿದೆ ದೂಷಣ ಕೊಡುವ ಪರಿಯಾಯ್ತು ॥
ಹರಿಯು ತನ್ನುತ್ಕೃಷ್ಟರೂಪವ ।
ನರಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ಪ್ರೇಮಭರದಲೆ ।
ಯಿರುವುದೇನಾಪ್ರೇಮಭರಕನ್ಯತ್ರ ಜಗದಿ ಸರಿ ॥ ೪೮೬ ॥

ಕರಗಿಸುತಲಾ ಚಿನ್ನಗಟ್ಟಿಯ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾಭರಣ ಮಾಡುತ ।
ಬರಿದೆ ನೋಡಾಭರಣ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದುದಿಲ್ಲೆನುತ ॥
ಅರಸಿಕನು ತ್ಯಜಿಸಿದರೆ ಚಿನ್ನಾ- ।
ಭರಣವನು ಕರಗಿಸುತಲೆರಡನೆ ।
ಸರತಿ ಗಟ್ಟಿಯ ಮಾಳ್ಪ ಪರಿಯಾಯ್ತಲ್ಲವಿದು ನೋಡು ॥ ೪೮೭ ॥

ಚಾರು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನ ।
ಮೂರುತಿಯು ಪಾರ್ಥನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ।
ಬಾರದೆನುತಲಿ ತೋರಿಸಿದನಾ ವಿಶ್ವರೂಪವನು ॥
ಘೋರವಿದು ವಿಕರಾಳ ಬಹುಗಂ- ।
ಭೀರವೆನುತಾ ಪಾರ್ಥ ಬೆದರಲು ।
ತೋರಿಸಿದನಾ ಹಿಂದಿನ ಚತುರ್ಭುಜದ ಮೂರ್ತಿಯನೆ ॥ ೪೮೮ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಶಿಷ್ಯನು ।
ಗುರುವಿಗರುಹಲು ಶಿಷ್ಯ ಪೇಳಿದ ।
ತೆರದಿ ಕಣಿಯುವ ಗುರುವ ನೋಡಿದಿಯೈ ಜಗತ್ತಿನಲಿ ॥
ಹರಿಯು ಪ್ರೀತಿಯ ಪಾತ್ರನಾಗಿಹ ।
ನರನು ತ್ರಿಜಗದಿ ಧನ್ಯನಲ್ಲವೆ ।
ಧರೆಯೊಳಿದು ವರ್ಣಿಸಲು ಶಕ್ಯವೆ ಯೆಂದ ಸಂಜಯನು ॥ ೪೮೯ ॥

ಹರಿಯು ಭುವನಂಗಳನು ವ್ಯಾಪಿಸು- ।
ತಿರುವ ತೇಜವ ವಿಶ್ವರೂಪದೊ- ।
ಳಿರುವುದನು ಕೆಳಡಗಿಸಿದನೈ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯಲಿ ॥
ಮರವದೆಲ್ಲವು ಬೀಜದಲಿ ಮೇ- ।
ಳಿರದೆ ಪರಮಾತ್ಮದಲಿ ಜೀವವು ।
ಯಿರದೆ ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ ಯದರಲಿ ತೇಜ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು ॥ ೪೯೦ ॥

ನಿದ್ದೆಯಿಂದೆಚ್ಚತ್ತ ಕೂಡಲೆ ।
ಬದ್ದ ಸ್ವಪ್ನದ ಲೀಲೆಯೆಲ್ಲವ- ।
ಬದ್ಧವಾಗಿಯೆ ತೋರ್ಪುದಲ್ಲವೆ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವಲಾ ॥
ಶುದ್ಧ ಕೃಷ್ಣನ ಮೂರ್ತಿ ತೋರಲು ।
ಬಿದ್ದು ಹೋಯ್ತಾ ವಿಶ್ವರೂಪವು ।
ಶುದ್ಧಬುದ್ಧಸ್ವರೂಪ ಬಂತೈ ಪಾರ್ಥನೆದುರಿನಲಿ ॥ ೪೯೧ ॥

ಸೂರಿಯನ ಪ್ರಭೆ ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿಯೆ ।
ಸೇರಿ ಲಯವಾಗುದು ನಿಜವಿದು ।
ವಾರಿಧಿಯಲೀ ಭರತಿಲಯವಾಗುವುದು ವಾರಿಧಿಯು ॥
ಚಾರು ಮೇಘಶ್ರೇಣಿಗಳು ನಿಜ ।
ಹಾರಿ ಲಯವಾಗುವುವು ಗಗನದಿ ।
ತೋರಿತೀಪರಿ ವಿಶ್ವರೂಪದ ಲಯವು ಕೃಷ್ಣನಲಿ ॥ ೪೯೨ ॥

ಹರಿಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಸ್ವರೂಪದಿ ।
ಮೆರೆದುದೈ ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ನಿರಿಗಳದು ವಿತತಿಯು ಹೇಳಲೇನದನು ॥
ನರನಿಗದ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತೋರ್ದನು ।
ಪರಿಕಿಸಿದನೈ ಬಣ್ಣವಳತಿಯ- ।
ನರಿವೆ ಬಾರದು ನರನ ಮನಕೆಂದಾಗ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ॥ ೪೯೩ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲವ ವ್ಯಾಪಿಸಿರ್ದಾ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ರೂಪವು ಕೃಷ್ಣನಲಿ ಸಂ- ।
ಪುಷ್ಟವಾಯಿತು ದೇವ ತಾಳ್ದನು ನರಶರೀರವನು ॥
ಶಿಷ್ಟಪಾರ್ಥನು ಬೆದರಿ ಪೋಗಿಹ- ।
ನೆನ್ನೆನುತ ಕರುಣದಲಿಯಭಯವ- ।
ಕೊಟ್ಟನೈ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನು ಕಲಿಧನಂಜಯಗೆ ॥ ೪೯೪ ॥

ನರನಿಗೇಕಾಯೇಕಿ ಸ್ವಪ್ನದಿ ।
ಸುರನಗರ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ।
ಒರಲು ಮೇಣೆಚ್ಚರಿಕೆ ಚೋದ್ಯವ ಪಡೆವ ತೆರನಂತೆ ॥
ನರನಿಗೀಪರಿ ಚೋದ್ಯವಾಯಿತು ।
ಗುರುಕೃಪಾಂಜನ ದೊರೆಯೆ ಶಿಷ್ಯನಿ- ।
ಗಿರದೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುವ ತೆರದಲಾಯಿತಲಾ ॥ ೪೯೫ ॥

ಹರಿಯ ಮೂರ್ತಿ ಚತುರ್ಭುಜವು ಗೋ- ।
ಚರಿಸಿತೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥಗದರಿಂ ।
ಹರುಷವಾಯಿತು ಹೇಳಲೇನದ ಶಬ್ದದಿಂದಾನು ॥
ಕರಗಿ ಹೋಯಿತು ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಪರಿ ಭಯಂಕರವಡಗಿತೆಂದಾ ।
ನರನ ಪರಮಾನಂದಸಾಗರವುಕ್ಕಿ ಬಂದುದಲಾ ॥ ೪೯೬ ॥

ಕಾಲನನು ಜಯಿಸುತ್ತ ಪ್ರಳಯದ ।
ಗಾಳಿಯಿಂ ಬಿಡುಗಡೆಯನಾಂತಿರೆ ।
ಯೇಳು ಜಲನಿಧಿಗಳನು ಕೈಯಿಂದೀಸಿ ಹೋಗಿರಲು ॥
ಮೇಳವಿಪ್ಪುದಾನಂದವಾಪರಿ ।
ತಾಳಿದನು ಸಂತಸವ ಪಾರ್ಥನು ।
ಹೇಳಲೇನಾ ರೂಪದಿಂ ನರಗಾಯ್ತು ಸಂತಸವು ॥ ೪೯೭ ॥

ತರಣಿಯಸ್ತಾಚಲಕೆ ನಡೆಯಲು ।
ಬರುವನಾಕಾಶದಲಿ ಚಂದ್ರನು ।
ಮೆರೆವುವಾ ತಾರೆಗಳು ಸುಂದರವಾಗಿ ಗಗನದಲಿ ॥
ಹರಿಯ ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪ ಲಯವಾ- ।
ಗಿರಲು ಮೇಘಶ್ಯಾಮಕೃಷ್ಣನು ।
ಮೆರೆದನೈ ಜಿಷ್ಣುವಿನ ರಥದಲಿ ರುಚಿರತರಮೂರ್ತಿ ॥ ೪೯೮ ॥

ಗೋತ್ರಜರು ಕೌರವರು ಕೇಳ್ ಕುರು- ।
ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಬಂದಿಹರು ಸರ್ವರು ।
ಶತ್ರುಗಳ ರೂಪದಲಿ ನಿಂತಿಹರವರ ನೋಡಿದನು ॥
ಅಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲೇ ಸ- ।
ರ್ವತ್ರತತಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯದಿ ।
ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದನೈ ಸ್ವರಥದಲಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯನು ॥ ೪೯೯ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ದೃಷ್ಟ್ವೇದಂ ಮಾನುಷಂ ರೂಪಂ ತವ ಸೌಮ್ಯಂ ಜನಾರ್ದನ ।
ಇದಾನೀಮಸ್ಮಿ ಸಂವೃತ್ತಃ ಸಚೇತಾಃ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಗತಃ ॥ ೫೧ ॥

ನರನು ಬೇಡಿದ ರೂಪವನೆ ಶ್ರೀ- ।
ಹರಿಯು ಕರುಣದಿ ತೋರಿಸಿದನೈ ।
ಹರುಷದಿಂದಾ ಪಾರ್ಥ ನುಡಿದನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನೊಳು ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ರೂಪ ನೋಡುತ ।
ತಿರಿಗಿ ಜೀವಕೆ ಜೀವ ಬಂತೈ ।
ಯರರೆ ನಿನ್ನಾ ವಿಶ್ವರೂಪವು ಬಹುಭಯಂಕರವು ॥ ೫೦೦ ॥

ಜಡಜನಾಭನೆ ಜ್ಞಾನ ಬುದ್ಧಿಯು- ।
ನೊಡೆದು ಭೀತಿಯು ತಾಳಿ ಸಹಮನ- ।
ವಡಗಿ ಸೇರ್ದುದು ನೋಡಲಾಪರಿ ಹೋಯ್ತುಹಂಕಾರ ॥
ಜಡತೆ ಬಂತೈ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ಗಡಣಕೇನೆಂಬೆನು ಚಮತ್ಕೃತಿ ।
ನುಡಿಯ ಬಿಟ್ಟುದು ಜಿಹ್ವೆ ಕಿವಿಗಳು ಶ್ರವಣ ಬಿಟ್ಟವಲಾ ॥ ೫೦೧ ॥

ನರಪ ಕೇಳ್ ತದ್ದೇಹನಗರದೊ- ।
ಳರಸನಿಲ್ಲದರಾಜಕತೆಯೋ ।
ಮೆರೆದುದೈ ಶ್ರೀವಿಶ್ವರೂಪದ ದರ್ಶನದ ಭರದಿ ॥
ಹರಿಯ ಮೇಘಶ್ಯಾಮಮೂರ್ತಿಯು- ।
ನಿರದೆ ರಥದಲಿ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ।
ನರನ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳಂದದಿ ಶುದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದುವು ॥ ೫೦೨ ॥

ಮರಳಿಯಂತಃಕರಣಸುಖದಿಂ ।
ದರುಹಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೃಷ್ಣಗೆ ।
ಧರಿಸಿದೀ ನರದೇಹ ಕಂಡೆನು ನಾನು ಕಣ್ತುಂಬ ॥
ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ರೂಪದರ್ಶನ ।
ಭರದಿ ಕೊಡುತಲಿ ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿದ ।
ಕರುವಿಗಾಕಳು ಕರೆದು ಮೊಲೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆಯಾಯಿತಲಾ ॥ ೫೦೩ ॥

ನರನು ನಾನಾ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ಕೈಯಿಂದಲೀಸುತ- ।
ಲಿರಲು ನಿನ್ನ ಚತುರ್ಭುಜದ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದೆನಲಾ ॥
ಹರಿಯೆ ದ್ವಾರಕೆಯೊಡೆಯ ವೀರರ ।
ವರಮುಕುಟಮಣಿ ನೀನು ದರ್ಶನ ।
ಭರದಿ ಕೊಡುತೆನ್ನನು ಕಣಾ ರಕ್ಷಿಸಿದಿ ಗೋವಿಂದ ॥ ೫೦೪ ॥

ನರನು ನಾನಾ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ವುರಿವ ಬೆಂಕಿಯಲೊಣಗಿ ಹೋಗಿಹ ।
ಮರವಲಾ ನೀನಮೃತಮೇಘವು ಶ್ಯಾಮವರ್ಣವಲಾ ॥
ಸುರಿಸಿ ಕರುಣಾಮೃತದ ವೃಷ್ಟಿಯ ।
ತಿರಿಗಿ ನೀನೀ ಮರವ ಚಿಗಿಸಿದಿ ।
ಹರಿಯಿತೆನ್ನಯ ಮನದ ಸಂಶಯವಿಂದು ಬದುಕಿದೆನು ॥ ೫೦೫ ॥

ನರನು ಪ್ರಕೃತಕೆ ನೀರಡಿಸಿ ಬಹು- ।
ತರದಿ ವ್ಯಾಕುಲಚಿತ್ತನಾಗಲು ।
ಹರಿಯೆ ನೀ ಪೀಯೂಷಸಾಗರ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಿಯಲಾ ॥
ಇರುವುದೇನೈ ಶಂಕೆ ಮನದಲಿ ।
ಮರಕೆ ನವಪಲ್ಲವವು ಚಿಗಿಯಿತು ।
ಹರಿಯೆ ನಾನದ ವಿಸ್ತರಿಸಲಸಮರ್ಥನೀ ಜಗದಿ ॥ ೫೦೬ ॥

ಹರಿಯೆ ಹೃದಯಾಂಗಣದೊಳಾನೀ- ।
ಹರುಷವಲ್ಲಿಯ ಹಚ್ಚಿರುವೆನೈ ।
ಸುರಸಫಲ ಬರುವುದು ಕಣಾ ಪರಮಾತ್ಮದರ್ಶನವು ॥
ಧರೆಯೊಳಿದ ಸೇವಿಪರು ಧನ್ಯರು ।
ದೊರೆಯಿತಿಂದಿಗೆ ಭಾಗ್ಯವೀ ಪರಿ ।
ಕರುಣಿಸಿದಿ ನೀನೆಂದು ನುಡಿದನು ಹರಿಗೆ ಫಲ್ಗುಣನು ॥ ೫೦೭ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಸುದುರ್ದರ್ಶಮಿದಂ ರೂಪಂ ದೃಷ್ಟವಾನಸಿ ಯನ್ಮಮ ।
ದೇವಾ ಅಪ್ಯಸ್ಯ ರೂಪಸ್ಯ ನಿತ್ಯಂ ದರ್ಶನಕಾಂಕ್ಷಿಣಃ ॥ ೫೨ ॥

ನರನ ವಚನವ ಕೇಳಿ ಪ್ರತ್ಯ- ।
ತ್ತರವನಿತ್ತನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನು ।
ನರನೆ ನೀನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದಿ ಪ್ರೇಮವಿಡ ಬೇಕೈ ॥
ಒರಲು ಬೇಕಾ ರೂಪಕೆನೆ ನೀ- ।
ಹೊರಗಿನುಪಚಾರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೆ ।
ಕರಚತುಷ್ಟಯ ಮೂರ್ತಿ ನಿನ್ನುಪಯೋಗಕಾಗುವುದು ॥ ೫೦೮ ॥

ಮರೆಯಬೇಡೀ ಪೇಳ್ದ ತತ್ತ್ವವ ।
ಮರುಳನಲ್ಲವೆ ನೀ ಧನಂಜಯ ।
ಕುರುಡನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರ್ದರೇನೈ ಚಿನ್ನಗುಡ್ಡವದು ॥
ಕಿರಿದೆನಿಸಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಬಿಡುವನು ।
ಪರಿಯಿದಾಯಿತು ನಿನ್ನ ತಪ್ಪಿದು ।
ಇರದು ನಿನ್ನೊಳು ತಪ್ಪು ಮನಸಿನ ಭಾವದಂದದಲಿ ॥ ೫೦೯ ॥

ನರನೆ ನಿನಗೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ನಿರದೆ ತೋರಿಸಿದೆನು ಸುಲಭದಲಿ ।
ಹರನು ಕಂಡಿಲ್ಲಿದನು ಬಹುಪರಿ ತಪವ ಮಾಡಿದರು ॥
ಪರಿಪರಿಯಲಷ್ಟಾಂಗಯೋಗದ ।
ಪರಮಸಾಧನಕಿಹುದಸಾಧ್ಯವು ।
ಸುರವರರಿಗಾಯುಷ್ಯ ಸಾಲದು ಸಾಧಿಸಲ್ಕಿದನು ॥ ೫೧೦ ॥

ಸುರವರರು ಮುನಿವರರು ಬಲುತ- ।
ತ್ಪರರಿಹರು ಕೇಳ್ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ದರುಶನವು ಬೇಕೆಂದು ಚಾತಕರಂತೆ ಕಾಯುವರು ॥
ನರನೆ ನೀ ಸುಲಭದಲಿ ನೋಡಿದ ।
ಮೆರೆವ ವಿಸ್ತೃತ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ಸುರವರರು ಕನಸಿನಲಿಯಾದರು ಕಂಡುದಿಲ್ಲವಲಾ ॥ ೫೧೧ ॥

ನಾಹಂ ವೇದೈರ್ನ ತಪಸಾ ನ ದಾನೇನ ನ ಚೇಜ್ಯಯಾ ।
ಶಕ್ಯ ಏವಂವಿಧೋ ದ್ರಷ್ಟುಂ ದೃಷ್ಟವಾನಸಿ ಮಾಂ ಯಥಾ ॥ ೫೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ದರುಶನಕೆ ಬೇರಿಲ್ಲ ಸಾಧನ- ।
ವರಿಯುತಿದ ಹಿಂತಿರುಗಿದುವು ವೇದಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಯಾಸತಪಗಳು ।
ಧರೆಯೊಳೀ ರೂಪವನು ಕಾಣವು ।
ಮರಳಿ ಯಜ್ಞಕೆ ದಾನಧರ್ಮಕೆ ಲಭ್ಯವಿದುವಲ್ಲ ॥ ೫೧೨ ॥

ಇರುವುದೊಂದೇ ಮಾರ್ಗವೀಪರಿ ।
ಯಿರುವ ರೂಪವ ಕಾಣಬಹುದೈ ।
ಪರಮಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣದಿಂ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ॥
ದೊರಕುವುದು ಕೇಳ್ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ದರುಶನವು ತದ್ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠನಿ- ।
ಗರಿಯುಲೈ ನಿಜತತ್ತ್ವವಿದನಾಂ ನಿನಗೆ ಪೇಳಿದೆನು ॥ ೫೧೩ ॥

ಭಕ್ತ್ಯಾ ತ್ವನನ್ಯಯಾ ಶಕ್ಯ ಅಹಮೇವಂವಿಧೋಽರ್ಜುನ ।
ಜ್ಞಾತುಂ ದ್ರಷ್ಟುಂ ಚ ತತ್ತ್ವೇನ ಪ್ರವೇಷ್ಟುಂ ಚ ಪರಂತಪ ॥ ೫೪ ॥

ವಾರಿದಾವಳಿಯಿಂದ ಹೊರಟಿಹ ।
ನೀರಧಾರೆಗಳಿಂಗೆ ಧರೆಯಾ- ।
ಧಾರವಲ್ಲದೆ ನೋಡು ಬೇರಾಧಾರವೇನಿಹುದು ॥
ಮಾರಹರಜಟೆಯಿಂದಲಾ ಭಾ- ।
ಗೀರಥಿಯು ಹೊರವಟ್ಟು ಒರುತಲೆ ।
ವಾರಿಧಿಯ ಸೇರುವುದಲ್ಲೆ ಬೇರುಂಟೆ ಗತಿಯುದಕೆ ॥ ೫೧೪ ॥

ಶಿಷ್ಟಸಾತ್ತ್ವಿಕಭಾವಯುತನಿಹ ।
ವಿಷ್ಟನೆನ್ನನು ಭಜಿಸೆ ಭಾವದಿ ।
ಮುಟ್ಟುವನು ಕೇಳೆನ್ನ ರೂಪದಿ ಭೇದವೇನಿದಕೆ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಕ್ಷೀರಾಜಿ ನೋಡಿದ- ।
ರೆಷ್ಟು ಸವಿಯಿಹುದೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ ।
ಕೆಟ್ಟ ಕಹಿರಸವಿರುವುದೇ ಯದನೆಷ್ಟು ನೋಡಿದರು ॥ ೫೧೫ ॥

ಇರಿವೆ ಹಿಡಿದಾ ಹರನ ಪರ್ಯಂ- ।
ತರವು ಸಚರಾಚರಜಗತ್ತಿನೊ- ।
ಳಿರುವೆ ಭೇದವಿದಿಲ್ಲ ಭಜಿಸವ ಮಾಡುತಿರಲೆನ್ನ ॥
ಬರುವುದೋ ಯಿಾ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯು ।
ಬರುವುದಾಕ್ಷಣ ಜ್ಞಾನವವನಿಗೆ ।
ಬರಲು ಜ್ಞಾನವು ದರ್ಶನವ ನಾನೀವೆನವಗಾಗ ॥ ೫೬ ॥

ಕಟ್ಟಿಗೆಯಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಂಕಿಯು ।
ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಕಟ್ಟಿಗೆಯನದ ।
ಕಟ್ಟಿಗೆಯೆ ತಾಂ ಬೆಂಕಿಯಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ಬಿಟ್ಟು ಗಗನವ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು ।
ಬಿಟ್ಟಿ ಹಿಡಿಯಲು ಪಶ್ಚಿಮಾದ್ರಿಯು ।
ಕಟ್ಟುವುದು ಗಗನದಲ ಕೇಳ್ಳೈ ಯಂಧಕಾರವಲಾ ॥ ೫೭ ॥

ಬರಲು ಗಗನದಿ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು ।
ಬರುವುದೆಂತೈಯಂಧಕಾರವು ।
ಮೆರೆವುದೈ ಸರ್ವತ್ರ ಬೆಳಕ್ಕೈ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಅರಿಯಲೆನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ದರುಶನದಿ ಸುಜ್ಞಾನವಾಗಲು ।
ಮುರಿದಹಂಕೃತಿ ಪಡೆವನೈ ಮದ್ರೂಪವನೆ ಪಾರ್ಥ ॥ ೫೮ ॥

ಮತ್ಕರ್ಮಕೃನ್ಮತ್ಪರಮೋ ಮದ್ಭಕ್ತಃ ಸಂಗವರ್ಜಿತಃ ।
ನಿರ್ವೈರಃ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ಯಃ ಸ ಮಾಮೇತಿ ಪಾಂಡವ ॥ ೫೫ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ವಿಶ್ವರೂಪದರ್ಶನಯೋಗೋ ನಾಮೈಕಾದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೧೧ ॥

ಎನ್ನ ಹೊರತನ್ಯರನು ತನ್ನಯ ।
ಕಣ್ಣಿನಿಂ ನೋಡದಲೆ ಪ್ರೇಮವ- ।
ನೆನ್ನಲಿಡುತಲಿ ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವನರ್ಪಿಸುವನೆನಗೆ ॥
ಎನ್ನನೇ ಯಿಹಪರದ ಫಲವೆಂ- ।
ದೆನ್ನುವನು ಜೀವನದ ಫಲವದು ।
ಮನ್ನಿಸುವನೈ ನಾನೆನುತ ಕೇಳ್ಳೈ ಧನಂಜಯನೆ ॥ ೫೯ ॥

ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರದ ನಾಮರೂಪವ ।
ಮಾನಿಸದೆ ಸರ್ವತ್ರ ಜಗದಲಿ ।
ನಾನಿಹೆನು ನಿಜವೆಂದು ನಂಬುತ ವೈರ ತೊರೆಯುವನು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಪರಿಪರಿಯ ವಸ್ತುವು ।
ಕಾಣಲದರಲಿ ಯೆನ್ನ ನೋಳ್ಪನು ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ಭಜಿಸುವನು ಮೇಣೆನ್ನನೀ ತೆರದಿ ॥ ೬೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ದೇಹದೊ- ।
ಳಿರಲು ಭಕ್ತಿಯ ವೃತ್ತಿಯವನಿಗೆ ।
ಮರಣವಾಗುವುದೈ ಶರೀರಕೆ ಪಿತ್ತಕಫಯುತಕೆ ॥
ಬರುವುದೈ ಮದ್ರೂಪವಾತನಿ- ।
ಗಿರುವುದೇನೈ ಶಂಕೆಯಿದರಲಿ ।
ನಿರುತ ದಿಟವಿದು ಮಾತು ಯೆಂದನು ನಗುತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೬೧ ॥

ಅರಸ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ನುಡಿದನು ।
ಕರುಣದುದಧಿಯು ಜಗದುದರ ಶ್ರೀ- ।
ಹರಿಯು ನೋಡಾ ಭಾಷಣದ ಸರಸತೆಯು ಗಹನವಲಾ ॥
ಹರುಷನಿರ್ಭೃತ ಹರಿಯ ಮೂರುತಿ ।
ಹರಿಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿಚತುರನು ।
ನರನಲಾ ನೋಡಿದನನಂತನ ವುಭಯರೂಪಗಳ ॥ ೬೨ ॥

ಕರಚತುಷ್ಟಯಶ್ಯಾಮಮೂರುತಿ ।
ನರನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಹಿರಿದೆನಿಸಿತೈ ।
ಕಿರಿದೆನುತ ನರ ತ್ಯಜಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು ವಿಶ್ವರೂಪವನು ॥
ನರನ ಕಲ್ಪನೆ ನಿಜವೆನುತ ಶ್ರೀ- ।
ಹರಿಯು ಮನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವುದೇ ವ್ಯಾಪಕ ಸ್ವರೂಪವು ಕಿರಿದು ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೬೩ ॥

ಇರುವುದಿದು ಕೇಳ್ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು ।
ಅರಿವ ತೆರದಲಿ ಸಿದ್ಧ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಹರಿಯು ಕೇಳೊಂದೆರಡು ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳ ಪೇಳಿದನು ॥

ಅರುಹುವೆನು ಸಾನದನು ಕನ್ನಡ ।
ಸರಸಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿಯಲೀ- ।
ತೆರದ ಕೃಷ್ಣನ ವಚನಗಳ ಕೇಳುವುದು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೫೨ ॥

ನರನು ಕೇಳುತ ಹರಿಯ ವಚನವ ।
ಮರಳಿ ಮನದಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ- ।
ನೆರಡು ರೂಪಂಗಳಲಿ ಚೆಲುವಾವುದು ಕಣಾ ಯಿಹುದು ॥ ೫೩ ॥

ಮೆರೆವ ಸದ್ಭಾವಾಂಜಲಿಯಲೀ ।
ಸರಸಭಾಮಿನಿಪದಸುಮನಗಳ ।
ಚರಣಯುಗಳದೊಳರ್ಪಿಸುವೆನಾ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥

ನರನು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ- ।
ನಿರದೆ ಮಾಳ್ಪನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನಿ- ।
ಗೊರೆವೆ ನಾನಿದ ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ತಿಳಿವಂತೆ ॥

ಗುರುವಿರುವನ್ತೆ ವಿಷ್ಣುರೂಪನು ।
ಗುರುವಿಗರ್ಪಿಸಲೀ ಸುಮನಗಳ ।
ಗುರುವು ಸ್ಫುರಣೆಯನಿತ್ತು ಮುಗಿಸುವನೀ ಕವಿತ್ವವನು ॥ ೫೪ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟೆಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
(೧೧) ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೫೫, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೫೪

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೨ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಗುರುವು ಶುದ್ಧಪ್ರೇಮಮೂರುತಿ ।
ಕರೆವೆ ನಿನಗಾಂ ತಾಯಿ ಯೆನುತಲಿ ।
ನಿರುತ ಪರಮಾನಂದವೃಷ್ಟಿಯ ಸುರಿವ ಮೇಘವಲಾ ॥
ಗುರುಚರಿತ್ರವುದಾರವಿಹುದೈ ।
ನಿರುತ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರನಲ್ಲವೆ ।
ಕರುಣೆಯನು ನೀ ಬೀರು ಜಯಜಯಕಾರ ನಿನಗೆನುವೆ ॥ ೧ ॥

ವಿಷಯವೆಂಬುವ ಕೃಷ್ಣಸರ್ಪದ ।
ವಿಷವು ತಲೆಗೇರುತಲಿ ಮೂರ್ಛಿಸ- ।
ಲಸಮ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವು ವಿಷವನಿಳಿಸುವುದು ॥
ಸುಸುಳಿ ಭವಸಾಗರದಿ ತ್ರಾಸದಿ ।
ಬಸವಳಿವ ಮಾನವಗೆ ನಿನ್ನಯ ।
ರಸಭರಿತ ಕರುಣಾರ್ದ್ರದೃಷ್ಟಿಯು ತಾರಿಸುತ್ತಿಹುದು ॥ ೨ ॥

ಗುರು ಕೃಪಾಘನಮೂರ್ತಿ ನಿನ್ನಯ ।
ಚರಣಸೇವಕನಿಂಗೆ ಯೋಗದ ।
ಸರಸಸುಖವನ್ನಿತ್ತು ತೋರ್ಪೆ ಚಮತ್ಕೃತಿಯ ಜಗಕೆ ॥
ಮೆರೆವ ಸೋಽಹಂಸಿದ್ಧಿಮಂತ್ರವು ।
ದೊರೆಯ ಬೇಕೆಂದಾಶೆ ಪುಟ್ಟಲು ।
ನಿರುತ ನೀ ದಾಸೋಽಹಮೆಂಬುವ ಮಂತ್ರ ಕೊಡುತಿರುವಿ ॥ ೩ ॥

ಗುರುವೆ ಮೂಲಾಧಾರಚಕ್ರವೆ ।
ಪೊರೆವುದಲ್ಲವೆ ತೊಡೆಯು ಬಾಲನ- ।
ನಿರಿಸುತದರಲಿ ಕೌತುಕದಿ ಮುದ್ದಿಸುವಿ ಶಿಷ್ಯನನು ॥
ನಿರುತ ಹೃದಯಾಕಾಶ ತೊಟ್ಟಿಲೊ- ।
ಳಿರಿಸುತುಪದೇಶಾಮೃತದ ಘನ- ।
ಶರದ ಜೋಗುಳ ಪದದಿ ತೂಗುತ ಮಲಗಿಸುವಿಯವನ ॥ ೪ ॥

ಬಿನ್ನತೋರಿಸಿ ವಿಷಯಸೌಖ್ಯಕೆ ।
ಪೂರ್ಣಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿ ಹಚ್ಚುತ ।
ಚಿಣ್ಣಿಕೋಲಾಟವನು ಮಾಡುವಿ ಪವನಮನಗಳನು ॥
ಇನ್ನು ಶಿಷ್ಯರ ಸ್ವಾತ್ಮಸುಖತತಿ- ।
ಯನ್ನು ಚಿನ್ನಾಭರಣ ಮಾಡುತ ।
ಮನ್ನಿಸುವಿ ನಿಜಭಕ್ತವೃಂದವ ಭಕ್ತರಭಿಮಾನಿ ॥ ೫ ॥

ನಿರುತಪೀತನು ಜೀವನಾಮೃತ ।
ಸರಸ ಪಾನವ ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕುವ ।
ಮೆರೆವ ಸೋಽಹಂಪದದ ಗಾಯನವನ್ನೆ ಮಾಡುವನು ॥
ಭರದಿ ನೀನು ಸಮಾಧಿಸುಖವನು ।
ಕರುಣಿಸಿದಿ ಬೋಧಾಮೃತದಿ ತವ ।
ಕರಣಿಯದ್ಭುತ ದೇವ ದೇವರ ದೇವ ಗುರುರಾಯ ॥ ೬ ॥

ನೀನು ಸಾಧಕರಿಂಗೆ ತಾಯಿಯು ।
ನಾನು ನಿನ್ನಯ ಕಾಲ ಹಿಡಿವೆನು ।
ಜ್ಞಾನವಾಗುವುದೆನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವು ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ॥
ನಾನು ನಿನ್ನಾಶ್ರಯವ ಬಿಡೆನೈ ।
ದೀನವತ್ಸಲ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂ- ।
ಲಾನರನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವನಲ್ಲವೆ ಸಕಲವಿದ್ಯೆಗಳ ॥ ೭ ॥

ಮಾತೆ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿ ಭಕ್ತರ ।
ದಾತೆ ಸಕಲಾರ್ಥಗಳ ಕೊಡುತಿಹ ।
ಭೂತಳದ ನಿಜಕಲ್ಪಲತಿಕೆಯೆ ಪಿಡಿದೆ ತವ ಚರಣ ॥
ಗೀತೆಯರ್ಥವ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ।
ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳುವಂದದಿ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆನಗೀಯೊ ನೀನಾಜ್ಞೆಯನು ಗುರುರಾಯ ॥ ೮ ॥

ಒರಲಿ ಗ್ರಂಥದಲೆನ್ನ ನವರಸ- ।
ಶರಧಿ ಭಾವಾರ್ಥಗಳ ಪರ್ವತ ।
ಬರಲಿ ಖಾನಿಯು ಬಹುವಿಧಾಲಂಕಾರಮಯುವಾಗಿ ॥
ಮೆರೆಯುಲೀ ಕರ್ಣಾಟಭೂಮಿಯು ।
ಸರಸಚಿನ್ನಾಭರಣಖಾನಿಯು ।
ತೆರೆಸಿ ಬೆಳೆಸು ವಿಚಾರರೂಪದ ದಿವ್ಯವಲ್ಲಿಗಳ ॥ ೯ ॥

ಮೆರೆಯುಲೈ ಸಂವಾದರಸಫಲ ।
ಬರಲಿ ಶಾಶ್ವತ ಮಾರ್ಮಿಕಾರ್ಥದ ।
ಸರಸವನ ವುಪವನಗಳೀ ಕರ್ಣಾಟಭೂಮಿಯಲಿ ॥
ಹರಿಸು ಪಾಖಂಡಸ್ವರೂಪದ ।
ಗರುತವನು ವಾಗ್ವಾದವೆಂಬುವ ।
ಮುರುಕು ಹಾದಿಯ ತೆಗೆಸು ಹಿಂಸಕತರ್ಕಮೃಗಗಳನು ॥ ೧೦ ॥

ಹರಿಯ ಗುಣಗಣಗಳನು ವರ್ಣಿಪ ।
ಪರಿಯಲೆನಗೆ ಸದಾ ಮತಿಯು ಕೊಡು ।
ಕರುಣಿಸೆನಗಾ ಶ್ರೋತೃವೃಂದದ ರಾಜ್ಯಪದವೆನಗೆ ॥
ಮೆರೆವ ಕನ್ನಡವಾಙ್ನಗರದಲಿ ।
ಒರಲಿ ಸುಲಭದಿ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯು ।
ಬರಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಸಂತತ ನಾಗರಿಕರಿಂಗೆ ॥ ೧೧ ॥

ಗುರು ಕೃಪಾಘನತಾಯಿ ನೀನೀ ।
ತೆರದಿ ಕರುಣವ ತೋರಿ ಸಂತತ ।
ಪೊರೆವುದಾದರೆ ಕರುಣೆ ಸೆರಗನು ತೊಟ್ಟು ಬಾಲಕನ ॥
ಧರೆಗೆ ಪರಮಾನಂದಕಾರಕ ।
ಸರಸಗ್ರಂಥವ ಬರೆದು ತೋರಿಪೆ ।
ಗುರುಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಸಾಧ್ಯವು ಸರ್ವಸಾಹಸವು ॥ ೧೨ ॥

ಜ್ಞಾನರಾಜನು ಮಾತನಾಡಿದ- ।
ನೀನುಡಿಯ ಕೇಳ್ದನು ನಿವೃತ್ತಿಯು ।
ಕಾಗೆ ಕಾರಣ ತುತಿಯು ಸಾಕ್ಕೈ ಪೇಳು ಗೀತೆಯನು ॥
ಈ ನಿದೇಶವ ಕೇಳ್ದು ಹರ್ಷದಿ ।
ಜ್ಞಾನರಾಜನು ಪೇಳ ತೊಡಗಿದ- ।
ನೀನಿದೇಶವೆ ಗುರುಪ್ರಸಾದವೆನುತ್ತ ಭಾವಿಸುತ ॥ ೧೩ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ---

ಏವಂ ಸತತಯುಕ್ತಾ ಯೇ ಭಕ್ತಾಸ್ತ್ವಾಂ ಪರ್ಯುಪಾಸತೇ ।
ಯೇ ಚಾಪ್ಯಕ್ಷರಮವ್ಯಕ್ತಂ ತೇಷಾಂ ಕೇ ಯೋಗವಿತ್ತಮಾಃ ॥ ೧ ॥

ನರನು ವೀರಶಿರೋಮಣಿಯು ವಿಮ- ।
ಕಿರಣಕುಲವಿಜಯಧ್ವಜನು ಮೇ ।
ಣರುಹಿದನು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಗೆ ಶಕ್ರನಂದನನು ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನೋಡುತಲೆ ಬೆದರಿದೆ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಬಹುಚಿತ್ರವಾಯ್ತದು ಭೀತಿದಾಯಕವು ॥ ೧೪ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಸಗುಣಮೂರ್ತಿಯೆ ।
ಪರಮಪ್ರಿಯಕರವಿತ್ತು ನಾನಿದ- ।
ನರಿತು ಪೇಳ್ದೆನು ಬೇಡವೆನಗಿದು ವಿಶ್ವರೂಪ ಹರಿ ॥
ಪರಿಯ ನೀನದ ಕೇಳದಲೆ ಧಿ- ।
ಕ್ಕರಿಸುತೆನ್ನ ನಿಷೇಧ ಮಾಡಿದಿ ।
ಬರುವುದೈ ಬಹುಭೀತಿ ನೋಡಲು ವಿಶ್ವರೂಪವನು ॥ ೧೫ ॥

ಬೇರೆಬೇರಿವು ರೂಪವೆರಡಾ ।
ಕಾರಿ ಶೂನ್ಯಾಕಾರವೆನ್ನ ವಿ- ।
ಕಾರದಲಿ ನೀಸೊರ್ವ ನಿನಗೆರಡಿಹುವು ರೂಪಗಳು ॥
ಸೇರುವರು ಸಗುಣದಲಿ ಸಗುಣರು ।
ಸೇರುವರು ನಿರ್ಗುಣದುಪಾಸನೆ- ।
ಯಾರು ಮಾಡುವರವರು ನಿರ್ಗುಣರೂಪವನೆ ನಿಜದಿ ॥ ೧೬ ॥

ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀವೈಕುಂಠನಾಯಕ ।
ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನೆ ।
ಯರಿತೆನ್ನೆ ಹಾದಿಗಳನೆರಡನು ನಿನ್ನ ಸೇರುವರೆ ॥
ಇರುವುವೀಹಾದಿಗಳೆರಡು ನಿಜ ।
ಯಿರುವುವಿದಕಾದ್ವಾರವಟ್ಟಗ- ।
ಳೆರಡು ಸಾಕಾರವು ನಿರಾಕಾರವು ಕಣಾ ತಿಳಿದೆ ॥ ೧೭ ॥

ನೂರುಸೇರಿನ ಘಟ್ಟಿಯಹ ಭಂ- ।
ಗಾರ ವೊರೆಗಲ್ಲಿನಬೊರೆಯೆ ಮೆ(ಣ್ ।
ಚೂರನದರಿಂ ತೆಗೆಂಯುತೊರೆಯಲು ಭೇದ ತೋರುವುದೆ ॥
ಬೇರೆಬೇರಿಹುವೆರಡು ಹಾದಿಗ- ।
ಳಾರು ಪೇಳ್ವರು ನೀನು ಬೇರೆಂಯೆ ।
ದಾರಿಯೆರಡರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೊಂದೇ ನಿನ್ನ ಕೈವಲ್ಯ ॥ ೧೮ ॥

ಶರಧಿಯದು ಪೀಯೂಷಮಯುವಿರೆ ।
ತೆರೆಗಳನು ನುಂಗಿದರು ಶಕ್ತಿಯು ।
ಹಿರಿದಹುದೆ ಗುಟುಕಿನಲಿ ಬಾರದೆ ಶಕ್ತಿಯದರಂತೆ ॥
ಪರಿಯಲೆನಗೆ ವಿಚಾರ ಬರುತಿದೆ ।
ಹರಿಯೆ ನಿನಗಾನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ।
ಹರುಷದಿಂ ಕೇಳುವೆನು ತಿಳಿಸುವುದೆನಗೆ ಗುಹ್ಯವನು ॥ ೧೯ ॥

ತೋರಿಸಿದೆಯ್ಯೆ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನಾರುಭಟವನು ಸಹಿಸುವವರೀ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾರಿಹರು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ರೂಪವದು ॥
ಮಾರಪಿತ ಯೆನ್ನಾಣೆ ಹೇಳೈ ।
ತೋರಿದುದು ತವ ಲೀಲೆಯೋ ನಿಜ ।
ಕಾರಣಿಕ ಶಾಶ್ವತದ ರೂಪವೊ ಹರಿಸು ಸಂಶಯವ ॥ ೨೦ ॥

ಹರಿಯೆ ಭಕ್ತರು ಹೊರತು ನಿನ್ನ- ।
ನ್ನರಿಯರನ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠವಸ್ತುವ- ।
ನರಿವರೊಂದೇ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಸೇವೆಯುನ್ನವರು ॥
ಧರಣಿಯಲಿ ಸರ್ವಸ್ವಕರ್ಮವ ।
ನಿರುತ ನಿನಗರ್ಪಣೆಯ ಮಾಡುತ ।
ಹರಿಯೆ ತನುಧನಮನದಿ ನಿನ್ನನೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿಹರು ॥ ೨೧ ॥

ನಿರುತ ನಿನ್ನಯ ಮೂರ್ತಿಯೊಂದನು ।
ಧರಿಸುತಲಿ ನಿಜಹೃದಯಕಮಲದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಮಾಳ್ಪರು ನಿನ್ನುಪಾಸನೆಯ ॥
ಎರಡನೆಯ ಪರಿ ಯಾವುದೆಂದರೆ ।
ಯರುಹುವೆನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕೇಳೈ ।
ಹರಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನು ವರ್ಣನಾತೀತ ॥ ೨೨ ॥

ಇರುವಿ ನೀನೋಂಕಾರರೂಪನು ।
ಪರಕೆ ಪರತರ ವಚಕೆ ನಿಲುಕದ ।
ಪರಮಮೂರುತಿಯತುಲತತ್ತ್ವ ವಿನಾಶವಿರಹಿತನು ॥
ಇರದು ನಿನಗೈ ನಾಮರೂಪವು ।
ಯಿರದು ನಿನಗಾಕಾರ ಜ್ಞಾನಿಗ- ।
ಳರಿತು ಸೋऽಹಂಭಾವದಿಂದಲಿ ನಿನ್ನನರ್ಚಿಪರು ॥ ೨೩ ॥

ಜ್ಞಾನಿಯಿಂಪರಿ ನಿನ್ನ ಭಜಿಪನು ।
ಮೇಣು ಭಕ್ತನು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದೊ- ।
ಳೇನ ಹೇಳೈ ನಿನ್ನ ಸೇರುವನಾರು ಕ್ಷಿಪ್ರದಲಿ ॥
ಜ್ಞಾನ ಹಿರಿದಿಹುದೇಸು ಭಕ್ತಿಗೆ ।
ಕಾಣೆ ನಾನಿದರೊಳಗೆ ಘನತರ- ।
ವೇನು ನೀನೆನಗರುಹು ಪ್ರೇಮದೊಳೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೪ ॥

ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ಪಾರ್ಥನಾಡಿದ ।
ಕಡಲಶಯನನು ಜಗದ ಭಾಂಧವ- ।
ನೊಡನೆ ಪಾರ್ಥನಿಗೆಂದನೈ ಹರ್ಷದಲಿ ಪೈಮರೆತು ॥
ಪೊಡವಿಯಲಿ ನಿನ್ನಂತೆ ಪ್ರಶ್ನದಿ ।
ಕಡುಗಲಿಗಳನ್ಯರನು ಕಾಣೆನು ।
ಹಿಡಿದು ತತ್ತ್ವವ ನೀನು ಕೇಳಿದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯುತ್ತಮವ ॥ ೨೫ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಮಯ್ಯಾವೇಶ್ಯ ಮನೋ ಯೇ ಮಾಂ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತಾ ಉಪಾಸತೇ ।
ಶ್ರದ್ಧಯಾ ಪರಯೋಪೇತಾಸ್ತೇ ಮೇ ಯುಕ್ತತಮಾ ಮತಾಃ ॥ ೨ ॥

ತರಣಿಯಸ್ತಾಚಲಕೆ ಪೋಗಲು ।
ಕಿರಣಗಳು ತಾವಾಗಿ ಪೋಪುವು ।
ಪರಿಯೊಳೆನ್ನಯ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯು ಯಾರಿಗಿರುತಿಹುದೊ ॥
ನಿರುತ ಯಾರೆನ್ನಯ ಭಜನದಲಿ ।
ಭರದಿ ನವನವ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮಾಳ್ಪರೊ ।
ನರರು ಮಳೆಗಾಲದಲಿ ತುಂಬುವ ನದಿಗಳಂದದಲಿ ॥ ೨೬ ॥

ಸೇರಿ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮೇಣ್ ಭಾ- ।
ಗೀರಥಿಯು ನಲಿದಾಡುವಂದದಿ ।
ಯಾರು ಕೇಳೀ ಪ್ರೇಮಭಾವದೊಳೆನ್ನ ಭಜಿಸುವರೊ ॥
ಯಾರು ರಾತ್ರಿಂದಿವದಿ ಬಿಡದೆ ಶ- ।
ರೀರವಾಕ್ಮನದಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯ- ।
ನೇರಿಸುವರೋ ಯೆನ್ನ ಭಜನದಿ ಯುಕ್ತತಮರವರು ॥ ೨೭ ॥

ಯೇ ತ್ವಕ್ಷರಮನಿರ್ದೇಶ್ಯಮವ್ಯಕ್ತಂ ಪರ್ಯುಪಾಸತೇ ।
ಸರ್ವತ್ರಗಮಚಿಂತ್ಯಂ ಚ ಕೂಟಸ್ಥಮಚಲಂ ಧ್ರುವಮ್ ॥ ೩ ॥

ಎರಡನೆಯ ಮದ್ಭಕ್ತಸುಜನರು ।
ಧರಿಸಿ ಸೋಽಹಂಭಾವವೃತ್ತಿಯ ।
ನಿರವಯವನಾಗಿರುವ ಯೆನ್ನನು ದೊರಕಿಸುವ ಭರದಿ ॥
ಅರಿಯಲಾರದು ನಾನಿರುವೆನೆ-।
ಕ್ಷರನೆನುವ ನಿಜತತ್ತ್ವ ಗರ್ವದಿ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ನಾನಿರುವೆನವ್ಯಕ್ತನು ಮನೋಽತೀತ ॥ ೨೮ ॥

ಅರಿಯಲಾರರು ಬುದ್ಧಿಬಲದಿಂ- ।
ದರಿವರೆಂತಿಂದ್ರಿಯದ ಬಲದಿಂ- ।
ದರಿವರೆಂತೆನ್ನನ್ನು ಗೂಢಧ್ಯಾನಬಲದಿಂದ ॥
ದೊರೆಯಲಾರೆನು ರಾವ್ರರಾಪಿಲಿ ।
ಯರಿವರೆಂತಾಕಾರ ಸರ್ವವ ।
ಪರಿಯು ಹೊಸದ್ದೈ ನಾನು ಸರ್ವತ್ರದಲಿ ನಾಸಿಸಿಹೆ ॥ ೨೯ ॥

ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಲುಪಾಯವಿಲ್ಲೈ ।
ಪ್ರಾಪ್ತನಾದಾಕ್ಷಣಕೆ ಚಿಂತನ ।
ಸ್ವಸ್ಥದಲಿ ತಾನಾಗಿ ಬರುವುದು ಚೋದ್ಯವೇನೆಂಬೆ ॥
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿಹನಿಲ್ಲವೆಂಬವು ।
ಸತ್ತು ಪೋಪುವು ಭಾವಗಳು ಮು- ।
ಕ್ತ್ಯಾಪ್ತಿಗೋಸುಗ ಮಾಳ್ಪರೈ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಯತ್ನವನು ॥ ೩೦ ॥

ನಡೆಯಲಾರದು ನುಡಿಯಲಾರದು ।
ಒಡವು ತೋರದು ಕಡೆಯು ತೋರದು ।
ಕೊಡದು ಕೊಳ್ಳದು ದುರಿತ ತಟ್ಟದು ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವನಿದು ॥
ಹಿಡಿದು ತಮ್ಮಯ ಸುಪ್ರಭಾವದಿ ।
ಪಡೆವರೆನ್ನೀ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವ ।
ನುಡಿವುದೆಂತೀ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಗುಣಗಣವ ॥ ೩೧ ॥

ವಿಷಯಸಂತತಿಯೆಂಬ ಸೈನ್ಯವ ।
ವಿಷಮವೈರಾಗ್ಯಾಗ್ನಿಯಿಂದಲಿ ।
ಕುಶಲತೆಯಲೇ ಕೊಂದು ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳನು ಧರಿಸಿ ॥
ಮಿಸುಪ ಸಂಯಮವೆಂಬ ಪಾಶದಿ ।
ಬಸವಳಿದು ವಿಪರೀತ ಹಾಕುತ ।
ಕುಶಲತೆಯಲಾ ಹೃದಯಗುಹೆಯಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕುವರು ॥೩೨॥

ಆಸನದ ಬಲವಪ್ಪ ಮುದ್ರೆಯು ।
ಕಾಸಿಸುತಲಿಯಪಾನದ್ವಾರಕೆ ।
ತೋಷದಿಂದಲಿ ಮೂಲಬಂಧದ ಬುರುಜ ಕಟ್ಟುವರು ॥
ಆಶೆಯನು ನಿರ್ಮೂಲ ಕಿತ್ತಿ ಹಿ- ।
ನಾಶಮಾಳ್ಪರು ತಿಮಿರನಿದ್ರೆಯ ।
ಘಾಸಿ ಮಾಡುತ ಧೈರ್ಯಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕೀಳುವರು ॥ ೩೩ ॥

ಮೂಲಬಂಧಾಸನದ ಜ್ವಾಲೆಯು- ।
ಶೋಷಿಸುವರು ಶರೀರದಗ್ನಿಯ ।
ಶೋಷಿಸುವರು ಸಪ್ತಧಾತುಗಳನ್ನು ಮೋದದಲಿ ॥
ಕೀಳು ವ್ಯಾಧಿಯ ಶಿರವ ಛೇದಿಸಿ ।
ಮೇಳದಿಂ ಷಟ್ಚಕ್ರಕರ್ಷಿಸಿ ।
ತಾಳುವರು ಸ್ವಾನಂದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ॥ ೩೪ ॥

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕುಂಡಲಿನಿಯನು ।
ನಿಲ್ಲಿಸುತಲಾಧಾರಚಕ್ರದಿ ।
ಸಂಲಲಿತ ಬೆಳಕಿನಲಿ ಸ್ವಾನಂದವನು ಭುಂಜಿಪರು ॥
ಇಲ್ಲಿ ನವದ್ವಾರಗಳ ಚೌಕಿಯು ।
ಅಲ್ಲಿ ಯಿಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹಾತ್ಮಕ ।
ಕಲ್ಲನೇರಿಸಿ ಹಾದಿ ಮಾಳ್ಪರು ನಾಡಿ ಸುಷುಮ್ನೆಗೆ ॥ ೩೫ ॥

ಇರುವುದೈ ಸಂಕಲ್ಪಘೋಷವು ।
ಮೆರೆವ ಮನಸೇ ಮಹಿಷಮಸ್ತಕ ।
ಭರದೊಳಿವನೆಲ್ಲವನು ಕೊಯ್ಯುತ ಬಲಿಯ ಹಾಕುವರು ॥
ಸರಸೆ ನೋಡೈ ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿಯು ।
ಮೆರೆವಳೈ ಚಾಮುಂಡಿದೇವಿಯು ।
ಇರುವುದೀಪರಿ ಬಲಿವಿಧಾನವು ದೇಹದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೬ ॥

ನೋಡಲಿಡೆ ಪಿಂಗಳೆಗಳೆಂಬುವ ।
ನಾಡಿಗಳು ಯೆರಡಿಹುವು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕೂಡಿಸುತಲೈಕ್ಯದಲನಾಹತಧ್ವನಿಯ ಘೋಷದಲಿ ॥
ಓಡಿಸುವರಾ ಜೀವನಕಲಾ- ।
ಗಾಢಕೆರೆತನಕೊಂದೆಸವನೇ ।
ನಾಡಿಸುಷುಮ್ನೆ ಮಧ್ಯದಿಂದೇರುವುದು ಮಸ್ತಕದಿ ॥ ೩೭ ॥

ಸೇರುವರು ತಾವ್ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಕೆ ।
ಯೇರುವರು ನಿಶ್ರೇಣಿ ಕಠಿಣವ- ।
ನೇರಿಸುತ ಕಂಕುಳಲಿ ಮಾಯೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಸೇರುವರು ॥
ತೋರಿಸುತ ಸಮಬುದ್ಧಿ ಸರ್ವದಿ ।
ಸೇರಬೇಕಾ ಬ್ರಹ್ಮಪದಕೆ ವಿ- ।
ಚಾರದಿಂದೀ ಯೋಗಮಾರ್ಗವ ಸ್ವೀಕರಿಸುವರಲಾ ॥ ೩೮ ॥

ನಿರವಯುವ ಬ್ರಹ್ಮವನು ದೊರಕಿಸಿ- ।
ದರು ಕಣಾ ಕಡೆಗವರು ನನ್ನಲಿ ।
ಬರುತಲೈಕ್ಯವ ಹೊಂದುವರು ನಿನ್ನಾಗೆ ಸಟಯಿಲ್ಲ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕೇಳಧಿಕ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ದೊರೆಯದವರಿಗೆ ಯೋಗಬಲದಿಂ ।
ದಿರುವುದೈ ಬಹುಯಾತನೆಯು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಯೀಪಥದಿ ॥ ೩೯ ॥

ಸಂನಿಯಮ್ಯೇಂದ್ರಿಯಗ್ರಾಮಂ ಸರ್ವತ್ರ ಸಮಬುದ್ಧಯಃ ।
ತೇ ಪ್ರಾಪ್ನುವಂತಿ ಮಾಮೇವ ಸರ್ವಭೂತಹಿತೇರತಾಃ ॥ ೪ ॥

ವ್ಯಕ್ತವಲ್ಲದ ಭೂತಸಂಪ್ರಿಯ ।
ಸುತ್ತಮುತ್ತಲನಾಶ್ರಿತವು ಕೇ- ।
ಳುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯನಾರು ಬಯಸುವರೊ ॥
ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಯತ್ನಮಾಡಲು ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದು ಬಯಕೆಯವರದು ।
ಮುತ್ತುವರು ಹಾದಿಯಲಿ ಸುಲಿವರು ತುಡುಗರ್ನೈ ಸದೆದು ॥ ೪೦ ॥

ಋದ್ಧಿಸಿದ್ಧಿಗಳೆಂಬ ಬಹಳ ಪ್ರ- ।
ಸಿದ್ಧಚೋರರು ಹಾದಿಗಟ್ಟುತ ।
ಮುದ್ದುಗೈವರು ಮುಂದೆನಡೆಯಲು ವಿಘ್ನ ಮಾಡುವರು ॥
ಕದ್ದು ಮೇಣಿಂದ್ರಾದಿಪದಗಳು ।
ಸದ್ದು ಮಾಡದೆ ಗಂಟುಬೀಳುವು- ।
ವೆದ್ದು ಬರುವುವೌ ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿಗಳು ವೈರಿಗಳು ॥ ೪೧ ॥

ವಸುಮತಿಯೊಳು ನಿರಾಕೃತಿಯ ಪ್ರಾ- ।
ಪಿಸುವುದಾದರೆ ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮದ ।
ಕಸರತನೆ ಮಾಡುವನು ಶೂನ್ಯದ ಕೂಡೆ ಹೇಣಗುವರು ॥
ತೃಷೆಯು ತೃಷೆಯನೆ ಕುಡಿಯ ಬಹುದೇ ।
ಹಸಿವೆ ಹಸಿವೆಯು ತಿಂದು ತೇಗಿದ ।
ಹೊಸ ಪರಿಯಲಾ ವಾಯುವಿಗೆ ಮೊಳಹಾಕಿದಂತೆಯಲಾ ॥ ೪೨ ॥

ಶೀತವುಡುವುದು ವುಷ್ಣ ತೊಡುವುದು ।
ಕೂತು ಮಳೆಯಲಿ ತೋಷ ಪಡೆವುದು ।
ಮೈತ್ರ್ಯಭಾವವ ಮಾಳ್ಪುದೈ ಕೇಳ್ ವೃಕ್ಷಗಳ ಕೂಡ ॥
ಆತಪದಿ ಮಲಗುವುದು ಹಗಲಲಿ ।
ಪ್ರೀತಯಿಂದ ನಿರೋಧವೆಂಬುವ ।
ನೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಭೋಗಮಾಳ್ಪುದು ಪರಿಯಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೩ ॥

ಪತಿಯ ಬಿಟ್ಟನುದಿನದಿ ಸತಿಯಾ- ।
ಚಿತೆಯನೇರುವ ಪರಿಯಲಾ ಸಂ- ।
ತತವು ಬಡೆದಾಟವು ಕಣಾ ಯಮನೊಡನೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಪತಿಯೊಡನೆ ಸಹಗಮನ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಸತಿಗೆ ಧರ್ಮವು ಹವ್ಯಕವ್ಯದ ।
ಕೃತಿಗೆ ಬಡೆದಾಡಿದರೆ ಶೋಭೆಯು ಮೃತ್ಯು ದೇವನಲಿ ॥ ೪೪ ॥

ಬರಿದೆ ಬಡೆದಾಟವನು ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಮರುಳರಲ್ಲವೆ ಮಾನವರು ನಿಜ ।
ಮರಣಕಿಮ್ಮಡಿಯಾದ ವಿಷವನು ಪ್ರಾಶಿಸುವರಾರು ॥
ಗಿರಿಯ ನುಂಗಲು ಯತ್ನ ಮಾಡಲು ।
ಹರಿಯಲಾರದೆ ಬಾಯಿ ಮರುಳಗೆ ।
ಪರಿಯೊಳೀ ಸಾಧನವ ಮಾಡಲು ದುಃಖ ಬಹುವಿಹುದು ॥ ೪೫ ॥

ಭರದಿ ಕಬ್ಬಿಣಕಡಲೆ ನುಂಗಲು ।
ಮರಣವೋ ಮೇಣುದರಭರಣವೊ ।
ಅರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವೇನಿಹುದು ॥
ಶರಧಿಯನು ದಾಟುವರೆ ಕೈಯಿಂ ।
ಚರಣದಿಂ ಗಗನದಲಿ ನಡೆವರೆ ।
ದೊರೆಯುವುದೆ ಸುರಲೋಕ ರಣದಲಿ ಘಾಯ ಪಡೆಯದಲೆ ॥ ೪೬ ॥

ಗಾಳಿಯೊಡನೋಡುತ್ತ ಹೆಳವನು ।
ತಾಳುವನೆ ವಿಜಯವನು ತದ್ವ- ।
ತ್ತಾಳಲಾರನು ದೇಹಿ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವವ್ಯಕ್ತ ॥
ಹೇಳಿ ಕೇಳೀ ತೆರದ ಯತ್ನದಿ ।
ಬೀಳುವರು ಸಂಕಷ್ಟಮಡುವಿಲಿ ।
ತಾಳಲಾರರು ಕಷ್ಟ ಭಕ್ತಿಯ ಸುಲಭಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೪೭ ॥

ಕ್ಲೇಶೋಽಧಿಕತರಸ್ತೇಷಾಮವ್ಯಕ್ತಾಸಕ್ತಚೇತಸಾಮ್ ।
ಅವ್ಯಕ್ತಾ ಹಿ ಗತಿರ್ದುಃಖಂ ದೇಹವದ್ಭಿರವಾಪ್ಯತೇ ॥ ೫ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಂಗಳ ।
ಪರಿಪರಿಯ ನಿಜಧರ್ಮಕರ್ಮವ ।
ನಿರುತ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುವೈ ಯಿಂದ್ರಿಯನಿಕರ ಸುಖದಿ ॥
ವಿರಚಿಪುದು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವ ಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ಕರ್ಮಾಚರಣ ಧರ್ಮವ ।
ತೊರೆವುದಾ ಪರಿ ನೋಡು ಶಾಸ್ತ್ರನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮವನು ॥೪೮॥

ಕರ್ಮದಿಂದುತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ।
ಧರ್ಮಫಲಗಳನೆನ್ನೊಳರ್ಪಿಸಿ ।
ಕರ್ಮವನ್ನೇ ನಾಶಿಸುವರೈ ಭಕ್ತರೆನ್ನವರು ॥
ಕರ್ಮವನ್ನೀ ತೆರದೊಳರ್ಪಿಸೆ ।
ಕರ್ಮಮೂಲವೆ ನಾಶವಪ್ಪುದು ।
ಮರ್ಮವಿದನಾಂ ಪೇಳ್ದೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥೪೯॥

ಯಾರು ವಾಕ್ತನುಮನದ ಕರ್ಮವ ।
ನಾರಭಿಸುವರೊ ಯೆನ್ನ ಹೊರತಾ- ।
ಧಾರವಿಲ್ಲವರಿಂಗೆ ಸೇವಿಸುತೆನ್ನನೀ ತೆರದಿ ॥
ಸೇರುವರು ನಿಜವಾಗಿ ಯೆನ್ನನು ।
ಚಾರುವಾಸಸ್ಥಾನವೆನ್ನಯ ।
ತೋರಿಸುವರೈ ಧ್ಯಾನಮೂಲಕ ಮತ್ಪರತೆಯುವರು ॥ ೫೦ ॥

ಭಕ್ತರೆನ್ನೀ ಪರಿಯಲೆನ್ನಲಿ ।
ಸಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಬಂದು ಸೇರಲು ।
ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಗಳಾದುವೈ ಕುಲಗೇಡಿ ಯೀಜಗದಿ ॥
ಪಾರ್ಥ ವಾಕ್ತನುಮನದ ಕರ್ಮದಿ ।
ಭಕ್ತರೆನ್ನನು ಭಜಿಸೆ ನಾ ಸ- ।
ವ್ಯಕ್ತವವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವೆನವರ ಬಯಕೆಗಳ ॥ ೫೧ ॥

ಯೇ ತು ಸರ್ವಾಣಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ಮಯಿ ಸಂನ್ಯಸ್ಯ ಮತ್ಪರಾಃ ।
ಅನನ್ಯೇನೈವ ಯೋಗೇನ ಮಾಂ ಧ್ಯಾಯಂತ ಉಪಾಸತೇ ॥ ೬ ॥

ವರ್ಣಧರ್ಮಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೆ ।
ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ಕರ್ಮಗ- ।
ಳನ್ನು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲವು ಸುಖದಿ ಮಾಡುತ್ತವು ॥
ಭಿನ್ನಭಾವವ ತೊರೆದು ಕರ್ಮಗ- ।
ಳನ್ನು ಯೆನಗರ್ಪಿಸಿ ನಿಷಿದ್ಧಗ- ।
ಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ ಫಲದೊಳಿಚ್ಛೆಯ ನಾಶ ಮಾಡುವುದು ॥೫೨॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪರಿಯೊಳೆಲ್ಲವ ।
ಶರಣರೆನಗರ್ಪಿಸುತ ಕರ್ಮದ ।
ಹರಣ ಮಾಳ್ಪರು ಕರ್ಮನಾಶದ ಮೂಲತತ್ತ್ವವಿದು ॥
ಭರದಿ ವಾಕ್ತನುಮನದ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣಕಿದುವೇ ರಾಜಮಾರ್ಗವು ।
ಅರಿಯರನ್ಯೋಪಾಯವನು ಮದ್ಭಕ್ತರೀ ಜಗದಿ ॥ ೫೩ ॥

ನಿರತರೆನ್ನಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಮರೆವರೈ ನಿಜದೇಹಭಾನವ ।
ಪರತೆಯಿಂದೆನ್ನಯ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗುವರು ॥
ಇರುವುದವರ ಪ್ರಪಂಚವೆನ್ನಲಿ ।
ಮರೆವರೈ ನಿಜ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಯ ।
ತೊರೆವರೈ ನಿಜ ಕುಲವನೆನಗೋಸುಗವೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೫೪ ॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನನನನ್ಯಭಾವದಿ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ವಾಕ್ಕಾಯಮನವ- ।
ನ್ನಿರದೆ ಯೆನಗರ್ಪಿಸುವ ಮತ್ಪರಭಕ್ತತತಿಗಾನು ॥
ಬರಿದೆಯೊಂದೆರಡರಲಿಯಲ್ಲದೆ ।
ನಿರುತ ಸರ್ವಸ್ವದಲಿ ಭಕ್ತರಿ- ।
ಗಿರುವ ಮನದಿಚ್ಛೆಗಳ ಪೂರ್ಣದಿ ಪೂರಯಿಸುವೆನಲಾ ॥ ೫೫ ॥

ತೇಷಾಮಹಂ ಸಮುದ್ಧರ್ತಾ ಮೃತ್ಯುಸಂಸಾರಸಾಗರಾತ್ ।
ಭವಾಮಿ ನ ಚಿರಾತ್ಪಾರ್ಥ ಮಯ್ಯಾವೇಶಿತಚೇತಸಾಮ್ ॥ ೭ ॥

ಮಾತೆಯುದರದಿ ಒಂದ ಕೂಸಿಗೆ ।
ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಳೆ ತಾಯಿ ಬಹುಪರಿ ।
ಮಾತನಾಡುವುದೆಂತು ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾನ ಸಿಗುತಿಹುದೆ ॥
ಈ ತೆರದೊಳಾಂ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸತ್- ।
ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನು ಭಕ್ತರೆನಗೈ ।
ಘಾತವನು ನಾ ಮಾಳ್ಪೆ ಭಕ್ತರಿಗಿರುವ ವೈರಿಗಳ ॥ ೫೬ ॥

ಧರಿಸಿಹೆನು ನಾ ಬಿರುದ ಜಗದಲಿ ।
ಪೊರೆವೆ ಶಿಷ್ಟರ ದುಷ್ಟರನು ಸಂ- ।
ಹರಿಸಿ ಜಗವನು ಪಾಲಿಸುವೆ ನಿನಗಿಲ್ಲವೇನರವು ॥
ಬರಿದೆ ಯೋಚನೆಯೇಕೆ ಮುಗ್ಘ- ।
ಕ್ತರಿಗೆ ಭವತಾರಕನು ನಾನೇ ।
ದೊರೆವುದೇನ್ನೈ ಶ್ರೀಮತಿಗೆ ತಿಸುವುದಕೆ ಶುಷ್ಕಾಕ್ಷ ॥ ೫೭ ॥

ನಾನು ಭಕ್ತಕುಟುಂಬಕನಲಾ ।
ಹೀನದಶೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬಂದರೆ ।
ಮಾನವೆನಗಭಿಮಾನವಿಲ್ಲೈ ಭಕ್ತರಕ್ಷಕಗೆ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಸಂಸಾರಶರಧಿಲಿ ।
ದೀನಭಕ್ತರು ತೇಲಿ ಮುಳುಗಲು ।
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ ಮನಸಿನ ದುಃಖತಾಪವನು ॥ ೫೮ ॥

ಯಾರಿಗಾಗದು ಭೀತಿ ಯೀ ಸಂ- ।
ಸಾರಶರಧಿಯ ತೆರೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ- ।
ರಾರು ನಿರ್ಭಯರಿಹರು ತಾರಣ ಬೇಡವಾರಿಂಗೆ ॥
ಸೇರಲೀಪರಿ ಭೀತಿಯುದರ ನಿ- ।
ವಾರಣೆಯ ನಾ ಮಾಳ್ಪೆ ಭಕ್ತರ ।
ತಾರಿಸುವ ಸದ್ಹೇತುವಿಂದಲೆ ಬಂದೆನೀ ಜಗದಿ ॥ ೫೯ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಗಳ ಧರಿಸುತ ।
ಧರಣಿಯೊಳಗವತರಿಸಿದೆನು ಭ- ।
ಕ್ತರನು ಕಾಯ್ವೆನು ಬಂದೆ ಭಕ್ತರ ನಾಡಿಗಾಂ ಭರದಿ ॥
ನರನೆ ನನ್ನ ಸಹಸ್ರನಾಮದ ।
ಪರಮ ನೌಕೆ ತಯಾರಿಸಿಟ್ಟಿಹೆ ।
ಧರೆಯೊಳಾನಿತೆ ತಾರಕನು ಸಂಸಾರಶರಧಿಯಲಿ ॥ ೬೦ ॥

ಯಾರಿಗಿಲ್ಲ ವೃಪಾಧಿಯುಪರಿಗೆ ।
ತೋರಿಸಿದೆನ್ನೈ ಧ್ಯಾನವೆಂಬುವ ।
ತಾರಣವ ಪರಿವಾರಸಹಿತಲೆ ಬಂದವರಿಗಾನು ॥
ತೋರಿಸಿದೆ ನಾ ನಾಮವೆಂಬುವ ।
ಚಾರು ನಾವೆಯನದನು ಸೇವಿಸೆ ।
ತೋರಿಸುವೆ ನಾ ಪಾರವನು ಸಂಸಾರಸಾಗರದಿ ॥ ೬೧ ॥

ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ನಾ ಹಲವು ಭಕ್ತರ ।
ಕಟ್ಟಿದೆನು ಸತ್ಪ್ರೇಮಪೆಟ್ಟಿಗೆ ।
ಧಟ್ಟನವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಕೊಟ್ಟನು ಪಾರಗಾಣಿಸಿದೆ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠರೆನ್ನಯ ಭಕ್ತರಾರಿಹ- ।
ರಟ್ಟಹಾಸದೊಳವರ ನಾ ತಂ- ।
ದಿಟ್ಟು ಪ್ರೇಮದಿ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿದೆ ಮುಕ್ತಿರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ೬೨ ॥

ಭಕ್ತಿಪಥವನು ಹಿಡಿದವರು ಸನ್- ।
ಮುಕ್ತಿಯನು ಪಡೆಯುವರು ಸತ್ಯವು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಮತ್ತವರು ನರಮೃಗಪಕ್ಷಿಯಾಗಿರಲಿ ॥
ಸತ್ತೆಯನು ವೈಕುಂಠರಾಜ್ಯದೊ- ।
ಳಿತ್ತು ಸಲಹುವೆನೆಲ್ಲರನು ನಾ ।
ಭಕ್ತಿಯೊಂದಿರೆ ಸಾಕು ಕುಲಗೋತ್ರಗಳ ನಾ ನೋಡೆ ॥ ೬೩ ॥

ಬಾರದೈ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಚಿಂತೆಯು ।
ತಾರಕನು ನಾನಿಹೆನು ಭಕ್ತರ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾನಿಹೆನು ಕಿಂಕರನಾಗಿ ಭಕ್ತರಲಿ ॥
ಚಾರು ಭಕ್ತರು ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ ।
ಸೇರಿಸುತಲೆನ್ನಲಿ ನಿರಂತರ ।
ಭೂರಿಕುಶಲತೆಯಿಂದಲೆನ್ನನು ಮರುಳ ಮಾಡುವರು ॥ ೬೪ ॥

ಭಕ್ತರಾಜಧನಂಜಯನೆ ಯೆಸ- ।
ಗಿತ್ತು ನಿನ್ನಯ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ ।
ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದೊಳೆನ್ನನೊಲಿಸೈ ಸುಲಭಮಾರ್ಗವಿದು ॥
ಚಿತ್ತಶುದ್ಧತೆಯಿಂದ ನೀ ಸ- ।
ರ್ವತ್ರವೆನಗರ್ಪಿಸುವುದೆಲ್ಲವ ।
ನಿತ್ಯನಿಶ್ಚಲಪದವ ಪಡೆಯುವಿ ಯೆನ್ನ ಹತ್ತಿರದಿ ॥ ೬೫ ॥

ಮಯ್ಯೇವ ಮನ ಆಧತ್ಸ್ವ ಮಯಿ ಬುದ್ಧಿಂ ನಿವೇಶಯ ।
ನಿವಸಿಷ್ಯಸಿ ಮಯ್ಯೇವ ಅತ ಊರ್ಧ್ವಂ ನ ಸಂಶಯಃ ॥ ೮ ॥

ಮನವ ಬುದ್ಧಿಯುನೆರಡ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನನಗೆ ಪ್ರೇಮದೊಳರ್ಪಿಸುತ ನೀ ।
ವಿನಯದಿಂದಿವುಗಳನು ಸಂಸ್ಥಿತ ಮಾಡು ನನ್ನಲ್ಲಿ ॥
ಮನವು ಬುದ್ಧಿ ಯಿವೆರಡು ನನ್ನಲಿ ।
ಸನುಮತದಿ ವಾಸಿಸೆ ನಿರಂತರ ।
ಮನೆಯೆ ನನ್ನೊಳಗಾಯ್ತು ನಿನಗೇನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೧೬ ॥

ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಾಣವಾಕ್ಷಣ ।
ಚರಿಸುತಿಹುವೇ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಯೆರಡು ಮನಬುದ್ಧಿಗಳು ಹೋಗುವುವೆಲ್ಲಿ ತಾನಲ್ಲಿ ॥
ಬರುವುದಲ್ಲಿಯಹಂತೆಯೇ ಮೇ- ।
ಣಿರದದಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೇಳ್ಳೈ ।
ಕಿರಣವಿಹುದೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ತರಣಿಯ ಕೂಡೆ ಪೋಪುದಲಾ ॥ ೧೭ ॥

ಮನೆಯೆ ನನ್ನೊಳಗಾದನಂತರ ।
ನಿನಗೆ ಯೇನುಳಿದಿಹುದೆ ಭೇದವು ।
ನನಗೆ ನಿನಗೆಂಬಿರುವ ಭಾವವೆ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ॥
ಮಿನುಗುತಿಹ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶವು ।
ಕ್ಷಣದಿ ಪೋಪುದು ಬಿಂಬ ಪೋಗಲು ।
ಮನೆಯು ದೀಪವು ನೊಂದಿದಾಕ್ಷಣ ತೇಜ ವುಳಿಯುವುದೆ ॥ ೧೮ ॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪಕರ್ಪಿಸು ।
ಯೆರಡ ಬುದ್ಧಿಯ ಮನವ ಸಂತತ ।
ಬರುವುದೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ನಿನಗೆ ವಿಶೇಷವೇನಿಹುದು ॥
ಅರುಹಿದೆನು ನಿನಗಾನು ಗುಹ್ಯವ ।
ನರಿತುಕೋ ದಿಟದಿಟವೆನುತ್ತಲಿ ।
ಯರಿಯು ಬಾರದು ಮಿಥ್ಯವೆನುತಲಿ ಸತ್ಯ ನಿನ್ನಾಣೆ ॥ ೧೯ ॥

ಅಥ ಚಿತ್ತಂ ಸಮಾಧಾತುಂ ನ ಶಕ್ನೋಷಿ ಮಯಿ ಸ್ಥಿರಮ್ ।
ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗೇನ ತತೋ ಮಾಮಿಚ್ಛಾಪ್ತುಂ ಧನಂಜಯ ॥ ೯ ॥

ಎರಡು ಧೀಮನಸುಗಳನರ್ಪಿಸು- ।
ವರೆ ನಿನಗೆ ದುಃಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ।
ನರನೆ ನಿನಗಭ್ಯಾಸವೆಂಬುವ ಯುಕ್ತಿಯನು ಪೇಳ್ವೆ ॥
ಬರುವುದೈಯಭ್ಯಾಸಯೋಗದಿ ।
ಪರಮಯೋಗ್ಯತೆ ಯೊರೆವೆ ನಿನಗಾಂ ।
ನರನೆ ಕೇಳಭ್ಯಾಸಯೋಗವ ಮಾಳ್ಪುದೆಂತೆನುತ ॥ ೨೦ ॥

ಚಿತ್ತವೀಪರಿ ಗಳಿಗೆಗಳಿಗೆಗೆ ।
ಚಿತ್ತೈಸಲು ನೋಡೆನ್ನೊಳೀಪರಿ ।
ವಿಸ್ತರಿಪುದಂತದಲಿ ಯೆನ್ನಸ್ವರೂಪವಾಗುವುದು ॥
ವಿಸ್ತರಿಸಿಯಭ್ಯಾಸಯೋಗದ ।
ತತ್ತ್ವ ನಿನಗಾನರುಹಿದೆನು ಕೇಳ್ ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಮನಸಿನಭೀಷ್ಟವೆನ್ನಿಂದ ॥ ೨೧ ॥

ಇರುವುವೆಂಟು ಪ್ರಹರ ದಿವಸದ- ।
ಲರೆಗಳಿಗೆ ದಿನದಿನದೊಳಿನಗಿವ- ।
ನೆರಡನರ್ಪಿಸು ಬುದ್ಧಿಮನವನ್ನೇಕಭಾವದಲಿ ॥
ನರನೆ ಯೆನ್ನ ಸಮಾಗಮದ ಸುಖ- ।
ವರೆಗಳಿಗೆ ಬಂದರೆಯು ಅಷ್ಟೇ ।
ಬರುವುದೈ ನಿನಗರುಚಿ ವಿಷಯದ ಸುಖದಿ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೨೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಭ್ಯಾಸಯೋಗದಿ ।
ನರನು ಸಂಚರಿಪಂತರಾಳದಿ ।
ಸರುಪ ವ್ಯಾಘ್ರಾದಿಗಳ ಕೈವಶ ಮಾಳ್ಪರರಿಗಳನು ॥
ಶರಧಿಯಲಿ ಕಾಲಿನಲಿ ನಡೆವರು ।
ಪರಿಪರಿಯು ವಿಷ ನುಂಗಿ ತೇಗುವ- ।
ರರರೆ ಸಾಧ್ಯವು ಸರ್ವವಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಧರಣಿಯಲಿ ॥ ೨೩ ॥

ಬರಲು ಶರದೃತು ವದುವೆ ನದಿಗಳ ।
ಹರಿವ ನೀರದು ಕಮ್ಮಿಯಾಗುವ ।
ಪರಿಯಲೈ ಸಂಸಾರಸುಖ ಕ್ಷೀಣಿಸುವುದೈ ಕ್ರಮದಿ ॥
ನರನೆ ಚಂದ್ರಮ ಪೂರ್ಣಿಮೆಯನಂ- ।
ತರಕೆ ಕ್ಷೀಣತೆ ಹೊಂದೆ ಕೊನೆಗದು ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಲೋಪವದರಂಶಾಗುವುದು ನಿನಗೆ ॥ ೨೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಭ್ಯಾಸಯೋಗಕೆ ।
ಇರುವುದೇನೈ ಕಠಿಣ ಜಗದಲಿ ।
ನರನೆ ನಿನಗದು ಸಾಧ್ಯವಪ್ಪುದು ಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ॥
ಬರುಬರುತ ನೀನೆನ್ನ ಸೇರುವಿ ।
ಭರದಿ ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಹೊಂದುವಿ ।
ಯಿರುವುದಿದು ಸುಖಕರವು ಹಾಹಿಯು ಯೆನ್ನಸೇರುವರೆ ॥ ೨೫ ॥

ಅಭ್ಯಾಸೇಽಪ್ಯಸಮರ್ಥೋಽಸಿ ಮತ್ಕರ್ಮಪರಮೋ ಭವ ।
ಮದರ್ಥಮಪಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ಕುರ್ವನ್ ಸಿದ್ಧಿಮವಾಪ್ಸ್ಯಸಿ ॥ ೧೦ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಭ್ಯಾಸಯೋಗಾ- ।
ಚರಣ ಸಾಧ್ಯವದಲ್ಲವಾದರೆ ।
ಚರಿಸು ನಿನ್ನಯ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವನೇಕಭಾವದಲಿ ॥
ಮರುಗಿಸಲು ಬೇಡಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ಕರಗಿಸಲು ಬೇಡಕಟ ಭೋಗವ- ।
ಸುರುಚಿರದ ಜಾತಿಯಭಿಮಾನವ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ ಬೇಡ ॥ ೭೬ ॥

ನಿರುತ ಕುಲಧರ್ಮಾಚರಣತ- ।
ತ್ಪರತೆಯನು ಧರಿಸುತ್ತ ಸುಖದಿಂ- ।
ದಿರು ಯಥಾಸ್ಥಿತ ಮಾಡ ಬೇಡ ನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮಗಳ ॥
ನರನೆ ತನುವಾಙ್ಮನಸೇಂದ್ರಿಯ ।
ವಿರಚಿಸುವ ಕರ್ಮಗಳ ತಾನೇ ।
ವಿರಚಿಸುವೆನೆಂಬೀ ಯಹಂಕೃತಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ ಬೇಕು ॥ ೭೭ ॥

ಇರುವನೈ ಪರಮಾತ್ಮ ವಿಶ್ವದ ।
ಮೆರೆವ ಪಾಲಕ ಚಾಲಕನು ತಾ- ।
ನರಿವನಾರೀ ಕರ್ಮ ಮಾಳ್ಪನು ಮಾಡದಿಹನೆಂದು ॥
ಕೊರತೆಕುಂದುಗಳೆಣಿಸದಿರು ನಿನ- ।
ಗಿರುವ ಬಂದಿಹ ಕರ್ಮಗಳನಾ- ।
ಚರಿಸು ಮನದಲಿ ಖೇದಗೊಳ್ಳದೆ ಹೆಚ್ಚುಕುಂದಿಂಗೆ ॥ ೭೮ ॥

ಪೂರ್ವಸಂಸ್ಕಾರಪ್ರಕಾರದಿ ।
ಸೇವಿಸುವುದೀ ಕರ್ಮಗಳ ನೀ- ।
ನಾವ ತೆರದಲಿ ಪೂರ್ವಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕರ್ಮವಾತೆರದಿ ॥
ಭಾವವೆರಡನೆ ಧರಿಸದಲೆ ನೀ ।
ಜೀವದಲಿ ನಿಶ್ಚಯವ ಮಾಡೈ ।
ಯಾವುದೇ ಕರ್ತೃತ್ವದಲಿಂಽಭಿಮಾನ ಧರಿಸದಿರು ॥ ೭೯ ॥

ಮಾಲಿ ತೋಟದಿ ನೀರ ತಿದ್ದುತ ।
ಕಾಲಿವೆಗಳಲಿ ಬಿಟ್ಟ ಪರಿಯಲಿ ।
ಮೇಳದಲಿ ಹರಿಯುವುದು ನೀರು ನಿವಾತದಲಿ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ನೀರಿನಂದದಿ ।
ತಾಳು ನಿರಹಂಕೃತಿತೆ ಬುದ್ಧಿಯು ।
ತಾಳಲಾರದು ತಾಂ ಪ್ರವೃತ್ತಿನಿವೃತ್ತಿಗಳ ಭಾರ ॥ ೮೦ ॥

ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯನೆನ್ನೊಳಿರಿಸಾ- ।
ಸಕ್ತಿಯನು ನೀ ಬಿಡುವುದುಚಿತವು ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಲದನು ಸರ್ವವನರ್ಪಿಸೈ ಯೆನಗೆ ॥
ರಥ್ಯೆ ಡೊಂಕಾಗಿರಲು ರಥವದು ।
ಸ್ವಸ್ಥ ಚಲಿಪುದೆ ಜೋಲುತಿಹುದೈ ।
ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣವ ಮಾಡೆಲ್ಲ ॥ ೮೧ ॥

ನರನೆ ನೀನಾಚರಿಪ ಕರ್ಮವ ।
ನಿರುತವೆನಗರ್ಪಿಸುತ ಪೋಗೈ ।
ಧರಿಸಬೇಡೈ ಶಂಕೆ ಮನದಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕುಂದುಗಳ ॥
ಧರಿಸಬೇಕೈ ಯೇಕನಿಷ್ಠೆಯ ।
ಚರಿಸಲೀ ಪರಿ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗದಿ ।
ಬರುವಿ ಮತ್ಪದಕಾಗಿ ಪಾರ್ಥನೆ ಮೃತಿಯನಂತರಕೆ ॥ ೮೨ ॥

ಅಥೈತದಪ್ಯಶಕ್ತೋಽಸಿ ಕರ್ತುಂ ಮದ್ಯೋಗಮಾಶ್ರಿತಃ ।
ಸರ್ವಕರ್ಮಫಲತ್ಯಾಗಂ ತತಃ ಕುರು ಯತಾತ್ಮವಾನ್ ॥ ೧೧ ॥

ನರನೆ ಕರ್ಮಾರ್ಪಣೆಯು ದುಷ್ಕರ- ।
ವಿರಲು ಕರ್ಮಾರಂಭದಂತದಿ ।
ಬರದಿರಲು ಭಾವನೆಯು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣವ ಮಾಡುವರೆ ॥
ಇರದಿರಲು ಸ್ವಾಧೀನಬುದ್ಧಿಯು ।
ಬರಲು ಪರಿಪರಿ ವಿಘ್ನ ಮಾರ್ಗದಿ ।
ಶೊರೆವೆ ನಿನಗಾನೊಂದು ಯುಕ್ತಿಯ ಸುಲಭಸಾಧನವ ॥ ೮೩ ॥

ಮಾಡು ಕೈವಶ ಬುದ್ಧಿಯೆಂಬುವ ।
ಕಾಡುಕುದುರೆಯ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ।
ಮಾಡು ತದನಂತರದಲಿಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹಾಭ್ಯಾಸ ॥
ರೂಢಿಯಲಿ ನೀ ಸರ್ವಕಾಲದಿ ।
ಮಾಡುತಿಹ ಕರ್ಮಂಗಳಲ್ಲಿಡ- ।
ಬೇಡಫಲದಾಶೆಯನು ಕೆಡಿಸುವುದೆಲ್ಲ ಫಲದಾಶೆ ॥ ೮೪ ॥

ಮರವು ಬಳ್ಳಿಯು ಫಲಭರಿತವಾ- ।
ದರು ಕಣಾ ತಾನ್ ಫಲವ ತಿನುವುವೆ ।
ತೊರೆದು ಬಿಡುವುವು ನೋಡು ನೀನೀ ಗುಣವ ಕೊಳ್ಳುವುದು ॥
ಧರಿಸದಲೆ ಮಾನಸದಲೆನ್ನನು ।
ಚರಿಸದಲೆ ಕರ್ಮಾರ್ಪಣವ ನೀ ।
ಬರಿದೆ ನಿಷ್ಫಲವಹುದು ಕರ್ಮಾಚರಣವೀ ತೆರದ ॥ ೨೫ ॥

ಮಳೆಯು ಭೋರ್ಕಲ್ಲಿನಲಿ ಸುರಿಯಲು ।
ಕೊಳುವುದೇನದ ಮಳೆಯುನೊಳಗದು ।
ಬೆಳೆಯುವುದೆ ಗಿಡ ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಬಿತ್ತಿದರೆ ಬೀಜವನು ॥
ಇಳೆಯೊಳಗೆ ನೀ ಮಾಳ್ಪ ಕರ್ಮಂ- ।
ಗಳು ಸದಾ ನಿಷ್ಫಲತೆ ಹೊಂದಲು ।
ತಿಳಿಯು ನೀನಾಕರ್ಮವೆಲ್ಲವು ಸ್ವಪ್ನದಂದದಲಿ ॥ ೨೬ ॥

ತಂದೆ ನಿಜ ಬಾಲೆಯನು ಬಹಳಾ- ।
ನಂದದಿಂದಲಿ ಸಾಕಿ ಬೆಳೆಸುವ ।
ಮುಂದೆ ಯವಳುಪಭೋಗದಿಚ್ಛೆಯ ಧರಿಸುವನೆ ಮನದಿ ॥
ಚಂದದಿಂದಾ ಪರಿಯೊಳೈ ಫಲ- ।
ಕಂದು ನೀನಿಚ್ಛಿಸದೆ ವರ್ತಿಸು ।
ಮುಂದೆ ನಿನಗದರಿಂದ ಬರುವುದು ಸಕಲಸಿದ್ಧಿಯಲಾ ॥೨೭॥

ನರನೆ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆ ಗಗನದಿ ।
ಬರಿದೆ ನಿಷ್ಫಲವಾಗಿ ಪೋಗುವ ।
ತೆರದಿ ನಿನ್ನಯ ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವು ಫಲಿಸ ಬಾರದಲಾ ॥
ಅರಿಯಲೀ ವರ್ಮಾರ್ಗವು ಧನಂಜಯ ।
ಪರಮಸುಲಭವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಿಹುದೈ ।
ನರನೆ ತಿಳಿಯಲು ಯೋಗವಿದು ಸಾಮಾನ್ಯವೆನಿಹುದು ॥ ೨೮ ॥

ಬಿದುರು ವೊಂದೇ ಸಾರಿ ಫಲಿಸುವು- ।
ದದು ಕಣಾ ನಿನಗರಿವಿರುವುದೈ ।
ಯದರ ಪರಿಯಲಿ ಜನ್ಮವಿಹುದೀ ನರಗೆ ಭೂಮಿಯಲಿ ॥
ಸದೆಬಡಿದು ಕರ್ಮೇಚ್ಛೆ ಕರ್ಮವ- ।
ನೊದಗಿ ಮಾಡಲು ಜನ್ಮಮರಣದ ।
ಕಡಮುಬಲೆಯಿಂ ಮೋಕ್ಷಪಡೆಯುವಿ ಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧವಿದು ॥ ೨೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಭ್ಯಾಸಯೋಗದಿ ।
ಬರುವುದೈ ಸುಜ್ಞಾನದುದಯವು ।
ಬರಲು ಜ್ಞಾನೋದಯವು ಕೈವಶವಿರುವುದೈ ಧ್ಯಾನ ॥
ಬರಲು ಧ್ಯಾನವು ಸರ್ವಭಾವಗ- ।
ಳರದೆ ಧ್ಯಾನವನಪ್ಪಿಕೊಳುವುವು ।
ಮರಣ ಹೊಂದುವುವೆಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳಾಗ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೩೦ ॥

ಮರಣ ಬರಲಾ ಕರ್ಮಕೆಲ್ಲಕೆ ।
ಮರಣ ಹೊಂದುವುದೈ ಫಲೇಚ್ಛೆಯು ।
ಬರುವುದಾಗಲೆ ಶಾಂತಿ ಕೈವಶ ದಾಸಿಯಂದದಲಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳದರಿಂದ ಶಾಂತಿಯ ।
ದೊರಕಿಸುವ ಬಹುಸುಲಭಯುಕ್ತಿಯ- ।
ನರುಹಿದೆನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೀನಭ್ಯಾಸ ಮಾಡೆಂದು ॥ ೩೧ ॥

ಶ್ರೇಯೋ ಹಿ ಜ್ಞಾನಮಭ್ಯಾಸಾಜ್ಜ್ಞಾನಾದ್ಧ್ಯಾನಂ ವಿಶಿಷ್ಯತೇ ।
ಧ್ಯಾನಾತ್ಕರ್ಮಫಲತ್ಯಾಗಸ್ತ್ಯಾಗಾಚ್ಛಾಂತಿರನಂತರಮ್ ॥ ೧೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಭ್ಯಾಸಕಿಂತಲು ।
ಯಿರುವುದೈ ಬಹು ಲೇಸು ಜ್ಞಾನವು ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲನೆ ಧ್ಯಾನ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಲೇಸಾಗಿ ॥
ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ।
ತೊರೆವುದೈ ಫಲದಿಚ್ಛೆ ಕರ್ಮದಿ ।
ಬರುವುದದರಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಸುಖವು ನಿರುಪಮವು ॥೩೨॥
ಇಂತು ನಿನಗಾಂ ಪಾರ್ಥ ಪೇಳ್ದನು ।
ಸಂತಸದಿ ಮಾರ್ಗಗಳನೆಲ್ಲವ- ।
ನೆಂತು ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯಹುದ್ಯೆ ನೇಮದಿಂದೆನುತ ॥
ಇಂತು ನೀನಾಚರಿಸೆ ಬಹುದೈ ।
ಶಾಂತಿನಗರದ ಕಾಂತಿ ಕೇಳೈ ।
ಕುಂತಿಪುತ್ರನೆಮನದಿ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದನು ಪೇಳಿದುದ ॥ ೩೩ ॥

ಅದ್ವೇಷ್ಟಾ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಮೈತ್ರಃ ಕರುಣ ಏವ ಚ ।
ನಿರ್ಮಮೋ ನಿರಹಂಕಾರಃ ಸಮದುಃಖಸುಖಃ ಕ್ಷಮೀ ॥ ೧೩ ॥

ಭೂತಮಾತ್ರದಿ ದ್ವೇಶ ಮಾಡದೆ ।
ಭೂತಳದಿ ಸಮದೃಷ್ಟಿ ಭೂತ- ।
ಮಾತ್ರದಲಿ ಮೇಣ್ ಸ್ವೀಯ ಪರ ಭೇದವನು ತಾಳದಲೆ ॥
ಮೈತ್ರ್ಯವೀಪರಿ ವೈರವೆಂಬುವ ।
ಮಾತು ಸಲ್ಲದು ಭೂಮಿ ಸುಜನ- ।
ಮಾತವನು ಧರಿಸುತಲಿ ಕುಜನ ತ್ಯಜಿಪುದೇ ಪಾರ್ಥ ॥೯೪॥

ಕ್ಷೋಣಿಪತಿಯಲಿ ವಾಸಿಸುವೆ ನಾ ।
ದೀನರಲಿ ವಾಸಿಸೆನು ಯೆನುತಲಿ ।
ಪ್ರಾಣವೆನುವುದೆ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ವಾಸವೆಲ್ಲರಲಿ ॥
ಧೇನುವಿಲಿ ಹುಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಲಿಲ ಸ- ।
ಮಾನತನವನು ತೋರದಿಹುದೇ ।
ಹಾನಿ ಮಾಳ್ಪದೆ ಹುಲಿಯ ಸಾಕುವುದೇನು ಧೇನುವನು ॥೯೫॥

ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸ- ।
ಮಾನಮೈತ್ರಿಯು ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲದೆ ।
ಕಾಣುವುದು ಹೃದಯದಲಿ ಕರುಣಾರ್ದ್ರತೆಯ ಗಣಿ ನಿಶ್ಯ ॥
ನಾನುನನ್ನದುಭಾವದಿಂದ ವಿ- ।
ಹೀನವಂತಃಕರಣವಾಗಲು ।
ಹಾನಿಯುಪ್ಪುದು ದುಃಖಸುಖಗಳ ಭಾವವವನಲ್ಲಿ ॥ ೯೬ ॥

ಪೊಡವಿಯಂದದಿ ಕ್ಷಮೆಯ ಮೂರ್ತಿಯು ।
ತೊಡೆಯ ಮೇಲಾಡುವುದು ಸಂತತ ।
ಕೊಡಲಿ ನಾನೇನುಪಮೆಯನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಹಿಡಿದು ಕೈಯಲಿ ಕೊಡಲಿ ಮರವನು ।
ಕಡಿಯಲಿಕೆ ಬಂದಿರುವ ಮನುಜಗೆ ।
ಕೊಡದೆ ನೆರಳನು ಗಿಡವು ಧರಿಪುದೆ ದ್ವೇಷಭಾವವನು ॥ ೯೭ ॥

ಸಂತುಷ್ಟಃ ಸತತಂ ಯೋಗೀ ಯತಾತ್ಮಾ ದೃಢನಿಶ್ಚಯಃ ।
ಮಯ್ಯರ್ಪಿತಮನೋಬುದ್ಧಿರ್ಯೋ ಮೇ ಭಕ್ತಃ ಸ ಮೇ ಪ್ರಿಯಃ ॥ ೧೪ ॥

ಮಳೆಯು ಬೀಳದೆ ಸರ್ವಕಾಲದಿ ।
ತುಳುಕುತಿಪೆ ಜಲದಿಂದ ಸಾಗರ ।
ತಳೆವನೀಪರಿ ಸಂತಸವನುಪಚಾರವಿಲ್ಲದಲೆ ॥
ತಳೆವನ್ನೆ ನಿಜ ಚಿತ್ತದಲಿ ನಿ- ।
ಶ್ಚಲತೆಯನು ಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲಿ ।
ಬಲವು ಬರುವುದು ನಿಶ್ಚಯಕೆ ಮೇಣಿವರ ಬಲದಿಂದ ॥೯೮॥

ಜೀವಪರಮಾತ್ಮರುಗಳಿಬ್ಬರು ।
ಹೇವವಿಲ್ಲದೆಯೊಂದೆ ಹೃದಯದಿ ।
ಭಾವವೊಂದನೆ ಹಿಡಿದು ವಾಸಿಪರೇನು ಚಿತ್ರವಿದು ॥
ಯಾವನೀಪರಿ ಯೋಗ ಸಾಧಿಪ- ।
ನಾವನೈ ನಿಜಮನವ ಬುದ್ಧಿಯ- ।
ನಾವಗಂ ನನಗರ್ಪಿಸುವನವನಿಹನು ಪ್ರಿಯತಮನು ॥ ೯೯ ॥

ಧ್ಯಾನಯೋಗದಿ ಸಿದ್ಧನೊಳಗಿಂ ।
ಮೇಣು ಕೇಳಷ್ಟಾಂಗಯೋಗದಿ ।
ಮಾನ್ಯಸಿದ್ಧನು ಸರ್ವಭೂತಗ್ರಾಮಕಾದರೆಯು ॥
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಧ್ಯಾನಿಸುವನಾರಿಹನೊ ಭಕ್ತನು ।
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಮುಕ್ತನವನೇ ಯೋಗಿ ಪ್ರಿಯತಮನು ॥೧೦೦॥

ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಯೀಪರಿ ।
ಯೆನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ಪರಮಭಕ್ತನ- ।
ನೆನ್ನ ವಲ್ಲಭೆಯವನು ಕಾಂತನು ನಾನು ಮೇಣವಗೆ ॥
ಬಣ್ಣಿಸಲು ನಾನೆಂತು ನನ್ನಯ ।
ಪ್ರಾಣಕಿಂತಲು ಪ್ರೇಮನವನಿಹ ।
ವರ್ಣನೆಗೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ವೃಷಮಾತೀತವಿದುವಿಹುದು ॥ ೧೦೧ ॥

ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರನ ಪ್ರೇಮಕಥನವು ।
ರೋಮಪುಳಕವ ಮಾಳ್ಪ ಹುಚ್ಚದು ।
ನಾಮರೂಪದಿ ವರ್ಣಿಸಲಿಕಸದಳವು ಪ್ರೇಮವದು ॥
ರಾಮಣೀಯಕದಶೆಯೊಳೆನ್ನನು ।
ಕ್ಷೇಮದಿಂ ಮಾತಾಡಿಸುವುದದು ।
ಪ್ರೇಮವನು ವರ್ಣಿಸುವರಾರೈ ಮೂರುಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೧೦೨ ॥

ಮರುಳನಂದದಿ ಮೇಲೆಯುಪಮಾ- ।
ಸರಣಿಯನು ಕೊಟ್ಟಿಹೆನು ಪ್ರೇಮಕೆ ।
ಸರಿಯು ತೋರದು ನೋಡಲುಪಮೆಯು ಪ್ರೇಮ ನಿರುಪಮವು ॥
ನರಸೆ ಕೇಳೀ ಮಾತನೆಲ್ಲವ ।
ಮರೆತು ಬಿಡು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಸಾರಿಸು ।
ಭರತಿ ಬರುವುದು ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಕಥನದಲಿ ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥ ೧೦೩ ॥

ಕೇಳುವವನಿಂ ಮಿಗಿಲು ಪ್ರೇಮವು ।
ಕೇಳುವವನಿಗೆ ಪುಷ್ಟಿವುದಲಾ ।
ಕೇಳಲೀನದಕಿನ್ನು ವುಪಮೆಯು ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಕೇಳು ಪ್ರೇಮಳ ಭಕ್ತ ನೀನೇ ।
ಪೇಳುತಿರೆ ನಾ ಭಕ್ತವೃಂದದ ।
ಲೀಲೆಯನು ನಿನ್ನೊಳಗೆ ಪ್ರೇಮವು ದ್ವಿಗುಣವಾಯಿತಲಾ ॥೧೦೪॥

ಬಂದುದೆಲ್ಲವು ಬರಲಿ ನಿನಗಾ- ।
ನಂದದಿಂದಲಿ ಪೇಳ್ವೆನೀಗಲೆ ।
ಬಂದೊದಗಿತಿದು ದಿವ್ಯಸಂದರ್ಭವು ಕಣಾ ಸುಕೃತ ॥
ಮುಂದೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆಪರಮಾ- ।
ನಂದದಿಂದಲಿ ಯೆನ್ನ ಹೃದಯದ ।
ಮಂದಿರದಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಭಕ್ತರ ಲಕ್ಷಣಂಗಳನು ॥ ೧೦೫ ॥

ಯಸ್ಮಾನ್ನೋದ್ವಿಜತೇ ಲೋಕೋ ಲೋಕಾನ್ನೋದ್ವಿಜತೇ ಚ ಯಃ ।
ಹರ್ಷಾಮರ್ಷಭಯೋದ್ವೇಗೈರ್ಮುಕ್ತೋ ಯಃ ಸ ಚ ಮೇ ಪ್ರಿಯಃ ॥ ೧೫ ॥

ಶರಧಿಯಲಿ ಕಲ್ಲೋಲವಾದರೆ ।
ಬರುವುದೇನೈ ಭೀತಿಯಾಜಲ- ।
ಚರತತಿಗೆ ನಿರ್ಭಯದಲೋಡಾಡುವುದು ಜಲದೊಳಗೆ ॥
ಮರಳಿ ಜಲಚರವೃಂದ ಬೆಳೆದರೆ ।
ಒರುವುದೇನೈ ತಾಪ ಶರಧಿಗೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತತ್ತ್ವ ಮರೆಯದೆ ನೋಡು ನೀನಿದನು ॥೧೦೬॥

ಪ್ರೀತಿದ್ವೇಷಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಯಲು ।
ದ್ವೈತಭಾವವು ಮುರಿವುದಲ್ಲವೆ ।
ಯಾತಕಿರುವುವು ದುಃಖಹರ್ಷಾಮರ್ಷಭಾವಗಳು ॥
ಭೂತಳದಿ ಸುಖದುಃಖಬಾಧಾ- ।
ತೀತ ನಿರ್ಭಯ ಕ್ಷೋಭರಹಿತ- ।
ನೀತೆರದ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಹುದೈ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ॥ ೧೦೭ ॥

ಬಾರದವನಿಗೆ ಖೇದ ಜಗದಿಂ ।
ಬಾರದವನಿಂ ಖೇದ ಜಗಕೆ ಶ- ।
ರೀರಕಿರುವುದೆ ಸ್ವಾವಯವದಿಂ ತಾಪ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಬಾರದಾಪರಿ ತಾಪ ಸರ್ವಾ- ।
ಧಾರ ತಾನಿಹೆನೆಂದು ಜೀವಕೆ ।
ತೋರುವೀ ಜಗವಾಗೆ ದೇಹವು ದ್ವೈತವೆಲ್ಲಿಯದು ॥೧೦೮॥

ಈ ತೆರದ ಮಮ ಭಕ್ತನಿಹ ಮತ್- ।
ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ನಾ ।
ಸೋತು ಹೋಗುವೆ ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಬಾಯಿಂದ ॥
ಆತನೆನ್ನ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭ- ।
ನಾತಪೂರ್ಣಾನಂದಪೂರಿತ- ।
ನಾತನೆತ್ತಿದ ಜನ್ಮವೇ ರೂಪಾಂತರವು ಯೆನ್ನ ॥ ೧೦೯ ॥

ಅನಪೇಕ್ಷಃ ಶುಚಿರ್ದಕ್ಷ ಉದಾಸೀನೋ ಗತವ್ಯಥಃ ।
ಸರ್ವಾರಂಭಪರಿತ್ಯಾಗೀ ಯೋ ಮದ್ಭಕ್ತಃ ಸ ಮೇ ಪ್ರಿಯಃ ॥ ೧೬ ॥

ಆತನಲಿ ಸತ್ತಿಹುದು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯು ।
ಆತನಲಿ ವರ್ಧಿಪುದು ಸೌಖ್ಯ- ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾತನೆ ಪುಣ್ಯಪಾವನನಿಹನು ಜಗದೊಳಗೆ ॥
ಕ್ಷೇತ್ರರಾಜವು ಕಾಶಿ ಮೋಕ್ಷ- ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದಲ್ಲಿ ಯೆಂಬರು ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಹುದೇ ಮೋಕ್ಷ ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡದಲೆ ॥೧೧೦॥

ದುರಿತನಾಶಕ ಗಂಗೆ ಜೀವರ ।
ಹರಿಸುವುದು ತಾಪವ ಶುಚಿತ್ವದಿ ।
ಬರುವುದದರಲಿ ಭೀತಿ ಮುಳುಗಲು ಜೀಕು ಗಂಗೆಯಲಿ ॥೧೧೧॥

ಭಕ್ತಿರೂಪದ ನದಿಯು ಕಂತಸೆ- ।
ಸುತ್ತ ಪೇಳ್ವರು ನೆಲೆಯು ಹತ್ತದು ।
ಹತ್ತಿದರೆ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಸಾಕ್ಕೆ ಯುದ್ಧರಿಸುವುದಲಾ ॥

ದುರಿತನಾಶಕನೈ ಹಿಮಾಚಲ ।
ಕರಗ ಬೇಕೈ ಜೀವವಲ್ಲಿಯೆ ।
ಮರಣವಿಲ್ಲದೆ ಕುಚಿತಸವನೀಯುವರು ಸಜ್ಜನರು ।

ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಪ್ಪುದು ಬಹುಸುಲಭದಲಿ ।
ಮುಕ್ತಿ ಜೀವರ ಕರಗಿಸದಲೇ ।
ಮೃತ್ಯುಮುಖದಲಿ ಬೀಳದಲೆ ದರ್ಶನದಿ ಮುಕ್ತಿಯದು ॥ ೧೧೨ ॥

ಕಾಶಿಭಾಗೀರಥಿಯು ಲೋಕದ ।
ನಾಶಿವುದು ಪಾಪಗಳ ರಾಶಿಯ ।
ಕಾಶಿ ಹೊತ್ತಿಹ ಪಾಪಗಳ ನಾಶಿಪರು ಯಾರಿಹರು ॥
ದೋಷರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲವನು ನಿ- ।
ರ್ದೋಷ ಮಾಳ್ಪುದು ಸಂತಸಂಗಮು ।
ಲೇಶವಿಹುದೇ ಕಿಂತು ಸಜ್ಜನರಿಹರು ಪಾವನರು ॥ ೧೧೩ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೀರ್ಥರಾಜರ- ।
ನಾರು ಪಾವನ ಮಾಳ್ಪನ್ನೆ ಸಂ- ।
ಹಾರ ಮಾಳ್ಪರು ಪಾಪರಾಶಿಯ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ॥
ಭೂರಿಸ್ವಸ್ವ ಮನೋವಿಕಾರವ ।
ದೂರ ಮಾಳ್ಪರು ಹತ್ತುದಿಶೆಯಲಿ ।
ಸೇರುವರು ಮತ್ಪದವನವರಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವೆನು ॥ ೧೧೪ ॥

ತರಣಿಯಂತರ್ಬಾಹ್ಯದಲಿ ಶುಚಿ- ।
ಯಿರುವರೀಪರಿ ಸಾಧುಸಜ್ಜನ- ।
ರಿರುವುದೈ ಪಾದಾಳುವಿಗೆ ನಿಜ ದ್ರವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯದು ॥
ಇರುವುದೈ ಸಜ್ಜನರಿಗೀಪರಿ ।
ಪರಮ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವವನು ನೋಡುವ ।
ವರಸುದೃಷ್ಟಿಯು ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧವಿದು ॥ ೧೧೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಕ- ।
ವಿರುವುದಾಕಾಶವು ಕಣಾ ಮೇ- ।
ಣಿರುವುದದು ನಿರ್ಲಿಪ್ತವೀಪರಿ ನೋಡು ಸಜ್ಜನರು ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಸಜ್ಜನರ ಮನ- ।
ವಿರುವುದೈ ವ್ಯಾಪಕವು ಮೇಣದು- ।
ವಿರದು ಕೇಳಾಸಕ್ತಿಯೆಲ್ಲಿಯು ತತ್ತ್ವವಿದ ನೋಡು ॥ ೧೧೬ ॥

ಬೇಡನನು ತಪ್ಪಿಸುತ ಗಗನದೊ- ।
ಳಾಡುತಿಹ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಮನದಲಿ ।
ಮೂಡುತಿಹುಗೇ ಭೀತಿಯಾಪರಿ ಮುಕ್ತಗಾಸಕ್ತಿ ॥
ಮೂಡುವುದೆ ನಾಚಿಕೆಯು ಶವದಲಿ ।
ನೋಡಿದರೆ ತೋರುವುದು ನಗ್ನ ।
ಕಾಡಲಾರದು ದುಃಖಿಯಾತನೆ ಮುಕ್ತನನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೧೭ ॥

ನಿರುತ ಕರ್ಮಾರಂಭದೆಸೆಯಿಂ ।
ಧರಿಸನೈ ಯಭಿಮಾನವಾತನು ।
ಪುರುವಲುವು ಸಿಗದಿರಲು ಬೆಂಕಿಯು ಸುಡುವ ಪರಿ ಯೆಂತು ॥
ಬರುವುದವನಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಮೋಕ್ಷದ ।
ಪರಮ ಸುಲಭದ ಹಾದಿಯಂತೀ- ।
ಕರಿಸಲದನವನಾಗುವನು ಪ್ರಿಯತಮನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೧೧೮ ॥

ಈ ತೆರದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ನಿನ- ।
ಗೀತ ತುಂಬಿಹನಾತ್ಮರೂಪದಿ ।
ದ್ವೈತಸಾಗರ ದಾಟಿ ಪಾರವ ಕಂಡನೈ ಜಗದಿ ॥
ಭೂತಳದಿ ಕೇಳ್ ಭಕ್ತಿಸೌಖ್ಯದ ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವ ನೆವದಿ ಸಂತತ- ।
ವಾತನಾಗುತ ದೂತ ದೇವಪ್ರೀತನಾಗುವನು ॥ ೧೧೯ ॥

ಸೇವ್ಯಸೇವಕ ಭಾವದಿಂದವ- ।
ನಾವಗಂ ಸೇವಿಪನು ನನ್ನನೆ ।
ಭಾವವೊಂದಿಹುದವಗೆ ತನ್ನೋಪಾಸನೆಯು ನೆವದಿ ॥
ಭಾವಭಕ್ತಿವಿಹೀನರಿಗೆ ತಾ- ।
ನಾವಗಂ ಕೈದೀಪ ತೋರಿಪ- ।
ನೈ ವಿಚಾರಿಸೆ ಯೆನಗೆ ಪ್ರಿಯತಮನೀಪರಿಯ ಭಕ್ತ ॥ ೧೨೦ ॥

ಕೂತಿತೀತೆರಭಕ್ತನಲಿ ಸಂ- ।
ಪ್ರೀತಿಯಿವನನು ನಾನು ಧ್ಯಾನಿಪೆ ।
ನೀತನಿತ್ತರೆ ದರ್ಶನವನೆನಗಾಗುವುದು ಶಾಂತಿ ॥
ಈತಗೋಸುಗ ನಾನು ಬರುವೆನು ।
ಭೂತಳದಿ ವಿಧವಿಧದ ರೂಪದೊ- ।
ಳೀತ ಪಂಚಪ್ರಾಣವೆನ್ನವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೨೧ ॥

ಯೋ ನ ಹೃಷ್ಯತಿ ನ ದ್ವೇಷ್ಟಿ ನ ಶೋಚತಿ ನ ಕಾಂಕ್ಷತಿ ।
ಶುಭಾಶುಭಪರಿತ್ಯಾಗೀ ಭಕ್ತಿಮಾನ್ ಯಃ ಸ ಮೇ ಪ್ರಿಯಃ ॥ ೧೭ ॥

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಬ್ರಹ್ಮಸುಖವದು ।
ಭೂತಳದೊಳೇನಿಹುದು ಯೆರಡನೆ ।
ಪ್ರೀತಿಕಾರಕ ವಸ್ತು ಪರಮಾನಂದ ಕೊಡುತಿರುವ ॥
ಈ ತೆರದ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ ।
ವೇತ್ತನಿಗೆ ಬೇರಿಹುದು ಸೌಖ್ಯವು ।
ದ್ವೈತ ಕಳೆಯಲು ದ್ವೇಷ ತನ್ನಿಂ ತಾನೆ ಪೋಗುವುದು ॥ ೧೨೨ ॥

ಈ ನೆ ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪವಾಗಲು ।
ಯೋನಿಸುದು ವಿಶ್ವದಲಿ ದ್ವೇಷ್ಯವು ।
ಮಾನದಂಭಾದಿಗಳು ತಾವೇ ಕರಗಿ ಹೋಗುವುವು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿದು ನಿತ್ಯ ಶಾಶ್ವತ ।
ಹಾನಿಯೆಲ್ಲಿಂ ಬಹುದು ಯೆಂಬಭಿ- ।
ಮಾನವಾಗಲು ಮನದಿ ಶೋಕದ ಕಾರಣವದೇಸು ॥೧೨೩॥

ತರಣಿಗಿರುವುದೆ ರಾತ್ರಿ ದಿವಸವು ।
ಮೆರೆವುದೊಂದೇ ಸತ್ಪ್ರಕಾಶವು ।
ತೆರದೊಳೀ ಮದ್ಭಕ್ತನಿಗೆ ಕೇಳ್ ದ್ವೈತ ಮುರಿಯುವುದು ॥
ಮೆರೆವನವನಸ್ಟೆ ಜ್ಞಾನರೂಪನು ।
ಮೆರೆವನೈ ಶುದ್ಧಾತ್ಮಭಕ್ತನು ।
ನಿರುತ ಮದ್ಭಜನದಲಿ ತತ್ಪರನಾಗಿ ಜೀವಿಪನು ॥ ೧೨೪ ॥

ನಿರುತ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ವಸ್ತುವು ।
ದೊರಕಿಹುದು ತನಗೀಗ ಮುಂದಿ- ।
ನ್ನೆರಡನೆಯ ಪರತತ್ತ್ವವಿಲ್ಲೈ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಿಕೆ ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ಭಾವನೆಯು ಮನದಲಿ ।
ಒದಲು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯು ನಾಶವಪ್ಪುದು ।
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಭಕ್ತನೆನ್ನಯ ಸಂಗರಹಿತನಲಾ ॥ ೧೨೫ ॥

ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದ ಭಕ್ತನು ।
ಪ್ರಾಣಕಿಂತಲು ಪ್ರಿಯನಿಹನು ನೀ- ।
ನ್ನಾಣೆ ಸತ್ಯವ ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳ್ ಸತ್ಯವಿದು ಸತ್ಯ ॥
ಮಾನ್ಯನೆನಗವ ಮೂರುಲೋಕದಿ ।
ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯಾತನು ।
ಯೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನವನ ಭಕ್ತಶಿರೋಮಣಿಯು ನಾನು ॥ ೧೨೬ ॥

ಸಮಃ ಶತ್ರೌ ಚ ಮಿತ್ರೇ ಚ ತಥಾ ಮಾನಾಪಮಾನಯೋಃ ।
ಶೀತೋಷ್ಣಸುಖದುಃಖೇಷು ಸಮಃ ಸಂಗವಿವರ್ಜಿತಃ ॥ ೧೮ ॥

ಮನದಿ ವಕ್ರತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದಿಗು ।
ಯೆಣಿಸುವನು ತಾನೇಕಭಾವವ ।
ಕನಸಿನಲಿಯಾದರು ಕಣಾ ತೋರಿಸನು ವೈರವನು ॥
ಮನೆಯ ಮಂಡಳಿಗಳಿಗೆ ಬೆಳಕದು ।
ಮಿನುಗಿ ಬಳಿಕನ್ಯರಿಗೆ ಕತ್ತಲೆ- ।
ಯಣಿಸುವುದೆ ಕೇಳ್ದೀಪವೊಂದೇಸಮನೆ ಬೆಳಗುವುದು ॥ ೧೨೭ ॥

ಕಾಲಬಂತು ಮಾನಗಳು ಮೋಡಗ- ।
ಳೇಳಲೇನವು ಗಗನವನು ತಾವ್ ।
ಹಾಳ ಮಾಳ್ಪವೆ ಗಗನವದು ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಗಾಳಿ ತೆಂಕಲ ಬಡಗಿನೆನುತಲಿ ।
ತಾಳದೈ ಭೇದವನು ಮೇರುವು ।
ಕೇಳು ನೀ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನನ್ನಯ ಭಕ್ತನೀತೆರನು ॥ ೧೩೦ ॥

ಮರವು ಹಚ್ಚಿದ ದೊರೆಗೆ ಕಡಿಯಲು ।
ಬರುವ ದುಷ್ಟಾತ್ಮನಿಗೆಯೊಂದೇ ।
ತೆರದಿ ಕೊಡುವುದು ನೆರಳ ಪಂಕ್ತಿನಿಭೇದ ಮಾಡುವುದೆ ॥
ಮರಳಿ ನೋಡಾ ಕಬ್ಬು ತಾಂ ಸಾ- ।
ಕಿರುವನಿಗೆ ಸವಿಯಾಗಿ ಮತ್ತಾ- ।
ಚರಕದಲಿ ಹಿಂಡುವನಿಗಿಹುದೇ ಕಹಿಯು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೧೨೮ ॥

ಮನದ ಸಮತೂಕವನು ತೊರೆಯದ- ।
ಲನುಭವಿಸುವನು ದುಃಖಸುಖವನು ।
ವಿನಯಶೀಲನು ಭಕ್ತನೆನ್ನಯ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮಿನುಗುತಿರುವುದು ಚಂದ್ರಬೆಳಕದು ।
ಮನುಜರಲಿ ಭೇದವನು ತೋರಿಸ- ।
ದನವರತ ಸುಖಕಾರಕವು ರಾಜನಿಗು ರಂಕನಿಗು ॥ ೧೩೧ ॥

ಶತ್ರುಮಿತ್ರರು ಸರ್ವಜನರೀ- ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನರವನಿಗೆ ।
ಗೊತ್ತು ಬೇರಿಲ್ಲವಗೆ ದ್ವೈತವು ಮಾನಪಮಾನ ॥
ಶೈತ್ಯದೌಷ್ಣ್ಯದ ಭಾವವೆರಡವ- ।
ಗೆತ್ತಣದು ತದ್ಬಾಧೆಯರಿಯನು ।
ಭಕ್ತನೀಪರಿಯಿರಲು ನನಗವ ಪ್ರೇಯನೆನಿಸುವನು ॥ ೧೨೯ ॥

ಇರುವನೀಪರಿ ಭಕ್ತನೆನ್ನಯ ।
ಮೆರೆವನವ ತಾನೇಕಭಾವದಿ ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ನೀರಿಹುದು ಸೇವ್ಯವು ಸರ್ವಮಾನ್ಯವದು ॥
ತೊರೆದು ಸಂಗವ ಸರ್ವಬಗೆಯಲಿ ।
ಯಿರುವನವನೇಕಾಂತದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಸ್ಥಿರವ ಮಾಳ್ಪನು ಮನವನೆನ್ನಲಿ ಸುಖವದೇ ಯೆನುತ ॥ ೧೩೨ ॥

ತುಲ್ಯನಿಂದಾಸ್ತುತಿರ್ಮೌನೀ ಸಂತುಷ್ಟೋ ಯೇನ ಕೇನಚಿತ್ ।
ಅನಿಕೇತಃ ಸ್ಥಿರಮತಿರ್ಭಕ್ತಿಮಾನ್ಮೇ ಪ್ರಿಯೋ ನರಃ ॥ ೧೯ ॥

ನಿಂದೆಯನು ಮಾಡಿದರೆ ಕುಗ್ಗದೆ ।
ಮಂದಿ ಸ್ತುತಿಸಲು ಮನದಿ ಹಿಗ್ಗದೆ ।
ಯೊಂದೆ ತೆರನಾಕಾಶದಂದದಿ ಭಾವಿಸುತ್ತಿಹನು ॥
ನಿಂದೆಸ್ತುತಿಯು ಸಮಾನ ಮಾನಿಸಿ ।
ಕುಂದುಹೆಚ್ಚನು ತಿಳಿಯದಲೆ ತಾಂ ।
ಮಂದಿರದಿ ವನದೊಳಗೆ ಭೇದವ ಕಾಣನೈ ನಿಜದಿ ॥ ೧೩೩ ॥

ಏನು ಭಾಷಣ ಮಾಡಲೇನದು ।
ಮೌನವದು ಸಂಕಲ್ಪ ವೃತ್ತಿವಿ- ।
ಹೀನನಾದುದರಿಂದ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಗಳಿಲ್ಲ ॥
ತಾನರಿಯ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಬ್ರಹ್ಮ- ।
ಜ್ಞಾನವ್ಯವಸಾಯದಲಿ ಭಾವವಿ- ।
ಹೀನನೆನ್ನಯ ಭಕ್ತನವ ಪ್ರಿಯತಮನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೧೩೪ ॥

ಬರಲು ಬಲು ಬರಗಾಲ ಬಿರುಮಳೆ ।
ಸುರಿಯದಿರೆ ಕಡಲೊಣಗಿ ಪೋಪುದೆ ।
ಸುರಿಯಲತಿಮಳೆ ಸಾಗರವು ತಾನುಕ್ಕಿ ಬರುತಿಹುದೆ ॥
ಪರಿಯೊಳೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಪ್ರಿಯತಮ- ।
ನರಿಯನೈ ಸಂತೋಷದುಃಖವ- ।
ನಿರುವನೊಂದೇ ಭಾವದಲಿ ಸುಖದುಃಖವೆರಡರಲಿ ॥ ೧೩೫ ॥

ತಿರುಗುವವುದು ಸರ್ವತ್ರ ವಾಯುವು ।
ಪರಿಯೊಳೆನ್ನಯ ಭಕ್ತ ಜಗದಲಿ ।
ತಿರುಗುವನು ವಾಸವನು ಮಾಡನು ವೊಂದೆಸ್ಥಾನದಲಿ ॥
ಇರುವುದೈ ತದ್ವಾಯು ವ್ಯಾಪಕ ।
ಶರಣಿಯೆನ್ನಯ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕ- ।
ನರಿವನವನೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವು ತನ್ನದೇ ಯೆನುತ ॥ ೧೩೬ ॥

ಮನೆಯೆ ತನ್ನದು ವಿಶ್ವವೆನುತಲಿ ।
ಮನದಿ ಸಂಕಲ್ಪವನು ಮಾಡುತ ।
ಮನಸಿನಲಿ ತಾಂ ವಿಶ್ವವೆಂದೇ ಭಾವಿಸುತ್ತಿರುವ ॥
ವಿನಯಪರನೀ ಭಕ್ತನೆನ್ನಯ ।
ಮನದಿ ಪೂರ್ಣಾವಸ್ಥೆ ತಾಳ್ದರು ।
ಅನವರತ ಮದ್ಭಜನತತ್ಪರ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ೧೩೭ ॥

ಹೇಳಲೇನದನಿಂಥ ಭಕ್ತರ ।
ತಾಳುವೆನು ನಾ ಶಿರದಿ ಮಕುಟದ ।
ವೋಲು ಸಾಮಾನ್ಯನೆ ಕಣಾ ನಾನೇನು ನೆನಸಿದಿಯಾ ॥
ಕಾಲ ತೀರ್ಥವು ನನ್ನ ಗಂಗೆಯು ।
ತಾಳುವರು ಧನ್ಯತೆಯ ಸೇವಿಸಿ ।
ಕೇಳು ನಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಮಸ್ತಕದಿ ಧರಿಸುವೆನು ॥ ೧೩೮ ॥

ಎಂತು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿನೆನ್ನ ಪೂಜಿಪು- ।
ದೆಂತ ತಿಳಿಯಲು ಮನಸಿರಲು ಶ್ರೀ- ।
ಕಂತುಹರ ಗುರುವಾಗಲವನಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ತಿಳಿಯುವುದು ॥
ಇಂತು ಶಂಕರನನ್ನ ತೋರಿಸೆ ।
ಬಂತು ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ತುತಿಯು ದುರಿತವು ।
ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲೈ ಸಾಕು ಶಂಕರ ಹೆಸರ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು ॥ ೧೩೯ ॥

ನಾಲುಕನೆ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸಿದಿಯು ।
ಲೋಲಲೋಚನೆ ಮುಕ್ತಿಯೈ ಹಿಂ- ।
ಬಾಲಿಸುವಳೈ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಿ ಕರದಿ ಕರ ಪಿಡಿದು ॥
ಮೇಲುಪಂಕ್ತಿಯ ಹಾಕಿ ಶರಣಿಯು ।
ಮೇಲಕೆಳೆವನು ಲೋಕವೆಲ್ಲವ ।
ಮೇಲಿರುವುದಧಿಕಾರವವನಿಗೆ ಲೋಕರಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೧೪೦ ॥

ಶರಣಿಯೆನ್ನಯ ಮೋಕ್ಷಬಾಂದನು ।
ಹರಿವನೈ ಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಹಾರದೊ- ।
ಳಿರುವನೈ ಯವ ನಮ್ರ ನೋಡಾ ನೀರಿನಂದದಲಿ ॥
ಕರಗಳೆರಡನು ಜೋಡಿಸುವೆ ನಾ ।
ಶರಣಿಯನು ಶಿರದೊಳಗೆ ಧರಿಸುವೆ ।
ಧರಿಸಿಹೆನು ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಛನವನ್ನು ಹೃದಯದಲಿ ॥ ೧೪೧ ॥

ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ ಗುಣಗಣಂಗಳ ।
ವರ್ಣಿಸುವೆ ಬಾಯಿಂದ ಕೀರ್ತಿಯ ।
ಕರ್ಣದಿಂ ಕೇಳುತ್ತ ಪರಮಾನಂದ ತಾಳುವೆನು ॥
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ ನೋಡುವಿಚ್ಛೆಯು ।
ಕಣ್ಣಿಗಾಗಲು ದೇಹ ಧರಿಸುತ ।
ಕಣ್ಣಿನಿಚ್ಛೆಯ ಪೂರಯಿಸುವೆನು ಸಾನನೇತ್ರಸಲಾ ॥ ೧೪೨ ॥

ಎನ್ನ ಶೀಲಾಕಮಲದಿಂದಲಿ ।
ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತರ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿಹೆ- ।
ನೆನ್ನ ಭಕ್ತರನಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಲವೆರಡು ಕರ ॥
ಎನ್ನತೀ ಬೇರೆರಡು ಕರಗಳ ।
ನನ್ನುತಾನ್ನನೆ ಧರಿಸಿ ಬಂದಿಹೆ ।
ಮನ್ನಿಸೈ ನೀ ಪಾರ್ಥ ಯೆನ್ನಯ ಮಾತು ನಿಜವೆಂದು ॥೧೪೩॥

ಭಕ್ತಸಂಗವು ಸೌಖ್ಯದಾಯಕ- ।
ವಿಸ್ತರಿಸೆ ನಾ ಬಹಳ ತೆರದಲಿ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಸಾಕಾರನಾದೆ ನಿರಾಕೃತಿಯು ನಾನು ॥
ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವುದೇನು ಪುನರಪಿ ।
ಭಕ್ತರೆನ್ನಯ ಪ್ರಾಣಜೀವವೆ ।
ನುತ್ತ ನಂಬಿಹೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ವೈ ಸಟೆಯು ಮಾತಲ್ಲ ॥ ೧೪೪ ॥

ಭಕ್ತರೆನ್ನಯ ಪರಮಮಿತ್ರರೆ- ।
ನುತ್ತ ಪೇಳ್ವುದು ಚೋದ್ಯವೇನದು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಭಕ್ತಚರಿತವನಾರು ಕೇಳುವರೊ ॥
ವಿಸ್ತರಿಸುವರು ಯಾರು ಭಕ್ತರ ।
ಕೀರ್ತಿಯನು ಮತ್ತವರು ನನಗೆ ಸು- ।
ಮಿತ್ರರಿರುವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ವೈ ಪ್ರೇಮಸರಣಿಯಿದು ॥ ೧೪೫ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪೂರ್ಣರೀತಿಯೊ- ।
ಳರುಹಿದೆನು ಕೇಳ್ ಭಕ್ತಿಯೋಗವ ।
ಧರೆಯೊಳಿತುದಿದು ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಸಾಧನದ ಯುಕ್ತಿ ॥
ಅರಿಯಲಾ ಭಕ್ತಪ್ರಶಂಸೆಯು ।
ಧರಿಸುವೆನು ಮಸ್ತಕದೊಳವನನು ।
ನಿರುತವೆನ್ನಯ ಮನದಿ ವಾಸಿಪನಾಮಹಾತುಮನು ॥ ೧೪೬ ॥

ಯೇ ತು ಧರ್ಮ್ಯಾಮೃತಮಿದಂ ಯಥೋಕ್ತಂ ಪರ್ಯುಪಾಸತೇ ।
ಶ್ರದ್ದಧಾನಾ ಮತ್ಪರಮಾ ಭಕ್ತಾಸ್ತೇಽತೀವ ಮೇ ಪ್ರಿಯಾಃ ॥ ೨೦ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ಭಕ್ತಿಯೋಗೋ ನಾಮ ದ್ವಾದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೧೨ ॥

ನರನೆ ನಾ ನಿನಗರುಹಿದೆನು ಬಹು- ।
ಸರಸದಮೃತದ ವೃಷ್ಟಿಯಂದದ ।
ಪರಮಧರ್ಮರಹಸ್ಯತತ್ತ್ವವ ಪ್ರೇಮದಿಂದೀಗ ॥
ಪರಮಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿದನು ಕೇಳ್ದಾ- ।
ಚರಿಪರೀ ತೆರನಂತೆ ಸಂತತ ।
ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯೊಳೆನ್ನ ವಚನವನಾರು ನಂಬುವರೊ ॥೧೪೭॥

ಹೊತ್ತುಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ ।
ತತ್ತ್ವಸಾರವ ಗ್ರಹಿಸಿ ಯೆನ್ನೊಳು ।
ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟರೆ ಯೆನ್ನ ವಚನಾಮೃತವ ಸೇವಿಸಲು ॥
ಬಿತ್ತಿದರೆ ಬೀಜವನು ಶುಭಫಲ- ।
ವತ್ತಿರುವ ಹೊಲದೊಳಗೆ ಬೆಳೆಯುದು ।
ಕಿತ್ತಿ ಬರುವಂದದಲಿ ಬರುವುದು ಫಲವು ಪಾವನವು ॥೧೪೮॥

ನಾನಿರುವೆ ವಿಶ್ವದಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ।
ನಾನೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನು ಮ- ।
ತ್ತೇನಿಹುದು ಯೆನಗಿಂತ ಮಿಗಿಲೀ ಜಗದಿ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಮಾನಿಸುತಲೀ ತೆರದಿ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಧ್ಯಾನವನು ತನುಧನಮನಂಗಳ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಯೆನಗರ್ಪಿಸುವರೇ ಪ್ರೇಯರೆನಿಸುವರು ॥ ೧೪೯ ॥

ಅವರು ಯೆನ್ನಯ ಪೂರ್ಣಭಕ್ತರೆ ।
ಯವರೆ ಯೋಗಿಗಳಿಹರು ನಿಜದಲಿ ।
ಯವರ ಮೇಲಿಹುದೆನಗೆ ಪ್ರೇಮವು ಬಹಳ ಪರಿಯಾಗಿ ॥
ಅವರಿಗೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿಕಥನವು ।
ಸವಿಯು ತೋರ್ಪುದು ಬಹಳವದರಿಂ- ।
ದವರೆ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಪುಣ್ಯಪವಿತ್ರ ಪುರುಷರಲಾ ॥ ೧೫೦ ॥

ಧ್ಯಾನಿಸುವೆ ನಾನಿವರ ಮನದಲಿ ।
ಮಾನಿಸುವೆ ನಾನಿವರ ದೈವತ- ।
ವೇನ ಹೇಳಲಿ ಪ್ರೇಮವಿವರಲಿ ಪಾರ್ಥ ನಿನ್ನಾಣೆ ॥
ಕಾಣೆ ನಾ ವಿಶ್ವದಲಿ ಯೆರಡನೆ ।
ಸ್ಥಾನ ಪ್ರಿಯತಮವಿಲ್ಲದೆನಗದು ।
ಮಾನಸದಿ ಹುಚ್ಚೊಂದು ಹಿಡಿದಿದೆ ಭಕ್ತರೆನ್ನವರ ॥ ೧೫೧ ॥

ಭಕ್ತರೆಂಬುವೆ ವ್ಯಸನವೆನಗದು ।
ಹತ್ತಿಹುದು ದಿನರಾತ್ರಿ ಸಂತತ ।
ಭಕ್ತರೆನ್ನ ನಿಧಾನವವರಿಂ ಮನ ಸಮಾಧಾನ ॥
ವಿಸ್ತರಿಸಲೇನದನು ನನ್ನಯ ।
ಭಕ್ತಮಂಡಳಿಯವರ ಪ್ರೇಮಚ- ।
ರಿತ್ರವನು ವಿಸ್ತರಿಸುವವರೇ ನನ್ನ ದೈವತವು ॥ ೧೫೨ ॥

ಹರಿಯು ಪೇಳಿದ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ।
ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ಕೇಳಿ ಸಂಜಯ- ।
ನರುಹಿದನು ಸಂತೋಷಪುಳಕಿತನಾಗಿ ರಾಜನಿಗೆ ॥
ಅರಸ ಕೇಳ್ಳೈ ನಂದಕಂದನು ।
ಹರುಷಪ್ರೇಮಾನಂದಕಂದನು ।
ಶರಣಕಲ್ಮಷಹರಣನೀಪರಿ ಪೇಳ್ದನಾ ನರಗೆ ॥ ೧೫೩ ॥

ಹರಿಯು ನಿರ್ಮಲ ನಿಷ್ಕಳಂಕನು ।
ಪರಮಕರುಣಿಯು ಶರಣರಕ್ಷಕ ।
ಶರಣ ಹೊಗಲಿಕೆ ಯೋಗ್ಯಪರಮಾತುಮನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥
ಹರಿಯು ತಾನಿಹ ಧರ್ಮಕೀರ್ತಿಯು ।
ಪರಮಧವಳಚ್ಛವಿಯ ಮೂರ್ತಿಯು ।
ನಿರುಪಮಬಲಾಢ್ಯನು ಕಣಾ ಬಹುದಾನಶೂರನಲಾ ॥ ೧೫೪ ॥

ದಾನದಲಿ ಬಹುಶೂರನಿದ್ದರು ।
ದಾನಿ ಬಲಿಯಲಿ ಪ್ರೇಮಬದ್ಧನು ।
ದೀನಜನರುದ್ಧಾರ ಭಕ್ತಪ್ರೇಮಪರವಶನು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಸತ್ಪಕ್ಷತಾರಕ ।
ತಾನು ವಿದ್ಯಾಕಲೆಗೆ ಬೀಜನು ।
ಮಾನನಿಧಿ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪುಣ್ಯಪ್ರತಾಪಿಗಿದ ಪೇಳ್ದ ॥ ೧೫೫ ॥

ಅರುಹುವೆನು ಕನ್ನಡದಿ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥಗೆ ಪೇಳ್ದ ಗೀತಾ- ।
ಪರಮಪೀಯೂಷವನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕುಡಿಸುವೆನು ॥
ಗುರುವೆನಗೆ ಹೇಳಿಹನು ವಿಷ್ಣುವು ।
ಶರಣ ಹೊಗು ಹರಿಭಕ್ತರಿಗೆ ಮೇಣ್ ।
ಬರುವುದೈ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಸದ್ಗುರುವರಪ್ರಸಾದದಲಿ ॥ ೧೫೬ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟೆಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
(೧೨) ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೨೦, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೧೫೬

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೩ ಹದಿಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಸ್ಮರಿಸುತಾತ್ಮಾಭಿನ್ನಗಣಪತಿ- ।
ಚರಣಕಮಲವ ಸರ್ವವಿದ್ಯಾ- ।
ಶರಧಿಗಾಶ್ರಯವಾದ ಶ್ರೀಗುರುಚರಣಕೆರಗುವೆನು ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ತಲೆಯೊಡ್ಡುತ ನಮ- ।
ಸ್ಕರಿಸುವೆನು ಶ್ರೀಗುರುಚರಣದಲಿ ।
ಸ್ಮರಿಸಲೀಚರಣಗಳ ಮಹಿಮೆಯನೇನ ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೧ ॥

ದೊರೆವುದಲ್ಲವೆ ಕಾವ್ಯಶಕ್ತಿಯು ।
ಬರುತ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದಲಿ ವಿದ್ಯೆಗ- ।
ಳಿರದೆ ಕುಣಿವುವು ಭಾಷಣದಿ ಮಾಧುರ್ಯವೇರುವುದು ॥
ಗುರುಪ್ರಸಾದದ ಭರದಿ ಬಾಯಿಂ- ।
ಧೊರಗೆ ಬಂದಿಹ ವಾಕ್ಯಸರಣಿಗೆ ।
ಬರುವುದೈ ಸರಸತೆಯು ಮಧುರತೆಯಮೃತಕಿಂ ಮಿಗಿಲು ॥೨॥

ಅರುಹಲೇನಾವಾಕ್ಯಸರಣಿಯ ।
ಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಷರದಲೀ- ।
ತೆರದಲಿಹುದೈ ಸರಸತೆಯದನುಕೂಲತೆಯು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಬರುವುದಾಪರಿ ಗರ್ಭಿತಾರ್ಥವು ।
ಹೊರಗೆ ಬರುತಿಹ ಸರಣಿಯನು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಲಾರೆನು ಹರಿವುದೈ ಗಂಗಾಪ್ರವಾಹದೊಲು ॥ ೩ ॥

ಅರಿವರಾತ್ಮಜ್ಞಾನಮರ್ಮವ ।
ನಿರುತವೀಪರಿ ಮನದಿ ಶ್ರೀಗುರು- ।
ಚರಣ ಸ್ಮರಿಸಲು ಜ್ಞಾನಭಾಗ್ಯೋದಯವು ಬರುವುದಲಾ ॥
ಗುರುಚರಣ ಸಂಸ್ಮರಿಸಿ ಜ್ಞಾನೇ- ।
ಶ್ವರನು ಪೇಳ್ದನು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ।
ಗುರುವು ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥ ಗೀತೆಯನರುಹ ತೊಡಗಿದನು ॥ ೪ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಇದಂ ಶರೀರಂ ಕೌಂತೇಯ ಕ್ಷೇತ್ರಮಿತ್ಯಭಿಧೀಯತೇ ।
ಏತದ್ಯೋ ವೇತ್ತಿ ತಂ ಪ್ರಾಹುಃ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ಇತಿ ತದ್ವಿದಃ ॥ ೧ ॥

ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಂ ಚಾಪಿ ಮಾಂ ವಿದ್ಧಿ ಸರ್ವಕ್ಷೇತ್ರೇಷು ಭಾರತ ।
ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಯೋರ್ಜ್ಞಾನಂ ಯತ್ತಜ್ಜ್ಞಾನಂ ಮತಂ ಮಮ ॥ ೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ನರಶರೀರವ ।
ಕರೆವರೈ ಕ್ಷೇತ್ರಾಭಿಧಾನದಿ ।
ಯರಿವನಾರೀಕ್ಷೇತ್ರವವ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನೆನಿಸುವನು ॥
ಅರಿಯಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ನಾನೇ ।
ನಿರುತ ಕ್ಷೇತ್ರವ ಪೋಷಿಸುವೆನೈ ।
ಯರವಿದು ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿರುವುದೈ ಜ್ಞಾನ ॥ ೫ ॥

ತತ್ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಯಚ್ಚ ಯಾದೃಕ್ಚ ಯದ್ವಿಕಾರಿ ಯತಶ್ಚ ಯತ್ ।
ಸ ಚ ಯೋ ಯತ್ಪ್ರಭಾವಶ್ಚ ತತ್ಸಮಾಸೇನ ಮೇ ಶೃಣು ॥ ೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ನರಶರೀರವ ।
ಕರೆವರೇಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನುತಲಿ ।
ಯಿರುವುದೇನ್ನೈ ಕಾರಣವು ಯೀ ಹೆಸರು ಬೀಳಲಿಕೆ ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಿನಗೆನ್ನ ಮತವ- ।
ನ್ನಿರುವುದೆಂತುತ್ಪತ್ತಿಯೆಲ್ಲಿಂ- ।
ದಿರುವುದೆಂತು ವಿಕಾರದಿಂ ವಿಸ್ತಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ॥ ೬ ॥

ಮೂರುವರೆ ಮೊಳವೃದ್ಧವಿರುವ ಶ- ।
ರೀರವಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ಯಿದು ವಿ- ।
ಸ್ತಾರವೆಂತಾಗಿಹುದು ಭಾರವಿದೆಂತು ತಾಳಿಹುದು ॥
ಯಾರು ದೊರೆ ಯೀ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ನಿಜ ।
ಬಾರದಿಹುದೇ ಬರುವುದೇ ಬೆಳೆ ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಕ್ಷೇತ್ರಗುಣಗಳನೆಲ್ಲವರುಹುವೆನು ॥ ೭ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ವಿ- ।
ಸ್ತರದಿ ಕೇಳ್ಳೈ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟದು- ।
ನುರುತರದಿ ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಪಾರ್ಥನೆ ಪೇಳಿದುದನೆಲ್ಲ ॥
ಅರಿಯ ಬೇಕೀ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನುತಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಶ್ರುತಿನಿಕರ ವೊದರುತ ।
ಲಿರುವುದಲ್ಲೈ ಯತ್ನ ನಿಷ್ಫಲವೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು ॥ ೮ ॥

ಅರಿಯಲೆನುತೀ ಕ್ಷೇತ್ರತತ್ತ್ವವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಯತ್ನವನು ತರ್ಕವು ।
ನಿರುತ ಮಾಡುವುದೇನ ಹೇಳಲಿ ಯತ್ನ ನಿಷ್ಫಲವು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀತತ್ತ್ವವನು ನಿ- ।
ರ್ಧರಿಸಿ ತಿಳಿಯಲು ಬೇಕೆನುತ ಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ಪಟ್ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಟೊಂಕವ ಕಟ್ಟಿ ನಿಂತಿಹುವು ॥ ೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀಶಾಸ್ತ್ರವೆಲ್ಲವು ।
ಮರುಳರಾದರು ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದೆ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ದೆಸೆಗಾಣದಲೆ ಬಳಲಿದರು ಬೆಂಡಾಗಿ ॥
ಇರುವುದೆಂತ್ಯೆ ಯೇಕವಾಕ್ಯತೆ ।
ನಿರುತ ಜಗದೊಳಗೇಕವಾಕ್ಯತೆ ।
ದೊರೆಯಲೀ ತತ್ತ್ವದಲಿ ಯೆನುತಲಿ ಯತ್ನ ಮಾಡುವರು ॥ ೧೦ ॥

ಭೇದವಿಲ್ಲದಲೇಕಮತವನು ।
ಸಾಧಿಸಲು ಬೇಕೆಂಬ ಯುಕ್ತಿಯ ।
ವಾದವನು ಮಾಡುವರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಜಗದೊಳಗೆ ॥
ಭೇದ ಮುರಿಯದು ಶಾಸ್ತ್ರನಿಕರಕೆ ।
ಹಾದಿಯೇ ಕಾಣದಲೆ ಕಾಡಿನ- ।
ಹಾದಿಯಲಿ ಕತ್ತಲೆಯಲಡ್ಡಾಡುವರು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೧೧ ॥

ಯಾರದಿಹುದೀ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬ ವಿ- ।
ಚಾರ ಮನದಲಿ ಬಾರದಾರಿಗು ।
ಯೇರಿಹುದಹಂಕಾರ ಪಿತ್ತವು ಮಸ್ತಕಕೆ ನೋಡೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳೀ ದುಷ್ಟ ರೋಗವು ।
ಸೇರಿಹುದು ಮನೆಮನೆಯಲೆಂತೆನೆ ।
ಬೇರೆಯಾವುದು ಗೋಚರಿಸದ್ಯೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಹೊರತಾಗಿ ॥ ೧೨ ॥

ನರನೆ ನಾಸ್ತಿಕಜನರು ಬಾಯನು ।
ತೆರೆಯ ಬಾರದೆನುತ್ತ ವೇದಗ- ।
ಳುರುತರದಿ ಮಾಡುವರು ಯತ್ನವ ಹೇಳಲೇನಿದನು ॥
ಅರಿಯುತಿದ ಪಾಖಂಡಿಗಳು ಬಹು- ।
ಪರಿಯಲಾವೇದಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ಬರಿದೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವರು ಬಡಬಡಿಸುವರು ಬಾಯಿಂದ ॥ ೧೩ ॥

ಅರುಹುವರು ಪಾಖಂಡವೀರರು ।
ಮರಳಿ ವೇದಕೆ ಮೂಲವಿಲ್ಲೈ ।
ಬರಿದೆ ನಿಷ್ಫಲ ವಾದ ಮಾಡುವರವರು ನಾಸ್ತಿಕರು ॥
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ವೇದವೆನುತಲಿ ।
ಯರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಸಿದ್ಧ ಮಾಳ್ಪೆವು ।
ಕರದಿ ವೀಳೆಯ ಕೊಳ್ಳಿರೈ ವಾದವನು ಮಾಡುವರು ॥ ೧೪ ॥

ನರನೆ ಪಾಖಂಡಿಗಳು ಧರೆಯಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವೇಷಗಳ ಧರಿಪರು ।
ಶಿರದ ಕೂದಲ ಕಿತ್ತುವರು ತಿರುಗುವರು ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ ॥
ಧರೆಯಲನ್ಯ ದಿಗಂಬರರು ಬಹು- ।
ಪರಿಯ ವೇಷದಿ ಪರ್ಯಟಿಸುವರು ।
ಬರಿದೆ ನಿಷ್ಫಲವೆನಿಪುದವರ ವಿತಂಡವಾದವದು ॥ ೧೫ ॥

ಮೃತ್ಯುಮುಖದಲಿ ಹಾಳು ಬೀಳ್ವುದು ।
ಕ್ಷೇತ್ರವಿದು ನೋಡಲಿಕೆ ಭರದಲಿ ।
ಸಾರ್ಥಕವ ಮಾಡುವರೆ ಯೋಗಿಗಳ್ಯೆದೆ ಯತ್ನಿಪರು ॥
ಮತ್ತೆ ಕೇಳೀಯಾತ್ಮನನ್ನಾ- ।
ಸತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೊಯ್ದು ಯತ್ನವ ।
ಸ್ವಾರ್ಥಕನದಿಂ ಯೋಗಬಲದಲಿ ಮಾಳ್ಪರೈ ಕೆಲರು ॥ ೧೬ ॥

ಪುರಣಕಂಜುವರಂಜುಬುರುಕರು ।
ಧರಿಪರ್ಕೈ ಯೇಕಾಂತವಾಸವ ।
ಮುರಳಿ ಯಮನಿಯಮಾದಿಸಾಧನಗಳನು ಗ್ರಹಿಸುವರು ॥
ಅರಿಯಲೀಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿಚಾರವ ।
ತೊರೆದಸ್ಸೈ ರಾಜ್ಯವನು ಶಂಕರ ।
ತಿರುಗುತಿಹನು ಶ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿಯೆ ತೊರೆದುಪಾಧಿಗಳ ॥ ೧೭ ॥

ಹರನು ಕೇಳೀ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಾನವ ।
ದೊರಕಿಸುವೆ ಬಿಡೆನೆಂದು ತಾಳ್ದನು ।
ವರಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನವ ದಿಗಂಬರನಾದನೇನೆಂಬೆ ॥
ಸ್ಮರನು ಯೋಗಭ್ರಷ್ಟ ಮಾಡುತ ।
ಲಿರುವನೆನುತಾತನನು ಸುಟ್ಟನು ।
ಹರನು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ತಪ ಮಾಡಿದನು ಸಾಧಿಸದು ॥ ೧೮ ॥

ಸರಸಿಜಾಸನನಿಂಗೆ ಕೇಳೀ ।
ಪರಮ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಾನತತ್ತ್ವವ ।
ಸರಿಯು ಜೇಕೆಂತಲ ಕನಾ ನಾಲ್ಮೊಗಗನಾದುವಲಾ ॥
ಅರುಹಲೆಂತೀಪರಿಯುಬ್ರಹ್ಮನಿ ।
ಗಿರದು ನೋಡೀ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಾನವು ।
ಧರೆಯುಲಸ್ಯರಿಗೇನು ಸಾಧ್ಯವೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೧೯ ॥

ಋಷಿಭಿರ್ಬಹುಧಾ ಗೀತಂ ಛಂದೋಭಿರ್ವಿವಿಧೈಃ ಪೃಥಕ್ ।
ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಪದೈಶ್ಚೈವ ಹೇತುಮದ್ಭಿರ್ವಿನಿಶ್ಚಿತೈಃ ॥ ೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೈ ಕರ್ಮವಾದಿಗ ।
ಳರುಹುತಿಹ ತತ್ತ್ವವನು ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಮೆರೆವ ಕ್ಷೇತ್ರವಿದೆಲ್ಲ ಜೀವನ ವಶತೆಯಲ್ಲಿಹುದು ॥
ಧರೆಯೊಳಿದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೆಲ್ಲವ ।
ನಿರದೆ ಪ್ರಾಣನಿಗರ್ಪಿಸಿಹನೈ ।
ಯಿರುವರೀ ಮಂದಿರದಿ ಪ್ರಾಣಗೆ ಸೋದರರು ನಾಲ್ಕು ॥೨೦॥

ನರನೆ ಮೊದಲನೆಯವನಪಾನನು ।
ಯೆರಡನೆಯನಾ ವ್ಯಾನನೈ ನೋ ।
ಡರನು ಮೂರನೆಯವ ಸಮಾನನುದಾನ ನಾಲುಕನೆ ॥
ಇರುವರೀಪರಿ ನಾಲ್ಕು ಸೋದರ ।
ರುರುತರದೊಳೆಡೆಬಿಡದೆ ತಾವ್ ಪ್ರೈ ।
ಮುರಿದು ಕೆಲಸವ ಮಾಳ್ಪರನುದಿನವೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥೨೧॥

ಆಳುಗೆಲಸವ ಮಾಳ್ಪರೀಪರಿ ।
ಮಾಳುಪರೊ ಆಲಸ್ಯ ವೆಂಬುದ ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ನೋಡುವರೆ ಮನವೆ ಕೃಷೀವಲನೆ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಮೇಳವಿಹುದೈ ಹತ್ತು ಯೆತ್ತುಗ ।
ಳೂಳಿಗವ ಮಾಳ್ಪವು ನಿರಂತರ ।
ಹೇಳಲೇನದ ಹತ್ತು ಯಿಂದ್ರಿಯವೆತ್ತುಗಳು ನೋಡೆ ॥ ೨೨ ॥

ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೆನ್ನದಲೆ ಜೀವನು ।
ಯೆತ್ತುಗಳಿಗಾಕೆಲಸ ಕೊಡುವನು ।
ಕಿತ್ತು ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರವ ಹಸನ ಮಾಡುವನು ॥
ಮತ್ತೆ ವಿಷಯದ ಗೊಬ್ಬರವ ತಾ ।
ನಿತ್ತು ಕಾರ್ಯದ ವೃಗೆಯ ಜಡುತಲಿ ।
ಬಿತ್ತುವನು ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ನೋಡನ್ಯಾಯ ಬೀಜವನು ॥ ೨೩ ॥

ಮರಳಿ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳ ಗೊಬ್ಬರ ।
ಪಿರಿಸಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ನಾಗ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದೈ ಬೀಜಾನುಸಾರದಿ ಪಾಪ ಫಲರಾಶಿ ॥
ಒರುವುದೈ ಕೋಟ್ಯವಧಿ ಸಂಖೆಯು ।
ವರೆಗೆ ಫಲವುಣ್ಣುವರೆ ಜೀವಗೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಬೆಳೆಗಳನು ವರ್ಣಿಸಲೆಂತು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೪ ॥

ಪುರುಷನಥವಾ ವಿಹಿತಕರ್ಮಾ ।
ಚರಣವೃಗೆಯನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಲಿ ।
ಭರದಿ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಲು ಸುಖದ ಬೆಳೆ ಬಹುದು ॥
ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೈ ಸಾಂಖ್ಯವೇತ್ತರು ।
ಭರವಸವನಿಡಲಾರರಿದರ ।
ಲ್ಲಿರುಹುವರು ಸ್ವಾಧೀನವಿಲ್ಲೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ಜೀವನಿಗೆ ॥ ೨೫ ॥

ಯಾರದಿಹುದೀ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದು ವಿ ।
ಚಾರಿಸಿದರಾವ್ ಪೇಳ್ವೆವೆನುವರು ।
ದಾರಿ ನಡೆಯುವ ಜೀವನಭ್ಯಾಗತನು ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ॥
ಚಾರು ವೃಂಬಳಿಗಾರ ಪ್ರಾಣನ ।
ದಾರತನದಲಿ ಮಾಳ್ಪನೈ ಸ ।
ತ್ಕಾರವನು ಹಗಲಿರುಳು ಜಾಗ್ರತ್ತಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ॥ ೨೬ ॥

ಅರುಹುವರು ಸಾಂಖ್ಯಜ್ಞರೀಪರಿ ।
ನರನೆ ಪ್ರಕೃತಿಯನಾದಿಸಿದ್ಧವು ।
ಯಿರುವುದೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ವೃತ್ತಿಯು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮನೆಯಲೆ ।
ಯಿರುವ ಕಾರಣವೆಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರದ ।
ನಿರುತ ವ್ಯವಸಾಯವನು ಮನೆಯಲಿ ಮಾಳ್ಪಳೀಪ್ರಕೃತಿ ॥ ೨೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ಬೆಳೆಯನು ಮಾಡಲೀಕೆಗೆ ।
ಯಿರುವರೈ ತ್ರಿಗುಣಗಳು ಔರಸಪುತ್ರರುತ್ತಮರು ॥
ನರನೆ ಗುಣರಜ ಬಿತ್ತುತಿರುವ ಸ ।
ಮರಳಿ ಸತ್ತ್ವನು ಕಾಯುತಿರುವನು ।
ಬರಲು ಬೆಳೆ ತಮನೆಲ್ಲ ಕಿತ್ತುತ ರಾಶಿ ಮಾಡುವನು ॥ ೨೮ ॥

ಮಾಡುತ ಮಹತ್ತತ್ತ್ವಖಳವನು ।
ಹೂಡಿ ಕಾಲಾತ್ಮಕದ ಹೋರಿಯ ।
ಮಾಡುತಿರೆ ಮಳಣಿಯನು ಬಹುದವ್ಯಕ್ತರಾಶಿಯದು ॥
ಆಡಲೀಪರಿ ಸಾಂಖ್ಯವೇತ್ತರು ।
ರೂಢಿಯಲಿ ಸಂಕಲ್ಪವಾದಿಗ- ।
ಳಾಡುವರು ಸಾಂಖ್ಯಜ್ಞಮೂಢರು ತಿಳಿಯರೈ ತತ್ತ್ವ ॥ ೨೯ ॥

ಅರರೆ ಸಾಂಖ್ಯರ ಕಲ್ಪನೆಗಳೈ ।
ಯಿರುವುವರ್ವಾಚೀನವೆಲ್ಲವು ।
ಯಿರುವುದೇನಾಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವದ ಮುಂದೆ ಯಿ ಪ್ರಕೃತಿ ॥
ನಿರುತವೆಂತೀಕ್ಷೇತ್ರವಿರುವುದು ।
ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ನಿಮಗೆ ನಾವ್ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆವೆಂದು ಸಾಂಕಲ್ಪಿಕರು ಪೇಳುವರು ॥ ೩೦ ॥

ಕೇಳಿರೈ ಲಯರೂಪಮಂಚದಿ ।
ಲೀಲೆಯಿಂದವ್ಯಕ್ತಹಾಸಿಗೆ ।
ಮೇಲೆ ನಿದ್ರೆಯ ಮಾಡುತಿದ್ದನು ಗಾಢಸಂಕಲ್ಪ ॥
ತಾಳಿದನು ಜಾಗ್ರತೆಯ ಫಕ್ಕನೆ ।
ಲೀಲೆಯಿಂದಿಚ್ಛಾನುರೂಪದ ।
ಮೇಳವಿಸಿತ್ತೈ ನಿಧಿಯು ನಿಜವ್ಯಾಪಾರತತ್ಪರಗೆ ॥ ೩೧ ॥

ಇತ್ತಲಾ ಸಂಕಲ್ಪ ನಿರ್ಗುಣ ।
ಹುತ್ತೆ ಖಟಪಟ ಮಾಡಿದಾಕ್ಷಣ- ।
ವಾತ್ರಿಭುವನವಿಶಾಲ ನೋಡುದ್ಯಾನ ದೊರಕಿತಲಾ ॥
ಮತ್ತೆ ಕೇಳ್ವೈ ಪಂಚಭೂತಸ- ।
ಮಸ್ತವನ್ನೇಕತ್ರ ಮಾಡುತ ।
ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ನಾಲ್ಕು ಭೇದದ ಪ್ರಾಣಿನಿಚಯಗಳ ॥ ೩೨ ॥

ವರಜರಾಯುಜಸ್ವೇದಜಾಂಡಜ ।
ಮರಳಿ ಯುದ್ಭಿದವೆಂಬ ನಾಲ್ಕೀ- ।
ಪರಿಯ ಭೇದಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು ಸುಗಾತ್ರದಲಿ ॥
ತಿರಿಗಿ ಕೇಳಾ ಪಂಚಭೂತದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಬಂಧನವ ಮಾಡುತ ।
ವಿರಚಿಸಿದನುಪಭೇದಗಳನಾ ಮೂಲಭೇದದಲಿ ॥ ೩೩ ॥

ಚಾರುಪ್ರತ್ಯುಪಭೇದದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಮೀರೆ ಕರ್ಮಾಕರ್ಮವೆಂಬುದ- ।
ನೇರಿಸಿದನೈ ಕಲ್ಲಿನಿಂದಲಿ ಯುಭಯಪಾರ್ಶ್ವದಲಿ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ಬಹುಪರಿ ।
ಚಾರುಪಶುಪಕ್ಷ್ಯಾದಿವನಗಳ- ।
ನಾರಭಿಸಿದನು ಸೃಷ್ಟಿಸುಂದರವಾಗಿ ರಂಜಿಸಿತು ॥ ೩೪ ॥

ಮರಳಿ ಸಂಕಲ್ಪನು ಪ್ರಭಾವದಿ ।
ನಿರುತ ನಡೆಯುವ ಬಂದಿಯಿಲ್ಲದ ।
ಮರಣಜನ್ಮಗಳೆಂಬ ದಾರಿಗಳೆರಡ ಮಾಡಿದನು ॥
ಭರದಲೀಪರಿ ಸೃಷ್ಟಿ ವಿರಚಿಸಿ ।
ಬರುತಿಹಂಕಾರದಲಿ ಯೈಕ್ಯವ ।
ಧರಿಸಿ ಬುದ್ಧಿದ್ವಾರದಿಂದಾಡಿಸಿದನಾಟವನು ॥ ೩೫ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಸರ್ವಸಚರಾ- ।
ಚರವ ತಾನಾಡಿಸುತ ಮೆರೆದನು ।
ಬರುತ ಸಂಕಲ್ಪನು ಚಿದಾಕಾಶದಲಿ ಬೆಳೆದನಲಾ ॥
ಇರುವುದೈ ಸಂಕಲ್ಪವದರಿಂ ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಂಸಾರಕಾರಣ- ।
ವರುಹುವರು ಸಂಕಲ್ಪವಾದಿಗಳೀತೆರದಿ ಜಗದಿ ॥ ೩೬ ॥

ಕೇಳುತೀಮುಕ್ತಾಫಲಂಗಳ ।
ಖೂಳರೇ ಸಂಕಲ್ಪವಾದಿಗ- ।
ಳಾಲಿಸಿರಿ ನಿಜತತ್ತ್ವವೆಂದು ಸ್ವಭಾವವಾದಿಗಳು ॥
ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದರೈ ನಿಜ- ।
ಶೀಲದಂತದಿ ತಮ್ಮ ತತ್ತ್ವವ ।
ಹೇಳುವೆನು ಕೌಂತೇಯ ನಿನಗೀಜನರ ಮಾತುಗಳ ॥ ೩೭ ॥

ಇರುವಿರೈ ವಿದ್ವನ್ಮಣಿಗಳೇ ।
ಯಿರಲಿ ನಿಮ್ಮಯ ಮತವು ನಿಮ್ಮೊಳು ।
ಹರಿಯ ಬಾರದು ನಿಮ್ಮ ಮುಕ್ತಾಫಲದ ಗಂಟಿಲ್ಲಿ ॥
ನಿರುತವೀ ಪರಬ್ರಹ್ಮದೂರಲಿ ।
ಮೆರೆಯಲೀಸಂಕಲ್ಪವಸ್ತುವು ।
ಅರಿಯ ಬಾರದೆ ಸಾಂಖ್ಯರೆನ್ನುವ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಜವೆಂದು ॥೩೮॥

ಇರಲಿ ಸಾಕು ವಿತಂಡವಾದವು ।
ಒರಿದೆ ನಿಮಗೀಶ್ರಮವಿದೇತ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದೆಂತೀ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕರಣ ಪೇಳ್ವೆವಾಪ್ನಿಮಗೆ ॥
ಮೆರೆವ ತಾರಾಗಣಕೆ ಗಗನದೊ- ।
ಳಿರುವುದೇನಾಧಾರ ಮೇಘದಿ ।
ಭರಣ ಮಾಡಿಹರಾರು ನೀರನು ಹೇಳಿರೈ ನಮಗೆ ॥ ೩೯ ॥

ಮೇಲುಗಟ್ಟಿನ ತೆರದಿ ಗಗನವು ।
ಜೋಲು ಜೀಳದ ತೆರದಲೆಳೆದರು ।
ಹೇಳಿರೈ ಯಾರೆಂತ ಹಾಕಿದರಾರು ಮೇಲ್ಕಟ್ಟ ॥
ಗಾಳಿ ಸಂತತ ಬೀಸುತಿಹುದೈ ।
ಹೇಳಿದರು ಯಾರಿದಕೆ ಬೀಸಲು ।
ಹೇಳಿರಾರೀರೋಮಬೀಜವ ಬಿತ್ತಿದರು ನಿಜದಿ ॥ ೪೦ ॥

ಒತ್ತುವುದೆ ಸಾಗರವು ನೀರೆರೆ- ।
ಯುತ್ತ ತುಂಬುವರಾರು ಸಾಗರ ।
ಮತ್ತೆ ಮಳೆಧಾರೆಯನು ಹುಟ್ಟಿಪರಾರು ಜಗದೊಳಗೆ ॥
ಕ್ಷೇತ್ರವೀಪರಿ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು ।
ವೃತ್ತಿಯುಂಬಳಿ ಯಿಲ್ಲವಾರಿಗು ।
ಬಿತ್ತಿದಂದದಿ ಬೆಳೆಯು ಬಹುದು ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಿದು ॥೪೧॥

ಕೇಳುತೀಪರಿ ಮಾತ ಸಿಟ್ಟಲಿ ।
ಕಾಲವಾದಿಗಳೆದ್ದರಾಕ್ಷಣ ।
ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದರೈ ತಮ್ಮಯ ವಿಚಾರಗಳ ॥
ಕೇಳಿದೆವು ನಿಮ್ಮಯ ಕುತರ್ಕವ- ।
ನಾಲಿಸಿದರದು ಸತ್ಯ ತೋರದು ।
ಕಾಲನಿಗೆ ಸ್ವಾಧೀನವಲ್ಲವೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೪೨ ॥

ತಿಳಿತಿಳಿದು ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ಕಾಲನ ।
ತಳೆದು ಗರ್ವವ ಮನದೊಳಾತನ ।
ಹಳಿದು ಬೈವರು ಕಾಲನೊಳು ಬಡಿದಾಡಲೆತ್ನಿಪರು ॥
ಇಳೆಯೊಳಿದು ಸಿಂಹನ ಗುಹೆಯು ಪರಿ ।
ತಿಳಿಯಲಿಹುದು ಭಯಂಕರವಲಾ ।
ಛಳವ ಮಾಡುವಿರೇಕೆ ನೀವಜ್ಞಾನಪೀಡಿತರು ॥ ೪೩ ॥

ತಿಂದು ತೇಗುವನಿವನು ಕಲ್ಪವ ।
ಮುಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸತ್ಯಲೋಕವ ।
ತಿಂದು ಸ್ವರ್ಗಾರಣ್ಯ ಸೇರುತ ಲೋಕಪಾಲರನು ॥
ಕೊಂದು ಬಿಡುವನು ದಿನದಿನದೊಳವ ।
ಮುಂದೆ ಯೆಂಟನು ದಿಗ್ಗಜಂಗಳ ।
ಕೊಂದು ಬಿಡುವನು ಕಾಲನನು ಗೆದ್ದವರು ಯಾರಿಹರು ॥ ೪೪ ॥

ಕಾಲನಂಗದ ಗಾಳಿ ಬೀಸಲು ।
ಧೂಳಿಯಂದದಿ ಜೀವಮೃಗಗಳು ।
ಬೀಳುವುವು ಕೇಳ್ ಜನ್ಮಮರಣಗಳೆಂಬ ಕಂದಕದಿ ॥
ಮೇಲೆ ಭ್ರಮಣವ ಮಾಳ್ಪುವಲ್ಲಿಯೆ ।
ತಾಳುವುವು ನಿರ್ಜೀವಸ್ಥಿತಿಯನು ।
ಕಾಲಹಸ್ತಪ್ರತಲವತಿವಿಸ್ತೀರ್ಣವಿಹುದಲ್ಲೈ ॥ ೪೫ ॥

ಹಿಡಿದು ಜಗದಾಕಾರ ಹಸ್ತಿಯ- ।
ನೊಡನೆ ಕಾಲ ಸ್ವಹಸ್ತಪ್ರತಲದ- ।
ಒಡಗಿಸಿಹನೈ ಕಾಲಹಸ್ತದ ನೋಡು ವಿಸ್ತಾರ ॥
ನುಡಿವರಾಕಾರಣದಿ ಕಾಲನು ।
ಕೊಡವಿಯಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಸತ್ತೆಯ ।
ನಡೆಸುವನು ಕಾಲಂಗೆ ಮಿಗಿರುವರಾರು ಮೂಜಗದಿ ॥ ೪೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ।
ಪರಿಯನರಿಯರು ಶಾಸ್ತ್ರವೇತ್ತರು ।
ಮೆರೆವುವೈ ಪರಿಪರಿಯ ಭಿನ್ನಮತಂಗಳೀ ಜಗದಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಭವತಿನಭವತಿಗಳು ।
ಮೆರೆಸಿದರು ನೈಮಿಷವನದಿ ಋಷಿ- ।
ವರರು ಎನುತಲಿ ಘೋಷಿಪುದು ಪೌರಾಣಸಂತತಿಯು ॥ ೪೭ ॥

ವೇದಗಳು ಪರಿಪರಿಯ ಛಂದದಿ ।
ವಾದ ಮಾಡುತಲಿಹುವು ತತ್ತ್ವವ ।
ಮೇದಿನಿಯಲೀವರೆಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ನ್ಯಾಯ ತೀರದಲಾ ॥
ವೇದಸಂಗತಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗ- ।
ಳಾದರಕೆ ಸತ್ಪಾತ್ರ ಪಾವನ- ।
ವಾದರೇನೈ ಕ್ಷೇತ್ರನ್ಯಾಯವು ತಿಳಿಯ ಬಾರದಲಾ ॥ ೪೮ ॥

ದೂರದರ್ಶಿಗಳಾದ ಸುಕವಿಗ- ।
ಳಾರಭಿಸಿದರು ಕ್ಷೇತ್ರನಿರ್ಣಯ ।
ಬಾರದಾಯಿತು ಸಿದ್ಧಿ ವಾದದಿ ದಣಿದುಕೂತರಲಾ ॥

ಯಾರದಿಹುದೀಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬುದ ।
ಸಾರತತ್ತ್ವದ ನೆಲೆಯನರಿಯರು ।
ಯಾರಿಗಾದರು ಬಾರದೈ ಸ್ವಾಧೀನವೀಕ್ಷೇತ್ರ ॥ ೪೯ ॥

ಪರಿಯಿದಾದರು ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬುದು ।
ಇರುವುದೇನೆಂಬುದನು ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆನೆನ್ನ ಸುವಿಚಾರಗಳ ಕೇಳುವುದು ॥

ಮಹಾಭೂತಾನ್ಯಹಂಕಾರೋ ಬುದ್ಧಿರವ್ಯಕ್ತಮೇವ ಚ ।
ಇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ದಶೈಕಂ ಚ ಪಂಚ ಚೇಂದ್ರಿಯಗೋಚರಾಃ ॥ ೫ ॥

ಇಚ್ಛಾ ದ್ವೇಷಃ ಸುಖಂ ದುಃಖಂ ಸಂಘಾತಶ್ಚೇತನಾ ಧೃತಿಃ ।
ಏತತ್ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಸಮಾಸೇನ ಸವಿಕಾರಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ ೬ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹಿದೆನು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಮೂವತ್ತಾರುತತ್ತ್ವದ ।
ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ಪಂಚಭೂತವಹಂಕೃತಿಯು ಬುದ್ಧಿ ॥ ೫೦ ॥

ಜ್ಞಾನಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯದಶಕವೈ ।
ಮಾನಸವು ಯಿಂದ್ರಿಯದಶಕದ ನಿ ।
ಧಾನ ವಿಷಯದ ದಶಕ ಮೇಣವ್ಯಕ್ತ ಸುಖದುಃಖ ॥
ಮೇಣು ಕಾಮನೆ ದ್ವೇಶವಾಪರಿ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಸಂಘಾತ ಚೇತನೆ ।
ಮೇಣು ಧೃತಿ ಯಿಂತೆರದ ಮೂವತ್ತಾರುತತ್ತ್ವಗಳು ॥ ೫೧ ॥

ನರನೆ ಕಾಷ್ಠದೊಳಗ್ನಿ ಗುಪ್ತದೊ- ।
ಳಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡಲೀಪರಿ ।
ಯಿರುವನೈ ಹಂಕಾರ ಮಾಯೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ಗುಪ್ತ ॥
ನರಗೆ ಜೀರ್ಣಜ್ವರ ಕುಪಥ್ಯದಿ ।
ಹೊರಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಬಿಡುವ ಪರಿಯಲಿ ।
ಬರಲು ದೇಹಾಕಾರ ಭೂತಂಗಳ ನಿಕರ್ಷಣದಿ ॥ ೫೨ ॥

ಇರುವುದೀಪರಿ ಮೇಳ ಕ್ಷೇತ್ರದಿ ।
ನರನೆ ನಿನಗಿದ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನಾ- ।
ನರುಹುವೆನು ವರ್ಣನೆಯ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಬೇರಾಗಿ ॥
[**ಮಹಾಭೂತಾನಿ**] ನರನೆ ನೆಲ ಜಲ ತೇಜ ವಾಯುವು ।
ತಿರಿಗಿ ಕೇಳಾಕಾಶವೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯೊಳಿಹುವೈ ಪಂಚಭೂತಗಳೆನಿಪ ತತ್ತ್ವಗಳು ॥ ೫೩ ॥

ಒಳಗೆ ಮಾಯೆಯೊಳಿದ್ದ ತತ್ತ್ವವು ।
ತುಳುಕಿ ದೇಹವನೆಲ್ಲ ದಿಶೆಯು- ।
ಲ್ಲಿಳೆಯೊಳಗೆ ಕುಣಿಸುವುದಹಂಕಾರವು ಕಣಾ ನಿಜದಿ ॥
ಇಳೆಯೊಳಿದು ಬಹು ಚಿತ್ರವಿಹುದೈ ।
ತಿಳಿಯದಜ್ಞರ ಗೊಡವೆ ನೇರದು ।
ತಿಳಿಯೆ ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕೊರಳನೆ ಹಿಸುಕಿ ತ್ರಾಸಿಪುದು ॥ ೫೪ ॥

[**ಅಹಂಕಾರಃ**] ನರನೆ ಜಾಗ್ರದವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಡ- ।
ಗಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಸ್ವಪ್ನ ನೋಡಲು ।
ಮೆರೆವನಲ್ಲವೆ ಚಂದ್ರ ಗುಪ್ತನಮಾವಸೀದಿವಸ ॥
ಇರುವುದಲ್ಲವೆ ಬಾಲಕನೊಳಾ- ।
ತರುಣಭಾವವು ಗುಪ್ತತನದಲಿ ।
ಪರಿಮಳವು ಹೂಮೊಗ್ಗೆಯಲ್ಲಡಗಿಹುದು ಗುಪ್ತಗಲಿ ॥ ೫೫ ॥

[**ಬುದ್ಧಿಃ**] ಅರುಹಿದನು ಯದುರಾಜಕೃಷ್ಣನು ।
ನರನೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ ।
ಗುರುತ ಹಿಡಿಯುವ ಚಿನ್ಹಗಳ ನಾನರುಹುವೆನು ನಿನಗೆ ॥
ಸ್ಮರನ ದರ್ಪವು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ।
ಮೆರೆವ ನಿಖಿಲೇಂದ್ರಿಯಸಹಾಯದಿ ।
ತರುವುದೈ ವಿಷಯಗಳ ನಿಕರವ ನೋಲಿಸುತ ಭರದಿ ॥ ೫೬ ॥

ನರಗೆ ಸುಖದುಃಖಾನುಭವವದು ।
ದೊರೆವುದಾದರೆ ಭೋಗಮಾರ್ಗದಿ ।
ಯೆರಡರಲಿ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಹಿರಿದಿಹುದಾರಿಗೆಂಬುದನು ॥
ಅರವು ಕೊಡುವುದು ಬುದ್ಧಿ ಸಂತತ- ।
ವಿರುವುದೀಪರಿ ದುಃಖವಿದು ಸುಖ ।
ದುರಿತವಿದು ಮೇಣ್ ಪುಣ್ಯವಿದುವೆನುತರವು ಕೊಡುವುದಲಾ ॥ ೫೭ ॥

ಇಷ್ಟವಾವುದನಿಷ್ಟವಾವುದು ।
ಭ್ರಷ್ಟವಾವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠವೇನು ಕ- ।
ನಿಷ್ಠವಾವುದು ವುಚ್ಚವಾವುದು ತಿಳಿಸುವುದು ನಿಜದಿ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀ ಬುದ್ಧಿಯೋಗದಿ ।
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ ವಿಷಯ ಬರುವುದು ।
ಯೆಷ್ಟುಹೇಳಲಿ ಜ್ಞಾನತತ್ತ್ವದ ಮೂಲವಿದು ಬೇರು ॥ ೫೮ ॥

ಸತ್ತ್ವಗುಣದಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರಣ- ।
ವಾತ್ಮಜೀವರ ಯೋಗದರ್ಪಣ ।
ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲೀತೆರದ ಲಕ್ಷಣ ಬುದ್ಧಿಗಿರುವುದಲಾ ॥
[**ಅವ್ಯಕ್ತಮೇವ ಚ**] ಪಾರ್ಥನಿನಗವ್ಯಕ್ತ ಪೇಳುವೆ ।
ಚಿತ್ತವಿಸು ಜಗದೊಳಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೆ- ।
ನುತ್ತಸಾಂಖ್ಯರು ಕರೆವ ತತ್ತ್ವವೆ ಯಿರುವುದವ್ಯಕ್ತ ॥ ೫೯ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನೊರೆದೆ ಪೂರ್ವದೊ- ।
ಳೆರಡುಪರಿಯನು ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗಗ- ।
ಳಿರುವುದೇನೈ ನಿನಗೆ ನೆನಪಿಲಿ ಸಪ್ತಮಾಧ್ಯಾಯ ॥
ಎರಡನೆಯದದು ಜೀವದಶೆಯೆಂ- ।
ದೊರೆವೆನಿದನೇ ವೀರಶ್ರೇಷ್ಠನೆ ।
ಕರೆವರೈ ಪರ್ಯಾಯದಿಂದವ್ಯಕ್ತನಾಮದಲಿ ॥ ೬೦ ॥

ಬರಲು ರವಿಯುದಯಾಚಲಕನಂ- ।
ತರದಿ ತಾರಾಗಣಗಳಿರುವುವೆ ।
ತರಣಿ ಯಸ್ತಾಚಲಕೆ ಪೋಗಲು ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರಗಳು ॥
ಭರದಿ ನಿಜವ್ಯವಹಾರಗಳ ಸಂ- ।
ಹರಿಪುವಲ್ಲವೆ ನೋಡು ದೇಹಕೆ ।
ಮರಣ ಬರಲಾ ದೇಹ ಹಿಡಿದಾವಾಸನೆಯ ವರೆಗೆ ॥ ೬೧ ॥

ಇರುವ ಸರ್ವವಿಕಾರಸಂತತಿ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಯಡಗಿ ಕರ್ಮದಿ ।
ಮರವು ಬೀಜದೊಳಡಗಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಧನಂಜಯನೆ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಪಂಚಭೂತಗ- ।
ಳಿರದೆ ಸ್ಥೂಲಾಕಾರ ತೊರೆಯುತ ।
ಧರಿಸಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸ್ವರೂಪವಂತರ್ಧಾನ ತಾಳುವುವೊ ॥ ೬೨ ॥

ಇರುವುದದುವವ್ಯಕ್ತರೂಪವು ।
ನರನೆ ನಿನಗೀಗಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಭೇದಗಳ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಕೇಳುವುದು ॥
[**ಇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ದಶ**] ನರನೆ ಕಿವಿಕಣ್ಣುಗಳು ಚರ್ಮವು ।
ಮರಳಿ ನಾಸಿಕೆ ಜಿಹ್ವೆಯೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿರುವುವು ಪಂಚಸಂಖ್ಯಾಕ ॥ ೬೩ ॥

ಬರಲು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯದೊಳೈಕ್ಯವು ।
ನಿರುತವಿವುಗಳ ದ್ವಾರದಿಂದಲೆ ।
ಬರುವುದೈ ಬುದ್ಧಿಗೆ ವಿಚಾರವು ದುಃಖ ಸುಖವೆಂಬ ॥
ಕರಯುಗಳ ಪದಯುಗಳ ವಾಚೆಯು ।
ಮರಳಿ ಗುದಶಿಶ್ನಗಳು ಯೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿರುವುವು ಪಂಚಸಂಖ್ಯಾಕ ॥ ೬೪ ॥

ನರಶರೀರದಿ ಕರ್ಮಶಕ್ತಿಯು ।
ಮೆರೆವಳಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಣರಮಣಿಯು ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯದ್ವಾರದಲಿ ಚರಿಸುವಳು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ನಿನಗಾ- ।
ನೊರೆದೆನೈ ಪರಿಪರಿಯ ಯಿಂದ್ರಿಯ- ।
ಕರಣಿಗಳ ನಿನಗಾಯ್ತು ಯಿಂದ್ರಿಯವೃಂದದ ಜ್ಞಾನ ॥ ೬೫ ॥

[**ಏಕಂ ಚ**] ಮನವಿದೇನಿಹುದೆಂದು ವಾಸವ- ।
ತನಯ ನಿನಗಾನೊರೆವೆನೀಕ್ಷಣ ।
ಮಿನುಗುತಿಹುದು ರಜೋಗುಣಸ್ಕಂಧದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮಿನುಗುತಿಹುದೈ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ್ರಿಯ- ।
ಗಣವು ಕೂಡಿಹುದೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ನಿನಗೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಪೆನಿದ ದೃಷ್ಟಾಂತಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೬೬ ॥

ನೀಲವಿಹುದಾಕಾಶವದರಲಿ ।
ಹೇಳು ನಿಜವೇನಿಹುದು ವರ್ಣವು ।
ಯೋಳುವುವು ಮೃಗಜಲದಿ ತೆರೆಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರೆಯಲ್ಲೈ ॥
ಗಾಳಿ ಬೆಳಗಲು ವ್ಯರ್ಥವಾಪರಿ ।
ಕೇಳು ಮನದ ಸ್ವರೂಪವೀಪರಿ ।
ಮೇಳವಿಸಿದರೆ ಶುಕ್ರಶೋಣಿತ ನರಶರೀರದಲಿ ॥ ೬೭ ॥

ಐದುತತ್ತ್ವಂಗಳಿಗೆ ಯಾಕೃತಿ ।
ಯೈದೆ ಬರುವುದು ವಾಯುತತ್ತ್ವದ ।
ಭೇದದಿಂದಲೆ ಹತ್ತುಪ್ರಾಣಪ್ರಕಾರವಾಗುವುವು ॥
ಹೇ ಧನಂಜಯ ಪಂಚಪ್ರಾಣಗ- ।
ಳಾದವುವು ವುಪಪ್ರಾಣಪಂಚಕ- ।
ವಾದುದೀಪರಿ ಹತ್ತುಪ್ರಾಣಪ್ರಕಾರ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೬೮ ॥

ಹುತ್ತುಭಾಗಗಳೈದೆ ಯೀಪರಿ ।
ಸತ್ಯ ನಿಜಧರ್ಮಪ್ರಕಾರದಿ ।
ವಸ್ತಿಮಾಡುವುವೀಶರೀರದ ಭಾಗಭಾಗದಲಿ ॥
ಹತ್ತಿರುವುದೈ ಚಂಚಲತ್ವವೆ ।
ನುತ್ತ ವರ್ಧಕವಾರಜೋಗುಣ ।
ನಿತ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೊರಗಹಂಕಾರದ ಯೆದೆಯ ಮೇಲೆ ॥೬೯॥

ಇಂತು ಮೆರೆವುವು ಮಧ್ಯಭಾಗದಿ ।
ಯೆಂತು ಹೆಸರಿದು ಯೋಗ್ಯವೆಂಬುದ- ।
ನಾಂ ತಿಳಿಯೆ ಮನವೆಂಬ ಹೆಸರಿದು ವ್ಯರ್ಥ ಭ್ರಮುಮೂಲ ॥
ಕುಂತಿತನಯನೆ ಕಲ್ಪನಾಮಯ ।
ಸಂತತದೊಳಿಹುದದರಯೋಗದಿ ।
ಬಂತು ಬ್ರಹ್ಮಗೆ ಜೀವದಶೆಯಿದು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ॥೭೦॥

ಸರುವಗೋಷ್ಟಿಗೆ ಮೂಲಕಾರಣ- ।
ವಿರುವುದೈ ವಾಸನೆಯೆ ಬೀಜವು ।
ನಿರುತವಿದಹಂಕಾರನೊಡನಾಡುವುದು ಸ್ಪರ್ಧೆಯನು ॥
ಭರದೊಳಿಚ್ಛೆಯ ವರ್ಧಿಸುವುದಿದು ।
ನರನೆ ಕೇಳಾಶೆಯನು ಪ್ರಬಲಿಸಿ ।
ಕೆರಳಿಸುವುದೈ ವಿವಿಧಭಯಗಳ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೭೧॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ದ್ವೈತವಿದರಲಿ ।
ಭರದೊಳುದ್ಭವಿಸುವುದು ಸಂತತ ।
ಮರಳಿ ಕೇಳಜ್ಞಾನಯೋಗದಿ ಬೆಳೆವುದಿದು ಪಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಕದಂಬವ- ।
ನಿರಿಸುವುದು ವಿಷಯಂಗಳಲಿ ಕೇಳ್ ।
ವಿರಚಿಸುವುದೈ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲ ಕ್ಷಣದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೭೨ ॥

ಮರಳಿ ಕೇಳು ವಿಕಲ್ಪದಿಂದೀ- ।
ಪರಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಯನರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ।
ಮುರಿದು ಬಿಡುವುದು ಕೇಳ್ಕೆ ನೋರಥರಾಜ್ಯವಡಗುವುದು ॥
ಇರುವುದಿದು ಭ್ರಮುಕಾಗರವಲಾ ।
ಮರಳಿ ವಾಯುವಿನರ್ಕಜಲದಲಿ ।
ಸೆರೆ ಹಿಡಿದು ಬುದ್ಧಿಯನು ಬಹುನಿರ್ಜೀವ ಮಾಡುವುದು ॥ ೭೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಮಾನಸ- ।
ಕಿರುವುವೈ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಕರೆವರೀಲಕ್ಷಣದ ತತ್ತ್ವವ ಮನವೆನುತ ಬುಧರು ॥
ಮರಳಿ ವಿಷಯಪ್ರಸರಗಳ ನಾ- ।
ನೊರೆವೆನೈ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದೆನು- ।
ತರುಹಿದನು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ವೀರವಿಜಯನಿಗೆ ॥ ೭೪ ॥

[**ಪಂಚ ಚ**] ನರನೆ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯನಿಕರಕ್ಕೈ- ।
ದಿರುವುವೈ ವಿಷಯಗಳು ನೋಡೈ ।
ಮೆರೆವುವೈ ರಸಗಂಧಶಬ್ದಸ್ಪರ್ಶರೂಪಗಳು ॥
ಹೊರಗೆ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯದ ದ್ವಾರದಿ ।
ಬರುವುದೈ ತುಳುಕುತ್ತ ಜ್ಞಾನವು ।
ಧರೆಯೊಳಾಕಳು ಹುಲ್ಲಬಣಬೆಯ ನೋಡಿ ಬರುವಂತೆ ॥ ೭೫ ॥

ನರನೆ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯನಿಕರಕ್ಕೈ- ।
ದಿರುವುವೈ ವಿಷಯಗಳು ನೋಡ- ।
ಕ್ಷರದ ಸ್ವರದುಚ್ಚಾರ ವಸ್ತುಗ್ರಹಣ ಮೇಣ್ ದಾನ ॥
ಚರಣ ಮಲಮೂತ್ರದ ವಿಸರ್ಜನ- ।
ವಿರುವುವಿವು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ಮೆರೆವ ವಿಷಯಗಳಿವು ಕಣಾ ಹೊರಡುವುವು ಯಿಂದ್ರಿಯದಿ ॥೭೬॥

[**ಇಂದ್ರಿಯಗೋಚರಾಃ**] ಜ್ಞಾನಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯದ ದಶಕದ ।
ಮಾನ್ಯ ವಿಷಯದ ದಶಕ ದೇಹದೊ- ।
ಳೀನ ಹೇಳಲಿ ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ನಾನು ನಿನಗೇನಿಚ್ಛೆಯೆಂಬುದ ।
ಸಾನರಾಗದಿ ಪೇಳ್ವ ಸ್ಪಷ್ಟದಿ ।
ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಪೇಳ್ದನೀಪರಿ ಭಕ್ತಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥ ೭೭ ॥

[**ಇಚ್ಛಾ**] ಹಿಂದಕುಪಭೋಗಿಸಿದ ವಸ್ತುವು ।
ಚಂದದಿಂ ನೆನಪಾಗಲದು ಬೇ- ।
ಕೆಂದು ಬಯಸುವುದಿಚ್ಛೆಯೆಂಬರು ವಿಬುಧರೀ ಜಗದಿ ॥
ಬಂದು ಕಿವಿಯಲಿ ಶಬ್ದ ಬೀಳಲು ।
ತಂದು ಕೊಡುವುದೊ ಯಾವ ವೃತ್ತಿಯ ।
ಮುಂದೆ ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯದ ಯೋಗವು ಬರಲು ಕೌಂತೇಯ॥೭೮॥

ಧರಿಸಿ ಕಾಲೂರಾಧಾರವಿಚ್ಛೆಯು ।
ಬರುವುದೈ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪರಿಯಿದಾಗಲು ಹಿಂದೆಮುಂದೋಡುವುದು ಮಾನಸವು ॥
ಧರೆಯೊಳೀಮನ ಹೋಗಲಾರದ ।
ಪರನಿಸಿದ್ಧಸ್ಥಳಕೆ ಪೋಪುದು ।
ಕೊರೆಯ ಬೇಕಾಗಿರುವ ವಿಷಯದಿ ಬಾಯ ಹಾಕುವುದು ॥ ೭೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀವೃತ್ತಿಯೋಗದಿ ।
ಮರುಳುತನ ಬರುತಿಹುದು ಬದ್ಧಿಗೆ ।
ಬರಲು ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಬಯಕೆಯುಯಿಚ್ಛೆಯೆನಿಸುವುದು ॥
[**ದ್ವೇಷಃ**] ಬರಲು ಮನದೊಳಗಿಚ್ಛೆ ತದನಂ ।
ತರದೊಳಿಂದ್ರಿಯನಿಕರಕಿಚ್ಛಿತ ।
ಪರಿಯಲುಪಭೋಗಿಸಲು ವಿಷಯವು ದೊರೆಯದಿರೆ ಪಾರ್ಥ ॥೮೦॥

ಬರುವುದೇನಾವೃತ್ತಿಯದನೇ ।
ಕರೆವರಲ್ಲವೆ ದ್ವೇಷವೆನುತಲಿ ।
[**ಸುಖಂ**] ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ಸುಖಲಕ್ಷಣಂಗಳನು ॥

ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಲು ನರಗೆ ಜಗದ ಸ- ।
ಮಸ್ತ ಭವ್ಯ ಸುವಸ್ತುಸಂಚಯ- ।
ವಸ್ತವಹುದೈ ಜೀವನಿಂಗಾ ಮೈಮರೆತು ಬಿಡುವ ॥
ಚಿತ್ತವಾಕ್ಕಾಯದಲಿ ಯದನೇ ।
ಸ್ವಸ್ಥತೆಯಲುಪಭೋಗಿಸುತಲಿ ವಿ- ।
ಚಿತ್ರತನದಿಂ ದೇಹದರಿವನು ನಾಶ ಮಾಡುವುದು ॥ ೮೧ ॥

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ವಸ್ತು ಪ್ರಾಣನು ।
ನಿತ್ಯ ಕಾಲ್ಮುರಿದಂತೆ ಜೀಳ್ವನು ।
ವೃತ್ತಿ ಸಾತ್ವಿಕವೇರುವುದು ದ್ವಿಗುಣದಲಿ ಜೋರಿನಲಿ ॥
ಚಿತ್ರವಿದು ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ವೃತ್ತಿಯನು ಹೃದಯದಲಿ ಥಪ್ಪಡಿ- ।
ಸತ್ತ ಮಲಗಿವುದೇನ ಹೇಳಲಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೮೨॥

ನರನೆ ವಿಸ್ತರವೇಕೆ ವ್ಯರ್ಥದಿ ।
ಯರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟದಿ ।
ಒರುವುದೆಲ್ಲಿಯೊ ಜೀವಕಾತ್ಮನ ಲಾಭವದುವೆ ಸುಖ ॥
[**ದುಃಖಂ**] ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದ ಲಾಭವು ।
ದೊರೆಯದಿರೆ ಜೀವಿಪುದು ದುಃಖವು ।
ಬರಲು ಕಲ್ಪನೆ ಯಿರದಲಾ ಸುಖವಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೮೩ ॥

ಹರಿದು ಕಲ್ಪನೆ ಹೋಗಲಾಕ್ಷಣ ।
ಒರುವುದಲ್ಲಿಯೆ ಸುಖವು ಸಹಜದಿ ।
ನರನೆ ಸುಖದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕಲ್ಪನಾಹರಣ ॥
[**ಚೇತನಾ**] ಇರುವುದಾದರಸಂಗ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವುದೆಲ್ಲಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಭೂತವು ।
ನರಶರೀರದೊಳಿಹುದು ಬ್ರಹ್ಮದ ಸತ್ತೆಯೋನೆಂಬೆ ॥ ೮೪ ॥

ಕರೆವರಿದ ಚೇತನೆಯೆನುತ್ತಲಿ ।
ಧರಿತವಿಹುದೈ ನಖಶಿಖಾಂತದಿ ।
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ಮೂರವಸ್ಥೆಯಲಿ ॥
ಇರಲಿ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿ ಜಾಗೃತಿ ।
ನರಶರೀರದೊಳಿಹುದು ಸಂತತ ।
ಧರಿಸಲಾರದು ಭೇದವೆಂದಿಗು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೮೫ ॥

ಇದರ ಯೋಗದಿ ಬುದ್ಧಿಮನಗಳಿ- ।
ಗುದುಭವಿಸಿತ್ತೈ ಲವಲವಿಕೆಯುದು ।
ವಿದಿತವಾಯಾವನಕೆ ನಿತ್ಯ ವಸಂತಋತುವಾಗಿ ॥
ಉದಿತವಹುದು ಪ್ರಫುಲ್ಲತೆಯಲಾ ।
ಯಿದು ಸಮಸ್ತಚರಾಚರಾಂಶದಿ ।
ಯಿದಕೆ ಯಿರುವುದು ಹೆಸರು ಚೇತನೆ ನಿರ್ವಿವಾದವಿದು ॥ ೮೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಯರಸನಾಜ್ಞೆಯು ।
ಧರಿಸಿ ಶಿರದಲಿ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವು ।
ಭರದಿ ಕಟು ಪರಚಕ್ರವನು ಗೆಲ್ಲುವುದು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಅರಸನರಿವನೆ ಸರ್ವವ್ಯಕ್ತಿಯು ।
ಶರಧಿ ಚಂದ್ರನ ನೋಡಿ ತಾಳ್ವದು ।
ಹರುಷ ದಿನಕರ ಜಗದ ವ್ಯಾಪಾರವನು ನಡೆಸುವನು ॥ ೮೭ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಲೋಹಚುಂಬಕ ।
ಒರಲು ಸಂನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಹಕೆ ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಚಂಚಲತ್ವವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರಿಸಿ ದೃಷ್ಟಿಯನಾಮೆ ತನ್ನಯ ।
ಮರಿಗಳಿಗೆ ಸ್ತನಪಾನ ಕೊಡದಲೆ ।
ಭರದಿ ಬೆಳೆಸುವುದಲ್ಲವೇ ನಿನಗರಿವಿಹುದು ಪಾರ್ಥ ॥ ೮೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾತ್ಮಾನುಭವದಿಂ ।
ನಿರುತವೀದೇಹದಲಿ ಜಡವಾ- ।
ಗಿರುವ ವಸ್ತುವಿಗೀವುದು ಸಜೀವತೆಯ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವುದಿದಕ್ಕೆ ಹೆಸರು ಚೇತನೆ- ।
ಯೊರೆವೆ ನಿನಗಾನೀಗ ಧೈರ್ಯದ ।
ಪರಿಯ ಕೇಳ್ವೆ ಭೇದಗಳ ವಿಸ್ತರಿಪೆ ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥ ೮೯ ।

[**ಧೃತಿಃ**] ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀತತ್ತ್ವಪಂಚಕ- ।
ಶತ್ರುತನದಿಂ ವರ್ತಿಪುದಲಾ ।
ನಿತ್ಯ ಜಾತಿಸ್ವಭಾವಕನುಗುಣವಾಗಿ ಶತ್ರುತನ ॥
ಪೃಥ್ವಿಯನು ನಾಶಿಪುದು ಜಲವೈ ।
ಮತ್ತೆ ಜಲಶೋಷಣವ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ತತ್ತ್ವ ತೇಜವು ಗಾಳಿ ತೇಜವನೋಡಿಸುವುದಲ್ಲೈ ॥ ೯೦ ॥

ಗಾಳಿಯನು ನುಂಗುವುದು ಗಗನವು ।
ಮೇಳವಾಗದೆ ಗಗನತತ್ತ್ವವು ।
ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವದೊಳೆಲ್ಲವೋತಪ್ರೋತ ತುಂಬಿಹುದು ॥
ಹೇಳಲೇನನು ವೈರವಿದ್ದರು ।
ಮೇಳದಿಂದಿವು ನರಶರೀರದಿ ।
ಲೀಲೆಯಿಂದೇಕತ್ರ ವಾಸಿಪುವಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೯೧ ॥

ದ್ವೈತಿತನದ ವಿವಾದತರ್ಕದ ।
ಮಾತನಿರಿಸುತಲೊಂದುಕಡೆಯಲಿ ।
ಭೂತಳದಿ ದೇಹದಲಿ ವಾಸಿಪುವಿವು ಸುಮೈತ್ರಿಯಲಿ ॥
ಈತೆರದ ನಿಜಗುಣದ ಯೋಗದೊ- ।
ಳಾತುಮನ ಮಂದಿರವ ಪೋಷಿಪು- ।
ವೇತರಿಂದಲಿ ಯೆನುತ ಪೇಳ್ದರೆ ಧೃತಿಯೆ ಕಾರಣವು ॥ ೯೨ ॥

[**ಸಂಘಾತಃ**] ನರನೆ ಜೀವಸಮೇತತತ್ತ್ವಗ- ।
ಳಿರದೆ ದೇಹದೊಳೈಕ್ಯ ತಾಳಲು ।
ಕರೆವರದ ಸಂಘಾತವೆನುತಲಿ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ॥
ಅರುಹಿದನು ವಿಸ್ತರದಲೀಪರಿ ।
ಯಿರುವ ಮೂವತ್ತಾರುತತ್ತ್ವವ- ।
ನರಿಯಲಿವುಗಳು ಮೇಳವಾಗಲು ಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸುವುದು ॥ ೯೩ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ರಥಭಾಗ ಕೂಡಲು ।
ಇರುವುದೆಲ್ಲಕೆ ಹೆಸರು ರಥವೈ ।
ಚರಣ ಹಿಡಿದಾತಲೆಯ ವರೆಗಿಹ ಸರ್ವಭಾಗಗಳ ॥
ಬರಲು ಮೇಳವು ದೇಹವೆನುವರು ।
ಕರಿ ತುರಗ ರಥ ಪಥಿಕಜನವೀ- ।
ಪರಿಯ ನಾಲ್ಕಂಗಗಳು ಕೂಡಲು ಸೇನೆಯಾಗುವುದು ॥ ೯೪ ॥

ಕೂಡಲಕ್ಷರಗಳದು ಪದವೈ ।
ಕೂಡೆ ಪದಗಳು ವಾಕ್ಯವಹುದೈ ।
ಮೋಡಗಳ ಸಮುದಾಯವೆಲ್ಲವನಭ್ರವೆನ್ನುವರು ॥
ಕೂಡೆ ಸಚರಾಚರಜಗತ್ತುಗ- ।
ಳಾಡುತಿಹರದ ವಿಶ್ವವೆನುತಲಿ ।
ಕೂಡಲೆಣ್ಣೆಯು ಬತ್ತಿ ತೇಜವು ದೀಪವೆನಿಸುವುದು ॥ ೯೫ ॥

ನರನೆ ಮೂವತ್ತಾರುತತ್ತ್ವಗ- ।
ಳಿರದೆ ಬರಲೇಕತ್ರವದಕೆನೆ ।
ಕರೆವರೈ ಕೋವಿದರು ಕ್ಷೇತ್ರವೆನುತ್ತ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಜಗದಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಾನುಸಾರದಿ ।
ದುರಿತಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುವೀಶರೀರದಲಿ ॥ ೯೬ ॥

ಅರಿಯುತೀಪರಿ ತತ್ತ್ವ ಮನದಲಿ ।
ಕರೆದೆನಿದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನುತಲಿ ।
ಯಿರುವುದೆನ್ನಯ ಮಾತು ಕೌತುಕಪರವು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಕರೆವರನ್ಯರು ದೇಹವೆನುತಲಿ ।
ಯಿರಲಿ ಸಾಕೀವಾದಪ್ರಶ್ನೆಯು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಹೆಸರಿಹುದು ಕೇಳೀಕ್ಷೇತ್ರಕೇನೆಂಬೆ ॥ ೯೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ವೆ ಒಹ್ಮದೀಚೆಗೆ ।
ಸರಸಿಜಜನರು ಹಿಡಿದು ಸಚರಾ- ।
ಚರವು ಹುಟ್ಟುತ ಸಾವುದೆಲ್ಲವು ಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸುವುದು ॥
ಸುರರು ಮನುಜರು ಸರ್ಪವಿದರವೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಯೋನಿಗಳು ಜನ್ಮಕೆ ।
ಬರುವುವಲ್ಲವೆ ನೋಡು ತತ್ತ್ವಕೆ ರಜಕೆ ತಮಕೆ ಸರಿ ॥ ೯೮ ॥

ನರನೆ ನಿನಗೀಗುಣವಿಚಾರವ- ।
ನರುಹುವೆನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೋಡೈ ।
ಭರದಿ ನಿನಗಾಂ ಜ್ಞಾನರೂಪವನೀಗ ಪೇಳುವೆನು ॥
ಅರುಹಿದೆನು ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸವಿಸ್ತರ- ।
ಪರಿಯ ನಾನು ವಿಕಾರಸಹಿತಲೆ ।
ಬರುವುದೆಂತಾಮೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನದಿ ವಿಸ್ತರಿಪೆನೀಗ ॥ ೯೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀಜ್ಞಾನಕೋಸುಗ ।
ಪರಮಯೋಗಾಭ್ಯಾಸತತ್ಪರ- ।
ರಿರದೆ ಸ್ವರ್ಗವ ಬಿಟ್ಟು ಗಗನವ ನುಂಗಿ ಬಿಡುವರಲಾ ॥
ಧರಿಸದಲೆ ಸಿದ್ಧಿಯ ಗೊಡವೆಯನು ।
ಭರದಿ ಋದ್ಧಿಯ ಕಾಲಲೊದ್ದುತ ।
ಮರಳಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವರು ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಸಾಧನವ ॥ ೧೦೦॥

ಸೂರೆ ಮಾಡುತ ತಪದ ಕೋಟಿಯ ।
ಭಾರಿಯಜ್ಞಂಗಳ ನಿವಾಳಿಸಿ ।
ಬೇರುಸಹಿತಾ ಕರ್ಮವಲ್ಲಿಯ ಕಿತ್ತಿ ಹಾಕುವರು ॥
ಯಾರು ಕೆಲಬರು ಭಜನಮಾರ್ಗವ- ।
ನಾರಭಿಸಿ ಬತ್ತಲೆಗಳಿರುವರು ।
ಯಾರು ಕೆಲರು ಸುಷುಮ್ನೆಯನು ಸೇರುವರು ಗುಪ್ತದಲಿ ॥ ೧೦೧ ॥

ದೊರೆಯು ಬೇಕೀ ಜ್ಞಾನವೆನುತಲಿ ।
ಪರಮಋಷಿಗಳು ತಾಪಸರುಗಳು ।
ಚರಿಸುವರು ವೇದಸ್ವರೂಪದ ಮರದೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ॥
ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ಜ್ಞಾನವು ।
ದೊರೆಯುವುದು ನಿಜವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ।
ಗುರುಚರಣದಿ ನಿವಾಳಿಸುವರೈ ಬರುವ ಜನ್ಮಗಳ ॥ ೧೦೨ ॥

ಬರಲು ಕೇಳೀ ಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ।
ಹರಣವಹುದಜ್ಞಾನತಿಮಿರವು ।
ಬರುವುದೈ ಜೀವಾತ್ಮಕೈಕ್ಯವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬರಲು ಕೇಳೀ ಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ।
ತೊರೆವುದಿಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯದಿಚ್ಛೆಯ ।
ಮುರಿದು ಬಿಡುವುದು ಕರ್ಮ ಹಾವಳಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೦೩ ॥

ದೂರವಹುದೈ ಮನದ ದೈನ್ಯವು ।
ಹಾರುವುದಲಾ ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳದ್ವೈತ ಬೆಳೆಯ ಸುಕಾಲವಾಗುವುದು ॥
ಹಾರಿ ಹೋಗುವುದಲ್ಲವೇ ಮದ ।
ಯಾರು ಕೇಳ್ವರು ಮಾಯೆಯಾಟವ ।
ಬಾರದಲ್ಲಾ ನಾನುನೀನೆಂಬೀಯಹಂಕಾರ ॥ ೧೦೪ ॥

ಬೇರುಸಹಿತಲೆ ಕಿತ್ತಿ ತಾಂ ಸಂ- ।
ಸಾರವನ್ನುಧ್ವಂಸಮಾಳ್ಪುದು ।
ತೋರುವೀಸಂಕಲ್ಪಕೆಸರನು ಸ್ವಚ್ಛ ತೊಳೆಯುವುದು ॥
ಚಾರುಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿಹ ।
ತೋರುವುದು ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ ।
ಸೇರಲೀಪರಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಣನು ಹೆಳವನಾಗುವನು ॥ ೧೦೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಜ್ಞಾನಸತ್ತೆಯು ।
ಭರದಿ ಕೃತಿಯಲಿ ಜಗವು ನಡೆವುದು ।
ಬರುವುದಿದರ ಪ್ರಭಾವದಿಂ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಶಕ್ತಿಯದು ॥
ಮೆರೆವ ಪರಮಾನಂದಸಾಗರ- ।
ವಿರದೆ ಜೀವಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ ।
ನಿರುತವದರಲಿ ಮಗ್ನನಾಗುವನೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೧೦೬ ॥

ಇರುವುದಿದು ಸುಜ್ಞಾನ ಕೇಳೈ ।
ಯಿರುವುದಿದು ಪಾವಿತ್ರ್ಯದಾಗರ ।
ದೊರೆಯೆ ಹರಿವುದು ವಿಷಯಮಲ ಮನದಿಂದ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಇರುವೆ ನಾನೇ ಜೀವನೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯ ಕ್ಷಯರೋಗವನು ತಾಂ ಸಂ- ।
ಹರಿಸಿ ಕೇಳಾತ್ಮನಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ನಿಜವರೋಗಕೆಯ ॥ ೧೦೭ ॥

ಅರುಹಲೀಜ್ಞಾನವನು ಸುಕರಿಣ- ।
ವರಿವ ಪರಿಯಲಿ ಪೇಳ್ದೆ ನಿನಗಿದ- ।
ನರಿಯಬೇಕೈ ಸಾವಧಾನದಿ ನೀನು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀಜ್ಞಾನ ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬಾರದ ತತ್ತ್ವವಲ್ಲವೆ ।
ಬರಲು ಜ್ಞಾನವು ದೇಹದೊಳಗಿನ ಕುರುಹ ಪೇಳುವೆನು ॥೧೦೮॥

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ವರ್ತನದ ಮೇ- ।
ಲಿಂದ ತಿಳಿವುದು ಜ್ಞಾನ ದೇಹದಿ ।
ಬಂದಿಹುದೊ ಬಂದಿಲ್ಲವೋ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಕೆಂದಳಿರು ಮರಕೇರೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬಂದನಲ್ಲವೆ ಋತುವಸಂತನು ।
ಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವರೇನು ಸಂಶಯಿಸುವರು ಜಗನೊಳಗೆ ॥೧೦೯॥

ಮರದ ಬುಡದಲಿ ನೀರನೆರೆಯಲು ।
ಬರುವುದೈ ಲವಲವಿಕೆಯೆಲೆಯಲಿ ।
ಬರುವ ಮೊಳಕೆಯು ಮೇಲೆ ನೆಲವನು ಸರಿಸುವುದಲ್ಲೈ ॥
ಪುರುಷನಿಹನೊ ಕುಲೀನನೆಂಬುದು ।
ಹೊರಗಿನಾಚಾರ ಸ್ವಭಾವದಿ ।
ಬರುವುದೈ ಯನುಭವವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲಿ ಮಾನವಗೆ । ೧೧೦ ॥

ಆದರಾತಿಥ್ಯವನು ನೋಡಲು ।
ಬೋಧವಹುದೈ ಸ್ನೇಹಭಾವವ್ರ ।
ಸಾಧುಸತ್ಪುರುಷರನು ಧರ್ಶನದಿಂದಲರಿವ್ರದಲಾ ॥
ಕಾದು ದೀಪವ ಕಾಜಿನೊಳಗಿಡೆ ।
ಮೇದನಿಯಲಿ ಪ್ರಕಾಶ ಸುತ್ತಲು ।
ಸಾದರದಲೀಯುವುದು ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೧೧೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಹೃದಯದೊ- ।
ಳಿರುವ ಜ್ಞಾನದ ಲಕ್ಷಣಂಗಳು ।
ಹೊರಗೆ ದೇಹದಿ ಸೂಸುತಿಹುವೈ ಸ್ಪಷ್ಟತನದಿಂದ ॥
ಒರೆವೆನೀಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲವ ।
ನರನೆ ನಿನಗುತ್ತಮತರದಲೆಂ- ।
ದರುಹಿದನು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ಭರದಲರ್ಜುನಗೆ ॥ ೧೧೨ ॥

ಅಮಾನಿತ್ವಮದಂಭಿತ್ವಮಹಿಂಸಾ ಕ್ಷಾಂತಿರಾರ್ಜವಮ್ ।
ಆಚಾರ್ಯೋಪಾಸನಂ ಶೌಚಂ ಸ್ಥೈರ್ಯಮಾತ್ಮವಿನಿಗ್ರಹಃ ॥ ೭ ॥

[**ಅಮಾನಿತ್ವಂ**] ಯಾವ್ರದೇ ವಿಷಯದಲಿ ಸಾಮ್ಯದ ।
ಭಾವವನು ಸ್ವೀಕರಿಸನೈ ಸಂ- ।
ಭಾವನೆಯ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾಗುವ್ರದವನಿಗತಿ ಭಾರ ॥
ಯಾವ್ರದೇ ಗುಣದಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲು ।
ಭೂವಲಯದಲಿ ಮಾನ ಮಾಡಲು ।
ಭಾವಭಕ್ತಿಯೊಳವನ ಯೋಗ್ಯತೆ ವರ್ಣಿಸಲುಪಾರ್ಥ ॥ ೧೧೩ ॥

ಪುರುಷರನ್ಯರು ಪ್ರೇಮದಿ ನಮ- ।
ಸ್ಕರಿಸಲಾತನನೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಮರಣ ಬಂದಂತಾಗಿ ಮನದಲಿ ತ್ರಾಸವಾಗುವ್ರದು ॥
ಸುರಗುರುಬೃಹಸ್ಪತಿಗೆ ಸರಿಯಾ- ।
ಗಿರುವ ಸರ್ವಜ್ಞತೆಯೆ ಯಿದ್ದರು ।
ಮರುಳನಂದದಿ ವರ್ತಿಸುವನೈ ಯನ್ಯರರಿಯರಲಾ ॥ ೧೧೪ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಗಜಬಜಿಸುವನು ।
ಮಾನ ಕೊಡಲಪಮಾನವೆಣಿಸನು ।
ತಾನು ತನ್ನಯ ಕೀರ್ತಿ ಕೇಳ್ವರೆ ಕಿವಿಯ ಮುಚ್ಚುವನು ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ವ್ಯಾಧನಿಗೆ ಸ್ವಾ- ।
ಧೀನವಾಗಿಹ ಹರಿಣದಂದದಿ ।
ಕ್ಷೀಣಧೈರ್ಯನು ಕಾತರಿಸುವನು ಸ್ತುತಿಯ ಕೇಳಿದರೆ ॥ ೧೧೫ ॥

ಅಡಗಿಸುವನೈ ತನ್ನ ಚತುರತೆ ।
ಬಿಡುವನೈ ನಿಜಮಹಿಮೆಯೆಲ್ಲವ ।
ಸಡಗರದಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವನಲಾ ಖೂಳತನ ಪಾರ್ಥ ॥
ಬಿಡುವನಾತನು ಕೀರ್ತಿಯಿಚ್ಛೆಯ ।
ಹೊಡೆದು ಹೊರಗಟ್ಟುವನು ಲೌಕಿಕ ।
ಬಿಡುವನೈ ಬಯಕೆಯನು ವಾದವಿವಾದತರ್ಕದಲಿ ॥ ೧೧೬ ॥

ನರನು ನದಿ ಯೀಸಾಡಿ ದಾಟುತ- ।
ಲಿರಲು ನದಿಮಧ್ಯದಲಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತಿರುಗಣಿಯ ಸೆಳವಿನಲಿ ಸಿಲುಕಲು ಗಜಬಜಿಪ ತೆರದಿ ॥
ಪರರು ತನ್ನನು ಸ್ತುತಿಸ ತೊಡಗಲು ।
ಕರಗುವ್ರದು ಮನದೊಳಗೆ ಧೈರ್ಯವ್ರ ।
ತೊರೆವನೈ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯ ಮನದಿಚ್ಛೆಯನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೧೭ ॥

ಸ್ವಸ್ಥತನದಲಿ ಕೂತು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಚಿತ್ತಶಾಂತಿಯ ಭೋಗಿಸುವನೈ ।
ಪೃಥ್ವಿಯಲಿಯಪಮಾನ ಮಂದಿಯೊಳಾಗ ಬೇಕೆನುತ ॥
ಆಪ್ತವರ್ಗವು ತನ್ನ ಸಂಗತಿ ।
ವ್ಯರ್ಥ ಹಿಡಿಯಲು ಬಾರದೆನುವನು ।
ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿಹನವನು ದೇಹದಿ ನಮ್ರತನ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೧೮ ॥

ಅನ್ಯರೀಜಗದೊಳಗೆ ತನ್ನಯ ।
ಮನ್ನಣೆಯ ಮಾಡುವ್ರದು ಸೇರದು ।
ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ ತನ್ನ ಕಿವಿಯಿಂ ಕೇಳಲಂಜುವನು ॥
ತನ್ನ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿ- ।
ಕನ್ಯರಿಗೆ ಸಂಧಿಯನೆ ಕೊಡನೈ ।
ಯನ್ಯರಿಂ ಸತ್ಕಾರ ಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತು ಬೇರೇಕೆ ॥ ೧೧೯ ॥

ದೋಷವೆನಿಸದೆ ಹೀನತನವೇ ।
ಭೂಷಣವು ತಾನೆಂದು ಮೆರೆವನು ।
ಯೀಸುಪರಿಯಲಿ ತಾನು ವರ್ತಿಸುತಿಹನು ಲೋಕದಲಿ ॥
ಏಸು ವರ್ಣಿಸಲವನ ವರ್ತನ ।
ಭಾಸಿಸುವನೈ ಮೃತನೊ ಜೀವಿಯೊ ।
ತ್ರಾಸ ಕೊಡನೈ ಜಗಕೆ ಯೆಳ್ಳಷ್ಟಾದರುನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೨೦ ॥

ಕಾಲಿನಿಂದಲಿ ನಡೆವನೋ ಮೇಣ್ ।
ಗಾಳಿಯಾತನ ದೂಡುತಿಹುದೋ ।
ಲೀಲೆಯೇನಿದುವೆಂದು ಮಂದಿಗೆ ಚೋದ್ಯವಿರುವುದಲಾ ॥
ತಾಳ ಬಾರದು ಜನರು ಭೀತಿಯ ।
ಹಾಳು ಬೀಳಲಿ ತನ್ನ ಜೀವವೆ ।
ಹೇಳುತೀಪರಿ ತೊರೆಯುವನಹಂಕಾರವೃತ್ತಿಯನು ॥ ೧೨೧ ॥

ಇರುಳುಹಗಲೀ ತೆರದಿ ದೇವರೊ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಹರಕೆಗಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನಿರುತ ವುಪಭೋಗಿಸುವನೈ ಯೇಕಾಂತವಾಸವನು ॥
ಮರಳಿ ನಿರ್ಜನವಾದ ಸ್ಥಳ ರ್ದೊಂ- ।
ದಿರುವುದೆನುತಲಿ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಹರುಷವವನಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವುದಲ್ಲಿ ಯೋಡುವನು ॥ ೧೨೨ ॥

ಗಾಳಿಯನುರೋಧದಲಿ ನಡೆವನು ।
ಮೇಲೆ ಗಗನದೊಳಾಡುತಿರುವನು ।
ಹೇಳಲೇನನು ಮಿತ್ರರಾತಗೆ ಕಾಡಮರಗಿಡವು ॥
ಹೇಳಿದೀಪರಿ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ ।
ತಾಳುವರು ಯಾರೀಶರೀರದಿ ।
ಹೇಳಲೇನದನವನೆ ಜ್ಞಾನವ ಪಡೆದಿಹನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೨೩ ॥

ನರನೆ ನಿನಗೀತೆರದಮಾನಿತೆ ।
ಯರುಹಿದೆನು ವಿಸ್ತರದಿ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ತಿರಿಗಿ ನಿನಗಾನೊರೆವೆ ಕೇಳ್ವುದದಾಂಭಿಕತ್ವವನು ॥
[**ಅದಂಭಿತ್ವಂ**] ಮರಣ ಬಂದರೆ ಬರಲಿ ಬಚ್ಚಿ- ।
ಟ್ಟಿರುವ ನಿಧಿಯನು ಹೇಳಲಾರನು ।
ಪರರಿಗೀತೆರನಿಹನು ಕೃಪಣನು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೨೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮರಣ ಬಂದರು ಬರಲಿ ಸುಕೃತವ- ।
ನರುಹಿ ಪರರಿಗೆ ತೋರಿಸನಲಾ ಕೃಪಣನಂದದಲಿ ॥
ಕರುವಿಗೋಸುಗ ಕಪಟಿಯಾಕಳು ।
ಯಿರಿಸುವುದು ಕೆಚ್ಚಲಲಿ ಹಾಲನು ।
ಪುರುಷರಿಂಗೀಯದಲೆ ಬಚ್ಚಿಡುವಂತೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೨೫ ॥

ವಾರವನಿತೆಯು ತನ್ನ ಸ್ತ್ರಾಯವ ।
ತೋರಿಸುವಳೇ ಯನ್ಯರಿಂಗಾ- ।
ಚೋರರಡವಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಸಧನನನು ಹಿಡಿದಿರಲು ॥
ತೋರಿಸುವನೇ ಧನವನೆಲ್ಲವ ।
ಚಾರುಕುಲವಧು ತನ್ನವಯವವ ।
ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತೋರಿಸದೆ ಸೆರಗಿನಲಿ ಮುಚ್ಚುವಳು ॥ ೧೨೬ ॥

ಹೊಲದಿ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತುತಲಿ ಯೊ- ।
ಕ್ಕಲಿಗನದ ತಾಂ ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡುವನು ।
ತಿಳಿಯ ಬಾರದೆನುತ್ತ ಜಗದಲಿ ನೋಡಲೀತೆರದಿ ॥
ಇಳೆಯೊಳಗೆ ದಾನಾದಿಪುಣ್ಯವ ।
ತಿಳಿಸಲಾಗದು ಬಾಯ ಮಾತಿಲಿ ।
ಕೊಳನಲಾ ದೇಹದಲಿ ಮಾನದ ವುಡಿಗೆತೊಡಿಗೆಗಳ ॥ ೧೨೭ ॥

ಮಂದಿಯಾರ್ಜವ ಮಾಡಲಾರನು ।
ಯಿಂದು ಮಾಡಿದೆ ಪುಣ್ಯವದನಿದ- ।
ನೆಂದು ಜಗದಲಿ ಡಂಗುರವ ತಾಂ ಭಾರಿ ಹೊಡೆಯನಲಾ ॥
ಮಂದಿಗಳಿಗುಪಕಾರ ಮಾಡಿದೆ- ।
ನೆಂದು ಬಾಯಿಂದಾಡಿ ತೋರಿಸ ।
ಮುಂದೆ ವಿದ್ಯಾಪ್ರೌಢಿ ಮೆರೆಸನು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೨೮ ॥

ಕೀರ್ತಿಗೋಸುಗ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾ- ।
ವ್ರಾತವನು ವಿಕ್ರಯಿಸಲಾರನು ।
ಭೂತಳದಿ ನಿಜಸುಖನಿಮಿತ್ತದಿ ಧನವ ಖರ್ಚಿಸನು ॥
ಆತನಿಹಸತಿಕೃಶನು ದೇಹದಿ ।
ಯಾತನಿಹ ಮನೆಯಲಿ ದರಿದ್ರತೆ ।
ಮಾತ ತೆಗೆದರೆ ದಾನ ಮಾಳ್ಪನು ಕಲ್ಪಲತೆಯಂತೆ ॥ ೧೨೯ ॥

ನರನೆಯತಿವಿಸ್ತಾರ ಸಾಕ್ಯೆ ।
ಯಿರುವನೈ ಗಂಭೀರ ಧರ್ಮಾ- ।
ಚರಣದಲ್ಲಿ ಯುದಾರನಿಹನು ಪ್ರಸಂಗವಶದಿಂದ ॥
ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿಷಯವು ।
ಯಿರುವನೈ ಬಹುಚತುರನಾಶನು ।
ಭರದಿ ವಾದವಿವಾದ ಮಾಳ್ಪನು ಸುರಗುರುವಿನಂತೆ ॥ ೧೩೦ ॥

ಹೇಳಲೇನನು ಬೇರೆ ವಿಷಯದಿ ।
ಖೂಳನೆಂದೆನಿಸುವನು ಜಗದಲಿ ।
ಬಾಳಿಗಿಡ ಕೃಶಲಘುವಲಾ ಹಣ್ಣುಗಳು ಸವಿಯಲ್ಲೇ ॥
ತೇಲುತಿರುವಾ ಮೋಡವೆಲ್ಲವು ।
ಗಾಳಿಯಲಿ ಲಘುವೆನಿಸಿ ತೋರ್ಪುದು ।
ಜೀಳಲಾಪರ್ಜನ್ಯ ಜಗಕಾಹ್ಲಾದವಾಗುವುದು ॥ ೧೩೧ ॥

ನೋಡಿದರೆ ಪೂರ್ಣತೆಯನವನಲಿ ।
ಕೂಡುವುದು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸುಶಾಂತತೆ ।
ಋಷಾದಿ ವರ್ಣಿಸಲಿದುವೆ ಸುಸ್ಥಾನವು ಕಣಾ ಜಗದಿ ॥
ನೋಡಲೀಪರಿ ಚಿಹ್ನವೆಲ್ಲವ ।
ರೂಢಿಯಲ್ಲೀಜ್ಞಾನನಿಧಿಯೆಂ- ।
ದಾಡ ಬೇಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ತಿಳಿಯದು ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಯೇನು ॥೧೩೨॥

ಇರುವುದಿದುವೆ ಯದಾಂಭಿಕತ್ವವು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಚಿಹ್ನಗಳ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳಿದೆ ನಿನಗೆ ಪೇಳ್ವೆನಹಿಂಸೆ ಯೇನೆಂದು ॥
[ಅಹಿಂಸಾ] ನರನೆ ನೋಡಲಹಿಂಸೆಯನು ಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ಮತವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮಯ ।
ಪರಿಯಲೀ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಜಗದಲಿ ಮೆರೆಸಿಹರು ತತ್ತ್ವ ॥ ೧೩೩ ॥

ಇರುವುದೆಂತು ವಿಚಿತ್ರವೀಪರಿ ।
ಪರಿಕಿಸುತಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸೈ ನೀ ।
ಮರದ ಟೊಂಗೆಯ ಕಡಿದು ಮರಕೆನೆ ಬೇಲಿ ಮಾಳ್ಪರಲಾ ॥
ತರಿದು ತನ್ನಯ ಕರವ ಬೆಂಕಿಯ- ।
ಲಿರದೆ ಬೇಯಿಸಿ ಹಸಿವೆಗೋಸುಗ ।
ಭರದಿ ತಿನುವರು ನೋಡಲಿದು ಬಹುಚಿತ್ರತರವಲ್ಲೈ ॥೧೩೪॥

ಮುರಿದು ದೇವಸ್ಥಾನವದರೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯದಲಿ ಗೋಡೆಯ ।
ವಿರಚಿಸಿದರೇನಾಯ್ತು ಪುರುಷಾರ್ಥವು ಕಣಾ ಜಗದಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಪಶುಹಿಂಸೆ ಮಾಡುತ ।
ದೊರಕಿಸುವರೇನವರ ಹಿಂಸೆಯ ಪರಿಯು ಚೋದ್ಯವಲಾ ॥ ೧೩೫ ॥

ಇರುವುದೀಪರಿ ಕರ್ಮಕಾಂಡದೊ- ।
ಳರಿತವರು ಪೇಳಿರ್ದ ನಿರ್ಣಯ ।
ಧರೆಗವರ್ಷಣತಾಪವಾಗಲು ವೃಷ್ಟಿ ಬೇಕೆನುತ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಪರ್ಜನ್ಯಯಾಗವ ।
ವಿರಚಿಸಲು ಬೇಕೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗ- ।
ಳರುಹುವರು ಪಶುಹಿಂಸೆಯೀ ಯಿದಕಿಹುದು ಮೂಲವಲಾ ॥ ೧೩೬ ॥

ವರವಹಿಂಸಾತತ್ತ್ವ ಸರಿ ಯಿದ- ।
ರೆರಡನೆಯ ದಂಡೆಯನೆ ಕಾಣರು ।
ನರನೆ ಹಿಂಸೆಯ ಬೀಜದಿಂದಲಹಿಂಸೆ ಬೆಳೆಯುವುದೆ ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ನೋಡು ಯಾಷ್ಟಿಕ- ।
ರಿರದೆ ಕೌತುಕದಿಂದ ಹಿಂಸೆಯ ।
ಪರಿಯ ಮಾಳ್ಪರು ಚಿತ್ರತರದುತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಾಯಿತಲಾ ॥ ೧೩೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ವೈ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವ- ।
ನರಿತವರು ಪೇಳ್ವ ಪ್ರಕಾರವು ।
ಯಿರುವುದೈ ವರಚೋದ್ಯ ಜೀವಿಯನೊಂದ ಬದುಕಿಸಲು ॥
ಎರಡನೆಯ ಜೀವಿಗಳನುರೆ ಸಂ- ।
ಹರಿಪರಲ್ಲವೆ ಘಾತ ಮಾಡುವ- ।
ರಿಯಲಾರರು ಹಿಂಸೆಯಿಂದೌಷಧವ ಮಾಳ್ಪರಲಾ ॥ ೧೩೮ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ವ್ಯಾಧಿಗಳ ತಾಪದಿ ।
ನೆರಳುತಿಹ ಜೀವಿಗಳ ಹಿಂಸೆಯ ।
ಪರಿಹರಿಸಲೋಸುಗವೆ ನಾಡಿಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲೌಷಧನಿಧಾನವ- ।
ನರುಹುವರು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ।
ಹರಿವರೌಷಧಕಾಗಿ ಬೇರ್ಗಳನೊಂದುಮರದಿಂದ ॥ ೧೩೯ ॥

ಕಿತ್ತಿ ತರುತಿಹರೆರಡನೆಯ ಗಿಡ ।
ಮತ್ತೆ ಮಧ್ಯದಿ ಕಡಿವರನ್ಯವ ।
ವಿಸ್ತರದ ಮರದಿಂದ ತ್ವಕ್ಕನು ಸುಲಿದು ತರುವರಲಾ ॥
ಮತ್ತೆ ಜೀವಿಯನೊಂದ ಹಿಡಿಯುತ ।
ಯುಕ್ತಗರ್ಭವ ತೂಗಹಾಕುತ ।
ಸುತ್ತಲಾಚ್ಛಾದನವನೀಡುತ ಬೇಯಿಸುವರಲ್ಲೈ ॥ ೧೪೦ ॥

ಶತ್ರುಭಾವವಿಹೀನತರುವಿಲಿ ।
ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಕಡಿದು ಗಾಯದಿ ।
ಬತ್ತುವಂದದಿ ರಸವ ಹೀರುವರೌಷಧಕ್ಕಾಗಿ ॥
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಜಗದಿ ಸ- ।
ಮಸ್ತ ಮರಬಳ್ಳಿಗಳ ಸುಲಿಯುತ ।
ಸತ್ತ್ವಹರಣವ ಮಾಡಿ ಕೊಲುವರು ಬಳ್ಳಿಮರಗಳನು ॥ ೧೪೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳು ಸಜೀವಜಂತುವ- ।
ನಿರದೆ ಕಡಿದಂಗದಲಿ ಕೈಯಲಿ ।
ಹರಿದು ತರುವರು ಪಿತ್ತಕೋಶವ ಮದ್ದಿಗೋಸುಗನೆ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಹಿಂಸೆಯ- ।
ನಿರದೆ ಮಾಡುತ ಜೀವರಕ್ಷಣ- ।
ಪರರು ನಾವಿಂತೆನುತ ವೈದ್ಯರು ಘೋಷಿಸುವರಲ್ಲೈ ॥ ೧೪೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ವಸತಿಗೃಹಗಳ ।
ಮುರಿದು ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟಿದ ।
ಪರಿಯಲಾ ಶ್ರೀಮಂತನನು ಸುಲಿದನ್ನವಸ್ತ್ರವನು ॥
ಹರುಷದಿಂ ಕಟ್ಟಿಸುವರೇನೈ ।
ಪುರುಷನುಟ್ಟಿಹ ಧೋತ್ರ ಬಿಚ್ಚುತ ।
ಶಿರಕೆ ಕಟ್ಟಿದ ತೆರನಿದಾಯಿತು ವೀರಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೪೩ ॥

ಮುಂದಿನಂಗಳ ರಿಕ್ತವಿರುವುದು ।
ಯೆಂದು ಮನೆಯನು ಮುರಿದು ಹಂದರ ।
ಚಂದದಿಂದೇರಿಸುವರೇನಾ ಅಂಗಳದಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ನೊಂದು ಚಳಿಯಿಂ ಹೊದ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ।
ಚಂದವಿಹ ಕಂಬಳಿಯ ಸುಟ್ಟದ- ।
ರಿಂದಲಗ್ಗಿಷ್ಟಿಗೆಯ ಮಾಡುವರೇನು ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೧೪೪ ॥

ಆನೆಯಂಗವ ತೊಳೆದು ನದಿಯಲಿ ।
ಸ್ನಾನ ಹಾಕಿದರೇನು ಬಲ್ಲುದೆ ।
ಸ್ನಾನವಾದಾಕ್ಷಣದಿ ಕೆಸರನು ಮೈಯೊಳೇರಿಪುದು ॥
ಮಾನವನು ತನ್ನೆತ್ತ ವಾರುತ- ।
ಲೇನ ಹೇಳಲಿ ಬಂದ ಹಣದಲಿ ।
ತಾನು ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಲೇನದು ಸಾರ್ಥಕವೆ ಪಾರ್ಥ ॥೧೪೫॥

ಗಿಳಿಯನೋಡಿಸಿ ಕೈಯೊಳಿರುತಿಹ ।
ಗಿಳಿಯ ಪಂಜರ ಮಾಡ ತೊಡಗಲು ।
ಯಿಳೆಯೊಳೇನಿದು ಚೇಷ್ಟೆಯೋ ವ್ಯವಹಾರವೆನ್ನುವರೊ ॥
ಕೆಲಸವೀಪರಿ ನೋಡಿ ನಗುವುದೊ ।
ಅಳುವುದೋ ಮಾಡುವುದು ಯೇನಿದು ।
ತಿಳಿಯಲಾರೆನು ಪಾರ್ಥ ಹಿಂಸಾಹಿಂಸೆಗಳ ನಿಜದಿ ॥ ೧೪೬ ॥

ಕೆಲರು ಧರ್ಮೋಕ್ತಿಪ್ರಕಾರದಿ ।
ಜಲವ ಸೋಸುತ ಕುಡಿವರಲ್ಲವೆ ।
ತಿಳಿಯರಲ್ಲಾ ವಸ್ತ್ರದಲಿ ಜಲ ಸೋಸುತಿರುವಾಗ ॥
ಹಲವು ಕೃಮಿ ನೂರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯು- ।
ಲಳಿದು ಹೋಗುವುವಲ್ಲವೇ ಯಿದ ।
ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ಕಷ್ಟಪಡುವರಹಿಂಸೆತತ್ತ್ವದಲಿ ॥ ೧೪೭ ॥

ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಹಿಂಸೆಯಾಗುವು- ।
ದೆನ್ನುತಲಿ ಭೀತಿಯಲಿ ಸಂತತ ।
ಧಾನ್ಯವನು ತಿನ್ನದಲೆ ಕೇಳುಪವಾಸ ಮಾಡುವರು ॥
ಅನ್ನವನು ತ್ಯಜಿಸಿದರೆ ಪ್ರಾಣಗ- ।
ಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಪುದೆಂತು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯೆನ್ನ ಮತದಲಿ ಹಿಂಸೆಯಲ್ಲವೆ ತ್ರಾಸವೀಪರಿಯು ॥ ೧೪೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಕರ್ಮಕಾಂಡದಿ ।
ಕರೆವರಿದನೆಯಹಿಂಸೆಯೆನುತಲಿ ।
ಯರಿಯಲಿದರ ನಿಜತ್ವವಿದುವೇ ಹಿಂಸೆ ಯೆನಿಸುವುದು ॥
ಅರಿವು ನಿನಗಿರ ಬೇಕೆನುತಲೀ- ।
ಪರಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವನು ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿದೆನು ನೀ ತಿಳಿಯ ಬೇಕಿದನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ ॥ ೧೪೯ ॥

ನರನೆ ನಿನಗೆ ಯಹಿಂಸೆಯೆಂಬುದು ।
ಯಿರುವುದೆಂತೀಲಕ್ಷಣಂಗಳ- ।
ನರುಹ ಬೇಕೆಂತಾಯ್ತು ಮನದಲಿ ನಿಶ್ಚಯವು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಅರುಹ ಬೇಕೈ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಲಿ ।
ಖರೆಯಹಿಂಸೆಯ ತತ್ತ್ವವೆನುತಲಿ ।
ಭರದೊಳಾಯಿತು ಮನದೊಳಿಚ್ಛೆಯು ಮರಳಿ ಯೋಚಿಸಿದೆ ॥ ೧೫೦ ॥

ಖರೆಯಹಿಂಸೆಯ ಹೇಳಿ ಹೋದರೆ ।
ನರನೆ ನಿನಗೀನಾಮಧಾರಕ- ।
ವಿರುವಹಿಂಸೆಯ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ ತಿಳಿವ ಪರಿಯೆಂತು ॥
ಒರುವುದಾಯ್ತು ವಿಚಾರ ಮನದಲಿ ।
ತಿರುಗಿತದರಿಂದಿಚ್ಛೆ ಮನದಲಿ ।
ಧರಿಸುತೀಹೇತುವನು ಮನದಲಿ ಪೇಳ್ವೆ ನಿನಗಿದನು ॥ ೧೫೧ ॥

ಅರಿಯಲಿದು ಕೇಳಷ್ಟಹಾದಿಯು ।
ಒರಿದೆ ಹೋಗುವರಾರು ಶ್ರಮದಲಿ ।
ಯಿರುವುದಿದಕಿನ್ನೊಂದು ಕಾರಣ ಪೇಳ್ವೆ ನಿನಗೀಗ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ನಿಜಮತವ ಸ್ಥಾಪಿಸು- ।
ತಿರುವವರು ಕೇಳನ್ಯಮತಗಳ- ।
ನರಿತು ನಿಜಮತಗಳನು ಸಿದ್ಧಾಂತದಲಿ ಪೇಳುವುದು ॥ ೧೫೨ ॥

ಅನ್ಯಮತದ ವಿಚಾರವನು ನಾ- ।
ನಿನ್ನು ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ಪೇಳ್ದೆನು ।
ಮುನ್ನ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ಕೇಳೆನ್ನ ಮತಗಳನು ॥
ನನ್ನ ಮತವನು ಸ್ಪಷ್ಟತನದಿಂ ।
ವರ್ಣಿಸುವೆ ನಿನಗೀಗ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ವರ್ಣಿಸುವೆ ನಿನಗಿನ್ನಹಿಂಸೆಯ ಲಕ್ಷಣಂಗಳನು ॥ ೧೫೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಂತಃಕರಣದಲಿ ।
ಬರಲಹಿಂಸೆಯು ತತ್ತ್ವದುದಯವು ।
ಬರುವುದೈ ಗೋಚರಕೆ ಜ್ಞಾನವು ಸ್ಪಷ್ಟತನದಿಂದ ॥
ಬರಲು ತತ್ತ್ವೋದಯವು ಪೂರ್ಣದಿ ।
ನಿರುತವವನಾಚರಣದಲಿ ಗೋ-।
ಚರಿಪುದೈ ನಿಜ ನೋಡಹಿಂಸೆಯು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ
॥ ೧೫೪ ॥

ಚಿನ್ನವನ್ನೊರೆಗಲ್ಲ ಹಚ್ಚಲು ।
ಬಣ್ಣಬೆಲೆಗಳನರಿಯ ಬಹುದೈ ।
ಚನ್ನಗೀಪರಿ ಜ್ಞಾನವಾಗಲಹಿಂಸೆ ತಿಳಿಯುವುದು ॥
ಇನ್ನು ನಿನಗಾಂ ಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ- ।
ವನ್ನು ವಿಸ್ತರದಿಂದ ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಪೂರ್ಣಬಿಂಬವದೆಂತು ಹೊರಡುವುದೆಂತ ತಿಳಿಸುವೆನು
॥ ೧೫೫ ॥

ತೆರೆಗಳನು ಮುರಿಯದಲೆ ನೀರಿನ ।
ಸ್ಥಿರತೆಯನು ಭಂಗಿಸದೆ ತನ್ನಯ ।
ಚರಣವನು ಬಕ ಜಲದಲಿಡುವುದು ಮೀನ ಹಿಡಿಯಲಿಕೆ ॥
ಸರಸಿಜಕೆ ನೋವಾಗದಲೆ ನಿಜ- ।
ಚರಣಗಳ ಕೇಸರದೊಳಿಡುತಲಿ ।
ಪರಿಮಳವನಾಸ್ವಾದಿಸುವುದೈ ಭ್ರಮರವಾತೆರದಿ ॥ ೧೫೬ ॥

ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಪರಮಾಣುಗಳ ಸು- ।
ಶ್ರೇಣಿಯಲಿ ತುಂಬಿಹುವು ಜೀವಿಗ- ।
ಳೇನ ಹೇಳಲಿ ನಡೆವುದೆಂತೋ ಭೀತಿಭೀತಿಯಲಿ ॥
ಜ್ಞಾನಿಪುರುಷನು ತನ್ನ ಕಾಲನು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ತಾನಿಟ್ಟು ನಡೆವನ- ।
ತಾನು ನೋಡುವನೆಲ್ಲಿ ಜೀರುವನಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯನು ॥೧೫೭॥

ತಾನು ಹೋಗುವ ದಿಶೆಗಳಲಿ ಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣವಿಡುವನು ಸ್ನೇಹಭಾವವ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೀವಕ್ಕೆ ತ್ರಾಸವು ಬಾರದಂದದಲಿ ॥
ತಾನು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ನಡೆವನು ।
ಯೇನಹೇಳಲಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಪ್ರ- ।
ಮಾಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಬ್ದದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾರೆ ॥ ೧೫೮ ॥

ಬೆಕ್ಕು ತನ್ನಯ ಮರಿಯ ಬಾಯೊಳ- ।
ಗಕ್ಕರದಿ ಹಿಡಿದೋಡುವಾಗಲೆ ।
ದುಕ್ಕವಾಗುವುದೇನು ಮರಿಗಾಹಲ್ಲಿನಿಂ ಪಾರ್ಥ ॥
ಮಕ್ಕಳನು ನಿಜತಾಯಿ ಪ್ರೇಮಕ- ।
ಟಾಕ್ಷದಿಂ ನೋಡಿದರೆ ತ್ರಾಸವು ।
ಮಕ್ಕಳಿಂಗಾಗುವುದೆ ತಾಯಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಮೃತವಲಾ ॥ ೧೫೯ ॥

ಅಳಿಯಬಾರದು ಜೀವಜಾತಿಯು ।
ಬಳಲಿಸಲು ಸರಿಯಲ್ಲವೆನುತಲಿ ।
ತಿಳಿದು ಹೆಜ್ಜೆಯನಿಡುವನೈ ಭೂಮಿಯಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇಳೆಯೊಳೀಪರಿ ಜ್ಞಾನಿ ಹೆಜ್ಜೆಯ ।
ಹಳುಹಳೂ ತಾನಿಡುವ ಕಾರಣ ।
ಬಳಲಿಕೆಯು ಬಾರದಲೆ ಜೀವಿಗೆ ಸುಖವೆ ಬರುತಿಹುದು ॥ ೧೬೦ ॥

ಇರಿವೆ ಮೊದಲಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗ- ।
ಳಿರದೆ ದೃಗ್ಗೋಚರಕೆ ಬಂದರೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವನು ಕಾಲಿಂ ತುಳಿಯನವುಗಳನು ॥
ಧರೆಯ ಮೇಲಪ್ಪಳಿಸೆ ಕಾಲ್ಗಳ ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಭಂಗ ನಿದ್ರೆಗೆ ।
ಮುರಿಯ ಬಾರದು ಸ್ವಸ್ಥತೆಯನನ್ಯರಲಿ ತಾನೆಂದು ॥ ೧೬೧ ॥

ಹುಟ್ಟಿ ಮನದಲಿ ದಯೆಯು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕಷ್ಟವನು ಕೊಡನನ್ಯಜೀವಿಗೆ ।
ನಷ್ಟವಾಗದ ತೆರದಿ ಜೀವವು ತೃಣವ ತುಳಿಯುವನು ॥
ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲಿ ಜೀವಿ ಬರಲದ ।
ಮೆಟ್ಟಿ ಕಾಲಲಿ ಕೊಲುವೆನೆಂಬುವ ।
ಗೋಷ್ಟಿ ಸಂಭವಿಸುವುದೆ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥೧೬೨॥

ಇರಿವೆ ದಾಟುವುದೇನು ಮೇರುವ ।
ಶರಧಿಯನು ಲಂಘಿಪುದೆ ಮಶಕವು ।
ಪರಿಯಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳನುಲ್ಲಂಘಿಸನು ಜ್ಞಾನಿ ಕಣಾ ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಜ್ಞಾನಿವರ್ತನ ।
ಕರುಣೆಫಲಗಳ ಹಿಡಿದ ಬಳ್ಳಿಯೊ ।
ಕರುಣೆಯೊಡ ಮೂಡಿಹುದು ವಾಣಿಯೆಲೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥೧೬೩॥

ಜ್ಞಾನಿ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ಮಾಡಲು ।
ಹಾನಿ ತರನನ್ಯರಿಗೆ ಹತ್ತಿರ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀತೆರದಿ ಘಾತವನರಿಯನವ ಮನದಿ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಮುಖವ ನೋಡಲು ।
ಸಾನುರಾಗದ ತೌರುಮನೆಯೋ ।
ಕಾಣುವುದು ಮುಖವವನದೀಪರಿ ಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣವು ॥ ೧೬೪ ॥

ದಂತಪಂಕ್ತಿಯ ನೋಡಲಾತನ- ।
ದಾಂತುದೋ ಮಾಧುರ್ಯವಂಕುರ- ।
ವೆಂತ ತೋರ್ಪುದು ಶಬ್ದ ಬಾಯಿಂ ಹೊರಗೆ ಬರುವಾಗ ॥
ಬಂತೆನುತ ತಿಳಿ ಸ್ನೇಹಭಾವವು ।
ಅಂತರದಿ ದಯೆ ಹುಟ್ಟುವುದು ತದ- ।
ನಂತರದಿ ಶಬ್ದಗಳು ಹೊರ ಬೀಳುವುವು ದಯೆಯಿಂದ ॥೧೬೫॥

ಮಾತಿನಲಿ ಸುಜ್ಞಾನಿ ತೋರಿಸ- ।
ನಾತುರತೆಯನು ಶಕ್ಯಮಟ್ಟಿಗೆ ।
ಮಾತ ನುಡಿವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ ಮಾಡಿ ಸುವಿಚಾರ ॥
ಮಾತನಾಡಲು ತಾನು ಯಿತರರ ।
ಘಾತವಾಗುವುದೇನೊ ಯೆಂಬೀ- ।
ಭೀತಿಯಿಂದಲಿ ಮಾತ ನುಡಿವನು ಪರರ ನೋಯಿಸದೆ ॥ ೧೬೬ ॥

ಕುಂದುಕೊರತೆಯ ಮಾತುಗಳು ಬಾ- ।
ಯಿಂದ ಹೊರಟರೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ।
ಬಂದು ಮರ್ಮದಿ ಬೀಳಲಾಗದೆನುತ್ತ ಯೋಚಿಪನು ॥
ಮುಂದೆ ತಾನಾಡಿರುವ ಶಬ್ದಗ- ।
ಳಿಂದಲನ್ಯರ ಮನದಿ ಶಂಕೆಯು ।
ಬಂದು ತ್ರಾಸವ ಕೊಡದ ತೆರದಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವನು ॥ ೧೬೭ ॥

ಮಾತ ಕೇಳುತ ಭಾವ ಸ್ವಮನೋ- ।
ಭೂತ ಮುರಿಯದ ತೆರದಲಾಡುವ ।
ಭೀತಿಕಂಪಗಳಾಗದಂದದಿ ಮಾತನಾಡುವನು ॥
ಮಾತನಾರು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು ।
ಘಾತಪಾತವು ಬಾರದನ್ಯರಿ- ।
ಗೀತೆರದಿ ತಾಂ ರಕ್ಷಿಸುವ ತನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯ ॥ ೧೬೮ ॥

ಭೂತಳದೊಳನ್ಯರಿಗೆ ತನ್ನಯ ।
ಮಾತಿನಿಂದಲೆ ಪೀಡೆ ಬಾರದ ।
ರೀತಿಯಲಿ ಮಾತಾಡುತಿರುವನು ಜ್ಞಾನಿ ಸಂತತದಿ ॥
ಮಾತ ಕೇಳುತ ಹುಬ್ಬನೇರಿಸಿ ।
ಪ್ರೀತಿ ಬಿಸುಡುತ ನೋಳ್ಪರೆನುತಲಿ ।
ಭೀತಿಯಿಂದಲೆ ಮಾತನಾಡದೆ ಸ್ವಸ್ಥ ಕೂಡುವನು ॥ ೧೬೯ ॥

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ಳೆ ಯನ್ಯರವನನು ।
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಪ್ರೇಮದಲಿ ಬಯಕೆಯ ।
ಪೂರ್ತಮಾಳ್ಪನು ತಾಯಿತಂದೆಯೊ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವನು ॥
ಈತೆರದಲಾನಂದ ಬೀರುವ ।
ಭೂತಳದಿ ಶ್ರೋತರಿಗೆ ಪರಮ- ।
ಪ್ರೀತಿಯುಂಟಾಗುವುದು ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥೧೭೦॥

ಮೇದಿನಿಯಲಾನಾದಬ್ರಹ್ಮವು ।
ವೇದವೆನುತ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿಹುದದು- ।
ವೀಧರೆಯ ಮೇಲ್ ಪ್ರಕಟವಾಯ್ತೋ ಮೂರ್ತಿಯುತವಾಗಿ ॥
ಮೇದಿನಿಯಲಿ ಪವಿತ್ರವಿಹ ಗಂ- ।
ಗೋದಕವು ಹರಿವುದೊ ಪ್ರವಾಹದಿ ।
ಸಾಧುಶೀಲಪತಿವ್ರತೆಗೆ ವಾರ್ಧಕ್ಯ ಬಂದಿಹುದೊ ॥ ೧೭೧ ॥

ಪರಿಯೊಳೀ ಮೃದುಸತ್ಯವಾಗಿಹ ।
ಪರಿಮಿತದ ಪ್ರೇಮಾರ್ದ್ರವಿರುತಿಹ ।
ಸರಸಶಬ್ದಶ್ರೇಣಿ ಬಾಯಿಂ ಹೊರಗೆ ಬರುತಿರಲು ॥
ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ಬಾಯೊಳಮೃತದ ।
ತೆರೆಗಳೇಳುವ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರದಲಾ ವ್ಯಾಜಸ್ತುತಿಯ ಭಾಷಣವು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೭೨ ॥

ಇರದು ವಾದೋತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣ- ।
ವಿರದು ಪರರಿಗೆ ತ್ರಾಸಕಾರಣ- ।
ವಿರದು ಕೇಳನ್ಯರಿಗೆ ನಿಂದಾಥಲದ ಶೋಷಣವು ॥
ಇರದು ಪರರಿಗೆ ಮರ್ಮಭೇದನ- ।
ವಿರದಲಾ ಪರದುಃಖವೇಗವು ।
ಯಿರದು ವಂಚನೆ ಕಪಟ ಶಂಕೆಯು ಶುಷ್ಕಲಾಘವವು ॥೧೭೩॥

ಸ್ಥಿರವಿರುವುದೈ ದೃಷ್ಟಿಯಾತಗೆ ।
ಸರಳವಿಹುದೈ ಭ್ರುಕುಟಿಯವನಿಗೆ ।
ನೆರಿಗೆಗಳು ಗೋಚರಿಸಲಾರವು ಹಣೆಯ ಮೇಲವಗೆ ॥
ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲರ ಹೃದಯ ಕಮಲದೊ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಪೂರ್ಣವು ।
ಅರಿಯುತೀಪರಿ ಕಣ್ಣ ತೆರೆಯನು ತ್ರಾಸಭಯದಿಂದ ॥ ೧೭೪ ॥

ಕರುಣದಿಂದದ ನೇತ್ರಯುಗಳವ ।
ತೆರೆಯಲಾದೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರವಾಹದಿ ।
ಹರಿವುದಮೃತದ ಧಾರೆ ಸಂತತ ಕೊಡುತಲಾನಂದ ॥
ನರರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಚಂದ್ರನಿಂದಲಿ ।
ಹೊರಡುವಮೃತದ ಧಾರೆಗಳು ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬಾರದೊಡೇನು ಸಂತೈಪುವು ಚಕೋರಗಳ ॥ ೧೭೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಜ್ಞಾನಿಯು ।
ತೆರೆಯಲಮೃತದ ದೃಷ್ಟಿಯದರಿಂ ।
ಬರುವುದಾನಂದವು ಸಮಾಧಾನವು ಕಣಾ ಜಗದಿ ॥
ಇರುವುದಂತಾ ಪ್ರೇಮದೃಷ್ಟಿಯು ।
ಅರಿವರಾರು ಪ್ರಮಾಣಪೂರ್ವಕ- ।
ವರಿವುದೊಂದೇ ಯಾಮೆ ಪ್ರೇಮಕಟಾಕ್ಷಮಹಿಮೆಯನು
॥ ೧೭೬ ॥

ಭೂತಮಾತ್ರದ ಮೇಲೆ ಯೋತ- ।
ಪ್ರೋತ ಪ್ರೇಮದಿ ತುಂಬಲಾ ನರ ।
ಭೂತಳದೊಳಹನಧಿಕಸಗ್ಗಣಿ ಯೆಂತು ನೋಡಿದರು ॥
ಆತನಿಂಗಾ ದೃಷ್ಟಿಯಂದದಿ ।
ಪೂತಹಸ್ತಗಳಿಹುವು ನೋಡೈ ।
ಪೂರ್ತವಾಗುವುವೆಲ್ಲ ಸುಮನೋರಥಗಳಾತನವು ॥ ೧೭೭ ॥

ಕರಗಳನು ನೋಡಿದರೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತೊರೆದಿಹುವು ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲವ ।
ಕುರುಡ ನೋಡುವ ಕ್ರಿಯೆಯ ಬಿಟ್ಟಂದದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಉರುವಲನು ಕಾಣದಲೆ ವೈಶ್ವಾ- ।
ನರನು ವುರಿಯನು ಬಿಟ್ಟ ತೆರದಲಿ ।
ನರಗೆ ಮೂಕತೆ ಬರಲು ವಾಚೆಯ ಬಿಟ್ಟ ತೆರನಂತೆ ॥೧೭೮॥

ಕರಗಳಿರ್ದೊಡದೇನು ಕರದಿಂ- ।
ದಿರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಮಾಡುವ ।
ಕರಣಿ ಯಿಲ್ಲೈ ಜ್ಞಾನಿ ನಿಜ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗಿಹನು ॥
ನರನೆ ಕೇಳಾಘಾತ ಗಾಳಿಗೆ ।
ಬರುವುದೋ ಗಗನದಲಿ ತನ್ನಯ ।
ಕರದ ನಖದಿಂ ಘಾತವಾಗುವುದೆಂತ ಭೀತಿಯಲಿ ॥೧೭೯॥

ತನ್ನ ಕರಗಳ ಚಲಿಸಲಾರನು ।
ತನ್ನ ಮೈಯಲಿ ಕೂತ ನೊಣಗ- ।
ಳನ್ನು ಹೊಡೆಯನು ಕಣ್ಣ ಸೇರುವ ನೊಣವನಲಗಿಸನು ॥
ಮುನ್ನ ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳ ಬಡಿಯುತ- ।
ಲಿನ್ನವಕೆ ಬೆದರಿಕೆಯ ತೋರ್ಪುದ- ।
ರೆನ್ನ ಗೆಳೆಯನೆ ಕೇಳು ಸಂಭವವೆಂತು ಜಗದೊಳಗೆ ॥೧೮೦॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ದಂಡಕೋಲನು ।
ಧರಿಸಲಂಜುವ ತನ್ನ ಕೈಯಲಿ ।
ಧರಿಸುವನು ಮೇಣೆಂತು ಶಸ್ತ್ರವನವನು ಕೈಯೊಳಗೆ ।
ಕರದಿ ಕಮಲವ ಹಿಡಿದು ತಿರುಗಿಸು- ।
ತಿರಲು ಹೂವಿನ ಸರವ ತೂಗಿಸು- ।
ತಿರಲು ತತ್ಕರ್ಮದಲಿ ಜೀವಿಗೆ ಹಾನಿಬಹುದೆಂದು ॥ ೧೮೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಯೋಚಿಸಿ ।
ತೊರೆವನೀ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲವ ।
ಕರವನಗಲಾಡಿಸನು ಮೈಯಲಿ ಕರ್ಮವಶದಿಂದ ॥
ಹರಣವಹುದಾರೋಮತತಿಗೆಂ- ।
ದುರುತರದಿ ಭೀತಿಯಲಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕರದ ನಖಗಳ ಬೆಳೆಸುತಿಹನೈ ಹಿಂಸೆ ಬಹುದೆಂದು ॥ ೧೮೨ ॥

ಕರಗಳನು ಜೋಡಿಸುವ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಮಾತ್ರವೆ ವಿದಿತವಿಹುದೈ ।
ಯರಿಯನೆರಡನೆ ಕರ್ಮದಭ್ಯಾಸವನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಕರದಿ ಕರ್ಮವ ಮಾಳ್ಪುದಿದ್ದರೆ ।
ಕರವನೆತ್ತುತಲಭಯ ಕೊಡುವನು ।
ಪುರುಷರನ್ಯರು ಬೀಳುತಿದ್ದರೆ ತಡೆದವರ ಹಿಡಿವ ॥ ೧೮೩ ॥

ನರನು ಪೀಡಿತನಿರಲು ಮೈಯೊಳ- ।
ಗಿರದೆ ಕರದಿಂ ನೇವರಿಸುವನು ।
ಪರಿಯಲೀಕರ್ಮಗಳ ಸಂಕಟದಿಂದ ಮಾಡುವನು ॥
ಪರಜನರ ಪೀಡೆಯನು ನೋಡಲು ।
ಕರಗುತಿಹುದಂತಃಕರಣವೈ ।
ಕರದ ಸ್ಪರ್ಶದಿ ದೂರ ಮಾಳ್ಪನು ಪರರ ಪೀಡೆಯನು ॥ ೧೮೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನಿಪುರುಷನ ।
ಕರುಣೆಯ್ಬೆರಳಿ ಸೋಕಿದರೆ ಜಗದಲಿ ।
ಯಿರುವುದದು ಕೇಳ್ ಚಂದ್ರಕಿರಣಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ॥
ಹೊರಡಲಾ ಮಲಯಾಚಲಾನಿಲ ।
ತರುವುದೈ ಪೀಡಿತಗೆ ಶಾಂತಿಯ ।
ಬರುವುದಾಪರಿ ಸೌಖ್ಯ ಪಶುಗಳಿಗಿವನ ಕೈಯಿಂದ ॥ ೧೮೫ ॥

ನಿರುತ ಕೈಗಳು ರಿಕ್ತವಿರುವುವು ।
ಬರುವುದೇನೈ ಚಂದನಕೆ ಫಲ ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಚಂದನವು ನಿಷ್ಫಲವೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನಿರುತ ಶೀತಲ ಚಂದನವಲಾ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಭಾಗದಲಿ ಭೇದವೆ ।
ನಿರುತ ಚಂದನದಂತೆ ಶೀತಲ ಸಫಲನೈ ಜ್ಞಾನಿ ॥ ೧೮೬ ॥

ಬರಿದೆ ವಾಕ್ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಸಾಕಿದು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಜ್ಜನರ ಮನವದು ।
ಮೆರೆವ ಮನದ ಸ್ವಭಾವವಾಪರಿ ಕರಗಳಾಚರಣ ॥
ಇರುವುವೆಂತಿವು ಯೆಂಬು ಕೇಳಿದ- ।
ರರುಹಲೆಂತಾವರ್ಣನೆಯ ನಾ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿವುಗಳುರುಮಹಿಮೆ ॥೧೮೭॥

ಮರದ ಟೊಂಗೆಗಳೆಲ್ಲ ಮರವೈ ।
ಯಿರುವುದೇ ಸಾಗರವು ನೀರಿಂ- ।
ಧೊರತು ತೇಜವ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರಿಹನೇನು ಭಾಸ್ಕರನು ॥
ಇರುವುದೇನವಯುವವು ದೇಹದ್ಪ ।
ಹೊರತು ನೀರನು ಬಿಟ್ಟು ನೀರಿನ ।
ಸರಸತೆಯು ಮೇಣಿಹುದೆ ಪಾರ್ಥನೆ ನೋಡು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೧೮೮ ॥

ನರನೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯುವ ಬಾಹ್ಯಾ- ।
ಚರಣವೆಲ್ಲವು ನರನ ಮನಸಿನ ।
ಹೊರತಿಹುದೆ ಯಿಂದ್ರಿಯುಗಳಾಟವು ಮನದೆನುತ ತಿಳಿಯೈ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಬೀಜವನು ಬಿತ್ತಿರೆ ।
ಹೊರಗೆ ಮರದಾಕಾರದಲಿ ಗೋ- ।
ಚರಿಪುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯದ ವ್ಯಾಪಾರ ॥೧೮೯॥

ಹೊರಗೆ ತೋರ್ಪುದು ಮನವು ಪ್ರೇರಿಸು- ।
ತಿರುವ ತೆರದಲಿ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರದಹಿಂಸೆಯು ಮನದಿ ಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯದಿ ಮೂಡುವುದೆ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೈ ವೃತ್ತಿ ಸರ್ವವು ।
ಬರುವುದೈ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಲಿ ।
ಬರುವುದದನಂತರದಿ ವಾಗ್ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಹಸ್ತದಲಿ ॥ ೧೯೦ ॥

ನರನೆ ಸಂಗತಿ ಮನದಿ ಬಾರದೆ ।
ಬರುವುದೆಂತೈ ನಾಲಿಗೆಯೊಳದು ।
ಧರೆಯೊಳಂಕುರ ಹೊರಡುತಿಹುದೇ ಬೀಜ ಬಿತ್ತದಲೆ ॥
ಪುರುಷನೊರ್ವನು ಸೂತ್ರಧಾರಕ- ।
ನಿರದೆ ಸೂತ್ರದ ಗೊಂಬೆ ಕುಣಿವುದೆ ।
ತೊರೆಯುಲಾ ಮನವೆಲ್ಲವ್ಯಾಪಾರವನು ಕೌಂತೇಯ ॥೧೯೧॥

ನರನೆ ನಿಜ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಧರಿಸುವುವು ನಿರ್ಬಲತೆ ನೀರಿನ ।
ಝರಿಯೆ ಬತ್ತಿದರೆಂತು ಹರಿವುದು ಹೊಳೆಯೊಳಗೆ ನೀರು ॥
ಮರಣವಾಗಲು ದೇಹದೊಳಗಿನ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಮುರಿವುದು ।
ಯಿರುವುದಿಂದ್ರಿಯದಾಟಕೆಲ್ಲಕು ಮನವೆ ಕಾರಣವು ॥ ೧೯೨ ॥

ನರನೆ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದಲಿ ।
ಧರೆಯೊಳಿಹ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲವ ।
ವಿರಚಿಸುವುದೈ ಮನವು ಕೇಳೊಳವಾಸನೆಯ ತೆರದಿ ॥
ಮರದಿ ಫಲ ಹಣ್ಣಾಗೆ ಯದರಿಂ ।
ಪರಿಮಳವು ಹಬ್ಬುವುದು ಸುತ್ತಲು ।
ಸ್ಥಿರವಹಿಂಸೆಯು ಮನದೊಳಾಗಲು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೧೯೩॥

ಹೊರಗಹಿಂಸೆಯು ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ।
ನರನ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯದ ಕರ್ಮದಿ ।
ನಿರುತ ದೃಗ್ಗೋಚರಕಹಿಂಸೆಯು ತೋರಿ ಬರುವುದಲಾ ॥
ಇರುವುದೈ ಸಂಪತ್ತಹಿಂಸೆಯು ।
ಅರಿಯುತೀ ತತ್ತ್ವವನಹಿಂಸೆಯ ।
ನಿರುತವಿಂದ್ರಿಯನಿಕರವದನೇ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ॥ ೧೯೪ ॥

ಭರತಿಯೇರಲು ನೀರು ಶರಧಿಯೊ- ।
ಳಿರದೆ ಪಸರಿಸಿ ನದಿಯ ಪಾತ್ರದಿ ।
ಬರುವುದಾಪರಿ ನೋಡಹಿಂಸೆಯು ಭರತಿ ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಬರಲು ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳಲಿ ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರುವುದಹಿಂಸೆ ಮೇಣಾ- ।
ಚರಣದಲಿ ಸರ್ವತ್ರದಲಿ ಬಂದದುವೆ ತುಳುಕುವುದು ॥ ೧೯೫ ॥

ನರನೆ ವಿಸ್ತರವೇಕೆ ನಾಕ್ಕೈ ।
ಗುರುವು ಶಿಷ್ಯನ ಕೈಯ ಹಿಡಿಯುತ ।
ಬೆರಳಿನಿಂ ತಾನಕ್ಷರಂಗಳ ತಿದ್ದಿಕೊಳುವನಲಾ ॥
ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಬಂ- ।
ದಿರುವ ದಯೆಯಿಂದ್ರಿಯನಿಕರದಲಿ ।
ಹೊರಡಿಸುವುದೈ ಕೇಳಹಿಂಸಾತತ್ತ್ವವನೆ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೯೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾರಣದಲಾ ।
ನರನ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯನಿಕರದಿಂ ।
ಹೊರಗೆ ಬಂದರಹಿಂಸೆಯದು ಮನದಿಂದ ಹೊರಡುವುದು ॥
ಪುರುಷನೀಪರಿ ಹಿಂಸೆಯೆಲ್ಲವ ।
ತೊರೆದಿಹನು ವಾಕ್ಕಾಯಮನದ- ।
ಲ್ಲರಿಯಲಾತನಹಿಂಸೆಯನು ತಿಳಿದವನೆ ಜಾಣನಲಾ ॥ ೧೯೭ ॥

ಅರುಹುವೆನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದಲಿ ।
ಯಿರುವನಾತನು ಜ್ಞಾನವಸತಿಯು ।
ಮೆರೆವನಾತನು ಮೂರ್ತಿಮತ್ತೀ ಜ್ಞಾನ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹಿರುವ ಪರಿ- ।
ಪರಿಯಹಿಂಸೆಯ ವರ್ಣನೆಯ ನೀ- ।
ನಿರದೆ ಕಿವಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದಿಯಲ್ಲೈ ನೋಡಲಿಚ್ಛಿಸಲು ॥೧೯೮॥

ಮರಳಿ ಗ್ರಂಥಾಧಾರದಿಂದಲ್ಲೆ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ಯಹಿಂಸೆಯನು ನಾ- ।
ನರಿವತೆರದಿ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡುವರೆ ।
ಬರಲು ಒಂಕೆಯು ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ದರುಶನವ ಕೊಳ್ಳವನ ನೀ ತ- ।
ಗ್ಧರುಶನದ ಮಾತ್ರದಲಹಿಂಸೆಯು ಮೂರ್ತಿ ತೋರುವುದು ॥ ೧೯೯ ॥

ಅರುಹುತೀಪರಿ ಜ್ಞಾನರಾಜನು ।
ಕರಗಳನು ಜೋಡಿಸುತ ಪೇಳ್ದನು ।
ಹರಿಯು ಪೇಳಿದ ಯಾ ಯಹಿಂಸಾತತ್ತ್ವ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥
ಅರುಹ ಬೇಕಿತ್ತೊಂದುಶಬ್ದದಿ ।
ಮರೆತು ನಾ ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಿದೆ ।
ಕರುಣದಿಂದಲಿ ತಪ್ಪ ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ ಶ್ರೋತೃಜನರುಗಳೆ ॥೨೦೦॥

ಹಸರುಹುಲ್ಲನು ಮೇದು ಹೋಗುವ ।
ಪಶುವು ಹಿಂದಿನ ಕ್ರಮವ ಬಿಡುವುದು ।
ಸುಸುಳಲಾಕಾಶದಲಿ ಪಕ್ಷಿಯು ವಾಯುವಶದಿಂದ ॥
ಮಿಸುಪವೇಗದಿ ಮುಂದಮುಂದಾ- ।
ಗಸದಿ ಹಾರಾಟವನೆ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ರಸಭರಿತ ಪ್ರೇಮದಲಿ ನಾ ಮೈಮರೆತೆ ಕಥನದಲಿ ॥ ೨೦೧ ॥

ಇಂತು ಮೈಮರೆಯುವರೆ ಕಾರಣ- ।
ವೆಂತೆನುತಲೆನ್ನನು ವಿಚಾರಿಸೆ ।
ಸಂತಸದಿ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ವಿಸ್ತಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವ ॥
ಸಂತಸಜ್ಜನರೆನ್ನ ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ ।
ನಿಂತು ನಿಮಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆ ಬಿನ್ನಹ ।
ಸಂತರೆಂದರೆ ಕ್ಷಮೆಯ ಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲವೇ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೨೦೨ ॥

ಇರುವುದೈ ಮೂರಕ್ಷರಂಗಳ ।
ತಿರಿದು ಶಬ್ದವಹಿಂಸೆಯೆಂಬುದು ।
ಅರುಹುವುದು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದಿದ ಶಕ್ಯ ಮೇಣಿಹುದು ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ಲೋಕಮತವೇ- ।
ನಿರುವುದೆನುತಲಿ ನೋಳ್ಪ ಕಾರಣ- ।
ವಿರುವುದದರಿಂ ಪೇಳ್ದೆನಿದ ವಿಸ್ತಾರಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೨೦೩ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಹಿಂಸೆಯನಹಿಂಸೆಯು- ।
ನರಿವರೈ ಬಹುಮತಪ್ರಮಾಣದಿ ।
ಭರದೊಳಿದ ಖಂಡಿಸುವ ಕಾರಣ ಚಿತ್ತೆನುತ ತಿಳಿದು ॥
ಅರುಹಬೇಕಾಯ್ತೆನಗೆ ವಿಸ್ತರ- ।
ವಿರುವುದಿದುವೆ ಪ್ರಶಸ್ತ ಹಾದಿಯು ।
ಅರುಹಲೀಪರಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತಹಿಂಸೆ ಯೇನೆಂದು ॥ ೨೦೪ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ಹೋಗಿಹ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಮತಗಳನು ಖಂಡಿಸ- ।
ದಿರದೆ ಮುಂದೆ ಯಹಿಂಸೆತತ್ತ್ವವ ನಾನು ವರ್ಣಿಸಲು ॥
ಒರಿದೆ ತಪ್ಪುಗಳೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ।
ಪರಿಯಿದಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ನಿಜ ।
ಸರಸ ತೋರುವುದೇನು ನಿಮಗೀ ತತ್ತ್ವನಿರ್ಣಯವು ॥ ೨೦೫ ॥

ನರನೆ ರತ್ನಪರೀಕ್ಷಕೋತ್ತಮ- ।
ಪುರುಷರಿರುವಾ ನಗರದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಮೆರೆವ ಗಂಡಕಿಶಿಲೆಯ ವ್ಯಾಪಾರವನು ನಡೆಸಿದರೆ ॥
ಬರಿದೆ ಯದರಲ್ಲವಗೆ ಯಶವಿರ- ।
ದಿರಲು ಗುಂಡುಗಳಾರು ಬೆಚ್ಚುವ- ।
ರರರೆ ಕೊರಳಲಿ ಮರುಳುತನವವಗಧಿಕ ಬರುತಿಹುದು ॥ ೨೦೬ ॥

ಸರಸತಿಯ ಮುಂದಾರು ಮೂರ್ಖರು ।
ಮೆರೆಸುವರು ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಸಂತರೆ ।
ನರನು ಒಯಸುವನೇನು ಕರ್ಪೂರ ಹಿಟ್ಟ ಬಯಸದಲೆ ॥
ಮೆರೆವ ನಿಮ್ಮಿ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ಘನಪಂಡಿತನೆನುತಲೀ- ।
ಪರಿ ದುರಭಿಮಾನವನು ಧರಿಸಲು ಮರುಳುತನವಲ್ಲೈ ॥ ೨೦೭ ॥

ಇರುವುದೇನು ವಿಶೇಷವಥವಾ ।
ಯಿರುವುದೇನ್ ಸಾಮಾನ್ಯವೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯನರಿಯದೆ ಒರಿದೆ ಒರಳಿದರೇನು ಭೂಷಣವೆ ॥
ಭರದೊಳದ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ತಾರದೆ ।
ಮರುಳ ನಾನೆಂದರಿಕು ನೀವ್ ಧಿ- ।
ಕ್ಕರಿಸಲಾರದೆ ಯಿರುವಿರೇನೈ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿದಿಹೆನು ॥ ೨೦೮ ॥

ವಸ್ತುಗಳ ನಿಜರೂಪವನು ನಾ ।
ವಿಸ್ತರಿಸುತಿರುವಾಗ ಶಂಕೆಯ ।
ಗೊತ್ತ ಹಚ್ಚದೆ ನಿರಸನವ ಮಾಡದಿರೆ ವರ್ಣನದಿ ॥
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದೊಳೆನಗೆ ಕೊಡುತಿಹ ।
ಶ್ರೋತೃವೃಂದದ ಚಿತ್ತಸೂರಿಯ ।
ನಸ್ತನಾಗುವನಲ್ಲವೇನ್ನೈ ಶಂಕೆಸಂಜೆಯಲಿ ॥ ೨೦೯ ॥

ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ಶೇವಾಳ ಪಸರಿಸೆ ।
ಬರುವುದೇನ್ನೈ ಹಂಸವಲ್ಲಿಗೆ ।
ಮೆರೆಯಂಬ್ರಗ ಹಿಂದೆ ಸುಂದರ ಚಂದ್ರಿಕೆಯು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗವಾಸುಂ- ।
ದರವಿರುವ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಚಕೋರನಿ- ।
ಗಿರುವುದೇನ್ನೈ ಭಕ್ಷಣಕೆ ತಾಂ ಯೋಗ್ಯ ನೋಡಿದರೆ ॥೨೧೦॥

ದೋಷವಿರಲು ನಿರೂಪಣದಿ ಸಂ- ।
ತೋಷದಿಂ ಗ್ರಂಥಾವಲೋಕನ ।
ಸೂಸುತಿಹುದೇ ಮನದಿ ಸರ್ವಜ್ಞರಿಗೆ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ॥
ಈಸುಪರಿ ವುತ್ತೇಕೆ ಯೆನ್ನನು ।
ರೋಷದಿಂದಲಿ ಬೈಯ್ಯರಲ್ಲದ ।
ಯೀಸು ಪರಿಯಲಿಹಿಂಸೆಯನು ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸದಿರಲು ॥೨೧೧॥

ಮರಳಿ ಯಾಕ್ಷೇಪಗಳ ನಾ ನೆರೆ ।
ನಿರಸನವ ಮಾಡದಿರೆ ನಿಮ್ಮಯ ।
ದರುಶನದ ದೊರಕುವುದೆ ಲಾಭವು ಭಾಷಣದೊಳೆನ್ನ ॥
ನಿರುತ ಸಜ್ಜನರಾದ ನಿಮ್ಮಯ ।
ಪರಮಮನವು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುತ ।
ಹರಸ ಬೇಕೆನಗೆಂತ ತಪ್ಪರನಿಹೆನು ಭಾಷಣವಿ ॥ ೨೧೨ ॥

ಗೀತೆಯರ್ಥವ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವ ।
ಭೋಕ್ತರಾಗಿಹ ಸಜ್ಜನರು ನೀವ್ ।
ಶ್ರೋತೃಪುರುಷರು ತೋರ್ಪುದಭಿರುಚಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತಲೆ॥
ಭೂತಳದಿ ನಾ ಗೀತೆಯರ್ಥಕೆ ।
ಸೋತು ಕೈಹಾಕಿದೆನು ನೋಡಿರಿ ।
ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದೀ ತೆರದಿ ಕೊಂಡೆನು ಕೈಯೊಳಗೆ ಗೀತೆ ॥೨೧೩॥

ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಲು ಗೀತೆಯರ್ಥವ- ।
ನಿಳೆಯೊಳಗೆ ಬೇವಿಷ್ಟ ತುಷ್ಟಿಸಿ ।
ಫಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವರಲ್ಲವೇ ಗೀತಾರ್ಥಲಾಭವನು ॥
ಇಳೆಯೊಳಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯಗ್ರಂಥವೆ ।
ತಿಳಿಯಲಿದು ಸಜ್ಜನರ ಕೃಪೆಯನು ।
ಫಳಿಸಲುತ್ತಮ ಯೋಗ್ಯವಿಹುದೈ ವೊಸ್ತೆ ವಸ್ತುವಲಾ ॥ ೨೧೪ ॥

ಮರಳಿ ನೀವ್ ಸರ್ವಸ್ವಲೋಭವ ।
ಧರಿಸಿ ಗೀತಾರ್ಥವನು ತೊರೆದರೆ ।
ಬರುವುದೆನಗೂ ಲಾಭ ಗೀತೆಗೆ ಬರುವುದೇ ಗತಿಯು ॥
ಅರುಹುವೆನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದಲಿ ।
ಧರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದದ ।
ವರದೊಳಾಶೆಯ ಗೀತೆಯನ್ನೆ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡಿದೆನು ॥ ೨೧೫ ॥

ಸರಸವಾಗಲು ಬೇಕು ನಿಮ್ಮಂ- ।
ತಿರುವ ರಸಿಕರ ಮನದಿ ಗೀತೆಯು ।
ಧರಿಸುತೀ ಸದ್ಬುದ್ಧಿ ವಾಖ್ಯಾನವನು ನಡೆಸಿಹೆನು ॥
ಅರುಹ ಬೇಕಾಯ್ತಾದಕಾರಣ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿಯುಹಿಂಸೆತತ್ತ್ವವ- ।
ನರಿತೆನಾಕಾರಣದಿ ವಿಷಯಾಂತರವು ಬಹುವಾಯ್ತು ॥ ೨೧೬ ॥

ಮೂಲಗೀತಾಶ್ಲೋಕದರ್ಥವ ।
ಮೂಲೆಗೊಗೆದಂತಾಯ್ತು ನಿಜವಿದು ।
ಲೀಲೆಯಿಂದೀ ತಪ್ಪನೆನ್ನಯ ಕ್ಷಮಿಸಿಕೈ ಬುಧರೆ ॥
ಪೇಳೆಯಿದು ನಿಷ್ಫಲವೆನುತ್ತಾ ।
ತಾಳದಿರಿ ಶಂಕೆಯನು ಮನದಲಿ ।
ಕೂಳನುಣುತಿರೆ ತುತ್ತಿನಲಿ ಸೇರಿರಲು ಹರಳುಗಳು ॥ ೨೧೭॥

ಹರಳು ತೊರಕೆಯದತೆ ಮತ್ತಾ- ।
ಪರಿಯಲಾರುಣುತಿಹರು ಭೋಜನ ।
ಹರಳನಾರಿಸಿ ತೆಗೆವ ವೇಳೆಯು ವ್ಯರ್ಥ ನಿಷ್ಫಲವೆ ॥
ತರಳ ತನ್ನಯ ಬರುತ ಹಾದಿಯೊ- ।
ಳಿರುವ ಚೋರರು ತಪ್ಪಲೋಸುಗ ।
ಚರಿಸಿ ಮಾರ್ಗಾಂತರದಿ ಬರಲು ವಿಳಂಬವಾಗಿರಲು ॥ ೨೧೮ ॥

ಮರುಳನೇನ್ನೈ ತಾಯಿ ಬೈವಳೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಸುಖದಲಿ ಮನೆಗೆ ತಾಂ ಬಂ- ।
ದಿರುವನೆನುತ ನಿವಾಳಿಸುವಳೈ ಸಂತಸದೊಳವನ ॥
ಅರಿಯೆ ನಾ ಕಾರಣವ ನಿಜ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಕೊಡುವರೆ ।
ದೊರಕಿಹುದು ಕ್ಷಮೆಯೆನುತ ಮನಕಾಯ್ತು ಸಮಾಧಾನ ॥೨೧೯॥

ಅರುಹುತೀಪರಿ ಜ್ಞಾನರಾಯನು ।
ಮರಳಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಸಂತರೆ ।
ಯರುಹುವೆನು ನಾನೀಗ ಶ್ರೀಹರಿ ಯೇನ ಹೇಳಿದನೊ ॥
ನರನೆ ಜ್ಞಾನೋತ್ತಮವಿಲೋಚನ ।
ಭರದಿ ಜಾಗೃತನಾಗು ನಿನಗಾಂ ।
ಗುರುತ ಹಚ್ಚುವೆ ಜ್ಞಾನವೆಂತಿಹುದೆಂದು ಪೇಳುವೆನು ॥೨೨೦॥

[**ಕ್ಷಾಂತಿಃ**] ನರನೆ ಕೇಳೈ ಕ್ಷಮೆಯು ಖೇದದ ।
ಹೊರತು ವಾಸಿಪುದೆಲ್ಲಿ ಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ನಿರುತ ಜ್ಞಾನದ ವಾಸವಿರುವುದು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ನೀರೆಷ್ಟುಪಿದ್ದರು ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಕಮಲ ಮೇಲ- ।
ಕ್ಕರಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ವಾಸಿಪಳು ಸದ್ಭಾಗ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ॥ ೨೨೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಕ್ಷಮೆಯು ವರ್ಧಿಸು ।
ತಿರುವ ಲಕ್ಷಣಗಳನು ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಬರುವುದಾಗಲೆ ಪೂರ್ಣ ನಿನ್ನಯ ಮನದಿ ಬಿಂಬವದು ॥
ತರಳನಂಗದ ಮೇಲೆ ತಾಯ- ।
ಕ್ಕರದಿ ಚಿನ್ನಾಭರಣವೇರಿಸೆ ।
ಧರಿಸುವನು ಬಾಲಕನುದಾಸೀನತೆಯುಲವುಗಳನು ॥ ೨೨೨ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಸರ್ವಭೋಗನಿ- ।
ಕರವನನುಭವಿಸುವನು ಕೇಳೈ ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಯವಗುದಾಸೀನತೆಯು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬರಲು ದುಃಖಪ್ರಸಂಗ ನರನಿಂ- ।
ಗಿರುವುವೈ ಪರಿ ಮೂರು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯರಿಯಲಾಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವು ಭೌತಿಕವಾಧಿದೈವಿಕವೂ ॥ ೨೨೩ ॥

ಬಂದರೀ ದುಃಖದ ಪ್ರಸಂಗಗ- ।
ಳೊಂದೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೂಡಿ ಸರ್ವವು ।
ಕುಂದಲಾರನು ಮನದಿ ಧರಿಸನುದಾಸವೃತ್ತಿಯನು ॥
ಮುಂದಪೇಕ್ಷಿತ ವಸ್ತು ಕೈಯಲಿ ।
ಬಂದರೆಷ್ಟಾನಂದ ಕುಂತೀ- ।
ನಂದನನೆ ಕೇಳಾಪ್ರಮಾಣದಿ ತಪ್ಪಿದೊಡಿಪೆಯಲಿ ॥ ೨೨೪ ॥

ದೊರೆಯದಿರೆ ದುಃಖದಲಿ ಕುಗ್ಗಸು ।
ದೊರೆಯಲಾನಂದದಲಿ ಹಿಗ್ಗಸು ।
ಯೆರಡರಲ್ಲಿ ಸಮಾನವೃತ್ತಿಯ ಧಾರಣವೆ ಕ್ಷಮೆಯು ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಮಾನಾಪಮಾನವ ।
ಧರಿಪನೊಂದೇತೆರದಿ ಮನದಲಿ ।
ಪರಿಯಲಾ ಸುಖ ದುಃಖ ನಿಂದಾ ಸ್ತುತಿ ಸಮಾನವಿವು ॥ ೨೨೫ ॥

ಬಾರದವನಿಗೆ ಮೋದ ತುತಿಯಲಿ ।
ಬಾರದೈ ನಿಂದೆಯಲಿ ಖೇದವು ।
ಬಾರದೈ ಬಿಸಿಲಿನಲಿ ತಾಪವು ಕಂಪ ಶೀತದಲಿ ॥
ಬಾರದವನಿಗೆ ಭೀತಿ ವಿಕಟಪ್ರ- ।
ಕಾರ ಬಂದರೆ ತಲೆಯನೊಡ್ಡುವ ।
ಮೇರುಪರ್ವತ ಶಿಖರಭಾರವ ತಾಳುವಂದದಲಿ ॥ ೨೨೬ ॥

ಹರಿ ವರಾಹದ ರೂಪದಿಂದಾ- ।
ಧರೆಯ ಭಾರವ ತಾಳ್ವನಲ್ಲವೆ ।
ಯರುಹುವನೆ ಧರೆ ಭಾರವಾಯ್ತೆಂದುಸುರ ಕಟ್ಟುವನೆ ॥
ಧರೆಯು ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಂಗಳ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಭೂತಂಗಳೆಲ್ಲವ ।
ಧರಿಸುತಿಹುದೈ ಕ್ಷಮೆಯ ಮೂರ್ತಿಯ ರೂಪ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೨೨೭॥

ಕ್ಷಾಂತಿಯುತ ಪುರುಷನಿಗೆ ದುಃಖದ ।
ಸಂತತಿಯು ನಾನಾಪ್ರಕಾರದೊ- ।
ಳಂತು ಸುಖದಾಗರವು ಬಂದರು ಭೇದಕಾಣನಲಾ ॥
ಕುಂತಿತನಯನೆ ನದಿನದಂಗಳ ।
ಬಂತು ಪೂರವೆನುತ್ತ ಶರಧಿಯು ।
ಚಿಂತಿಪುದೆ ಸರ್ವವನು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಿಟ್ಟು ಸಲಹುವನು ॥ ೨೨೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ಪರಿಯಲೀ ಕ್ಷಮೆ- ।
ಗಿರುವುದೈ ಬಹು ಸಹನಶೀಲತೆ ।
ಯರಿಯಲಾರದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಭಿಮಾನಲೇಶವನು ॥
ಬರುವ ಸಕಲಾವಸ್ಥೆ ದೇಹಕೆ ।
ನಿರುತ ತಾನೇ ಸಹಿಪೆನೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯಲಭಿಮಾನವನು ತಾಳದು ಕ್ಷಮೆಯು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೨೨೯ ॥

ಖೇದರಹಿತಕ್ಷಮೆಗೆ ಮಂದಿರ- ।
ನಾದ ಪುರುಷನೊಳಿಹುದು ಜ್ಞಾನವು ।
ಸಾದರತೆ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಕ್ಷಮೆಯು ಮೂಲಕದಿ ॥
ಮೇದಿನಿಯಲೀತೆರದ ಪೂರುಷ- ।
ನಾದಪನು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರೇಮದ ।
ಸೋದರನು ಕೇಳವನ ಮಹಿಮೆಯನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೨೩೦ ॥

[ಆರ್ಜವಂ] ನರನೆ ನಿನಗಾರ್ಜವದ ಲಕ್ಷಣ ।
ವರುಹುವೆನು ಮನಗೊಟ್ಟು ಕೇಳೈ ।
ಯಿರುವುದೆರಡನೆ ಹೆಸರು ಸರಳತೆ ಯೆನುತಲೀ ಗುಣಕೆ ॥
ತರಣಿಗಿರುವುದೆ ಭೇದಬುದ್ಧಿಯು ।
ಪುರುಷ ದುಷ್ಟನು ಶಿಷ್ಟನೆಂಬೀ ।
ಪರಿಯನರಿಯದೆ ಬೆಳಕ ಕೊಡುವನು ಸಕಲಲೋಕಕ್ಕೆ ॥ ೨೬೧ ॥

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದಲಿ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಿಲ್ಲಾರ್ಜವವು ಮೆರೆವುದು ।
ಮಾನಿಸುವುದಾಕಾಶ ಜಗಕವಕಾಶ ಸರ್ವತ್ರ ॥
ಪ್ರಾಣಿಯೆಲ್ಲವು ಲೋಕದೊಳಗೆ ಸ- ।
ಮಾನವೆಂದೇ ಭಾವಿಸುವನೈ ।
ಕಾಣುವುದು ಜಗವೆಲ್ಲ ನೆಂಟರಿದೆಂಬ ಭಾವದಲಿ ॥ ೨೬೨ ॥

ನಾನು ನೀನೆಂಬೆರಡು ಭಾವದಿ ।
ಹೀನನವನ್ಯ ಜಗದಿ ಮೈತ್ರ್ಯವು ।
ಕಾಣುವುದು ಮೇಣ್ ಜಗದಿ ನಮ್ರತೆಯವನ ನಿರಿನೊಲು ॥
ಕಾಣವಾತಗೆ ಭೇದಭಾವವು ।
ಮಾನಸದಿ ವಕ್ರತ್ವವಿಲ್ಲೈ ।
ಮಾನಿಸನು ಶಂಕೆಯನು ನೋಡ್ ಕನಸಿನಲಿ ಮನಸಿನಲಿ ॥ ೨೬೩ ॥

ಹುಡುಗನೇರುತ ಕೊಳು ತಾಯಿಯ ।
ತೊಡೆಯೊಳಾಡಲು ಶಂಕೆ ಬರುವುದೆ ।
ಯೆಡೆಬಿಡದಲೆರಡನೆಯ ಭಾವವೆ ಮನದಿ ತೋರದಲಾ ॥
ಜಡಜವರಳಲು ವಾಸ ಬರುವುದು ।
ಅಡಗಿಸಲು ತಾಂ ಬಲ್ಲುದೇನದ ।
ಕೊಡವಿಯಲಿ ಹೊರಗೊಂದು ವೊಳಗೊಂದೆಂಬ ಪರಿಯಿಲ್ಲ ॥ ೨೬೪ ॥

ನರನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳ್ವ ಮೊದಲೇ ।
ಹರಿವುದಲ್ಲವೆ ರಶ್ಮಿತೇಜವು ।
ಧರೆಯೊಳೀಪರಿ ಮನದ ಸರಳತೆ ಮೆರೆವುದವನಲ್ಲಿ ॥
ಬರುವುದೈ ವ್ಯವಹಾರ ತದನಂ- ।
ತರದಿ ಬೆನ್ನಿನ ಹಿಂದೆ ಯುವನಿಗೆ ।
ಯಿರದಲಾ ಚಿಂತನದ ಭಾವವು ಪಾರ್ಥ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೨೬೫ ॥

ನಿರುತವಿರುವುದು ತೃಪ್ತಿ ಮನದಲಿ ।
ಮೆರೆವುದೀಯನುಭವ ನಿರಂತರ- ।
ನಿರದಲಾ ಪರಿಪರಿಯ ಭೇದದ ಭಾವ ಮನದೊಳಗೆ ॥
ತೋರೆಯಬೇಕೀ ಸಂಗತಿಯ ಮ- ।
ತ್ತೆರಡನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯದ ತಾಂ ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಸ ಬೇಕೆಂಬ್ವತೆದ ಭಾವನೆಯು ಬೇಕಿಲ್ಲ ॥ ೨೬೬ ॥

ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಕಾಪಟ್ಯ ತೋರದು ।
ಹುಟ್ಟದೈ ಸಂದಿಗ್ಧಶಬ್ದವು ।
ದುಷ್ಟತನ ಬೇರಿಲ್ಲ ವರ್ತನದಲ್ಲಿ ಯನ್ಯರಲಿ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಮುಟ್ಟಲಾರವು ಕಾರ್ಯವಿಷಯವ ।
ತೊಟ್ಟವೆಂತೊ ಮುಕ್ತತೆಯ ಪಂಚಪ್ರಾಣವೆಂಬಂತೆ ॥ ೨೬೭ ॥

ಸರಳವಮೃತದ ಧಾರೆಯಂದದಿ ।
ಯಿರುವುದಾತನ ಮನ ಧನಂಜಯ ।
ಯಿರುವನೈ ಸದ್ಗುಣಕೆ ಮೂಲಾಧಾರನಾತ ಕಣಾ ॥
ಪುರುಷನಾರೀಪರಿಯಲಾರ್ಜವ- ।
ದಿರುವನೈ ಮೂರ್ತಸ್ವರೂಪನು ।
ಧರೆಯೊಳಾತನೆ ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯಾಗಿಹನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೬೮ ॥

[ಆಚಾರ್ಯೋಪಾಸನಂ] ನರನೆ ಸುಭಟಶಿರೋಮಣಿಯೆ ನಿನ- ।
ಗರುಹುವೆನು ನಾನೀಗ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿಪರಿಯನು ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ।
ನರನ ಭಾಗ್ಯೋದಯಕೆ ಸರ್ವಕೆ ।
ಮೆರೆವುದೈ ನಿಜ ಜನ್ಮಭೂಮಿಯು ಮೂರುಲೋಕದಲಿ ॥ ೨೬೯ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಂಸಾರಶೋಕದಿ ।
ನರಳುತಿಹ ಜೀವನನು ನೋಡೈ ।
ತರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಪರಮಾನಂದಮಂದಿರಕೆ ॥
ಗುರುಚರಣಸೇವಾಪ್ರಕಾರವ- ।
ನರುಹುವೆನು ವಿಸ್ತರದಿ ನಿನಗಾ- ।
ನೀಗಲಿ ನಿನ್ನಯ ಲಕ್ಷ್ಯವೆನ್ನಯ ಭಾಷಣದಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೭೦ ॥

ಜಲವನೆಲ್ಲವ ತನ್ನೊಳಿರುತಿಹ ।
ಜಲಧಿಗರ್ಪಣ ಮಾಡಿ ಗಂಗೆಯು ।
ಜಲಧಿಯಲಿ ತಾನೈಕ್ಯ ಹೊಂದುವ ತೆರದಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಇಳೆಯೊಳಗೆ ಶ್ರುತಿನಿಕರವೆಲ್ಲವು ।
ಮುಳುಗುವುದು ತಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಪದದ- ।
ಲ್ಲೀಳೆಯೊಳೆಲ್ಲವ ಗುರುವಿಗರ್ಪಿಸಬೇಕು ತದ್ವತ್ತು ॥ ೨೭೧ ॥

ಸತಿಯು ಸುಗುಣಳು ತನ್ನ ಗುಣಜೀ- ।
ವಿತವನರ್ಪಿಸುತಿಹಳು ತನ್ನಯ ।
ಪತಿಗೆ ಧರಿಸುತನನ್ಯಭಾವವ ಪತಿಯ ಸೇವೆಯಲಿ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಸಂ- ।
ತತದಿ ಕಾಲಕ್ರಮವ ಮಾಳ್ಪಳು ।
ಮತಿಯುತನು ಕೇಳಾತೆರದಿ ಗುರುಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ॥ ೨೪೨ ॥

ಧರೆಯೊಳಾವನ ಬಾಹ್ಯದೇಹವು ।
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿಯಾಗರ- ।
ವಿರುವುದಾತನ ಮಹಿಮೆಯನು ನಾನೆಂತು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಿನಗಾನು ಬಹುವಿ- ।
ಸ್ತರದಿ ಭಕ್ತಿಯ ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರುವುದದು ನವವಿಧವು ಕೇಳಿದರರಿವರವಸೆಲ್ಲ ॥ ೨೪೩ ॥

[ನವವಿಧಾ ಭಕ್ತಿಃ– ಸ್ಮರಣಂ]
ವಿರಹಿ ಸುಪತಿವ್ರತೆಯು ನಿಜಪತಿ- ।
ಚರಣವನೆ ಮನದಲಿ ನಿರಂತರ ।
ಸ್ಮರಿಸುವಳಲಾ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಾತೆರದಿ ಮಾನವಗೆ ॥
ಗುರುವು ವಾಸಿಸುತಿರುವ ದೇಶವು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮನದೊಳಗೆ ಬರುವುದು ।
ಸ್ಮರಣಪಥದಿಂದಿಡ್ಡವಾಗದು ಪಾರ್ಥ ದೇಶವದು ॥ ೨೪೪ ॥

ಗುರುವು ವಾಸಿಸುತಿರುವ ದಿಶೆಯಿಂ ।
ಬರುವ ಗಾಳಿಯನೆದುರುಗಾಣಿಸಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾದರಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವನು ಮಾಡುವನು ॥
ಗುರು ನಿರಂತರ ತನ್ನ ಮನೆಯಲಿ ।
ಬರಲು ಬೇಕೆಂದಾಶೆ ಹಿಡಿವನು ।
ಮರುಳನಾಗುವನೇನ ಹೇಳಲಿ ಪ್ರೇಮದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥೨೪೫॥

ಗುರುವು ವಾಸಿಪ ದಿಶೆಯೆದುರೆ ಹೊರ ।
ಬರುವುದೈ ಬಾಯಿಂದ ಶಬ್ದವು ।
ಸರಸ ತೋರ್ಪುದದನ್ಯ ಶಬ್ದವು ವಿರಸವಾಗುವುದು ॥
ಮರಳಿ ನಿಜಜೀವವ ನಿರಂತರ ।
ಗುರುಗೃಹದಿ ತಾನೊತ್ತೆಯಿಡುವನು ।
ಕರುವ ಹೋಕಟ್ಟಿದರೆ ಹಗ್ಗದಿ ಕೊಲನೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೪೬ ॥

ಕರುವು ತಾಯಿಯ ಹಂಬಲಿಸುತಲೆ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ದೇಹಮಾತ್ರದಿ ।
ತೊರಗೆ ಮನನಾಕಳಿನ ಮೇಲಿಹುದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥

ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯ ಧರಿಸಿ ಶಿರದ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದಾತನ ದೇಹವೂರ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದಾತನ ಮನವು ಗುರುಚರಣದಲಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೪೭ ॥

ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯ ಕೊರಡ ಕೊರಳಿಂ ।
ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವುದೆಂತು ನಿಜಗುರು- ।
ಚರಣವಿರಹದಿ ಕ್ಷಣವೆ ಯುಗಸಮವಾಗಿ ತೋರುವುದು ॥
ಗುರುನಿವಾಸದ ಗ್ರಾಮದಿಂದಲಿ ।
ಪುರುಷನವನಲಿ ಬಂದರಥವಾ ।
ಗುರುವು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಲು ತನ್ನೂರಿಂಗೆ ಬರಲವಗೆ ॥ ೨೪೮ ॥

ಹರುಷವಾಗುವುದೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ನರಗೆ ಮರಣೋನ್ಮುಖಗೆ ಬೇಗದಿ ।
ಭರದಿ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯ ದೊರಕಿದ ತೆರದೊಳಾಗುವುದು ॥
ಸೊರಗಿ ಬಾಡಿದ ಮೊಳಕೆಗಮೃತವ ।
ಸುರಿಸಿದರೆ ಲವಲವಿಕೆ ಯೇರುವ ।
ತೆರದಿ ಬಾವಿಯ ಮೀನಿಗೀಸಲು ಕಡಲು ಸಿಕ್ಕಂತೆ ॥ ೨೪೯ ॥

ಹುಟ್ಟು ನಿರ್ಧನನಿಂಗೆ ಚಿನ್ನದ ।
ಬಿಟ್ಟ ಕೈವಶವಾದ ಪರಿಯಲಿ ।
ಹುಟ್ಟುಕುರುಡಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಯೇಕಾಯೇಕಿ ಬಂದಂತೆ ॥
ಹುಟ್ಟುತಿರುಕನಿಗೊಂದೆ ನಿಮಿಷದಿ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸುರಪನ ಪದವಿ ದೊರಕಲು ।
ಯೆಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಹರ್ಷವಾಗುವ ತೆರದೊಳಾತನಿಗೆ ॥ ೨೫೦ ॥

ಗುರುಕುಲದ ವಾರ್ತೆಯನು ಕೇಳುತ ।
ಹರುಷವತಿಶಯವಾಗುವುದಲಾ ।
ಭರದೊಳಾಕಾಶಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುವನೆಂದು ಯೋಚಿಪನು ॥
ಗುರುಕುಲದ ಸೇವೆಯಲಿ ಯಾರೀ- ।
ತೆರದಿ ತತ್ಪರನಿಹನೊ ಕೇಳಾ- ।
ನರನ ಮನೆಯಲಿ ಜ್ಞಾನ ಕಿಂಕರವಾಗಿ ತಿರುಗುವುದು ॥ ೨೫೧ ॥

[ಅರ್ಚನಂ] ನರನು ಸ್ವಾಂತಃಕರಣಪ್ರೇಮದ ।
ಭರದಿ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿ ಹೃದಯದೊ- ।
ಳಿರಿಸಿ ಧ್ಯಾನೋಪಾಸನೆಯ ಮಾಡುವುದು ಸಂತತದಿ ॥
ನರನ ಪಾವನಶುದ್ಧಹೃದಯವೆ ।
ಮೆರೆವುದೈ ದೇವಾಲಯದ ಪರಿ ।
ಯಿರಿಸಿ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಯೆಂಬಾರಾಧ್ಯದೇವತೆಯ ॥ ೨೫೨ ॥

ಮರಳಿ ನಿಜಭಾವನೆಯೊಳಾತನೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗುತ ।
ವಿರಚಿಸುವನೈ ಪೂಜೆಯನು ತದ್ಧೃದಯುಮಂದಿರದಿ ॥
ನರಸು ಕಿಂಪಾ ಜ್ಞಾನರೂಪದ ।
ಸರಳ ತಳಹದಿಯುಪರಿ ಪರಮಾ- ।
ದರದಿ ಪರಮಾನಂದದೇವಾಲಯವ ಕಟ್ಟುವನು ॥ ೨೫೩ ॥

ಚರದಲಾ ದೇವಾಲಯದ ವೊಳ- ।
ಗಿರಿಸುವನು ಸದ್ಗುರುಸ್ವರೂಪದ ।
ಹರನ ಲಿಂಗವ ಸುರಿಸುವನು ಧ್ಯಾನಾಮೃತದ ಧಾರೆ ॥
ಮರಳಿ ಬೋಧದ ತರಣಿಯುದಯಕೆ ।
ಬರಲು ಬುದ್ಧಿಸರೋವರದಲಾ ।
ಅರುಳುವುವು ಕೇಳೆಂಟು ಸಾತ್ವಿಕಭಾವಕಮಲಗಳು ॥೨೫೪॥

ಹರಿಯುತೀಕಮಲಂಗಳನು ಶಂ- ।
ಕರಸ್ವರೂಪದ ಗುರುವಿಗರ್ಪಿಸಿ ।
ಭರದಲುತ್ತಮವೇಳೆ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಹರಗೆಸುತ ॥
ಉರಿಸುತಿಹನಭಿಮಾನಧೂಪವ ।
ನಿರುತ ಸದ್ಗುರುರೂಪಶಂಕರ- ।
ಗಿರದೆ ಜ್ಞಾನಾರತಿಯ ಬೆಳಗುವನೇಕಭಾವದಲಿ ॥ ೨೫೫ ॥

ಗುರುಚರಣದೊಳಗೈಕ್ಯ ಪಡೆವುದು ।
ಗುರುವಿಗಿದು ನೈವೇದ್ಯವೆಂಪಾ- ।
ದರದಿ ಪೂಜಾವಿಧಿಯನೀತೆರದಿಂದ ಮಾಡುವನು ॥
ಗುರುವೆ ಶಂಕರನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾತನನೆ ತುತಿಸನು
ಮೆರೆವುದೀಪರಿಯರ್ಚನೆಯ ಲಕ್ಷಣವು ತಿಳಿಯುವುದು ॥೨೫೬॥

[**ಸಖ್ಯಂ**] ಗುರುವು ನಿಜಪತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ।
ವಿರಚಿಸುತ ಬೇವವನೆ ಶಯ್ಯೆಯ ।
ಗುರುವಿನುಪಭೋಗವನು ಕೊಳುವನು ಸತಿಯ ತೆರದಿಂದ ॥
ಧರೆಯೊಳೀಪರಿ ಪ್ರೇಮಯೋಗದಿ ।
ಧರಿಸುವನು ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಕೌತುಕ ।
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿ ಪಾಲ್ಗಡಲೆಂತ ಮನ್ನಿಪನು ॥ ೨೫೭ ॥

ಗುರುಚರಣಭಜನದಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ।
ಹರುಷಸುಖವೇ ಶೇಷಶಯ್ಯೆಯು ।
ಗುರುವೆ ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣು ಮಲಗಿಹನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ ॥
ಮರಳಿ ಗುರುವಿನ ಚರಣವೊತ್ತುತ ।
ಸಿರಿಯು ತಾನಾಗುವನು ತಾನೇ ।
ಗರುಡನಾಗುತ ಕರಗಳನು ಜೋಡಿಸುತ ನಿಲ್ಲುವನು ॥ ೨೫೮ ॥

ಮರಳಿ ತಾನಾಗುವನು ನಾಭಿಯ ।
ಹೊರಗೆ ಬಂದಿಹ ಸರಸಿಜಾಸನ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಗುರುವಿಷ್ಣುಪ್ರೇಮದ ಸುಖವ ಭೋಗಿಪನು ॥
ಗುರುವು ತಾಯಿಹನೆಂದು ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಶರಣಿ ಮನದೊಳು ಕಲ್ಪಿಸುತಲಾ ।
ಸುರಸಸುಪಿಸ್ತನಪಾನದಿಂದುರೆ ಹರ್ಷ ತಾಳುವನು ॥ ೨೫೯ ॥

ಜ್ಞಾನವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಛಾಯಾ- ।
ಸ್ಥಾನದಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿರುವ ಗುರು ।
ಧೇನು ವೆನುತಲಿ ತಾನು ಕರುವಾಗುವನು ಹಿಂಬದಿಗೆ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಗುರುಕರುಣೆಯುಂ- ।
ಭೋನಿಧಿಯ ವೊಳಗಾಡುತಿರುತಿಹ ।
ಮೀನು ತಾನಾಗುತ್ತ ವಿಹರಿಪನವನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥ ೨೬೦ ॥

ಗುರುಕೃಪಾಮೃತವೃಷ್ಟಿ ಸುರಿವುದು ।
ಯಿರುವೆ ತಾನಂಕುರವು ಯೆಂದೀ- ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಂಕಲ್ಪತೆರೆಗಳು ಬರುವುವವನೊಳಗೆ ॥
ಇರುವುದೆಂತಾ ಪ್ರೇಮನಿರುಪಮ- ।
ವರುಹಲೆನಗಪದಳವು ಮೆರೆವನು ।
ಮರಿಯ ರೂಪದಿ ಪಕ್ಷಚಕ್ಷುಗಳಿಲ್ಲದಲೆ ನೋಡೆ ॥ ೨೬೧ ॥

ಗುರುವು ಪಕ್ಷಿಣಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ।
ಯಿರುವುದೇನಾ ಚಂಚುವಿನಲದ ।
ಹರುಷದಿಂ ಗುರುಮುಖದೊಳಂಗೀಕರಿಸಿ ಗ್ರಹಿಸುವನು ॥
ಗುರುವೆ ತಾರಕನೆಂದು ಮನದೊಳ- ।
ಗರಿತು ಹಿಂದಿನ ಕಟ್ಟ ಹಿಡಿವನು ।
ಗುರುಚರಣಧ್ಯಾನದಲಿ ಹರ್ಷದ ತೆರೆಗಳೇಳುವುವು ॥ ೨೬೨ ॥

ಬರಲು ಚಂದ್ರೋದಯವು ಕಡಲಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ತರಂಗವೇಳ್ವವು ।
ಭರತಿಯಲಿ ನಾಗರವು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಬರುತಿಹುದು ॥
ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಹರ್ಷ ತೆರೆಗಳು ।
ಒರುತ ದೇಹದಿ ಹರ್ಷವೇಳುವು- ।
ದರುಹಲೆಂತೀವಿಸ್ತರವ ನಾ ಶಬ್ದಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ೨೬೩ ॥

ಧರಿಸಿ ಸದ್ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಹೃದಯದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಧ್ಯಾನದಲಿ ಸದ್ಗುರು- ।
ಚರಣಸುಖದನುಭವವ ಭೋಗಿಸುತಿರುವನೆಡೆಬಿಡದೆ ॥
ಮರಳಿ ಶ್ರೀಗುರುವರನ ಸೇವೆಯು ।
ಹೊರಗಿನಿಂದವನೆಂತು ಮಾಳ್ಪನು ।
ಪರಿಯ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಪೆ ಕೇಳ್ವುದು ಸಜ್ಜನರು ತಿಳಿಯೆ ॥೨೬೪॥

[ದಾಸ್ಯಂ] ಬರುವುದೀ ನಿರ್ಧಾರ ಮನದಲಿ ।
ಗುರುವಿನುತ್ತಮ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ ।
ದೊರಕಿಸುವೆ ನಾ ಗುರುಪ್ರಸಾದವ ಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ॥
ಗುರುವು ಹರ್ಷದ ಭರದೊಳೆನ್ನನು ।
ಹರಸಿ ಕೇಳಲು ಬೇಕು ಶಿಷ್ಯನೆ ।
ವರವ ಬೇಡೈ ನಿನಗೆ ನಾನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿಹೆನು ॥ ೨೬೫ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಶುದ್ಧಸೇವೆಯು ।
ಭರದಿ ನಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನೀಪರಿ ।
ಗುರುವೆ ನಾನಾಗುವೆನು ನಿನ್ನಯ ಸಕಲಪರಿವಾರ ॥
ಇರುವುದೇನೈ ವಸ್ತು ಜಗದಲಿ ।
ನಿರುತ ನಿನ್ನುಪಯೋಗಕಾಂ ಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ನೆರೆ ಯಾಗುವೆನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥೨೬೬॥

ವರವನೀಪರಿ ಬೇಡಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಗುರುವೆನಗೆ ಸಂಮತಿಯ ಕೊಡುವನು ।
ಹರುಷದಿಂ ನಾ ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳಾಗಿ ಸೇವಿಪೆನು ॥
ಧರೆಯೊಳೇನೇನಿಹುದೊ ಸದ್ಗುರು- ।
ವರನ ಸೇವೆಗೆ ಯೋಗ್ಯಸಾಧನ ।
ಧರಿಸಿ ನಾನಾರೂಪ ಗುರುವಿನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವೆನು ॥೨೬೭॥

ಗುರುವು ಪುಷ್ಕಳ ಭಕ್ತವೃಂದ- ।
ಕ್ಕಿರುವನಲ್ಲವೆ ತಾಯಿಯಾದರು ।
ಗುರುಕೃಪೆಗೆ ನಾನಾಶೆ ಹಾಕುತಲೊಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನು ॥
ಗುರುವು ನನಗೊಬ್ಬಗೆನೆ ತಾಯಿಯು ।
ಯಿರುವನೆನುತಲಿ ಯೆನಿಸಿ ಕೊಳುವೆನು ।
ಗುರುವಿಗೆನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಹೆಚ್ಚುತ ಮಾಳ್ಪೆ ಮರುಳನನು ॥೨೬೮॥

ಗುರುವೆ ನನ್ನನೆ ವರಿಸುತೆರಡನೆ- ।
ತರಣಿಗಳ ಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಳ್ಪೆನು ।
ಧರೆಯೊಳೀತೆರದೇಕಪತ್ನೀವ್ರತವ ಹೆಚ್ಚುವೆನು ॥
ಗುರುವು ನನ್ನಲಿ ಲೋಭ ಮಾಡುತ ।
ನಿರುತವೆನ್ನ ಪ್ರೇಮವಾಶದೊ- ।
ಳಿರುವ ತೆರದಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರಸಂನ್ಯಾಸವನು ಹೆಚ್ಚುವೆನು ॥ ೨೬೯ ॥

ಬೀಸಲೇನೈ ಗಾಳಿ ಸುತ್ತಲು ।
ಸೂಸುತಿಹುದಾಕಾಶದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಲೇಸಿನಿಂದಾತೆರದಿ ಗುರುಕೃಪೆಗಾನೆ ಸುತ್ತುವೆನು ॥
ತೋಷದಿಂ ನಾ ಪೇಳ್ವೆನೆನ್ನ ವಿ- ।
ಶೇಷ ಗುರುಸೇವಾಖ್ಯವೊಡೆತಿಗೆ ।
ಭೂಷಣವ ತೊಡಿಸುವೆನು ಸದುಣದಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ ॥ ೨೭೦ ॥

ಎನ್ನ ಹೊರತನ್ಯರಿಗೆ ಸದ್ಗುರು- ।
ರನ್ನಲಾಭವು ದೊರೆಯಲಾಗದು ।
ಯೆನ್ನತೀಪರಿ ಯತ್ನಮಾಡುವೆ ಸಂತಸದೊಳಾನು ॥
ಮುನ್ನ ಸದ್ಗುರುಸ್ನೇಹವೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಯೆನ್ನ ದೇಹದ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವೆ ।
ನೆನ್ನುತವ ಪರಿಪರಿಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳಲಿ ತೇಲುವನು ॥ ೨೭೧ ॥

ಗುರುವಿಗಾಲಯವಾಗಿ ನಾನಾ- ।
ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ಬಹುತರ- ।
ಪರತೆಯನು ತೋರಿಸುವ ದಾಸನೆನುತ್ತ ಮೆರೆಯುವೆನು ॥
ಗುರುವು ನಿತ್ಯದಿ ದಾಟುತಿಹ ಮನೆ- ।
ಗಿರುವೆ ನಾ ಹೊಸ್ತಿಲವ ರೂಪದಿ ।
ನಿರುತ ಸದ್ಗುರುಚರಣ ತಗಲುವ ಭಾಗ್ಯ ಭೋಗಿಪೆನು ॥ ೨೭೨ ॥

ಗುರುಗೃಹದಿ ನಾ ದ್ವಾರಪಾಲಕ- ।
ನಿರುವೆನಥವಾ ದ್ವಾರವಾಗುವೆ ।
ಗುರುಚರಣದಲಿ ನಾನು ಪಾದುಕೆಯಾಗಿ ಮೆರೆಯುವೆನು ॥
ಗುರುಚರಣವಾಭರಣ ನಾನಾ- ।
ಗಿರುವೆ ಸುಖಸಂತೋಷದಿಂದಲಿ ।
ನಿರುತವಾಘೂಳಿಯಲಿ ನಾನು ಪವಿತ್ರನಾಗುವೆನು ॥ ೨೭೩ ॥

ಛತ್ರಚಾಮರವಾಗಿ ಗುರುವಿಗೆ ।
ನಿತ್ಯದಲಿ ನಾಸವುಗಳನು ಬೀ- ।
ಸುತ್ತಿರುವೆ ನಡೆಯಲಿಕೆ ಗುರುವಿಗೆ ಹಾದಿಯಾಗುವೆನು ॥
ಭೃತ್ಯನಾಗುವೆ ನಾನು ಗುರುವಿನ ।
ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ದೇಹ ರಕ್ಷಿಪೆ ।
ಹಸ್ತಗಳನೀಯುತ್ತ ಗುರುವಿನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವೆನು ॥ ೨೭೪ ॥

ಗುರುವರನ ಸಂಮುಖದೊಳೋಡುವ ।
ಪರಮಭೃತ್ಯನು ನಾನೆನಿಸುವೆನು ।
ಗುರುವಿನೆದುರಿಗೆ ಹಿಡಿದು ತೀರ್ಥದ ಗಿಂಡಿ ಕೊಡುವೆನು ॥
ಗುರುವರಗೆ ಬಾಯ್ಮುಕ್ಕಳಿಸುವರೆ ।
ಬರುವ ನೀರಾಗುವೆನು ನಾನೇ ।
ಮರಳಿ ನೀರುಗುಳುವರೆ ನಾನೇ ಪಾತ್ರನಾಗುವೆನು ॥೨೭೫॥

ಗುರುವರನ ಹಸಿಬೆಯನು ಹೆಗಲೊಳ- ।
ಗಿರಿಸಿ ತಿರುಗುವೆ ಗುರುಸಮೀಪದಿ ।
ಮರಳಿ ತೈಲಾಭ್ಯಂಗ ನಾನಾಗುವೆನು ಗುರುವಿಂಗೆ ॥
ಗುರುವಿನಾಸನವುಡಿಗೆತೊಡಿಗೆಗ- ।
ಳರಿವೆಹಚ್ಚಡಚಂದನಾದಿಗ- ।
ಳಿರದೆ ನಾನು ಮಹೋಪಚಾರಗಳೆಲ್ಲವಾಗುವೆನು ॥ ೨೭೬ ॥

ಅಡಿಗೆಯನು ನಾ ಮಾಡಿ ಗುರುವಿಗೆ ।
ಒಡಿಸುವೆನು ಪಕ್ವಾನ್ನಗಳ ನಾ- ।
ನೊಡನೆ ನೀವಾಳಿಸುವೆನಾತ್ಮತ್ವದಲಿ ಗುರುವರನ ॥
ಬಡಿಸಲೆಲೆಯಲಿ ಭೋಜನವ ನಾ ।
ಸಡಗರದಿ ಪಂಕ್ತಿಯಲಿಯುಣುವೆನು ।
ಕೊಡುವೆ ಭೋಜನವಾದನಂತರ ವೀಳ್ಯವನು ನಾನೆ ॥೨೭೭॥

[ಪಾದಸೇವನಂ] ಗುರುವಿನೆಂಜಲ ನಾನೆ ಒಳಿಸುವೆ ।
ಗುರುವರನ ಶಯ್ಯೆಯನು ಹಾಕುವೆ ।
ಗುರುವರನ ಪಾದಗಳನೊತ್ತುತ ಸೇವೆ ಮಾಡುವೆನು ॥
ಮರಳಿ ಸಿಂಹಾಸನವು ನಾನಾ- ।
ಗುರುವಿಗಾಗುವೆನೆನ್ನ ಮೇಲೆಯೆ ।
ಗುರುವಿಗಾರೋಹಣವು ದೊರೆಯಲಿ ಯೆನ್ನ ರೂಪದಲಿ ॥ ೨೭೮ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀತೆರದಿ ಸದ್ಗುರು- ।
ವರನ ಸೇವಾಲಾಭ ಸಂತತ ।
ದೊರೆಯಲೆನುತಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವನೈ ಭಕ್ತ ಸಂತತದಿ ॥
[ಶ್ರವಣಂ] ಧರೆಯೊಳಾವ ಚಮತ್ಕೃತಿಯ ಕಡೆ- ।
ಗಿರುವುದೈ ಗುರುವರನ ಲಕ್ಷ್ಯವು ।
ಬರಲಿಯೆನಗಾರೂಪ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಚಮತ್ಕೃತಿಯ ॥೨೭೯॥

ಗುರುವರನ ಕರ್ಣಾಂಗಣದಿ ಬರು- ।
ಬರುವ ಶಬ್ದದ ವೃಂದವಗಣಿತ ।
ಧರೆಯೊಳಾನಾಗುವೆನು ಗುರುಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದ ಥಳ ನಾನು ॥

ಗುರುವರನ ನೇತ್ರದ ಕಟಾಕ್ಷವು ।
ತಿರುಗುತಿಹುದೋ ಯಾವ ರೂಪದಿ ।
ಧರೆಯೊಳಾನಾಗುವೆನು ತ್ರಿಜಗದ ರೂಪವೆಲ್ಲವದು ॥ ೨೮೦ ॥

ಗುರುವರನ ನಾಲಿಗೆಗೆ ರುಚಿಕರ- ।
ವಿರುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ನಾನಾ- ।
ಗಿರುವೆ ಪರಿಮಳರೂಪದಲಿ ಮೂಗಿನಲಿ ಸೇರುವೆನು ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಬಾಹ್ಯದ ।
ಗುರುವರನ ಸೇವೆಯನು ಮಾಡುತ ।
ನಿರುತ ನಾನಾವಸ್ತುರೂಪದಿ ಗುರುವ ವ್ಯಾಪಿಸುವೆ ॥ ೨೮೧ ॥

ಜೀವ ದೇಹದೊಳಿರುವನಕ ಗುರು- ।
ಸೇವೆ ದೊರೆಯಲಿ ನಿರುತವೆಂದೀ- ।
ಭಾವನೆಯ ಯೋಚಿಪನು ಮನದಲಿ ಗುರುಚರಣಭಕ್ತ ॥
ಈವಿಧದಿ ಜ್ಞಾನೇಶನೆಂದನು ।
ಭಾವಿಕರಿಗಾಶ್ರೋತೃಜನರಿಗೆ ।
ಭೂವಲಯದಲಿ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನವಿಹುದು ಗುರುಭಕ್ತಿ ॥ ೨೮೨ ॥

[ಆತ್ಮನಿವೇದನಂ] ಮರಣ ದೇಹಕೆ ಬರಲು ತದನಂ- ।
ತರದಿ ಬುದ್ಧಿಯು ಸೇವೆಯಾಸ್ಥೆಯ ।
ಧರಿಸುವುದಲಾ ಚಿತ್ರವಿಹುದೀಪರಿ ಜಗತ್ತಯದಿ ॥
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತನೀಪರಿ ।
ಯರುಹುವನು ಮನದೊಳಗೆ ಕೇಳಿರಿ ।
ಗುರುಚರಣ ತಗಲುವ ನೆಲದಲೇ ಜೀಳಲೀದೇಹ ॥ ೨೮೩ ॥

ಸುಟ್ಟು ದೇಹವು ಬೂದಿಯಾಗಲು ।
ಥಟ್ಟನಾದೇಹದ ವಿಭೂತಿಯು ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಗುರುಚರಣವೆಲ್ಲಿಹುದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದು ॥
ನಷ್ಟವಾದ ಶರೀರದೊಳಗವ- ।
ಶಿಷ್ಟ ನೀರಿನ ಭಾಗ ನೀರಿಗೆ ।
ಮುಟ್ಟುವುದು ಗುರುಚರಣ ಸ್ಪರ್ಶವನೆಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದೊ ॥೨೮೪॥

ಮರಳಿ ದೇಹದ ತತ್ತ್ವ ತೇಜವು ।
ಬರುತ ತೇಜದಿ ಸೇರ್ವುದೆಂತೆನೆ ।
ಗುರುವರನಿಗಾರತಿಯ ಬೆಳಗುವ ತೇಜದಲಿ ನೋಡೆ ॥
ತಿರಿಗಿ ಯಥವಾ ಗುರುವರನ ಮುಂ- ।
ದಿರದಿ ಬೆಳಗುವ ದೀಪದೊಳಗದು ।
ಬರುತ ಸೇರ್ವುದು ಚೋದ್ಯವಿದನೇನೆಂತ ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೨೮೫ ॥

ನರಶರೀರದ ಪ್ರಾಣವಾಯುಗ- ।
ಳಿರದೆ ಉಯುಹೊಂದುವ್ರವ್ರ ಶ್ರೀಗುರು- ।
ವರನ ಮೈಯಲಿ ಬೀಸುತಿರುತಿಹ ವಾಯುವಿಲಿ ನೋಡೆ ॥
ತಿರಿಗಿ ಕೇಳಾಕಾಶಭಾಗವ್ರ ।
ಗುರುವರನು ಪರಿವಾರಸಹಿತಲಿ ।
ಯಿರುವನೆಲ್ಲಿಯೊ ನೋರ್ವ್ರದಲ್ಲಿಯೆ ಗಗನತತ್ತ್ವದಲಿ ॥ ೨೮೬ ॥

ಜೀವ ದೇಹದೊಳಿರಲಿ ಯಥವಾ ।
ಜೀವ ದೇಹವ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಿ ।
ಯಾವಗಂ ಶ್ರೀಗುರುವರನ ಸೇವೆಯನೆ ಮಾಡುವ್ರದು ॥
ಭಾವಿಸುತಲೀ ತೆರದೊಳಸ್ಯರ ।
ಸೇವೆಯಿಂ ಗುರುವರನ ತಪ್ಪಿಸಿ ।
ಭೂವಲಯದಲಿ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯ ಮುಂದೆ ಮಾಡುವನು ॥ ೨೮೭ ॥

ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ನಾ ತ- ।
ತ್ಪರನಿರುವೆನೈ ಕಲ್ಪಕಲ್ಪದಿ ।
ಧರಿಸುತೀ ನಿರ್ಧಾರ ಮನದಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುವನು ॥
ಇರುಳು ಹಗಲೆನ್ನದಲೆ ಸಂತತ ।
ಕೊರತೆಕುಂದುಗಳನ್ನು ಮನದಲಿ ।
ತರದೆ ಯೊಂದೇಸವನೆ ಗುರುಸೇವೆಯನು ಮಾಡುವನು ॥ ೨೮೮ ॥

ಗುರುವು ಮೇಣಾಜ್ಞೆಯನು ಕೊಟ್ಟರೆ ।
ಸ್ಫುರಣವೇರುವ್ರದವಗೆ ಮನದು- ।
ಳ್ಳಿರುವ್ರದೊಂದೇ ಬೆರಳು ನೋಡಾಕಾಶ ಮುಟ್ಟುವರೆ ॥
ಅರೆನಿಮಿಷದಲ್ಲೋವನೇ ಗುರು- ।
ವರನು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಳ್ಪನು ।
ಭರದಿ ಮನ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಮುಂದೋಡುವ್ರದು ದೇಹವದು ॥ ೨೮೯ ॥

ಮರಳಿ ಗುರುಸೇವೆಚ್ಛೆ ಮನದೊಡ- ।
ನಿರದೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಮಾಡುವ್ರದು ಹಿಂ- ।
ದಿರಿಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೋಡುವ್ರದು ವರ್ಣಿಸುವ್ರದೇತಿದನು ॥
ಶರಣಿ ತನ್ನಯ ಜೀವವ ಶ್ರೀ- ।
ಗುರುವರನ ಲೀಲಾಚಮತ್ಕೃತಿ- ।
ಗಿರದೆ ನೀವಾಳಿಸುತ ಪರಮಾನಂದ ತಾಳುವನು ॥ ೨೯೦ ॥

ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ಕೃಶನಾ- ।
ಗಿರುತ ಪ್ರೇಮದಿ ಪುಷ್ಟನಾಗುವ ।
ಗುರುವಿನಾಜ್ಞಾಸ್ಥಾನ ತಾನಾಗುವನು ನೋಡಿದಿಂತಾ ॥
ಗುರುಕುಲದ ಯೋಗದಲಿ ನಿಜಕುಲ- ।
ಕಿರುವ್ರದೈ ಭೂಷಣವೆನುತಲೀ- ।
ಪರಿಯ ಭಾವದಿ ಮನದಿ ಹಿಗ್ಗುವನವನು ಸಂತಸದಿ ॥ ೨೯೧ ॥

ಇರುವರೈ ಗುರುಬಂಧುಗಳು ಬಹು- ।
ಪರಿಯಲಾತಗೆ ಪೂಜ್ಯರೆಂದೇ ।
ಯರಿತು ಸೌಜನ್ಯದಲಿ ವರ್ತಿಪನವರೊಡನೆ ನಿರುತ ॥
ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ಸಂತತ- ।
ವಿರುವ್ರದಾತಗೆ ವ್ಯಸನ ನೋಡಲು ।
ಗುರುಪರಂಪರೆ ಕೊಟ್ಟ ಧರ್ಮವೆ ಶಾಸ್ತ್ರಮಾರ್ಗವದು ॥ ೨೯೨ ॥

ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮವು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಗುರುಚರಣಸೇವೆಂಬು ।
ತತ್ತ್ವ ನೋಡಲು ಗುರುವೆ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಗುರುವೆ ದೈವತವ್ರ ॥
ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯು ಗುರುವೆ ಮತ್ತಾ- ।
ಹೆತ್ತತಂದೆಯು ಗುರುವೆ ಗುರುವಿನ ।
ಹೊರ್ತು ಜಗದೊಳಗನ್ಯ ತತ್ತ್ವವನರಿಯಲಾರನಲಾ ॥ ೨೯೩ ॥

ಧರೆಯಲಿ ಗುರುದ್ವಾರವೊಂದೇ ।
ಯಿರುವ್ರದವನಿಗೆ ಸಕಲಸಾರವ್ರ ।
ಗುರುಚರಣಸೇವಕರು ಬಂಧುಗಳೆಂತ ಭಾವಿಸನು ॥
[**ಕೀರ್ತನಂ**] ನಿರುತ ರಾತ್ರಿಂದಿವದಿ ಶ್ರೀಗುರು- ।
ವರನ ನಾಮೋಚ್ಚಾರ ಮಾಳ್ಪನು ।
ಗುರುವಚನ ಹೊರತನ್ಯ ವಿಷಯವ ಮುಟ್ಟಲಾರನಲಾ ॥ ೨೯೪

[**ವಂದನಂ**] ಧರೆಯೊಳಗೆ ಗುರುವರನ ಪದಮು- ।
ಟ್ಟಿರುವ ನೀರದು ಯಾವ್ರದಾಗಲಿ ।
ಪರಮಪಾವನತೀರ್ಥರಾಶಿ ಯೆನುತ್ತ ನಂಬುವನು ॥
ಪರಮಪಾವನ ಮೂರುಜಗದೊಳ- ।
ಗಿರುವ ತೀರ್ಥವನೆಲ್ಲವದರಲಿ ।
ತರುವನೈ ಯಾತ್ರಾಭಿಲಾಷದೊಳೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೨೯೫ ॥

ಗುರುವರನ ಬಾಯಿಂಜಲವನಿಗೆ ।
ದೊರೆಯೆ ಸಹಜದಿ ಯದನೆ ತಿಳಿವನು ।
ಗುರುಪ್ರಸಾದವೆನುತ್ತ ಕುಣಿವನು ಸೌಖ್ಯಭರದಿಂದ ॥
ಇರುವ್ರದದುವೆ ಸಮಾಧಿಸುಖದಿಂ ।
ಹಿರಿದು ಕೇಳಾತನಿಗೆ ನೋಡೈ ।
ಗುರುವ್ರ ಹಾದಿಯ ನಡೆಯಲೇಳುವ ಪದರಜಃಕಣವ ॥ ೨೯೬ ।

ಧರಿಸುವನು ಪುಸ್ತಕದೊಳಾತನು ।
ದೊರೆಯಲದು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲಾ- ।
ಗಿರುವದೆನುತಲಿ ಮೋಕ್ಷಸುಖವನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವನಲಾ ॥
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿಮಹಿಮೆಯು ।
ನರುಹಲಾನಿನ್ನೆಷ್ಟು ಪರಿಯಲಿ ।
ಹೊರಗೆ ಸೂಸಲು ಭಕ್ತಿಝರಿ ಯಾಕಾವ್ಯನದಿಯಾಯ್ತು ॥ ೧೯೭ ॥

ಇರಲು ಸದ್ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಚ್ಛೆಯು ।
ಬರಲು ಗುರುಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕೌತುಕ ।
ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯು ಹೊರತು ಬೇರಿರುವ ವಿಷಯದಲಿ ॥
ಬರುವುದೆಂತಭಿರುಚಿಯು ಕೇಳೀ- ।
ಪರಿಯ ಗುರುಭಕ್ತನು ವಿಶೇಷದೊ- ।
ಳಿರುವನಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಾಗರ ಜ್ಞಾನಕಾಭರಣ ॥ ೧೯೮ ॥

ಗುರುಚರಣಸೇವಕನೆ ದೇವನು ।
ಯಿರುವುದಾತನ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನವು ।
ಯಿರುವುದೆಲ್ಲೀ ಭಕ್ತಿ ಗುರುವಿಲಿ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಇರುವುದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನರಾಶಿಯು ।
ಹರಿದು ಮೂಜಗ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ।
ಪರಿಯಲಾತನೊಳಿರುವುದೈ ನೋಡಲಿಕೆ ಜ್ಞಾನವದು ॥೧೯೯॥

ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ಕೇಳೀ- ।
ತೆರದಲುತ್ಕಂಠಾತಿರೇಕವು ।
ಮೆರೆವುದೆಂದೀತೆರದಿ ನಿರುಪಮವರ್ಣನೆಯ ಕೊಟ್ಟೆ ॥
ಒರೆತನದಿ ನಾನೆನ್ನ ದೋಷವ- ।
ನರುಹಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವೆ- ।
ನಿರುವೆ ನಾನೆಂತೆನುತ ನಿರ್ಲಜ್ಜೆಯಲಿ ಪೇಳುವೆನು ॥ ೨೦೦ ॥

ಕರಗಳಿದ್ದರು ಸೇವೆಗವು ಸೊ- ।
ಟ್ಟಿರುವುವೈ ನಿಜ ನೇತ್ರವಿದ್ದರು ।
ಕುರುಡ ನಾನಾಗಿರುವೆ ಶ್ರೀಗುರುವರನ ಭಜನೆಯಲಿ ॥
ಚರಣವಿದ್ದರದೇನು ಶ್ರೀಗುರು- ।
ವರನ ಸೇವೆಗೆ ಹೆಳವನಿಂ ನಾ ।
ಕಿರಿಹೆಳವನೈ ನಾಲಿಗೆಯು ಮೇಣಿದ್ದರೇನು ಫಲ ॥ ೨೦೧ ॥

ಗುರುವರನ ಗುಣವರ್ಣನೆಗೆ ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ಮೂಕನಭಾಗ್ಯವೆನ್ನದು ।
ಬರುತ ನಾನಾಲಸ್ಯಪಂಕದಿ ಸಿಲುಕಿ ಬಿದ್ದಿಹೆನು ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀದೋಷರಾಶಿಗ- ।
ಳಿರುವುದಾದರು ಯೆನ್ನ ಶ್ರೀಗುರು ।
ಜರಿದೆ ಯುದರಂಭರಿಯೆನೆನ್ನನು ಪೋಷಿಸುವನಲ್ಲೈ ॥ ೨೦೨ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಭಕ್ತಿಯೆನ್ನಲಿ ।
ಬರಲು ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆಯಿರುವುದು ।
ಯಿರುವುದದು ಕಾರಣವು ದೇಹದ ಪೋಷಣಕೆ ತಿಳಿಯೈ ॥
ಗುರುವೆ ನಾನೀಪರಿಯ ವಿಷಯಾಂ- ।
ತರವ ಮಾಡುತ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ।
ಭರದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ಕ್ಷಮಿಸೈ ಮೂಢಭಾಷಣವ ॥ ೨೦೩ ॥

ಗುರುವೆ ತವ ಪದಸೇವೆಯಿಂಗೀ- ।
ಕರಿಸುವೆನು ನನಗಭಯ ಕರುಣಿಪು- ।
ದರುಹುವೆನು ಗೀತಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ ಕನ್ನಡದಿ ತಿಳಿಯೈ ॥
ಹರಿಯು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಧರಿಸಿದಾತನು ಭೂತಭಾರವ ।
ನರನ ವೇಷದಿ ಬಂದಿರುವ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಪ್ರಭವಿಷ್ಣು ॥ ೨೦೪ ॥

ಅರುಹುತಿರುವನು ಭಕ್ತಪಾರ್ಥಗೆ ।
ನರನು ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಕೇಳುವ- ।
ನರುಹುವೆನು ನಾ ನಿಮಗೆ ಯೆನ್ನಯ ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥
ಹರುಷದಿಂದೀಕೃಷ್ಣಮುಖದಿಂ ।
ಸುರಿವ ಗೀತಾಮೃತವ ಶ್ರವಣದೊ- ।
ಳಿರಿಸಿ ನೀವ್ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗಿರಿ ಯೆಂದ ಜ್ಞಾನೇಶ ॥ ೨೦೫ ॥

[ಶೌಚಂ] ಹೊರಗೊಳಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧವೈ ಕ- ।
ರ್ಪೂರವು ತೋರ್ಪುದು ಕಣ್ಣಿಗಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಶೌಚ ಸ್ವಚ್ಛವು ಹೊರಗೊಳಗೆ ನೋಡೆ ॥
ಇರುವುದಾಪರಿ ರತ್ನತೇಜವು ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಝಗಝಗಿಸುತಿಹುದೈ ।
ತರಣಿಯಾಪರಿ ತೇಜ ಹೊರಗೊಳಗೊಂದೆ ಪರಿಯಲ್ಲೈ ॥ ೨೦೬ ॥

ಹೊರಗೆ ಕರ್ಮದ ಯೋಗದಿಂ ಬಂ- ।
ದಿರುವುದೆಲ್ಲವು ಬಾಹ್ಯಶುದ್ಧಿಯು ।
ತಿರುಗಿ ಜ್ಞಾನದ ಯೋಗದಿಂದೊಳಶುದ್ಧಿ ಬಂದಿಹುದು ॥
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಬಂ- ।
ದಿರುವುದಾರಿಗೆ ಶುದ್ಧಿಯವನೇ ।
ಯಿರುವ ಶೌಚಕ್ಕೀ ಜಗದೊಳಾಧಾರಸ್ತಂಭನಲಾ ॥ ೨೦೭ ॥

ನರನೆ ವೇದಪುರಾಣಮಂತ್ರೋ- ।
ಚ್ಚರಣದಿಂ ಮೇಣ್ ಮೃತ್ತಿಕಾಜಲ- ।
ವಿರಿಸೆ ಬಾಹ್ಯಶರೀರದಲಿ ಹೊರಗಾಗುವುದು ಶುದ್ಧಿ ॥
ಹೊರಗೆ ಕನ್ನಡಿಯುಪರಿ ಸಂಚಿತ- ।
ವಿರುವ ಧೂಳಿಯ ತೊಳೆಯುವಂದದಿ ।
ಯರಿವಿಯುಖಿಲವ ಮಲವನಗಸನು ತೊಳೆಯುವಂದದಲಿ ॥ ೩೦೮ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಬಾಹ್ಯಶುದ್ಧತೆ ।
ಬರಲು ಮೇಲಂತರದಿ ಜ್ಞಾನದಿ ।
ಬರುವುದವನಿಗೆ ನೋಡು ಬಹಿರಂತರದಿ ಶುದ್ಧತೆಯು ॥
ನರನೆ ಯಂತರ ಶುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ।
ಬರಿದೆ ಬಾಹ್ಯದಿ ಮಾತ್ರ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಮಾಡಲು ಬರುವುದು ವಿಡಂಬನವು ನಿಜವಾಗಿ ॥೩೦೯॥

ಪ್ರೇತಕಾಭರಣಗಳನಿಟ್ಟರೆ ।
ಭೂತಳದಿ ಶೃಂಗಾರವೇನದು ।
ತೀರ್ಥದಿಂ ಸ್ನಾನವನು ಹಾಕುವುದೇಕೆ ಗರ್ದಭಗೆ ॥
ಪಿತಕ್ಕೆ ಸಕ್ಕರೆಯ ಪಾಕವು ।
ಭೂತಳದಿ ಕಹಿಕುಂಬಳಕೆ ಮೇ- ।
ಜೇತಕ್ಕೆ ತೋರಣವು ನಿರ್ಜನ ಹಾಳು ಮನೆಯೊಳಗೆ ॥೩೧೦॥

ನರನೆ ಕೇಳುಪವಾಸದಿಂದಲಿ ।
ನರಲುತಿರೆ ತೊರಹೊಟ್ಟೆ ಮೇಲಾ- ।
ನರಗೆ ಭೋಜನದನ್ನ ಕಟ್ಟಲು ಹಸಿವೆ ತೀರುವುದೆ ॥
ಇರುವುದೇನುಪಯೋಗ ವಿಧವಾ- ।
ತರುಣಿಗಾಕುಂಕುಮದ ಲೇಪದಿ ।
ಯಿರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಗಿಲಿಟಿನ ಕಲಶದಿಂ ಪಾರ್ಥ ॥೩೧೧॥

ಚಿತ್ರದೊಳಗಿನ ಫಲವು ಕೇಳ- ।
ತ್ಯುತ್ತಮವು ತೋರುವುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ।
ಕಿತ್ತಿ ನೋಡಲು ತುಂಬಿಹುದು ಗೋಮಯವು ವೃತ್ತಿಕೆಯೂ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಬಾಹ್ಯಕರ್ಮಾ- ।
ಸಕ್ತಿಯಲಿ ತೋರುವುದು ಪರಿಯಿದು ।
ವ್ಯರ್ಥವಿಹುದಾಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಪವಿತ್ರವಿಲ್ಲದಿರೆ ॥ ೩೧೨ ॥

ಕೇಳು ಚಿನ್ನದ ವಸ್ತು ಮಾಡಲು ।
ಪೌಲ್ಯ ಒರುವುದೆ ಭಾರಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕೇಳು ಮದ್ಯದಿ ತುಂಬಿರುವ ಕೊಡ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿಡಲು ॥
ತಾಳದು ಪವಿತ್ರತೆಯ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕೇಳು ನೀನಾಪರಿಯಲೊಳಗಿನ ।
ಕೀಳುತನ ಹೋಗದಲೆ ಬಾಹ್ಯಾಚರಣ ವ್ಯರ್ಥವಲಾ ॥ ೩೧೩ ॥

ಒಳಗೆ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ।
ಬೆಳಗುವುದು ಬಾಹ್ಯದಲಿ ಶುದ್ಧಿಯು ।
ಬೆಳೆಯ ಬೇಕಾತೆರದಿ ಕರ್ಮಾಚರಣ ಹೊರಗಿಂದ ॥
ಇಳೆಯೊಳೀಪರಿ ಯೆರಡುಕಡೆಯಿಂ ।
ಬೆಳಗಲಂತರಬಾಹ್ಯಶುದ್ಧತೆ ।
ನಿಲುವುದಲ್ಲಿಯೆ ಶುದ್ಧಪಾವನಶೌಚ ಸಹಜದಲಿ ॥ ೩೧೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಂತರದೊಳಾ ಪರಿ ।
ಬರಲು ಪಾವನವಾದ ವಾಸನೆ ।
ಹೊರಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದಲ್ಲವೆ ತತ್‍ಕ್ಷಣದಿ ನೋಡೆ ॥
ನರನೆ ದೀಪವ ಕಾಚಗೃಹದೊಳ- ।
ಗಿರಿಸಲದರ ಪ್ರಕಾಶ ವೊಳಗೆನೆ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಹೊರಗೆ ಜ್ಯೋತಿಯು ಬಾರದಿಹುದೇನೈ ॥೩೧೫॥

ಪರಿಪರಿಯ ಸಂಶಯಗಳೇಳಲು ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ವಿಕಾರವೇರಲು ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ಕುಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಯೇಳಿರಲು ॥
ಪರಿಣಮಿಸದದು ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ರಂಗಗಳು ಮೇಘದೊ- ।
ಳಿರಲು ಕೇಳೈ ಗಗನದಲಿ ಪರಿಣಾಮವಾಗುವುದೆ ॥ ೩೧೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದೊಳಾತನ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ವಿಷಯಗಳು ತ್ರಾಸಿಸು- ।
ತಿರುವುವಾದರು ವಿಷಯಪಾಶದಿ ಸಿಲುಕಲಾರನಲಾ ॥
ಒರುವುದ್ಮೆ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ಶಬ್ದವು ।
ಒರುವುದ್ಯೆ ನೇತ್ರದಲಿ ರೂಪವು ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಮನದೊಳೇಳದು ವಿಷಯಪರಿಣಾಮ ॥ ೩೧೭ ॥

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ವಿಷಯಭೋಗವ ।
ಚಂದದಿಂ ಕೊಳುತಿರುವುವಾದರು ।
ಛಂದ ಹತ್ತುವುದೇನು ತತ್ತದ್ವಿಷಯಸಂಗದಲಿ ॥
ಮಂದಗಜಗಾಮಿನಿಯು ಹಾದಿಯ- ।
ಲಂದದಿಂ ನಡೆವಾಗಲಾಕೆಯು ।
ಮಿಂದು ಮಡಿಯಾಗಿಹಳೊ ಮೈಲಿಗೆಯಿಹಳೊ ತೋರುವುದೆ॥೩೧೮॥

ಧರೆಯೊಳೀಪರಿ ಪಾಪಸಾತ್ಮಕ- ।
ನಿರುವ ಪುರುಷನು ಗೋಚರದಿ ತಾ- ।
ನಿರುವನೈ ಸಂಸಾರದಲಿ ನೋಡಸ್ಯರಿರುವಂತೆ ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ವಿಷಯಪಾಶದೊ- ।
ಳಿರನು ಮನವನ್ಮೊತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ- ।
ನರಿಯಲಾ ವಿಷಯದ ವಿಕಾರವು ಬಾರದವನೊಳಗೆ ॥೩೧೯॥

ತರುಣಿ ನಿಜಪತಿಪುತ್ರರಿಬ್ಬರಿ- ।
ಗಿರದೆ ತಾನಪ್ಪುವಳು ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಬರುವುದೇನೈ ಕಾಮವಾಸನೆ ಮಗನನಪ್ಪಿದರೆ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಾತೆರದಿ ಮಾನಸ- ।
ವಿರುವುದೈ ನಿರ್ಮಲವು ಕೇಳಾ- ।
ನರನಿಗಿರಿಸಿಹುದೆಲ್ಲ ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯಗಳ ಜಗದಿ ॥ ೩೨೦ ॥

ದುಷ್ಟವಾವುದು ಶಿಷ್ಟವಾವುದು ।
ಹುಟ್ಟುತಿರುವುದು ಮನದಿ ಜ್ಞಾನವು ।
ತಟ್ಟಲಾರದು ಮನವನದರ ವಿಕಾರಪರಿಣಾಮ ॥
ಇಟ್ಟು ನೀರಿಲಿ ರತ್ನವನ್ನದ ।
ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಕರಗುವುದೆ ನೀರಲಿ ।
ಘಟ್ಟಿಕಲ್ಲನು ಬೇಯಿಸಿದರದು ಬೇಯುವುದೆ ಪಾರ್ಥ ॥೩೨೧॥

ವೃತ್ತಿಯೊಪರಿ ಮನದೊಳಾಗಲು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಶುಚಿತ್ವವೆನುವರು ।
ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯು ಬರಲು ಜ್ಞಾನೋದಯವು ಬಹುದಲ್ಲಿ ॥
[**ಸ್ಥೈರ್ಯಂ**] ಮತ್ತೆ ನೋಡೈ ಸ್ಥೈರ್ಯವೆಲ್ಲಿಹು- ।
ದತ್ತ ಬರುವುದು ಜ್ಞಾನದುಗಯವು ।
ಚಿತ್ತಸ್ಥೈರ್ಯವು ಜ್ಞಾನಕಿಹುದೈ ಜೀವನವು ಪಾರ್ಥ ॥೩೨೨॥

ಹೊರಗೆ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ।
ತಿರುಗುತಿಹನೈ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ ।
ಸ್ಥಿರವಿರುವುದೈ ಮನದ ವಸತಿಸ್ಥಾನವೊಂದೆಡೆಗೆ ॥
ತುರುವು ಮೇಯಲಿಕಡವಿ ಸೇರಿದ- ।
ರಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕರುವಿನ- ।
ಲಿರುವುದಲ್ಲವೆ ದೃಷ್ಟಿ ಸಂತತ ಧನದಿ ಕೃಪಣನಿಗೆ ॥ ೩೨೩ ॥

ತರುಣಸತಿ ನಿಜಪತಿಯೊಡನೆ ಬಹು- ।
ಹರುಷದಿಂ ಚಿತೆ ಯೇರ್ವಳಲ್ಲವೆ ।
ಹರುಷದಾಯಕವೇನು ನೋಡೆ ಪ್ರಸಂಗ ಕಠಿಣವಲಾ ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ಸತಿಯ ಮಾನಸ- ।
ಸ್ಥಿರತೆ ನಿರುಪಮವಲ್ಲವೇನಾ- ।
ಪರಿಯಲಿರ ಬೇಕೈ ಮನದ ಸುಸ್ಥಿರತೆ ಸಂತತದಿ ॥ ೩೨೪ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲವು ।
ನಿರುತ ನಡೆಯುತಲಿಹುದು ದೇಹದಿ ।
ಸ್ಥಿರತೆಯಿಹುದೈ ಮನದಿ ಕೇಳ್ ಚಾಂಚಲ್ಯವಂತಿಲ್ಲ ॥
ಸ್ಥಿರವಿರುವುದಾಕಾಶಮಂಡಲ ।
ಚರಿಸುತಿಹ ಮೇಘಂಗಳೊಡನದು ।
ಚರಿಸುತಿಹುದೇ ಮೇಘಸಂಚಯವೊಡಲೇನದಕೆ ॥ ೩೨೫ ॥

ತಾರೆಗಳು ಸಂಚರಿಸಿದರೆ ಸಂ- ।
ಚಾರವಾಳ್ವುದೆ ಧ್ರುವವು ನೋಡೈ ।
ದಾರಿ ನಡೆಯುವುದೇನು ಪಥಿಕನ ಕೂಡೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಿಹ ಗಿಡಮರವು ಸಂ- ।
ಚಾರ ಮಾಳ್ಪವೆ ಪಥಿಕನೊಡನೆ ಶ- ।
ರೀರ ಚಲಿಸಿದರೇನು ಮನ ನಿಶ್ಚಲವಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೨೬ ॥

ಬರಲು ಝಂಝಾವಾತ ನೋಡದು ।
ಧರೆಯನಗಲಾಡಿಸುವುದೇನೈ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ವಿಕಾರವೇಳಲು ಮನವ ಮುಟ್ಟದಲಾ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ದಾರಿದ್ರ್ಯದುಃಖವು ।
ಬರಲು ಮನವನು ಪೀಡಿಸದಲಾ ।
ಬರುವುದೇನೈ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯಾ ಭೀತಿಶೋಕದಲಿ ॥ ೩೨೭ ॥

ಮರಣವೇ ಬರಲೀಶರೀರಕೆ ।
ಭರದಿ ಭೀತಿಯು ತಟ್ಟಲಾರದು ।
ಬರಲು ವಾರ್ಧಕ್ಯವು ಶರೀರದಿ ವ್ಯಾಧಿ ಬಂದಿರಲು ॥
ಮರಳಿ ವಸ್ತುವಿನಾಶ ಬಲವ- ।
ತ್ತರದಿ ಪೀಡಿಸುತಿರ್ದುದಾದರು ।
ಸ್ಥಿರತೆಯನು ಬಿಡದಿಹುದು ಮನವಾತೆರದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೨೮ ॥

ನಿಂದೆಯಪಮಾನವದು ದಂಡವು ।
ಮುಂದೆ ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಲೋಭವು ।
ಒಂದು ಬಹುಪೀಡೆಯನು ಮಾಡಿದರಾಡಲೇನದನು ॥
ಒಂದೆ ಕೂಡಲಿನಷ್ಟು ಪೀಡೆಯು ।
ಒಂದು ತಟ್ಟದು ಮನಕೆ ಕುಂತೀ- ।
ನಂದನನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಮನವಕ್ಕು ಸುಸ್ಥಿರವು ॥ ೩೨೯ ॥

ತಲೆಯ ಮೇಲಾಕಾಶ ಜೇಳಲು ।
ನೆಲವೆ ಪದತಳದಿಂದ ಕರಗಲು ।
ಚಲಿಸಲಾರದು ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯು ಹಿಂದೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನಳಿನದಳದಿಂ ಹೊಡೆಯಲಾನೆಯು- ।
ನಿಳೆಯೊಳೇನದು ಮನ್ನಿಸುವುದೇ ।
ಖಳರ ದುಃಶಬ್ದಪ್ರಹಾರದಿ ಮನವು ಚಲಿಸದಲಾ ॥ ೩೩೦ ॥

ಕ್ಷೀರಶರಧಿಯಲಿರುವ ತೆರೆಯ ಪ್ರ- ।
ಹಾರದಿಂ ಚಲಿಸುವುದೆ ಮಂದರ ।
ಭಾರಿ ಬೇಗೆಯ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದಾಕಾಶ ಸುಡುತಿಹುದೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದೊಳಿಂದ್ರಿಯ- ।
ವೇರಿ ವಿಷಯಂಗಳನು ಸೋಕಲು ।
ಜಾರಲಾರದು ಮಾನಸದಿ ಪರಿಣಾಮ ತಿಲದಷ್ಟು ॥ ೩೩೧ ॥

ನರನೆ ಕಲ್ಪಾಂತದಲಿ ಯಾದರು ।
ತೊರೆಯನೈ ಧೈರ್ಯವನು ಕೇಳೀ- ।
ತೆರದಲಿಹುದೈ ಸ್ಥೈರ್ಯಲಕ್ಷಣ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವುದೀಯವಿನಾಶಿ ಸ್ಥೈರ್ಯವು ।
ಧರೆಯೊಳಾವನ ಕೂಡೆ ಯಾತನೆ ।
ಇರುವನಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೩೨ ॥

ನರನೆ ಯಂತಃಕರಣನಿಗ್ರಹ- ।
ಕಿರುವ ಲಕ್ಷಣಗಳನು ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಪರಿಪರಿಯ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದವ ನಿಸ್ತರಿಪೆ ಪಾರ್ಥ ॥
ಹರಿಯು ಕೇಳೀತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗರುಹಿದನು ವಿಸ್ತಾರಪೂರ್ವಕ- ।
ವರಿವ ತೆರದಲಿ ನೋಡಿರಾತ್ಮವಿನಿಗ್ರಹದ ಪರಿಯ ॥ ೩೩೩ ॥

[**ಆತ್ಮವಿನಿಗ್ರಹಃ**] ಉರಗ ಭೂತ ಪಿಶಾಚ ಮೇಣಾ- ।
ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ- ।
ನರುಹಲೇನೈ ತೊರೆಯಲಾರರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳನು ॥
ಮರೆವನೇ ಶಸ್ತ್ರಗಳ ಯೋದ್ಧನು ।
ಮರೆಯಲಾರನು ಕೃಪಣ ನಿಧಿಯ- ।
ನ್ನಿರುವುದೆಂತೈ ಪ್ರೀತಿ ತಾಯಿಗೆ ಕುವರನೊರ್ವನಿರೆ ॥ ೩೩೪ ॥

ನರನೆ ಮಧುಕರ ಮಧುವಿನಲಿ ಬಹು- ।
ಪರಿಯಲಾಸಕ್ತಿಯನು ತೋರಿಪ- ।
ತೆರದಿ ಸ್ವಾಂತಃಕರಣವನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವನಲ್ಲೈ ॥
ಮರಳಿ ಯಿಂದ್ರಿಯದ್ವಾರದಲಿ ಮನ- ।
ವಿರಿಸನೈ ದೂರಕ್ಕೆ ದೂಡುವ- ।
ನರರೆ ಕೇಳೈ ಹೇಳ್ವುದೆಂತಾ ಜಾಗ್ರತೆಯ ಪರಿಯ ॥ ೩೩೫ ॥

ನರನು ಸ್ವಾಂತಃಕರಣನಿಗ್ರಹ- ।
ವಿರಿಸಿದೆನು ತಾನೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯ- ।
ನರಿಯಲಾಗದು ಕಾಮುಖಳಗೋಸಾಯಿ ತ್ರಾಸಿಸುವ ॥
ಮರಳಿ ಯಾಶಾಡಾಕಿನಿಗೆ ಯಿ- ।
ಪರಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯನು ತಿಳಿಸಲಾಗದು ।
ಅರಿವು ಬಂದರೆ ಕೊರಳ ಹಿಸುಕುವಳೆಂದು ಬೆದರುವನು ॥ ೩೩೬ ॥

ತರುಣಿಯನು ವ್ಯಭಿಚಾರರತಳ- ।
ನ್ನರಿವ ಗಂಡ ಒಲಿಸ್ಯ ತನ್ನಾ- ।
ತರುಣಿಯನು ಕಟ್ಟಿಡುವನೊಳಗೆಂಬೆ ಬಿಡನು ತಿರುಗಲಿಕೆ ॥
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ನರನು ಸ್ವಾಂತಃ- ।
ಕರಣವನು ಕಟ್ಟಿಡುವನಲ್ಲವೆ ।
ತಿರುಗಲಿಂದ್ರಿಯದೊಡನೆ ಬಿಡನಾಧೂರ್ತಪತಿಯಂತೆ ॥ ೩೩೭ ॥

ಪುರುಷ ಜೀವಿತನಿರಲು ದೇಹದ ।
ಪರಿವೆ ಮಾಡದೆ ದುಃಖಚಿಂತೆಗೆ ।
ನಿರುತ ದೇಹವ ದಂಡಿಸುವನೈ ಸ್ವಾತ್ಮನಿಗ್ರಹದಿ ॥
ಇರುವುದೀಮನದಾಲಯಕೆ ಪರಿ- ।
ಪರಿಮಹಾದ್ವಾರಗಳು ನೋಡಿದ- ।
ರಿರುವುವೈ ಕೇಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರಸ್ಥಾನಗಳು ॥ ೩೩೮ ॥

ಇರುಳು ಹಗಲೆನ್ನದಲೆ ಸಂತತ- ।
ವಿರಿಸಿಹನು ಯಮದಮವನಿಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯೆರಡುಮುಂದಿಗಳಿರುವರಲ್ಲಿಯ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಮೂಲಬಂಧವ- ।
ನಿರದೆ ಯುಡ್ಡೀಯಾನಬಂಧವ ।
ಮರಳಿ ಜಾಲಂಧರವ ಬಂಧವ ಸ್ಥಿರವಿಡಿಸಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೩೯ ॥

ನರನೆ ಯಿಡೆಪಿಂಗಳೆಗಳೆಂಬೀ- ।
ಯೆರಡರೊಳಗಿಹ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯ ।
ಮೆರೆಯುತಿರುವ ಸುಷುಮ್ನೆಯಲಿ ಚಿತ್ತವನು ಲಯಮಾಡಿ ॥
ಭರದಿ ಧ್ಯಾನವ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರಿಸುತಿಹನು ಸಮಾಧಿಶಯ್ಯೆಯೊ- ।
ಳಿರದೆ ಕೈಕಾಲ್ಕಟ್ಟಿ ಯಂತಃಕರಣವಿರಿಸುವನು ॥ ೩೪೦ ॥

ಚಿತ್ತವನು ಚೈತನ್ಯದೊಳಗತಿ- ।
ಸಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಕಟ್ಟಿಡುವನೈ ।
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಂತಃಕರಣನಿಗ್ರಹದ ಪರಿಯದುವೆ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀಶರದ ನಿಗ್ರಹ ।
ವಿಸ್ತರಿಪುದಾರಲ್ಲಿ ಯಾತನೆ ।
ಯುಕ್ತಮೋಕ್ತಮಜ್ಞಾನಸಂಪಾದನೆಯ ಮಾಡಿಹನು ॥೩೪೧॥

ಧರೆಯೊಳೀಪರಿ ಯಿರುವ ಸಾಧಕ- ।
ನಿರದೆ ಕೊಡಲಾಜ್ಞೆಯನು ಚಿತ್ತವು ।
ಶಿರದೊಳದ ಧರಿಸುತ್ತ ವಂದ್ಯವೆಸುತ್ತ ಮನ್ನಿಸಲು ॥
ಇರುವನಾತನೆ ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಯು ।
ನರಶರೀರಪಿದಾದರೇನೈ ।
ಯರಿಯಲಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ನರರೂಪದಲಿ ಚಲಿಸುವುದು ॥ ೩೪೨ ॥

ಇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥೇಷು ವೈರಾಗ್ಯಮನಹಂಕಾರ ಏವ ಚ ।
ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಜರಾವ್ಯಾಧಿದುಃಖದೋಷಾನುದರ್ಶನಮ್ ॥ ೮ ॥

[**ವೈರಾಗ್ಯಂ**] ವಿಷಯದುಪಭೋಗವನು ಕೊಳುವರೆ ।
ವಿಷದ ಪರಿ ಧಿಕ್ಕಾರ ಮಾಡುತ- ।
ಲಸಮ ತೆರದ ವಿರಕ್ತಿ ಜಾಗೃತವಿರುವುದೈ ಮನದಿ ॥
ಉಸುರುಗೆಟ್ಟಿಹ ಪ್ರೇತವನು ಸಂ- ।
ತಸದೊಳಾರಾಲಿಂಗಿಸುವರೈ ।
ವಸುಮತಿಯೊಳಾರಿಹರು ಪ್ರೇತವನಪ್ಪಿಕೊಳುವವರು ॥೩೪೩॥

ಪುರುಷನಾತ ತಪೋವ್ರತದಿ ತ- ।
ತ್ಪರನಲಾ ಮಾನವರ ತ್ಯಜಿಪನು ।
ನರರ ರಾವಿಗೆ ಬರುವುದಾದರೆ ದುಃಖವತಿಶಯವು ॥
ನಿರುತ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಿಚ್ಛೆಯು ।
ಬರುವುದಾತನ ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವುದಾತಗೆ ಪ್ರೀತಿ ನಿಬಿಡಾರಣ್ಯವಾಸದಲಿ ॥ ೩೪೭ ॥

ಓಕರಿಸಿದನ್ನವರು ತಿನುವರೆ ।
ವ್ಯಾಕುಲಿಸುವುದು ಜಿಹ್ವೆಯಲ್ಲವೆ ।
ಬೇಕೆನುತ ನಾಲಿಗೆಯು ವಮನವ ಬಯಸುತಿಹುದೇನೈ ॥
ಬೇಕೆನುತ ವಿಷ ತಿನುವರಾರೈ ।
ಯಾಕಿರುವರೈ ಸುಡುವ ಮನೆಯಲಿ ।
ಸಾಕೆನುತ ಬಿಟ್ಟೋಡುವರಲಾ ವ್ಯಾಘ್ರಗಹ್ವರವ ॥ ೩೪೪ ॥

ಮಂದಿಯಲಿ ಸಹವಾಸ ಮಾಡುವು- ।
ದೆಂದರವನಿಗೆ ಮುಳ್ಳು ಮೈಯಲಿ ।
ಬಂದ ಪರಿಯಾಗುವುದು ನಿರ್ಜನವನವ ಸೇರುವನು ॥
ಬಂದು ಬಾಣದ ಶಯ್ಯೆಯಲಿ ಸುಖ- ।
ದಿಂದ ಶಯನವ ಮಾಳ್ಪರೇನೈ ।
ಮುಂದೆ ಕೆಸರೊಳಗಾಡುವಂದದಿ ವಿಷಯಸುಖ ತೋರೆವ ॥೩೪೮॥

ಉರಿವ ಲೋಹದ ರಸದಿ ಧುಮುಕುವ- ।
ರಿರುವರೇ ಮೂಜಗದಿ ನೋಡಲು ।
ಧರೆಯೊಳಜಗರವನ್ನು ತಲೆಗಿಂಬಾರು ಮಾಡುವರು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಬಾಯಿಂ- ।
ದರುಹನಲ್ಲಾ ವಿಷಯನಾಮವ ।
ಮರಳಿ ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯದ ಸಂಭೋಗವನು ಮಾಡನಲಾ ॥ ೩೪೫ ॥

ನರನೆ ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆಂಬೀ- ।
ತೆರದ ಮಾತನೆ ತೆಗದ ಕೂಡಲೆ ।
ಬರುವುದೈ ಯೋಕರಿಕೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಅರಿವನಾ ಸುಖಭೋಗವೆಂಬುದು ।
ಕುರಸಕೊಳೆಯುವ ನಾಯಿಮಾಂಸದ ।
ಪರಿ ಯೆನುತ ಮನ್ನಿಸುತ ಹೀಯಾಳಿಪನು ಸ್ವರ್ಗವನು ॥ ೩೪೯ ॥

ವಿಷಯಸೇವನವಿಷಯದಲ್ಲಾ- ।
ಲಸಿಯ ತುಂಬಿಹುದೆಲ್ಲ ದೇಹದಿ ।
ವಿಷಯಸೇವನಮಾಳ್ಪರವನಿಂಗಿಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ॥
ಉಸುರಗೆಡಿಸುತ ಶಮದಮಗಳಾ- ।
ವಿಷಯವಾಸನೆಯಟ್ಟಿ ಬಿಡುವುವು ।
ವಸುಮತಿಯೊಳವಗಿಹುದು ಪ್ರೇಮವು ಶಮದಮಗಳಲ್ಲಿ ॥೩೪೬॥

ಇರುವುದಿದು ವಿಷಯದ ವಿರಕ್ತಿಯು ।
ಯಿರುವುದಾತ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಭಾಗ್ಯವು ।
ದೊರೆವುದಿದರಿಂ ನರಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದುಪಭೋಗ ॥
ಎರಡುಲೋಕದೊಳಿರುವ ಸುಖಗಳ ।
ತೊರೆವನಾರೊ ವಿರಕ್ತಿಭಾವದಿ ।
ಯಿರುವನವನೇ ನೋಡು ಜ್ಞಾನಸ್ಥಾನ ಸಂಪೂರ್ಣ ॥ ೩೫೦ ॥

[ಅನಹಂಕಾರಃ] ನಿರಭಿಮಾನದ ವರ್ಣನೆಯ ನ- ।
ನರುಹುವೆನು ವಿಸ್ತಾರಪೂರ್ವಕ ।
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸಾವಧಾನದೊಳಿಂದನಸುರಾರಿ ॥
ಕೆರೆಯ ಬಾವಿಯ ಧರ್ಮಶಾಲೆಯ- ।
ನಿರದೆ ಸ್ಥಾಪಿಸುತಿಹನು ಯಜ್ಞವ ।
ಭರದಿ ಮಾಳ್ಪನು ಕರ್ಮದಲ್ಲಾಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸುತ ॥ ೩೫೧ ॥

ಪರಿಯಿದಾದರು ಕರ್ತ ತಾನೆಂ- ।
ದಿರದಲಾ ಅಭಿಮಾನವಾತಗೆ ।
ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವನವನು ಕೇಳಭಿಮಾನ ಮನದಿಂದ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಂಗಳಿ- ।
ಗಿರುವ ಪೋಷಕ ಕರ್ಮಧರ್ಮವ ।
ನಿರುತವಾಚರಿಪನು ಯಥಾವಿಧಿ ಯೆಡೆಬಿಡದೆ ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೫೨ ॥

ಮಾಡಿದೆನು ಕರ್ಮಗಳನದರಿಂ- ।
ಕೂಡಿದುದು ಕರ್ಮದಲಿ ಸಿದ್ಧಿಯು ।
ಮೂಡದೀಪರಿ ಭಾವ ಮನದಲಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ರೂಢಿಯಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ವಾಯು ಸು- ।
ಗಾಢದಿಂದೋಡುವ ತೆರದಲೇ ।
ಮೂಡುತಿಹನಾ ಸೂರ್ಯ ದಿನದಿನ ನಿರಭಿಮಾನದಲಿ ॥ ೩೫೩ ॥

ಶ್ರುತಿನಿಕರವು ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೆ ।
ಹಿತವಿರುವ ಸಂಗತಿಯ ಪೇಳ್ವುದು ।
ಕ್ಷಿತಿಯಲಾ ಗಂಗಾಪ್ರವಾಹವು ಮನದೊಳೆಣಿಸದಲೆ ॥
ಸತತವೊಂದೇತೆರದಿ ಹರಿವುದು ।
ಕ್ಷಿತಿಯಲೀಪರಿ ನಿರಭಿಮಾನದ ।
ಗತಿಯಿರುವುದೈ ಪಾರ್ಥ ನೀ ನೋಡಿದಿಯೊ ಸಹಜದಲಿ ॥ ೩೫೪ ॥

ತರುಗಳಿಗೆ ಕಾಲೋಚಿತದ ಫಲ ।
ಬರುವುದೈ ಯರಿವಿಹುದೆ ಮರಕಾ- ।
ತೆರದಿ ಕರ್ಮದ ಫಲದಲಿರುವುದುದಾಸತನವವಗೆ ॥
ಹರಿದು ಹೋಗಲು ಹಗ್ಗ ಹಾರದಿ- ।
ನಿರುವುದೇನೈ ಹಿಂದೆ ಮುಂದ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದೇನೈ ಯೈಕ್ಯವಾವುಪ್ಪಂಗಳಲಿ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೩೫೫ ॥

ಮನದೊಳಾಚರಣದೊಳು ವಾಣಿಯೊ- ।
ಳಿರುವಹಂಕೃತಿಸೂತ್ರ ಹರಿಯಲು ।
ಯಿರುವುದೇನಾವರ್ತನದಲಭಿಮಾನ ಶೂನ್ಯನಲಾ ॥
ಇರುವುದೇನೈ ಮೋಡ ಗಗನದಿ ।
ಬರುವುದಾಸಂಬಂಧ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಪರಿಯಲಾತನು ಕರ್ಮದಿಂ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿಹನು ॥ ೩೫೬ ॥

ನರಗೆ ಮದ್ಯೋನ್ಮಾದವಾಗಲು ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಭಾನ ದೇಹದ- ।
ಲರಿವೆ ಮೈಮೇಲಿಹುದೊ ಬತ್ತಲೆ ಯಿಹೆನೊ ತಿಳಿಯನಲಾ ॥
ಕರದಿ ಕೊಟ್ಟಿಹ ಶಸ್ತ್ರದಂದವ- ।
ನರಿವನೇನೈ ಚಿತ್ರವೀರನು ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರವ ಹೊತ್ತ ಕೋಣನಿಗೆ ॥ ೩೫೭ ॥

ನರನೆ ನಿರಹಂಕೃತಿಕೆಯೆಂದಿದ ।
ಕರೆವರೈ ಕೋವಿದರು ಜಗದ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದಿದು ನಿರಹಂಕೃತಿಯ ವರ್ತನವು ನೋಡಿದರೆ ॥
ಇರುವುದೀವರ್ತನವು ಯಾರೊಳು ।
ದೊರೆವುದವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಯೈ ।
ಯಿರುವುದೇ ಸಂದೇಹವಿದನೇನೆಂತ ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೩೫೮ ॥

ಮರಣ ಜನ್ಮ ವ್ಯಾಧಿ ದುಃಖವು ।
ಜರೆಯು ವಾರ್ಧಕ್ಯವು ಕಣಾ ಮೇಣ್ ।
ದುರಿತ ದೂರದೊಳಿರಲು ಬಂದುವು ಹತ್ತರಕ್ಕೆನುತ ॥
ಅರಿತು ಮನದಲಿ ಸಾವಧಾನದೊ- ।
ಳಿರುವನೈ ನೋಡಿದಿಯೊ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತೊರೆಯಲುಪಸರ್ಗವನು ಯೋಗಿಯು ಯತ್ನ ಮಾಳ್ಪಂತೆ ॥ ೩೫೯ ॥

ತಟ್ಟೆ ಬಾರದು ಬಾಧೆಯೆನುತಲಿ ।
ಶಿಷ್ಟ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಮೊದಲೆ ತನ್ನಲಿ ।
ಕಟ್ಟಿಕೊಳುವನು ಮಂತ್ರತಂತ್ರವನಾಸ್ಥೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಕಟ್ಟುತಿರಲುಪ್ಪಾರ ಗೋಡೆಯ- ।
ನಿಟ್ಟು ಲಂಬವ ನೋಳ್ಪ ಸರಳತೆ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀತೆರದಿ ನೋಳ್ಪನು ವರ್ತನವ ತಾನು ॥ ೩೬೦ ॥

[ಜನ್ಮ] ಧಾರುಣಿಯೊಳಾಸರ್ಪಗಿರುತಿಹ ।
ವೈರ ಜನ್ಮಾಂತರದೊಳಾದರು ।
ಹಾರಿಹೋಗದು ಮನದೊಳಾಪರಿ ಪೂರ್ವಸಂಸ್ಕಾರ ॥
ಸೇರಿ ಮನದಲಿ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ।
ಘೋರದುಃಖದ ರಾಶಿ ಮುಂದಕೆ ।
ಬಾರಲಾಗದೆನುತ್ತ ದುಃಖವು ಸತತ ಯತ್ನಿಪನು ॥ ೩೬೧ ॥

ಹರಳು ಲೋಚನದೊಳಗೆ ಸೇರಲು ।
ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದೇನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬರುವುದೇನೈ ನಾಶ ಶಲ್ಯಕೆ ಘಾಯದೊಳಗಿರಲು ॥
ಅರಿವು ಬರಲಾತನಿಗೆ ಮನದಲಿ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮಾಳ್ಪನು ವಿಚಾರವ ।
ನರನೆ ಮೂತ್ರದ್ವಾರದಿಂದಲಿ ರೇತದಲಿ ಜನಿಸಿ ॥ ೩೬೨ ॥

ಅರನೆ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಲಿ ತಾ ।
ನಿರುತ ದುರ್ಗಂಧದಲಿ ನೆರಳಿದೆ ।
ಮರಳಿ ತಾಯಿಯ ಮೊಲೆಯ ಹಾಲನು ಕುಡಿಯುತಿರುವಾಗ ॥
ಅರನೆ ಮೊಲೆಯುಪ್ಪರದ ಜಿವರನು ।
ಭರದಿ ಕುಡಿದೆನು ಮರುಳನಲ್ಲವೆ ।
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಒಂದುದೈ ಯೋಕರಿಕೆ ಜನ್ಮದಲಿ ॥ ೩೬೩ ॥

ಮರಳಿ ಕೇಳೀತೆರದಿ ದುಃಖಿಗ ।
ಳಿರುವ ಜನ್ಮವು ಸಾಕುಸಾಕೈ ।
ನಿರುತ ನಾನಾಚರಿಪ ಕರ್ಮವ ಜನ್ಮ ಹರಿಸುವುದ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಜೂಜಿನಲಿ ಸೋತವ ।
ನಿರುವನಲ್ಲವೆ ಸಾವಧಾನದಿ ।
ತರಳ ತನ್ನಯ ಪಿತನ ವೈರವ ಸಾಧಿಸುವ ತೆರದಿ ॥ ೩೬೪ ॥

ಕೊಂದು ಬಿಡಲೊರ್ವನನು ಒಹುಮುನಿ ।
ಸಿಂದ ಬೆಂಬಲಕಿರುವ ಮನುಜನು ।
ಬಂದು ತನ್ನಯ ಸೇಡ ತೀರಿಸುವಂತೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮುಂದೆ ಜನ್ಮವು ಬಾರಲಾಗದು ।
ಯೆಂದು ಸಂತತ ಯತ್ನ ಮಾಳ್ಪನು ।
ಬಂದ ಹಾದಿಯ ನೆನೆದು ಲಜ್ಜೆಯಲಿಹನು ಸಂತತದಿ ॥ ೩೬೫ ॥

[ಮೃತ್ಯು-] ಮೃತ್ಯು ಕಲ್ಪಾಂತದಲಿಯಾದರು ।
ಸತ್ಯವಾಗಿಯೆ ಬರುವುದೆನುತಲಿ ।
ನಿತ್ಯವೀಗಲೆ ಸಾವಧಾನದೊಳಿಹನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮೃತ್ಯು ಬರುವದಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ।
ಪಥ್ಯಪಾನೀಯೌಷಧಂಗಳ ।
ನಿತ್ಯ ಸೇವಿಸಪ್ರವೃತ್ತಮವಲಾ ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೩೬೬ ॥

ಇರುವುದ್ಮೆ ಹೇರಾಳ ನೀರೆಂ ।
ದರಿವು ಮೊದಲಿರಲೀಸ ಹೋಗುವ ।
ನರನು ಜಾಗೃತನಿರುವನೈ ಬೀಳುವರೆ ನದಿಯೊಳಗೆ ॥
ಧುರವ ಸೇರುವ ಮೊದಲೆ ಯೋದ್ಧನು ।
ಮರಣ ಸಂನಾಹವನು ಮಾಳ್ಪನು ।
ಕರದ ಢಾಲವ ಮುಂದೆ ಮಾಳ್ಪನು ಘಾಯಕಿಂ ಮುಂಚೆ ॥೩೬೭॥

ನಾಳೆಗೇಳುವ ಮೋಸದಲಿ ಸಂ ।
ಪಾಲಿಸುವ ಯತ್ನವನೆ ಯಿಂದಿಗೆ ।
ಮೇಳವಿಸುವನು ಸಾವಧಾನದಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಜ್ವಾಲೆ ಮನೆಯನು ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುತಿಹ ।
ವೇಳೆಯಲಿ ಬಾವಿಯನು ತೋಡಲು ।
ಮೂಳನಲ್ಲವೆ ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಯತ್ನದಲಿ ॥ ೩೬೮ ॥

ಜಲದ ಮಡುವಿಲಿ ಕಲ್ಲ ರಾಶಿಯು ।
ಮುಳುಗಿ ಹೋಗದೆ ತೇಲುತಿಹುದೇ ।
ಯಿಳೆಯೊಳಾಪರಿ ಮುಳುಗುವನು ಸಂಸಾರಸಾಗರದಿ ॥
ಅಳಿದು ಹೋಗುವನಲ್ಲವೆನುತಲಿ ।
ತಿಳಿವರಾರೀಜಗದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕಲಹ ನೋಡು ಸಮರ್ಥರೊಳು ಬಂದೊದಗಿದರೆ ಪಾರ್ಥ ॥೩೬೯॥

ನಿರುತ ರಾತ್ರಿಂದಿವದಿ ಜಾಗೃತ ।
ನಿರಲು ಬೇಕು ಸಶಸ್ತ್ರನಾಗುತ ।
ಮರಣವನೆ ಬಯಸುವನು ತಾಂ ತುರ್ಯಾಶ್ರಮಸ್ಥಿತನು ॥
ಇರಲು ಮನೆಯೊಳು ಕುವರಿಯುಪವರ ।
ಳರಿವನಾಕೆಯ ತಂದೆ ಮನದಲಿ ।
ಭರದಿ ಮಾವನ ಮನೆಗೆ ಪೋಪಳು ತೌರುಮನೆಯಿಂದ ॥ ೩೭೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಜೀವಂತನಾತನು ।
ಯಿರುವನಾದರು ಜಗದಿ ನೋಡಲು ।
ಬರುವುದಾತನ ಮನದಿ ಮೃತ್ಯು ಸಮೀಪವಿಹನೆಂದು ॥
ಬರುವುದವಗೆ ವಿಚಾರ ಮನದಲಿ ।
ಧರೆಯಲೀಜನ್ಮದಲೆ ತಾನಿರು ।
ತಿರಲು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮವನು ಪರಿಹರಿಪುದುತ್ತಮವು ॥ ೩೭೧ ॥

ಮೃತ್ಯು ಬರಲೀನರಶರೀರಕೆ ।
ಮೃತ್ಯುವನೆ ಸಂಹಾರಮಾಳ್ಪನು ।
ಮತ್ತೆ ತಾನಾಬ್ರಹ್ಮರೂಪದೊಳೈಕ್ಯ ತಾಳುವನು ॥
ಕಿತ್ತು ತೆಗೆದೀಪರಿಯ ಜನ್ಮದ ।
ಮೃತ್ಯುವಿನ ಭಯ ಜಗದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮತ್ತೆ ಜ್ಞಾನವು ಬಾರದಾತನಿಗೆಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು ॥ ೩೭೨ ॥

[ಜರಾ–] ಜರೆಯು ಬರುವುದಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ।
ತರುಣ ತಾನಿರುವಾಗ ಜರೆಯಲಿ ।
ಬರುತಿರುವ ಸುವಿಚಾರವೆಲ್ಲವು ಬರುವುವೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇರುವುದೀ ಯೌವನ ಶರೀರದಿ ।
ಯಿರುವುದೆನ್ನಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಿಗೆ ।
ಜರೆಯು ಬಂದಾಕ್ಷಣದೊಳೊಣಗುವುದೆಲ್ಲನೀದೇಹ ॥೩೭೨॥

ಆರಸನಿಂಗೆ ಪ್ರಧಾನನಿರದಿರೆ ।
ಬರುವುದೆಂತಾಸ್ಥಿತಿಯು ತದ್ವತು ।
ಬರುವುವೈ ನಿರ್ಜಲತೆ ಜರೆ ಬಂದಿರಲು ದೇಹದಲಿ ॥
ಬರಲು ದುರ್ದೈವಪ್ರಹಾರವು ।
ಬರಿದೆ ನಿಷ್ಫಲವೆಲ್ಲ ಯತ್ನವು ।
ಬರುವುದಾಸ್ಥಿತಿ ಮುರಿಯೆ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಜರೆಯಿಂದ ॥೩೭೩॥

ಪರಿಮಳವನಾಘ್ರಾಣಿಸುತ್ತಿಹ ।
ನರನ ನಾಸಿಕೆಂಜೊಂಟಿಕಾಲಿಸ ।
ತೆರದಿ ಡೊಂಕಾಗುವುದು ಜರೆ ಬಂದಿರೆ ಶರೀರದಲಿ ॥
ಬರಲು ನೋಡಾಷಾಢಮಾಸವು ।
ಸುರಿವ ಝುಡಿಮಳೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ-।
ಲಿರುವ ಕೆಸರಲಿ ಸಿಲುಕುವಾಕಳಿನಂತೆ ತಾನಾಗಿ ॥ ೩೭೪ ॥

ಕೆಸರಿನಲಿ ಸಿಲುಕಿರ್ದ ಕಾಲಿಗೆ ।
ಪಿಷದ ಮಣ್ಣಿನ ಸ್ಪರ್ಶವಾಗಲು ।
ವೊಸರಿ ಕಾಲದು ಕೊಳೆತು ಹೋಗುವ ಪರಿಯಲೆನ್ನಂಗ ॥
ಕುಸುರಿ ಕೆಸರಾಗುವುದು ದೇಹವು ।
ಕುಸುಮದಂದದಿ ಮೆರೆವ ನೇತ್ರವು ।
ವಿಷಮಜರೆ ಬಂದಿರಲು ಹೇಳುವುದೇನು ದುಃಸ್ಥಿತಿಯು ।೩೭೫॥

ಸರಸಿಜದ ದಳಗಳೊಲು ಬೆಳುಗುತ-।
ಲಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೊಳೆತಪಡುವಲ-।
ತೆರದಿ ನಿಸ್ತೇಜದಲಿ ಹೊಂಡಗಳಂತೆ ರಾಜಿಪುವು ॥
ಮೆರೆವ ಹುಬ್ಬುಗಳೆರಡು ವೊಣಗಿದ ।
ಮರದ ತ್ವಕ್ಕುಗಳಂತೆ ಜೋಲುತ-।
ಲಿರುವುವೈ ಕಣ್ಣಿಂದ ಸೂಸುವ ನೀರಿನಿಂದೆದೆಯು ॥ ೩೭೬ ॥

ಕೊಳೆತು ಹೋಗುವದೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಕೆಳಗೆ ಮೇಲಕು ವೋತಿ ಜಾಲಿಯ ।
ಸುಲಿದ ಮರದಲಿ ಮಾಡುತಿರೆ ಸಂಚಾರ ನೋಡದಲಿ ॥
ಬುಳುಬುಳಿತವಾಗುವುದು ಸರ್ವವು ।
ಯಿಳೆಂದೊಳೇತೆರನಾಗಿ ಕಫವೆಂ-।
ಜಲಿನಲಾಮುಖವಾಗುವುದು ಬುಳುಬುಳಿತವೇನೆಂಬೆ ॥ ೩೭೭ ॥

ಒಲೆಯ ಮುಂದಕೆ ಹೊಂಡ ತೆಗೆದರೆ ।
ಕೊಳೆದ ನೀರದು ಕೂಡೆ ಗುಳ್ಳೆಯು ।
ಜಲದೊಳೇಳುವ ತೆರದಿ ಸಿಂಬಳವೇಳುವುದು ಪಾರ್ಥ ॥
ಬೆಳಗುತಿಹುದೀ ದಂತಪಂಕ್ತಿಯು ।
ಬೆಳಗುತಿಹುದಾರಕ್ತ ತುಟಿ ತಂ-।
ಬುಲದಿ ನಾನಾತೆರದಿ ಭಾಷಣ ಸರಸ ಮಾಡುವನು ॥ ೩೭೮ ॥

ಪರಿಯಿದೇ ತಾರುಣ್ಯಭರದಲಿ ।
ಜರೆಯು ಬಂದಿರಲೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಬರುವುವೈ ಬಾಯಿಂದ ಕಫದೆಂಜಲಿನ ಪೂರಗಳು ॥
ಹರಣ ಬರುವುದು ದಂತಪಂಕ್ತಿಗೆ ।
ಒರಲು ಸಾಲದ ಭಾರ ತಲೆಯಲಿ ।
ಧರೆಯೊಳೊಕ್ಕಲತನವು ಮುಳುಗುವ ತೆರದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥೩೭೯॥

ಸುರಿವ ಮಳೆಯಲಿ ಪಂಕದಲಿ ದನ ।
ಕರುವು ಸಿಲುಕಲು ಕಾಲ ಮುರಿಯುತ ।
ಒರುವುವೇನೈ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುವಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಲದಿ ॥
ಪರಿಗೊಳೀ ನಾಲಿಗೆಯು ಮಾತನು ।
ತೆರೆಯಲಾರದು ಬೀಳ್ವುದಲ್ಲವೆ ।
ಯರುಹಲೇನಾದಶೆಯ ನೋಡಲು ಗಡ್ಡಮೀಸೆಗಳ ॥ ೩೮೦ ॥

ಕರದ ಪಿಸಿಲಿನಲೊಣಗಿ ಬೀಸು-।
ತ್ತಿರಲು ಗಾಳಿ ತದಗ್ರವೆಲ್ಲವು ।
ಭರದಿ ಹಾರುವುವಲ್ಲವೇ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಜರೆಯು ಬರಲಾತೆರದಿ ದೇಹದಿ ।
ತರಳರಾ ಬೆಳೆಕೂದಲೆಲ್ಲವ ।
ಹರಿದು ಚೇಷ್ಟೆಯ ಮಾಳ್ಪರಲ್ಲವೆ ನೋಡಲತಿಕಠಿಣ ॥ ೩೮೧ ॥

ಬರಲು ನೋಡಾಷಾಢಮಾಸವು ।
ಸುರಿವುದೊಂದೇಸವನೆ ಮಳೆಯದು ।
ಗಿರಿಶಿಖರದಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಝರಿಗಳು ಹರಿವುವೈ ನೀರು ॥
ಜರೆಯು ಬರಲಾತೆರದಿ ಮುಖದಿಂ ।
ಹರಿವುವಲ್ಲವೆ ಜೊಲ್ಲಧಾರೆಗ-।
ಳರುಹಲೇನಾಸ್ಥಿತಿಯು ದುಃಸಹವಿಹುದಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೮೨ ॥

ಬಾರದೈ ಬಾಯಿಂದ ಶಬ್ದೋ- ।
ಚ್ಚಾರ ಕಿವಿಯಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಶಬ್ದವು ।
ಬಾರದೈ ಕೇಳಲಿಕೆ ವೃದ್ಧಕಪೋಲಸಮನಹಸು ॥
ಮಾರುತನು ಬೀಸಲ್ಕೆ ಹೊಲದೊಳ- ।
ಗೇರಿಸಿದ ತೃಣಗೊಂಬೆಯಂದದಿ ।
ಧಾರುಣಿಯಲಾತೆರದಿ ದೇಹವು ಕಂಪಿಸುವುದಲ್ಲೈ ॥ ೨೮೪ ॥

ಕಾಲು ಕಾಲಿಂಗಡ್ಡ ಬರುವುದು ।
ಯೋಳುವುದು ಕೈಯೊಳಗೆ ಕಂಪವು ।
ಹೇಳಲೇನದ ಜರೆಯ ಚೇಷ್ಟೆಯ ವೇಷವಾಗುವುದು ॥
ಮೇಲೆ ಮಲಮೂತ್ರಗಳ ಪಥಗಳು ।
ಹಾಳುಗಡಿಗೆಗಳಂತೆ ಮೆರೆವುವು ।
ಹೇಳೆ ಕೇಳವು ತಮ್ಮ ಕರ್ಮದ ಮೇರೆ ಮುರಿಯುವುವು ॥ ೨೮೫ ॥

ಬರಲಿ ನಾಪಿತನಿಗೆ ಬೇಗದಿ ।
ಧರೆಯಲೀತನು ಬಾಳ್ವನೀತಕೆ ।
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಲನ್ನುತ ಹರಕೆ ಮಾಡುವರು ॥
ಧರೆಯೊಳೀಪರಿ ಯೆನ್ನ ನೋಡುತ ।
ನರರು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವರು ಹಾಹಾ ।
ಮರಣಬಾರದು ಭಾರವಾಗಿಹೆನಾಪ್ತರಿಂಗಾನು ॥ ೨೮೬ ॥

ಕರೆವರೆನ್ನ ಪಿಶಾಚನೆನುತಲಿ ।
ಮರುಳನೆಂದೇ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಚೇಷ್ಟೆಯನು ಪರಿಹಾಸವನು ಮಾಡುವರು ॥
ಧರಿಸುವರು ಭೀತಿಯನು ಬಾಲಕ- ।
ರರುಹಲತಿವಿಸ್ತಾರ ನಾಕಿದು ।
ನರಶರೀರವು ಹೊಲಸು ವ್ಯೋಕರಿಕೆಯನು ಮಾಡುವುದು ॥ ೨೮೭ ॥

ಬರಲು ಕೆಮ್ಮಿನ ಮೇಲೆ ಕೆಮ್ಮಿನ ।
ಸರಣಿ ರಾತ್ರಿಯೊಳೆಲ್ಲ ನೆರೆಮನೆ- ।
ಯಿರುವ ಮಂದಿಗೆ ತ್ರಾಸವಗಣಿತವಾಗುವುದು ತಿಳಿಯೆ ॥
ನೆರೆಮನೆಯ ಮಂಡಳಿಗಳೆಲ್ಲರು ।
ಪರಿಪರಿಯಲೆನ್ನನ್ನೆ ಬೈವರು ।
ಮರಣವೆಂದಾಗುವುದು ಯೆನುತಲಿ ಹಾದಿ ನೋಡುವರು ॥ ೨೮೮ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀತೆರ ವಿಚಾರದ ।
ಸರಣಿ ಬರುವುದು ಮನದಿ ಕೇಳಾ- ।
ಜರೆಯು ಬರಲೀಸ್ಥಿತಿಯು ಬರುವುದೆನುತ್ತ ಯೋಚಿಸುತ ॥
ನರನು ಕೇಳ್ತಾರುಣ್ಯ ಭರದ- ।
ಲ್ಲಿರುತಲಿದರ ವಿಚಾರ ಮಾಳ್ಪನು ।
ಜರೆಯು ಬಂದರೆ ವಿಷಯಭೋಗವು ವಿಷದ ಪರಿಯಲ್ಲೈ ॥ ೨೮೯ ॥

ಬಂದು ಮನದಿ ವಿಚಾರವೀಪರಿ ।
ಮುಂದೆ ಸ್ವಹಿತವ ಸಾಧಿಸುವ ತೆರ- ।
ದಿಂದ ಮಾಳ್ಪನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಯಾಸ್ಥೆಯಲಿ ॥
[ವ್ಯಾಧಿ-] ಮುಂದೆ ಕಿವಿಗಳು ಬಧಿರವಾಗುವ- ।
ವೆಂದು ಮೊದಲೇ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವ- ।
ನಂದದಿಂ ಕೇಳುವನು ಬಧಿರತೆ ಬರುವ ಮೊದಲಾಗಿ ॥ ೨೯೦ ॥

ನರಶರೀರದಿ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ್ರಿಯ- ।
ಕಿರುವನಕ ಯಾತ್ರೆಗಳ ತೀರಿಸಿ ।
ದೊರಕಿಸುವನೈ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಯ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲಿ ॥
ಮರಳಿ ದೃಷ್ಟಿಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಿದ್ದಾ- ।
ಗಿರುವುದೆಲ್ಲವ ನೋಡಿ ಕೊಳುವನು ।
ಪರಮನಿಗಮಾಗಮದ ಸಾರವ ನೋಡಿ ಗ್ರಹಿಸುವನು ॥ ೨೯೧ ॥

ಶಕ್ತಿ ನಾಲಿಗೆಯೊಳಗಿರುವ ತನ- ।
ಕುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಹರಿಯ ಭಜನಾ- ।
ಸಕ್ತಿಯನು ತೋರುವನು ಹರಿಗುಣಗಣವ ವರ್ಣಿಪನು ॥
ಹಸ್ತಗಳು ನಿರ್ದೋಷವಿರುವಾ- ।
ಗೆತ್ತಿ ದಾನವ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವನು ।
ಮೃತ್ಯು ಬಂದರೆ ಬೋಧ ತಪ್ಪಿ ಯನರ್ಥವಾಗುವುದು ॥ ೨೯೨ ॥

ಬರುತಲೀತೆರದೆಲ್ಲ ಯೋಚನೆ- ।
ಯರಿತು ಕೊಳುವನು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ।
ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ಮೊದಲೆ ಮಾಳ್ಪನು ಧರ್ಮಸಂಗ್ರಹವ ॥
ಮರುದಿವಸ ಸುಲಿಯುವರು ತಸ್ಕರ- ।
ರರಿಯುತೀಪರಿ ಭೀತಿಯಿಂದಲೆ ।
ನರನು ಪೂರ್ವತಯಾರಿಯಿಂದಲೆ ವಿತ್ತ ಬಚ್ಚಿಡುವ ॥ ೨೯೩ ॥

ಹಸ್ತದೊಳಗಿನ ದೀಪ ನೊಂದಿಸೆ ।
ಕತ್ತಲೆಯು ಮುಂದಾಗಿ ಬರುವುದೆ- ।
ನುತ್ತ ಮನೆಯೊಳಗಿರುವ ವಸ್ತುವನೆಲ್ಲ ಮುಚ್ಚಿಡುವ ॥
ಮತ್ತೆ ಬರೆ ವಾರ್ಧಕ್ಯ ತರುಣಾ- ।
ವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡದೆ ವ್ಯರ್ಥ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಿದರೆ ॥ ೨೯೪ ॥

ಮರಣಜನನಗಳುಗ್ರಚಕ್ರವು ।
ತಿರುಗುತಿರುವುದು ಜಗದಿ ಜೀವನು ।
ತಿರುಗುವನು ನೆರೆ ಸಿಲುಕಿ ಕೇಳೀಪರಿಯ ಚಕ್ರದಲಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀತೆರದಿ ಮುಂದಕೆ ।
ಬರುವ ದುಃಖಪ್ರಸರಕೆಲ್ಲಕೆ ।
ಭರದಿ ಪೂರ್ವತಯಾರಿ ಮಾಳ್ಪನು ಚತುರತನದಿಂದ ॥ ೩೯೫ ॥

ದಾರಿ ನಡೆಯುವ ಪಥಿಕ ಮುಂದ- ।
ಕ್ಕಾರ ಕಾಣದೆ ಗುಡ್ಡದಡವಿಯ ।
ದಾರಿ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳು ತಮ್ಮಯ ಗುಹೆಯ ಗೂಡುಗಳ ॥
ಸೇರುವುವು ಯೆಂಬೀತೆರದಲಿ ವಿ- ।
ಚಾರ ವೇಳೆಯು ಸಂಜೆಯಾಗಲು ।
ಚಾರುವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟೊಬ್ಬಂಟಿಗನು ತೆರಿಸೆ ॥ ೩೯೬ ॥

ಚೋರರವನಿಂಗೇನ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಸೇರುವುದು ವಾರ್ಧಕ್ಯವೆಂಬ ವಿ- ।
ಚಾರದಿಂ ತಾರುಣ್ಯಭರದಲಿ ಸ್ವಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯನು ॥
ಯಾರು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುವನೊ ಯಿೂ- ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳವ ವೃದ್ಧನೆನಿಪನು ।
ತೋರುವನು ನಿಜವಾಗಿ ವೃದ್ಧರಿಗವನೆ ವೃದ್ಧನಲಾ ॥ ೩೯೭ ॥

ಎಳ್ಳುಗಿಡಗಳ ಬಡಿಂಪಿ ನೆಲದ- ।
ಲ್ಲೆಳ್ಳುಗಾಯಿಗಳುದುರಿ ಹೋಗಲು ।
ಯೆಳ್ಳುಗಿಡಗಳಲೇನಿಹುದು ತೂರಿದರೆ ಗಿಡಗಳನು ॥
ಎಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯು ಹಚ್ಚಿದರೆ ಮೇ- ।
ಣಲ್ಲಿರುವ ಕಾಷ್ಠವನು ಬೆಂಕಿಯು ।
ಮೆಲ್ಲನಾದರು ಸುಟ್ಟು ಜ್ವಾಲೆಯು ತ್ರಾಸ ಕೊಡದಿಹುದೆ ॥ ೩೯೮ ॥

ಬೆನ್ನ ಹಿಡಿಯುವ ಮೊದಲೆ ಮುಪ್ಪದು ।
ಮುನ್ನವೇ ಮಾಡಲು ತಯಾರಿಯ ।
ಬನ್ನ ಒಡುವನೆ ಯವನು ಮುಪ್ಪಿನ ಬಾಧೆಯಿಂ ಪಾರ್ಥ ॥
ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಮುಖದಿಂ ।
ಪೂರ್ಣಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿಯವನೇ ।
ವರ್ಣಿಸುವೆ ನಾನೀಗ ರೋಗಗಳ ಪ್ರಕಾರವನು ॥ ೩೯೯ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ರೋಗಗಳು ದೇಹದಿ ।
ಬರುವ ಮೊದಲೆ ಯರೋಗತೆಯ ತಾ- ।
ನಿರದೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಕೋಸುಗ ಭೋಗಿಪನು ಪಾರ್ಥ ॥
ಉರಗಮುಖದಿಂ ಹೊರಗೆ ಬಿದ್ದಿಹ ।
ಸುರಸಸಕ್ಕರೆಯುಂಡೆಯಾದರು ।
ತೊರೆವನಲ್ಲವೆ ಬುದ್ಧಿಮಂತನು ಹಿತವ ಬಯಸುವನು ॥ ೪೦೦ ॥

[**ದುಃಖದೋಷಾನುದರ್ಶನಂ**] ಯಾವ ಸುಖದ ವಿಂಯೋಗ
ಭೂವಲಯದಲಿ ದುಃಖಶೋಕವು । ದಿಂದಲಿ ।
ಹಾವಳಿಯ ಮಾಡುವುದು ಬಹುದು ವಿಪತ್ತಿಸಂತತಿಯು ॥
ಆ ವಿಷಯಸುಖವೆಲ್ಲರಲ್ಲಿಂದೆ ।
ಭಾವಬರುತಿಹುದಾದರವನಿಂ- ।
ಗಾವಿಭೂತಿಯು ದೋಷಕಾರಕಕರ್ಮ ತೊರೆಯುವನು ॥ ೪೦೧ ॥

ಒಳಗೆ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯದ ದ್ವಾರದಿ ।
ತಿಳಿತಿಳಿದ ದೋಷಗಳು ಸೇರ್ವುವು ।
ತಿಳಿಯುತೀಪರಿ ನಿಯಮಕಲ್ಲಿಂದಡ್ಡ ಕಟ್ಟುವನು ॥
ಎಳೆ ಧನಂಜಯ ನೋಡು ಯಿೂಪರಿ ।
ಯಿಳೆಯೊಳಿರೆ ವರ್ತನವು ಕೇಳವ ।
ತಿಳಿಯಲಾ ಸುಜ್ಞಾನಮೂರುತಿ ಪುರುಷನೀತನಲಾ ॥ ೪೦೨ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪ್ರೇಮಭಾವದೊ- ।
ಳರುಹುವೆನು ಜ್ಞಾನಿಯ ಸುಲಕ್ಷಣ- ।
ವಿರುವುದೊಂದದು ನೋಡಲೌಕಿಕ ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥

ಅಸಕ್ತಿರನಭಿಷ್ವಂಗಃ ಪುತ್ರದಾರಗೃಹಾದಿಷು ।
ನಿತ್ಯಂ ಚ ಸಮಚಿತ್ತತ್ವಮಿಷ್ಟಾನಿಷ್ಟೋಪಪತ್ತಿಷು ॥ ೯ ॥

[**ಅಸಕ್ತಿಃ**] ನರನೆ ನೋಡೈ ನಿಜಶರೀರದೊ- ।
ಳಿರುವುದವನಿಗುದಾಸವೃತ್ತಿಯು ।
ಧರೆಯಲೊರ್ವನು ಪಥಿಕನೆರಡನೆಯವನ ಕೈಯೊಳಗೆ ॥
ಇರಿಸಿರುವ ವಾಯಿದೆಯ ಗಂಟನು ।
ಮರಳಿ ಪಥಿಕನಿಗುಕ್ತಕಾಲದಿ ।
ತಿರಿಗಿ ಕೊಡುವಂತೀಶರೀರವ ಜತನ ಮಾಡುವನು ॥ ೪೦೪ ॥

ದಾರಿ ನಡೆಯುವ ಪಥಿಕನೊರ್ವನು ।
ಭಾರಿ ಬಿಸಿಲನು ತಾಳಲಾರದೆ ।
ಸೇರುವನು ಗಿಡನೆಳಲನಾಪರಿ ದೇಹವಾಸವಿದು ॥
ಯಾರಿಗಿಹುದೀದೇಹ ಶಾಶ್ವತ ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀಶರವಿಚಾರದಿ ।
ಚಾರುತರದಲುದಾಸವೃತ್ತಿಯಲಿಹನು ದೇಹದಲಿ ॥ ೪೦೪ ॥

[**ಅನಭಿಷ್ವಂಗಃ**] ನರನು ಹೋಗುವನೆಲ್ಲಿ ಯಾತನು ।
ನೆರಳು ಹತ್ತಿರವಿರುವುದಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ನೆರಳ ವಿಷಯದ ಯೋಚನೆಯು ಮನದಿ ॥
ನಿರುತವಾಪರಿ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ- ।
ವಿರುವ ನಿಜಸತಿವಿಷಯಪ್ರೇಮವು ।
ಬರುವುದೇ ಮಾನಸದಿ ನೋಡು ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೪೦೫ ॥

ಸಂತತಿಯ ವಿಷಯದಲಿ ಮನದಲಿ ।
ಚಿಂತಿಯೇನೆಂದೆನುತ ಕೇಳು ।
ಸಂತೆಗೋಸುಗ ಬಂದ ಪಥಿಕರೆನುತ್ತ ನಂಬುವನು ॥
ಎಂತು ಸುಖಸಂಪತ್ತುಗಳ ಶ್ರೀ- ।
ಮಂತಿಯನು ಭೋಗಿಸುವನೆಂದರೆ ।
ಪಾಂಥನೊರ್ವನು ಸಾಕ್ಷಿಭೂತನೆನುತ್ತ ತಿಳಿಯುವನು ॥ ೪೦೬ ॥

ಗಿಳಿಯು ಮರಿಯನು ಸಾಕಿ ಪಂಜರ- ।
ದೊಳಗೆ ಮುದ್ದಿಸಿ ಮಾತ ಕಲಿಸಲು ।
ಕಲಿಸಿದುದನೇ ನುಡಿವುದಲ್ಲವೆ ಬೇರೆ ನುಡಿಯುವುದೆ ॥
ಇಳೆಯುಲೊಂದೇ ವೇದದಾಜ್ಞೆಯ ।
ತಿಳಿವನಲ್ಲವೆ ಯನ್ಯಮಾರ್ಗವ ।
ತಿಳಿಯನಲ್ಲಾ ವೇದಮಾರ್ಗವ ಮಾತ್ರ ಸ್ವೀಕರಿಪ ॥ ೪೦೭ ॥

ಮಡದಿಮಕ್ಕಳು ವಿತ್ತಸಂಪ- ।
ತ್ತೊಡವೆವಸ್ತುಗಳೆನ್ನದೆನುತಲಿ ।
ಕಡುಮಮತೆಯನು ಮಾಡದಾತನು ಪಥಿಕನಂದದಲಿ ॥
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಕಾಲಕ್ರಮವ ತಾ- ।
ನೊಡನೆ ಮಾಡುವನಾತ ಜ್ಞಾನದ ।
ಗುಡಿಯ ಕಲಶವೆನುತ್ತ ನಂಬೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೪೦೮ ॥

[**ಸಮಚಿತ್ತತ್ವಂ**] ಶರಧಿ ಗ್ರೀಷ್ಮದೊಳಿಳಿತವರಿಯದು ।
ಭರತಿಯರಿಯದು ವರ್ಷಋತುವಿನ- ।
ಲಿರದಲಾಪರಿ ಬಾಧೆಯುವನಿಗೆ ಲಾಭಹಾನಿಯಲಿ ॥

ತರಣಿಗಾ ಗಗನದಿ ತ್ರಿಕಾಲದೊ- ।
ಳಿರುವುದೇನು ತ್ರಿರೂಪ ನೋಡಲು ।
ಯಿರದು ಭೇದ ಕದಾಪಿ ಸುಖದುಃಖದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವುದಾರೊಳು ಗಗನದಂತೆಯೆ ।
ಸರಿಯು ಸಮತೆಯು ವಾಸವಾತ್ಮಜ ।
ಯಿರುವನಾತನೆ ಜ್ಞಾನನಿಧಿಗಾಸ್ಥಾನ ಸಂಪೂರ್ಣ ॥ ೪೦೯ ॥

ಮಯಿ ಚಾನನ್ಯಯೋಗೇನ ಭಕ್ತಿರವ್ಯಭಿಚಾರಿಣೀ ।
ವಿವಿಕ್ತದೇಶಸೇವಿತ್ವಮರತಿರ್ಜನಸಂಸದಿ ॥ ೧೦ ॥

[**ಮಯಿಚಾನನ್ಯಯೋಗೇನ**] ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ
ಹೊರತು ಕಾಣನು ವಸ್ತುವನ್ಯವ । ನೊರ್ವನ ।
ಧರಿಸುತೀ ನಿರ್ಧಾರವನು ವಾಕ್ತನುಮನದಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಹರಿಯ ಹೊರತೀಜಗದೊಳನ್ಯರ- ।
ನರಿಯದಾತನ ಮನಸು ಬಾಯು- ।
ಚ್ಚರಿಸದನ್ಯರ ಮಾತ ದೇಹವು ನೋಡದನ್ಯರನು ॥ ೪೧೦ ॥

[**ಅವ್ಯಭಿಚಾರಿಣೀಭಕ್ತಿಃ**] ಇರಿಸುತೆನ್ನಯ ರೂಪದಲಿ
ಧರಿಸಿಹನು ಕೇಳೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯವ । ಮನ ।
ನಿರುತವೆನ್ನಯ ರೂಪನನ್ನೇ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮಾಡಿ ॥
ತರುಣಿ ನಿಜಪತಿಯೊಳು ಸಮಾಗಮ- ।
ಪರತೆಯಲಿ ನಿಃಶಂಕೆ ತಾಳುತ ।
ಧರಿಸುವಳು ನಿಜಪತಿಯೊಳೈಕ್ಯವನಾತೆರದಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೧೧ ॥

ಸುರನದೀಭಾಗೀರಥಿಯು ಸಾ- ।
ಗರದ ಸಂಗಮವಾದನಂತರ- ।
ವಿರುವಳಲ್ಲವೆ ಸಾಗರದ ರೂಪದಲಿ ಸಾಗರದಿ ॥
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಯೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯವ ।
ಧರಿಸಿ ಯೆನ್ನೊಳು ನಿರುತ ವಾಸಿಪ- ।
ನಿರುವನೆನ್ನಯ ಭಜನಪೂಜನದಲ್ಲಿ ಸಂತತದಿ ॥ ೪೧೨ ॥

ತರಣಿಯೊಡನಾ ತರಣಿಸುಪ್ರಭೆ- ।
ಗಿರುವುದುದಯಾಸ್ತವು ಕಣಾ ರೂ- ।
ತೆರದಿ ಮೆರೆವುದು ಪಾರತಂತ್ರ್ಯವು ಪ್ರಭೆಗೆ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಶರಧಿಯುಪ್ಪರ ಗಾಳಿ ಬೀಸಲು ।
ತೆರೆಗಳೇಳ್ವುವು ಮೇಲೆ ಮೇಲಾ ।
ತೆರೆಯು ನೀರಿನ ರೂಪವಲ್ಲವೆ ತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೪೧೩ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಯೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯವ ।
ಧರಿಸುತೆನ್ನನು ಭಜಿಸುತಿಹನೋ ।
ಯಿರುವನಾತನೆ ಮೂರ್ತರೂಪ ಜ್ಞಾನ ಕೌಂತೇಯ ॥
[ವಿವಿಕ್ತದೇಶಸೇವಿತ್ವಂ] ಧರೆಯಲೀಪುರುಷನಿಗೆ ಪಾವನ ।
ವಿರುವ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರವೃತ್ತಮು- ।
ವಿರುವ ತಾಪಸವನವು ಗುಹೆಗಳು ಯೋಗ್ಯವಸತಿಗಳು ॥೪೧೪॥

ಗಿರಿಯಕಂದರಗಳಲಿ ಮೇಣಾ- ।
ಕೆರೆಯ ಮೆರೆಯುವ ತೀರದಲ್ಲಿಯೆ ।
ನಿರುತ ವಾಸಸ್ಥಾನ ಯೋಗ್ಯವೆನುತ್ತ ಯೋಚಿಸನು ॥
ಪುರದಿ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಮೇಣಾ- ।
ತೆರದಿ ಪುಷ್ಕಳನರರ ಠಾವನು ।
ತೊರೆವನೈ ವಾಸಿಸಲು ಮನ ಬಾರದು ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೧೫ ॥

[ಜನಸಂಸದಿ ಅರತಿಃ] ಧಾರುಣಿಯಲೀಕಾಂತವಾಸವು ।
ಸೇರುವುದು ಮನದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ।
ಯಾರಿಗಿಹುದೈ ವೈರ ಮನುಜರ ಠಾವಿನಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ನರನೆ ಜ್ಞಾನದ ।
ಮೂರುತಿಯು ನಿಜ ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ।
ತೋರಿಸುವೆ ನಾನನ್ಯವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣವ ॥ ೪೧೬ ॥

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿತ್ಯತ್ವಂ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಾರ್ಥದರ್ಶನಮ್ ।
ಏತಜ್ಜ್ಞಾನಮಿತಿ ಪ್ರೋಕ್ತಮಜ್ಞಾನಂ ಯದತೋಽನ್ಯಥಾ ॥ ೧೧ ॥

[ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿತ್ಯತ್ವಂ] ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನಿತ್ಯ ವಸ್ತುವು । ಸೆಂದೇ ।
ಯಿರುವುದನ್ಯವು ಮಿಥ್ಯವೆಲ್ಲವಿದೆಂದು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಅರಿವನೀಪರಿ ಕೊಡುವುದಾವುದೊ ।
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಜ್ಞಾನ ಲೋಕದೊ- ।
ಳಿರುವುದಿದ ಹೊರತೆಲ್ಲ ಕೇಳಜ್ಞಾನ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥೪೧೭॥

ಬರುವುವೈ ಸಂಸಾರ ಸ್ವರ್ಗವು ।
ನಿರುತವಾವುದರಿಂದ ಜಗದಲಿ ।
ಕರೆವರದನಜ್ಞಾನವೆನುತಲಿ ಕೋವಿದರು ಪಾರ್ಥ ॥
ಇರುವುದದುವಜ್ಞಾನದಾಗರ- ।
ವರಿಯುತೀ ನಿರ್ಧಾರ ಮನದಲಿ ।
ತೊರೆವನೈ ಸ್ವರ್ಗೇಚ್ಛೆ ಮನದಿಂ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ
॥ ೪೧೮ ॥

ಕೇಳನೈ ಸಂಸಾರವಾರ್ತೆಯ ।
ವ್ಯಾಳವೆನುತಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವನು ।
ಬೀಳುವನು ತಾನಾಗಿ ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮಸಾಗರದಿ ।
ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಹಾದಿ ಬಹಳವಿ- ।
ಶಾಲತನದಿಂ ಪಸರಿಸಿರಲದ ।
ಮೇಲೆ ಸುವಿಚಾರದಲಿ ಹಾದಿಯ ಹುಡುಕಿ ಹಿಡಿಯುವನು ॥೪೧೯॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಜ್ಞಾನದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಪಂಥಗಳ ಪಸರಿಸಿ ।
ಯಿರುವುದುತ್ತಮ ರಾಜಮಾರ್ಗವು ಯಾವುದದ ತಿಳಿದು ॥
ದೊರಕಿಸುವುದದಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ ।
ನಿರುತವಾವುದೆನುತ್ತ ಹುಡುಕುತ- ।
ಲಿರಿಸುವನು ಕೇಳ್ಬುದ್ಧಿಮನಗಳನಲ್ಲಿ ಸಂತಸದಿ ॥ ೪೨೦ ॥

ಭ್ರಾಂತಿಮೂಲಕವನ್ಯಮಾರ್ಗವಿ- ।
ದೆಂತ ತಿಳಿದೀಬುದ್ಧಿ ತನ್ನಯ ।
ಕಿಂತು ಹರಿದಾ ಮೇರುಪರ್ವತದಂತೆ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿ ॥
ಸಂತಸದೊಳಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಷಯದಿ ।
ಸಂತತದಿ ಮನವಿಟ್ಟು ಮೇಣದ ।
ಚಿಂತಿಸುವನೈ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೆನ್ನದಲೆ ಸ್ವಾತ್ಮನನು ॥ ೪೨೧ ॥

ತಾರೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲಿ ಯಾಧ್ರುವ- ।
ತಾರೆ ನಿಶ್ಚಲ ಚಲಿಸಲಾರದು ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾತೆರದಿ ನಿಶ್ಚಲನವನು ಯತ್ನದಲಿ ॥
ಚಾರುಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿದ ನಿ- ।
ರ್ಧಾರಪೂರ್ವಕ ದೊರೆಯ ಬೇಕೆಂ- ।
ದಾರುಭಟದಲಿ ಯತ್ನ ಮಾಳ್ಪನು ಸಂತಸದಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೨೨ ॥

ಇರುವ್ರದವನೊಳು ಜ್ಞಾನ ನಿಶ್ಚಯ- ।
ವಿರುವ್ರದೇನಿದಕಿನ್ನು ಸಂಶಯ ।
ಬರುತಲೀಪರಿ ಜ್ಞಾನ ಮನದಲಿ ವಾಸಿಸಲು ಪಾರ್ಥ ॥
ಪುರುಷನಾತನು ಜ್ಞಾನದಿಂದಲಿ ।
ಭರಿತನಿಹ ಸಂಪೂರ್ಣನೆನುತಲಿ ।
ಬರುವ್ರದವನಿಗೆ ಕೊನೆಗೆ ಮದ್ರೂಪವು ಧನಂಜಯನೆ ॥೪೨೩॥

ಎಲೆಯ ಮೇಲೂಟವನು ಒಡಿಸಿದು- ।
ರೆಲೆ ಧನಂಜಯ ವೂಟ ತೀರಿತೆ ।
ತಿಳಿಯಲದ ಕೈಯಿಂದ ಬಾಯೊಳಗಿಕ್ಕ ಬೇಕಲ್ಲೈ ॥
ಇಳೆಯೊಳಾರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯು ।
ಫಳಿಗೆಫಳಿಗೆಗೆ ಯಾದಕೊಡಲೆ ।
ತಿಳಿದೆ ಯೇನ್ಯೆ ಜ್ಞಾನಿಮನದಲಿ ಜ್ಞಾನ ಜಿಂಬಿಸದೆ ॥ ೪೨೪ ॥

ದೊರೆಯದಿರೆ ಪರಮಾತ್ಮಲಾಭವು ।
ಕುರುಡನಂದದಿ ಬುದ್ಧಿಯಿರುವ್ರದು ।
ತೆರೆಯ ಬೇಕಾಬುದ್ಧಿಕಣ್ಣನು ಸ್ವಚ್ಛದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿಯೆ ।
ದೊರೆಯ ಬೇಕ್ಕೈ ಪರಮತತ್ತ್ವವು ।
ಬರಲು ಕೇಳ್ತೆರದಿ ಲಾಭವು ಜ್ಞಾನ ನಿಶ್ಚಿತವು ॥ ೪೨೫ ॥

ಜ್ಞಾನದಸ್ಥೇ ಬುದ್ಧಿ ವಿಸ್ತೃತ ।
ಜ್ಞಾನಿಗಿರುವ್ರದು ನೋಡು ತತ್ತ್ವವ ।
ಜ್ಞಾನದಿಂ ಸಂಪೂರ್ಣಭರಿತನು ಹೇಳಲೇನದನು ॥
ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದಲಿ ।
ಮಾನವನ ಸದ್ಬುದ್ಧಿ ಕ್ಷಿಪ್ರದಿ ।
ತಾನೆ ಪರತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಲು ಯೋಗ್ಯವಪ್ಪುದಲಾ ॥೪೨೬॥

ಯಿರುವನಾತ ಜ್ಞಾನಮೂರುತಿ- ।
ಯಿರುವ್ರದೇನದರೊಳಗೆ ಚೋದ್ಯವು ।
ತರಣಿಗೀಜಗದೊಳಗೆ ತರಣಿ ಯೆನುತ್ತ ಕರೆವರಲಾ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ಜ್ಞಾನತತ್ತ್ವವ- ।
ನರುಹಿದನು ವಿಸ್ತರದಿ ಜ್ಞಾನೇ- ।
ಶ್ವರನು ಕೇಳುತ ಶ್ರೋತೃವೃಂದವು ಪೇಳಿತೀತೆರದಿ ॥ ೪೨೭ ॥

ಪರಿಯಿದಾದರು ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವುವವನ ಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯ ।
ನರನೆ ಜ್ಞಾನದ ಮೇಣು ಯೋಗ್ಯತೆ ಸರಿ ಸಮಾನಗಳು ॥
[ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಾರ್ಥದರ್ಶನಂ] ನರನೆ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದಿಂದಲೆ ।
ದೂರಕುವ್ರದು ಕೇಳಾವ್ರದೊಂದದು ।
ಕರೆವರದನೇ ಜ್ಞೇಯವೆಂಬೀಹೆಸರಿನಿಂ ಜಗದಿ ॥ ೪೨೮ ॥

ಇರುವ್ರದವನಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಸರಳವು ।
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನಲಾಭವು ।
ದೊರಕಿದರು ತಜ್ಜ್ಞೇಯ ದೊರೆಯದೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವ್ರದು ॥
ಕುರುಡನಿಗೆ ಕೈಯೊಳಗೆ ದೀಪವು ।
ದೊರಕಲೇನುಪಯೋಗವಿರುವ್ರದೆ ।
ಒರಿದೆ ಜ್ಞಾನದ ಮನದ ನಿಶ್ಚಯವಾದರೇನಹುದು ॥ ೪೨೯ ॥

ತಿರುಗಿ ಕೇಳೈ ಯಾತ್ಮದರ್ಶನ ।
ದೂರೆಯದಿರಲದು ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ।
ಧರೆಯಲಾಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶದಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥

ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಜ್ಞಾನೇಶ ನೀನೀ- ।
ಜ್ಞಾನದತಿಶಯ ವಿಸ್ತರದಲಿ ನಿ- ।
ಧಾನ ಮಾಡುವ್ರದೇನು ಕಾರಣ ತಿಳಿಯಲಾರೆವಲಾ ॥
ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಗೀತೆಯರ್ಥಕೆ ।
ನೀನು ವಿಷಯಾಂತರವ ಮಾಡಿದಿ ।
ಮಾನಸದೊಳಾಗುವ್ರದು ಗೀತಾರ್ಥಶ್ರವಣದಿಚ್ಛೆ ॥೪೩೦ ॥

ಚಂದದಿಂದಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯು ।
ಬಂದುದೈ ಯಾತಿಥ್ಯರೂಪದಿ ।
ಸಂದುದೈ ವಕ್ತೃತ್ವದನುಭವವೆಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ॥
ಬಂದಿಹುದು ಯೆಮಗನ್ಯ ಕವಿಗಳ ।
ಚಂದವಿಹ ವರ್ಣನೆಯದನುಭವ ।
ಒಂದ ವಿಷಯವ ಬಿಟ್ಟು ಹಿಡಿವರುಪಾಂಗವರ್ಣನೆಯ ॥ ೪೩೧ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವ ।
ಸರಿಸಿ ಒದಿಗೆ ಯುಪಾಂಗವರ್ಣನೆ ।
ಸರಸತನದಿಂ ಮಾಳ್ಪ ಮಂತ್ರವ ಕಲಿತಿರುವಿಯಲ್ಲೈ ॥
ತಿರಿಗಿ ನೀನದ ಮುಖ್ಯವಿಷಯದೊ- ।
ಳಿರಿಸುವಿಯಲಾ ಕೌತುಕದೊಳಿದು- ।
ವಿರುವ್ರದೇನ್ಯೆ ಯೋಗ್ಯವೀಪರಿ ವಂಚನೆಯ ಹಾದಿ ॥ ೪೩೨ ॥

ಕರೆಯುತತಿಥಿಯಸೂಟಕೆನುತಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕುತ ।
ತರುಣಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಣೆಯ ಹಾಕುತ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಬರುತಲತಿಥಿಯು ಮಣೆಯ ಮೇಲ್ಕೂ- ।
ತಿರಲು ಭೋಜನ ಬಡಿಸದೆಲೆಯಲಿ ।
ಸುರಸದಡಿಗೆಯ ದೂರಕೋಡಿಸಲೇನ ಹೇಳುವುದು ॥೪೩೩॥

ಮನೆಗೆ ಭೋಜನಕೆನುತಲಾಮಂ- ।
ತ್ರಣವ ಪಡೆದಿರುವತಿಥಿಪುರುಷನಿ- ।
ಗಿರುವುದೇನುಪಯೋಗ ತರುಣಿಯ ಬೇರೆತರದಿಂದ ॥
ಗುಣವಿಭೂಷಿತವಿದ್ದು ಸುಂದರ ।
ದನವು ನೋಡಲು ಚಂದವಾಯಿತು ।
ಸ್ತನಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರೆ ಕಾಲಿಂದೊದ್ದರೇನು ಫಲ ॥ ೪೩೪ ॥

ಬರಿದೆ ಕೇಳಾದನವ ಶೋಷಿಸು- ।
ತಿರುವರೇ ಜಗದೊಳಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ।
ಯಿರುಹದಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೆರಡನೆ ಕವಿಗಳೇನೆಂಬೆ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲನ್ಯಪ್ರಕಾರವ ।
ಬರಿದೆ ವಿಸ್ತಾರವನು ಮಾಡುವ- ।
ರಿರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಸೇರದು ಯೆಮ್ಮ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೪೩೫ ॥

ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಜ್ಞಾನೇಶ ನೀನಾ- ।
ಜ್ಞಾನ ವಿಸ್ತಾರವನು ಮಾಡುತ ।
ಪೂರ್ಣಶೀಪರಿ ಜ್ಞಾನದನುಭವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆಯಲಾ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಜ್ಞಾನಾಂಶಕಾದರು ।
ಜ್ಞಾನಕಾಮಿಗಳವರು ಯೋಗ- ।
ಧ್ಯಾನ ಮೊದಲಾಗಿರುವ ಸಾಧನ ಮಾಳ್ಪರೈ ನೋಡೆ ॥೪೩೬॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಯಿರುವ ಜ್ಞಾನವ- ।
ನರಿವ ಪರಿಯಲಿ ಹೇಳಿ ಬುದ್ಧಿಗೆ ।
ತರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೆಯೊ ಪೂರ್ಣತೃಪ್ತಿಯ ನೀನು ಜ್ಞಾನೇಶ ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ಪೀಯೂಷವೃಷ್ಟಿಯ ।
ಸುರಿಯಲೀಜಗದೊಳಗೆ ಯಾರಿಗು ।
ಬರುವುದೇನೈ ಮಾನಸದೊಳೋಕರಿಕೆ ನೋಡಿದರೆ ॥೪೩೭॥

ನರಗೆ ಕೋಟ್ಯವಧಿಪ್ರಮಾಣದಿ ।
ಬರಲು ಸುಖದುಪಭೋಗದಿನಗಳು ।
ಬರಿದೆ ಗಣನೆಯು ಮಾಡಿ ಯೋಕರಿಸುವನೆ ನೋಡವನು ॥
ನಿರುತ ಯುಗಪರ್ಯಂತ ವೊಂದೇ- ।
ತೆರದಿ ರಾಕೆಯ ರಾತ್ರಿ ಯಿದ್ದರೆ ।
ಬರಿದೆ ನೋಡದೆ ಯಿರುವುದೇನು ಚಕೋರವದನೆಲ್ಲ ॥ ೪೩೮ ॥

ನಿನ್ನ ತೆರದ ಸುರಸಿಕವಕ್ತನು ।
ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿರೆ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವ- ।
ನಿನ್ನು ಸಾಕೆಂದೆನ್ನುವನು ಯಾರಿಹನು ಲೋಕದಲಿ ॥
ಸನ್ನುತಾತ್ಮಳು ಪ್ರೇಮದಲಿ ಪ- ।
ಕ್ವಾನ್ನಗಳ ಬಡಿಸಲಿಕೆ ತತ್ಪರ- ।
ಳೆನ್ನ ಬಹುದೇ ಸಾಕೆನುತ ಭೋಜನದ ಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೪೩೯ ॥

ಇರುವುದಿದುವಿಂದಿನ ಪ್ರಸಂಗವು ।
ಯಿರುವುದೆಮಗೀಶ್ರವಣದಿಚ್ಛೆಯು ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ನಿನಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಕಥನದಿಚ್ಛೆಯಲಾ ॥
ಬರುವುದಾಕಾರಣದಿ ನಿನ್ನಯ ।
ಸುರಸವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿಯು ।
ಯಿರುವುದಿದು ನಾಲ್ಗುಣದಿ ಬಲವತ್ತರವು ನೋಡಿದರೆ ॥ ೪೪೦ ॥

ಜ್ಞಾನರಾಜನೆ ನಿನಗಿಹುದು ಪರಿ- ।
ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವೆನುತ್ತಲೆಮ್ಮಯ ।
ವಾಣಿಯಿಂದುಚ್ಚಾರ ಮಾಡದೆ ಬಗೆಯೆ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥
ಮಾನಿಸೆಮ್ಮ ವಿನಂತಿಯೊಂದನು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಹದಿನೆಂಟುಸದ್ಗುಣ- ।
ಹೀನವಿರುವಜ್ಞಾನವನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ॥ ೪೪೧ ॥

ಕೇಳುತಾ ಸಂತರ ವಿನಂತಿಯ ।
ಹೇಳಿದನು ಜ್ಞಾನೇಶನಾಕ್ಷಣ ।
ಲೀಲೆಯಿಂದಜ್ಞಾನವನು ಹೇಳುವರೆ ಮನದಿಚ್ಛೆ ॥
ಏಳುತಿತ್ತಾ ಮೇಲೆ ಗುರುವಿದ ।
ಹೇಳಿದನು ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಲು ।
ತಾಳಿದೆನು ಸಂತಸವ ನೀವ್ ಹೇಳಿದುದ ಮಾಡುವೆನು ॥ ೪೪೨ ॥

ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನಿಗರುಹಿದನು ಪರಿ- ।
ಪರಿಯಲೀ ಹದಿನೆಂಟುಲಕ್ಷಣ- ।
ವಿರುವುವೆಲ್ಲೀ ಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವು ವಾಸಿಸುವುದಲ್ಲೈ ॥
ಇರುವುದಲ್ಲವೆ ಯೆನ್ನ ಮತವೀ- ।
ಪರಿಯಲಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನವಿಪ್ಪಂದ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದೀ ಮುಖವೆಂದು ಪೇಳ್ದನು ಕೃಷ್ಣನಸುನಗುತ ॥ ೪೪೩ ॥

ಕರತಲದ ಮೇಲಾಮಲಕ ಗರ- ।
ಗರನೆ ತಿರುಗುವ ಪರಿಯಲಿದ ನಾ- ।
ನರುಹಿದೆನು ವಿಸ್ತರದಿ ಜ್ಞಾನವ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನೆ ನೋಡೈ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯೆ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ- ।
ವರುಹುವೆನು ನಿನಗಾನು ಕೇಳೈ ನೀನು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥೪೪೪॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ ।
ದರಿವು ಬಂದರೆ ನಿನಗೆ ತದನಂ- ।
ತರದಿ ಕೇಳಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ ಸಹಜ ತಿಳಿಯುವುದು ॥
ಇರುವುದಾವುದೊ ಜ್ಞಾನವಲ್ಲದು- ।
ಹಿರುವುದದುವಜ್ಞಾನ ಲೋಕದ- ।
ಲಿರುಳು ಮುಗಿಯಲು ಹಗಲು ಬಾರದೆ ಬರುವುದೇನಿನ್ನು ॥ ೪೪೫ ॥
ಇರುಳು ಹಗಲೆಂಬ ಪ್ರಕಾರಗ- ।
ಳೆರಡು ಲೋಕದೊಳಿರುವುವಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುಳು ಮುಗಿಯಲು ಹಗಲು ಹಗಲಳಿಯಲ್ಕೆ ಮೇಣಿರುಳು ॥
ಇರುವುದೇನೈ ಬೇರೆ ಮೂರನೆ ।
ಪರಿಯು ಜಗದಲಿ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಜಗದಿ ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನಗಳ ದ್ವಂದ್ವ ॥ ೪೪೬ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಯಾದರೇನದ- ।
ನರುಹುವೆನು ವಿಸ್ತರದಲದ ನಾ ।
ನರನೆ ಕೇಳೈ ತತ್ತ್ವವದ ನೀ ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕದಿ ॥
[ಮಾನಿತ್ವಂ] ಬರಲು ಬೇಕು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಜಗದಲಿ ।
ದೊರೆಯ ಬೇಕೈ ತನಗೆ ಮಾನವು ।
ನಿರುತವೀಪರಿ ಧರಿಸುತಭಿಲಾಷವನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೪೭ ॥

ನರರು ಸತ್ಕಾರವನು ಮಾಡಲು ।
ಹರುಷವನು ತಾಳುವನು ಕೇಳಾ- ।
ತೆರದಿ ಮಾನವು ದೊರೆಯಲುಬ್ಬುವನವನು ಗರ್ವದಲಿ ॥
ಗಿರಿಯ ಶಿಖರವನೇರಿ ಕೂಡಲು ।
ನಿರುತವಾಪರಿ ಗರ್ವ ಮಾಡುವ- ।
ನಿರುವನಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವಸತಿಸ್ಥಾನ ನರನವನು ॥ ೪೪೮ ॥

[ದಂಭಿತ್ವಂ] ನರನೆ ಕೇಳಸ್ವತ್ವತರುವಿಗೆ ।
ವಿರಚಿಸುತಲುಪನಯನಕರ್ಮವ- ।
ನಿರಿಸುವನು ಬಂಧನವ ದೋರವನದರ ಸುತ್ತಿನಲಿ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಯಂಗಾತ ಮಾರ್ಜನಿ- ।
ಯಿರಿಸಿ ಗುಡಿಯಲಿ ಖ್ಯಾತಿ ಬಯಸುವ- ।
ನರನೆ ನೋಡೀಪರಿಯ ಧಾಂಭಿಕವರ್ತನವ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೪೯ ॥

ತಾನು ಮಾಡಿದ ಧರ್ಮವನ್ನಭಿ- ।
ಮಾನದಿಂದಲಿ ತನ್ನ ಬಾಯಿಂ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಮಾಳ್ಪನು ಪ್ರಸಿದ್ಧವನೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ತಾನು ಕಲಿತಿಹ ವಿದ್ಯೆಯೆಲ್ಲವ ।
ಮಾನಕೋಸುಗ ಕೀರ್ತಿಗೋಸುಗ ।
ತಾನು ಜಗದಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಳ್ಪನು ದಾಂಭಿಕನು ನೋಡೈ ॥೪೫೦॥

ತಾನು ಮಾಡುವ ಸತ್ಕೃತಿಯ ಪರಿ ।
ತಾನು ಡಂಗುರ ಹೊಡಿಸಿ ಪಸರಿಪ- ।
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಕೀರ್ತಿ ದೊರೆಯಲು ಕೃತಿಗಳನು ಮಾಳ್ಪ ॥
ತಾನು ದಿನದಿನ ಮೂರು ಬಾರಿಗೆ ।
ಸ್ನಾನವನು ಮಾಡುತ್ತ ಬಹುವಿಧ- ।
ಮಾನ್ಯ ಪನ್ನೀರಾದಿಯಿಂ ದೇಹವನು ಶೋಭಿಪನು ॥ ೪೫೧ ॥

ತನ್ನ ದೇಹಾರಾಧನೆಯ ತಾಂ ।
ಮಾನ್ಯತನದಿಂ ಮಾಡುತಿರುವನು ।
ಮಾನ್ಯತೆಯನನ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡನೈ ಮಾನ್ಯ ತಾನೆನುವ ॥
ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಯಿವನೇ ।
ಪೂರ್ಣವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಖಾನಿಯು ।
ಮುನ್ನ ನಾ ಪೇಳುವೆನು ದಾಂಭಿಕನಿವನೆ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೪೫೨ ॥

[ಹಿಂಸಾ] ಅಡವಿಯಲಿ ದಾವಾಗ್ನಿ ಬೀಳಲು ।
ಸುಡುವುದಲ್ಲವೆ ಸಕಲವಸ್ತುವ- ।
ನೆವೆಬಿಡದಲಾ ಜಂಗಮಸ್ಥಾವರಗಳೆಲ್ಲವನು ॥
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲೀನರನ ಸಹಜದ ।
ನಡತೆಯಿಂ ಜಗಕೆಲ್ಲ ಬಾಧೆಯು ।
ಬಿಡದೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟುವುದು ದುಃಖವು ಬಹುದು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥೪೫೩॥

ನುಡಿವನೀತನು ಸಹಜಗತಿಯಲಿ ।
ಒಡಿಯುವುದು ವಾಗ್ಬಾಣ ಹೃದಯಕೆ ।
ಸುಡುವುದಗ್ನಿಯ ಕೆಂಡದಂದದಿ ತೀಕ್ಷ್ಣಶಬ್ದವದು ॥
ನಡತೆ ಯೀತನದೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಪೊಡವಿಯಲಿ ವಿಷವಾಗಿ ಸುಡುವುದು ।
ನುಡಿವುದೇನಾಪರಿಯನತಿವಿಸ್ತಾರ ಸಾಕಿನಿತು ॥ ೪೫೪ ॥

ಪುರುಷನಿವನಜ್ಞಾನಸಾಗರ- ।
ನಿರುವನಜ್ಞಾನದ ನಿಧಾನವು ।
ಮೆರೆವುದೀತನ ಜೀವನವು ನಿಜ ಹಿಂಸೆಗರಮನೆಯು ॥

[**ಅಕ್ಷಾಂತಿಃ**] ನರನೆ ಕೇಳೈ ತಿದಿಯನೂದುತ- ।
ಲಿರಲು ಗಾಳಿಯುಲುಬ್ಬಿ ಹೋಗುವ ।
ಪರಿಯ ನೀ ನೋಡಿದಿಂಯೊ ಗಾಳಿಯು ಹೋದನಂತರದಿ ॥೪೫೫॥

ತಿರಿಗಿ ಕೇಳದು ಕುಂದಿ ಹೋಗುತ- ।
ಲಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಯಿಪರಿ ।
ದೊರಕಿದರೆ ಧನಸೌಖ್ಯಲಾಭವು ಪರಿಯಸೇನೆಂಬೆ ॥

ಹರುಷಭರದಿಂದುಬ್ಬಿ ಹೋಗುವ- ।
ನರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮರಳಿ ಹಾನಿಯು ಬರಲು ದುಃಖದಿ ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗುವನು ॥
ಧರಣಿಯಲಿ ಸುಳಿಗಾಳಿ ಬೀಸುತ ।
ಬರಲು ಧೂಳಿಯು ಗಗನಪರ್ಯಂ- ।
ತರದೊಳೇಳುವುದಲ್ಲವೇ ನೋಡಿದರೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೫೬ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ತುತಿಯ ಮಾಡಲು ।
ಹರುಷದಿಂದುಬ್ಬುವನು ಗರ್ವದಿ ।
ಪರರು ನಿಂದೆಯ ಮಾಡಲಾಕ್ಷಣ ಕುಗ್ಗುವನು ನಿಜದಿ ॥
ಬರಿದೆ ನೀರಿನ ಹನಿಗೆ ಮಣ್ಣಿಲಿ ।
ಬರುವುದೈ ಕೆಸರಿನ ವಿಕಾರವು ।
ಮರಳಿ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸಿದರೆ ಮೇಣೊಣಗಿ ಹೋಗುವುದು ॥ ೪೫೭ ॥

ಮಾನ ಬಂದರೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಮೇಣಪ- ।
ಮಾನ ಬಂದರೆ ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗುವ ।
ಮಾನವನು ನೋಡಿದರೆ ಕೇಳಜ್ಞಾನಖಾನಿಯಲಾ ॥
[**ಅನಾರ್ಜವಂ**] ಮಾನಸದಿ ಯೋಚಿಸುವುದೊಂದಭಿ- ।
ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಳ್ಪುದೆಂಡನೆ- ।
ಯಿ ನಿಧಾನದಿ ಕೃತಿಮತಿಗೆ ಮೇಳವನು ಹಾಕರಲಾ ॥೪೫೮॥

ಮಾರಕನು ಮೃಗಗಳಿಗೆ ತಾನಾ- ।
ಹಾರವನು ಕೊಡುತಿಹನು ದುಷ್ಟವಿ- ।
ಚಾರದಿಂದಲೆ ಪ್ರೇಮವೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ಹೃದಯದಲಿ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ಮನದ ವಿ- ।
ಕಾರಗಳ ತಾಂ ಹೊರಗೆ ಜನರಿಗೆ ।
ತೋರಿಸದೆ ಪರರೊಡನೆ ವೈರವ ಸಾಧಿಪನು ನಿಜದಿ ॥೪೫೯॥

ಶಿಲೆಯ ಕಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಶೇವಲ ।
ಬೆಳೆಯಲದು ಹಸುರಾಗಿ ಝಳಝಳ ।
ತೊಳೆಯುವುದು ಕೆಳಗದರ ಶಿಲೆಕಲ್ಲುಳಿವುದಿಲ್ಲೇನೈ ॥

ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದಿ ತೊಳೆವ ಫಲಗಳು ।
ಬೆಳೆಯುವುವು ಬೇವಿನಲಿ ತಿಂದರೆ- ।
ಯೊಳಗೆ ವಿಷದಂದದಲಿ ಕಹಿಯಹುವಲ್ಲವೇ ನೋಡು ॥ ೪೬೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಹೊರಗೊಳ- ।
ಗಿರಲು ನಿಜವ್ಯತ್ಯಾಸವಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯಿರುವುದೈ ಸಹಜದಲಿ ಕೇಳಜ್ಞಾನವಾಸವದು ॥
[**ಆಚಾರ್ಯೋಪಾಸನರಾಹಿತ್ಯಂ**] ಗುರುಕುಲದ ನಾಮೋಚ್ಚ
ಲ್ಲಿರುವುದಾರಿಗೆ ಲಜ್ಜೆ ಜಗದಲಿ ।　　ರಣೆಯ- ।
ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯನು ಮಾಳ್ಪರೆ ಯಾರು ತುಚ್ಛಪರೊ ॥ ೪೬೧ ॥

ನರಗೆ ವಿದ್ಯಾದಾನವಾರಿಂ ।
ದೊರಕಿಹುದೊ ತದ್ಗುರುವ ಮನ್ನಿಸ- ।
ದಿರುವ ಪುರುಷಾಧಮನ ಹೆಸರನು ಬಾಯಲುಚ್ಚರಿಸೆ ॥
ಧರಣಿಯೊಳಗಂತ್ಯಜನ ಮನೆಯಲಿ ।
ತಿರುಕನಂದದಿ ಕೂಳನುಂಬುವ ।
ಪರಿಯದಲ್ಲವೆ ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ ದುರ್ಭಾಗ್ಯ ॥ ೪೬೨ ॥

ಬರಿದೆ ನಾನಾಹೆಸರನೀಗಲೆ ।
ಯರಿತರಿತು ವುಚ್ಚಾರಮಾಡಿದೆ ।
ಹರಿದು ಬೀಳುವುದಲ್ಲವೇನೀ ದುಷ್ಟನಾಲಿಗೆಯು ॥
ದುರಿತವಿದ ಪರಿಹರಿಸಲೋಸುಗ ।
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತರಾರೀ- ।
ಧರೆಯೊಳಿರುವರೂ ಅವರ ನಾಮೋಚ್ಚರಣ ಮಾಡುವೆನು ॥೪೬೩॥

ಧರೆಯಲೀ ಗುರುಚರಣಭಕ್ತರು ।
ಮೆರೆವರಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರಕೆ ।
ತರಣಿಯಂದದೊಳವರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತಲಿ ॥
ದುರಿತಗಳ ಪರಿಹರಿಪೆನೆನ್ನಯ ।
ದುರಿತ ನಿರಸನವಾಯ್ತು ನಿಶ್ಚಯ- ।
ವಿರುವುದೀಪರಿ ಶಕ್ತಿ ಗುರುಭಕ್ತರ ಭಜನದೊಳಗೆ ॥ ೪೬೪ ॥

ತಿರಿಗಿ ನಾನಾನಾಮ ತೆಗೆಯೆನು ।
ಅನುಹುವೆನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಾನಾ- ।
ಪರಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನು ಕೇಳಜ್ಞಾನಪರವಾದ ॥
[**ಅಶೌಚಂ**] ನರನು ಸ್ವತಹವೆ ಕರ್ಮಗಳನಾ- ।
ಚರಿಸದಲೆ ಸಂಶಯವ ಧರಿಸುವ- ।
ನಿರುವನ್ಯೆ ನಿಜ ವನದೊಳಿರುತಿಹ ಹಾಳು ಬಾವಿಯಲಾ ॥೪೬೫॥

ಇರುವುದೆಂತೆನೆ ಹಾಳು ಬಾವಿಯು ।
ಯಿರುವುದ್ಯೆ ಮುಳುಗಳ್ಳಿ ಬಾಯಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಜಂತುಗಳು ಕೊಳೆತಿಹುವೊಳಗೆ ನೀರೊಳಗೆ ॥
ಇರುವುದ್ಯೆ ಯೆಲುರಾಶಿ ಕೊಳೆತಿಹು- ।
ದಿರುವನಾಪರಿ ಹೊರಗೊಳಗೆ ತುಂ- ।
ಬಿರುವುದ್ಯೆ ನರದೇಹವಲ್ಲಿಯಶೌಚವೇನೆಂಬೆ ॥ ೪೬೬ ॥

ಶ್ವಾನವನ್ನವ ತಿನುವ ಸಮಯದಿ ।
ಮಾನಿವುದೆ ಮಡಿಮ್ಯೆಲಿಗೇಗಳ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀತೆರದಿ ಪರವಿತ್ತವನು ಗ್ರಹಿಸುವನು ॥
ಶ್ವಾನಕೆ ಸ್ತ್ರೀಸಂಗ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಸ್ಥಾನವೆಲ್ಲ ಸಮಾನವಾಪರಿ ।
ಮಾನಿಸನು ಲಜ್ಜೆಯನು ಸ್ತ್ರೀಸಂಗದಲಿ ಯೆಂದೆಂದು ॥೪೬೭॥

ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮಕೆ ।
ವ್ಯತ್ಯಯವು ಬಂದಿರಲು ಧರ್ಮಪ್ರ- ।
ವೃತ್ತಿಗಡಚಣೆ ಬಂದರವನಿಗೆ ಖೇದ ಬಾರದಲಾ ॥
ಮತ್ತೆ ಪಾಪಾಚರಣ ಮಾಡಲು ।
ನಿತ್ಯವಾಸಕ್ತಿಯನು ತೋರಿಸಿ ।
ಚಿತ್ತದಲಿ ಧಿಕ್ಕರಿಪನ್ಯೆ ಪುಣ್ಯಾಚರಣಮಾರ್ಗ ॥ ೪೬೮ ॥

ಚಿತ್ತದಲಿ ಪರಿಪರಿ ವಿಕಲ್ಪಗ- ।
ಳೊತ್ತಿ ಬರುವುವು ಪಾಪಪುಣ್ಯವ ।
ಕಿತ್ತಿ ಧನಸಂಪಾದನೆಯಲಾಸಕ್ತಿ ತೋರಿಪನು ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀತೆರದಿ ಮಾನವ ।
ಸತ್ಯವಜ್ಞಾನದ ಸುಪೂರುತಿ ।
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ಯೆ ವಿಸ್ತರಿಪೆನಸ್ಥೈರ್ಯಲಕ್ಷಣವ ॥ ೪೬೯ ॥

[**ಅಸ್ಥೈರ್ಯಂ**] ಕಾಸಿನಾದರು ಲಾಭ ದೊರಕುವು- ।
ದಾಶೆ ಹುಟ್ಟಲು ಮನದೊಳೀಪರಿ ।
ಬಾಸೆಗಳ್ಳನ ಪರಿಯ ಮಾಡುವನಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ಈಸುಸೂಕ್ಷ್ಮವು ಯಿರಿವೆಯಾದರು ।
ತೋಷದಿಂ ತೃಣಕಡ್ಡಿಯೇರಲು ।
ಬಾಸಿಗದ ತೆರನಾಗಿ ಬೊಗ್ಗುವುದಲ್ಲವೇ ನೆಲದಿ ॥ ೪೭೦

ನೀರಿನಲಿ ಹೊಂಡದಲಿ ಕಾಲ್ಗಳು ।
ಸೇರಿದಾಕ್ಷಣ ರಾಡಿ ನೀರದು- ।
ವೇರುವುದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕಸರಾಗುವುದು ನೀರೆಲ್ಲ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಾತೆರದಿ ಭೀತಿ ಪ್ರ- ।
ಕಾರ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲವನಿಗೆ ।
ಭಾರಿ ಬೆದರಿಕೆಯಾಗುವುದು ಮನದೊಳಗೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೭೧ ॥

ಹಾಲುಗುಂಬಳವೊಣಗಿದರೆ ಮಳೆ- ।
ಗಾಲದಲಿ ನೆರೆಯೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಲು ।
ತೇಲಿಹೋಗುವುದಲ್ಲವೇ ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹದಲಿ ॥
ಗಾಳಿ ಸುಳಿವಿಲಿ ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಯು ।
ಧೂಳಿ ಸಿಲುಕಲು ಗಗನದನಕವ- ।
ದೇಳುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಸ್ಥಿರವೆಲ್ಲಿಯದು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೭೨ ॥

ಧರೆಯಲಾಪರಿ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರದಿ ।
ಪರಮಪಾವನನಗರದಲಿ ಮನ- ।
ಸಿರದು ಸ್ಥಿರವಡ್ದಾಡುತಿಹುದ್ಯೆ ನಾಯಿಯಂದದಲಿ ॥
ಬರಿದೆ ಸರಟಕೆ ಮದವು ಬಂದಿರೆ ।
ಮರದೊಳೋಡಾಡುವುದು ನೋಡ್ಯೆ ।
ಯಿರುವುದೇನಾಲಾಭ ಕೆಳಗಿಂ ಮೇಲಕೋಡಿದರೆ ॥ ೪೭೩ ॥

ನೀರರಂಜಣಿಗೆಯು ಹುಗಿಯದಲೆ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳೊಂದೆಡೆಯಲಿರದ್ಯೆ ।
ಸೇರಲಾರನು ಸ್ಥೈರ್ಯ ನಿದ್ರೆಯ ಹೊರತು ದಿನದಿನದಿ ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಡ್ಡಾಡುತಿರುವನು ।
ಚಾರುತರಶೀಲವನು ನೋಡಲು ।
ತೋರುವನು ವಾನರನ ಸೋದರನೆಂದು ಖರೆಯಾಗಿ ॥ ೪೭೪ ॥

ಪುರುಷನಸ್ಥಿರನಿರ್ದೊಡೀಪರಿ ।
ಯಿರುವನವನಜ್ಞಾನವಾರಿಧಿ ।
ಮರಳಿ ಯಾತ್ಮವಿನಿಗ್ರಹಾಭಾವವನು ಪೇಳುವೆನು ॥
[**ಆತ್ಮವಿನಿಗ್ರಹಾಭಾವಃ**] ನರನೆ ಕೇಳ್ಯೆ **ಪುರುಷನಂತಃ- ।**
ಕರಣದಲಿ ಸಂಯಮನವೆಳ್ಳ- ।
ಸ್ಥಿರದು ಶಾಸ್ತ್ರನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮವ ಬೆದರಿಕೆಯೆ ಯಿಲ್ಲ್ಯೆ ॥ ೪೭೫ ॥

ಮಳೆಯ ಪೂರದಿ ಹಳ್ಳ ಹರಿಯಲು ।
ನಿಲುವ್ರದೇನು ಪ್ರವಾಹ ಹರಳಿಸ- ।
ಲಿಳೆಯೊಳಾಪರಿ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯುಲ್ಲಂಘಿಪನು ನಿಜದಿ ॥
ಕೊಳನು ವ್ರತನಿಯಮಗಳ ಮನದಲಿ ।
ತುಳಿದು ಬಿಡುವನು ಧರ್ಮವಿಧಿಗಳ ।
ಮುಳಿಸಿನಿಂ ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿರೋಧಕ್ರಿಯೆಯ ಮಾಡುವನು ॥ ೪೩೬ ॥

ಹೇಸನೈ ಪಾಪಾಚರಣದಲಿ ।
ಲೇಶವಾದರು ಪುಣ್ಯದಭಿರುಚಿ ।
ವಾಸವಾಗದು ಮನದೊಳವನಿಗೆ ಲಜ್ಜೆ ತೋರೆದಿಹನು ॥
ಘಾಸಿಪನು ಕುಲಧರ್ಮವೆಲ್ಲವ ।
ದೂಷಿಪನು ಶ್ರುತಿಯಾಜ್ಞೆಯೆಲ್ಲವ ।
ನಾಶಿಸುವನೈ ಸತ್ಯನೀತಿಯ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗವನು ॥ ೪೩೭ ॥

ಹೋರಿ ತಿರಿದುಂಬುವ ತೆರದಲಿ ತ- ।
ಯಾರಿ ಮಾಳ್ಪನು ಮುರಿದು ವಿಧಿಯನು ।
ಮಾರುತನು ಬೀಸಿದರೆ ಯುಂಟೇ ವಿಧಿನಿಷೇಧಗಳು ॥
ನೀರ ಪಾಟವು ಮೀರೆ ತಪ್ಪಲು ।
ಊರಿ ಹಾಯ್ವುದು ಕಂಡಕಡೆಯಲಿ ।
ಜೀರಿದರೆ ದಾವಾಗ್ನಿ ಸುಡುವುದು ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳ ॥ ೪೩೮ ॥

ಕುರುಡಿರುವ ಗಜಕೇರಿದರೆ ಮದ ।
ಹುರುಡಗೆಡಿಪುದು ಕಂಡಕಡೆಯು- ।
ಲ್ಲಿರುವುದಾಪರಿ ವಿಷಯವಾಸನೆಯೆಂಬ ಮದಗಜವು ॥
ನರನೆ ಹೊಲಸೆಲ್ಲವನು ತಾನ್ ತಂ- ।
ದಿರಿಸುವರಲಾ ಬುಟ್ಟಿಯುಲ್ಲಾ- ।
ಪರಿಯಲಾಹೋರಿಯನು ಸಾಕುವರಾರು ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥ ೪೩೯ ॥

ವೇಶಿಮೋಲಿನ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಪ್ರ- ।
ವೇಶ ಮಾಳ್ಪರು ಸರ್ವರೂರೊಳು ।
ಕ್ಲೇಶ ಕೊಡುವನು ನೀಚನಿಂಗಧಿಕಾರ ದೊರೆತಿರಲು ॥
ಲೇಸಿನಿಂ ವಾಣಿಯನು ಸಲಿಪರೆ ।
ಲೇಶವಾದರು ಭೀತಿಯಿರುವುದೆ ।
ಯೀಸುಪರಿ ಚಂಚಲತೆಯಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಬೀಜವಲಾ ॥ ೪೪೦ ॥

[**ಇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥೇಷು ಅವೈರಾಗ್ಯಂ**] ನರನು ಸಾಯುವ
ತರದಿ ವಿಷಯದೊಳಾಶೆ ಬಿಡದಲೆ । ಮೊದಲು ತದನಂ- ।
ತರುತ ತಾಂ ವಿಷಯೋಪಭೋಗದಲಿಚ್ಛೆ ತೋರಿಪನು ॥
ಮರಣ ಬಂದರದೇನು ಸ್ವರ್ಗದಿ ।
ದೊರೆಯ ಬೇಕಾವಿಷಯಸುಖಗಳು ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಯಿಚ್ಛೆ ಕರ್ಮಾಚರಣವಾಪರಿಯು ॥ ೪೪೧ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವು ।
ದೊರೆಯ ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ ।
ನಿರುತ ಮಾಳ್ಪನು ತಾನು ದೀರ್ಘೋದ್ಯೋಗ ಹಗಲಿರುಳು ॥
ನಿರುತ ಮಾಳ್ಪನು ಕಾಮ್ಯ ಕರ್ಮವ- ।
ನೆರಡನೆಯ ಪರಿ ಕನಸಿನಲಿ ಯಾ- ।
ದರು ಕಣಾ ತಾನರಿಯದಿರುವನಕಾಮ್ಯ ಕರ್ಮವನು ॥ ೪೪೨ ॥

ಗೃಷ್ಟಿಸಲು ವೈರಾಗ್ಯಯುಕ್ತರ ।
ಭ್ರಷ್ಟರೆನುತಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಳ್ಪನು ।
ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೆ ಮುಟ್ಟಿದರು ತಾಂ ದೋಷವೆನ್ನುವನು ॥
ಕುಷ್ಠರೋಗಿಯು ತನ್ನ ಕೊಳೆತಿಹ ।
ಭ್ರಷ್ಟಕೈಯಿಂದನ್ನ ತಿನುವುದ- ।
ನಿಷ್ಟಪೆನುವನೆ ಹರ್ಷದಿಂದದರಿಂದ ತಿನುವನಲಾ ॥ ೪೪೩ ॥

ಹೇಸಿಕೆಯು ವಿಷಯೋಪಭೋಗದಿ ।
ವಾಸಿಸುವುದೆಂದರವು ಒಂದರು ।
ಹೇಸದಲೆ ತದ್ವಿಷಯದುಪಭೋಗವನು ಮಾಡುವರು ॥
ನಾಶ ಮಾಡರು ಕರ್ಮದಿಚ್ಛೆಯು ।
ನಾಶ ಮಾಡರು ಕರ್ಮಫಲವ- ।
ನ್ನೀಸುಪರಿಯಲಿ ನಿನಗೆ ವರ್ಣಿಸಲಿದನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೪೪ ॥

ಕತ್ತೆಹೆಣ್ಣಿನ ಬೆನ್ನ ಮೇಲಕೆ ।
ಕತ್ತೆಗಂಡೇರಿದರೆ ಕಾಲಿಂ ।
ಲತ್ತೆ ತಿಂದರು ಮೂಗಿನಿಂದಾ ರಕ್ತ ಸೋರಿದರು ॥
ಕತ್ತೆಗಂಡದು ಬೆನ್ನ ಬಿಡುವುದೆ ।
ಮತ್ತೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದಲ್ಲವೆ ।
ಲತ್ತೆ ಪೆಟ್ಟದು ಮೆತ್ತಗಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೪೫ ॥

ವಿಷಯದುಪಭೋಗವನು ಬಯಸುತ ।
ವಿಷದ ಪರಿಣಾಮವನು ತಿಳಿಯದೆ ।
ವಿಷಯಲಂಪಟತನದಿ ಬೆಂಕಿಗೆ ಹಾರಿಬೀಳುವರು ॥
ವಸುಮತಿಯಲಾಮೃಗಜಲವ ತಾಂ ।
ತೃಷಿತಮೃಗ ಕುಡಿಯಲ್ಕೆ ಪೋಪುದು ।
ವಿಷಯುತನವನು ನೋಡದಲೆ ಬೆಂಡಾಗಿ ಬಳಲುವುದು ॥ ೪೪೬ ॥

ಹುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣ ಹಿಡಿದು ಮರಣವು ।
ಮುಟ್ಟೆ ಹಿಡಿಯುವ ತನಕ ವಿಷಯದ ।
ದುಷ್ಟವಾಸನೆಗಳಲಿ ಲಂಪಟನಾಗಿ ತಿರುಗಿದರು ॥
ಕಟ್ಟಕಡೆಗದು ಸಿಗದೆ ಮನದಲಿ ।
ಸಿಟ್ಟು ಬರುವುದು ಮುರಿವುದಾಶೆಯು ।
ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲಿ ನಷ್ಟವಹುದೈ ದುಷ್ಟಪರಿಣಾಮ ॥ ೪೮೭ ॥

ನಾಶವಾಗದಲಾಶೆಯದು ವಭಿ- ।
ಲಾಷ ಹೆಚ್ಚುತ ಪೋಪುದಲ್ಲವೆ ।
ವಾಸನೆಯ ಪರಿಣಾಮವನು ನಾನೆಂತು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ॥

ಭಾಷೆ ಸಾಲದು ಬಾಲತನದಭಿ- ।
ಲಾಷ ತಾಯ್ತಂದೆಯರ ಪ್ರೇಮವು ।
ಯೋಷಿತೆಯರ ಕಟಾಕ್ಷಪಾಶವು ಯೌವನದಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಹೇಸಿಕೆಯು ಸ್ತ್ರೀಸುಖದಿ ಬರುತಿರೆ ।
ಯಾಶೆಯೇರ್ವುದು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯಾಶೆ ಸಾಯ್ವುದೆ ಯಾಶೆಯಜರಾಮರವಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೮೮ ॥

ಕುರುಡತಾಯಿಯು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ- ।
ನಿರದೆ ಲಾಲನ ಮಾಳ್ಪ ತೆರದಲಿ ।
ನರನು ತನ್ನಯ ಪುತ್ರಪೌತ್ರರ ಮಾಳ್ಪ ಮುದಿತನದಿ ॥
ಇರುವನಾರೀಪರಿಯು ವಿಷಯಾ- ।
ತುರನು ಕೇಳಜ್ಞಾನಸಾಗರ ।
ನರನೆ ನಾ ನಿನಗನ್ಯಲಕ್ಷಣಗಳನು ಪೇಳುವೆನು ॥ ೪೮೯ ॥

[ಅಹಂಕಾರಃ] ತಿಳಿದು ದೇಹವನಾತ್ಮನೆನುತಲಿ ।
ತಿಳಿಗೆಡುಕ ಕರ್ಮವನು ಮಾಳ್ಪನು ।
ಗಳಿಗೆಯಲಿ ಕರ್ಮಾಚರಣದಿಂದುಬ್ಬಿ ಹೋಗುವನು ॥
ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಸಾದವಿಡುತಲೆ ।
ಫಳಿಲನದರ ಪ್ರತಾಪದಿಂದಲೆ ।
ಪೊಳಗುವನು ತದ್ಭಕ್ತನಾಪರಿ ಯುಬ್ಬುವನು ಮನದಿ ॥೪೯೦॥

ನಾನು ವಿದ್ಯಾಶೀಲನೆಂಬಭಿ- ।
ಮಾನ ವಯದಲಿ ತರುಣನೆಂಬಭಿ- ।
ಮಾನ ಕುಲಸಂಪನ್ನನೆಂಬಭಿಮಾನ ಮೆರೆಯುವುದು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿದೆಯುಬ್ಬರಿಸಿ ಮದ- ।
ಪಾನೆಯಂದದಿ ನಡೆವನಲ್ಲವೆ ।
ಮಾನಿಸುವನ್ಯೆ ನನಗೆ ಯಾರು ಸಮಾನರಿಲ್ಲೆನುತ ॥ ೪೯೧ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಯಾರಿಹರು ವಿದ್ಯಾ- ।
ವರರು ಗುಣಸಂಪನ್ನರೆನ್ನನು ।
ಹೊರತು ನಾನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಲ್ಲರಿಗೆನುತ ಮನ್ನಿಸನು ॥
ಇರುವೆ ನಾ ಸರ್ವಜ್ಞನೆನುತಲಿ ।
ಧರಿಸುವನು ಮನದೊಳಗೆ ಗರ್ವವ ।
ನರನೆ ನೋಡೈ ಗರ್ವವೆಂಬುದು ವ್ಯಾಧಿರೂಪವಲಾ ॥ ೪೯೨ ॥

ನರನು ವ್ಯಾಧಿಗ್ರಸ್ತ ತಾಂ ಧಿ- ।
ಕ್ಕರಿಸುವನಲಾ ಭೋಗಗಳನಾ- ।
ಪರಿಯಲಾತನು ಸಹನಮಾಡನು ಪರಜನೋತ್ಕರ್ಷ ॥
ಇರುವುದಾತನೊಳಲ್ಪ ವಿದ್ಯೆಯು ।
ದುರಿತರಾಶಿಯೆ ತುಂಬಿಹುದಲಾ ।
ಪರಿಯ ನೋಡಲು ದೀಪದಂತಿಹನವನು ಲೋಕದಲಿ ॥ ೪೯೩ ॥

ಅರುಹುವೆನು ನಾ ದೀಪಗುಣಗಳ- ।
ನುರಿದು ಗುಣವನು ತಿಂದು ಬಿಡುವುದು ।
ಹರಿಸುವುದು ಸ್ನೇಹವನು ಸುತ್ತಲು ಮಸಿಯ ಪಸರಿಪುದು ॥
ಮರೆತು ನೀರಿನ ಹನಿಯು ಬೀಳಲು ।
ಮರಳಿ ಥಡಥಡಿಸುವುದು ಸಿಟ್ಟಿನ- ।
ಲಿರಿಸಲದ ಚಪ್ಪರದಿ ಮನೆಯನೆ ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದಲಾ ॥ ೪೯೪ ॥

ನೊಂದಿ ಪೋಪುದೆ ಗಾಳಿ ಬೀಸಲು ।
ಬಿಂದುವಾದರು ಸುಡಲು ಹತ್ತಲು ।
ಬೆಂದು ಮನೆಗಳ ಸಾಲಸಾಲನು ಸುಟ್ಟುಬಿಡುವುದಲಾ ॥
ಬಿಂದುಮಾತ್ರ ಪ್ರಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ।
ಮುಂದರಾಚಲದಂತೆ ದೋಷವು ।
ಬಂದು ಹತ್ತರ ಕೂಡಲುಷ್ಣವ ಕೊಡುವುದಪರಿಮಿತ ॥ ೪೯೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ದೀಪದ ।
ತೆರದೊಳಿರುವನು ಗರ್ವಪೂರಿತ- ।
ನರನು ಗುಣದೋಷಗಳ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ನಿನಗೆ ॥
ಸುರಸವೆನುತಲಿ ಹಾಲನಿತ್ತರೆ ।
ಮರಳಿ ವಿಷಪರಿಣಾಮವಲ್ಲವೆ ।
ನರಗೆ ವಿಷಮಜ್ವರದಿ ಪೀಡಿತನಾದವಗೆ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೯೬ ॥

ಹಾಲನೆರೆದರೆ ಹಾವಿಗದರಿಂ- ।
ದೇಳುವುದು ವಿಷಮಾತ್ರ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕಾಳಕೂಟದ ತೆರದಿ ವಿಷವನೆ ವ್ಯೋಕರಿಸುವುದಲಾ ॥
ತಾಳುವನು ಮತ್ಸರವನನ್ಯಗು- ।
ಣಾಳಿಗಳ ನಿಂದಿಪನು ಬಹು ಹೀ- ।
ಯಾಳಿಸುವನನ್ಯರನು ತಪದಿಂ ಗರ್ವಭರಿಯಹನು ॥ ೪೯೭ ॥

ಅಂತ್ಯಜನು ಸಿಂಹಾಸನದ ಪದ ।
ಬಂತೆನುತ ಮರ ಕಟ್ಟಿದಂದದಿ ।
ಸಂತಸದೊಳಜಗರನು ಖಂಬವ ನುಂಗಿದಂದದಲಿ ॥
ಎಂತು ಲಟ್ವಣಿ ಬಗ್ಗುವುದು ಆದ-।
ರಂತೆ ತಲೆಯನು ಬಾಗಿಸನಲಾ ।
ಯೆಂತು ದಯೆಯಿಂ ಬೆವರು ಬರುವುದು ಘಟ್ಟಿ ಕಲ್ಲವನು ॥ ೪೯೮ ॥

ಸರುಪ ಕಚ್ಚಲು ಗಾರುಡಿಗನದ- ।
ಕಿರದೆ ಮಂತ್ರವ ಹಾಕಲಾವಿಷ ।
ಹರಿಯಲಾರದು ಶ್ರಮವೆ ವ್ಯರ್ಥವು ನೋಡಲಾಪರಿಯ ॥
ಇರುವುದಾಪರಿ ನೋಡಹಂಕೃತಿ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಯೆದೆ ಯುಬ್ಬರಿಸುತಲೆ ।
ಹಿರಿಯನೊರ್ವನೆ ತಾನು ಕಿರಿದೀ ನಿಖಿಲ ಜಗವೆನುತ ॥ ೪೯೯ ॥

ಇರುವುದೀ ಪರಿ ಸ್ಥಿತಿಯು ಯಾರೊಳು ।
ಯಿರುವನಾತನೆ ಜಗದಿ ನೋಡಲು ।
ನೆರುವುದಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವಸತಿಸ್ಥಾನವೇ ಯವನು ॥
[**ಜನ್ಮಾದರ್ಶನಂ**] ನರನು ಯಿಂದಿನ ನರಜನುಮದಲಿ ।
ದೊರಕಿರುವ ಮನೆ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಂಪತ್ತಿ ಸುಖವಿವುಗಳನೆ ನೆನೆವನಲಾ ॥ ೫೦೦ ॥

ಚೋರನಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಕೆನುತ ವಿ- ।
ಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ಗಂಟ ಕೊಟ್ಟರೆ ।
ಚೋರನಾವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಳ್ಪನೆ ಗಂಟ ತಿನುವನಲಾ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಿ ಕೃತಘ್ನನಿಂಗುಪ- ।
ಕಾರ ಮಾಡಲು ಲಾಭ ಬರುವುದೆ ।
ಯಾರಭಿಸಿದರೆ ತುತಿಯು ನಿರ್ಲಜ್ಜನಿಗೆ ಫಲವೇನು ॥ ೫೦೧ ॥

ಕೆಟ್ಟ ನಾಯಿಯಿದೆಂದು ಕಿವಿಗಳ ।
ಸುಟ್ಟು ಬಾಲವ ಕಡಿದು ಹೊರಗದ- ।
ನಟ್ಟಿದರು ನೋವಿಂದ ಬರುವುದು ತಿರುತಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ॥

ಘಟ್ಟಿಕಪ್ಪೆಯ ಸರ್ಪ ಬಾಯೊಳ- ।
ಗಿಟ್ಟು ನುಂಗುವ ವೇಳೆಯಲಿ ತದ್- ।
ಭ್ರಷ್ಟಕಪ್ಪೆಯು ನೊಣವ ನುಂಗುವ ಯತ್ನ ಮಾಳ್ಪುದಲಾ ॥ ೫೦೩ ॥

ತನ್ನ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯೇನು ಯೆಂಬುವು- ।
ದನ್ನು ಕಪ್ಪೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡದು ।
ತನ್ನ ನವದ್ವಾರಗಳು ಸಂತತ ಸೂಸುತಿರುವುವಲಾ ॥
ಎನ್ನುತೀಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನರಿಯದೆ ।
ಖಿನ್ನತನ ಮನದಿಂದಲಟ್ಟುತ ।
ಪೂರ್ಣಸುಖಸಂತೋಷದಿಂ ಗುರುಕಿಡುತ ಮಲಗಿಹನು ॥ ೫೦೪ ॥

ಮಾತೆಯುದರದ ಕುಹಕದಲಿ ತಾಂ ।
ಭೀತಿಯಿಂದೊಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳು ।
ಮೂತ್ರವಿಷ್ಠಾದ್ವಾರದಲಿ ಒಳಲಿರುವ ತಾಪಗಳ ॥
ಭೂತಳದಿ ಜನಿಸಿದರೆ ಮರೆಯುವ- ।
ನಾತ ತದನಂತರದಿ ತನ್ನಯ ।
ಮೂತ್ರಮಲದಲಿ ತೇಲುತಿದ್ದರು ಹೊಲಸನರಿಯನಲಾ ॥ ೫೦೫ ॥

ಹೇಗೆ ಬಂದೆನು ನರಜನುಮದಲಿ ।
ಹೇಗೆ ಜೀವನಕ್ರಮವ ಮಾಳ್ಪೆನು ।
ಹೇಗೆ ಬರುವುದು ಜನ್ಮ ಮುಂದಕೆ ತಾಪವೇನಿಹುದು ॥
ಈಗಲದರ ವಿಚಾರ ಮಾಡ ಸ- ।
ರಾಗದಿಂದೀತಾಪ ತಪ್ಪುವ ।
ಯೋಗವಾವುದು ಮನದಿ ಬಾರದು ಕೇಳ್ವಿಚಾರವಿದು ॥ ೫೦೬ ॥

[**ಮೃತ್ಯೋರದರ್ಶನಂ**] ಮೃತ್ಯು ತನ್ನಯ ಹಿಂದೆ ಬೆನ್ನಸು ।
ಹತ್ತಿರುವುದೆನುತವಗೆ ಯೋಚನೆ ।
ಚಿತ್ತದಲಿ ಬರಲಾರದಲ್ಲಾ ಯೌವನದಿ ನೋಡೆ ॥
ನಿತ್ಯ ಶಾಶ್ವತ ತನುವೆನುತ ನಂ- ।
ಬುತ್ತ ಸುಖಸಂತೋಷದಿಂದಲೆ ।
ಮೃತ್ಯುವನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ವರ್ತನ ಮಾಳ್ಪನೈ ಯವನು ॥ ೫೦೭ ॥

ಬತ್ತಿ ಹೋಗದು ನೀರ ಹೊಂಡವ- ।
ನುತ್ತಲದರೊಳಗಿರುವ ಮೀನು ಸ- ।
ಮಸ್ತವದರೊಳಗಿರುವುವೈ ಸಂತಸದಿ ಹೊಂಡದಲಿ ॥
ಚಿತ್ತಮೋಹಕವಾದ ಗಾಯನ- ।
ದತ್ತ ಲಕ್ಷವನಿತ್ತು ಬೇಡನು ।
ಯೆತ್ತ ಹಾಡುವನತ್ತ ಮೃಗಗಳು ಲುಬ್ಧವಾಗುವುವು ॥ ೫೦೮ ॥

ಮೀನು ಗಾಳದ ಮಾಂಸಖಂಡವೆ ।
ತಾನು ಲೋಭದಿ ನುಂಗಿಯದರಿಂ ।
ಹಾನಿಗಾಮಂತ್ರಣವ ಕೊಡುವುದು ಪ್ರಾಣಸಂಕಟದಿ ॥
ಏನಹೇಳಲಿ ದೀಪಜ್ಯೋತಿಯ ।
ತಾನು ನುಂಗಲು ಮರಣ ಬರುವುದು ।
ಯೀನಿಧಾನವನರಿಯದಲೆ ಹಾರ್ವುದು ಪತಂಗವಲಾ ॥೪೮॥

ಹಿಡಿದು ಬೆಂಕಿಯು ಮನೆಯು ಸುಡುವುದು ।
ಜಡಭರತಗದು ತಿಳಿಯದಲಸತೆ ।
ಹಿಡಿದ ಹೊರಗೋಡದವ ಮನೆಯಲಿ ಸುಟ್ಟುಹೋದಂತೆ ॥
ಒಡಿಸಿದನ್ನದಿ ವಿಷವ ಕಲಿಸಿಡ- ।
ರೊಡನೆ ತಿಳಿಯದೆ ತಿಂಬ ತೆರದಲಿ ।
ಜಡಮತಿಯು ತಾಂ ತಿಳಿಯಲಾರನು ತತ್ತ್ವ ನಿಜವಾಗಿ ॥೪೯॥

ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಜೀವರೂಪದಿ ।
ಮೃತ್ಯು ತಾನಡಗಿರುವನೆಂಬುದ ।
ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯನು ವಿಷಯಸುಖದುಪಭೋಗದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ನಿತ್ಯ ದೇಹದ ಪುಷ್ಟಿಯನು ದಿನ ।
ರಾತ್ರಿಯೆನ್ನದೆ ಬೆಳೆಸುತಿರುವನು ।
ನಿತ್ಯ ಶಾಶ್ವತ ವಿಷಯಸೌಖ್ಯವೆನುತ್ತ ಮನ್ನಿಪನು ॥ ೫೦ ॥

ಅರಿಯನಾತನು ಕುಲಕಳಂಕನು ।
ಹರುಷದಲಿ ವೇಶ್ಯಾತರುಣಿ ನಿಜ ।
ಮೆರೆವ ತನು ಮನೆ ಧನವನರ್ಪಿಸುತಿರುವ ಕಾರಣವ ॥
ಪರಪುರುಷನನು ತನ್ನ ಮುಷ್ಟಿಯೊ- ।
ಳಿರಿಸಿ ಸುಖದಿಂ ಸುಲಿಯ ಬೇಕೀ- ।
ತೆರದ ದುರ್ವಾಸನೆಯಲಲ್ಲವೆ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕವೆ ॥ ೫೧ ॥

ದಾರಿ ನಡೆಯುವ ವೇಳೆಗತಿಪಟು ।
ಚೋರ ಸಂಗತಿಸಿದರೆ ಪ್ರೇಮವ ।
ತೋರಿಪನಲಾ ಮಿತ್ರನೋಲಾಚರಣ ಮಾಡುವನು ॥
ದಾರಿಯಲಿ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಿ ।
ಹಾರಿ ಮೈಯಲಿ ಕೊರಳ ಹಿಸುಕುವ ।
ಚೋರನಲ್ಲವೆ ವಿಷಯಸಂಗತಿ ಯಿಪರಿಯೆ ಪಾರ್ಥ ॥೫೨॥

ಮಣ್ಣುಗೊಂಬೆಗೆ ಸ್ನಾನ ಹಾಕಿ ಪ್ರ- ।
ಸನ್ನತೆಯ ಪೂಜೆಯನು ಮಾಳ್ಪದು ।
ಮಾನ್ಯವೇನೈ ಕರಗಿ ಹೋಗುವುವೆಲ್ಲ ಗೊಂಬೆಗಳೆ ॥
ಪೂರ್ಣಬರಲು ಜಲೋದರವು ಕೇಳ್ ।
ಕಣ್ಣಿಗವ ತೋರ್ಪನು ಸುಪುಷ್ಟನು ।
ಮುನ್ನ ನೋಡಲು ಮೃತ್ಯುವವಗೆ ಸಮೀಪ ಬಂದಿಹುದ ॥೫೩॥

ಧರೆಯೊಳಾಹಾರದಿ ವಿಹಾರದೊ- ।
ಳಿರುವನಾವನು ತತ್ಪರನು ನರ- ।
ನರಿಯನಾತನು ಮೃತ್ಯು ಬೆನ್ನಿನೊಳಿಹನೆನುತ ಮನದಿ ॥
ನರನ ಶೂಲದ ಕಡೆಗೆ ವೊಯ್ಯುತ- ।
ಲಿರಲು ತಾನೇ ವೋಡಿ ಹೋದರೆ ।
ಬರುವನದರಿಂ ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಮೃತ್ಯು ಹತ್ತರಕೆ ॥ ೫೪ ॥

ಪುಷ್ಟಿಯನು ವರ್ಧಿಸಿ ಶರೀರದಿ ।
ಭ್ರಷ್ಟವಿಷಯಾತುರತೆಯೇರಲು ।
ಥಟ್ಟನವನು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇರುತ್ತ ಬರುಬರುತ ॥
ಮೆಟ್ಟುಮೆಟ್ಟಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಮನೆ ।
ಮುಟ್ಟುತಿಹನು ಸಮೀಪಕಾಗಿಯೆ ।
ಯಿಷ್ಟು ತತ್ತ್ವವನರಿಯದಾತನು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುವನು ॥ ೫೫ ॥

ಕಾಲನಾಪರಿ ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೆ ।
ಜೀಳುವನು ಹತ್ತರಕೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಲೀಲೆಯಿಂದವ ಕೈಯ ಹಿಡಿದರೆ ಘಾತವಾಗುವುದು ॥
ಹೇಳಲೇನದನುಪ್ಪು ನೀರಲಿ ।
ಜೀಳಲಾಕ್ಷಣ ಕರಗಿಪೋಪುದು ।
ಕಾಲನಾತೆರ ಮುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣ ದೇಹ ಕರಗುವುದು ॥ ೫೬ ॥

ಅರಿಯನಲ್ಲಾ ತತ್ತ್ವವಿದನಾ- ।
ಮರುಳನಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ।
ಪುರುಷ ವಯದಲ್ಲೇರುವಂದದಿ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಮರಣಗೃಹಕೆ ಸಮೀಪ ಬರುವನು ।
ಯಿರುವನೈ ವಿಷಯಾಂಧನಾತನು ।
ಕುರುಡನಂದದಿ ಮುಂದೆ ಬರುತಿಹ ಮರಣ ಕಾಣನಲಾ ॥೫೭॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದ ಪುರುಷನು ।
ಮೆರೆವನೈ ಯಜ್ಞಾನರಾಜ್ಯದೊ- ।
ಳರಸನಂದದಿ ನೋಡು ನಿಸ್ಸಂಶಯದ ವಾಕ್ಯವಿದು ॥
[**ಜರಾಯಾ ಅದರ್ಶನಂ**] ನರನೆ ಕೇಳು ವಯೋಭರದಲಾ- ।
ಮರಣದ ವಿಚಾರವನು ಮಾಡದೆ ।
ಪುರುಷನೆಂತಿಹನೆಂದು ಪೇಳ್ವೆನು ವಿಸ್ತರದಿ ನಿನಗೆ ॥ ೫೮ ॥

ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಮೂರ್ಖನಜ್ಞನು ।
ಜರೆಯು ಬರುವುದೆನುತ್ತ ಮನದ- ।
ಲ್ಲರಿಯನಲ್ಲಾ ನೋಡು ತಾರುಣ್ಯದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಗಿರಿಪ್ರಪಾತದ ಶಿಖರದಿಂದಲೆ ।
ಯುರುಳೆ ಗಾಡಿಯು ಕಲ್ಲು ಬಿದ್ದರೆ ।
ಯಿರುವುದೇನವಕರವು ಗತಿ ಮುಂದೇನು ಬಹುದೆಂದು ॥೫೧೯॥

ತರುಣನಾಪರಿ ಮುಂದೆ ಬರುತಿಹ ।
ವಿರಸವಾರ್ಧಕ್ಯದಲಿ ತನ್ನಯ ।
ಪರಿಯು ಯಾವುದು ಬರುವುದೆಂಬುದನರಿಯಲಾರನಲಾ ॥
ನೆರೆಯು ಮಳೆಗಾಲದಲಿ ಹಳ್ಳಕೆ ।
ಬರಲು ದಾಟಲು ಬಿಡುವುದೇನದು ।
ಭರದ ವೇಗದಿ ಹರಿವುದದರ ಪ್ರವಾಹವಾತೆರದಿ ॥ ೫೨೦ ॥

ಕೋಣಗಳ ಜೂಜಾಟವೇರಲು ।
ಮಾನವರ ಹತ್ತರಕೆ ಬಿಡುವುವೆ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀತೆರದಿ ತರುಣನ ಮದ ವಿರಾಜಿಪುದು ॥
ಕ್ಷೀಣವಹುದು ಶರೀರಶಕ್ತಿಯು ।
ಹಾನಿ ಬಹುದೈ ದೇಹಕಾಂತಿಗೆ ।
ಗೋಣು ಬಹುಕಂಪಾಯಮಾನತೆ ತಾಳ್ವುದೈ ನಿಜದಿ ॥೫೨೧॥

ಬೆಳ್ಳಗಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಗಡ್ಡವು ।
ಯಿಲ್ಲವಿಲ್ಲವೆನುತ್ತ ಹೇಳುವು- ।
ದಲ್ಲವೇ ಮುಖ ಕಂಪಿಸುವುದೀತೆರದಿ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನೋಡಲೀಸ್ಥಿತಿ ।
ಯೆಲ್ಲ ಬಂದರು ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ।
ಯಲ್ಲಗಳೆವನು ಮೂರ್ಖನಂದದಿ ದುಃಖದನುಭವವ ॥೫೨೨॥

ಕುರುಡನಿಗೆ ಮುಂದಿರುವ ಖಂಬವು ।
ಶಿರದಲಪ್ಪಳಿಸುವ ವರೆಗೆ ಬಹು- ।
ತ್ವರಿತದಿಂದಲೆ ನಡೆವನಲ್ಲವೆ ಕಣ್ಣು ಕಾಣದಲೆ ॥
ಮರದ ಮೇಲಿಂ ಬಿದ್ದ ನೀರಲ- ।
ನೆರದನೆಯ ನರ ತನ್ನ ಬಾಯೊಳ- ।
ಗಿರಿಸಿದರೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವುದೇನ ಹೇಳುವುದು ॥ ೫೨೩ ॥

ತಾನು ಕೈಯಿಂದೆತ್ತಿ ಬಾಯೊಳು ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ಹಾಕಲಾರನು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀತೆರದಲಿಹುದಾಲಸ್ಯಲಕ್ಷಣವು ॥
ಈ ನಿಧಾನದ ಮಾನವನು ತನ- ।
ಗೇನು ಬೇಕೆಂಬುದನು ತಿಳಿಯದೆ ।
ಹಾನಿಮಾಳ್ಪನು ತನ್ನ ವರತಾರುಣ್ಯಕಾಲವನು ॥ ೫೨೪ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಮೂರ್ಖನಜ್ಞನು ।
ಯಿರುವನಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನು ।
ನರನೆ ನಿನಗಿದ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳಿದೆನು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
[ವ್ಯಾಧ್ಯದರ್ಶನಂ] ತರುಣ ನಿಜತಾರುಣ್ಯಭರದಲಿ ।
ಕುರುಡಕುಂಟರ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಭರದಿ ಹೀಯಾಳಿಸುವನಾಕೊರತೆಗಳನನುಕರಿಸಿ ॥ ೫೨೫ ॥

ಮುಂದೆ ತನಗೀಸ್ಥಿತಿಯು ಬಂದರೆ ।
ಮಂದಿ ತನಗಾಪರಿಯ ಮಾಡುವ- ।
ರೆಂದು ಬಾರದು ಮನದಿ ಗರ್ವದೊಳುಬ್ಬಿ ಹೋಗುವನು ॥
ಮುಂದೆ ಮೃತ್ಯುವು ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆಯೆ ।
ಬಂದಿರುವುದೆಂಬುದರ ಚಿಹ್ನವು ।
ಬಂದಿರುವ ವಾರ್ಧಕ್ಯವೆನುತಲಿ ತಿಳಿಯನೈ ಮೂರ್ಖ ॥ ೫೨೬ ॥

ಬಿಡನಲಾ ತಾರುಣ್ಯಚೇಷ್ಟೆಯ ।
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲಜ್ಞಾನದಾಗರ ।
ಜಡಭರತನವನೆಂದು ತಿಳಿಯೈ ಪಾರ್ಥ ನಾ ನಿನಗೆ ॥
ಸಡಗರದೊಳಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ- ।
ವೆಡೆಬಿಡದೆ ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳೈ ।
ಕೆಡುವನವ ತಾರುಣ್ಯವಿಶ್ವಾಸದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೨೭ ॥

ಅಡವಿಯಲ್ಲೆತ್ತೊಂದು ಮೇಯುತ ।
ಸಡಗರದೊಳಿರಲದನು ಹುಲಿ ಬಂ- ।
ದೊಡನೆ ಹಿಡಿದರೆ ಹುಲಿಯ ಬಾಯಿಂ ತಪ್ಪಿಸುವ ಭರದಿ ॥
ಒಡನೆ ಯೆತ್ತೋಡಿದರು ಮರುದಿನ- ।
ವೆಡೆಬಿಡದೆ ಮೇಣಲ್ಲೆ ಬರುವುದು ।
ಕೆಡುವುದೊಂದಿನವಾತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೨೮ ॥

ವಿತ್ತರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ನಾಗನ ।
ವಸ್ತಿಯಿರುವುದೆನುತ್ತ ಮಾತಿದು ।
ಸತ್ಯವಲ್ಲವೆ ಪುರುಷನೊರ್ವನು ಮಾನಿಸದಲದನು ॥
ಎತ್ತಿ ವಿತ್ತದ ಮೊತ್ತ ತಂದರ- ।
ಸತ್ಯವೀಮಾತೆಂದು ಪೇಳ್ವನು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀತೆರದಿ ವಿಶ್ವಾಸದಲಿ ಕೆಡುವನಲಾ ॥ ೫೨೯ ॥

ಬಾರದಿರೆ ಕೆಲದಿವಸ ರೋಗವು ।
ಬಾರದೆಂದಿಗು ರೋಗವೆಂದು ವಿ- ।
ಚಾರದಿಂದಲಿ ಹಾಳು ಬಾವಿಯಲಿರದೆ ಬೀಳುವನು ॥
ವೈರಿ ಮಲಗಿಹನೆಂದು ತೋರಲು ।
ವೈರವಳಿದುದು ಯೆನುತ ತಾನು ವಿ- ।
ಚಾರ ಮಾಳ್ಪುದು ಸಹಜವೇ ಕೇಳಾತ್ಮಘಾತಕವು ॥ ೫೨೦ ॥

ವೈರಿ ಜಾಗೃತನಾದರವ ಪರಿ- ।
ವಾರಸಹಿತಲೆ ಮೇಲೆ ಬರೆ ಸಂ- ।
ಹಾರಮಾಡದೆ ನಿಲುವನೇನ್ಗೈ ವೈರ ಸಾಧಿಸನೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಾಕೆರದಿ ತನಗೆ ವಿ- ।
ಹಾರವಾಹಾರಾದಿ ಸರ್ವವು ।
ಸೇರಿಹುವು ವಾರ್ಧಕ್ಯದಲಿ ವೋಗೇನು ಭರವಸವು ॥ ೫೨೧ ॥

[ದುಃಖಾದರ್ಶನಂ] ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ಧನ ಕನಕಬಹು- ।
ವೊಡವೆ ವಸ್ತು ಸಮಸ್ತ ಸೌಖ್ಯವು ।
ಯೆಡೆಬಿಡದಲಡಿಗಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುತ ಬರಲು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಮದವೇರಿ ಕಣ್ಣುಗ- ।
ಳೊಡೆದು ಹೋಗಿಹ ಪರಿಯಲಾತನು ।
ಗಡಬಡಿಸುವನು ಮಾತನಾಡಲು ಹೆಮ್ಮೆ ಬರುವುದಲಾ ॥ ೫೨೨ ॥

ತರುಣಿಪುತ್ರಾದಿಗಳ ಲೋಕದೊ- ।
ಳಿರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ತ್ಯಾಗನಾಗಲು ।
ಬರುವುದಗಣಿತ ದುಃಖವೆಂಬುದನರಿಯಲಾರನಲಾ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಿಂದ್ರಿಯಕೆ ಸರ್ವಕೆ ।
ನಿರುತ ಸ್ವೈರಾಚರಣ ಕೊಡುವನು ।
ಯಿರುವನಾತನು ವಸುಮತಿಯೊಳಜ್ಞಾನರೂಪನಲಾ ॥ ೫೨೩ ॥

ನರನು ಕೇಳ್ತಾರುಣ್ಯಭರದಲಿ ।
ಸಿರಿಯು ಮದದುಬ್ಬಿನಲಿ ನೋಡ್ವೈ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವಸ್ತುಗಳ ಸೇವ್ಯಾಸೇವ್ಯ ನೋಡದಲೆ ॥
ಭರದೊಳುಪಭೋಗಿಪನಲಾ ಕಂ- ।
ದೆರೆಯನಲ್ಲಾ ದುಷ್ಟುಶಿಷ್ಟುವ- ।
ನರಿಯನಲ್ಲಾ ಫಲವನಿಷ್ಟಾನಿಷ್ಟವಾಗುವುದು ॥ ೫೨೪ ॥

ಮಾಡಲಾರದ ಸಂಗತಿಯ ತಾಂ ।
ಮಾಡಿ ಬಿಡುತಿಹನಾಡಲಾಗದ ।
ಗೂಢತತ್ತ್ವವನಾಡಿಬಿಡುವನು ಹೇಳಲೇನದನು ॥
ನೋಡಲಾಗದ ವಸ್ತುಗಳನವ ।
ನೋಡಿ ಬಿಡುವನು ವಿಸ್ತರವ ನಾ- ।
ನಾಡಲಾರೆನು ವಿಧಿನಿಷೇಧವ ನೋಡಲಾರನಲಾ ॥ ೫೨೫ ॥

ಹೋಗಲಾರದ ಸ್ಥಳಕೆ ಹೋಗುತ ।
ಸಾಗಲಾರದ ಕೆಲಸ ಸಾಗಿಸಿ ।
ತ್ಯಾಗಮಾಡುವ ವಿಷಯ ಗ್ರಹಿಸುವನೇನಹೇಳುವೆನು ॥
ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ ಸಂಗ ಮಾಳ್ಪನು ।
ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವ ಹಾದಿ ಹಿಡಿವನು ।
ಯೋಗ್ಯವಾವುದಯೋಗ್ಯವಾವುದ ನೆನಸನೈ ಮನದಿ ॥ ೫೨೬ ॥

ನರನು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರ ಮಾಳ್ಪನು ।
ದುರಿತ ಬರುವುದೊ ಸುಕೃತ ಬರುವುದೊ ।
ಅರಿಯಲಾರನು ಕ್ಷಣಿಕಸುಖವನು ಬಯಸುತಿರುವನಲಾ ॥
ನರಕಯಾತನೆ ಬರುವುದೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯ ಮನದಿ ವಿಚಾರ ಬಾರದು ।
ತಿರುಗಲಾರದು ಮನದಿ ಮುಂದಿನ ಕರ್ಮಫಲಪಾಕ ॥ ೫೨೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟನ ।
ದುರಿತಕಾರಕಸಂಗದಿಂದಲೆ ।
ಬರುವುದೈ ಯಜ್ಞಾನವಿಸ್ತಾರವು ಕಣಾ ಜಗದಿ ॥
ಬರುಬರುತ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದಲೆ ।
ಸೆರಗ ಹಿಡಿದಾ ಜ್ಞಾನಿವುರುಷರ- ।
ನಿರದೆ ಕೇಳಜ್ಞಾನಪಂಕದಿ ದೂಡಿ ಬಿಡುವುದಲಾ ॥ ೫೨೮ ॥

ಮುರಳಿ ನಿನಗಾಂ ಪ್ರೇಮಭಾವದ- ।
ಲರುಹುವೆನು ಅಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ- ।
ವಿರುವುದೈ ಬಹುಪರಿಯಲಿದು ಜಗದೊಳಗೆ ವಿಸ್ತೃತದಿ ॥
[ಆಸಕ್ತಿಃ] ಅರಳಿರಲು ಹೊಸದಾಗಿ ತಾವರೆ- ।
ಯಿರುವದದರಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಭೃಂಗ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದಾಪರಿ ಪ್ರೀತಿ ಮನೆಮಾರಿನಲಿ ಮೂಢನಿಗೆ ॥ ೫೨೯ ॥

ಅರಿವೆಮಕ್ಷಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ।
ದೊರಕಿರಲು ದೂರಕ್ಕೆ ಪೋವುವೆ ।
ಯಿರುವುವಲ್ಲಿಯೆ ಸಕ್ಕರೆಯನುಪಭೋಗಿಸುವ ಭರದಿ ॥
ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಮೂಢ ತನ್ನಯ ।
ತರುಣಿಯಲ್ಲಾಸಕ್ತನಿರುವನು ।
ಹೊರಗೆಬರುವುದೆ ಕಷ್ಟ ನೀರಲಿ ಸುಖದೊಳಿರುವುದಲಾ ॥ ೫೩೦ ॥

ಸೋಣವು ಸಿಂಬಳದಲ್ಲಿ ಕೂತಿರ- ।
ಲೋಣಗಿ ಹೋದರು ಬಿಡುವುದೇನದ ।
ಮನವು ಕೇಳಾತೆರದಿ ಮನೆಮಾರಿನಲಿ ತಂದಿಡಲು ॥
ಕ್ಷಣವದಾದರು ಬಿಡದೆ ಯದರಲಿ ।
ಮನವನಿಡುವವನಜ್ಞನಲ್ಲವೆ ।
ಕೊನೆಗೆ ಸತ್ತರದೇನ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥೫೪೧॥

ಬರುವನ್ನೆ ಹಾವಾಗಿ ತನ್ನಯ ।
ಪರಮಪ್ರೇಮದ ಮನೆಯೊಳಿರುವನು ।
ತರುಣಿ ತನ್ನಯ ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರನನಪ್ಪುವಂದದಲಿ ॥
ಅರಮನೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗುಡಿಸಲ- ।
ನರಿತು ಪ್ರೇಮವ ಮಾಳ್ಪನ್ನೆ ಮಧು- ।
ಕರಗಳಾಮಧುರಾಶಿಯನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವತೆರದಿ ॥ ೫೪೨ ॥

ಒರಲು ಕೇಳ್ವಾರ್ಧಕ್ಯವದರೊಳು ।
ತರಳನೊರ್ವನೆ ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರನು ।
ಯಿರಲು ನೋಡಾಮಗನ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಪ್ರೀತಿಪರು ॥
ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಪ್ರೇಮ ಮನೆಮೇ- ।
ಲಿರುವುದದನಾನೆಂತು ಹೇಳಲಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳಾತನು ಕಣಾ ಅಜ್ಞರ ಶಿರೋಮಣಿಯು ॥೫೪೩॥

[**ಪುತ್ರಾದಿಷು ಅಭಿಷ್ವಂಗಃ**] ತರುಣಿಯಲಿ ಒಲು ಪ್ರೇಮ
ನಿರಿಸನ್ನೆ ಯನ್ಯತ್ರ ಜಗದೊಳ- ।   ವಿರಿಸುವ- ।
ಗಿರುವುದೊಂದೇ ಸ್ತ್ರೀಯೆನುತ ತನುಮನವನರ್ಪಿಸುವ ॥
ಬರುವ ಕಾರಣವೇನು ಜಗದ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದೇನ್ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಜೀವದಿ ।
ತರುಣಿಲಂಪಟನರಿಯನಲ್ಲಾ ಮೂಢನಜ್ಞ ನಿಜ ॥ ೫೪೪ ॥

ಸಿದ್ಧಸತ್ಪುರುಷನಿಗೆ ಚಿತ್ತವು ।
ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮದಿ ಲೀನವಾಗಲು ।
ಬದ್ಧನಾಗನು ಸರ್ವವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಜಗದೊಳವ ॥
ಬದ್ಧಚಿತ್ತನು ಸ್ತ್ರೀಯೊಳಾಗಲು ।
ಶುದ್ಧನಿರ್ಲಜ್ಜಾತ್ಮನಾತನೆ ।
ಸದ್ದುಗೊಡವೆಯು ಬರದು ಲಾಭಾದಿಕವು ಮೊದಲಿರದು ॥ ೫೪೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಗಾರುಡಿಯು ಕೈಯೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಹಗ್ಗವು ಕುಣಿಸಿದೋಲ್ ವಾ- ।
ನರವು ಕುಣಿವುದು ಪೆಟ್ಟಭಯದಿಂದಲಿ ಕಣಾ ತಿಳಿಯೆ ॥
ತರುಣಿಯಾಪರಿ ಕುಣಿಸಿದಂದದಿ ।
ಭರದಿ ಕುಣಿವನು ಸ್ತ್ರೈಣನಲ್ಲವೆ ।
ತರುಣಿ ಮೂಗಿಗೆ ದೋರವನು ಹಾಕಿಹಳು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೫೪೬ ॥

ದುಷ್ಟಕೃಪಣನು ತನ್ನ ದೇಹಕೆ ।
ಕಷ್ಟದಾಯಾಸಗಳ ಕೊಡುತಲೆ ।
ಯಿಷ್ಟಮಿತ್ರರ ಗೋಣ ಮುರಿಯುತ ದ್ರವ್ಯಸಂಚಯವ ॥
ಕಷ್ಟದಿಂ ಮಾಡುವನು ತಾಂ ರಪೆ- ।
ಯಿಷ್ಟು ದಾನವ ಮಾಡನ್ನೆ ಮೇಣ್ ।
ಕಷ್ಟವನ್ನತಿಶಯದಿ ಕೊಡುತಿಹನಾಪ್ತನೆಂಟರಿಗೆ ॥ ೫೪೭ ॥

ಪರಿಯಿದಾದರು ತರುಣಿ ಹೇಳಿದ ।
ತೆರದಿ ಕುಣಿವನು ವಿಷಯದೀಕ್ಷೆಯ- ।
ನರೆಗಳಿಗೆಯಾದರು ಕಣಾ ಬಂಧಿಸನು ಸ್ತ್ರೀಯೊಡನೆ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಾದ್ರವ್ಯಸಂಚಯ ।
ಪರಿಯ ಪೇಳ್ವೆನು ಹೀಗೆ ವಂಚಿಸು- ।
ತಿರುವನೆನುತಲಿ ನಿನಗೆ ಕೇಳ್ವೆ ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೫೪೮ ॥

ಮರೆವನ್ನೆ ಯಾರಾಧ್ಯದೈವತ ।
ಗುರುವ ಸವಿಮಾತಿನಲಿ ವಂಚಿಸಿ ।
ಹಿರಿಯ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳ ಪೇಳ್ವನು ಹಣವೆ ಇಲ್ಲೆನುತ ॥
ತರುಣಿ ಮಾತ್ರವೆ ಹೇಳಿದಂದದಿ ।
ತರುವನ್ನೆ ಭೋಗಾರ್ಥ ವಸ್ತುವ- ।
ನರೆಗಳಿಗೆಯಾದರು ವಿಲಂಬವ ಮಾಡದಾತನಲಾ ॥ ೫೪೯ ॥

ಭಕ್ತನೇಕಾಗ್ರದಲಿ ಭಜಿಪನು ।
ಚಿತ್ತದಲಿ ಸ್ವಾರಾಧ್ಯದೈವತ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಸ್ತ್ರೀಯನಾತೆರದಲ್ಲಿ ಭಜಿಪನಲಾ ॥
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವಮೌಲ್ಯವಿರುತಿಹ- ।
ವಸ್ತುಗಳ ಸ್ತ್ರೀಗಾಗಿ ತರುವನು ।
ಮತ್ತಿತರರಿಂಗೇನ ಕೊಡುವನು ಹೊಟ್ಟೆಗೋಸುಗವೆ ॥ ೫೫೦ ॥

ತರುಣಿಯಲಿ ಪರ ಸಹಜ ದೃಷ್ಟಿಯು- ।
ನಿರಿಸಲವನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬರುವುದು ।
ತರುಣಿಯಾಜ್ಞೆಯ ಬೇರೆ ವರ್ತನ ಯಾರು ಮಾಡಿದರೆ ॥
ಮರುಗುವನು ಕಲ್ಪಾಂತ ಬಂದಿಹ ।
ತೆರದಿ ನೋಡಾನಾಗಶಪಥವ ।
ನರರು ಮುರಿಯರು ನಾಗಜಿಜ್ಞೆಯ ಭೀತಿಯಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥೫೫೧॥

ಧರೆಯೊಳಾಪರಿ ಸ್ತ್ರೀಯ ಭೀತಿಯು- ।
ಲಿರದೆ ಸ್ತ್ರೀಮುಖಶಬ್ದ ಘೋಲಿಪ- ।
ನರರೆ ಮೂಢಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯೆ ದೈವತ ಲೋಕದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ತರುಣಿ ಪ್ರೇಮದ ಪಾತ್ರಳಾಗಲು ।
ತರುಣಿಯಲಿ ಹುಟ್ಟಿರ್ದ ಮಕ್ಕಳು ।
ಯಿರುವರತಿಶಯ ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರರು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೫೨ ॥

ತರುಣಿಗಿರುತಿಹ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ।
ಯಿರುವರವನಿಗೆ ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರರು ।
ಮೆರೆವನೈ ಸ್ತ್ರೀಲಂಪಟನೆ ಯಜ್ಞಾನಮೂರುತಿಯು ॥
[**ಅಸಮುಚಿತ್ತತ್ವಂ**] ಶರಧಿಯತ್ಯುದ್ರೇಕ ಧರಿಸಲು ।
ತೆರೆಗಳೇಳ್ವವು ಗಿರಿಗಳಂದದಿ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರ್ದ ನೌಕೆಯು ಕುಣಿವುದಾತೆರದಿ ॥ ೫೫೩ ॥

ಇಷ್ಟವಸ್ತುವು ದೊರಕಿರಲು ಸಂ- ।
ತುಷ್ಟಿಯಿಂ ಸುಖಿಶಿಖರಕೇರ್ವನ- ।
ನಿಷ್ಟವಸ್ತುವು ಸಿಗಲು ದುಃಖದೊಳಪ್ಪಳಿಸುವನಲಾ ॥
ಶಿಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶಿರೋಮಣಿಯೆ ನಿನ- ।
ಗೆಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಕೇಳು ಯೀಪರಿ ।
ಯಿಷ್ಟಲಾಭಾಲಾಭಚಿಂತೆಗೆ ಮೂಲವಜ್ಞಾನ ॥ ೫೫೪ ॥

[**ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣೀ ಭಕ್ತಿಃ**] ನರನು ಮಾಡುತಲೆನ್ನ ಭಕ್ತಿ-
ಧರಿಸುವನು ಫಲದಿಚ್ಛೆ ಮನದಲಿ । ಯ ।
ಹೊರಗೆ ಬಹಳ ವಿರಕ್ತಿ ತೋರಿಪನೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಧರಿಸುವನು ಮನದೊಳಗೆ ವಿತ್ತದ ।
ಪರಮವಾಶಾಪಾಶವೆಲ್ಲವ ।
ತರುಣಿ ತಾಂ ವ್ಯಭಿಚಾರಿ ನಿಜಪತಿಯೊಡನೆ ಪ್ರೇಮವನು ॥ ೫೫೫ ॥

ಹೊರಗೆ ತೋರಿಸುತೊಳಗಿನಿಂದಲೆ ।
ಪರರ ಮೇಲೆಯೆ ತನ್ನ ಪ್ರೇಮವ- ।
ನಿರಿಸುವಳು ಹಗಲಿರುಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಗುಟ್ಟ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಹೊರಗೆ ಪ್ರೇಮವನೆನ್ನ ಮೇಲವ- ।
ನಿರಿಸುತೊಳಗೀ ವಿಷಯಸುಖದ- ।
ಲ್ಲಿರಿಸುವನು ಪ್ರೇಮವನು ಹೊರಗೊಳಗೊಂದು ಪರಿಯಲ್ಲೈ ॥ ೫೫೬ ॥

ವಿಷಯಸುಖಕೋಸುಗವೆ ಯೆನ್ನ- ।
ಲ್ಲೆಸಗುವನು ಭಕ್ತಿಯನು ಕೇಳೀ- ।
ವಿಷಯಸುಖ ಕೈ ಬಿಡಲು ಭಕ್ತಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವನಲಾ ॥
ಉಸುರುವನಲಾ ವ್ಯರ್ಥನೀಶ್ವರ ।
ಒಸವಳಿದು ಬೈಯುವನು ಯೆನ್ನನು ।
ವಸುಮತಿಯಲೀಪರಿಯ ಭಕ್ತನನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೫೫೭ ॥

ಹಲವು ಹೊಲಗಳ ಮಾಳ್ಪನೈ ಯೊ- ।
ಕ್ಕಲಿಗನಾಪರಿ ದೇವದೇವೀ- ।
ಕುಲವನವ ಪೂಜಿಪನು ಫಲದಿಚ್ಛೆಯಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಗಳಿಗೆಗಳಿಗೆಗೆ ದೇವದೇವತೆ- ।
ಗಳನು ಹಿಡಿವನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವನು ।
ಫಲವ ಕೊಡದಿಹ ದೇವರನು ಬೈಯುವನು ಸಟೆಯೆನುತ ॥ ೫೫೮ ॥

ಹೊರಗೆ ಬಹುಪರಿ ಥಾಟಮಾಟದೊ- ।
ಳಿರುವನಾರೆಂದೆನುತ ನೋಡುತ ।
ಗುರುವನಾತನು ಹಿಡಿದು ಗುರುಮಂತ್ರವನು ಕೊಳ್ಳುವನು ॥
ಇರುವುದವಗನ್ಯರಲಿ ಸಿಟ್ಟೀ ।
ಯಿರುವುವನ್ಯಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರದಿ ।
ವಿರಸಬಹುಲತಿರಸ್ಕೃತಿಯು ಬಹುಕಠಿನಶಬ್ದಗಳೂ ॥ ೫೫೯ ॥

ಕಲ್ಲು ಪಾಷಾಣದಲಿ ಮೂರ್ತಿಯ- ।
ನೆಲ್ಲಮಾಡುತ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ- ।
ವಿಲ್ಲದಲೆ ಪೂಜೆಯನು ಮಾಳ್ಪನು ಫಲದೊಳಾಶೆಯಲಿ ॥
ಮೆಲ್ಲನೆನ್ನಯ ಮೂರ್ತಿ ಮಾಡುತ ।
ನಿಲ್ಲಿಸುವನೈ ಕೋಣೆಮೂಲೆಗೆ ।
ಮೆಲ್ಲನವನಾಬಳಿಕ ತಿರುಗುವ ಪರರ ಜಾತ್ರೆಯಲಿ ॥ ೫೬೦ ॥

ಇರುಳು ಹಗಲೆನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಪ ।
ಮರಳಿ ಕುಲದೇವತೆಯ ಪೂಜಿಸಿ ।
ದೊರೆಯುವರೆ ಸಂಪತ್ತು ನಿತ್ಯದಿ ಹರಕೆಗಳ ಮಾಳ್ಪ ॥
ಬರಲು ಪರ್ವಣಿ ಬೇರೆ ದೇವರ ।
ಭರದಿ ಪೂಜೆಯ ಮಾಳ್ಪನಾತನು ।
ಯಿರುವೆನಾದರು ಮನೆಯೊಳನ್ಯರ ಹರಸಿ ಹಾಡುವನು ॥ ೫೬೧ ॥

ಪಿತರರನು ಪೂಜಿಪನು ಶ್ರಾದ್ಧದ ।
ತಿಥಿಯು ದಿನವೇಕಾದಶಿಯ ದಿನ ।
ವ್ರತವ ಕೈಕೊಂಡಿಹನು ಭಕ್ತಿಯಲೆನ್ನ ಭಜಿಸುವನು ॥
ತಿಥಿಯು ಪಂಚಮಿ ಬರಲು ನಾಗನಿ- ।
ಗತಿಭಕುತಿಯಲಿ ಪೂಜಿಪನು ಗಣ- ।
ಪತಿಯ ಪೂಜಿಪನಾತೆರದಿ ಗಣಪನ ಚತುರ್ಥಿಯಲಿ ॥ ೫೬೨ ॥

ಮರಳಿ ಬರಲು ಚತುರ್ದಶಿಯ ದಿನ- ।
ವಿರದೆ ದೇವಿಯ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ- ।
ಲಿರುವೆ ನಿನ್ನಯ ದಾಸ ಪೊರೆ ಜಗದಂಬ ಯೆನ್ನುವನು ॥
ತೊರೆದು ದಿನದಾಹ್ನಿಕವನೆಲ್ಲವ ।
ನಿರುತವೊಂದೇ ಸ್ಥಳದಿ ಹಠದಲಿ ।
ವಿರಚಿಸುವ ನವಚಂಡಿಪಾಠವನಾಶ್ವಿನದಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೫೬೩ ॥

ಬಂದರಾರವಿವಾರವೈ ಬಹು- ।
ಚಂದದಿಂದಲಿ ಭೈರವಗೆ ನಲ- ।
ವಿಂದ ಖಿಚ್ಡಡಿ ತಂದು ನೈವೇದ್ಯವನು ಮಾಡುವನು ॥
ಇಂದುವಾರದಿ ಬಿಲ್ವದಳಗಳ- ।
ನಿಂದುಶೇಖರಗರ್ಪಿಸುವನೈ ।
ಮುಂದೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಪರಿಪರಿದೇವತೆಯ ಭಜಿಪ ॥ ೫೬೪ ॥

ಊರೊಳಿಹ ವೇಶ್ಯಾಂಗನೆಯು ನಿಜ ।
ಮೋರೆ ಸುಂದರವೆಲ್ಲಜನರಿಗೆ ।
ತೋರಿಸುತ ಮಾಳ್ಪಳು ಕಣಾ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ರಂಜನವ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಾತೆರದಿ ರಂಜನ- ।
ಕಾರಿಯಿಹ ವಿಷಯಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ।
ಭೂರಿವಿಧದೈವತಗಳನ್ನಾಗಾಗ ಪೂಜಿಪನು ॥ ೫೬೫ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ದೈವತಗಳನ್ನೀ- ।
ತೆರದಿ ಪೂಜಿಸಿ ತಿರುಗುವಾತನು ।
ಧರೆಯೊಳಜ್ಞಾನಾವತಾರವೆನುತ್ತ ನೀ ನಂಬು ॥
[**ಅವಿವಿಕ್ತದೇಶಸೇವಿತ್ವಂ**] ಪರಿಪರಿಯ ಯೇಕಾಂತತಳ
ವರತಪೋವನತೀರ್ಥತಟಗಳ- ।   ಗಳ ।
ನಿರದೆ ನೋಡುತ ತನ್ನ ಚಿತ್ತವ ಮಲಿನಮಾಡುವನು ॥೫೬೬॥

[**ಜನಸಂಸದಿ ರತಿಃ**] ಇರುವನವನಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಯು ।
ಪರಮಪುರಪಟ್ಟಣದೊಳಿರುವುದು ।
ನರರ ಪುಷ್ಕಳವಸ್ತಿಯಿರುವಾಸ್ಥಳದಿ ವಾಸಿಪುದು ॥
ಮರಳಿ ಜನಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವಿಷಯಗಳ ಪೇಳುವು- ।
ದಿರುವುದಾರಿಗೆ ಸೌಖ್ಯವವನಜ್ಞಾನಮೂರುತಿಯು ॥ ೫೬೭ ॥

[**ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿತ್ಯತ್ವಾಭಾವಃ**] ನರನೆ ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮ
ಭರದಿ ಕಿವಿಯಲಿ ಬಂದು ಪೇಳಲು ।   ವಿದ್ಯೆಯು ।
ಒರಿದೆ ಕೇಳವ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವನು ಮಾಳ್ಪನುಪಹಾಸ ॥
ತೊರೆವನುಪನಿಷದಗಳನೆಲ್ಲವ- ।
ನರಿಯಲಾರನು ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರವ ।
ತಿರುಗಿಸನು ದೃಷ್ಟಿಯನು ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮತತ್ತ್ವದಲಿ ॥ ೫೬೮ ॥

ಬುದ್ಧಿಯಾತ್ಮಾನಾತ್ಮತತ್ತ್ವದ ।
ಶುದ್ಧಗುಹ್ಯವ ತಿಳಿಯಲೆತ್ನಿಸೆ ।
ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೆರಡನೆಯ ವಿಷಯದಿ ಒಲದೆಳೆಯುವನು ॥
ಬದ್ಧಕಂಕಣ ಕರ್ಮಕಾಂಡದೊ- ।
ಳಿದ್ದು ಸರ್ವವನರಿವನಾತನು ।
ಯಿದ್ದ ನಿಖಿಲಪುರಾಣಗಳನರಿತಿಹನು ಸಂಪೂರ್ಣ ॥ ೫೬೯ ॥

ಇರುವನೈ ದೈವಜ್ಞ ಜೋಯಿಸ- ।
ನರಿವನೈ ಭೂತವ ಭವಿಷ್ಯವ ।
ಬರುವುದೈ ವಾಕ್ಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರದಿ ನಿಪುಣನಲಾ ॥
ಇರುವನೈ ಕಲೆಗಳಲಿ ಸುಕುಶಲ- ।
ನರಿವನಲ್ಲೈ ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರವ ।
ಕರತಲಾಮಲಕಗಳು ಜಾರಣಮಾರಣಾದಿಗಳು ॥ ೫೭೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದೊ- ।
ಳಿರುವನೈ ಮರ್ಮಜ್ಞನಾತನು ।
ಸರಸಕಥೆಯನು ಭಾರತದ ಪರಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವನವ ॥
ಕರಗಳನು ಜೋಡಿಸುತ ಶಾಸ್ತ್ರಗ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಕಿಂಕರರ ಪರಿಯ- ।
ಲ್ಲರಿವನಾತನು ನೀತಿವೈದ್ಯನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ॥ ೫೭೧ ॥

ನೋಡಿದರೆ ನಾಟಕದಿ ಕಾವ್ಯದಿ ।
ಜೋಡಿಯನು ನಾ ಕಾಣೆನಾತಗೆ ।
ಮಾಡುವನು ಸ್ಮೃತಿಚರ್ಚೆ ಗಾರುಡಿಮಂತ್ರವಿದ್ಯೆ ಸಹ ॥
ಮಾಡುವನು ಕೋಶವನು ವೇದದ ।
ಗೂಢಶಬ್ದಾರ್ಥಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟದಿ- ।
ನಾಡಲೇನದ ವ್ಯಾಕರಣವದು ಕಾಲನೊತ್ತುವುದು ॥ ೫೭೨ ॥

ಇರುವನತಿನಿಷ್ಣಾತ ತರ್ಕದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲವ ಶಾಸ್ತ್ರನಿಪುಣನು ।
ಕುರುಡನೊಂದೇವಿಷಯದಲ್ಲಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯಲಿ ॥
ಇರುವುದೇನುಪಯೋಗವಾತನ ।
ನರನೆ ಸುಡು ಸುಡು ಕುಶಲತೆಯನೀ- ।
ಪರಿಯ ಜ್ಞಾನವು ಜ್ಞಾನವೇನದು ವ್ಯರ್ಥ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೫೭೩ ॥

ಮೂಲನಕ್ಷತ್ರದಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ।
ಬಾಲನತಿಸುಂದರನು ನೋಡಲು ।
ಹಾಳಮಾಳ್ಪದು ಕುಲವನೆಲ್ಲವ ಸುಡುಸುಡಾ ಮಗುವ ॥
ಏಳುವುವು ನವಿಲಿಂಗೆ ಮೈಗೆ ವಿ- ।
ಶಾಲ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಗರಿಗಳು ।
ಹೇಳು ಹೇಳೆನಗವುಗಳಿಂ ನೋಡೋಣವಾದೀತೆ ॥೫೭೪॥

ಸತ್ತ ಮನುಜಗೆ ಜೀವದಾನವ- ।
ನಿತ್ತು ಪುನರುಜ್ಜೀವಿಸುವ ಪಟು ।
ವಸ್ತು ಪರಮಾಣುವಿನ ಮಾನದಲಿದ್ದರೇನಾಯ್ತು ॥
ಮತ್ತುಳಿದ ವಸ್ತುಗಳು ಸರ್ವವು ।
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ಶಕಟಭಾರವು ।
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಾತೆರದಲಿಹುದಾಕುಶಲತೆಯು ಪಾರ್ಥ ॥೫೭೫॥

ನರನು ಕೇಳುತ್ತಮಸುಲಕ್ಷಣ- ।
ನಿರಲು ಫಲವೇನಾಯುವಿಲ್ಲದೆ ।
ಶಿರವೆ ಯಿರದಿರೆ ಮಕುಟವೆಲ್ಲೇರಿಸುವುದೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ವರವಧುಗಳಿಲ್ಲದಿರೆ ಮತ್ತಾ- ।
ಮೆರೆವಣಿಗೆಯಲಿ ಶೋಭೆ ತೋರ್ವುದೆ ।
ಯಿರುವುದೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥ ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮವಿಲ್ಲದಿರೆ ॥ ೫೭೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯು ।
ಹೊರತು ನರ ಶತಮೂರ್ಖನಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವುದಾತನ ದೇಹವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಬೀಜವದು ॥
ಮೆರೆವುದೈ ಪಾಂಡಿತ್ಯವಲ್ಲಿಯು ।
ಯಿರುವುದಾತನ ಪುಣ್ಯಾಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಹ ಫಲವು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥೫೭೭॥

[ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಾರ್ಥದರ್ಶನಾಭಾವಃ]
ನರನೆ ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯೊ- ।
ಳಿರದೆ ಗ್ರಂಥೆಯು ಬೇರೆ ಶಾಸ್ತ್ರದೊ- ।
ಳಿರಲು ಸತ್ಫಲವವನಿಗುಂಟೇ ಹೇಳ ಬೇಕಿಲ್ಲ ॥
ಬರುತ ನದಿ ದಾಟದಲೆ ಯೋಚೆಯೊ ।
ಳಿರುವ ತೀರವ ನೋಡಿ ಹಿಂದಕೆ ।
ತಿರುಗಲಾತನಿಗೆರಡನೆಯ ನದಿತೀರ ದೊರೆಯುವುದೆ ॥೫೭೮॥

ಪಾರ್ಥ ಮನೆಯಲಿ ಸುಗ್ಗಲಿಕ್ಷಿಪ ।
ಧೂರ್ತ ಚೋರನ ಹಿಡಿದು ಮನೆಯಾ- ।
ಹೊಸ್ತಲದಿ ಮಾಡಲು ಶಿರಚ್ಛೇದವನು ಖಡ್ಗದಲಿ ॥
ಅರ್ಥವೊಳಗಿಹುದೇನೆನುತ್ತಲಿ ।
ಗೊತ್ತ ಹಚ್ಚುವ ಪರಿಯದೆಂತೈ ।
ಗೊತ್ತಿರದಲಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯು ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯುವುದೆ ॥ ೫೭೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಮಾನವ ।
ರರದಲಾ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಬೋಧವು ।
ಅರುಹಬೇಕೇ ನಿನಗೆ ಕವಡಿಗಳಟ್ಟ ಲೆಕ್ಕದಲಿ ॥
ಗರುಭವತಿಗೀಡಿದೊಡೆ ಭೋಜನ ।
ಬರುವುದೈ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಗರ್ಭಕೆ ।
ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಗರ್ಭವತಿಯಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯಲಾ ॥ ೫೮೦ ॥

ನರನೆ ಹಿಂದಕೆ ಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾ ನಿನಗೆ ಒಹುವಿ ।
ಸ್ತರದಿ ಪೇಳ್ದೆನು ತದ್ವಿರುದ್ಧದ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲ ॥
ಇರುವುವೈ ಯಜ್ಞಾನವೆಂಬುದು ।
ಕುರುಡನಿಗೆ ಭೋಜನಕೆ ಕರೆಯಲು ।
ಕರೆಯ ಬೇಕ್ಕೆ ಕುರುಡನಿಂಗಿಹ ಹಸ್ತಕನ ಕೂಡ ॥ ೫೮೧ ॥

ಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣಗಳನು ಹೇಳಲು ।
ಹೀನತರವಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ ।
ಮಾನಸದಿ ಒರುತಿಹುವು ನೋಡಾಗಂತುಕರ ತೆರದಿ ॥
ನಾನು ಕೇಳ್ ಹದಿನೆಂಟುಲಕ್ಷಣ ।
ನಾನುರಾಗದಿ ಪೇಳ್ದೆನೆಲ್ಲವ- ।
ಮಾನಿತೆಯು ಹಿಡಿದೆಲ್ಲ ನೆನಪಿಹುದಲ್ಲನೇ ನಿನಗೆ ॥ ೫೮೨ ॥

ಇರುವುವೇನು ವಿರುದ್ಧವವಕಾ- ।
ಪರಿಯಲಿಹುವಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ- ।
ಇರುವುವದ ಸಿದ್ಧಾಂತ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಪೇಳಿದೆನು ॥
ಹರಿಯು ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಶ್ಲೋಕದು ।
ಅರುಹಿದನು ತಾನುತ್ತರಾರ್ಧದಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ಯಜ್ಞಾನ ಜ್ಞಾನವಿರುದ್ಧಲಕ್ಷಣದಿ ॥ ೫೮೩ ॥

ಹರಿಯು ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ಪೇಳ್ದುದ- ।
ನರಿವ ಪರಿಯಲಿ ವಿಸ್ತರದಲಾ ।
ನರುಹಿದೆನು ನಿಮಗದನು ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯಲಿ ನಾನು ॥
ಒರಿದೆ ಕ್ಷೀರದಿ ನೀರನೆರೆದರೆ ।
ಸುರಸವಹುದೇ ಜಿಹ್ವೆಗಾನೀ ।
ರೆರೆದ ಕ್ಷೀರವ ಮೆಚ್ಚುವರೆ ಪಂಡಿತರು ಹಂಸಗಳೆ ॥ ೫೮೪ ॥

ಅರಿಯುತೀ ಸಿದ್ಧಾಂತತತ್ತ್ವವ ।
ಹರಿಯ ವಚನಾಮೃತಕೆ ಯೆನ್ನಯ ।
ನಿರಸಶಬ್ದವ ಕೂಡಿಸದೆ ಪೇಳಿದೆನು ಗೀತಾರ್ಥ ॥
ಹರಿಯ ಬಾಯಿಂ ಬಂದ ಶಬ್ದಾ- ।
ಕ್ಷರವನೊಂದನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡದೆ ।
ಯರುಹಿದೆನು ಪಂಡಿತರು ಮೆಚ್ಚುವ ತೆರದಿ ಗೀತಾರ್ಥ ॥ ೫೮೫ ॥

ಜ್ಞಾನರಾಜನ ನುಡಿಯನೀಪರಿ ।
ನಾನುರಾಗದಿ ಶ್ರೋತೃವೃಂದವು ।
ಮಾನಿಸುತ ತಲೆದೂಗಿ ಪೇಳಿತು ಹರ್ಷನಿರ್ಭರದಿ ॥
ಜ್ಞಾನರಾಜನೆ ಯಾತಕೀಪರಿ ।
ದೀನವಾಣಿಯ ಪೇಳ್ವೆ ಯೆಮ್ಮ- ।
ಲ್ಲೇನು ನಿನ್ನಪರಾಧ ನಿನಗೀಶಂಕೆ ಯೇಕಿಸ್ನು ॥ ೫೮೬ ॥

ಜ್ಞಾನವಿಹುದೈ ಕಾವ್ಯಪೋಷಕ ।
ಜ್ಞಾನರಾಜನು ನೀನು ಕವಿಗಳೊ- ।
ಳಾನೆ ಕವಿಕುಲತಿಲಕ ನಿನಗಿದು ಸರಿಯೆ ಪರಿಹಾರ ॥
ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಗುಪ್ತವಿಟ್ಟಿಹ ।
ಸಾನುರಾಗದ ವಾಕ್ಯವೆಲ್ಲವ ।
ನೀನು ಸ್ಪಷ್ಟೋಕ್ತಿಯಲಿ ಪೇಳೆಂದಾಜ್ಞೆಯಿತ್ತನಲಾ ॥ ೫೮೭ ॥

ಅರುಹಿದಿ ಯಲಾ ಹರಿಮನೋಗತ- ।
ನಿರದೆ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಯೆಂದೀ- ।
ತೆರದಿ ನಾವರುಹಿದರೆ ನಿನಗದು ಯೋಗ್ಯವೆನಿಸದಲಾ ॥
ತೊರೆದು ನಾವಾಾವಿಷಯನೆಲ್ಲವ ।
ಮರಳಿ ಬಿನ್ನವಿಸುವೆವು ಸಾಕದು ।
ದೊರಕಿತೆಮಗೀ ಜ್ಞಾನನೌಕೆಯು ಶ್ರವಣಸುಖರೂಪ ॥ ೫೮೮ ॥

ಹರುಷವಾಯ್ತೈ ಮನದೊಳೆಮ್ಮಯ ।
ಮರಳಿ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ನರನಿಗರುಹಿದ ಗೀತೆಯರ್ಥವ ಪೇಳು ಪೇಳೆನುತ ॥
ಹರುಷನಿರ್ಭರದಿಂದ ಸಂತರು ।
ಮರಳಿ ಜ್ಞಾನೇಶನಿಗೆ ಪೇಳ್ದರು ।
ಹರುಷದಿಂ ಜ್ಞಾನೇಶನೀಪರಿ ಪೇಳ ತೊಡಗಿದನು ॥ ೫೮೯ ॥

ನರನೆ ನಾನಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ- ।
ವರುಹಿದೆನು ನಿನಗೀಗ ನೀನದ- ।
ಕಿರದೆ ದೌರ್ಲಕ್ಷ್ಯವನು ಮಾಡುತ ಜ್ಞಾನ ದೊರಕಿಸಲಾ ॥
ದೊರೆಯ ಬೇಕಾ ಜ್ಞಾನವೆಂದೇ ।
ಧರಿಸು ನಿರ್ಧಾರವನು ಮನದಲಿ ।
ಬರಲು ನೋಡಾಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು ॥ ೫೯೦ ॥

ನರನು ಕೇಳ್ದಿದ ಹರಿಯ ವಚನವ ।
ಧರಿಸಿದನು ನಿರ್ಧಾರ ಮನದ- ।
ಲ್ಲಿರಿತನೈ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥನ ಮನದ ಬಯಕೆಯನು ॥
ನರನೆ ಕೇಳ್ನೈ ನಿನ್ನ ಭಾವವ- ।
ನರಿತೆ ನಿನಗಾ ಜ್ಞೇಯಲಕ್ಷಣ- ।
ವರುಹುವೆನು ನಾನೆಂದು ಪೇಳ್ದನು ಹರಿಯು ಸರ್ವಜ್ಞ ॥ ೫೯೧ ॥

ಜ್ಞೇಯಂ ಯತ್ತತ್ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಯಜ್ಜ್ಞಾತ್ವಾಮೃತಮಶ್ನುತೇ ।
ಅನಾದಿಮತ್ಪರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ನ ಸತ್ತನ್ನಾಸದುಚ್ಯತೇ ॥ ೧೨ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಜ್ಞೇಯವೆಂಬುವು- ।
ದಿರುವುದೈ ಪರಮಾತ್ಮವಸ್ತುವು ।
ಕರೆವರಿದ ಕೋವಿದರು ಜ್ಞೇಯವೆನುತ್ತ ಲೋಕದಲಿ ॥
ಅರುಹುವೆನು ಕಾರಣವ ಜ್ಞಾನದ ।
ಹೊರತು ಕೇಳನ್ಯಪ್ರಕಾರದಿ ।
ದೊರೆಯದೀ ಪರಮಾತ್ಮವಸ್ತುವು ಬೇರೆಸಾಧನದಿ ॥ ೫೯೨ ॥

ಅರಿಯಲೀಪರತತ್ತ್ವ ತದನಂ- ।
ತರ ಮುಮುಕ್ಷುಗೆ ದೊರೆವುದೆಲ್ಲವು ।
ಬರದಲಾ ಮೇಲಿನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ತತ್ತ್ವ ವಿಶ್ವದಲಿ ॥
ದೊರೆಯಲೀಪರಿತತ್ತ್ವ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಒರುವುದೈ ತದ್ರೂಪವವನಿಂ- ।
ಗಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ಜ್ಞೇಯಜ್ಞಾತೃಜ್ಞಾನದೊಳು ॥ ೫೯೩ ॥

ಅರಿಯಲಿದನು ಮುಮುಕ್ಷುವರ್ಗವು ।
ತೊರೆದು ಸಂಸಾರವನು ಪಾಶವ ।
ಹರಿದು ನಿತ್ಯಾನಂದಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತೇಲುವುದು ॥
ಬರದು ಜ್ಞೇಯಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶ್ವದಿ ।
ಕರೆವರದ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆನುತಲಿ ।
ಬರದೆನುತ ಪೇಳಿದರು ಕೋವಿದರು ವಿಶ್ವರೂಪವದು ॥ ೫೯೪ ॥

ಇರುವುದದುವೇ ವಿಶ್ವರೂಪವು ।
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಮಾತನಾಡಲು ।
ಯಿರುವುದೆಲ್ಲವು ವಿಶ್ವರೂಪವು ಮಾಯೆಯಾಕೃತಿಯು ॥
ಇರವು ರೂಪವ್ಯಕ್ತಿವರ್ಣವು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಗೋಚರಕೆ ಬಾರದು ।
ಮರಳಿ ಜಗದಲಿ ನೋಡದನ್ಯರ ತಾನು ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥೯೫॥

ಇರುವುದದು ಹೇಗೆನುತ ಪೇಳದು- ।
ವಿರುವುದಾರೆನುತರುಹಲಹುದೇ ।
ಯಿರದೆನುತಲರುಹಿದರೆ ಕೇಳ್ಕಹದಾದಿತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ॥
ಸ್ಫುರಣವೆಲ್ಲಿಂದಾಯ್ತು ನೋಡದ ।
ಹೊರತು ಜಗದೊಳಗಿರುವುದೇನದು ।
ಬರುವುದೆಂತ್ಕೆ ತರ್ಕವುಂಟೆಲ್ಲೆನುತಲರುಹುವರೆ ॥ ೯೬ ॥

ಅರಿಯಲಾರದೆ ವೇದತತಿಗಳು ।
ಧರಿಸಿದುವು ಮೌನವನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಹರಿದು ಹೋಯ್ತು ವಿಚಾರವೆಂಬುನ ಹಾದಿಯುಡವಿಯಲಿ ॥
ಧರೆ ಘಟಾಕೃತಿ ಘಟದಲಿರುವಂ ।
ತಿರುವುದೈ ಯಾತತ್ತ್ವ ಜಗದ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದಾಪರತತ್ತ್ವ ಜಗದಾಕೃತಿ ಜಗದ್ಭರಿತ ॥ ೯೭ ॥

ಸರ್ವತಃಪಾಣಿಪಾದಂ ತತ್ ಸರ್ವತೋಽಕ್ಷಿಶಿರೋಮುಖಮ್ ।
ಸರ್ವತಃಶ್ರುತಿಮಲ್ಲೋಕೇ ಸರ್ವಮಾವೃತ್ಯ ತಿಷ್ಠತಿ ॥ ೧೩ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಕಾಲದಲಿ ದೇಶದಿ ।
ಹಿರಿಕಿರಿದುವಸ್ತುಗಳ ಜಾಲದಿ ।
ಹೊರಡುತಿಹ ಕ್ರಿಯೆಯೆಲ್ಲವದರಿಂ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವುದಲಾ ॥
ಒರುವುದೆಲ್ಲಾ ಸತ್ತೆಯಿಂದಲಿ ।
ಯಿರುವುದದು ಸರ್ವತ್ರವ್ಯಾಪಕ ।
ಕರೆವರದನಾಕಾರಣದಿ ಕೇಳ್ ವಿಶ್ವಕರವೆಂದು ॥ ೯೮ ॥

ಇರುವುದದುವೇ ವಿಶ್ವಬಾಹುವು ।
ನಿರುತವದು ಸರ್ವತ್ರ ತನ್ನಯ ।
ಕರಗಳಿಂ ಕ್ರಿಯೆಗಳನು ಮಾಡಿಸುತಿಹುದು ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನೆ ಕೇಳದುವೊಂದೆಕಾಲಕೆ ।
ಸರುವ ದೇಶದೊಳಿರುವಕಾರಣ ।
ಕರೆವರದ ವಿಶ್ವಾಂಘ್ರಿಯೆನುತಲಿ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ॥೯೯॥

ತರಣಿಗಂಗವು ಪೇಳು ನೇತ್ರಗ- ।
ಳಿರುವುವೇನ್ಸೆ ಬೇರೆಬೇರಾ- ।
ಗಿರುವನಲ್ಲವೆ ಸರ್ವರೂಪದಿ ಸರ್ವ ನೋಡುವವ ॥
ಇರದೆ ನೇತ್ರಗಳೀಸುತತ್ತ್ವಕೆ ।
ಸರಸತಿಯಲಾವೇದನಿಕರವು ।
ಕರೆವುದದನೇ ವಿಶ್ವಚಕ್ಷುವೆನುತ್ತ ನೋದದಲಿ ॥ ೧೦೦ ॥

ಇರುವುದದು ಪರತತ್ತ್ವ ನಿಶ್ಚದಿ ।
ಯಿರುವುದೆಲ್ಲರಿಗುದ್ದವದರಿಂ ।
ಕರೆವರದನೇ ವಿಶ್ವಮೂರ್ಧವೆನುತ್ತ ಲೋಕದಲಿ ॥
ಉರಿವ ಬೆಂಕಿಗೆ ಮೂರ್ತಿಯೆಂಬುದೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳುರುಮುಖವಿರುವುದೈ ।
ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಸರ್ವತನದಿಂ ಸರ್ವಭಕ್ಷಿಪುದು ॥ ೧೦೧ ॥

ನರನೆ ಯದರಿಂ ವಿಶ್ವತೋಮುಖ- ।
ವಿರುವುದೀಪರಿ ಹೆಸರು ಬಹ್ಮಕೆ ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ಸರ್ವತತವಾಕಾಶ ತತ್ತ್ವವಿದು ॥
ಇರುವುದೈ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೀಪರಿ ।
ಭರಿತವೇ ಸರ್ವತ್ರ ವಿಶ್ವದ- ।
ಲಿರುವುದದಕಾ ಶಬ್ದಮಾತ್ರದಿ ಶ್ರವಣ ಸರ್ವತ್ರ ॥ ೧೦೨ ॥

ಇರುವುದದರಿಂ ಸರ್ವತಃಶ್ರುತಿ ।
ಮೆರೆವ ಹೆಸರಾಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದದು ಪರತತ್ತ್ವ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕವು ನೋಡು ॥
ನರನೆ ನಿನಗೀತೆರದೊಳಾಂ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿದವಯವವೆಲ್ಲವಾಪರಿ ।
ಯಿರುವುವಾಪರತತ್ತ್ವಕೆಂಬುದು ಶ್ರುತಿಗೆ ಸಂಮತವು ॥ ೧೦೩ ॥

ಒರಿದೆ ನೇತ್ರಾದಿಗಳ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿದೆನಲಾ ವ್ಯಾಪಕತ್ವದ ।
ಪರಿಯು ಸಿದ್ಧಾಂತವನು ಪೇಳ್ವರೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಇರುವುದೈ ಯದು ಸರಿಯು ಶೂನ್ಯಕೆ ।
ಬರುವುವೆಂತೈ ಹಸ್ತಪಾದಗ- ।
ಳುರುತರದ ಪರತತ್ತ್ವವದಕವಯವಗಳೇ ಯಿಲ್ಲ ॥ ೧೦೪ ॥

ತಿರುಗಿಸಲು ಕಡಲೊಳಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯ ।
ಕಿರಿದು ತೆರೆಯನು ಹಿರಿದುತೆರೆ ನುಂ- ।
ಗಿರುವುದೆಂಬುದು ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗುವುದು ಪಾರ್ಥ ।
ತೆರೆತೆರೆಗಳಲ್ಲಿರುವುದೇನಂ- ।
ತರವು ಕಡಲದು ಬಿಟ್ಟಿರುವುವೇ ।
ಶರಧಿರೂಪಗಳಲ್ಲವೇ ತೆರೆಗಳೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೬೦೫ ॥

ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮವು ಸರ್ವಜಗದಲಿ ।
ಭರಿತವಾದರೆ ವ್ಯಾಪ್ಯವ್ಯಾಪಕ- ।
ವಿರುವ ಭಾವವಿದೆಂತು ಬರುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಮತವು ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ಶಾಸ್ತ್ರವೆಲ್ಲವು ।
ಅರುಹುತಿಹುದೇಕೆಂತ ಕೇಳಲು ।
ಅರಿಯಬೇಕು ಯಥಾರ್ಥಬೋಧವ ಶಿಷ್ಯನಾದವದು ॥ ೬೦೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರದ ।
ತೆರದಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವನು ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಬರಲು ಬಾಕಿಯು ಶೂನ್ಯವನು ತೋರಿಸುವ ಪರಿಯೆಂತು ॥
ಬರುವುದೇ ವರ್ತುಲವ ಶೂನ್ಯವ- ।
ನರಿವ ಪರಿಯುಪಯೋಗವೇನೈ ।
ನರನೆ ಕೇಳದ್ವೈತ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣಮಾಡುವರೆ ॥ ೬೦೭ ॥

ಧರಿಸಿ ದ್ವೈತವ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುವು- ।
ದಿರುವುದೈ ಸಿದ್ಧಾಂತವೀ ಪರಿ ।
ತೊರೆಯಲಿದ ಗುರುಶಿಷ್ಯದ್ವೈತಾಚಾರ ಮುಳುಗುವುದು ॥
ಹರಣವಾಗಲು ಶಿಷ್ಯಗುರುಗಳು ।
ಹರಣವಹುದೈ ತತ್ತ್ವಬೋಧವು ।
ಅರಿಯಲಾ ಅದ್ವೈತವಿಷಯದ ಭಾಷೆ ಮುಗಿಯುವುದು ॥ ೬೦೮ ॥

ಧರೆಯಲಾಶ್ರುತಿನಿಕರವೇ ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಸಿ ದ್ವೈತವನದರ ಮುಖದಿಂ- ।
ದುರತರದಲದ್ವೈತತತ್ತ್ವವ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದು ॥
ಇರುವುದಿದುವೇ ರಾಜಮಾರ್ಗವು ।
ನರನೆ ಗೋಚರವೆನಿಪ ವಿಶ್ವದೊ- ।
ಳಿರುವುದೆಂತಾಬ್ರಹ್ಮ ವ್ಯಾಪಕವೆಂಬುದನ್ನೊರುವೆ ॥ ೬೦೯ ॥

ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗುಣಾಭಾಸಂ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯವಿವರ್ಜಿತಮ್ ।
ಅಸಕ್ತಂ ಸರ್ವಭೃಚ್ಚೈವ ನಿರ್ಗುಣಂ ಗುಣಭೋಕ್ತೃ ಚ ॥ ೧೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾಶವೆಲ್ಲವು ।
ಭರಿತವಿಹುದವಕಾಶದಲ್ಲೀ- ।
ತೆರದಿ ಬ್ರಹ್ಮವು ತುಂಬಿಹುದು ವಿಶ್ವದಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ॥
ಅರಿವೆಯಲಿ ತಂತುಗಳು ಪೂರ್ಣದ- ।
ಲಿರುವುವಲ್ಲವೆ ಯರಿವೆರೂಪದಿ ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ವಿಶ್ವದೊಳಗೆಲ್ಲ ॥ ೬೧೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳುದಕದಲಿ ರಸ ಗೋ- ।
ಚರಿವುದೈ ಯುದಕಸ್ವರೂಪದ- ।
ಲಿರುವುದಾಪರ ತೇಜ ದೀಪದಿ ದೀಪರೂಪದಲಿ ॥
ಇರುವುದೈ ಕರ್ಪೂರದಿ ಗಂಧವು ।
ನರನೆ ಕೇಳ್ ಕರ್ಪೂರದ ರೂಪದ- ।
ಲಿರುವುದೈ ಕ್ರಿಯೆ ದೇಹದಲಿ ಕೇಳ್ ದೇಹರೂಪದಲಿ ॥ ೬೧೧ ॥

ನರನೆ ಚಿನ್ನವು ಚಿನ್ನರೂಪದೊ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಗೋಚರಕೆ ನಿಜವಿದು- ।
ವಿರುವುದಾಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಶ್ವದಿ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥
ಹರಳಿನಲಿ ಚಿನ್ನವನು ನೋಡಲು ।
ಹರಳಿನಂದದಿ ತೋರ್ಪುದಲ್ಲವೆ ।
ಹರಳುಚಿನ್ನದಿ ಭೇದವೇನೈ ಯೊಂದೆ ತತ್ತ್ವವಲಾ ॥ ೬೧೨ ॥

ಹರಿಯುತಿಹ ಕಾಲಿವೆಯ ರೂಪದೊ- ।
ಳಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೀರು ನೀರಿಂ- ।
ಗಿರುವುದೇನಾಕಾರ ನೀರಿಗೆ ಬೇರೆ ತೆರವಾಗಿ ॥
ಉರಿವ ಬೆಂಕಿಯಲಿಟ್ಟು ಲೋಹವ ।
ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದರೆ ಕೆಂಡದಂತಿರ- ।
ಲಿರುವುದೇನದು ಬೆಂಕಿ ಲೋಹವು ಲೋಹವೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೬೧೩ ॥

ನರನೆ ಘಟದಾಕಾಶ ವರ್ತುಲ- ।
ವಿರುವುದೈ ಘಟದಾಕೃತಿಯಲೀ ।
ಮರಳಿ ಮನೆಕೋಣೆಯಲಿ ಯದು ತೋರ್ಪುದು ಚತುಷ್ಕೋಣಿ ॥
ಹರಿದು ಹೋಗಲು ಘಟಮಠಂಗಳು ।
ಬರುವುದೇನಾಕಾಶನಾಶವು ।
ನಿರುತ ಮಾಯಾಧಾರದಿಂ ತೋರುವುದು ವಿಶ್ವವಿದು ॥ ೬೧೪ ॥

ಇರುವುದೀಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ।
ಯಿರದಲಾ ಮಾಯೆಯಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವು ।
ಧರಿಸುತಿಹುದೀತತ್ತ್ವವಾಕೃತಿಯಿಂದ್ರಿಯದ ತೆರದಿ ॥
ಮರಳಿ ತ್ರಿಗುಣದ ಯೋಗದಿಂದಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಮನದಿಂದ್ರಿಯದ ತೆರ ।
ಧರಿಸುವುದಲಾ ರೂಪ ತೋರ್ಪುದು ದೃಷ್ಟಿಗೀತೆರದಿ ॥೬೧೫॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೈ ಬೆಲ್ಲಸಕ್ಕರೆ- ।
ಗಿರುವ ಸವಿರುಚಿ ಮುದ್ದೆಯೊಳಗೇ- ।
ನಿರುವುದೇನಾತೆರದೊಳಿರದಾಬ್ರಹ್ಮಗುಣಗಳಲಿ ॥
ಇರುವುದೈ ಕ್ಷೀರದಲಿ ಘೃತ ಕೇಳ್ ।
ನರನೆ ಕ್ಷೀರಾಕಾರದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯಿರುವುದೇನದು ತತ್ತ್ವವೊಂದೇ ಘೃತದಲಿ ಕ್ಷೀರ ॥೬೧೬॥

ಭರಿತವಿದ್ದರು ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಶ್ವದ- ।
ಲಿರುವುದೇನೈ ವಿಶ್ವ ಬ್ರಹ್ಮವು ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಚಿನ್ನ ನೋಡಾಭರಣದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಹೆಸರಿನಲಿ ಚಿನ್ನಾ- ।
ಭರಣ ರಂಜಿಪುವಲ್ಲವೇನೈ ।
ಕರೆವರಲ್ಲವೆ ವಂಕಿ ಹೂ ಮೊದಲಾದ ನಾಮದಲಿ ॥೬೧೭॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಸ್ಪಷ್ಟಕನ್ನಡ- ।
ಸರಸಶಬ್ದದಲಾನು ಪೇಳುವೆ- ।
ನಿರುವುದೈ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಿಂದ್ರಿಯಗುಣದ ಹೊರತಾಗಿ ॥
ಪರಿಪರಿ ಕ್ರಿಯೆ ನಾಮ ರೂಪವು ।
ನರನೆ ಮೇಣ್ ಸಂಬಂಧ ಜಾತಿಯ- ।
ದಿರುವುವಾಕಾರಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕಿಲ್ಲ ಭೇದವಿವು ॥ ೬೧೮ ॥

ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದರೆ ಗುಣಗಳಿಲ್ಲೈ ।
ಬ್ರಹ್ಮಕವಕೂ ಯೋಗವಿಲ್ಲೈ ।
ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ತೋರುವುದು ನೋಡಾಭಾಸಮಾತ್ರವಲಾ ॥
ಮರ್ಮವನು ತಿಳಿಯದಲೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಸುಮ್ಮನೆನೆ ಭ್ರಮ ಮಾಡಿಕೊಳುವುದು ।
ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಗುಣವೆಂದು ತೋರ್ಪುದು ಮೂಢಜನರಿಂಗೆ ॥ ೬೧೯ ॥

ಒಸಲು ಮೇಘಸಮೂಹ ಗಗನದಿ ।
ಧರಿಸುವುದೆ ಮೇಘಗಳ ಗಗನವು ।
ಮೆರೆವುದೈ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಕನ್ನಡಿಯೊಳಗೆ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಇರುವುದೇನೈ ಕನ್ನಡಿಯೊಳದು ।
ಧರೆಯಲಾತೆರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದೊ- ।
ಳಿರದು ಗುಣಸಂಬಂಧವು ಮಿಥ್ಯಾಭಾಸಮಾತ್ರವದು ॥ ೬೨೦ ॥

ನೀರಿನಲಿ ರವಿಬಿಂಬ ತೋರಲು ।
ಧಾರಣವ ಮಾಡುವುದೆ ನೀರದ ।
ಸೂರಿಯನ ರಶ್ಮಿಯಲಿ ಮೃಗಜಲವೇಳುತಿಹುದಲ್ಲೈ ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ಬ್ರಹ್ಮಗುಣಗಳ ।
ಜಾರದಲೆ ಸಂಬಂಧವೀಪರಿ ।
ತೋರುತಿಹುದಾಭಾಸ ಕೇಳ್ಳೈ ಭ್ರಾಂತಿಮೂಲಕವು ॥ ೬೨೧ ॥

ತಿರುಕನೋರ್ವನು ಸ್ವಪ್ನಭರದ- ।
ಲ್ಲರಸುತನದುಪಭೋಗ ಕೊಂಡರೆ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲಾ ಸರ್ವಮಿಥ್ಯಾಭಾಸಮಾತ್ರವದು ॥
ಇರುತ ಬ್ರಹ್ಮವು ನಿರ್ಗುಣಾತ್ಮಕ ।
ನಿರುತ ಗುಣದುಪಭೋಗ ಕೊಳುವುದು ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಭ್ರಮವು ಮಿಥ್ಯಾಭಾಸಕಾರಣವು ॥ ೬೨೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೈ ಬ್ರಹ್ಮ ಗುಣಗಳ ।
ನಿರುತ ಸಂಗವ ಹೊಂದ್ವುದಥವಾ ।
ನಿರುತ ಗುಣದುಪಭೋಗ ಮಾಳ್ಪುದು ಮಿಥ್ಯವಿದು ಮಾತು ॥

ಬಹಿರಂತಶ್ಚ ಭೂತಾನಾಮಚರಂ ಚರಮೇವ ಚ ।
ಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ವಾತ್ತದವಿಜ್ಞೇಯಂ ದೂರಸ್ಥಂ ಚಾಂತಿಕೇ ಚ ತತ್ ॥ ೧೫ ॥

ನರನೆ ಬಿಂಕಿಯ ಕೆಂಡಗಳು ಪರಿ- ।
ಪರಿಯಲಾಕಾರದಲಿ ತೋರ್ದರು ।
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ತತ್ತ್ವವುಷ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಇರುವುದಾಪರಿ ಸರ್ವಸಚರಾ- ।
ಚರದ ಭೂತಂಗಳಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವು ।
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ತತ್ತ್ವ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತೆ ನೋಡು ॥ ೬೨೩॥

ಇರುವುದೈ ಯುನಿಸಾಶಿ ತತ್ತ್ವವು ।
ಭರಿತವಿಹುದೈ ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪದಿ ।
ಕರೆವರದನೇ ಜ್ಞೇಯವೆನುತಲಿ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ॥
ಇರುವುದದು ಹೊರಗೊಳಗೆ ದೇಹದೊ- ।
ಳಿರುವುದದು ಬಹುದೂರ ಹತ್ತಿರ- ।
ವಿರುವುದದು ನೋಡೇಕರೂಪವು ರೂಪವೆರಡಿಲ್ಲ ॥ ೭೪ ॥

ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ರುಚಿಯು ಪ್ರ- ।
ಕಾರವೊಂದಿಹುದಲ್ಲವೇನೈ ।
ತೀರದಲಿ ರುಚಿ ಕಡಿಮೆ ಮಧ್ಯದಿ ರುಚಿಯು ಹೆಚ್ಚಿಹುದೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಾ ತೆರದಿ ಬ್ರಹ್ಮವು ।
ಸೇರಿಹುದು ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಕ ।
ತೋರಲಾರದು ಭೇದ ಬೇರಾಕಾರವರ್ಣದಲಿ ॥ ೭೫ ॥

ವರಜರಾಯುಜಸ್ವೇದಜಾಂಡಜ ।
ಮೆರೆವುವಾಪರಿ ಯುದ್ಭಿದಗಳೀ- ।
ಪರಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಜಾತಿ ನಾಲ್ಕಿವು ಲೋಕದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇರುವುದೀ ನಾಲ್ಕರಲಿ ಯೊಂದೇ- ।
ತೆರದಿ ನೋಡಲು ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ।
ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಪೇಳುವೆನು ॥ ೭೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸಾಸಿರಾರಾ- ।
ಪರಿಪರಿಯ ಘಟಗಳೊಳು ನೀರಿರ- ।
ಲಿರುವುವೈ ಸಾಸಿರದ ಮಾನದಿ ಚಂದ್ರಬಿಂಬಗಳು ॥
ಇರುವುದೇನೈ ಭೇದ ಚಂದ್ರಗೆ ।
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ಪರಿಪರಿಯಾಕೃತಿಯೊಳಿರಲು ॥ ೭೭ ॥

ಇರಲು ಲವಣದ ರಾಶಿ ಪರಿಪರಿ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ರುಚಿಯ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದಾಪರಿ ಸಿಹಿಯು ಕಬ್ಬುಗಳಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥

ಅವಿಭಕ್ತಂ ಚ ಭೂತೇಷು ವಿಭಕ್ತಮಿವ ಚ ಸ್ಥಿತಮ್
ಭೂತಭರ್ತೃ ಚ ತಜ್ಜ್ಞೇಯಂ ಗ್ರಸಿಷ್ಣು ಪ್ರಭವಿಷ್ಣು ಚ ॥ ೧೬ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲದರದು ।
ಮೆರೆವುದೇಕತ್ವದಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ।
ನರನೆ ವಿಶ್ವದ ರಚನೆಗದುವೇ ಯಾದಿಕಾರಣವು ॥
ಶರಧಿಯಲಿ ತೆರೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ।
ಬರುವುವಾದರು ಸರ್ವತೆರೆಗಳಿ- ।
ಗಿರುವುದಾಧಾರವು ಕಣಾ ಸಾಗರವೆ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೭೮ ॥

ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗುತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣ ।
ತಾನೆ ನೋಡಾಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ।
ಕಾಣುವುದಲಾ ಸರ್ವಕಾಧಾರವು ಕಣಾ ಬ್ರಹ್ಮ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಬಾಲ್ಯ ಯೌವನ ।
ಮೇಣು ವಾರ್ಧಕ್ಯವು ಶರೀರದಿ ।
ಕಾಣುವುವು ಸ್ಥಿತಿ ಮೂರು ಮಾತ್ರ ಶರೀರವಿಹುದೊಂದೆ ॥ ೭೯ ॥

ಸೃಷ್ಟಿ ಮೇಣ್ ಸ್ಥಿತಿಲಯಗಳೆಂಬೀ- ।
ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲಕಾರಣ ।
ನೆಟ್ಟನೆ ವಿಚಾರಿಸಲು ಬ್ರಹ್ಮವು ಸರ್ವಕಾಧಾರ ॥
ಹುಟ್ಟಿದರು ಸಂಧ್ಯಾದಿಕಾಲದ ।
ಕಟ್ಟಳೆಗಳಾತೆರದಿ ಮೂರವು ।
ಹುಟ್ಟಲಾರದು ಭೇದವಾಕಾಶದಲವುಗಳಿಂದ ॥ ೮೦ ॥

ನರನೆ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಕಾಲದೊ- ।
ಳಿರುವುದದಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನಾಮವು ।
ಯಿರುವುದದಕೆನೆ ವಿಷ್ಣುವೆಂಬೀಹೆಸರು ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆ ॥
ಹರಣವಾಗುವ ಕಾಲದಲಿ ಮೇ- ।
ಣಿರುವುದೈ ಹರನೆಂಬ ಹೆಸರದು ।
ಒರಲು ಕೇಳೀಸ್ಥಿತಿಯು ಲೋಪವು ಶೂನ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯದು ॥ ೮೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾಶಶೂನ್ಯತೆ ।
ಹರಿದು ತ್ರಿಗುಣವ ನುಂಗಿ ಬಿಡುತಿಹ ।
ಯಿರುವುದದುವೇ ಪ್ರಕೃತಿ ಶೂನ್ಯವು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಮರಳಿ ನೋಡಾ ಪ್ರಕೃತಿಶೂನ್ಯತೆ ।
ಹರಿದು ತಿಂಬುವ ಹಿರಿದು ಶೂನ್ಯವು ।
ಯಿರುವುದೆಮ್ಮದು ಜ್ಞೇಯ ಶ್ರುತಿಸಂಮತವು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೮೨ ॥

ಜ್ಯೋತಿಷಾಮಪಿ ತಜ್ಜ್ಯೋತಿಸ್ತಮಸಃ ಪರಮುಚ್ಯತೇ ।
ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞೇಯಂ ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯಂ ಹೃದಿ ಸರ್ವಸ್ಯ ಧಿಷ್ಠಿತಮ್ ॥ ೧೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೈ ಬ್ರಹ್ಮ ಪೈಶ್ವಾ- ।
ನರಗೆ ದೀಪನಶಕ್ತಿ ಕೊಡುವುದು ।
ಸುರಿಸುವುದು ಚಂದ್ರಮನ ಕೈಯಿಂದಮೃತವನು ಜಗದಿ ॥
ತರಣಿಯಲಿ ತೇಜವನಿರಿಸಿ ತ- ।
ತ್ತರಣಿಯಿಂ ವ್ಯವಹಾರ ನಡಿವುದು ।
ಬರುವುದದರಿಂ ಜಗಕೆ ದೃಷ್ಟಿಯು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಿತವು
॥ ೬೩೩ ॥

ತಾರೆಗಳಿಗದು ತೇಜ ಕೊಡುವುದು ।
ತೋರುವುದು ತೇಜಕ್ಕೆ ತೇಜವು ।
ಕಾರಣಕೆ ಕಾರಣವು ಮೂಲಕೆ ಮೂಲವೀತತ್ತ್ವ ॥
ಚಾರುಬುದ್ಧಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ವೃದ್ಧಿಗೆ ।
ಚಾರುವೃದ್ಧಿಯು ಮನಕೆ ಮನವದು ।
ತೋರುವುದು ಜೀವಕ್ಕೆ ಜೀವವು ಕಣ್ಣಿಗದು ಕಣ್ಣು ॥೬೩೪॥

ನರನೆ ಕಿವಿಗದು ಕಿವಿಯು ವಾಚೆಗೆ ।
ಯಿರುವುದದು ಕೇಳ್ವಾಕೆ ಪ್ರಾಣ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದದು ಜೀವನವು ಗತಿಗದು ಚರಣವಾಗಿಹುದು ॥
ಇರುವುದದು ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಕರ್ತವು ।
ನರನೆ ವಿಸ್ಮೃತಿಸಂಸ್ಮೃತಿಗಳಾ- ।
ಪರಿಯುಬಾಕೃತಿಯಿವಕು ಆದರಿಂ ರೂಪ ನೋಡಿದರೆ ॥೬೩೫॥

ಧರೆಗೆ ಧಾರಣಶಕ್ತಿ ಕೊಡುವುದು ।
ದೊರೆಯುವುದು ಜೀವನವು ನೀರಿಗೆ ।
ಭರದಿ ಜ್ಯೋತಿಗೆ ತೇಜ ಕೊಡುವುದು ಮೂಲ ಜ್ಯೋತಿಯಿದು ॥
ನರನೆ ಗಾಳಿಯು ಜೀಸ ಹಚ್ಚುತ ।
ಮೆರೆವ ಗಗನಕೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಕೊಡುವುದು ।
ಮೆರೆಸುವುದು ನಿಜವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವ ತನ್ನ ಯೋಗದಲಿ ॥ ೬೩೬ ॥

ನರನೆ ಜಗದಲಿ ಸರ್ವವಸ್ತುವಿ- ।
ಗಿರುವುದೈ ಸರ್ವಸ್ವರೂಪವು ।
ಒರುವುದೆಂತೋ ದ್ವೈತಭಾವವು ಲೇಶವಾದರುನು ॥
ದೊರೆಯಲಾದರ್ಶನವು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಹರಿದು ದೃಶ್ಯದ್ರಷ್ಟೃದರ್ಶನ- ।
ಪರಿಗಳೆಲ್ಲವು ಒರುವುದೈಕ್ಯವು ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವದಲಿ ॥ ೬೩೭ ॥

ಜ್ಞಾನಜ್ಞಾತೃಜ್ಞೇಯಸ್ಥಿತಿಗಳು ।
ಹಾನಿಯೊಂದೇಕ್ಷಣದಿ ಪಡೆವುವು ।
ಮಾನ್ಯವೊಂದೇ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ಪೂರ್ಣ ಜಿಂಬಿಪುದು ॥
ಪೂರ್ಣವಾಗಲು ಲಕ್ಷ್ಯವಂಕಗ- ।
ಳೇನು ಜೀರ್ಜೀರಿಹುವೆ ಸಾಧನ ।
ಮೇಣು ಸಾಧಕಸಾಧ್ಯವೋರಹುವು ಬ್ರಹ್ಮದರ್ಶನದಿ ॥ ೬೩೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದೊ- ।
ಳಿರುವುದೇನ್ನೈ ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ಭರಿತವಿಹುದಾಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ಪಾರ್ಥ ಸರ್ವತ್ರ ॥

ಇತಿ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ತಥಾ ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞೇಯಂ ಚೋಕ್ತಂ ಸಮಾಸತಃ ।
ಮದ್ಭಕ್ತ ಏತದ್ವಿಜ್ಞಾಯ ಮದ್ಭಾವಾಯೋಪಪದ್ಯತೇ ॥ ೧೮ ॥

ನರನೆ ಪ್ರಿಯಸನ್ಮಿತ್ರಮರ್ಜುನೆ ।
ಯರುಹಿದೆನು ನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸ್ಥಿತಿ- ।
ಯರಿವತೆರದಲಿ ಕವಡಿಗಳ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಗುಣಿಪಂತೆ ॥
ನರನೆ ತದನಂತರದಿ ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರುವಂದದಲಿ ಜ್ಞಾನದ ।
ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೬೩೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾತೆರದಿ ನಾಕೆಂ- ।
ದೂರೆವವರೆಗಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ ।
ಪರಿಪರಿಯ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂ ಕೌತುಕದಿ ಪೇಳಿದೆನು ॥
ಅರುಹಿದೆನು ಮರಳೀಗ ನಿನಗಾಂ ।
ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಜ್ಞೇಯಲಕ್ಷಣ- ।
ವರಿತುಕೋ ನೀನಿದನು ಸರ್ವವ ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೬೪೦ ॥

ನರಿನೆ ಕೇಳೀ ತತ್ತ್ವವೆಲ್ಲವ- ।
ನರಿತು ನನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಚ್ಛೆಯ ।
ಧರಿಸಿ ಭಜಿಸಿದರೆನ್ನ ಮದ್ರೂಪವನೆ ತಾಳುವರು ॥
ತೊರೆದು ದೇಹಾದಿಗಳ ಸೌಖ್ಯವ- ।
ನಿರಿಸುವರು ನಿಜಚಿತ್ತವೆನ್ನಲಿ ।
ದೊರಕಿಸುವರೆನ್ನಯ ಸುಭಕ್ತರು ಶ್ರೇಷ್ಠವೃಂಬಳಿಯ ॥ ೬೪೧ ॥

ಭಕ್ತರೆನ್ನಯ ಹೇಳಲೇನದ ।
ಚಿತ್ತವನ್ನೆನಗರ್ಪಿಸುವರೈ ।
ಮತ್ತೆ ನೋಡೈ ಯೆನ್ನ ಚಿತ್ತವನೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರು ॥
ಚಿತ್ರತರದಿಂದೀಸು ಪರಿಯಲಿ ।
ಭಕ್ತರೆನ್ನಯ ರೂಪ ತಾಳ್ವರು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಸುಲಭಮಾರ್ಗವ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಹೆ ನಾನು ॥ ೬೪೨ ॥

ಜಗುಲಿಯೇರಲು ಮೆಟ್ಟು ಬೇಕೈ ।
ಗಗನವೇರಲು ನಿಚ್ಚಣಿಕೆಯೈ ।
ಜಗದಿ ನದಿದಾಟುವರೆ ನಾವೆಯು ಬೇಕು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಸುಗಮವಾಗುವತೆರದಿ ನಿನಗೀ- ।
ಬಗೆಗಳನು ಯೋಚಿಸಿದೆ ನಾಲ್ಕನು ।
ಸುಗಮವಾಯಿತೆ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವದು ॥ ೬೪೩ ॥

ಕೂಸನುಣಿಸುವ ತಾಯಿಯೊಂದೇ- ।
ಗ್ರಾಸವನು ಹಲವಾಗಿ ಮಾಳ್ಪಳು ।
ಕೂಸು ಬಾಯಲಿ ಹಿಡಿವತೆರದಲ್ಲುಣಿಸುವಂದದಲಿ ॥
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ।
ತ್ರಾಸವಾಗದ ತೆರದಿ ನಿನಗೆ ವಿ- ।
ಶೇಷವೀಪರಿ ನಾಲ್ಕು ಗ್ರಾಸ ವಿಭಾಗಮಾಡಿದೆನು ॥ ೬೪೪ ॥

ನರನೆ ನಿನಗೀತೆರದಿ ಸ್ಪಷ್ಟೀ- ।
ಕರಿಸಿದುದು ಮೇಣ್ ತಿಳಿಯದಿರಲಡ- ।
ಸೊರೆವೆ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದುಬಾರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ತಿಳಿವಂತೆ ॥
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗವ ।
ವಿರಚಿಸಿದಲಿನ್ನೊಂದುಪರಿಯು- ।
ಲ್ಲಿರುಹುವೆನು ನಾನೆರಡು ಭಾಗಂಗಳನು ಮಾಡುವೆನು ॥ ೬೪೫ ॥

ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳೆಂದು ತತ್ತ್ವಗ- ।
ಳೆರಡಿಹುವೆ ವಿಶ್ವದಲಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪುರುಷನಾತ್ಮನು ಪ್ರಕೃತಿ ನೋಡಲನಾತ್ಮವೆನ್ನುವರು ॥
ನರನೆ ನಾ ಬೇಡಿದುದನೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರದೆ ಯೆನಗರ್ಪಿಸಲು ಬೇಕೈ ।
ಯರಿವಪರಿಯಲಿ ನಿನಗೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆನು ॥ ೬೪೬ ॥

ಮೃಡನ ಸರಿಜೋಡಿಯು ಸುವೀರನೆ ।
ಕೊಡು ಯೆನಗೆ ಕಿವಿಗಳನು ನಿನ್ನಯ ।
ವೊಡನೆ ನಾ ಪೇಳುವ ವಚನದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಡಬೇಕು ॥
ಜಡಜನಾಭನ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕ- ।
ನುಡಿಗಳನು ಕೇಳಿದನು ಪಾರ್ಥನು ।
ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗುತಲಿ ಪ್ರೇಮಾಶ್ರುಗಳ ಸುರಿಸಿದನು ॥ ೬೪೭ ॥

ನರನ ರೋಮಾಂಚವನು ನೋಡುತ ।
ಹರುಷವಾಯಿತು ಕೃಷ್ಣರಾಯಗೆ ।
ನರನಿಗರವಾಗಿಹುದೆನುತ್ತಲಿ ಹರಿಗೆ ತಿಳಿವಾಯ್ತು ॥
ಹರುಷದಲಿ ರೋಮಾಂಚವಾಪರಿ ।
ಹರಿಗೆ ಬಂದರು ಬಿಗಿಹಿಡಿಯುತದ ।
ನರನೊಡನೆ ಭಾಷಣವ ಶ್ರೀಹರಿ ಮಾಡತೊಡಗಿದನು ॥ ೬೪೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷಗ- ।
ಳೆರಡು ಕೂಡಿಯೆ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ।
ವಿರಚಿಸುವರು ವಿವೇಚನವನಿದ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ॥
ಕರೆವರಿದನೇ ಸಾಂಖ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಯರುಹಲಿದ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದಲಿ ।
ಧರಿಸಿದೆನು ಕಪಿಲಾವತಾರವ ನಾನೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೬೪೯ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷಗ- ।
ಳುರುತರವಿಚಾರವನು ಪೇಳುವೆ ।
ನಿರುವುದಿದು ನಿರ್ದೋಷವೆಂದನು ಹರಿಯು ನಸುನಗುತ ॥

ಪ್ರಕೃತಿಂ ಪುರುಷಂ ಚೈವ ವಿದ್ಧ್ಯನಾದೀ ಉಭಾವಪಿ ।
ವಿಕಾರಾಂಶ್ಚ ಗುಣಾಂಶ್ಚೈವ ವಿದ್ಧಿ ಪ್ರಕೃತಿಸಂಭವಾನ್ ॥ ೧೯ ॥

ನರನೆ ಪುರುಷನನಾದಿಯಾಗಿಯೆ ।
ಯಿರುವನೈ ತಾಂ ಪ್ರಕೃತಿಯಾದರು ।
ಯಿರುವದವನಿಂ ಕೂಡಿ ಯದು ಸಹ ನೋಡಿಹುದನಾದಿ ॥೬೫೧॥

ಇರುಳು ಹಗಲೀದ್ವಂದ್ವವಾಪರಿ ।
ಯಿರುವುವಲ್ಲವೆ ಪುರುಷ ಪ್ರಕೃತಿಯು ।
ನೆರಳು ರೂಪವದಲ್ಲ ರೂಪದ ಕೂಡೆಯಿರುವುದಲಾ ॥
ನರನೆ ಬೀಜವ ಹೊಲದಿ ಬಿತ್ತಿರೆ ।
ಬರುವುದೈ ಕಣದೊಡನೆ ತುಷವೈ ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳೆರಡರಿದು ಜೋಡಿ ॥ ೬೫೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳವಿನಾಶಿ ತತ್ತ್ವವು ।
ಯಿರುವುದಾವುದೊ ಪುರುಷನೆನಿಪುದು ।
ಮರಳಿಕೇಳಾತತ್ತ್ವಯೋಗದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳುತ್ಪತ್ತಿ ॥
ಬರಲು ನೋಡದು ಪ್ರಕೃತಿಯೆನಿಸುವು- ।
ದಿರುವುದೀಪರಿ ಭೇದ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬರುವುದಿದರಿಂ ಜನ್ಮ ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಪಾರ್ಥ ॥ ೬೫೨ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದರು- ।
ಹಿರುವ ತತ್ತ್ವವೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಹುದೈ ।
ಪುರುಷನೆಂದರೆ ನೋಡು ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನು ಧನಂಜಯನೆ ॥
ಇರುವುವೀಪರಿ ಹೆಸರು ಬದಬದ- ।
ಲಿರದಲಾ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಭೇದವು ।
ಅರಿಯ ಬೇಕೀಪರಿಯ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥವನು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥೬೫೩॥

ಪರಿಪರಿಯ ದೇಹದ ವಿಕಾರಗ- ।
ಳಿರದೆ ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣ ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಜನ್ಮವನು ತಾಳ್ವುವು ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂ ಪಾರ್ಥ ॥
ಮರಳಿ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ನೋಡಿವು ।
ಬರುವುವೀಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ಜನ್ಮಕೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀಪರಿಯ ಬ್ರಹ್ಮದ ರೂಪ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೬೫೪ ॥

ಕಾರ್ಯಕಾರಣಕರ್ತೃತ್ವೇ ಹೇತುಃ ಪ್ರಕೃತಿರುಚ್ಯತೇ ।
ಪುರುಷಃ ಸುಖದುಃಖಾನಾಂ ಭೋಕ್ತೃತ್ವೇ ಹೇತುರುಚ್ಯತೇ ॥ ೨೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯಿರುವುವಿಚ್ಛಾ ಬುದ್ಧ್ಯಹಂಕೃತಿ ।
ಮರಳಿ ಯಿಚ್ಛಾ ಬುದ್ಧಿಗಾಫಲ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವರೆ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲಿಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಪರತೆಯನು ತೋರಿಪುವು ಕಾರ್ಯದಿ ।
ದೊರೆಯ ಬೇಕಾಫಲವೆನುತ ಮಾಡುವುವುಪಾಯಗಳ ॥೬೫೫॥

ಕರೆವರಿದನೇ ಕಾರ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಒರುವುದೀಪರಿ ಮನದಿ ಜಾಗೃತಿ ।
ಪರಿಪರಿವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವ ಮಾಳ್ಪುದೀ ಮನವು ॥
ಧರೆಯಲಿವು ಕರ್ತೃತ್ವಕಾರಣ ।
ಮರಳಿ ಕಾರ್ಯವಿದೆಂಬ ತ್ರಿಪುಟಿಗೆ ।
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಪ್ರಕೃತಿಮೂಲವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೬೫೬ ॥

ಅರುಹಿದನು ಹರಿ ಸಿದ್ಧರಾಜನು ।
ಪರಿಯಲೀ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ತದನಂ- ।
ತರದಿ ಪೇಳ್ದನು ತ್ರಿಪುಟಿ ಕೂಡಲು ಕ್ರಿಯೆಗಳಾಗುವುವು ॥

ನರನೆ ಗುಣವೃದ್ಧಿಯ ಪ್ರಮಾಣದಿ ।
ಬರುವುದಾಗುಣ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲಿ ನೀ- ।
ನರಿಯಲಾ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಕಣಾ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕಗಳಿಹುವು ॥ ೬೫೭ ॥

ಸತ್ತ್ವಗುಣವೃದ್ಧಿಯಲಿ ಕ್ರಿಯೆಯು- ।
ತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಲು ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಯು ಕೇಳ್ ।
ಮತ್ತೆ ಗುಣರಜದಿಂದ ಕ್ರಿಯೆಯುದ್ಭವಿಸೆ ಮಧ್ಯಮವು ॥
ಮತ್ತೆ ಗುಣತಮದಿಂದ ಕ್ರಿಯೆಯು- ।
ತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಲಶಾಸ್ತ್ರಕರ್ಮವೆ ।
ಸುತ್ತ ಪೇಳ್ವರು ಧರ್ಮಕಿಹುದು ವಿರುದ್ಧ ಕರ್ಮವದು ॥ ೬೫೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದಲೆ ।
ತೋರದುವುವು ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಯು ದುಷ್ಕ್ರಿಯೆ ।
ಬರುವುವೈ ಸುಖದುಃಖಪರಿಣಾಮಗಳು ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ॥
ನಿರುತ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಸೌಖ್ಯವು ।
ಮರಳಿ ದುಷ್ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ದುಃಖವು ।
ಬರುವುವಲ್ಲವೆ ಪುರುಷನಿವುಗಳನುಣ್ಣಲೇ ಬೇಕೈ ॥ ೬೫೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀದುಃಖಸುಖಗಳು ।
ಒದುವುವ್ವೆ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದಲೆ ।
ಯಿರುವುದೈ ವ್ಯವಹಾರ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಭೋಗ ಪುರುಷನಿಗೆ ॥

ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳುಚಿತಯೋಗವು ।
ಯಿರುವ್ರದೈ ಒಹುಚಿತ್ರವೀಪರಿ ।
ದೊರಕಿಸುವಳೈ ಸ್ತ್ರೀಯು ಗಂಡನು ಸ್ವಸ್ಥ ಕುಳಿತುಂಬ ॥ ೬೬೦ ॥

ನರನೆ ನಿನಗೆ ಚಮತ್ಕೃತಿಯ ನಾ- ।
ನರುಹುವೆನು ಬಹುಚಿತ್ರವಲ್ಲವೆ ।
ಪುರುಷಸಂಗದ ಹೊರತು ಸ್ತ್ರೀಯಲಿ ವಿಶ್ವ ಹುಟ್ಟಿತಲಾ ॥

ಪುರುಷಃ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥೋ ಹಿ ಭುಂಕ್ತೇ ಪ್ರಕೃತಿಜಾನ್ ಗುಣಾನ್ ।
ಕಾರಣಂ ಗುಣಸಂಗೋಽಸ್ಯ ಸದಸದ್ಯೋನಿಜನ್ಮಸು ॥ ೨೧ ॥

ಪುರುಷ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿರಾಕೃತಿಯಲಾ ।
ಯಿರುವನೈ ನಿರ್ಧನಸುದಾಸನು ।
ಯಿರುವನೊರ್ವನೆ ಜಗದಿ ಜೀರ್ಣನು ವೃದ್ಧತಮನಿಹನು ॥
ಪುರುಷನೆಂಬುದಿದಡ್ಡ ಹೆಸರದ- ।
ಕಿರುವ್ರದವನಿಗೆ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲೈ ।
ಯರಿಯಲಾರರು ಸ್ತ್ರೀ ನಪುಂಸಕವೇನು ಪರಿಯೆಂದು ॥೬೬೧॥

ಇಲ್ಲವಾತಗೆ ಕಣ್ಣುಕಿವಿಗಳು ।
ಯಿಲ್ಲವಾತಗೆ ಕಾಲುಕೈಗಳು ।
ಯಿಲ್ಲವಾತಗೆ ರೂಪ ವರ್ಣವು ಹೆಸರು ಬೇರಿಲ್ಲ ॥
ಇಲ್ಲವಾತನಿಗವಯವಂಗಳು ।
ವಲ್ಲಭನಲಾ ಪ್ರಕೃತಿಗಾತನು ।
ಯೆಲ್ಲ ಸುಖದುಃಖಗಳನವ ಭೋಗಿಪನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೬೬೨॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಕರ್ಮ ಮಾಡದೆ ।
ಯಿರುವನಾತನುದಾಸನಾದರು ।
ಮರಳಿ ಕರ್ಮಾಚರಣದುಪಭೋಗವನು ಬಿಟ್ಟಿರಲು ॥
ತರುಣಿಪ್ರಕೃತಿ ಪತಿವ್ರತೆಯಲಾ ।
ಪುರುಷನಿಂಗುಪಭೋಗ ಮಾಡಲು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಹಚ್ಚುವಳು ಕಾಣನುಪಾಯವಾ ಪುರುಷ ॥ ೬೬೩ ॥

ತರುಣಿಯುಂದದಿ ಪ್ರಕೃತಿ ತನ್ನಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣರೂಪಗಳನನು- ।
ಸರಿಸಿ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರನಾಟಕ ಮಾಡಿ ತೋರಿಪಳು ॥
ಇರುವುದಾಕಾರಣದಿ ಗುಣಮಯಿ- ।
ಸರಸಹೆಸರೀಪ್ರಕೃತಿಗಲ್ಲವೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತ್ರಿಗುಣಮೂರ್ತಿಯು ಮೆರೆವಳೈ ಪ್ರಕೃತಿ ।೬೬೪॥

ಅನವರತ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವು ಹೊಸಬಳು ।
ಗುಣಬಲದಿ ರೂಪಗಳ ಬಲದಲಿ ।
ವನಿತೆ ಯಿವಳಾಗುವಳು ಜಡಗಳ ಸೇವೆ ಕೊಳ್ಳುವಳು ॥
ಮನ ನಪುಂಸಕವಿದ್ದರೇನದ ।
ಕುಣಿಸುವಳು ಮೂಜಗದಿ ಥೈಥೈ ।
ಮಿನುಗುತಿಹುದೀ ಖ್ಯಾತಿ ಯೇನೆಂಬೆನು ಧನಂಜಯನೆ ॥ ೬೬೫॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಪ್ರಕೃತಿಮೂಲಕ ।
ಬರುವುವ್ವೆ ಹೆಸರುಗಳು ಖ್ಯಾತಿಗೆ ।
ಬರುವುದವಳಿಂ ಪ್ರೇಮ ಪ್ರೇಮದಲೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಮರಳಿ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರಿಸುವಳು ಜಾಗೃತಿಯಲಾಪರಿ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಪ್ರಕೃತಿಕರಣಿಯ ಕೀರ್ತಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೬೬೬ ॥

ನರನೆ ತನ್ನಿಂ ತಾನೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ।
ವಿರಚಿಸುತ ನಿರುಪಮವಿಕಾರವ- ।
ನಿರವೆ ಜಗದೊಳಗುಂಟುಮಾಳ್ಪಳು ಭ್ರಮದ ದ್ವೀಪವನು ॥
ಮೆರೆವಳವಳೇ ಕಾಮಮಂಟಪ- ।
ವಿರುವಳಲ್ಲವೆ ದೈವಿ ಮಾಯೆಯು ।
ಮೆರೆವಳೀಕೆಯು ಮೋಹವನಕೆ ವಸಂತರಾಜನಲಾ ॥ ೬೬೭ ॥

ನರನೆ ಯಿವಳಿಂ ಶಬ್ದಮಯುನಾ- ।
ಗಿರುವ ಶಾಸ್ತ್ರಕೆ ಬೆಳಕೆ ಬಹುದೈ ।
ತರುವಳಾಕಾರವ ನಿರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಯಿಪ್ರಕೃತಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳು ಪ್ರಪಂಚವೃಕ್ಷವ ।
ನಿರುತ ಬೆಳೆಸುವ ತೋಟವಿವಳೇ ।
ಧರೆಯೊಳಿಹ ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲಾಧಾರವಾಗಿಹಳು ॥ ೬೬೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೆ ಸರ್ವವಿದ್ಯಾ- ।
ಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿಶಾರದಳಲಾ ।
ಮೆರೆವಳಿಚ್ಛಾ ಜ್ಞಾನಕ್ರಿಯೆಗಳಲೆಲ್ಲ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವಳೈ ವ್ಯಸನಗಳ ಯಂತ್ರವೆ ।
ಯಿರುವಳು ಚಮತ್ಕೃತಿಗೆ ಮಂದಿರ- ।
ವಿರುವಳೀಕೆಯು ಸೂತ್ರಧಾರಳು ವಿಶ್ವನಾಟಕಕೆ ॥ ೬೬೯ ॥

ಪ್ರಲಯ ಸಾಯಂಕಾಲವೀಕೆಗೆ ।
ತಿಳಿಯೆ ಪ್ರಾತಃಕಾಲವೆಂದರೆ ।
ಯಿಳೆಯ ಸಂಭವವದ್ಭುತಳು ಮೋಹಕಳು ನಿರುಪಮಳು ॥
ಮೆರೆವಳದ್ವಯದನ್ಯರೂಪವು ।
ಯಿರುವಳಾಪ್ತಳು ಸಂಗರಹಿತಗೆ ।
ಯಿರುವುದೀಕೆಯ ವಸತಿ ಶೂನ್ಯದಿ ಮೆರೆವಳಿವಳಲ್ಲಿ ॥೬೭೦॥

ಇರುವುದೈ ಸೌಭಾಗ್ಯವಗಣಿತ ।
ನಿರುಪಮಳು ತಾನೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮ- ।
ಕ್ಕಿರುವಳೈ ವಶ ಬ್ರಹ್ಮವಿವಳಲಿ ಮುಗ್ಧವಾಗಿಹುದು ॥
ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಕಾರಹೀನವು ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಬ್ರಹ್ಮದೊಳಗಾ- ।
ಪರಿಪರಿವಿಕಾರಗಳು ತಾನಾಗುತ್ತ ರಂಜಿಸಳು ॥ ೬೭೧ ॥

ಇರಲು ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವಯಂಭುವೀಕೆಯು ।
ತರುವಳದಕುತ್ಪತ್ತಿಯನು ತಾಂ ।
ತರುವಳು ನಿರಾಕೃತಿಗೆ ಸಾಕೃತಿತೆಯನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮರಳಿ ಬ್ರಹ್ಮಕೆ ತಾನೆ ಸ್ಥಿತಿಯಾ- ।
ಗಿರುತ ಮೆರೆವಳು ಮಾಯೆ ಯೀಕೆಯು ।
ತರುವಳಿಚ್ಛೆಯ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿರಿಚ್ಛದಲಿ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೬೭೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ಪೂರ್ಣತತ್ತ್ವಕೆ ।
ತರುವಳೈ ತೃಪ್ತಿಯನು ತಾನೇ ।
ಮರಳಿ ಕುಲರಹಿತಕ್ಕೆ ತಾನಾಗುವಳು ಕುಲಗೋತ್ರ ॥
ಮೆರೆವ ಬ್ರಹ್ಮವವರ್ಣನೀಯವು ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಬ್ರಹ್ಮಲಕ್ಷಣ- ।
ಪರಿಯು ತಾನಾಗುವಳು ಸರ್ವವು ಹೇಳಲೇನದನು ॥೬೭೩॥

ಪಾರವಿಲ್ಲದ ವಸ್ತು ಬ್ರಹ್ಮವು ।
ತೋರಿಪಳಲಾ ಅದಕೆ ಮಿತಿಯನು ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಮನಕ್ಕೆ ತಾಂ ಮನ ಬುದ್ಧಿಯಾಗುವಳು ॥
ಚಾರುನಿಷ್ಕಾರ್ಯಕಾಶಾವ್ಯಾ- ।
ಪಾರ ನಿರಹಂಕೃತಿಗೆ ತಾಂ ಹಂ- ।
ಕಾರ ಮೇಣ್ ನಿರ್ಮಮಕೆ ಮಮತೆಯು ತಾನೆಯಾಗುವಳು ॥ ೬೭೪ ॥

ತಾನನಾಮಕೆ ನಾಮ ಜನ್ಮವಿ- ।
ಹೀನಕೀಕೆಯು ಜನ್ಮವಹಳೈ ।
ಮೇಣು ಕರ್ಮಕ್ರಿಯೆಗಳಕ್ರಿಯಕಹಳು ತಾಂ ಪ್ರಕೃತಿ ॥
ಮೇಣಚರಣಕೆ ಚರಣ ಶ್ರವಣವಿ- ।
ಹೀನಕಾಗುವಳೀಕೆ ಶ್ರವಣವು ।
ಮೇಣನೇತ್ರಕೆ ನೇತ್ರವಾಗುವಳೀಕೆ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೬೭೫ ॥

ನರನೆ ನಿರ್ಗುಣಕಾಗುವಳು ಗುಣ ।
ನಿರವಯವಕವಯವಗಳಹಳೀ- ।
ತೆರದಿ ಬ್ರಹ್ಮಕೆ ಪುರುಷನಿಗೆ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ಪ್ರಕೃತಿ ॥
ನರನೆ ಭಾವಾತೀತನಿಗೆ ತಾ- ।
ನಿರುವಳೈ ಭಾವಸ್ವರೂಪಳು ।
ಅರುಹಲೆಂತಾನಿರ್ವಿಕಾರಗೆ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪನಿಗೆ ॥ ೬೭೬ ॥

ಕೊಡುತಿರುವಳು ವಿಕಾರವೆಲ್ಲವ- ।
ನಡಗುವುದಲಾ ಚಂದ್ರತೇಜವು ।
ಪೊಡವಿಯಲಮಾವಾಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ನಡಗರದಲಾಪ್ರಕೃತಿದಶೆಯಲಿ ।
ಯಡಗುವುದಲಾ ಬ್ರಹ್ಮತೇಜವು ।
ಕೊಡದೆ ಸ್ವೈಚ್ಛ್ಯವನುಚ್ಚ ಹೇಮಕೆ ನೀಚಮಿಶ್ರಣವು ॥ ೬೭೭ ॥

ನರನು ನೋಡು ಸದಾಚರಣದ- ।
ಲಿರುವನಾದರು ಸಂಜೆಹೊತ್ತಿಲಿ ।
ಬರಲು ನೋಡಪವಿತ್ರನೆಲದಿ ಪಿಶಾಚ ತಟ್ಟುವುದು ॥
ಮರುಳನಾಗುವನಲ್ಲವೇನೈ ।
ಬರಲು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲಿ ನೋಡವು ।
ತರುವುದಲ್ಲವೆ ದುರ್ದಿನತ್ವವ ಜಗದಿ ಸುದಿನಕ್ಕೆ ॥ ೬೭೮ ॥

ಕ್ಷೀರ ಕೆಚ್ಚಲಲಿಹುದು ಪಶುವಿನ ।
ತೋರುವುದಲಾ ಬೆಂಕಿ ಕಾಷ್ಠದಿ ।
ಚಾರುರತ್ನದ ತೇಜವರಿವೆಯವೊಳಗೆ ವೇಷ್ಟಿಸಲು ॥
ತೋರಲಾರದು ಹೊರಗೆ ಕೇಳ್ಳೆ ।
ಧಾರುಣಿಪ ಸೆರೆಯಾಗೆ ಸಿಂಹವು ।
ಭಾರಿರೋಗಗ್ರಸ್ತವಾಗಲು ತೇಜವಡಗುವುದು ॥ ೬೭೯ ॥

ಧರೆಯಲಾಪರಿ ವಶದಿ ಪ್ರಕೃತಿಯು ।
ಪುರುಷನಾಗಲು ತೇಜ ಶೋಭುದು ।
ನರನೆ ನಿನಗಿದ ವರ್ಣಿಸುವೆ ದೃಷ್ಟಾಂತಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ನರಗೆ ನಿದ್ರಾವಶತೆ ಬರುತಿರೆ ।
ಒದ-ವುವ್ಯ ಸುಖದುಃಖ ಸ್ವಪ್ನದೊ- ।
ಳೆರಡನಿವನುಪಭೋಗಿಸಲು ನರಘಚ್ಚುವುದು ಸ್ವಪ್ನ ॥ ೬೨೦ ॥

ಪುರುಷನೀಪರಿ ಪ್ರಕೃತಿವಶ ಬಂ- ।
ದಿರಲು ಸುಖದುಃಖಗಳ ಭೋಗಿಪ- ।
ನಿರುವುದಾಪರಿ ತ್ರಿಗುಣಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಪುರುಷನಲಿ ॥
ಪುರುಷನಿರ್ದರುದಾಸನಾತನು ।
ತರುಣಿಗತಿವಶನಾಗಿ ನಡೆಯಲು ।
ಮರುಳನಾಗುವನಲ್ಲವೇನವ ಸ್ತ್ರೈಣನೆನಿಸುವನು ॥ ೬೨೧ ॥

ಇರುವನಜನ್ಮೆ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿತ್ಯನು ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಪ್ರಕೃತಿಸಂಗದಿ ।
ಬರುವುವವನಿಗೆ ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಗಳೆಂಬ ಬಾಧೆಗಳು ॥
ಉರಿವ ಕೆಂಡದ ಪರಿಯು ಲೋಹದೊ- ।
ಳಿರಿಸಲಾಘಾತಗಳ ಸೋಲ್ಪರಿ- ।
ಗಿರಿಯುವರು ಬೆಂಕಿಯನೆನುತ್ತಾಭಾಸವಾಗುವುದು ॥ ೬೨೨ ॥

ನೀರಿನಲಿ ತೆರೆಗಳಲಿ ಚಂದ್ರನ ।
ತೋರುವುವು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳು ಬಹು ।
ಯಾರವನ್ನೊಂದೆನುವ ಚಂದ್ರರನೇಕರಿರುತಿಹರೆ ॥
ಚಾರುಕಾಚದ ಮಣಿಗೆ ಕುಂಕುಮ- ।
ವೇರಿಸಿದರಾರಕ್ತ ತೋರ್ಪುದು ।
ತೋರುವುದು ಕನ್ನಡಿಯ ಬಳಿ ಮುಖವೆರಡನೆಯದಾಗಿ ॥ ೬೨೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ತ್ರಿಗುಣಗಳ ಯೋಗದಿ ।
ಬರವುದಾ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ಜನ್ಮವು ।
ನಿರುತ ಜನ್ಮವಿಹೀನತತ್ತ್ವವು ಬ್ರಹ್ಮವೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಬರಲು ಯತಿವರನಿಂಗೆ ನಿದ್ರೆಯು ।
ಭರದಿ ಸ್ವಪ್ನವು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಬರುವುದವಗಾಭಾಸವಂತ್ಯಜನಾದೆನೆಂದೆನುತ ॥ ೬೨೪ ॥

ಪುರುಷನಾಪರಿಯುತ್ತಮಾಧಮ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಯೋನಿಗಳ ಸೇರುವ- ।
ನಿರದಲಾ ಸುಖದುಃಖಪುರುಷಗೆ ಪ್ರಕೃತಿವಿರಹಿತಗೆ ॥
ಮರಣಜನ್ಮವಿಹೀನನಾದರು ।
ಬರುವುವಿವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಗುಣಗಳಿಂ- ।
ದಿರುವುದೆಲ್ಲಕೆ ಹೇತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಗುಣಗಳಾಸಂಗ ॥ ೬೨೫ ॥

ಉಪದ್ರಷ್ಟಾಽನುಮಂತಾ ಚ ಭರ್ತಾ ಭೋಕ್ತಾ ಮಹೇಶ್ವರಃ ।
ಪರಮಾತ್ಮೇತಿ ಚಾಪ್ಯುಕ್ತೋ ದೇಹೇಽಸ್ಮಿನ್ ಪುರುಷಃ ಪರಃ ॥ ೨೨ ॥

ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಯೊಳಿಹನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪರಿಯ ನಾಪದ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆ- ।
ನಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಕಂಭ ಮಲ್ಲಿಗೆಬಳ್ಳಿಗಾಧಾರ ॥
ಬರುವುವೇನವು ಖಂಬದಲಿ ಪರಿ- ।
ಪರಿ ವಿಕಾರಗಳಾಗೆ ಬಳ್ಳಿಗೆ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಖಂಬವದು ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಬಳ್ಳಿಯಲಿ ॥ ೬೨೬ ॥

ನರನೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಪೇಳಿದೆ ।
ನಿರುವುದಿದರಲ್ಲಜಗಜಾಂತರ ।
ಮರಳಿ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಪೇಳುವೆನು ॥
ನರನೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಮಹಾನದಿಯು ತೆರ- ।
ವಿರುವುದೈ ತೀರದಿ ಮಹಾಗಿರಿ ।
ಪುರುಷನೆಂಬುದು ಬಿಂಬ ನದಿಯಲಿ ಕಾಣ ಬಹುದಲ್ಲೈ ॥ ೬೨೭ ॥

ತೋರಲೀಪರಿ ಬಿಂಬ ನದಿಯಲಿ ।
ಪೂರ ಬಂದರೆ ಗಿರಿಯು ಹರಿವುದೆ ।
ಮೇರುವಿನ ತೆರವಿಹುದಲಾ ತೀರದಲಿ ನಿಶ್ಚಲವು ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ಪುರುಷನು ।
ತೋರುವನು ಜಗದೊಳಗೆ ಯಾದರು ।
ಬಾರದವಗೆ ವಿಕಾರ ಮೇಣು ವಿನಾಶ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೬೨೮ ॥

ಪುರುಷನಿರುವನು ಜಗಕೆ ಶಾಸಕ ।
ತರುವನಾಯುರ್ದಾಯ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ।
ಮರಳಿ ಪುರುಷನ ಯೋಗದಿಂದಲೆ ಜಗದ ನಿರ್ಮಾಣ ॥
ಪುರುಷನಾಕಾರಣದಿ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ।
ಮೆರೆವನ್ಮೆ ನಿಜಭರ್ತನಂದದಿ ।
ನರನೆ ನೋಡಲನಂತಕಾಲದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ನಿಜದಿ ॥ ೬೨೯ ॥

ಮರಳಿ ಕಲ್ಪಾಂತಗಳು ಬರುತಲೆ ।
ಪುರುಷನಲಿ ಲಯವಾಗಿ ಹೋಗುವು- ।
ನಿರುವನಾಕಾರಣದಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸ್ವಾಮಿ ಪುರುಷನ ॥
ಇರುವನಾತನು ಸೂತ್ರಧಾರನು ।
ನರನೆ ರಂಗಸ್ಥಳವು ನೋಡಲು ।
ಮೆರೆವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಲೌಕಿಕದೃಶ್ಯ ನಾಟಕವು ॥ ೬೯೦ ॥

ಇರುವುದೈ ಪರಮಾತ್ಮನಾಮದಿ ।
ನರಶರೀರದಿ ತತ್ತ್ವವದು ನೋ- ।
ಡರಿಯಲಾತನೆ ಪುರುಷ ಪ್ರಕೃತಿಗತೀತನಾಗಿರುವ ॥

ಯ ಏವಂ ವೇತ್ತಿ ಪುರುಷಂ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಚ ಗುಣೈಃ ಸಹ ।
ಸರ್ವಥಾ ವರ್ತಮಾನೋಽಪಿ ನ ಸ ಭೂಯೋಽಭಿಜಾಯತೇ ॥ ೨೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಿ ಪುರುಷನ ।
ಮರಳಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕರ್ಮಗುಣಗಳ- ।
ನರಿವನಾರವನೇ ಧನಂಜಯ ಕೋವಿದನು ಜಗದಿ ॥
ಒರುವುದದು ನಿಜವಸ್ತು ಮೇಣದು ।
ಮೆರೆವ ಛಾಯೆಯು ಸತ್ಯಜಲವಿದು ।
ಮೆರೆವುದಾತೆಗೆ ಮಿಥ್ಯವಿಹ ಮೃಗಜಲವೆನುತ ಹೀಗೆ ॥೬೯೧॥

ಅರಿವನ್ನೆ ಕೋವಿದನು ತದ್ವತು ।
ಪುರುಷನ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸ್ವರೂಪವ- ।
ನರಿವ ಕೋವಿದ ಬರುವುದವಗೆ ಯಥಾರ್ಥಜ್ಞಾನವದು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳ ದೇಹವು ।
ವಿರಚಿಸಿದರವು ಪ್ರಕೃತಿಜನ್ಯಗ- ।
ಳರಿಯುಲಾ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಿಹನೈ ಪುರುಷ ಕೋವಿದನು ॥ ೬೯೨ ॥

ಗಾಳಿ ಬಲವತ್ತರದಿ ಬೀಸಲು ।
ಧೂಳಿರಾಶಿಯು ಗಗನಕೇಳ್ವುದು ।
ಧೂಳಿಯಿಂದಾಗಗನ ಮಲಿನತ್ವವನು ಹೊಂದುವುದೆ ॥
ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಜೀವದಿಂದಿರೆ ।
ತಾಳಲಾರನು ಮೋಹ ದೇಹದಿ ।
ಜೀಳಲಾನರದೇಹವವಗಿಲ್ಲವು ಪುನರ್ಜನ್ಮ ॥ ೬೯೩ ॥

ಅರಿಯಲೀಪರಿ ತತ್ತ್ವ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮರಣಜನ್ಮಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯು ।
ದೊರೆಯುವುದು ಕೇಳದುವಲೌಕಿಕಭಾಗ್ಯ ಜಗಕಲ್ಲೈ ॥
ಪುರುಷನ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸ್ವರೂಪವ- ।
ನರಿತವಗೆ ಕಲ್ಯಾಣವಪ್ಪುದು ।
ನರನೆ ಕೇಳ್ವೈ ಜ್ಞಾನವಿದ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಬಗೆಯು ॥ ೬೯೪ ॥

ನರನೆ ಮನದಿ ಯಥಾರ್ಥವೀಪರಿ ।
ಪುರುಷನ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸ್ವರೂಪವ- ।
ನರಿವ ಸಾಧನಗಳು ಕಣಾ ಪುಷ್ಕಳವಿಹುವು ಪಾರ್ಥ ॥
ತರಣಿಯಂದದಿ ಸ್ವಚ್ಛ ಬೆಳಗುವ ।
ಹಿರಿದುಪಾಯವ ನಾನು ನಿನಗೀ- ।
ಗೊರುವೆ ಕೇಳ್ವೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೬೯೫ ॥

ಧ್ಯಾನೇನಾತ್ಮನಿ ಪಶ್ಯಂತಿ ಕೇಚಿದಾತ್ಮಾನಮಾತ್ಮನಾ ।
ಅನ್ಯೇ ಸಾಂಖ್ಯೇನ ಯೋಗೇನ ಕರ್ಮಯೋಗೇನ ಚಾಪರೇ ॥ ೨೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮಕನಕವ- ।
ನಿರಿಸುತ ವಿಚಾರಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಭರದಲದಕ್ಕೆ ಪುಟವು ಕೊಡುವರು ಶ್ರವಣಮನನದಲಿ ॥
ಹೊರಗೆ ತೆಗೆವರನಾತ್ಮಧಾತುವ ।
ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಶುದ್ಧಿಯು ।
ಹರಿಸಿ ಮೂವತ್ತಾರುಭೇದವ ಮೂಲತತ್ತ್ವವನು ॥ ೬೯೬ ॥

ಪರಿಕಿಸುತಲಾಶುದ್ಧತತ್ತ್ವವ ।
ಹರುಷದಿಂದಾರಿಸುವರಲ್ಲವೆ ।
ನರನೆ ನೋಡುವರೈ ಸ್ವರೂಪವನಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಲಿ ॥
ಧರೆಯಲನ್ಯರು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಿ ।
ಬರುವರನ್ಯರು ಕರ್ಮಯೋಗದಿ ।
ಮರಳಿ ಕೆಲರು ವಿಚಾರಯೋಗದಿ ತಿಳಿವರಾತ್ಮನನು ॥ ೬೯೭ ॥

ಅನ್ಯೇ ತ್ವೇವಮಜಾನಂತಃ ಶ್ರುತ್ವಾನ್ಯೇಭ್ಯ ಉಪಾಸತೇ ।
ತೇಽಪಿ ಚಾತಿತರಂತ್ಯೇವ ಮೃತ್ಯುಂ ಶ್ರುತಿಪರಾಯಣಾಃ ॥ ೨೫ ॥

ಪರಿಪರಿಯುಲೀಮಾರ್ಗಗಳ ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಸಿ ಭವಸಾಗರವ ದಾಟುವ- ।
ರಿರುವುದೇ ಸಂದೇಹ ಮನದಲಿ ನಿನಗೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ತೊರೆದು ಕೆಲರಭಿಮಾನವನು ತಾ- ।
ವಿರಿಸುವರು ಶ್ರದ್ಧೆಯನು ಮೇಣಾ- ।
ತೆರದಿ ಗುರುವಾಕ್ಯದಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವನು ಕೊಡುವರಲಾ ॥೧೯೮॥

ಇರಿಸುವುದು ಯಾರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯ- ।
ನೊರೆವೆ ನಾ ನಿನಗಿದನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪುರುಷರಾರೀಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರದ ಹಿತವನರಿಯುತಲಿ ॥
ಧರೆಯೊಳಹಿತವಿದಾವುದೆಂಬುದ- ।
ನರಿತು ಜಗದಹಿತವನು ತಾವೇ ।
ಹರಿಸುವರು ಜಗಕೆಲ್ಲ ಸುಖ ಕೊಡುತಿಹರು ನೇಮದಲಿ ॥ ೧೯೯ ॥

ಧರೆಯಲೀತೆರನಿರುವ ಪುರುಷರ- ।
ನರಿಯುತವರಾಡುವುದ ಕೇಳುತ- ।
ಲಿರಿಸುವರು ತತ್ಪುರುಷರಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಧನಂಜಯನೆ ॥
ಮರಳಿ ಯುವರಾಡಿರ್ದ ಶಬ್ದವ ।
ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಕೇಳಿ ಮತ್ತಾ- ।
ದರದಿ ತನುಧೀಧನವನರ್ಪಿಸುವರು ಸರಾಗದಲಿ ॥ ೨೦೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೈ ಯುವರ ಬಾಯಿಂ- ।
ಧೊರಗೆ ಬರುತಿಹ ಶಬ್ದಸರಣಿಯ ।
ಭರದಿ ನೀವಾಳಿಸುವರೈ ನಿಜದೇಹಸೌಖ್ಯವನು ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ತಪಆದಿಧರ್ಮವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸತ್ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ ।
ದೊರಕಿಸುವರೈ ಸತ್ಪುರುಷರ ವರಪ್ರಸಾದವನು ॥ ೨೦೧ ॥

ಪರಿಪರಿಯುಲಾ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಿ ।
ಮರಣಸಾಗರ ದಾಟಿ ಪೋಗುವ- ।
ರಿರುವುವೀಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮಸಾಧಿಪ ಹಲವು ಮಾರ್ಗಗಳು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಮಾರ್ಗಗಳು ಸಾಕೈ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನೊರೆವೆ ಸಾರವ- ।
ನರುಹುವೆನು ಸಿದ್ಧಾಂತ ತನ್ನವನೀತ ನಿನಗೀವೆ ॥ ೨೦೨ ॥

ನರನೆ ಪರಿಪರಿಮತದ ಖಂಡನ ।
ವಿರಚಿಸುತ ಸಿದ್ಧಾಂತತತ್ತ್ವವ- ।
ನೊರೆವೆ ನಿನಗಾಂ ಸುಲಭವಾಗಿಹ ರಾಜಮಾರ್ಗವನು ॥
ದೊರೆವುದದರಿಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಹಜದಿ ।
ಸುಲಭದಲಿ ಕೇಳ್ಳೈ ಧನಂಜಯ ।
ಬರಿದೆ ನಿನಗಾಯಾಸವೇತಕೆ ಮಾರ್ಗ ಹುಡುಕುವರೆ ॥ ೨೦೩ ॥

ಯಾವತ್ಸಂಜಾಯತೇ ಕಿಂಚಿತ್ ಸತ್ತ್ವಂ ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಮ್ ।
ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಸಂಯೋಗಾತ್ತದ್ವಿದ್ಧಿ ಭರತರ್ಷಭ ॥ ೨೬ ॥

ಒರೆದೆ ನಿನಗಾಂ ಕ್ಷೇತ್ರವರ್ಣನೆ ।
ಯೊರೆವೆ ನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞದರ್ಶನ ।
ಪರಿಯನದ ವಿಸ್ತರದಿ ಹೇಳ್ವೆ ಬೋಧ ನಿನಗಾಂತ್ತಿ ॥
ಬರೆ ಪರಸ್ಪರವೈಕ್ಯವೆರಡಕೆ ।
ಒರುವುದುತ್ಪತ್ತಿಯು ಜಗಕ್ಕೆನೆ ।
ತೆರೆಗಳೇಳುವತೆರದಿ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸೆ ಸಾಗರದಿ ॥ ೨೦೪ ॥

ತರಣಿಕಿರಣವು ನೆಲದಿ ಬೀಳಲು ।
ಬರುವುದೈ ಮೃಗಜಲವು ಪರಿಪರಿ ।
ಸುರಿಯಬಾಮಳೆ ಭರದಿ ನೆಲದಲಿ ಬೆಳೆವುದೈ ಹುಲ್ಲು ॥

ನರನೆ ಸಕಲಚರಾಚರದಿ ತುಂ- ।
ಬಿರುವ ಜೀವವಿದೆಂಬ ತತ್ತ್ವವು ।
ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳೊಟ್ಟುಗೂಡಲು ಹುಟ್ಟುವುದು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಅರಿಯುಲಾ ಕೌಂತೇಯ ಯೀಪರಿ ।
ಯೆರಡು ತತ್ತ್ವಗಳಸ್ಯವಲ್ಲೈ ।
ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳೊಂದು ಕೂಡಿಯೆ ಮೆರೆವುದೀವಿಶ್ವ ॥ ೨೦೫ ॥

ಸಮಂ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ತಿಷ್ಠಂತಂ ಪರಮೇಶ್ವರಮ್ ।
ವಿನಶ್ಯತ್ಸ್ವವಿನಶ್ಯಂತಂ ಯಃ ಪಶ್ಯತಿ ಸ ಪಶ್ಯತಿ ॥ ೨೭ ॥

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ಳೈ ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕ ।
ವಸ್ತ್ರತನವದು ತಂತುವಲ್ಲ್ಯ ।
ವಸ್ತ್ರತನವದು ತಂತುವ(ಯ)ಹುದಲ್ಲವೇ ನೋಡು ॥
ವಿಸ್ತರದಲೀತೆರದಿ ನಿಜ ತ- ।
ತ್ತ್ವಾರ್ಥವನು ನೋಡಲು ಧನಂಜಯ ।
ಚಿತ್ತದಲಿ ಕೇಳ್ ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷರೊಳೈಕ್ಯ ತೋರುವುದು ॥ ೨೦೬ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಕೆಂಡಗಳ ತಂಡಗ- ।
ಳಿರಲು ನೋಡುಷ್ಣತೆಗೆ ಭೇದನೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಜೀವಿಯಲಿ ತಾಂ ಪರಮಾತ್ಮನೊಬ್ಬನಲಾ ॥
ಸುರಿವ ಮಳೆಧಾರೆಗಳನೇಕಗ- ।
ಳಿರುವುದೊಂದೇ ತತ್ತ್ವ ನೀರಾ- ।
ತೆರದಿ ಭೂತಾಕಾರಭೇದದೊಳೊರ್ವ ಪರಮಾತ್ಮ ॥ ೨೦೭ ॥

ಒಂದರಿಂದುತ್ಪನ್ನವಹುವೇ- ।
ಸಂದಭೂತಗಳೆಲ್ಲ ಜಗದಲಿ ।
ಬಂದಿಹುವು ಪರಿಪರಿಯ ಹೆಸರುಗಳಾತೆರದಿ ನಡತೆ ॥
ಕುಂದು ಹೆಚ್ಚಿಹುವಾ ಪರಿಯಲೇ ।
ಕಂದರೆದು ನೀನೈಕ್ಯ ನೋಡನೆ ।
ಬಂದುದಾತ್ಮಗೆ ಭೇದವೆನುತಲಿ ಯೋಚಿಸಲು ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೦೮ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಘಟಮಠದೊಳಾವ್ಯಕ್ತಿ- ।
ಯಿರುವುದೊಳಗಾಕಾಶವೊಂದೇ ।
ಪರಿಯೊಳಾ ಭಿನ್ನಸ್ವರೂಪದ ಭೂತನಿಕರದಲಿ ॥
ಇರುವನವ ಪರಮಾತ್ಮ ಪೂರ್ವನೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಚಿನ್ನಾಭರಣದ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನಿತ್ಯತತ್ತ್ವ ಸುವರ್ಣ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೦೯ ॥

ಜನುಮಜನ್ಮಾಂತರದಿ ಮುಂದಕು ।
ಕೊನೆಯೆ ಯಿಲ್ಲದ ಭವತರಧಿಯಲಿ ।
ಗಣನವಿಲ್ಲದೆ ಮುಳಗುತೇಳುತ ಒಳಲುತಿರುವಿ ಕಣಾ ॥
ವಿನಯಶೀಲನೆ ತುಂಬಿಲತೆಯದು- ।
ವೊಣಗುವನಕವೆ ಕೊಡುವ ಕಾಯಿಗ- ।
ಳನಿತು ವರ್ತುಳವುಳ್ಳ ಡೊಂಕಾದರುನು ತುಂಬಗಳೆ ॥ ೨೧೦ ॥

ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಸರ್ವಭೂತದೊ- ।
ಳಿರುವನಾತುಮನೊರ್ವನಲ್ಲವೆ ।
ಮರಣವಿಲ್ಲವನಿಂಗೆ ದೇಹಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಯುವುವು ॥
ಇರುವನೀಪರಮಾತ್ಮ ಜೀರೆಂಬ ।
ತಿರಿಗಿ ಜೀವಾಭಿನ್ನನೆಂಬೀ- ।
ತೆರದಿ ನೋಡುವನಾವನೋ ನಿಜದೃಷ್ಟಿ ಯಿಹುದವಗೆ ॥ ೨೧೧ ॥

ಮರವು ಡೊಂಕಾದರುನು ನೋಡೈ ।
ಒರುವುವಲ್ಲವೆ ಬದರಫಲಗಳು ।
ಮರವ ಕರೆವರು ಬದರಿತರುವೆನುತಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಜೀವಿಮಾತ್ರವು ।
ಕುರುಡ ಕುಂಟವು ಕಿವುಡವಾದರು ।
ಯಿರುವನಾತ್ಮನು ಸರಳನೊಳಗೆಲ್ಲರಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೧೨ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಜ್ಞಾನ ನಿಜನಾ- ।
ಗಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿದಿದರೊಳೀಪರಿ ।
ಯಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಯು ಭವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಒರಿದೆ ನಾನಾತನನು ತುತಿಸುವೆ ।
ನರನೆ ನೀ ಹೀಗೆಂದು ತಿಳಿಯುವೆ ।
ಪುರುಷನವನತಿಭಾಗ್ಯವಂತನೆನುತ್ತ ತಿಳಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೧೩ ॥

ಸಮಂ ಪಶ್ಯನ್ಹಿ ಸರ್ವತ್ರ ಸಮವಸ್ಥಿತಮೀಶ್ವರಮ್ ।
ನ ಹಿನಸ್ತ್ಯಾತ್ಮನಾತ್ಮನಂ ತತೋ ಯಾತಿ ಪರಾಂ ಗತಿಮ್ ॥ ೨೮ ॥

ನರಶರೀರ ಗುಣೇಂದ್ರಿಯದಿ ತುಂ- ।
ಬಿರುವ ಚೀಲವಲಾ ಧನಂಜಯ ।
ಭರಿತವಿಹುವಾವಾತಕಫಪಿತ್ತದ ವಿಕಾರಗಳು ॥
ಇರುವುದಿದರಲಿ ಪಂಚಭೂತಗ- ।
ಳುರುತರದಲವು ರಂಜಿಪುವಲಾ ।
ಮೆರೆಯುವುವು ನೋಡೈದು ಹಾವಿನ ಹೆಡೆಗಳಂದದಲಿ ॥ ೨೧೪ ॥

ಉರಿವುದೈಸಿಧಕಡಿತದಿಂದಿದು ।
ಮೆರೆವ ಕಂಠೀರವನು ಜೀವನೆ ।
ದೊರೆಯಿತೀತಗೆ ದೇಹವೆಂಬುದೆ ಪಂಜರವು ಪಾರ್ಥ ॥
ದೊರೆದ ಪಂಜರವಿದನು ನಿಮಿಷದಿ ।
ಹರಿದು ಹಾಕಲಶಕ್ಯವೇನೈ ।
ಮೆರೆವಕಂಠೀರವಗೆ ನೋಡು ವಿಚಿತ್ರಸಂಗತಿಯ ॥ ೭೧೫ ॥

ಪರಿಯನಿದನಾಚರಿಸದಲೆ ಕೇ- ।
ಸರಿಯ ರೂಪದ ಜೀವ ಸೌಖ್ಯದೊ- ।
ಳಿರುವನಲ್ಲವೆ ಮರೆತನಿತ್ಯತ್ವವನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರಿಯದಿರೆ ನಿತ್ಯತ್ವಶಸ್ತ್ರವ ।
ಹರಿಯದುದರವು ದೇಹವೆಂಬುದು ।
ತಿರಿಗಿ ನಾಶವು ಬರುವುದೆಂತೈ ತೋರುವುದನಾತಿ ॥ ೭೧೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನಿಪೂರುಷ- ।
ನಿರುತಲೀದೇಹದಲಿ ಘಾತವ- ।
ನಿರಿಯದಲೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯ ಸೇರುವನು ಪಾರ್ಥ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಯೋಗಿಗಳು ಜನ್ಮಾಂ- ।
ತರವ ದಾಟುತ ಕೊನೆಗೆ ಪೇಳ್ವರು ।
ತಿರಿಗಿ ಸಾಕೀಜನ್ಮಮರಣದ ಯಾತನೆಗಳೆನುತ ॥ ೭೧೭ ॥

ಹೇಳುತೀ ನಿರ್ವಾಣವಚನವ ।
ಸಾಲಿನಲಿ ಮುಳುಗುವರು ಯಿದರಲಿ ।
ಹೇಳಲೇನದ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿದು ದುರ್ಲಭವು ಪಾರ್ಥ ॥
ಮೇಲೆ ನೋಡಾಕಾರಹೀನವು ।
ಕೇಳು ನಾದಾತೀತವಿರುವುದು ।
ಆಲಿಸೈ ತುರ್ಯಸ್ಥಿತಿಗೆ ನೋಡಿದುವೆ ಮಂದಿರವು ॥ ೭೧೮ ॥

ಶರಧಿಯಲಿ ನದಿಯೆಲ್ಲ ಕೂಡುವ- ।
ತೆರದಿ ಗತಿಗಳು ಮೋಕ್ಷಸಹಿತಲಿ ।
ಬರುತಲೈಕ್ಯವ ಹೊಂದುವುವಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯಲಿ ॥
ಮೆರೆವುದೈ ವಿಶ್ರಾಂತಿಸ್ಥಳವಿದು ।
ತೊರೆಯೆ ವೈಷಮ್ಯವನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಚರಣದಡಿಗಿದು ಬರುವುದೈ ಯಾಯಾಸವಿಲ್ಲದಲೆ ॥ ೭೧೯ ॥

ಮೆರೆವುವಲ್ಲವೆ ದೀಪ ಪರಿಪರಿ ।
ಯಿರುವುದವುಗಳಲೊಂದೆ ತೇಜವು ।
ಭರಿತನಿಹನಾತುಮನನಾದಿಯು ಸರ್ವರೊಳಗೊರ್ವ ॥
ಅರಿವನಾರೀತತ್ತ್ವ ಸಮತೆಯ ।
ಹರಿದು ಬಿಡುವನು ಜನ್ಮಮರಣವ ।
ಪುರುಷನಾತನು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ಹೇಳಲೇನದನು ॥ ೭೨೦ ॥

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾನವನ ತುತಿಸುವೆ- ।
ನಿರುವನಾಪರಿ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ।
ನಿರುತವಾತನ ಸಾಮ್ಯಶಯ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಹನು ॥

ಪ್ರಕೃತ್ಯೈವ ಚ ಕರ್ಮಾಣಿ ಕ್ರಿಯಮಾಣಾನಿ ಸರ್ವಶಃ ।
ಯಃ ಪಶ್ಯತಿ ತಥಾತ್ಮಾನಮಕರ್ತಾರಂ ಸ ಪಶ್ಯತಿ ॥ ೨೯ ॥

ನರನೆ ಧೀಮನಬುದ್ಧಿಕೇಂದ್ರಿಯ ।
ಮರಳಿಯುದರಿಂದಪ್ಪ ಕೆಲಸಗ- ।
ಳಿರುವುವೀವಿಧವಾಟವೆಲ್ಲವು ಪ್ರಕೃತಿಸಂಭವವು ॥
ಅರಿವನಾರೀ ಪೂರ್ಣತತ್ತ್ವವ- ।
ನಿರುವನವನೇ ಜ್ಞಾನಿಪುರುಷನು ।
ಧರೆಯುಲವನೇ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೭೨೧ ॥

ಮನುಜರಿರುವರನೇಕರೊಂದೇ- ।
ಮನೆಯೊಳಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಮನೆಯು ವ್ಯವಹಾರವನು ಮಾಳ್ಪದೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಕ್ಷಣಕ್ಷಣದಿ ಗಗನದಲಿ ಮೋಡವು ।
ಮಿನುಗುತಿರುವುದು ಭ್ರಮಣ ಮಾಳ್ಪವು- ।
ದಣುಕವಾದರು ಭ್ರಮಣ ಮಾಳ್ಪದೆ ಗಗನ ಥಿರವಿಹುದು ॥ ೭೨೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಪ್ರಕೃತಿ ತನ್ನಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣಗಳ ಸಹಾಯದಿ ।
ಭರದಲಾತ್ಮನ ಯೋಗದಿಂದಾಟಗಳ ಮಾಡುವಳು ॥
ಇರುವನಾತ್ಮನು ಕಂಭದಂದದಿ ।
ಥಿರನು ನಿಶ್ಚಲ ನಿರ್ವಿಕಾರನು ।
ಧರೆಯಲೀತತ್ತ್ವವನು ತಿಳಿಯರು ಮೂಢಮಾನವರು ॥ ೭೨೩ ॥

ಅರಿವನಾರಾಪರಿಯ ತತ್ತ್ವವ- ।
ನಿರುವನವನೇ ಜ್ಞಾನಿ ಲೋಕದೊ- ।
ಳರಿವನಾತನಕರ್ತನಾತ್ಮನೆನುತ್ತ ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಪುರುಷನಾತನೆ ಜ್ಞಾನದೀಪವ- ।
ನುರಿದು ಹೃದಯದೊಳಿಟ್ಟನಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವನಾತನೆ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ಯೆಂದನಾ ಹರಿಯು ॥ ೨೪ ॥

ಯದಾ ಭೂತಪೃಥಗ್ಭಾವಮೇಕಸ್ಥಮನುಪಶ್ಯತಿ ।
ತತ ಏವ ಚ ವಿಸ್ತಾರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಂಪದ್ಯತೇ ತದಾ ॥ ೩೦ ॥

ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರಗ- ।
ಳನ್ನು ಸಮರೂಪದಲಿ ನೋಡೆ ಪ್ರ- ।
ಸನ್ನವಾಯ್ತುವನಿಂಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವಿದೆಂದು ನೀ ನಂಬು ॥
ಸನ್ನುತಾತ್ಮನೆ ಜಲದ ತೆರೆಗಳು ।
ಮುನ್ನ ತೋರುವ ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗ- ।
ಳಿನ್ನು ಪೃಥ್ವಿಯ ಧೂಲಿಕಣಗಳು ದೇಹದವಯವವು ॥ ೨೫ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಮನದ ಭಾವವು ।
ಹೊರಡುತಿಹ ಬೆಂಕಿಯು ಕಿಡಿಗಳೈ ।
ಬರುತ ಹೊರಗವು ಭಿನ್ನಭಿನ್ನಪ್ರಕಾರ ತೋರುವುವು ॥
ಅರಿಯಲಾನಿಜತತ್ತ್ವ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ವಸ್ತುವಿ- ।
ಗಿರದಲಾ ತದ್ಭೇದ ಭೇದಾಭಾಸ ರಂಜಿಪುದು ॥ ೨೬ ॥

ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಕೇಳಾತ್ಮನಿಂದಲೆ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗುತ್ಪತ್ತಿಯಾಯಿತು ।
ಮಾನಸದಲೀತತ್ತ್ವ ಬಲ್ಲವನಿರುವನೈ ಜ್ಞಾನಿ ॥
ಜ್ಞಾನಿಯಾತಗೆ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ದೊರೆಯಿತೆಂಬ ನಿ- ।
ಧಾನ ಮಾಳ್ಪರೆ ಕುಂದ ಬಾರದು ತರ್ಕಸರಣಿಯಲಿ ॥ ೨೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾನರಗೆ ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರುವುದು ಬ್ರಹ್ಮವೆಲ್ಲವು ।
ಯಿರಿಸುವನೊ ಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯ ಬ್ರಹ್ಮಮಯವದದು ॥
ಬರುವುದವನಿಗಪಾರ ಸೌಖ್ಯವು ।
ವೊರೆವುದೆಂತಿದ ನಾನು ಶಬ್ದದಿ ।
ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳೊರೆದಿರುವ ಲಕ್ಷಣಗಳರವಾಯ್ತೆ ॥ ೨೮ ॥

ನರಗೆ ಕೈಯೊಳಗಮೃತ ದೊರೆಯಲು ।
ದೊರೆಯಲಾಪರಿ ನಿಧಿಯು ಸಹಜದಿ ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಲಾಭವಿದು ನೋಡ್ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ವರಸುಭದ್ರಾಪತಿಯೆ ನಾ ನಿನ- ।
ಗೊರೆದ ತತ್ತ್ವಾಧಾರದಿಂದಲೆ ।
ಬರಿದೆ ತರ್ಕಿಸ ಬೇಡ ನಿನಗಾನೊರೆವೆ ಬೇರೊಂದ ॥ ೨೯ ॥

ಚಿತ್ತೆಯೆನಗದ ನಿನ್ನ ಮಾನಸ- ।
ವಿತ್ತರದ ನಾ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ತತ್ತ್ವ ಪೇಳುವೆನು ॥
ಪಾರ್ಥನೀಪರಿ ಕೇಳಿ ವಚನವ ।
ಚಿತ್ತದಲ್ಲವಧಾನ ತಂದನು ।
ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀಪತಿಯಾಡುವುದ ಕೇಳಲಿಕೆ ತೊಡಗಿದನು ॥ ೩೦ ॥

ಅನಾದಿತ್ವಾನ್ನಿರ್ಗುಣತ್ವಾತ್ಪರಮಾತ್ಮಾಯಮವ್ಯಯಃ ।
ಶರೀರಸ್ಥೋಽಪಿ ಕೌಂತೇಯ ನ ಕರೋತಿ ನ ಲಿಪ್ಯತೇ ॥ ೩೧ ॥

ತರಣಿಬಿಂಬವು ಜಲದಿ ತೋರುವು- ।
ದಿರುವುದದು ಜಲದಲ್ಲಲಿಪ್ತವು ।
ಯಿರುವನೀಪರಿ ದೇಹದಲಿ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಪರಮಾತ್ಮ ॥
ನರನೆ ನೋಡೈ ನೀರಿನಿಂ ಹಿಂ- ।
ದಿರುಪನಲ್ಲವೆ ಸೂರ್ಯ ಮೇಣ್ ಮುಂ- ।
ದಿರುವನಲ್ಲವೆ ನೀರು ಬತ್ತಿದರರ್ಕ ಬತ್ತುವನೆ ॥ ೩೧ ॥

ಮೂಢರಜ್ಞರ ಮತದಿ ಜಲದೊಳು ।
ಮೂಡಿಹುದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಸೂರ್ಯನ ।
ನೋಡಲಾಪರಿ ಯಾತ್ಮನಿದ್ದರು ದೇಹಕಿಂ ಹಿಂದೆ ॥
ರೂಢಿಯಲ್ಲೀದೇಹ ಮಡಿಯಲು ।
ಗೂಢರೂಪದೊಳಾತ್ಮನಿರುವನು ।
ನೋಡಿದರೆ ಕನ್ನಡಿಯೊಳಾಭಾಸಿಸುವುದೈ ರೂಪ ॥ ೩೨ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾತ್ಮನೊಳು ದೇಹದೊ- ।
ಳಿರುವುದ್ಯೆ ಸಂಬಂಧವೆಂದರೆ ।
ಬರಿದೆ ಮಿಥ್ಯಾಭಾಸವಲ್ಲದೆ ತತ್ತ್ವ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥
ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೆ ಗಾಳಿಗುಸುಬಿನ ।
ಬರುವುದೇನ್ಯೆ ಗಂಟ ಹಾಕಲು ।
ಸರಲಮೇಲನವುಸುಬಿಲಿಲ್ಲೈ ಗಾಳಿಯಗ್ರಾಹ್ಯ ॥ ೨೩೩ ॥

ಹತ್ತಿಯಿಂದುರಿಯುನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ।
ಶಕ್ತರಾರೀಜಗದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮತ್ತೆ ಕಲ್ಲಾಕಾಶಗಳ ಕೂಡಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ನರನೊರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮೆ- ।
ಯೆತ್ತ ನಡೆದು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು ।
ಮತ್ತೆ ಯೊರ್ವನು ಪೂರ್ವದಿಶೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರೆ ॥ ೨೩೪ ॥

ನರನೆ ನೋಡ್ಯೆ ನರರವರು ಬರು- ।
ವರೆ ಪರಸ್ಪರಸಂಮುಖತ್ವದಿ ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಯಾತ್ಮಗೂ ದೇಹಕ್ಕು ಸಂಬಂಧ ॥
ಇರುಳು ಹಗಲಾಬೆಳಕು ಕತ್ತಲೆ ।
ಮರಣ ಜೀವನವಿವುಗಳಿಂಗೆ- ।
ಪ್ಪಿರುವುದಂತರವಷ್ಟೆ ನೋಡಾತ್ಮನಿಗು ದೇಹಕ್ಕೂ ॥ ೨೩೫ ॥

ಇರುಳುಹಗಲಿಗೆ ಸಾಮ್ಯವಿಹುದೇ- ।
ನರಳೆಭಂಗಾರಕ್ಕೆ ಸಾಮ್ಯವೆ ।
ಯಿರದಲಾ ಕೇಳ್ ಸಾಮ್ಯವಾಪರಿ ದೇಹಕಾತ್ಮನಿಗೂ ॥
ಪರಿಕಿಸಿದರಿದು ದೇಹವೆಂಬುದು ।
ಭರಿತವಿಹುದ್ಯೆ ಪಂಚತತ್ತ್ವದಿ ।
ತಿರುಗುತಿಹುದ್ಯೆ ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಗಳೆಂಬ ಚಕ್ರದಲಿ ॥ ೨೩೬ ॥

ನರನೆ ದೇಹವು ಕರ್ಮಬದ್ಧವು ।
ಮೆರೆವುದ್ಯೆ ಕಾಲನಿಗೆ ತುತ್ತಿದು ।
ಕರಗುವುದು ಕಾಲಾಗ್ನಿಮುಖದಲಿ ಬೆಣ್ಣೆಯಂದದಲ ॥
ಅರರೆ ಕಣ್ಣವೆ ಮುಚ್ಚುವನಿತಕೆ ।
ಬರುವುದೀದೇಹಕ್ಕೆ ಮರಣವು ।
ವುರಿಯ ಸಂಪರ್ಕದಲಿ ದೇಹವು ಬೂದಿಯಾಗುವುದು ॥ ೨೩೭ ॥

ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ನಾಯಿಯ ।
ವಿಷ್ಠೆಯಹುದೀದೇಹವಲ್ಲವೆ ।
ಬಿಟ್ಟರೀಯುಭಯಪ್ರಕಾರವ ದೇಹ ಬಿದ್ದಲ್ಲೆ ॥
ಕೆಟ್ಟು ಕೊಳೆಯುವುದಲ್ಲವೇನ್ಯೆ ।
ಹುಟ್ಟುವುದು ಕ್ರಿಮಿಪುಂಜಪುಂಜವು ।
ಕೆಟ್ಟರೀದೇಹಕ್ಕೆ ಬರುತಿಹ ಭ್ರಷ್ಟತನ ನೋಡ್ಯೆ ॥ ೨೩೮ ॥

ನರನೆ ದೇಹದ ಪರಿಯಿದಲ್ಲವೆ ।
ಮರಳಿ ನೋಡಾತ್ಮನಪ್ರಕಾರವ- ।
ನಿರುವನಾತನು ನಿತ್ಯಶುದ್ಧನನಾದಿ ನಿರ್ಗುಣನು ॥
ಇರನಪೂರ್ಣನು ಪೂರ್ಣನೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯು ಸಲ್ಲದು ನಿರುತ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ।
ತಿರಿಗಿ ನೋಡು ಕ್ರಿಯಾಪರನು ಮೇಣಲ್ಲ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೩೯ ॥

ಸ್ಥೂಲನಲ್ಲೈ ಸೂಕ್ಷ್ಮನಲ್ಲೈ ।
ತಾಳನಾಕಾರವನು ಕಾರಣ ।
ಹೇಳಲೇನದ ದೃಶ್ಯನೆಂತಾಗುವನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ತಾಳಲಾರನು ರೂಪವದರಿಂ ।
ಹೇಳಲೇನದನಲ್ಪ ಬಹುವೆಂ- ।
ದಾಲಿಸ್ಯೆ ನಿಸ್ತೇಜನಲ್ಲ ಸತೇಜನೂ ಅಲ್ಲ ॥ ೨೪೦ ॥

ಇರುವನಾತನು ಶೂನ್ಯನದರಿಂ ।
ಭರಿತನಲ್ಲ ರಿಕಾಮಿಯಲ್ಲೈ ।
ಮರಳಿ ಯಾತನು ರಹಿತನಲ್ಲೈ ಸಹಿತನೂ ಅಲ್ಲೈ ॥
ಇರದು ಮೂರ್ತಿಯ ಮೌರ್ತ್ಯವಾತನಿ- ।
ಗಿರದು ಸೌಖ್ಯಾಸೌಖ್ಯಗಳು ಮೇ- ।
ಣಿರವನೇಕತೆಯೇಕತೆಯು ಮೇಣ್ಮುಕ್ತಿಬಂಧಗಳೂ ॥ ೨೪೧ ॥

ಇರುವುನಾತನಲಕ್ಷನವನ- ।
ನ್ನರಿವುದೆಂತವನ ಪ್ರಮಾಣವ ।
ಮರಳಿ ಯಕೃತನೊ ಕೃತನೊ ವಕ್ತನೊ ಮೂಕನೋ ಯೆನುತ ॥
ಬರಲು ಸೃಷ್ಟಿಯು ಬಾರನಾತನು ।
ಹರಿಯೆ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಹರಿಯನಾತನು ।
ಯಿರುವನಿಲ್ಲೆಂಬೀಸ್ಥಿತಿದ್ವಯಕವನು ಲಯಭೂಮಿ ॥ ೨೪೨ ॥

ಇರುವನವ್ಯಯನಾದಕಾರಣ ।
ಬರುವುದೆಂತ್ಯೆ ವರ್ಣನೆಯು ಪರಿ- ।
ಯಿರನು ಮೇಯನು ಕಡಿಮೆಯಾಗನು ಮೇಣು ಹೆಚ್ಚಾಗ ॥
ಇರದು ಮಡಿಮೈಲಿಗೆಯ ಬಗೆಯವ- ।
ಗಿರವವಾಯವ್ಯಯಗಳವಗೀ- ।
ಪರಿಯ ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳವನು ತಾನಾತ್ಮನಿಹ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೪೩ ॥

ಇರುವನಾತ್ಮನು ದೇಹದಲ್ಲಿಂ- ।
ದೊರುವರೈ ವ್ಯವಹಾರಮಾತ್ರದಿ ।
ನರನೆ ನೋಡೈ ಘಟಮಠದೊಳಾಕಾಶವಿರುವಂತೆ ॥

ಇರುವುದಾತ್ಮಗೆ ವ್ಯಾಪಕತ್ವವು ।
ಬರುತ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದಾಕೃತಿ ।
ಬರಲು ದೇಹವು ದೇಹದಾಕೃತಿಯಾತ್ಮ ಧರಿಸನಲಾ ॥ ೭೪೪ ॥

ಮರಣ ಬಂದರೆ ದೇಹಕಲ್ಲವೆ ।
ಮರಣವಿಲ್ಲಾತ್ಮನಿಗೆ ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವನಾತ್ಮನು ಮುಂದೆ ಹಿಂದೆಂತಿದ್ದನಾ ತೆರದಿ ॥

ಇರುಳುಹಗಲುಗಳೆರಡು ಗಗನದಿ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಬರುತಿಹುವು ಪೋಪುವು ।
ಯಿರುವುದೈ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಗಗನವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥

ಬರುವುವಳಿವುವು ದೇಹಗಳು ಪರಿ- ।
ಪರಿಯಲಾದರು ನೋಡಲಾತುಮ- ।
ನಿರುವನೈ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ದೇಹಾಕಾರವವಗಿಲ್ಲ ॥ ೭೪೫ ॥

ಯಥಾ ಸರ್ವಗತಂ ಸೌಕ್ಷ್ಮ್ಯಾದಾಕಾಶಂ ನೋಪಲಿಪ್ಯತೇ ।
ಸರ್ವತ್ರಾವಸ್ಥಿತೋ ದೇಹೇ ತಥಾತ್ಮಾ ನೋಪಲಿಪ್ಯತೇ ॥ ೩೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾಶತತ್ತ್ವ ಪ- ।
ಸರಿಸಿಹುದು ಸರ್ವತ್ರವಾದರು ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಪೀಡೆಯದಕಾವ್ಯಾಪಕತ್ವದಲಿ ॥
ಇರುವನಾತ್ಮನು ಸರ್ವದೇಹದಿ ।
ಯಿರುವನೈ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ದೇಹದಿ ।
ನರನೆ ದೇಹದುಪಾಧಿಯೆಲ್ಲವು ತಟ್ಟದಾತನನು ॥ ೭೪೬ ॥

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾ ಶುದ್ಧತತ್ತ್ವದ ।
ಪರಿಯ ಪೇಳ್ವೆನು ಮರೆಯ ಬೇಡೈ ।
ಯರಿಯಲಾ ನೀ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದರೆ ದೇಹವೇ ಕ್ಷೇತ್ರ ॥
ನರನೆ ವೀರನೆ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬುದು ।
ಮರೆವುದಿದು ಬೇರೆಂದು ತಿಳಿ ಮೇ- ।
ಣರಿಯಲಾ ಬೇರಾತ್ಮನವ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನಿಹನೆಂದು ॥ ೭೪೭ ॥

ಯಥಾ ಪ್ರಕಾಶಯತ್ಯೇಕಃ ಕೃತ್ಸ್ನಂ ಲೋಕಮಿಮಂ ರವಿಃ ।
ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಕ್ಷೇತ್ರೀ ತಥಾ ಕೃತ್ಸ್ನಂ ಪ್ರಕಾಶಯತಿ ಭಾರತ ॥ ೩೩ ॥

ನರನೆ ನೀ ನೋಡಾತ್ಮಯೋಗದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಚೇಷ್ಟೆಗಳು ದೇಹದಿ ।
ನಿರುತ ತೋರುವುವಾದರೇನೈ ದೇಹವಾತ್ಮನಲಾ ॥
ಬರಲು ಚುಂಬಕ ಹತ್ತರಕೆ ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರುವುದು ಲೋಹ ಚಲಿಸುವು- ।
ದಿರುವುದೇನೈ ಲೋಹ ನೋಡೈ ಲೋಹಚುಂಬಕವು ॥ ೭೪೮ ॥

ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿರುತಿಹುದು ಬೆಂಕಿಯು ।
ಕಾಷ್ಠದಲ್ಲವ್ಯಕ್ತರೂಪದಿ ।
ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಕೇಳಗ್ನಿಯಾಗಿಹುದೇನು ಕಾಷ್ಠವದು ॥
ಹುಟ್ಟುವುವು ಗಗನದಲಿ ಮೇಘಗ- ।
ಳೆಷ್ಟೆನುತ ನಾ ಪೇಳಲಾಟೆನು ।
ಮುಟ್ಟುವುವೆ ಗಗನವನು ರವಿಯನು ಮೃಗಜಲವು ಪಾರ್ಥ ॥ ೭೫೦ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಯಾತ್ಮ ದೇಹದೊ- ।
ಳಿರುವನೈ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥ ನೋಡಿದ- ।
ರುರಿವದೀಪಸಹಾಯದಿಂ ಮನೆಯೊಳಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ॥
ನರನೆ ಚರಿಸುವುದಾದರಾಮನೆ- ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ದೀಪ ಬೇರಾ- ।
ಗಿರುವುದಲ್ಲವೆ ದೀಪ ಮನೆಗೇನಿಹುದು ಸಂಬಂಧ ॥ ೭೪೯ ॥

ಅರುಹಿದೀದೃಷ್ಟಾಂತವೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರಿಸಿ ಬದಿಗಿನ್ನೊಂದ ಪೇಳುವೆ ।
ತರಣಿಯೊರ್ವನು ಗಗನದಿಂ ಜಗವೆಲ್ಲ ಬೆಳಗಿಸುವ ॥
ಧರೆಯುಲಾಪರಿ ಯಾತ್ಮ ದೇಹದೊ- ।
ಳಿರುತ ಸರ್ವವ ಬೆಳಗಿಸುವನೈ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ತಾಳದಿರು ಶಂಕೆಯನಾತ್ಮನಾರೆಂದು ॥ ೭೫೧ ॥

ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಯೋರೇವಮಂತರಂ ಜ್ಞಾನಚಕ್ಷುಷಾ ।
ಭೂತಪ್ರಕೃತಿಮೋಕ್ಷಂ ಚ ಯೇ ವಿದುರ್ಯಾಂತಿ ತೇ ಪರಮ್ ॥ ೩೪ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಯೋಗೋ ನಾಮ ತ್ರಯೋದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೧೩ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಯಾತ್ಮದೇಹಗ- ।
ಳೆರಡರೊಳಗಿನ ಭೇದತತ್ತ್ವವ- ।
ನರಿವುದಾವುದೊ ಅದುವೆ ನೋಡೈ ನಿಜದಿ ಬುದ್ಧಿಯಲಾ ॥
ಅರಿಯ ಬೇಕೀ ತತ್ತ್ವವೆನುತಲಿ ।
ನಿರುತ ಚತುರಮುಮುಕ್ಷುಗಳವರು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮನೆ ಹಾರೈಸಿ ಸೇರುವರು ॥ ೭೫೨ ॥

ನರನೆ ಶಬ್ದಗಳರ್ಥಸಾರವ- ।
ನರಿವುದರಲಿ ವಿಶಾರದನೆ ನೀ- ।
ನರಿತೆ ಯಲ್ಲೈ ಯಾತ್ಮ ದೇಹವಿದಲ್ಲವೆಂಬುದನು ॥
ಅರಿಯಲೀಪರಿ ತತ್ತ್ವಸಾರವ ।
ದೊರಕಿಸುತ ಸಂಪತ್ತ ಶಾಂತಿಯ ।
ನಿರುತ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹಿಂಡುವಾಕಳುಗಳನು ಪೋಷಿಪರು ॥ ೭೫೩ ॥

ಅರಿಯ ಬೇಕೀತತ್ತ್ವವೆನುತಲಿ ।
ನಿರುತ ಯೋಗಾಕಾಶವೇರಲು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಯತ್ನಗಳ ಮಾಡುವರೆಡೆಬಿಡದೆ ನೋಡು ॥
ನರನೆ ದೇಹಾದಿಗಳು ತೃಣವೆಂ- ।
ದರಿತು ಸಂತರ ಪಾದುಕೆಗಳನು ।
ಶಿರದೊಳೇರಿಸಿ ಯವರುಗಳ ಚರಣಗಳ ಸೇವಿಪರು ॥ ೭೫೪ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀಸಾಧನವನಾ- ।
ಚರಿಸಿ ನಿಜತತ್ತ್ವವನು ಕಲಿವರು ।
ಬರುವುದ್ಕೆ ತರುವಾಯ ಜ್ಞಾನೋದಯವು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ನರನೆ ದೇಹವಿದಲ್ಲವಾತುವು- ।
ನರಿವರೀತತ್ತ್ವಾರ್ಥಸಾರವ ।
ಬರುವುದಂತರ ದೃಷ್ಟಿಗೆಂದನು ನಗುತ ನಳಿನಾಕ್ಷ ॥ ೭೫೫ ॥

ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಯೆನ್ನ ಜ್ಞಾನ ನಿ- ।
ವಾಳಿಸುವೆ ನಾನವರ ಮೇಲಿಂ- ।
ದಾಲಿಸೈ ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಣಿಸುವ ॥
ಕೀಳು ಮೇಲೆಂದೆನಿಪ ಮಾಯೆ ವಿ- ।
ಶಾಲತನದಿಂ ಪಸರಿಸಿರುವುದು ।
ಹೇಳಲೇನದು ಮಿಥ್ಯವಲ್ಲೈ ಬರಿದೆ ಯಾಭಾಸ ॥ ೭೫೬ ॥

ಹತ್ತಿದಿಲ್ಲೀಮಾಯೆ ಬೆನ್ನನು ।
ಹತ್ತಿರುವುದಿದುವೆನುತ ಜೀವನು ।
ವ್ಯರ್ಥ ಮನದಲಿ ನೆನಸುವನು ಶುಕನಳಿಕೆನ್ಯಾಯದಲಿ ॥
ಸತ್ಯವಾಗಿಹ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನು ।
ಗೊತ್ತಹಚ್ಚಿದರವರೆ ಜಾಣರು ।
ತತ್ತ್ವವನು ತಿಳಿಯುವರು ದೇಹಾತ್ಮರ ವಿಭಿನ್ನತೆಯ ॥ ೭೫೭ ॥

ಹಾರ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ವಿ- ।
ಚಾರ ತಾಳ್ದನು ಸರ್ಪವೆನುತಲೆ ।
ಹಾರೆ ಮಿಥ್ಯಾಭಾಸ ಗೋಚರವಹುದು ನಿಜಹಾರ ॥
ತೋರುವುದಲಾ ಸಿಂಪಿ ರಜತಾ- ।
ಕಾರದಿಂದಲೆ ತರಣಿಕಿರಣದಿ ।
ಹಾರಿಹೋಗಲು ಕಿರಣ ಗೋಚರಿಸುವುದು ನಿಜತತ್ತ್ವ ॥ ೭೫೮ ॥

ಹಿರಿದು ಕೇಳಾಕಾಶಕಿಂತಲು ।
ಮೆರೆವುದೈ ವ್ಯಾಪಕವು ಬ್ರಹ್ಮವು ।
ಯಿರುವುದೈ ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ದಂಡಿಯೆರಡನೆದು ॥
ದೊರೆಯಲೀಪರಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ।
ಯಿರಿಸದೈ ತನ್ನಿಂದ ದೂರಕೆ ।
ಹರಿದು ಪೋಪುದು ಪ್ರಕೃತಿಗುಣದಿಂ ಹುಟ್ಟಿದಾಕಾರ ॥ ೭೫೯ ॥

ಕರಗುವುದು ಜೀವತ್ವವೆಲ್ಲವು ।
ಹರಿದು ಪೋಪುದು ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ಯಿರುವುದದ್ವಯಪರಮತತ್ತ್ವವು ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಪುರುಷನಾ ಪರತತ್ತ್ವವಾಗುತ- ।
ಲರಿವನೈ ದೇಹಾತ್ಮತತ್ತ್ವವ ।
ಪರಿಕಿಸುವ ತೆರದಂತೆ ನೀರಕ್ಷೀರಗಳ ಹಂಸ ॥ ೭೬೦ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗರುಹಿ ಯಿತ್ತನು ಕೃಷ್ಣದೇವನು ।
ಪ್ರಕೃತಿಯಾತ್ಮನ ನಿಜಪ್ರಕಾರದ ಸ್ವಾನುಭವಗಳನು ॥
ಹರಿಯು ತನ್ನಯ ಹೃದಯದಿಂದಾ- ।
ನರನ ಹೃದಯದಿ ಸುರಿದನನುಭವ ।
ಸುಱಿವರಲ್ಲವೆ ನೀರ ಕೊಡದಿಂ ಕೊಡದಿ ಯದರಂತೆ ॥೭೬೧॥

ಧರೆಯೊಳೇನು ವಿಶೇಷವಾಯಿತು ।
ನರನು ನಾರಾಯಣನೆ ಭಿನ್ನರೆ ।
ಧರೆಯೊಳಿತ್ತನು ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಹರಿಯು ಕೈಬೆರಳನ್ನು ಪಸರಿಸಿ ।
ನರನೆ ನೀನಿಹೆ ನಾನೆ ಹರಿಯೆಂ- ।
ದರುಹಿದನು ಜಗಕೆಲ್ಲವಾಯ್ತಿದು ಖ್ಯಾತ ಮೂಜಗದಿ ॥ ೭೬೨ ॥

ಕೇಳದಲೆ ನಾನೀಸುತತ್ತ್ವವ ।
ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೆನು ತಪ್ಪಮಾಡಿದೆ ।
ಖೂಳತನ ಸಾಕಿನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ಪೇಳುವೆನು ॥
ಶ್ರೀಲಲಾಮನು ತನ್ನ ಸರ್ವವ ।
ಭೋಳೆತನದಿಂ ಪಾರ್ಥಗಿತ್ತನು ।
ತಾಳಲಾರದೆ ತೃಪ್ತಿ ಪಾರ್ಥನು ಕೇಳಿದನು ತಿರಿಗಿ ॥ ೭೬೩ ॥

ಸುರಿಯಲೆಣ್ಣೆಯ ದೀಪದಲಿ ಬಹು- ।
ವುರಿವುದಲ್ಲವೆ ಶಾಂತವಹುದೇ ।
ನರನ ಮನವಾತೆರದಿ ಕೇಳಿಯು ತೃಪ್ತವಲ್ಲವಲಾ ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಯಾಸರಸಭಾಷಣ ।
ಹರಿಯು ಪೇಳ್ವರೆ ಕೇಳ್ವೆನೆನುತೀ- ।
ಪರಿಯಲಾಶೆಯು ಹುಟ್ಟಿತಂತಃಕರಣದಲಿ ನರಗೆ ॥ ೭೬೪ ॥

ಭೂರಿಕುಶಲಳು ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರದಿ ।
ಭಾರಿಪ್ರೇಮದಿ ಬಡಿಸಲಡಿಗೆಯು- ।
ನಾರಿಗಾಗದು ಭೋಜನದ ರುಚಿ ಹಸಿವೆಯೊಂದಿರಲು ॥
ಶ್ರೀರಮಾವರ ಚತುರವಕ್ತನು ।
ಚಾರುಶ್ರೋತನು ಶಿಷ್ಯಪಾರ್ಥನು ।
ಯೇರಿತ್ತೈ ಸಂವಾದದಲಿ ಬಹು ಸರಸತೆಯು ನಿಜದಿ ॥೭೬೫॥

ಗಾಳಿಯನುಕೂಲವದು ಬೀಸಲು ।
ಬೀಳುವುದು ಬೇಕಾದ ವೃಷ್ಟಿಯು ।
ಹಾಳು ಬೀಳದು ಮೇಘರಾಶಿಯು ಚದರಿ ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ ॥
ಏಳಲಾಪರಿ ಚಂದ್ರನುದಯದೊ- ।
ಳೇಳುವುದು ಸಾಗರವು ಹರ್ಷದಿ ।
ಪೇಳುವವರಿಗೆ ಸ್ಫುರಣೆ ಕೇಳುವರಿದ್ದರನುಕೂಲ ॥ ೭೬೬ ॥

ಹರುಷದಿಂ ಸಂಜಯನು ಪೇಳ್ದನು ।
ಧರಣಿಪತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳ್ಳೈ ।
ನರನ ಶ್ರವಣೇಚ್ಛೆಯನು ನೋಡುತ ಯಾದವರ ರಾಯ ॥
ಹರುಷಪುಳಕಿತನಾಗಿ ತನ್ನಯ ।
ಸರಸಭಾಷಣದಿಂದ ಮೋಹಿಪ ।
ಭರದಲೀತ್ರಿಭುವನವ ಕೇಳಾ ಸರಸಭಾಷಣವ ॥ ೭೬೭ ॥

ಮುನಿಪವೇದವ್ಯಾಸ ತನ್ನಯ ।
ಯೆಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಬುದ್ಧಿಬಲದ- ।
ಲ್ಲುಣಿಸಿದನು ಜಗಕೆಲ್ಲ ಭಾರತವರಕಥಾಮೃತವ ॥
ಮಿನುಗುತಿಹುದಾಭಾರತದೊಳಾ- ।
ವಿನುತಚರಿತವು ಭೀಷ್ಮಪರ್ವವು ।
ಮಿನುಗುತಿದೆ ಯದರೊಳಗೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ರತ್ನವಿದು ॥ ೭೬೮ ॥

ನರಹರಿಯ ಸಂವಾದರೂಪದೊ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಯಾರತ್ನ ನಾನದ- ।
ರರಿವಪರಿಯಲಿ ಕನ್ನಡದಿ ಭಾವಾರ್ಥ ಪೇಳುವೆನು ॥
ಸರಸಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿಯ ಗತಿ ।
ಸರಸ ತೋರದೆ ರಸಿಕ ಜನರಿಗೆ ।
ಯಿರುವುದಿದು ಕೇಳಲು ಮನೋಹರ ಪಂಚಮಸ್ವರವು ॥೭೬೯ ॥

ಅರುಹುವೆನು ನಾ ಶಾಂತರಸವನು ।
ತೊರೆವೆ ಬೇರೆಪ್ರಕಾರವೆಲ್ಲವ ।
ಧರೆಯಲಿದು ಶೃಂಗಾರವನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಬಿಡುವುದಲಾ ॥
ಇರುವುದಿದು ಕನ್ನಡದಿ ಕಾವ್ಯವು ।
ಮೆರೆವುದಿದು ಸಾಹಿತ್ಯಕನ್ನಡಿ ।
ಸರಸತೆಯ ನೋಡಿದರೆ ಪೀಯೂಷಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲಿಹುದು ॥ ೭೭೦ ॥

ಧರೆಯಲೆನುವರು ಚಂದ್ರನುದಯಕೆ ।
ಬರಲು ದ್ರವಿಪುದು ಚಂದ್ರಕಾಂತವು ।
ಯಿರಲಿ ಹಾಗದು ಸಂದ್ರವಿಪೆನಾಚಂದ್ರನನೆ ನಾನು ॥
ಅರುಹಿದೀಮತ್ಕಾವ್ಯದಮೃತವ ।
ಕಿರಣದಿಂ ಹೀರುತ್ತ ಚಂದ್ರಮ- ।
ನುರುತರದಿ ತಾನಮೃತಕಿರಣನೆ ಯೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು ॥ ೭೭೧ ॥

ಎನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ರಸವ ಕೇಳುತ ।
ಬನ್ನ ಬಡುವುದು ನಾದಬ್ರಹ್ಮವು ।
ಬೆನ್ನ ತೋರಿಸಿ ಯಡಗಿ ಪೋಪುದು ಲಜೆಯಲಿ ಬರಿದೆ ॥
ಚನ್ನುಸಾತ್ತ್ವಿಕಭಾವವದುವು- ।
ತ್ಪನ್ನವಹುದಜ್ಞನಿಗು ಜ್ಞಾನಿಗೆ ।
ಯೆನ್ನ ಕಾವ್ಯದಿ ಬರುವುದೈ ಕ್ಷಣದಲಿ ಸಮಾಧಿಸುಖ ॥ ೭೭೨ ॥

ಅರುಹುವೆನು ಗೀತಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ ।
ಸರಸತೆಯ ಕಾವ್ಯದಲಿ ಮೇಣದು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಜಗಕಾನಂದ ಕೊಡುವುದಲಾ ॥
ಹರಿಯಿತೈ ದೈನ್ಯವು ವಿಚಾರಕೆ ।
ತರುವುದು ಸಜೀವತ್ವ ಕರ್ಣಕೆ ।
ಬರುವುದೈ ಮಾನಸಕೆ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವಿದರಿಂದ ॥ ೭೭೩ ॥

ಏತಕೀವಿಸ್ತಾರವೀದಿನ ।
ಭೂತಳದೊಳಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ ।
ಖಾತವೇ ದೊರಕಿಹುದು ಪುಣ್ಯದ ಖಾನಿ ತೆರೆದಿಹುದು ॥
ಔತು ಕೈಜೋಡಿಸಿಯು ಸುಜನ- ।
ವ್ರಾತ ಕಣ್ಣಿಂ ನೋಡಿ ಪರಮಸು- ।
ಖಾತಿಶಯವನು ಪೊಡವಿಯಲಿ ಪುಣ್ಯದಲಿ ಪಡಲೆನುವೆ ॥ ೭೭೪ ॥

ಸುರಿದುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೃಷ್ಟಿಯು ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಬಂತೈ ಸುಕಾಲವು ।
ದೊರೆಯಿತೆನಗಾ ವಿಷ್ಣುಸದ್ಗುರುವಿನ ಪ್ರಸಾದವಿದು ॥
ಗುರುವಿನಂತಃಕರಣಪೂರ್ವಕ- ।
ವರದಹಸ್ತವು ಮಸ್ತಕದೊಳಿರೆ ।
ಯರುಹಬೇಕೇ ಸರಸಭಾಷಣ ವಿಸ್ತರಿಪೆ ಮುಂದೆ ॥ ೭೭೫ ॥

ಸತ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡುವೆ- ।
ನುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಕಾವ್ಯರಸವದ ।
ವಿಸ್ತರಿಸ ಬೇಕಾನು ಪೇಳ್ವಕ್ಷರಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ॥
ಮತ್ತೆ ದೃಷ್ಟಾಂತೋಪಮೆಗಳಾ- ।
ಮೊತ್ತ ಸಾಗರವಾಗಿ ಹರಿಯಲಿ ।
ಯುಕ್ತಪದಸರ್ವಸ್ವ ರಸದಿಂ ಸೂಸಬೇಕಲ್ಲೈ ॥ ೭೭೬ ॥

ತೊರೆಯುದಾನೊಂದಕ್ಷರವನಾ- ।
ಪರಿಯಲಾಂ ಬಿಡೆನುಚ್ಚಶಬ್ದವ ।
ಪರಿಯ ಪೇಳುವೆನೆಂತು ಗುರುವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಹಿಮೆಯದ ॥
ಅರುಹಿದೆನು ದರ್ಪೋಕ್ತಿಯಿದನಿದು ।
ಗುರುಚರಣದ ಪ್ರಭಾವವೆನುತಲಿ ।
ಬರುವುದೆಂತೀಪರಿಯ ದರ್ಪವು ಯೆನಗೆ ಪಾಮರಗೆ ॥ ೭೭೭ ॥

ಇರುವುದೆನ್ನಯ ಭಾಗ್ಯವೀದಿನ ।
ಗುರುಕೃಪೆಯದಿದು ಲಾಭ ನೋಡಲು ।
ದೊರಕಿದುದು ಸಜ್ಜನರ ಸಂತರ ಚರಣದರ್ಶನವು ॥
ತಿರಿಗಿ ನಿಮ್ಮಯ ಮುಂದೆ ಗೀತೆಯು ।
ಸರಸತರ ಭಾಷಣವ ಮಾಡುವ ।
ಪರಿಯ ಭಾಗ್ಯವು ಸಣ್ಣದೇನೈ ಸದಯ ಗುರುರಾಯ ॥ ೭೭೮ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಶಿಷ್ಯಗಿದರಲಿ ।
ಬರುವುದೇನೈ ವಿಘ್ನ ನೋಡಲು ।
ಸರಸತಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿರ್ದ ಬಾಲಕ ಮೂಕನಾಗುವನೆ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸರ್ವರಿಗೆ ಮೂಕತೆ ।
ಹರಿಸುತಿಹಳಾ ಸರಸತಿಯಲಾ ।
ಹರಿಸಳೇ ನಿಜಬಾಲನೊಳಗಿಹ ಮೂಕತೆಯ ನಿಜದಿ ॥ ೭೭೯ ॥

ಸಿರಿಯು ಕೈ ದೈವಜ್ಞ ಪರಿಕಿಸೆ ।
ದೊರೆಯುವುದೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯರೇಖೆಯು ।
ಧರೆಯೊಳಾನಜ್ಞಾನಿಯಿದ್ದರು ನಿಮ್ಮ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ।
ದೊರೆತಿರಲು ನಿಮ್ಮಯ ಪ್ರಸಾದವು ।
ಹರಿದುಹೋಗದೆ ಜಾಡ್ಯವೆನ್ನದು- ।
ವಿರುವುದೇನಚ್ಚರಿಯು ನಿಮ್ಮ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ೭೮೦ ॥

ಗುರುವೆ ವಿಷ್ಣುವೆ ಸಂತವೃಂದವೆ ।
ಚರಣಕೆರಗುವೆ ನಿಮಗೆ ಹರ್ಷದಿ ।
ಕರುಣದಲಿ ಗೀತಾರ್ಥಕಥನದ ವರವದನು ಕೊಡಿರಿ ॥
ದೊರೆಯಿತೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ವರವದು ।
ಮರಳಿ ಗೀತಾರ್ಥವನು ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮಸೌಖ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ವರ್ಧಿಸಲಿ ॥ ೭೮೧ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟೆಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
(೧೩) ಹದಿಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೩೪, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೭೮೧

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೪ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಗುರುವೆ ನೀನಾಚಾರ್ಯಪದವಿಯ ।
ಧರಿಸಿ ಮೆರೆಯುವ ಸಗುಣ ಮೂರುತಿ ।
ಗುರುವೆ ಪರಮಾನಂದಬುದ್ಧಿಗಳೆಂಬ ಕಿರಣಗಳ ॥
ಮೆರೆಸುತಿಹ ವಾಸರಮಣಿಯಲಾ ।
ಗುರುವೆ ಸುರವರವಿನತಚರಣನೆ ।
ಗುರುವೆ ಜಯಜಯಕಾರವೆನುವೆನು ನಿನ್ನ ಚರಣದಲಿ ॥ ೧ ॥

ಗುರುವೆ ವಿಶ್ವಾಶ್ರಯ ಸುಮೂರುತಿ ।
ಗುರುವೆ ಸೋಽಹಂ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬುವ ।
ಪರಮ ತತ್ತ್ವದ ಬೀಜ ಹೃದಯದಿ ಬಿತ್ತುತಿರುವಿಯಲಾ ॥
ಗುರುವೆ ನೀನು ಸಮುದ್ರನಲ್ಲವೆ ।
ತೆರೆಗಳೀ ಭುವನಂಗಳೆಲ್ಲವು ।
ತಿರಿಗಿ ಜಯಜಯಕಾರವೆನುವೆನು ನಿನ್ನ ಚರಣದಲಿ ॥ ೨ ॥

ಗುರುವೆ ದೀನದಯಾಳು ಮೂರುತಿ ।
ನಿರುತ ಕರುಣಾಸಾಗರನಲಾ ।
ಗುರುವೆ ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾತರುಣಿವಲ್ಲಭನೆ ॥
ಅರಿಯಲಾರದ ನಿನ್ನ ತತ್ತ್ವವ ।
ನರರಿಗಿರುವುದು ವಿಶ್ವ ಸತ್ಯವು ।
ಅರಿತವರಿಗಾಗುವುದು ವಿಶ್ವವು ಮಿಥ್ಯವೇ ಯೆನುತ ॥ ೩ ॥

ಗಾರುಡಿಯು ನೀನೆಂದು ಕರೆವರೆ ।
ತೋರುವುದು ಕೇಳೊಂದು ಕೊರತೆಯು ।
ಬೇರೆಯವರನು ವಂಚಿಸುವನೈ ಗಾರುಡಿಯು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಯಾರಿಗಾದರು ಕಾಣಿಸದಲೇ ।
ತೋರಿಸುವಿ ನಿನ್ನಾಟವೆಲ್ಲವ ।
ಗಾರುಡಿಯುವಿಗೆ ತಿಳಿಯದೀಪರಿ ಮಾಯೆಯಾಟವಿದು ॥ ೪ ॥

ಕೆಲವರಿಗೆ ನೀ ಜ್ಞಾನಬೋಧವ ।
ತಿಳಿಸಿ ಮೋಕ್ಷದ ಹಾದಿ ಹಚ್ಚುವಿ ।
ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾಯಾಬಲೆಗೆ ನೀನೆತ್ತಿ ಹಾಕುವಿಯೆ ॥
ತಿಳಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ಮಾಟದಾಟವ ।
ನಿಳೆಯೊಳೀಪರಿ ಲೀಲೆ ಮಾಡುವಿ ।
ತಿಳಿಯದಜ್ಞನು ನಿನ್ನ ಚರಣದಿ ಲೀನನಾಗಿಹೆನು ॥ ೫ ॥

ನೀರಿಗಿತ್ತೈ ಸರಸತೆಯ ನೀ- ।
ಧಾರುಣಿಗೆ ಸಹನತೆಯ ಕಲಿಸಿದಿ ।
ಕಾರಣನಲ್ಲೈ ನೀನು ಶಶಿಸೂರ್ಯರ ಪ್ರಕಾಶಕಲಾ ॥
ಮೂರುಲೋಕದಿ ತೇಜವದು ವಿ- ।
ಸ್ತಾರವಾಗುವುದೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ।
ಕಾರಣಿಕನಾಶೀರ್ವಚನ ಬಲದಿಂದಲೇ ನೋಡು ॥ ೬ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದ ।
ಹೊರತು ಶಶಿಸೂರಿಯರು ಗಗನದಿ ।
ಮೆರೆವ ಮುಕ್ತಾಫಲದ ಚಿಪ್ಪಿನ ತೆರದಿ ನಿಷ್ಪ್ರಭರು ॥
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಸರ್ವತ್ರ ತ್ರಿಜಗದಿ ।
ತಿರುಗುತಿಹ ಮಾರುತನು ನಿನ್ನಯ ।
ವರಪ್ರಸಾದದ ಬಲದಿ ತಿರುಗುವನಲ್ಲವೇ ಗುರುವೆ ॥ ೭ ॥

ಇರುವುದತಿವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಗಗನವು ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ನಿನಗೆ ಮಿಗಿಲದು ।
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಮಾಲೆಯೊಂದರಲದು ವಿರಾಜಿಪುದು ॥
ಅರುಹಲೇನದ ನಾನು ನಿನ್ನಯ ।
ಪರಮ ಮಹಿಮೆಯಗಾಧವಿರುವುದು ।
ಯಿರುವುದೈ ನಿನ್ನೊಳಗೆ ಮಾಯಾಜಾಲ ತ್ರಿಭುವನದ ॥ ೮ ॥

ಇರುವುದಾಪರಿ ಜ್ಞಾನ ನಿನ್ನೊಳು ।
ಯಿರುವುದೈ ವಿಸ್ತಾರ ನಿನ್ನಿಂ ।
ಪರಮ ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ದಣಿದುವು ನಿನ್ನ ವರ್ಣಿಸಲು ॥
ಇರುವುದಾ ವೇದದಲಿ ಚತುರತೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವರ್ಣನೆಯ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ದರುಶನವು ದೊರಕಿದರೆ ನಿನ್ನಯ ಚರಣಕಮಲಗಳ ॥ ೯ ॥

ಪರಿಯನರಿಯದ ಮೂಕತನ ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಪ ಭಾಗವು ಬಂದು ತಟ್ಟುವು- ।
ದರರೆ ನಾವಿಬ್ಬರು ಕಣಾ ವೊಂದಾದೆವೀ ತೆರದಿ ॥
ಬರುವುದೇ ಬಾಯ್ ವರ್ಣನೆಗೆ ನೀ- ।
ನಿರುವೀ ಶಬ್ದಾತೀತ ನಿನಗಾ- ।
ಪರಮ ಶ್ರುತಿಗಳು ವರ್ಣಿಸುವ ಪರಿಯರಿಯಲಾರವಲಾ ॥೧೦॥

ಧರೆಯು ಜಲಮಯವಾಗೆ ಸರ್ವವು ।
ಅರಿವುದೆಂತೈ ಬಿಂದುವದರಲಿ ।
ವರಮಹಾನದಿಗಳನು ತಿಳಿಯುವುದೆಂತು ಜಲಮಯದಿ ॥
ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬರೆ ಹಿಮ- ।
ಕಿರಣ ಮಿಂಚಿನ ಹುಳವಲಾ ಸರಿ- ।
ಯಿರುವರೀ ಯೀರ್ವರು ಕಣಾ ದಿನಮಣಿಯ ಸಂಮುಖದಿ ॥ ೧೧ ॥

ಆದ ಕಾರಣ ಶ್ರುತಿಗಳೆನ್ನೊ- ।
ಪಾದಿ ಮೂಕತ್ವವನು ಪಡೆದುವು ।
ಭೇದ ತೋರಿಪ ದ್ವೈತತೀರಲು ವಾಣಿ ವೈಖರಿಯು ॥
ಬೋಧವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ತಬ್ಧವಿಹುದೈ ।
ಹೇ ದಯಾನಿಧಿ ನಿನ್ನಮಹಿಮೆಯ ।
ಮೇದಿನಿಯಲಾರಿಹರು ವರ್ಣಿಪ ಚತುರತನದವರು ॥ ೧೨ ॥

ವಿಸ್ತರಿಸದಲೆ ತುತಿಯ ಶಬ್ದದಿ ।
ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ ।
ಮಸ್ತಕವ ನಾ ನಿನ್ನ ಚರಣದಲಿಡುವೆ ಗುರುರಾಯ ॥
ಉತ್ತಮವಲಾ ಹಾದಿ ಯೆನಗಿದು ।
ವ್ಯರ್ಥ ನಿಷ್ಫಲ ಯತ್ನವೇತಕೆ ।
ಚಿತ್ತವಿಸು ನಾ ನಿನ್ನ ವಂದಿಪೆನಿದ್ದ ಪರಿಯಲ್ಲೆ ॥ ೧೩ ॥

ಮಾಡಿಹೆನು ಗೀತಾರ್ಥ ಕಥನವ ।
ಗಾಢ ವ್ಯಾಪಾರವನು ನೀನೆನ- ।
ಗೀಡೊ ಲಾಭವ ಧಿಕ ನೀನಾಗೆನಗೆ ಮೋದದಲಿ ॥
ನೀಡು ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಧನದ ಮುಂ- ।
ದಾಡುತಿಹ ಚೀಲವನು ಬಿಚ್ಚುತ ।
ಕೂಡಿಸೆನ್ನೀ ಮತಿಯರೂಪದ ಚೀಲದಲಿ ಧನವ ॥ ೧೪ ॥

ಗುರುವೆ ನೀನು ಮಹಾಧನಿಕನ್ನೈ ।
ಯಿರುವುದಂತಃಕರಣವುರುತರ ।
ಬರುವುದದರಿಂ ಲಾಭ ವ್ಯಾಪಾರದಲಿ ಜ್ಞಾನವದು ॥
ಗುರುವೆ ಯೆನಗೀ ಲಾಭವಾಗಲು ।
ವಿರಚಿಸುವೆ ಸುವಿಚಾರ ಚಿನ್ನಾ- ।
ಭರಣಗಳ ನಾನೀವೆ ಸಂತರ ಕರ್ಣಭೂಷಣವ ॥ ೧೫ ॥

ಗುರುವೆ ಗೀತಾರ್ಥನಿಧಿ ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರುವಂದದಲಿ ನಿನ್ನಯ ।
ಪರಮಸ್ನೇಹಾಂಜನವನಿರಿಸೈ ಯೆನ್ನ ನೇತ್ರದಲಿ ॥
ಕರುಣೆಯರುಣನ ಕಿರಣಗಳನೊಳ- ।
ಗಿರಿಸಿ ಶಬ್ದದ ಸೃಷ್ಟಿಯನು ನೀ- ।
ತರಿಸು ಯೆನ್ನಯ ಬುದ್ಧಿ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸದಯ ಗುರುರಾಯ ॥ ೧೬ ॥

ಗುರುವೆ ನೀನು ವಸಂತ ಋತುವಾ- ।
ಗಿರುವಿ ಯೆನ್ನೀ ಬುದ್ಧಿಲತೆ ಬಹು ।
ಪರಿಯಲದು ವಿಸ್ತರಿಸಿಹುದು ಬೆಳೆದಿಹುದು ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ ॥
ಸುರಸಕವಿತಾಫಲಗಳದರಲಿ ।
ಬರುವ ತೆರದಲಿ ಮಾಡು ಭರದ ।
ಲ್ಲಿರುವುದೇನೈ ಚೋದ್ಯ ಶ್ರೀಗುರುಕರಣಿಗಿದು ನಿಜದಿ ॥ ೧೭ ॥

ಗುರುವೆ ಕರುಣಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೆ ।
ಸುರಿಸು ನೀನೌದಾರ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ ।
ಬರಲು ಬೇಕದರಿಂದ ಗಂಗಾನದಿಯ ಪರಿ ಬುದ್ಧಿ ॥
ಬರಲು ಬೇಕರ್ಥಸ್ವರೂಪದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಪೂರವು ।
ಸುರಸತೆಯ ಬೀರುತ್ತ ಜಗಕಾಹ್ಲಾದ ಕೊಡುವಂತೆ ॥ ೧೮ ॥

ಗುರುವೆ ನೀ ವಿಶ್ವೈಕಧಾಮನು ।
ವರಪ್ರಸಾದದ ಚಂದ್ರಮನಲಾ ।
ಬರುತ ಗಗನದಿ ಶೋಭಿಸೈ ಪೂರ್ಣಿಮೆಯ ದಿಸದಂತೆ ॥
ಇರುವುದೆನ್ನಲಿ ಜ್ಞಾನಸಾಗರ ।
ಬರುವುದದಕುಲ್ಲಾಸಭರತಿಯು ।
ಪರಿಪರಿಯ ನವರಸಗಳೆಲ್ಲ ತರಂಗವೇಳುವುವು ॥ ೧೯ ॥

ಜ್ಞಾನದೇವನ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ- ।
ಲಾ ನಿವೃತ್ತಿಯು ನುಡಿದನುತ್ತರ ।
ನೀನು ಯಾಕೀತೆರದಿ ತುತಿಯಲಿ ದ್ವೈತ ವರ್ಧಿಸುವಿ ॥
ನಾನು ನಿನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿಹೆ ।
ನೀನು ಗೀತಾರ್ಥವನು ಹೇಳೈ ।
ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಗೀತೆ ಕೇಳ್ವರೆ ತಲ್ಲಣಿಸುತಿಹೆನು ॥ ೨೦ ॥

ವ್ಯರ್ಥ ನಿನ್ನೀ ಸ್ತುತಿಯು ಸಾಕೈ ।
ವಿಸ್ತರಿಸದಲೆ ಯುದ್ಧಕಥೆಯನು ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಹೇಳು ಗೀತಾರ್ಥವನು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಶ್ರೋತೃವೃಂದವಿದಾತುರತೆಯಿಂ ।
ಚಿತ್ರದಂತೆ ತಟಸ್ಥವಾಗಿದೆ ।
ವ್ಯರ್ಥ ಹೆಚ್ಚಿಸ ಬೇಡ ನೀನಾತುರತೆಯುವರಲ್ಲಿ ॥ ೨೧ ॥

ಹರುಷನಿರ್ಭರನಾಗಿ ಜ್ಞಾನೇ- ।
ಶ್ವರನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು ।
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಿದ್ದೆನೀವರಿಗೆ ॥
ಅರುಹು ಗ್ರಂಥವನೆಂದು ನಿನ್ನು- ।
ತ್ತರವು ಬಾಯಿಂ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ।
ಸ್ಫುರಣೆಯಾಯಿತು ಮನದಿ ಗ್ರಂಥವನಾರಭಿಪೆನೀಗ ॥ ೨೨ ॥

ಧರೆಯೊಳಮರವು ನೊದಲೆ ದುರ್ವಾಂ- ।
ಕುರವು ಮೇಣದಕೊಳಗೆಯಮೃತದ ।
ವರಸುಧಾರಸವೃಷ್ಟಿಯಾಗಲು ನೋದಹೇನದನು ॥
ದೊರೆಯಲೆನಗೀ ಗುರುಪ್ರಸಾದವು ।
ಹರಿಗದಿತ ಗೀತೆಯಲಿ ಮೂಲದೊ- ।
ಳಿರುವ ಪದವಾಕ್ಯಗಳನೆಲ್ಲವ ವಿಸ್ತರಿಪೆ ನಾನು ॥ ೨೩ ॥

ಹರಿಯ ಗೀತಾಮೃತವ ಕುಡಿಯಲು ।
ಹರಿವುದೆಲ್ಲವು ಮನದ ಸಂಶಯ ।
ಬರುವದಲ್ಲವೆ ಶ್ರವಣದಿಚ್ಛೆಯು ದ್ವಿಗುಣವಾನದಲಿ ॥
ಅರಿಕೆಯೆನ್ನೊಂದಿಹುದು ನಿನ್ನಯ ।
ಚರಣದಲಿ ಗುರುರಾಯ ನಿನ್ನಯ ।
ಕರುಣೆಯಿಂ ಬರ ಬೇಕು ಕಾವ್ಯದಿ ಸರಸಮಧುರತೆಯು ॥ ೨೪ ॥

ಹಿಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ಶ್ರೀಗೋ- ।
ವಿಂದ ಪಾರ್ಥಗೆ ಪೇಳ್ದನೀಪರಿ ।
ಬಂದೊಡಾತ್ಮನ ಯೋಗ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಬರುವುದೈ ಭವವು ॥
ಮುಂದೆ ಮಾಯೋಪಾಧಿಯಿಂದಲೆ ।
ಬಂದಪುದು ಸುಖದುಃಖಭೋಗವು ।
ಕೊಂದರಾ ಗುಣಸಂಗವನು ಮೋಕ್ಷವನು ಪಡೆಯುವನು ॥ ೨೫ ॥

ಇರುವನಾತ್ಮನು ಸಂಗರಹಿತನು ।
ಒರುವುದೆಂತೀ ಪ್ರಕೃತಿಸಂಗವು ।
ಪರಿಯಿದಾವುದು ಪ್ರಕೃತಿಯಾತ್ಮನ ಯೋಗವಾಗುವುದು ॥
ಬರುವುವೆಂತೀ ದುಃಖಸುಖಗಳು ।
ಯಿರುವುವೆಂತೈ ಯೆನಿತು ಗುಣಗಳು ।
ಒರುವುದಾತ್ಮಗೆ ಗುಣದ ಬಾಧೆಯು ಯಾವ ರೀತಿಯಲಿ ॥ ೨೬ ॥

ಗುಣರಹಿತಲಕ್ಷಣಗಳಾವುವು ।
ಯಿನಿತು ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲ ಮುಂದಕೆ ।
ವಿನುತಚರಿತನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನು ಪೇಳ್ದನರ್ಜುನಗೆ ॥
ವಿನಯದಿಂದಾ ಕಥೆಯನೆಲ್ಲವ ।
ಮನದಿ ಸಂತಸ ಬರುವ ತೆರದಲಿ ।
ಗುಣಿಗಳಾಗಿಹ ಶ್ರೋತೃಜನರಿಗೆ ವರ್ಣಿಸುವೆ ನಾನು ॥ ೨೭ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲಾನೊರೆದೆ ನಿನಗೀ- ।
ವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವ ವಿಸ್ತರದಲೇ ।
ಯಿರವು ಬಾರದು ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ॥
ನರನೆ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡು ಶ್ರವಣಕೆ ।
ಹರುಷದಲಿ ನೀ ಸಾವಧಾನದಿ ।
ತಿರಿಗಿ ಕೇಳೈ ಪೇಳ್ವೆನೆಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೨೮ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಪರಂ ಭೂಯಃ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಜ್ಞಾನಾನಾಂ ಜ್ಞಾನಮುತ್ತಮಮ್ ।
ಯಜ್ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಮುನಯಃ ಸರ್ವೇ ಪರಾಂ ಸಿದ್ಧಿಮಿತೋಗತಃ ॥ ೧ ॥

ನರನೆ ನಾ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪೇಳುವೆ ।
ಪರವೆನುವ ಜ್ಞಾನದ ಮಹಿಮೆಯನು ।
ಪರವೆನುತಲೇತಕ್ಕೆ ಕರೆವರು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವನು ॥
ಇರುವುದೈ ಸಂಸಾರಸ್ವರ್ಗವು ।
ಪರಮನೋಹರ ತೋರುವುದಲಾ ।
ಕರೆವರಾಕಾರಣದಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಪರವೆನುತ ॥ ೨೯ ॥

ಇರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನದರಿಂ ।
ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮವೆನ್ನ ಮತವಿದು ।
ಮೆರೆವುದಿದುವಗ್ನಿಸ್ವರೂಪವು ಜಾಜ್ವಲಿಸುತಿಹುದು ॥
ಇರುವುದನ್ಯ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವು ।
ಒರಿದೆ ತೃಣದಂದದಲಿ ನೋಡಲು ।
ಸರಿಯ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಕಾವುದ ಕಾಣೆನೀಜಗದಿ ॥ ೩೦ ॥

ಯಾವುದೈ ಸಂಸಾರಸ್ವರ್ಗಸು- ।
ಖಾವಲೋಕನತತ್ಪರವು ಮ- ।
ತ್ತಾವಗಂ ಮುಂದರಿಯದಲೆ ಹಿಂತಿರಿಗಿ ನೋಡುವುದು ॥
ಯಾವುದಾ ಯಜ್ಞಾದಿ ಕರ್ಮವ ।
ಭಾವಿಸುವುದುತ್ತಮವೆನುತ್ತಲಿ ।
ರಾವನರಿಯದು ದ್ವೈತ ಹೊರತೀ ಜಗದಿ ನೋಡಿದರೆ ॥೩೧॥

ಜ್ಞಾನವೀತೆರದೆಲ್ಲ ಜಗದಲಿ ।
ಹೀನವಿಹುದೈ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಕೆ ।
ಜ್ಞಾನವನ್ಯವು ಸ್ವಪ್ನದೋಲ್ ರಂಜಿಪುದು ಕಣ್ಣಿಂಗೆ ॥
ಬಾನುವಿನಲಾ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರ- ।
ಮಾಣ ವಾಯುವು ಹುಟ್ಟಿದರು ತ- ।
ಲ್ಲೀನವಾಗುತ ಲಯವ ಹೊಂದುವುದಲ್ಲಿಯೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೨ ॥

ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದರೆ ।
ನರನೆ ಚಂದ್ರಾದ್ಯುಡುಗಣಂಗಳು ।
ವಿರಸ ನಿಸ್ತೇಜಗಳು ರಂಜಿಪುವಲ್ಲವೇ ನೋಡೆ ॥
ಧರೆಯು ಜಲಮಯವಾಗೆ ಪ್ರಳಯದಿ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ನದಿನದಂಗಳು ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಮುಂದಿತರ ಜ್ಞಾನ ॥ ೩೩ ॥

ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಾ ಕಾರಣದೊಳ- ।
ತ್ಯುತ್ತಮವಲಾ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು ।
ಮುಕ್ತಿಯನು ಮಾಳ್ಪದು ಸುಲಭದಲಿ ಕರತಲಾಮಲಕ ॥
ಪ್ರಾಪ್ತ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಾಗಲು ।
ಮುಕ್ತವಾಗಲು ಸ್ವಾನುಭವವದು- ।
ವೆತ್ತಲಾಗದು ಮಸ್ತಕವ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಸಂಸಾರ ॥ ೩೪ ॥

ವಿಷಯಗಳ ಕಪೆಗೋಡುತಿಹ ಮಾ- ।
ನಸವ ಹಿಂದಟ್ಟುವುದು ಮೇಣದ- ।
ಕುಸುರಗಟ್ಟುತ ಕೊಡುವುದೈ ಶಾಶ್ವತದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ॥
ವಸುಮತಿಯಲೀ ತೆರದ ಪುರುಷರು ।
ವಿಷಮತನವನು ಬಿಟ್ಟು ಯೆನ್ನಯ ।
ಅಸಮಯೋಗ್ಯತೆ ತಾಳ್ವರೈ ನರದೇಹ ಧರಿಸಿದರು ॥ ೩೫ ॥

ಇದಂ ಜ್ಞಾನಮುಪಾಶ್ರಿತ್ಯ ಮಮ ಸಾಧರ್ಮ್ಯಮಾಗತಾಃ ।
ಸರ್ಗೇಽಪಿ ನೋಪಜಾಯಂತೇ ಪ್ರಲಯೇ ನ ವ್ಯಥಂತಿ ಚ ॥ ೨ ॥

ಎನ್ನ ನಿತ್ಯತೆಯಿಂದ ನಿತ್ಯರು ।
ಯೆನ್ನ ಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದ ಪೂರ್ಣರು ।
ಯೆನ್ನ ತೆರದಲನಂತಪರಮಾನಂದರೂಪರಲಾ ॥
ಎನ್ನ ತೆರದಲಿ ಸತ್ಯಸಿದ್ಧರು ।
ಭಿನ್ನಭಾವವೆ ಯಿಲ್ಲಪೆಮ್ಮೊಳು ।
ಸನ್ನುತಾತ್ಮರು ನೋಡಲೀಪರಿ ಜ್ಞಾನಸಂಯುತರು ॥ ೩೬ ॥

ನಾಶವಾಗಲು ಘಟವು ಘಟದಾ- ।
ಕಾಶ ಮೂಲಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರ- ।
ವೇಶವಾಗುವುದಲ್ಲವೇನೀ ನೋಡು ತತ್ತ್ವವನು ॥
ಭಾಸಿಸುತ್ತಿಹ ಬತ್ತಿಯೊಂದಿರ- ।
ಲೇಸು ಬತ್ತಿಯ ಹಚ್ಚಲೇನವು ।
ಮಾಸಿಯೊಂದಾಗುವುವು ಕೂಡಿಸಲೊಂದೆ ಠಾವಿನಲಿ ॥ ೩೭ ॥

ನಾನು ನೀನೆಂದಿರುವ ದ್ವೈತವು ।
ಹಾನಿಯಾಗಲು ಭೇದ ಪೊಳೆವುದೆ ।
ನಾನು ನೀನೀ ಜಗವಿದೆಲ್ಲ ದ್ವೈತವಾಗುವುದು ॥
ಮಾನವಂಗೀ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಂದರೆ ।
ಕಾಣರವರೀ ಜನ್ಮ ಗರ್ವದಿ ।
ಹಾನಿ ಕೇಳಿಂತವರಿಗಿರುವುದು ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲಿ ॥ ೩೮ ॥

ದೊರೆಯಲಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ನರನಿಗೆ ।
ಬರುವುದೈ ಮದ್ರೂಪವವನಿಗೆ ।
ಮರಣಜನ್ಮಾತೀತನಾಗುವನಾತನೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಹರಿಯು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗರುಹಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಪ್ರೌಢಿಯ ।
ಮೆರೆಸಿದನು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ಶರಣೆ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥ ೩೯ ॥

ನರನಿಗೀ ಜ್ಞಾನದಲಿ ಪ್ರೇಮವು ।
ಒರುವ ತೆರದಲಿ ಕೃಷ್ಣನರುಹಲು ।
ನರನ ದೇಹದಿ ಕಿವಿಗಳೆದ್ದುವು ರೋಮರೋಮದಲಿ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ನರನ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಮಾನಿಸುತಲೀ ತೆರದಿ ಭಕ್ತ- ।
ಪ್ರಾಣಸಖನಾ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಪೇಳ್ದನಾನರಗೆ ॥ ೪೯ ॥

ನರ ಶಿಖಾನಖನಾವಧಾನನು ।
ಹರಿಯು ನೋಡಿದನೀ ತೆರನ ಬಹು- ।
ಹರುಷದಿಂದರುಹಿದನು ಮುಂದಿನ ಗೀತೆಯನು ನರಗೆ ॥೫೦॥
ನರನೆ ಮಮ ವಕ್ತೃತ್ವಕನ್ಯೆಗೆ ।
ವರನು ಸುಂದರ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು ।
ಮೆರೆಯುತಿವರ ಸ್ವಯಂವರವು ಬಹು ಥಾಟಮಾಟದಲಿ ॥

ತಾನು ವಿಸ್ತರಿಸಿರುವ ತತ್ತ್ವ- ।
ಜ್ಞಾನವಿಸ್ತಾರಕ್ಕೆ ನಾಗದು ।
ಒಂನು ಮೇಣದ ಧಾರಣವ ಮಾಡುವನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ನಾ ಪೇಳ್ವುದನು ಕೇಳ್ವರೆ ।
ಪರನು ಶ್ರೋತೃಶಿರೋಮಣಿಯಲಾ ।
ಅರುಹುವೆನು ನಾ ವಿಸ್ತರದಲೀ ಜ್ಞಾನಮಹಿಮೆಯನು ॥ ೫೧ ॥

ಇರುವೆ ವಿಶ್ವದೊಳೊರ್ವ ನಾನೇ ।
ಯಿರುವನಾ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮ ಬೇದನು ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾ ದೇಹವೆಂಬುವ ಒಲೆಯನೊಟ್ಟುವನು ॥

ಮೆರೆವ ಮಾಂದೋಪಾಧಿಯಿಂದಲೆ ।
ಬರುವುವೈ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಜನ್ಮವು ।
ಪರಿಭಾವಿದನೆಲ್ಲವನು ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ॥
ನರನೆ ಯೆನ್ನಯ ಸಂಗಯೋಜದಿ ।
ಒರುವುದಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬೆಳೆ ।
ಕರೆವರದರಿಂ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನುತಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೫೩ ॥

ಮಮ ಯೋನಿರ್ಮಹದ್ಬ್ರಹ್ಮ ತಸ್ಮಿನ್ ಗರ್ಭಂ ದಧಾಮ್ಯಹಮ್ ।
ಸಂಭವಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ತತೋ ಭವತಿ ಭಾರತ ॥ ೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಮಹಂಪಿ ನೋಡಲಿ- ।
ಕಿರುವುದು ಮಹತ್ತತ್ತ್ವ ಮೂಲವು ।
ಯಿರುವುದಾಕಾರಣದಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಸ್ಥಳವು ನಿಜದಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ವಿಸ್ತಾರ ನಾಕಿದು ।
ಪರಿಕಿಸಲಿಕಜ್ಞಾನವಿದುವೇ ।
ಮರೆವನೈ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವನಜ್ಞತನದಿಂದ ॥ ೫೪ ॥

ಇರುವುದಿದು ಜಗಕಿಂತ ಬಹುಪರಿ ।
ಕಿರಿದೆನಿಸಿ ಭಾಸಿಸುವುದದರಿಂ ।
ಧರೆಯಲಿ ಮಹದ್ಬ್ರಹ್ಮವೆಂತಿದ ಕರೆವರೈ ಪಾರ್ಥ ॥ ೫೫ ॥
ನರನೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸುವೆನು ಸ್ಪಷ್ಟದಲಿ ನೋಡೈ ।
ಕರದಿ ದೀಪವ ಹಿಡಿದು ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿದರೆ ॥

ಧರೆಯಲೀಕೆಯ ಯೋಗದಿಂದಲೆ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಸುವಿಕಾರಗುಣಗಳು ।
ಯಿರುವುದೀ ಬ್ರಹ್ಮಕೆ ಮಹತ್ತೆಂಬೋಪದವಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಒರುವುದೇನದು ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ ।
ಪರಿಯೊಳಾ ಕೇವಲಾತ್ಮರೂಪವು ।
ಒರುವುದೇನದು ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ ಹುಡುಕಲೀ ತೆರದಿ ॥ ೫೬ ॥

ಕರೆವರಿದನವ್ಯಕ್ತವೆನುತಲಿ ।
ಭರದೊಳೈ ಯವ್ಯಕ್ತಮತದವ- ।
ರಿರದೆ ಸಾಂಖ್ಯರು ಪ್ರಕೃತಿ ಯೆನುತಲಿ ಕರೆವರೀಕೆಯನು ॥ ೫೭ ॥
ಹಾಲ ಕಡೆಯುತ ಕೂತರದರ- ।
ಲ್ಲೇಳುವುದೆ ಕೆನೆ ಕಡೆಯದಿರಲಾ ।
ಹಾಲಿನಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ಕೆನೆಯದು ನೋಡಿದಿಯೊ ಪಾರ್ಥ ॥

ನರನೆ ಪ್ರಜ್ಞಶಿಖಾಮಣಿಯೆ ಕೇಳ್ ।
ಕರೆವರೀಕೆಯ ಮಾಯೆ ಯೆನುತಲಿ ।
ಮೆರೆವ ವೇದಾಂತಿಗಳ ಮತವಿದು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಕೇಳು ಸ್ವಪ್ನಸಮಾಧಿಜಾಗೃತಿ- ।
ತಾಳದಿರೆ ಘನನಿದ್ರೆ ಬರುವುದು ।
ಗಾಳಿ ಯಿಲ್ಲದ ವೇಳೆ ಗಗನವೆ ರಂಜಿಸುತಲಿಹುದು ॥ ೫೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದವಸ್ಥೆಯು ।
ಭರದಿ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆ ಗಾಢವು ।
ಯಿರುವುದಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪವು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಮರದ ಬುಡವನು ನೋಡಿ ಖಂಬವೊ ।
ಪುರುಷನೋ ನಿಜ ತಿಳಿಯದಲೆ ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರುವುದು ವಸ್ತುವೆಂದಾಭಾಸವಾಗುವುದು ॥ ೪೯ ॥

ತಿಳಿಯದಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ನಿರ್ಮಲ ।
ತಿಳಿಯಲಾಗದು ಬೇರೆ ಯೇನದು ।
ತಿಳಿಯೆ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಂತೆ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿಹುದು ॥
ಬೆಳಗಲಾಗದು ಹಗಲು ಮೇಣ್ ಕ- ।
ತ್ತಲೆಯು ರಾಜಿಪುದಲ್ಲಿ ಮೇಣೀ- ।
ಯಿಳೆಯೊಳೀತೆರ ರಂಜಿಸುವುದಜ್ಞಾನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ॥ ೫೦ ॥

ತಿಳಿಯದಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ನಿರ್ಮಲ । .
ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮೇಣಿಲ್ಲ ಜಗದದು- ।
ವಿಳೆಯೊಳಿದಕಜ್ಞಾನವೆನುವರು ಕೋವಿದರು ನರನೆ ॥
ತಿಳಿಯಲೀ ಯಜ್ಞಾನ ಸುತ್ತಿಹ ।
ಹೊಳೆವ ಚೈತನ್ಯವನೆ ನಿಜದಲಿ ।
ತಿಳಯಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನೆನುತಲಿ ಮನದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೧ ॥

ಅರಿಯದಲೆ ಶುದ್ಧಸ್ವರೂಪವ ।
ಬರುವುದಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವೃದ್ಧಿಯು ।
ಯಿರುವುದದು ಜೀವಾತ್ಮಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನ ಸ್ವರೂಪವಲಾ ॥
ನರನೆ ನೀ ಚೈತನ್ಯಮಾಯೆಯು ।
ಪರಮ ಸಂಯೋಗವನು ಮನದೊಳ- ।
ಗರಿತುಕೊಳ್ಳೈ ಮೂಲಮಾಯೆಯು ನೋಟ ಬಹುಮಾಟ ॥ ೫೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ಮಾಯೆ ಮಾಟದ ।
ಮರೆತು ಮೂಲಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವ ।
ಧರಿಸುವುದು ಚೈತನ್ಯ ಬಹುಪರಿ ರೂಪಗಳ ಪಾರ್ಥ ॥
ಮರುಳನಾ ಪರದೇಶಿ ಭ್ರಮದಲಿ ।
ತಿರುಗುತಿರೆ ದಾರಿಯಲಿ ಬರುತಿಹ ।
ಪುರುಷನರಸನೆನುತ್ತಲೊದರುವನೇನ ತಿಳಿಯದಲೆ ॥ ೫೩ ।

ನರನು ಮೂರ್ಛೆಯ ತಾಳ್ದನಂತರ ।
ತಿರಿಗಿ ಶುದ್ಧಿಯ ಪಡೆದ ಕೂಡಲೆ ।
ಬರಳುವನು ತಾಂ ಸ್ವರ್ಗ ನೋಡಿದೆನಿಂದ್ರಪದ ಪಡೆದೆ ॥
ನರನು ಕೇಳೀತೆರದಿ ಸ್ವಾತ್ಮನ ।
ಮರೆತು ಸುತ್ತಲು ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಕಲು ।
ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಗಳು ತೋರ್ಪುವು ಸೃಷ್ಟಿ ಯೆಂಬುದದು ॥೫೪॥

ಸೃಷ್ಟಿ ಯಿದು ಕಾಣುವುದು ಸರ್ವವು ।
ಹುಟ್ಟಿರುವುದೆನ್ನಿಂದ ನೋಡೈ ।
ಭ್ರಷ್ಟಮತಿ ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ನೋಳ್ಪನು ಬಹಳರೂಪಗಳ ॥
ಬಿಟ್ಟು ಜಾಗರಸ್ವಪ್ನದಲಿ ತಾಂ ।
ದೃಷ್ಟಿಸುವನು ವಿಶೇಷರೂಪವ- ।
ನೆಷ್ಟು ಪರಿಯಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲೀ ಮಾಯೆಯಾಟವನು ॥ ೫೫ ॥

ಮರೆಯೆ ನರನಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವ ।
ಬರುವುದೈ ಗೋಚರಕೆ ನಿಜ ಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ರೂಪವು ನೋಡು ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ತಿರಿಗಿ ಭ್ರಾಂತಿಯು ಶುದ್ಧರೂಪಕೆ ।
ಬರುವುದೆಂಬ ಪ್ರಕಾರವೆಲ್ಲವ- ।
ನರುಹುವೆನು ನಾ ಮುಂದೆ ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೫೬ ॥

ಮೂಲರೂಪದ ಮೇಲೆ ಮಾಯೆಯು ।
ತಾಳುವಳು ಮೇಣೀ ಸ್ವರೂಪವ ।
ಬೀಳಲಾಗದು ಮರೆವು ನಿನಗಾಂ ನಾರಿ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಕೇಳು ಮಾಯೆಯು ನನ್ನವಳೆ ಗುಣ- ।
ಶೀಲೆ ತರುಣಳು ಮೇಣಲೌಕಿಕೆ ।
ಹೇಳುವೆನು ನಿಜವಾದಿಯಂತವಿಹೀನಳಿರುವಳಲಾ ॥ ೫೭ ॥

ಪರಿಕಿಸುತ ನೋಡಿದರೆ ರೂಪವ- ।
ನರಿತವರು ಪೇಳುವರು ಮಾಯೆಗೆ ।
ಬರುವುದೆಲ್ಲಿಂ ರೂಪ ರೂಪಾತೀತಳೆವಳೆಂದು ॥
ಇರುವುದಾಕೃತಿ ಬಹಳವ್ಯಾಪಕ- ।
ವಿರುವಳಜ್ಞಾನದ ಸಮೀಪದೊ- ।
ಳಿರಿಸುವಳು ಜ್ಞಾನಿಗಳ ದೂರದಿ ಲೀಲೆ ಚಿತ್ರವಲಾ ॥ ೫೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಮಾಯೆ ಯೆನ್ನಯ ।
ನಿರುತವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪಸಂಗದಿ ।
ಧರಿಸುವಳು ಗರ್ಭವನು ಚೋದ್ಯವಿದಲ್ಲವೇ ನೋಡು ॥
ತಿರಿಗಿ ಕೇಳಾ ಮೂಲ ಮಾಯೋ- ।
ದರದಿ ಪ್ರಾಕೃತವೆಂಟು ರೂಪಗ- ।
ಳಿರದೆ ತೋರ್ಪುವು ಗರ್ಭವೀಪರಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುವುದು ॥ ೫೯ ॥

ಧರೆಯಲಾತ್ಮಪ್ರಕೃತಿಂಯೋಗದಿ ।
ಧರಿಸುವುದು ಜನ್ಮವನು ಬುದ್ಧಿಯು ।
ಬರುವುದದರಿಂ ಮನವು ಮನಕಾಗುವುದು ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷತೆ ॥
ಬರುವುದಾ ಪುರುಷತೆಯ ಜಠರದಲಿ ।
ಮೆರೆವಹಂಕಾರವು ಕಣಾ ಮ- ।
ತ್ತಿರುವುದದರಲಿ ಜನ್ಮ ಕೇಳ್ಪೈ ಪಂಚಭೂತಗಳ ॥ ೬೦ ॥

ವಿಷಯಗಳು ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ವಸುಮತಿಯೊಳುತ್ಪತ್ತ್ಯನಂತರ- ।
ವೃಸುರ ಬೇಕೀ ಪಂಚಭೂತಗಳೊಡನೆ ಬರುವುವಲಾ ॥
ವಿಷಯವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯದ ಕ್ಷೋಭವಿ ।
ಬಸುರೊಳಗೆ ತ್ರಿಗುಣಗಳು ಬರುವುವು ।
ಹೆಸರವಕೆ ರಜ ಸತ್ತ್ವ ತಮವೆಂದೆಸುವುವು ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೬೧ ॥

ಗುಣದ ವಾಸನೆ ಹುಟ್ಟಿದಂದದಿ ।
ಜನುಮ ತಾಳ್ದರು ಜೀವವೆಲ್ಲವು ।
ಮನದಿ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡು ಬೀಜವು ಜಲದ ಯೋಗದಲಿ ॥
ಗಣನವಿಲ್ಲದ ಮರನ ಪುಟ್ಟಿಸು- ।
ತನುಕರಣವನು ತಾಳ್ದುದಿಲ್ಲವೆ ।
ನೆನೆಯುತೆನ್ನಯ ಸಂಗದಿಂದಲಿ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯದು ॥ ೬೨ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಜಗದಂಕುರಂಗಳ ।
ಧರಿಸುವುದು ಜನ್ಮಗಳ ನೋಡ್ಪೈ ।
ಧರಿಸುವುದು ನಾನಾನೇಕ ರೂಪಂಗಳನು ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ॥
ಧರಿಸುವುದು ರೂಪವ ಚತುರ್ವಿಧ ।
ಸರಸ ನೀ ಪರಿಕಿಸಲು ನೋಡುವಿ ।
ಬರುವುವಂಡಜ ಸ್ವೇದಜೋದ್ಭಿದ ಮೇಣ್ ಜರಾಯುಜವು ॥ ೬೩ ॥

ಇರುವುದೈ ಅಂಡಜವು ಪ್ರಥಮವು ।
ಬರದುದಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದರೊಳು ।
ಮೆರೆಯೆ ವಾಯ್ವಾಕಾಶವಸದಾಧಿಕ್ಯ ಗರ್ಭದಲಿ ॥
ಇರುವುದೊಂದವಯವವು ಮೇಣದ- ।
ಕಿರುವುದಿಲ್ಲ ಸ್ವತಂತ್ರಭಾವವು ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿದ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಗುಣವಿಭಾಗವನು ॥ ೬೪ ॥

ಇರಲು ರಜತಮವಧಿಕವದರ- ।
ಲ್ಲಿರಲು ಜಲತೇಜಂಗಳಧಿಕತೆ ।
ಮೆರೆವುವೈ ಸ್ವೇದಜಗಳೀ ಜಗದಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರಲು ಪೃಥ್ವೀಜಲವಧಿಕವೀ- ।
ತೆರದಿ ಕೇವಲಗುಣತಮೋಽನ್ವಿತ- ।
ವಿರಲು ಧಾತ್ರಿಯಲುದ್ಭಿದಗಳಾಗುವುವು ನೋಡಿದರೆ ॥ ೬೫ ॥

ಪಂಚಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಾ ಪರಿ ।
ಪಂಚ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ ಸಹಿತಲಾ ।
ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮಕ ಜರಾಯುಜ ಬುದ್ಧಿಮನಸಂಯುತವು ॥
ವಂಚಿಸದೆ ನಾ ನಿನಗೆ ಪೇಳ್ದೆ ವಿ- ।
ರಿಂಚಿನಿರ್ಮಿತ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲವ ।
ಸಂಚಕದಿ ನೀನೆನಗೆ ನಿರುಪಮ ಮಿತ್ರ ದೊರಕಿದೆಯೆ ॥ ೬೬ ॥

ನೀರಪೂರ್ಣನೆ ಯಂಡಜಾದಿಕ ।
ನಾರುಣಿಯಲಿವು ನಾಲ್ಕು ವಿಧಗಳು ।
ಆ ಮಕರಕುಲನೆರಡುಪಾದಗಳೆರಡು ಯೂ ತೆರದಿ ॥
ತೋರುವೆಂಬೀತರದ ಪ್ರಕೃತಿಯು ।
ಯಾರಿಗೀತೆರ ತಿರವಿರುವುದೋ ।
ಯಾರಿಗಪುದು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಜಠರ ನಿವೃತ್ತಿ ಬೆನ್ನಿಹುದೊ ॥ ೬೭ ॥

ಯಾರ ನಾಭಿಯು ಮೇಲೆ ಸುರಜನ- ।
ವಾರವೆಂಬು ವಿರಾಜಿಸುವುವೈ ।
ಯಾರ ಕಂಠವು ಸ್ವರ್ಗಮಧ್ಯವು ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವಿದು ॥
ಯಾರ ದೇಹನಿತಂಬ ಭಾಗವು ।
ತೋರುವಾ ಪಾತಾಳ ಲೋಕ ಶ- ।
ರೀರವೀ ಪರಿ ಯಿರುವ ಬಾಲನ ಹಡದಳಾ ಮಾಯೆ ॥ ೬೮ ॥

ಮೂರುಲೋಕದೊಳದುವೆ ಬಹುವಿ- ।
ಸ್ತಾರವಾಗುವುದೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ತೋರುವೀ ಯೆಂಭತ್ತುನಾಲುಕುಲಕ್ಷ ಯೋನಿಗಳು ॥
ತೋರುವೀ ಬಾಲಕನ ಬೆರಳಿನ ।
ನೇರಗಳು ಸಂಧಿಗಳು ಪ್ರತಿದಿನ ।
ಸೇರುವುವು ವೃದ್ಧಿಯನು ಬಾಲನರೋಗಿಯಾಗಿಹನು ॥ ೬೯ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ದೇಹಾವಯವಗಳ ।
ಪರಿಪರಿಯ ನಾಮಗಳನಿಡುತಾ- ।
ಭರಣಗಳನೇರಿಸುವಳೈ ತಾಯ್ಮಾಯೆ ಬಾಲಕಗೆ ॥
ಮರಳೆ ಮೋಹವಿದೆಂಬ ಸ್ತನದೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಹಾಲನು ಕುಡಿಸಿ ಸಾಕುವ- ।
ಳರರೆ ಮಾಯಾಲೀಲೆ ವರ್ಣಿಪರಾರು ತ್ರಿಭುವನದಿ ॥ ೭೦ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಬಾಲಕ- ।
ಗಿರುವ ಬೆರಳುಗಳೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ದೇಹಂಗಳುಂಗುರಗಳು ವಿರಾಜಿಪುವು ॥
ಇರುವುದೊಂದೇ ಕೂಸು ಮಾಯೆಗೆ ।
ಮೆರೆವುದದು ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪವು ।
ಯಿರುವುದಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪದ ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾಯೆಯದು ॥ ೭೧ ॥

ಮೆರೆಸುವಳು ತಾಯ್ಮಾಯೆ ಕೂಸನು ।
ಸರಸ ಪ್ರೇಮದಿ ವರ್ಧಿಸುವಳೈ ।
ಯರಿತಿಹಳು ತಾಂ ಧನ್ಯಳೆಂದೇ ಕೂಸು ಹುಟ್ಟಿಹುದು ॥
ಸರಸಿಜಾಸನಜನ್ಮಕಾಲವು ।
ಮೆರೆವ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಕೂಸಿಗೆ ।
ಹರಿಯೆ ಸ್ಥಿತಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕಾಲವು ಕೂಸಿಗೇನೆಂಬೆ ॥ ೭೨ ॥

ಹರನೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಲಯವೀ- ।
ತೆರದಿ ಬಾಲನ ಕಾಲ ಮೂರಿವು ।
ಮೆರೆವುದಾ ಹಾಸಿಗೆಯು ಕೂಸಿಗೆ ಪ್ರಳಯಕಾಲವದು ॥
ಪರಿಪರಿಯಲಾಟಗಳನಾಡುತ ।
ಭರದಿ ನಿದ್ರಿಪನಲ್ಲಿ ಬಾಲನು ।
ಮರಳಿ ಕಲ್ಪೋದಯದಿ ಬಾಲಕಗೆಚ್ಚರಾಗುವುದು ॥ ೭೩ ॥

ನರನೆ ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನವವನ್ನನು- ।
ಸರಿಸಿ ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಪದಗತಿ- ।
ಯಿರಿಸುವನು ಬಾಲಕನು ಮೇಣಾ ಕಾಲಗತಿಯಿಂದ ॥
ದೊರೆವನೈ ಸಂಕಲ್ಪಮಿತ್ರನು ।
ಮೆರೆವುದೈ ಶೋಭೆಯುಲಹಂಕೃತಿ ।
ಮರಣ ತಟ್ಟುವುದಿವಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿಷದಿಂದ ॥ ೭೪ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ವಿಸ್ತಾರ ಸಾಕಿದು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ತತ್ತ್ವವೇಳ್ದಿಸು ।
ಒರಿದೆ ಕಾಲವ್ಯಯದೊಳರ್ಥವ ಕಾಣೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ಮಾಯೆಯಿಂದೀ- ।
ಪರಿಯ ತೋರುವ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವು ।
ಧರಿಸಿಹುದು ಜನ್ಮವನು ಯೆನ್ನಧಿಕಾರಯೋಗದಲಿ ॥ ೭೫ ॥

ಸರ್ವಯೋನಿಷು ಕೌಂತೇಯ ಮೂರ್ತಯಃ ಸಂಭವಂತಿ ಯಾಃ ।
ತಾಸಾಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಮಹದ್ಯೋನಿರಹಂ ಬೀಜಪ್ರದಃ ಪಿತಾ ॥ ೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಕಾರಣದೊಳಾ- ।
ನಿರುವೆ ತಂದೆಯು ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲ- ।
ಕ್ಕಿರುವಳಾ ತಾಯ್ಮಾಯೆ ವಿಶ್ವವು ಕೂಸಿಹುದು ನಮ್ಮ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ದೇಹಗಳು ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬಂದರು ಸರ್ವಕಿನ್ನವ- ।
ರಿರುವರರ್ಭಕರೆಂದು ತಿಳಿಯೈ ಬೇಡ ಸಂಶಯವು ॥ ೭೬ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಹ ಭೂತನಿಕರವು ।
ಹಟ್ಟಿದುದಲಾ ಬುದ್ಧಿಮನದಿಂ ।
ಸೃಷ್ಟಿ ಯಿಹುದೈ ನೋಡು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯದ ಮೂಲಕದಿ ॥
ದೃಷ್ಟಿಸಿದರೀ ದೇಹದೊಳಗೆ- ।
ಷ್ಟೆಷ್ಟು ಭಿನ್ನಾಂಗಗಳು ತೋರ್ಪುವು ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ತೋರ್ಪುವು ಭಿನ್ನದೇಹಗಳು ॥ ೭೭ ॥

ತೋರಲೇನವು ಭಿನ್ನಭಿನ್ನಾ- ।
ಕಾರಗಳು ನೋಡಿದರೆ ವಿಶ್ವಾ- ।
ಕಾರವೊಂದೇ ದೇಹವಿರುವುದು ತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಿಹ ಮರವನೊಂದು ವಿ- ।
ಚಾರಿಸುತ ನೀ ನೋಡು ಭಿನ್ನಾ- ।
ಕಾರವಿರುವುವನೇಕವದರಲಿ ಶಾಖೆಗಳು ತಿಳಿಯೆ ॥ ೭೮ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಮಾನದಲಿ ಯಾಕೃತಿ- ।
ಯಿರುವುದಾದರು ಭೇದವೇನದು ।
ಮರವು ಬಂದಿಹುದಲ್ಲವೇ ನೋಡೊಂದೆ ಬೀಜದಲಿ ॥
ಪರಿಯಲೀ ಸಂಬಂಧ ನೋಡಲು ।
ಯಿರುವುದೆನ್ನೀ ವಿಶ್ವವೆನ್ನಲಿ ।
ಬರುವುದಾಪರಿ ಘಟಕೆ ಭಿನ್ನಾಕೃತಿಯು ಮಣ್ಣಿಂದ ॥ ೭೯ ॥

ಹತ್ತಿಯಿಂ ನೇಯುತ್ತ ಪರಿಪರಿ- ।
ವಸ್ತುಗಳನು ತಯಾರಿಸುವರೈ ।
ವಸ್ತ್ರ ಪರಿಪರಿ ಯಿರಲು ಭೇದವೆ ಸೂತ್ರದಲಿ ನೋಡೈ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದೆ ತೆರೆಯು- ।
ತ್ಪತ್ತಿಯಹುದಗಣಿತವು ನೋಡಲು ।
ಪ್ರಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರಸಂತತಿ ಯಿರುವುದೇ ಹೇಳು ॥ ೮೦ ॥

ಇರುವುದೀಪರಿ ಯೆನ್ನ ಸಚರಾ- ।
ಚರದ ಸಂಬಂಧವು ಕಣಾ ಸಾ- ।
ನಿರುವೆನೊಂದೇ ರೂಪನಲ್ಲವೆ ಜಗವು ನಾಸಂತು ॥
ಉರಿವ ಬೆಂಕಿಜ್ವಾಲೆ ವೈಶ್ವಾ- ।
ನರನ ರೂಪಗಳಲ್ಲವೇ ಬೇ- ।
ರಿರುವುದೇ ಬೆಂಕಿಯನು ಬಿಟ್ಟಾ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಜಗದಿ ॥ ೩೧ ॥

ನಾನಿಹೆನು ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪನು ।
ಕಾಣುವುದು ನೀನೆಂತು ಶಕ್ಯವೆ ।
ಪೂರ್ಣವಿದ ನೀ ನಂಬು ಸಿದ್ಧಾಂತವಿದು ನಿಜನಿಜವು ॥
ಕಾಣಲೀ ಪುಷ್ಕಳ ಶರೀರವು ।
ನಾನೆ ತುಂಬಿಹೆನೊಂದೆ ಗುಣದಿಂ ।
ದೀನಿಧಾಸವ ತಿಳಿಯಲಾ ಕೌಂತೇಯ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೩೨ ॥

ಹುಟ್ಟಲೀಪರಿ ಜಗವಿದೆನ್ನಿಂ- ।
ತಟ್ಟುವುದು ಲಯವೆನಗೆಸುತ ನೀ ।
ದುಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳದಿರು ಶಕ್ಯವೆಂತಿಹುದು ॥
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಜಗವಾರ ತೇಜವ ।
ತೊಟ್ಟು ರಂಜಿಸುತಿಹುದು ನೋಡಲು ।
ಕೊಟ್ಟನಾದರೆ ತೇಜ ಜಗಕಾಂ ಲಯವ ಹೊಂದುವೆನೆ ॥೩೩॥

ನರನೆ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯೊಳಗಿಹ ।
ನರಗೆ ಸತ್ತಿಹೆನೆಂದು ಕನಸಾ- ।
ಗಿರಲು ನಿಜವೇ ಸತ್ತನವನಾಭಾಸಮಾತ್ರವಲಾ ॥
ಒರಲು ಕಾಮಿಣಿರೋಗ ನರನಿಗೆ ।
ಒರುವುದರಿಸಿಣ ನೇತ್ರದಲಿ ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಒರುತಿಹ ವಸ್ತುವೆಲ್ಲವು ಹಳದಿ ತೋರುವುದು ॥ ೩೪ ॥

ಪೊಡವಿಯಲಿ ಮಾಣಿಕದ ತೇಜದೊ- ।
ಳಡಗುವುದೆ ಮಾಣಿಕವು ಚಿನ್ನದಿ- ।
ನೊಡನೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಚಿನ್ನವಡಗುವುದೆ ॥
ಒಡನೆ ತಾವರೆಯೆಲೆಳಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಮೊಡೆವುದೇ ಕಮಲತ್ವವದರಿಂ- ।
ದಡಗುವುದೆ ಜೀವವು ಕಣಾ ಅವಯವವ ಧರಿಸಿದರೆ ॥೩೫॥

ತರಣಿಯನು ಮೋಡಗಳು ಮುಚ್ಚಲು ।
ತರಣಿಯಾಗುವನಡ್ಡನಾದರು ।
ತರಣಿಕಿರಣಸಹಾಯದಿಂದಲೆ ತೋರ್ಪುದೀಪರಿಯು ॥
ನರನು ತನ್ನಯ ಛಾಯೆ ನೋಡುತ- ।
ಲಿರದೆ ಬೆದರಿದರೇನು ಛಾಯೆಯೆ ।
ಯಿರುವುದೇ ಬೇರಾಗಿ ಛಾಯೆಯುಲೇನಿಹುದು ಭ್ರಾಂತಿ ॥ ೩೬ ॥

ಧರಿಸಲವಯವಗಳನು ಜೀವನು ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ದೇಹವೊಂದೇ ।
ಧರಿಸಿರುವ ರೂಪವು ಕಣಾ ಮೇಗೊಂದು ನೋಡಿದರೆ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಜೋಳವನು ಬಿತ್ತಲು ।
ಒರುವುವದರಿಂ ಗಿಡವು ತೆನೆಗಳು ।
ಮರಣ ಬಂತಾ ಬೀಜಕೆಂದರೆ ತತ್ತ್ವ ಸರಿ ಯಿಹುದೆ ॥೩೭॥

ಪರಿಸರಿಯ ಪುಷ್ಕಳ ಶರೀರದ ।
ಪರಿಯು ಗೋಚರಮೆನಿಪುದಾದರು ।
ಅರಿಯಲಾ ಸರ್ವರಲಿ ನಾನಿಹೆ ನಂಬು ನೀನಿದನು ॥
ಅರಿತಿಹೆನು ನಾನೆಲ್ಲರಲಿ ಬಹು- ।
ಪರಿಯುಳೇಕತ್ವವನು ಶಾಶ್ವತ- ।
ವಿರುವ ತತ್ತ್ವವದೆಲ್ಲ ನಾನೇ ತಿಳಿವೆ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೩೮ ॥

ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜ ತತ್ತ್ವ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮರಣವಲ್ಲಾ ಬೀಜಕದು ವಿ- ।
ಸ್ತರವಲಾ ನೋಡಿದಿಯೊ ಮನಗೊಟ್ಟದನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಸರಿಸುತಲಿ ಬದಿಗೊಮ್ಮೆ ವಿಶ್ವವ ।
ನರನೆ ಯೆನ್ನೊರ್ವನನೆ ನೋಡುವ ।
ಪರಿಯು ಯಾವುದು ಕೇಳಿದರೆ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ವ್ಯರ್ಥವ ॥೩೯॥

ಬಂಧಮೋಕ್ಷಗಳೆರಡು ಕೇಳೆ- ।
ನ್ನಿಂದಲೇ ತೋರುವುವು ಜಗದಲಿ ।
ಸಂದಣಿಯನಿದ ತಿಳಿಯುವರೆ ಮದ್ರೂಪನಿರಬೇಕು ॥
ಅಂಧನಜ್ಞನು ತಿಳಿಯಲಾರನು ।
ಬಂಧಮೋಕ್ಷಗಳೆರಡು ತನ್ನಲೆ ।
ಯೆಂದು ತಿಳಿವನು ನೋಡು ನಿಜ ತತ್ತ್ವವನೆ ತಿಳಿಯನಲಾ ॥೪೦॥

ಎಂತು ನನ್ನಲಿ ನಾನು ಬಂಧನ- ।
ವಾಂತು ಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಕುಂತಿತನಯನೆ ಕೇಳು ನೀನದಕಿಂತ ಮುಂಚಿತದಿ ॥

ಎಂತು ಗುಣಗಳು ಧರ್ಮವಾವುದು ।
ಯೆಂತಿಹುದು ಗುಣಗಳ ಸ್ವರೂಪವು ।
ಯೆಂತು ಹುಟ್ಟಿದವೇನ ಮಾಳ್ಪವು ಮರ್ಮವೇನವಕೆ ॥
ಇಂತು ವಿಸ್ತಾರವನು ನಾನತಿ- ।
ಸಂತಸದಿ ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳ್ಳೈ ।
ಕುಂತಿತನಯನೆ ಕೊಟ್ಟು ಮನವನು ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ೯೧ ॥

ಸತ್ತ್ವಂ ರಜಸ್ತಮ ಇತಿ ಗುಣಾಃ ಪ್ರಕೃತಿಸಂಭವಾಃ ।
ನಿಬಧ್ನಂತಿ ಮಹಾಬಾಹೋ ದೇಹೇ ದೇಹಿನಮವ್ಯಯಮ್ ॥ ೫ ॥

ಸತ್ತ್ವ ರಜ ತಮವೆಂಬ ಹೆಸರ ಗು- ।
ಣತ್ರಯವದೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲು- ।
ತ್ಪತ್ತಿಯವಕೀ ಮಾಯೆಯೇ ನೀ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಸತ್ತ್ವಗುಣವೇ ಯದರೊಳಗೆ ಸ- ।
ರ್ವೋತ್ತಮವಲಾ ರಜವು ಮಧ್ಯಮ ।
ಮತ್ತೆ ತಮವು ಕನಿಷ್ಠವೆಂದೇ ತಿಳಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ॥೯೨॥
ಹತ್ತಿ ಬರಲಜ್ಞಾನವದರಿಂ ।
ವೃತ್ತಿಗಳು ಒದಲಾಯಿಸುವುವೈ ।
ಸತ್ತ್ವ ರಜ ತಮ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲವು ವರ್ಧಿಸುವುವಲ್ಲೈ ॥
ವೃತ್ತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗಲು ।
ಮತ್ತೆ ಗುಣಗಳು ವರ್ಧಿಸುವುವೈ ।
ಮತ್ತೆ ಗುಣಗಳು ಯೆಂತು ಬಂಧಸವಾಗುವುವು ಪೇಳ್ವೆ ॥ ೯೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಮೂರು ಗುಣಗಳು ।
ಬರುವುವಂತಃಕರಣವೃತ್ತಿಯೊ- ।
ಳಿರದೆ ಯದರಿಂ ತೋರ್ಪುದೈ ಯಾವೃತ್ತಿ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮ ॥
ಬರುವುವಾಪರಿ ದೇಹಕೊಂದೇ ।
ಭರದಿ ಬಾಲ್ಯವು ತರುಣತನವೈ ।
ಮರಳಿ ವಾರ್ಧಕ್ಯವು ಕಣಾ ಮೂರಿಹುವವಸ್ಥೆಗಳು ॥ ೯೪ ॥
ಎಂದು ಜೀವಾತ್ಮನು ಶರೀರದಿ ।
ತಂದು ಧರಿಸನೊ ದುರಭಿಮಾನವ- ।
ನಿಂದೆ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಬಂತೈ ನೋಡು ದುಃಖವನ ॥
ಬಂದರೀ ದುಃಖವುನ ಫಲವೇ- ।
ನೆಂದು ಕೇಳಲು ಭಾವನೆಯು ತಾಂ ।
ಬಂದು ತಪ್ಪುವುದೀಶರೀರವು ತನ್ನದೇ ಯೆಂದು ॥ ೯೫ ॥

ಕೀಳು ಚಿನ್ನದ ಮಿಶ್ರಣವು ಬಹು- ।
ಮೇಲು ಚಿನ್ನದೊಳಾಗೆಯುದರಲಿ ।
ಕೀಳು ಮಿಶ್ರಣಮಾನದಲಿ ಕಳೆಗುಂದುವುದು ಚಿನ್ನ ॥
ಆಲಸಿಯ ಬಂದಿರಲು ಜಾಗರ ।
ಹಾಳೆನಿಸಿ ವರ್ಧಿಪುದು ನಿದ್ರೆಯು ।
ತಾಳಲಜ್ಞಾನವನು ತ್ರಿಗುಣಗಳೇಳುವುವು ಭರದಿ ॥ ೯೬ ॥
ಒದಲು ಕೇಳಭಿಮಾನಸೀಪರಿ ।
ಮರಣಪರ್ಯಂತರವು ಬರುಸೀ- ।
ಪರಿಪರಿಯ ದುಃಖಗಳ ಭೋಗಿಸ ಬೇಕು ದೈಹಿಕವ ॥
ನರನೆ ಗಾಳವ ನುಂಗಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಕೊರಳ ಹಿಡಿದಾ ಚಿಸ್ತನವನತಿ- ।
ಭರದೊಳೆಳೆಯುವ ಮೀನು ತಪ್ಪಿಸ ಒಹುದೆ ಮರಣವನು ॥ ೯೭ ॥

ತತ್ರ ಸತ್ತ್ವಂ ನಿರ್ಮಲತ್ವಾತ್ ಪ್ರಕಾಶಕಮನಾಮಯಮ್ ।
ಸುಖಸಂಗೇನ ಬಧ್ನಾತಿ ಜ್ಞಾನಸಂಗೇನ ಚಾನಘ ॥ ೬ ॥

ಸತ್ತ್ವವೆಂಬುವ ಜೀಡ ಸುಖಸಂ- ।
ಪತ್ತು ಜ್ಞಾನಗಳೆಂಬ ಬಲೆಗಳ ।
ಬಿತ್ತುವನು ಜೀವಾತ್ಮನನು ಹಿಡಿದೆಳೆವನದರಿಂದ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಮೀನು ಬಲೆಯಲಿ ।
ಬಿತ್ತೆನಲು ಧಡಪಡಿಸುತಿರುವುದು ।
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಧಡಪಡಿಸುವನು ಮಾನವನು ॥ ೯೮ ॥
ನರನು ಸಿಲುಕಲು ಸತ್ತ್ವಪಾಶದಿ ।
ಬರುವುದವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನಮದವೈ ।
ಧರೆಯೊಳೆನ್ನ ಸಮಾನ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಲ್ಲವೆನ್ನುವನು ॥
ಹರಿಪರಿಯಲೀ ಜ್ಞಾನವಲ್ಗನೆ ।
ಹೊರಟು ಬಾಯಿಂದಾತ್ಮಸುಖದಿಂ ।
ಬರುವ ಸುಖವನು ತೊಲಗುವನು ನೋಡಿವನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ॥೯೯॥

ಈತನಿಹ ವಿದ್ವಾಂಸನೆಂಬೀ- ।
ವ್ರಾತ ಕೆಗೆದರೆ ಯುಬ್ಬಿ ಹರ್ಷೋ- ।
ಪೇತನಾಗುವನೆನುವನೈ ಬಹುಮಾನವಾಂತ್ಯೆನುತ ॥
ಈತನಿಗೆ ತುಸ ಲಾಭವಾದರೆ ।
ಭೂತಳದೊಳಿನ್ನಂತೆ ಸುಖಿಯಾ- ।
ವಾತನಿರುವನೆನುತ್ತ ಹರ್ಷವ ತಾಳುವನು ನಿಜದಿ ॥ ೧೦೦ ॥

ಅಷ್ಟ ಸಾತ್ವಿಕ ಭಾವದಿಂ ಗ- ।
ರಿಷ್ಠನಾಗುವನೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಯಿಷ್ಟು ಸಾಲದೆ ತಾನೆ ಘನವಿದ್ವಾಂಸನೆನ್ನುವನು ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದ ವಿದ್ವ- ।
ಚ್ಛ್ರೇಷ್ಠನಾರಿಹನೆಂದು ಹುಡುಕುತ ।
ಕಷ್ಟದಾಯಾಸವನು ಮಾಳ್ಪನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಾನೆನುತ ॥ ೧೦೧ ॥

ಜ್ಞಾನರೂಪನು ತಾನಿರುವೆನೀ- ।
ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲೈಯವಗೆ ಮೋಣೀ- ।
ಜ್ಞಾನಲಯವಾದುದರ ದೆಸೆಯಿಂ ದುಃಖಪೇಳೆಸನಲಾ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ವಿಷಯಜ್ಞಾನವೆ ।
ತಾನರಿವೆನೆಂಬೀತೆರದ ಬಹು- ।
ಮಾನದಿಂದುಬ್ಬುವನು ಗಗನವೆ ಸಾಲದುಬ್ಬಿಕೆಗೆ ॥ ೧೦೨ ॥

ಅರಸನೊರ್ವನು ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ತಾ- ।
ನಿರದೆ ತಿರುಕನ ತೆರದಿ ಪುರದಲಿ ।
ತಿರಿಗಿ ಭಿಕ್ಷೆಯ ಬೇಡುತಿರೆ ನಿಜಕರ್ಮವಶದಿಂದ ॥
ಎರಡನೆಯರಿಂದಧಿಕ ರೊಟ್ಟಿಗ- ।
ಳೆರಡು ದೊರಕಿದರವಗೆ ನೋಡೈ ।
ಹರುಷವನು ತಾಳುವನು ಸುರಪದ ದೊರಕಿದಂದದಲಿ ॥ ೧೦೩ ॥

ಪರಿಯಲೀ ಜೀವಾತ್ಮ ತನ್ನಯ ।
ದೊರೆತನವ ಮರೆಯುವನು ಸಿಕ್ಕಿದ ।
ಯೆರಡು ರೊಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಸಂತೋಷವನು ತಾಳುವನು ॥
ಅರರೆ ಬಾಹ್ಯಜ್ಞಾನದಲಿ ಬಹು- ।
ಪರಿಯಲಭಿಮಾನವನು ತೋರಿಸೆ ।
ಒರುವುದೀ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲವೇ ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೧೦೪ ॥

ನರನೆ ಕುಶಲ ಪ್ರವೃತ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರದಿ ।
ಯಿರುವನತಿನಿಷ್ಣಾತ ಯಜ್ಞಾದಿ ।
ಸುರರ ನಗರಿಯ ವಾರ್ತೆಯನ್ನರಿಯುವನು ನಿಮಿಷದಲಿ ॥
ಧರೆಯಲೆನ್ನೀ ತೆರದ ಜ್ಞಾನಿಗ- ।
ಳಿರುವರೇ ಬೇರಿಲ್ಲವೆನುತಲಿ ।
ಪರಮಗರ್ವದಲುಬ್ಬಿ ಮರೆವನು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವನು ॥ ೧೦೫ ॥

ಧರೆಯಲೀ ಚಾತುರ್ಯಚಂದ್ರನು- ।
ಗಿರುವುದೆನ್ನಯ ಚಿತ್ತಗಗನವು ।
ಮೆರೆಸುವನು ಚಾತುರ್ಯವೆನುತಲಿ ಯೋಚಿಸನು ಮನದಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ಸತ್ತ್ವ ಜೀಡನು ।
ಯೆರಡು ತೆರದೀ ಜ್ಞಾನಸುಖಗಳ ।
ಮೆರೆವ ಹಗ್ಗವ ಕಿವಿಗಳಲಿ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ॥ ೧೦೬ ॥

ಕರದೊಳಾ ಹಗ್ಗವ ಹಿಡಿದು ಬಹು- ।
ಪರಿಯಲೀ ಜೀವಾತ್ಮನನು ತಾಂ ।
ತರುವನೈ ಕೈವಶಕೆ ಜೀಡನು ಬಹಳ ನಿಪುಣನಲಾ ॥
ನರನೆ ನಾನೀಗೊರೆವೆ ರಜವಾ- ।
ಪರಿಯಗುಣ ಜೀವಾತ್ಮನನು ತಾಂ ।
ತರುವುದೆಂತೈ ವಶಕೆ ತನ್ನಯ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೧೦೭ ॥

ರಜೋ ರಾಗಾತ್ಮಕಂ ವಿದ್ಧಿ ತೃಷ್ಣಾಸಂಗಸಮುದ್ಭವಮ್ ।
ತನ್ನಿಬಧ್ನಾತಿ ಕೌಂತೇಯ ಕರ್ಮಸಂಗೇನ ದೇಹಿನಮ್ ॥ ೭ ॥

ಧರೆಯಲೀ ಜೀವಾತುಮನ ಪರಿ- ।
ಪರಿಯಲೀ ಗುಣ ರಂಜಿಸುವುದೈ ।
ನಿರುತವೆಂದೀ ಖ್ಯಾತಿಯಾಯ್ತು ರಜೋಗುಣಕೆ ಪಾರ್ಥ ॥
ನಿರುತ ಜಾಗೃತಿ ಕಾಮವಾಸನೆ- ।
ಗಿರುವುದೀ ಗುಣಲಕ್ಷಣವಲಾ ।
ಧರೆಯಲಾ ಕಾರಣದಿ ರಂಜನವೈ ರಜೋಗುಣದಿ ॥ ೧೦೮ ॥

ಈಸು ಜೀವಾತ್ಮನಲಿ ಗುಣಕೆ ಪ್ರ- ।
ವೇಶ ಸಿಗಲಾಕ್ಷಣದಿ ಕಾಮನ ।
ಪಾಶದಿಂದಾತನನು ಬಿಗಿವನು ಮನಕೆ ಬಂದಂತೆ ॥
ಭಾಸುರದ ಮನದಿಚ್ಛೆಗಳು ಹ- ।
ವ್ಯಾಸಗಳು ಗಾಳಿಯ ತೆರದಿ ಬಹು- ।
ಸೂಸುವುವು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗಳು ಮನದಲಿ ಹೇಳಲೇನದನು ॥ ೧೦೯ ॥

ಉರಿವ ಬೆಂಕಿಯ ಕುಂಡದಲಿ ಘೃತ ।
ಸುರಿಸಿದರೆ ವಜ್ರಾಗ್ನಿ ಯೇಳುವ ।
ತೆರದಿ ರಂಜಿಸುವುದು ದುರಾಶೆ ರಜೋಗುಣದ ಬಲದಿ ॥
ಹಿರಿದು ಕಿರಿದೀ ಭಾವ ವುಳಿಯದೆ ।
ಸರುವವನು ವಿಧ್ವಂಸ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ನರನಿಗಿಚ್ಛಾ ಪ್ರಬಲವಾಗಲು ಹೇಳಲೇನದನು ॥ ೧೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ದೈ ದುಃಖದಾಯಕ- ।
ವಿರುವ ಸಂಗತಿ ಸೌಖ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲದನನುಸರಿಸುವನು ದಿವಸದಿವಸದಲಿ ॥
ಸುರಸ ಲೋಕವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ।
ಒರುವುದೇನ್ನೈ ತೃಪ್ತಿ ಯುವನಿಗೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ವಿಷಯವಾಸನೆ ಹೆಚ್ಚುವುದು ನಿಜದಿ ॥೧೧॥

ಪರಿಯಲೀ ವಿಷಯೇಚ್ಛೆಯಾಗಲು ।
ದೊರೆಯಲೇನದು ಮೇರುಪರ್ವತ ।
ದೊರೆಯುದವನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಮೇಣಧಿಕವನು ಬಯಸುವನು ॥
ದೊರೆತ ಕವಡಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡನ್ನೈ ।
ದೊರೆತ ತೃಣವೇ ಧನವೆನುವನ್ನೈ ।
ಮರಳಿ ತಾನೇ ಧನ್ಯನೆನುತಲಿ ಸಂತಸವ ತಾಳ್ವ ॥ ೧೨ ॥

ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಧನ ಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣ ನಾಳೆಗೆ ನಾಶವಾಗಲು ।
ಮುನ್ನ ಮಾಡುವುದೇನೆನುತ ಭಯದಿಂದ ದಿನದಿನದಿ ॥

ತೃಷ್ಣೆಯಿಂದುದ್ಯೋಗರಾಶಿಗ- ।
ಳನ್ನು ಮಾಡುತ ದ್ರವ್ಯ ಘಳಿಪನು ।
ಯಜ್ಞ ಸತ್ರಾದಿಗಳ ಮಾಡುತ ಸ್ವರ್ಗ ಬಯಸುವನು ॥ ೧೩ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ವ್ರತಗಳನು ಪಾಳ್ವನು ।
ಕೆರೆಸರೋವರಬಾವಿಗಳ ತಾ- ।
ನಿರದೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕಾಮ್ಯವ್ರತಗಳ ಹೊರತು ಬೇರೊಂದ ॥
ಚರಿಸದಿರುವನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ದೈ ।
ನಿರುತವೀ ಹವ್ಯಾಸದಲಿ ಹಗ- ।
ಲಿರುಳು ಕಾಲವ್ಯಯವ ಮಾಡುವನೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೧೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಷಾಢಮಾಸದಿ ।
ಮೆರೆವ ಗ್ರೀಷ್ಮದ ಕಡೆದಿವಸಗಳ- ।
ಲಿರದೆ ಯೊಂದೇ ಸವನೆ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಯಂದದಲಿ ॥
ತರುಣಿಯರ ಮಾನಸವು ಚಂಚಲ- ।
ವಿರುವುದೆನುವರಲಾ ಕಟಾಕ್ಷವು ।
ತಿರಿಗಿ ಮಿದ್ಯುಲ್ಲತೆ ಚಂಚಲವೆನುವರೀ ಜಗದಿ ॥ ೧೫ ॥

ಪರಿಕಿಸುತ ತುಲನೆಯನು ಮಾಡಲು ।
ಹಿರಿದಿಹುದು ಚಂಚಲತೆ ಯದಕಿಂ ।
ಸರಿಯ ಕಾಣೆ ರಜೋಗುಣದ ಚಂಚಲತೆಗೇನುಪಮೆ ॥
ತ್ವರಿತದಲಿ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಸೌಖ್ಯವು ।
ದೊರೆಯ ಬೇಕು ಪ್ರಪಂಚ ಸುಖ ಬಹು- ।
ಪರಿಯ ಸುಖಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಿಗಬೇಕೆಂದು ಹಗಲಿರುಳು ॥ ೧೬ ॥

ನಿರುತವವ್ಯಾಹತ ಪರಿಶ್ರಮ- ।
ನಿರುತ ಕಾಮಿತ ದೊರಕಿಸುವೆನೆಂ- ।
ದರಿತರಿತು ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಹಾರಲು ಹಿಂದೆ ಸರಿಯನಲಾ ॥

ಪರಿಯಲೀ ದೇಹದಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ।
ಹೊರಗಿರುವ ಜೀವಕ್ಕೆ ತೃಷ್ಣೆಯು ।
ಭರವು ದೊರಕಲು ಕೊರಳೊಳಗೆ ಹಿರಿದೊರಳು ದೊರಕಿತಲಾ ॥
ಅರಿಯಲೀ ದೇಹದಲಿ ವಾಸಿಪ ।
ಮೆರೆವ ಜೀವಾತ್ಮಗೆ ರಜೋಗುಣ- ।
ದಿರುವುದೈ ಬಂಧನವು ಪೇಳ್ವೆ ತಮೋಗುಣವನೀಗ ॥ ೧೭ ॥

ತಮಸ್ತ್ವಜ್ಞಾನಜಂ ವಿದ್ಧಿ ಮೋಹನಂ ಸರ್ವದೇಹಿನಾಮ್ ।
ಪ್ರಮಾದಾಲಸ್ಯನಿದ್ರಾಭಿಸ್ತನ್ನಿಬಧ್ನಾತಿ ಭಾರತ ॥ ೮ ॥

ಪರಿಯನರುಹುವೆ ನಾ ತಮೋಗುಣ- ।
ವಿರುವುದೈ ಕತ್ತಲೆಯು ರಾತ್ರಿಯೊ- ।
ಳಿರುವ ಮೇಘಗಳಂತೆ ಮೋಹಸ್ವರೂಪ ರಾತ್ರಿಯಲಾ ॥
ನರನ ವ್ಯವಹಾರಘನದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಬರುವುದೈ ಮಂದತ್ವ ಕತ್ತಲೆ- ।
ಯಿರುವ ಕಾರಣ ಕಾಣರೈ ಮುಂದಿರುವ ಪರಿಣಾಮ ॥ ೧೮ ॥

ಧರೆಯಲಿ ತಮೋಗುಣಕೆ ನೋಡೈ ।
ಬರುವುದಜ್ಞಾನದಲಿ ಜನ್ಮವು ।
ಭರವಸವನೆಲ್ಲವನು ಹರಿಸುತ ತಮವು ಕುಣಿಸುವುದು ॥
ಇರುವುದವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರವು ।
ಇರುವುದಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪದ ।
ಮೆರೆವ ಮದ್ಯವ ಕುಡಿವ ಪಾತ್ರವು ಗುಣವು ತಮ ನೋಡು ॥ ೧೯ ॥

ಅರುಹಲೇನಾನಿದರ ಬಹು ವಿ- ।
ಸ್ತರವ ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಮೆರೆವುದೈ ಜೀವಾತ್ಮನಿಂಗಿದು ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವಲಾ ॥
ಇರುವುದೀ ಲಕ್ಷಣ ತಮೋಗುಣ- ।
ಪರಿಯಲಾರರು ಜೀವದೇಹಗ- ।
ಳೆರಡು ಮೇಗೊಂದೆನುತ ಯೋಚಿಪರೀ ಮಹಾತುಮರು ॥ ೨೦ ॥

ಧರೆಯಲೀಗುಣ ಬೆಳೆಯ ಹತ್ತಿರ- ।
ಲಿರುವುದೇನಸ್ವರ ಪ್ರವೇಶವು ।
ಭರದಿ ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತನು ವ್ಯಾಪಿಸುವುದಿದುವೆ ॥
ಬರುವುದಿಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಜಾಡ್ಯವು ।
ತರುವುದೈ ಮೂಢತ್ವ ಮನದಲಿ ।
ಭರದಲಾಲಸ್ಯಕ್ಕೆ ಮೇಣಾಮಂತ್ರಣವ ಕೊಡುವ ॥ ೨೧ ॥

ಇದರ ಯೋಗದಿ ನರನು ಸಂತತ ।
ಮುರಿವನೈ ತನ್ನಂಗವೆಲ್ಲವ ।
ಬರುವುದಿಲ್ಲಂ ದಕ್ಷತೆಯು ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ನಿರುತ ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಬಾಯಾಕಳಿಕೆಯಲಿ ।
ನಿರುತ ತತ್ಪರತೆಯನು ತೋರ್ಪುದು ।
ತೆರದಿರಲು ನೇತ್ರಗಳು ಮುಂದಿಹ ವಸ್ತು ತೋರದಲಾ ॥ ೨೨ ॥

ಕರೆವ ಮೊದಲೇ ಓಕೊಡುತ ತಾಂ ।
ಭರದೊಳೇಳುವ ಹಾಸಿಗೆಯಲೇ ।
ನಿರುತ ನಿದ್ರಾಸಕ್ತನಿರುವನು ಹೇಳಲೇನದನು ॥
ಹಿರಿದು ಜಡಕಲ್ಲೊಂದು ಬಿದ್ದರೆ ।
ತಿರುಗಲಾರದು ಬದಿಗೆ ಕೇಳಾ- ।
ತೆರದಿ ಮಲಗಿರಲೊಂದೆ ಪಕ್ಕದಲಿಹನು ತಿರುಗದಲೆ ॥ ೨೩ ॥

ಮೇಲಿನಿಂದಾಕಾಶ ಬೀಳಲಿ ।
ಸೀಳಿಹೋಗಲಿ ಧರೆಯು ಮೇಣ್ ಪಾ- ।
ತಾಳವೇ ಚೂರಾಗಿ ಬೀಳಲಿ ಮಲಗಿದಲ್ಲಿಂದ ॥
ಏಳಲಾರನು ಹಾಸಿಗೆಯ ಬಿ- ।
ಟ್ಟಾಲಸಿಯ ತುಂಬಿಹುದು ಮೈಯಲಿ ।
ಮೇಲೆಮೇಲಾಕ್ಷಿಕಡ ನೆನಪಾದರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೨೪ ॥

ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲಿಂದಲೇಳನು ।
ಹಾಸಿಗೆಯಲೇ ತಿರುತಿರುಗುವನು ।
ಹಾಸಿಗೆಯಲೇ ಯೆದ್ದು ಕೂಡುವ ಪರಿಯ ಪೇಳುವನು ॥
ಲೇಸಿನಿಂ ಕೈ ಯೆತ್ತಿ ಕೈಬೆರ- ।
ಳೀಸುಪರಿಯಲಿ ಬೆರಳೊಳೇರಿಸಿ ।
ಯಾಶಿರದೊಳಿಟ್ಟಾ ಶಿರವ ಮೊಣಕಾಲೊಳಗೆ ತುರುಕಿ ॥ ೨೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ನರನು ನಿದ್ರಾ- ।
ಭರದಿ ಮಲಗಿರೆ ಹಾಸಿಗೆಯಲತಿ- ।
ಹರುಷಸೌಖ್ಯವ ತಾಳುವನು ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಸುಖ ತುಚ್ಛ ॥
ಬರುವುದಿಚ್ಛೆಯು ಮನದೊಳವನಿಗೆ ।
ಬರಲು ಬೇಕಾ ಬ್ರಹ್ಮನಾಯುವು ।
ನಿರುತಪೀಪರಿ ಸೌಖ್ಯನಿದ್ರಾ ಬೇಕು ಹಗಲಿರುಳು ॥ ೨೬ ॥

ಬೇರೆ ವ್ಯಸನಗಳಿಲ್ಲವವನಿಗೆ ।
ದಾರಿಯಲಿ ಕಾಲ್ಜಾರಿ ಬೀಳಲು ।
ಚಾರು ನಿದ್ರೆಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಲ್ಲಿಯೆ ಹರ್ಷವಾಗುವುದು ॥
ಜಾರೊ ಸಿನಗಾನಮೃತ ಕುಡಿಸುವೆ ।
ಜಾರೊ ಜಾರೆಂದವನ ಕರೆಯಲು ।
ಸೇರದಮೃತದ ಮಹಿಮೆಯುದರಿಂದಧಿಕ ನಿದ್ರೆಯಲಾ ॥ ೨೭ ॥

ಸಿಟ್ಟಿನಲಿ ತಾನೊಂದು ಬಾರಿಗೆ ।
ಯಿಟ್ಟು ವ್ಯಾಪಾರವನು ಮಾಡಲು ।
ಹುಟ್ಟಿಗರೆ ಮನದಿಚ್ಛೆ ಹುಚ್ಚನ ತೆರದಿ ಮಾಡುವನು ॥
ಇಷ್ಟವಾವುದನಿಷ್ಟವಾವುದು ।
ಭ್ರಷ್ಟನಾವನು ಶ್ರೇಷ್ಠನಾವನು ।
ದುಷ್ಟನಾವನು ಶಿಷ್ಟನಾವನು ತಿಳಿಯಲಾರನಲಾ ॥ ೨೮ ॥

ಅಡವಿಯಲಿ ದಾವಾಗ್ನಿ ಯೇಳಲು ।
ಸುಡುತಿರುವುದೈ ಬೆಂಕಿ ದಾರುಣ ।
ಬಡಪತಂಗವು ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ನೊಂದಿಸಲು ॥
ಬಿಡದಲವ್ಯಾಹತ ಪ್ರಯತ್ನವ- ।
ನಡಿಗಡಿಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಧ್ಯವೆ ।
ಬಡಪತಂಗವೆ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮೀಭೂತವಾಗುವುದು ॥ ೨೯ ॥

ವೇದಬಾಹ್ಯವೊ ವೇದಗ್ರಾಹ್ಯವೊ ।
ಬೋಧವಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮಮಾಳ್ಪನು ।
ಮೇದಿನಿಯಲೀತೆರದ ಸಾಹಸದಿಚ್ಛೆಯಿದ್ದರದು ॥
ವೇದಬಾಹ್ಯವದೆಂದು ಬಿಡದಲೆ ।
ಸಾಧಿಸುವನೈ ಬಿಡದೆ ಯದನು ಪ್ರ- ।
ಮಾದವೀಪರಿಯಾಗಲದರಲಿ ಮಾನ್ಯತನವವಗೆ ॥ ೧೩೦ ॥

ಇರುವನಾದರುಪಾಧಿರಹಿತನು ।
ಬರುತಲೀ ಪಾಶದಲಿ ಸಿಲುಕುವ- ।
ನರರೆ ಕಾಷ್ಠಾಕಾರವಲ್ಲವೆ ಸುಡುವ ಬೆಂಕಿಯದು ॥ ೧೩೧ ॥

ವರಪ್ರಮಾದಾಲಸ್ಯನಿದ್ರೆಗ- ।
ಳಿರುವುವೀ ಪಾಶಗಳು ತ್ರಿವಿಧವು ।
ಧರಿಸುತಿವುಗಳ ಬಂಧಿಪುದು ಜೀವನ ತಮೋಗುಣವು ॥

ನರನೆ ನೋಡಾಕಾಶ ಘಟದಲಿ ।
ಬರಲು ಘಟದಾಕಾರ ತಾಳ್ವುದು ।
ಕೆರೆಸರೋವರಗಳಲಿ ನೋಡರೆ ಚಂದ್ರಬಿಂಬವನು ॥
ಪರಿಯಲೀ ಜೀವಾತ್ಮದೇಹದೊ- ।
ಳಿರುವ ಗುಣಪಾಶದಲಿ ಬದನು ।
ಯಿರುವುದೇನಚ್ಚರಿಯು ಗುಣಲಕ್ಷಣದಿ ರಾಜಿಸಲು ॥ ೧೩೨ ॥

ಸತ್ತ್ವಂ ಸುಖೇ ಸಂಜಯತಿ ರಜಃ ಕರ್ಮಣಿ ಭಾರತ ।
ಜ್ಞಾನಮಾವೃತ್ಯ ತು ತಮಃ ಪ್ರಮಾದೇ ಸಂಜಯತ್ಯುತ ॥ ೯ ॥

ರಜಸ್ತಮಶ್ಚಾಭಿಭೂಯ ಸತ್ತ್ವಂ ಭವತಿ ಭಾರತ ।
ರಜಃ ಸತ್ತ್ವಂ ತಮಶ್ಚೈವ ತಮಃ ಸತ್ತ್ವಂ ರಜಸ್ತಥಾ ॥ ೧೦ ॥

ಪಿತ್ತವೃದ್ಧಿಯದಾಗೆ ದೇಹದಿ ।
ಕಿತ್ತಿ ಕಫವಾತಂಗಳೆರಡನು ।
ತಪ್ತ ಮಾಳ್ಪುದು ದೇಹವನು ಕೇಳ್ ಪಿತ್ತ ವರ್ಧಿಸಲು ॥
ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ಮಳೆಬಿಸಿಲುಕಾಲಗ- ।
ಳಸ್ತವಾಗಲು ಶೀತಕಾಲವು ।
ವಿಸ್ತರಿಪುದೈ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಶೀತವೇ ಶೀತ ॥ ೧೩೩ ॥

ತೊರೆದು ಜಾಗರ ಸ್ವಪ್ನವೆರಡನು ।
ಬರಲು ನಿದ್ರೆಯು ಗಾಢ ನರನಿಗೆ ।
ಬರುವುದೊಂದೇ ತೆರದ ಚಿತ್ತದ ವೃತ್ತಿ ಶಾಂತಿಯದು ॥
ನರನಿಗೀತೆರ ಸತ್ತ್ವಗುಣ ಹೆ- ।
ಚ್ಚಿರಲು ರಜತಮವಡಗಿ ಹೋಗುವು- ।
ವಿರುವೆ ನಾ ಸುಖಿ ಯೆಂದು ಜೀವಾತ್ಮನನು ರಂಜಿಪುದು ॥ ೧೩೪ ॥

ಸತ್ತ್ವ ರಜ ಗುಣ ಲುಪ್ತವಾಗುತ ।
ವಿಸ್ತರಿಸಲಾ ತಮದ ರಾಜ್ಯವು ।
ಸುತ್ತುಮುತ್ತು ಪ್ರಮಾದಗಳೆಯುತ್ಪನ್ನವಾಗುವುವು ॥

ಸತ್ತ್ವತಮಗಳ ಕಿತ್ತಿ ತೆಗೆಯಲು ।
ಹತ್ತುವುದು ಗುಣ ರಜದ ರಾಜ್ಯವು ।
ಚಿತ್ತದೊಳಗಾಗುವುದು ಕರ್ಮಾಸಕ್ತಿ ದೃಢವಾಗಿ ॥

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ಮೂರುಗುಣಗಳ ।
ಚಿತ್ತರಿಸಿದೆನು ಮೂರು ಪದ್ಯದಿ ।
ಚಿತ್ತರಿಪೆ ನಾ ಮೂರುಗುಣಗಳ ಬುದ್ಧಿಲಕ್ಷಣವ ॥ ೧೩೫ ॥

ಸರ್ವದ್ವಾರೇಷು ದೇಹೇಽಸ್ಮಿನ್ ಪ್ರಕಾಶ ಉಪಜಾಯತೇ ।
ಜ್ಞಾನಂ ಯದಾ ತದಾ ವಿದ್ಯಾದ್ವಿವೃದ್ಧಂ ಸತ್ತ್ವಮಿತ್ಯುತ ॥ ೧೧ ॥

ಲೋಭಃ ಪ್ರವೃತ್ತಿರಾರಂಭಃ ಕರ್ಮಣಾಮಶಮಃ ಸ್ಪೃಹಾ ।
ರಜಸ್ಯೇತಾನಿ ಜಾಯಂತೇ ವಿವೃದ್ಧೇ ಭರತರ್ಷಭ ॥ ೧೨ ॥

ಅಪ್ರಕಾಶೋಽಪ್ರವೃತ್ತಿಶ್ಚ ಪ್ರಮಾದೋ ಮೋಹ ಏವ ಚ ।
ತಮಸ್ಯೇತಾನಿ ಜಾಯಂತೇ ವಿವೃದ್ಧೇ ಕುರುನಂದನ ॥ ೧೩ ॥

ಯದಾ ಸತ್ತ್ವೇ ಪ್ರವೃದ್ಧೇ ತು ಪ್ರಲಯಂ ಯಾತಿ ದೇಹಭೃತ್ ।
ತದೋತ್ತಮವಿದಾಂಲ್ಲೋಕಾನಮಲಾನ್ ಪ್ರತಿಪದ್ಯತೇ ॥ ೧೪ ॥

ರಜಸಿ ಪ್ರಲಯಂ ಗತ್ವಾ ಕರ್ಮಸಂಗಿಷು ಜಾಯತೇ ।
ತಥಾ ಪ್ರಲೀನಸ್ತಮಸಿ ಮೂಢಯೋನಿಷು ಜಾಯತೇ ॥ ೧೫ ॥

ಸೋಲಿಸುತ ರಜವನ್ನು ತಮಸ- ।
ನ್ನೀಳಲಾ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಸತ್ತ್ವ- ।
ಕ್ಕಾಲಿಸೈ ದೇಹದಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಲಕ್ಷಣಂಗಳನು ॥
ಹೇಳಲೇನ ವಸಂತ ಋತುವಿನ ।
ಕಾಲಬರಲಾ ಕಮಲವಾಸನ- ।
ದೇಳುವದು ವಿಸ್ತರಿಸುವದಲಾ ನಾಲ್ಕು ದಿಗೆಗಳಲಿ ॥ ೧೩೬ ॥

ನರನೆ ಯಂತರ್ಗತವು ಜ್ಞಾನವು ।
ಹೊರಗೆ ತುಳುಕುತ ಬರುವದಲ್ಲವೆ ।
ಬರುವುದೈ ಸುವಿಚಾರವಿಂದ್ರಿಯನಿಕರದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಕರಚರಣಗಳಿಗೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಬರುವುದೈ ಸುಜ್ಞಾನಲೋಚನ- ।
ವರಿವುವೈ ಸತ್ಕರ್ಮದುಷ್ಕರ್ಮಗಳ ಕೈಕಾಲು ॥ ೧೩೭ ॥

ಧಾರುಣಿಯೊಳು ವಿಚಾರ ಮಾಳ್ಪ ಜ- ।
ರೂರಿಯೇ ಬೇರಿರದು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನೀರಮಿಶ್ರಿತ ಕ್ಷೀರವಿಟ್ಟರೆ ರಾಜಹಂಸವದು ॥
ಚಾರು ಚತುರತೆಯಿಂದಲದನೇ ।
ಬೇರೆಮಾಡುವುದಲ್ಲವೇನು ವಿ- ।
ಚಾರ ಮಾಳ್ಪ ಜರೂರಿ ಯೇನಿಹುದದಕೆ ನೋಡಿದಿಯಾ
॥ ೧೩೮ ॥

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಸರ್ವರೈ ತ- ।
ನ್ನಿಂದ ತಾವೇ ತಿಳಿದು ಕೊಳುವುವು ।
ಚಂದವಾವುದು ನಿಂದ್ಯವಾವುದು ತಿಳಿವುವೀ ತೆರದಿ ॥
ಬಂದು ನಿಯಮಗಳೆಲ್ಲ ತಾವೇ ।
ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಳ್ಪವು ।
ಚಂದವಿದ ನಾನೆಂತು ಬಣ್ಣಿಪೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥೧೩೯॥

ಕೇಳ ಬಾರದ ಶಬ್ದಗಳ ಕಿವಿ ।
ಕೇಳಬಾರದು ನೋಡಬಾರದ ।
ಹಾಳು ವಸ್ತುವ ನೋಡಬಾರದು ಕಣ್ಣು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಹೇಳಬಾರದ ಭಾಷಣವನಾ- ।
ನಾಲಿಗೆಯೆ ಮೇಣೆಂತು ಹೇಳ್ವದು ।
ಹೇಳಲೇನ ನಿಷಿದ್ಧವಾದುದು ಮುಂದೆ ಬಾರದಲಾ ॥ ೧೪೦ ॥

ಉರಿವ ದೀಪದ ಮುಂದೆ ಕತ್ತಲೆ ।
ಬರುವುದೇನೈ ಹೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ದುರಿತಸಂಕ್ತ್ರಿಯು ಬಾರದೀಪರಿ ಸತ್ತ್ವದೆದುರಿನಲಿ ॥
ಹರಿವ ನದಿ ಪರ್ಜನ್ಯಕಾಲದಿ ।
ಸುರಿವ ಮಳೆಯಿಂ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ।
ಪರಿಯಲಾತನ ಬುದ್ಧಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವುದು ॥ ೧೪೧ ॥

ಪೂರ್ಣಿಮೆಯ ದಿವಸದಲಿ ಗಗನದಿ ।
ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕು ಪಸರಿಸಿ ।
ಪೂರ್ಣಹೃದಯಾನಂದ ಕೊಡುವಂದದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ವೃತ್ತಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ- ।
ಜ್ಞಾನದಿಂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಸರಿಸಿ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯುಲ್ಲಾಸಂದ ಪಸರಿಸುತಿರುವುದೈ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೪೨ ॥

ವಾಸನೆಗಳೇಕತ್ರವಾಗುತ ।
ಮಾಸ್ಸೈ ಮಾರ್ಗ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ।
ಹೇಸುವುದು ಮನ ವಿಷಯಗಳನುಪಭೋಗಿಸಲು ಪಾರ್ಥ ॥
ಈಸು ಪರಿಯಲಿ ಸತ್ತ್ವಗುಣಹ- ।
ವ್ಯಾಸವೇರಲು ಮರಣವವನಿಗೆ ।
ಗ್ರಾಸಿಸಲು ಕೇಳೀ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೪೩ ॥

ತೀರಲ್ಕೆ ದುಷ್ಕಾಲದಿನಗಳು ।
ಚಾರು ಸುಖದ ಸುಕಾಲ ಬರಲಾ- ।
ಚಾರು ದಿವಸಂಗಳಲಿ ಬರಲ್ಕೆ ಹಬ್ಬ ಹುಣ್ಣಿವೆಯು ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ಸಮಯದಲಿ ಪಿತೃ- ।
ಕಾರಣಿಕ ಮಾನವರು ಬಂದರೆ ।
ಯಾರಿಗಾಗದು ಮನದಿ ಬಹಳಾನಂದವಾ ತೆರದಿ ॥ ೧೪೪ ॥

ಮನೆಯೊಳಗೆ ರಂಜಿಪುದು ಸಂಪ- ।
ದ್ಧನವು ಪುಷ್ಕಳ ದಾನ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಮನುಜನಿಂಗಾತೆರದಿ ಮನದೊಳು ದಾನ ಮಾಡುವರೆ ॥
ಮಿನುಗುತಿರಲೌದಾರ್ಯವದರಿಂ ।
ಗಣನವಿಲ್ಲದ ಕೀರ್ತಿ ಜಗದಲಿ ।
ಮನುಜಗಾಗದೆ ಮುಂದೆ ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿಗದಿಹುದೆ ॥ ೧೪೫ ॥

ಪರಿಯಲೀ ಮಾನವನ ಧರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವಿರಲೇನೆಂಬೆ ಜಗದಲಿ ।
ಸರಿಯು ಮೇಣೇನಿಹುದು ತನ್ಮಾನವಗೆ ಸುಖದೊಳಗೆ ॥
ಪುರುಷನಿಂಗೀತೆರದಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ- ।
ತರದ ಗುಣದಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ।
ಮರಣ ಪಡೆಯಲನಂತರದಲವನೆಲ್ಲಿ ಹೋಗುವನು ॥ ೧೪೬ ॥

ಉತ್ತಮಾಚರಣವನು ಮಾಳ್ಪ ನಿ- ।
ಮಿತ್ತವಿಲ್ಲೈ ದೇಹಭೋಗಗ- ।
ಳುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಭೋಗಿಸುತ ದೇಹವನು ತ್ಯಜಿಸುವನು ॥
ಸತ್ತ್ವಗುಣದಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದಲೆ ।
ಸತ್ತ್ವಗುಣದೇ ಮೂರ್ತಿಯಾಗುತ- ।
ಲೆತ್ತುವನು ಜನ್ಮವನು ಶುದ್ಧಜ್ಞಾನಿಯರ ಕುಲದಿ ॥ ೧೪೭ ॥

ಧರೆಯನಾಳುವ ದೊರೆಯು ಪರ್ವತ- ।
ಗಿರಿಯ ಶಿಖರದಿ ಕೂತರೇನ್ನೈ ।
ಬರುವುದೇನುಪವಾಸವಾತಗೆ ವಾಸವಾತ್ಮಜನೆ ॥
ಬರುವುದೇನಂತರವು ದೀಪದೊ- ।
ಳಿರುವ ತೇಜಕೆ ಮಾಡಲು ಥಳಾಂ- ।
ತರವನೊಂದೂರಿಂದ ಬೇರೊಂದೂರಿಗೊಯ್ದಿರಲು ॥ ೧೪೮ ॥

ಸತ್ತ್ವಗುಣ ವರ್ಧಿಸಲು ಜ್ಞಾನವು ।
ವಿಸ್ತರಿಪುದ್ಧೆ ಬಹಳ ಪರಿಯಲಿ ।
ನಿತ್ಯ ಬುದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲಿ ಕೇಲಾಡುವುದು ಬಿಡದೆ ॥
ಮತ್ತೆ ಸುಮಹತ್ತತ್ತ್ವಪೂರ್ವಕ- ।
ತತ್ತ್ವವಸ್ತುವಿಚಾರದಿಂದಲೆ ।
ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪದಿ ತಾನು ಸಂತತ ಮಗ್ನನಾಗುವನು ॥ ೧೪೯ ॥

ಹಿಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ನಾ ಪೇ- ।
ಳ್ದಂದೆ ಮೂವತ್ತಾರು ತತ್ತ್ವಗ- ।
ಳಿಂದ ಮೇಲಿಹ ತತ್ತ್ವ ಮೂವತ್ತೇಳನೇಯದಲಿ ॥
ಮುಂದೆ ಸಾಂಖ್ಯಮತಪ್ರಮಾಣದೊ- ।
ಳೊಂದು ಯಿಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯದದು ।
ಚಂದದಿಂ ಪರತತ್ತ್ವನಿಪ್ಪತುನಾಲ್ಕನೆಯ ಮೇಲೆ ॥ ೧೫೦ ॥

ಮೂರುಗುಣಗಳ ಮೇಲಿರುವುದಾ- ।
ಚೇರಿರುವ ಸರ್ವೋತ್ತಮದ ವರ- ।
ಚಾರುಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದ ಸುವಂಶದಲಿ ಜನ್ಮ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲುತ್ತಮನಿರುವ ಸುಶ- ।
ರೀರವನು ತಾಳುವನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ವೀರಫಲ್ಗುಣ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆ ರಜೋಗುಣವನೀಗ ॥ ೧೫೧ ॥

ಹಿಂದಕಟ್ಟುತ ಸತ್ತ್ವತಮಗಳ ।
ಮುಂದರಿಸಲು ರಜೋಗುಣವು ತಾ ।
ನಂದು ಕೇಳು ಶರೀರಪುರದಲಿ ಜೀವ ಬಹುವಿಧದಿ ॥
ಬಂಧುರದ ನಿಜಕೃತಿಗಳನ್ನವ- ।
ನೊಂದೆಸವನೇ ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುವ- ।
ನೆಂದು ನೀ ತಿಳಿ ವಿಸ್ತರಿಪೆ ನಾನವನ ಲಕ್ಷಣವ ॥ ೧೫೨ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ಜಗದಿ ತು- ।
ಫಾನು ಬಹುಸರಿ ಯೇಳಲದರಲಿ ।
ಹಾನಿಯನು ಮಾಡುವುದು ವೇಗವನಾರು ಸಹಿಸುವರು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ತೆರ ರಜೋಗುಣ ।
ಮಾನವನ ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ ಪರಿ- ।
ಮಾಣವಿಲ್ಲದೆ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳನೆಬ್ಬಿಸುವುದಲ್ಲೈ ॥ ೧೫೩ ॥

ಪರವನಿತೆ ಸುಂದರಳು ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರಲಾ ತರುಣಿ ತ್ಯಾಜ್ಯಳೆ ।
ಯಿರುವಳೆಂಬುದ ಮರೆತು ಪಾಪಾಚರಣ ಮಾಡುವನು ॥
ಶೊರೆದು ನಿಯಮಿಸುವ ವಿಧಿನಿಷೇಧಗ- ।
ಳಿರದೆ ಭೋಗವ ಭೋಗಿಸುವನ್ನೆ ।
ಯಿರುವುದೇನಾಡಿಂಗೆ ಮೇಯಲು ವಿಧಿನಿಷೇಧವದು ॥ ೧೫೪ ॥

ನರನ್ನೆ ಲೋಭವಿಕಾರವೇಳ್ವುದು ।
ಕರಕೆ ಸಿಗದಲೆ ಯುಳಿವುದಾವುದೊ ।
ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲವನಿಚ್ಛಿಸುವನ್ನೆ ಲೋಭ ನಿರುಪಮವು ॥
ಪರಿಪರಿಯಲುದ್ಯೋಗ ಮಾಡುತ ।
ದೊರಕಿಸುವನ್ನೆ ಧನದ ರಾಶಿಯ- ।
ನಿರದು ಮನದಲಿ ಶಂಕೆಯಂಚಿಕೆ ಸಾಹಸದಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೫೫ ॥

ಅರಮನೆಯ ಕಟ್ಟುವುದು ರಮ್ಯವ ।
ತುರಗಮೇಧವ ಮಾಳ್ಪುದನುಪಮ- ।
ವಿರುವುದೀಪರಿ ಸಾಹಸದ ಛಂದಗಳು ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಕೆರೆಸರೋವರಗಳನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ।
ಪುರಗಳನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸುವುದತಿ- ।
ಸರಸತರವನ ವುಪವನಂಗಳ ಮಾಡಿ ನೋಡುವುದು ॥೧೫೬॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದ ಸಾಹಸ- ।
ವಿರುವ ದೀರ್ಘೋದ್ಯೋಗದಲಿ ತ- ।
ತ್ಪರನು ಸೌಖ್ಯವನಿಚ್ಛಿಸುವನಿಹಪರಗಳೆರಡರಲಿ ॥
ಶರಧಿಯನು ದಾಟುವನು ವೈಶ್ಯಾ- ।
ನರನ ಕವಡಿಯು ತೆರದಿ ತುಚ್ಛಿಪ- ।
ನಿರುವುದೈ ಯಭಿಲಾಷ ನೋಡು ರಜೋಗುಣದಿ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೫೭ ॥

ಮನದ ಗತಿಯಿಂದಧಿಕವೀತನ ।
ಮನದ ಒಯಕೆಯ ಗತಿಯಿರುವುದೈ ।
ನೆನಸುವನು ಸಂಚರಿಸಲೀಜಗ ಕಿರಿದೆನುತ ಮನದಿ ॥
ಗುಣಗಳೀಪರಿ ರಾಜಸವು ತ- ।
ದ್ಗುಣದ ಭರದಲಿ ಮರಣ ತಾಳಲು ।
ಮನುಜದೇಹದಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತುವನೀಗುಣಗಳಿಂದ ॥ ೧೫೮ ॥

ತಿರುಕನೊರ್ವನು ಬಂದು ಭೂಪತಿ- ।
ಯರಮನೆಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ತಾಂ ಕೂ- ।
ತಿರಲು ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾದರು ರಾಜನೆನಿಸುವನೆ ॥
ಅರಸನೊಡನಾದರು ಸದಾ ಸಂ- ।
ಚರಿಸುವೆತ್ತಿಗೆ ಕಡ್ಡಿಯಲ್ಲದೆ ।
ಬರುವುದೇ ಪಕ್ವಾನ್ನಹೋಳಿಗೆಕಡಬ ತಿನುವುದಕೆ ॥ ೧೫೯ ॥

ಎಂತು ಹಗಲಿರುಳೆಲ್ಲ ಕರ್ಮದ ।
ಸಂತತಿಯ ನಡೆಸುವನು ಮಾನವ- ।
ನಂತವಾಗಲು ತಿರಿಗಿ ಸತ್ಕರ್ಮದಲಿ ಹುಟ್ಟುವನು ॥
ಸಂತತ ರಜೋಗುಣದ ಮಡುವಿಲಿ ।
ನಿಂತು ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ।
ಬಂತೆನುತ ತಿಳಿ ಕರ್ಮತತ್ಪರರಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವದು ॥ ೧೬೦ ॥

ನಾಶಿಸುತ ಸತ್ತ್ವವನು ರಜವನು ।
ಲೇಸಿನಿಂ ವರ್ಧಿಸಲು ತಮವದು ।
ಭಾಸಿಸುವುವೈ ಯಾವಲಕ್ಷಣವೆಂದು ಪೇಳುವೆನು ॥
ಈಸುಪರಿಯಲಿ ತಮವು ವ್ಯಾಪಿಸೆ ।
ಭಾಸಿಸುವುದಜ್ಞಾನ ದೇಹದೊ- ।
ಳೀಸುಪರಿ ಕತ್ತಲೆಯುಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ತಮಿಸ್ರೆಯಲಿ ॥ ೧೬೧ ॥

ಪೂರ್ಣವಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ- ।
ಜ್ಞಾನ ತುಂಬಿರೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ।
ಹಾನಿಯಾಗದಲುಳಿವುದೇ ಸುವಿಚಾರ ಮೇಣಲ್ಲಿ ॥
ಕ್ಷೀಣ ಬುದ್ಧಿಯು ಕಠಿಣತನದಲಿ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಕಲ್ಲಿಂಗಧಿಕವಿಹು- ।
ದೇನ ಹೇಳಲಿ ಸ್ಮೃತಿಯು ದಿಕ್ಕಾಪಾಲು ತೆರಳುವುದು ॥ ೧೬೨ ॥

ಹೊರಗೊಳಗೆ ದೇಹದಲಿ ದೃಗ್ಮೋ- ।
ಹರಕೆ ಬಹುದವಿಚಾರಸಂತತಿ ।
ಮರುಳತನ ತೋರುವುದು ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಕುರುವೀರ ॥
ಬರುವುದಿಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ನಿರಂತರ ।
ಮರೆವ ಸುದುರಾಚಾರವಾರವು ।
ಮರಣವಾಗಲು ಬರುವುದು ದುರಾಚಾರ ಸಂಗಾತ ॥ ೧೬೩ ॥

ರಾತ್ರಿಕಾಲದಿ ಗೂಗೆಗಿಹುದೈ ।
ನೇತ್ರಗಳು ಬಹುಸ್ವಚ್ಛವದರೋಲ್ ।
ವೃತ್ತಿತಾಮಸ ವರ್ಧಿಸಲು ದುಷ್ಕರ್ಮದಲಿ ಸತತ ॥
ರಾತ್ರಿದಿನ ತತ್ಪರತೆ ಬರುವುದು ।
ಕೃತ್ರಿಮವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಬಹು ।
ಚಿತ್ತವನು ಹಾಕುತ್ತ ಸಂಕಟ ತರುವನೈ ಜಗಕೆ ॥ ೧೬೪ ॥

ವೇದಬಾಹ್ಯ ಕುಕರ್ಮಗಳ ತಾ- ।
ನಾದರದಿ ಮಾಡುವನು ಯಿಂದ್ರಿಯ- ।
ವೈದೆ ತತ್ಕರ್ಮದಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯವನು ತೋರ್ಪುವಲಾ ॥
ಮಾದಕವ ಸೇವಿಸದೆ ಮಧ್ಯದಿ ।
ಬೋಧ ತಪ್ಪುವುದವಗೆ ನೋಡೈ ।
ಮೇದಿನಿಯಲವ ಬಳಲುವನು ಜ್ವರವಿಲ್ಲದಲೆ ನೋಡೆ ॥ ೧೬೫ ॥

ಮರುಳನಂದದಿ ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲದೆ ।
ಬರಿದೆ ಕೂಗಾಡುವನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರದು ಠಾವಿಲಿ ಮನಸು ನೋಡೆ ಸಮಾಧಿ ಯದಕಿಲ್ಲ ॥
ಇರುವುದವನಿಗೆ ಮೋಹಪೂರವು ।
ಬರುವುದವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯತೆ ।
ಧರೆಯಲೀತೆರದಲಿ ತಮೋಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಿಹುವು ॥೧೬೬॥

ಉರಿಯಲಥವಾ ನೊಂದು ಹೋಗಲಿ ।
ಯಿರುವುದೆಲ್ಲಿಂಯೊ ದೀಪವಲ್ಲಿಯೆ ।
ಹರಿವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ವೈಶ್ವಾನರನ ತೇಜವದು ॥
ಪರಿಯಲಾ ಸಂಕಲ್ಪ ತಮವಿರೆ ।
ಬರಲು ಮರಣ ತಮೋಗುಣದಲೇ ।
ಬರುವನವನು ತಮೋಗುಣದಲೆರಡನೆಯ ಜನ್ಮದಲಿ ॥ ೧೬೭ ॥

ಮರಣ ಬರಲಾ ತೆರದಿ ಮುಂದಕೆ ।
ಬರುವನೈ ತಮದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಕೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಗುಣಲಕ್ಷಣದ ಪರಿಣಾಮ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಕಾಳು ಸಾಸಿವೆ- ।
ಯಿರುವುದದರಲಿ ಸಾಸಿವೆಯ ಗಿಡ ।
ಬರುವುದೇನದರಲ್ಲಿ ಸಾಸಿವೆ ಗಿಡದ ಹೊರತೇನು ॥ ೧೬೮ ॥

ವಿಸ್ತರವು ಸಾಕಿಂತು ತಮದಲಿ ।
ಮೃತ್ಯು ಬರಲಾತನಿಗೆ ನೋಡೈ ।
ಯೆತ್ತುವನು ಜನ್ಮವನು ತರುಮೃಗಪಕ್ಷಿಯೋನಿಯಲಿ ॥
ಪಾರ್ಥ ನಿನಗೀ ತ್ರಿಗುಣಗಣದ ಸ- ।
ಮಸ್ತಲಕ್ಷಣಗಳನು ಪೇಳಿದೆ ।
ವಿಸ್ತರಿಪೆ ನಾನೀಗ ಲಕ್ಷಣಫಲಗಳೆಲ್ಲವನು ॥ ೧೬೯ ॥

ಕರ್ಮಣಃ ಸುಕೃತಸ್ಯಾಹುಃ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಂ ನಿರ್ಮಲಂ ಫಲಮ್ ।
ರಜಸಸ್ತು ಫಲಂ ದುಃಖಮಜ್ಞಾನಂ ತಮಸಃ ಫಲಮ್ ॥ ೧೬ ॥

ಆದ ಕಾರಣದಿಂದ ಸತ್ತ್ವಗು- ।
ಣೋದಯದ ಫಲ ಸುಕೃತವೆಂಬರು ।
ವೇದಸಂಮತವಿಹುದು ವರಸಿದ್ಧಾಂತ ತತ್ತ್ವವಿದು ॥
ಆದ ಕಾರಣ ಸತ್ತ್ವಗುಣದ ಫ- ।
ಲೋದಯವು ಸುಜ್ಞಾನಸೌಖ್ಯವು ।
ಮೇದಿನಿಯಲಿವು ನೋಡು ಸತ್ಕರ್ಮದಲಿ ಹುಟ್ಟುವುವು ॥ ೧೭೦ ॥

ಸುಂದರವಲಾ ನಿಂಬ ಫಲ ಹೊರ- ।
ಗಿಂದ ನೋಡಲು ಬಾಯೊಳಿಕ್ಕಲು ।
ಸುಂದರವೆ ವಿಷದಂತೆ ಕಹಿಯಲ್ಲವೆ ಧನಂಜಯನೆ ॥ ೧೭೧ ॥

ಮುಂದೆ ರಾಜಸಗುಣದ ಫಲಗಳು ।
ಯಿಂದ್ರವಾರುಣಿಯಂತೆ ನೋಡಲು ।
ಸುಂದರವು ಹೊರಗಿಹುವು ತಿನ್ನಲು ಕಹಿಯಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥
ಬರುವುದೀಪರಿ ದುಃಖವಂತದಿ ।
ಪರಿಣಮಿಸುತಿಹ ಫಲವು ರಾಜಸ- ।
ವಿರುವುದಾದಿಯಲದನು ನೋಡಲು ಸೌಖ್ಯವೆನಿಸುವುದು ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಬಿತ್ತಲು ವಿಷಾಂಕುರ ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ವಿಷದ ಗಿಡವಾ- ।
ಪರಿಯಲೀ ತಾಮಸದ ಫಲವಜ್ಞಾನಮಯವಹುದು ॥ ೧೭೨ ॥

ಸತ್ತ್ವಾತ್ಸಂಜಾಯತೇ ಜ್ಞಾನಂ ರಜಸೋ ಲೋಭ ಏವ ಚ ।
ಪ್ರಮಾದಮೋಹೌ ತಮಸೋ ಭವತೋಽಜ್ಞಾನಮೇವ ಚ ॥ ೧೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ನೆ ಸೂರ್ಯನುದಯಿಸೆ ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಬೆಳಕು ಹಗಲಾ- ।
ಪರಿಯಲಾ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುಣದಿ ಸುಜ್ಞಾನವುದಯಿಪುದು ॥
ಬರುವುದು ರಜೋಗುಣದಿ ಲೋಭವು ।
ಭರದಿ ಕೇಳದ್ವೈತ ಬರುವರೆ ।
ಮರೆಯ ಬೇಕೈ ತನ್ನ ತಾನಾ ಪರಿಯಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೭೩ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ತಾಮಸ ಗುಣಂಗಳ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಫಲ ಪೇಳ್ವೆನೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರುವುವೈ ಯಜ್ಞಾನ ಮೋಹ ಪ್ರಮಾದವೀ ಮೂರು ॥
ಕರತಲಾಮಲಕದ ಪರಿಯಲಾ- ।
ನರುಹಿದೆನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನಿನಗಿದ- ।
ನರಿಯ ಬೇಕು ವಿಚಾರಶೀಲನು ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೧೭೪ ॥

ನರಕಹಾದಿಗಳಾಗಿ ರಂಜಿಸು- ।
ತಿರುವುವೈ ರಜ-ತಮ ಗುಣಂಗಳು ।
ದೊರೆಯಲಾರದು ಜ್ಞಾನ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುಣದ ಹೊರತಾಗಿ ॥
ಧರೆಯಲೀ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಸುವೃತ್ತಿಯ ।
ಧರಿಸುವರು ಕೋವಿದರು ಸಂತತ ।
ಪರಿಯಲಾ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹಿಡಿವಂದದಲಿ ಸಂನ್ಯಾಸ ॥ ೧೭೫ ॥

ಊರ್ಧ್ವಂ ಗಚ್ಛಂತಿ ಸತ್ತ್ವಸ್ಥಾ ಮಧ್ಯೇ ತಿಷ್ಠಂತಿ ರಾಜಸಾಃ ।
ಜಘನ್ಯಗುಣವೃತ್ತಿಸ್ಥಾ ಅಧೋ ಗಚ್ಛಂತಿ ತಾಮಸಾಃ ॥ ೧೮ ॥

ನರನೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಗುಣವಿಭೂಷಿತ ।
ರಿರದೆ ದೇಹವ ತೊರೆದನಂತರ ।
ಬರುತ ಸ್ವರ್ಗದಿ ವಾಸಿಪರಲಾ ಸುಖವ ಪಡೆವರಲಾ ॥
ನರರು ರಾಜಸವೃತ್ತಿಯನ್ನಾ- ।
ಚರಿಸಿ ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವರೈ ಮಾನವರ ಜನ್ಮದಿ ಮೃತ್ಯುಲೋಕದಲಿ ॥ ೧೭೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ದೆನು ಬಹ್ಮಸತ್ತೆಯು ।
ಮರೆವ ತ್ರಿಗುಣಂಗಳನು ತ್ರಿಗುಣದ ಲಕ್ಷಣಂಗಳನು ॥
ತೊರೆಯಲಾರದೆ ನಿಜಸ್ವರೂಪವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣಲಕ್ಷಣದಲೇ ।
ಯಿರುತ ಜಗದಲಿ ರಂಜಿಸುವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವದು ॥ ೧೭೭ ॥

ಮೃತ್ಯುಲೋಕದಿ ಬಂದರವರಿಗೆ ।
ಹತ್ತುವುದು ಸುಖದುಃಖಸರಣಿಯು ।
ಮೃತ್ಯುವಶರಾಗುವರು ತಪ್ಪಿಸಲಾರರಾ ಮರಣ ॥
ವೃತ್ತಿ ತಾಮಸ ಧರಿಸಲವರಿಗೆ ।
ಸತ್ತನಂತರ ನರಕರಾಜ್ಯದ ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಹುದೈ ತಾಮ್ರಶಾಸನ ಪಡೆವರವರಲ್ಲಿ ॥ ೧೭೮ ॥

ಅರಸನಾಗಿರಲೇನು ಸ್ವಸ್ಥದಿ ।
ತಿರಿಗಿ ಶತ್ರುಗಳೆದ್ದರೇನೈ ।
ಮರಳಿ ತನ್ನಲಿ ತಾನೆ ನೋಡುವನೈ ಜಯಾಪಜಯ ॥
ಸುರನರೋರಗಲೋಕ ಮೂರಿವು ।
ಮೆರೆವುದೀ ಗುಣವೃತ್ತಿಭೇದವು ।
ಸರಿಸಲದ ಬದಿಗಾಗ ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮ ತೋರುವುದು ॥ ೧೭೯ ॥

ನಾನ್ಯಂ ಗುಣೇಭ್ಯಃ ಕರ್ತಾರಂ ಯದಾ ದ್ರಷ್ಟಾನುಪಶ್ಯತಿ ।
ಗುಣೇಭ್ಯಶ್ಚ ಪರಂ ವೇತ್ತಿ ಮದ್ಭಾವಂ ಸೋಽಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥ ೧೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಮಾತು ಸಾಕಿದು ।
ಮರೆಯದಿರು ನೀ ತತ್ತ್ವವೊಂದ- ।
ನ್ನಿರುವುದೈ ನಿಜತತ್ತ್ವ ಬ್ರಹ್ಮವು ವಿಶ್ವದೊಳಗೆಲ್ಲ ॥
ಅರಿಯಲಾ ನಿಜತತ್ತ್ವಬಲದಿಂ ।
ಬರುವುವೈ ತ್ರಿಗುಣಗಳು ದೇಹದಿ ।
ಯುರಿವ ಕಟ್ಟಿಗೆಯಂತೆ ಬೆಂಕಿಗೆ ಬರುವುದಾಕೃತಿಯು ॥ ೧೮೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ತ್ರಿಗುಣಾಸ ।
ಭರದ ಪಾಶದಿ ಸಿಲುಕಿ ಬೀಳುವ- ।
ನಿರುವುದಜ್ಞಾನ ಯೊಂದು ನೀ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಇರುವುದಾದರು ನಿಕಟ ಬಂಧನ ।
ನರಗೆ ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನ ।
ದೊರಕಿಸುವ ವ್ಯವಹಾರಕಡ್ಡಿಯು ಬಾರದೈ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೮೧ ॥

ನೀರು ಪೃಥ್ವಿಯು ರಸವು ಮರದೊಳ- ।
ಗೇರುವುದಲಾ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕ್ಷೀರದಲಿ ಹೆಪ್ಪಿಡಲು ಮೊಸರಾಗುವುದಸ್ಥೆ ನೋಡು ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ಸವಿಯು ಕಜ್ಜಾ- ।
ಕಾರವನು ತಾಳ್ವುದು ಧನಂಜಯ ।
ಮೂರು ಗುಣಗಳು ಸೇರ್ವುವಾಪರಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೇಹದಲಿ ॥ ೧೮೨ ॥

ಮೂರು ಗುಣಗಳು ತಮ್ಮ ನಿಜವ್ಯವ- ।
ಹಾರ ದೇಹದಿ ಮಾಳ್ಪುವಾದರು ।
ಬಾರದೈ ನ್ಯೂನತೆಯು ತ್ರಿಗುಣಾತೀತ ವಸ್ತುವಿಲಿ ॥
ವೀರಪಾರ್ಥನೆ ಸಹಜವಿದುವೆ ಪ್ರ- ।
ಕಾರವಾಗಿಹ ಮುಕ್ತಿಯನು ವಿ- ।
ಸ್ತಾರದಿಂದಲಿ ಪೇಳ್ವೆನಲಿ ನೀ ಜ್ಞಾನಕಮಲದಲಿ ॥ ೧೮೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಚೈತನ್ಯ ತ್ರಿಗುಣದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಲಕ್ಷಣದ ಹೊರಗಿಹು- ।
ದರಿಯಲಾ ನಿರ್ಲಿಪ್ತವಿದುವೇ ತತ್ತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ॥
ಬರಲು ಜ್ಞಾನದ ಬೋಧವೀಪರಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಚೇತನ- ।
ಪರಿವು ಬರುವುದು ಸ್ವಪ್ನದಿಂದೆದ್ದಿರುವ ನರನಂತೆ ॥ ೧೮೪ ॥

ತೀರದಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಪೂರುಷ ।
ನೀರಿನಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ತನ್ನದೆ ।
ತೋರುವುದು ನದಿಯೊಳಗನಂತರ ತೆರೆಗಳೇಳುತಿರೆ ॥
ತೋರುವುದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಬಹಳಾ- ।
ಕಾರದಲ್ಲಾ ನೀರಿನಲ್ಲಿಯೆ ।
ಪೂರುಷನಿಗಾತೆರದಿ ಭಿನ್ನಾಕಾರ ತೋರುವುದೆ ॥ ೧೮೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ನಾಟಕದಲಾ ।
ತರುಣಿವೇಷವ ಪುರುಷ ತಾಳಲು ।
ಮರೆವನೇ ನಿಜರೂಪ ಸ್ತ್ರೀತಾನೆಂದು ತಿಳಿಯುವನೆ ॥
ನಿರುತವೀಪರಿ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪವ- ।
ನರಿತು ಗುಣಗಳ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯೊರೆವೆ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಪರಿಕಿಸಲು
॥ ೧೮೬ ॥

ಮೂರು ಋತುಗಳು ಗಗನದಲಿ ಬಂ- ।
ದೇರುವುವು ಹೋಗುವುವು ಗಗನ ವಿ- ।
ಕಾರವನು ತಾಳುವುದೆ ಗಗನವಲಿಪ್ತವೇ ಯಿಹುದು ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತ್ರಿಗುಣಗಳ ವ್ಯವ- ।
ಹಾರ ನಡೆಯುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಬಾರದಿರುವುದೆ ಮನದಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನತತ್ತ್ವವದು ॥ ೧೮೭ ॥

ಮೂಲಸ್ವಾತ್ಮಸ್ಥಿತಿಯ ತತ್ತ್ವದ ।
ಮೇಲಹಂಕೃತಿ ಹೋಗಿ ಕೂಡಲು ।
ಹೇಳುವನಲಾ ಕರ್ಮ ಕರ್ತನು ತಾನು ಬೇರಲ್ಲ ॥
ತಾಳದಲೆ ಕರ್ತೃತ್ವ ಸುಮ್ಮನೆ ।
ಮೇಲಿರುವೆ ನಾ ಸಾಕ್ಷಿಭೂತನು ।
ಹೇಳಲೇನಾ ತ್ರಿಗುಣದಿಂದಲೆ ಕರ್ಮ ಜನಿಸುವುದು ॥ ೧೮೮ ॥

ಪರಿಯಲೀ ಸುಜ್ಞಾನವವನಿಗೆ ।
ಬರುವುದೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ।
ಮೆರೆವ ವನಶೋಭೆಗೆ ವಸಂತನು ಕಾರಣನು ಮಾತ್ರ ॥
ಮರಗಳೆಲ್ಲವು ಹಣ್ಣುಹಂಪಲ- ।
ವಿರದೆ ಕೊಡುವುವು ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವನೇನು ವಸಂತ ಕರ್ಮದಿ ಲಿಪ್ತನಿಜವಾಗಿ ॥ ೧೮೯ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡುತ- ।
ಲಿರುವೆನೈ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ನಾನೀ- ।
ಪರಿಯನೋಡು ಧನಂಜಯನೆ ನಿಜತತ್ತ್ವ ಗುಹ್ಯವದು ॥
ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬರಲಾ ।
ಕೆರೆಯ ಕಮಲಗಳರಳುವುವು ಮೇಣ್ ।
ಮರಣ ತಿಮಿರಕೆ ಬಳ್ಕು ನಕ್ಷತ್ರಂಗಳಡಗುವುವು ॥ ೧೯೦ ॥

ತರಣಿಕಾಂತದ ಮಣಿಯೊಳಗ್ನಿಯು ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ತರಣಿಕಿರಣದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ಕರ್ಮಗಳು ರವಿಯಿಂದಲಾಗುವುವು ॥
ತರಣಿಯುದನೆಲ್ಲವನು ನೋಳ್ಪನೆ ।
ಪರಿಯಲೆನ್ನಯ ಸತ್ತೆಯಿಂದಲಿ ।
ಬರುವುವೈ ಕರ್ಮಗಳು ಕರ್ಮದ ಕರ್ತ ನಾನಲ್ಲ ॥ ೧೯೧ ॥

ಮಾನವನ ದೇಹದಲಿ ನಾನನು- ।
ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ವಾಸಿಸುವೆನೈ ।
ಮಾನಿಸೆನ್ನನು ಪಾರ್ಥ ಸತ್ತಾರೂಪಮಾತ್ರನನು ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಕರ್ಮವೆಲ್ಲ- ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೆನ್ನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ- ।
ರಾನು ಕರ್ಮದಿ ಲಿಪ್ತನಲ್ಲೈ ಬದ್ಧ ಬೇರಲ್ಲ ॥ ೧೯೨ ॥

ಹುಟ್ಟಿಸುವೆ ನಾ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲವ ।
ಹುಟ್ಟಿದುದ ಬೆಳೆಸುವೆನು ನಾನೇ ।
ನಷ್ಟ ಮಾಡುವೆ ನಾನು ಗುಣಗಳು ನಷ್ಟವಾದೊಡೆಯು ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ನಾನಿರುವೆನಿದನಾ- ।
ಗುಟ್ಟು ಯಿರುವುದೆನುತ್ತ ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಹುಟ್ಟಲೀಪರಿ ಜ್ಞಾನ ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನಾಗುವನು ॥ ೧೯೩ ॥

ಗುಣಾನೇತಾನತೀತ್ಯ ತ್ರೀನ್ ದೇಹೀ ದೇಹಸಮುದ್ಭವಾನ್ ।
ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಜರಾದುಃಖೈರ್ವಿಮುಕ್ತೋಽಮೃತಮಶ್ನುತೇ ॥ ೨೦ ॥

ನರನೆ ನಿರ್ಗುಣಬ್ರಹ್ಮರೂಪನ- ।
ನರಿವನಾಕ್ಷಣ ತಪ್ಪದಲೆ ಯವ- ।
ನಿರುವುದಲ್ಲಿಯೆ ಸ್ಥಾನವವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನಯೋಗದಲಿ ॥
ಹರಿವ ನದಿಯಂತದಲಿ ಬಂದಾ- ।
ಶರಧಿಯೊಳಿ ತಾನೈಕ್ಯ ಪಡೆಯುವ ।
ತೆರದಲಾತನು ನನ್ನ ಸತ್ತೆಯಲೈಕ್ಯ ತಾಳುವನು ॥ ೧೯೪ ॥

ನಳಿಕೆಯಿಂದಲಿ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ ।
ಗಿಳಿಯು ಮರದಲಿ ಕೂಡಲಾಕ್ಷಣ- ।
ವಳಿದು ಹೋಗುವುದಲ್ಲವೇ ಕೇಳ್ ನಳಿಕೆಬಂಧನವು ॥
ತಿಳಿಯಲೀಪರಿ ತ್ರಿಗುಣವೆಂಬುವ ।
ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿರಲು ತ್ರಿಗುಣಂ- ।
ಗಳನು ದಾಟಲು ತತ್ತ್ವಸೋಹಮಂ ಮೂಡುವದು ಮನದಿ ॥ ೧೯೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಜ್ಞಾನರೂಪದ ।
ಭರದ ನಿದ್ರಾಸಕ್ತನಾಗುತ- ।
ನರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಸ್ವಪ್ನರೂಪದಿ ಜಾಗ್ರತೆಯ ತಾಳ್ವ ।
ಕರದಿ ಹಿಡಿದಿಹ ಬುದ್ಧಿಭೇದದ ।
ಮೆರೆವ ದರ್ಪಣ ಬಿದ್ದು ಚೂರಾ- ।
ಗಿರಲು ಕಾಣುವನೇನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನು ಮೇಣಲ್ಲಿ । ೧೯೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಸುಖದುಃಖರೂಪದ ।
ಮೆರೆವ ರೂಪವು ತೋರದವನಿಗೆ ।
ಬರುವುದಾ ಕಾರಣದಿ ಮೋಕ್ಷವು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಮರುತು ನಿಜ ದೇಹಾಭಿಮಾನವು ।
ತೊರೆಯಲದನೇ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪದ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ತೆರೆ ಜೀವ ಪರಮಾತ್ಮೀಯ ಲಯವಕ್ಕು ॥೧೯೭॥

ವರುಷ ಋತುವಿನ ಕೊನೆಯಲೇಳುವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಮೋಡಗಳು ಗಗನದಿ ।
ಬರುವುವಲ್ಲವೆ ಲಯಕೆ ಮಳೆ ಸುರಿಯುದಲೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರಿಯಲೀ ಮಾನವನು ಜ್ಞಾನವ ।
ದೊರಕಿಸಲು ಮದ್ರೂಪನಾಗುವ- ।
ನಿರುವನೈ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ದೇಹವ ಧರಿಸಿದರು ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೯೮ ॥

ಬೆಳಕ ಭಂಗದ ಮನೆಯೊಳಿಟ್ಟರೆ ।
ಬೆಳಕನಡ್ಡೈಸುವುದೆ ಭಂಗವು ।
ಜಲಧಿಯಲಿ ವಡವಾನಳನು ನೊಂದುವನೆ ನೀರಿಂದ ॥
ಮಲಿನವಾಗದು ಜ್ಞಾನ ಶುದ್ಧನು ।
ಅಳಿಯಲಾಗದು ತ್ರಿಗುಣಬಲದಲಿ ।
ಜಲದಿ ಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬ ಬೀಳಲು ಶಶಿಗೆ ಬಂಧನವೆ ॥ ೧೯೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಕೆ ತ್ರಿಗುಣಸಂತತಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾಟವನು ಮಾಡಿದ- ।
ರರರೆ ಯಾ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ದೌರ್ಲಕ್ಷವಾ ಕಡೆಗೆ ॥
ಇರುವನಂತರ್ಯಾಮಿ ನಿಶ್ಚಲ- ।
ನಿರುವನೈ ವ್ಯವಹಾರ ದೇಹದ ।
ಪರೆಯ ಬಿಸುತಿರಲಾಗ ಯೋಚಿಸುತಿಹನೆ ಪರೆಯನ್ನು ॥ ೨೦೦ ॥

ಇರುವನೀಪರಿ ಜ್ಞಾನಿ ತನ್ನಯ ।
ಮೆರೆವ ದೇಹದ ಲಕ್ಷ್ಯವಾಡನು ।
ಪರಿಮಳವು ಹೊರಟೋಂದು ಬಾರಿಗೆ ಸೇರೆ ಗಗನವನು ॥
ಮರಳಿ ಕಮಲದ ಕಳಿಕೆಗದು ಹಿಂ- ।
ದಿರುಗಿ ಬರುವುದ ಮೇಣು ಕಮಲವು ।
ಧರಿಸುವುದೆ ಯೋಚನೆಯ ಪರಿಮಳದಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೦೧ ॥

ಒರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಜೀವಿಗೆ ।
ಬರುವುದೇ ಯೋಚನೆಯು ದೇಹದ ।
ಮರಳಿ ದೇಹದ ಚೇಷ್ಟೆಯಲಿ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿರುವ ॥
ಜರೆ ಜನುಮಮರಣಾದಿ ಷಡ್ಗುಣ- ।
ವಿರುವುವೈ ದೇಹಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಿಯು ।
ತೊರೆವನಿವುಗಳು ಬಂಧಿಸವು ಕೇಳಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಲಿ ॥ ೨೦೨ ॥

ಗಡಿಗೆಯೊಡೆಯಲು ಗಡಿಗೆಯೊಳಗೆನೆ ।
ಯಡಗಿರುವ ಆಕಾಶ ತತ್ತ್ವವು ।
ಬಿಡದೆ ಕೂಡುವುದೈ ಮಹಾಕಾಶದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಒಡೆಯಲಾ ಪರಿ ದೇಹಬುದ್ಧಿಯು ।
ಪಡೆಯಲಾತ್ಮಸ್ವರೂಪ ಜೀವಿಯು ।
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಜೀವಿಸುವೆ ನೋಡಿದರಲ್ಲಿ ನಾನಿಹೆನು ॥ ೨೦೩ ॥

ನರನೆ ನೋಡಂತಃಕರಣದಲಿ ।
ಒರಲು ನೋಡೀ ಪರಿಯ ಜ್ಞಾನವು ।
ಧರಿಸಿದರು ದೇಹವನು ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನೆನಿಸುವನು ॥
ಬರಲು ಕಿವಿಯಲಿ ಮೇಘಗರ್ಜನೆ ।
ಹರುಷದಿಂ ಕುಣಿವುದು ಮಯೂರವು ।
ಪರಿಯಲೀ ಹರಿವಚನದಿಂ ನರಗಾಯ್ತು ಹರ್ಷಭರ ॥ ೨೦೪ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ —

ಕೈರ್ಲಿಂಗೈಸ್ತ್ರೀನ್ ಗುಣಾನೇತಾನತೀತೋ ಭವತಿ ಪ್ರಭೋ ।
ಕಿಮಾಚಾರಃ ಕಥಂ ಚೈತಾಂಸ್ತ್ರೀನ್ ಗುಣಾನತಿವರ್ತತೇ ॥ ೨೧ ॥

ಹರುಷಭರಿತಾಂತಃಕರಣದಿಂ ।
ನರನು ಶ್ರೀಹರಿಗೆಂದನಾಕ್ಷಣ ।
ಹರಿಯೆ ನೀ ಪೇಳ್ದಂತೆ ಬೋಧವು ಬರಲು ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಇರುವನೆಂತಾ ನರನು ಕೇಳವ- ।
ಗಿರುವ ಲಕ್ಷಣವಾವುದೆಂಬುದ- ।
ನರಿವ ಪರಿಯಲಿ ಹೇಳು ಮೇಲಾಚರಣವೆಂತವನ ॥ ೭೦೫ ॥

ಹರಿಯೆ ಕರುಣೆಗೆ ತೌರುಮನೆಯಾ- ।
ಗಿರುವ ದೇವರ ದೇವ ಹೇಳೈ ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ತ್ರಿಗುಣದ ನಿವಾರಣ ಮಾಳ್ಪನೆಂತೆನುತ ॥
ನರನ ವಚನವ ಕೇಳಿ ಷಡ್ಗುಣ- ।
ಭರಿತ ಹರಿ ಪರಮಾತ್ಮ ತಾನು- ।
ತ್ತರವ ಕೊಟ್ಟನು ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕ ಕೇಳಿರೈ ಮುದದಿ ॥ ೭೦೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿದೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ।
ಒರುವುದೆನಗಚ್ಚರಿಯು ಮನದಲಿ ।
ಪುರುಷ ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನೆಂದುಚ್ಚರಿಸಿದಾಕ್ಷಣಕೆ ॥
ಇರುವನೆಂತವನೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯು ।
ಹೊರಡುವುದೆ ಮನದಲಿ ವಿಚಾರಿಸು ।
ಪುರುಷ ತ್ರಿಗುಣಾತೀತ ತ್ರಿಗುಣಾಧೀನನಾಗುವನೆ ॥ ೭೦೭ ॥

ನಿರುತ ತ್ರಿಗುಣದೊಳಾಡುತಿದ್ದರು ।
ಪುರುಷನಾತನು ಸಿಲುಕನದರಲಿ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನೊಂದ ಕೇಳುವೆ ಪೇಳು ಯೆನಗದನು ॥

ಇರಲು ಗುಣಸಂಬಂಧವೀಪರಿ ।
ಯಿರುವನೋ ತದಧೀನನಿಲ್ಲವೊ ।
ಪರಿಯನರಿಯುವುದೆಂತು ನಿನ್ನಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಯಿರಲದನು ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಹರ್ಷದಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳಾ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ ।
ಧರಿಸದಿರು ಸಂಶಯವ ಮನದಲಿ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೭೦೮ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ —

ಪ್ರಕಾಶಂ ಚ ಪ್ರವೃತ್ತಿಂ ಚ ಮೋಹಮೇವ ಚ ಪಾಂಡವ ।
ನ ದ್ವೇಷ್ಟಿ ಸಂಪ್ರವೃತ್ತಾನಿ ನ ನಿವೃತ್ತಾನಿ ಕಾಂಕ್ಷತಿ ॥ ೨೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳು ರಜೋಗುಣಂಗಳ ।
ಭರವು ಬರಲು ಶರೀರದಲ್ಲಿಂ- ।
ಕುರವು ಕರ್ಮಕೆ ಪುಟ್ಟಿ ಮಾರ್ಗಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸ್ವೀಕರಿಸೆ ॥
ಇರದಲಾ ಅಭಿಮಾನ ಕರ್ಮದಿ ।
ನಿರುತ ಮಾಡುವ ಕರ್ತ ತಾನೆಂ- ।
ದಿರದು ನೋಡಭಿಮಾನನಾಶಗೆ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿದರು ॥೭೦೯॥

ತಿಳಿಯಲೆನ್ನೀ ತೆರದ ಜ್ಞಾನಿಯು ।
ಯಿಳೆಯೊಳಗೆ ನಾ ಕಾಣೆನೆಂಬೀ ।
ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಲ್ಲುಬ್ಬಿ ಹೋಗನು ಹರ್ಷಭರದಿಂದ ॥ ೭೧೦ ॥

ಅಳಿದು ಹೋಗಲು ಕರ್ಮನೀ ಪರಿ ।
ಮಲಿನವಾಗದು ಬುದ್ಧಿಯವನಿಂ- ।
ಗಿಳೆಯೊಳಾ ಗುಣ ಸತ್ತ್ವವರ್ಧಿಸಿ ಜ್ಞಾನ ಬರಲವಗೆ ॥
ಧರಿಯೊಳವನಿಗೆ ತಮದ ವೃದ್ಧಿಯು ।
ಬರಲು ಮೋಹದಿ ಲಿಪ್ತನಾಗನು ।
ಧರಿಸನವ ಭೇದವನು ಮೋಣಜ್ಞಾನಮೂಲಕದಿ ॥
ಬರಲು ಮೋಹವು ಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯ ।
ಧರಿಸನೈ ವರ್ಧಿಸಲು ಜ್ಞಾನವು ।
ಚರಿಸನೈ ಕರ್ಮವನಕರ್ಮದಿ ಖೇದ ತಾಳಸಲಾ ॥ ೭೧೧ ॥

ಪುರುಷಗೀ ಗುಣಭೇದ ತಟ್ಟದು ।
ತರಣಿಗಿರುವುದೆ ಕಾಲಭೇದವು ।
ತರಣಿಯರಿವನೆ ಸಂಜೆಮುಂಜಾನೆಗಳ ನಡುಹಗಲ ॥

ಇರುವನಾತನೆ ಜ್ಞಾನಿಯುಸ್ಥಿರ- ।
ಗಿರುವ ಜ್ಞಾನದಿ ಧನ್ಯನೆನಿಪನೆ ।
ಶರಧಿ ಮಳೆನೀರಿನಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ತಾಳುವುದೆ ॥ ೨೧೧ ॥

ಪುರುಷನೀಪರಿ ಕರ್ಮಗಳನಾ- ।
ಚರಿಸುತಿರೆ ಯಭಿಮಾನ ಬರುವುದೆ ।
ಬರಿದೆ ಕರ್ಮದ ಕರ್ತ ತಾನೆಂದಿರದು ಅಭಿಮಾನ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಹಿಮಗಿರಿಯು ಶೀತವು ।
ಬರುವುದೆನುತಲಿ ಬೆದರುತಿಹುದೇ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತತ್ತ್ವ ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡು ನಿಜವಾಗಿ ॥

ಬರಲು ಮೋಹೋತ್ಪತ್ತಿಯುವನಲಿ ।
ಮರಣ ಹೊಂದುವುದೇನು ಜ್ಞಾನವು ।
ಅರಿವುದೇನ್ನೈ ಬೆಂಕಿ ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪವನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೧೨ ॥

ಉದಾಸೀನವದಾಸೀನೋ ಗುಣೈರ್ಯೋ ನ ವಿಚಾಲ್ಯತೇ ।
ಗುಣಾ ವರ್ತಂತ ಇತ್ಯೇವ ಯೋಽವತಿಷ್ಠತಿ ನೇಂಗತೇ ॥ ೨೩ ॥

ನರನೆ ಗುಣದೇಹಗಳು ತಾನಾ- ।
ಗಿರುವಕಾರಣ ದುಃಖಸುಖಗಳ- ।
ನರಿಯನಾತನು ಜೀವ ಸಾವಿಂಗಂಜಲಾರನಲಾ ॥
ನರನು ಹಾದಿಯು ಚರಿಪ ವೇಳ್ಯದಿ ।
ಬರಲು ಹಾದಿಯಲಡಚಣಿಯು ತಾ- ।
ತ್ವರತೆ ನಿಲ್ಲುತ ಮುಂದರಿಸುವನು ಮಾರ್ಗದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೧೪ ॥

ಅರಿಯುತೀಪರಿ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವ ।
ಪುರುಷ ದೇಹದಿ ವಾಸ ಮಾಳ್ಪನು ।
ಧುರದಿ ಬರಲು ಜಯಾಪಜಯಗಳನರಿವುದೇ ಧ್ವಜವು ॥
ಹರುಷಶೋಕಾತೀತ ಧ್ವಜವಾ- ।
ಪರಿಯಲೀ ಜೀವಾತ್ಮನಿರುವನು ।
ಚರಿಸನ್ನೈ ಕರ್ಮಗಳ ತ್ರಿಗುಣಾಧೀನ ತಾನಾಗಿ ॥ ೨೧೫ ॥

ಅನ್ನಗ್ರಹಣವು ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆ- ।
ಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಪೂರ್ತಿಯಲ್ಲವೆ ।
ಮನ್ನಿಸನಲಾ ಅನ್ನವೇನದು ಮಿಷ್ಟವೋ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ॥
ಅನ್ನ ಹಾಕಲು ರುಚಿಯನರಿಯನು ।
ತಿನ್ನುವನು ಹಾಕಿದುದನೆಲ್ಲವ ।
ತಣ್ಣಗಿರುವನುದಾಸವೃತ್ತಿಲಿ ಸ್ಥಾಣುವಂದದಲಿ ॥ ೨೧೬ ॥

ಪೂರ ಬರಲಾ ಮೃಗಜಲದೊಳಗೆ ।
ಮೇರುಪರ್ವತ ಹರಿದು ಹೋಗದು ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೆರದಿ ತ್ರಿಗುಣವು ತಟ್ಟಲಾರದಲಾ ॥

ಮಾರುತನು ವೇಗದಲಿ ಬೀಸಲು ।
ಹಾರಿಸುವನೇ ಗಗನಮಂಡಲ ।
ಸೂರಿಯನ ನುಂಗುವುದೆ ಕತ್ತಲೆರಾತ್ರಿ ಕೂಡಿದರೆ ॥ ೨೧೩ ॥

ನರಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಯಿರಲು ಸ್ವಪ್ನವು ।
ಬರುವುದೇ ಪಂಚಿಸಲಿಕಾತನ ।
ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ತ್ರಿಗುಣವು ಮುಟ್ಟಲಾರದಲಾ ॥
ಪುರುಷನಾತನು ತ್ರಿಗುಣದಾಟವ- ।
ನಿರದೆ ದೂರದಿ ನೋಳ್ಪನಲ್ಲವೆ ।
ಬರುವುವೇನಾ ತ್ರಿಗುಣಗಳು ಕೇಳ್ ಜ್ಞಾನಿಸಂನಿಧಿಗೆ ॥ ೨೧೭ ॥

ಚಿತ್ರಗಳ ಪರಿ ತ್ರಿಗುಣವಿರುವುವು ।
ಮತ್ತೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನಂತೆ ಜ್ಞಾನಿಯು ।
ಹತ್ತಿರಲುದಾಸೀನವೃತ್ತಿಯ ಧರಿಸಿ ನೋಡುವನು ॥
ಸಾತ್ತ್ವಿಕದ ಸತ್ಕರ್ಮ ಮಾಡಲಿ ।
ಮತ್ತೆ ರಾಜಸ ಗುಣದಿ ವಿಷಯಾ- ।
ಸಕ್ತಿಯಿರಲಜ್ಞಾನತಿಮಿರವು ಒರಲಿ ತಾಮಸವು ॥ ೨೧೮ ॥

ಏನು ಕರ್ಮವ ಮಾಡಲೇನವ ।
ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಲು ತ್ರಿಗುಣಜಾಢ್ಯವು ।
ನ್ಯೂನ ತಟ್ಟದು ಚೇಷ್ಟೆಯೆನುತಲೆ ತತ್ತ್ವತಿಳಿಯುವನು ॥
ಜಾನಿನಲಿ ಬೆಳಗುವನು ಸೂರ್ಯನು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿಯು ಸಾಕ್ಷಿಭೂತನು ।
ತಾನಿಹನು ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಗಗನದಿ ದೂರ ಬಹುದೂರ ॥ ೨೨೦ ॥

ಶರಧಿ ಹರ್ಷದೊಳುಕ್ಕಿ ಬರುವುದು ।
ಕೆರೆಯ ಕುಮುದಗಳರಳುವುವು ಮ- ।
ತ್ತಿರದೆ ಜಿವರುವುದಲ್ಲವೇ ಕೇಳ್ ಸೋಮಕಾಂತವದು ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಚಂದ್ರನಾಟವು ।
ಮರೆವನೈ ಚಂದ್ರಮನಲಿಪ್ತನು ।
ಧರಿಸುವನೆ ಯವ ವಿಧಿನಿಷೇಧವನೀಸು ಕರ್ಮದಲಿ ॥ ೨೨೧ ॥

ಗಾಳಿಯಾಕಾಶದಲಿ ಪರಿಪರಿ ।
ಯೇಳುವುದು ಬೀಳುವುದು ನೋಡಲು ।
ಮೂಲಗಗನವು ನಿಶ್ಚಲವಲಾ ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ತ್ರಿಗುಣಗಣವಿದು ।
ಲೀಲೆಯನು ಮಾಡಿದರು ಬಹುಪರಿ ।
ಬೀಳಲಾರನು ಜ್ಞಾನಿ ತ್ರಿಗುಣದ ಪಾಶದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೨೨ ॥

ನರನೆ ತ್ರಿಗುಣಾತೀತ ಚಿಹ್ನವ- ।
ನರುಹಿದೆನು ನಿನಗಾನು ಮುಂದಿ- ।
ನ್ನರುಹುವೆನು ಕೇಳಾಚರಣವನು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥

ಸಮದುಃಖಸುಖಃ ಸ್ವಸ್ಥಃ ಸಮಲೋಷ್ಟಾಶ್ಮಕಾಂಚನಃ ।
ತುಲ್ಯಪ್ರಿಯಾಪ್ರಿಯೋ ಧೀರಸ್ತುಲ್ಯನಿಂದಾತ್ಮಸಂಸ್ತುತಿಃ ॥ ೨೪ ॥

ಅರಿವಿಯಲಿ ತಂತುಗಳ ಹೊರತೇ- ।
ನಿರುವುದೈ ಹೊರಗೊಳಗೆ ಯಿಾಪರಿ ।
ನರನು ಮದ್ರೂಪವನು ತಾಳುತಲೆನ್ನ ನೋಳ್ಪನಲಾ ॥
ನರನೆ ಪರಮಾತುಮನು ತನ್ನಯ ।
ಶರಣಿಯಾಗಲಿ ವೈರಿಯಾಗಲಿ ।
ಕರುಣಿಸುವನೈ ಮೋಕ್ಷವಾಪರಿ ಜ್ಞಾನಿಯಾದವನು ॥ ೨೨೩ ॥

ಧರಿಸುವನು ಸಮತೋಲ ಸಂತತ ।
ಬರಲಿ ಸುಖದುಃಖಗಳ ಸಂತತಿ ।
ಯಿರುವನೊಂದೇ ತೆರದಲುಭಯಪ್ರಸಂಗದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ದೇಹಜಲದ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದೈ ಮನವೆಂಬ ಮಿಾನಿದು ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾಡುತ್ತಲಿರೆ ಸುಖದುಃಖ ಬರುತಿಹುವು ॥ ೨೨೪ ॥

ತೊರೆಯಲಭಿಮಾನವನು ದೇಹದಿ ।
ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಮನುಜಗೆ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಬಿತ್ತಿರುವ ಬೀಜದಿ ಬರಲು ಧಾನ್ಯವದು ॥
ಇರುವುದೈ ಪರಿಪಾಕ ಬೀಜದಿ ।
ಹರಿದು ಗಂಗಾನದಿಯು ವೇಗದಿ ।
ಬರುತ ಶರಧಿಯ ಸೇರೆ ಬಳಿಕದು ಶಾಂತವಾಗುವುದು ॥ ೨೨೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪವ ।
ನರಿತವನು ತಾನೈಕ್ಯವೆನ್ನೊಳು ।
ಧರಿಸಲಾತಗೆ ಬಾಧೆ ತಟ್ಟದು ದುಃಖಸುಖಗಳಲಿ ॥
ಮರದ ಮಿಂಚಕೆ ರಾತ್ರಿಹಗಲೀ- ।
ಯೆರಡು ಪರಿಹೊಂದಿರುವ ತೆರದಲಿ ।
ಮರೆವ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಸುಖದುಃಖಂಗಳೊಂದಿಹುವು ॥ ೨೨೬ ॥

ನರನು ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರೆ ।
ಒರಲು ಮಗ್ಗಲಿಗೊಂದು ಸರ್ಪವು ।
ಯೆರಡನೆಯ ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ರಂಭೆಯು ಬಂದರೇನವನ ॥
ಸರಿಯಲಾ ಯೆರಡವಗೆ ನೋಡಲು ।
ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಲೀನತೆ ।
ಯೆರಡು ಸುಖದುಃಖಗಳು ಸರಿಯವಗೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೨೨೭ ॥

ಹೊನ್ನುಮಣ್ಣುಗಳೊಂದೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ರತ್ನಕಲ್ಲುಗಳೊಂದೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ತಿನ್ನಲಿಕೆ ಬಂದಿರುವ ಹುಲಿ ಸುರಪುರದ ಸುಖ ವೊಂದೇ ॥
ಭಿನ್ನವಾಗದು ಬುದ್ಧಿ ಯಾತಗೆ ।
ತನ್ನ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನದಿ ।
ಮಗ್ನನಿರುವನು ಭಂಗವಾಗದು ಮನದ ಸಮತೋಲ ॥ ೨೨೮ ॥

ಸತ್ತು ಹೋದರೆ ಬದುಕುವವರು ಜ- ।
ಗತ್ತಿನಲ್ಲಾರಿಹರು ಬೆಂಕಿಯು ।
ಹತ್ತಿರುವ ಬೀಜವನು ಬಿತ್ತಲು ಬರುವುದೇ ಮೊಳಕೆ ।
ಪಾರ್ಥ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಲಿ ಸಮ- ।
ವೃತ್ತಿ ಬಂದರದಕ್ಕೆ ಜಗದಲಿ ।
ಮೃತ್ಯು ಬಾರದು ಭಂಗ ತಟ್ಟದು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೨೯ ॥

ಇರುವನಾತನು ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದೀ- ।
ಪರಿಯ ತುತಿಯನು ಮಾಡಲದರಲಿ ।
ಹರುಷವಾಗದು ನೀಚನೆನುತಲಿ ನಿಂದೆ ಮಾಡಿದರೆ ॥
ಇರದಲಾ ಮನದಲ್ಲಿ ಭೇದವು ।
ಮೆರೆವುದವನ ಸಮತ್ವನೀಪರಿ ।
ಉರಿದು ಹೋಗಲು ಬೆಂಕಿ ಬೂದಿಗೆ ಸುಡುವ ಭಯವಿಹುದೆ ॥ ೨೩೦ ॥

ವಂದಿಸಲು ಜ್ಞಾನಿಯನು ಪರಮಾ- ।
ನಂದವಾಗದು ನೀಚನೆನುತಲಿ ।
ನಿಂದಿಸಲು ಮತ್ಸರವು ದ್ವೇಷವು ಬಾರದಾತನಲಿ ॥
ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರ ಮನೆಯುಳೇತ- ।
ಕ್ಕಂಧಕಾರವು ಬರುವುದಯ್ಯಾ ।
ಮುಂದೆ ದೀಪಾರತಿಯು ತೋರ್ಪ ಜಡರೂಪಿ ಯೋಗಿಹುದು ॥ ೨೩೧ ॥

ಮಾನಾಪಮಾನಯೋಸ್ತುಲ್ಯಸ್ತುಲ್ಯೋಮಿತ್ರಾರಿಪಕ್ಷಯೋಃ ॥
ಸರ್ವಾರಂಭಪರಿತ್ಯಾಗೀಗುಣಾತೀತಃ ಸ ಉಚ್ಯತೇ ॥ ೨೫ ॥

ಇರುವನೀಶ್ವರನೆನುತ ಸಂಬುತ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಪೂಜೆಯನು ಮಾಡಲು ।
ಮರಳಿ ಚೋರನೆನುತ್ತ ಹೊಡೆದರು ಬಡಿದರಾತನನು ॥
ಅರಸನಿರುವನೆನುತ್ತಲಾತನ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಚತುರಂಗ ಸೈನ್ಯದಿ ।
ಮೆರೆಸಿದರು ಪಟ್ಟಣದಿ ಸಮತೋಲನೆಯು ಬಿಡಬಾರ ॥ ೨೩೨ ॥

ಮೆರೆವನಾ ಸೂರಿಯನು ಗಗನದೊ- ।
ಳಿರುವನೈ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾತನು ।
ಧರೆಯೊಳೀಪರಿ ಜ್ಞಾನಿಗಿಲ್ಲೈ ಬುದ್ಧಿವಿಷಮತೆಯು ॥
ನರನೆ ಕರ್ಮಾರಂಭ ಮಾಡುವ- ।
ನಿರದು ಕರ್ಮಾಸಕ್ತಿಯಾತನಿ- ।
ಗುರಿದು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಕರ್ಮದ ಫಲವು ಜ್ಞಾನದಲಿ ॥ ೨೩೪ ॥

ಶತ್ರುಮಿತ್ರಾದಿಗಳ ಭಾವವು ।
ಹತ್ತಲಾರದು ಮನದೊಳವನಿಂ- ।
ಗಾಪ್ತರಿಷ್ಟರು ಶತ್ರುಮಿತ್ರಗಳೊಂದೆ ಯಾತನಿಗೆ ॥
ರಾತ್ರಿದಿವಸಗಳೆಂಬ ಭೇದವು ।
ಹತ್ತುವುದೆ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ರವಿ ಸ- ।
ರ್ವತ್ರ ತನ್ನ ಪ್ರಕಾಶ ಕೊಡುವನು ಭೇದವೇನವಗೆ ॥ ೨೩೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿಹಲೋಕವಥವಾ ।
ಮೆರೆಯುತಿಹ ಪರಲೋಕವೆಂಬೀ- ।
ಯೆರಡು ಕಲ್ಪನೆ ಯಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನಿವರನವಗೆ ॥
ದೊರತಿಮುದು ಶೋಭಿಸುವ ವೃತ್ತಿಯು ।
ಮೆರೆವುದಾತನದೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ತೊರೆದು ದ್ವೈತವ ದುಃಖಸುಖದಲಿ ಸಮತೆ ಯಾತನವಗಾ ॥ ೨೩೫ ॥

ಬಂದರಾ ಸುಖದಿಂದ ಪರಮಾ- ।
ನಂದವಾಗದು ದುಃಖ ಬಂದರೆ ।
ಕುಂದನೆಣಿಸನು ಮನದ ಸಮತೋಲನನು ಬಿಡಬಾರ ॥

ಎಂದ ಮೇಲೀ ಜಗದಿ ನಡೆಯುವ ।
ಸಂದುಳಿದ ವ್ಯಾಪಾರವಾತನ ।
ಬಂಧಿಸುವುದೇ ನರನೆ ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನೀ ತೆರನು ॥

ನಂದಕಂದ ಪುರಂದರಾತ್ಮಜ- ।
ಗೆಂದನಂದದಿ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯೆಂದು ಪೇಳುವೆನೆಂತು ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನಾಗುವನು ॥ ೨೩೬ ॥

ಮಾಂ ಚ ಯೋಽವ್ಯಭಿಚಾರೇಣ ಭಕ್ತಿಯೋಗೇನ ಸೇವತೇ ।
ಸ ಗುಣಾನ್ ಸಮತೀತ್ಯೈತಾನ್ ಬ್ರಹ್ಮಭೂಯಾಯ ಕಲ್ಪತೇ ॥ ೨೬ ॥

ಧರೆಯೊಳೆನ್ನನಭೇದಬುದ್ಧಿಯೊ- ।
ಳುರುತರದ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭಜಿಪನೊ ।
ಯಿರುವನಾತನು ಶಕ್ತ ತ್ರಿಗುಣಂಗಳನು ಕೊಲ್ಲುವನು ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ನಾನಾರು ಯೆನ್ನಯ ।
ಪರಮಭಕ್ತಿಯ ಪರಿಯದಾವುದು ।
ಯಿರುವುದವ್ಯಭಿಚಾರ ಭಕ್ತಿಯು ಯೆಂತು ಯೆನ್ನೊಳಗೆ ॥ ೨೩೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪರಿಯ ಸಾಪಿ- ।
ಸ್ತುರಿಪೆ ನಿನಗೀ ಪ್ರೇಮಭಾವದಿ ।
ಹರುಷದಿಂದೀ ತತ್ತ್ವ ಕೇಳ್ವೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಮೆರೆವ ರತ್ನವ ಬಿಟ್ಟು ತೇಜವು ।
ಯಿರುವುದೇನ್ನೈ ಬೇರೆಬೇರೀ- ।
ಪರಿಯಲಾ ನೀರನ್ನು ಬಿಡುವುದೆ ದ್ರಾವಕವು ಪಾರ್ಥ ॥೨೩೮॥

ಇರುವುದೈ ಸವಿ ಸಕ್ಕರೆಯಲಾ- ।
ತೆರದಿ ಕೇಳವಕಾಶವಂಬರ ।
ವುರಿವ ಬೆಂಕಿಯು ಜ್ವಾಲೆಯಿಂ ಬೇರಿಹುದೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಸರಸಿಜವು ಸರಸಿಜದ ದಳಗಳು ।
ಮರವು ಮರದಾ ಹೂವೆಲೆಗಳ್ಳೈ ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಯೊಂದೆ ಶೀತವು ಶೀತಹಿಮಗಿರಿಯು ॥೨೩೯॥

ಹಾಲಿನಲಿ ಹೆಪ್ಪಿಡಲು ಮುಂದಾ- ।
ಹಾಲೆ ರೂಪಾಂತರದಿ ಮೊಸರೈ ।
ಕೇಳು ನೋಡೀ ತೆರದಿ ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲ ಮದ್ರೂಪ ॥
ಹೇಳಲೇನದ ಚಂದ್ರಮನ ಸುವಿ- ।
ಲೋಲ ತೇಜವ ನೋಳ್ಪುದಾದರೆ ।
ಸೀಳ ಬೇಕೇ ಚಂದ್ರನ ಪ್ರಭೆ ಚಂದ್ರನೊಂದೆಯಲಾ ॥೨೪೦॥

ಘಟ್ಟಿಯಾಗಲು ಘೃತವು ಶೀತದಿ ।
ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತಿಹುದೇ ಘೃತತ್ವವ- ।
ನಟ್ಟಿಸಲು ಚಿನ್ನವನು ಬಿಡುವುದೆ ಚಿನ್ನತನವನದು ॥
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದಾ ವಸ್ತ್ರವನು ತಾಂ ।
ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಕಾಣುವುದು ತಂತುವೆ ।
ನಷ್ಟ ಮಾಡದೆ ಗಡಿಗೆ ನೋಡಲು ಮೃತ್ತಿಕಾಮಯವು ॥ ೨೪೧ ॥

ಬೇರಿರಿಸಿ ವಿಶ್ವವನು ನನ್ನನು ।
ಬೇರೆ ನೋಡುವೆನೆಂದು ನೋಳ್ಪ ಪ್ರ- ।
ಕಾರವಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವವೇ ಮದ್ರೂಪವಿರುವುದಲಾ ॥
ಯಾರು ಕೇಳೀ ಯೈಕ್ಯ ಬುದ್ಧಿಪ್ರ- ।
ಕ್ಲಾಶದಲಿ ಭಜಿಸುವರೊ ಅವ್ಯಭಿ- ।
ಚಾರಭಕ್ತಿಯಭೇದಭಕ್ತಿಯು ಯೆಂಬರೀ ಪರಿಯ ॥ ೨೪೨ ॥

ನಾನು ವಿಶ್ವದೊಳಿರದೆ ಬೇರಿಹೆ- ।
ನೀನಿಧಾನವ ಮಾಡುವಾತನು ।
ಮಾನಿಸುವನೈ ಭೇದವದು ವ್ಯಭಿಚಾರವಾಗುವುದು ॥
ಮಾನಿಸದಲೀ ತೆರದ ಭೇದವ ।
ನೀನು ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪಸಹಿತಲೆ ।
ಲೀನನಾಗೆನ್ನೊಳಗೆ ತೊರೆದಾ ದ್ವೈತಭಾವವನು ॥ ೨೪೩ ॥

ಭಕ್ತನೆಂಬುವ ಭಾವದಿಂದ ವಿ- ।
ಭಕ್ತತನ ಬೇಡೆನಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಚಿತ್ತದಲಿ ನೀನೇಕನಿಷ್ಠತೆಯಿಂದ ಸೇರೆನ್ನ ॥
ಪಾರ್ಥಚಿನ್ನದ ಟಿಕ್ಕೆಯನು ಮೇ- ।
ಗೆತ್ತಿ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ ಮೇಲಿಡೆ ।
ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿ ನೋಡು ಚಿನ್ನದಿ ಭೇದತೋರುವುದೆ ॥ ೨೪೪ ॥

ನಾನು ಬೇರಿಹೆ ವಿಶ್ವ ಬೇರಿಹು- ।
ದೀನಿಧಾನವ ಮಾಡ ಬಾರದು ।
ಕ್ಷೋಣಿಗಿಳಿದಿಹ ಕಿರಣ ರವಿಯಿಂ ಬೇರಿಹುದೆ ನೋಡು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯು ರಜಃಕಣಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಿಂ ಬೇರಿಹುವೆ ನೋಡಲು ।
ಮೇಣು ಹಿಮಕಣ ಹಿಮಗಿರಿಯ ಬಿಟ್ಟಿಹುದೆ ಕೌಂತೇಯ ॥೨೪೫॥

ಕಿರಿದಿರಲು ಬಹುಪರಿಯ ತೆರೆಗಳು ।
ಶರಧಿಯನು ಬಿಟ್ಟಿಹುವೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವುದಾರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವೀಪರಿ ಭಕ್ತನವನಿಹನು ॥
ಇರುವುದೈ ಸರ್ವತ್ರವೈಕ್ಯವು ।
ಯಿರನು ಯೆನ್ನಯ ಹೊರತು ಯಿಾಶ್ವರ ।
ಪರಿಯಲೀ ಸುಜ್ಞಾನವಾಗಲು ಭಕ್ತಿಯೆನಿಸುವುದು ॥ ೨೪೬ ॥

ಜ್ಞಾನವಿದು ಸರ್ವೋತ್ತಮವಲಾ ।
ಜ್ಞಾನವಿದುವೇ ಯೋಗಸಾರವು ।
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ತೋರಿಸುವೆ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಮಳೆ ಸುರಿಯ ಹತ್ತಲು ।
ಬಾನಿನಿಂ ಜಲಧಾರೆಯೊಂದೇ ।
ಮಾನದಲಿ ಶರಧಿಯನು ಮೇಘವ ಕೂಡಿಸುವುದಿಲ್ಲೈ ॥ ೨೪೭ ॥

ನರನೆ ಭಕ್ತನು ಭಜ್ಯ ಭಜನವು ।
ಮೆರೆವುದೀ ತ್ರಿಪುಟಿಯು ಜಗತ್ತಿಲಿ ।
ಮೆರೆವನೈ ಪರಮಾತ್ಮನದರಲಖಂಡರೂಪದಲಿ ॥
ಇರುವುದೈ ಯಾಕಾಶ ರೂಪದ ।
ಕೊರಳೊಳಗೆ ತೋರುವುದೆ ಭೇದವು ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ರೂಪಮುಖವಾಕಾಶವೊಂದಾಗಿ ॥ ೨೪೮ ॥

ತನ್ನೊಳಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನೊಳಗವ ।
ಭಿನ್ನಭಾವವ ತೊರೆದು ವಿಶ್ವದಿ ।
ಪೂರ್ಣ ಪರಮಾತುಮನಿಹನು ಭಾವಿಸುಕಲೀ ತೆರದಿ ॥
ಕಣ್ಣಿಗಿದಿರಿಲಿ ಬರುವ ಕಿರಣಗ- ।
ಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನು ಮೇಣ್ ಪ್ರಭೆ- ।
ಯನ್ನು ಸೂರ್ಯನ ತನಕ ಮಾನಿಪನೊಂದೆನುತ ನಿಜದಿ ॥ ೨೪೯ ॥

ಬರಲು ಸೋಽಹಂಬ್ರಹ್ಮವೃತ್ತಿಯು ।
ಯಿರುವುದೇನಂತರವು ವಿಶ್ವದಿ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ವಿಶ್ವ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ವೊಂದಾಗಿ ॥
ಶರಧಿಯಲಿ ಲವಣವನು ಹಾಕಲು ।
ಕರಗಿ ಶರಧಿಯೊಳೈಕ್ಯವಾಗಲು ।
ಕರಗುತಿರುವಾ ಗುಣವು ತನ್ನಿಂ ತಾನೆ ಲಯವಹುದು ॥ ೨೫೦ ॥

ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಹುಲ್ಲು ತಾಂತ- ।
ನ್ನಷ್ಟೆ ಬೆಂಕಿಯು ನೊಂದಿ ಪೋಪುದು ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜ್ಞಾನದೊಳೈಕ್ಯವಾಗಲು ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಲಿ ॥
ನಷ್ಟವಾಗುವುದಾಗ ಜ್ಞಾನವು ।
ಶ್ರೇಷ್ಠನಾನಿಹೆನಿತ್ತ ಭಕ್ತ ಕ- ।
ನಿಷ್ಠನತ್ತಲೆನುತ್ತ ಭೇದವು ಸತ್ತು ಹೋಗುವುದು ॥ ೨೫೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಭೇದ ನಾಯಲು ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಹಿಂದನಂತರ ।
ಬರುವುದೈಕ್ಯವು ಭಜ್ಯಭಕ್ತರ ನಡುವೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವುದೈಕ್ಯವನಾದಿಸಿದ್ಧವು ।
ಮೆರೆವುದಿದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಲಾ ।
ಅರಿಯುತೈಕ್ಯವಿದಾಯಿತೆಂಬುವ ಮಾತೆ ಸಲ್ಲದಲಾ ॥ ೨೫೨ ॥

ಬರಲು ನೋಡೀ ತೆರದಿ ಸ್ಥಿತಿಯೈ ।
ಹರಿಸುವನು ತ್ರಿಗುಣಗಳನೆಂಬುವ ।
ಪರಿಯೆ ಹರಿವುದು ಕರೆವರಿದನೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಹೆಸರಿನಲಿ ॥
ಧರೆಯಲವ್ಯಭಿಚಾರ ಭಕ್ತಿಯ ।
ಪರಿಯದೆಲ್ಲವ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆ ।
ದೊರೆವುದೀ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವವು ಸಹಜವಾಗಿ ॥ ೨೫೩ ॥

ಧರೆಯೊಳಾಗಲು ಭಕ್ತನೀಪರಿ ।
ಯಿರುವಳು ಪತಿವ್ರತೆಯು ಬ್ರಹ್ಮತೆ ।
ಹರಿವ ಗಂಗಾನದಿಗೆ ಪತಿ ಸಾಗರನಲಾ ನೋಡು ॥
ಮೆರೆವ ಜ್ಞಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೆ ।
ಶರಣಗಳು ಸೇವಿಸಲು ಯೆನ್ನ- ।
ನ್ನಿರುವರೆನ್ನಯ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವದ ಮುಕುಟಮಣಿಗಳಲಾ ॥ ೨೫೪ ॥

ಅರಿಯಲಿದೆ ಸಾಯುಜ್ಯಮುಕ್ತಿಯು ।
ಯಿರುವುದಿದು ಪುರುಷಾರ್ಥ ನಾಲ್ಕನೆ ।
ನರನೆ ಯೆನ್ನಾರಾಧನೆಯು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೋಪಾನ ॥
ದೊರೆಯಲಾರಾಧನೆಯು ನನ್ನದು ।
ದೊರೆವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವ ನಿಜವಿದು- ।
ಪರಿಯು ಬೇಡೈ ಬ್ರಹ್ಮ ಬೇರಿಹುದೆನ್ನ ತೊರತೇನು ॥ ೨೫೫ ।

ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ಹಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಹಮಮೃತಸ್ಯಾವ್ಯಯಸ್ಯ ಚ ।
ಶಾಶ್ವತಸ್ಯ ಚ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಸುಖಸ್ಯೈಕಾಂತಿಕಸ್ಯ ಚ ॥ ೨೭ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ಗುಣತ್ರಯವಿಭಾಗಯೋಗೋ ನಾಮ ಚತುರ್ದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ನರನೆ ನಾನೀ ಬ್ರಹ್ಮನಿರುವೆನು ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಯೆನ್ನ ಹೆಸರೈ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಚಂದ್ರನಲಿ ॥
ಇರುವುದೈ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪವು ।
ನಿರುತ ನಿಶ್ಚಲ ಸುಖವನಾವೃತ ।
ನಿರುಪಮವು ಮೇಣದ್ವಿತೀಯವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೫೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಜ್ಞಾನವನು ಸಂ- ।
ಹರಿಸುತಲಿ ಸುಜ್ಞಾನವಂತರದಿ ।
ಬರುತ ಲಯ ಹೊಂದುವುದು ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಇರುವುದದು ಸಿದ್ಧಾಂತತತ್ತ್ವವು ।
ಮೆರೆವುದಂತದ ರೂಪವಲ್ಲವೆ ।
ಭರಿತವಿಹುದದು ವಿಶ್ವದಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣತರವಾಗಿ ॥ ೨೫೭ ॥

ನರನಿಗೀ ಪರಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವ- ।
ನರುಹಿದನು ಪರಮಾತ್ಮ ಕೃಷ್ಣನು ।
ಶರಣರಘಸಂಹರಣ ದೀನರನಾಥ ಶ್ರೀನಾಥ ॥
ಹರಿಯು ಗೀತೆಯ ಕಥನ ಸಂಜಯ- ।
ನರುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪಗೆ ।
ಕುರುಡನದ ಮೆಚ್ಚದಲೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನರುಹಿದನು ॥ ೨೫೮ ॥

ಯಾರು ನಿನಗೀ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳ್ದರು ।
ಸೇರದೆನ್ನಯ ಮನದೊಳದು ನಿಸ- ।
ಗ್ಗೇರಿದುದು ಮರುಳಾಟ ಮನದಲಿ ನೋಡು ಸಂಜಯನೆ ॥
ಯಾರು ಯುದ್ಧದಿ ಗೆಲುವನೆನ್ನ ಕು- ।
ಮಾರನಿಗೆ ಜಯಸಿರಿಯು ಕೈಸೆಯಲಿ ।
ಹಾರವನು ಹಾಕುವಳು ನೀನಾ ಮಾತ ಹೇಳುವುದು ॥ ೨೫೯ ॥

ವ್ಯರ್ಥವೆನಗೀ ಮಾತುಗಳು ಪರ- ।
ಮಾರ್ಥಬೋಧಿಪ ಸಾಕು ಜಲ್ಪನೆ ।
ಪಾರ್ಥ ಸೋಲುವ ಪರಿಯ ಹೇಳ್ಳೈ ಯೆನಗೆ ಸಂಜಯನೆ ॥
ಸ್ವಾರ್ಥಪರವೀ ಮಾತ ಕೇಳ್ದು ವಿ- ।
ಚಿತ್ರವೆನಿಸಿತು ಸಂಜಯಂಗದು ।
ವ್ಯರ್ಥವೀ ಕುರುಡನಿಗೆ ಮನದಿ ವಿರೋಧ ಸೇರಿಹುದು ॥ ೨೬೦ ॥

ಮರಳಿ ಮನದಲಿ ಯೋಚಿಸುತಲೀ- ।
ತೆರದಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತೆಂದನಾಕ್ಷಣ ।
ಹರಿಯು ಕರುಣಿಸಲೀತನಿಂಗೌಷಧವಿವೇಕವನು ॥
ಹರಿಯಲೀತನ ಮೋಹರೋಗವು ।
ಕುರುಡನಿಂಗಾರೋಗ್ಯ ಬರಲೀ- ।
ತೆರದಿ ಸಂಜಯನಂದು ಕೊಂಡನು ಮನದಿ ಖೇದದಲಿ ॥ ೨೬೧ ॥

ಬರಲು ಮನದಲಿ ಸಂಜಯಂಗೀ- ।
ತೆರದಿ ರಣರಂಗದಲಿ ಯಾಚೆಗೆ ।
ನರಹರಿಯ ಸಂವಾದದಲಿ ಪೋಯ್ತುವಗೆ ನಿಜಲಕ್ಷ್ಯ ॥
ಹರುಷಪೂರಿತನಾಗಿ ಮುಂದೀ- ।
ನರುಹುವನು ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವೆನುತಲಿ ।
ಮರಳಿ ಸಂಜಯ ಕಿವಿಯನಿತ್ತನು ಭಾಷಣದ ಕಡೆಗೆ ॥ ೨೬೨ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟೆಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
(೧೪) ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೨೭, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೨೬೨.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೫ ಹದಿನೈದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಎನ್ನ ಹೃದಯುವನೀಗ ನಾ ಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣ ತೊಳೆಯುತ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿಂಪೆ ।
ಚಿನ್ನ ಶ್ರೀಗುರುವರನ ಪಾದುಕೆಗಳನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವೆ ॥
ಸನ್ನುತೈಕ್ಯಸುಭಾವದಂಜಲಿ- ।
ಯನ್ನು ಮಾಡುತಲಿಂದ್ರಿಯೌಘದ ।
ಮುನ್ನ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯರೂಪದೊಳರ್ಘ್ಯವೀಯುವೆನು ॥೧॥

ಏಕನಿಷ್ಠೆಯ ಶುದ್ಧಜಲದಲಿ ।
ಹಾಕುತಲಿ ಸ್ನಾನವನು ಗುರುವಿಂ- ।
ಗೇಕನಿಷ್ಠಾಭಾವವೆಂಬುವ ಗಂಧವನೆ ಹಚ್ಚಿ ॥
ಬೇಕೆನಿಪ ಸುಪ್ರೇಮ ಚಿನ್ನದೊ- ।
ಳಾಕಲಿಸಿ ನೂಪುರವ ಗುರುಪದ- ।
ಶ್ರೀಕಮಲದಲ್ಲೇರಿಸುವೆನ್ನೈ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ೨ ॥

ಗುರುಚರಣದೃಢಭಕ್ತಿಭಾವಗ- ।
ಳೆರಡು ಜೋಡುಂಗುರವ ಗುರುವಿನ ।
ಬೆರಳಿನಲಿ ನಾನೇರಿಸುವೆನ್ನೈ ಮೋದದಿಂದೀಗ ॥
ಹರುಷಪರಿಮಳಯುಕ್ತವಾಗಿಹ ।
ಮೆರೆವ ಸಾತ್ತ್ವಿಕದಳಗಳೆಂಟಿಹ ।
ಸರಸಿಜವನರಳಿರುವ ಗುರುಚರಣಗಳಿಗರ್ಪಿಸುವೆ ॥ ೩ ॥

ಉರಿಸುತಲಹಂಕಾರಧೂಪವ ।
ನಿರಭಿಮಾನಾರತಿಯ ಬೆಳಗುವೆ ।
ನಿರುತ ರಂಜಿಸುವೈಕ್ಯ ಭಾವದಿ ಗುರುವನಪ್ಪುವೆನು ॥
ಮೆರೆವ ದೇಹಪ್ರಾಣವೆಂಬೀ- ।
ಯೆರಡು ಪಾದುಕೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಗುರು- ।
ವರನ ಚರಣದಲಿಡುತಲಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿಸುವೆ ॥ ೪ ॥

ಗುರುಚರಣದಲಿ ಭೋಗಮೋಕ್ಷವ- ।
ನೆರಪೊಡವೆಗಳನೊತ್ತೆ ಯಿಡುವೆನು ।
ಧರೆಯಲೀ ತೆರ ಸೇವೆಯತಿದುರ್ಘಟವಲಾನೋಡೆ ॥
ದೊರಕುವರೆ ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯು ।
ಪರಮಧನ್ಯತೆ ಬೇಕು ಸಂಚಿತ ।
ನಿರುತ ಕೊಡುವುದು ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೫ ॥

ಬರುವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವು ।
ಗುರುಚರಣಭಜಕರಿಗೆ ತದನಂ- ।
ತರದಿ ಪರಿಪಕ್ವತೆಯು ತಾಳ್ವುದು ಜ್ಞಾಸನಾತನಲಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಾ ಜ್ಞಾನಿ ನುಡಿಯುತ- ।
ಲಿರುವ ವಾಕ್ಯಗಳಮೃತದಿಂ ತುಂ- ।
ಬಿರುವ ವಸಧಿಗಳಂತೆ ರಂಜಿಪುವೈ ಜಗತ್ರಯದಿ ॥ ೬ ॥

ಅರುಹಲಾರೆನು ವಿಸ್ತರದೊಳದು- ।
ನಿರುವುದೆಂತೀ ವಾಣಿ ಮಧುರತೆ- ।
ಯರುಹುವೆನು ನಿಮಗೊಂದುದಾಹರಣೆಯನು ಸಾದರದಿ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕೋಟ್ಯವಧಿಸಂಖ್ಯೆಯ ।
ತೆರದ ರಾಕಾಚಂದ್ರರುದಯಿಸೆ ।
ಸರುವರವರ ನಿವಾಳಿಸಲು ಬೇಕಿದರ ಮೇಲಿಂದ ॥ ೭ ॥

ತರಣಿ ಪೂರ್ವದೊಳುದಯವಾಗಲು ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಕೇಳ್ವ ಪ್ರಕಾಶದ ।
ನೆರೆಯು ಬರುವ ಪ್ರಕಾರದಲಿ ಭಾಷಣವ ಮಾಡಿದರೆ ॥
ಬರುವದಮೃತಜ್ಞಾನಪೂರವು ।
ಭರಿತವಿಹುದೈ ಶ್ರೋತೃಹೃದಯವು ।
ಪರಮಸೌಖ್ಯಾನಂದ ಬರುವುದವರ್ಣನೀಯವಲಾ ॥ ೮ ॥

ಭಾಷಣದ ಮಾಧುರ್ಯ ನೋಡಲು ।
ಕೂಸೆನಿಸುವುದು ನಾದಬ್ರಹ್ಮವು ।
ಮೋಕ್ಷಸುಖದಿಂ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ರಂಜಿಪುದು ಲೋಕದಲಿ ॥
ಭಾಷಣದ ಶೈಲಿಯನು ನೋಡಲು ।
ಸೂಸುವುದು ಪೀಯೂಷವದರಿಂ- ।
ದೀಸು ಸದ್ಗುರುವಿನಕಟಾಕ್ಷದ ಮಹಿಮೆಯದು ನೋಡೆ ॥೯॥

ಶ್ರವಣಸುಖರೂಪದ ಸುಮಂಟಪ ।
ಭುವನರಂಜಕ ಋತುವಸಂತವು ।
ಲವಲವಿಕೆಯಿಂ ರಂಜಿಪುದು ವಾಗ್ವಲ್ಲಿ ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ ॥
ಭುವನದೊಳಗೇನಚ್ಚರಿಯು ಕೇಳ್ ।
ವಿವರಿಸುತ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪವ ।
ಸ್ತವನ ತಿಳಿಯದೆ ವಾಣಿ ಹಿಂತಿರುಗುವುದು ಮನದೊಡನೆ ॥ ೧೦ ॥

ಇರುವನೈ ಪರಮಾತ್ಮನೀಪರಿ ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ನೋಡು ಚೋದ್ಯವ ।
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತದಾಡಿದ ತೆರದಿ ಕುಣಿಯುವನು ॥
ಇರುವನಾಪರಮಾತ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ।
ಹೊರಗೆ ಧ್ಯಾನಾತೀತನಾದರು ।
ಗುರುವ ಸೇವಿಪ ಭಜಕರಾಡಿದ ವಚನದೊಳಗಿರುವ ॥೧೧॥

ಇಷ್ಟು ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯ ವಾಣಿಗೆ ।
ಹುಟ್ಟುವುದು ಕೇಳಾರದಯೆಯಿಂ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸದ್ಗುರುಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗವಶದಿಂದ ॥
ಇಷ್ಟು ಶ್ರೀಜ್ಞಾನೇಶ ನುಡಿದನು ।
ತುಷ್ಟಮಾನಸನಾಗಿ ಧರೆಯೊಳ- ।
ಗೆಷ್ಟು ಭಾಗ್ಯವಿದೆನ್ನದೆಂದನು ನಗುತ ಜ್ಞಾನೇಶ ॥ ೧೨ ॥

ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಗೆ ನಾನೆ ಜ್ಞಾನೇ- ।
ಶ್ವರನು ಬಾಲಕನೊರ್ವ ಶಿಷ್ಯನು ।
ಹರಿವುದೆಂತಾ ಪ್ರೇಮಭಾಗೀರಥಿಯು ಬಿಟ್ಟೆನ್ನ ॥
ಸುರಿಯುವನು ಪರ್ಜನ್ಯವೃಷ್ಟಿಯ ।
ಹರುಷವನು ಚಾತಕಕೆ ಕೊಡುವರೆ ।
ಧರೆಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ನೋಡು ॥ ೧೩ ॥

ಗುರುವು ತೋರಿದನೆನಗೆ ಕರುಣೆಯು ।
ಬರಿದೆ ಬಾಯಿಂ ಬರುವ ಶಬ್ದದಿ ।
ಸರಸಕಾವ್ಯವಿದಾಯ್ತು ಗೀತಾಮೃತವೆ ಹರಿದುದಕಾ ॥
ಇರುವುದೇನಾಶ್ಚರ್ಯವಿದರ- ।
ಲ್ಲಿರಲು ಪ್ರಾರಬ್ಧಾನುಕೂಲತೆ ।
ಕರದಿ ಹಿಡಿದಿಹ ಮಣ್ಣು ಹೊನ್ನಾಗುವದು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೧೪ ॥

ಘಟ್ಟಿ ಯಾಯುರ್ದಾಯವಿರಲಾ ।
ದುಷ್ಟ ಮಾರಕನವನೆ ತಾರಕ ।
ಥಟ್ಟನಾಗುವನೇನ ಹೇಳಲಿ ದೈವಕರಣಿಯಲಾ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯನು ತಾನು ಭೋಜನ ।
ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಪುದಿಚ್ಛೆ ಮಾಡಲು ।
ಕೆಟ್ಟಕಲ್ಲನು ಬೇಯಿಸಲು ಪಕ್ವಾನ್ನವಾಗುವುದು ॥ ೧೫ ॥

ಗುರುವು ಸ್ವೀಕಾರವನು ಮಾಡಿದ ।
ಶರಣಗೀ ದುಃಖಾರ್ಣವದ ಭವ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಸುಖಸಾಗರದ ಪರಿ ಮೋಕ್ಷತೆರೆಯಿಂದ ॥
ಹರಿಯ ಕರುಣದಿ ಪಾಂಡವರ ದು- ।
ಶ್ಚರಿತ ಕಥೆ ಬಹು ನಿಂದ್ಯವಾದರು ।
ದೊರಕಿಸಿತಲಾ ಯೋಗ್ಯತೆಯನದು ಭುವನಪಾವನದ ॥ ೧೬ ॥

ಪರಮ ಕರುಣೆಯು ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯು ।
ಕರುಣದೃಷ್ಟಿಯೊಳೆನ್ನ ನೋಡಲು ।
ಹರಿಯಿತಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವು ಜ್ಞಾನ ಬೆಳಕಾಯ್ತು ॥
ಪರಿಯು ಸಾಕಿದು ಗುರುಮಹಿಮೆನಿ- ।
ಸ್ತರದಿ ಪ್ರೇಮವು ವರ್ಧಿಸುವುದೈ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಜ್ಞಾನ ಮೇಣಾ ಮಹಿಮೆ ವರ್ಣಿಸಲು ॥ ೧೭ ॥

ಗುರುಪ್ರಸಾದದಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂತರ ।
ಚರಣದರ್ಶನವರಪ್ರಭಾವದಿ ।
ಸರಸಭಗವದ್ಗೀತೆಯರ್ಥವ ಪೇಳ್ದೆ ನಾನೀಗ ॥
ಹರಿಯು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಪರಮಮೋಕ್ಷದ ದಾತ ಹದಿನಾ- ।
ಲ್ಕರಲಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವನು ಪೇಳ್ದನು ನೆನಪು ನಿಮಗಿಹುದೆ ॥ ೧೮ ॥

ನೂರು ಯಜ್ಞಂಗಳನು ಮಾಡಲು ।
ಸೇರುವನು ಸುರಪತಿಯ ಗದ್ದುಗೆ ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು ನೋಡಲಾ ತೆರವಿ ॥
ಯಾರು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ತಾಳ್ವರೊ ।
ಸೇರುವರು ಮೋಕ್ಷವನು ನಿಜವಲಿ ।
ನೂರು ಜನ್ಮದಿ ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ಮವ ಮಾಡಲವ ಬ್ರಹ್ಮ ॥ ೧೯ ॥

ಜ್ಞಾನಿಗೆನೆ ದೊರಕುವುದು ಮೋಕ್ಷವು ।
ಜ್ಞಾನವೆನು ದೊರಕಿಸುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಾರಿಂಗಿಹುದು ಸಾ ಪೇಳ್ವೆನೊರ್ವನಿಹ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಹುಗಿದಿಟ್ಟ ವಿತ್ತ- ।
ಶ್ರೇಣಿ ಪಾದಾಳುನಿಗೆ ಯಂಜನ ।
ಮಾನದಿಂ ನೋಡುವರೆ ಯಧಿಕಾರವು ಕಣಾನಿಜದಿ ॥ ೨೦ ॥

ಜ್ಞಾನದಿಂ ನಿಜ ಮೋಕ್ಷ ಬರುವುದು ।
ಜ್ಞಾನ ದೊರಕಿದರೇನು ಸ್ಥೈರ್ಯವಿ- ।
ಹೀನನಾದರದೇನು ವ್ಯರ್ಥವಿದಲ್ಲವೇ ನೋಡೈ ॥
ಜ್ಞಾನವದು ವೈರಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ।
ಕಾಣೆನಕಟಾ ಸ್ಥಿರವಿದೆನ್ನುತ ।
ಮಾನವಗೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಬರುವುದು ಯೆಂತು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೨೧ ॥

ಗೊತ್ತ ಹಿಡಿದಿಹ ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗುತ್ತರವ ತಾನಿತ್ತನಾಕ್ಷಣ ।
ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲ ಹರಿಯು ಕೇಳ್ ಸರ್ವಜ್ಞನಿರುವನಲಾ ॥
ಮೃತ್ಯುರೂಪದ ವಿಷವದನ್ನದೊ- ।
ಳಿತ್ತೆನುತ ಗೊತ್ತಾಗೆ ತಾನು ವಿ- ।
ರಕ್ತಿಯಿಂ ಭೋಜನವ ಬಿಡುವನು ತಿರದೊಳಾ ನರನು ॥ ೨೨ ॥

ನಿತ್ಯವೇ ಸಂಸಾರವಿರುವುದ- ।
ನಿತ್ಯವೆಂಬುದ ತಿಳಿದು ಕೇಳೈ ।
ಮಿಥ್ಯವದು ನೋಡಿದರೆ ತೋರ್ಪುದು ರಜ್ಜು ಸರ್ಪದೊಲು ॥
ಗೊತ್ತ ಹಚ್ಚಿದರೀಪರಿಯಲಾ ।
ಮರ್ತ್ಯಸಂತತಿಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿ- ।
ರಕ್ತಿಯರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಸೇರ್ವುದು ಬೇಡ ಬೇಡೆನಲು ॥ ೨೩ ॥

ಮಿಥ್ಯವಿದು ಸಂಸಾರವೆಂಬುದು ।
ತತ್ತ್ವವಿದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ವಿಸ್ತರಿಸನೈ ವೃಕ್ಷರೂಪಕದಿಂದ ಮುಂದಿನ್ನು ॥
ಕಿತ್ತು ಬೀಳಲು ವೃಕ್ಷವೆಲ್ಲವು ।
ಸತ್ತು ಬೀಳ್ವುದು ಬುಡಸಹಿತಲೇ ।
ತತ್ತ್ವವಿದು ನಿಜವಲ್ಲ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೨೪ ॥

ಹರಿಯು ಸಂಸಾರದ ವಿಷಯದಲಿ ।
ಪರಮ ಕುಶಲತೆಯಿಂದ ವೃಕ್ಷದ ।
ಸರಸರೂಪಕದಿಂದ ವಿಸ್ತರಿಸುವನು ಕೇಳುವುದು ॥
ಹರಿ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಂಗೆ ತಾಂ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ನಿಜತತ್ತ್ವವನು ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಹರಿದು ಬಿಡುವನು ಜನ್ಮಮರಣದ ಪಾಶವನು ಬಿಡದೆ ॥ ೨೫ ॥

ಮಿಥ್ಯವಿದು ಸಂಸಾರ ತೋರ್ಪುದು ।
ಸತ್ಯ ಶಾಶ್ವತ ಬ್ರಹ್ಮ ನಾನೆಯೆ- ।
ನುತ್ತ ಸಿದ್ಧಾಂತವನು ತೋರ್ಪಧ್ಯಾತ್ಮವಿಷಯವಿದು ॥
ವಿಸ್ತರಿಪೆನಿದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೆ ।
ಯುಕ್ತವೋತ್ತಮ ವಿಷಯ ಗೀತಾ- ।
ಶಾಸ್ತ್ರ ಹದಿನೈದನೆಯದಧ್ಯಾಯದಲಿ ಕೇಳುವುದು ॥ ೨೬ ॥

ಇಂತು ಬಾ ನೀಶ್ವರನು ತಾನು ವಿ- ।
ನಂತಿಯನು ಮಾಡಿದನು ಕೂಡಿದ ।
ಸಂತಸಜ್ಜನರಿಂಗೆ ಸಾದರವಿನಯಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಕಂತುಪಿತನಾನಂದವನಧಿಯ- ।
ನಂತಸಿದ್ಧರ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರಮ- ।
ನಿಂತು ಕೌಂತೇಯನಿಗೆ ಪೇಳ್ದನು ದ್ವಾರಕಾಧೀಶ ॥ ೨೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಳ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪಕೆ ।
ಬರುವ ನೊದಲೇ ಯುದ್ಧ ಬರುವುದು ।
ಮರೆವ ವಿಶ್ವಾಭಾಸವೆಂಬ ಪ್ರಪಂಚ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ನರನೆ ನೋಡು ಪ್ರಪಂಚವಲ್ಲಿದು ।
ಮರವಿಹುದು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಯೆ ।
ಮರೆಯುವುದು ಗೋಚರಕೆ ಕಲ್ಪನೆ ಮೀರಿ ಸೊಕ್ಕಿಹುದು ॥ ೨೮ ॥

ಬೇರೆ ವೃಕ್ಷದ ಪರಿಯದಲ್ಲೈ ।
ತೋರುವುದು ವಿಪರೀತಲಕ್ಷಣ- ।
ನೇರಲಾರದು ಮೇಲೆ ಕೆಳಗಿಳಿದಿಹುವು ಶಾಖೆಗಳು ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಿದ ವರ್ಣಿಸಲು ಕೇ- ।
ಳಾರು ಶಕ್ಯರು ಮಹಿಮೆ ಯಿದರದ- ।
ಪಾರವಿರುವುದು ನೋಡಿದಂತೆ ಕೌಂತೇಯ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೨೯ ॥

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗಿಡಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಬುಡವ ಕೊಡಲಿಯು ಹಿಡಿದು ಕಡಿದರೆ ।
ಮಡಿವುವಲ್ಲವೆ ಬುಡಸಹಿತ ಪಾಂಡವನೆ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಬುಡಕೆ ಬೆಂಕಿಯನಿಟ್ಟು ಸುಟ್ಟರೆ ।
ಗಿಡವೆ ಮಡಿವುದು ಬೆಳೆಯಲಾರದು ।
ಮಡಿಯಲಾರದು ವೃಕ್ಷ ವಿಶ್ವಾಭಾಸವೀತೆರದಿ ॥ ೩೦ ॥

ಬೇರುಗಳ ಕಿತ್ತಿದರೆ ಮರ ವಿ- ।
ಸ್ತಾರವೆಲ್ಲವು ನೆಲಕೆ ಬೀಳ್ವುದು ।
ಬೇರುಸಹಿತವ ಕೀಳುವರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮರವಲ್ಲ ॥
ಯಾರು ಬಣ್ಣಿಪರೀಮರದ ವಿ- ।
ಸ್ತಾರ ಕೌತುಕವೆಲ್ಲವನು ಕೇಳ್ ।
ಬೇರು ಸಹಿತವು ಬುಡವು ಮೇಲಾ ಟೊಂಗೆಗಳು ಕೆಳಗೆ॥೩೧॥

ಎಷ್ಟು ಯೆತ್ತರ ಸೂರ್ಯನಿರುವನು ।
ಕಷ್ಟವಲ್ಲೇನಳತಿ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಕಿರಣಗಳ ಸಂತತಿ ಕೆಳಗಿಳಿದಿಹುದಲಾ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ರಂಜಿಪು- ।
ದಿಷ್ಟು ಪರಿಯ ಪ್ರಪಂಚವೃಕ್ಷವು ।
ಯೆಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಚಿತ್ರತರವೈ ವೃಕ್ಷಲಕ್ಷಣವು ॥ ೩೨ ॥

ಏನಿರುವುದೀ ಜಗದೊಳೆಲ್ಲವು ।
ಕಾಣುವುದು ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷದಿ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯೆಲ್ಲಿಟ ವ್ಯಾಪಿಸಿಹುದೈ ಪ್ರಳಯಜಲದಂತೆ ॥
ಬಾನಿನಿಂದಸ್ತಮಿಸೆ ದಿನಮಣಿ ।
ಪೂರ್ಣ ಗಗನದಲಂಧಕಾರವು ।
ತಾನೆ ಹಬ್ಬುವ ತೆರದಲಿದು ಹಬ್ಬಿಹುದು ಸರ್ವತ್ರ ॥ ೩೩ ॥

ತಿನ್ನುವರೆ ವೃಕ್ಷದಲಿ ಬೆಳೆಯದು ।
ಹಣ್ಣು ಮೂಸಲು ಹೂವು ಬೆಳೆಯದು ।
ಕಣ್ಣಮುಂದಿಹುದೆಲ್ಲ ವೃಕ್ಷವೆ ವೃಕ್ಷವೇ ವೃಕ್ಷ ॥
ಉನ್ನತಿಯ ಮೇಲಿಹುದು ಒಡವದು ।
ಭಿನ್ನಮೂಲವಿದಲ್ಲ ಕಾರಣ ।
ಕಣ್ಣಿಗದು ರಂಜಿಪುದು ಲವಲವಿಕೆಯಲಿ ಸಂತತವು ॥ ೩೪ ॥

ಇರುವುದಿದಕಾ ಮೂಲ ಮೇಲಕೆ- ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ನಿಜ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಕಾಣುವುದು ಮೂಲವು ಕೆಳಗೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವುದೈ ವಿಸ್ತಾರ ಸುತ್ತಲು ।
ಹರಿದಿಹುವು ಪಿಪ್ಪಲವಟಂಗಳ ।
ಪರಿಯಲಾ ಬೇರುಗಳವುಗಳಲಿ ಟೊಂಗೆ ತೋರುವುವು ॥ ೩೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷಕೆ ।
ನಿರುತ ಕೆಳಗೆನೆ ಟೊಂಗೆಗಳು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿಪೀಪರಿಯಲ್ಲ ಗೆಲ್ಲೆಗಳಿಹುವು ಸರ್ವತ್ರ ॥
ಮೆರೆಯುವುವು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಯತಿವಿ- ।
ಸ್ತರದ ಪರಿಪರಿ ಶಾಖೆಗಳು ಹ- ।
ಬ್ಬಿರುವುವಿವು ಗಗನದಲಿ ದಿಶೆದಿಶೆಗಳಲಿ ತೋರುವುವು ॥ ೩೬ ॥

ಇರುವುದಿದಕಾಕಾಶದಾಶ್ರಯ ।
ಮರುತಿನಂದದೊಳಿರುವುದೀ ಮರ- ।
ವಿರುವುದಿದುವಾಶ್ರಯವು ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯಂಗಳಿಗೆ ॥
ಇರುವುದಥವಾ ಸ್ವಪ್ನಜಾಗರ- ।
ವರಸುಷುಪ್ತಿಸ್ಥಿತಿಗಿದಾಶ್ರಯ ।
ಮೆರೆವುದಿದು ನೋಡಿದರೆ ವಿಶ್ವಾಕಾರವಾಗಿಹುದು ॥ ೩೭ ॥

ಮೇಲೆ ರಂಜಿಪುದಿದಕೆ ವೃಕ್ಷಕೆ ।
ಮೂಲವಾಗಿಹ ಬುಡವು ನೋಡು ವಿ- ।
ಶಾಲತರದಿಂ ವಿಸ್ತರಿಪುವೈ ಶಾಖೆಗಳು ಕೆಳಗೆ ॥
ಏಳಿಹುವು ಕೇಳೀತೆರದಲಿ ವಿ- ।
ಶಾಲ ಚಿತ್ರ ಸುವೃಕ್ಷವಿದಲಾ ।
ಹೇಳಲಾರೆನು ನಿಜದಿ ಬುಡನಡುತುದಿಗಳೆಲ್ಲಿಹುವು ॥ ೩೮ ॥

ಕೆಳಗೆ ನೋಡಲು ಬುಡವಿದಾವುದು ।
ಯಿಳಿಯುವುವು ಶಾಖೆಗಳು ತೇಗೀ- ।
ಯಿಳೆಯೊಳಿವಕೇನಿಹುವು ಶಾಖೆಗಳೆಷ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ॥
ತಿಳಿಯುತೀಪರಿ ಯೆಲ್ಲ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ಜಲಜನಾಭನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ।
ಯಿಳೆಯೊಳಿದಕಶ್ವತ್ಥವೆಂಬರು ಯಾತಕೀ ಮರಕೆ ॥ ೩೯ ॥

ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಹೃದಯದ ವಿಲಾಸಿಯು ।
ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ನಿರ್ಣಯಿಸುತಾ- ।
ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪೇಳ್ದನು ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಜಾಣತನದಿಂದಾನು ನಿನ್ನಯ ।
ಮಾನಸಕೆ ಒರುವಂತೆ ಪೇಳ್ವೆನು ।
ನೀನು ಕೇಳೈ ನಾವಧಾನದೊಳೆಂದನಾ ಕೃಷ್ಣ ॥ ೪೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಧರಣಿಯಲಿ ನೀ- ।
ನಿರುಸಿ ಯೊರ್ವನೆ ಕೇಳ್ವ ಚತುರನು ।
ಯಿರುವುದೈ ನಿನಗಿದನು ಕೇಳ್ವಧಿಕಾರ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನೆ ಸರ್ವಾಂಗದಲಿ ಕಿವಿಗಳ- ।
ನಿರಿಸಿ ಕೇಳೈ ಸಾಗಲಾರದು ।
ಯೆರಡು ಕಿವಿಗಳಶಕ್ತವಿಹುವೈ ಕೇಳ್ವರಿದನೆಲ್ಲ ॥ ೪೧ ॥

ಹರಿಯು ಯಾದವವೀರ ಕೃಷ್ಣನು ।
ನರನಿಗರುಹಿದನತುಲಪ್ರೇಮದಿ ।
ಸರಸವೀ ಭಾಷಣವ ಕೇಳುತ ಪಾರ್ಥನತಿಭರದಿ ॥
ಹರಿಯ ವಚನವ ಕೇಳಲತ್ಯಾ- ।
ತುರತೆಯನು ತೋರಿದನು ನೇತ್ರಕೆ ।
ನರನು ತೋರ್ದನು ಮೂರ್ತಿಯುತವವಧಾನವೆಂಬಂತೆ ॥೪೨॥

ಇರುವುದತಿವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಗಗನವು ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ದಶದಿಶೆಗಳೀ- ।
ತೆರದ ವಿಸ್ತೃತ ಗಗನಮಂಡಲವಪ್ಪಕೊಂಡಂತೆ ॥
ನರನ ಶ್ರೋತೃತ್ವವು ಕಣಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿತೈಯಾಕಾಶದಂತೆಯೆ ।
ಹರಿಯ ಭಾಷಣ ಕೇಳ್ವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಬಂತು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥ ೪೩ ॥

ಹರಿಯ ಭಾಷಣವೆಂಬ ಶರಧಿಯ- ।
ನಿರದೆ ಯೊಂದಾಚಮನದಿಂದಲೆ ।
ಹರಿದು ಕುಡಿಯುವ ಪಾರ್ಥನೆರಡನೆ ಕುಂಭಸಂಭವನು ॥
ನರನು ಶ್ರವಣಾಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸೆ ।
ಹರಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು ।
ಹರಿಯು ನೀವಾಳಿಸಿದನೈ ಪಾರ್ಥಗೆ ಸಮಾಧಾನ ॥ ೪೪ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಊರ್ಧ್ವಮೂಲಮಧಃಶಾಖಮಶ್ವತ್ಥಂ ಪ್ರಾಹುರವ್ಯಯಮ್ ।
ಛಂದಾಂಸಿ ಯಸ್ಯ ಪರ್ಣಾನಿ ಯಸ್ತಂ ವೇದ ಸ ವೇದವಿತ್ ॥ ೧ ॥

ಹರಿಯು ಮಗುಳಿಂತೆಂದ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮವು ವೃಕ್ಷರೂಪವು ।
ಯಿರುವುದೂರ್ಧ್ವವು ವಿಸ್ತರಿಪೆನಿದರರ್ಥವನು ಪಾರ್ಥ ॥
ಕರೆವರೂರ್ಧ್ವವೆನುತ್ತಲಿದನೇ ।
ಯಿರುವುದುಚ್ಚವು ಶ್ರೇಷ್ಠವನುಪಮ- ।
ವಿರುವುದೀಪದದರ್ಥ ಸರ್ವೋತ್ತಮವಲಾ ಬ್ರಹ್ಮ ॥ ೪೫ ॥

ಮರದ ಮೂಲಕ ವೂರ್ಧ್ವತೆಯ ತಾ- ।
ಣಿರುವುದೈ ನಿಜವಾಗಿಯಿಲ್ಲದೆ ।
ಯಿರುವುವೇನೈ ಮೂಲಮಧ್ಯೋರ್ಧ್ವಗಳು ಭೇದಗಳು ॥
ಭರಿತವಿಹುದೀ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ।
ನಿರುತ ಶಾಶ್ವತವೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ ।
ಮೆರೆವುದೊಂದೇ ರೂಪ ಭೇದವಿದೆಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದು ॥ ೪೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ತಂತುವಾದ್ಯದಿ ।
ಹೊರಟು ಬರುವುದಕಿಂತ ಹಿಂದೆ- ।
ಕ್ಕಿರುವ ನಾದಬ್ರಹ್ಮ ಮೂಲದಲಿಲ್ಲವೇ ಹೇಳು ॥
ಸರಸಿಜದ ಮಕರಂದವಾಸವು ।
ಹೊರಡುವುದಕಿಂ ಹಿಂದಿರುವ ಬಹು- ।
ಪರಿಮಳವು ಕೇಳೈ ಧನಂಜಯ ಮೂಲಗಂಧವಲಾ ॥ ೪೭ ॥

ವಿಷಯಸೇವನಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ।
ವಸುಮತಿಯಲಾನಂದವಿರುವುದು ।
ಹೆಸರಿದಕೆ ನೋಡೈ ಸ್ವರೂಪಾನಂದ ಕೌಂತೇಯ ॥
ವಸುಮತಿಯೊಳಿದಕಿಲ್ಲಭೇದವು ।
ವಿಷಮುಸಮ ಪರವಪರವೆಂಬುದು ।
ಯೆಸೆಯುವುದು ತನ್ನಿಂದ ತಾನೆ ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶವಿದು ॥ ೪೮ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ನೋಟಕನು ತೋರದೆ ।
ಯಿರುವುದಿದು ಶಾಶ್ವತ ನಿರಂತರ ।
ಮೆರೆಯುವುದು ಸರ್ವತ್ರವಾದರದ್ರಶ್ಯ ಬೇರಿಹುದು ॥
ಬರುತ ಮಾಯೋಪಾಧಿಯೋಗದಿ ।
ಬರುವುದಿದಕ್ಕೈ ನಾಮರೂಪವು ।
ಮೆರೆವುದದರಿಂದಲೆ ಪ್ರಪಂಚವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೯ ॥

ಇರುವುದಿದು ಪರಿಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನವು ।
ಇರದು ಜ್ಞಾತೃಜ್ಞೇಯಭೇದವು ।
ಇರುವುದಿದು ನಿರುಪಾಧಿಕವು ಸುಖರೂಪವೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇರದು ಕಾರಣಕಾರ್ಯಭೇದವು ।
ಇರದು ವೊಂದೆರಡೆಂಬ ಭೇದವು ।
ಮೆರೆವುದೈ ತನ್ನಿಂದ ತಾನು ಪ್ರಕಾಶರೂಪವಿದು ॥ ೫೦ ॥

ಇರುವುದೀ ಸಂಸಾರವೆಂಬುವ ।
ಮರಕೆ ಮೂಲವು ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ।
ಯರಿಯಿತೇನೈ ನಿನಗೆಯಂಕುರ ಬರುವ ಪರಿ ಯಿದಕೆ ॥
ಬರಿದೆ ಮಾಯಾಸಂಗವೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯ ಖ್ಯಾತಿಯು ತಪ್ಪಿಹುದು ಕೇಳ್ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ವಂಧ್ಯಾತರುಣಿಯಲಿ ಪುತ್ರನಾದಂತೆ ॥ ೫೧ ॥

ಧರಣಿಯಲಿ ಸುವಿಚಾರವಾಗಲು ।
ಮರಣವಪ್ಪುದು ಮಾಯೆಗದರಿಂ- ।
ದರಿಯಲಿದು ಸತ್ತೆಂಬುದೆಂತೈ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ತಿರಿಗಿ ಜಗದಲಿ ಕಾರ್ಯರೂಪದಿ ।
ಬರುವುದೈ ಗೋಚರಕೆ ಯದರಿಂ- ।
ದಿರುವುದೆಂತಿದಸತ್ತೆನುತ ನಂಬುವುದು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೨ ॥

ನರನೆ ಸದಸದ್ಭಾವವೆರಡನು ।
ಹೊರಗಿರಿಸಿ ದ್ವಂದ್ವವನು ಮೀರಿಹ ।
ಯಿರುವುದು ವಿಲಕ್ಷಣವನಾದಿಯು ತತ್ತ್ವವಿದು ನೋಡು ॥
ಇರುವುದಿದು ಭೂತಾದಿ ತತ್ತ್ವಗ- ।
ಳಿರುವ ಮನೆ ಜಗದಭ್ರಕಿದು ಬಹು- ।
ಪರಿಯಲಾಧಾರವು ಪ್ರಪಂಚದ ಮರಕೆ ಬೀಜವಿದು ॥ ೫೩ ॥

ಇರುವುದೈ ಸಂಸಾರಚಿತ್ರವ- ।
ನಿರಿಸುತಿಹ ಭೂಮಿಕೆಯು ಕೇಳೈ ।
ಭರಿತವಿಹುದಿದು ನಿಖಿಲ ಜ್ಞಾನದ ತೇಜದಿಂ ನಿಜವು ॥
ಪರಿಪರಿಯುಲೀತೆರದಿ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿರುವ ಜಗದಾದಿಮಾಯೆಯು ।
ಹೊರತು ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನಿರುವನು ಯೆಂದು ನೀ ನಂಬು ॥ ೫೪ ॥

ತೋರುವೀಜಗ ಜ್ಞಾನದ ವ್ಯವ- ।
ಹಾರವೆಲ್ಲ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು ಸುವಿ- ।
ಚಾರ ಪೇಳ್ವುದು ಸರ್ವವಿದು ಪರಮಾತುಮನ ತೇಜ ॥
ಧಾರುಣಿಯುಲೀ ಪರಿಯ ಜ್ಞಾನವು ।
ಬಾರದೇತಕೆನುತ್ತಲೆನ್ನ ವಿ- ।
ಚಾರಿಸಲು ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ನಿನಗೊಂದ ॥ ೫೫ ॥

ನರನು ನಿದ್ರಾಭರದಿ ಮಲಗಲು ।
ಬರುವುದವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯತೆ ।
ತರುವುದಲ್ಲೈ ಕಜ್ಜಳಿಯು ದೀಪಕ್ಕೆ ಮಂದತ್ವ ॥
ನರನು ಸ್ವಪ್ನದೊಳಿರಲು ಕಲ್ಪಿತ- ।
ತರುಣಿ ಬಂದಪ್ಪುತಲಿ ಪುರುಷನೊ- ।
ಳಿರದೆ ಕಾಮೋದ್ರೇಕ ಮಾಳ್ಪಳು ತರುಣಿ ನಿಜವಿಹಳೆ ॥ ೫೬ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಬ್ರಹ್ಮನೊ- ।
ಳಿರದೆ ಮಾಯಾವೇಶವಾಗಲು ।
ಬರುವುದಾಚ್ಛಾದನವು ಕೇಳೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಕ್ಕೆ ॥

ಅರಿಯದಿಹುದು ನಿಜಸ್ವರೂಪವ ।
ಮರೆಯುವುದು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವ- ।
ನಿರುವುದಿದು ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷದ ಮೊದಲನೆಯ ಮೂಲ ॥ ೫೭ ॥

ಬರಲು ಮಾಯಾವರಣ ಬ್ರಹ್ಮದಿ ।
ಬರುವುದೈ ವಿಸ್ಮರಣ ರೂಪಕೆ- ।
ಬರುವುದದರಿಂ ಪ್ರಥಮ ಕಂದ ಸ್ವರೂಪ ಮೂಲಕ್ಕೆ ॥
ಕರೆವರಿದ ಸಂಸಾರವೆಂಬುವ- ।
ಮರದ ಬೀಜವೆ ಯೆಂದು ತಜ್ಜ್ಞರು- ।
ಮೆರೆಸುವರು ವೇದಾಂತಿಗಳು ಕೇಳ್ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವಿದು ॥ ೫೮ ॥

ನರನೆ ನೋಡು ಸುಷುಪ್ತಿಭಾವವು ।
ಮೆರೆವ ಘನವಜ್ಞಾನಬೀಜಾಂ- ।
ಕುರವೆನುವರೈ ಕೋವಿದರು ನೋಡಿದಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರಿಣಮಿಸುವುವು ಸ್ವಪ್ನಜಾಗರ- ।
ವೆರಡು ಪರಿಗಳವಸ್ಥೆ ಯವನೇ ।
ಕರವರೈ ಫಲವೆನುತ ನಿಗಮಾಗಮುಗಳೇ ನಿಜದಿ ॥ ೫೯ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ಮಾಯೆಯನು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿಹುವು ನಿಗಮಾಗಮಂಗಳು ।
ನರನೆ ತಿಳಿ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷಕೆ ಮೂಲವಜ್ಞಾನ ॥
ನಿರುತ ನಿರ್ಮಲ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವೆ ।
ಯಿರುವನೈ ನಿಜವಾತ್ಮನವನೊಳು ।
ಬರುತ ಮಾಯೆಯು ಬೇರ ಬಿಡುವಳು ಮೇಲೆಕೆಳಗೆಲ್ಲ ॥ ೬೦ ॥

ಹೊರಡಲೀಪರಿ ಬೇರು ಮಾಯಾ- ।
ವರಣದಲಿ ನೀರುಂಡು ಬಲವ- ।
ತ್ತರದಿ ಬೆಳವುವನಂತ ದೇಹಗಳಧರ ಭಾಗದಲಿ ॥
ಬರುವುವೈ ಮೊಳಕೆಗಳು ನಾಲುಕು ।
ಪರಿಯಲೀ ವೃಕ್ಷಕ್ಕನಂತರ ।
ಬರುವುದೈ ಬಲಶಕ್ತಿ ಕೇಳು ಪ್ರಪಂಚವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ॥ ೬೧ ॥

ಮೂಲವಿದಕಾ ಬ್ರಹ್ಮವದರಿಂ- ।
ದೇಳುವುದು ಗಿಡ ಬಹಳ ಭರದ- ।
ಲ್ಲೇಳುವುದು ಮೊಳಕೆಯಲಿ ಜ್ಞಾನಾಂತಃಕರಣವೃತ್ತಿ ॥
ಹೇಳಲೇನದಸಿಮುವೆ ತೋರ್ಪ ವಿ- ।
ಶಾಲ ಕೋಮಲುವೆಲೆಯು ಗಿಡದಲಿ ।
ಮೇಲೆ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕ ತ್ರಿಪರ್ಣವು ಹುಟ್ಟುವುದು ನೋಡೈ ॥ ೬೨ ॥

ಬುದ್ಧಿರೂಪದ ಶಾಖೆ ಹುಟ್ಟುತ ।
ವೃದ್ಧಿ ಮಾಳ್ಪುದು ಭೇದರೂಪವ- ।
ನಾರ್ಪ್ರತನವನು ತಂದು ಮನಶಾಖೆಯನು ಪೋಷಿಪುದು ॥
ಇಗ್ದ ಕಾರಣ ಮೂಲ ದೃಢತರ ।
ಶುಗ್ಧ ರಸವು ವಿಕಲ್ಪವಿದರಿಂ- ।
ದೆದ್ದುಚಿತ್ತ ಚತುಷ್ಟಯಗಳಾಗುವುವು ಟೊಂಗೆಗಳು ॥ ೬೩ ॥

ಪೃಥ್ವಿಸಲಿಲಾದಿಕಗಳೈದೀ- ।
ತತ್ತ್ವಗಳು ಹೊರಡುವುವು ಕೊರಡುಗ- ।
ಳೆತ್ತರವು ಬೆಳೆವುವು ಕಣಾ ಬಹು ಸರಳಸ್ಥೂಲಗಳು ॥
ಶ್ರೋತ್ರನೊದಲಾದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಸುತ್ತ ಹುಟ್ಟುವುವೆಲ್ಲ ಶಾಖೆಗ- ।
ಳುತ್ತರೋತ್ತರ ಪಲ್ಲವಗಳಾ ವಿಷಯಗಳು ಪಾರ್ಥ ॥ ೬೪ ॥

ಹೊರಟು ಶಬ್ದಾಂಕುರವು ಕಿವಿ ಯೆಂ- ।
ಬುರುತರದ ಶ್ರವಣೇಂದ್ರಿ ಕೊಡುವುದು ।
ಮರಳಿಯಂಗತ್ವಕ್ಕೆ ಸ್ಪರ್ಶದ ಪಲ್ಲಿಪಲ್ಲವವು ॥
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ವಿಚಾರ ಪುಟ್ಟುತ ।
ಬರುವುದೈ ಕೇಳ್ ರೂಪಪಲ್ಲವ ।
ತಿರುಗುವುದು ಭ್ರಮದಿಂದ ನೇತ್ರವು ರೂಪ ಭೋಗಿಸಲು॥೬೫॥

ಹುಟ್ಟಿ ರಸಶಾಖೆಗಳು ಬೇಗದಿ ।
ಮಿಷ್ಟರಸದುಪಭೋಗ ರಸನೆಯು ।
ಮುಟ್ಟಿ ತಿನುವುದು ಗಂಧವೆಂಬುವ ಪೊಳಿಕೆ ಹುಟ್ಟುವುದು ॥
ಮುಟ್ಟಿ ಮೂಗಿನ ತುದಿಯ ಲೋಭವ ।
ಹುಟ್ಟಿಸುವದೈ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಷ್ಟಧಾ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸ್ವರೂಪವು ಹುಟ್ಟುವುದು ನೋಡೆ ॥ ೬೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೆಂಟು ಪ್ರಕಾರದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪದಲಿ ವೃಕ್ಷವು ।
ಬರುವುದಲ್ಲೈ ಮೇಲೆಮೇಲೀ ತೆರದಿ ಸಂಸಾರ ॥
ನರನೆ ಸಿಂಪಿಯ ವೊಳಗೆ ಕಾಣು- ।
ತ್ತಿರುವ ರೂಪವು ಸಿಂಪಿಯಸ್ಟೇ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಸಾಗರದ ತೆರೆ ಯದುವೆ ಸಾಗರವು ॥ ೬೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ಜ್ಞಾನದಿಂ ಜಗ- ।
ಕಿರುವುದೈ ವಿಸ್ತಾರವದರಿಂ- ।
ದಿರುವುದಾಕಾರಣದಿ ವಿಶ್ವವೆ ವೃಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮವದು ॥

ನರನು ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರೆ ।
ಭರದಿ ನೋಡುವ ವಸ್ತುತಾನಾ- ।
ಗಿರುವನಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥನೋಡೈ ತತ್ತ್ವಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೬೮ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದ ಬಹುವಿ- ।
ಸ್ತರವು ಸಾಕು ವಿಚಿತ್ರ ವೃಕ್ಷವು ।
ಯಿರುವುದದ್ವರಿಂಬೈ ಮಹತ್ತತ್ತ್ವಾದಿ ಪಲ್ಲವವು ॥
ಹೊರಡುವುವಧಃಶಾಖೆ ಬಹುಪರಿ ।
ಕರೆವರಿದನಶ್ವತ್ಥವೆನುತಲಿ ।
ಯಿರುಹುವೆನು ಕೋವಿದರು ಯಾಕೀ ಹೆಸರನಿಟ್ಟಿಹರು ॥ ೬೯ ॥

ಮರುದಿನಸಪರ್ಯಂತ ಶಾಶ್ವತ- ।
ವಿರದ ವಸ್ತುವಿದೆಂದು ತಜ್ಞರು ।
ಕರೆವರಿದನಶ್ವತ್ಥ ಸಂತತ ಭಿನ್ನರೂಪವಿದು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಗಳನೆಲ್ಲಿವ- ।
ನರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಮಾಯೆ ಧರಿಸುವ ।
ಪರಿಯ ನೋಡಲು ಯೋಗ್ಯವಿಹುದಶ್ವತ್ಥ ಹೆಸರಿದಕೆ ॥ ೭೦ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ವರ್ಣಗಳ ಮೇಘವು ।
ಧರಿಸುವುದು ನೀ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವುದೇ ಸ್ಥಿರವರೆಗಳಿಗೆಯಾದರು ಕಣಾ ಮಿಂಚು ॥
ನರನು ವ್ಯಾಕುಲಚಿತ್ತನಾದರೆ ।
ಸ್ಥಿರವಿರುವುದೇ ಮನವು ಕೇಳಾ- ।
ನರಗೆ ಜಲ ಸ್ಥಿರವಿಹುದೆ ಕಮಲದ ಪತ್ರದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೭೧ ॥

ಪರಿಯಿದೈ ಸಂಸಾರವೆಂಬುವ ।
ಮರವು ಸಾವುದು ನಿಮಿಷನಿಮಿಷಕೆ ।
ಕರೆವರಾದುದರಿಂದಲಿದನಶ್ವತ್ಥನಾಮದಲಿ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲೀ- ।
ಮರವ ಪಿಪ್ಪಲವೆಂದು ಕರೆವರು ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ಮಾತು ಗೌಣವು ನನ್ನ ಮತದಿಂದ ॥ ೭೨ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಲೌಕಿಕದ ಮಾತಿಲಿ ।
ಕರೆವರಿದನಶ್ವತ್ಥವೆನುತಲಿ ।
ಮರವು ಪಿಪ್ಪಲವಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನ ಮತದ ಮಾತಲ್ಲ ॥
ಇರುವುದೆನಗಾ ಲೌಕಿಕದ ಪರಿ- ।
ಯರುಹ ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆಯಾದರು ।
ತಿರುಗಿಸಿದೆ ನಾ ಮತವ ಗ್ರಂಥದ ಲೌಕಿಕವ ನೋಡಿ ॥ ೭೩ ॥

ಇರುವುದೇನೀ ಗ್ರಂಥ ಲೌಕಿಕ ।
ಭರದಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಸಾಕ್ಷಾ- ।
ದ್ಧರಿಯ ಬಾಯಿಂ ಸೂಸುತಿರುವಧ್ಯಾತ್ಮಪೀಯೂಷ ॥
ಇರುವುದೀ ಸಂಸಾರ ಕ್ಷಣಭಂ- ।
ಗುರವೆನುತ್ತಲಿ ಕೃಷ್ಣನರಿತೀ- ।
ಪರಿಯ ಹೆಸರನು ಕೊಟ್ಟನೈ ಯಶ್ವತ್ಥವೇ ನಿಜವು ॥ ೭೪ ॥

ಇರುವುದವ್ಯಯವೆಂಬ ಹೆಸರೀ- ।
ಮರಕೆ ನಿತ್ಯವಿದಾದ ಕಾರಣ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆ ಗರ್ಭಾರ್ಥವನು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಶರಧಿಯನು ಶೋಷಿಪುವು ಮೇಘಗ- ।
ಳೆರಡನೆಯ ಕಡೆ ನದಿನದಂಗಳು ।
ಬರುತಲೊಂದೇ ಸಮನೆ ಸೇರುತಲಿಹುವು ಶರಧಿಯಲಿ॥ ೭೫॥

ನೀರನಾ ಮೇಘಗಳು ಶೋಷಿಸೆ ।
ಬಾರದೈ ಶರಧಿಗೆ ವಿನಾಶವು ।
ಸೇರುತಿಹ ನೀರಿಂದ ಶರಧಿಗೆ ಪೂರ ಬಾರದಲಾ ॥
ತೋರುವುದು ಸಂತತದಿ ಪೂರ್ಣವು ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳೀ ಶೋಷಣವು ನದಿ ।
ಸೇರಿ ಪೋಷಣವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವು ಕಣಾ ಶರಧಿ ॥ ೭೬ ॥

ಪರಿಯಲೀ ಸಂಸಾರವೆಂಬುವ ।
ಮರಕೆ ಜನ್ಮವು ಮರಣವೆಂಬೀ- ।
ಯೆರಡವಸ್ಥೆಗಳೀನ ಹೇಳಲಿ ತ್ವರೆಯಲಾಗುವುವು ॥
ಅರಿಯಲಾರರು ಸೃಷ್ಟಿಲಯವನು ।
ಕರೆವರವ್ಯಯವೆನುತಲದರಿಂ- ।
ದಿರದು ವ್ಯಯವೆಂಬೀತೆರದ ಹೆಸರಾಯ್ತು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೭೭ ॥

ದಾನಶೀಲನು ಪುರುಷ ರೊಕ್ಕದ ।
ಹಾನಿ ಮಾಡುತ ದಾನ ಮಾಡಿ ನಿ- ।
ದಾನವನು ಪುಣ್ಯಾರ್ಜನವ ತಾಂ ಮಾಡುವಂದದಲಿ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ವೃಕ್ಷ ಸಂತತ ।
ಮಾನವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಸ್ಥಿತಿಲಯ ।
ಕಾಣದಲೆ ಪೇಳುವರು ನಿತ್ಯವಿದೆನುತ ಲೋಕದಲಿ ॥ ೭೮ ॥

ಅತಿಭರದಲೋಡುತ್ತಲಿರುತಿಹ ।
ರಥದ ಚಕ್ರವ ನೋಡೆ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಗತಿಸದಲೆ ಸ್ಥಿರವೆನುತ ತೋರ್ಪುದು ನೋಡಿದಿಯೊ ಪಾರ್ಥ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯಲೀ ತೆರನಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗ- ।
ಳತಿತ್ವರದಿ ಹುಟ್ಟುವುವು ಸಾಯ್ವುವು ।
ಮತಿಗೆ ತೋರುವುದೊಂದೆ ತೆರದಲಿ ನಡೆದಿಹುದು ವಿಶ್ವ ॥ ೭೯॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಪಾಢಮಾಸದೊ- ।
ಳಿರದೆ ಗಗನದಿ ನೋಡ ಬಹುಪರಿ ।
ಬರುವುವಾಪರಿ ಸುರಿಯುವುವು ಮಳೆ ಗಣನೆ ಯಿಲ್ಲದಲೆ ॥
ಅರಿಯ ಬಹುದೇ ಬಂದುದಾವುದು ।
ಸುರಿದುದಾವುದು ಲೆಕ್ಕವಾಳ್ವರೆ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಸಾಧ್ಯ ಗಗನದಿ ಮೇಘ ತುಂಬಿಹುದು ॥ ೮೦ ॥

ಬಂದುದಾವುದು ಹೋದುದಾವುದು ।
ನಿಂದುದಾವುದು ಶಾಖೆ ಯೆಂಬುದು ।
ಬಂದಪುದೆ ಮಾನವನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ತೋರ್ಪುದವ್ಯಯವು ॥
ತಿಂದು ಪ್ರಳಯಾಂತದಲಿ ವೃಕ್ಷದಿ ।
ಬಂದ ಟೊಂಗೆ ಶರೀರಗಳು ತ- ।
ವ್ಮಿಂದ ತಾವೇ ಸಾಯುವುವು ಬೀಳುವುವು ಮರದಿಂದ ॥ ೮೧ ॥

ಮರಳಿ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಲು ।
ಬರುವುದು ನವಾಂಕುರವು ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವನೈ ಸಂಹಾರ ಕಾಲನು ಗಾಳಿಯೊ ಮರಕೆ ॥
ಉರುಳಿಸುವನೈ ದೇಹಶಾಖೆಯ- ।
ನಿರದೆ ಪ್ರಳಯಾಂತದಲಿ ಪುನರಪಿ ।
ಬರುವುದೈ ನವಪಲ್ಲವಾಂಕುರ ಕಲ್ಪದಾದಿಯಲಿ ॥ ೮೨ ॥

ಒಂದು ಮನ್ವಂತರದ ಶಾಖೆಯು ।
ಬೆಂದು ಬೀಳಲು ಬರುವುದೆರಡನೆ ।
ಮುಂದೆ ಮನ್ವಂತರವು ನಿಜವಿದು ನೋಡ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಾನ್ವಯಗಳೀಪರಿ ।
ಹೊಂದುವುವು ಸುಂದರ ಸುಪಲ್ಲವ ।
ಮುಂದೆ ಬೆಳೆವುದು ಕಬ್ಬುಗಂಟಿನ ತೆರದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೮೩ ॥

ಕಲಿಯುಗಾಂತದಿ ದೇಹವೆಂಬೀ- ।
ಯೆಲೆಗಳುದುರುವುವೈ ಸುನಿಶ್ಚಿತ- ।
ವೆಲೆಗಳೆಲ್ಲವು ಚಿಗಿಯುವುವು ಕೃತಯುಗದಿ ಕೌಂತೇಯ ।
ಪಳಘಟಿಕೆ ದಿನವರ್ಷವೀ ಪರಿ- ।
ಯಲಿ ಕಣಾ ಹೋಗುವುವು ಬರುವುವು ।
ತಿಳಿವರಾರೀ ವೃಕ್ಷ ಬೆಳೆಯುವ ಪರಿಯ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೮೪ ॥

ಗಾಳಿಯೊಂದೇಸಮನೆ ಜೀಸಲು ।
ಹೇಳ ಬಹುದೇ ಬಂದುದಾವುದು ।
ಮೇಲೆ ಹೋದುದು ಯಾವುದೆಂಬುದ ತಿಳಿಯ ಬಹುದೇನೈ ॥
ಹೇಳಲಾಗದುಯೆಷ್ಟು ದೇಹವು ।
ಬೀಳುತಿಹುದುತ್ಪತ್ತಿಯಪ್ಪುದು ।
ಬೀಳಲೊಂದೆಲೆ ಹುಟ್ಟುವುವು ಹತ್ತೆಲೆಗಳೈ ಪಾರ್ಥ ॥ ೮೫ ॥

ಮುಂಪೆ ಹರಿಯುಲು ನದಿಯ ನೀರದು ।
ಹಿಂದೆಯೊಂದೇಸಮನೆ ನೀರೇ ।
ಬಂದು ಸೇರಿ ಪ್ರವಾಹವೊಂದಾಗುವುದು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಸಂದಣಿಸುತೀಪರಿಯಲಾ ನದಿ- ।
ಯೆಂದಿಗಾದರು ನಾಶವಾಗದು ।
ಬಂದುದಲ್ಲವೆ ಸ್ಥಿರತೆ ಯವ್ಯಯತೇಯೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೮೬ ॥

ನಾಶವಿದ್ದರು ನೋಡು ಮರಕಾ- ।
ಭಾಸವಪ್ಪುದು ಸ್ಥಿರವಿದೆನುತಲಿ ।
ಯೇಸು ಪ್ರಾಣಿಸಮೂಹ ನಿಮಿಷದಿ ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುವುವು ॥
ಆಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ತೆರೆಗಳು ।
ನಾಶವಾಗುತ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವುವು ।
ಭಾಸವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ನಿತ್ಯತ್ವ ತೆರೆಗಳಲಿ ॥ ೮೭ ॥

ಕಾಗೆಗಿರುವುದು ದೃಷ್ಟಿ ಯೇಕವು ।
ವೇಗದಿಂದದ ತಿರುಗಿಸಿದ ಸ- ।
ದ್ಯೋಗದಿಂದಲಿ ಯೆರಡು ದೃಷ್ಟಿಗಳೆಂತ ತೋರುವುದು ॥
ಸಾಗಲಾರದೆ ಬುದ್ಧಿ ತಿಮಿರದ ।
ಯೋಗದಿಂ ಶಾಶ್ವತವಿದಲ್ಲದ ।
ಭೋಗಯುತ ಸಂಸಾರ ನಿತ್ಯವೆನುತ್ತ ಪೇಳುವರು ॥ ೮೮ ॥

ತ್ವರಿತದಿಂದಾ ಬೊಗರಿ ತಿರುಗಿಸೆ ।
ತಿರುತಿರುಗುತಿಹ ಬೊಗರಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ।
ಸ್ಥಿರವಿರುವುದೆಂಬಂತೆ ತೋರ್ಪುದು ವಿಶ್ವದೀ ಪರಿಯು ॥
ಉರಿವ ಕೊಳ್ಳಿಯನೊಂದ ಮಾನವ ।
ಕರದಿ ಹಿಡಿಯುತ ತ್ವರಿತದಿಂದದ ।
ತಿರುಗಿಸಲು ಸ್ಥಿರಚಕ್ರದಂದದಿ ತೋರ್ಪುದೈ ಬೆಂಕಿ ॥ ೮೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷವು ।
ಭರದಿ ಸಾಯ್ವುದು ಹುಟ್ಟುವುದು ಯೀ- ।
ತೆರದಿ ಜನನವಿನಾಶವಿದ್ದರು ನಿತ್ಯವೆನ್ನುವರು ॥
ಅರಿಯುತೀ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷದ ।
ಪರಮವೇಗವ ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವುದಿದುವತಿ ಕ್ಷಣಿಕವಿದರಲಿ ಭರವಸವನಿಡದೆ ॥ ೯೦ ॥

ಅರೆಗಳಿಗೆ ಯಿಹ ನಾಶಜನನಲ- ।
ಹರಿಗಳಿರುವುವು ಕೋಟ್ಯನಧಿ ಯಿದ- ।
ಕರಿತಿದನು ಸಂಹರಿಸುತಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವನು ॥
ಇರುವುದೀ ಸಂಸಾರ ಮಿಥ್ಯವು ।
ಯಿರುವೆನೈ ನಾ ಸತ್ಯ ನಿತ್ಯನೆ ।
ಯರಿವನೀಪರಿ ಮರವನಾಮೂಲಾಗ್ರಪರ್ಯಂತ ॥ ೯೧ ॥

ಪುರುಷನವನೇ ಜ್ಞಾನಿ ಯೆನಿಸುವ ।
ಧರೆಯಲಿದನೇ ಜ್ಞಾನವೆನುವರು ।
ಪುರುಷನಾತನು ಶ್ರುತಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ವಂದ್ಯನಿಹ ॥
ದೊರೆವುದವನಿಗೆ ಯೋಗಸಲವೈ ।
ಯರುಹಲೇನಾ ಯೋಗಬಲದಿಂ ।
ಬರುವುದೈ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಜೀವನ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೯೨ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದ ಬಹು ವಿ- ।
ಸ್ತರವು ಸಾಕೈ ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಾ- ।
ನೊರೆವೆನೊಂದೇ ಮಾತಿನಲಿ ನಿಜಗುಹ್ಯತತ್ತ್ವವನು ॥
ಅರಿವನಾರು ಪ್ರಪಂಚವೃಕ್ಷದಿ ।
ಸ್ಥಿರತೆಯಿಲ್ಲವೆನುತ್ತಲವನೇ ।
ಯಿರುವನೈ ಸುಜ್ಞಾನಿ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆ ಬಾಯಿಂದ ॥ ೯೩ ॥

ಅಧಶ್ಚೋರ್ಧ್ವಂ ಪ್ರಸೃತಾಸ್ತಸ್ಯ ಶಾಖಾ ಗುಣಪ್ರವೃದ್ಧಾ ವಿಷಯಪ್ರವಾಲಾಃ ।
ಅಧಶ್ಚ ಮೂಲಾನ್ಯನುಸಂತತಾನಿ ಕರ್ಮಾನುಬಂಧೀನಿ ಮನುಷ್ಯಲೋಕೇ ॥ ೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳು ಪ್ರಪಂಚವೃಕ್ಷಕೆ ।
ಬರುವುದೈ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಶಾಖೆಗ- ।
ಳಿರದೆ ನೆಲದಲಿ ಸೇರುವುವು ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಮರಳಿ ಶಾಖೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ ।
ಸರಳವಾಗಿಯೆ ಮೇಲಕೇಳುತ ।
ಮೆರೆವುವೈ ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೯೪ ॥

ಕೆಳಗೆ ಬಂದಿಹ ಮೂಲ ವೊಡೆಯುತ ।
ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯುತ ಬಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬುತ ।
ಬೆಳೆಯುತಿರುವವು ನೆಲದಲೆಲೆಗಳು ಹಲವು ಪರಿಯಾಗಿ ॥
ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ ನಿನಗೆ ಮೊದಲ- ।
ಲ್ಲಲೆ ಧನಂಜಯ ಮತ್ತೆ ಪೇಳುವೆ- ।
ನಿಳೆಯಲೀ ಯಜ್ಞಾನಮೂಲವು ಗಡ್ಡೆ ಕಟ್ಟಿಹುದು ॥ ೯೫ ॥

ಹೊರಡುತಿದರಿಂದೆಂಟು ರೂಪದ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾ ಪ್ರಕೃತಿ ಹುಟ್ಟುತ ।
ಬರುವುದೈ ಸುಜ್ಞಾನವೆಂಬೀ ನಿಬಿಡ ವನನಿಚಯ ॥
ಬರುವುವೈ ಸ್ವೇದಜ ಜರಾಯುಜ ।
ಮೆರೆಯುವುದ್ಭಿದವಂಡಜಗಳೀ- ।
ಪರಿಯ ನಾಲುಕು ಕೊರಡುಗಳು ನೋಡಿಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುವು ॥ ೯೬ ॥

ಬರುಬರುತ ಕೊರಡುಗಳು ಬೆಳೆಯಲು ।
ಬರುವುವೆಂಭತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಯೋನಿಗಳು ಕೇಳಿವು ಪರ್ಣಶಾಖೆಗಳು ॥
ಬರುವುವೈ ಯುಪಶಾಖೆಗಳು ಕೇಳ್ ।
ಮೆರೆವ ಜೇವಿಗಳಾಗಿ ತೋರ್ಪುವು ।
ಸರಳ ಕೊಂಬೆಗಳಾಗಿ ತೋರ್ಪುವು ಜಾತಿಯುಪಜಾತಿ ॥೯೭॥

ಮರಳಿ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಾದಿ ಲಿಂಗಗ- ।
ಳಿರದೆ ಭೇದಗಳಾಗಿ ಪರಿಪರಿ ।
ಯಿರುವ ವಿಷಯದ ಭಾರದಿಂದಲೆ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವುವು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಮೇಘಗಳು ಗಗನದಿ ।
ಬರುವುವೈ ವರ್ಷರ್ತುಕಾಲದಿ ।
ತೆರದಲೀಯಜ್ಞಾನದಿಂ ಪರಿಪರಿಯ ಜಾತಿಗಳು ॥ ೯೮ ॥

ಹುಟ್ಟುವುವು ಜಾತಿಗಳು ಲೆಕ್ಕವ- ।
ನೆಷ್ಟು ಮಾಡಲಿ ಬಳ್ಳಿರೂಪದಿ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ವೃಕ್ಷವು ರಾಜಿಸುತ್ತಿಹುದು ॥
ಘಟ್ಟಿಯಾಗೀ ತ್ರಿಗುಣರೂಪದ ।
ಕೆಟ್ಟಗಾಳಿಯು ಹುಟ್ಟಿ ಬೀಸಲು ।
ವೊಟ್ಟುಗೂಡಿ ಪರಸ್ಪರದ ಸಂಘಟನೆಯಾಗುವುದು ॥ ೯೯ ॥

ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ತ್ರಿಗುಣಸಂತತಿ ।
ಯೂರ್ಧ್ವಮೂಲದ ವೃಕ್ಷಕೇಳ್ವುವು ।
ಮಧ್ಯಮಂಶಾದಿಗಳು ಮೂರು ಪ್ರಕಾರಗಳು ಪಾರ್ಥ ॥
ವೃದ್ಧಿಯಾಗೆ ರಜೋಗುಣದ ಸೆರೆ ।
ಯೆದ್ದು ಮಾನವಜಾತಿಶಾಖೆಯು ।
ವರ್ಧಿಪುದುಮಧ್ಯದಲಿ ಸರ್ವ ಮನುಷ್ಯಜಾತಿಗಳು ॥ ೧೦೦ ॥

ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದೊಳೀಸು ಕೊಂಬೆಗೆ ।
ಹತ್ತಿಹುವು ಗೆಲ್ಲೆಗಳು ನಾಲ್ಕೈ ।
ಸತ್ತಮನೆ ಕೇಳ್ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಾಶ್ರಮದ ರೂಪಗಳು ॥
ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ವಿಧಿನಿಷೇಧವೆ ।
ನುತ್ತ ಪರ್ಣಶ್ರೇಣಿ ಹುಟ್ಟಿತು ।
ಸತ್ತ್ರಯಿಯ ನುಡಿ ಯಿಹುವು ನವಪಲ್ಲವಗಳರ್ಜುನನೆ ॥ ೧೦೧ ॥

ಅರ್ಥಕಾಮಗಳೆರಡು ಬಹುಪರಿ ।
ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಯೈಹಿಕದ ಸೌಖ್ಯವು ।
ಮತ್ತೆ ಮೊಳಕೆಗಳೇರುತಿರುವವು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ವಿಸ್ತರಿಸ ಬೇಕಿನ್ನು ಮಾರ್ಗಪ್ರ- ।
ವೃತ್ತಿ ಯೆನ್ನುತ ಹೇತು ಹಿಡಿದಾ ।
ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ಕರ್ಮಂಗಳೇಳುವುವೈ ಶುಭಾಶುಭವು ॥ ೧೦೨ ॥

ತೀರಿದಾಕ್ಷಣ ಭೋಗ ವೊಂದು ಶ- ।
ರೀರ ಬೀಳುತಲೆರಡನೆಯ ಕಡೆ ।
ಯೇರುವುದು ನವದೇಹ ಪರ್ಣದ ತೆರದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಾ ಪಂಚವಿಷಯದ ।
ಚಾರು ಯೋಗದ ಬಲದೊಳಿಚ್ಛೆಯು ।
ಯೇರುವುದು ಪಲ್ಲವದ ರೂಪದಿ ನಿತ್ಯ ನವನವವು ॥ ೧೦೩ ॥

ಬೀಸಲು ರಜೋಗುಣದ ಗಾಳಿಯು ।
ಸೂಸುವುದು ನರಲೋಕ ಶಾಖೆಯು ।
ಯೊಸು ನಿಂದಿರಲೀ ರಜೋಗುಣ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬೀಸಲು ತಮೋಗುಣದ ಗಾಳಿಯು ।
ದ್ವೇಷಹಿಂಸಾಪ್ರಮುಖ ದುರ್ಗುಣ- ।
ವಾಸನೆಯು ಹುಟ್ಟುವುದು ಕೇಳೈ ಮರ್ತ್ಯ ಲೋಕದಲಿ ॥ ೧೦೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಯಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ।
ಸರಳ ಕೊರಡದು ಹುಟ್ಟಿಯದರಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ಪ್ರಮಾದಪರ್ಣಗಳೇಳುವುವು ನಿತ್ಯ ॥
ವರ ಮಹರ್ಷಿಗಳೇ ನಿಷೇಧಿಸು- ।
ತಿರುವಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ಪಲ್ಲವ- ।
ಪರಿಯಲಗ್ರದಿ ಹುಟ್ಟುವುವು ಕೇಳ್ ಚಿತ್ರ ಕೌಂತೇಯ ೧೦೫ ।

ನರನೆ ಜಾರಣಮಾರಣಂಗಳು ।
ಮರಳಿ ಪರಪೀಡನೆಗಳೆಂಬೀ- ।
ದುರುಳತನದ ತ್ರಿಪರ್ಣ ಬಳ್ಳಿಯು ಹಬ್ಬುವುದು ಜಗದಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ದುಷ್ಕರ್ಮಮೂಲಗ- ।
ಳುರುಬಲಗಳಾಗುವುವು ಜನ್ಮದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಖೆಗಳು ಹೊರಡುವುವೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೧೦೬ ॥

ಚರಿಸೆ ದುಷ್ಕರ್ಮದಲಿ ಮಾನವ- ।
ನಿರದೆ ಚಾಂಡಾಲಾದಿಜನ್ಮದಿ ।
ಬರುವನಲ್ಲವೆ ಕರ್ಮಭ್ರಷ್ಟರ ಕುಲದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಕರಡಿ ಹುಲಿ ಮೃಗಖಗಭುಜಗಗಳ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಜಂತುಗಳ ಜಾತಿಗ- ।
ಳಿರದೆ ಹುಟ್ಟುವುವಲ್ಲವೇ ಕೊಂಬೆಗಳು ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ ॥ ೧೦೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಬಹುಪರಿ ।
ಮರಕೆ ಕೊಂಬೆಗಳೇಳುತಿರಲವ ।
ನರಕಭೋಗದ ಫಲವ ಮೆಲುವನು ಹೇಳಲೇನದನು ॥
ಮರಳಿ ಹಿಂಸಾದಿಗಳ ಪಾಪವ ।
ಧಿರದಿ ಮನ್ನಿಸಿ ದುಷ್ಟಸಂಗತಿ ।
ಚರಿಸಿ ತಿರುಗುವನೈ ಕಣಾ ಪರಿಪರಿಯ ಯೋನಿಯಲಿ ॥ ೧೦೮ ॥

ತರುತೃಣವು ಪಾಷಾಣಲೋಹವು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕಲ್ಲುಗಳು ಮೃತ್ತಿಕೆ ।
ಬರುವುವಾಗಲು ಫಲಗಳಾ ತೆರನಾಗಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರ ಮೊದಲು ಸ್ಥಾವರದ ಪರ್ಯಂ- ।
ತರವು ವಿಶ್ವದ ಶಾಖೆಯೆಲ್ಲವು ।
ಯಿರುವುವೈ ಕೆಳಗಿಳಿವ ಕೊಂಬೆಯ ಮೂಲ ದೃಢತರವು ॥ ೧೦೯ ॥

ನರನ ರೂಪದ ಟೊಂಗೆ ಕೆಳಗೆನೆ ।
ಬರುತ ಸಂಸಾರವನು ಬೆಳೆಸುತ ।
ಲಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆಂತು ವಿಸ್ತಾರ ॥
ನರನೆ ನೋಡು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಲೀ- ।
ಮರದ ಮೇಲಕ್ಕೇಳ್ವ ಶಾಖೆಗ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಮಧ್ಯದಲಿ ತೋರ್ಪುದು ಮರ್ತ್ಯಶಾಖೆಯಿದು ॥ ೧೧೦ ॥

ಸತ್ತ್ವಗುಣವಶದಿಂದ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯುತ್ತಮ ಸುಕರ್ಮಗಳ ಶಾಖೆಗ- ।
ಳುತ್ತರೋತ್ತರವೇಳುವುವು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮತ್ತೆ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳ ತಾಮಸ- ।
ವೃತ್ತಿಯಿಂ ತುಂಬಿರುವ ಶಾಖೆಗ- ।
ಳೆತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ಕೆಳಗಿಳಿಯುವುವು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೧೧ ॥

ಮೂರು ವೇದಂಗಳಲಿ ಹೇಳಿದ ।
ಚಾರುವಿಧಿಯುತ ಕರ್ಮಗಳದು ವಿ- ।
ಚಾರ ಮಾನವಯೋನಿಗಲ್ಲದೆ ಯನ್ಯರಿಂಗಿಲ್ಲ ॥
ಕಾರಣದಲಾ ಮನುಜಶಾಖೆಯು ।
ತೋರುವುದಲಾ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೈ ।
ತೋರುವುವು ಮೇಣ್ ಕರ್ಮಬುದ್ಧಿಗಳಡ್ಡಟೊಂಗೆಗಳು ॥ ೧೧೨ ॥

ನರನೆ ವೃಕ್ಷದ ಧರ್ಮವನು ನೀ- ।
ನರಿತೆಯಲ್ಲೈ ಮೂಲಬಲವ- ।
ತ್ತರವಿರಲು ನೋಡಿದೆಯೊ ಟೊಂಗೆಯ ಶಕ್ತಿ ವರ್ಧಿಪುದು ॥
ಇರಲು ಟೊಂಗೆಯ ವಿಸ್ತೃತತೆ ಬಹು ।
ಬರುವುದಲ್ಲದೆ ಬುಡಕೆ ಶಕ್ತಿಯು ।
ನರಶರೀರದ ಪರಿ ಯಿದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ತತ್ತ್ವವನು ॥ ೧೧೩ ॥

ಇರಲು ಕರ್ಮದ ಶೇಷ ನರನಿಗೆ ।
ಧರಿಸುವನು ದೇಹವನು ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವನಕ ನರದೇಹ ಕರ್ಮ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಬೇರಲ್ಲ ॥
ನರಶರೀರವು ಬೇರೆ ಕರ್ಮ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದೈ ದೃಢಮೂಲ ನಿಜವಿದು ।
ನರನಿಗೀಪರಿ ಪೇಳಿದನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜಗದೊಡೆಯ ॥ ೧೧೪ ॥

ಹರಿಯು ಮಗುಳಿಂತೆಂದ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ಹರಿದು ಹೋಗಲು ತಮದ ಝಂಝೆಯು ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಸತ್ತ್ವಗುಣಮಂದಾನಿಲವು ನಿಜದಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದೊಳಾಗಲು ।
ನರಸ್ವರೂಪದ ಶಾಖೆಯಲಿ ಬಹು ।
ಪರಿಯ ಸದ್ವಾಸನೆಗಳಂಕುರವೇಳುವುವು ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೧೫ ॥

ಜ್ಞಾನದಂಕುರ ಹುಟ್ಟೆಯುದರಿಂ ।
ಜಾಣತನವುಂಟಾಗಿ ನಿಮಿಷದೊ- ।
ಳೇನ ಹೇಳಲಿ ಹುಟ್ಟುವುವು ಕಮಲಗಳು ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಕಮಲಗಳ ವಿಸ್ತೃತಿ ।
ಸಾನುಕೂಲತೆ ಹೊಂದಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ।
ಮಾನದಿಂದಲಿ ಹುಟ್ಟುವುವು ಬಹುಪರಿಯ ಕೊಂಬೆಗಳು ॥ ೧೧೬ ॥

ಬರುವುದೈ ಬುದ್ಧಿಗೆ ವಿಚಾರವು ।
ಸರಸ ಬುದ್ಧಿಯಲೆದ್ದನಿಷ್ಠಾ- ।
ಪರಿಯ ನವಪಲ್ಲವಗಳಿಂದಲೆ ಶೋಭೆಯನು ಹೊಂದಿ ॥
ಸರಳ ತೋರ್ಪುದು ಸತ್ತ್ವಶಾಖೆಯು ।
ವರ ಸದಾಚಾರಾಂಕುರವು ಬಹು- ।
ಪರಿಯಲೇಳುತ ವೇದಘೋಷವು ನಡೆವುದಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥ ೧೭ ॥

ಶಿಷ್ಟಸಂಘುತ ಸದ್ವಿಚಾರವು ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ವೇದೋಕ್ತಾಚರಣವೈ ।
ಸುಷ್ಠು ಶೋಭಿಪ ಯಜ್ಞ ಸತ್ರಾದಿಗಳು ನಿಜಕರ್ಮ ।
ಹುಟ್ಟುವುವು ಗೊಂಚಲುಗಳೆಲೆಗಳ ।
ಹುಟ್ಟಿ ಯಮದಮತಪದ ಗೊಂಚಲು ।
ಹುಟ್ಟುವುದು ವೈರಾಗ್ಯರೂಪದ ಚಿಗಿತ ಪಲ್ಲವವು ॥ ೧೮ ॥

ಮತ್ತೆ ಯೇಳ್ವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮತದ ವಿ- ।
ಚಿತ್ರ ಟೊಂಗೆಯು ಧೈರ್ಯವೆಂಬುವ ।
ವುತ್ತಮದ ವುಪಶಾಖೆ ಯೇಳ್ವುದು ಜನ್ಮ ವೇಗದಲಿ ॥
ಮತ್ತೆ ಮಧ್ಯಾಂತರದಿ ವೇದದ ।
ಸೂಕ್ತಿ ಯೆಂಬುವ ನಿಬಿಡಪರ್ಣದ ।
ಮೊತ್ತಗಳು ಕುಣಿದಾಡುವುವು ಕೇಳ್ ಸತ್ತ್ವಗಾಳಿಯಲಿ ॥ ೧೯ ॥

ಸತ್ತ್ವರೂಪದ ಗಾಳಿ ಭರದಲಿ ।
ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಬೀಸುತಿರಲಾ ।
ಹತ್ತುವುದು ಸುವಿಚಾರವೆಲ್ಲವು ಬೆಳೆಯಲಿಕೆ ಪಾರ್ಥ ॥
ಮತ್ತೆ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಶಾಖೆಯು ।
ಶಕ್ತಿಯಿಂದೇಳುವುದು ಮಧ್ಯದೊ- ।
ಳೆತ್ತರದಲಿ ವಿರಾಜಿಸುವುದೈ ಗಗನಚುಂಬಿತವು ॥ ೨೦ ॥

ಬರುವುದದಕುಪಶಾಖೆ ಭರದಲಿ ।
ಮೆರೆವ ಸ್ವರ್ಗಾದಿಗಳ ಸುಖವೆಂ- ।
ತಿರುವ ಫಲಗೊಂಚಲುಗಳೇಳ್ವುವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಎರಡನೆಯು ವುಪರತಿಸ್ವರೂಪದ- ।
ಅರುಣವರ್ಣದ ಶಾಖೆ ಹುಟ್ಟುತ ।
ನಿರುತವದರಲಿ ಮೋಕ್ಷರೂಪದ ಸುರಸಪಲ್ಲವವು ॥ ೨೧ ॥

ತರಣಿಶಶಿಋಷಿಪಿತೃಸುವಿದ್ಯಾ- ।
ಧರರು ಮೊದಲಾಗಿರುವ ಶಾಖೆಗ- ।
ಳಿರದೆ ಹುಟ್ಟುವುವಡ್ಡವದರಿಂ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥

ತಿರಿಗಿಯದರಲಿ ಹುಟ್ಟುವುವು ಬಹು- ।
ಪರಿಯಲುಪಶಾಖೆಗಳು ಜ್ಞಾನದಿ ।
ಹಿರಿಯರು ತಪೋನಿಧಿಗಳಾದ ಮರೀಚಿಪೂರ್ವಕರು ॥ ೨೨ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದ ಮಾಲಿಕೆ ।
ಹೊರಟು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಮೇಲಕೆ ।
ಕಿರಿದು ಬುಡವಾಗಿದ್ದರೇನೈ ಫಲವು ಹಿರಿದಿಹುದು ॥
ಬರುಬರುತ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಶಾಖೆಗ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಬ್ರಹ್ಮೇಶ ಮೊದಲಾ- ।
ಗಿರುವ ಪರಿಪರಿ ದಿವ್ಯ ಶಾಖೆಗಳೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೨೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಫಲಫಲಾವಳಿ ।
ಬರಲು ಶಾಖೆಗಳದರ ಭಾರದಿ ।
ತಿರಿಗಿ ವೃಕ್ಷದ ಬುಡಕೆ ತಲೆಬಾಗುವುವು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷಕೆ- ।
ಬರಲು ಜ್ಞಾನದ ಫಲವು ವಿನಯದ ।
ಭರದಿ ತಲೆಬಾಗುವುದು ಮೂಲಕೆ ಬರುವನೈ ಜ್ಞಾನಿ ॥ ೨೪ ॥

ಸರಸಿಜಾಸನಶಂಕರರ ಮುಂ- ।
ದಿರದು ಜೀವರ ವೃದ್ಧಿ ತದನಂ- ।
ತರಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿಹುದು ನೋಡೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವದು ॥
ಸರಸಿಜಾಸನಶಂಕರಾದ್ಯರು ।
ಸರಿ ಯೆನಿಸರೈ ಯೂರ್ಧ್ವಮೂಲದ ।
ವರಪರಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಗುಹ್ಯವಿದು ॥ ೨೫ ॥

ಇರುವುವೈ ಸನಕಾದಿ ಶಾಖೆಗ- ।
ಳಿರದೆ ಮುಂದಕೆ ರಂಜಿಸುವುವೈ ।
ಯಿರವಿವಕೆ ಫಲಮೂಲವಿವರು ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಗಳೆ ॥
ನರನ ಶಾಖೆಯು ಹಿಡಿದು ಮುಂದೀ- ।
ತೆರದಿ ಬ್ರಹ್ಮೇಶಾದಿ ಶಾಖೆಗ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಬಹುಪರಿಯಲೆತ್ತರ ಮೇಲೆಮೇಲಾಗಿ ॥ ೨೬ ॥

ನರನೆ ಮೇಲಿನ ಶಾಖೆಗಳ ನಾ- ।
ನರುಹಿದೆನು ಮೂಲಗಳು ವೃಕ್ಷಕೆ ।
ಕರೆದೆನದರಿಂದೂರ್ಧ್ವಮೂಲವೆನುತ್ತಲೀ ಮರವ ॥
ಅರಿಯಲಾ ನರಮರವಲೌಕಿಕ- ।
ವಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಪರಕಿಸೆ ।
ಹೊರಟಿಹುವು ಶಾಖೆಗಳು ನೋಡೈ ಸರ್ವದಿಶೆಗಳಲಿ ॥ ೨೭ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ।
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ಯೂರ್ಧ್ವಮೂಲದ ।
ಮರವು ಸಂಸಾರವನು ಹೋಲುವುದೆಂದು ಪೇಳಿದೆನು ॥
ಮರವಿದನು ಕಡಿಯುವ ವುಪಾಯವ- ।
ನರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಭರದಿ ಮನಗೊಟ್ಟದನು ಕೇಳೈ ಯೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೨೮ ॥

ನ ರೂಪಮಸ್ಯೇಹ ತಥೋಪಲಭ್ಯತೇ ನಾಂತೋ ನ ಚಾದಿರ್ನ ಚ ಸಂಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ।
ಅಶ್ವತ್ಥಮೇನಂ ಸುವಿರೂಢಮೂಲಮಸಂಗಶಸ್ತ್ರೇಣ ದೃಢೇನ ಛಿತ್ವಾ ॥ ೩ ॥

ಒರುವುದೇನೈ ಶಂಕೆ ಮನದಲಿ ।
ಮೆರೆವುದಿದು ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷವು ।
ವರಪ್ರಚಂಡವು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ ಹಬ್ಬಿಹುದು ॥
ಹರಿವುದೆಂತು ಸಮೂಲವಿದನೀ- ।
ಪರಿಯ ಸಾಧನವೇನೆನುತ ನೀ ।
ಧರಿಸ ಬೇಡೈ ಸಂಶಯುವ ಮನದಲಿ ಧನಂಜಯನೆ ॥ ೧೨೯ ॥

ಮರದ ಮೇಲಿನ ಶಾಖೆಗಳು ಹ- ।
ಬ್ಬಿರುವುವಲ್ಲವೆ ಸತ್ಯಲೋಕದ ।
ವರಿಗೆ ಬೇರಿಹುದಿದಕೆ ಕೇಳು ನಿರಾಕೃತಿಯ ಬ್ರಹ್ಮ ॥
ಮರದ ಕೆಳಗಿಳಿದಿರುವ ಶಾಖೆಗ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಸಚರಾಚರದಲೀ- ।
ಪರಿಯ ಶಾಖೆಯು ರಂಜಿಸುವುದೀ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲಿ ॥ ೧೩೦ ॥

ಮರವು ಕೇಳೀತೆರದಿ ಒಲವ- ।
ತ್ತರವು ಗಾಢವು ತುದಿಮೊದಲು ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬಾರದು ಕಡಿವುದೆಂತಿದನೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಧರಿಸದಿರು ಶಂಕೆಯನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಹರಿದು ನಿರ್ಮೂಲವನು ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ನರನಿಗಾಗವು ಕಷ್ಟದಾಯಾಸಗಳು ಕೌಂತೇಯ ೧೩೧ ॥

ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಳುತಿರುವ ಕೂಸಿಗೆ ।
ಭೀತಿ ಹಾಕುವ ನೆವದಿ ಬಂತೈ ।
ಭೂತವೆಂದೊದರಿದರೆ ಕೇಳಾ ಭೂತ ನಿಜವಿಹುದೆ ॥
ಈ ತೆರದಿ ಭೂತಗಳನೋಡಿಸ- ।
ಲೀತಕೆರಡನೆ ಯತ್ನ ಬೇಕೈ ।
ಯೀ ತೆರದ ಮೋಡಗಳ ಕೋಟೆಯು ಮುತ್ತ ಬೇಕೇನೈ ॥ ೧೩೨ ॥

ಮೊಲದ ಕೋಡನು ಮುರಿವುದಾದರೆ ।
ಸುಲಭವಲ್ಲವೆ ಹೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಹೊಳೆವ ಗಗನದಿ ಪುಷ್ಪವಾದರೆ ಕೀಳ ಬಹುದೇನೈ ॥
ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಭವವೆನಿಪುದೀ- ।
ಮೊಲದ ಕೋಡಿನ ತೆರದಿ ಮಿಥ್ಯವು ।
ಯಿಳೆಯೊಳಿದ ಕೀಳುವರೆ ಹೇಳೈ ಕಷ್ಟವೇನಿಹುದು ॥ ೧೩೩ ॥

ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ವೃಕ್ಷಕಿರುವ ಸ- ।
ಮಸ್ತತರದುಪಶಾಖೆ ಶಾಖೆಯ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ನೋಡೆ ಬಂಜೆಯ ಪುತ್ರ ಪೌತ್ರರಲಾ ॥
ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ಕಂಡಸ- ।
ಮಸ್ತ ವಿಷಯವು ನಿಜವಿಹುದೆ ಕೇಳ್ ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಸ್ವಪ್ನದೋಳ್ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷವಿದು ॥ ೧೩೪ ॥

ನರನೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಂದದಿ ।
ಮರವು ಶಾಶ್ವತವಿದ್ದರೇನಿದು ।
ಹರಿದು ಬಿಡುವರೆ ಶಕ್ಯವೇನೈ ಹೇಳು ನೀನೆನಗೆ ॥
ನರನು ಫೂತ್ಕಾರವನು ಹಾಕಲು ।
ಮುರಿವುದೇನಾಕಾಶ ನೋಡೀ- ।
ಪರಿಯಲೀ ಮರ ನಾಶವಾಗದು ಸತ್ಯತನವಿರಲು ॥ ೧೩೫ ॥

ಒಡೆಯನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಾಮೆತುಪ್ಪವ
ಒಡಿಸುವೆನು ತಾನೆಂದು ಪೇಳಿದ ।
ನುಡಿಗಳಂದದೊಳಾಯ್ತು ಕೇಳೀ ವೃಕ್ಷವಿಸ್ತಾರ ॥
ಪೊಡವಿಯಲಿ ದೂರದಲಿ ಕಾಣುವ ।
ಸಡಗರದ ಮೃಗಜಲವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ।
ಕೊಡುವುದಾನಂದವನು ಗಿಡಗಳಿಗಿರುವುದೇ ನೀರು ॥ ೧೩೬ ॥

ಮಿಥ್ಯವಿಹುದಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವು ।
ಮಿಥ್ಯದಿಂ ಹುಟ್ಟಿರುವ ವಿಶ್ವಕೆ ।
ನಿತ್ಯತೆಯು ಸತ್ಯತೆಯು ಮೋಣಿಹುವೇನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮಿಥ್ಯವಿದು ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷವು ।
ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿದನಂತವೆಂಬುದು ।
ಸತ್ಯವಾಗಿಹ ಮಾತು ವೊಂದುಪ್ರಕಾರದಲಿ ನೋಡು ॥ ೧೩೭ ॥

ನರಗೆ ಜಾಗ್ರತೆ ಬರುವನಕವೇ- ।
ನಿರುವುದೇನಾ ನಿದ್ರೆಗಂತವು ।
ಬರುವುದೇ ಮುಂಜಾವು ರಾತ್ರಿಯು ತೀರದಲೆ ಪಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದುದಯವು ।
ಬರುವನಕ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷಕೆ ।
ಬರುವುದೇನ್ಶೆ ಯಂತ ಶಾಶ್ವತವೆಂದು ಕಾಣುವುದು ॥೧೩೮॥

ಅಸ್ತನಾಗಲು ಸೂರ್ಯ ಮೃಗಜಲ ।
ವಿಸ್ತೃತತೆ ಲಯವಪ್ಪುದೆಲ್ಲವು ।
ಅಸ್ತವಾಗಲು ದೀಪ ದೀಪದ ಬೆಳಕು ಹೋಗುವುದು ॥
ಸತ್ಯವಿದು ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷದ ।
ನಿತ್ಯವಿರುವಜ್ಞಾನಮೂಲವು ।
ಕಿತ್ತಿ ಹೋಗದು ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಬಾರದಲೆ ॥ ೧೩೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿದನಾದಿ ಯೆಂಬರು ।
ಧರೆಯಲೀ ಪರಿ ಭಾಷೆಯಾಡುವ- ।
ರರಿಯರಿದನಪವಾದಲಕ್ಷಣ ವಶದಿ ಬಂದಿಹುದು ॥
ಧರೆಯಲೀ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷ- ।
ಕ್ಕಿರದು ಸತ್ಯತೆ ಯೆಂದ ಮೇಲೀ- ।
ತೆರದ ನಾಸ್ತಿಯ ತತ್ತ್ವಕೆಂತೀ ಯಾದಿ ಹೊರಡುವುದು॥೧೪೦॥

ಧರೆಯೊಳೊಂದಾನೊಂದು ವಸ್ತುವು ।
ಹೊರಟು ಬಂದರೆ ಸ್ಥಾನದಿಂದದ- ।
ಕಿರುವುದಾದಿಯು ಯಿರದ ವಸ್ತುವಿಗಿರುವುದೆಂತಾದಿ ॥
ಇರದೆ ಜನ್ಮವು ತಾಯಿ ಯಾರೆಂ- ।
ದರಹುವುದು ಕೇಳಾ ತೆರದಲೀ- ।
ಮರವೆ ಯಿಲ್ಲವೆನುತ್ತಸಿದ್ಧವು ಆದಿ ಯೇನಿದಕೆ ॥ ೧೪೧ ॥

ಪುತ್ತ್ರನೇ ಮೊದಲಿಲ್ಲ ಬಂಜೆಗೆ ।
ಯೆತ್ತಣಿಂದಾತನಿಗೆ ಜಾತಕ ।
ಪತ್ರಿಕೆಯು ಗಗನಕ್ಕೆ ವರ್ಣವು ನೀಲವೆಲ್ಲಿಂದ ॥
ಎತ್ತಣಿಂದಾಕಾಶದಲಿ ಹೂ ।
ಹತ್ತುವುದು ಕೀಳುವುದು ಯೆಂತ್ಯೆ ।
ನಾಸ್ತಿಯೇ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷವು ಮೂಲವೇಸಿದಕೆ ॥ ೧೪೨ ॥

ಮಣ್ಣ ತೆಗೆದು ಕುಲಾಲ ಘಟ ನಿ- ।
ರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಮೊದಲಭಾವವ ।
ವರ್ಣಿಸಲು ಬೇಕೇನನಾದಿತೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಹುದು ॥
ಮುನ್ನವೀ ಸಂಸಾರಮರ ವೃ- ।
ತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುವ ಮಾಯೆ ಸಹಿತಲೆ ।
ಸನ್ನುತಾತ್ಮನೆ ಕೇಳಭಾವವನಾದಿಯಾಗಿಹುದು ॥ ೧೪೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಮರದಭಾವವು ।
ಯಿರುವುವೆಲ್ಲಿಂದಾದಿಯಂತವು ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಗೋಚರಿಸುವುದು ಕಣ್ಣಿಗೀ ವೃಕ್ಷ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಿದು ಸತ್ಯವಲ್ಲೈ ।
ಮೆರೆವುದಿದು ಮೃಗಜಲದಪರಿಯು- ।
ಲ್ಲಿರುವುವೇನದಕಾದಿಯಂತವು ಗಿರಿಸಮುದ್ರದಲಿ ॥ ೧೪೪ ॥

ನರನೆ ಮಧ್ಯಾಂತರದಿ ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬಂದರದೇನು ಸತ್ಯವೆ ।
ಪರಿಯಲೀ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷಕ್ಕಿಲ್ಲತುದಿಬುಡವು ॥
ಭರದಿ ನಡುವಿಲಿ ಗೋಚರಿಸಿದರು ।
ಬರುವುದೇನ್ಶೆ ಸತ್ಯತೆಯು ನೀ- ।
ನರಿಯಲಾ ಬುಡನಡುತುದಿಗಳಿದಕಿಲ್ಲ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೪೫ ॥

ಇರವು ಭೂತಭವಿಷ್ಯಕಾಲಗ- ।
ಳಿರದು ಕಾಲವು ವರ್ತಮಾನವು ।
ಯಿರುವುದಿದುವೆ ಚಮತ್ಕೃತಿಯು ನಿನಗಾನು ಪೇಳುವೆನು ।
ಇರದಲಿರುವುದೆನುತ್ತ ಭಾಸವು ।
ನರನ ದೃಗ್ಗೋಚರಕೆ ಬರುವುದು ।
ಪರಿಪರಿಯ ರಂಗಗಳು ತೋರ್ಪುವು ಜ್ಞಾನಿಗಿದು ಮಿಥ್ಯ । ೧೪೬ ।

ಸತ್ಯವೆಂದಜ್ಞಾನಿ ತಿಳಿವನು ।
ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಬಹು- ।
ಮೃತ್ತಿಕೆಯ ಹಾಕುತಲಿ ಭ್ರಾಂತಿಯು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಲ್ಲೈ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಬಹುರೂಪಿ ತನ್ನಯ ।
ಕೃತ್ರಿಮದ ವೇಷದಲಿ ಜನರನು ।
ಹತ್ತಿಸುವನ್ಶೆ ಭ್ರಮವ ಚಾತುರ್ಯದಲಿ ಕೌಂತೇಯ । ೧೪೭ ॥

ನೀಲವೆಂದೇ ತೋರ್ಪ ಗಗನವು ।
ಹೇಳಲೇನ್ಶೆ ನಿಜವೆ ಯದು ಕ್ಷಣ- ।
ಕಾಲದಲಿ ಲಯವಾಗುವುದು ನೀ ನೋಡಿದಿಯೊ ಪಾರ್ಥ ॥
ಬೀಳುವುದು ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ।
ಜಾಲವಲ್ಲವೆ ಸತ್ಯವಿರುವುದೆ ।
ಯಾಲಿಸೈ ಸ್ವಪ್ನಜವು ಸತ್ಯವದೆಂದು ನಂಬುವರೆ ॥ ೧೪೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಭಾಸಮಾತ್ರದೊ- ।
ಳಿರುವುದೀ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷವು ।
ಯಿರದಲಾ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸತ್ಯತೆ ನೋಡು ವೃಕ್ಷದಲಿ ॥
ಇರದಿದಕೆ ಕೇಳೇಕರೂಪತೆ- ।
ಯರೆಗಳಿಗೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ರೂಪಾಂ- ।
ತರವ ಹೊಂದುವುದಲ್ಲವೇ ನೀ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೧೪೯॥

ತೋರುವುದು ಸಂಸಾರ ನೆಟ್ಟಗೆ ।
ಯಾರಿಗಿದು ಕೈವಶಕೆ ಬರುವುದೆ ।
ನೀರಿನಲಿ ವಾನರನ ಚೇಷ್ಟೆಯು ತೋರ್ಪ ತೆರನಲ್ಲೈ ॥
ವಾರಿನಿಧಿಯಲಿ ಹೊರಡುತಿರುವಾ- ।
ವಾರಿತೆರೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಸಾಯ್ವುವು ।
ಧಾರುಣಿಯಲಾ ಮಿಂಚುಬಳ್ಳಿಯು ಸ್ಥಿರವಿಹುದೆ ನೋಡು ॥ ೧೫೦ ॥

ಇರುವುದಿದಕಿಂ ಮಿಗಿಲು ವೇಗವು ।
ಮರಕೆ ಸಂಸಾರಸ್ವರೂಪ- ।
ಕ್ಕರವು ಬರುವುದೆ ಗ್ರೀಷ್ಮಕಾಲದಿ ಗಾಳಿಪೆಲ್ಲಿಂದ ॥
ಬರುವುದೆನುತಲಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ।
ಹರಿದು ಬೀಸುವುದೊಂದೆಸಮನೇ ।
ಪರಿಯಲೀ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ತುದಿನಡುಬುಡವು ತೋರವಲಾ ॥೧೫೧॥

ಕಿತ್ತೊಗೆಯುವಾಯಾಸಕಷ್ಟವು ।
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕತ್ತರಿಸಲಿದನಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಕತ್ತಿಯೇ ಬೇಕು ॥
ಮಿಥ್ಯವಾದಜ್ಞಾನಬಲದಿಂ- ।
ನಾಸ್ತಿರೂಪದ ವೃಕ್ಷ ಬಹುಪರಿ ।
ವಿಸ್ತರಿಸಿತೈ ಕಡಿದು ಬಿಡು ಸುಜ್ಞಾನಖಡ್ಗದಲಿ ॥ ೧೫೨ ॥

ಯಾರಿಗಜ್ಞಾನದ ವಶದಿ ಜಗ ।
ತೋರುತಿಹುದಾಭಾಸವಾತಗೆ ।
ತೋರಲೈ ಸುಜ್ಞಾನವದರಿಂದಡಗುವುದು ಭಾಸ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಜ್ಞಾನಹೊರತಿಹ ।
ಬೇರೆಯಾಸುರಿಪರಿಯಲಿದ ಸಂ- ।
ಹಾರ ಮಾಡಲು ಬಾರದೈ ಯಶ ಬೇರೆ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ॥ ೧೫೩ ॥

ಹುರವನೀ ರೀತಿಯಲಿ ಯಾಸುರಿ- ।
ಪರಿಯನುಪಭೋಗಿಸುತಲುರೆ ಸಂ- ।
ಹರಿಸುವರೆ ನೀನೆಷ್ಟು ಯತ್ನವ ಮಾಡಿವಿಯೊ ಅಷ್ಟೆ ॥
ನರನೆ ನೀ ಸಂಸಾರಜಾಲದಿ ।
ಬರುವಿ ನೀ ಸಂಕಟದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಖೋಪಶಾಖೆಯೊಳಿರದೆ ತಿರುಗುತಲೆ ॥ ೧೫೪ ॥

ನರನೆ ನೋಡಜ್ಞಾನಮೂಲವ ।
ಹರಿದು ಬಿಡು ಖಡ್ಗದಲಿ ಪ್ರಥಮದಿ ।
ನರನೆ ಹಗ್ಗವ ಸರ್ಪವೆಂದರಿತದನು ಬಡಿಯುವರೆ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಸಜ್ಜೀ- ।
ಕರಿಸಿ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಲೇನದು ।
ಬರಿದೆ ಶ್ರಮವಲ್ಲದಲೆ ಸರ್ಪಕೆ ಸಾವು ಬರುತಿಹುದೆ ॥ ೧೫೫ ॥

ಹರಿವ ಮೃಗಜಲ ದಾಟಿ ಹೋಗಲು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಧನವ ಮಾಡುತ ।
ನರನು ನದಿನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹದಿ ಹರಿದು ಹೋದಂತೆ ॥
ನರನೆ ಮಿಥ್ಯವಿನಾದ ಸಂಸೃತಿ- ।
ಹರಿವ ಯತ್ನವ ಮಾಡಿ ಭರದಲಿ ।
ಮರುಳನಾಗುವನೇನ ಹೇಳಲಿ ತಿಮಿರವಶದಿಂದ ॥ ೧೫೬ ॥

ಬರಲು ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಲೋಪವು ।
ಬರುವುದೈ ಯಾವೇಶ ಮೈಯಲಿ ।
ಬರಳುವನು ಸಂಸಾರ ಸತ್ಯವೆನುತ್ತ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ॥
ನರನೆ ನೋಡೈ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ತಾ- ।
ನಿರುತ ಖಡ್ಗದ ಬಡತ ತಾಗಲು ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಯೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕೇಳ್ ಸಿದ್ಧ ಮಾತ್ರೆಯದು ॥ ೧೫೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಜ್ಞಾನಮೂಲದ ।
ಮರವಲಾ ಸಂಸಾರವಿದ ಸಂ- ।
ಹರಿಸುವರೆ ಕೇಳ್ ಜ್ಞಾನಖಡ್ಗವು ಶಸ್ತ್ರವುತ್ತಮವು ॥
ಧರಿಸುವರೆ ತಜ್ಜ್ಞಾನಖಡ್ಗವ- ।
ನಿರಲು ಬೇಕು ವಿರಕ್ತಿ ಶಕ್ತಿಯು ।
ನರನೆ ಕೇಳು ವಿರಕ್ತಿಲಕ್ಷಣಗಳನು ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ॥ ೧೫೮ ॥

ಶುನಕ ವೋಕರಿಸಿದುದ ನೋಡಿದ- ।
ರೆನಿತು ಹೇಸಿಗೆ ಮನದಿ ಬರುವುದೊ ।
ಅನಿತು ಹೇಸಿಗೆ ಸರ್ವಭೋಗದ ಮೇಲೆ ಬರ ಬೇಕು ॥
ತೃಣಸಮಾನ ತ್ರಿಲೋಕದೊಡೆತನ- ।
ವೆನುತ ಬರಬೇಕೈ ವಿರಕ್ತಿಯು ।
ಯಿನಿತು ಶಕ್ತಿ ವಿರಕ್ತಿಯಾಗಲು ಜ್ಞಾನ ಮೂಡುವುದು ॥ ೧೫೯ ॥

ಛುರಿಕೆ ಯಿಹುದು ವಿರಕ್ತಿಯದಕ್ಕೆ ।
ಕೊರೆ ಯಹಂಕಾರವು ಕಣಾ ಅದ- ।
ನಿರಿಸು ಸುವಿಚಾರದಿ ಭರಿತ ಸದ್ಬುದ್ಧಿ ಕೈಯೊಳಗೆ ॥
ಹರತ ಮಾಡಿ ವಿವೇಕ ಸಾಣಿಯೊ- ।
ಳಿರದೆ ಸೋಽಹಂತತ್ತ್ವಬೋಧೆಯ ।
ಪರಮ ತೀಕ್ಷಣ ಧಾರೆ ಹಚ್ಚದ್ವೈತನೀರ್ಕುಡಿಸು ॥ ೧೬೦ ॥

ನರನೆ ನಿಶ್ಚಯಮುಷ್ಟಿಬಲದಲಿ ।
ತಿರುಗಿಸುತಲದ ಮನನಭರದಲಿ ।
ಗುರಿಹಿಡಿದು ನೀ ಕಡಿಯ ಬೇಕಾ ದ್ವೈತವನೆಪಾರ್ಥ ॥

ನರನೆ ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನಖಡ್ಗವು ।
ಮೆರೆವುದೈ ಯದ್ವೈತತೇಜದಿ ।
ಹರಿದು ಬಿಡುವುದು ನೋಡು ಭವವೃಕ್ಷವನು ಸರ್ವತ್ರ ॥ ೧೬೧ ॥

ಆ ಶರದ ಋತುವಾಯು ಗಗನದಿ ।
ಬೀಸಲಾರಂಭಿಸಲು ದಿಶಿದಿಶೆ ।
ಲೇಸೆನಿಸಿ ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವುದು ಹರಿದು ಕಡ್ಡಿಕಸ ॥
ನೇಸರುದಯಕೆ ಬರಲು ನೋಡಾ- ।
ಕಾಶದಲಿ ಕತ್ತಲೆಯು ಹರಿವುದು ।
ನಾಶವಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಸ್ವಪ್ನವು ಬರಲು ಜಾಗರ್ತಿ ॥ ೧೬೨ ॥

ನರನೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಧಾರೆಯು ।
ಹರಿಯುವುದು ಸಂಸಾರತರುವನು ।
ಹರಿವುದಲ್ಲೈ ಮೃಗಜಲವು ತಿಂಗಳಿನ ಬೆಳಕಿನಲಿ ॥

ಹರಿವುದೈ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷದ ।
ಮೆರೆವ ಬೇರುಗಳೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ ।
ಹರಿವುದೈ ದಿಶೆದಿಶೆಯಲಿಹ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಶಾಖೆಗಳು ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ನೀನಾ- ।
ಮೆರೆವ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಖಡ್ಗದಿ ।
ಹರಿದು ಬಿಡು ನಿರ್ಮೂಲ ಸಂಸೃತಿವೃಕ್ಷವಶ್ವತ್ಥ ॥ ೧೬೩ ॥

ತತಃ ಪದಂ ತತ್ಪರಿಮಾರ್ಗಿತವ್ಯಂ ಯಸ್ಮಿನ್ ಗತಾ ನ ನಿವರ್ತಂತಿ ಭೂಯಃ ।
ತಮೇವ ಚಾದ್ಯಂ ಪುರುಷಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ಯತಃ ಪ್ರವೃತ್ತಿಃ ಪ್ರಸೃತಾ ಪುರಾಣೀ ॥ ೪ ॥

ನಾನು ಯೆಂಬುವ ವೃತ್ತಿಗಿದು ಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣ ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಜ್ಞಾನವಾಗದಲಾ ಯಿದೆಂಬುವ ಸರ್ವನಾಮದಲಿ ॥
ಜಾಣನಾದರು ತನ್ನ ಮೋರೆಯು ।
ತಾನೆ ದರ್ಪಣದಿಂದ ನೋಡುತ ।
ಮಾನಿಸುವನೆರಡನೆಯವನು ದರ್ಪಣದೊಳಿಹನೆಂದು ॥೧೬೪॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಘಟ ವೊಡೆಯಲಾಕ್ಷಣ ।
ಮೆರೆವ ಘಟದಾಕಾಶ ವೊಳಗಿಂ ।
ಹೊರಗೆ ಬಂದೈಕ್ಯದಲಿ ಮಹದಾಕಾಶವಾಗುವುದು ॥ ೧೬೫ ॥

ಉರಿವ ಬೆಂಕಿಯು ನೊಂದಲಾಕ್ಷಣ ।
ಒರುವುದೈಕ್ಯವು ತನ್ನ ರೂಪದಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಸ್ವಾತ್ಮನ ನೋಡು ತನ್ನಲ್ಲಿ ॥

ಈ ತೆರದಿ ಸ್ವಾತ್ಮದಲಿ ನೆನಸದೆ ।
ದ್ವೈತವನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡ್ವೈ ।
ಯಾತುಮನ ನಿಜರೂಪ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವುದೈ ನೋಡೆ ॥
ಭೂತಳದಿ ಬಾವಿಯನು ತೋಡದೆ ।
ಯಾತನದಿ ಝರಿ ತುಂಬಿಹುದಲಾ ।
ಯಿತೆರದಲಿಹುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ॥ ೧೬೬ ॥

ನರನೆ ಬಿನ್ನೈಯೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತದ ।
ಸರಸತೆಯು ತಾಂ ನೋಡಿದಂತೆಯೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೈ ಕಣ್ಣು ನಿಜಕರೆಗುಡ್ಡಿನೋಳ್ಪಂತೆ ॥ ೧೬೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೈ ಪ್ರಭೆಯು ಪ್ರಭೆಯಲಿ ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಯೇಕತನದಲಿ ।
ಬರುವುದೈ ಯಾಕಾಶವಾಕಾಶದಲಿ ತಾನೈಕ್ಯ ॥

ಕೆರೆಯು ಬತ್ತಿರಲದರೊಳಗೆ ಬಿ- ।
ದ್ದಿರುವ ನಿಜಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಬಿಂಬದಿ ।
ಬರುತಲೈಕ್ಯವ ಪಡೆವುದಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥

ಇರುವುದೇನೈ ಭೇದ ನೀರದು ।
ಬರುತ ನೀರೊಳು ತುಂಬುವುದಲಾ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ನೋಳ್ಪುದು ನಿಜಸ್ವರೂಪವನು ॥ ೧೬೮ ॥

ದ್ರಷ್ಟೃದೃಶ್ಯವಿದೆಂಬ ಭೇದವ ।
ಸುಟ್ಟು ತಾನರಿತಿರುವೆನೆಂಬೀ- ।
ದುಷ್ಟ ಭಾವನೆ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಾತ್ಮನ ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಬೇಕು ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀ ಶಿರದ ಜ್ಞಾನವು ।
ಕಷ್ಟವಾಗಿಹುದಲ್ಲವೇ ನೀ- ।
ನಿಷ್ಟನರಿತರೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿದಾಯ್ತೆನುತ ನಂಬು ॥ ೧೯ ॥

ಇರುವನೀತನೆ ಯಾದ್ಯಪುರುಷನು ।
ಮೆರೆವ ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪರಿಪರಿ- ।
ತೆರದಿ ದೀರ್ಘೋದ್ಯೋಗದಲಿ ನಾಲಿಗೆಯ ಹೊರಳಿಸುತ ॥
ಬರಿದೆ ಪರಿಪರಿ ನಾಮರೂಪವ- ।
ನಿರದೆ ಕೊಡುತಲಿ ಬರಳುತಿಹರೈ ।
ಯಿರುವುದೈ ನಿಷ್ಫಲಪರಿಶ್ರಮುಹವರಿಗೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೨೦ ॥

ದೊರೆಯಬೇಕೀ ಸ್ವಾತ್ಮದನುಭವ ।
ಭರದೊಳೆಂದಾ ಸ್ವರ್ಗ ಸಂಸೃತಿ ।
ತೊರೆದು ಯೋಗಜ್ಞಾನದಭ್ಯಾಸವನು ಮಾಡುತಲಿ ॥
ತಿರಿಗಿ ಸಂಸಾರದಲಿ ಒದಗದೆ ।
ನಿರುತವಿದ ಭೋಗಿಸುವೆವೆಂಬೀ- ।
ತೆರದ ನಿಶ್ಚಯ ಧರಿಸಿ ಸಂತತ ಸಾಧಿಸುವರಿದನು ॥ ೧೨೧ ॥

ಕರದ ಮೇಲಾ ಕರಹೊಡೆದು ನೆರೆ ।
ಮೆರೆವ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಮಲ್ಲನ ।
ತೆರದಿ ಭುಜವಪ್ಪಳಿಸಿ ನಿಜವೈರಾಗ್ಯ ಬಲದಿಂದ ॥
ಉರುಳಿಸುತ ಸಂಸಾರ ನೆಲದಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳ ಯೋಗದಿ ।
ಬರುವ ಬ್ರಹ್ಮನ ಪದವ ತಾವ್ ದಾಟುವರು ಯೋಗಿಗಳು ॥ ೧೨೨ ॥

ಪರಿಯಲೀ ವೈರಾಗ್ಯ ತಮ್ಮೊಳ- ।
ಗಿರುವುದಥವಾ ಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ಣತೆ ।
ಯಿರುವುದೆಂಬಭಿಮಾನ ಮನದೊಳಗಿರುವುದೈ ಸಹಜ ॥
ತೊರೆದು ಕೇಳಭಿಮಾನವೀಪರಿ ।
ಬರುವರೆನ್ನ ಸ್ಥಾನ ಮೂಲ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದದುವೇ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪವು ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೧೨೩ ॥

ಹೊರಟಿರುವುದಿಲ್ಲಿಂದ ವಿಶ್ವದ ।
ಮೆರೆವ ವಿಸ್ತಾರದ ಪರಂಪರೆ ।
ಯಿರುವುದೀ ಪರಿ ಮಾತು ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಲೌಕಿಕದಿ ॥
ಇರುವುದೀ ಪರಿ ಮಾತು ಮಿಥ್ಯವು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯಪುರುಷರ ।
ಮೆರೆವುದಾಶಾವಲ್ಲಿ ಯೆಂಬೀ ತೆರದ ಮಾತಿದುವೆ ॥ ೧೨೪ ॥

ಅರಿಯರೈ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪವ- ।
ನಿರುವುದಿದುವಜ್ಞಾನಮೂಲವು ।
ಯಿರುವುದಾ ಕಾರಣದಿ ವಿಶ್ವಜ್ಞಾನ ಹಿರಿದಾಗಿ ॥
ನರನೆ ಯೀ ಯಜ್ಞಾನದಿಂದಲೆ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಕಾಲತ್ರಯದೊಳಾ- ।
ದರು ಕಣಾ ಗೋಚರಕೆ ಬಾರದ ಭೇದ ನೀ ನಾನು ॥ ೧೨೫ ॥

ಮೆರೆದಿಹುದು ವಿಶ್ವದಲಿ ತಿಮಿರವು ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ವಿಶ್ವಕಿಂತಲು ।
ಮೆರೆದಿರುವುದಾದಿಯಲಿ ಕೇಳೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವದು ॥
ನರನೆ ಶೀತದಿ ಶೀತವನು ಪರಿ- ।
ಹರಿಪ ಪರಿಯಲ್ಲೈ ನಿನಗೆ ನಾ- ।
ನರುಹುವೆನು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ ಕುರುಹ ಕೇಳುವುದು ॥ ೧೨೬ ॥

ದೊರೆಯಲಾಪರಿ ನಿಜಸ್ವರೂಪವು ।
ತಿರಿಗಿ ಬರುವುದಶಕ್ಯವದರಿಂ ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ಪ್ರಳಯದಲಿ ಜಲಮಯವೆ ವಿಶ್ವವಿದು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ಜ್ಞಾನಯೋಗದಿ- ।
ನರಿಯುವರು ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ ।
ಭರಿತವಿದು ಸಚ್ಚಿತ್ಸ್ವರೂಪದಿ ವಿಶ್ವ ಸರ್ವತ್ರ ॥ ೧೨೭ ॥

ನಿರ್ಮಾನಮೋಹಾ ಜಿತಸಂಗದೋಷಾ ಅಧ್ಯಾತ್ಮನಿತ್ಯಾ ವಿನಿವೃತ್ತಕಾಮಾಃ ।
ದ್ವಂದ್ವೈರ್ವಿಮುಕ್ತಾಃ ಸುಖದುಃಖಸಂಜ್ಞೈರ್ಗಚ್ಛಂತ್ಯಮೂಢಾಃ ಪದಮವ್ಯಯಂ ತತ್ ॥ ೫ ॥

ವರುಷ ಋತು ಮುಗಿದಾಗ ಮೇಘಗ- ।
ಳಿರದೆ ನಭದಿಂದಡಗಿ ಪೋಪುವು ।
ಪುರುಷನಾಪರಿ ತೊರೆವನಭಿಮಾನವನು ಮೋಹವನು ॥
ನರನ ವಿಧನನ ನಿಷ್ಠುರನ ಬಿ- ।
ಟ್ಟಿರುವರೀಭೂತಳದೊಳಾಪ್ತರು ।
ತೊರವನಾ ತೆರದಲಿ ವಿಕಾರಂಗಳನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೨೮ ॥

ಬಾಳೆಗಿಡ ಗೊನೆ ಕೊಟ್ಟನಂತರ ।
ಬೀಳುವುದು ಧರಣಿಯಲನಂತರ ।
ಬಾಳುವುದೆ ಯಾತೆರದೊಳಾತ್ಮಜ್ಞಾನವುದಯಿಸಲು ॥
ಹಾಳು ಬೀಳುವುವೆಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ।
ಜ್ವಾಲೆ ಹತ್ತಿದ ಗಿಡದಿ ಪಕ್ಷಿಯು ।
ಬಾಳಿವೆಯ ಮಾಡುವುದೆ ಗಿಡವನು ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗುವುದು ॥ ೧೭೯ ॥

ಈ ತೆರದಲಿ ವಿಕಲ್ಪವೆಂಬುವ ।
ಮಾತನೆಲ್ಲವ ತೊರೆದರವರಿಗೆ ।
ಪಾತಕಗಳೆಂಬುವ ತೃಣವು ಬೆಳೆಯುವುದು ದ್ವೈತದಲಿ ॥
ದ್ವೈತವನೆ ಸುಟ್ಟಿರಲು ತೃಣಗಳು ।
ಪಾತಕಗಳೇಳುವುವೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ರಾತ್ರಿಯುಳಿವುದೆ ಸೂರ್ಯನುದಯಾಚಲದಿ ರಾಜಿಸಲು ॥ ೧೮೦ ॥

ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಲಾಭವು ।
ಹರಣವಹುವಜ್ಞಾನಸಹಿತಲೆ ।
ಮೆರೆವ ದೇಹದ ವಾಸನೆಯಹಂಕಾರವಭಿಮಾನ ॥
ನರನಿಗಾಯುರ್ದಾಯ ತೀರಲು ।
ತೊರೆವನೈ ಜೀವಾತ್ಮ ದೇಹವ ।
ಪರಿಯಲಾ ಮೋಹವನು ಹಾಕುವ ದ್ವೈತ ತೊರೆಯುವುದು ॥ ೧೮೧ ॥

ಸ್ಪರಿಶಕ್ಕೆ ದುರ್ಲಭವು ಲೋಹವು ।
ತರಣಿಗೈ ದುರ್ನಿಳವು ಕತ್ತಲೆ ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ದ್ವೈತಬುದ್ಧಿಯು ದುರ್ಲಭವು ಪಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ನೋಡಭಿಮಾನ ಧರಿಸಿದ ।
ನರಗೆರಡು ಸುಖ ದುಃಖ ಬಂಧನ. ।
ಬರುವುವೈ ಬಂಧನಗಳೆಲ್ಲಿಂ ತೊರೆದರಭಿಮಾನ ॥ ೧೮೨ ॥

ಬರಲು ಜಾಗೃತಿ ಸ್ವಪ್ನದೊಳಗಿಹ ।
ದೊರೆದ ರಾಜ್ಯವು ಕರಗಿ ಪೋಪುದು ।
ಹರುಷಶೋಕವ ಕೊಡುವುದೇ ಮಾನವಗೆ ಜಾಗೃತಗೆ ॥
ಗರುಡನೆದುರಿಲಿ ಸರ್ಪ ಬರುವುದೆ ।
ಬರುವುವೇನಾ ದುಃಖಸುಖಗಳು ।
ಬರುವುದೆಂತಾ ಪಾಪಪುಣ್ಯವು ದ್ವೈತಹೀನನಿಗೆ ॥ ೧೮೩ ॥

ಧರೆಯೊಳರವಿಹ ರಾಜಹಂಸವು ।
ತೊರೆದಸಜ್ಜಲವನ್ನು ಮುಂದಿಹ ।
ಮೆರೆವ ಸತ್‌ಕ್ಷೀರವನೆ ಗ್ರಹಿಸುವುದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ತರಣಿಯೇ ಮಳೆ ಸುರಿವನಲ್ಲವೆ ।
ಮರಳಿಯದನೇ ತಾನು ಶೋಷಿಸಿ ।
ಕಿರಣದಿಂದಲೆ ಜಲವ ಕೊಡುವನು ತರಣಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೮೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾತ್ಮಸ್ವರೂಪಕೆ ।
ಬರಲು ಭ್ರಾಂತಿಯು ವಿಸ್ತರಿಸಿದಾ- ।
ಮೆರೆವ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯ ಭರದೆ ನೋಡದನೆ ॥
ತಿರಿಗಿ ತನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯ ಮಾಡುವ ।
ನರನಲಾ ಸುಜ್ಞಾನಮೂರುತಿ ।
ಶರಧಿ ಸೇರಲು ಭೇದ ಭಾಗೀರಥಿಗೆ ಮೇಣಿಹುದೆ ॥ ೧೮೫ ॥

ನರನೆ ಗಗನವು ವ್ಯಾಪ್ತವೆಲ್ಲವು ।
ಮೆರೆವುದೂರಿಂದೂರಿಗಲ್ಲವೆ ।
ಹೊರಡ ಬೇಕೇ ಗಗನ ಪಯಣವ ಮಾಡುವರೆ ಪಾರ್ಥ ॥
ಬರಲು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಜ್ಞಾನವು ।
ಬರುವುದೆಂತೈ ದ್ವೈತವವನಿಗೆ ।
ಬರುವುದೇನೈ ಭೇದ ನಾನೀನವನು ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೧೮೬ ॥

ಮನದೊಳಗೆ ಸುಜ್ಞಾನದುದಯವು ।
ಮಿನುಗಿದರೆ ಬರುವುದೆ ವಿಕಾರವು ।
ಜನಿಸುವುದೆ ಯದ್ವೈತಮೂಲಕ ದುರ್ವಿಕಾರವದು ॥
ಎನಿತು ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಲೇನದು ।
ಜನಿಸುವುದೆ ಬೆಂಕಿಯಲಿ ತದ್ವತ್ ।
ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ವಿಕಾರವು ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು । ೧೮೭॥

ಕ್ಷೀರಸಾಗರಮಂಥನಕ್ರಿಯೆ ।
ತೀರಿದಾಕ್ಷಣ ಮಂದರಾಚಲ ।
ಹಾರಿಹೋಗಲು ಶರಧಿಗಾಕ್ಷಣ ಬಂತು ಶಾಂತಿಯಲಾ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೆರದಿ ನರನಿಗೆ ।
ಚಾರುಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಾಗಲು ।
ಹಾರಿ ಹೋಗುವುವಷ್ಟು ಸದಸದ್ವಾಸನೆಗಳೆಲ್ಲ ॥ ೧೮೮ ॥

ಶಶಿಯು ಪೂರ್ಣಿಮೆದಿನದಲಾ ಷೋ- ।
ಡಶಕಲಾಸಂಯುಕ್ತ ನಿರುತಿರೆ ।
ಯೆಸೆವನೈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕುಂದಿಹುದೇನು ರೂಪದಲಿ ॥
ವಸುಧತಿಯಲಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು ।
ಯೆಸೆವುದೈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನದ- ।
ಲ್ಲುಸುರಲೇನವನಿಂಗೆ ವಾಸನೆಯುಳಿವುದೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೮೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ತೆರದಿ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಲೆಂತೀ ಮಾತುಗಳ ನೀ ।
ಪರಿಕಿಸೈ ಪರಮಾಣು ತಾಳ್ವದೆ ಗಾಳಿಯೆದುರಿನಲಿ ॥
ಪರಿಹುಲೀ ವಿಷಯಗಳ ವಾಸನೆ ।
ಸರಿಯೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದೆದುರಿನ- ।
ಲುರಿವ ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯು ಸುಡುವುದೈ ವಾಸನೆಯನೆಲ್ಲ ॥ ೧೯೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ತೆರದಿ ವಿಷಯದ ।
ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ಸುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿಹ ।
ಪುರುಷ ಸ್ವಾತ್ಮಸೊಳೈಕ್ಯ ಪಡೆಯುವ ಚಿನ್ನ ಚಿನ್ನದೊಲು ॥
ಅರಿಯಲಾ ಪದಕಿಲ್ಲ ನಾಶವು ।
ನಿರುತ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವು ।
ಮೆರೆವುದದು ಶಾಶ್ವತವದೃಶ್ಯವು ಮೇಣದಜ್ಞೇಯ ॥ ೧೯೧ ॥

ಇರುವುದದಕ್ಕೆ ರೂಪವೀಪರಿ- ।
ಯಿರದದಕ್ಕೀ ಪರಿಯ ರೂಪವು ।
ಅರಿಯರೈ ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಮಾನವರು ಶ್ರುತಿತತಿಯು ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೊದರುತಲಿ ಬಹು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಸೋತುದು ನೇತಿ ಯೆಂದು- ।
ತ್ತರವನಿತ್ತುದು ನೋಡು ಪದವದು ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವಲಾ ॥ ೧೯೨ ॥

ನ ತದ್ಭಾಸಯತೇ ಸೂರ್ಯೋ ನ ಶಶಾಂಕೋ ನ ಪಾವಕಃ ।
ಯದ್ಗತ್ವಾ ನ ನಿವರ್ತಂತೇ ತದ್ಧಾಮ ಪರಮಂ ಮಮ ॥ ೬ ॥

ಉರಿವ ಬೆಂಕಿಯು ಬೆಳಕಿನಿಂ ಹಿಮ- ।
ಕರನ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಿಂದಲಥವಾ ।
ಧರೆಯನೆಲ್ಲವ ಬೆಳಗಿಸುವ ನೇಸರಿನ ಬೆಳಕಿನಲಿ ॥
ಬರುವುದೈ ಗೋಚರಕೆ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲವೀಪರಿ ।
ಯಿರುವ ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲವಜ್ಞಾನದಲಿ ತೋರುವುದು ॥ ೧೯೩ ॥

ಅರಿಯಲಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪಕೆ ।
ಬರುವುದಜ್ಞಾನದಲಿ ವಿಶ್ವತೆ ।
ಒರೆದೆ ನೋಡಿದು ವಿಶ್ವವೆಂಬುದು ಮಿಥ್ಯವಾಭಾಸ ॥
ಬರಲು ಲಯ ಸಿಂಪಿಯ ಸ್ವರೂಪಕೆ- ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ಬೆಳ್ಳಿಯಾಪರಿ ।
ಹರಿಯೆ ಹಗ್ಗದ ಜ್ಞಾನವಾಕ್ಷಣ ಬಕ್ಕು ಸರ್ಪತ್ವ ॥ ೧೯೪ ॥

ತರಣಿಶಶಿಗಳ ಪ್ರವರತೇಜವು ।
ಬರುವುದೀರೂಪದಲಿ ಬೆಳಕಿಗೆ ।
ಯಿರುವುದತಿ ತೇಜಸ್ವಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತವೀರೂಪ ॥
ತರಣಿಶಶಿಗಳ ರೂಪಕದರಿಂ ।
ಬರುವುದೈ ಬಹುತೇಜ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಸರ್ವತೇಜಸ್ವಿ ಪ್ರಕಾಶದವು ॥ ೧೯೫ ॥

ಶರಣಿಯುದಯದ ಮೇಲೆ ಗಗನದ- ।
ಲಿರುವ ಹಿಮಕರ ತಾರೆಗಳು ತಾ- ।
ವಿರಹೆ ನಿಸ್ತೇಜಗಳು ರಂಜಿಪುವಲ್ಲಹೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೀಪರಿ ।
ಕುರೆವುದೈ ನಿಸ್ತೇಜವೆಲ್ಲವು ।
ತರಣಿಶಶಿತಾರೆಗಳು ನಿಸ್ತೇಜಗಳು ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ॥ ೧೯೬ ॥

ಬರಲು ಜಾಗ್ರತಿ ಸ್ವಪ್ನದೊಳಗಿನ ।
ಪರಿಯು ಲಯವಾಗುವುದು ನಿಜವೈ ।
ಬರಲು ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಮೃಗಜಲ ಲುಪ್ತವಾಗುವುದು ॥
ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಾಪರಿ ।
ಬರುವುದನ್ನಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಲಯ ।
ಬರಲು ಯೆನ್ನೊಳು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೯೭ ॥

ತಿರಿಗಿ ಸಂಸಾರದಲಿ ಬಾರರು ।
ಶರಧಿಯಲಿ ಬಂದಿರುವ ನದಿಗಳು ।
ಮರಳಿ ಹರಿವುವೆ ಗಿರಿಯ ಕಡೆಗೂತೆರದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಕರಿಯ ಲವಣದಿ ವಿರಚಿಸುತಲದ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿಸಲು ಮೇಣದು ।
ಕರಗದಲೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರುವುದೆ ಮರಳಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೯೮ ॥

ಗಾಳಿಯಲ್ಲಾಕಾಶಕೇರಿದ ।
ಜ್ವಾಲೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದೆ ಭೂಮಿಗೆ ।
ಮೇಲೆ ಸುರಿದರೆ ತಪ್ತಲೋಹದಿ ನೀರು ಮರಳುವುದೆ ॥
ತಾಳುತೆನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯ ಜ್ಞಾನ ವಿ- ।
ಶಾಲರೂಪದಿ ಮುಕ್ತರಪ್ಪರು ।
ತಾಳಲಾರರು ಜನ್ಮಮೃತ್ಯಾದ್ಯರ್ಯಂತ್ರಯಾತನೆಯ ॥ ೧೯೯ ॥

ಅರುಹುತೀಪರಿ ಜ್ಞಾನರಾಯನು ।
ಹರುಷದಿಂದರುಹಿದನು ಮುಂದ- ।
ಕ್ಕಿರುವ ಶ್ಲೋಕಕೆ ಸರಸ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯ ತೆರನಾಗಿ ॥
ಹರಿಯ ಭಾಷಣವೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ ।
ನರನು ಬುದ್ಧಿಸ್ವರೂಪ ಪೃಥ್ವಿಯ ।
ದೊರೆಯು ವಿನಯದಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನಲಿ
॥ ೨೦೦ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದವು ।
ಭರದೊಳಾಯಿತು ಯೆನ್ನೊಳಿಂದಿಗೆ ।
ಯಿರುವುದೊಂದು ವಿನಂತಿ ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಕೇಳುವುದು ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೊಳು ತಾಳಲೈಕ್ಯವ ।
ತಿರಿಗಿ ಸಂಸಾರದಲಿ ಬಾರರು ।
ಅರುಹಿದೀಪರಿಯಲ್ಲವೇ ನೀನೀಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೨೦೧ ॥

ನಂದಕಂದಮುಕುಂದ ನಿನ್ನೊಳು ।
ಬಂದು ಸೇರುವ ತನಕ ನಿನ್ನಯ ।
ಚಂದರೂಪದ ತೆರದೊಳಿರುವರೊ ಭಿನ್ನರಿಹರೇಸು ॥
ಹಿಂದಿನಿಂದಲನಾದಿ ಸಿದ್ಧತೆ- ।
ಯಿಂದ ಭಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪರಿದ್ದರೆ ।
ಹಿಂದೆ ಬಾರರು ಯೆಂಬುದೀ ನುಡಿ ಸಟೆ ಯೆನಿಸುವುದಲಾ
॥ ೨೦೨ ॥

ಸರಸಿಜದ ಮಕರಂದ ಸೇವಿಸು- ।
ವರೆ ನಡೆದ ಭ್ರಮರಗಳು ತಾವೇ ।
ಸರಸಿಜಗಳಾಗುವುದು ಸಂಭವನೀಯವೇ ಕೃಷ್ಣ ॥
ಶರಗಳಾಪರಿ ಲಕ್ಷ್ಯ ಭೇದಿಸಿ ।
ತಿರಿಗಿ ನೆಲಕುರುಳುವುವು ನೋಡಲು ।
ಬರುವುದೇ ಕೇಳೈಕ್ಯ ಶರಲಕ್ಷ್ಯದಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೨೦೩ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯ ಹೊಂದಲು ।
ತಿರಿಗಿ ಬಾರರು ಯೆಂಬ ಮಾತಿದು ।
ಸರಿ ಯೆನುತ ನಂಬಿದರೆ ಶೋಭಿಸಲಾರದೀ ಮಾತು ॥
ಹರಿಯೆ ನೀನವರೇಕರೂಪರು ।
ಪರಿಯಿದಾದರೆ ಹೇಳು ನನಗಿದ ।
ಹರಿಯೆ ಯಾರೊಳು ಯಾರು ಸೇರುವುದೆಂದು ವಿಸ್ತರಿಸಿ
॥ ೨೦೪ ॥

ಶಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರದೊಳೈಕ್ಯ ಪಡೆವುದೆ ।
ಸತ್ಯವಾದರೆ ತ್ವತ್ಸ್ವರೂಪರು ।
ಮತ್ತೆ ಯವರಿಗೆ ಬಹುದೆ ಹೇಳು ವಿಯೋಗ ಸಂಯೋಗ ॥
ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಶರೀರಕವಯುವ- ।
ಕೆತ್ತಣಿಂದ ವಿಯೋಗವಪ್ಪುದು ।
ಯೆತ್ತಣಿಂ ಸಂಯೋಗವಪ್ಪುದಭಿನ್ನರೂಪದಲಿ ॥ ೨೦೫ ॥

ಇರಲು ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಭಿನ್ನತೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಬಾರರು ಯೆಂಬ ಮಾತಿದು ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಸತ್ಯ ವಂಚಿಪುದೇಕೆ ನೀನೆನ್ನ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನಗೀ ತೆರದಿ ಪರಿಪರಿ ।
ಯಿರುವುವಲ್ಲವೆ ಮುಖಗಳದರಿಂ ।
ತಿರಿಗಿ ಬಾರರು ಯಾರು ಹೇಳೆನಗದನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ॥ ೨೦೬ ॥

ನರನ ನುಡಿಗಳ ಕೇಳುತೀ ಪರಿ ।
ಹರುಷಪುಳಕಿತನಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿ- ।
ಯರಿತನೈ ನಾ ಪೇಳ್ವುದೆಲ್ಲದರರವಿವನಿಗಾಯ್ತು ॥
ಹರಿಯು ಸರ್ವಜ್ಞರ ಶಿರೋಮಣಿ- ।
ಯರಿತನೈ ಪಾರ್ಥನ ಮನದೊಳಿಹ ।
ಪರಿಯನೈ ಮೇಣುತ್ತರವ ತಾನಿತ್ತ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥ ೨೦೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಯೆನ್ನ ಸೇರಲು ।
ತಿರಿಗಿ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಬಾರರು ।
ಯಿರುವರೆನ್ನಿಂ ಭಿನ್ನರೋ ಮೇಣಲ್ಲವೋ ಯೆಂಬ ॥
ಇರುವುದಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ।
ವೊರುವೆ ನಿನಗುತ್ತರವನಿದನಾ- ।
ನಿರುವರೀರ್ವಿಧರಾಗಿ ಭಿನ್ನರಭಿನ್ನರವರೆಲ್ಲ ॥ ೨೦೮ ॥

ಪರಿಕಿಸಲು ಸುವಿಚಾರ ದೃಷ್ಟಿಯೊ- ।
ಳಿರುವುದೈಕ್ಯವು ಯೆನ್ನೊಳವರೊಳು ।
ಬರೆದೆ ಮೇಲಿಂ ಮೇಲೆ ನೋಡಲು ಭಿನ್ನರೆನಿಸುವರು ॥
ಶರಧಿಯಲಿ ಗಾಳಿಯ ಪ್ರವಾಹದಿ ।
ತೆರೆಗಳೇಳ್ವುವು ಭಿನ್ನ ತೋರುವು- ।
ವಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ಶರಧಿಯ ನೀರೆ ತೆರೆಗಳಲಿ ॥ ೨೦೯ ॥

ಚಿನ್ನದಿಂದಾಭರಣ ಮಾಡಲು ।
ಭಿನ್ನವೆಂತೇ ತೋರ್ಪುವವುಗಳು ।
ಚಿನ್ನವಲ್ಲವೆ ಯೆಲ್ಲ ಸುವಿಚಾರದಲಿ ದೃಷ್ಟಿಸಲು ॥
ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನದಿ ನೋಡಲೆನ್ನನು ।
ಭಿನ್ನತೆಯ ಕಾಣರು ಕಣಾ ಅ- ।
ಜ್ಞಾನದಿಂ ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಭಿನ್ನತೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು ॥ ೨೧೦ ॥

ವಾಸ್ತವಿಕ ಸುವಿಚಾರದೃಷ್ಟಿಯು- ।
ನಿತ್ತು ಯೆನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರು- ।
ತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವುದೇನು ಭಿನ್ನಾಭಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯದು ॥
ಎತ್ತಣಿಂದೀ ಪರಿಯ ದ್ವೈತೋ- ।
ತ್ಪತ್ತಿ ಯೆನ್ನೊಳಗಾಗುವುದೊ ಕೇಳ್ ।
ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಕಾಶದಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ಸೂರಿಯನು ॥ ೧೧ ॥

ಪಸರಿಸುವನವನೆಂತು ಬಿಂಬವ- ।
ನೆಸೆವುದೆಂತೈ ಕಿರಣ ಸುತ್ತಲು ।
ಪಸರಿಸಲು ಕಲ್ಪಾಂತಕಾಲದ ಜಲವು ಭೂಮಿಯಲಿ ॥
ಉಸುರಲೇನದ ಹಳ್ಳ ಹೊಳೆ ಕೆರೆ ।
ವಿಷಮ ಸಮವೆಂದೆನಿಪ ಭೇದವು ।
ವಸುಮತಿಯೊಳೇನಿಹುದು ಹೇಳೈ ಯೆನಗೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೨ ॥

ಇರುವೆ ನಾನೇಕಸ್ವರೂಪನು ।
ನರನೆ ನಾನಿಹೆ ನಿರ್ವಿಕಾರನು ।
ಬರುವುದೆಂತೈ ಭೇದಭಿನ್ನಾಂಶಗಳು ಯೆನ್ನೊಳಗೆ ॥
ಬರುವುದೆಂತೀ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಇರುವೆ ಭಿನ್ನನೊ ಅಲ್ಲವೆಂಬುದು ।
ಯಿರುವರೈ ಜೀವಾತ್ಮರೆನ್ನೊಳಭಿನ್ನತನದಿಂದ ॥ ೧೩ ॥

ಭಿನ್ನ ತೋರುವ ಕಾರಣವನಾ- ।
ನಿನ್ನು ಪೇಳುವೆ ನೀರು ಸರಳವು ।
ಮುನ್ನ ಕೇಳೋಘದ ಪ್ರಕಾರದಿ ವಕ್ರತೋರುವುದು ॥
ಮುನ್ನ ನೀರಲಿ ಬಿಂಬ ಬೀಳಲು ।
ಭಿನ್ನತೆಯು ತೋರುವುದು ಸೂರ್ಯಗೆ ।
ಕಣ್ಣುಗೋಚರ ಬಿಂಬಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳು ಬೇರಿಹುವು ॥ ೧೪ ॥

ಮೆರೆವ ಗಗನವು ವರ್ತುಲವೊ ಮೇ- ।
ಣಿರುವುದೋ ಚತುರಸ್ರವೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯ ಪರಿಕಿಸಬಹುದೆ ಯಿಹುದೇನ್ ಗಗನಕಾಕಾರ ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ಘಟಮಠದಿ ಬಂ- ।
ದಿರುವುದೈ ಯಾಕಾರವೀ ಪರಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ಪರಿಪರಿಯುಪಾಧಿಯು ಫಲವಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೫ ॥

ನರಗೆ ನಿದ್ರೋಪಾಧಿಯಿಂದಲೆ ।
ಬರಲು ಸ್ವಪ್ನದಿ ರಾಜ್ಯಪದವಿಯು ।
ಮೆರೆವನೊರ್ವನೆ ಯವನು ಪ್ರಜೆ ರಾಜ್ಯಾದಿ ಪರಿವಾರ ॥
ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮ ಚಿನ್ನ ಕೀಳಿಹ ।
ವಿರಸ ಚಿನ್ನದೊಳೈಕ್ಯ ಹೊಂದಲು ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಕೀಳುತನವಾ ಶುದ್ಧರೂಪದಲಿ ॥ ೧೬ ॥

ನರನೆ ಮಾಯೆಯು ಸುತ್ತಲೆನ್ನನು ।
ಒರುವುದೆನ್ನಯ ಶುದ್ಧ ರೂಪಕೆ ।
ಕಿರಿತನವು ಮೇಣಾಗ ಹುಟ್ಟುವುದೆನ್ನೊಳಗೆ ಭೇದ ॥
ಬರುವುದಾ ಮಾಯೆಯ ವಶದಲಾ- ।
ಪರಿಯ ಭೇದವು ಜೀವನೀಶ್ವರ- ।
ನೆರಡು ತತ್ತ್ವಗಳೆಂದು ತೋರ್ಪುವು ಮಾಯೆಯಾಟವಿದು ॥ ೧೭ ॥

ಸುತ್ತುಮುತ್ತಜ್ಞಾನತಿಮಿರವು ।
ವಿಸ್ತರಿಸಲೀ ಪರಿಯ ಭೇದೋ- ।
ತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಮಾಯಾವಿಕಲ್ಪವಿದು ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ದೇಹ ನಾನೇ ।
ಸತ್ಯವೆಂಬ ವಿಚಾರ ಹುಟ್ಟುತ ।
ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಯೆಯ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಸಿಲುಕುವನು ಮರುಳನಲಾ ॥ ೧೮ ॥

ಮಮೈವಾಂಶೋ ಜೀವಲೋಕೇ ಜೀವಭೂತಃ ಸನಾತನಃ ।
ಮನಃ ಷಷ್ಠಾನೀಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥಾನಿ ಕರ್ಷತಿ ॥ ೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ದೇಹದೊ- ।
ಳಿರುವ ಪರಮಾತುಮನ ರಾವಿನ- ।
ಲಿರುವನಾತ್ಮನು ನೋಡು ದೇಹದಿ ಸಹಿತ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬರುವುದೀಪರಿ ಮನದಿ ನಿಶ್ಚಯ ।
ಮೆರೆವ ಜೀವ ಮಮಾಂಶವೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯು ಮನದಲಿ ಭಾಸವಾಗುವುದೈ ಧನಂಜಯನೆ ॥ ೧೯ ॥

ಶರಧಿಯಲಿ ಗಾಳಿಯ ಪ್ರವಾಹದಿ ।
ತೆರೆಗಳೇಳ್ವುವು ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದೆ ।
ಶರಧಿಯಂಶವೆನುತ್ತ ತೋರ್ಪುವು ವಿಹಿತವೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ದೇಹದಿ ।
ಬರಲಹಂಕಾರಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ।
ಮೆರೆವ ಜಡದೇಹದಲಿ ಚಾಲಕ ಜೀವರೂಪದಲಿ ॥ ೨೦ ॥

ಇರುವೆ ನಾನೀ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಿ ।
ಮೆರೆಸುವೆನು ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವ ।
ಕರೆವರಿದನೇ ಜೀವಲೋಕದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಖ್ಯೆಯಲಿ ॥
ಮರಣ ಜನ್ಮಗಳೆರಡು ನಿಜವೆಂ- ।
ದರಿವ ಲೋಕಕೆ ಜೀವಲೋಕವು ।
ಯಿರುವುದೈ ಸಂಸಾರವೆಂಬುವ ಹೆಸರಿನಲಿ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೨೨೧ ॥

ನೀರಿನಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಶಶಿ ।
ಬೇರೆ ಯಿದ್ದರದೇನು ಮೇಣವ ।
ನೀರಿನಲ್ಲಿಹನೆಂದು ನರಗಾಭಾಸವಾಗುವುದು ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಿ ।
ತೋರುತಿಹುದಾಭಾಸವೀಪರಿ ।
ಬೇರೆ ನಾನಿಹೆನಾದರೀ ದೇಹದಲಿ ತೋರುವೆನು ॥ ೨೨೨ ॥

ನರನೆ ಸ್ಫಟಿಕವ ಕುಂಕುಮದ ಮೇ- ।
ಲಿರಿಸಲದು ಕೆಂಪಾಗಿ ತೋರುವು- ।
ದಿರುವುದೇನಾ ಸ್ಫಟಿಕಮಣಿ ಕೆಂಪಾಗಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮುರಿಯದೆನ್ನಾದ್ಯ ಸ್ವರೂಪವು ।
ಯಿರುವೆ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ನಾನು ನೋಡಲು ।
ಹೊರಿಸುವರು ಕರ್ತೃತ್ವಭೋಕ್ತೃತ್ವಗಳ ಮೇಲೆನ್ನ ॥ ೨೨೩ ॥

ಬರುವುದೀಪರಿ ಭ್ರಾಂತಿಯುವರಿಂ- ।
ಗರಿಯಲಾ ನಿಜತತ್ತ್ವ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮೆರೆವ ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳೈಕ್ಯ ತಾಳುವನು ॥
ಬರುವುದಾ ಕಾರಣದಿ ಪ್ರಕೃತಿಯೊ- ।
ಳಿರುವ ಸಕಲೋಪಾಧಿಯಾತ್ಮಗೆ ।
ಮೆರೆವನಾ ಕಾರಣದಿ ಬದ್ಧನು ಪ್ರಕೃತಿಧರ್ಮದಲಿ ॥ ೨೨೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ತದನಂತರದ ಪರಿ- ।
ಯಿರುವ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯವು ಮನವೈ ।
ಮೆರೆವುವೆನ್ನ ವೆನುತ್ತ ವ್ಯವಹಾರವನು ನಡೆಸುವನು ॥
ಬರಲು ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯದರಲಿ ।
ಮೆರೆಸುವನು ಸಂಸಾರನಾಟಕ- ।
ವರಿಯದಲೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ತಾನಿಹೆನೆಂದು ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ॥ ೨೨೫ ॥

ಮರಳಿ ಭ್ರಾಂತಿಯ ಮೋಹದಿಂದಾ ।
ಪರಿಯಲಾ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಸ್ವಪ್ನದಿ ।
ತಿರುಗುವನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಲಿ ಕೇಳಾಪರಿಯಲಿದು ಪಾರ್ಥ ॥
ಬರಲು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ವಿಸ್ಮೃತಿ- ।
ಮೆರೆವ ಸ್ವಾತ್ಮನು ಪ್ರಕೃತಿಯೆಂದೇ ।
ಯರಿತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ತೆರದಿ ಕಾಲಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವನು ॥ ೨೨೬ ॥

ಏರಿ ಮನವೆಂಬೀ ರಥದಲಾ ।
ಚಾರು ಶ್ರವಣೇಂದ್ರಿಯದ ದ್ವಾರದಿ ।
ಸೇರುವನು ಸಂಚಾರ ಮಾಳ್ಪನು ಶಬ್ದವನದೊಳಗೆ ॥
ಏರಿಸುತ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಲಗಾಮುವ ।
ಚಾರುತ್ವಗ್ದ್ವಾರದಲಿ ಹೊರಡುತ ।
ಘೋರತರ ಸ್ಪರ್ಶಸ್ವರೂಪದ ವನವ ಸೇರುವನು ॥ ೨೨೭ ॥

ಮರಳಿ ನೇತ್ರದ್ವಾರದಿಂದಲಿ ।
ಹೊರವಡುತ ರೂಪಸ್ವರೂಪದ ।
ಗಿರಿಯನೇರುತ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವನು ॥
ನರನೆ ರಸನಾದ್ವಾರದಿಂದಲಿ- ।
ಹೊರವಡುತ ರಸವೆಂಬ ಗುಹೆಯಲಿ ।
ತಿರುಗುತಿಹನವನೇನ ಹೇಳಲಿ ಸ್ವೈರವರ್ತನವ ॥ ೨೨೮ ॥

ತಿರಿಗಿ ನಾನಾ ದ್ವಾರದಿಂದಲಿ ।
ಹೊರವಡುತಲುರುಗಂಧವನದಲಿ ।
ತಿರುಗುತಿಹನು ಮಮಾಂಶ ಜೀವನು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವನೈ ನಾಯಕನು ದೇಹವ- ।
ನಿರದೆ ಪಂಚೇದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲವ ।
ಭರದಿ ಕೈವಶ ಮಾಡಿ ವಿಷಯಂಗಳನು ಭೋಗಿಪನು ॥ ೨೨೯ ॥

ಶರೀರಂ ಯದವಾಪ್ನೋತಿ ಯಚ್ಚಾಪ್ಯುತ್ಕ್ರಾಮತೀಶ್ವರಃ ।
ಗೃಹೀತ್ವೈತಾನಿ ಸಂಯಾತಿ ವಾಯುರ್ಗಂಧಾನಿವಾಶಯಾತ್ ॥ ೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜೀವ ದೇಹದಿ ।
ಬರುತ ಮಾಡೆ ಪ್ರವೇಶ ತತ್‌ಕ್ಷಣ ।
ಬರುವುದೈ ಗೋಚರಕೆ ಜೀವನ ಕರ್ತೃಭೋಕ್ತೃತ್ವ ॥
ಅರಮನೆಯೊಳಿರುತಿರುವ ಪೂರುಷ- ।
ನಿರುವನೀಶ್ವರನೆಂಬ ಭಾವನೆ ।
ಬರುವುದೈ ಗೋಚರಕೆ ಸುವಿಲಾಸದಲಿ ಮಾನವನ ॥ ೨೩೦ ॥

ಚಾರುಣಿಯಲೀ ಜೀವ ತಾನು ಶ- ।
ರೀರವನು ಧಾರಣವ ಮಾಡಲು ।
ತೋರುವುದು ಗೋಚರದಿ ಪುರುಷನ ವಿಷಯವಾಸನೆಯು ॥
ತೋರುವುದಹಂಕಾರವಾಪರಿ ।
ಚಾರುಜೀವಾತುಮನು ತನ್ನ ಶ- ।
ರೀರವನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ನಡೆಯಲು ಹೊರಗೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೩೧ ॥

ಆಟವಿಕನಾಡಿಸುವ ಸೂತ್ರವ- ।
ನಾಟಗಾರನು ತೆಗೆಯ ಗೊಂಬೆಗ- ।
ಳಾಟ ತೀರುವುದಲ್ಲವೇ ಕೌಂತೆಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ನೋಟವನು ತೋರಿಸುವ ಸೂರ್ಯನು ।
ದಾಟಿ ಪಶ್ಚಿಮಜಲಧಿಗಿಳಿಯಲು ।
ನೋಟಕರ ದೃಷ್ಟಿಯು ಕಣಾ ಲೋಪವನು ತಾಳುವುದು ॥ ೨೩೨ ॥

ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಸಂತತ ।
ಸನ್ನುತೇಂದ್ರಿಯತತಿಸಹಿತ ಸಂ- ।
ಪನ್ನಮನ ಹೊರಗಾಡುತಿಹುದೈ ದೇಹದಿಂ ತೊರಟು ॥
ತನ್ನ ಮನೆಗಾಗಮಿಸಿದತಿಥಿಗೆ ।
ಯನ್ನ ಕೊಡದಪಮಾನ ಮಾಡಲು ।
ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲವ ಕೊಂಡು ತಿರುಗುವನಲ್ಲವೇನತಿಥಿ ॥ ೨೩೩ ॥

ನರನೆ ಜೀವಾತುಮನು ದೇಹವ ।
ತೊರೆದು ಹೊರಡುವ ವೇಳೆಯಲಿ ಹ- ।
ತ್ತಿರವಿರುವ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಮನದಿ ಸಹಿತಗಳ ॥
ಹೊರಗೆ ತಾನೊಯ್ಯುವನು ನೋಡೈ ।
ಸರಸ ಪುಷ್ಪಪರಾಗ ವಾಯುವು ।
ಹರಿದು ಕೊಂಡೋಗುವ ತೆರದಲೈ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೨೩೪ ॥

ಶ್ರೋತ್ರಂ ಚಕ್ಷುಃ ಸ್ಪರ್ಶನಂ ಚ ರಸನಂ ಘ್ರಾಣಮೇವ ಚ ।
ಅಧಿಷ್ಠಾಯ ಮನಶ್ಚಾಯಂ ವಿಷಯಾನುಪಸೇವತೇ ॥ ೯ ॥

ಮರಳಿ ಜೀವಾತುಮನು ಹೋಗುವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ದಾವಿನಲಿ ಯಿಹದಲಿ ।
ಪರದಲಾಗಲಿ ದೇಹಧರಿಸಿದ ದಾವಿನಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥
ತಿರಿಗಿ ಮನ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ- ।
ನಿರದೆ ವಿಸ್ತರಿಸುತಲಿ ತನ್ನಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಮಾಯಾಟ ಮಾಳ್ಪನು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೨೩೫ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ಒಲುವ್ಯವ- ।
ಹಾರ ನಡೆಯುತಲಿಹುದು ಸಂತತ ।
ತೋರುವುದು ಗೋಚರದಿ ಮೂಢರ ಮನದಲೀ ತೆರದಿ ॥
ಸೇರುವನು ದೇಹದೊಳಗಾತ್ಮನು ।
ಧಾರುಣಿಯಲುಪಭೋಗವವನು ವಿ- ।
ಹಾರವನು ಮಾಡುವನು ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಗಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೩೬ ॥

ನೊಂದು ಹೋಗಲು ದೀಪತೇಜವು ।
ಹಿಂದುಳಿವುದೇ ಹೋಹುದೆಲ್ಲವು ।
ಚಂದದಿಂದಾ ದೀಪ ಪುನರಪಿ ಹಚ್ಚಿದರೆ ನೋಡು ॥
ಹಿಂದಿರುವ ತೇಜವದು ಸಕಲವು ।
ಬಂದು ಬೆಳಗುವುದಯ್ಯ ಕುಂತೀ- ।
ನಂದನನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಜೀವಾತ್ಮ ಜನಿಸುವನು ॥ ೨೩೭ ॥

ಆತುಮನು ದೇಹವನು ತೊರೆವನು ।
ಮಾತು ನಿಶ್ಚಯವಿದುವೆನುತಲೀ- ।
ಭೂತಳದಿ ಮಾನವರು ಮೂಢರು ನಂಬುವರು ನಿಜದಿ ॥
ಈ ತೆರದಿ ತತ್ತ್ವವ ಪರೀಕ್ಷಿಸೆ ।
ನೀ ತಿಳಿಯುಲಾ ಜನ್ಮಮರಣವು ।
ವಾಸ್ತವಿಕ ಧರ್ಮಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಯವಾತುಮನವಲ್ಲೈ ॥ ೨೩೮ ॥

ಉತ್ಕ್ರಾಮಂತಂ ಸ್ಥಿತಂ ವಾಪಿ ಭುಂಜಾನಂ ವಾ ಗುಣಾನ್ವಿತಮ್ ।
ವಿಮೂಢಾ ನಾನುಪಶ್ಯಂತಿ ಪಶ್ಯಂತಿ ಜ್ಞಾನಚಕ್ಷುಷಃ ॥ ೧೦ ॥

ಯತಂತೋ ಯೋಗಿನಶ್ಚೈನಂ ಪಶ್ಯಂತ್ಯಾತ್ಮನ್ಯವಸ್ಥಿತಮ್ ।
ಯತಂತೋಽಪ್ಯಕೃತಾತ್ಮಾನೋ ನೈನಂ ಪಶ್ಯಂತ್ಯಚೇತಸಃ ॥ ೧೧ ॥

ನರನೆ ದೇಹೋತ್ಪತ್ತಿ ಯಾಗಲು ।
ಬರಲು ಚಲಸವು ವಲನವದರ- ।
ಲ್ಲರಿವರಾತ್ಮನು ಬಂದನೆಂದೇ ನಂಬುವರು ಜಗದಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಹರುಷದಿಂ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವ- ।
ನಿರದೆ ಪಡೆಯುವುವಾತ್ಮಸಂಗತಿಯಿಂದ ಕೌಂತೇಯ ॥೨೩೯॥

ಅರಿಯಲಿದು ಜೀವೋಪಭೋಗದ ।
ಪರಿಯೆನುತಲೇ ಪೇಳ್ವರೆಲ್ಲರು ।
ಬರಲು ಕ್ಷೀಣತೆ ದೇಹದಲ್ಲುಪಭೋಗ ವಿರಮಿಸಲು ॥
ಮರಣ ಬರುವುದು ದೇಹದಲ್ಲಾ- ।
ಪರಿಯ ನೋಡಲು ಜೀವ ಗಮಿಸಿದ- ।
ನರಿವರೀಪರಿ ಬರಿದೆ ವ್ಯಾಕುಲಚಿತ್ತರಾಗುವರು ॥ ೨೪೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಗಾಳಿ ಬೀಸಲು ।
ಮರದ ಚಲನವು ಕಾಣ ಬಹುದೈ ।
ಮರವು ಚಲಿಸಲು ಗಾಳಿ ಬೀಸುವುದೆಂತ ತೋರುವುದು ॥
ಮರದಭಾವದಿ ಚಲನವೆಲ್ಲಿಂ ।
ಬರುವುದೈ ಚಲನವನು ನೋಡದೆ ।
ಯಿರಲು ಗಾಳಿಯೆ ಯಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಜಾಣತನವೇನು ॥೨೪೧॥

ಮುಂದೆ ದರ್ಪಣವಿಟ್ಟು ನೇತ್ರಗ- ।
ಳಿಂದ ತನ್ನಯ ರೂಪ ನೋಡಿದ- ।
ರಂದೆ ತನ್ನಸ್ತಿತ್ವವಾಯಿತೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮುಂದೆ ದರ್ಪಣ ಬದಿಗೆ ಸರಿಸಲು ।
ಬಂದಪುದು ರೂಪಕ್ಕೆ ಲೋಪವು ।
ಯೆಂದರೀ ಜಗದಿಂದ ಲೋಪವ ತಾಳ್ವನೇ ತಾನು ॥ ೨೪೨ ॥

ಸಾಶ ತಾಳುವುದಿಲ್ಲದಿರೆ ಸುವಿ- ।
ಕಾಸ ತಾಳುವುವೀ ಗುಣಂಗಳು ।
ಭಾಸಿಸುವುವಾ ಬಿಂಬದಲಿ ದೇಹದಲಿ ಮೇಣಲ್ಲ ॥
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ನೋಡು ನೀನಾ- ।
ಕಾಶದಿಂ ಗುಡುಗೇಳಿ ಬರುವುದೆ ।
ಭಾಸಿಸುವುದೈ ಮೇಘದಿಂದಲಿ ಮೂಢರರಿಯರಲಾ ॥ ೨೪೩ ॥

ಭರದೊಳಾಕಾಶದಲಿ ಮೇಘಗ- ।
ಳಿರದೆ ಬಹು ಜವದಿಂದಲೋಡುತ- ।
ಲಿರಲು ಸ್ಥಿರನಿಹ ಚಂದ್ರನೋಡುವನೆಂತ ತೋರ್ಪುದಲಾ ॥

ಅರಿಯದಲೆ ಮೋಹಾಂಧರಾಗಿಹ ।
ಪುರುಷರಾತ್ಮಸ್ಥಿತಿಯ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮರಣಜನನವನಾತ್ಮನಲಿ ತಾವಿರಿಸುವರು ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೪೪ ॥

ಮರಣಜನನವು ದೇಹಕಲ್ಲದೆ ।
ಬರುವುವೇನಾ ಸ್ಥಿತಿಗಳೆರಡಾ- ।
ನರನ ದೇಹದಿ ವಾಸಮಾಡುತ ಮೆರೆಯುವಾತ್ಮನಿಗೆ ॥
ಇರುವನಾತುಮನಾತ್ಮತನದಿಂ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಗುಣವೆಲ್ಲ ದೇಹದೊ- ।
ಳಿರದಲಾ ಭೋಕ್ತೃತ್ವ ಕರ್ತೃತ್ವವು ನಿಜಾತ್ಮನಲಿ ॥ ೨೪೫ ॥

ನರಶರೀರವು ಜೀವ ವಾಸಿಸು- ।
ತಿರುವ ಚೀಲವಲಾ ಧನಂಜಯ ।
ಅರಿಯುತೀಪರಿ ಜ್ಞಾನದೀಪಜ್ಯೋತಿಯಲಿ ನಿಜವ ॥
ಬರಲು ಗಗನದಿ ಮೋಡಸಂತತಿ ।
ತರಣಿಕಿರಣಕ್ಕಡ್ಡ ಬರುವುದೆ ।
ಹೊರಟು ಮೋಡದಿ ಕಿರಣ ನೇತ್ರಾನಂದ ಮಾಳ್ಪುದಲಾ ॥೨೪೬॥

ಇರುವುದಾರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಭೆಯಿಂ- ।
ತೆರದಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯನಿತ್ತು ರೂಪದ ।
ವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನೋದಯವು ಬಂದಿರಲು ॥
ಇರುವನಾತ್ಮನಕರ್ತನೆಂದೀ- ।
ಪರಿಯಲರಿವನು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿಯು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಪೇಳುವೆನು ॥ ೨೪೭ ॥

ತಾರೆಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ತುಂಬಿಹ ।
ಮೇರೆ ಯಿಲ್ಲದ ಗಗನವೆಲ್ಲವು ।
ವಾರಿನಿಧಿಯಲಿ ಬಿಂಬಿಸಲು ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ನೀರಿನಲ್ಲಾಕಾಶ ಬಿದ್ದಿದೆ ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೆರದಿ ನಂಬುವ- ।
ರಾರು ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನೆ ನಿಜವೆನ್ನುವರೆ ಲೋಕದಲಿ ॥ ೨೪೮ ॥

ನರಶರೀರದಲಾತ್ಮನಿದ್ದರು ।
ಯಿರನು ಕರ್ತನು ಭೋಕ್ತನಾತನು ।
ಬರಿದೆ ತೋರ್ಪನು ಕರ್ತ ಭೋಕ್ತನೆನುತ್ತ ನೋಳ್ಪರಿಗೆ ॥
ಕೆರೆಯ ನೀರಲಿ ತೋರುತಿಹ ಹಿಮ- ।
ಕಿರಣಬಿಂಬವು ನೀರಲೊಲೆಯಲು ।
ಮೆರೆವ ಚಂದ್ರಮನಲ್ಲಿ ಚಾಂಚಲ್ಯವನು ನೋಡುವರೇ ॥ ೨೪೯ ॥

ಕೊಳದೊಳಗೆ ಸಂಚಯಿಪುದಲ್ಲವೆ ।
ಮಳೆಯ ನೀರದು ವರ್ಷಕಾಲದಿ ।
ಕೊಳದೊಳಗೆ ಭಾನುವಿನ ಬಿಂಬವು ಬೆಳಗುತಿಹುದಾಗ ॥
ಕೊಳದ ನೀರದು ಬತ್ತಿ ಹೋಗಲು ।
ಜಲಜಮಿತ್ರನು ಲುಪ್ತನಾದನೆ ।
ತಿಳಿಯಲವ ಬೆಳಗುವನು ನಿಶ್ಚಲಿತೆಯಲಿ ಬಾನಿನಲಿ ॥ ೨೫೦ ॥

ನಾಶವಾಗಲು ನರಶರೀರವು ।
ನಾಶವಾಗೆನು ನಾನು ದೇಹವಿ- ।
ಲಾಸದಿಂದಲಿ ಜನ್ಮತಾಳಲು ಜನ್ಮವೆನಗಲ್ಲ ॥
ನಾಶವಿರಹಿತ ನಾನೆನುತಲೀ ।
ಯಿಾಸುದೃಷ್ಟಿಯನಿತ್ತು ಜೀವನು ।
ಭಾಸಿಸುವನೆಂದರಿಯಲಾ ಕೌಂತೇಯ ನಿಜತತ್ತ್ವ ॥ ೨೫೧ ॥

ಇರುವನಾತ್ಮನಖಂಡಸತ್ತಾ- ।
ಧರನೆನುತ ಸುಜ್ಞಾನದಿಂದಲಿ ।
ನಿರುತವಿರದೀ ದೇಹ ಕ್ಷಣಭಂಗುರವಲಾ ಯೆನುತ ॥
ಅರಿವರಾರೈ ಸ್ಪಷ್ಟತನದ- ।
ಲ್ಲಿರುವರವರೇ ಜಗದಿ ಜಾಣರು ।
ಯಿರವು ಭರತಿಯಿಳಿತಗಳಾತ್ಮನಿಗೆ ತ್ರಿಕಾಲದಲಿ ॥ ೨೫೨ ॥

ಒಂದುದಾರಿಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು ।
ಒಂದುದವರಿಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪವು ।
ಯೆಂದಿಗಾದರು ಸ್ವಾತ್ಮಚೇಷ್ಟಾಹೀನನಾಗಿಹನು ॥
ಒಂದರೇನಾ ಜ್ಞಾನ ನಿರುಪಮ ।
ಬಂದರೇನಾ ಬುದ್ಧಿ ತೀಕ್ಷ್ಣವು ।
ಒಂದರೇನಾ ಶಾಸ್ತ್ರಪೌರಾಣಗಳ ಕುಶಲತೆಯು ॥ ೨೫೩ ॥

ನರನ ಮನದಿ ವಿರಕ್ತಿಲೇಶವು ।
ದೊರೆಯದಿರಲುಪಯೋಗವೇನದು- ।
ವರಿಯಲಾರರು ಯೆನ್ನ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತ್ವವನು ॥
ದೊರೆಯದವರಿಂಗೆನ್ನ ದರ್ಶನ- ।
ವುರುತರದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾದರು ।
ಬರಲು ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿವಾಸನೆ ಮನದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೫೪ ॥

ದೊರೆಯಲಾರದು ಯೆನ್ನ ದರ್ಶನ- ।
ವರಿಯಲಾ ನೀ ನಿಜವು ಮಾತಿದು ।
ಬರುವುದೆಂತಾ ನರರಿಗೆನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಅರಿತರೇನೈ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನು ವೇದವ ।
ಬರಲು ಜಾಗೃತಿ ಮೋಕ್ಷದಾಯಕ ಜ್ಞಾನವೆನಿಸುವುದೆ ॥ ೨೫೫ ॥

ಹಿರಿಯರರಿತಿಹ ಜ್ಞಾನಗ್ರಂಥದ ।
ಸರಣಿಯನು ರಕ್ಷಣವ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದೇನೈ ಮಗನಿಗಾ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ವೋದದಲೆ ॥
ನರನು ಕಣ್ಗಳ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಳುತಲೆ ।
ಕರದಿ ಮುತ್ತನು ಹಿಡಿದು ಮೂಗಿನೊ- ।
ಳಿರಿಸಲದರ ಪರೀಕ್ಷೆ ತಿಳಿವುದೆ ಜಾತಿಮೌಲ್ಯಗಳ ॥ ೨೫೬ ॥

ಚಿತ್ತದಲ್ಲಭಿಮಾನ ಧರಿಸುತ ।
ಶಾಸ್ತ್ರವೆಲ್ಲವ ಪಠನಮಾಡಲು ।
ಯೆತ್ತಿದರು ಕೋಟ್ಯವಧಿ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ಗ್ರಂಥವಾಚನ ।
ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗೆನು ನಾನು ನನ್ನಯ ।
ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಸರ್ವರೊಳೆಂತಿಹುದು ನಾನರುಹುವೆನು ನಿನಗೆ ॥ ೨೫೭ ॥

ಯದಾದಿತ್ಯಗತಂ ತೇಜೋ ಜಗದ್ಭಾಸಯತೇಽಖಿಲಮ್ ।
ಯಚ್ಚಂದ್ರಮಸಿ ಯಚ್ಚಾಗ್ನೌ ತತ್ತೇಜೋ ವಿದ್ಧಿ ಮಾಮಕಮ್ ॥ ೧೨ ॥

ನರನೆ ವಿಶ್ವವ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ- ।
ತರುವ ಸೂರ್ಯನ ತೇಜವೆಲ್ಲವು ।
ಕಿರಣಗಳು ಮೇಣ್ ಸೂರ್ಯನೆನ್ನವನೆಂದು ತಿಳಿ ಪಾರ್ಥ ॥

ತರಣಿಕಿರಣದಿ ಜಲವ ಶೋಷಿಸೆ ।
ಮರಳಿ ಮೇದಿನಿಗಾರ್ದ್ರ ಮಾಡುವ ।
ಮೆರೆವ ಚಂದ್ರನು ಚಂದ್ರನಪ್ರಭೆ ಯೆನ್ನವೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ಉರಿಗೆ ದಾಹಕಪಾಚಕಗಳಾ- ।
ದೆರಡು ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಹೆ- ।
ನರಿಯಲಾ ಮೇಣುರಿಗೆ ತೇಜವು ಬಂದುದೆನ್ನಿಂದ ॥ ೨೫೮ ॥

ಗಾಮಾವಿಶ್ಯ ಚ ಭೂತಾನಿ ಧಾರಯಾಮ್ಯಹಮೋಜಸಾ ।
ಪುಷ್ಣಾಮಿ ಚೌಷಧೀಃ ಸರ್ವಾಃ ಸೋಮೋ ಭೂತ್ವಾ ರಸಾತ್ಮಕಃ ॥ ೧೩ ॥

ಧಾರುಣಿಯನೊಳ ಹೊಕ್ಕು ನಾನಾ- ।
ಧಾರನಾಗಿಹೆ ಧಾರುಣಿಗೆ ಯಾ- ।
ಕಾರಣದಿ ಧಾರುಣಿಯು ಧೂಳಿಯ ಗೋಳವಾದರೆಯು ॥
ವಾರಿನಿಧಿಯ ಮಹಾಮಹಾಜಲ- ।
ವಾರದಿಂದಿದು ಕರಗಿ ಹೋಹದು ।
ವಾರವಿಹುದೇ ಸೀರಿಗಾಪರಿ ಪಾರವೆನಗಿಹುದೆ ॥ ೨೫೯ ॥

ಧರೆಯು ತನ್ನಯ ಪೃಷ್ಠಭಾಗದಿ ।
ಧರಿಸಿಹುದು ಭೂತಗಳನಗಣಿತ ।
ಮೆರೆವ ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿದುವೆನ್ನ ಹೊರತಿಲ್ಲ ॥
ನರನೆ ಗಗನದೊಳಮೃತ ಸೂಸುವ ।
ಚರಿಸುತಿಹ ಕೆರೆಯಲ್ಲವೇ ಶಶಿ- ।
ಯಿರುವನೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪವೇ ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥೨೬೦॥

ಮರಳಿ ಚಂದ್ರನ ಕಿರಣಬಲದಿಂ ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ರಂಜಿಪ ವನಸ್ಪತಿ- ।
ಗಿರದೆ ನಾ ಪೋಷಣವ ಕೊಡುವೆನು ಬೆಳೆವುದೆನ್ನಿಂದ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲಾ ಧಾನ್ಯ ಬೇಳೆಯೊ- ।
ಳಿರಿಸಿ ಪೋಷಣದ್ರವ್ಯಗಳ ನಾ- ।
ತರುವೆ ರಕ್ಷಣವನ್ನು ಲೋಕದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ॥ ೨೬೧ ॥

ಅನ್ನಮಾತ್ರವು ವಿಶ್ವದೊಳಗು- ।
ತ್ಪನ್ನವಾದರು ಸಾಲದಲ್ಲವೆ ।
ಯನ್ನ ಪಚನವ ಮಾಡದಲೆ ಪೋಷಣವು ಬರುತಿಹುದೆ ॥
ಅನ್ನಪಚನದ ಶಕ್ತಿ ಯಿಲ್ಲದೆ ।
ಮುನ್ನವಸಮಾಧಾನ ಬರುವುದು ।
ಸನ್ನುತಾತ್ಮರಿಗೆಂತು ಭೋಗವನೀವೆ ನೋಡಿದನು ॥ ೨೬೨ ॥

ಅಹಂ ವೈಶ್ವಾನರೋ ಭೂತ್ವಾ ಪ್ರಾಣಿನಾಂ ದೇಹಮಾಶ್ರಿತಃ ।
ಪ್ರಾಣಾಪಾನಸಮಾಯುಕ್ತಃ ಪಚಾಮ್ಯನ್ನಂ ಚತುರ್ವಿಧಮ್ ॥ ೧೪ ॥

ನರನೆ ನಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ದೇಹದೊ- ।
ಳಿರುವ ನಾಭಿಯೊಳೊಲೆಯ ಹಾಕುತ ।
ಉರಿವೆನೈ ಜಠರದಲಿ ವೈಶ್ವಾನರನ ರೂಪದಲಿ ॥
ಮೆರೆವ ಪ್ರಾಣಾಪಾನವೆಂಬೀ- ।
ಯೆರಡು ನಳಿಯಿಾ ತಿದಿಗಳಂದದಿ- ।
ಯಿರದೆ ಜಠರದಿ ವಾಯುವನು ಪೂರಯಿಸುವೆನು ನಾನು ॥ ೨೬೩ ॥

ಉರಿವನಾ ಕಾರಣದಿ ಜಠರದಿ ।
ನಿರುತ ರಾತ್ರ್ಯಾ ದಿವಸ ಪಾವಕ- ।
ನರಿಯೆ ನಾ ಬೇಯಿಸುವೆ ವಿವಿಧಾನ್ನಗಳನೆಲ್ಲವನು ॥
ನರನೆ ಪಕ್ವಾನಾರ್ದ್ರಶುಷ್ಕವ ।
ಸುರಸಕುರಸಚತುರ್ವಿಧಾನ್ನವ ।
ನಿರುತ ಪಚನವ ಮಾಡುತಿಹೆನೈ ನಾನು ದೇಹದಲಿ ॥ ೨೬೪॥

ಪರಿಪರಿಯ ಜನವೆಲ್ಲ ನಾನಿಹೆ- ।
ನಿರುವೆ ಜನನಿರ್ವಾಹಕವು ನಾ- ।
ನಿರುವುದಲ್ಲಾ ಜನಕೆ ನಿರ್ವಾಹಕವು ಧಾನ್ಯಾದಿ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಜೀವನಕೆ ಕಾರಣ- ।
ವಿರುವುದೈ ಜಠರಾಗ್ನಿ ನಾನೇ ।
ಯರುಹಲೆಂತೀ ಯೆನ್ನ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತೆ ನಿನಗೆ ॥ ೨೬೫ ॥

ಅರಿಯಲಾ ನಿಜ ಸಿದ್ಧ ತತ್ತ್ವವು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆನೀಕ್ಷಣ ।
ಭರಿತನಾನಿಹೆ ನಾನು ವಿಶ್ವದೊಳೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಇರುವುದಾದರು ತತ್ತ್ವವೀಪರಿ ।
ನರನೆ ನಿನಗೀ ತರ್ಕ ಬರುವುದೆ ।
ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲ ಸಮಾನಸುಖಿಗಳು ಮೆರೆವರೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೬೬ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಕೆಲವರು ।
ಮೆರೆವರೈ ಸೌಖ್ಯದಲಿ ಸಂತತ- ।
ವಿರುವರೈ ದುಃಖದಲಿ ಯನ್ಯರು ಭೇದವೇತಕಿದು ॥
ಪುರದೊಳೊಂದೇ ದೀಪದಿಂದಲಿ ।
ಯುರಿಯ ಹಚ್ಚಲು ಸರ್ವದೀಪಕೆ ।
ಬರುವುದೇ ಯೊಂದೇ ಪ್ರಕಾರದಿ ನೋಟವೆಲ್ಲರಿಗು ॥ ೨೬೭ ॥

ನರನೆ ತರ್ಕವಿತರ್ಕವೀಪರಿ ।
ಬರಲು ನಿನ್ನಯ ಮನದಿ ನಿನಗಾ- ।
ನರುಹುವೆನು ಸಂಶಯನಿವಾರಕ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ನಿರುತ ನಾ ಸರ್ವತ್ರ ತುಂಬಿಹೆ- ।
ನಿರುವುದೀ ಸಿದ್ಧಾಂತತತ್ತ್ವವು ।
ನರನ ಬುದ್ಧಿಪ್ರಕಾರದಲಿ ಕಾಣಿಸುವೆ ನರರಿಂಗೆ ॥ ೨೬೮ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾಕಾಶಧ್ವನಿಯೊಂ- ।
ದಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಮೇಣದು ।
ಪರಿಪರಿಯ ವಾದ್ಯಗಳ ಭೇದದಿ ಧ್ವನಿಯು ಪರಿಪರಿಯು ॥
ಒರುವುದಲ್ಲವೆ ಕಿವಿಗೆ ಮೇಣಾ- ।
ತೆರದಿ ಗಗನದಿ ಸೂರ್ಯನೊರ್ವನೆ ।
ನರನಿಗುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಒರುವನು ವಿಧವಿಧಂಗಳಲಿ ॥ ೨೬೯ ॥

ನೀರು ವೊಂದಾಗಿಹುದು ಬೀಜಪ್ರ- ।
ಕಾರದಲಿ ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪದಿ ।
ಬೇರೆಬೇರಾಗುವುವು ಗಿಡಬಳ್ಳಿಗಳು ವೃಕ್ಷಗಳು ॥

ಧಾರುಣಿಯೊಳಾನೊರ್ವನಿದ್ದರು ।
ಬೇರೆಬೇರಿಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲಿ ವಿ- ।
ಚಾರಿಸಲು ಬೇರಾಗಿ ತೋರ್ಪೆನು ಬುದ್ಧಿಯಂದದಲಿ ॥ ೨೭೦ ॥

ಪೂಳನೊರ್ವನು ಜಾಣನೊರ್ವನು ।
ಕೇಳು ಹಾದಿಯ ನಡೆಯುತಿರಲಾ ।
ನೀಲಮಣಿಮಾಲೆಯನು ದೂರದಿ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣದಿ ॥
ಪೂಳನದ ನೋಡುತಲಿ ಬೆದರುವ ।
ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿದು ಹಾವೆನುತಲೇ ।
ನೀಲಮಣಿಗಳ ಮಾಲೆಯೆಂದೀ ತಿಳಿದನೈ ಜಾಣ ॥ ೨೭೧ ॥

ಭೀತಿಯಾಯಿತು ಖೂಳನಿಗೆ ಹ- ।
ರ್ಷಾತಿಶಯವಾ ಜಾಣನಿಗೆ ಕೇ- ।
ಳೀತೆರದ ಭ್ರಮೆಯಾಗುವುದು ಬುದ್ಧಿಪ್ರಭಾವದಲಿ ॥
ಸ್ವಾತಿನಕ್ಷತ್ರದಲಿ ಮಳೆ ಯೊಂ- ।
ದೇತೆರದಿ ಸುರಿಯುವುದು ನೋಡಲು ।
ಮೌಕ್ತಿಕವು ಸಿಂಪಿಯಲಿ ಸರ್ಪನೊಳಾಗುವುದು ವಿಷವು ॥ ೨೭೨ ॥

ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಾಗುವುದು ಸುಖವ- ।
ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಾಗುವುದು ದುಃಖವು ।
ನಾನು ವಿಶ್ವದೊಳೆಲ್ಲ ತುಂಬಿಹೆ ಪೂರ್ಣನಾಗಿಹೆನು ॥

ಸರ್ವಸ್ಯ ಚಾಹಂ ಹೃದಿ ಸಂನಿವಿಷ್ಟೋ ಮತ್ತಃ ಸ್ಮೃತಿರ್ಜ್ಞಾನಮಪೋಹನಂ ಚ ।
ವೇದೈಶ್ಚ ಸರ್ವೈರಹಮೇವ ವೇದ್ಯೋ ವೇದಾಂತಕೃದ್ವೇದವಿದೇವ ಚಾಹಮ್ ॥ ೧೫ ॥

ನಾನಮುಖನಿಹೆನೆಂಬುದೀ ಪರಿ ।
ಜ್ಞಾನ ರಾತ್ರೌ ದಿವಸ ಹೃದಯದಿ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆಲ್ಲರಲಿ ಸ್ಫುರಣೆಯನೀವವನೆ ನಾನು ॥
ಜ್ಞಾನಿಸಾಧುಸಮಾಗಮದಲಾ ।
ಮಾನ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮೈಕ್ಯಜ್ಞಾನದಿ ।
ಮೇಣು ವೈರಾಗ್ಯದಲಿ ಸದ್ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ॥ ೨೭೩ ॥

ತರಲು ಪರಮಾನಂದ ಸ್ಥಿತಿಯನು ।
ಹರಿಯೆ ಜಗದಲಿ ಭರಿತನೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯನರಿಯುವರೆನ್ನ ಹೊರತನ್ಯವನು ನೋಡರಲಾ ॥
ತರಣಿಕಿರಣದ ತೇಜದಿಂದಲೆ ।
ತರಣಿಯನು ನೋಡುವುದು ಸಹಜವು ।
ಪರಿಯೊಳೆನ್ನನು ನೋಡುತಿಹರೆನ್ನಿಂದಲೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೭೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಸದ್ವರ್ತನದಲೀ- ।
ಪರಿಯಲಜ್ಞಾನದ ವಿನಾಶವು ।
ಒರಲು ಸಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಿ ಹರಿಯುವುದಹಂಭಾವ ॥
ತಿರುಗಿಸಲು ದೃಷ್ಟಿಯನು ಸ್ವಾತ್ಮ- ।
ಸ್ವರುಪದಲ್ಲಾ ಯೋಗದಿಂದಲಿ ।
ನಿರುತ ಸುಖದಲಿ ತೇಲುತಿಹನೈ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥೨೭೫॥

ನರನೆ ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಚತುರರು ।
ಧರೆಯೊಳನ್ಯರ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ ।
ನಿರುತವೀ ಸಂಸಾರದಲಿ ಸುಖವಿಹುದೆನುತ ನೆನೆಸಿ ॥
ಮೆರೆಸುವರು ದೇಹದಲಹಂಕೃತಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಂಸಾರ ಸ್ವರ್ಗದ ।
ಸರಸ ಲಾಭಕ್ಕೆಂತ ಕರ್ಮಾಚರಣ ಮಾಡುವರು ॥ ೨೭೬ ॥

ತೊರೆಯದಭಿಮಾನವನು ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಮಾಡಲು ಸುಖವು ಬರುವುದೆ ।
ಬರಿದೆ ಕರ್ಮದ ಫಲದಿ ಬರುವುದು ದುಃಖಸಂತತಿಯು ॥
ನರನ ಜಾಗೃತಿಯಡುವೆ ಸ್ವಪ್ನಕೆ ।
ಮರಳಿ ನಿದ್ರೆಗೆ ಕಾರಣವಲಾ ।
ಬರಲು ಮೋಡವು ಹಗಲಿನಲಿ ಕುಂದಿಸುವುದೈ ಬೆಳಕ ॥ ೨೬೭ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾಮೋಡಗಳು ಸಹ ।
ತರಣಿಕಿರಣಗಳಿಂದಲೇ ಮನ- ।
ಕರವ ತರುವುದು ತಿಳಿಯದೆನ್ನನು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಪಾರ್ಥ॥
ಪರಿಪರಿಯ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವ- ।
ನಿರದೆ ಸೇವಿಸುತಿರುವರೆನ್ನಯ ।
ಸ್ಫುರಣೆಯಿಂದಲೆ ಮಾಡುತಿಹರಿದನಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೬೮ ॥

ನರನೆ ನಿದ್ರಾಜಾಗರಂಗಳಿ ।
ಗಿರುವುದೈ ಕಾರಣ ಪ್ರಬೋಧವೆ ।
ಯಿರುವೆ ನಾನೇ ಜ್ಞಾನಕಜ್ಞಾನಕ್ಕು ಕಾರಣನು ॥
ಉರಗನಥವಾ ಹಗ್ಗವೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯ ಭಾಸಕೆ ಹಗ್ಗ ಕಾರಣ- ।
ವಿರುವೆನಾಪರಿ ಜ್ಞಾನಕಜ್ಞಾನಕ್ಕು ನಾ ಮೂಲ ॥ ೨೬೯ ॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವ ।
ನರಿಯದಲೆ ವೇದಂಗಳೆನ್ನನೆ ।
ಪರಿಪರಿಯಲೊದರುತಲಿ ರೂಪವ ತಿಳಿದತೆರನಂತೆ ॥
ಧರೆಯೊಳಾದುವು ಮೂರು ಶಾಖೆಗ- ।
ಳಿರದೆ ಋಗ್ ಯಜು ಸಾಮವೆನುತಲಿ ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಯೆನ್ನ ಹೊರತನ್ಯರನು ಶುತಿಸವಲಾ ॥೨೭೦॥

ಹರಿಯುತಿರುವುವು ನದಿಗಳಾ ಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ದಿಶೆಯಲ್ಲಾದರೇನೈ ।
ಶರಧಿಯನೆ ಸೇರುವುವು ದಿಶೆದಿಶೆಯ ಹರಿದರೇನಾಯ್ತು ॥
ಪರಿಪರಿಯಲಾ ವೇದವಚಗಳು ।
ಬರುತ ಸೇರುವುವೆನ್ನನಲ್ಲವೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀತತ್ತ್ವವೆಲ್ಲವ ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೨೭೧ ॥

ಬರುಬರುತ ಶ್ರುತಿತತಿಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಮೆರೆವ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಿ ಬಂ- ।
ದಿರದೆಲಯವಾಗುವುವು ಶಬ್ದಸಮೇತವಂತದಲಿ ॥

ನರನೆ ವಾಯುತರಂಗವೆಲ್ಲಕೆ ।
ಬರುವುದಾಕಾಶದಲಿಯೈಕ್ಯವು ।
ಪರಿಪರಿಯಗಂಧಗಳ ಸಹಿತಲಿ ಯೈಕ್ಯ ಬಕ್ಕು ಕಣಾ ॥ ೨೭೨ ॥

ಶ್ರುತಿತತಿಗಳಾ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ ।
ತುತಿಸುತಲೆ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸುತಲೀ ।
ಯತಿವಿನಯಲಜ್ಜೆಯಲಿ ತಬ್ಧತೆಯಾಂತುವೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳೀ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವ ।
ಮತಿಗೆ ಗೋಚರ ಮಾಳ್ಪೆ ನಾನೇ ।
ಶ್ರುತಿಗಳರಿಯದ ಶುದ್ಧ ಸುಜ್ಞಾನವು ಜಗದಿ ನಾನೆ ॥ ೨೭೩ ॥

ನರಗೆ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆ ಬಂದಿರೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ಬೀಳ್ವವು ।
ಮರಳಿ ಜಾಗೃತಿ ಬರಲು ಬರುವುದು ಜ್ಞಾನ ವಾಸ್ತವಿಕ ॥
ಪರಿಪರಿಯವಸ್ತುಗಳು ತಾನಾ- ।
ಗಿರುವನೊಬ್ಬನೆ ಯಿರುವನೆನುತಲಿ ।
ಯಿರವು ಬರುವುದ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥೨೭೪॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನ ಸ್ವಾತ್ಮಬೋಧವು ।
ಬರಲಿಕಾನಿಹೆ ಮೂಲಕಾರಣ- ।
ನರಿವವನು ನಾನೊರ್ವನೇ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವನು ॥
ಉರಿದು ಹೋಗಲು ಕರ್ಪುರವು ಮೇ- ।
ಣಿರುವುದೇನೈ ಬೂದಿ ಹಿಂದಕೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಬೆಂಕಿಯು ಹಿಂದುಳಿವುದೇ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ।೨೭೫॥

ಬೀರ ಹಿಡಿದಜ್ಞಾವನು ಸಂ- ।
ಹಾರ ಮಾಡುತಲುಳಿದ ಜ್ಞಾನವು ।
ಹಾರಿ ಹೋಗುವುದೇನ ಹೇಳಲಿ ಸ್ಥಿತಿಯನೀಪರಿಯ ॥
ಯಾರು ಯೇನಿಲ್ಲೆಂತ ಪೇಳ್ವರು ।
ಯಾರು ಪೇಳುವರಿರುವುದೆನುತಲಿ ।
ಹಾರಿ ಹೋಗಲು ವುಭಯಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನರೂಪಗಳು ॥ ೨೭೬ ॥

ಇರುವುದೊಂದೇ ಶುದ್ಧರೂಪವು ।
ಯಿರದಲಾಶಬ್ದಕೆ ಪ್ರವೇಶನ- ।
ವರುಹಲಾರದು ಶಬ್ದವಿದೆಯೋ ಯಿಲ್ಲವೆಂಬುದನು ॥
ಇರುವುದೈ ಯಜ್ಞಾನ ವಿಶ್ವದ ।
ಮೆರೆವ ಕಾರಣ ವಿಶ್ವಸಹಿತಲೆ ।
ಹರಿಯಲೀ ಯಜ್ಞಾನದಶೆಯನು ತಿಳಿವ ಬಗೆ ಯೇನು ॥ ೨೭೭ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಧನಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಮೆರೆವವೈ ವಿಶ್ವದಲಿ ಮೇಣೀ ।
ತೆರದ ವಿಶ್ವವೆ ನಾಶವಾಗಲು ಹಿಂದುಳಿವುದೇನು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದ ತರ್ಕದ ।
ಹೊರಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸ್ವರೂಪವು ।
ಯಿರುವೆ ನಾನೊರ್ವನೆ ಕಣಾ ಯೆನ್ನಿಂದ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥ ೨೮ ॥

ಹರಿಯು ಕೈವಲ್ಯಾಧಿಪತಿ ಯಿಾ ।
ತೆರದಿ ಸಚರಾಚರ ಪದಾರ್ಥದೊ- ।
ಳಿರುವುದೆನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೆಂದರುಹುತ್ತ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥
ಮೆರೆವ ನಿಜನಿರುಪಾಧಿಕಾತ್ಮಕ- ।
ವಿರುವ ರೂಪದ ಪರಿಯನೇ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥನೆಂತೋ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಲಾ ॥ ೨೯ ॥

ಬರಲು ಗಗನದಿ ಚಂದ್ರನುದಯಕೆ ।
ಶರಧಿ ಹರ್ಷದಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ ।
ಧರಿಸುವುದು ತನ್ನೊಳಗೆ ಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬವನೆ ಮುದದಿ ॥
ಹರಿ ಹರುಷದಿಂದಾಡಿದೆಲ್ಲವು ।
ನರನ ಹೃದಯದಿ ಬಿಂಬಿಸಿತಲಾ ।
ಅರುಹುವೆನು ದೃಷ್ಟಾಂತವೊಂದನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿವಂತೆ ॥ ೩೦ ॥

ಚಿತ್ರ ತೆಗೆದಿಹ ಗೋಡೆಯೆದುರಿಗೆ ।
ವಿಸ್ತೃತದ ಗೋಡೆಯಲಿ ಬಹುಪರಿ ।
ಹಸ್ತದಿಂ ತಿಕ್ಕುತ್ತ ಝಗಝಗಿಪಂತೆ ಮಾಡಿರಲು ॥
ಚಿತ್ರಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವದರಲಿ ।
ವಿಸ್ತರಿಪ ತೆರನಂತೆ ಪಾರ್ಥನ ।
ಚಿತ್ತದಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೆದ್ದಿತು ಕೃಷ್ಣವಚನಗಳ ॥ ೩೧ ॥

ಧನ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವಭಾವವು ।
ಧನ್ಯ ಪಾರ್ಥನು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ।
ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಕೃಷ್ಣನಸ್ಸಾಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದಂತೆ ॥
ಸನ್ನುತಾನಂದಾಭಿವೃದ್ಧಿಯು ।
ತನ್ನ ತಾನೇ ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ।
ಸನ್ನುತಾಂತಃಕರಣ ಪಾರ್ಥನು ನುಡಿದನೀತೆರದಿ ॥ ೩೨ ॥

ಹರಿಯೆ ವ್ಯಾಪಕತನವ ನೀ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸುತಲಿ ನಿರುಪಾಧಿಕಾತ್ಮಕ- ।
ತೆರದ ರೂಪವ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆಯೊ ಕೃಷ್ಣ ನೀನೆನಗೆ ॥
ಕರುಣದಿಂದೀ ತೆರದ ರೂಪವ ।
ನರುಹ ಬೇಕಿನ್ನೊಂದು ಬಾರಿಗೆ ।
ನರನ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಹರಿಯುತ್ತರವನಿತ್ತನಲಾ ॥ ೩೩ ॥

ಹರಿಯು ದ್ವಾರಕೆಯರಸನೀ ತೆರ ।
ವರುಹಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಕೇಳೈ ।
ಹರುಷವಾಯಿತು ಮನದಿ ನಿನ್ನ ವಿನಂತಿ ಕೇಳುತಲೆ ॥
ಇರುವುದೆನಗತಿ ಕೌತುಕವು ಯಿಾ- ।
ಪರಿಯ ರೂಪವ ವರ್ಣಿಸಲು ನಾ- ।
ಧರೆಯೊಳನ್ಯರ ಕಾಣೆ ಶ್ರವಣೇಚ್ಛುಗಳ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೩೪ ॥

ನರನೆ ನೀನೀತೆರದೊಳಿಂದಿಗೆ ।
ತೆರೆದು ಬಾಯನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಿ ।
ಯರುಹ ಬೇಕೀ ರೂಪ ನಿರುಪಾಧಿಕವ ತನಗೆಂದು ॥
ಧರಿಸಿದೆನು ನಾನಿಚ್ಛೆ ಯಿಂದಿನ ।
ವರಿಗೆ ಪೃಚ್ಛಕರಿಲ್ಲದಲೆ ಬಹು- ।
ಪರಿಯೊಳಾಯ್ತು ನಿರಾಶೆ ಫಲಿಸಿತು ಯಿಂದು ಮನದಿಚ್ಛೆ ॥ ೩೫ ॥

ಧರೆಯೊಳದ್ವೈತಾನುಭವ ಬಂ- ।
ದಿರಲು ಸುಖದುಪಭೋಗ ಫಳಿಸಲು ।
ನರನೆ ನೀನುಪಲಬ್ಧನಾದಿಯೊ ಧನ್ಯ ನಾನಿಂದು ॥
ನರನೆ ನಿನ್ನಯ ಪ್ರಶ್ನದಿಂದಲೆ ।
ದೊರೆಯಿತತ್ಯಾನಂದ ಮನದಲಿ ।
ತಿರಿಗಿ ನಿರುಪಾಧಿಕ ಸ್ವರೂಪವ ಕೇಳಲಿಚ್ಛಿಸಿದಿ ॥ ೩೬ ॥

ಹರುಷವಾಯಿತು ಮನದೊಳೆನ್ನಯ ।
ನರನೆ ನಿನ್ನಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ ।
ದೊರೆಯಿತ್ತೆ ಸಂಪಾದರೂಪದ ಸೌಖ್ಯವಿಂದಿನಲಿ ॥
ನರನೆ ಪಾಕ್ತತುರರ ಶಿರೋಮಣಿ ।
ಸರಸ ಸಂವಾದದಲಿ ನಿನ್ನಯ ।
ತರದವರ ನಾಕಾಣೆನಿತರರ ಜಗದಿ ನರವರನೆ ॥ ೩೭ ॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನಯ ಮಿತ್ರ್ರವರ್ಯನೆ ।
ಯರಿಯದಾತನೆ ನೀನು ಯೆನಗ- ।
ಚ್ಚರಿಯು ತೋರ್ಪುದು ಕೇಳ ಬೇಕೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ನೀನೆನಗೆ ॥
ಅರುಹ ಬೇಕೇ ನಾನು ನಮಗೀ- ।
ಪರಿಯು ಸರಿಯೇ ಮಿತ್ರರಿಂಗೀ- ।
ತೆರದೊಳರುಹುತ ಪಾರ್ಥನನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದನು ಹರಿಯು ॥ ೩೮ ॥

ಹರುಷಭರದಿಂದಾಗ ಶ್ರೀಹರಿ- ।
ಯರುಹಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಯೆರಡು ತುಟಿಗಳು ತೋರ್ಪುವಾದರು ವೊಂದೆ ಭಾಷಣವು ॥
ಎರಡು ಕಾಲುಗಳಿದ್ದರೇನೈ ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ನಡೆಯುವುದು ಗತಿಯೊಂ- ।
ದಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳೊಂದಿಹುವು ॥೯೯ ॥

ಎರಡು ತೋರ್ಪುವು ನಮ್ಮರೂಪಗ- ।
ಳಿರುವುದೇ ಭಿನ್ನತ್ವವೆಮ್ಮಲಿ ।
ನರನೆ ನೀ ಕೇಳ್ವವನು ನಾ ಪೇಳ್ವವನು ಬೇರಿಹೆವೆ ॥
ಅರುಹುತೀಪರಿ ಕೃಷ್ಣ ತಾಂ ಮೈ- ।
ಮರೆತನೈ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಹರ್ಷದ ।
ಭರದಿ ಪ್ರೇಮಾಲಿಂಗನವನೀಯುತ್ತ ಬೇಗಾದ ॥ ೩೦೦ ॥

ಮರಳಿ ಮನದಲಿ ಬಂದು ಜಾಗ್ರತೆ ।
ಹರಿಯು ಭರದಿಂ ಯೋಚಿಸಿದನೈ ।
ಪರಿಯು ಯೋಗ್ಯವಿದಲ್ಲ ಮೀರಿದೆ ಪ್ರೇಮಸೀಮೆಯುಸು ॥
ಸುರಸ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಲ್ಲ ಮಾಳ್ಪುದ- ।
ಕಿರಿಸ ಬೇಕೈ ಕ್ಷಾರಲವಣವ ।
ಸುರುಚಿ ಬರುವುದು ಕ್ಷಾರಲವಣದಿ ಬೆಲ್ಲದಲಿ ನೋಡೆ ॥ ೩೦೧ ॥

ಭರದಲೀ ಸಂವಾದಸುಖದಲಿ ।
ತೊರೆದರದ್ವೈತವನು ಸುಮ್ಮನೆ ।
ದೊರಕುವುದೆ ಯೆನಗಿಂದು ಬಂದಿಹ ಸೌಖ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ॥
ಇರುವೆ ನಾರಾಯಣನು ನಾ ನೀ ।
ನರನಲಾ ಕೌಂತೇಯ ನಮ್ಮೊಳ- ।
ಗಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ಸೇರಲಿ ಪ್ರೇಮ ನನ್ನೊಳಗೆ ॥ ೩೦೨ ॥

ಪರಿಯಲೀ ಸುವಿಚಾರ ಮಾಡುತ ।
ಹರಿಯು ಬುದ್ಧಿಸ್ಥಿರತೆಯಾಂತನು ।
ಮರಳಿ ಪಾರ್ಥನಿಗಿತ್ತನುತ್ತರ ಪ್ರೇಮಭರದಿಂದ ॥
ನರನೆ ಯೇನೈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದಿ ।
ನರನಿಗೀಪರಿ ಪೃಚ್ಛೆ ಮಾಡಲು ।
ಹರಿಯ ರೂಪದಿ ಲೀನನಾಗಿಹ ಪಾರ್ಥಗಾಕ್ಷಣದಿ ॥೩೦೩॥

ಮರಳಿ ಬಂತೈ ದೇಹಭಾನವು ।
ತಿರಿಗಿ ತಾಂ ಕೇಳ್ದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ।
ಬರುವ ಹರಿವಚನವನು ಹಾರೈಸಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಘರಳಿ ನರ ಸದ್ಗದಿತಕಂಠದಿ ।
ಹರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು ।
ಕರುಣಿಸೆನಗಾ ನಿನ್ನ ನಿರುಪಾಧಿಕ ಸ್ವರೂಪವನು ॥ ೩೦೪ ॥

ಹರಿಯು ನಿರುಪಾಧಿಕ ಸ್ವರೂಪವ- ।
ನರುಹುವರೆ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಮೊದಲಿಂ- ।
ಗೆರಡು ವಿಧಗಳುಪಾಧಿಗಳ ವರ್ಣಿಪನು ವಿಸ್ತರದಿ ॥
ಅರುಹುವರೆ ನಿರ್ಗುಣಸ್ವರೂಪವ ।
ಹರಿಯು ಮೊದಲಿಗುಪಾಧಿಗಳ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿದನು ಯೇಕೆಂದು ಶಂಕೆಯು ಬಂದರದ ಪೇಳ್ವೆ ॥ ೩೦೫ ॥

ಬೆಣ್ಣೆಯನು ಬೇಡಿದರೆ ಮಜ್ಜಿಗೆ- ।
ಯನ್ನು ಮಾಡುತ ಮೊಸರಿನಿಂದಾ- ।
ಬೆಣ್ಣೆಯನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲವೇ ಯೇನು ॥
ಚಿನ್ನ ಶುದ್ಧವ ಬೇಡಲೊರ್ವನು ।
ಚಿನ್ನದಿಂದಾ ಕೀಳು ಲೋಹಗ- ।
ಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸುವರು ಸುಟ್ಟಾ ಚಿನ್ನಗಟ್ಟಿಯನು ॥ ೩೦೬ ॥

ನೀರಿನಿಂ ಶೇವಾಲ ಹೋಗಲು ।
ನೀರಿಗಾಶುದ್ಧತೆಯು ಬರುವುದು ।
ಹಾರಿ ಹೋಗಲು ಮೋಡ ಗಗನವು ಸ್ವಚ್ಛ ಬೆಳಗುವುದು ॥
ಚಾರು ಛತ್ರದ ತೌಡ ತೆಗೆಯಲು ।
ತೋರುವುದು ಮೇಣಕ್ಕಿ ಸ್ವಚ್ಛವು ।
ಹಾರಿಸಲು ರೂಪದವುಪಾಧಿಯ ಹಿಂದುಳಿದ ವಸ್ತು ॥ ೩೦೭ ॥

ಇರುವುದೈ ನಿರುಪಾಧಿ ಯೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯ ತತ್ತ್ವವು ಸತ್ಯವಲ್ಲವೆ ।
ಯರುಹ ಬೇಕೇನಿದನು ತಿಳಿಯಲು ಸುಲಭವಿಹುದಲ್ಲೈ ॥
ತರುಣಿಯೊಳು ಪತಿಹೆಸರು ಕೇಳಲು ।
ಧರಿಸುವಳು ಮೌನವನು ಹೆಸರು- ।
ಚ್ಚರಿಸಲದುವೇ ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾಪತಿಯು ಹೆಸರೆನುತ ॥ ೩೦೮ ॥

ಗತಿಯು ಕುಂಠಿತವಾಗೆ ಶಬ್ದಕೆ ।
ಮತಿಗೆ ತಾಗದವರ್ಣನೀಯವು ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳೀ ನಿರುಪಾಧಿರೂಪವು ತಿಳಿಯಲಿದೆ ನಿಜವು ॥
ಮತಿಗೆ ಶಬ್ದಕೆ ತಾಗಲಾರದ ।
ನುತಸ್ವರೂಪವು ವರ್ಣನೀಯವೆ ।
ನುತಿಸ ಬೇಕದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ॥ ೩೦೯ ॥

ಆದ ಕಾರಣ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಡೆಯನು ।
ಬೋಧಿಸಿದನೈ ಶಿಷ್ಯ ಪಾರ್ಥಗು- ।
ಪಾಧಿಯನು ಮೊದಲಿಂಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ ದ್ವಾರಕಾನಾಥ ॥
ಈ ಧರಣಿಯಲಿ ಸಿತ ಬಿದಿಗೆ ತಿಥಿ- ।
ಯಾದ ದಿನ ಚಂದಿರನ ರೇಖೆಯ ।
ಬೋಧೆಯಾಗಲುಪಾಧಿಮೂಲಕ ತೋರಿಸಲು ಬೇಕು ॥ ೩೧೦ ॥

ದ್ವಾವಿಮೌ ಪುರುಷೌ ಲೋಕೇ ಕ್ಷರಶ್ಚಾಕ್ಷರ ಏವ ಚ ।
ಕ್ಷರಃ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ಕೂಟಸ್ಥೋಽಕ್ಷರ ಉಚ್ಯತೇ ॥ ೧೬ ॥

ಹರಿಯು ಮುಗುಳಿಂತೆಂದ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ನರನೆ ಸಂಸಾರಸ್ವರೂಪದ ।
ಪುರದೊಳಗೆ ವಾಸಿಪರು ಪುರುಷರು ಯಿಬ್ಬರೇ ನೋಡು ॥
ಇರುಳು ಹಗಲೆಂಬೀ ಪರಿಯುಲಾ ।
ಯೆರಡು ತತ್ತ್ವಗಳಾಗಸದಿ ಮ- ।
ತ್ತಿರುವುದೇ ಮೂರನೆಯ ಪರಿ ನೀ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೧೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ತೆರದೊಳಿಬ್ಬರೆ ।
ಯಿರುವರೀ ಸಂಸಾರನಗರದ- ।
ಲಿರುವನೈ ಮತ್ತೊರ್ವ ಮೂರನೆ ಪುರುಷನೀ ಪುರದಿ ॥
ಪುರುಷನೀತನು ಪುರುಷರೀರ್ವರಿ- ।
ಗಿರುವನೈ ಹಗೆಯಾಗಿ ಕೇಳಲು ।
ಬರಲು ಕಿವಿಗಾ ಹೆಸರು ಸಹಿಸನು ನಿಷ್ಠುರನು ನೋಡೆ ॥ ೩೧೨ ॥

ಪುರದೊಳೀತ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಲು ।
ಹರಿದು ಓಡುವನು ಪುರವ ಕೂಡಲೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಪುರದೊಳಗಿರುವರಿಬ್ಬರ ನಾಶ ಮಾಡುವನು ॥
ಇರಲಿ ಮೂರನೆಯುವನ ಮಾತದು ।
ಪುರದೊಳಗೆ ವಾಸಿಸಲು ಬಂದಿಹ ।
ಪುರುಷರೀರ್ವರ ಪರಿಯ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಪೆನಾದಿಯಲಿ ॥ ೩೧೩ ॥

ಪುರುಷನೊರ್ವನು ಕುರುಡ ಕುಂಟನು ।
ಮರುಳನಿಹನೈ ಹೇಳಲೆಂತದ- ।
ನೆರಡನೇಯುವ ಪೂರ್ಣ ಸರ್ವಾವಯುವದಿಂ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇರುವುದವರಿಗೆ ವಸ್ತಿಯೊಂದೇ- ।
ಪುರದೊಳಾದುದರಿಂ ಕಿರೀಟಿಯೆ- ।
ಭರದೊಳಾಯ್ತು ಪರಸ್ಪರದಿ ಸನ್ಮೈತ್ರಿಯವರೊಳಗೆ ॥ ೩೧೪ ॥

ಇರುವುದೊಬ್ಬನ ಹೆಸರು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕ್ಷರನೆನುತಲೆರಡನೆಯನಕ್ಷರ ।
ನರನೆ ಕೇಳಿಬರೆ ಕಣಾ ಸಂಸಾರ ತುಂಬಿಹರು ॥
ಕ್ಷರನು ಯಾರಕ್ಷರನು ಯಾರಿಹ- ।
ನಿರುವುದೇನವರಿಂಗೆ ಲಕ್ಷಣ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಸ್ಪಷ್ಟದಿಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೩೧೫ ॥

ನರನೆ ಸುಮಹತ್ತತ್ತ್ವ ಹಿಡಿದಾ- ।
ಕರಡಕಡ್ಡಿಯ ಹಿಡಿದು ಸರ್ವವು ।
ಹಿರಿದು ಕಿರಿದು ಚರಸ್ಥಿರ ಮನೋಬುದ್ಧಿಗೋಚರವು ॥
ಮೆರೆವ ರಜ ತಮ ಸತ್ತ್ವ ಗುಣವೆಂ- ।
ಬುರುತರದ ಯಂತ್ರದಲಿ ಹೊರಡುವ ।
ಪರಿಪರಿಯುಲಾ ನಾಮರೂಪಂಗಳಲಿ ರಂಜಿಸುವ ॥ ೩೧೬ ॥

ಐದು ಭೂತಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ।
ವೇದ್ಯ ಭೂತಾಕೃತಿಗಳೆಂಬೀ- ।
ಚೋದ್ಯತರದಿಂ ನಾಟ್ಯರೂಪದಿ ರಂಜಿಸುತ್ತಿರುವ ॥
ಮೋದದಿಂದಾ ಕಾಲನಿಂಗಾ ।
ಮೇದಿನಿಯೆ ಜೂಜಿಂಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರವಿ- ।
ದಾದ ಜಗವೆಂಬೀ ಹೆಸರಿನಲಿ ರಂಜಿಸುತ್ತಿರುವ ॥ ೩೧೭ ॥

ನರಶರೀರಗಳೆಂಬ ಪಗಡಿಗ- ।
ಳಿರಿಸಿ ಜೂಜಾಡುವನು ಕಾಲನು ।
ನರನಿಗರವಾಗುವರೆ ಬೇಕೈ ಜ್ಞಾನ ವಿಪರೀತ ॥
ಬರುತ ಜನ್ಮಕೆ ನಿಮಿಷನಿಮಿಷದಿ ।
ಮರಣ ಹೊಂದುತಲಿರುವ ಜಗವಿದು ।
ಬರುತ ಮಾಯಾರಣ್ಯದಲ್ಲೀ ಸೃಷ್ಟಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ॥ ೩೧೮ ॥

ಪಿಳನೇಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ನಾ ।
ಹೇಳಿದೆನಲಾ ಯೆಂಟು ರೂಪವ ।
ತಾಳಿಹಳು ನಿಜಪ್ರಕೃತಿ ಯೆನುತಲೆ ನೆನಪು ನಿನಗಿಹುದೆ ॥
ಮೇಲೆ ಹದಿಮೂರನೆಯಲಾನು ವಿ- ।
ಶಾಲ ಮೂವತ್ತಾರು ಪರಿಯಲಿ ।
ಹೇಳಿಹೆನು ವರ್ಣನೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೧೯ ॥

ನರನೆ ಹಿಂದಿನ ಮಾತದೇತಕೆ ।
ಮರದ ರೂಪಕದಿಂದ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿದೆನಲಾ ಜಿಡದೆ ಯೀಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿರುವ ಸಾಕಾರವೆಲ್ಲವು ।
ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲ ವಸ್ತಿಯ ಪುರವೆನುತ ಮುದದಿ ।' ೩೨೦ ॥

ಮನದೊಳಗೆ ಯೋಚಿಸುತಲಾ ಚೇ- ।
ತನದ ರೂಪದಿ ಬಂದು ವಾಸಿಪ ।
ಘನತರದ ವಾಸಸ್ಥಳವ ಮಾಡಿಹುದು ವಿಶ್ವದಲಿ ॥
ವನದಿ ಮೃಗರಾಜೇಂದ್ರ ತನ್ನಯ ।
ಮಿನುಗುತಿಹ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೋಡುತ ।
ಮನದಿ ನೆನಸುತಲೆರಡನೆಯ ಪ್ರತಿಸಿಂಹ ಬಂದಿಹುದು ॥ ೩೨೧ ॥

ಎನುತ ಭ್ರಾಂತಿಯ ಭರದಿ ಮೃಗರಾ- ।
ಜನು ಕಣಾ ಬಾವಿಯಲಿ ಧುಮುಕಿದ- ।
ನೆನುತ ನೀ ಕೇಳಿದಿಯೊ ಕಿವಿಯಲಿ ಪರಿಯಿದಾಯಿತಲಾ ॥
ಘನತರದಲಾಕಾಶ ರಾಜಿಸಿ ।
ಮಿನುಗುವುದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೀರ- ।
ಲ್ಲಿನಿತು ಚೈತನ್ಯವು ನಿಜದೊಳದ್ವೈತ ತಾನಿರುತ ॥ ೩೨೨ ॥

ನರನೆ ಬರುತಲುಪಾಧಿಯೋಗದಿ ।
ಧರಿಸುವುದು ತಾಂ ದ್ವೈತರೂಪವ ।
ಮರೆತು ತನ್ನಯ ನಿಜಸ್ವರೂಪವ ಪಾರ್ಥ ವಿಶ್ವವನು ॥
ಪುರವೆನುತ ಸಾಕಾರವನು ತಾಂ ।
ಭರದಿ ನಿದ್ರೆಯುಗೈವುದದರ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದೈ ವಿಸ್ಮೃತಿಯ ನಿದ್ರಾದೇವಿಯಾತ್ಮನಿಗೆ ॥ ೩೨೩ ॥

ನರನೆ ನಿದ್ರಾಪರವಶನು ತಾ- ।
ನಿರುವನಾತ್ಮನು ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯಿರುವೆ ತಾಂ ಸುಖಿ ದುಃಖಿ ಯೆಂಬೀ ಕನಸು ಬೀಳುವುದು ॥
ಧರಿಸುತಲಹಂಕಾರಮುಮತೆಯ ।
ಬರಳುವನು ಪರಿಪರಿಯಲಾತ್ಮನು ।
ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೈ ಯಾತ್ಮ ಬರಳುವ ಪರಿಯುಸರುಹುವೆನು ॥ ೩೨೪ ॥

ಈತನೆನ್ನಯ ತಾತನೀಕೆಯು ।
ಮಾತೆ ಯಿತನು ಪುತ್ರಮಿತ್ರನು ।
ಯಿತನೆನ್ನಯ ಬಂಧುವೀತ ಕಳತ್ರವೆನ್ನಾಕೆ ॥
ಭೂತಳದಿ ಸಂಪತ್ತಿ ಯೆನ್ನದು- ।
ವೀತ ರೂಪಿ ಕುರೂಪಿ ಯಿತನು ।
ಭೂತಳದಿ ನಾನಿಹೆ ಸುರೂಪಿಯು ವಾಸ್ಯನೀ ಜಗದಿ ॥ ೩೨೫ ॥

ನರನೆ ಸ್ವಪ್ನಾಧಾರದಿಂದೀ- ।
ಪರಿಯ ಸಂಸಾರದಲಿ ಸ್ವರ್ಗದಿ ।
ತಿರುಗುತೀ ಯಡವಿಯೊಳಗೋಡಾಡುವುದು ಚೈತನ್ಯ ॥
ಕ್ಷರ ಪುರುಷನೆಂದೆನಿಸುವುದಲಾ ।
ಯಿರುವನೈ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನೀತನೆ ।
ಯೊರುವೆನಾನೀಗೀತನ ಜಗಜ್ಜೀವದಶೆಯನ್ನು ॥ ೩೨೬ ॥

ಮರೆತು ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವಿಸ್ಮೃತಿ- ।
ಭರದಿ ಭೂತವ್ರಾತದಲಿ ಸಂ- ।
ಚರಿಸುತಿಹ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಕ್ಷರಪುರುಷನೆನ್ನುವರು ॥
ಇರುವನೈ ಸ್ಥಿತಿಪೂರ್ಣನೆಂದೀ- ।
ತೆರದಿ ಕರೆವನು ಪುರುಷನೆನುತಲಿ ।
ಪುರವೆನಿಪ ದೇಹದಲಿ ಶಯನವ ಮಾಳ್ಪನೀ ಪುರುಷ ॥ ೩೨೭ ॥

ಬರುತಲೀತನುಪಾಧಿಯೋಗದ ।
ಭರದಿ ಮಿಥ್ಯಾರೋಪವೀತಂ- ।
ಗಿರುವುದೈ ಕ್ಷರವೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನೀತ ತಾಳಿಹನು ॥
ಕೆರೆಯ ನೀರಲಿ ತೆರೆಗಳೇಳಲು ।
ಮೆರೆವ ಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬ ತೆರೆಗಳ ।
ಭರದೊಳಲ್ಲಾಡಿದರೆ ಚಂದ್ರನಿಗಿಹುದೆ ಚಂಚಲತೆ ॥ ೩೨೮ ॥

ಬರಲು ಜೀವಾತ್ಮನಿಗುಪಾಧಿಯು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ತೋರುವನುಪಾಧಿಯ ।
ತೆರದಿ ಕೆರೆಯುದು ಬತ್ತಿ ಹೋದರೆ ಬಿಂಬ ಹೋಗುವುದು ॥
ಬರಲುಪಾಧಿಗೆ ನಾಶ ತದನಂ- ।
ತರದಿ ಚೇತನ ಗೋಚರಿಸದೈ ।
ಮೆರೆವುದಾ ಕಾರಣದಿ ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೆ ಕ್ಷಣಿಕತ್ವ ॥ ೩೨೯ ॥

ಕೊರತೆ ಯಿಪರಿ ಯಿರುವುದೊಂದೇ ।
ಕ್ಷರವೆನುತಲಭಿಧಾನವಿರುವುದು ।
ಯಿರುವುದಾ ಕಾರಣದಿ ಕ್ಷರವಿದು ಜೀವಚೈತನ್ಯ ॥
ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ವಿ- ।
ಸ್ತರದಲಕ್ಷರಲಕ್ಷಣಂಗಳ- ।
ನರಿಯಲಾ ಮನಗೊಟ್ಟು ಪೇಳ್ವುದನೆಲ್ಲ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೩೩೦ ॥

ನರನೆ ಯೆರಡನೆ ಪುರುಷನಕ್ಷರ- ।
ನಿರುವನೈ ಮಧ್ಯಸ್ಥನಿದರಲಿ ।
ಗಿರಿಗಳೊಳು ಮಧ್ಯಸ್ಥನಿಹುದಾ ಮೇರುವದರಂತೆ ॥
ಇರುವನೈ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮಾಯಿಗೆ ।
ಯೆರಡನೆಯು ಪರಮಾತ್ಮರೂಪಕೆ ।
ಕರೆವರಾ ಕಾರಣದೊಳಕ್ಷರ ಪುರುಷ ಮಧ್ಯಸ್ಥ ॥ ೩೩೧ ॥

ಮೂರು ಲೊಕಂಗಳಲಿ ನೋಡಲು ।
ಮೇರು ಪರ್ವತ ವೊಂದೆ ತೆರವಿ- ।
ಸ್ತಾರವಾಗಿಹುದಾಪರಿಯಲೀ ಪುರುಷನಕ್ಷರನು ॥
ತೋರುವನು ವಿಶ್ವದಲಿ ಸರ್ವದಿ ।
ಮೇರುವತ್ರಿಜಗದಲಿ ಸ್ಥಿತನೈ ।
ಸೇರನೈ ಮೇಣೀತ ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನಗಳಲಿ ನಿಜ ॥ ೩೩೨ ॥

ದೊರೆವುದೈಕ್ಯ ಯಥಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನದಿ ।
ಬರುವುದೈ ವಿಪರೀತ ಜ್ಞಾನದ ।
ಭರದೊಳಾ ದ್ವೈತವು ಕಣಾ ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಇರುವುದಾವುದೊ ಸ್ಥಿತಿಯು ನೋಡಾ- ।
ಯೆರಡು ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮಧ್ಯದೊಳಗದು- ।
ವಿರುವುದಜ್ಞಾನವದೆ ಕೇವಲರೂಪವೀತನದು ॥ ೩೩೩ ॥

ಒದ್ದೆ ಮಾಡಿ ಕುಲಾಲ ಮಣ್ಣನು ।
ಮುದ್ದೆ ಮಾಡುತಲಿಡುವನದರಿಂ ।
ಶುದ್ಧ ಮಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಹಿಂದಿನಾಸ್ಥಿತಿಯು ॥
ಮಧ್ಯಗತವಹುದಲ್ಲವೇನೈ ।
ವರ್ಧಿಸುವುದೀ ರೂಪವಕ್ಷರ ।
ಮುದ್ದೆಯಂದದಿ ಮಧ್ಯರೂಪವು ವೇದ್ಯವಾಗಿಹುದು ॥೩೩೪॥

ಶರಧಿ ಬತ್ತಿರೆ ನೀರು ತೆರೆಗಳು ।
ಮೆರೆವುವೇನಾಕಾರಹೀನಗ- ।
ಳಿರುವುವಲ್ಲವೆ ಯೀಪರಿಯಲಕ್ಷರ ಪುರುಷನಿಹನು ॥
ತೊರೆದು ಜಾಗೃತಿ ಸ್ವಪ್ನ ಬಾರದೆ ।
ಮೆರೆವ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಂದದಿ ।
ಯಿರುವುದೀ ಯಕ್ಷರ ಪುರುಷನ ಸ್ವರೂಪ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೩೫ ॥

ಹರಿದು ಜಗದಾಭಾಸವನ್ನುರೆ ।
ಬರದಿರಲು ಕೇಳ್ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು ।
ಯಿರುವುದಾವುದೊ ನಡುವಿನ ಸ್ಥಿತಿಯದುವೆ ಯಕ್ಷರವು ॥
ತೊರೆದು ಷೋಡಶ ಕಲೆಗಳನು ಹಿಮ- ।
ಕರನಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನದಿ ತಾ- ।
ನಿರುವನೆಂತೋ ರೂಪವಾಪರಿ ಯಿರುವುದಕ್ಷರವು ॥ ೩೩೬ ॥

ಒಂದು ಪರಿಯೈ ಜ್ಞಾನಶುದ್ಧವು ।
ವೊಂದು ಪರಿ ವಿಪರೀತ ಜ್ಞಾನವು ।
ದ್ವಂದ್ವದಿವುಗಳ ನಡುವೆ ಮೆರೆಯುವ ಜ್ಞಾನ ಕೇವಲವು ॥
ಬಂಧುರದ ಅಜ್ಞಾನರೂಪವೆ ।
ಬಂದಿಹುದಲಾ ರೂಪವಕ್ಷರ ।
ಮುಂದೆ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ವಿಸ್ತರದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೩೭ ॥

ನಾಶವಾಗಲುಪಾಧಿ ಯೆಲ್ಲವು ।
ಲೇಸಿನಿಂದಜ್ಞಾನದಲಿ ಸಂ- ।
ತೋಷದಿಂ ಜೀವಾತ್ಮ ಲಯ ಹೊಂದುವನೊ ತಾನೆಲ್ಲಿ ॥
ಭಾಸಿಸುವುದೈ ಬೀಜದಲಿ ಮರ ।
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ನೋಡು ತತ್ವವ- ।
ನೀಸು ಪರಿಯುಲುಪಾಧಿಗಳ ಸ್ವೀಕರಿಸುತಿಹನಾರೊ ॥ ೩೩೮ ॥

ಪುರುಷನೀತನುಪಾಧಿಸಹಿತಲೆ ।
ಒರುತ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನು ಹೊಂದುವ ।
ಪರಮಸ್ಥಾನವು ವ್ಯಕ್ತಭಿನ್ನವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವುದಿದುವಜ್ಞಾನರೂಪವು ।
ಯಿರುವುದಿದು ನಿದ್ರಾಸ್ವರೂಪವು ।
ಕರೆವರಿದನಾ ಬೀಜಭಾವವೆನುತ್ತ ಕೋವಿದರು ॥ ೩೩೯ ॥

ನರನೆ ಜಾಗರ ಸ್ವಪ್ನ ಭಾಗಗ- ।
ಳೆರಡು ಫಲಭಾವಗಳು ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವುದಕ್ಷರ ಪುರುಷನೆಂಬುದೆ ಬೀಜಭಾವವಿದು ॥
ಕರೆವರಿದನೀ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೆ ।
ಮೆರೆವ ವೇದಾಂತಿಗಳು ಲೋಕದಿ ।
ಹೊರಡುತಿಹುದಿಲ್ಲಿಂದ ಜ್ಞಾನವು ನೋಡು ವಿಪರೀತ ॥ ೩೪೦ ॥

ಹೊರಡುತೀ ವಿಪರೀತ ಜ್ಞಾನವು ।
ಬರುವುದೈ ಜಾಗರವು ಸ್ವಪ್ನವು ।
ಹೊರಡುವುದು ಪರಿಪರಿಯ ಬುದ್ಧಿಯ ವಿವಿಧಜ್ಞಾನವದು ॥
ನರನೆ ಕೇಳಿಲ್ಲಿಂದಲೇ ತಾಂ ।
ಹೊರಡುವುದು ಜೀವತ್ವ ಜಗದಲಿ ।
ಹೊರಡುವುದು ಮೇಣಿಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವನಂತ ಪರಿಯಾಗಿ ॥ ೩೪೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಜೀವತ್ವವೆಲ್ಲಾ ।
ಪರಿಯ ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲ ಪ್ರಳಯದಿ ।
ಬರುತ ಸಾಮ್ಯಾವಸ್ಥೆ ತಾಳುವುದಿಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನಿರುತ ಸರ್ವೋಪಾಧಿ ಯೆಂಬುವ ।
ಮೆರೆಯುವಜ್ಞಾನದಲಿ ವಿಶ್ರಮಿ- ।
ಸಿರುವ ಪುರುಷನು ನೋಡಲಕ್ಷರನಿರುವನೈ ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೪೨ ॥

ಎರಡನೆಯ ಕ್ಷರಪುರುಷನೆಂಬುವ- ।
ನಿರುವನೈ ಜಾಗರದಲಥವಾ ।
ಯಿರುವನೈ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ನಿದ್ರೆಯಲವನು ಬೇರಿಲ್ಲ ॥
ಭರಿತವಿಹುದಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ಣವು ।
ಮೆರೆವ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲವೆ ।
ಕೊರೆತೆಯೊಂದೇ ಪೂರ್ಣಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೆನ್ನುವರೆ ॥ ೩೪೩ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ನಿದ್ರೆಯಿಂದಾ- ।
ಯೆರಡು ಸ್ವಪ್ನವುಜಾಗರಣವೀ- ।
ತೆರದ ಭಾವಗಳೆರದಿರಲು ಬ್ರಹ್ಮವೆ ಸುಷುಪ್ತಿಯಲಾ ॥
ಬರುತಲಾ ನಿದ್ರಾಗಗನದಲಿ ।
ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳೆಂಬ ಮೋಡಗ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೆಂಬ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ॥ ೩೪೪ ॥

ಮೇಲೆ ಮೂಲವದಿದ್ದು ಕೆಳಗೆ ವಿ- ।
ಶಾಲ ಸಂಪ್ರಸರಿಸುವ ಸಂಸೃತಿ ।
ಜಾಲವೆಂಬೀ ಮರಕೆ ನೋಡಜ್ಞಾನ ಮೂಲವಲಾ ॥
ಹೇಳಲೇನದ ನಿಜದೊಳಿದುವೇ ।
ಮೂಲವಕ್ಷರ ಪುರುಷರೂಪವು ।
ಕೇಳು ನರ ನೀ ಪುರುಷಹೆಸರಿದಕೇತಕೆಂಬುದನು ॥ ೩೪೫ ॥

ಕರೆವರೀತನ ಪುರುಷನೆನುತಲಿ ।
ಭರದಿ ನಿದ್ರೆಯ ಮಾಳ್ಪನೆನುತಲಿ ।
ಮರಳಿ ಮಾಯಾಪುರದಿ ಶಯನವ ಮಾಳ್ಪನಿವನೆಂದು ॥
ಇರದು ನಿದ್ರೆಯಲಿಹವಿಕಾರವು ।
ಮರಳಿಯಾ ವಿಪರೀತ ಜ್ಞಾನವು ।
ಯಿರದು ನೋಡೀ ತೆರದಿ ರೂಪದಿ ರಾಜಸುತ್ತಿಹನು ॥ ೩೪೬ ॥

ನಾಶವಾಗದು ಸಹಜ ಗತಿಯಲಿ ।
ನಾಶವಾಗದು ಜ್ಞಾನ ಹೊರತಿದು ।
ನಾಶವಾಗದು ಬೇರೆ ಸಾಧನದಿಂದ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಈಸು ಪರಿಯಲಿ ನಾಶವಿಲ್ಲದ- ।
ನಾಶಿರೂಪವಿದೆಂದು ಜಾಣರು ।
ಘೋಷಿಪರು ಕೇಳಿದುವೆ ಯಕ್ಷರರೂಪವಿಹುದೆಂದು ॥ ೩೪೭ ॥

ನರನೆ ನೋಡಕ್ಷರ ಪುರುಷನೀ- ।
ಪರಿಯಿರುವ ಚೈತನ್ಯವಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವುದೈ ಸಂಬಂಧ ಮಾಯಾರೂಪದಲ್ಲಿದಕೆ ॥
ಒದುವುದೈ ಸಂಬಂಧ ಮಾಯೆಗೆ ।
ಮರಳಿ ಪರಮಾತ್ಮನಲಿ ಯದರಿಂ ।
ಒರುವುದೈ ವ್ಯವಹಾರ ಜೀವನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೇತು ॥ ೩೪೮ ॥

ಉತ್ತಮಃ ಪುರುಷಸ್ತ್ವನ್ಯಃ ಪರಮಾತ್ಮೇತ್ಯುದಾಹೃತಃ ।
ಯೋ ಲೋಕತ್ರಯಮಾವಿಶ್ಯ ಬಿಭರ್ತ್ಯವ್ಯಯ ಈಶ್ವರಃ ॥ ೧೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ವಿಪರೀತ ಜ್ಞಾನದ ।
ಭರದಿ ವಿಶ್ವದೊಳೆಲ್ಲ ಹುಟ್ಟುವ ।
ಮೆರೆವ ಜಾಗರ ಸ್ವಪ್ನವೆಂಬೀ ಯೆರಡವಸ್ಥೆಗಳು ॥
ಮರಳಿ ಯಜ್ಞಾನದಲಿ ಲಯಹೊಂ- ।
ದಿರುವ ಕಾರಣ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಜ್ಞಾನದಿ ಮುಳುಗಿ ಪಾರಾಗುವುದು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೩೪೯ ॥

ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಸುಡುತಗ್ನಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ।
ನಷ್ಟವಾಗಲು ತನ್ನ ತಾನೇ ।
ನಷ್ಟವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಮೇಣಗ್ನಿಯುಳಿಯುವದೇ ॥
ಶ್ರೇಷ್ಠವಿಹುದೈ ಜ್ಞಾನ ಮೊದಲಿಗೆ ।
ನಷ್ಟವಜ್ಞಾನವನು ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಕೊಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪ ದರ್ಶನ ತಾನೆ ಲಯವಹುದು ॥ ೩೫೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಜ್ಞಾನತೆ- ।
ಹೊರತು ಜ್ಞಾನವು ಹಿಂದುಳಿವುದೇ ।
ಯಿರುವನುತ್ತಮ ಪುರುಷ ಮೂರನೆ ಯೆನುತ ನಾ ಪೇಳ್ದೆ ॥
ಇರುವನಾತನು ಹಿಂದೆ ಪೇಳಿದ ।
ಪುರುಷರೀರ್ವರ ಹೊರತು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಜಾಗರಾವಸ್ಥೆಯು ಬಹೂತ್ತಮವು ॥ ೩೫೧ ॥

ತರಣಿಕಿರಣವು ಮೃಗಜಲವು ನೋ- ।
ಡೆರಡು ವಸ್ತುಗಳಿವನು ಬಿಟ್ಟರೆ ।
ತರಣಿಮಂಡಲವದಿಹುದಲ್ಲವೆ ಮೂರನೆಯ ವಸ್ತು ॥
ಪುರುಷನುತ್ತಮನಾ ಪರಿಯಲೇ ।
ಯಿರುವನೈ ಮೂರನೆಯ ವಸ್ತುವು ।
ಯಿರುವನಾತನು ನಿತ್ಯ ಕೇವಲ ತತ್ತ್ವ ಸ್ವಾಧೀನ ॥ ೩೫೨ ॥

ನರನೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸು- ।
ತಿರುವ ಜಿಂಕಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವನಾಪರಿ ಯಕ್ಷರಕ್ಷರವೆರಡ ಹೊರತಾಗಿ ॥
ಶರಧಿ ಸೀಮೆಯ ತಪ್ಪಿ ಪ್ರಳಯದಿ ।
ಧರಣಿಯೇ ಜಲಮಯವದಾಗಲು ।
ಯಿರುವದೇನೈ ಭೇದ ನದಿನದಕೆರೆಸರೋವರದ ॥ ೩೫೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಜಾಗರ ।
ಮೆರೆವ ನಿದ್ರೆಯು ಸ್ವಪ್ನವೆಂಬೀ- ।
ತರದಿ ಭೇದಗಳೆಲ್ಲ ಲಯ ಹೊಂದುವುವು ನೋಡಿದರೆ ॥
ಬರಲಿಕಾ ಕಲ್ಪಾಂತ ತೇಜವು ।
ಯಿರುಳು ಹಗಲೆಂಬಿರುವ ದ್ವೈತವು ।
ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೊಂದೆ ರೂಪದ ತೇಜ ಬೆಳಗುವುದು ॥ ೩೫೪ ॥

ದ್ವೈತ ಮೇಣದ್ವೈತವೆಂಬೀ- ।
ಮಾತು ಸಲ್ಲದು ಯಿಲ್ಲವಿಹುದೀ- ।
ರೀತಿಯನುಭವ ಬಾರಲಾಗದು ಭೇದ ಲಯವಹುದು ॥
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಾ ಪುರುಷನುತ್ತಮ ।
ವಾತ ಕೇಳೈ ಯಾತನೇ ಪರ- ।
ಮಾತುಮನು ಸರ್ವೋತ್ತಮನು ವಿಶ್ವದಲಿ ತುಂಬಿಹನು ॥ ೩೫೫ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದ ಮಾತದು ।
ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗವದರಲಿ ।
ನರರ ಮಾತದು ಜೀವದಶೆಯನೆ ಧರಿಸಿಯಾಡುವುದು ॥
ಪುರುಷ ತೀರದಿ ನಿಂತಿರುತಲೇ ।
ಭರದಿ ನದಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿರುವನೀ- ।
ತೆರದ ವಾರ್ತೆಯ ಹೇಳುತಿರೆ ಮುಳುಗುವನವನು ಬಹನೆ ॥ ೩೫೬ ॥

ನರನೆ ನೋಡು ವಿಚಾರತೀರದೊ- ।
ಳಿರುತ ವೇದಗಳೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು- ।
ತಿರಲು ಪರವಪರಗಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪೇಳುವುವು ॥
ಕ್ಷರನು ಮೇಣಕ್ಷರನು ಯೆಂಬೀ- ।
ಯೆರಡು ಪುರುಷರು ಯಿರುವರಪರರು ।
ಕರೆವರಾತ್ಮಸ್ವರೂಪನನು ಪರಪುರುಷನೆನ್ನುತಲಿ ॥ ೩೫೭ ॥

ನರನೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಕೇಳೀ- ।
ತೆರದಿ ತಿಳಿ ಪರಪುರುಷನೆನುತಲಿ ।
ಮೆರೆಯಲಾರದು ಶಬ್ದವರ್ಣನವಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಧರಿಸಿ ಮೌನವ ಜ್ಞಾನ ಕೂತಿತು ।
ಹರಣಪೈ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲಕೆ ।
ಬರುವುದಸ್ತಾಚಲಕೆ ಸೋಹಂಭಾವವಿದು ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೫೮ ॥

ವಕ್ತನೇ ತಾಂ ಕಥನವಾಗಲು ।
ಮತ್ತೆ ಲೋಕನವದುವೆ ದ್ರಷ್ಟ್ಯತೆ ।
ಯೆತ್ತಣಿಂದೀ ವಿಸ್ಮರವ ಪೇಳುವುದು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಅಸ್ತವಾಗಲು ದ್ವೈತಪೀಪರಿ ।
ಯೆತ್ತಣಿಂದೀ ಪರಿಯ ಶಬ್ದದಿ ।
ವಿಸ್ತರಿಪರಾರಿನ್ನು ಶಬ್ದಾತೀತವಾ ಸ್ಥಿತಿಯು ॥ ೩೫೯ ॥

ದೃಷ್ಟನಿವನಿದು ದೃಶ್ಯವೆಂಬುದು ।
ನಷ್ಟವಾಗಲು ದ್ವಂದ್ವಭಾವವು ।
ನಷ್ಟವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಕೇಳ್ ಸೃಷ್ಟಿ ಸರ್ವವಿದು ॥
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವೆನಿಸದಿರ್ದರು ।
ನಷ್ಟವೇನು ಸುಗಂಧ ಮೂಗಿಗೆ ।
ತಟ್ಟಲಾರದೆ ಹೂವಿನಿಂದಲಿ ಬಂದು ಬಡಿವುದಲಾ ॥ ೩೬೦ ॥

ಅರಿಯ ಬೇಕಿದನನುಭವದಲೇ ।
ಯಿರುವುದದು ತದ್ರೂಪವನುಭವ ।
ಮೆರೆವ ನಿಯಮನನೀಶನಾತ ನಿಯಮ್ಯಹೊರತಾಗಿ ॥
ಇರುವನಾತ ಪ್ರಕಾಶ ಕೇವಲ- ।
ವಿರುವನಾತ ಪ್ರಕಾಶ್ಯಹೊರತೀ ।
ಪರಿಯಲಾತನು ರಂಜಿಸುವನಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ೩೬೧ ॥

ನಾದವನು ಕೇಳುವರೆ ಶಕ್ತಿಯ- ।
ನಾದರಿಸುವಾ ನಾದಬ್ರಹ್ಮವು ।
ಸ್ವಾದವನು ತಿಳುಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲ ಸ್ವಾದವವ ॥
ಮೋದ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಕೀಯುವ ।
ಮೋದ ಪರಮಾನಂದದನುಭವ ।
ಮೇದಿನಿಯ ಪುರುಷರಲಿ ಯುತ್ತಮ ಪೂರ್ಣತೆಯ ತುದಿಯು ॥ ೩೬೨ ॥

ಇರುವನಾತನು ಸುಖಕೆ ಸುಖತಮು ।
ವಿರುವನೈ ತೇಜಕ್ಕೆ ತೇಜವು ।
ಯಿರುವನೈ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾತನು ವಿಶ್ರಮ ಸ್ಥಾನ ॥
ಬರುತ ಶೂನ್ಯವು ಶೂನ್ಯದಲಿ ಲಯ- ।
ವಿರುವ ತೆರದಲ್ಲುದಯಾ ಬರಲದು- ।
ವಿರುವುದದು ಬಹುದೂರ ಲಯದಿಂ ದೂರವಿಹುದದುವೆ ॥ ೩೬೩ ॥

ಇರುವನವ ವಿಸ್ತಾರದುಪರಿಯು ।
ಯಿರುವನಾತನು ದೂರವೆಲ್ಲಕು ।
ಮರುಳ ಮಾಳ್ಪುದು ಮೂಢ ಜನರನು ಸಿಂಪಿ ಬೆಳೆದಾಗಿ ॥
ಇರುವೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ರೂಪವೆನುತಲಿ ।
ವರರ ಭ್ರಮದಿಂ ಕುಣಿವುದಲ್ಲವೆ ।
ತಿರಿಗಿ ನೋಡಾಭರಣದಲ್ಲಡಗಿಹುದು ಚಿನ್ನವಲಾ ॥ ೩೬೪ ॥

ಇರನಲಾ ತಾಂ ವಿಶ್ವ ವಿಶ್ವದ ।
ಪರಿಯ ರೂಪವ ಧರಿಪನಲ್ಲೈ ।
ತೆರೆಗಳಲಿ ನೀರಿನಲಿ ಭೇದವು ವಾಸಿಪುದೆ ಹೇಳು ॥
ಪರಿಯಲೀ ಪರಮಾತ್ಮ ವಿಶ್ವಗ- ।
ಳಿರುವವೇನೈ ಭಿನ್ನ ತಿಳಿಯಲು ।
ಯಿರುವನಾತ ವಿಕಾಸಸಂಕೋಚಕ್ಕೆ ಕಾರಣನು ॥ ೩೬೫ ॥

ನೀರಿನಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಬೀಳ್ವರೆ ।
ಕಾರಣನಲಾ ಚಂದ್ರ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತೋರಲೀ ವ್ಯಕ್ತಿ ಜಗದಲಿ ಭೇದ ಬಾರದಲಾ ॥
ಹಾರಿದರೆ ಲಯವಾಗಿ ಜಗಸಂ- ।
ಹಾರವಾಗಲದೇನು ಯೆಲ್ಲಿಯು ।
ಹಾರಲಾರದು ಸ್ಥಿರವಿಹುದು ಸರ್ವತ್ರವಾ ತತ್ತ್ವ ॥ ೩೬೬ ॥

ಇರುಳು ಹಗಲೀ ಯೆರಡು ಬಂದರು ।
ತರಣಿಗೇನಿವು ಬಾಧಿಸುವುವೇ ।
ತರಣಿಯೊಂದೇ ತೆರದಿ ರಂಜಿಪನಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ಬರುವುದೆಂತವನಿಂಗೆ ನಾಶವು ।
ಯಿರನಲಾ ಯಾರೊಳಗು ಮೇಣವ- ।
ನಿರುವನಾತನು ತನ್ನ ತುಲನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ ತಾನಾಗಿ ॥ ೩೬೭ ॥

ಯಸ್ಮಾತ್ ಕ್ಷರಮತೀತೋಽಹಮಕ್ಷರಾದಪಿ ಚೋತ್ತಮಃ ।
ಅತೋಽಸ್ಮಿ ಲೋಕೇ ವೇದೇ ಚ ಪ್ರಥಿತಃ ಪುರುಷೋತ್ತಮಃ ॥ ೧೮ ॥

ನರನೆ ನೋಡು ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶಕ- ।
ನಿರುವನಾತನು ದ್ವೈತವವನಲಿ ।
ಮರೆಸಲಾರದು ತನ್ನ ಪರಿಯಾಟವನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನೆ ನಿರುಪಾಧಿಕ ಸ್ವರೂಪವು ।
ಯಿರುವುದದುವೇ ವಾಸ್ತವಿಕದಲಿ ।
ಕ್ಷರಗೆ ಮೇಣಕ್ಷರಗತೀತನು ಮೆರೆಯುತಿಹೆ ನಾನು ॥
ಕರೆವರಾ ಕಾರಣದಲೆನ್ನನು ।
ಪರಿಪರಿಯು ನಿಗಮಾಗಮಂಗಳು ।
ಪುರುಷರೊಳಗುತ್ತಮನೆನುತ ಘೋಷಿಪುವು ವಿಧವಿಧದಿ ॥ ೩೬೮ ॥

ಯೋ ಮಾಮೇವಮಸಂಮೂಢೋ ಜಾನಾತಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮಮ್ ।
ಸ ಸರ್ವವಿದ್ಭಜತಿ ಮಾಂ ಸರ್ವಭಾವೇನ ಭಾರತ ॥ ೧೯ ॥

ನರನು ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಜಗದೊಳ- ।
ಗಿರುವೆ ನಾನೇ ಯೊರ್ವನೆಂಬೀ- ।
ತೆರದ ಭಾವನೆ ಯಾಗೆ ಬೆಳಗುವನಾಗ ಜ್ಞಾನರವಿ ॥
ನರಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಬರಲು ಹಿಂದ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದೇನೈ ಸ್ವಪ್ನಜ್ಞಾನವು ।
ಬರಲು ನರಗೀ ಜಗವು ಮಿಥ್ಯವೆನುತ್ತ ಭಾಸಿಪುದು ॥ ೩೬೯ ॥
ಕರದಿ ಹಾರವನೆತ್ತಿ ನೋಡಿದ- ।
ರುರಗನೆಂಬಾಭಾಸ ಮನದಿಂ ।
ಹರಿದು ಹೋಗುವದಲ್ಲವೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ನರನು ಕೇಳಾಭರಣತತಿಯ- ।
ಲ್ಲಿರಿಸಿದರೆ ಭಂಗಾರದೃಷ್ಟಿಯ ।
ಹರಿವುದೈ ಭಿನ್ನತ್ವ ಪರಿಪರಿಯಾಭರಣದಿಂದ ॥ ೩೭೦ ॥

ಒರಲು ಯೆನ್ನ ಯಥಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನವು ।
ಹರಿವುದಲ್ಲವೆ ತ್ರಿಪುಟಿಭೇದವು ।
ಹರಿವುದವನಿಗೆ ಜ್ಞೇಯಜ್ಞಾತೃಜ್ಞಾನವೀ ಭೇದ ॥
ಇರುವೆ ನಾನು ಸ್ವತಹ ಸಿದ್ಧನೆ ।
ಯಿರವೆನೈ ಸರ್ವತ್ರ ವಿಶ್ವದಿ ।
ಯಿರುವೆನಲ್ಲವೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನು ಕಣಾ ನಾನು ॥ ೩೭೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳದ್ವೈತದೃಷ್ಟಿಯೊ- ।
ಳಿರದೆ ಯೆನ್ನನು ನೋಡುವಾತನು ।
ಮರೆತು ತನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯವನು ॥
ಧರಿಸುತೆನ್ನನೆ ತಿಳಿಯುವಾತನು ।
ನರನೆ ಯೆನ್ನನೆ ಭಜಿಸುತಿರುವನು ।
ಮೆರೆಯುದಾತಗೆ ಶಬ್ದವಿಷಯದ ದ್ವೈತ ಕೌಂತೇಯ ॥೩೭೨॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನಯ ಭಜನ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದವಗಧಿಕಾರ ಕೇಳೈ ।
ನರನೆ ಗಗನವನಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಗಗನವೇ ಯೋಗ್ಯ ॥
ಧರೆಯೊಳಾಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಗೌತಣ ।
ವಿರಚಿಸಲು ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ ಬೇಕೈ ।
ಧರಿಸುತಮೃತದ ರೂಪವಮೃತದಿ ಕೂಡ ಬೇಕಲ್ಲೈ ॥೩೭೩॥

ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನದಿ ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನವೆ ।
ಬದ್ಧರದುವೇ ಯೋಗ್ಯವೆನಿಪುದು ।
ಶುದ್ಧ ಮದ್ರೂಪವನು ತಾಳ್ದರೆ ಮದ್ಭಜನಪಾತ್ರ ॥
ಶುದ್ಧ ಗಂಗೆಯು ಬೇರೆ ಯಿರುವಳೆ ।
ವಾರ್ಧಿಯಲಿ ಸಂಯೋಗವಾಗಲು ।
ವಾರ್ಧಿರೂಪವ ತಾಳ್ವಳಲ್ಲವೆ ವಾರ್ಧಿ ಸೇರುವರೆ ॥ ೩೭೪ ॥

ಎನ್ನ ರೂಪವ ತಾಳದಲೆ ಮುಂ- ।
ದಿನ್ನು ಮದ್ಭಕ್ತಿಯನು ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಸನ್ನುತಾತ್ಮನೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲೈ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಅರ್ಣವದೊಳೇಳುವ ತರಂಗಗ- ।
ಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬೇರೆ ತೋರ್ಪುವು ।
ಭಿನ್ನತೆ ತರಂಗಗಳಲರ್ಣವದಲ್ಲಿರುವುದೇನು ॥ ೩೭೫ ॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನಯ ಭಜನ ಮಾಡುವ ।
ಶರಣನೊಳು ಮತ್ತೆನ್ನೊಳೊಂದೇ ।
ಪರಿಯದಲ್ಲವೆ ದ್ವೈತವುಂಟೇ ಹೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥
ತರಣಿಯಲಿ ತೇಜದಲಿ ಭೇದವ- ।
ದಿರುವುದೇ ನೋಡಿದರೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬರುವುದೆಂತಂತರವು ಯೆನ್ನೊಳು ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತನೊಳು ॥ ೩೭೬ ॥

ಇತಿ ಗುಹ್ಯತಮಂ ಶಾಸ್ತ್ರಮಿದಮುಕ್ತಂ ಮಯಾನಘ ।
ಏತದ್ಬುದ್ಧ್ವಾ ಬುದ್ಧಿಮಾನ್ ಸ್ಯಾತ್ ಕೃತಕೃತ್ಯಶ್ಚ ಭಾರತ ॥ ೨೦ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮಯೋಗೋ ನಾಮ ಪಂಚದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೧೫ ॥

ನರನಿಗೀಪರಿ ತತ್ತ್ವಬೋಧೆಯು- ।
ನರುಹಿದನು ವಿಸ್ತಾರದಿಂ ಹರಿ- ।
ಯಿರುವುದೀ ಹದಿನೈದನೇಯಧ್ಯಾಯ ಸುಂದರವು ॥
ಧರೆಯೊಳುಪನಿಷತ-ಗಳೆ ಯರಳಿಹ ।
ಸರಸಿಜಗಳಿಹುವವುಗಳಿಂದಲಿ ।
ಹೊರಟು ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಯೆಂಬ ಸುವಾಸ ಪಸರಿಸಿತು ॥ ೩೭೭ ॥

ವೇದಗಳ ಮಂಥನವ ಮಾಡುತ ।
ಬಾದರಾಯಣ ಮತಿಯ ಹಸ್ತದಿ ।
ಮೋದದಿಂ ತೆಗೆದಿರುವ ನವನೀತವು ಕಣಾ ಗೀತೆ ॥
ವೇದಸಾರಾಮೃತದಿ ತುಂಬಿಹ ।
ಮೇಧಿನೆಯೊಳೆರಡನೆಯ ಪಾವನ- ।
ವಾದ ಭಾಗೀರಥಿಯು ಭಗವದ್ಗೀತೆ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೩೭೮ ॥

ಇರುವುದೈ ಯಾನಂದಚಂದ್ರನಿ- ।
ಗಿರುವ ಹದಿನೇಳನೆಯ ಕಳೆಯೈ ।
ಧರೆಯೊಳಾ ಸುವಿಚಾರಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯನು ಮಂಥಿಸುತ ॥
ದೊರಕಿಸಿರ್ದೆರಡನೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ।
ಯಿರುವುದೆನ್ನಯ ರೂಪ ಗೀತೆಯು ।
ಅರುಹಲೆಂತೇ ಗೀತೆ ಮದ್ರೂಪವನೆ ತಾಳ್ದಿಹಳು ॥ ೩೭೯ ॥

ಸರಸಪಸವರ್ಣಾರ್ಥದಿಂದಲಿ ।
ಯಿರಿಸುತೆನ್ನಲಿ ಜೀವಪ್ರಾಣವ ।
ಹರಿಹೊರತು ಮತ್ತನ್ಯರನು ಸೇರುವಳೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬರುತಲಿವಳನ್ನಾಕ್ಷರಾಕ್ಷರ- ।
ಪುರುಷರೀರ್ವರು ವರಿಸಲೆತನಿಸೆ ।
ವರಿಸಿದಳು ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಗೀತಾಖ್ಯಕೀಲಕುಮಿ ॥ ೩೮೦ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹಿದೆನಲಾ ।
ಸರಸ ಗೀತೆಯನೀಗ ಕೇಳಿದಿ ।
ವರಿಸಿಹಳು ಯೆನ್ನನೆ ಮನೋವಾಕ್ಕಾಯದಿಂ ನೋಡೈ ॥
ಅರುಹಿ ಬಾಯಿಂ ಶಬ್ದದಿಂ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಪ ಶಾಸ್ತ್ರವಿದಲ್ಲ ನೋಡಲು ।
ಯಿರುವದೈ ಸಂಸಾರವನರಿಪು ದಿವ್ಯಶಸ್ತ್ರವಿದು ॥ ೩೮೧ ॥

ಇರುವುವೈ ಗೀತಾಕ್ಷರಂಗಳು ।
ಧರೆಯಲಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೀಯುವ ।
ಪರಮ ದರ್ಶಕ ಮಂತ್ರರೂಪಂಗಳು ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇರುವುದಿದರಲಿ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯು ।
ದೊರಕಿಸುವುದೈ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನಿಂದು ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ಗುಹ್ಯವನು ॥ ೩೮೨ ॥

ಬರಿದೆ ಗುಹ್ಯವಿದಲ್ಲ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವುದೆನ್ನಯ ಗುಪ್ತ ವಿದ್ಯೆಯು ।
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಗುಹ್ಯತಮ ಸಿದ್ಧಾಂತ ವರತತ್ತ್ವ ॥
ವರಮುನಿಪ ಗೌತಮನು ತಪದಿಂ ।
ಹರನ ಜಟೆಯಿಂ ಗಂಗೆಯನು ತಾಂ ।
ಹೊರಡಿಸಿದನೆಂಬೀ ಪರಿಯನೀಕೇಳಿ ಬಲ್ಲಿಯಲಾ ॥ ೩೮೩ ॥

ಇರುವೆ ನಾ ಚೈತನ್ಯಶಂಭುವು ।
ಹೊರಡಿಸಿದಿ ಗೀತಾಖ್ಯಗಂಗೆಯ ।
ನರನೆ ನೀ ಶ್ರದ್ಧಾಳು ಗೌತಮನಾದಿ ಜಗಕೆಲ್ಲ ।
ಇರಿಸುತಲಿ ದರ್ಪಣವ ಮುಂದಕೆ ।
ನರನು ನಿಜಮುಖ ನೋಡುತನುಭವ ।
ದೊರಕಿಸುವನೈ ಸುಖವನುಭವಿಸುವನು ದರ್ಪಣದಿ ॥ ೩೮೪ ॥

ಮೆರೆವ ಗೀತಾರೂಪದರ್ಪಣ ।
ದೊರಕಿತೈ ನಿನಗಿಂದು ನೀನೀ- ।
ನರಸ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದನುಭವ ಘಟಿಸು ಯಿದರಿಂದ ॥
ಶರಧಿಯಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುವೈ ।
ಮೆರೆವ ಗಗನದ ಚಂದ್ರತಾರೆಗ- ।
ಳಿರದೆ ಯಾ ತೆರನಾಗಿ ಮಾಡಿದಿ ಪಾರ್ಥ ನೀನೀಗ ॥ ೩೮೫ ॥

ನರನೆ ನಾ ಗೀತಾಸಮೇತನು ।
ಮೆರೆವೆ ನಿನ್ನಂತಃಕರಣದಲಿ ।
ಹರಿಯಿತೈ ಮಲ ತ್ರಿವಿಧತಾಪಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವ ॥
ನರನೆ ಗೀತೆಗು ನನಗು ಸುಂದರ- ।
ವಿರುವ ವಸತಿಸ್ಥಾನ ನೀನಾ- ।
ಗಿರುವಿ ನಿನ್ನಯ ಹೃದಯವೇ ವೈಕುಂಠವಿಹುದೆಮಗೆ ॥ ೩೮೬ ॥

ಅರುಹಲೇನಾ ವಿಸ್ತರವ ನಾ ।
ನರನೆ ಗೀತಾಜ್ಞಾವಲ್ಲಿಯು ।
ದೊರೆಯೆ ತರಿಸುವನಿದರ ಯೋಗದಿ ನರನು ಸಂಸಾರ ॥
ಹರಿದು ಪೋಹದ ಬಲೆಯ ಮೋಕ್ಷವ ।
ದೊರಕಿಸುವನೈ ಮಾತು ನಿಶ್ಚಯ ।
ಹರಿಸುವುದು ಭವರೋಗವೆಲ್ಲವಿದಮರಪದವಿತ್ತು ॥ ೩೮೭ ॥

ಕುಡಿಯುವರೆ ಪೀಯೂಷ ದೊರೆಯಲು ।
ಪೊಡವಿಯಲಿ ರೋಗಗಳು ಮಡಿವುವು ।
ಕೊಡುವುದಮರತ್ವವನು ನೋಡ್ ಪೀಯೂಷಲಕ್ಷಣವ ॥
ಬಿಡದೆ ಗೀತಾಜ್ಞಾನವಾಗಲು ।
ಸುಡುವುದೀ ಮೋಹವನು ಪೂರ್ಣದಿ ।
ಬಿಡುವನೈ ಸಂಸಾರವನು ನರ ಜನನಮರಣಗಳ ॥ ೩೮೮ ॥

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು ।
ಮುಕ್ತಿಯಪ್ಪುದು ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪದಿ ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಹುದೈ ಸಹಜದಲಿ ನೈಷ್ಕರ್ಮ್ಯ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮತ್ತೆ ಜ್ಞಾನದ ಋಣವ ತೀರಿಸಿ ।
ಮತ್ತೆ ಬ್ರಹ್ಮದಿ ಲೀನ ನರನಹ ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಲಭ್ಯ ವಸ್ತುವು ಹರ್ಷವೇರುವುದು ॥ ೩೮೯ ॥

ಜ್ಞಾನವೆಂಬುದು ಕಲಶರಂಜಿಪು- ।
ದೇನ ಹೇಳಲಿ ಕರ್ಮದೇವ- ।
ಸ್ಥಾನದಲಿ ಕರ್ಮಗಳು ಸುಡುವುವು ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದಲಿ ॥
ದೀನನಾಥನು ಕೃಷ್ಣನೀಪರಿ ।
ಜ್ಞಾನದೀಪವ ಹಚ್ಚಿ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ತಾನೆ ಕೈಯೊಳಗಿತ್ತನೈ ಬೆಳಕಾಯ್ತು ಜಗಕೆಲ್ಲ ॥ ೩೯೦ ॥

ಹರಿಯುಬಾಯಿಂ ಸೂಸುತಿರುವೀ- ।
ಪರಿಯು ಗೀತಾಮೃತದ ಭಾಷಣ ।
ನರನ ಮನದಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ ಹೊರಗೆ ಸೂಸಿತಲಾ ॥
ಕರುಣದಿಂದಾ ವ್ಯಾಸಮುನಿಪನ ।
ದೊರಕಿತ್ತೈ ಸಂಜಯುನಿಗಮೃತವು ।
ಧರಣಿಪತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಕುಡಿಸುವರೆ ಯತ್ನಿಸಿದ ॥೩೯೧॥

ಕುರುಡನಾ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಮಿಪ- ।
ನರಿವನೆಂತೀ ಸರಸ ಗೀತೆಯ ।
ಮರುಳನಂದದಿ ತಿಳಿಯದಾದನು ಗೀತೆಯರ್ಥವನು ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲಾ- ।
ಧರಣಿಪತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾದರು ।
ದೊರೆಯಿತವನಿಗೆ ಕೊನೆಗೆ ರುಚಿಯೊ ಪಾನದಲಿ ತಿಳಿಯೆ
॥ ೩೯೨ ॥

ಕ್ಷೀರವನು ಕುಡಿಸಿದರೆ ದ್ರಾಕ್ಷೆಯು ।
ಚಾರುಬಳ್ಳಿಗೆ ವ್ಯರ್ಥವೆನುತಲಿ ।
ತೋರುವುದು ಮೊದಲಿಂಗೆ ದ್ರಾಕ್ಷೆಯು ಗೊಂಚಲಿಳಿಸಿದರೆ ॥
ತೋರುವುದು ಸೊಗಸಾಗಿ ತದ್ವತು ।
ಧಾರುಣಿಪ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೃಷ್ಣನ ।
ಚಾರುಸಂವಾದವನು ಕೇಳುತ ಹರ್ಷಪಟ್ಟನಲಾ ॥ ೩೯೩ ॥

ಅರಿಯುದಲೆ ಶ್ರೀಹರಿಯುರುಹಿದೀ- ।
ಸರಸ ಗೀತಾಕ್ಷರಗಳನು ನಾ- ।
ನಿರದೆ ಕನ್ನಡಷಟ್ಪದಿಯ ರೂಪದಲಿ ಹಾಡಿದೆನು ॥
ಅರಿತವನು ನಾನಲ್ಲ ಪಂಡಿತ- ।
ರರಿತವರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬಾಲನ ।
ವಿರಸಭಾಷಣ ಸರಸ ಮಾಳ್ಪುದೆನುತ್ತ ಬಿನ್ನೈಪೆ ॥ ೩೯೪ ॥

ನೋಡಲಂಗವ ಮುಳ್ಳುಸೇಂವ್ತಿಯು ।
ರೂಢಿಯುಲಿ ತೋರದು ವಿಶೇಷವು ।
ಗೂಢವಿಹ ಪರಿಮಳವ ಬಲ್ಲುದು ಭ್ರಮರವೇ ನೋಡು ॥
ಆಡಿಪೆನ್ನಯ ಮಾತಿನಲಿ ನೀವ ।
ನೋಡಿದರೆ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಹಿಪುದು ।
ಮಾಡಲಾಗದುಪೇಕ್ಷೆ ಬಾಲಿಶತನದ ಮಾತೆನುತ ॥ ೩೯೫ ॥

ಅರಿಯುದಿರಲುರೆ ಬಾಲ ನುಡಿಯುವ ।
ಪರಿಯು ನುಡಿ ತೊದಲಾದರೇನದು ।
ಹರುಷದಿಂ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಕೌತುಕವ ಮಾಳ್ಪರಲಾ ॥
ಇರುವರಾಪರಿ ತಾಯಿತಂದೆಗ- ।
ಳರರೆ ನೀವೇ ಶ್ರೋತೃ ಸುಜನರೆ ।
ಮೆರೆಸಿರೆನ್ನಯ ತೊದಲು ನುಡಿಯನು ಬಾಲಭಾಷಿತವ ॥ ೩೯೬ ॥

ಕೃಷ್ಣನಾಡಿದ ಗೀತೆಯಿದು ಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣನಿಗಮಾಗಮದ ಸಾರವು ।
ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಪಂಡಿತನಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಎನ್ನ ಸದ್ಗುರು ವಿಷ್ಣುರೂಪನು ।
ಯೆನ್ನ ಬಾಯಿಂ ವದಿಸಿದಂದದಿ ।
ಕನ್ನಡದಿ ಪೇಳಿದೆನು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದರ್ಪಣವ ॥ ೩೯೭ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟೆಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
(೧೫) ಹದಿನೈದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೨೦, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೩೯೭.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೬ ಹದಿನಾರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ತರಣಿಯುದಯ ವಿಚಿತ್ರತರವೈ ।
ಮೆರೆವ ಜಗದಾಭಾಸವನು ಸಂ- ।
ಹರಿಸಿ ಮರಳದ್ವೈತಕಮಲವನರಳಿಸುವ ತರಣಿ ॥
ತರಣಿ ಯೀತನು ಯೆನ್ನ ಸದ್ಗುರು ।
ಚರಣಕೆರಗುವೆನಿವನ ಸಾದರ ।
ಹರಿಸುತೆನ್ನಯ ಮತಿಯ ಜಾಡ್ಯವ ಬರೆಸಲೀ ಗ್ರಂಥ॥ ೧ ॥

ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದಿರೆ ।
ಹರಿವುದೈ ಯಜ್ಞಾನಕತ್ತಲೆ ।
ಮರಳಿಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನ ಬೆಳದಿಂಗಳವು ಹರಿವುವಲಾ ॥
ಮೆರೆವುದೈ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸುದಿನವು ।
ಮೆರೆವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ತೇಜವು ।
ಹೊರಡುವುದು ಜೀವಾತ್ಮಖಗವಭಿಮಾನಗೂಡಿಂದ ॥ ೨ ॥

ವಾಸನಾತ್ಮಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೇಹವಿ- ।
ಲಾಸಕಮಲದ ಪರಿಮಳಕೆ ತಾಂ ।
ಪಾಶದಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಭ್ರಮರವು ಜೀವಚೈತನ್ಯ ॥
ನೇಸರುದಯಾಚಲಕೆ ಬರಲದು ।
ತೋಷದಿಂ ಹೊರವಂಟು ಹಾರ್ವುದು ।
ಪಾಶ ಹರಿದು ಸ್ವತಂತ್ರವಪ್ಪುದು ಜೀವಚೈತನ್ಯ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರುತಿನಿಕರಕಾಶಬ್ದ ತೋಚದ ।
ಸ್ಥಿತಿಯು ಬರಲಜ್ಞಾನರೂಪದ ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಸಂಧ್ಯಾಕುಕಾಲವು ರಂಜಿಪುದು ನೋಡೆ ॥
ಮತಿಗೆ ಜ್ಞಾನವಿಯೋಗವಾಗಲು ।
ಕ್ಷಿತಿಯಲಾ ಜೀವೇಶ್ವರಾತ್ಮಕ ।
ದ್ವಿತಟಿಯಲಿ ಶೋಕಿಸುವುವೈಯಾ ಚಕ್ರವಾಕಗಳು ॥ ೪ ॥

ಮರಳಿಸೂರ್ಯೋದಯದಲೀಪರಿ ।
ಯಿರುವ ಬುದ್ಧಿಜ್ಞಾನದಂಪತಿ ।
ಯರು ಕಣಾ ಹಾರುವರು ಬ್ರಹ್ಮಾಕಾರದಲಿ ಮುದದಿ ॥
ಮರಳಿ ಸುಖಸಂತೋಷದಿಂದಲಿ ।
ತಿರುಗುವರು ಸಂಯೋಗಸುಖದಿಂ ।
ದರುಹಲೆಂತೀ ತರಣಿಯುದಯದ ಮಹಿಮೆ ಬಾಯಿಂದ ॥ ೫ ॥

ಗುರುಸ್ವರೂಪದ ತರಣಿಯುದಯಕೆ ।
ಬರಲು ಭೇದಸ್ವರೂಪ ಚೋರರು ।
ಬಱದೆ ಭರದಲಿ ಬೆದರಿ ದಿಕ್ಕಾಪಾಲು ಚದರುವರು ॥
ಧರೆಯುಲಾ ಪಾಂಥಸ್ಥಯೋಗಿಗ- ।
ಳಿರದೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಿ ।
ಚರಿಸುವರೆ ತೊಡಗುವರು ನಿರ್ಭೀತಿಯಲಿ ಹಗಲಿನಲಿ ॥ ೬ ॥

ಗುರುತರಣಿಯ ವಿವೇಕರೂಪದ ।
ಕಿರಣದಿಂದಲಿ ಜ್ಞಾನವೆಂಬುವ ।
ತರಣಿಕಾಂತ ಪ್ರದೀಪ್ತವಪ್ಪುದು ಹೇಳಲೇನದನು ॥
ಉರಿಯುವುದು ಸಂಸಾರವನವಿದು ।
ಮರಳಿ ಸೂರ್ಯನಪ್ರಖರಕಿರಣದಿ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಸಿದ್ಧಿಗಳ ಮೃಗಜಲ ಪೂರ ಬಂದಂತೆ ॥ ೭ ॥

ಒರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಶಿಖರದಿ ।
ಬರಲು ಸೋऽಹಂರೂಪ ನಡುಹಗ- ।
ಲಿರುವುದೇನ್ನೈ ಛಾಯೆ ಭ್ರಾಂತಿಯು ಕಾಲಲಡಗುವುದು ।
ಹರಿದು ಹೋಹುದು ಮಾಯೆ ರಾತ್ರಿಯು ।
ಹರಿದು ಹೊಹುದು ವಿಶ್ವಸ್ವಪ್ನವು ।
ಬರುವುದೇ ವಿಪರೀತ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪ ನಿದ್ರೆಯದು ॥ ೮ ॥

ಮರಳಿಯದ್ವಯಬೋಧನಗಳದಿ ।
ಬರುವುದು ಮಹಾನಂದ ಪೂರ್ಣವು ।
ಭರದೊಳಾನಂದಾನುಭವವನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ॥
ಬರುವುದೀವ್ಯವಹಾರಮಂದಿಯು ।
ನಿರುತವೀಪರಿ ಮೋಕ್ಷಸುದಿನವು ।
ತರಣಿತೇಜದ ಭರದಿ ರಂಜಿಸುತಿಹುದಬಾಧಿತವು ॥ ೯ ॥

ತರಣಿಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನಗಗನದೊ- ।
ಳರಸನಿಹನು ನಿರಂತರದಲಾ- ।
ಸರಸ ಬೋಧಾಮೃತದ ಕಿರಣಂಗಳನು ಸುರಿಸುವನು ॥
ಹರಿವನೈ ದಿಗ್ಭೇದವೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರುವುದೇನುದಯಾಸ್ತವೀತಗೆ ।
ಹರಿದು ಬಿಡುವನು ಜ್ಞಾನವಜ್ಞಾನವನು ತೇಜದಲಿ ॥ ೧೦ ॥

ಹರಿದು ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನವೀಪರಿ ।
ಧರೆಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಕೊಡುವನು ।
ಅರುಹಲೆಂತೀತರಣಿಯುದಯ ವಿಚಿತ್ರವಿಹುದಲ್ಲೈ ॥
ಇರುಳು ಹಗಲೀ ಭೇದವೆರಡನು ।
ಹರಿಸಿ ಬಿಡುವನು ತರಣಿಸದ್ಗುರು ।
ಮೆರೆವನೈ ಸ್ವಯಮೇವ ಜಗದಿ ಪ್ರಕಾಶರೂಪನಲಾ ॥ ೧೧ ॥

ತರಣಿ ಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪನು ।
ಯಿರುವನೆನ್ನಯ ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯು ।
ಚರಣಕೆರಗುವೆ ನಾನು ಗುರುವಿಂಗೇಕಭಾವದಲಿ ॥
ಅರುಹಲಾರೆನು ಶಬ್ದದಿಂದೀ ।
ಗುರುವ ಸ್ತುತಿಸುವ ಪರಿಯ ಕಾಣೆನು ।
ಹರಿದು ಹೊಯ್ತೈ ತ್ರಿಪುಟಿ ಸ್ತುತಿಸ್ತುತ್ಯಾದಿ ಯೆನಗೀಗ ॥ ೧೨ ॥

ಧರೆಯೊಳಿಹ ವಸ್ತುಗಳ ಜ್ಞಾನವು ।
ಹರಣವಾಗಲು ಜ್ಞಾನ ನಿಜವದು ।
ಧರಿಸಿ ಮೌನವ ವಿನಯ ತೋರಿಸೆ ಸ್ತುತಿ ಯಿರುವುದೆಲ್ಲಿ ॥
ಮರೆತರಾಹಂಕಾರವೃತ್ತಿಯ ।
ಬರುವುದೀತನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಯೆಂದರೆ ।
ಗುರುವ ಬಾಯಿಂ ಶಬ್ದದಿಂದಲಿ ಸ್ತುತಿಪ ಪರಿಯೆಂತು ॥ ೧೩ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಸ್ತುತಿಗಳನು ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಪರೆಯ ಹಿಂದಿಕ್ಕುತ್ತ ಮುಂದಕೆ ।
ಬರುತ ವೈಖರಿಯಡಗುವುದು ಪಶ್ಯಂತಿಮಧ್ಯದಲಿ ॥
ಗುರುಜೆ ನಾ ಸೇವಕನ ಪರಿಯಲಿ ।
ಹರುಷದಿಂ ಸ್ತುತ್ಯಾಭರಣಗಳ- ।
ನಿರಿಸುವೆನು ನಿನ್ನಂಗದಲಿ ನಾ ಪ್ರೇಮಭಾವದಲಿ ॥ ೧೪ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಮಾನ ನೋಡಲು ।
ಕಿರಿದಲಾ ಸ್ತುತಿಯಾಭರಣವಿದು- ।
ವಿರುವುದೆನ್ನಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದುತ್ಕೃಷ್ಟತರವಾಗಿ ॥
ಗುರುವೆ ನೀನದ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿವುದುಚಿತವಿಹೆಂತ ನಿನ್ನಯ ।
ಚರಣಕಮಲದಿ ಬೇಡುವೆನು ನೀನದ್ವಯಾನಂದ ॥ ೧೫ ॥

ಧರೆಯೊಳೊರ್ವ ದರಿದ್ರ ಕ್ಷೀರದ ।
ಶರಧಿಯನು ನೋಡುತ್ತ ಹರ್ಷದ ।
ಭರದೊಳೌತಣವಿತ್ತನೈಯಾ ಕ್ಷೀರಸಾಗರಕೆ ॥
ಅರಿಯದಾತನ ಶ್ರೇಷ್ಠಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಮರುಳನಂದದಿ ಪುಂಡಿಪಲ್ಯವ ।
ಮರಳಿ ರಾಗಿಯ ಗಂಜಿಯನು ತಾಂ ಬಡಿಸಿದಂತಾಯ್ತು ॥ ೧೬ ॥

ನರದರಿದ್ರಗೆ ಪುಂಡಿಪಲ್ಯವೆ ।
ಯಿರುವುದೈ ಪಕ್ವಾನ್ನವಲ್ಲವೆ ।
ಯರಿಯುತೀಪರಿ ಭಕ್ತಿಭಾವವ ತಿಳಿದು ಮತ್ತವನ ॥
ಇರುವುದವಗೆ ಸದಿಚ್ಛೆಯೆಂಬುದ- ।
ನರಿತು ಗೌರವ ಮಾಡ ಬೇಕೈ ।
ಭರದೊಳದ ಧಿಕ್ಕರಿಸ ಬಾರದು ಬಡವನಿಚ್ಛೆಯನು ॥ ೧೭ ॥

ತರಣಿಗೇನುಪಯೋಗ ದೀಪದಿ ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ನಾವ್- ।
ಶರಣಿಗಳು ದೀಪಾರತಿಗಳನು ಬೆಳಗದಿಹೆವೇನು ॥
ತರಣಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವನೆ ಭಕ್ತಿಯ- ।
ನರಿತು ದೀಪಾರತಿಗಳನು ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಸದಿರುವನೆ ಭಕ್ತಿಯೋ ನೋಡಿದರೆ ಗ್ರಾಹ್ಯವಲಾ ॥ ೧೮ ॥

ಬಾಲನರಿತರಯೋಗ್ಯಯೋಗ್ಯವ ।
ಬಾಲತನವೇನಿಹುದನಂತರ ।
ಲೀಲೆಗಳನು ವಿಲೋಕಿಸುತ ತಾಯ್ ಹರ್ಷ ತಾಳುವಳು ॥
ನಾಳದೊಳಗಿನ ನೀರು ನೋಡಲು ।
ಕೀಳಿಹುದು ಜಾಹ್ನವಿಯ ಸೇರಿದ ।
ಮೇಲೆ ಕೀಳೆನುತದನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವಳೆ ಜಾಹ್ನವಿಯು ॥ ೧೯ ॥

ಹರಿಯ ವಕ್ಷಃಸ್ಥಳದಿ ಭೃಗುಋಷಿ ।
ಚರಣದಿಂ ತಾಡನವ ಮಾಡಿದ ।
ನರಶೆ ನೋಡನ್ಯಾಯವೆಂತೀ ತೆರದೊಳಾಗಿಹುದು ॥
ಹರಿಯು ಪ್ರೇಮದೊಳದನೆ ಶ್ರೀಗುರು- ।
ವರನ ಚರಣಪ್ರಸಾದವೆನುತಲಿ ।
ಧರಿಸಿದನು ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಛನ ಮಾನ್ಯ ಭೂಷಣವ ॥ ೨೦ ॥

ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದರೆ ।
ಹರಿವುದೈ ಕತ್ತಲೆಯ ರಾಜ್ಯವು ।
ತರಣಿಯರುಹುವನೇನು ಕತ್ತಲೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯೆನುತ ॥
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನನು ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ ।
ಮೆರೆವ ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗಿದೆ- ।
ನರರೆ ತಪ್ಪಾಯ್ತೇನ ಹೇಳಲಿ ಕ್ಷಮಿಸು ತಪ್ಪುಗಳ ॥ ೨೧ ॥

ಯೋಗಿಗಳು ಧ್ಯಾನದಲಿ ನಿನ್ನ ಸ- ।
ರಾಗದಿಂ ನೋಡಿದರು ಮೇಣ್ ನಿಗ- ।
ಮಾಗಮಂಗಳು ತುತಿಸಿ ವರ್ಣಿಸಲಿಲ್ಲವೇ ಹೇಳು ॥
ಹೇಗೆ ನೀನದ ಸಹಿಸಿದೆಯೊ ನೀ- ।
ನೀಗ ಯೆನ್ನಯ ತುಲನೆಯಃಪರಿ ।
ಸಾಗಿದೆನ್ನಪರಾಧ ಕ್ಷಮಿಸೈ ಗುರುಕೃಪಾನಿಧಿಯೆ ॥ ೨೨ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಗುಣಾನುವಾದವ- ।
ನಿರದೆ ಮಾಳ್ಪರೆ ತತ್ಪರನು ನಾ- ।
ನಿರುವೆನೆನ್ನಪರಾಧವೆಂದಿದ ಧಿಕ್ಕರಿಸ ಬೇಡ ॥
ಗುರುವೆ ನೀ ಬೇಕಾದ ಪರಿಯಲಿ ।
ಬರಿಪೆ ಬೈಯುತ ನೂಕಲೆನ್ನನು ।
ತೊರೆದು ಸಾನೇಳುವೆನೆ ಭೋಜನ ತೀರಿಸದೆ ಪೂರ್ಣ ॥೨೩॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದ ।
ಭರದಿ ಗೀತಾಮೃತಪ್ರಸಾದವ- ।
ನುರುತರದ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ವರ್ಣಿಸಲಾರಭಿಸಿದೆನಲಾ ॥
ಅರುಹುವರೆ ಗೀತಾರ್ಥತತ್ತ್ವವ ।
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಕರುಣದಿಂದಲೆ ।
ಬರುವುದೈ ಯೆನಗಿಮ್ಮಡಿಯಲಾ ವರ್ಣನಾಶಕ್ತಿ ॥ ೨೪ ॥

ಗುರುವೆ ನಾ ಬಹುಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ।
ದೊರಕಿತೀ ಗೀತಾಸುದೀಪವು ।
ಅರುಹಲೆಂತೀ ಯೆನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಯು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಲಾ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಜನ್ಮಾಂತರದಲದು ।
ನಿರುತ ಸತ್ಯವ್ರತದ ತಪವಾ- ।
ಚರಿಸಿತೆಂದೇ ದೊರಕಿತೀ ಸದ್ಭಾಗ್ಯ ನಾಲಿಗೆಗೆ ॥ ೨೫ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಪುಣ್ಯಗಳ ನಾನೀ- ।
ಪರೆಗೆ ಮಾಡಿದೆನೆಂದು ಶ್ರೀಗುರು- ।
ವರನ ನಿನ್ನ ಗುಣಾನುವಾದದ ವರ್ಣನೆಯ ಮಾಳ್ಪ ॥
ದೊರಕಿತೆನಗಾ ಸಂಧಿ ಯಿಂದಿಗೆ ।
ದೊರೆಯಿತೈ ಸಾಫಲ್ಯ ಜನ್ಮದ ।
ಗುರುವರನೆ ಋಣಮೋಚನವ ನಾನೆಂತು ತೀರಿಸಲಿ ॥ ೨೬ ॥

ಗುರುವೆ ಜೀವಾರಣ್ಯದಲಿ ನಾ- ।
ಮರಣಜನ್ಮದ ನಿಬಿಡ ಪೊದರಲಿ ।
ಬರುತ ಸಿಲುಕಿದೆ ದೂರವಾಯ್ತಾ ತಾಪಮಿಂದಿನಲಿ ॥
ಮೆರೆವ ಗೀತಾ ಹೆಸರೆ ಪೂಜ್ಯವು ।
ಮೆರೆವುದೀ ಪರಿ ಕೀರ್ತಿ ತ್ರಿಜಗದಿ ।
ಹರಿಸುವುದಲಾ ನೋಡವಿದ್ಯಾಜಾಲವೆಲ್ಲವನು ॥ ೨೭ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಕೀರ್ತಿಯೀಪರಿ ।
ಯಿರುವುದೆನುತಲಿ ವರ್ಣಿಸಲು ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ಶಕ್ತನು ಯೋಗ್ಯನೈ ಸಂದೇಹವೇನಿದಕೆ ॥
ಸಿರಿಯಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ತಿಳಿಯದೆ ।
ಬರಲು ಬಡವನ ಮನೆಗೆ ತದನಂ- ।
ತರದೊಳಾನರನಿರುವನೇ ದಾರಿದ್ರ್ಯಮಡುವಿನಲಿ ॥ ೨೮ ॥

ಕತ್ತಲೆಯ ಮನೆಗಾಗಿ ಸೂರ್ಯನು ।
ಚಿತ್ತವಿಸೆ ಕೇಳ್ ದೈವಯೋಗದಿ ।
ಕತ್ತಲೆಯೆ ಝಗಝಗಿಪ ಬೆಳಕಾಗುವುದು ನೋಡಿದರೆ ॥
ವಿಸ್ತರಿಸಲೀಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯ ।
ಗೊತ್ತ ಹಚ್ಚುವುದೇನು ವಿಶ್ವವು ।
ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಸಾಧ್ಯವೈ ಬೇಕಾದ ರೂಪಗಳು ॥ ೨೯ ॥

ಗುರುವೆ ಮಮ ಗೀತಾರ್ಥಕಥನವು ।
ಮೆರೆವ ಗಗನದ ಹೂವಿನಿಂ ಬರು- ।
ತಿರುವ ಗಂಧವು ದುರ್ಲಭವಲಾ ಜಗದಿ ನೋಡಲದು ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ಕರ್ಮವಘಟಿತ ।
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದದ ।
ಭರದೊಳಾಯ್ತು ಮನೋರಥವು ಸಂಪೂರ್ಣವೆನಗೀಗ ॥ ೩೦ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಾಶೀರ್ವಚನದಿಂ ।
ಹರಿಯ ಗೀತಾಗ್ರಂಥದೊಳಗಿನ ।
ಸರಸ ಪದ್ಯಗಳರ್ಥ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನಿಗರುಹಿದನು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ತತ್ತ್ವವೆಲ್ಲವ ।
ನಿರದೆ ಹದಿನೈದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲಿ ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥ ೩೧ ॥

ವರ್ಧಿಸಿದ ರೋಗವನು ನೋಡಿ ಪ್ರ- ।
ಸಿದ್ಧ ವೈದ್ಯನು ಚಿಹ್ನ ಪರಿಕಿಸಿ ।
ಮದ್ದ ಯೋಜಿಸುವಂತೆ ಹರಿ ಯೋಜಿಸಿದನೈ ತತ್ತ್ವ ॥
ಶುದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ಮಾಯೆಯೊ- ।
ಳಿದ್ದು ವಿಶ್ವಾಭಾಸವಾಗುವ ।
ಬುದ್ಧಿಗೋಚರ ಬರುವ ರೆರಹಲಿ ವೃಕ್ಷರೂಪಕದಿ ॥ ೩೨ ॥

ಅರುಹಿದನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ಮರಳಿ ಜೀವಾತುಮನು ದೇಹದಿ ।
ಪುರುಷರೂಪದಿ ರಂಜಿಸುವನವಿನಾಶಿ ತಾನಾಗಿ ॥
ಅರುಹಿದನು ಚೈತನ್ಯಕೆಂತೀ- ।
ಪರಿಪರಿಯುಪಾಧಿಗಳು ಬರುವುವು ।
ಮರಳಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥೩೩॥

ದೊರಕಿಸಲು ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಭವವ- ।
ನ್ನಿರುವುದುತ್ತಮ ಜ್ಞಾನ ಸಾಧನ ।
ಮರಳಿ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಪೇಳ್ದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಹರಿಯು ॥
ಮರಳಿ ಯೀಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವ ವಿಷಯವಿಲ್ಲೈ ।
ತಿರಿಗಿ ನಾ ಪೇಳುವೆನು ಪ್ರೇಮಾಲಾಪ ಗುರುವರನ ॥ ೩೪ ॥

ಹರಿಯು ಹದಿನೈದರಲಿ ಹೇಳಿದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ತತ್ತ್ವಗಳು ಜ್ಞಾನಿಗ- ।
ಳರಿತರೈ ಭೇರಿರುಥ ಸರ್ವಮುಮುಕ್ಷುಗಳು ನಿಜದಿ ॥
ಅರಿಯದಾದರು ಕೃಷ್ಣಭಾಷಣ- ।
ವಿರುವುದವರಿಗೆ ಶಂಕೆಯೆನುತಲಿ ।
ಮರಳಿಯಾ ಶಂಕಾನಿವಾರಣ ಹೇಳ್ದನೈ ಹರಿಯು ॥ ೩೫ ॥

ಹರಿಯು ತಾಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ಯೆಂ- ।
ದರಿತು ತನ್ನನೆ ಜ್ಞಾನಯೋಗದ ।
ಭರದಿ ಭಜಿಸುವನವನೆ ಧನ್ಯನೆನುತ್ತ ಶ್ರೀಹರಿಯು ॥
ಅರುಹಿದನಲಾ ಹಿಂದೆ ಪ್ರೇಮಹ ।
ಭರದಿ ಹದಿನೈದನೆಯಲಾಪರಿ ।
ಯಿರುಹಲೆಂತೀ ಯೋಗ್ಯತೆಯುನಾ ಕೃಷ್ಣಭಾಷಣದ ॥ ೩೬ ॥

ಕೊರಳ ಮುರಿದು ಪ್ರಪಂಚವನು ಹಿಂ- ।
ದಿರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದರ್ಶನ ।
ಬರಲು ಮಾನವನಿಂಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ತಾನಾಗಿ ॥
ಮರಳಿ ಪರಮಾನಂದರಾಜ್ಯದಿ ।
ದೊರೆಯುವುದು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವು ।
ಯಿರುವುದೊಂದೆ ಯಥಾರ್ಥಜ್ಞಾನವು ಹಾದಿ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ॥ ೩೭ ॥

ಇರುವುದಿದುವೇ ರಾಜಸಾಧನ ।
ಧರಿಸುತಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯ ।
ಹರುಷದಿಂ ನೀವಾಳಿಸುವರೈ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳ ॥
ಬರಲು ವಸ್ತುನಿರಿಚ್ಛೆ ಮನದಲಿ ।
ಬರುವುವು ವಿಚಾರಗಳು ಬಹುಪರಿ- ।
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಪ್ರೇಮಲಕ್ಷಣ ಜಗದಿ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೩೮ ॥

ಆದ ಕಾರಣ ಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯ- ।
ನಾದರಿಪ ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಿಗೀ ।
ಬೋಧವಾಗದೆ ಜ್ಞಾನ ದೊರಕಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸುವುದೆಂತು ॥
ಮೇದಿನಿಯಲೇನಿಹುದು ಸಾರ್ಥಕ ।
ಸಾಧನವು ದೊರಕಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ।
ಯಾದುವೀಪರಿ ಮನದಿ ಸುವಿಚಾರದ ತರಂಗಗಳು ॥ ೩೯ ॥

ಬರುವುದೆಂತಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನವು ।
ಮರಳಿ ವರ್ಧಿಪ ಪರಿಯದಾವುದು ।
ಯಿರುವುದಾವುದು ವಿಘ್ನ ಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಮಾರ್ಗದಲಿ ॥
ಇರುವುದೇನೈ ಯಡ್ಡಹಾದಿಯು ।
ಹರಿಸಿ ವಿಘ್ನಂಗಳನು ಸುಖದಲಿ ।
ದೊರಕಿಸಲು ಜ್ಞಾನವನು ಸಾಧನವೇನು ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೪೦ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಮನದಲಿ ।
ಬರುವ ಸುವಿಚಾರಂಗಳನು ನೀ- ।
ವಿರದೆ ಕೇಳಲು ಬೇಕು ಹರಿಯುತ್ತರವನೀಯುವನು ॥
ದೊರಕಿಸುತಲಾ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವ ।
ಬರುವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವು ।
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ದೈವ ಸಂಪತ್ತಲ್ಲವೇ ನೋಡೆ ॥ ೪೧ ॥

ಹರಿಯು ವಿಸ್ತರಿಸುವನು ಕೇಳೀ ।
ಪರಿಯ ದೈವಿಯ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ ।
ಮರಳಿ ರಾಗದ್ವೇಷವರ್ಧನದಿಂದ ಜ್ಞಾನವದು ॥
ಹರಣವಹುದಾಸುರಸ್ವಭಾವದಿ ।
ಹರಿಯು ಮತ್ತಿದ ವಿಸ್ತರಿಸುವನು ।
ಬರುವುವಿಷ್ಟಾನಿಷ್ಟ ಪರಿಣಾಮಗಳು ನೋಡಿದರೆ ॥ ೪೨ ॥

ಹರಿಯು ನವಮಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸ ತೊಡಗಿದುದನ್ನೆ ಮುಂದೀ- ।
ತೆರದಲೀಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ವಿಸ್ತರಿಪಸ್ನೈ ಮುದದಿ ॥
ಬರುವುದೀ ವಿಷಯದ ನಿರೂಪಣ ।
ಸರಸತರ ಷೋಡಶದಲಿಂದಿಗೆ ।
ಮೆರೆವುವೈ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ದೈವಾಸುರಗಳೆರಡು ॥ ೪೩ ॥

ಜ್ಞಾನವನು ವರ್ಧಿಪುದು ದೈವಿಯು ।
ಹಾನಿ ಮಾಡುವುದಾಸುರಿಯು ಹರಿ ।
ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಪೇಳುವನು ಮೊದಲನೆಯ ದೈವಿಯನು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಮುಮುಕ್ಷುವೃಂದಕೆ ।
ವರಾಸ್ಯ ಮೋಕ್ಷದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿದು- ।
ವೇನ ಹೇಳಲಿ ಧರ್ಮದೀಪವು ಮೋಹರಾತ್ರಿಯಲಿ ॥ ೪೪ ॥

ಬರುತ ಸಂಯೋಗದಿ ಪರಸ್ಪರ ।
ವಿರುವುದೈ ಸಾಹಾಯ್ಯವಿಂತೀ- ।
ಪರಿಯ ಗುಣಗಣವಿದನು ಸಂಪತ್ತೆನುತ ಕರೆವರಲಾ ॥
ಬರುವುದೀ ಗುಣಗಣವು ಸರ್ವವು ।
ಪುರುಷನಿಂಗಾ ದೈವಿಯೋಗದಿ ।
ಬರುವುದೈ ಸುಖವಿದಕೆ ಹೆಸರೇ ದೈವಸಂಪತ್ತು ॥ ೪೫ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ:—

ಅಭಯಂ ಸತ್ತ್ವಸಂಶುದ್ಧಿರ್ಜ್ಞಾನಯೋಗವ್ಯವಸ್ಥಿತಿಃ ।
ದಾನಂ ದಮಶ್ಚ ಯಜ್ಞಶ್ಚ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಸ್ತಪ ಆರ್ಜವಮ್ ॥ ೧ ॥

[ಅಭಯಂ] ಇರುವುದಭಯವು ದೈವಗುಣದೊಳ- ।
ಗಿರುವುದೈ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ನೋಡಿದ- ।
ರಿರದು ಭೀತಿಯೆನುತ್ತಲಿದಕಾಯ್ತಭಯನಾಮವದು ॥
ಹರಿವ ಹೆದ್ದೊರೆಯೊಳಗೆ ಧುಮುಕದೆ ।
ಯಿರುವವಗೆ ಭಯವೇನು ನೀರಲಿ ।
ಮರಣ ಬರುವುದೆ ಮುಳುಗಿ ಸಾಯುವನೇನು ಧುಮುಕದಲೆ ॥ ೪೬ ॥

ಪಥ್ಯವನ್ನಾಚರಿಸುವಾತಂ- ।
ಗೆತ್ತಣಿಂದಲಿ ರೋಗಭಯವೈ ।
ನಿತ್ಯಕರ್ಮವ ಮಾಡಲಭಿಮಾನವನು ತ್ಯಜಿಸುತಲಿ ॥
ಎತ್ತಣಿಂ ಸಂಸಾರಭಯವೈ ।
ದ್ವೈತ ಮುರಿದೀ ತೋರ್ಪ ವಿಶ್ವದ ।
ವಿಸ್ತರವು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವಿದೆಂದು ತಿಳಿದವಗೆ ॥ ೪೭ ॥

ನೀರಿನಲಿ ಸೇರಿದರೆ ಲವಣವು ।
ನೀರಿನಲಿ ಕರಗುತಲಿ ನೀರಾ- ।
ಕಾರವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಬೇರಾಗಿ ತೋರುವುದೆ ॥
ಹಾರಲೀಯದ್ವೈತಭಾವನೆ ।
ಹಾರಿಹೋಗದೆ ಭೀತಿಯುಳಿವುದೆ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಿಹುದಭಯ ಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾನ ಬೆಂಬಲಕೆ ॥ ೪೮ ॥

[ಸತ್ತ್ವಸಂಶುದ್ಧಿ:] ನರನೆ ಕೇಳ್ವೆ ಶುದ್ಧಬುದ್ಧಿಯ ।
ಪರಿಯದಾವುದು ಪೇಳ್ವೆ ನಿನಗಾ- ।
ನರಿಯಲೀಪರಿ ಕುರುಹುಗಳು ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ತೋರುವುವು ॥
ಉರಿಯಲಾರದು ಬೂದಿಯುರಿಯಲಿ ।
ಮರಳಿ ತಾನದು ಸಾಯಲಾರದು ।
ಷರಿಯಿದಲ್ಲವೆ ಯಿರವು ಮತಿಯು ವಿಕಲ್ಪ ಸಂಕಲ್ಪ ॥ ೪೯ ॥

ಪ್ರತಿಪದೆಯಮಾವಸಿಯ ಸಂಧಿಯೊ- ।
ಳತಿಕಿರಿದು ಚಂದ್ರಮನ ಬಿಂಬವು ।
ಗತಿಸಿದಾ ವರ್ಷರ್ತು ಗ್ರೀಷ್ಮನು ಬರದ ಸಂಧಿಯಲಿ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯಲಾ ಗಂಗೋದಕವು ಬಹು- ।
ವಿತತ ನಿರ್ಮಲವಿರುವ ಪರಿಯಲಿ ।
ಗತಿಸಲಾ ಸಂಕಲ್ಪ ಮೇಣು ವಿಕಲ್ಪವೀ ಯೆರಡು ॥ ೫೦ ॥

ನಾಶವಾಗೆ ರಜಸ್ತಮೋಗುಣ- ।
ವಾಶೆಯನು ಧರಿಸಿಹುದು ಧ್ಯಾನದಿ ।
ಭಾಸಿಸುವುದೈ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿವಿಚೆ ॥
ತೋಷದಿಂದಿಂದ್ರಿಯನಿಕರಕಭಿ- ।
ಲಾಷ ಹುಟ್ಟುವ ವಿಷಯ ತೋರಿಸೆ ।
ಭಾಸಿಸದು ವಿಷಯೇಚೆ ಬುದ್ಧಿಯಲಿಷ್ಟವಾಗಿಹುದು ॥ ೫೧ ॥

ಪತಿಯು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಪೋಗಲು ।
ಸತಿಯುಹಳು ಪತಿವಿರಹದುಃಖದೊ- ।
ಳತಿಶಯದಿ ವಿಹ್ವಲಳು ಮೇಣ್ ಪತಿಧ್ಯಾನತತ್ಪರಳು ॥
ಕ್ಷಿತಿಯಲ್ಲೀಕೆಗೆ ಲಾಭಹಾನಿಯು- ।
ಲತಿಶಯೋಕ್ತಿಯ ಮಾತ ಪೇಳ್ದರು ।
ಮತಿಯು ಮೇಲ್ಪರಿಣಾಮ ತಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೫೨ ॥

ಧರಿಸಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯ ।
ನರನು ಬುದ್ಧಿಯಲೇಕನಿಷ್ಠತೆ ।
ಧರಿಸಿದರೆ ಕೇಳ್ ಸತ್ತ್ವಸಂಶುದ್ಧಿಯೆ ನಿಜದಲದುವೆ ॥
ಆರುಹಿದನು ಕೇಳೀತೆರದಿ ವಿ- ।
ಸ್ತರದಲಾ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಮುರಹರನು ತಾನೆಂದು ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಜ್ಞಾನೇಶ ॥ ೫೩ ॥

[ಜ್ಞಾನಯೋಗವ್ಯವಸ್ಥಿತಿಃ] ದೊರಕಿಸುವರಾ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವ ।
ನರನು ಯೋಗಜ್ಞಾನಗಳಲೊಂ- ।
ದರಲಿ ಬುದ್ಧಿಯನಿರಿಸ ಬೇಕೈ ಸ್ಥಿರದಿ ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಪುರುಷನೀಪರಿ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ ।
ಸ್ಥಿರತೆಯನು ಮಾಡುವುದು ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವುದೇನಾಹುತಿಯು ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯನಂತರದಿ ॥೫೪॥

ನರ ಕುಲೀನನು ತನ್ನ ಕನ್ಯೆಯು- ।
ನಿರದೆ ಧಾರಾದಾನ ಮಾಡಲು ।
ವರನ ಕುಲದಲಿ ದಾನ ಮಾಡಿದ ತೆರದಿ ಸ್ಥಿರವಿಹಳು ॥
ಶರಧಿಮಂಥನ ಮಾಡೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ।
ಹೊರಟು ಬಂದಾ ವಿಷ್ಣುಚರಣದಿ ।
ಸ್ಥಿರತೆಯನು ತಾಳಿದಳು ನಿಶ್ಚಲ ಹರಿಚರಣದಾಸಿ ॥ ೫೫ ॥

ತೊರೆದು ನರನು ವಿಕಲ್ಪವೀಪರಿ ।
ನಿರುತ ಯೋಗಜ್ಞಾನಗಳಲೊಂ- ।
ದರಲಿ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಬುದ್ಧಿಯ ತಾಮ್ರಶಾಸನವ ॥
ಇರುವುದಿದುವೇ ಜ್ಞಾನಯೋಗವು ।
ಯಿರವುದಿದುವೇ ಕೇಳ್ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಿ ।
ಯಿರುವುದಿದು ಮೂರನೆಯ ಗುಣಮಣಿ ದೈವಿಹಾರದಲಿ ॥ ೫೬ ॥

[ದಾನಂ] ಮರವು ತನ್ನಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ಹೂಹಣ್ಣುಗಳ ಛಾಯೆಯ ।
ಪರರಿಗೀಯದೆ ಬಚ್ಚಿಡುವುದೇ ಸ್ವಾರ್ಥಕೋಸುಗವೆ ॥
ಕರದಿ ಕೊಡಲಿಯ ಹಿಡಿದು ಕಡಿಯುವ ।
ನರನಿಗದು ದ್ವೇಷವನು ತೋರ್ಪುದೆ ।
ಮರಳಿ ಛಾಯೆಯು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪ ಹರಿವುದಲಾ ॥೫೭॥

ನರನು ಶಕ್ತ್ಯನುಸಾರವೀಪರಿ ।
ನಿರುತ ದಾನವ ಮಾಡ ಬೇಕೈ ।
ಹರುಷದಿಂ ಕೊಡಬೇಕು ತನುವಾಕ್ಚಿತ್ತವೊಂದಾಗಿ ॥
ಅರಿಯ ಬಾರದು ಶತ್ರುವೆನುತಲಿ ।
ಧರಿಸದಲೆ ಶತ್ರುತ್ವ ಮನದಲಿ ।
ನಿರುತವೀಪರಿ ದಾನ ಕೊಡಲದು ದಾನ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವು ॥ ೫೮ ॥

ಹಿಡಿದು ಮನ ಸಂಪತ್ತಿತನಕಾ ।
ಕೊಡುತ ದಾನ ಪ್ರಸಂಗವಶದಲಿ ।
ಪೊಡವಿಯಲಿ ದೀನರ ಸಮಾಧಾನವನು ಮಾಡುವುದು ॥
ಜಡಶರೀರಕೆ ಮೋಕ್ಷಪದನಿಯ ।
ಕೊಡುವುದೀ ಸಾತ್ತ್ವಿಕದ ದಾನವು ।
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲಿದು ಮೋಕ್ಷನಿಧಿ ನೋಡುವರೆಯಂಜನವು ॥ ೫೯ ॥

[ದಮಃ] ನರನೆ ದಮುಲಕ್ಷಣವ ನಾನಿನ- ।
ಗರುಹುವೆನು ವಿಸ್ತಾರದಿಂ ನರ ।
ಧರಿಸಿ ಶಸ್ತ್ರಂಗಳನು ಶತ್ರುವ ನಾಶಿಸುವ ತೆರದಿ ॥
ಮೆರೆವ ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಗಳೈಕ್ಯವ ।
ಹರಿದು ಬಿಟ್ಟು ವಿಯೋಗಿಸುವನೈ ।
ಮರಳಿ ಯಿಂದ್ರಿಯದಿಂದ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ ಸಹಿಸನಲಾ ॥ ೬೦ ॥

ಮರಳಿ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರವಶದ- ।
ಲ್ಲಿರಿಸುವನು ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ- ।
ನುರಿವ ಬೆಂಕಿ ವಿರಕ್ತಿರೂಪವ ಹಚ್ಚಿ ದ್ವಾರದಲಿ ॥
ಭರದಿ ಚಿತ್ತದಿ ಗೂಢವಾಗಿಹ ।
ವರಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಹೊರೆಗೆ ದಬ್ಬುವ- ।
ನಿರುಳು ಹಗಲೆನ್ನದಲೆ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವನು ॥ ೬೧ ॥

ಧರಿಸಿ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ನಿಯಮವ ।
ಚರಿಸುವನು ಬಹು ಘೋರವ್ರತಗಳ- ।
ನಿರುವುದೀ ಪರಿ ದಮದ ಲಕ್ಷಣ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
[ಯಜ್ಞಃ] ಇರುವುದೇನದು ಯಜ್ಞವೆಂಬುದು ।
ಅರುಹುವೆನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದಲಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳಾರನೆಯ ಮಣಿ ಯಿದು ಹಾರದಲಿ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೬೨ ॥

ಧರೆಯಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮೊದಲಾ-
ಗಿರುವ ವರ್ಣಾಶ್ರಮದಲೆಲ್ಲರು ।
ನಿರುತ ನಿಜಧರ್ಮಗಳನಾಚರಿಸುವುದು ವಿಧಿಯುಕ್ತ ॥
ಇರುವುದೇನಧಿಕಾರ ವೈದಿಕ- ।
ವಿರುವುದೇನಾ ದೇವಪೂಜನ- ।
ವಿರುವುದೇನ್ನೆ ವಿಹಿತ ಧರ್ಮವಿದನ್ನೆ ಮಾಡುವುದು । ೧೩ ॥

ನಿರುತ ಷಟ್ಕರ್ಮದಲಿ ತತ್ಪರ- ।
ವಿರಲು ಬೇಕೈ ಬ್ರಹ್ಮವೃಂದವು ।
ನಿರುತ ಬ್ರಹ್ಮರ ವಂದಿಸುವುದೇ ಶೂದ್ರಧರ್ಮವಲಾ ॥
ಇರುವುದಿದು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಧರ್ಮವು ।
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಯಜ್ಞಕರ್ಮವು ।
ಬರುವುದೀ ಯಜ್ಞದಲಿ ಪುಣ್ಯಸಮಾನವೆಲ್ಲರಿಗೂ ॥ ೧೪ ॥

ಇರುವುದೇನಧಿಕಾರವೆಂಬುದ- ।
ನರಿತು ನಿಜವರ್ಣಾನುಸಾರದಿ ।
ನಿರುತ ನಿಜಧರ್ಮವನು ಮಾಳ್ಪುದೆ ಯಜ್ಞವೆನಿಸುವುದು ॥
ತೊರೆದು ಕರ್ಮಫಲಾಶೆಯೆಲ್ಲವ ।
ಚರಿಸುವುದು ಕರ್ಮವನು ಸರ್ವರು ।
ಗರಳವಲ್ಲವೆ ಕರ್ಮಫಲದಾಶೆಯು ಕಣಾ ಜಗದಿ ॥ ೧೫ ॥

ನಾನು ಯಜ್ಞದ ಕರ್ತನೆಂಬಭಿ- ।
ಮಾನ ತೊರೆದೀ ದೇಹದಿಂದಲೆ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ವೇದೋಕ್ತ ಕರ್ಮವನಾಚರಿಸ ಬೇಕು ॥
ಮಾನನೀಯರು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಹಿತ ವಿ- ।
ಧಾನ ಯಜ್ಞವೆನುತ್ತ ಪೇಳ್ವರು ।
ಜಾಣನರಿಯೈ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದಿ ಸಾಹ್ಯಕಾರಕನು ॥ ೧೬ ॥

[ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಃ] ಧರೆಯಲಪ್ಪಳಿಸಿರುವ ಚೆಂಡದು ।
ಮರಳಿ ಪುಟಸುವುದಲ್ಲವೇ ತಿರಿ- ।
ತಿರಿಗ್ಗಿ ಕೇಳಾತೆರದಿ ಹೊಲದಲಿ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿದರೆ ॥
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಬೆಳೆಯು ನೂರ್ಮಡಿ ।
ಯಿರುವುದೇನಾ ಬೀಜನಾಶವು ।
ನರನು ತಾನಿಟ್ಟಿರುವ ನಿಧಿನಿಕ್ಷೇಪ ನೋಡುವರೆ ॥ ೧೭ ॥

ಕರದಿ ದೀಪವ ಹಿಡಿದು ನೋಡುವ ।
ಪರಿಯು ನಿನಗರವಿಹುದು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯರೆವರಲ್ಲವೆ ನೀರ ಮರ ವರ್ಧಿಸಲು ಬೇಕೆನುತ ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವ- ।
ನಿರದೆ ದರ್ಪಣದಲ್ಲಿ ನೋಳ್ಪರೆ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ದರ್ಪಣವ ಕೈಯಿಂ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡುವರು ॥ ೧೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ವೇದಗ- ।
ಳರುಹಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವರ್ಣನೆಯ ಪಠಿಸಲು ಬೇಕು ದಿನನಿತ್ಯ ॥
ನಿರುತವೀ ಪಠನವನು ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದೀಶ್ವರಪ್ರಾಪ್ತಿ ಪಠನದಿ ।
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಸರ್ವ ವೇದಾಭ್ಯಾಸವೀಜಗದಿ ॥ ೧೯ ॥

ದೊರಕಿಸಲು ತದ್ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ ।
ನರನೆ ಕೇಳ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸರ್ವದು ।
ನಿರುತ ಪಠಿಸಲು ಬೇಕು ನೋಡಾ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನನ್ಯರು ।
ಭರದಿ ಪಠಿಸಲು ಬೇಕು ಸಂತತ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಪರಮಾತುಮನ ನಾಮಗಳ ಭಜಿಸುವುದು ॥ ೨೦ ॥

ಇರುವುದಿದು ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯವೆಂಬುದು ।
ಮರೆವುದೇಳನೆ ಮಣಿಯು ಹಾರದಿ ।
ಹರಿಯು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥
[ತಪಃ] ನರನೆ ಕೇಳಾನೀಗ ತಪವೆಂ- ।
ದಿರುವ ಶಬ್ದಾರ್ಥವನು ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಭರದಿ ಮನಗೊಟ್ಟದನು ಕೇಳೈ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ೨೧ ॥

ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನು ಪ್ರೇಮದೊ- ।
ಳನ್ಯರಿಗೀಯುವುದು ದಾನವು ।
ತನ್ನ ಮನ ಬಂದಂತೆ ದ್ರವ್ಯವ ಹಾರಿಸುವುದಲ್ಲ ॥
ಎನ್ನುವರು ಕೇಳಿದನೆ ದುರ್ವ್ಯಯ- ।
ವೆನ್ನುತಲಿ ಲೋಕದಲಿ ಜಾಣರು ।
ಪುಣ್ಯಬಾರದು ವ್ಯರ್ಥ ದ್ರವ್ಯದ ಹಾನಿಯಿಂ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೨ ॥

ಇಂದ್ರವಾರುಣಿಫಲಗಳತಿ ಕಹಿ- ।
ಯೆಂದು ಬಿಡುವರು ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಬೆಂದು ಹೋಗುವುವೇನ ಹೇಳಲಿ ಬಿಸಿಲಿನಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಮುಂದೆ ವೈದ್ಯರು ಮದ್ದಿಗೆನುತಲಿ ।
ತಂದು ಮೇಣುಪಯೋಗ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಗಂಧವನು ಕೊಡುತಿಹುದು ಧೂಪವು ತಾನೆಯುರಿಯುತಲೆ ॥ ೨೩ ॥

ಹದಿನಾರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ನರನೆ ಚಿನ್ನಕೆ ಪುಟವನೇರಿಸೆ ।
ಬರುವುದೈ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯಲಾ ।
ವೊರೆಗೆ ಹಚ್ಚಲು ಬಣ್ಣವೇರುವುದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ಬರಲು ಪಕ್ಷವು ಕೃಷ್ಣ ಚಂದ್ರಮ- ।
ಗಿರುವುದೈ ಕ್ಷಯ ಕಲೆಯ ನೋಡಲು ।
ಬರುವುದೋಷಧಿಗೆಲ್ಲ ಪೋಷಣ ಚಂದ್ರಪೋಷಣದಿ ।೭೪।

ಒರಲು ಸ್ವಾತ್ಮವಿಚಾರ ಮನದಲಿ ।
ಮುರಿವುದಲ್ಲವೆ ಕಾಲು ಬುದ್ಧಿಯು ।
ಮರಳಿ ವಿಷಯದ ಹಾದಿಯಲಿ ಗುಡ್ಡಗಳೆ ತೋರುವುವು ॥
ನರನೆ ಜಾಗೃತಿ ಒರಲು ಶದನಂ- ।
ತರದಿ ನಿದ್ರಾಸ್ವಪ್ನವಿರುವುದೆ ।
ಪರಣವಾಗುವುವಲ್ಲವೇ ತನ್ನಿಂದ ತಾವಾಗಿ ॥ ೭೭ ॥

ನರನೆ ವೀರಶಿರೋಮಣಿಯೆ ಕೇಳ್ ।
ದೊರಕಿಸಲು ತದ್ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ ।
ನಿರುತ ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಶರೀರವ ಕರಗಿಸುವುದೆ ತಪ ॥
ಇರುವುವೆರಡನೆ ಪರಿಯು ತಪಗಳು ।
ಧರೆಯೊಳವು ಪರಿಶುದ್ಧವಲ್ಲೈ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನೊರೆವೆನೀತಪದ ಪ್ರಭಾವವನು ॥ ೭೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಯಾತ್ಮರೂಪವ- ।
ನರಿಯ ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆಯಾಗಲು ।
ಒರುವುದಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿವೇಕ ಸುವಿಚಾರ ॥
ಇರುವುದಿದುವೇ ತಪ ಯಥಾರ್ಥವು ।
ಅರಿತಿಯಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಥ ನಿನಗೀ- ।
ತೆರದ ತಪವೆಂಟನೆಯ ಮಣಿಯ್ಯೆ ಹಾರದಲಿ ವೀರ ॥ ೭೮ ॥

ನೀರಮಿಶ್ರಿತ ಕ್ಷೀರವನು ತಾ- ।
ನೇರಿಸುತ ಚಂಚುವಲಿ ನೀರನು ।
ಬೇರೆ ಮಾಡುತ ಕ್ಷೀರವನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಹಂಸವಲಾ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ಜೀವಶ- ।
ರೀರದೈಕ್ಯವ ಮುರಿದು ತಾನು ವಿ- ।
ಚಾರಹಸ್ತದಿ ವಿಂಗಡಿಸುವನು ಜೀವದೇಹಗಳ ॥ ೭೭ ॥

[ಆರ್ಜವಂ] ನರನೆ ನೋಡೈ ಹಾಲು ಬಾಲರಿ- ।
ಗಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನಿತ್ಯ ಹಿತಕರ- ।
ವಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಣವೊಂದೇ ಸಮನೆ ಸರ್ವರಲಿ ॥
ಇರುವುದೈ ಸೌಜನ್ಯವಾಪರಿ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಕೇಳ್ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರದಿ ।
ಕರೆವರಿದನಾರ್ಜವವೆನುತ್ತಲಿ ಮಣಿಯು ನವಮವಿದು ॥ ೭೯ ॥

ಅಹಿಂಸಾ ಸತ್ಯಮಕ್ರೋಧಸ್ತ್ಯಾಗಃ ಶಾಂತಿರಪೈಶುನಮ್ ।
ದಯಾ ಭೂತೇಷ್ವಲೋಲುಪ್ತ್ವಂ ಮಾರ್ದವಂ ಹ್ರೀರಚಾಪಲಮ್ ॥ ೨ ॥

[ಅಹಿಂಸಾ] ನರನೆ ಜಗದಲಿ ಸರ್ವರಿಗೆ ಸುಖ ।
ಬರುವ ತೆರದಲಿ ವರ್ತಿಸುತಲಾ ।
ತೆರದಿ ತನುವಾಕ್ಚಿತ್ತದಿಂ ಯತ್ನಿಪುದಹಿಂಸೆಯದು ॥
[ಸತ್ಯಂ] ಸರಸಿಜವು ಬಹು ತೀಕ್ಷ್ಣವಿದ್ದರು ।
ಯಿರುವುದೈ ಕೋಮಲವು ಬಹು ಮೃದು ।
ಕೆರೆಯೊಳಿಹ ನೀರನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಮೇಲಕೇಳುವುದು ॥ ೮೦ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿಯೌಷಧವೆ ಮೇ- ।
ಣಿರುವುದೇನ್ನೈ ಕಾಣಲಾರೆನು ।
ಮರಳಿ ಯಿದಕುಪಮೆಯನು ಕೊಡುವರೆ ಯಿರುವುವೇನುಪಮೆ ॥
ಧರೆಯಲತಿಕೋಮಲವು ನೋಡಲು ।
ನರನ ಕಣ್ಣಿನ ತಾರಕೆಯಲಾ ।
ಕರದ ಸ್ಪರ್ಶವ ತಾಳಲಾರದು ಧೂಳಿ ತಟ್ಟದಲಾ ॥ ೮೨ ॥

ಇರುವುದೈ ಚಂದ್ರಮಗೆ ತೇಜವು ।
ಧರೆಯಲದು ಶೀತಲವು ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವುದೇನೌಷಧವು ಕಣ್ಣಿಂ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣಕೆ ॥
ಹರಿಸ ಬೇಕೈ ರೋಗಬಾಧೆಯ ।
ಮರಳಿ ತಿಂದರೆ ಕಹಿ ಯೆನಿಸದಲೆ ।
ಬರಲು ಬೇಕೈ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಬಹು ಮಧುರ ರುಚಿ ತಿಳಿಯೈ॥೮೧॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದ ಕೋಮಲ- ।
ವಿರುವ ನೇತ್ರಕಠೋರತೆಯ ನೀ- ।
ನರಿತಿಯಲ್ಲಾ ಪೇಳ್ವೆ ನಿನಗಾನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತ ॥
ಗಿರಿಗಳನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿಡುವುದು ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಸತ್ಯಭಾಷಣ ।
ಪರಿಯನಿದ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಶಬ್ದದಲಿ ॥ ೮೩ ॥

ಕೇಳಿದರೆ ಕಿವಿಯಿಂದಲದನೇ ।
ಕೇಳಲೇ ಬೇಕೆನುತ ಮನದಲಿ ।
ಲಾಲಸೆಯು ಬರುತಿಹುದು ಸಂತತ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಏಳುತಿಹುದದು ಸತ್ಯಲೋಕದ ।
ಮಾಳಿಗೆಯ ಪರ್ಯಂತ ಸಹಜದಿ ।
ಯಾಲಿಸಲು ಮಾಧುರ್ಯನಿರ್ಮಂಚನೆಯ ಮಾತುಗಳು ॥ ೫೪ ॥

ಅರ್ಥಗಾಂಭೀರ್ಯವನು ನೋಡಲು ।
ಚಿತ್ತವನು ನೋಯಿಸದೆ ಸರ್ವರ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತತೆಗೀಯದ್ಯೆ ಭಂಗದ ತರಂಗವನು ॥
ಬಿಸ್ತನದು ಗಾಯನ ಮನೋಹರ ।
ಸತ್ಯವೇನಿಹುದದರೊಳಗೆ ಮೃಗ- ।
ಹತ್ಯೆ ಮಾಳ್ಪರೆ ಹಾಡುವನಲಾ ಪ್ರಾಣಘಾತಿಯಲಾ ॥ ೫೫ ॥

ಸ್ಪಷ್ಟತನದಲಿ ಬೆಂಕಿ ಸುಡುವುದು ।
ಸ್ಪಷ್ಟತನವನು ಸುಟ್ಟು ಬಿಡಿರೈ ।
ಯಿಷ್ಟವಿದ್ದರದೇನು ನೋಡಿದರರ್ಥ ಸುಡುತಿಹುದು ॥
ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಹೃದಯಕಮಲವ ।
ಶಿಷ್ಟ ಭಾಷಣವಲ್ಲ ನೋಡಿದು ।
ಭ್ರಷ್ಟತನ ತುಂಬಿರುವ ವಿಷವಲ್ಲರಿಯೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೬ ॥

ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳಲು ಮಾನವರು ಬಹು ।
ದುಷ್ಟ ಮಾತುಗಳಾಡಿ ಬಿಡುವರು ।
ದೃಷ್ಟಿಸಲು ತತ್ತ್ವವನು ಮಾತಿವು ಪೊಳ್ಳು ತೋರುವುವು ॥
ಶಿಷ್ಟಸಂಮತ ತಾಯಿಯಂದದೊ- ।
ಳಿಷ್ಟರೂಪವು ಪುಷ್ಪದಂದದಿ ।
ಸುಷ್ಠುಮಧುರ ಸುವಾಸ ಮೃದುವಾಗಿಹುದು ಸತ್ಯವದು ॥ ೫೭ ॥

ಕೇಳಿ ಮನಕಾನಂದ ಕೊಡುತ ವಿ- ।
ಶಾಲ ಪರಿಣಾಮದಲಿ ಸವಿಯದು ।
ಸೀಳಲಾರದು ಕೇಳಿದವರಂತಃಕರಣ ಪಾರ್ಥ ॥
ಆಲಿಸೈ ನೀ ಮರ್ಮಭೇದವು ।
ಯೇಳಲಾರದು ಶ್ರೋತೃವೃಂದದಿ ।
ಕೇಳು ನೀನೀ ತೆರದ ಭಾಷಣ ಸತ್ಯವೆನಿಸುವುದು ॥ ೫೮ ॥

[ಅಕ್ರೋಧಃ] ನೀರ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಸುರಿದರೆ ।
ಬೇರು ಹುಟ್ಟುವುದೇನು ಮಜ್ಜಿಗೆ- ।
ನೀರ ಕಡಿದರೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಹುಟ್ಟುವುದೇನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಊರಗದ ಪರೆ ತುಳಿದರದು ಫಣೆ- ।
ಯೇರಿಸುವುದೆ ವಸಂತ ಬಂದರೆ ।
ಚಾರು ಪುಷ್ಪವು ಬರುವುದೇನೈ ಗಗನಮಂಡಲಕೆ ॥ ೫೯ ॥

ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀ ರಂಭೆಯನು ಕ- ।
ಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಿದರೇನು ಶುಕನಿಗೆ ।
ಬಂದುದೇನೈ ವಿಷಯವಾಸನೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ತಂದು ತುಪ್ಪವ ಬೂದಿಯಲಿ ಸೊಗ- ।
ಸಿಂದ ಸುರಿಸಿದರೇನು ಬೆಂಕಿಯು ।
ಮುಂದೆ ಜ್ವಾಲೆಯ ಕೊಡುತಿಹುದೆ ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೬೦ ॥

ತೀರಲಾಯುದಾ್ಯಯ ನರನಿಗೆ ।
ಬಾರಲಾರದು ಜೀವ ಬ್ರಹ್ಮನ ।
ಸೇರಿ ಕಾಲಿಂಗೆರಗಲೇನದು ಹೆಣವು ಜೀವಿಪುದೆ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ಕ್ರೋಧಕಾಮುಗ- ।
ಳೇರುವಂದದಿ ಬೀಜಮಂತ್ರೋ- ।
ಚ್ಚಾರ ಮಾಡಲು ಬಾರವವನಿಗೆ ಕ್ರೋಧಕಾಮುಗಳು ॥ ೬೧ ॥

ಕರೆವರಿದನಕ್ರೋಧವೆನುತಲಿ ।
ಹರಿಯು ಪೇಳಿದನೀತೆರದಲಾ ।
ಮೆರೆವುದಿದು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಮಣಿ ಹಾರದಲಿ ನೋಡೆ ॥
[ತ್ಯಾಗಃ] ತೊರೆಯಲಾ ಮೃತ್ತಿಕೆಯ ಘಟವನು ।
ತೊರೆದ ಪರಿಯಾಗುವುದು ನೋಡೈ ।
ಯರಿವಿಯನು ತ್ಯಜಿಸುವರೆ ತಂತುವ ತ್ಯಜಿಸ ಬೇಕಲ್ಲೈ ॥ ೬೨ ॥

ನರನೆ ಬೀಜತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ।
ಮರವ ತ್ಯಜಿಸಿದ ಪರಿಯಿದಲ್ಲೈ ।
ತೊರೆಯಲಾ ಗೋಡೆಯನು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಚಿತ್ರ ॥
ತೊರೆದ ಪರಿಯಂತಲ್ಲವೇ ನೀ ।
ತೊರೆಯೆ ನಿದ್ರೆಯ ಸ್ವಪ್ನಸೃಷ್ಟಿಯ ।
ತೊರೆದ ಪರಿಯಾಯ್ತಲ್ಲವೇ ನಿಜ ತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೬೩ ॥

ನರನೆ ಜಲವನು ತೊರೆದರದರಿಂ ।
ಬರುವ ತೆರೆಗಳ ತೊರೆದ ತೆರನಾ- ।
ಗಿರುವುದಲ್ಲವೆ ವರ್ಷಕಾಲವ ತೊರೆಯೆ ಮೇಘಗಳ ॥
ತೊರೆದ ಪರಿಯಾಗುವುದು ಧನವನು ।
ತೊರೆದರಾ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವ ।
ತೊರೆದ ಪರಿಯಾಗುವುದು ತ್ಯಾಗವು ತಾನೆ ಬರುತಿಹುದು ॥ ೬೪ ॥

ತಾನು ದೇಹವೆ ಯೆಂಬಹಂಕೃತಿ ।
ಜ್ಞಾನಿಗಳು ತ್ಯಾಗವನು ಮಾಡುತ ।
ಹಾನಿ ಮಾಳ್ಪರು ಸರ್ವಸಂಸಾರವನು ನಿರ್ಮೂಲ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿದ ತ್ಯಾಗವೆಂಬರು ।
ಮಾನ್ಯವಿಹುದಿದು ಸರ್ವಜಗದ- ।
ಲ್ಲೀನಿಧಾನವ ಯಜ್ಞಭೋಕ್ತನು ಕೃಷ್ಣನರುಹಿದನು ॥ ೯೫ ॥

ನರನು ಕೇಳ್ದೀ ಹರಿಯುವಚನವ ।
ಮರಳಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕೇಳ್ದನಾತಗೆ ।
ಹರಿಯೆ ನೀ ಪೇಳೆನಗೆ ಶಾಂತಿಯ ಲಕ್ಷಣಂಗಳನು ॥
ಹರಿಯು ಬಹು ಸಂತೋಷದಿಂದಲಿ ।
ಮರಳಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು ।
ಅರುಹುವೆನು ನಿನಗೀಗ ಕೇಳ್ಳೈ ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೯೬ ॥

[ಶಾಂತಿಃ] ನರನೆ ಸುಂಗುತ ಜ್ಞೇಯವನು ತಾ- ।
ನರಿಯಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣತನದಿಂ ।
ಭರದಿ ಲಯ ಹೊಂದುವುದೊ ಜ್ಞಾನವು ಜ್ಞಾತೃಯುತವೆಲ್ಲಿ ॥
ಇರುವುದದುವೇ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು ।
ಕರೆವರಿದನೇ ಶಾಂತಿಯೆನುತಲಿ ।
ಯರುಹುವೆನು ನಿನಗೊಂದುದಾಹರಣೆಯನು ಕೇಳುವುದು
॥ ೯೭ ॥

ಪ್ರಲಯಕಾಲದಲುದಕವೇರಲು ।
ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವವು
ಜಲಮಯವಲಾ ಜಲವು ಜಗದಲಿ ತಾನೆ ಲಯವಹುದು ॥
ಜಲಮಯವೆ ತಾಂ ವಿಶ್ವವಾಗಲು ।
ಜಲಧಿ ನದ್ಯುದ್ಗಮಪ್ರವಾಹಗ- ।
ಳುಳಿವುದೇನ್ನೈ ಭೇದ ಪ್ರಲಯದಿ ಸರ್ವವೇಕವಲಾ ॥ ೯೮ ॥

ಬರುವುದೀಪರಿ ಬೋಧವಾರಿಗೆ ।
ಯಿರುವರಾರೀ ಬೋಧ ಕೊಳುವರೆ ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಜ್ಞಾತೃಜ್ಞೇಯದೊಳೈಕ್ಯವೆಂಬುದದು ॥
ಇರುವುದೊಂದೇ ಜ್ಞಾನ ತದಸಂ- ।
ತರದಿ ಶಾಂತಿಸ್ವರೂಪವದುವೇ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನಪೈಶುನದ ಲಕ್ಷಣವ ॥ ೯೯ ॥

[ಅಪೈಶುನಂ] ನರನೆ ರೋಗಿಗನಾವರದ ಬಹು- ।
ಪರಿಯ ರೋಗದ ಪೀಡೆ ಬಂದರೆ ।
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ಯಿಚ್ಛೆ ರೋಗನಿವಾರಣಾರ್ಥಕವು ॥
ತರುವನುತ್ತಮ ವೈದ್ಯನನ್ನೇ ।
ಪರನಪರನೆಂಬೀ ಕುಶಂಕೆಯು ।
ತರುವನೇನ್ನೈ ಮನದಲೌಷಧ ಸೇವಿಸನು ಮುದದಿ ॥ ೧೦೦ ॥

ದನವು ಕೆಸರಲಿ ಬಿದ್ದು ಬಹುಯಾ-
ತನೆಯ ತಾಳ್ವುದು ನೋಡಿ ನರನಿಗೆ ।
ಕನಿಕರವು ಹುಟ್ಟುವುದು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತುವನು ಭರದಿ ॥
ಮನದೊಳಾತಗೆ ಬರುವುದೇ ಯೋ- ।
ಚನೆಯು ಬರದೋ ಹಿಂಡುವುದೊ ದು- ।
ರ್ಗುಣಿಯೊ ಸುಗುಣಿಯೊ ಯೆಂಬ ಕುವಿಚಾರಗಳು ಬಾರವಲಾ
॥ ೧೦೧ ॥

ನೀರಿನಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತ ಸಾಯುವ- ।
ನಾರಿಹನು ಹಾರುವನೊ ಹೊಲೆಯನೊ ।
ಜಾರದೀ ಪರಿ ಶಂಕೆ ನೀರಲಿ ಹಾರಿ ರಕ್ಷಿಪರೆ ॥
ಘೋರ ಕಾಂತಾರದಿ ಪತಿವ್ರತೆ ।
ಚೋರರಿಗೆ ಕೈಸಿಕ್ಕಿಯವರಾ ।
ನಾರಿಯನು ಸುಲಿಯುತಲಿ ಬತ್ತಲೆ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿರಲು ॥ ೧೦೨ ॥

ಪುರುಷ ಸಂಭಾವಿತನು ಮೇಣಾ ।
ತರುಣಿಯನು ನೋಡಿದರೆ ಮೊದಲಿಗೆ ।
ಯರಿವಿಯನು ಕೊಟ್ಟವಳ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಕೇಳುವನು ॥
ನರನಿಗಜ್ಞಾನಪ್ರಮಾದದಿ ।
ಮರಳಿ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದ ವಶದಲಿ ।
ಬರಲು ವ್ಯಾಧಿಯು ನರನು ನಿಂದಾಪಾತ್ರನಿರಲಥವಾ ॥ ೧೦೩ ॥

ನರನ ದುಃಖಿಯ ನಿಂದಿಸದಲಾ ।
ನರನ ಶುಶ್ರೂಷೆಯನು ಮಾಳ್ಪದು ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲೈ ಶಿಷ್ಟಧರ್ಮವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ದುಃಖಿದೊ- ।
ಳಿರುವ ನರನ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ ।
ಮರಹು ಬರುವಂದದಲಿ ಮಾಳ್ಪದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೇನು ॥ ೧೦೪ ॥

ಮುಂದೆ ಬರುತಿಹ ಜನರ ದುರ್ಗುಣ- ।
ವೃಂದವನ್ನುಚ್ಚಾರ ಮಾಡದೆ ।
ಕುಂದನಡಗಿಸಿ ಮುಂದೆ ಭಾಷಣ ಮಾಳ್ಪದವರೊಡನೆ ॥
ಚಂದ ಶಾಲಗ್ರಾಮಮೂರ್ತಿಗೆ ।
ತಂದು ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನಿಡುತಲಿ ।
ಮುಂದೆ ತುಳಸೀಪುಷ್ಪಗಳನರ್ಪಿಸುತ ಪೂಜಿಸುತ ॥ ೧೦೫ ॥

ಚಿತ್ತವದರಲಿ ಹಚ್ಚುವುದು ಕೇಳ್ ।
ಬಿತ್ತಿ ಹೊಲದಲಿ ಧಾನ್ಯ ಬಂದರೆ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಲಾ ಸಮಾಧಾನವನು ಗಳಿಸುವುದು ॥
ಚಿತ್ತಯಿಸೆ ಮನೆಗತಿಥಿಯುವನಿಂ- ।
ಗಿತ್ತು ತಾನಾತಿಥ್ಯಭೋಜನ ।
ಮತ್ತೆ ಯಾಶೀರ್ವಚನ ಕೊಳುವುದು ಯೋಗ್ಯಧರ್ಮವಿದು ॥ ೧೦೬ ॥

ಕುಂದನೆಣಿಸದೆ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ।
ಬಂದ ಪರಿಯಲಿ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಬಂದ ದೋಷವ ದೂರ ಮಾಡುತ ದಯೆಯ ತೋರಿವುದು॥
ಮುಂದೆ ಯಾತಗೆ ಮರ್ಮಭೇದದ ।
ನಿಂದೆ ಮಾಡದಲವನ ಪಾಪದ ।
ವೃಂದವುಚ್ಚಾರಿಸುತ ದುಃಖವ ಕೊಡುವುದನುಚಿತವು ॥ ೧೦೭ ॥

ಬಳಲು ರೋಗಿಯು ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲಿ ।
ಬರಿದೆ ರೋಗೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡುತ- ।
ಲರುಹ ಬಾರದು ರೋಗಿಯೆಂಬುವ ಮಾತನವನೊಡನೆ ॥
ನರನು ದುರ್ಗುಣ ಬಿಟ್ಟು ಸದ್ಗುಣ- ।
ಪರನು ತಾನಾಗುವ ತೆರದಲಾ ।
ಪರಿಪರಿಯುಪಾಯಗಳ ಮಾಳ್ಪುದು ಶಿಷ್ಟಧರ್ಮವಿದು ॥ ೧೦೮ ॥

ನರನು ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟನಿದ್ದರು ।
ಕೊರತೆಗಳನನ್ಯರಲಿ ಕಾಣನು ।
ಯಿರುವನನ್ಯನು ನೀಚನೆನ್ನುತ ನಿಂದಿಸನು ಮೇಣು ॥
ಕೊರತೆಗಳ ಮನ್ನಿಸದಲನ್ಯರ ।
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಶಿಷ್ಟಧರ್ಮವು ।
ಮೆರೆವುದಿದು ಲಕ್ಷಣವಪೈಶುನ್ಯಕ್ಕೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೦೯ ॥

ನರನೆ ನೋಡಿದು ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದ ।
ಪರಮ ಸುಖಕರ ಸಾಧನವಲಾ ।
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಗಲಾ ॥
[ದಯಾಭೂತೇಷು] ನರನೆ ಕೇಳ್ ಪೂರ್ಣಿಮೆಯದಿನ ಹಿಮ- ।
ಕಿರಣ ತನ್ನಯ ತೇಜ ಕೊಡುವನು ।
ಹಿರಿದು ಕಿರಿದೆಂಬೀ ತೆರದ ಭೇದವನು ನೋಡುವನೆ ॥೧೧೦॥

ನರನು ಕೇಳು ದಯಾರ್ದ್ರನಂತಃ- ।
ಕರಣಪೂರ್ವಕ ದುಃಖಿತರ ಪರಿ- ।
ಹರಿಯು ತಾಪಗಳನ್ನು ನೆರೆ ಪರಿಹರಿಪ ಮೋದದಲಿ ॥
ಧರೆಯಲಾ ನೀರಿನ ಸಮಾನರು ।
ಯಿರುವರೇ ಯುಪಕಾರಿಯನ್ಯರು ।
ಮರಣ ತನಗಾದರುನು ಹುಲ್ಲನು ನೀರು ರಕ್ಷಿಪುದು ॥ ೧೧೧ ॥

ಬರಲು ಪೀಡಿತ ಮಾನವನು ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ತನ್ನಯ ಸರ್ವವನ್ನವ- ।
ಗಿರದೆ ಕೊಟ್ಟರು ತಾಳನಭಿಮಾನವನು ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಅರಿಯ ಬಾರದು ಕೊಟ್ಟ ದಾನವ ।
ಪರಿಯಲೀಯುಪಕಾರ ಮಾಳ್ಪನು ।
ನರನೆ ನೋಡೀತೆರದಿ ಭೂತದಯಾರ್ದ್ರನಾಗಿಹನು । ೧೧೨ ॥

ಹರಿವ ನೀರಿನ ಮುಂದೆ ಹೊಂಡವು ।
ಬರಲು ಹಾದಿಯಲದನು ತುಂಬದೆ ।
ಹರಿವುದೇನೈ ನೀರು ಮುಂದೆ ಪ್ರವಾಹರೂಪದಲಿ ॥
ಅರಿಯಲೀ ತೆರದಿಂದಲೇ ಮುಂ- ।
ದಿರುವ ದುಃಖಿತರಿಂಗೆ ಕೊಡದಲೆ ।
ನರನು ಮುಂದರಿಸನು ಕಣಾ ಕರುಣಾಳು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೧೩ ॥

ಮುಳ್ಳು ಸೇರಲು ಕಾಲೊಳಗೆ ಬಹು ।
ತಲ್ಲಣಿಸುವನು ವೇದನೆಯಲಾ ।
ತಲ್ಲಣಿಸುವನು ಪರರ ದುಃಖವ ನೋಡಿಯಾ ತೆರದಿ ॥
ಸಲ್ಲಲಿತ ಶೀತಲ ಪದಾರ್ಥವ ।
ಮೆಲ್ಲನಾ ಕಾಲಡಿಗೆ ಹಚ್ಚಲು ।
ಸಲ್ಲಲಿತವಾಗುವುದು ತಂಪೇರುವುದು ಕಣ್ಣಿಂಗೆ ॥ ೧೧೪ ॥

ಪರರ ಸುಖವನು ನೋಡುತೀಪರಿ ।
ಭರದಿ ನೇತ್ರಾನಂದ ಬರುವುದು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ತೃಷಿತರ ತೃಷಾಹರಣಾರ್ಥಕಾ ನೀರು ॥
ಇರುವುದಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡೀ- ।
ತೆರದಿ ಪರದುಃಖವ ನಿವಾರಿಸು- ।
ತಿರುವುದೊಂದೇ ಧರ್ಮ ಜನ್ಮಕೆ ಬಂದರದಕಾಗಿ ॥ ೧೧೫ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದ ಗುಣದಿಂ ।
ಭರಿತನು ದಯಾಮೂರ್ತಿಯಪ್ಪಿವೆ ।
ಯಿರುವೆ ನಾನವರಿಂಗೆ ಬಹು ಋಣಿಯಾಗಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
[ಅಲೋಲುಪ್ತ್ವಂ] ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬರಲಾ ।
ಸರಸಿಜಗಳರಳುವುವು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಸರಸಿಜದ ಪರಿಮಳವ ಸ್ವೀಕರಿಪನೆ ದಿವಾಕರನು ॥ ೧೧೬ ॥

ಧರಣಿಯಲಿ ಬರುವನು ವಸಂತನು ।
ತರುಗಳಲಿ ಫಲ ಪುಷ್ಪ ಬರುವವು ।
ಭರದೊಳವನುಪಭೋಗಿಸುವನೆ ವಸಂತ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಸಿರಿಯು ಸಿದ್ಧಿಸಮೂಹದಿಂದೊಡ- ।
ವೆರೆಸಿ ಹರಿವಶವಾದರೇನಾ ।
ಹರಿಗೆ ಸಿರಿಸಿದ್ಧಿಗಳ ಮೇಲಾಗದು ಕಣಾ ಮನವು ॥ ೧೧೭ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲಿಹಪರದ ಸುಖಗಳು ।
ಬರಲು ತನ್ನಯ ವಶದಿ ಕೇಳ್ ಜಾ- ।
ಕರರ ಪರಿಯಲಿ ಸೇವಿಸಲು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾರನಲಾ ॥
ಮರಳಿ ಕೌತುಕಕಾಗಿಯಾದರು ।
ತಿರುಗಿಸನು ಕಣ್ಣುಗಳನದರಲಿ ।
ಕರೆವರಿದನೆ ಯಲೋಲುಪತ್ವವೆನುತ್ತ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೧೮ ॥

[ಮಾರ್ದವಂ] ಜೇನುನೊಣಕಾ ಪುಟ್ಟಿಯು ಸಮಾ- ।
ಧಾನ ಕೊಡುವುದು ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮೀನುಗಳಿಗಾ ನೀರು ಸುಖಕಾರಕವೆನಿಪುದಲ್ಲೈ ॥
ಬಾನಿನಲಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹಾರುವು- ।
ವೇನ ಹೇಳಲಿ ವಿಹರಿಸುವುವೀ- ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ತಾಯಿಕ್ಕರವ ಮಾಡುವಳು ಕೂಸಿನಲಿ ॥ ೧೧೯ ॥

ಇಳೆಯೊಳಗೆ ಬರಲಾ ವಸಂತನು ।
ಸುಳಿವನೈ ಮಲಯಾಚಲದ ಪರಿ- ।
ಮಳವ ಸೂಸುವ ಮಂದಮಾರುತ ಸರ್ವದಿಶೆಗಳಲಿ ॥
ಇಳೆಯುಲಾ ಪ್ರಿಯವಸ್ತು ನೋಡಲು ।
ಸುಳಿವುದು ಸಮಾಧಾನ ನೇತ್ರದಿ ।
ಬೆಳೆಸುವುವು ಹೆಣ್ಣಾಮೆ ಮರಿಗಳ ಪ್ರೇಮದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ೧೨೦ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಯುಲ್ಲೀ ತೆರದೊಳಾರಿಗೆ ।
ದೃಷ್ಟಿ ಪ್ರೇಮಾರ್ದ್ರಿತನಿರುವುದೈ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿದು ಮಾರ್ದವವು ನೋಡೈ ಧನಂಜಯನೆ ॥
ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಹತ್ತುವುದು ಮೃದುವದು ।
ದೃಷ್ಟಿಸಲು ರೂಪದಲಿ ಶುಭ್ರವು ।
ಯಿಟ್ಟರದು ಬಾಯೊಳಗೆ ರುಚಿ ಮೂಸಿದರೆ ಪರಿಮಳವು ॥ ೧೨೧ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಲಾ ಕ- ।
ರ್ಪೂರವು ಸೊಗಸಾಗಿಹುದು ಮೇಣ್ ತಿಂ- ।
ದರೆ ಯಥೇಚವು ಬಾಧಿಸದೆ ನಿಲ್ಲುವುದೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವುದಾ ಕಾರಣದಿಯುಪಮೆಗೆ ।
ಸರಿಯ ಕಾಣೆನು ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ।
ಪರಿಯ ಕೇಳೀಮಾರ್ದವದ ಮನಗೊಟ್ಟು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೨೨ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ಪಂಚಭೂತಗ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ನೋಡಲು ।
ಯಿರುವುದೈ ಪರಮಾಣುವಿಂಗತಿ ಕಿರಿದೆನಿಸಿ ಜಗದಿ ॥
ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವಾಕಾರದಂದದೊ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಯಾಕಾರ ಗಗನ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದೀ ಪರಿ ಮಾರ್ದವವು ಸದ್ಗುಣವು ಸಾತ್ವಿಕವು ॥ ೧೨೩ ॥

ಪರರಿಗುಪಕಾರವನು ಮಾಡಲು ।
ಧರಿಸಿಹರೊ ದೇಹವನು ಯೆಂಬೀ- ।
ತೆರದ ಭಾವವ ಕರೆವರೈ ಮಾರ್ದವವೆನುತ ಜಗದಿ ॥
[ಹ್ರೀಃ] ಧರಣಿಪತಿಯುಗಲು ಪರಾಜಿತ ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಲಜ್ಜೆಯವನಿಗೆ ।
ನರಗೆ ಮಾನಿಗೆ ಬರಲು ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೧೨೪ ॥

ಬರುವುದೈ ನಿಸ್ತೇಜತನವವ- ।
ಗರಿಯದಲೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯೊರ್ವನು ।
ಬರಲು ಚಾಂಡಾಲನ ಮನೆಗೆ ಮೇಣ್ ಲಜ್ಜೆ ಬರುವಂತೆ ॥
ಧುರಪರಾಙ್ಮುಖನಾಗಿ ಯೋಡು- ।
ತ್ತಿರುವ ಕ್ಷತ್ರಿಯನಿಂಗೆ ನೋಡಲು ।
ಬರುವುದವನಲಿ ಲಜ್ಜೆ ಮೋರೆಯುನಿಳಿಸುವನು ಕೆಳಗೆ ॥ ೧೨೫ ॥

ನರನೆ ಮುತ್ತೈದೆಯರಿಗಿಳೆಯೊಳು ।
ಕರೆಯೆ ವೈದವ್ಯಾರ್ಥಶಬ್ದದಿ ।
ಯುರುತನದ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ನರಗೆ ಸುಂದರನಿಂಗೆ ಕುಷ್ಠವು ।
ಬರಲು ದೇಹದಿ ನರಗೆ ಮಾನ್ಯಗೆ ।
ಬರಲು ಜನನಿಂದಾಪವಾದವು ಲಜ್ಜೆ ಬರುವುದಲಾ ॥ ೧೨೬ ॥

ಮೂರುವರೆ ಮೊಳವುದ್ದವಿರುವ ಶ- ।
ರೀರಧಾರಣ ಮಾಡುವುದು ಮೇಣ್ ।
ಬೇರೆಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರ ಯೋನಿಗೆ ಬಂದು ಜನಿಸುವುದು ॥
ಧಾರುಣಿಯ ಸಂಬಂಧ ತೀರಲು ।
ಸೇರುವುದು ಮರಣವನು ನೋಡೀ ।
ದಾರಿಯನ್ನೆದುರ್ಪುದು ನಡೆವರೆ ಲಜೆ ಹ್ರೀಯದುವೆ ॥ ೧೨೭ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಯೋನಿಗಳ ಗರ್ಭಗ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಮುಸಿಗಳು ಶರೀರದಿ ।
ಮೆರೆವ ಶೋಣಿತಮೂತ್ರರಸದಿಂದಾಕೃತಿಯಧರಿಸಿ ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಜನಿಸುವುದು ಸಾಯುವು- ।
ದಿರುವುದಿದು ಲಜ್ಜಾ ಜನಕವೈ ।
ಯರಿಯುತೀಪರಿ ದುಃಖಿಸುವುದೈ ಹ್ರೀಯಲಕ್ಷಣವು ॥೧೨೮॥

ಪರಿಪರಿಯ ದುಶ್ಚಿಹ್ನವೀಪರಿ ।
ಯಿರುವ ದೇಹವ ಧರಿಸಿ ಬರುವುದೆ ।
ಯಿರುವುದೈ ಲಜ್ಜಾಜನಕವಿದು ಸಾಧು ಪುರುಷರಿಗೆ ॥
ಇರುವುದಿದುವೇ ಪ್ರಿಯಕರವಲಾ ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಮೂಢರಿಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯರಿಯಿಶೀ ಹ್ರೀಲಕ್ಷಣವು ನಿನಗಿಂದು ಕೌಂತೇಯ ।೧೨೯॥

[ಅಚಾಪಲಂ] ಸೂತ್ರದೋರವು ಹರಿಯಲಾಕ್ಷಣ ।
ಸೂತ್ರಗೊಂಬೆಯ ಚೇಷ್ಟೆ ಮುರಿವುದು ।
ಕಿತ್ತಿ ಪ್ರಾಣವ ಜಯಿಸೆ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯನಿಕರವೆಲ್ಲ ॥
ಸತ್ತು ಬೀಳುವುದಲ್ಲವೇ ಸೂ- ।
ರ್ಯಾಸ್ತವಾಗಲು ಕಿರಣತೇಜಸು ।
ಮಸ್ತವಳಿವುದು ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥೧೩೦॥

ಬಂಧಿಸಲು ನಿಗ್ರಹದಿ ಮನ ಜ್ಞಾ- ।
ನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಸತ್ತು ಬೀಳ್ವವು ।
ಬಂಧಿಸಲು ಪ್ರಾಣವನು ಮನವನ್ನಿಂದ್ರಿಯದ ದಶಕ ॥
ಬೆಂದು ಹೋಗುವುದೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಬಂದುದೇ ಮನದೊಳಗೆ ವಾಸವ- ।
ನಂದನನೆ ಕೇಳಿದುವಚಾಪಲವಿಹುದು ನೋಡಿದಿಯಾ ।೧೩೧॥

ತೇಜಃ ಕ್ಷಮಾ ಧೃತಿಃ ಶೌಚಮದ್ರೋಹೋ ನಾತಿಮಾನಿತಾ ।
ಭವಂತಿ ಸಂಪದಂ ದೈವೀಮಭಿಜಾತಸ್ಯ ಭಾರತ ॥ ೩ ॥

[ತೇಜಃ] ದೊರೆಯ ಜೀಕೀಶ್ವರನೆನುತ್ತಲಿ ।
ಭರದಿ ಸ್ವಾಂತಃಕರಣಪೂರ್ವಕ ।
ಚರಿಸಲಾ ಸುಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಿ ಮಾನವನು ಪಾರ್ಥ ॥
ಕೊರತೆ ಬರುವುದೆ ಬಾರಲಾರದು ।
ನರನೆ ನೀ ನೋಡಿದಿಯೊ ಜಗದಲಿ ।
ಮರಣ ಬಂದರೆ ಪತಿಗೆ ಸತಿಯರು ಚಿತೆಯನೇರುವರು ॥ ೧೩೨ ॥

ಸತಿಯು ಪತಿರತಳೆಂದು ಮೇಲಾ ।
ಚಿತೆಯನೇರಿ ಸ್ವದೇಹವಗ್ನಿಗೆ ।
ಯತಿಹರುಷದಿಂದರ್ಪಿಸುವಳೈ ನೋಡುವಳೆ ಹಿಂದೆ ॥
ಮತಿಯನಿರಿಸುತ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿ ।
ಕ್ಷಿತಿಯ ವಿಷಯಂಗಳನು ವಿಷವೆಂ ।
ದತಿಹರುಷದಿಂ ತ್ಯಜಿಸಿ ಹೆಜ್ಜೆಯನಿಡುವುದೈ ಮುಂದೆ ।೧೩೩॥

ದೊರೆಯ ಜೀಕೆಂದಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು ।
ನರ ಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡಿಯಿಂದಲಿ ।
ಭರದಲೇರಿಸಲೆತ್ನಿಪನಲಾ ಪ್ರಾಣವಾಯುವನು ॥
ಅರಿಯನಾತನು ವಿಧಿನಿಷೇಧವ ।
ನರಿಯನಾತನು ಶಾಸ್ತ್ರಮಾರ್ಗವ- ।
ನರಿಯನಾತನು ಲಜ್ಜೆ ವಿಘ್ನಾಧಿಗಳ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೩೪ ॥

ದೊರೆಯುಲೇನಾ ಸಿದ್ಧಿಯಷ್ಟಕ ।
ಧರಿಸನವ ಕೌತುಕವ ಮನದ- ।
ಲ್ಲಿರಿವನೊಂದೇ ಪರಿಯನೀಶ್ವರನಡಿಗೆ ಯೋಡಾಟ ॥
ಇರುವುದಿದು ಶಾರೀರತೇಜವು ।
ನರನೆ ನೋಡಿದ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ।
ಮರಳಿ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ಕೇಳ್ ಕ್ಷಮೆಯ ಲಕ್ಷಣವ ॥೧೩೫॥

[ಕ್ಷಮಾ] ನರನೆ ಕೇಳೈ ರೋಮಕೋಟಿಯು ।
ಧರಿಸುತಿರ್ದರು ದೇಹಕೀ ಪರಿ- ।
ಯಿರುವುದೇನಭಿಮಾನ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಪರಿಯಲೀ ಧಾರಣವ ಮಾಡುತ- ।
ಲಿರುವುದನಗೀ ಸಹನಶೀಲತೆ ।
ಯಿರದಲಾ ಮನದೊಳಗೆ ಗರ್ವವು ಕ್ಷಮೆಯ ಲಕ್ಷಣವು ॥೧೩೬॥

[ಧೃತಿಃ] ಇರಲಿಕಾ ವಿಷಯೋಪಭೋಗದ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿಂದ್ರಿಯಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ।
ಬರಲಿ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದ ಕರ್ಮದಿ ರೋಗ ದೇಹದಲಿ ॥
ಬರಲಿ ಯಪ್ರಿಯ ವಸ್ತುರೋಗವು ।
ಬರಲಿ ಪ್ರಿಯ ವಿಷಯದ ವಿಯೋಗವು ।
ಮರಳಿ ಬರಲೀಪರಿ ವಿಪತ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೊಂದಾಗಿ ॥ ೧೩೭ ॥

ಪರನು ಮನದಲಿ ಗಡಬಡಿಸದಲೆ ।
ಶರನಿಧಿಯ ಕುಂಭಜನು ಕುಡಿದಿಹ ।
ಪರಿಯಲವನದ ಕುಡಿದು ತೇಗುವನೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಬರಲು ಹೊಗೆಯಾಕಾಶದಲ್ಲೊಂ- ।
ದರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಗಾಳಿಯದನೇ ।
ಹರಿದು ಬಿಡುವಂದದಲಿ ಹರಿವನು ಮೂರು ತಾಪಗಳ ॥ ೧೩೮ ॥

ಮೂರು ತಾಪಂಗಳನು ಪೊಂದೇ ।
ಬಾರಿಗಾತನು ಕುಡಿದು ತೇಗುವ- ।
ನೇರಿದರೆ ಚಿತ್ತದಲಿ ರಾಗವು ಧೈರ್ಯ ಕೆಡಿಸನಲಾ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಿದ ಧೃತಿಯೆನುತ್ತಲಿ ।
ಕಾರಣಿಕ ಕೋವಿದರು ಕರೆವರು ।
ಧೀರವೀರ ಧನಂಜಯನೆ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೩೯ ॥

[ಶೌಚಂ] ಚಿನ್ನಕಲಶವ ಸ್ವಚ್ಛ ತೊಳೆಯುತ ।
ಪಾಸ್ಯ ಗಂಗಾಮೃತವನದರೊಳ- ।
ಗಿನ್ನ ತಂದಿರಿಸಲು ಕಣಾ ಸರ್ವತ್ರ ಶುದ್ಧವಲಾ ॥
ಸನ್ನುತಾತ್ಮನಿಗಾಚರಣಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣ ನಿಷ್ಕಾಮವು ಕಣಾ ಮೆ- ।
ಣಿಸ್ನ ನೋಡು ವಿವೇಕವಂತರ್ಗತವು ರಂಜಿಪುದು ॥ ೧೪೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದ ಶುದ್ಧತೆ- ।
ಯಿರುವುದಾದರೆ ಸರ್ವಕಡೆಯಲಿ ।
ಕರೆವರದನೇ ಶೌಚವೆನುತಲಿ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ॥
[ಅದ್ರೋಹಃ] ಹರಿವ ಗಂಗಾಜಲವು ಜಲಧಿಯ ।
ಪರೆಗೆ ದಾರಿಯಲಿರುವ ತೀರದ ।
ಮರಗಳನು ಪೋಷಿಸುವುದಲ್ಲವೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದರೆ ॥ ೧೪೧ ॥

ಹರಿಸುವುದಲಾ ಪಾಪತಾಪವ ।
ತರಣಿ ದಿನನಿತ್ಯದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ।
ವಿರಚಿಸಲಿಕಾರಭಿಸಿದರೆ ಮೂಲೋಕದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಹರಿವುದೈ ಕತ್ತಲೆಯ ರಾಶಿಯು ।
ಧರೆಯಲಿಹ ಸಂಪತ್ತಿಯಾಗರ ।
ತೆರೆದು ಸುರುವಾಗುವುದು ಜಗದೊಳಗೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಾರ ॥ ೧೪೨ ॥

ಧರೆಯಲೀ ತೆರದಲ್ಲಿ ಬದ್ಧರಿ- ।
ಗಿರದೆ ಸನ್ಮುಕ್ತಿಯನು ಕೊಡುವುದು ।
ಮರಳಿ ಸಂಸಾರದಲಿ ನೆರಳುವರನ್ನು ತರಿಸುವುದು ॥
ಹರಿಸುವುದು ಪೀಡಿತರ ದುಃಖವ- ।
ನಿರುಳು ಹಗಲಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧಿಸು- ।
ತಿರುವುದಾದರು ಪರರ ಸುಖದಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದು ॥ ೧೪೩ ॥

ತನ್ನ ಸುಖ ಸಾಧಿಸಲಿಕೋಸುಗ- ।
ವನ್ಯರಿಗೆ ಘಾತವನು ಮಾಡುವ ।
ಕುನ್ನಿ ಮಾರ್ಗದ ಛಾಯೆಯಾದರು ಮನದಿ ಬಾರದಲಾ ॥
ಎನ್ನುವೀಪರಿ ನರನ ವರ್ತನ- ।
ವನ್ನು ಬುಧರದ್ರೋಹವೆನುವರು ।
ಯಿನ್ನು ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ಕೇಳ್ನಾತಿಮಾನಿತೆಯು ॥ ೧೪೪ ॥

[ನಾತಿಮಾನಿತಾ] ನರಪತಿ ಭಗೀರಥನು ಗಂಗೆಯ- ।
ನಿರದೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಮೃತ್ಯುಲೋಕಕೆ ।
ಬರಿಸಿದನು ಶಂಕರನು ಜಟೆಯಲಿ ಧರಿಸಿದನು ಮುದದಿ ॥
ಹರನ ಸನ್ಮಾನವನು ನೋಡುತ ।
ಕರಗಿದಳು ಲಜ್ಜೆಯಲಿ ಗಂಗೆಯು ।
ಪರರು ಮಾನವನೀಯೆ ಮನ ಸಂಕುಚಿತವಾಗುವುದು ॥ ೧೪೫ ॥

ನರನೆ ನೋಡಿದು ನಾತಿಮಾನಿತೆ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿದ ನಿನಗೆ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿದೆನಲಾ ಹಿಂದೆ ನಿನಗರವಿಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾನದನೆ ಬಹು ವಿ- ।
ಸ್ತರವ ಮಾಡಲು ಬೇಕೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಹರಿಯು ನೋಡೀ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿಗರುಹಿದನು ಮುದದಿ ॥ ೧೪೬ ॥

ನರನಿಗಿಪ್ಪತ್ತಾರು ಸದ್ಗುಣ- ।
ವರುಹಿದನು ಕರುಣದಲಿ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಯರಸ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನಿವುಗಳಿಗಗ್ರಹಾರವನು ॥
ಇರುವುದಿದುವೇ ದೈವಸಂಪ- ।
ತ್ತಿರುವುವಿಪ್ಪತ್ತಾರು ಗುಣಗಳು ।
ಪರಿಪರಿಯ ತೀರ್ಥಗಳು ಗಂಗಾರೂಪ ಹರಿವುವಲಾ ॥ ೧೪೭ ॥

ಮೆರೆವ ನಗರವಿರಕ್ತಿಯನ್ನು- ।
ದ್ಧರಿಸಲೋಸುಗ ಬಂದಿರುವುದೋ ।
ಧರಣಿಯಲ್ಲೆಂಬಂತೆ ಮೆರೆವುವು ಗುಣಗಣಂಗಳಿವು ॥
ಕರದಲೀ ಗುಣಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯ ।
ಧರಿಸಿ ವಧು ಶ್ರೀಮುಕ್ತಿ ತನ್ನಯ ।
ವರನ ವೈರಾಗ್ಯವನು ಶೋಧಿಸುತಿಹಳು ಲೋಕದಲಿ ॥ ೧೪೮ ॥

ಕರದಲೀ ಗುಣಬತ್ತಿ ಹಚ್ಚುತ ।
ತರುಣಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಪತಿಯ- ।
ನ್ನರಸುವಳೊ ನೀವಾಳಿಸಲಿಕಾರತಿಯನೆಂಬಂತೆ ॥
ಮೆರೆವುವೈ ಗೀತಾಸಮುದ್ರದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣಮೌಕ್ತಿಕಂಗಳು ।
ಧರಿಸಿಧಳೊ ಸಂಪತ್ತು ದೈವಿಕ ಸಿಂಪಿರೂಪದಲಿ ॥ ೧೪೯ ॥

ಅರುಹಿದೆನು ವಿಸ್ತಾರದಿಂದೀ ।
ಪರಿಯ ದೈವಿಕ ಸಂಪತೆಲ್ಲವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಲಕ್ಷಣವನೆಲ್ಲವನರುಹಲಿನ್ನೇನು ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಿನಗೀಗ ನಾನಾ- ।
ಸುರಿಯ ಸಂಪಲ್ಲಕ್ಷಣಂಗಳ- ।
ನಿರುವುದಿದುವೇ ದುಃಖವಲ್ಲಿಯು ಮುಳ್ಳು ತುಂಬಿಹುವು॥೧೫೦॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ತೆರವಿದಿದ್ದರು ।
ಅರಿಯಲಾ ನೀನಿದನು ಮನದ- ।
ಲ್ಲರಿಯ ಬೇಕೈ ತ್ಯಾಜ್ಯ ವಸ್ತುವ ಸಾವಧಾನದಲಿ ॥
ನಿರುತ ತ್ಯಾಜ್ಯವಿದೆಂಬ ಕಾರಣ- ।
ವರಿಯ ಬೇಕೈ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ ।
ನರನೆ ಕೇಳಿದು ನರಕದೊಳಗದ್ದಿವುದು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ॥ ೧೫೧ ॥

ಧರೆಯಲಿಹ ಜೀವಿಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ನರಕದಲ್ಲಿಯೆ ದೂಡ ಬೇಕೀ- ।
ತೆರದ ಘೋರವ್ರತವ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಹುದು ಸಂಪತಿದು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ವಿಷವೆಲ್ಲ ಕೂಡಲು ।
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಕಾಲಕೂಟವು ।
ಪರಿಯಲಾಸುರ ಸಂಪತೆಂಬುದು ದೋಷರಾಶಿಯಲಾ ॥ ೧೫೨ ॥

ದಂಭೋ ದರ್ಪೋಽಭಿಮಾನಶ್ಚ ಕ್ರೋಧಃ ಪಾರುಷ್ಯಮೇವ ಚ ।
ಅಜ್ಞಾನಂ ಚಾಭಿಜಾತಸ್ಯ ಪಾರ್ಥ ಸಂಪದಮಾಸುರೀಮ್ ॥ ೪ ॥

[ದಂಭಃ] ನರನೆ ವೀರವರೋತ್ತಮನೆಯಾ- ।
ಸುರಸ್ವರೂಪದ ದೋಷತತಿಯ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದೈ ಮುಖ್ಯಪ್ರಸಿದ್ಧವು ದಂಭ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ನರನೆ ತಾಯಿಯು ದೋಷಗಳ ತಾ- ।
ನಿರದೆ ಬಯಲಿಗೆ ತಂದು ನಿಂದಾ- ।
ಪರತೆಯನು ತೋರಿಸಲು ತಾಯಿಯು ತೀರ್ಥದಂದದಲಿ ॥೧೫೩॥

ಇರುವಳಾದರು ಪರಮಪಾವನೆ ।
ದುರಿತಕಾರಕ ಮಗನಿಗಾಕೆಯೆ ।
ಯಿರುವಳಲ್ಲಾ ಪತನಕಾರಣ ನರಕಸೋಪಾನ ॥
ಗುರುಮುಖದಿ ಕಲಿತಿರುವ ಪಾವನ- ।
ವಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನು ತಾ- ।
ನಿರದೆ ಹಾದಿಯು ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದವರಿಗರುಹಿದರೆ ॥ ೧೫೪ ॥

ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗವದರಿಂ ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಹಾನಿಯುಹಿತವು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಪೇಳುವೆನು ॥
ಬರಲು ಮಳೆಗಾಲದಲಿ ಪೂರವು ।
ನರನು ನಾವೆಯುನೇರಿ ನದಿಸಂ- ।
ತರಣ ಮಾಳ್ಪನು ಮಾತು ನಿಜವಿದು ನೋಡಿದಿಯೊ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೫೫ ॥

ನರನು ನಾವೆಯನೇರದಲೆ ಮು- ।
ತ್ತಿರದೆಯದನೇ ತಲೆಯಲೇರಿಸೆ ।
ಯಿರವುದೇನೈ ತರಣ ಪ್ರಾಣದ ಹರಣವಹುದಲ್ಲೈ ॥
ನರನೆ ಪ್ರಾಣವ ಕಾಯ್ವುದನ್ನವು ।
ಸಿರುತವಾಗಿಹ ಮಾತು ಕೇಳಿದು ।
ಭರದಲದನತಿ ಮೀರಿ ತಿನ್ನಲು ಪ್ರಾಣಘಾತಕವು ॥ ೧೫೬ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಧರ್ಮವಿಹಪರ- ।
ಕಿರುವುದೈ ಸುಖ ಮಾತು ನಿಜವಿದು ।
ತರಣಕಾರಣವಹುದು ಗುಪ್ತದಿ ಮಾಡೆ ಧರ್ಮವನು ॥
ಬರಿದೆ ಹಾದಿಯಲದನು ತೋರಿಸೆ ।
ಯಿರುವುದದುವೇ ದುರಿತಕಾರಣ ।
ಪರಮದೋಷಾಸ್ಪದವಲಾ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯದು ॥ ೧೫೭ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ತಾನು ಮಾಡಿದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಧರ್ಮಗಳ ನಾಲ್ದೆಸೆ ।
ಗಿರದೆ ಘೋಷಿಸುತಿರುವುದೇ ನಿಜ ದಂಭವೆನಿಸುವುದು ॥
ಧರೆಯಲಿದು ಸದ್ಧರ್ಮವಲ್ಲೈ ।
ಕರೆವರಿದನೆಯಧರ್ಮವೆನುತಲಿ ।
ಯಿರಲು ಬೇಕೈ ಧರ್ಮ ಗುಪ್ತವು ಪಾರ್ಥ ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೧೫೮ ॥

[ದರ್ಪಃ] ಮರುಳ ನಾಲ್ಕಕ್ಷರವ ಕಲಿತರೆ ।
ಸರಸತಿಯು ತುಚ್ಛಿಪನು ಮದದಲಿ ।
ಕುರುಡದಾಸರ ಕುದುರೆಯೈರಾವತವ ತುಚ್ಛಿಪುದು ॥
ಅರಿಯಲಾ ಜಾಲಿಗೆಯ ಮರದೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಪೋತಿಯು ಸ್ವರ್ಗ ತುಚ್ಛಿಸು- ।
ತಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಬಾವಿಯೊಳಗಿನ ಕಪ್ಪೆ ಸಾಗರವ ॥ ೧೫ ॥

ಹುಲ್ಲುರಾಶಿಯು ಸಿಗಲು ಬೆಂಕಿಯು ।
ತಲ್ಲಣಿಸುತೇಳುವುದು ಗಗನಕೆ ।
ಸಲ್ಲಲಿತ ಭೋಜನವು ಸಿಗಲೊಂದಿನ ದರಿದ್ರನಿಗೆ ॥
ಮೆಲ್ಲನವನುನ್ಮತ್ತನಾಗುವ- ।
ನಲ್ಲವೇ ವಿದ್ಯಾಧನಸ್ತ್ರೀ- ।
ಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನದಲಿ ನರನುನ್ಮತ್ತನಾಗುವನು ॥ ೧೬೦ ॥

ದೊರೆಯಲರಮನೆನೆರಳು ಪೊಂದಿನ ।
ನರನಿಗಾಸರಕಾಗಿ ತದನಂ- ।
ತರದಿ ಮನೆ ಬೇಕೇಕೆನುತ ಕುವಿಚಾರದಿಂ ನರನು ॥
ಇರುವ ಮನೆಯನು ಸುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ।
ಮರುಳನಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಜಗದಲಿ ।
ಬರಿದೆ ಮೃಗಜಲ ನೋಡಿ ಬಾವಿಯ ಜಾಣ ಮುಚ್ಚುವನೆ ॥ ೧೬೧ ॥

ಬರಲು ಧನಸಂಪತ್ತು ಭಾಗ್ಯವು ।
ಭರದಿ ನರನುನ್ಮತ್ತನಾಗಲು ।
ಕರೆವರಿದನೇ ದರ್ಪವೆನುತಲಿ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ॥
[ಅಭಿಮಾನಃ] ಇರುವುದೈ ವೇದದಲಿ ಜನರಿಗೆ ।
ಭರವಸವು ತದ್ರೀತಿಯಲ್ಲೀ- ।
ಶ್ವರನಿಹನು ತ್ರಿಜಗದಲಿ ಪೂಜ್ಯನು ಸೂರ್ಯಸಂದದಲಿ ॥ ೧೬೨ ॥

ಇರುವುದೇನೆರಡನೆಯ ತೇಜದ ।
ಸರಿಯವನು ಜಗದೊಳಗೆ ಸರ್ವರಿ- ।
ಗಿರುವುದಿಚ್ಛೆಯು ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮರಣತನಗಿರ ಬಾರದೆಂದೀ- ।
ತೆರದೊಳಿಚ್ಛೆಯ ಜಗದೊಳೆಲ್ಲರು ।
ಧರಿಸಿರುವರೈ ನಿರ್ವಿವಾದದ ಮಾತು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೬೩ ॥

ಧರೆಯಲಾ ಕಾರಣದಿ ಸರ್ವರು ।
ನಿರುತ ಪರಮೇಶ್ವರನ ವೇದವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ರೀತಿಯಲಿ ಕೊಂಡಾಡುವರು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬರಲು ಕಿವಿಯೊಳಗೀಪರಿಯ ಶ್ರುತಿ ।
ಬರುವುದೈ ಕೋಪಾತಿರೇಕವು ।
ಬರಳುವನು ದ್ವೇಶದಲಿ ಮತ್ಸರಪೂರಿತನು ಜಗದಿ ॥ ೧೬೪ ॥

ತಿಂದು ತೇಗುವೆನೀಶ್ವರನ ನಾ- ।
ನಿಂದು ಕೊಡುತಾ ಕಾಲಕೂಟವ ।
ಕೊಂದು ಬಿಡುವೆನು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನು ಗಳಿಗೆಯಲಿ ॥
ಮುಂದೆ ಸರ್ವರ ರಕ್ಷಣವ ಯಾ- ।
ರೆಂದು ಮಾಳ್ಪರು ನಾನವರ ಮುನಿ- ।
ಸಿಂದ ಸತ್ತ್ವಾಹರಣ ಮಾಡುವೆನೊಂದೆ ಗಳಿಗೆಯಲಿ ॥ ೧೬೫ ॥

ಈ ಪರಿಯಲೀಶ್ವರನ ಸತ್ತೆಯು ।
ತಾಪವೆನುತಲಿ ಯೋಚಿಸುವನೈ ।
ದೀಪತೇಜವ ಸಹಿಸಲಾರದು ಬಡಪತಂಗವದು ॥
ಈ ಪರಿಯಲಾ ಮಿಂಚುಬುಳುಗಳು ।
ಕೋಪಿಸುವುವಾ ಸೂರ್ಯನೊಳು ಸಂ- ।
ತಾಪಿಸುವುದಾ ಟಿಟ್ಟಿಭಕ ಸಾಗರವ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೧೬೬ ॥

ನರನು ನೋಡಭಿಮಾನಭರದ- ।
ಲ್ಲರಿಯನೀಶ್ವರನಾರೆನುತ ಮ- ।
ತ್ತಿರದೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ನಾಮುವನಾಡನೈ ಮದದಿ ॥
ತರಣಿ ಸವತಿಯು ಧಿಕ್ಕರಿಪ ಪರಿ- ।
ಯರಿಯುತೀಶ್ವರನನ್ನು ಬಹು ಮ- ।
ತ್ಸರದೊಳಾತನ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವನು ವರ್ಣಿಸಲಿ ಯೆಂತು ॥ ೧೬೭ ॥

ಧರೆಯಲಾರಿಗೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡೀ ।
ತೆರದ ಮಾನವು ತುಂಬಿಹುದು ಕೇ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಯಭಿಮಾನ ಜಗದೊಳಗಿದುವೆ ಲಕ್ಷಣವು ॥
ಪುರುಷನೀಯುನ್ಮತ್ತ ರೌರವ- ।
ನರಕ ಹಾದಿಯ ಹಿಡಿವನಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವುದೇನಿದು ಹಾದಿ ಮೋಕ್ಷಕೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೬೮ ॥

[ಕ್ರೋಧಃ] ಧರೆಯಲನ್ಯರು ಸುಖವನನುಭವಿ- ।
ಪರು ಯೆನುತ್ತಲಿ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಭರದಲೇಳ್ವುದು ಮಸ್ತಕಕೆ ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿ ವಿಷವಾಗಿ ॥
ನರನೆ ಯುರಿವೆಣ್ಣೆಯಲಿ ತಣ್ಣೀ- ।
ರೆರೆಯಲಾಕ್ಷಣ ಜ್ವಾಲೆ ಯೇಳ್ವುದು ।
ನರಿಯು ಚಂದ್ರನ ನೋಡಿ ಧಡಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ಸರದಿ ॥ ೧೬೯ ॥

ತರಣಿಯುದಯಕೆ ಬಂದ ಯೋಗದಿ ।
ಧರೆಗೆ ಪರಮಾನಂದವಪ್ಪುದು ।
ಪರಿಪರಿಯ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲಾರಂಭವಾಗುವುದು ॥
ಮರುಳ ಪಾಪಿಯು ಗೂಗೆಯಾವಿ- ।
ಸ್ತರದ ನೋಳ್ಪದೆ ಯದಕೆ ದೃಷ್ಟಿಯು ।
ಹರಿದು ಹೋಗುವುದಲ್ಲವೇ ಮತ್ಸರದಲಡಗುವುದು ॥೧೭೦॥

ಧಾರುಣಿಗೆ ಸುಖ ಕೊಡುವ ಸೂರ್ಯನ ।
ಚೋರ ಬೈಯುವನಲ್ಲವೇನ್ನೈ ।
ಕ್ಷೀರವೆರೆದರೆ ಫಣಧರಕೆ ವಿಷವೇರುವುದು ನೋಡೆ ॥
ಪಾರವಿಲ್ಲದ ವಾರಿನಿಧಿಯಲಿ ।
ನೀರ ಕುಡಿದರದೇನು ದೀಪ್ತಿಯೊ- ।
ಳೇರುವುದು ವಡವಾಗ್ನಿ ಶಾಂತತೆ ಯಿಲ್ಲವೈ ಯದಕೆ ॥೧೭೧॥

ಅನ್ಯರಲಿ ವಿದ್ಯಾವಿನೋದಗ- ।
ಳನ್ನು ವೈಭವಭಾಗ್ಯಸೌಖ್ಯಗ- ।
ಳನ್ನು ನೋಡುತ ಸಹನವಿರದುದ್ವೇಗವೇರುವುದು ॥
ತನ್ನ ದೇಹವ ಸುಟ್ಟ ಪರಿಯಲಿ ।
ಬನ್ನ ಬಡುವನು ಕ್ರೋಧಲಕ್ಷಣ- ।
ವನ್ನು ನೀನೀಪರಿಯಲರಿಯೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೧೭೨ ॥

[ಪಾರುಷ್ಯಂ] ಉರಗ ವಾಸಿಪ ಹುತ್ತಿಸಂದದೊ- ।
ಳಿರುವುದಾರಿಗೆ ಮನವು ಬಾಣದ ।
ಪರಿಯೊಳಾರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ತೀಕ್ಷ್ಣವದಿರುವುದೈ ಜಗದಿ ॥
ಇರುವುದಗ್ನಿಯ ತೆರದಿ ಭಾಷಣ ।
ಸುರಿಪ ಬೆಂಕಿಯ ಮಳೆಯ ತೆರದ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದೈಯತಿ ಪ್ರಖರಭಾಷಣವಾರಿಗೀ ಜಗದಿ ॥ ೧೭೩ ॥

ನನೆ ಯುಕ್ಕಿನ ಕರಗಸದ ಪರಿ ।
ಯಿರುವುವಾರ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲವು ।
ತರುವುವೈ ತ್ರಾಸಗಳರಾಶಿಯನಿತರರಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಎರಡನೇಯರ ಮನಕೆ ಭೇದವ- ।
ನಿರದೆ ಮಾತಾಡುವನು ನೋಡೀ- ।
ನರರೊಳಧಮಾಧಮನು ಪಾರುಷ್ಯಪ್ರವೀಣನಲಾ ॥ ೧೭೪ ॥

[ಅಜ್ಞಾನಂ] ನರನೆ ನಿನಗಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ- ।
ವರುಹುವೆನು ನೀನೀಗ ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವುವೇ ಶೀತೋಷ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಹುಟು ಕುರುಡನಿಗೆ ॥
ಇರುಳುಹಗಲೀ ಭೇದವಿರುವುದೆ ।
ಯುರಿವ ಬೆಂಕಿಗೆ ಮುಂದೆ ಬರುತಿಹ ।
ಸುರಸ ಕುರಸವನೆಲ್ಲ ಸುಡುವರೆ ಭೀತಿ ಯೇನಿಹುದೆ ॥ ೧೭೫ ॥

ಸ್ಪರಿಶಕಿರುವುದೆ ಭೇದ ಲೋಹವ- ।
ನಿರದೆ ಸ್ಪರ್ಶದಿ ಚಿನ್ನ ಮಾಳ್ಪದು ।
ಪರಿಪರಿಯ ರಸಗಳಲಿ ತಿರುಗಿಸೆ ಸವುಟಿಗರವಿಹುದೆ ॥
ಅರಿವುದೇನದು ಕಹಿಸವಿಯ ಮ- ।
ತ್ತಿರುವುದೇ ಸ್ವಾದೂಪಭೋಗವು ।
ಕಿರಿಹಿರಿದ ನೋಡುವುದೆ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸ ಹತ್ತಿದರೆ ॥ ೧೭೬ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಜ್ಞಾನಿ ಮನುಜನಿ- ।
ಗಿಷ್ಟ ಕಿಂವಾನಿಷ್ಟವೆಂಬುದು ।
ನಷ್ಟನಹುದೈ ಬುದ್ಧಿ ತಿಳಿಯದು ವಿಧಿನಿಷೇಧಗಳ ॥
ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲಿ ಬಂದ ವಸ್ತುವ- ।
ನಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಕೂಸು ಬಾಯಲಿ ।
ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನರಿವುದೇನೈ ಕೂಸು ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೧೭೭ ॥

ದುರಿತಪುಣ್ಯದ ಬಿಚಡಿ ಮಾಡುತ- ।
ಲರಿಯನೈ ಯಜ್ಞಾನಿ ಕರ್ಮದ ।
ಪರಿಯ ಕರ್ಮಾಕರ್ಮ ಮಾಳ್ಪನು ಭೇದವಿಲ್ಲದಲೆ ॥
ಇರುವುದಿದುವಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ- ।
ವಿರುವುವೀ ಪರಿಯಾರುಗುಣಗಳು ।
ಯಿರುವವದಾಸುರ ಸಂಪತತಿ ಬಲಿ ಘೋರ ಷಡ್ದೋಷಿ ॥ ೧೭೮ ॥

ತರುಣಿಯಿರಲು ಕೃಶಾಂಗಳಾಕೆಗೆ ।
ಯಿರುವುದೈ ವಿಷಯೇಚ್ಛೆಯಧಿಕದಿ ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಬೆಂಕಿ ಮೂರೇ ಸಂಖ್ಯೆ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಇರುವುದೈ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿ ಮೊದಲಿಗೆ ।
ತಿರಿಗಿ ವಡವಾನಳವು ವಿದ್ಯುತು ।
ಪರಿಯಲೀ ಮೂರಗ್ನಿ ಸೇರಲು ವಿಶ ಸುಡುವುದಲಾ ॥ ೧೭೯ ॥

ಮೂರು ದೋಷಗಳೇರಿತೆಂದರೆ ।
ವಾರಿಜಾಸನಗಳವೆ ಮರಣವು ।
ಬಾರದಿರುವುದೆ ಮೂರರಿಮ್ಮಡಿಯಾರು ದೋಷಗಳು ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀಯಾರು ದೋಷವಿ- ।
ಚಾರಿಸಲು ತತ್ಸಂಪತಾಸುರ ।
ಭಾರಿ ಸಂಕಟಕಾರಕವಲಾ ಜಗದಿ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೧೮೦ ॥

ದುಷ್ಟಗ್ರಹಗಳನೊಂದೆ ರಾಶಿಯ- ।
ಲಿಟ್ಟ ತೆರದಲಿ ಬಂದು ಸೇರಲು ।
ಕಷ್ಟಸಂತತಿ ಬಾರದಿಹುದೇ ಜಗದಿ ಮಾನವಗೆ ॥
ದುಷ್ಟಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ ಕೂಡುತ- ।
ಲಟ್ಟಿ ಬರುವುವು ನಿಂದೆ ಮಾಳ್ಪಗೆ ।
ತಟ್ಟುವುವು ರೋಗಗಳು ಸರ್ವವು ಮರಣ ಬಂದಿರಲು ॥ ೧೧ ॥

ಬಂದು ಸರ್ವಕುಯೋಗಗಳು ತಾ- ।
ವೊಂದೆ ಕುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಸೇರಿರೆ ।
ಬಂದುದಲ್ಲದೆ ಬಿಡುವುದೇನೈ ದುಷ್ಟಪರಿಣಾಮ ॥
ಮುಂದಿಯಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟವ ।
ಬಂದು ಜೀಳ್ವನು ಚೋರಸಂಗದಿ ।
ಬೆಂದು ಬಳಲುವ ನರ ಮಹಾಪೂರದಲಿ ಸಿಲುಕಿದರೆ ॥ ೧೨ ॥

ದುಷ್ಟ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಪರಿಪರಿ ।
ಹುಟ್ಟದಿರುವುವೆ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕಟ್ಟಲೀ ದೋಷಗಳು ಬೆನ್ನಟ್ಟುವುದನಿಷ್ಟವದು ॥
ನಷ್ಟವಾಯುರ್ದಾಯವಾಗಿಹ ।
ಬಟ್ಟೆಗೆಟ್ಟಿರುವಾಡುಗಳಿಗಾ ।
ಕೆಟ್ಟ ಕಾರೆಯ ಕಾಯಿ ಮೆಲುವರೆ ಸಿಕ್ಕುವಂದದಲಿ ॥ ೧೩ ॥

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ದೋಷವಾರಿವು ।
ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗವು ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ।
ನಿತ್ಯನೀಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಯೆ ಬಿದ್ದು ನರಲುವನು ॥
ಮತ್ತೆಯಧಮಾಧಮ ಕುಯೋನಿಯೊ- ।
ಳೆತ್ತುವನು ಜನ್ಮಂಗಳನು ಸರಿ- ।
ಯುತ್ತ ಜಂಗಮದಿಂದ ಸ್ಥಾವರ ತನಕವಿಳಿಯುವನು ॥ ೧೪ ॥

ಆರು ದೋಷಗಳೆಲ್ಲವೀ ಪರಿ ।
ಸೇರುತೊಂದೇ ಕಡೆಗೆಯಾಸುರ ।
ಕ್ರೂರ ಬಹುಗಂಭೀರ ಸಂಪತ್ತೆಸೆವುದೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೆರದಲುಭಯ ಪ್ರ- ।
ಕಾರಗಳ ಸಂಪತ್ತುಗಳ ವಿ- ।
ಸ್ತಾರದಿಂ ಪೇಳಿದೆನು ಲಕ್ಷಣಪೂರ್ವಕದಲಿವನು ॥ ೧೫ ॥

ದೈವೀ ಸಂಪದ್ವಿಮೋಕ್ಷಾಯ ನಿಬಂಧಾಯಾಸುರೀ ಮತಾ ।
ಮಾ ಶುಚಃ ಸಂಪದಂ ದೈವೀಮಭಿಜಾತೋಽಸಿ ಪಾಂಡವ ॥ ೫ ॥

ಎರಡರೊಳು ದೈವಪ್ರಕೃತಿಯದು ।
ಮೆರೆವ ಮೋಕ್ಷದ ತರಣಿಯುದಯ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದೈ ಮುಂಜಾನೆ ಹರಿವುದು ದುಃಖಕತ್ತಲೆಯ ॥
ಎರಡನೆಯದಾಸುರವು ಸಂಪ- ।
ತ್ತಿರುವುದಿದು ಜೀವಕ್ಕೆ ಲೋಕದ ।
ಮೆರೆವ ಶೃಂಖಲೆ ಬಂಧನವಲಾ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೬ ॥

ನರನೆ ನೀನಿದ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಧರಿಸ ಬೇಡೈ ಮನದಿ ಭೀತಿಯ ।
ತರಣಿಗೇತಕೆ ಭೀತಿ ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರರೆ ನೋಡೈಯಾತನೇ ಯಾ- ।
ಸುರಿಕ ಸಂಪತ್ತಿಯಲಿ ಸಿಲುಕುವ- ।
ನರರೆ ಯಾರೀಯಾರು ದೋಷಂಗಳನು ಸಾಕುವನೊ ॥ ೧೭ ॥

ನರನೆ ನೀ ದೈವಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಯ- ।
ಳ್ಳಿರುವಿ ಸದ್ಗುಣಮೂರ್ತಿ ನಿನಗೀ- ।
ತೆರದ ಭೀತಿಯದೇಕೆ ನೀ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯಲಾ ॥
ನರನೆ ದುರ್ಗುಣಭರಿತವಿರುವಾ- ।
ಸುರಿಕ ಸಂಪತ್ತಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಲಿ ।
ಧರಿಸದಿರು ಸಂದೇಹ ಮನದಲಿ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೧೮ ॥

ದ್ವೌ ಭೂತಸರ್ಗೌ ಲೋಕೇಽಸ್ಮಿನ್ ದೈವ ಆಸುರ ಏವ ಚ ।
ದೈವೋ ವಿಸ್ತರಶಃ ಪ್ರೋಕ್ತ ಆಸುರಂ ಪಾರ್ಥ ಮೇ ಶೃಣು ॥ ೬ ॥

ನರನೆ ದೈವಾಸುರಗಳೆಂಬೀ- ।
ಯೆರಡು ಸಂಪದ್ಯುಕ್ತಜನರಾ- ।
ಚರಿಸುತಿಹ ಮಾರ್ಗಗಳು ಬೇರಾಗಿಹುಹು ನೋಡಿದರೆ ॥
ಪರಿಗಳಿವು ಕೇಳ್ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವಗ- ।
ಳಿರುವುವಲ್ಲೈ ಪೂರ್ವದಿಂದಲೆ ।
ಯಿರುವುದು ನಿಶಾಚರರ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿಯದು ॥ ೧೯ ॥

ಸುರನರರಿಗುತ್ತಮಪ್ರಕಾರದೆಂ- ।
ತಿರುವುದೈ ವ್ಯವಹಾರಯೋಗ್ಯವು ।
ನರನೆ ನೋಡೈ ಹಗಲುಬೆಳಕಿಲಿ ನಡೆಯುವರು ನಿರುತ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಜಗದ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದೈ ಮಾರ್ಗಗಳ ದ್ವಂದ್ವವು ।
ಧರೆಯಲಿದು ನಡೆದಿಹುದು ಪೂರ್ವಾಪರಸುಸಂಮತವು ॥ ೧೯೦ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹಿದೆನು ವಿ- ।
ಸ್ತರದಿ ದೈವಪ್ರಕೃತಿಗುಣಗಳ ।
ಮರಳಿ ನಿನಗಾನೊರೆವೆನಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿಲಕ್ಷಣವ ॥
ನರನೆ ವಾದ್ಯದ ಹೊರತು ನಾದವ- ।
ನರಿಯ ಬಹುದೇ ಪುಷ್ಪವಿಲ್ಲದೆ ।
ದೊರೆಯುವುದೆ ಮಕರಂದ ಜಗದಲಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೯೧ ॥

ಪರಿಯಲಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿ ದೇಹವ ।
ಧರಿಸದಲೆ ಗೋಚರಕೆ ಬರುವುದೆ ।
ಮರಕೆ ಮರ ತಿಕ್ಕದಲೆ ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಯು ಹೊರಡುವುದೆ ॥
ನರಶರೀರವನಾಶ್ರಯಿಸಿ ತುಂ- ।
ಬಿರುವುದೀ ಯಾಸುರಿಕ ಸಂಪತು ।
ಬರುವುದಿದು ಗೋಚರಕೆ ನರದೇಹದಲಿ ಪೂರ್ಣದಲಿ ॥ ೧೯೨ ॥

ವಸುಮತಿಯಲಾ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆದರೆ ।
ರಸ ಬೆಳೆವುದಾ ಮಾನದಿಂದಲೆ ।
ಯಸಮವಿಕ್ರಮ ಕೇಳು ದೇಹವು ಬೆಳೆದ ಮಾನದಲಿ ॥
ವಸುಮತಿಯಲಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿಯಾ- ।
ಕುಸುರಿ ಬೆಳೆವುದು ನರಶರೀರದಿ ।
ಯುಸುರುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಯಾಸುರಪ್ರಕೃತಿಮಾನವರ ॥ ೧೯೩ ॥

ಪ್ರವೃತ್ತಿಂ ಚ ನಿವೃತ್ತಿಂ ಚ ಜನಾ ನ ವಿದುರಾಸುರಾಃ ।
ನ ಶೌಚಂ ನಾಪಿ ಚಾಚಾರೋ ನ ಸತ್ಯಂ ತೇಷು ವಿದ್ಯತೇ ॥ ೭ ॥

[ಪ್ರವೃತಿಂ ಚ ನಿವೃತ್ತಿಂ ಚ] ನರನೆ ಪುಣ್ಯಾಚಾರ ವಿಷಯದೊ- ।
ಳಿರದು ಕೇಳು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಪಾಪಾ- ।
ಚರಣದಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿ ಯಂತಃಕರಣದೊಳಗಿರದು ॥
ಬರುವುದೈ ಕತ್ತಲೆಯ ಮೇಣೀ ।
ತೆರದ ಗುಣಧರ್ಮಗಳು ಬಾರವು ।
ನರನೆ ನೋಡಾ ಕೋಶಕೀಟಕದಂತೆ ಮಾಡುವನು ॥ ೧೯೪ ॥

ಗೂಡ ಕಟ್ಟುವ ಕೋಶಕೀಟಕ ।
ಮೂಢತನದಲಿ ಹಿಂದೆಮುಂದಕೆ ।
ನೋಡಲಾರದು ಗೂಡಿನಲಿ ಬಾಗಿಲನು ಮಾಡದಲೆ ॥
ಆಡಲಾರದು ಹೊರಗೊಳಗೆ ಮನೆ ।
ಮಾಡಿಯದರಲಿ ಸಾವುದಲ್ಲವೆ ।
ಮೂಢ ಮಾನವನೀತೆರದಿ ಭವದೊಳಗೆ ಸಿಲುಕುವನು ॥ ೧೯೬ ॥

ಕೊಟ್ಟ ವಿತ್ತದ ಗಂಟ ಹಿಂದಕೆ ।
ಕೊಟ್ಟ ಬಿಡುವನೊ ತಿಂದು ಬಿಡುವನೊ ।
ದಿಟ್ಟ ಮನದಿ ವಿಚಾರ ಬಾರದೆ ಮೂರ್ಖಮಾನವನು ॥
ಭ್ರಷ್ಟಚೋರಗೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ।
ನಷ್ಟವಹುದೈ ಬಂಡವಾಲವು ।
ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲಿ ಬಾರಲಾರದು ಬಂಡವಾಲವದು ॥ ೧೯೮ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಿ ಯಾರಾ- ।
ಸುರಪ್ರಕೃತಿಯನು ಚರಿಸುತಿಹರೋ ।
ಅರವಿರದು ಮಾರ್ಗದ ಪ್ರವೃತ್ತಿನಿವೃತ್ತಿನಾಮಕದ ॥
[ನ ಶೌಚಂ] ಅರಿಯಲಾರರು ಕನಸಿನಲ್ಲಾ- ।
ದರು ಶುಚಿತ್ವವನವರು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತೊರೆಯ ಬಲ್ಲುದೆ ಕಾರ್ಷ್ಣ್ಯವನು ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿಯು ನೋಡೆ ॥ ೧೯೫ ॥

ಮರಳಿ ವಾಯಸ ಧವಲ ವರ್ಣವ ।
ಧರಿಸುವುದು ನೋಡಲಿಕೆ ಸಿಗುವುದು ।
ದುರುಳರಕ್ಕಸರಿಂಗೆ ಮಾಂಸದ್ವೇಷ ಬರಬಹುದು ॥
ನರನೆ ನೋಡೀ ಪರಿಗಳಾದರು ।
ಧರೆಯಲಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿ ಮನುಜಗೆ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಶೌಚ ಮದ್ಯದ ಪಾತ್ರ ಪಾವನವೆ ॥ ೧೯೭ ॥

[ನಾಪಿ ಚಾಚಾರಃ] ನರನೆ ಕೇಳ್ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣದಲಿ ಮನದಿಚ್ಛೆ ಯಿರದೈ ।
ಗುರುಹಿರಿಯರಾಜ್ಞೆಯನು ಹಾರೈಸರು ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ॥
ಅರವು ಮೇಣೆಲ್ಲಿಹುದು ಧರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವನು ದ್ವೇಷಿಪರು ಮೂರ್ಖರು ।
ನರನೆ ನೋಡೀ ಯಾಸುರಿಕ ಸಂಪತಿನ ಲಕ್ಷಣವು ॥ ೧೯೯ ॥

ಅದು ಬೇಕಾದಂತೆ ಮೆಲುವುದು ।
ಕಾಡಿನಲಿ ತೊಪ್ಪಲನು ಗಾಳಿಯು ।
ವೋಡುವುದು ಬೇಕಾದ ಕಡೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ರೂಢಿಯಲಿ ನೋಡಗ್ನಿ ಯೇಳಲು ।
ನೋಡುವುದೆ ಕೇಳದು ನಿಷಿದ್ಧವ ।
ಗಾಢತನದಲಿ ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಸಿಕ್ಕಿದ ದನೆಲ್ಲ ॥ ೨೦೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾಸುರಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಯ ।
ನರರು ಮನ ಬಂದಂತೆ ತಮ್ಮಾ- ।
ಚರಣವನು ಮಾಡುವರು ನೋಡರು ವಿಧಿನಿಷೇಧಗಳ ॥
[ನ ಸತ್ಯಂ] ನಿರುತ ಸತ್ಯದ್ವೇಷಿಗಳಲಾ ।
ತೊರೆದು ಕೊಂಡಿಯ ಚೇಳು ಪ್ರೇಮದ ।
ಭರವ ತೋರಿಸ ಹತ್ತಿದರೆ ಸಾಧ್ಯವು ಕಣಾ ಸತ್ಯ ॥ ೨೦೧ ॥

ಬರುವುದೇನ್ಯೆ ಗಾಳಿ ಗುದದಿಂ ।
ಪರಿಮಳಿ ಸುವಾಸಿಕವು ನೋಡಾ- ।
ಪರಿಯಲಾ ದುರ್ಲಭವು ಕೇಳ್ಯೆ ಸತ್ಯವಿಪರೊಡನೆ ॥

ನರನೆ ನೋಡು ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲಿ ।
ಯಿರುವರೀ ಯಾಸುರಪ್ರಕೃತಿಯರು ।
ನಿರುತ ದುಷ್ಟರು ಸತ್ಯಹೀನರು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೦೨ ॥

ಅರುಹಲೆಂತಾನವರ ಭಾಷಣ ।
ಪರಿಯನತಿವಿಸ್ತಾರದಿಂದಲಿ ।
ಯಿರುವುದೇನ್ಯೆ ಸೊಗಸಿನವಯವ ವೊಂಟಿಯಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇರುವುದೀಪರಿಯಾಸುರಿಕ ಗುಣ ।
ನರನೆ ನಾನು ಪ್ರಸಂಗವಶದ- ।
ಲ್ಲರುಹುವೆನು ನಾನಿವರ ಭಾಷಣಪರಿಯ ಕೇಳುವುದು ॥ ೨೦೩ ॥

ಗುಡುಗುಡಿಯು ಬಾಯಿಂದ ಹೊಗೆಯನು ।
ಬಿಡುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನುಡಿವ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಹೊಗೆಯಂದದಲಿ ಹೊರಡುವವು ॥
ಹಿಡಿಯ ಬಹುದೇ ಕೈಯೊಳದ ಗಡ- ।
ಬಿಡಿಸಿ ಹಿಡಿಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದರದು ।
ಕೊಡುವುದೇ ಸುಖ ವುಸುರ ಕೆಡಿಪುದು ಮೂಗಿನಲಿ ಸೇರಿ ॥೨೦೪॥

ಅಸತ್ಯಮಪ್ರತಿಷ್ಠಂ ತೇ ಜಗದಾಹುರನೀಶ್ವರಮ್ ।
ಅಪರಸ್ಪರಸಂಭೂತಂ ಕಿಮನ್ಯತ್ಕಾಮಹೈತುಕಮ್ ॥ ೮ ॥

[ಅಸತ್ಯಂ] ಮೆರೆಯುತಿರುವುದನಾದಿ ವಿಶ್ವವು ।
ಯಿರುವನೀಶ್ವರ ಶ್ರೇಷ್ಠನಿದರ- ।
ಲ್ಲಿರುವನಾತನೆ ಚಾಲಕನಲಾ ಸರ್ವವಿಶ್ವದಲಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ನಿಗಮಾಗಮಂಗಳು ।
ಮೆರೆವುವಾತನ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗ- ।
ಳಿರುವರೀತನ ರಾಜ್ಯದಲಿ ನ್ಯಾಯವನು ಕೊಡುವವರು ॥ ೨೦೫ ॥

ವೇದಗಳಿಗನ್ಯಾಯ ತೋರಲು ।
ವಾದವಿಲ್ಲದೆ ನರಕಶಿಕ್ಷೆಯು ।
ವೇದಮತದಲಿ ನ್ಯಾಯಿಯೆಂದರೆ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವಹುದು ॥
ಆದುದೀಪರಿ ವಿಶ್ವರಚನೆಯು ।
ಬೋಧಿಸುವರಿದಸತ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಮೇದಿನಿಲಿ ಯಾಜ್ಞಿಕರು ಯಜ್ಞದಿ ಮೋಸಹೋಗುವರು ॥ ೨೦೬ ॥

ಮರಳಿ ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಮರುಳರೆನುವರು ಮೂರ್ತಿಪೂಜಕ ।
ರಿರುವರೆನುವರು ನಿಂದಿಸುವರೀ ತೆರದಿ ಜಗದೊಳಗೆ ॥

ಅರಿವರಾರು ಸಮಾಧಿಸುಖವನು ।
ಧರಿಸುತಲಿ ಕಾಷಾಯವಸ್ತ್ರವ ।
ತೊರೆಯುವರು ಸಂಸಾರಸುಖವನು ಯೋಗಿಯಾಗುವರು ॥೨೦೭॥

ಧರೆಯಲೀ ನಿಜ ವಿಷಯಭೋಗವು ।
ಯಿರುವುದೆನುವರು ಪುಣ್ಯಕಾರಕ ।
ತೊರೆವುದೀ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವ ದುರಿತವೆನ್ನುವರು ॥
ಧರೆಯೊಳಿಹ ಧನಿಕರನು ಶಾಂ ಸಂ- ।
ಹರಿಸಿ ಧನದಪಹಾರ ಮಾಡಲು ।
ದೊರಕುವುದು ಧನ ಮನ್ನಿಸುವರಿದ ಪುಣ್ಯಫಲವೆಂದು ॥ ೨೦೮ ॥

ಶಕ್ತನಾರೀ ಜಗದೊಳಾತನು ।
ಶಕ್ತಿಬಲದಲಶಕ್ತನನು ಕೊ- ।
ಲ್ಲುತ್ತ ಪೋದರೆ ಪಾಪವೆಂಬುದಸತ್ಯವೆನ್ನುವರು ॥
ಸತ್ಯವಾದರೆ ದೊಡ್ಡ ಮಿನಾನಾ ।
ಶಕ್ತಿಹೀನವ ಕೊಂದು ಬಿಡುವುದು ।
ನಿತ್ಯವಿದ ನೋಡುವೆವು ಮಿನಿಗೆ ಪಾಪ ಬಹುದೇನು ॥ ೨೦೯ ॥

[ಅಪ್ರತಿಷ್ಟಂ] ಪರರುಭಯಕುಲ ನೋಡಿ ತದನಂ- ।
ತರದಿ ವರಸುಮುಹೂರ್ತ ನೋಡುತ ।
ವಿರಚಿಸುವರ್ಕೈ ಲಗ್ನಕಾರ್ಯವ ವೃದ್ಧಿಗೋಸುಗುವೆ ॥
ಧರೆಯಲಾ ಪಶುಪಕ್ಷಿ ಪರಿಪರಿ ।
ಮೆರೆವುದವುಗಳಸಂಖ್ಯಸಂತತಿ ।
ಯಿರುವುದೇ ಸುಮುಹೂರ್ತ ಭೂಸುರಮಂತ್ರವವುಗಳಿಗೆ
॥ ೨೧೦ ॥

ಚೋರತನದಲಿ ತಂದ ಧನವು ವಿ- ।
ಹಾರಯೋಗ್ಯವಿದಲ್ಲವೆಂದರೆ ।
ಧಾರುಣಿಯಲದು ವಿಷದ ಪರಿ ಬಾಧಿಸುವುದೇ ನೋಡೆ ॥
ಯಾರಿಗೀ ಜಗದೊಳಗೆ ತಾಂ ವ್ಯಭಿ- ।
ಚಾರ ಮಾಡಲು ಕುಷ್ಠ ಬರುವುದು ।
ಕಾರಣವ ಕೇಳುವರು ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯ ತಿಳಿಯರಲಾ ॥ ೨೧೧ ॥

[ಅನೀಶ್ವರಂ] ಇರುವನೇ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯು ।
ಯಿರುವುದೇ ಧರ್ಮದಲಿ ಸೌಖ್ಯವು ।
ಯಿರುವುದೇನ್ಸೈ ದುಃಖ ಪಾಪಾಚರಣದಲಿ ನೋಡೆ ॥
[ಕಿಮನ್ಯತ್] ಧರೆಯಲೀತೆರದಲಿ ಶುಭಾಶುಭ- ।
ವಿರುವ ಕರ್ಮದ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ।
ದೊರೆಯುವುದು ಪರಲೋಕದಲಿ ಫಲವೆಂದು ಮನ್ನಿಸಲು
॥ ೨೧೨ ॥

ಇರುವನೀಶ್ವರನೆಲ್ಲಿ ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬಾರನಲಾ ಜಗತ್ತಿಲಿ ।
ದುರಿತಸುಕೃತದ ಫಲವ ಪ್ರಾಣಿಯು ಭೋಗಿಸುವುದೆಂತು ॥
ಮರಣ ಬಂದು ಶರೀರ ಸಾಯಲು ।
ಬರುವುದೆಂತೀ ಫಲಗಳವನಿಂ- ।
ಗಿರುವುದೆಂತಾ ಪ್ರಾಣಿ ಮರಣದನಂತರದಿ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೨೧೩ ॥

[ಕಿಮನ್ಯತ್ಕಾಮಹೈತುಕಂ] ಸುರಪನಮರಾವತಿಯೊಳುರ್ವಶಿ- ।
ತರುಣಿಯೊಳು ಸುಖ ಮಾನಿಸುವನಾ- ।
ತೆರದಿ ನರಕದ ಕ್ರಿಮಿಗೆ ನರಕದಿ ಕಾಮಸುಖವಿಹುದು ॥
ನರಕವಥವಾ ಸ್ವರ್ಗವದರಿಂ ।
ದುರಿತಸುಕೃತದ ಫಲವಿದೆಂಬುದು ।
ಯೆರಡು ಕಡೆಯಲಿ ಸುಖವು ನೋಡೈ ಕಾಮದುಪಭೋಗ
॥ ೨೧೪ ॥

[ಅಪರಸ್ಪರಸಂಭೂತಂ] ಧರಣಿಯಲಿ ಕಾಮೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ ।
ತರುಣಿಪುರುಷರು ಕೂಡಲೊಟ್ಟಿಗೆ ।
ಬರುವುದೈ ಜಗಕೆಲ್ಲ ಸುಖದುತ್ಪತ್ತಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ॥
ನರನು ಸ್ವಹಿತಕೆನುತ್ತ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ದೊರಕಿಸಿದ ಸುಖಸಾಧನಗಳಾ- ।
ನರನಿಗಿಚ್ಛಾಪೂರ್ತಿಯಾಗಲು ದ್ವೇಷ ಕಾರಣವು ॥ ೨೧೫ ॥

ಇರುವನಾರೀ ಜಗದಿ ಕಾಮದ ।
ಹೊರತು ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣ ।
ಧರೆಯಲಿದು ಸಿದ್ಧಾಂತವೆನುತಿಹರಾಸುರರುಜನರು ॥
ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದ ದುಷ್ಟರ- ।
ನಿರದೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ನಾಕಿದು ।
ಬರಿದೆ ಕಾಲವ್ಯಯವಲಾ ವಿಸ್ತಾರವೀತೆರದ ॥ ೨೧೬ ॥

ಏತಾಂ ದೃಷ್ಟಿಮವಷ್ಟಭ್ಯ ನಷ್ಟಾತ್ಮಾನೋಽಲ್ಪಬುದ್ಧಯಃ ।
ಪ್ರಭವಂತ್ಯುಗ್ರಕರ್ಮಾಣಃ ಕ್ಷಯಾಯ ಜಗತೋಽಹಿತಾಃ ॥ ೯ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ।
ಚರಿಸುವರು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಧಿ- ।
ಕ್ಕರಿಸುವರು ಬಾಯಿಂದಲುಚ್ಚಾರಿಸರು ನಾಮವನು ॥
ಧರೆಯಲಿವರಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ- ।
ವಿರುವ ಸಂಗತಿಯಿಲ್ಲ ಚಂಚಲ- ।
ರಿರುವರ್ಕೈ ಮತ್ತೇನ ಹೇಳಲಿ ವಿಸ್ತರವನವರ ॥ ೨೧೭ ॥

ನಾಸ್ತಿಕನು ತಾನಿಹೆನೆನುತ ಬ- ।
ಹ್ವಾಸ್ಥೆಯಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಳ್ಪನು ।
ವಸ್ತಿ ಹೊಲೆಯರದೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಕಸ್ಥಿಸ್ಥಾಪನೆಯೆ ॥
ನಾಸ್ತಿಕನು ತಾನಿಹೆನೆನುತ್ತಲಿ ।
ಗುರ್ತವೆಂದರೆ ಪಾಪಪುಣ್ಯವ ।
ಧಾಸ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಮಾಳ್ಪದೆಂದರೆ ಯಿರುವುದೀಯಸ್ಥಿ ॥ ೨೧೮ ॥

ಇರದಲಾ ಸ್ವರ್ಗದಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ।
ಮರಳಿ ನರಕದ ಭೀತಿಯಿಲ್ಲೈ
ಯಿರವಲಾ ಮನದಲ್ಲಿ ಯಾತಗೆ ವಿಧಿನಿಷೇಧಗಳು ॥
ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಿ ಯಾಸುರ- ।
ನರರು ಸಿಲುಕುತ ದೇಹಪಾಶದಿ ।
ನೆರಳುವರು ವಿಷಯಸ್ವರೂಪದ ಕೆಸರೊಳಗೆ ನಿತ್ಯ ॥ ೨೧೯ ॥

ಇರುವರವರಪವಿತ್ರಜಗದಲಿ ।
ಮೆರೆವ ಗುಳ್ಳೆಗಳಂತೆ ಯಸ್ಥಿರ ।
ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ಮೀನುಗಳ ಹಿಡಿವರೆ ಬೆಸ್ತ ಬಲೆಯನ್ನು ॥
ಭರದಿ ಹಾಕುವ ತೆರದೊಳವರಿಗೆ ।
ಮರಣ ಬರಲು ಸಮೀಪ ಪರಿಪರಿ ।
ಯಿರುವ ರೋಗಗಳೆಲ್ಲ ಬರುವುವು ಹಿಡಿದು ನುಂಗುವುವು ॥ ೨೨೦ ॥

ಬಿತ್ತಿದರೆ ಬೀಜಗಳನಶುಭದ ।
ಯೆತ್ತುವುವು ಮೊಳಕೆಗಳಶುಭವೇ ।
ಹತ್ತಿ ಬಿತ್ತಲು ಭತ್ತ ಬರುವುದೆ ಬೇವು ಮಾವತುದೇ ॥
ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲೀ ಪಾಪಮೊತ್ತದ ।
ಕೀರ್ತಿಸ್ತಂಭವು ಆಸುರಿಕನರ ।
ವಿಸ್ತರಿಸಲೇನಿವರ ದುರ್ಗುಣವೆಷ್ಟು ಪರಿಯಿಂದ ।' ೨೨೧ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗನಿಷ್ಟವು ।
ಬರುವುದೆಂದರೆ ಧೂಮಕೇತುವು ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಗಗನದಲಿ ಕೇಳಾತೆರದಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಧರೆಗೆ ಬರಲು ವಿನಾಶಕಾಲವು ।
ಬರುವರೀಯಾಸುರಸ್ವಭಾವದ ।
ನರರು ಜಗದಲಿ ಧೂಮಕೇತುಗಳಶುಭಸೂಚಿಗಳು ॥೨೨೨॥

ಬಂದುದೆಲ್ಲವ ಸುಡುವುದಲ್ಲವೆ ।
ಹಿಂದುಮುಂದನು ಬೆಂಕಿ ನೋಳ್ಪದೆ ।
ಚಂದದಿಂದೀ ಪರಿಯಲಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿಮಾನವರು ॥
ಹಿಂದುಮುಂದನು ನೋಡದಲೆ ಬೇ- ।
ಕೆಂದು ಸರ್ವವ ನಾಶ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಮುಂದೆ ನಾ ಪೇಳುವೆನು ನಾಶವನೆಂತು ಮಾಡುವರು ॥ ೨೨೩ ॥

ಕಾಮಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ದುಷ್ಪೂರಂ ದಂಭಮಾನಮದಾನ್ವಿತಾಃ ।
ಮೋಹಾದ್ ಗೃಹಿತ್ವಾಸದ್ಗ್ರಾಹಾನ್ ಪ್ರವರ್ತಂತೇಽಶುಚಿವ್ರತಾಃ ॥ ೧೦ ॥

ಹಿಡಿಯ ಬಹುದೇ ಜಲವ ಬಲೆಯಲಿ ।
ಸುಡುವ ಬೆಂಕಿಗೆ ಕಾಷ್ಠ ಹಾಕಲು ।
ನುಡಿವುದೇನದು ಬೇಡ ಸಾಕಾಯ್ತೆಂದು ಮಾನವಗೆ ॥
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ದುರ್ಧರ ।
ಗೊಡವೆಯಂದದಿ ಸರ್ವಕಾಲದಿ ।
ಹಿಡಿವರಾಶೆಯನಾಸುರಿಕ ನರರೈ ಬುಭುಕ್ಷಿತರು ॥ ೨೨೪ ॥

ಮುದದೊಳವರು ದುರಾಗ್ರಹದಿ ಬಹು ।
ಕುದಿವರಲ್ಲವೆ ಮೂರ್ಖತನ ಮ- ।
ತ್ತದರೊಳಗೆ ಕೂಡಿದರೆ ನಿಶ್ಚಯವಳಿದು ಹೋಗುವುದು ॥ ೨೨೫ ॥

ಪರರ ಪೀಡಿಪುದೆಂತು ಸಂತತ ।
ಪರರ ಹಾನಿಯನೆಂತು ಮಾಳ್ಪದು ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಕಾಂಕ್ಷೆಯವರಿಗೆ ರಾತ್ರಿಹಗಲಿನಲಿ ॥
ಮೆರೆಸುವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ।
ಧರೆಯೊಳನ್ಯರ ತುಚ್ಛ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಹರಿವುದಿಚ್ಛೆಯು ದಶದಿಶೆಗಳತಿ ಕಡಿಮೆ ಯೆನಿಸುವುವು ॥ ೨೨೬ ॥

ತಂದು ಕಾಮನ ಮನಮನೆಯೊಳಾ- ।
ನಂದದಿಂದಾಶ್ರಯವ ಕೊಡುವರು ।
ಮುಂದೆ ತಂದಿಡುವನು ಕಣಾ ದಂಭವನು ಮಾನವನು ॥
ತಂದು ಮದ್ಯವ ಮದಗಜಕೆ ತಾಂ ।
ಚಂದದಿಂ ಕುಡಿಸಿದರೆ ಬಹುಪರಿ ।
ಯಿಂದಲಧಿಕೋನ್ಮತ್ತವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೨೭ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾಕಳನು ಹೊಲದಲಿ ।
ತಿರುಗಲಿಕೆ ಬಿಟ್ಟಿರಲು ಹರ್ಷದ ।
ಭರದೊಳದು ಮೇಯುವುದು ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರಿಯಲೀ ಯಾಸುರ ಸ್ವಭಾವದ ।
ನರನು ನೋಡಭಿಮಾನಭರದಿಂ ।
ಚರಿಸುವನು ಪಾಪಾಚರಣದಲಿ ಪಾರ್ಥಿವನು ನಿತ್ಯ ॥ ೨೨೮ ॥

ಮೊದಲೆ ಯಾಸುರ ನರರೊಳಂಗದಿ ।
ಮದವು ತುಂಬಿಹುದಲ್ಲವೇ ಮ- ।
ತ್ತದರೊಳಗೆ ದಂಭದಲಿ ದುಡ್ಡಾಚಾರ್ಯರೆನಿಸುವರು ॥

ಚಿಂತಾಮಪರಿಮೇಯಾಂ ಚ ಪ್ರಲಯಾಂತಾಮುಪಾಶ್ರಿತಾಃ ।
ಕಾಮೋಪಭೋಗಪರಮಾ ಏತಾವದಿತಿ ನಿಶ್ಚಿತಾಃ ॥ ೧೧ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ಸಾಧನದಲಾ ।
ನರರು ಕರ್ಮಾಚರಣ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಮರಣ ಬಂದರದೇನು ಸುಖದಿಚ್ಛೆಯನು ಮಾಡುವರು ॥
ಇರುವೃದೀಪರಿ ಯಿಚ್ಛೆ ಗಗನಕೆ ।
ಹಿರಿದೆನಿಸಿ ಪಾತಾಳಕಿಂತಲು ।
ಯಿರುವುದಿದು ಕೇಳಿಚ್ಛೆ ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ಹಿರಿದಿಹುದು ॥ ೨೨೯ ॥

ನರನೆ ಪರಿಕಿಸಲಿಚ್ಛೆ ಯಿದು ಗೋ- ।
ಚರಿಸುವುದು ತುಸವಣುವಿನಷ್ಟೇ ।
ಮೆರೆವ ಮೂಜಗ ಸಾಲದಿಚ್ಛೆಗೆ ಯಿಹುದು ದುಷ್ಪೂರ ॥
ಧರೆಯಲಾ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಗುರು ಹಾ- ।
ಕಿರುವ ರೇಖೆಯನಾಕ್ರಮಿಸುವನೆ ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಯಿಚ್ಛೆ ಗುರ್ವಾಜ್ಞಾಪ್ರಮಾಣದೊಲು
॥ ೨೩೦ ॥

ಸತಿಯು ಸುಗುಣಳು ಸಂಕಟದಿ ನಿಜ ।
ಪತಿಯ ತ್ಯಜಿಸದಲೇಕನಿಷ್ಠೆಯು ।
ಗತಿಯಲಂತರಿಸುವಳೆ ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯಲಾ ಚಿಂತೆಯನು ಬಿಡರೈ ।
ಯತಿವಿಲಕ್ಷಣ ಚಿಂತೆಯಾದರು ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳವರನು ಬಿಡದಲಾ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಪ್ರೇಮವದು॥೨೩೧॥

ಇರುವುದಾದರಪಾರ ವಿಷಯವು ।
ದೊರಕಿಸಲು ವಿಷಯೋಪಭೋಗವ ।
ನಿರುತವಿರುವರು ತತ್ಪರರು ಚಿಂತಾಯುತರು ಸತತ ॥
ನರನೆ ನೋಡೀ ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ- ।
ನರುಹಲೆಂತೈ ನಿನಗೆ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಪೆ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೩೨ ॥

ತರುಣಿಯರ ಗಾಯನವ ಕೇಳು- ।
ತ್ತಿರುವುದೊಂದಭಿಲಾಷ ಕಣ್ಣಿಗೆ ।
ತರುಣಿರೂಪವ ನೋಡುವಿಚ್ಛೆಯು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥
ನಿರುತ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಕೆ ತರುಣಿಯು ।
ಸರಸದಾಲಿಂಗನವು ಬೇಕೆಂ- ।
ದಿರುವುದಿಚ್ಛೆಯು ಕೇಳು ಅಸುರಪ್ರಕೃತಿಲಕ್ಷಣವು ॥ ೨೩೩ ॥

ತರುಣಿಯರ ಸುಖಭೋಗ ದೊರೆಯಲು ।
ನಿರುತವಮೃತ ನಿವಾಳಿಸುವ ಪರಿ- ।
ಯಿರುವುದೈ ಮನದಿಚ್ಛೆ ತುಚ್ಛಪರವರು ಪೀಯೂಷ ॥
ಧರೆಯೊಳೊಂದೇ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸುಖಕರ ।
ಪರಿಯನೆರಡನೆ ಕಾಣರವರೈ ।
ಧರಿಸುತೀನಿರ್ಧಾರ ವರ್ತನ ಮಾಳ್ಪರೇನೆಂಬೆ ॥

ದೊರಕಿಸಲು ಸ್ತ್ರೀಭೋಗಸುಖವನು ।
ಪರಿಪರಿಯ ದಿಶೆಗಳಲಿ ಸ್ವರ್ಗದಿ ।
ಮರಳಿ ಪಾತಾಳದಲಿ ತಿರುಗಲಿಕಂಜಲಾರರಲಾ ॥ ೨೩೪ ॥

ಆಶಾಪಾಶಶತೈರ್ಬದ್ಧಾಃ ಕಾಮಕ್ರೋಧಪರಾಯಣಾಃ ।
ಈಹಂತೇ ಕಾಮಭೋಗಾರ್ಥಮನ್ಯಾಯೇನಾರ್ಥಸಂಚಯಾನ್ ॥ ೧೨ ॥

ಗಾಳಕಿಕ್ಕಿದ ಮಾಂಸತುಂಡಿನ ।
ಮೇಲೆ ತಾನಭಿಲಾಷ ಮಾಡುತ ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ನುಂಗಲಿಕೆ ಯತ್ನಿಸಿ ಮೀನು ಸಾವುದಲಾ ॥
ಖೂಳರೀವಿಷಯೋಪಭೋಗದ ।
ಲಾಲಸೆಯ ತಾಂ ಹಿಡಿದು ಸಾಯ್ವರು ।
ಹೇಳಲೇನದ ಕೋಶಕೀಟಕದಂತೆ ಸಿಲುಕುವರು ॥ ೨೩೫ ॥

ದೊರೆಯದಿರಲಿಚ್ಛಿತ ಪದಾರ್ಥವು ।
ಬರಿದೆ ತಿರುತಿರುಗುತ್ತಲಾಶೆಯ ।
ಧರಿಸಿ ತಾಂ ಬಂಧನಗಳಲಿ ವರ್ಧಿಸುವರೀ ತೆರದಿ ॥

ಬರಿದೆ ಯಾಶೆಪರಂಪರೆಯಲೇ ।
ಮರಣವನು ತಾಂ ಪಡೆವರಲ್ಲವೆ ।
ಮರಳಿ ದ್ವೇಷವ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಳುವರು ದೊರೆಯದಿರೆ ವಸ್ತು ॥೨೩೬॥

ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಲು ವಸ್ತು ನಿಚಯವು ।
ತೃಪ್ತಿಯನು ತಾಳುವರು ವಸ್ತುವು ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದಲಿರಲು ಕ್ರೋಧಾಯುಕ್ತರಾಗುವರು ॥
ನಿತ್ಯವೀಪರಿ ಕಾಮಕ್ರೋಧದ ।
ಕೊರ್ತು ಪುರುಷಾರ್ಥವನು ಕಾಣರು ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಲಿವರು ಆಶಾಪಾಶಬದ್ಧರಲಾ ॥ ೨೩೭ ॥

ನರನೆ ನೋಡ್ಯೆ ಠಾಣೆಯೊಳಗಿನ ।
ತುರಗಸ್ವಾರನು ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿಲಿ ।
ತಿರುಗ ಬೇಕಲ್ಲವೆ ಸದಾ ಸರ್ವತ್ರ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮರಳಿ ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ ಬರಲಾ ।
ಯಿರುಳು ಗಸ್ತಿಯ ಮಾಡಬೇಕಾ ।
ತೆರದೊಳವನಿಂಗಿರದಲಾ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹಗಲಿರುಳು ॥ ೨೩೮ ॥

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದೆ ಮನದಲಿಚ್ಛಿತ ।
ವಸ್ತು ಕಾಮವು ಕಾಲಿನೊದ್ದಲು ।
ಮತ್ತೆ ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿಯಲಿ ಬೆಂಳುವರೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೀ ಪರಿಯಲಾದರು ।
ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿ ಕಾಮಕ್ರೋಧದ ।
ಹತ್ತುವರು ಬೆನ್ನನ್ನೆ ಬಿಡರಾ ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳ ॥ ೨೩೯ ॥

ಮನದಿ ಹುಟ್ಟಿದ ವಿಷಯವಾಸನೆ ।
ಧನ ಹೊರತು ಸಾಧಿಸಲು ಶಕ್ಯವೆ ।
ಧನವ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಜನರಿಗೆ ತಾಪ ಕೊಡುವರಲಾ ॥

ವನದಿ ಗಿರಿಗಹ್ವರದಿ ಧನಿಕನ ।
ಮುನಿಸಿನಿಂದಪಹಾರ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಮನದೊಳನ್ಯರ ನಾಶ ಮಾಡುವ ಯುಕ್ತಿ ಯೋಚಿಪರು ॥ ೨೪೦ ॥

ಕ್ರೂರ ಬೇಡರು ವನದಿ ಮೃಗದ ಸಿ ।
ಕಾರಿ ಮಾಳ್ಪ ನಿಮಿತ್ತ ಕೈಯಲಿ ।
ಸೇರಿಸುತ ಬಲೆ ಭಾಲೆ ಪಾಶವ ಚೀಲ ಮೊದಲಾಗಿ ॥
ಘೋರವನದಲಿ ಬೇಟೆಯಲಿ ಸಂ ।
ಹಾರ ಮಾಳ್ಪರು ಪ್ರಾಣಿಯಗಣಿತ ।
ಕ್ರೂರರೀಪರಿ ಪಾಪರಾಶಿಯ ಘಳಿಸುವರು ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೪೧ ॥

ಪರಿಯಲೀ ಯಾಸುರ ಸ್ವಭಾವದ ।
ನರರು ಪಾಪಾಚರಣ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಹರಣ ಮಾಳ್ಪರು ಸ್ವಾರ್ಥಕಾಗಿಯೆ ಪರರ ದ್ರವ್ಯವನು ॥
ಮರಳಿ ಯನ್ಯರ ಪ್ರಾಣಘಾತವ ।
ನಿರದೆ ಮಾಳ್ಪರು ಮಾಡುತೀ ಪರಿ ।
ಹರುಷ ತಾಳುವರೆಂತು ನಿನಗಾನೊರೆವೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೨೪೨ ॥

ಇದಮದ್ಯ ಮಯಾ ಲಬ್ಧಮಿಮಂ ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯೇ ಮನೋರಥಮ್ ।
ಇದಮಸ್ತೀದಮಪಿ ಮೇ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಪುನರ್ಧನಮ್ ॥ ೧೩ ॥

ಮರುಳರವರೇನೆಂಬೆ ಬರಳುವ ।
ಪರಿಯ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾರೆನು ।
ದೊರಕಿತಿಂದಿಗೆ ವಿತ್ತರಾಶಿಯಪಾರ ಕೈಯೊಳಗೆ ॥
ಇರುವೆ ನಾನೇ ಧನ್ಯ ಜಗದಲಿ ।
ಮೆರೆಸುವರು ತಾವ್ ತಮ್ಮ ಪ್ರೌಢಿಯ ।
ಮರಳಿ ಮನದೊಳಗುದ್ಭವಿಸುವುದು ಕಾಂಕ್ಷೆಯನಿವಾರ ॥ ೨೪೩ ॥

ಮರಳಿ ಪುಷ್ಕಳ ಜನರ ದ್ರವ್ಯವ ।
ಹರಣ ಮಾಡುವೆ ನಾನು ಯಿಂದಿನ ।
ವರೆಗೆ ದೊರಕಿದ ದ್ರವ್ಯವೆಲ್ಲವು ಸಾಲದೈ ಯೆನಗೆ ॥
ಧರೆಯಲಾನು ಸಮಸ್ತರನು ಸಂ ।
ಹರಿಸಿ ಧನರಾಶಿಯನು ಮಾಳ್ಪೆನು ।
ತಿರಿಗಿ ನಾನೆಲ್ಲರನು ನಾಶಿಪೆ ನೋಡಿದೆಲ್ಲರನು ॥ ೨೪೪ ॥

ಅಸೌ ಮಯಾ ಹತಃ ಶತ್ರುರ್ಹನಿಷ್ಯೇ ಚಾಪರಾನಪಿ ।
ಈಶ್ವರೋಽಹಮಹಂ ಭೋಗೀ ಸಿದ್ಧೋಽಹಂ ಬಲವಾನ್ ಸುಖೀ ॥ ೧೪ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ವೈರಿಗಳ ನಾ ಸಂ ।
ಹರಿಸಿದೆನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೋಡೀ ।
ತೆರದಿ ಸಂಹರಿಸುವೆನು ಶತ್ರು ಬಲಾಢ್ಯನಿರಲೇನು ॥
ಇರುವೆ ನಾ ಭುವನೈಕವೀರನು ।
ದೊರಕಿಸುವೆನೀ ಪರಿಯ ಕೀರ್ತಿಯ ।
ಶರಣಿಗಳ ನಾ ಕಾಯ್ವೆನನ್ಯರನುರಿದು ಬಿಡುವೆನಲಾ ॥ ೨೪೫ ॥

ಇರುವೆ ಜಗದೀಶ್ವರನು ನಾನೇ ।
ಯರಸ ನಾನೀ ಭೋಗ್ಯ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ।
ಯಿರುವೆನೈ ಸುಖಕೆಲ್ಲ ವಿಶ್ರಾಂತಿಸ್ಥಳವು ನಾನೆ ॥
ಸುರಪತಿಯು ನೋಡುತ್ತಲೆನ್ನಯ ।
ಸಿರಿಯ ಲಜ್ಜಿಯು ತಾಳಿ ಮೋರೆಯ ।
ತಿರುಗಿಸುವನೈ ಕೆಳಗೆ ಯೆನ್ನಂತಾರು ಸಿರಿಯೊಡೆಯ ॥ ೨೪೬ ॥

ನಾನು ತನುವಾಕ್ಚಿತ್ತದಿಂದಲಿ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ಮಾಳ್ಪುದೆಲ್ಲವ್ರು ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ಸಿದ್ಧಿಯನು ತಾಳುವುದು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ನಾನು ಹೊರತೀ ಜಗದೊಳನ್ಯರ ।
ಕಾಣೆನಾಜ್ಞೆಯ ಕೊಡುವ ದೊರೆಯನು ।
ನಾನೆ ಜಗದಿ ಒಲಿಷ್ಠನೆನ್ನಂತಾರು ಮೆರೆಯುವರು ॥ ೫೪೭ ॥

ನಾನೆ ಸುಖರಾಶಿಯು ಜಗತ್ತಿಲಿ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಕಾಲನನು ಜಯಿಸಿಪ ಮ- ।
ಹಾನುವೀರನು ಯಮನ ದಾಡಿಯ ಮುರಿವ ವೀರನಲಾ ॥
ಈ ನಿಧಾನವ ಮನದಿ ಯೋಚಿಸು- ।
ತೇನ ಹೇಳಲಿ ದಂಭ ಹೊಡೆವನು ।
ಮಾನಿ ತಾನೆನ್ನುವನು ಖೂಳನು ಅಸುರಿಕನರನು ॥ ೫೪೮ ॥

ಆಢ್ಯೋಽಭಿಜನವಾನಸ್ಮಿ ಕೋಽನ್ಯೋಽಸ್ತಿ ಸದೃಶೋ ಮಯಾ ।
ಯಕ್ಷ್ಯೇ ದಾಸ್ಯಾಮಿ ಮೋದಿಷ್ಯ ಇತ್ಯಜ್ಞಾನವಿಮೋಹಿತಾಃ ॥ ೧೫ ॥

ಇರುವೆನತಿ ಸಂಪನ್ನ ವಿತ್ತದಿ ।
ಸರಿಯೆನಿಪೆನು ಕುಬೇರನಿಂಗಾಂ ।
ಹರಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿಹೆನು ಸಂಪತ್ತಿಯಲಿ ನಾ ನೋಡೆ ॥
ಇರುವೆ ನಾನು ಕುಲೀನ ಲೌಕಿಕ- ।
ವಿರುವುದೆನಗಾ ಬ್ರಹ್ಮನಂದದಿ ।
ಬರಿದೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ತುತಿಪರು ಖೂಳರೀ ಜಗದಿ ॥೫೪೯॥

ನರರು ತುತಿಸಲು ಬೇಕು ಯೆನ್ನಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಲೌಕಿಕವ ನಾನೀ- ।
ಶ್ವರನಿಗಿಂತಲು ಮಿಗಿಲು ರಂಜಿಪೆನಲ್ಲವೇ ಜಗದಿ ॥
ತಿರಿಗಿ ಜಾರಣಮರಣವನು- ।
ದ್ಧರಿಸುವೆನು ಜಗದೊಳಗೆ ನಾನೇ ।
ಮರಳಿ ನೋಡಲು ಯಜ್ಞಸತ್ರಂಗಳನು ನಾ ಮಾಳ್ಪೆ ॥ ೫೫೦ ॥

ನರರು ಯೆನ್ನೈಶ್ವರ್ಯವರ್ಣನೆ ।
ಭರದಿ ಮಾಡುತ ತುತಿಸಲೆನ್ನನು ।
ಮರಳಿ ಯೆನ್ನಾಟವನು ಮಾಡುತ ಸಂತವಿಸಲೆನ್ನ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ವಸ್ತುಗಳ ಕೊಡುವೆನು ।
ವರದಹಸ್ತದಿ ಹರಸಿ ಬಿಡುವೆನು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಮದ್ಯಗಳ ಕುಡಿದು ವಿಹಾರ ಮಾಡುತಲಿ ॥ ೫೫೧ ॥

ತರುಣಿಯರಿಗಾಲಿಂಗನವನಾ ।
ನಿರದೆ ಕೊಡಲುದ್ಯುಕ್ತನಾಗುವೆ ।
ನಿರುವರಾರೀ ಜಗದೊಳೆನ್ನಸದೃಶರು ಮಾನವರು ॥
ಪರಿಪರಿಯಲಾಸುರ ಸ್ವಭಾವದ ।
ನರರು ನೋಡೀ ತೆರದಿ ಬರಳುತ ।
ಪರಿಮಳವ ಒಯಸುವರು ಕೇಳಾಕಾಶಪುಷ್ಪದಲಿ ॥ ೫೫೨ ॥

ಅನೇಕಚಿತ್ತವಿಭ್ರಾಂತಾ ಮೋಹಜಾಲಸಮಾವೃತಾಃ ।
ಪ್ರಸಕ್ತಾಃ ಕಾಮಭೋಗೇಷು ಪತಂತಿ ನರಕೇಽಶುಚೌ ॥ ೧೬ ॥

ನರನು ವಿಷಮಜ್ವರದಿ ಪೀಡಿತ- ।
ನಿರಲು ಬೇಕಾದಂತೆ ಬಾಯುಲಿ ।
ಬರಳುವನು ಕೇಳಾತೆರದೊಳಾಸುರ ಸ್ವಭಾವದಲಿ ॥
ಮರುಳರಂದದಿ ಬರಳುತಿರುವರು ।
ನರನೆ ನೋಡೀತೆರದಲಾಸುರ ।
ನರರು ಜಗದಲಿ ಮೆರೆಸುವರು ನಿಜಲೌಕಿಕವ ಪಾರ್ಥ ॥ ೫೫೩ ॥

ನರನೆ ನೋಡಜ್ಞಾನಧೂಳಿಗೆ ।
ದೊರೆಯಲಾಶೆಯೆನಿಪ್ಪ ಗಾಳಿಯು ।
ಭರದಿ ತಿರುಗುವುದೈ ಮನೋರಥವೆಂಬ ಗಗನದಲಿ ॥

ಶರಧಿಯಲಿ ಬರುವಂತೆ ತೆರೆಗಳು ।
ಮರಳಿಯಾಷಾಢದಲಿ ಗಗನದಿ ।
ಬರುವ ತೆರದಲಿ ಮೇಘಪಂಕ್ತಿಯು ಆಶೆ ಯೇರುವುದು ॥ ೫೫೪ ॥

ಮನದಿ ಪಸರಿಸಲಾ ಮನೋರಥ- ।
ವೆನುವ ಬಳ್ಳಿಯು ಹೇಳಲೇನದ ।
ವನಜಗಳು ಮುಳ್ಳಿನಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ಪರಿಯದಾಗುವುದು ॥
ಮುನಿಸಿನಲಿ ಮಣ್ಣಿನ ಗಡಿಗೆಯನು ।
ಘನತರದ ಕಲ್ಲಿನಲಿ ಬಡಿಯಲು ।
ತುಣುಕುತುಣುಕಾದಂತೆ ಪುಡಿಯಹುದೈ ಮನೋರಥವು ॥೫೫೫॥

ನರನೆ ರಾತ್ರಿಯು ಹೆಚ್ಚಿದಂದದಿ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ವರ್ಧಿಪುದು ಕತ್ತಲೆ ।
ಮರಳಿ ನೋಽಜ್ಞಾನವೇರಲು ಮೋಹವೇರುವುದು ॥
ತಿರಿಗಿ ಮೋಹದ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ।
ಬರುವುದೈ ವಿಷಯೇಚ್ಛೆ ವೃದ್ಧಿಯು ।
ದುರಿತಕಾರಕವಲ್ಲವೇ ವಿಷಯೇಚ್ಛೆ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೨೫೬ ॥

ದುರಿತರಾಶಿಯು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ।
ನರಗೆ ಜೀವಿತನಿಂಗೆ ಧರೆಯಲಿ ।
ನರಕಯಾತನೆ ಭೋಗಿಸುವ ಪರಿ ಬರುವುದೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ನೋಡೈ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆ ।
ಯಿರುವುದೆಲ್ಲೀ ದುಷ್ಟವಾಸನೆ ।
ಬರುವರಲ್ಲಿಯೆ ವಸ್ತಿಗೋಸುಗ ದುಷ್ಟರಾಸುರರು ॥ ೨೫೭ ॥

ಬರಲು ಕೇಳೀಶೆರದ ಅಸುರ- ।
ರಿರದೆ ನರಕವ ತಂದು ಕೊಡುವರು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ನರಕಯಾತನೆಗಳನು ಪೇಳುವೆನು ॥
ಇರುವುವೈ ಕರವಾಲಧಾರೆಯ ।
ತೆರದ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ ಯಿರುವ ಯೆಲೆಗಳ ।
ಮರಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಪುರಿಪ ಕೆಂಡದ ರಾಶಿ ಮೇಣಲ್ಲಿ ॥ ೨೫೮ ॥

ಉರಿವತೈಲದ ಶರಧಿಗಳು ತುಂ- ।
ಬಿರುವುವೈ ಯಾತನೆಯ ಪರಿಪರಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ರಾಶಿಗಳ ರಾಶಿಯು ಯಮನು ದಿನನಿತ್ಯ ॥
ಬರುತ ಹೊಸತರವಾಗಿ ಯಾತನೆ ।
ವಿರಚಿಸುವನೈ ಘೋರನರಕದಿ ।
ಪರಿಯಿದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ದುರ್ವಾಸನೆಯ ಪರಿಣಾಮ ॥ ೨೫೯ ॥

ನರನೆ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲಿ ನೋಡಲಿ- ।
ಕಿರುವರೈ ಯಜ್ಞಾದಿ ಮಾಡಿದ ।
ನರರು ನರಕದಿ ದಂಭಕೋಸುಗ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದರೆ ॥
ಬರುವುದೀ ಪರಿ ನರಕಯಾತನೆ ।
ಮೆರೆವುದೈ ನಾಟಕಿ ಪ್ರಕಾರವು ।
ಯಿರುವುದೈ ನಿಷ್ಫಲವು ಕೇಳೀತೆರದ ಯಜ್ಞವಿಧಿ ॥ ೨೬೦ ॥

ವಾರವನಿತೆಯು ಹಣೆಗೆ ಕುಂಕುಮ- ।
ವೇರಿಸುತ ಮುತ್ತೈದೆ ಯೆನಿಪಳು ।
ಯಾರರಿವರೈ ಗಂಡನೀಕೆಯ ಸತ್ತನೋ ಯಿಹನೋ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಾ ವಾರವನಿತೆಯು ।
ತೋರುವಳು ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯೇ ।
ತೋರುವರು ಕೇಳಾತೆರದಿ ದಾಂಭಿಕರು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೬೧ ॥

ಆತ್ಮಸಂಭಾವಿತಾಃ ಸ್ತಬ್ಧಾ ಧನಮಾನಮದಾನ್ವಿತಾಃ ।
ಯಜಂತೇ ನಾಮಯಜ್ಞೈಸ್ತೇ ದಂಭೇನಾವಿಧಿಪೂರ್ವಕಮ್ ॥ ೧೭ ॥

ಇರುವೆ ನಾ ಸರ್ವರಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ।
ಸರಿಯು ತನಗಾರೆನುತ ಗರ್ವದ ।
ಭರದೊಳಿರುವನು ಬಗ್ಗನುಕ್ಕಿನ ಖಂಬದಂದದಲಿ ॥
ನರನೆ ನೋಡಾಕಾಶಚುಂಬಿತ ।
ಗಿರಿಯು ತಲೆಯನು ಬಗ್ಗಿಸದಲಾ ।
ಪರಿಯಲಾತನು ತಲೆಯ ಬಗ್ಗಿಸಲಾರನೀ ಜಗದಿ ॥ ೨೬೨ ॥

ಹಿರಿದು ತನ್ನೈಶ್ವರ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಬರುವುದವನಿಗೆ ದರ್ಪ ಮನದಲಿ ।
ಧರೆಯಲನ್ಯರು ತೃಣಸಮಾನರೆನುತ್ತ ಯೋಚಿಪನು ॥
ಬರಲು ಕೇಳುನ್ಮತ್ತತೆಯು ಯಿಾ ।
ತೆರದಿ ಯೋಗ್ಯಾಯೋಗ್ಯವೆಂಬುದ- ।
ನರಿಯಲಾರನಲಾ ವಿಚಾರವಿಹೀನನಾಗುವನು ॥ ೨೬೩ ॥

ನರನು ನೋಡುನ್ಮತ್ತನೀಪರಿ ।
ಯಿರಲು ಯಜ್ಞದ ಮಾತದೇತಕೆ ।
ಮರುಳರೀಜಗದಲ್ಲಿ ಮೂಡದಲಿರುವರೇನೇನ ॥
ದುರುಳರೊಂದಾವರ್ತಿ ಮೂರ್ಖರ ।
ಪರಿಯಲಾ ಯಜ್ಞವನು ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಯಿರುವರೈ ಸಿದ್ಧರು ಕಣಾ ಯಜ್ಞವನು ಮಾಡುವರು ॥ ೨೬೪ ॥

ಕುಂಡ ಮಾಳ್ಪ ಜರೂರಿ ಕಾಣರು ।
ಮಂಡಪವ ವೇದಿಗಳ ಮಾಡರು ।
ಭಂಡತನದಲಿ ವಿಧಿನಿಷೇಧವ ಮಾನಿಸರು ನಿಜದಿ ॥
ಭಂಡರವರೇನೆಂಬೆ ವಿಪ್ರರ ।
ಮಂಡೆಗಳ ನೋಡಿದರೆ ಬೆಂಕಿಯ ।
ಕೆಂಡಗಳ ಸರಿಯಹರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇಕೆ ಬಹರಿಲ್ಲಿ ॥ ೨೬೫ ॥

ಸತ್ತ್ವ ಕರುವಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಕಿತ್ತು ಹುಲ್ಲನು ತುರುಕಿಸುತ ಬಹು ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದೊಳಾಕಳನು ಹಿಂಡುವರೆ ತರುವರಲಾ ॥
ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ವಿಪ್ರರ ।
ಮೊತ್ತವನು ತಂದಿರಿಸಲವರಿಗೆ ।
ವಿತ್ತದುಪಹಾರಗಳ ಬದಲಿಗೆ ಲತ್ತೆ ದೊರಕುವುವು ॥೨೬೬॥

ಕರೆವರೆಲ್ಲರ ಯಜ್ಞಕಾಗಿಯೆ ।
ಬರಲು ನೋಡಾಮಂತ್ರಣದ ಪರಿ ।
ಮರಳಿಯುವರನು ಸುಲಿದು ಕಳುಹಿಪುವರ ಯಜ್ಞವಿದು ॥
ದುರುಳರೀ ಪರಿ ಯಜ್ಞದಂಭವ ।
ಮೆರೆಸಿ ಲೋಕವಿನಾಶ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಮುರುಳತನಕೇನೆಂಬೆ ನೋಡೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೨೬೭ ॥

ಅಹಂಕಾರಂ ಬಲಂ ದರ್ಪಂ ಕಾಮಂ ಕ್ರೋಧಂ ಚ ಸಂಶ್ರಿತಾಃ ।
ಮಾಮಾತ್ಮಪರದೇಹೇಷು ಪ್ರದ್ವಿಷಂತೋಽಭ್ಯಸೂಯಕಾಃ ॥ ೧೮ ॥

[ಅಹಂಕಾರಂ] ಇರುವೆವೈ ದೀಕ್ಷಿತರು ನಾವೀ- ।
ಪರಿಯ ಕೀರ್ತಿಯ ಮೆರೆಸುವರು ಡಂ- ।
ಗುರವ ಹೊಡೆಸುವರವರು ಯಾಜ್ಞಿಕರಿಹೆವೆನುತ ಜಗದಿ ॥
ಮರುಳರವರೇ ನೋಡು ದೀಕ್ಷಿತ- ।
ರಿರುವೆವೆಂಬೀ ಗರ್ವವೇರಲು ।
ಅರುಹಲೇನದ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಕಾಡಿಗೆಯು ಭೂಷಣವು ॥೨೬೮॥

ಮರುಳುತನ ಹೆಚ್ಚುವುದು ಮೂರ್ಖರಿ- ।
ಗಿರುವುದುದ್ಧತತನವನಂತರ ।
ಮೆರೆವರೈ ದರ್ಪದಲಿ ಮೇಣಜ್ಞಾನವೇರುವುದು ॥
[ಬಲಂ] ಸರಿ ಯಿಹರು ದಾರೆನಗೆ ಬಲದಲಿ ।
ಬರಲು ಕೇಳೀ ತೆರದ ಕಲ್ಪನೆ ।
[ದರ್ಪಂ] ಶರಧಿ ಮೇರೆಯ ತಪ್ಪಿದಂದದಿ ದರ್ಪವೇರುವುದು
॥ ೨೬೯ ॥

[ಕಾಮಂ ಕ್ರೋಧಂ ಚ] ನರನೆ ಕಾಮದ ಪಿತ್ತವೇರುತ- ।
ಲುರಿವುದೈ ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿ ಭರದ- ।
ಲ್ಲರುಹಲೆಂತೀ ಪರಿಯ ವಿಸ್ತರಿಸಲಿಕಯೋಗ್ಯವಡು ॥
ನರನೆ ಕೇಳ್ ಬೇಸಿಗೆಯ ಬಿಸಿಲ- ।
ಲ್ಲುರಿಯು ಹತ್ತಲು ತುಪ್ಪವೆಣ್ಣೆಗ- ।
ಳಿರುವ ಕೋಠಾರಕ್ಕೆ ಮೇಣಾ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದರೆ ೨೭೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರವಲಾ ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರುವುದು ನೋಡಹಂಕೃತಿ- ।
ಗಿರದೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧದರ್ಪಗಳೊಂದು ಕೂಡಿದರೆ ॥
ಧರೆಯಲವರಿಗೆ ಕೈಯ ಹಿಡಿಯುವ- ।
ರಿರುವರೇ ಹಿಂಸೆಯಲಿ ಜಗವನು ।
ಕರುಳಿಸುವರೈ ತಾಪ ಕೊಡುವರು ಕಾಲರಂದದಲಿ ॥೨೭೧॥

ನರನೆ ನೋಡಭಿಚಾರಕೋಸುಗ ।
ಮೆರೆಸುವರು ಹಠಯೋಗವೆದರಿಂ ।
ಬರುವುದವರಿಗೆ ಜಾರಣಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಧನವು ॥
ದುರುಳರವರೀ ದೇಹ ದಂಡಿಸಿ ।
ಮರುಳುತನವನು ಮಾಳ್ಪರಲ್ಲವೆ ।
ಬರುವುದಾಪರಿ ತಾಪವೆನಗಾತ್ಮನಿಗೆ ದೇಹದಲಿ ॥ ೨೭೨ ॥

ಜಾರಣಾದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದಲಿ ।
ಯಾರಿಗವರೀತ್ರಾಸ ಕೊಡುವರೊ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ಪೀಡೆ ಯೆನ್ನನೆ ಸೇರುವುದು ನೋಡೆ ॥
ಧೀರ ಪಾರ್ಥನೆ ನಾನೆ ಸರ್ವಶ- ।
ರೀರಗಳಲಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಿ- ।
ಸೇರಿಹೆನು ಕಾರಣದೊಳೆನಗದು ತ್ರಾಸ ಬರುವುದಲಾ ॥ ೨೭೩ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ಜಾರಣಾದಿಗೆ ।
ಬರಲು ಮತ್ತಪಯಶವು ಮೇಣಾ- ।
ಪುರುಷರವರನು ಮರ್ಮಭೇದಕವಚನದಿಂ ಭರದಿ ॥
ಬರಿದೆ ತ್ರಾಸಿಪರೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ನರನೆ ನಾ ನಿನಗೊರೆವೆನೀಗಲೆ ।
ಧರಣಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲಿಹುದು ಯೆನ್ನ ಪವಿತ್ರ ವಾಸವಿದು ॥ ೨೭೪ ॥

ಸತಿಸುಶೀಲಳು ಸತ್ಪುರುಷರಾ- ।
ಯತಿಯರಾ ತಾಪಸರು ಸರ್ವರು ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಸದ್ವ್ರತಿಸುಯಾಜ್ಞಿಕ ದಾನತತ್ಪರರು ॥
ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಗಳುಸುರುವ ತೆರದಿ ಪದ- ।
ಗತಿಯನಿಡುವ ಮಹಾಪುರುಷರೈ ।
ಯತಿಶಯಪ್ರೇಮದಸುಭಕ್ತರು ಮಾಸನಿಯಮಿಗಳು ॥ ೨೭೫ ॥

ಇರುವೆ ನಾನತಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದೀ ।
ತೆರದಲಿಹ ಸುಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳದಲಿ ।
ದುರುಳರಾಸುರಪ್ರಕೃತಿಯವರಿವರಿಂಗೆ ದ್ವೇಷಿಪರು ॥
ಮರಳಿ ಕೇಳಾ ಕಾಳಕೂಟದ ।
ಪರಿಯುಲಿಹ ಶಬ್ದಾರ್ಥದಿಂದಲಿ ।
ದುರುಳರಿವರನು ಹೊಡೆಯುವರು ತ್ರಾಸವನು ಕೊಡುತಿಹರು ॥ ೨೭೬ ॥

ತಾನಹಂ ದ್ವಿಷತಃ ಕ್ರೂರಾನ್ ಸಂಸಾರೇಷು ನರಾಧಮಾನ್ ।
ಕ್ಷಿಪಾಮ್ಯಜಸ್ರಮಶುಭಾನಾಸುರೀಷ್ವೇವ ಯೋನಿಷು ॥ ೧೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದೊಳೆನ್ನಲಿ ।
ಧರಿಸುತಲಿ ವೈರವನು ಪೀಡೆಯ- ।
ನಿರದೆ ಕೊಡುವರು ನಾನವರ ಶಾಪಿಸುವೆ ಕೇಳೆಂತು ॥
ಇರುವರೈ ವ್ಯಾಘ್ರಾದಿ ಜನ್ಮದಿ ।
ದೊರೆಯಲಾರದೆ ತಿನಲಿಕವರಿಗೆ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಿಜದೇಹ ಕಡಿಯುತ ತಿಂದು ಬದುಕುವರು ।೨೭೯॥

ನರಶರೀರವ ಧರಿಸಿ ಧರೆಯೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಕರ್ತವ್ಯವನು ಸ್ಮರಿಸದೆ ।
ಮರೆವರೆನ್ನನು ಯಾರು ಚ್ಯುತಿಯನು ಮಾಡ್ಪೆನವರಿಂಗೆ ॥ ೨೭೭ ॥
ಉರಿವ ವಿಷತಾಪದಲಿ ದೇಹಕೆ ।
ಬರುವುದೈ ಬಹು ದಾಹವೆನುತಲಿ ।
ತಿರುಗಲಾರರು ಹೊರಗೆ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲಿನಲಿ ॥

ನರಶರೀರವ ಹರಣಮಾಡುತ- ।
ಲಿರಿಸುವೆನು ನಾನವರ ಜಗದಲಿ ।
ಪರಮದುಃಖದಧೋಗತಿಗೆ ನಾ ನೂಕುವೆನು ಪಾರ್ಥ ॥
ಉರಗರೂಪದ ಯೋನಿಯಲಿ ನಾ- ।
ನಿರಿಸುತಿವರನು ಬಿಲದೊಳಡಗುವ ।
ಪರಿಯ ಮಾಡಿಟ್ಟಿಹೆನು ನೋಡೀಯಧಮರನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೮೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಲಧಮರ- ।
ನಿರಿಸುವೆನು ಕ್ಲೇಶಸ್ವರೂಪದ ।
ಪುರದಿ ಕಸರಾಶಿಯಲಿ ಸಂಸಾರದ ಮಡುವಿನೊಳಗೆ ॥೨೭೮॥
ಅರೆಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ದೊರೆಯದ ।
ಖರತಮೋಯೋನಿಯಲಿ ನಾನೀ- ।
ಪರಿಯಲಧಮಾಧಮರನಿರಿಸುವೆ ಕರ್ಮವಶದಿಂದ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದೊಳಧಮರ- ।
ನಿರಿಸುವೆ ತಮೋಯೋನಿಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಬರುವುದವರಿಗೆ ಜನ್ಮ ಘೋರಾಟವಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಕಲ್ಪಾಂತಪರ್ಯಂ- ।
ತರದಲಿವರನ್ನಿಡುವೆನಿಲ್ಲಿಯೆ ।
ನಿರುಪಮವಲಾ ಕ್ಲೇಶದಾಯಕವಿರುವುದೀ ಜನ್ಮ ॥

ಇರುವುದಿದು ಮೊದಲಿನ ಠಿಕಾಣವು ।
ಯಿರುವುದಿದರಿಂದಧಿಕ ಕಠಿನವು ।
ಬರುವುದವರಿಗೆ ಕಠಿನತರ ಬಹುದುಃಖವಾ ಬಳಿಕ । ೨೮೧ ॥

ಆಸುರೀಂ ಯೋನಿಮಾಪನ್ನಾ ಮೂಢಾ ಜನ್ಮನಿಜನ್ಮನಿ ।
ಮಾಮಪ್ರಾಪ್ಯೈವ ಕೌಂತೇಯ ತತೋ ಯಾಂತ್ಯಧಮಾಂ ಗತಿಮ್ ॥ ೨೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿನರ- ।
ಗಿರುವುದೈ ಯೋಗದಲಧೋಗತಿ ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಮಹಿಮೆಯಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿಲಕ್ಷಣದ ॥
ಬರುವರೈ ಸಿಂಹಾದಿ ಹಿಂಸಕ- ।
ರಿರುವ ಕ್ರೂರಪ್ರಾಣಿಗಳಲಾ- ।
ತೆರದಿ ಕಿಂಚಿತ್ತಿಹುದು ಸುಖವದರಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೮೨ ॥

ಮರಳಿ ಸಿಂಹಾದಿಗಳ ಜನ್ಮದಿ ।
ಬರಲು ತದನಂತರದೊಳವರಸು ।
ತರುವೆ ಕತ್ತಲೆಗಿಂತ ಕಪ್ಪಾಗಿರುವ ಯೋನಿಯಲಿ ॥
ದುರಿತರಾಶಿಗೆ ಯೋಕಟಿಕೆ ಒರು- ।
ತಿರುವ ನರಕಕೆ ಭೀತಿ ತೋರುವ ।
ಹರಿದು ಬೀಳಲು ಬೇಕು ಕ್ರಮವೀ ತೆರದ ಜನ್ಮದಲಿ ॥೨೧೩॥

ಮಲಕೆ ಮಲಿನತೆ ಒಂದು ತಟ್ಟುವ ।
ಸ್ಥಳದಿ ತಾಪವ ತಾಪಿಸುವುದೀ- ।
ಸ್ಥಳವು ಸಾವೋಚ್ಚಾರದಿಂದಲೆ ಭೀತಿಯುಂಜುವುದು ॥
ಇಳೆಯೊಳು ತಮೋರೂಪ ಪಾಪವು ।
ತಿಳಿದು ಕಂಟಾಳಿಸುವ ಸ್ಥಾನದಿ ।
ಕೊಳದಲಾ ಸ್ಥಳ ಹೆಸರ ಬಾಯಲಮಂಗಳವು ತಿಳಿಯೆ ॥ ೨೧೪ ॥

ಪೈಲಿಗೆಯು ಹೇಸುತ್ತ ಮುಟ್ಟದ ।
ಪೈಲಿಗೆಯದೀ ಸ್ಥಾನ ವಿಶ್ವದ ।
ಮೇಲಿರುವ ಯೋನಿಗಳಲಿರುವುದು ಬಹಳ ಸುನಿಕೃಷ್ಟ ॥
ಮೇಲೆಮೇಲಿಂದಿದನೆ ಭೋಗಿಸಿ ।
ತಾಳುವರು ಜನ್ಮವನು ಮುಂದೆ ವಿ- ।
ಶಾಲ ತಾಮಸಯೋನಿಗಳಲೇ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ॥೨೧೫॥

ನರನೆ ಕಾಸಿದನೆಂತು ವರ್ಣಿಪೆ- ।
ನರಿಯದೀ ನಾಲಿಗೆಯು ಪೇಣು- ।
ಚ್ಚರಿಸಲಸದಳ ಕಠಿನವದು ಕೇಳ್ ವರ್ಣನಾತೀತ ॥
ಬರಲು ಮನದಲಿ ಕಲ್ಪನೆಂಪೆ ಪೇ- ।
ಳಿರಿದ ತೆರದಲಿ ತಾಪಹುದೈ ।
ದುರುಳರೆಂತೀ ನರಕಯಾತನೆ ಗಳಿಸಿಹರು ನೋಡೈ ॥ ೨೧೬ ।

ಧರೆಯಲೀ ಯಾಸುರಸ್ವಭಾವದ ।
ನರರು ಯಾಕೀ ತೆರದಿ ಒಳಲುವ- ।
ರರರೆ ವ್ಯರ್ಥವಿದೇಕೆ ಮಾಳ್ಪರು ನೆರೆ ಮಹೋದ್ಯೋಗ ॥
ನರಕವಾಸದ ಹೊರತು ನೋಡಾ- ।
ಸುರಪ್ರಕೃತಿಗಿಲ್ಲನ್ಯಗತಿಯೈ ।
ಒರಿದೆ ನೀನಾ ಮಾರ್ಗವನು ನೋಡುವುದು ಸಲ್ಲದಲಾ ॥ ೨೧೭ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾಸುರ ಸ್ವಭಾವದ- ।
ಲಿರುವವೈ ದಂಭಾದಿ ದುರ್ಗುಣ ।
ಮರೆವುದೈ ಕೌಂತೇಯ ಷಡ್ದುರ್ಗುಣಗಳಾ ಪಂಕ್ತಿ ॥
ಅರುಹ ಬೇಕೇ ನಾನು ನಿನಗಿದ- ।
ನರಿತು ನೀನೇ ತ್ಯಜಿಸುವಿಯಲಾ ।
ಹರಿಯು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥಗೆ ಪ್ರೇಮದಲಿ ಪೇಳ್ದ ॥ ೨೧೮ ॥

ತ್ರಿವಿಧಂ ನರಕಸ್ಯೇದಂ ದ್ವಾರಂ ನಾಶನಮಾತ್ಮನಃ ।
ಕಾಮಃ ಕ್ರೋಧಸ್ತಥಾ ಲೋಭಸ್ತಸ್ಮಾದೇತತ್ತ್ರಯಂ ತ್ಯಜೇತ್ । ೨೧ ॥

ನರನೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭದ ।
ಯಿರುವುದೆಲ್ಲಿ ತ್ರಿತಯ ಬಹುಪರಿ- ।
ಯಿರುವುವಲ್ಲಿಯೆ ಯಶುಭಫಲಗಳು ತಿಳಿಯಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ದುಃಖಾನುಭವಗಳ- ।
ನಿರದೆ ಕೊಡುತಿಹ ಹಾದಿಗಾರರು ।
ಮೆರೆವರೀ ಪರಿ ಮೂವರೀ ಸಂಸಾರದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೧೯ ॥

ದುರಿತ ರಾಶಿಯ ಮಾಳ್ಪ ಜನರಿಗೆ ।
ನರಕಭೋಗವನಿರದೆ ತೋರಿಪ ।
ಧರೆಯಲಿ'ಪರಿ ಮೂವರಿರುವರು ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳು ॥
ನರಕ ರೌರವವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರದೊ- ।
ಳಿರುವುದೈ ವರ್ಣನೆಯು ಬಹುಪರಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ನೋಡಿವರ ಪ್ರಭಾವದಲಿ ॥ ೨೨೦ ॥

ಮೂರುಮಂದಿಗಳೀ ಭಯಂಕರ- ।
ವೈರಿಗಳು ತೋರಿಪರವಾಯುವ ।
ಘೋರಯಾತನೆಗಳನು ಸುಲಭದಿ ತಂದು ಕೊಡುವರಲಾ ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ಹಾನಿಯೇ ಸಂ- ।
ಹಾರ ಮಾಳ್ಪರೆ ಯೆದ್ದು ಬಂದುದೊ ।
ತೋರುವುವು ಕೇಳೀತೆರದಲಾ ಮೂರು ದೋಷಗಳು ॥ ೨೨೧ ॥

ನರನೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಲೆಂತೀ- ।
ಪರಿಯ ಮೂದೋಷಗಳು ನೋಡಲು ।
ನರಕನಗರದ ದ್ವಾರಗಳ ಪರಿ ತೋರುತಿರುವುವಲಾ ॥
ನರನೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭದ ।
ಪರಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾರಿರುವರೋ ।
ಯಿರುವುದವರಿಗೆ ನರಕಪುರದಲಿ ಸಭೆಯಸನ್ಮಾನ ॥

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಕೇಳ್ ಪರಿಪರಿಯಲಾ- ।
ಸರುಹುವೆನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೀನೀ- ।
ತೆರದ ತ್ರಿವೃತಿಯ ತ್ಯಜಿಸ ಬೇಕೈ ಸಾವಧಾನದಲಿ ॥ ೯೨ ॥

ಏತೈರ್ವಿಮುಕ್ತಃ ಕೌಂತೇಯ ತಮೋದ್ವಾರೈಸ್ತ್ರಿಭಿರ್ನರಃ ।
ಆಚರತ್ಯಾತ್ಮನಃ ಶ್ರೇಯಸ್ತತೋ ಯಾತಿ ಪರಾಂ ಗತಿಮ್ ॥ ೨೨ ॥

ನರಗೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭಗ- ।
ಳಿರಲು ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ತ್ರಿತಯವು ।
ದೊರೆವುದೆಂತೈ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಧರಿಸಲಂತಃಕರಣದೊಳಗೀ- ।
ಪರಿಯ ಮೂರ್ದೋಷಗಳ ನರನಿಗೆ ।
ಬರುವುದೇ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಾಧ್ಯವಿದಿಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೯೩ ॥

ಅರುಹಲಿದು ಬಹು ಸಾಧ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ನಶನೆ ಯೆನ್ನಯ ಕಿವಿಗಳದರಲಿ ।
ಭರವಸವನಿದಲಾರವೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ ॥
ಧರಿಸಿದರೆ ಕಲ್ಯಾಣದಿಚ್ಛೆಯ ।
ಪುರುಷನಿವರನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕೈ ।
ಕೊರಳ ಕೊಯ್ಕರು ವೈರಿಗಳು ನರಕದಲಿ ದೂಡುವರು॥೯೪॥

ಕೊರಳಿನಲಿ ಕಟ್ಟುತಲಿ ಕಲ್ಲನು ।
ಶರಧಿಯನು ದಾಟುವುದು ಶಕ್ಯವೆ ।
ಯಿರಲು ಬದುಕುವ ಕಾಂಕ್ಷೆ ಕುಡಿವರೆ ಕಾಳಕೂಟವನು ॥
ಪುರುಷನೀಮೂವರ ಸಹಾಯದಿ ।
ದೊರಕಿಸುವೆ ಪರಮಾರ್ಥವೆಂದರೆ ।
ನರನೆ ನೋಡಾತೆರದಿ ಬಹುದುಃಸಾಧ್ಯವೆನಿಸುವುದು ॥೯೫॥

ಹೂರು ದೋಷಗಳೆಂದರೀಪರಿ ।
ಮೂರೆಳೆಯ ಸಂಕೋಲೆಯಲ್ಲವೆ ।
ಜಾರಿ ಬೀಳಲು ಕಾಲಿನಿಂದದು ಮೋಕ್ಷ ದೊರಕುವುದು ॥
ಸೇರಲಾ ಕಫವಾತಪಿತ್ತ ಶ- ।
ರೀರದಲಿ ಮೂದೋಷವೀಪರಿ ।
ಯಾರು ಪೇಳ್ವರು ರೋಗಿ ಬದುಕುವನೆನುತ ಕೌಂತೇಯ ॥೯೬॥

ಚೋರತನ ಕೊಂಡೆತನ ಪೋಕ್ ಸ್ವಭಾ- ।
ವಾರ ಮೂದೋಷಗಳು ನಗರದಿ ।
ಸೇರದಿರೆ ನಗರದಲಿ ಮೆರೆವುದು ಶಾಂತಿಸೌಖ್ಯವದು ॥
ಮೂರು ತಾಪಗಳೀತೆರದಲಿ ಶ- ।
ರೀರದಲಿ ಬಾರದಿರೆ ಯವನಿಗೆ ।
ಯಾರು ಪೇಳ್ವರು ಸೌಖ್ಯವಿಲ್ಲೆನೆನುತ್ತ ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೯೭ ॥

ತೊರೆಯೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭವ ।
ದೊರೆಯುವುದು ಪುರುಷನಿಗೆ ಶಾಂತಿಯು ।
ದೊರೆವುದಾಪರಿ ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗದಲಿ ಮೋಕ್ಷವದು ॥
ದೊರೆಯಲಾ ಸತ್ಸಂಗತಿಯು ಮೇಣ್ ।
ಬರುವುದೈ ಸಚ್ಛಾಸ್ತ್ರಯೋಗವು ।
ಮರಣಜನನದ ಕಾಡುಹಾದಿಯ ದಾಟಿ ಹೋಗುವನು ॥ ೯೮॥

ಪರಿಯಿದಾಗಲು ಹಾದಿ ನಡೆಯುತ ।
ಒರುವನಾತ್ಮಾನಂದವಿರುತಿಹ ।
ಗುರುಕೃಪಾಮಂದಿರಕೆ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಕಾಮಪ್ರೀತಿಗೆ ಪರವೆನಿಸುವೀ ।
ಪರಮ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಮಾತೆಯು ।
ಬರುತಲಾಲಿಂಗನವ ಕೊಡುವಳು ಪ್ರೇಮಭರದಿಂದ ॥ ೯೯ ॥

ದೊರೆಯಲೀಪರಿ ಸ್ವಾತ್ಮಸುಖವದು ।
ಹರಿಯುವುದು ಸಂಸಾರಪಾಶವು ।
ಬರುವುದೀಪರಿ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಪುರುಷನಿಗೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ತೊರೆಯ ಬೇಕೈ ಮೊದಲಗೀಪರಿ ।
ಯಿರುವ ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭವ ।
ಬರುವುದಾಗಲೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಕೇಳ್ ಸ್ವಾತ್ಮದನುಭವಕೆ ॥೧೦೦॥

ಯಃ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಮುತ್ಸೃಜ್ಯ ವರ್ತತೇ ಕಾಮಕಾರತಃ ।
ನ ಸ ಸಿದ್ಧಿಮವಾಪ್ನೋತಿ ನ ಸುಖಂ ನ ಪರಾಂ ಗತಿಂ ॥ ೨೩ ॥

ನರನೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಲಾಭದ ।
ಪರಿಯನರಿಯದೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧದಿ ।
ಮರುಳುತನದಿಂದವನು ತೋರಿಪನಾತ್ಮಘಾತಕನು ॥
ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಸದಯವು ।
ವರದ ಹಸ್ತದಿ ಹರಸುತಿರುವ್ರವು ।
ಪರರಿಗವು ತೋರಿಸಿ ಹಿತಾಹಿತ ಕರ್ಮಧರ್ಮಗಳ ॥ ೩೦೧ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಂಸಾರದೀಪದ ।
ತೆರದಿ ರಂಜಿಸಿ ಸರ್ವರಿಗೆ ಗುರು- ।
ವಿರುವುವೈ ವೇದಗಳು ಮಾನಿಸನವನು ವೇದಗಳ ॥
ಮರಳಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಧಿನಿಷೇಧವ ।
ಮುರಿದು ಬಿಡುವನು ಪಾಲಿಸನಲಾ ।
ಮರೆತು ತನ್ನಯ ಹಿತವನಿಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ವಶನಿಹನು ॥ ೩೦೨ ॥

ನರನೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭವ ।
ನಿರದೆ ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸುವನಾತನು ।
ಮುರಿಯನೈ ಶಪಥವನು ಹಾಕಿದ ತೆರದಿ ಪಾಲಿಪನು ॥
ಭರದಿ ಮನ ಬಂದಂತೆ ಮಾಳ್ಪನು ।
ತಿರುಗುತಿಹನಾ ವಿಷಯವನದಲಿ ।
ತೊರೆಯನಿವುಗಳ ಸಂಗತಿಯನರೆಗಳಿಗೆ ಯಾದರುನು ॥ ೩೦೩ ॥

ಇರುವುದೇನೈ ಶಂಕೆಯವನಂ- ।
ತರಿಸುವನು ಪರಲೋಕಸುಖವನು ।
ದೊರೆವುದೇನಿಹಲೋಕದಲ್ಲಿಯೆ ಸೌಖ್ಯವಾ ನರಗೆ ॥
ದೊರೆಯಲಾರದು ಕನಸಿನಲ್ಲಾ- ।
ದರು ಕಣಾ ಸುಖಶಾಂತಿಯಾತಗೆ ।
ದೊರೆವುದೇನಿಹಲೋಕಭೋಗವು ಭೋಗಿಸಲು ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೦೪ ॥

ತೀರದಲಿ ಕೂತಿರುವ ವಿಪ್ರನು ।
ನೀರಿನೊಳಗಿನ ಮೀನ ಹಿಡಿವರೆ ।
ಹಾರಿಹರೆ ತಾಂ ಮಾಳ್ಪ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯ ಬಿಟ್ಟು ॥
ಯಾರು ನೋಡಿದರವರು ವಿಪ್ರವಿ- ।
ಕಾರಕುಪಹಾಸವನು ಮಾಳ್ಪರು ।
ಧಾರುಣೀಸುರನಲ್ಲ ನಾಸ್ತಿಕನೆಂದು ನಿಂದಿಪರು ॥ ೩೦೫ ॥

ಮೀನಿನಾಶೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗದು ।
ಮಾನಹಾನಿಯು ದೊರಕಿತಲ್ಲವೆ ।
ಯೇನು ಲಾಭವು ಭ್ರಷ್ಟನಾದನು ಯೆರಡು ಕಡೆಯೊಳಗೆ ॥
ಮಾನವನು ವಿಷಯಾಶೆ ಹಿಡಿದರೆ ।
ಹಾನಿ ಮಾಳ್ಪನು ಪರದ ಸುಖವನು ।
ಕಾಣನಾತನು ಸುಖವನಿಹದಲಿ ಮೃತ್ಯುವಶನಹನು ॥ ೩೦೬ ॥

ನರನೆ ಯುಹಪರವಿಲ್ಲವವನಿಗೆ ।
ದೊರೆವುದೇ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವು ।
ದೊರೆವುದೆಂತವನಿಂಗೆ ಮೋಕ್ಷದ ಲಾಭ ಪರದೊಳಗೆ ॥
ನರನು ಕಾಮೋಚ್ಛೆಯಲಿ ವಿಷಯವ- ।
ನಿರದೆ ಭೋಗಿಸಲೆತ್ನಿಸಲು ಕೇಳ್ ।
ದೊರೆಯಲಾರದು ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ವಾತ್ಮೋದ್ಧಾರವೆಲ್ಲಿಯದು ॥ ೩೦೭ ॥

ತಸ್ಮಾಚ್ಛಾಸ್ತ್ರಂ ಪ್ರಮಾಣಂ ತೇ ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯವ್ಯವಸ್ಥಿತೌ ।
ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಾನೋಕ್ತಂ ಕರ್ಮ ಕರ್ತುಮಿಹಾರ್ಹಸಿ ॥ ೨೪ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ದೈವಾಸುರಸಂಪದ್ವಿಭಾಗಯೋಗೋ ನಾಮ ಷೋಡಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥೧೬॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಬಿಯ್ಯ ಮನದೊಳ- ।
ಗಿರಲು ನಿಜಕಲ್ಯಾಣದಿಚ್ಛೆಯು ।
ಚರಿಸ ಬೇಕೈ ವೇದದಾಜ್ಞೆಯ ಮನ್ನಿಸುತ ನರನು ॥
ಮುರಿಯ ಬಾರದು ಶ್ರುತಿಗಳಾಜ್ಞೆಯ ।
ತರುಣಿ ನಿಜಪತಿಯಾಜ್ಞೆ ಮುರಿಯದೆ ।
ನಿರುತ ಸುಲಭದಿ ಸಾಧಿಸುವಳೈ ಸ್ವಹಿತ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೩೦೮ ॥
ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯ ಶಿರದಿ ಧರಿಸುತ ।
ದೊರಕಿಸುವನೈ ಸ್ವಹಿತ ಶಿಷ್ಯನು ।
ದೊರೆವುದದರಿಂ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಭವ ನೋಡೈ ॥
ಅರುಹಲೇತಕೆ ವಿಸ್ತರದೊಳದ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ತಾನಿಟ್ಟ ದ್ರವ್ಯವ- ।
ನಿರದೆ ಹುಡುಕಲು ದೀಪ ಕೈಯಲಿ ಬೇಡವೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೦೯ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸರ್ವವು ।
ದೊರೆಯ ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆ ಯಿದ್ದರೆ ।
ಶಿರದಿ ಧರಿಸಲು ಬೇಕು ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿ ಪೇಳ್ದ ಸಿದ್ಧಾಂತ ॥
ತೊರೆಯ ಬೇಕೆಂದಾಜ್ಞೆ ಮಾಡಲು ।
ತೊರೆಯ ಬೇಕು ನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮವ- ।
ನಿರಲಿ ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ತ್ಯಾಜ್ಯವು ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಮತದಿ ॥೩೧೦॥

ಮರಳಿ ಸೇವ್ಯವಿದೆಂದು ಪೇಳ್ದರೆ ।
ಯಿರಲು ಮೇಣದು ಕಾಳಕೂಟವು ।
ನರನು ಸೇವಿಸ ಬೇಕು ಮಾನ್ಯವು ವೇದವಾಕ್ಯವದು ॥
ನರನೆ ನೋಡೀತೆರದಿ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿ- ।
ಯರುಹಿದಂತಾಚರಣ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದೆಂತವನಿಂಗನಿಷ್ಟವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ।೩೧೧॥

ನರನೆ ಕೇಳಹಿತವ ನಿವಾರಿಸಿ ।
ಮರಳಿ ಹಿತ ಸಾಧಿಸುತ ಬಾಲರ- ।
ನಿರದೆ ಪಾಲಿಪ ಪ್ರೇಮಮೂರುತಿ ಶ್ರುತಿಯು ತಾಯಿ ಕಣಾ॥
ಕರುಣಿಸಲು ಕೇಳ್ವೇದಮಾತೆಯು ।
ಬರುವುದವನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ಸಲ್ಲದು ಶ್ರುತಿಯವಜ್ಞೆಯದು ॥೩೧೨॥

ನರನೆ ನೀನಾಕಾರಣದಲೀ- ।
ಪರಿಯ ಶ್ರುತಿಯಾಜ್ಞೆಯನು ಮುರಿವುದು ।
ಸರಿಯೆ ನೀನೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡೈ ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ನರನೆ ಹಿಂದಿನ ಭವದಿ ಧರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣದೊಳೀ- ।
ತೆರದಿ ವೇದವ ಪಾಲಿಸಲು ನೀನರ್ಹನಾಗಿರುವಿ ॥ ೩೧೩ ॥

ಮರಳಿ ಧರ್ಮದ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಹ ।
ಧರಣಿಪತಿ ಧರ್ಮನಿಗೆ ನೀ ಸೋ- ।
ದರನಲಾ ಧರ್ಮಾನುಜತ್ವವು ಸಾರ್ಥಕವಿದಾಯ್ತು ॥
ನರನೆ ಕೇಳ್ವೈ ವೇದಬಾಹ್ಯಾ- ।
ಚರಣ ಸಲ್ಲದು ನಿನಗೆ ಪೇಳ್ವೆನು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾಪೇಳ್ವೆನದನೇ ವೇದಶೂನ್ಯವದು ॥ ೩೧೪ ॥

ಇರುವುದೇನೀ ಜಗದಿ ಕಾರ್ಯವು ।
ಮರಳಿ ಜಗದಲಕಾರ್ಯವಾವುದು ।
ಪರಕಿಸುವುದೀ ತತ್ತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧಾರದಿಂ ಪಾರ್ಥ ॥
ತೊರೆಯ ಬೇಕಗ್ರಾಹ್ಯವೆಂದರೆ ।
ತೊರೆಯುವುದದು ಮೇಣದನೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮರಳಿ ಗ್ರಾಹ್ಯವೆನುತ್ತ ಪೇಳ್ದುದ ಚರಿಸುವುದೆ ಧರ್ಮ ॥ ೩೧೫ ॥

ಕರದಿ ನಿನ್ನಯ ಮುದ್ರೆಯಿರುವುದು ।
ನರನೆ ನೀ ಮುದ್ರೆಯನು ಹೊಡೆದರೆ ।
ಧರೆಯೊಳದನೆ ಪ್ರಮಾಣವೆನುವರು ಮಾನವರು ನಿಜದಿ ॥
ನರನೆ ಶುದ್ಧಾಚರಣದಿಂದಲೆ ।
ಧರೆಗೆ ನೀನು ಪ್ರಮಾಣ ಕೊಡುವುದು ।
ಯಿರುವುದೀ ತೆರ ನಿನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆ ಯಿಂದು ಕೌಂತೇಯ ॥೩೧೬॥

ಹರಿಯು ಕೇಳೀತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗರುಹಿದನು ವಿಸ್ತರದಲಾಸುರಿ -
ಪರಿಯ ನಿರ್ಣಯಪೂರ್ವಕದಿ ವರ್ಣಿಸಿದನಾ ಹರಿಯು ॥
ನರನು ಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣದಲಿ ।
ಮರಳಿ ಹರಿಗುತ್ತರವನಿತ್ತನು ।
ಬರುವುದೀಸಂವಾದನಿದುವೇ ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯ ॥ ೩೧೭ ॥

ವರಮುನಿಪ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಯನ ।
ಕರುಣದಿಂ ಸಂಜಯನು ಪೇಳ್ದನು ।
ಧರಣಿಪತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಂಗೀ ತೆರದಿ ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥
ಗುರುಕೃಪಾವರಸುಪ್ರಸಾದದ ।
ಭರದೊಳದ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನು ನಿಜ- ।
ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಕೃತದಲ್ಲಿ ಪೇಳಿದನು ॥ ೩೧೮ ॥

ವಿಷ್ಣುಸದ್ಗುರುವೆನಗೆ ಪೇಳಿದು- ।
ದಾಜ್ಞೆ ಶಿರಸಾ ವಹಿಸಿಯದನೇ ।
ಕನ್ನಡದಿ ಹಾಡಿದೆನು ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿಯಹಾಸು ॥
ಕನ್ನಡವೆ ಕನ್ನಡಿಯು ಜ್ಞಾನದ ।
ವರ್ಣನೆಯು ಸದ್ಬೋಧವಪ್ಪುದು ।
ವಿಷ್ಣುರೂಪನು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲವೆ ನುಡಿಯೆ ಶ್ರುತಿವಚನ ॥ ೩೧೯ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟೆಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ

(೧೬) ಹದಿನಾರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೨೪, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೩೧೯.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೭ ಹದಿನೇಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಯೋಗಮಾಯೆಯು ।
ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವ ಪ್ರಫುಲ್ಲ ಮಾಳ್ಪದು ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ನಿನ್ನ ಮುದ್ರೆಯು ನಮಿಪೆ ನಿನಗಾನು ॥
ಗುರುವೆ ಗಣಪತಿರೂಪ ನೀನಾ- ।
ಗಿರುವಿ ಮೊದಲಲಿ ನಿನ್ನ ವಂದಿಪೆ ।
ನಿರುವಿರಿಬ್ಬರು ನೀವು ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬೀಜರೂಪದಲಿ ॥ ೧ ॥

ಹರನು ತ್ರಿಪುರವ ಭರದಿ ತಾಂ ಸಂ- ।
ಹರಿಸಲೆತ್ನಿಸೆ ಮರೆತು ಗಣಪನ ।
ಹರಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯು ಬಾರದಾಯಿತು ತ್ರಿಪುರ ಭೇದಿಸಲು ॥
ಮರಳಿ ಗಣನಾಯಕನ ಪೂಜಿಸಿ ।
ಹೊರಡಲಾಕ್ಷಣ ಸಿದ್ಧಿಯಾಯಿತು ।
ಮೆರೆವನೀಪರಿ ಗಣಪ ಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕನು ಜಗಕೆ ॥ ೨ ॥

ಇರುವನಾಪರಿ ಯಾತ್ಮಶಂಕರ ।
ಮೆರೆವನೈ ಜೀವತ್ವದುರ್ಗದಿ ।
ಮೆರೆವುವೈ ತ್ರಿಪುರಗಳು ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕಗಳಾಗಲ್ಲಿ ॥
ಗುರುಸ್ವರೂಪದ ಗಣಪತಿಯ ಸಂ- ।
ಸ್ಮರಿಸಿ ತ್ರಿಗುಣಸ್ವರೂಪದುರ್ಗವ ।
ಹರಿಸಿ ಸ್ವಾತ್ಮೋದ್ಧಾರವಾಯಿತು ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ॥ ೩ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ತುಲಸೆಯನು ಶಂ- ।
ಕರನೊಡನೆ ಮಾಡಿದರೆ ನೀನೇ ।
ಗುರುವೆನಿಸಿ ತಕ್ಕಡಿಯ ಪಾರಡೆ ಯಿಳಿವುದೈ ಕೆಳಗೆ ॥
ಗುರುವೆ ಮಾಯಾಶರಧಿಯಲಿ ಸಂ- ।
ತರಣಕಾರಣ ನಾವೆ ನೀನಾ- ।
ಗಿರುವ ಕಾರಣ ಲಘುವಲಾ ನೀರಿನಲಿ ತೇಲುತಲಿ ॥ ೪ ॥

ಮರುಳರಜ್ಞರ ವಕ್ರದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಗುರುವೆ ನೀನೈ ವಕ್ರತುಂಡನು ।
ಧರೆಯಲರಿವರು ಯಾರು ನಿನ್ನ ಯಥಾರ್ಥರೂಪವನು ॥
ಇರುವಿ ಯವರಿಗೆ ಸರಳ ಮುಖ ನೀ ।
ಗುರುವೆ ಗಣಪತಿ ನಿನ್ನ ನೇತ್ರಗ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಬಹುಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದರು ತೆರೆದಿಹುವು ನಿತ್ಯ ॥ ೫ ॥

ತೆರೆಯಲಾ ನೇತ್ರಗಳ ಜಗ ಬಿ- ।
ತ್ತರವು ಬಹುದುತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದಲೆ ।
ಮರಳಿ ಮುಚ್ಚಲು ಬರುವುದು ಜಗತ್ಪ್ರಳಯ ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಗುರುವೆ ನೀನು ಪ್ರವೃತ್ತಿಕರ್ಣವ- ।
ನಿರದೆ ಸಂಚಾರಿಸಲು ತದನಂ- ।
ತರದಿ ಮದದ ಸುಗಂಧಿವಾಯುವು ಬೀಸುವುದು ನೋಡೆ ॥ ೬ ॥

ತಿಳಿಯೆ ಜೀವಭ್ರಮರ ಗಂಡ- ।
ಸ್ಥಳವನಾಕ್ರಮಿಸಲ್ಕೆ ನಿನ್ನ- ।
ನ್ನೊಲಿಸುವರೆ ನಿನಗೇರಿಸಿದ ನೀಲೋತ್ಪಲಗಳಿಹುವು ॥
ತಿಳಿಯೆ ನಿನ್ನ ನಿವೃತ್ತಿಕರ್ಣವ- ।
ನಲಗಿಸಲು ಹೊರಡುವುದು ನೋಡೈ ।
ಯೊಳಗಿನಂತರ್ಮುಖದ ವೃತ್ತಿಯು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವದು ॥ ೭ ॥

ಎಡಗಡೆಗೆ ತೊಡೆಮೇಲೆ ಕೂತಿಹ ।
ಮಡದಿ ಶಕ್ತಿ ಸರಸ್ವತಿಯಲಾ ।
ವೊಡನೆ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಯಾಟವ ಮಾಡಿ ತೋರಿಪಳು ॥
ಬೊಡಪಿಯೊಳಗಾ ನೃತ್ಯಪೆಂದರೆ ।
ನಡೆಯುತಿಹ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವು ।
ನಡೆಸುವಿಯಲಾ ನೀನು ನಿಖಿಲ ಜಗತ್ಪ್ರಪಂಚವನು ॥ ೮ ॥

ಗುರುವೆ ತ್ವತ್ಸಂಬಂಧವಾಗಲು ।
ಮುರಿವುದ್ದೈ ಸಂಬಂಧವೆಲ್ಲವು ।
ಯಿರುವುದಚ್ಚರಿ ತೆರದ ತತ್ತ್ವವಿದಲ್ಲವೇ ನೋಡೆ ॥
ಇರುವುದೇನ್ನೈ ಚೋದ್ಯವಿದರಲಿ ।
ಗುರುವೆ ತ್ವತ್ಸಂಬಂಧದಿಂದಲೆ ।
ಮುರಿವುದಲ್ಲವೆ ದ್ವೈತಭಾವವು ದೊರೆವುದೈಕ್ಯವಲಾ ॥ ೯ ॥

ಬಂಧನಂಗಳ ಜಗದೊಳಗೆ ನೀ- ।
ಕೊಂದುಬಿಡುವಿಯೊ ಗುರುಕೃಪಾನಿಧಿ ।
ಬಂದು ನೀ ಜಗಕೆಲ್ಲವೀಪರಿ ಭಾವ ಧರಿಸುತಲಿ ॥
ಬಂದು ನಿನ್ನಯ ಚರಣದಲ್ಲಾ- ।
ನಂದದಿಂದಲಿ ಶರಣ ಹೊಕ್ಕರೆ ।
ಕೊಂದು ನೀನಾ ದ್ವೈತಭಾವವನುದ್ಧರಿಸುವಿಯಲಾ ॥೧೦॥

ಹರಣವಾಗಲು ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ಬರುವುದೈ ಯದ್ವೈತ ತದನಂ- ।
ತರಕೆ ಭೇದವಿದಿಲ್ಲಿ ಗುರುಶಿಷ್ಯರೊಳಗೇಕತ್ವ ॥
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ನೀನು ಶಿಷ್ಯನ ।
ಗುರುಸ್ವರೂಪವ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ।
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ತತ್ತ್ವ ಗುರುತನ ಜಗದಿ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೧೧ ॥

ಗುರುವೆ ನೀ ಬೇರಾಗಿ ಜಗದಲಿ ।
ಮೆರೆವಿಯೆಂಬೀ ತತ್ತ್ವ ಮನದಲಿ ।
ಧರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೋಸುಗ ಯತ್ನ ಮಾಡುವರು ॥
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗದೆ ।
ನಿರುತ ನೀ ಹಿಂದಿರುವಿ ನೋಡಲು ।
ಮರಳಿ ನಿನ್ನಯ ಮೂರ್ತಿ ಮನದಲಿ ಮನನ ಮಾಡುವರು ॥ ೧೨ ॥

ಗುರುವೆ ನೀನವರಿಂಗೆ ದೊರೆಯದೆ ।
ತೊರೆವಿಯಲ್ಲವೆ ಯವರ ದೇಶವ ।
ಮರಳಿ ದ್ವೈತವ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನನು ಧ್ಯಾನಿಸಲು ಮನದಿ ॥
ಇರುವುದವರಲಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮವು ।
ಗುರುವೆ ಸಿದ್ಧ ಸ್ವರೂಪ ನೀನಾ- ।
ಗಿರುವಿ ನಿನ್ನನು ತಿಳಿಯದಲೆ ಸರ್ವಜ್ಞರೆನಿಸುವರೆ ॥ ೧೩ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನನು ವೇದಗಳು ಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುತಿರುವುವು ।
ಗುರುವೆ ನೀ ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಲು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವಿಯಲಾ ।
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ರಾತಿನಾಮವ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಹೊರಡುವುದು ಮೌನವು ।
ಧರಿಸುವೆನು ನಾ ಮೌನ ಶುತಿಸಲು ಯತ್ನ ಮೇಣೇಕೆ ॥ ೧೪ ॥

ತೋರುವೀ ಜಗವೆಲ್ಲ ನೋಡಲು ।
ತೋರುವುದಲಾ ನಿನ್ನ ಮಾಯೆಯು ।
ಯಾರಿಗಿರುವುದು ಶಕ್ತಿ ನಿನ್ನಯ ಭಜನ ಮಾಡುವರೆ ॥
ಚಾರು ನಿನ್ನ ಪದಾರವಿಂದವ ।
ಸೇರಿ ಸೇವೆಯ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದರೆ ।
ಬಾರದಿಹುದೇ ದ್ವೈತವೆಂಬೀ ದ್ರೋಹ ನಿನ್ನೊಡನೆ । ೧೫ ॥

ಮುರಿದರೀ ಸಂಬಂಧವೆಲ್ಲವ ।
ಹರಿವುದಲ್ಲವೆ ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ಬರಲು ಕೇಳೀ ತೆರದೊಳೈಕ್ಯವು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಗುರುವೆ ॥
ಇರುವುದಿದುವೇ ನಿನ್ನ ಪೂಜನ- ।
ವಿರುವುದದು ಉತ್ಕೃಷ್ಟಸಾಧನ- ।
ವಿರದು ಭೇದವಿದೆಂತ ಪೇಳ್ದರೆ ಬರುವುದದ್ವೈತ ॥ ೧೬ ॥

ಗುರುವೆ ನೀನಾರಾಧ್ಯದೈವತ- ।
ವರಿತೆ ನಿನ್ನಯ ಮರ್ಮವಿಂದಿಗೆ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ಲವಣವನು ಹಾಕಲು ಕರಗಿ ಹೋಗುವದು ॥
ಪರಿಯಲೆನ್ನಯ ಭಾವ ನಿನ್ನೊಳು ।
ಕರಗಿ ಲಯವಾಗಿಹುದು ನೋಡಲು ।
ಅರಿತು ನಾನೀ ಪರಿಯು ನಿನಗಾನೆರಗುವೆನು ಪದದಿ ॥ ೧೭ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನನು ಶುತಿವುದೆಂತಿದ- ।
ನರಿಯೆ ಕ್ಷಮಿಸು ಕೃಪಾನಿಧಿಯೆ ನಿನ- ।
ಗರಿಕೆ ಮಾಡುವೆ ಕರಗಳನು ಜೋಡಿಸುತ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ಕೊಡ ಮುಳುಗಿಸಲು ಜಲ- ।
ಭರಿತವಾಗುವುದಲ್ಲವೇನೈ ।
ಮರಳಿ ದೀಪಕೆ ಬತ್ತಿ ಹಚ್ಚಲು ದೀಪವಾಗುವುದು ॥ ೧೮ ॥

ಚರಣಕೆರಗಿದೆ ನಿನ್ನ ಶ್ರೀಗುರು ।
ವರ ನಿವೃತ್ತಿಯೆ ಧನ್ಯನಾದೆನು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನು ನಿನ್ನ ನಮನದಲಿ ॥
ಅರುಹುವೆನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಗೀತೆಯ ।
ಸರಸಭಾಷಾಂತರವನೆಂದೀ- ।
ಪರಿಯುಲಾ ಜ್ಞಾನೇಶ ನುಡಿದನು ಶ್ರೋತೃವೃಂದಕ್ಕೆ ॥ ೧೯ ॥

ಹಿಂದಿನಧ್ಯಾಯಾಂತದಲಿ ಗೋ- ।
ವಿಂದನೆಂದನು ಯಿಂದ್ರನಂದನ- ।
ಗಿಂದು ಕಾರ್ಯದಕೆಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಮಾಣವೇ ಯೆನುತ ॥
ಚಂದದಿಂದಿದ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳುತ ।
ಬಂದುದಾತನ ಮನದಿ ಶಂಕೆಯು ।
ಮುಂದೆ ಹಾದಿಯ ಕಾಣಲಾರದೆ ಚಿಂತಿಸಿದನಾಗ ॥ ೨೦ ॥

ಅರಿಯೆನೆಂತೀ ಪರಿಯ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಸಾಧ್ಯವೆ ಮಾನವರಿಗಿದ ।
ಹೊರತು ಸಾಧನವಿಲ್ಲವೇನೈ ತಿಳಿಯೆ ನಾನಿದನು ॥
ಮೆರೆವ ಕರ್ಕೋಟಕನ ಹೆಡೆಯೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಮಣಿಯನು ತರುವುದೆಂತೈ ।
ವರಮೃಗೇಂದ್ರನ ಮೂಗಕೂದಲ ದೊರಕಿಸುವುದೆಂತು ॥೨೧॥

ಉರಗಫಣಗತ ಮಣಿಯು ಸಿಂಹನ ।
ಮೆರೆವ ಕೂದಲಿನಲ್ಲಿ ಪೋಣಿಸಿ ।
ಕೊರಳಿನಲಿ ಹಾರವನು ಹಾಕಲು ಬೇಕೆ ಸಿಗದಿರಲು ॥
ಕೊರಳ ನಿರಲಂಕಾರ ಬಿಡುವುದೆ ।
ಯರಿಯೆನೀ ದುರ್ಘಟಪ್ರಸಂಗವ- ।
ನರಿಯೆನೆಂತಿದು ಸಾಧ್ಯವೆನುತಲಿ ಪಾರ್ಥ ಯೋಚಿಸಿದ ॥೨೨॥

ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನೇಕೀ- ।
ಕರಿಸುವುದು ಮೇಣ್ ಸಾಧ್ಯವೇನೈ ।
ಧರೆಯಲಿದ ಸಾಧಿಸಲು ಕರ್ಮಾಚರಣವಾ ತೆರದಿ ॥
ಇರುವುದೇನೈ ಸಾಧ್ಯ ನಾನಿದ- ।
ನರಿಯೆನಿದನಾಚರಿಸುವರೆ ಕೇ- ।
ಳಿರುವುದೇನಾಯುಷ್ಯ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಮಾನವಗೆ ॥ ೨೩ ॥

ಶಾಸ್ತ್ರದರ್ಥವು ದೇಶಕಾಲವು ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಭಾಗ್ಯವಂತಗೆ ।
ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದೊಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮೇಣೆಂತು ಸಾಧ್ಯವದು ॥
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದಲಿರಲು ಸರ್ವರಿ- ।
ಗೆತ್ತಣದು ಸಾಧನವು ಸಿಗುವುದು ।
ಯೆತ್ತಣಿಂ ತಾರಣ ಮುಮುಕ್ಷುವಿಗಜ್ಞ ಮೂಢನಿಗೆ ॥ ೨೪ ॥

ನರನು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಶಂಕೆಯು ।
ನಿರಸನದ ಹಾದಿಯನು ಕೇಳ್ವನು ।
ಹರಿಯು ಮೇಣದ ವಿಸ್ತರಿಪನಧ್ಯಾಯ ಮುಂದಿನಲಿ ॥
ಅರುಹಲೆಂತೀ ನರನ ಯೋಗ್ಯತೆ- ।
ಯಿರುವನೀತ ನಿರಿಚ್ಛ ಕೃಷ್ಣನ- ।
ಗಿರುವನಾಕರ್ಷಕನು ಪ್ರೇಮದ ಲೋಹಚುಂಬಕದಿ ॥ ೨೫ ॥

ನರನು ಶೌರ್ಯಾಧಾರನಲ್ಲವೆ ।
ನರನು ಶಶಿಕುಲಭೂಷಣನಲಾ ।
ಹರುಷ ಬೀರುತ ಹರಿಯ ಮನಕುಲ್ಲಾಸ ಮಾಳ್ಪನಲಾ ॥
ನರನು ಬುದ್ಧಿ ಶಿರೋಮಣಿಯಲಾ ।
ಯಿರುವನಾತ್ಮಜ್ಞಾನದೀಪಕ ।
ನರನು ಕೃಷ್ಣಾಂತಃಕರಣದಲಿ ನಿರುತ ವಿಹರಿಪನು ॥ ೨೬ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ:—

ಯೇ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಮುತ್ಸೃಜ್ಯ ಯಜಂತೇ ಶ್ರದ್ಧಯಾನ್ವಿತಾಃ ।
ತೇಷಾಂ ನಿಷ್ಠಾ ತು ಕಾ ಕೃಷ್ಣ ಸತ್ತ್ವಮಾಹೋ ರಜಸ್ತಮಃ ॥ ೧ ॥

ನರನು ಮಗುಳಿಂತೆಂದ ಕೃಷ್ಣಗೆ ।
ಹರಿಯೆ ಮೇಘಶ್ಯಾಮ ನೀನೀ- ।
ಗರುಹಿದೆಲ್ಲವು ಸಂಶಯಾತ್ಮಕ ತೋರುತಿದೆ ಮನದಿ ॥
ಹರಿಯೆ ನೀ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿ- ।
ಗಿರುವಿ ಯಲ್ಲವೆ ಭೋಕ್ತ ನೀ ಮ- ।
ತ್ತಿರುವಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನು ವಿಸ್ತರಿಸು ಯೆನಗೆ ॥ ೨೭ ॥

ಹರಿಯೆ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವಾಗದ ।
ಹೊರತು ಮೋಕ್ಷವು ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರಕೆ ।
ದೊರೆಯಲಾರದೆನುತ್ತ ಪೇಳಿದ ಹೇತುವೇನಿಹುದು ॥
ನರಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ।
ತೆರದ ದೇಶವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದ ।
ಹೊರತು ಸಾಧ್ಯವೆ ದೇಶವಿರೆ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಹೇಳೇನು ॥ ೨೮ ॥

ಮರಳಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ದೊರೆಯದಿರಲಾಯುಷ್ಯಸಂಪದೆ ।
ಗುರುವಿನಿಂದುಪದೇಶ ಸಿಗುವರೆ ಸಂಧಿ ದೊರೆಯದಿರೆ ॥
ದೊರೆಯದಿರಲಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಮಗ್ರಿ ಸರ್ವವು ।
ದೊರೆಯದಿರಲಾ ಬುದ್ಧಿ ನಿಜಕರ್ಮಾನುವಶದಿಂದ ॥ ೨೯ ॥

ಇರಲು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಬಹುಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನ ವಿಘ್ನಗ- ।
ಳಿರುವುದೆಂತೀ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಷಯಜ್ಞಾನ ಮಾನವಗೆ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಪೇಳುವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲಿ ಮೇ- ।
ಳಿರುವುದೇನ್ನೈ ಯೇಕವಾಕ್ಯತೆ ಮುಂದೆ ಗತಿ ಯೇನು ॥೧೦॥

ಯಾರು ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ ।
ಚಾರು ಶಕ್ತಿಯಲೆಲ್ಲ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚಾರ ಮಾಡಿ ಯಥಾವಿಧಿಯೆ ಪರಮಾರ್ಥ ಫಳಿಸುವರೊ ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಸಜ್ಜನರನನು- ।
ಕಾರ ಮಾಡುತಲವರು ಚರಿಸಿದ ।
ದಾರಿಯಲಿ ನಡೆಯುವರು ಕಲ್ಯಾಣೇಚ್ಛುಗಳು ನರರು ॥೧೧॥

ಹರಿಯೆ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯಲಿ ಬರೆದಿಹ ।
ತೆರದಿ ಗೀಚುವರಕ್ಷರಂಗಳ ।
ಕುರುಡನಿಗೆ ತೋರಿಪನು ದಾರಿಯು ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವನು ॥
ಪರಿಯಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಮಾಡುವ ।
ಪರಿಯನರಿತು ಪ್ರಮಾಣವೆನುತಲಿ ।
ಚರಿಸುವರು ಕರ್ಮದಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾಮಾರ್ಗವನೆ ಹಿಡಿದು ॥೧೨॥

ಹರನು ಮೊದಲಾಗಿರುವ ದೇವತೆ- ।
ಯರನು ಪೂಜಿಪರವರು ಮತ್ತಾ ।
ಧರಣಿ ದಾನಾದಗಳ ಮಾಳ್ಪರು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದವರು ॥
ಮರಳಿ ಯಜ್ಞಾದ್ಯಖಿಳ ಕರ್ಮವ- ।
ನಿರದೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಾಚರಿಸುವರು ।
ಬರುವುದಿವರಿಗೆ ಯಾವ ಗತಿಯೈ ಸತ್ವರಜತಮವೊ ॥ ೧೩ ॥

ನರನ ವಚನವ ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನು ।
ಮೆರೆವ ವೈಕುಂಠಾಧಿದೈವತ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಶ್ರುತಿಕಮಲದಿಂ ಹೊರಡುವ ಪರಾಗವಲಾ ॥
ಇರುವುದೀ ಜಗವೆಲ್ಲವೀತನ ।
ಭರದ ಸತ್ತಾವಶದೊಳಲ್ಲವೆ ।
ಹರಿಯು ಲೋಕೋತ್ತರನು ಪ್ರೌಢನು ಗೂಢ ನಿರುಪಮನು ॥ ೧೪ ॥

ಹಿರಿಯನಲ್ಲವೆ ಕಾಲಗಿಂತಲು ।
ಹರಿಯು ಪರಮಾನಂದಮೂರುತಿ ।
ಒರುವುದೀತನ ಶಕ್ತಿಯಿಂ ಗುಣಗಣದ ವರ್ಣನೆಯು ॥
ಇರುವನೀತನು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲವೆ ।
ಪರಕೆ ಪರಮಾತುಮನು ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗರುಹಿದನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸರಸ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವ ॥ ೧೫ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ತ್ರಿವಿಧಾ ಭವತಿ ಶ್ರದ್ಧಾ ದೇಹಿನಾಂ ಸಾ ಸ್ವಭಾವಜಾ ।
ಸಾತ್ತ್ವಿಕೀ ರಾಜಸೀ ಚೈವ ತಾಮಸೀ ಚೇತಿ ತಾಂ ಶೃಣು ॥ ೨ ॥

ಹರಿಯು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು ।
ನರನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸವೆಂಬುದು- ।
ಕಿರುವುವೈ ತೊಡರುಗಳು ನಿನ್ನಯ ಮಾತು ನಿಜವಿಹುದು ॥
ಬರಿದೆ ಶ್ರದ್ಧಾಮಾರ್ಗದಿಂದಲೆ ।
ದೊರೆಯಲಾರದು ಮೋಕ್ಷ ನೀನೀ- ।
ತೆರದಿ ಮಾಡಲು ಯತ್ನ ನಿಷ್ಫಲವಹುದು ನಿಜವಾಗಿ ॥೧೬॥

ನರನೆ ನೀ ತಿಳಿದಷ್ಟು ಸುಲಭದ ।
ಪರಿಯಿದಲ್ಲೈ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಭರವಸವನಿಡ ಬೇಡ ನೋಡು ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ನರನೆ ಚಾಂಡಾಲನ ಸಮಾಗಮ- ।
ವಿರಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭ್ರಷ್ಟನಲ್ಲವೆ ।
ಪರಮ ಗಂಗೋದಕವು ಮದ್ಯದ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿಡಲು ॥ ೧೭ ॥

ಇರುವುದೇನು ಪವಿತ್ರ ಮೇಣದು- ।
ವಿರುವುದೈ ನಿಜತ್ಯಾಜ್ಯ ಚಂದನ- ।
ವಿರುವುದೈ ಶೀತಲವು ಬೆಂಕಿಯ ಸಂಗತಿಯಲದುವೆ ॥
ಉರಿಯಹತ್ತಲು ಸುಡದಿರುವುದೇ ।
ಕರಗಳನ್ನಾ ಸ್ಪರ್ಶಮಾತ್ರದಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸಂಗದಿಂ ದೋಷಗಳು ಬರುತಿಹುವು ॥ ೧೮ ॥

ಕೀಳು ಚಿನ್ನವ ಕರಗಿಸುತ್ತಿಹ ।
ವೇಳೆಯಲ್ಲದರೊಳಗೆ ಯುತ್ತಮ ।
ಮೇಲು ಚಿನ್ನವ ಹಾಕಿ ಶುದ್ಧವಿದೆಂದು ಮಾರಿದರೆ ॥
ಮೇಲು ಚಿನ್ನವು ಕೊಂಡವರ ನಿಜ ।
ಹಾಳು ಮಾಡದೆ ಬಿಡುವುದೇನ್ನೈ ।
ಮೂಲದಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾಸ್ವರೂಪವು ಶುದ್ಧವಿರಲೇನು ॥ ೩೯ ॥

ಬರುತ ಪುರುಷರ ಸಂಗದೋಷದಿ ।
ಕರಗುವುದು ಶುದ್ಧ ಸ್ವರೂಪವು ।
ಬರುವುದದಕಾ ಪುರುಷಗುಣದಂದದಲಿ ಗುಣನಿಕರ ॥
ನರಗೆ ರಜತಮಸತ್ತ್ವವೆಂಬೀ- ।
ತೆರದಿ ತ್ರಿಗುಣಗಳಿರುವುವಲ್ಲವೆ ।
ಬರುವುದಾಗುಣ ಶ್ರದ್ಧೆಗಾಪರಿ ಪುರುಷನಂದದಲಿ ॥ ೪೦ ॥

ಎರಡು ಗುಣಗಳು ಕ್ಷೀಣವಾಗುತ ।
ಬರಲು ವೃದ್ಧಿಯು ಮೂರನೇದಕೆ ।
ಬರುವುದಾಗುಣದಂತೆ ವೃತ್ತಿಯು ಮನದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಧರೆಯಲಾ ಮನದಂತೆ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ।
ಸರಣಿ ಬರುವುದು ಮುಂದೆ ಸಾಯಲು ।
ಬರುವುದೈ ನಿಜಕರ್ಮದಂದದಿ ದೇಹಧಾರಣವು ॥ ೪೧ ॥

ಅಳಿದು ಬೀಜವು ವೃಕ್ಷವೇಳುವು- ।
ದಳಿದು ಮರ ಬೀಜದಲಿ ಬರುವುದು ।
ಬೆಳೆವುದೀಪರಿ ವೃಕ್ಷಬೀಜನ್ಯಾಯವೆಡೆಬಿಡದೆ ॥
ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಕಲ್ಪಕಲ್ಪಗ- ।
ಳಳಿದು ಹೋಗಲು ಬೀಜವೃಕ್ಷದ ।
ತಿಳಯಲೀಪರಿ ನ್ಯಾಯವಿರುವುದಬಾಧಿತವು ನಿಜದಿ ॥ ೪೨ ॥

ಜನುಮ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಾದರು ।
ಗುಣಗಳಿವು ಮೂರಿಹುವು ಬಿಡದಲೆ ।
ಗುಣಗಳಳಿಯವು ಜೀವನಿಗೆ ಹಿಡಿದಿಹುವು ಸರ್ವತ್ರ ॥
ಇಳೆಯಲೀ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ।
ಬೆಳೆವುದೈ ಗುಣಗಳ ಪ್ರಕಾರದಿ ।
ತಿಳಿಯಲೀಪರಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವು ತೋರುವುದು ॥ ೪೩ ॥

ಶುದ್ಧ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುಣಗಳೇ ಯಭಿ- ।
ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲು ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದ ।
ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ರಜತಮ ನಿರುದ್ಧವಲಾ ॥
ಶ್ರದ್ಧೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಗುಣಸಹಾಯದ- ।
ಲೆದ್ದು ಮೋಕ್ಷದ ತನಕ ಬರುವುದು ।
ಕ್ರುದ್ಧ ರಜತಮ ಬಿಡುವುವೆಂತೀ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವ ಬರಿದೆ ॥ ೪೪ ॥

ಹರಿದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಗುಣವನೆಲ್ಲವ ।
ಬರಲು ಮುಂದೆ ರಜೋಗುಣವು ಕೇಳ್ ।
ಪುರುಷನಾಗಲೆ ಕರ್ಮಗಳನಾಚರಿಪನೈ ಬಿಡದೆ ॥
ಬರಲು ತಮದಭಿವೃದ್ಧಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ।
ಹರಿದು ಬೇಕಾದಂತೆ ಹಾಪಾ- ।
ಚರಣವನು ಮಾಡಲ್ಕೆ ತತ್ಪರರಿಹರು ಮಾನವರು ॥ ೪೫ ॥

ಸತ್ತ್ವಾನುರೂಪಾ ಸರ್ವಸ್ಯ ಶ್ರದ್ಧಾ ಭವತಿ ಭಾರತ ।
ಶ್ರದ್ಧಾಮಯೋಽಯಂ ಪುರುಷೋ ಯೋ ಯಚ್ಛ್ರದ್ಧಃ ಸ ಏವ ಸಃ ॥ ೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೈ ಜೀವನಿಕರದೊ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಮೂರ್ವಿಧದ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ।
ಮೆರೆವುವೈ ರಜ ಸತ್ತ್ವ ತಮವೀತ್ರಿಗುಣಗಳು ನಿಜದಿ ॥
ಇರುವುದಿದು ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವು ನಿಜ- ।
ವಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೀರು ಜೀವನ ।
ಬೆರೆಸಿದರೆ ವಿಷದೊಳಗೆ ಜೀವವ ಹರಣ ಮಾಡುವುದು ॥ ೪೬ ॥

ಬೆರೆಸಿದರೆ ಮೆಣಸಿನಲಿ ಖಾರವು ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಮೇಣ್ ಶ- ।
ರ್ಕರೆಯಲದ ಬೆರೆಸಿದರೆ ಸವಿ ತೋರುವುದು ನೀರಹುವೆ ॥
ಪರಿಯಲಾ ವರ್ಧಿಸೆ ತಮೋಗುಣ ।
ಮರಣಜನನದ ಬಲೆಯೊಳಿಳಿಯುತ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ತಾಮಸಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಫಲವ ಭೋಗಿಪನು ॥ ೪೭ ॥

ಕಾಡಿಗೆಗೆ ಮಸಿಗೇನು ಭೇದವು ।
ನೋಡಿದರೆ ತೋರುವುದೆ ವರ್ಣದಿ ।
ರೂಢಿಯೊಳಗೀ ತೆರದಿ ಭೇದವ ಕಾಣೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ ॥
ಕೂಡಿರುವುದದು ನರನೊಳಾಪರಿ ।
ನೋಡಲಾಪರಿ ಸತ್ತ್ವರಾಜಸ ।
ಕೂಡಿಹುದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕರೊಳಗೆ ರಾಜಸರೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೈ ಸರ್ವ ಜಗಸಿದು ।
ಭರಿತವಿಹುದಾ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲಿ ।
ಯಿರುವುವದಕಾ ಚಿಹ್ನಗಳು ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವು ತಿಳಿಯೆ ॥
ನರರು ಹೂವಿನ ಮೇಲಿನಿಂದಾ ।
ಮರದ ಗುರುತನು ಹಿಡಿವರಲ್ಲವೆ ।
ನರನ ಭಾಷಣದಿಂದ ಮನವನು ತಿಳಿವರ್‍ಯೆ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೯ ॥

ನರನೆ ಭೋಗದ ಮೇಲಿನಿಂದೇ- ।
ನಿರುವುದಾತನ ಜನ್ಮದರ್ಜಿತ ।
ಒರುವುದೈ ಯನುಮಾನ ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನು ॥
ಅರಿಯಬಹುದೈ ಚಿಹ್ನದಿಂದಲೆ ।
ನರನೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ರೂಪಗುಣಗಳ- ।
ನರಿವ ಪರಿಯನು ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಕೇಳು ಮನಸಗೊಟ್ಟು ॥ ೫೦ ॥

ಯಜಂತೇ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾ ದೇವಾನ್ಯಕ್ಷರಕ್ಷಾಂಸಿ ರಾಜಸಾಃ ।
ಪ್ರೇತಾನ್ ಭೂತಗಣಾಂಶ್ಚಾನ್ಯೇ ಯಜಂತೇ ತಾಮಸಾ ಜನಾಃ ॥ ೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಂತಃಕರಣದಲಿ ।
ಒರಲು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುಣದ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ।
ತಿರುಗುವುದು ನೋಡವನ ಬುದ್ಧಿಯು ಸ್ವರ್ಗ ಬಯಸುತಲಿ ॥
ಭರದೊಳಾತನು ಕಲಿತು ವಿದ್ಯೆಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಯಜ್ಞಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆ- ।
ಯರಿತು ಕಲ್ಯಾಣೇಚ್ಛು ಕರ್ಮದಿ ಸ್ವರ್ಗಸೇರುವನು ॥ ೫೧ ॥

ಧರೆಯಲೀ ಸಾತ್ತ್ವಿಕದ ಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ।
ಯಿರುವುದೇನ್ಸೈ ಕಠಿಣ ಮೋಕ್ಷವು ।
ಧರಿಸ ಬೇಡೈ ಸಂಶಯವನೀ ಮನದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನು ವೇದದ ಪಠನ ಮಾಡದೆ ।
ಮರಳಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನವೆಸಗದೆ ।
ಯರಿಯದಿದ್ದರು ಶಾಸ್ತ್ರದೇಕೀಕರಣಸಿದ್ಧಾಂತ ॥ ೫೨ ॥

ನರನೆ ವೀರಶಿರೋಮಣಿಯೆ ಮನ- ।
ವಿರಲು ರಾಜಸಗುಣದಿ ಭರಿತವು ।
ಯಿರುವುದಾತನ ಶ್ರದ್ಧೆ ಕೇಳ್ಳೈ ಯಕ್ಷರಕ್ಷರಲಿ ॥
ನರನು ತಾಮಸ ಗುಣದಿ ಭರಿತನು ।
ದುರಿತರಾಶಿ ಕಠೋರಹೃದಯನು ।
ಕರುಣಹೀನನು ಜೀವಹಿಂಸೆಯ ಬಲಿಯ ಕೊಡುವನಲಾ ॥ ೫೩ ॥

ನರರು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲೆ ।
ದೊರಕಿಸುವರ್‍ಯೆ ಮೋಕ್ಷಪದವಿಯ- ।
ನಿರದೆ ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಟ್ಟಿಹ ಮಾರ್ಗವಾಶ್ರಯಿಸೆ ॥
ಬರುವುದೊಂದೇ ಫಲವು ತಾನಾ- ।
ಚರಿಸಿದರೆ ಶಿಷ್ಟರ ಸುಮಾರ್ಗವ- ।
ನಿರುವುದೇನ್ಸೈ ಸಾಧ್ಯ ಸರ್ವರಿಗೆಲ್ಲವಧ್ಯಯನ ॥ ೫೪ ॥

ಈತೆರದ ತಾಮಸಗುಣಾತ್ಮರು ।
ಪ್ರೇತಭೂತಾದಿಗಳ ಪೂಜೆಯ- ।
ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಮಾಳ್ಪರು ಶ್ಮಶಾನದಲಿ ॥
ಭೂತಳದಿ ತಹುಗುಣದಲೋತ- ।
ಪ್ರೋತ ತುಂಬಿದ ಸಾರರೆಂದರೆ ।
ಯೀ ತಮೋಮಯ ಶ್ರದ್ಧೆಯಾಗರವೆಂದು ತಿಳಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೫೫ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಶ್ರಮ ಮಾಡಿ ಮಾನವ- ।
ನಿರದೆ ಮನೆಯಲಿ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿರೆ ।
ಯೆರಡನೇಯವರಪ್ರಯಾಸದಿ ದೀಪ ಹಚ್ಚುವರು ॥
ನರನು ಕೇಳೋರುವನು ಶ್ರಮದಿಂ ।
ನರನೆ ದ್ರವ್ಯವಪಾರ ಖರ್ಚಿಸಿ ।
ಭರದಿ ಮನೆಯನು ಕಟ್ಟಲೆರಡನೆಯವರು ಭೋಗಿಸವೆ ॥ ೫೬ ॥

ನರನೆ ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ತಮಗಳೀ- ।
ಪರಿಯ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವು ಶ್ರದ್ಧೆಯು ।
ಅರುಹಿದೆನು ನಿನಗಾನು ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಇರುವುದೆನ್ನಿಚ್ಛೆಯು ಕಣಾ ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಸುವುದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಪ್ರಕಾರವ ।
ತೊರೆವುದೈ ರಾಜಸವ ತಾಮಸವೆಂಬ ಶ್ರದ್ಧೆಯನು ॥ ೫೭ ॥

ಕೆರೆಗಳನು ಕಟ್ಟಿಸುವವರು ತಾ- ।
ವಿರದೆ ತಮಗೋಸ್ಕರವೆ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಯೆರಡನೇಯರು ನೀರಡಿಸಿದರೆ ನೀರ ಕೊಡದಿಹರೆ ॥
ಸರಸವಡಿಗೆಯ ಮಾಡುವಾತನೆ ।
ಭರದೊಳುಣ್ಣುವನನ್ಯರಿಂಗದು ।
ಸರಸತೆಯ ತೃಪ್ತಿಯನು ಕೊಡದಿಹುದೇನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೮ ॥

ನರನೆ ಬಹುವಿಸ್ತರವು ಸಾಕ್ಕೈ ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಗೌತಮನು ತಪವಾ- ।
ಚರಿಸಿ ದೀರ್ಘಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲಿ ತಂದ ಗಂಗೆಯನು ॥
ಮರಳಿ ಗೌತಮನೊರ್ವನಿಂಗದು- ।
ವಿರುವುದೇನು ಪವಿತ್ರವನ್ಯರ ।
ದುರಿತ ಹರಿಸದೆ ಸ್ನಾನಮಾತ್ರದಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ॥೫೯॥

ನರನೆ ತನಗಾಶಾಸ್ತ್ರದಕ್ಷತೆ- ।
ಯಿರದಲನ್ಯರು ಶಾಸ್ತ್ರಮಾರ್ಗವ- ।
ನರುಹಿಕೊಟ್ಟರೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲೆ ಯಾಚರಿಸಲದನು ॥
ಬರುವುದವನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಸುಲಭದಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ವರತರಣಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ।
ಮರುಳನಾದರು ಮೂರ್ಖನಾದರು ಶ್ರದ್ಧೆ ತಾರಕವು ॥ ೬೦ ॥

ಅಶಾಸ್ತ್ರವಿಹಿತಂ ಘೋರಂ ತಪ್ಯಂತೇ ಯೇ ತಪೋ ಜನಾಃ ।
ದಂಭಾಹಂಕಾರಸಂಯುಕ್ತಾಃ ಕಾಮರಾಗಬಲಾನ್ವಿತಾಃ ॥ ೫ ॥

ನರನೆ ಗಾಯನಪೂರ್ವದಲಿ ಖಾ- ।
ಕರಿಪನಲ್ಲವೆ ಗಾಯಕನು ಕೇಳ್ ।
ಪರಿಯಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥದಲಿ ಖಾಕರಿಸದಲೆ ನರರು ॥
ಅರಿವರೆಂತೀ ಶಾಸ್ತ್ರದರ್ಥವ- ।
ನರಿಯರೈ ಕನಸಿನಲಿಯಾದರು ।
ಬರಲು ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಕೋವಿದರು ತಿಳಿಯದಲೆ ಪಟ್ಟಣಕೆ ॥ ೬೧ ॥

ಬರುವವರ ಪಟ್ಟಣದಿ ಜಿಡರೈ ।
ಗುರುಹಿರಿಯರಾಚರಣ ನೋಡುತ ।
ಮರುಳರೆಂದವರನ್ನು ವಾನರಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುವರು ॥
ಮರಳಿ ಪಂಡಿತರೈದೆ ವಾದವ- ।
ನಿರದೆ ಮಾಡಲು ಚಪ್ಪಳಿಸುವರು ।
ಬರಲು ಜಿಡರೈ ಶಾಸ್ತ್ರದರ್ಥವ ಕರ್ಣಪಥದೊಳಗೆ । ೬೨ ॥

ಮರಳಿ ತಾಂ ಪಂಡಿತನೆನುತ್ತಲಿ ।
ಬರಳುವರು ಪರಿಪರಿಯಲತ್ಯಾ- ।
ಚರಣ ಮಾಳ್ಪರು ದ್ರವ್ಯಮದದಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವರು ॥
ಇರುವರೈ ಪಾಖಂಡರಿವರೇ ।
ನರನೆ ಮಿಥ್ಯಾಚರಣ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಅರುಹಲೆಂತೀ ನರರು ಕ್ರೂರಾಚರಣರಿರುವರಲಾ ॥ ೬೩ ॥

ಮುಂದೆ ಬಂದಿಹ ನರನ ಶಸ್ತ್ರಗ- ।
ಳಿಂದ ಮಾಡಿ ಪ್ರಹಾರ ಶೋಣಿತ- ।
ದಿಂದ ತುಂಬಿಸಿ ಯಜ್ಞ ಪಾತ್ರದಿ ಬಲಿಯ ಕೊಡುವರಲಾ॥
ಮುಂದೆ ನರಬಲಿ ಬಾಲಬಲಿಯನು ।
ತಂದು ಪರಮಾನಂದದಿಂದಲಿ ।
ಹಿಂದೆ ಮುಂದಕೆ ನೋಡದಲೆ ಭೂತಕ್ಕೆ ಕೊಡುತಿಹರು ೬೪॥

ಕ್ಷುದ್ರದೇವತೆಗಳನೊಲಿಸುತಲೆ ।
ಸಿದ್ಧಿಯನು ದೊರಕಿಪ ನಿಮಿತ್ತದಿ ।
ಕ್ರುದ್ಧತನದಿಂದಾಗ್ರಹದಿ ಮಾಳ್ಪರು ತಪಶ್ಚರ್ಯ ॥
ಶುದ್ಧತನದಲ್ಲೆನ್ನ ಗ್ರಹಿಸದೆ ।
ಯುದ್ಧುರಟುತನ ಮಾಳ್ಪರನುದಿನ ।
ಸ್ತಬ್ಧತನದಿಂದವರು ಹಠಯೋಗವನು ಸಾಧಿಪರು ॥ ೬೫ ॥

ಅನ್ನವನೆ ವರ್ಜಿಸಿ ದುರಾಗ್ರಹ- ।
ವನ್ನು ಧರಿಸುತ ಹಲವು ಸಪ್ತಕ- ।
ವನ್ನು ಕಳೆವರು ವರವ ದೊರಕಿಸಲವರು ಯತ್ನಿಪರು ॥
ಸುಜ್ಞ ಪಾರ್ಥನೆ ಕೇಳು ಹಠದಲಿ ।
ತನ್ನದನ್ಯವಿದೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ।
ಪೂರ್ಣತ್ರಾಸವ ಕೊಡುವರೈ ಲೋಕದಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೬೬ ॥

ಕ್ಷೇತ್ರ ತಾಮಸಗುಣದಿ ಮೆರೆವುದು ।
ಬಿತ್ತುವರು ಪೀಡನೆಯ ಬೀಜವ ।
ಮತ್ತೆ ಬೆಳೆವುದು ಧಾನ್ಯವದರಲಿ ತಾಮಸಾತ್ಮಕವು ॥
ಪಾರ್ಥ ಸ್ವತವೀಸಲಿಕೆ ಬಾರದೆ ।
ಮತ್ತೆ ನಾವೆಯನಾಶ್ರಯಿಸದಲೆ ।
ವ್ಯರ್ಥಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರೆ ಯೇನು ಗತಿಯಹುದು ॥ ೬೭ ॥

ದ್ವೇಷಿಸುತ ವೈದ್ಯನನು ಬೈದರೆ ।
ಯೌಷಧವನು ಬಿಸಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ।
ಲೇಸು ಬರುವುದೆ ರೋಗಿ ಮರಣಾಧೀನನಾಗುವನು ॥
ದ್ವೇಷಿಸುತಲಾ ಕುರುಡ ತಾನಾ- ।
ತ್ರಾಸವನ್ಯರಿಗೀಯೆ ತಾನೇ ।
ತ್ರಾಸದಲಿ ಬೀಳುವನು ಹೇಳುವುದೇನು ಪರರಿಂಗೆ ॥ ೬೮ ॥

ಪರಿಯೊಳೀ ಯಾಸುರವವಸ್ಥೆಯು ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ।
ಯರಿಯದಲೆ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಮಾರ್ಗವ ನಿಂದಿಪರು ಬರಿದೆ ॥
ಮರಳಿ ಮೋಹಾರಣ್ಯದಲಿ ತಾಂ ।
ತಿರುಗುತಿಹರೈ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ ।
ಭರದೊಳಾಗುವರವರು ಕಾಮಾಧೀನವರ್ತನರು ॥ ೬೯ ॥

ನರನೆ ಕಾಮಾಧೀನರಾಗುತ ।
ತಿರಿಗಿ ಕ್ರೋಧದ ಕಿಂಕರರಲಾ ।
ಉರಿದು ಬಿಡುವರು ಸರ್ವವನು ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿಯಿಂದವರು ॥
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವುದೆಂತಿದ ।
ಬರುವುದೆನ್ನಂಬು ಮನದಿ ಲಜ್ಜೆಯು ।
ಮರಳಿ ಯೆನ್ನನೆ ಹುಗಿದು ಬಿಡುಹರು ದುಃಖಕೂಪದಲಿ ॥ ೭೦ ॥

ಕರ್ಷಯಂತಃ ಶರೀರಸ್ಥಂ ಭೂತಗ್ರಾಮಮಚೇತಸಃ ।
ಮಾಂ ಚೈವಾಂತಃಶರೀರಸ್ಥಂ ತಾನ್ವಿದ್ಧ್ಯಸುರನಿಶ್ಚಯಾನ್ ॥ ೬ ॥

ತನ್ನ ದೇಹಕ್ಕಾಗಲಥವಾ ।
ಅನ್ಯ ದೇಹಕ್ಕವರು ದುಃಖಗ- ।
ಳನ್ನು ಕೊಡುವರು ಸರ್ವರೊಳಗಾನಿಹೆನು ತಿಳಿಯರಲಾ ॥
ಎನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಸರ್ವದುಃಖಗ- ।
ಳನ್ನು ಭೋಗಿಪ ಸಂಧಿ ಬರುವುದು ।
ಅಜ್ಞರೀ ತಾಮಸರು ತಿಳಿಯರು ತತ್ತ್ವವಿದ ಪಾರ್ಥ ॥ ೭೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ಪಾಪಿಗಳು ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬಂದರೆ ಯೆನ್ನ ಸ್ಮರಿಸೈ ।
ಧರೆಯಲನ್ಯೋಪಾಯವಿರದೀ ಪಾಪಕ್ಷಾಲನಕೆ ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ।
ನರನೆ ನೀ ಸಂಗ್ರಹಿಸ ಬೇಕೈ ।
ಮರಳಿ ಸಂಗತಿ ಹಿಡಿಯೊ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆ ಬರುವಂತೆ ॥ ೭೨ ॥

ನರನೆ ಪಾಪಾತ್ಮರನು ನಾಮೋ- ।
ಚ್ಚರಣೆಯಿಂದಲು ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಪಾಪ ನಾಮಗ್ರಹಣ ತ್ಯಾಜ್ಯವಲಾ ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವು- ।
ದಿರುವುದಾ ಕಾರಣದಿ ಲಕ್ಷಣ- ।
ವರುಹ ಬೇಕಾಗುವುದು ಮನದಿ ವಿಷಾದವಾಗಿಹುದು ॥ ೭೩ ॥

ಸತ್ತ್ವಗುಣ ವರ್ಧಿಸುವ ತೆರದಲಿ ।
ನಿತ್ಯ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವನ್ನ ಸೇವಿಸು ।
ತತ್ತ್ವ ನೋಡಲು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾನ್ನವೆ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನವು ॥
ಪಾರ್ಥ ನೀ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡುವಿ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತನು ಮದ್ಯಪಾನನಿ- ।
ಮಿತ್ತ ವೊಂದೇ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲುನ್ಮತ್ತನಾಗುವನು ॥ ೭೪ ॥

ಸತ್ತ ಪ್ರೇತವು ಮನೆಯೊಳಿಹುದು ಪ್ರ- ।
ಶಸ್ತವಲ್ಲಾ ಕಾರಣದೊಳದ ।
ಹೊತ್ತು ಹೊರತೆಗೆಯುವದು ಯೋಗ್ಯವು ಸ್ಪರ್ಶ ಯೋಗ್ಯವಲಾ ॥
ಮತ್ತೆ ನೋಡೈ ಯಂತ್ಯಜನಲಿ ಪ್ರ- ।
ಶಸ್ತವಲ್ಲಾ ಭಾಷಣವು ಮೇಣ್ ।
ಹತ್ತಿರಕೆ ಬರಲವನ ಬೈಯುವ ಸಂಧಿ ಬರುವುದಲಾ ॥ ೭೫ ॥

ನರ ನಿರಂತರವನ್ನ ಸೇವಿಸೆ ।
ಬರುವುದೈ ಕಫವಾತದೋಷವು ।
ಜ್ವರದಿ ಪೀಡಿತ ನರಗೆ ಹಾಲು ಸುಪಥ್ಯವೆನಿಸುವುದೆ ॥
ನರನೆ ನೋಡಮೃತವನು ಕುಡಿಯಲು ।
ಬರುವುದೇನಾತನಿಗೆ ಮರಣವು ।
ಮರಣವನು ತಳುತಿಹುದು ವಿಷಪಾನವದು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೭೬ ॥

ವಿಷ್ಠೆಯದು ನಿಜ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮುಟ್ಟದಲೆ ಕೈಯಿಂದಲದನು ವಿ- ।
ಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನಾಪನ್ನ ಮಾಡುವುದೆಂತು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮುಟ್ಟುವುದು ಶುದ್ಧಿಯ ನಿಮಿತ್ತದೊ- ।
ಳಿಷ್ಟವಿಹುದೈ ದೋಷವಿಲ್ಲೈ ।
ದುಷ್ಟಲಕ್ಷಣಗಳನು ಪೇಳುವೆ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳವೆಂದು ॥ ೭೭ ॥

ನರನು ತಿನುವನ್ನದ ಪರಿಯಲೇ ।
ಬರುವುದೈ ದೇಹದಲಿ ಧಾತುವು ।
ಬರುವುದೈ ಧಾತುವಿನ ಪರಿಯಲಿ ಭಾವ ದೇಹದಲಿ ॥
ಉರಿಯ ಮೇಲಿಹ ಪಾತ್ರದಲಿ ಜಲ ।
ಸುರಿದರಾ ಜಲ ವುಷ್ಣವಾಗುವ ।
ತೆರದಲೇ ಬರುತಿಹುದು ಚಿತ್ತದ ವೃತ್ತಿ ಮಾನವಗೆ ॥ ೭೮ ॥

ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾನ್ನವನುಣುವ ನರನಿಗೆ ।
ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾತ್ಮಕ ಭಾವ ಬರುವುದು ।
ಮತ್ತೆ ರಜತಮಗುಣ ಜನಿಪುವಾ ಅನ್ನರಸದಂತೆ ॥
ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾಹಾರದ ಪರಿಯಲಾ ।
ಸತ್ತ್ವಶೀಲನೆ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆ ।
ಪುತ್ತೆ ರಾಜಸತಾಮಸಾನ್ನದ ಪರಿಗಳೆಲ್ಲವನು ॥ ೭೯ ॥

ಆಹಾರಸ್ತ್ವಪಿ ಸರ್ವಸ್ಯ ತ್ರಿವಿಧೋ ಭವತಿ ಪ್ರಿಯಃ ।
ಯಜ್ಞಸ್ತಪಸ್ತಥಾ ದಾನಂ ತೇಷಾಂ ಭೇದಮಿಮಂ ಶೃಣು ॥ ೭ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನಿನ್ನು ಪೇಳುವೆ- ।
ನಿರುವುದೆಂತೀ ತ್ರಿಗುಣವನ್ನವು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ತಿನುವವರ ರುಚಿಯಂದದಲಿ ಭೋಜನವ ॥
ಧರೆಯಲೀತನು ಸಹಜಗತಿಯಲಿ ।
ಮೆರೆವನಲ್ಲವೆ ಮೂರುಗುಣಗಳ- ।
ಲಿರುವುದಾಪರಿ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯು ಮೂರು ತೆರವಾಗಿ ॥
ನರನು ಸಿದ್ಧೀಕರಿಪನಲ್ಲವೆ ।
ನರನು ಗುಣಗಳ ದಾಸನಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವನೈ ಜೀವಾತ್ಮ ಕರ್ತನು ಭೋಕ್ತ ದೇಹದಲಿ ॥೮೦॥
ಅರಿಯಲನ್ನ ತ್ರಿಗುಣವಿರುವುದು ।
ಮೆರೆವುವೈ ತಪದಾನ ತ್ರಿವಿಧದಿ ।
ನರನೆ ನಿನಗರಹುವೆನು ತ್ರಿಗುಣಾಹಾರವನು ಮೊದಲು ॥ ೮೧ ॥

ಆಯುಃಸತ್ತ್ವಬಲಾರೋಗ್ಯಸುಖಪ್ರೀತಿವಿವರ್ಧನಾಃ ।
ರಸ್ಯಾಃ ಸ್ನಿಗ್ಧಾಃ ಸ್ಥಿರಾ ಹೃದ್ಯಾ ಆಹಾರಾಃ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಪ್ರಿಯಾಃ ॥ ೮ ॥

ದೈವಯೋಗದಿ ಸತ್ತ್ವಗುಣದಲಿ ।
ಜೀವಿಯುದ್ಭವಿಸಿದರೆ ಮಧುರವ ।
ಸೇವಿಸುವನನ್ನವನು ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಬಯಕೆಯಲಾ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ- ।
ವಿರುವ ಸಾತ್ತ್ವಿಕರಿಂಗೆ ಪ್ರಿಯವಹ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಆಹಾರಲಕ್ಷಣಗಳನು ಕೇಳಿದಿಯಾ ॥
ಸೇವಿಸುವನುತ್ತಮರಸಂಗಳ ।
ಭೂವಳಿಯದಲಿ ಸ್ನಿಗ್ಧಪಕ್ವಗ- ।
ಳೀವಿಧದ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆಯೆ ಬಯಕೆ ಯೇಳುವುದು ॥ ೮೨ ॥
ನರನು ಸೇವಿಸಲನ್ನವೀಪರಿ ।
ಬರುವುದವಗಾಯುಷ್ಯವೃದ್ಧಿಯು ।
ಬರುವುದೈ ಬಲವೃದ್ಧಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕರಸದ ವೃಷ್ಟಿಯದು ॥ ೮೩ ॥

ಸ್ಥೂಲವಲ್ಲಾಕಾರದಲ್ಲವು ।
ನಾಲಿಗೆಯಲವು ಕರಗುವುವಲಾ ।
ಮೇಲೆ ಸ್ಪರ್ಶವ ಮಾಡಲವು ಮೃದುವಾಗಿ ತೋರುವುವು ॥
ಹೇಳಲೇನದ ರುಚಿ ಮಧುರವೈ ।
ಮೇಲೆ ರಸಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಕಿಯು ।
ಜ್ವಾಲೆಯುರುಬೆಗೆ ಬೇಯಿಸಿರುವರು ಪಚನಕುತ್ತಮವು ॥೮೪॥
ಸುರಿಯಲೀ ರಸವೃಷ್ಟಿ ದೇಹದಿ ।
ನಿರುತವಿಹುದಾಯುಷ್ಯನದಿಯಲಿ ।
ನೆರೆಯು ಕೇಳೀ ಸತ್ತ್ವಗುಣಲಕ್ಷಣವಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥
ಮರಳಿ ದೇಹಕೆ ಮನಕೆ ಕೇಳೀ- ।
ತೆರದ ಅನ್ನದಿ ಪುಷ್ಟಿ ಬರುವುದು ।
ಬರುವುದೆಂತು ಪ್ರವೇಶ ರೋಗಕೆ ದೇಹದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೮೫ ॥

ಗುರುಮುಖಾಕ್ಷರವಲ್ಪವಿದ್ದರು ।
ಬರುವುದೈ ಪರಿಣಾಮ ಬಹುಪರಿ ।
ಪರಿಯಲದು ಕಿರಿದಾದರೇನೈ ತ್ರಪ್ತಿ ಹಿರಿದಿಹುದು ॥
ಸುರಸವದು ಸೇವನಕೆ ಮೇಣಾ- ।
ಪರಿಯಲಾ ಪರಿಣಾಮ ಸರಸವು ।
ಧರೆಯಲೀತೆರದನ್ನದಲಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕರಿಗತಿಪ್ರೀತಿ ॥ ೮೬ ॥
ನರಶರೀರಕೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾನ್ನದಿ ।
ಬರುವುದಾರೋಗ್ಯವು ಕಣಾ ನೀ- ।
ನರಿಯಲಾ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲವು ಕೊಡುವುದೈ ಸುಖವ ॥
ಹರುಷನಲಿ ಸನ್ಮೈತ್ರಿ ಬೆಳೆವುದು ।
ಹೊರದೊಳಗೆ ಸುಖಕರವಿದನ್ನವು ।
ಅರುಹುವೆನು ನಿನಗೀಗಲನ್ನದ ರಾಜಸವ ಲಕ್ಷ್ಮ ॥ ೮೭ ॥

ಕಟ್ವಮ್ಲಲವಣಾತ್ಯುಷ್ಣತೀಕ್ಷ್ಣರೂಕ್ಷವಿದಾಹಿನಃ ।
ಆಹಾರಾ ರಾಜಸಸ್ಯೇಷ್ಟಾ ದುಃಖಶೋಕಾಮಯಪ್ರದಾಃ ॥ ೯ ॥

ಮಾರಕತ್ವದಿ ಮಾತ್ರ ಕಡಿಮೆಯು ।
ಬೇರೆ ಪರಿಯಲಿ ಕಾಳಕೂಟಕೆ ।
ಭಾರಿ ಯೆನಿಸುವ ಕಹಿಯು ಹುಳಿಯ್ಯೆ ಸುಂಣದಂತುಷ್ಣ ॥
ನೀರ ಹಿಟ್ಟಿಗೆ ಬೆರೆಸುವಂದದಿ ।
ಖಾರಲವಣವ ಮೇಳವಿಸಿ ಯಾ- ।
ಹಾರವನು ಸೇವಿಸುವುದಿದು ರಾಜಸದ ಲಕ್ಷಣವು ॥ ೮೮ ॥

ಈ ತೆರದಲತಿ ಖಾರವಿರುವ ಪ- ।
ದಾರ್ಥಗಳ ರಾಜಸನು ತಿನುವನು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದವ ತಿನುವನ್ಯೆ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಪದಾರ್ಥಗಳ ॥
ಆತ ಬೆಂಕಿಯು ನುಂಗುತಿಹನೋ ।
ಯೀ ತೆರದ ಕಲ್ಪನೆಯು ಬರುವ್ರದು ।
ಮಾತಿನಲಿ ನಾನೆಂತು ಹೇಳಲಿ ಹೊಗೆಯ ಕಾರುಸನು ॥ ೮೯ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾ ಹೊಗೆಯು ಯೋಗದಿ ।
ಯುರಿಯ ಹಚ್ಚಲು ಬಹುದು ಬತ್ತಿಗೆ ।
ಧರೆಯುಲೀಪರಿಯನ್ನವಕು ಬೇಡುವರು ರಾಜಸರು ॥
ಸರಿಸಿ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯ ಹಿಂದಕೆ ।
ಮೆರೆವ ಸೂಚಿಯ ತುದಿಯ ತೆರದಲಿ ।
ತರುವುದ್ಯೆ ಬಹುತೀಕ್ಷ್ಣವೇದನೆ ಘಾಯ ಮಾಡದಲೆ ॥೯೦॥

ಬೂದಿಗಿಂತಲು ರೂಕ್ಷವಿರುತಿಹ ।
ಭೇದಿಸಲು ಹಲ್ಲಿಗೆ ಕಠೋರವು ।
ಮೋದದಿಂ ಬಾಯೊಳಗೆ ತುರುಕಲು ಹಲ್ಲು ಕಿಳ್ಳುಹುವು ॥
ಮೋದದಿಂದೀ ವಸ್ತುಗಳ ನವ ।
ಖಾದ್ಯವೆನುತಲಿ ತಿಂದು ಬಿಡುವನು ।
ಮೇದಿನಿಯುಲೀತನ ಸ್ವಭಾವವನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೯೧ ॥

ಚಿರಿಮಿರಿಯು ಮೊದಲಿರುವುದದರ- ।
ಲ್ಲರೆದು ಸಾಸಿವೆ ಹಚ್ಚಲದು ಮೇ- ।
ಣಿರುವುದೆಂತೆನಲದ ವಿಚಾರಿಪುದೇನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಹರಿವುದಾದರು ಮೂಗು ಬಾಯಲಿ ।
ಮರಳಿ ಕಣ್ಣಿಂ ನೀರು ಸೇವಿಸು- ।
ತಿರುವನ್ಯೆ ಸಂತೋಷದಿಂದಾ ತೀಕ್ಷ್ಣ ವಸ್ತುಗಳ ॥ ೯೨ ॥

ನರನೆ ಬೆಂಕಿಗೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ಬಹು ।
ಚಿರಿಮಿರಿಯ ಸಾರುಗಳ ಪಳದೆಯ ।
ಸುರಿವನ್ಯೆ ಬಾಯೊಳಗೆ ಬೆಂಕಿಯ ಕೆಂಡದಂತವನು ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ರಾಜಸ- ।
ವಿರುವ ವಿರಸಾಹಾರ ತಿಂದರು ।
ಒರುವುದೆಂತ್ಯೆ ತೃಪ್ತಿಯಾತಗೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೯೩ ॥

ನರನೆ ಶುಂಠಿಲವಂಗಮೆಣಸನು ।
ಭರದಲೇಕೀಕರಿಸಿ ತಿನುವನು ।
ಧರೆಯ ಮೇಲವ ನೆರಳುವನು ಯಾತನೆಯ ಭಾರದಲಿ ॥
ತಿರಿಗಿ ಬಾಯಿಂ ನೀರಪಾತ್ರವ- ।
ನಿರಿಸನ್ಯೆ ಕೇಳೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ನರನೆ ನೀ ತತ್ತ್ವವನು ಪರಿಕಿಸು ಯಿರುವ್ರದೇನನ್ನ ॥ ೯೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿದು ವ್ಯಾಧಿಸರ್ಪವ- ।
ನಿರದೆ ಜಾಗ್ರತಿ ಮಾಳ್ಪ ಜಠರದಿ ।
ತುರುಕುವೀ ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥದ ಸಾರವ್ಯೆ ಪಾರ್ಥ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ।
ಧರಿಸಿ ಮೇಲಕ್ಕೇಳುತಿರುವ್ರವು ।
ಬರುವುದೀಪರಿ ರಾಜಸಾನ್ನದಿ ದುಃಖಫಲ ಪಾರ್ಥ ॥ ೯೫ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ರಾಜಸಾನ್ನದ ।
ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ।
ಮರಳಿ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ಪೇಳಿದೆನು ॥
ತಿರಿಗಿ ನಿನಗಾಂ ತಾಮಸರು ತಿನು- ।
ತಿರುವ ತಾಮಸ ಗುಣದ ತಿನಿಸಿನ ।
ಪರಿಯುನರುಹುವೆ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟೀಗ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೯೬ ॥

ಕುಂತಿನಂದನ ಕೇಳುತೀಪರಿ ।
ವಾಂತಿಯಾಗಲು ಬಹುದು ನೀನದ- ।
ನೆಂತು ಕೇಳುವಿ ಕೊಳಕು ಮೇಣುಚಿಷ್ಟವಿಹುದದುವೆ ॥
ಸಂತಸದಿ ತಿನುತಿಹರು ಕೇಳದ- ।
ನೆಂತು ತಿಳಿಯರು ಹೊಲಸು ಯಿಹುದೀ- ।
ಯಂತರಂಗವ ನೋಡು ಕೋಣನಮೇಧ್ಯ ತಿನುವಂತೆ ॥ ೯೭ ॥

ಯಾತಯಾಮಂ ಗತರಸಂ ಪೂತಿ ಪರ್ಯುಷಿತಂ ಚ ಯತ್ ।
ಉಚ್ಛಿಷ್ಟಮಪಿ ಚಾಮೇಧ್ಯಂ ಭೋಜನಂ ತಾಮಸಪ್ರಿಯಮ್ ॥ ೧೦ ॥

ಇಂದು ಮಾಡಿರ್ದನ್ನ ಮರುದಿನ ।
ತಿಂದರವರಿಗೆ ಬಹಳರುಚಿಕರ ।
ಮುಂದೆ ರಾತ್ರಿಯಲದನು ತಿನುವರು ಬೆಳಗಿನಲಿ ಮಾಡಿ ॥
ತಿಂದು ತಂಗಳ ವಸ್ತುಗಳನಾ- ।
ನಂದವನು ತಾಳುವರು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬೆಂದು ಹೋಗಿಹ ಕುರಸವಿರುವನ್ನದಲಿ ಬಹುಪ್ರೀತಿ ॥೯೮॥

ಪೂರ್ಣಪಕ್ವಾನ್ನವನು ರಸಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣವಿರುವನ್ನವನು ತಾಮಸ- ।
ರನ್ನವೆನಲ್ಕೈ ದೊರೆಯಲೀಪರಿ ಯನ್ನವವರಿಂಗೆ ॥
ಮುನ್ನ ಬೇಕೆಂತದನು ಕಾದಿ- ।
ಟ್ಟನ್ನ ತಂಗಳ ಮಾಡದಲೆ ಯವ- ।
ರನ್ನವನು ಸೇವಿಸರು ನೋಡ್ಬೆ ಹುಲಿಯ ತೆರನವರು ॥೯೯॥

ನರನೆ ಬಹುದಿನ ಕೊಳೆಯು ಹತ್ತಿದ ।
ಕುರಸವರುಚಿಯ ರೂಕ್ಷವಾಗಿಹ ।
ಮರಳಿ ಸ್ತ್ರೀಬಾಲಕರು ಕೈಯಿಂ ಚಿವುಟಿ ಕೆಡಿಸಿದುದ ॥
ಬೆರೆಸುತೊಂದೇ ಕಡೆಯುಲೆಲ್ಲವ ।
ಸರಸತೆಯಲವರುಂಡು ಬಿಡುವರು ।
ದೊರೆಯಲಾರದೆ ಕೊಳಕು ಭೋಜನ ತೃಪ್ತಿ ಬಾರದಲಾ ॥ ೧೦೦ ॥

ಸ್ವಸ್ಥವಾಗದು ಚಿತ್ತವಿದರಿಂ ।
ತೃಪ್ತಿಯಾಗದೆ ಮುನ್ನ ನೋಡ್ಬೆ ।
ಶಾಸ್ತ್ರಮತದಲಿ ತ್ಯಾಜ್ಯವೆಂದು ನಿಷಿದ್ಧ ಮನ್ನಿಸಿದ ॥
ವಸ್ತುಗಳ ಮದ್ಯವನು ಕೈಷಿ ಪ- ।
ದಾರ್ಥಗಳ ಸೇವನೆಯಲವರಾ- ।
ಸಕ್ತಿಯನು ತೋರಿಪರು ಭೋಗಿಪರಮಲುವಸ್ತುಗಳ ॥ ೧೦೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದ ತಾಮಸ- ।
ಪರಿಪರಿ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಸೇವಿಸು- ।
ತಿರಲು ದುಃಖದ ರಾಶಿ ಬೀಳ್ವದು ಮೈಯೊಳಾ ಕ್ಷಣದಿ ॥
ಭರದಲಪವಿತ್ರಾನ್ನ ಸೇವಿಸು- ।
ತಿರಲು ಪಾಪಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವ- ।
ರರರೆ ಭೋಜನವಲ್ಲ ಜಠರವು ಯಾತನಾಕೂಪ ॥ ೧೦೨ ॥

ನರಶಿರಚ್ಛೇದವನು ಮಾಡಲು ।
ಅರುವುದಂತೀ ದುಃಖ ವೈಶ್ವಾ- ।
ನರನೊಳಗೆ ತಾಂ ಬಿದ್ದರೇನಾಗುವುದು ಪರಿಣಾಮ ॥
ನರನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲಿ ಕೊಳ ಬೀ- ।
ಕಿರುವುದೇ ಗೋಚರಕೆ ಬಾರದೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದ ಪರಿಣಾಮವನು ಸಹಿಸುವರು ॥ ೧೦೩ ॥

ಅರುಹ ಬೇಕೇ ತಾಮಸಾನ್ನದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಪರಿಣಾಮವೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರುವುದಾಹಾರದ ಪ್ರಕಾರದಿ ಯಜ್ಞ ಪರಿ ಮೂರು ॥
ನರನೆ ಮೊದಲಲಿ ನಿನಗೆ ನಾವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸುವೆನು ಯಜ್ಞವನು ಸಾತ್ವಿಕ ।
ಭರದಲೀ ತೆರದಿಂದ ಕೃಷ್ಣನು ಪೇಳ್ದನರ್ಜುನಗೆ ॥ ೧೦೪ ॥

ಅಫಲಾಕಾಂಕ್ಷಿಭಿರ್ಯಜ್ಞೋ ವಿಧಿದೃಷ್ಟೋ ಯ ಇಜ್ಯತೇ ।
ಯಷ್ಟವ್ಯಮೇವೇತಿ ಮನಃ ಸಮಾಧಾಯ ಸ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಃ ॥ ೧೧ ॥

ಸತಿಪತಿವ್ರತೆಯರಿಗೆ ಕೇಳ್ನಿಜ- ।
ಪತಿಹೊರತು ಚಿಂತನವು ಬಾರದು ।
ಮತಿಯ ತನುಧನಮನವ ಪತಿಗರ್ಪಿಸುವಳೈ ಸತಿಯು ॥
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಸುಪವಿತ್ರ ಭಾಗೀ- ।
ರಥಿಯು ಸಾಗರದೊಳಗೆ ಕೂಡಲು ।
ಹತಿಸುವುದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಶರಧಿಯಲೈಕ್ಯ ಹೊಂದುವುದು ॥೧೦೫॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಯಾತ್ಮದರ್ಶನ ।
ಬರಲು ವೇದವು ಸ್ತಬ್ಧತೆಯ ತಳಿಂ- ।
ಧರಿಸುವುದು ವರ್ಣನೆಯ ಮಾಡಲಶಕ್ಯವೀ ಪರಿಯು ॥
ತೊರೆದಹಂಕಾರವನು ಕರ್ಮದೊ- ।
ಳಿರಿಸದಲೆ ಫಲದಾಶೆಯನು ಮೇಣ್ ।
ಚರಿಪರಾರೀ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ ಸ್ವಹಿತಸಾಧಿಸದೆ ॥ ೧೦೬ ॥

ಮರದ ಬುಡದಲಿ ನೀರು ಬಂದರೆ ।
ತಿರುಗುತಿಹುದೇ ಸ್ವಾರ್ಥಕೋಸುಗ ।
ಮರವ ಪೋಷಿಸುತಿಹುದು ಬೇರಿನಲೇರಿ ಸಂತತದಿ ॥
ನರನು ತನುಧನಮನದಿ ನಿಶ್ಚಯ ।
ಧರಿಸಿ ಯಜ್ಞದಿ ಮಗ್ನನಹನೈ ।
ತೊರೆವನಾತನು ಕರ್ಮಫಲದಾಶೆಯ ನಿರಂತರದಿ ॥ ೧೭ ॥

ತೊರೆವನಾತನು ಫಲದಲಿಚ್ಛೆಯ- ।
ನರಿವನೊಂದೆ ಸ್ವಧರ್ಮಮಾರ್ಗವ- ।
ನರಿಯನನ್ಯ ಪ್ರಕಾರವಿಹುದು ವಿರಕ್ತಿಯನ್ಯದಲಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳ್ಸರ್ವಾಂಗ ಪೂರ್ಣವಿ- ।
ದಿರುವ ಯಜ್ಞವ ಮಾಳ್ಪನಾತನು ।
ಮೆರೆವುದೀ ಪರಿ ಯಜ್ಞ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವೆಂದು ಲೋಕದಲಿ ॥ ೧೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ದರ್ಪಣವ ತಾಂ ।
ಕರದಿ ಕೊಂಡರೆ ತನ್ನ ರೂಪವ- ।
ನರಿಯಬಹುದೈ ಕಣ್ಣಿನಿಂಪಲಿ ನೋಡಿ ದರ್ಪಣದಿ ॥
ಕರತಲದಲಿಹ ರತ್ನ ದೀಪದ ।
ವುರಿವ ಬೆಳಕಿಲಿ ಸ್ವಚ್ಛ ತೋರ್ಪುದು ।
ತರಣಿಯುದಯಕೆ ಬರಲು ಮಾರ್ಗವು ಸ್ವಚ್ಛ ತೋರುವುದು ॥ ೧೯ ॥

ನರನೆ ವೇದದಿ ಪೇಳ್ದ ಮಾರ್ಗದಿ ।
ಭರವಸವ ತಾನಿಡುತ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವನು ಮಾಡುವರು ಫಲದಾಶೆಯನು ತೊರೆಯುವರು ॥
ವಿರಚಿಸಲು ಮಂಟಪವ ವೇದಿಯ ।
ದೊರಕಿಸಲು ವಿಧವಿಧದ ವಸ್ತುವ ।
ಭರದಿ ತೋರ್ಪುದು ವೇದವೇ ಒಂದೊದಗಿಸಿತೊ ನೋಡೆ ॥ ೧೦ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳು ।
ಮೆರೆವುವೈ ಸ್ವಸ್ಥಾನದೊಳಗಿ- ।
ಟ್ಟರೆ ಕಣಾ ಶಿರದೊಳಗೆ ಮುಕುಟವು ಬೆರಳುಂಗುರವು ॥
ಪರಿಯುಲೀ ಯಜ್ಞದ ಪದಾರ್ಥವ- ।
ನಿರದೆ ಯೋಗ್ಯಸ್ಥಳದೊಳಿಡುವರು ।
ಪರಿಯನೆಂತೀ ಶಬ್ದದಿಂದಲಿ ವರ್ಣಿಸಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೧ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ಯಜ್ಞಮಂಡಪ- ।
ಪರಿಯ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಪುದೆಂತೈ ।
ಯರರೆ ದೇಹವ ಧರಿಸಿ ಬಂದುದೊ ಯಜ್ಞವಿದ್ಯೆಯದು ॥
ನರನೆ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗದಿಂದೀ- ।
ಪರಿಯ ಯಜ್ಞವ ಮಾಳ್ಪನಲ್ಲವೆ ।
ಧರಿಸಲಾರನು ಕರ್ಮಫಲದಿಚ್ಛೆಯನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೨ ॥

ಬೆಳೆಸುವರು ತುಳಸಿಯನು ಪಾಟದ ।
ಜಲದಿ ಫಲದಾಶೆಯನು ಹಿಡಿವರೆ ।
ಫಲವು ಪುಷ್ಪವು ಛಾಯೆಯಾದರು ಬರುವುದೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಹೇಳಲೇನದ- ।
ನಿಳೆಯೊಳೀ ಪರಿ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಲು ।
ತಿಳಿಯಲದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕವಲಾ ಫಲದಾಶೆಯಿಲ್ಲದಲೆ ॥ ೧೩ ॥

ಅಭಿಸಂಧಾಯ ತು ಫಲಂ ದಂಭಾರ್ಥಮಪಿ ಚೈವ ಯತ್ ।
ಇಜ್ಯತೇ ಭರತಶ್ರೇಷ್ಠ ತಂ ಯಜ್ಞಂ ವಿದ್ಧಿ ರಾಜಸಮ್ ॥ ೧೨ ॥

ನರನೆ ಭರತಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೇಳೈ ।
ಯೆರಡನೆಯ ರಾಜಸ ಪ್ರಕಾರವ- ।
ನರುಹುವೆನು ಹೊರಗಿಂದ ನೋಡಲು ಸಾತ್ತ್ವಿಕರ ತೆರದಿ ॥
ವಿರಚಿಸುವರೈ ಯಜ್ಞ ಸತ್ರವ- ।
ನುರುತರದಲಿ ಯಥಾವಿಧಿಯಲಾ ।
ಚರಿಪರಾದರು ಫಲವ ಬಯಸುವರೆಲ್ಲ ಕರ್ಮದಲಿ ॥ ೧೪ ॥

ಇರಲು ಮನೆಯಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧ ದಿವಸವು ।
ಕರೆವರಾಮಂತ್ರಣದಿ ರಾಜನ ।
ಬರಲು ಸಹಜದೊಳೆರಡು ಕಾರ್ಯಗಳಾದುವೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಅರಸ ಬರುವನೆನುತ್ತ ಹೆಚ್ಚಿನ ।
ಪರಿಯ ಪಕ್ವಾನ್ನಗಳು ಬೇಡೈ ।
ದೊರೆವುದಾತನ ಪ್ರೇಮ ಕಲ್ಲೊಂದರಲಿ ಮಾವೆರಡು ॥ ೧೫ ॥

ಬರುವುವಾಪರಿ ಲೋಕ ಗೌರವ- ।
ವಿರುವನೀಪರಿ ಕಾರ್ಯತತ್ಪರ ।
ಭರದೊಳೊಂದರಲೆರಡು ಕಾರ್ಯಂಗಳನು ಸಾಧಿಪನು ॥
ನರನು ಯಜ್ಞದ ಫಲದಲಾಶೆಯ- ।
ನಿರಿಸಿ ಹೋಮಾದಿಗಳ ಮಾಳ್ಪನು ।
ದೊರೆಯುವುದು ಸುಖ ಸ್ವರ್ಗ ಯಜ್ಞದಲೆಂದು ಯೋಚಿಪನು ॥ ೧೬ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ದೀಕ್ಷಿತನೆನುತ್ತಲಿ ।
ಕರೆವರ್ಬೈ ಬಹುಮಾನದಿಂದಲಿ ।
ಬರುವುದೆನಗೆ ದಿಗಂತ ಕೀರ್ತಿಯು ಯಜ್ಞಕರ್ಮದಲಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಕಾಂಕ್ಷೆಯು ।
ಧರಿಸಿ ಯಜ್ಞವ ಮಾಡಲದನೇ ।
ಕರೆವರ್ಬೈ ಲೋಕದಲಿ ರಾಜಸವೆಂದು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೧೭ ॥

ವಿಧಿಹೀನಮಸೃಷ್ಟಾನ್ನಂ ಮಂತ್ರಹೀನಮದಕ್ಷಿಣಮ್ ।
ಶ್ರದ್ಧಾವಿರಹಿತಂ ಯಜ್ಞಂ ತಾಮಸಂ ಪರಿಚಕ್ಷತೇ ॥ ೧೩ ॥

ಮದಿವೆ ಮಾಡಲು ಪಕ್ಷಿಪಶುಗಳ ।
ವಿಧಿಪುರೋಹಿತರೇಕೆ ಕಾಮನು ।
ವೊದಗಿಸುವನ್ನೈ ಕಾಮನಾಜ್ಞೆಯೆ ಹೋಮಹವನಗಳು ॥
ವಿಧಿಹೊರತು ಮಾಡುವರು ತಾಮಸ- ।
ವಿಧರು ಯಜ್ಞ ದುರಾಗ್ರಹವು ಕೇ- ।
ಳೊದಗಿಸುವುದೆಲ್ಲವನು ಯಾಗಾದಿಗಳ ಕೌಂತೇಯ ॥೧೧೮॥

ಮಾರುತಗೆ ಬೀಸುವರೆ ದಾರಿ ಜ- ।
ರೂರಿ ಯಿಹುದೇ ಮೃತ್ಯುವಿಂಗೆ ಜ- ।
ರೂರಿ ಯಿಹುದೇ ವೇಳೆಸುಮುಹೂರ್ತಗಳು ಕೌಂತೇಯ ॥
ತೋರಿಸುವನೇ ವಿಧಿನಿಷೇಧವ ।
ಚಾರು ವೈಶ್ವಾನರನು ಬಂದುದ ।
ಹೀರಿ ಬಿಡುವನು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯ ಮಾಳ್ಪನಲ್ಲೇನು॥೧೧೯॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ತಾಮಸಕೆ ಯಜ್ಞ- ।
ಕ್ಕಿರದಲಾ ಮರ್ಯಾದೆಯೊಪರಿ ।
ಯಿರದಲಾ ವಿಧಿಮಂತ್ರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಭೋಜನವದಲ್ಲಿ ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನೋಡಿದರು ಮಂಟಪ ।
ದೊರೆಯದೈ ನೊಣಕಾದರನ್ನವು ।
ಮರೆಶ್ರುದ್ಧೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮದ್ವೇಷ ಮೇಣಲ್ಲಿ ॥ ೧೨೦ ॥

ಬೀಸಿದರೆ ಮಾರುತನು ಮೇಣಾ- ।
ಕಾಶ ಪರ್ಯಂತರಕೆ ಬೆಂಕಿಯು ।
ತೋಷದಿಂದಲಿ ಯೇಳ್ವುದಿದಕೇನಿಹುದೆ ಮರ್ಯಾದೆ ॥
ಲೇಸಿನಿಂದಲಪುತ್ರಕನ ಮನೆ- ।
ಯಾಶೆಯಿಂದಲಿ ಸುಲಿವವರಿಗಂ- ।
ದೇಶವೇನಿಹುದಾ ಅಪುತ್ರಕ ಸತ್ತನಂತರದಿ । ೧೨೧ ॥

ನರನೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂಗೆ ದಕ್ಷಿಣೆ ।
ದೊರೆವುದೆಂತಾ ಮಂಟಪದಿ ಕೇಳ್ ।
ಒಲಿದೆದ್ರವ್ಯನ್ಯಾಯವು ಸತ್ಕಾರ್ಯದಲಿ ಜೋಳದಲಾ ॥
ಇರದಲಾ ಲವಲೇಶ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ।
ನರನೆ ಕೇಳಿದು ಯಜ್ಞ ತಾಮಸ ।
ಹರಿಯು ಪೇಳಿದನೀತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ । ೧೨೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಯಜ್ಞದ ।
ಹೊರಗೆ ತೋರ್ಪುದು ದಂಭ ಮಾತ್ರವೆ ।
ಕರೆವರಿದನೇ ಯಜ್ಞ ತಾಮಸವೆಂದು ಕೋವಿದರು ॥
ನರನೆ ಗಂಗೋದಕವು ಮಾನವ- ।
ರಿರದೆ ವಿಧವಿಧ ಕಾರ್ಯಕೆನುತಲಿ ।
ತರಲು ವಿಧವಿಧ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಪವಿತ್ರವಪವಿತ್ರ । ೧೨೩ ॥

ಮೆರೆವ ಸತ್ವರಜಸ್ತಮಂಗಳು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹಿದೆನು ಕೇಳ್ ।
ಬರುವುದೈ ತಪದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಗುಣದ ದೋಷವೀತೆರದಿ ॥
ಇರುವುದೆಂತಾ ತಪವು ತ್ರಿಗುಣವು ।
ಅರಿಯಲಿದ ನಿನಗಿಚ್ಛೆ ಯಿದ್ದರೆ ।
ಹರುಷದಿಂದಾನೊರೆವೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೧೨೪ ॥

ಅರುಹುವೆನು ಪ್ರಥಮದಲಿ ತಪವೇ- ।
ನಿರುವುದೆಂಬುದು ಕೇಳು ನಿನಗಾ- ।
ನೊರೆವೆನ್ನೆ ತಪದ ಸ್ವರೂಪವ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬರುವನೆಂತೀ ಗುಣದ ಯೋಗದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಭೇದಗಳು ತಪದ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದಾವುದು ತಪದೊಳುತ್ತಮ ತ್ರಿವಿಧವಡಕಿಹುದು ॥೧೨೫॥

ಇರುವುದು ತಪ ತ್ರಿವಿಧ ಕೇಳೈ ।
ನರನೆ ಧೀವಾಕ್ಕಾಯದಿಂದಾ- ।
ಚರಿಸಿದರೆ ಮಾನಸಿಕ ವಾಚಿಕ ಮೇಣು ಕಾಯಿಕವು ॥
ಇರುವುದಾವುದು ತಪವು ಕಾಯಿಕ ।
ಮರಳಿ ಶಂಕರವಿಷ್ಣುವಿವರೀ- ।
ರ್ವರೊಳು ಭಜಿಸೊರ್ವನನು ನಿತ್ಯದಿ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ೧೨೬ ॥

ದೇವದ್ವಿಜಗುರುಪ್ರಾಜ್ಞಪೂಜನಂ ಶೌಚಮಾರ್ಜವಮ್ ।
ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಮಹಿಂಸಾ ಚ ಶಾರೀರಂ ತಪ ಉಚ್ಯತೇ ॥ ೧೪ ॥

ಹೋಗಿ ಪ್ರಿಯ ದೇವತೆಯ ಮಂದಿರ- ।
ಕಾಗಿ ದರ್ಶನ ಕೊಳಲು ಯಾತ್ರೆಗೆ ।
ಹೋಗುವರೆ ದಿನನಿತ್ಯ ತತ್ಪರವಿಹುವು ಕಾಲುಗಳು ॥
ಸಾಗಿ ದೇವಾಂಗಣ ಸುಶೋಭಿತ- ।
ವಾಗುವರೆ ಯತ್ನವನು ಮಾಡಲು ।
ಯೋಗ್ಯ ಪೂಜಾವಸ್ತುಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಲನುದಿನವು ॥೧೭೭॥

ಮೆರೆವುದೈ ಕರಯುಗಳವಾತನ ।
ಹರನ ಪಿಂಡಿಯು ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಯು ।
ಒರಲು ದೃಕ್ಪಥದಲ್ಲಿ ದಂಡಪ್ರಣತಿ ಮಾಡುವನು ॥
ವಿರಚಿಪನು ವಿಧಿ ವಿನಯಪೂರ್ವಕ ।
ಹರುಷದಿಂ ಭೂಸುರರ ಪೂಜೆಯ ।
ಮರಳಿ ವಿಪ್ರರ ಸೇವೆಯಲಿ ತತ್ಪರತೆ ತೋರಿಪನು ॥ ೧೭೮ ॥

ದಣಿದು ಬಂದಿಹ ಪಥಿಕರಿಂಗವ- ।
ನುಣಲು ಹಾಕುತ ಪರಿಹರಿಸಿ ಶ್ರಮ ।
ವಿನಯದಿಂ ಪರದುಃಖಪರಿಹಾರವನು ಮಾಡುವನು ॥
ವಿನಯದಿಂ ಗುರುಹಿರಿಯರನು ತಾ- ।
ನನುದಿನವು ಭಜಿಸುತ್ತಲವರೇ ।
ಮಿನುಗುವವು ತೀರ್ಥಂಗಳೆಂದೀ ತೆರದಿ ಭಾವಿಪನು ॥೧೭೯॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಂಸಾರವಿಹು ದು- ।
ರ್ಧರವಿರುವುದೈ ವ್ಯಾಧಿರೂಪವು ।
ಹರಿಸುವನು ದರ್ಶನದಿ ವ್ಯಾಧಿಯ ಪಾಪತಾಪಗಳ ॥
ಮರಳಿ ಜ್ಞಾನಾಮೃತವ ಕುಡಿಸಲು ।
ಯಿರುವನೈ ತತ್ಪರನು ಶ್ರೀಗುರು- ।
ವರನು ಸದ್ಗುರುಪೂಜನೆಯ ಮಾಡುವನು ಸಂತತದಿ ॥ ೧೮೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡಭಿಮಾನರೂಪದೊ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಕೀಟಕವು ದೇಹದಿ ।
ಭರದಲದನು ಸ್ವಧರ್ಮಜೆಂಕಿಯೊಳಿಟ್ಟು ಸುಡುವನಲಾ ॥
ತಿರಿಗಿ ವೇದಾಧ್ಯಯನವುಟಗಳ- ।
ಸಿರಿಸುವನು ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಸರ್ವರೊ- ।
ಳಿರುವನೊರ್ವನೆಯಾತ್ಮನೆನುತಲಿ ನೆನಸುವನು ಮನದಿ ॥ ೧೮೧ ॥

ಪರಿಯೊಳೀ ಭಾವವನು ಧರಿಸುತ ।
ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲರ ವಂದಿಸುವನೈ ।
ಪರರಿಗುಪಕಾರವನು ಮಾಳ್ಪರೆ ತತ್ಪರನು ನಿತ್ಯ ॥
ತರಣಿಯಂಗಸ್ಪರ್ಶ ಸಲ್ಲದು ।
ಮರಳಿಯುಚ್ಚಾರಿಸನು ಮಾತನು ।
ತೊರೆದಿಹನು ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಿಚಾರವ ಮನದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥೧೮೨॥

ತರುಣಿಯಂಗಸ್ಪರ್ಶವೆಂದರೆ ।
ಧರೆಯ ಜನ್ಮವನೆತ್ತುವಾಗಲೆ ।
ಯಿರುವುದಾ ವೇಳೆಯಲಿ ತಾಯಿಯ ದೇಹಸ್ಪರ್ಶವದು ॥
ತಿರಿಗಿಯಾ ಮರಣಾಂತ ಪರ್ಯಂ- ।
ತರವು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸ್ಪರ್ಶವಿಲ್ಲೈ ।
ಯಿರುವುದಾ ಹುಲ್ಲಿನಲಿ ಜೀವವೆನುತ್ತಲಾತವಗೆ ॥ ೧೮೩ ॥

ಮರಳಿ ತೃಣದಲಿ ಪಾದಸ್ಪರ್ಶವ ।
ತೊರೆವ ಮಾಡನು ಮರ್ಮಭೇದಕ- ।
ವಿರುವ ಭಾಷಣ ಮಾಳ್ಪನೈ ಹಿತಮಿತಸುಭಾಷಣವ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ- ।
ವಿರುವ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ದೇಹಕೆ ।
ಒರಲು ವ್ಯವಸಾಯದಲಿ ತಪವಿದು ಕಾಯಿಕವು ಪಾರ್ಥ ॥೧೮೪॥

ಒರುವುದೀ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವು ।
ನರನೆ ಕಾಯಸಹಾಯದಿಂದಲೆ ।
ಕರೆದೆನಾ ಕಾರಣದೊಳಿದ ಕಾಯಿಕ ತಪಸ್ಸೆನುತ ॥
ಮರಳಿ ಲಕ್ಷಣಗಳನು ಪೇಳ್ವೆನು ।
ನರನೆ ವಾಚಿಕ ತಪವು ಕೇಳೆಂ- ।
ತಿರುವುದೈ ನಿಷ್ಪಾಪವದನಾ ನಿನಗೆ ತಿಳುಹುವೆ ॥ ೧೮೫ ॥

ಅನುದ್ವೇಗಕರಂ ವಾಕ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ಪ್ರಿಯಹಿತಂ ಚ ಯತ್ ।
ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಾಭ್ಯಸನಂ ಚೈವ ವಾಙ್ಮಯಂ ತಪ ಉಚ್ಯತೇ ॥ ೧೫ ॥

ಸ್ಪರಿಶ ಲೋಹಕೆ ಮುಟ್ಟಲಃ ಕ್ಷಣ ।
ಬರುವುದೈ ಹೇಮತ್ವ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬರುವುದೇನಾಕಾರಭಾರದಿ ಭೇದವದಕಾಗ ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಶಕ್ತಿ ಸಜ್ಜನ- ।
ರರುಹುತಿಹ ಭಾಷಣದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಸರಸತೆಯಲದು ದುಃಖಹರಣವ ಮಾಳ್ಪದನ್ಯರಲಿ ॥೧೩೬॥

ಮರಕೆ ನೀರೆರೆಯುವರು ಪ್ರಸ್ತುತ ।
ಬರುವುದಾರ್ದ್ರತೆಯುದಕೆ ತೃಣಹ- ।
ತ್ತಿರಲು ಬೆಳೆವುದು ತೃಣವು ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಭಾಷಿಸು- ।
ತಿರುವುದೊರ್ವನ ಕೂಡೆಯುದು ಹಿತ- ।
ಕರವೆನಿಸುವುದು ಕೇಳಿದೆಲ್ಲರ ಮನದಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥೧೩೭॥

ಹರಿಯುಲವೃತದ ಗಂಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನರರಿಗದ ಪ್ರಾಶಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿ ।
ಬರುವುದಮರತ್ವವು ಕಣಾ ಜೀವರಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮರಳಿ ಸ್ನಾನದ ಮಾತ್ರದಿಂ ಸಂ- ।
ಹರಿವುದೈ ಸಂಸಾರತಾಪವ ।
ಮರಳಿ ಜಗಕಿದು ಮಧುರವಿಹುದೈ ಮಹಿಮೆ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥೧೩೮॥

ಪರಿಯಲೀ ಸಜ್ಜನರ ಭಾಷಣ ।
ಹರಿವುದಜ್ಞಾನವನು ಕೇಳ್ದರೆ ।
ಮರಳಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದರ್ಶನವೀವುದೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಕೇಳಿದರು ಭಾಷಣ ।
ಸರಸತೆಯು ಕೊಡಲಾರದೈ ಬಹು- ।
ಪರಿಯಲೀ ಭಾಷಣವು ಹೋಲುವುದಮೃತಶರಧಿಯನು ॥೧೩೯॥

ಅನ್ಯರಿವರಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡೆ ಪ್ರ- ।
ಸನ್ನತೆಯಲಿವರೊಡನೆ ಭಾಷಣ- ।
ವನ್ನು ಮಾಡುವರಿಲ್ಲದಿರೆ ವೇದಗಳ ಪಠಿಸುವರು ॥
ಮುನ್ನ ಹರಿಸ್ಮರಣವನು ಮಾಳ್ಪರು ।
ಮನ್ನಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ವೇದಗ- ।
ಳನ್ನು ಬಾಯೊಳಗಿರಿಸಿಹರು ವೇದಗಳ ಘೋಷಿಪರು ॥೧೪೦॥

ಚಂಡದಿಂದಾ ವೇದತ್ರಯುವನು ।
ತಂದು ಬಾಯೊಳಗಿರಿಸಿ ವಾಚಾ- ।
ಮಂದಿರವ ತಾಂ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡುತಲಿ ॥
ಚಂದದಿಂ ನಿಜವದನಗಳನಾ- ।
ನಂದದಿಂದಲಿ ವೇದಶಾಲೆಗ- ।
ಳಂದದಲಿ ಮಾಡಿರುಪರೆಂಬೀ ತೆರದಿ ತೋರುವುದು ॥೧೪೧॥

ಹರಿಹರರೊಳೊರ್ವನ ನಿರಂತರ ।
ಸ್ಮರಿಸುವುದು ನಾಮವನು ವಾಚೆಯೊ- ।
ಳಿರಿಸಿದರೆ ತಪವಾಚಿಕವು ಕೇಳ್ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾ ಮಾನಸಿಕ ತಪ- ।
ಪರಿಯನರುಹುವೆ ನಾನೆನುತಲಾ- ।
ಹರಿಯು ಪರಮಾತುಮನು ಪ್ರೇಮದೊಳೆಂದನರ್ಜುನಗೆ ॥೧೪೨॥

ಮನಃಪ್ರಸಾದಃ ಸೌಮ್ಯತ್ವಂ ಮೌನಮಾತ್ಮವಿನಿಗ್ರಹಃ ।
ಭಾವಸಂಶುದ್ಧಿರಿತ್ಯೇತತ್ತಪೋ ಮಾನಸಮುಚ್ಯತೇ ॥ ೧೬ ॥

ತೆರೆಗಳಿಲ್ಲದ ಕೆರೆಯು ಮೋಡಗ- ।
ಳಿರದ ಶುಭ್ರಾಕಾಶ ಸರ್ಪಗ- ।
ಳಿರದ ಚಂದನವನವು ಕಾರ್ತಿಕಪೂರ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರ ॥
ತೊರೆದ ಚಿಂತೆಯ ರಾಜಮಂದಿರ ।
ಗಿರಿಯ ತೊರೆದಿಹ ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ।
ಹರಿಯಲಾ ಪರಿ ಕಲ್ಪನಾರೂಪದ ತರಂಗಗಳ ॥೧೪೩॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಮನವೈ ।
ಯಿರುವುದೈ ತಲ್ಲೀನ ನೋಡಲು ।
ಪರಕೆ ಪರವಹ ಶುದ್ಧರೂಪದಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯಾ ॥
ಉರಿಯುವುಷ್ಣತೆ ಹೊರತು ಬೆಳಕದು ।
ಹರಿದ ಜಾಡ್ಯದ ಅನ್ನ ಪೋಕಳೆ ।
ಹೊರತು ವಸ್ತುವು ಕೇಳು ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದದನುಭವವು ॥೧೪೪॥

ಅರಿಯುತಲೆ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವ ।
ಹರಿದು ಬಿಡುವನು ನಿಜಸ್ವಭಾವವ ।
ನರನೆ ಶೀತದಿ ಶೀತದಂಗಕೆ ಶೀತಬಂದಿರಲು ॥
ಇರುವುದೇನೈ ಶೀತಬಾಧೆಯು ।
ನರನೆ ಯಚಲ ಕಳಂಕರಹಿತವು ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೧೪೫॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಮನವದು ।
ಸ್ಥಿರತೆಯಾಂತರೆ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪದಿ ।
ತೊರೆದರಾ ವೈರಾಗ್ಯದಿಚ್ಛೆಯ ಭೀತಿಯನು ಮುರಿಯೆ ॥
ಮೆರೆವುದೈ ಬೋಧಸ್ವರೂಪದಿ ।
ನರನೆ ಮನವಾಕ್ಷಣದಿ ಕೇಳೈ ।
ಪುರುಷನಾಕಾರಣದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ॥೧೪೬॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜಿಹ್ವೆ ಶಬ್ದೋ- ।
ಚ್ಚರಣ ಮಾಡದೆ ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ।
ದೊರೆದ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನರೂಪದಿ ಲೀನವಾಗುವುದು ॥
ಶರಧಿಯೊಳಗೆನೆ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದ ।
ಶರಧಿಯೊಳಗೆನೆ ಲವಣ ಸೇರಹು ।
ಕರಗಿ ತದ್ರೂಪತೆಯ ಧರಿಸುವ ಪರಿಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೧೪೮ ॥

ನರನೆ ಸಂಕಲ್ಪವ ವಿಕಲ್ಪವ ।
ತೊರೆದ ಮೇಲಾ ನರನ ಮನದೊಳ- ।
ಗಿರುವುದೇನೈ ಯಿಚ್ಛೆ ಸಾಯುವದಾಶೆ ನಾಶಿವುದು ॥

ತೊರೆಯಲಾಶೆಯುನಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಪರಿಪರಿಯ ವಿಷಯಗಳ ತೊರೆವುವು ।
ಧರಿಪನಾಕ್ಷಣ ಪುರುಷ ಶುದ್ಧಿಯ ಮಾನಸಿಕ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೪೫ ॥

ಕರತಲದಿ ಜನಿಸುವುದೆ ಕೂದಲು ।
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಭಾವಶುದ್ಧಿಯು ।
ಪುರುಷನಲಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮೇಣು ವಿಕಲ್ಪ ಜನಿಸದಲಾ ॥
ಬರಲು ಕೇಳೀತೆರದ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಕರೆವರಿದ ಮಾನಸಿಕ ತಪವೆಂ- ।
ದರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಲಕ್ಷಣವೆಲ್ಲ ತಿಳುಹಿದೆನು । ೧೪೭ ॥

ನರನೆ ವಾಕ್ತನುಚಿತ್ತಯೋಗದಿ ।
ಯಿರುವುವೀಪರಿ ಮೂರು ತಪಗಳು ।
ಯಿರುವುವೀ ಸಾಮಾನ್ಯಪರಿಗಳು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಒರುತ ಸತ್ವರಜಸ್ತಮದ ಸಂ- ।
ಪರುಕದಲ್ಲೊಂದೊಂದಕಿರುವುವು ।
ಮೆರೆವುವೈ ಮೂರು ಪ್ರಕಾರಗಳೆಂದನಾ ಹರಿಯು ॥ ೧೫೦ ॥

ಶ್ರದ್ಧಯಾ ಪರಯಾ ತಪ್ತಂ ತಪಸ್ತತ್ತ್ರಿವಿಧಂ ನರೈಃ ।
ಅಫಲಾಕಾಂಕ್ಷಿಭಿರ್ಯುಕ್ತೈಃ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಂ ಪರಿಚಕ್ಷತೇ ॥ ೧೭ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹಿರುವ ತಪ ।
ಚರಿಸುವುದು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ।
ಧರಿಸಿ ಮನದಲಿ ಫಲದಲಾಶೆಯ ತೊರೆದು ಕೌಂತೇಯ ॥

ಧರೆಯಲೀ ತೆರದಲ್ಲಿ ತೆರದಾ- ।
ಚರಣ ಮಾಡಲು ಶುದ್ಧಚಿತ್ತದಿ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ತಪ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವು ಕೋವಿದರು ಪೇಳುವರು ॥೧೫೧॥

ಸತ್ಕಾರಮಾನಪೂಜಾರ್ಥಂ ತಪೋ ದಂಭೇನ ಚೈವ ಯತ್ ।
ಕ್ರಿಯತೇ ತದಿಹ ಪ್ರೋಕ್ತಂ ರಾಜಸಂ ಚಲಮಧ್ರುವಮ್ ॥ ೧೮ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ತಪದ ಪ್ರಭಾವದಿ ।
ಮೆರೆಸುವನು ದೈವತವನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಭರದಿ ಹೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯ ಶಿಖರದಿ ಕೂಡಲಿಚಿಪನು ॥
ದೊರೆಯ ಬೇಕೈ ಮೂರು ಲೋಕದೊ- ।
ಳಿರುವ ಮಾನಗಳೆಲ್ಲ ತನಗೆನೆ ।
ಮೆರೆವಭೋಜನಸಭೆಯಲಗ್ರಸ್ಥಾನವಿಚ್ಛಿಪನು ॥ ೧೫೩ ॥

ಧರೆಯಲೆಲ್ಲರು ತನ್ನ ತುತಿಯನೆ ।
ಪರಿಪರಿಯಲೆಸಗುವರೆ ತಾನೇ ।
ಯಿರುವೆನೊರ್ವನು ಪಾತ್ರ ದರ್ಶನಯೋಗ್ಯನೂ ಯೆಹೆನು ॥

ಎರಡನೇಯರು ತನ್ನ ಪೂಜೆಯ ।
ವಿರಚಿಸುವುದೇ ವಿಹಿತ ತನಗಾ- ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸುಖಭೋಗಗಳಿಗಾನಿರುವೆ ಬಹುಯೋಗ್ಯ ॥ ೧೫೨ ॥

ವಾರವನಿತೆಯು ತನ್ನ ವಯಸಂ- ।
ಸ್ಕಾರವನ್ನಡಗಿಸುವ ಪರಿ ಶೃಂ- ।
ಗಾರ ಮಾಡುತ ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯ ಹಂಚಿಸುವ ತೆರದಿ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ದಂಭಾ- ।
ಚಾರದಿಂ ತಪ ಮಾಡಿ ಮನದ ವಿ- ।
ಕಾರಗಳ ಮೇಲೇರಿಸುವನಾವರಣವನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೫೪ ॥

ನರನೆ ವಿಸ್ತರ ಸಾಕು ಕೇಳೀ- ।
ತೆರದಿ ಧನಮಾನೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ ।
ಚರಿಸಲಾ ತಪ ರಾಜಸವಲಾ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರುಣಿಕೀಟಕ ದನದ ಸ್ತನದೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಹಾಲನು ಕುಡಿಯೆ ತದನಂ- ।
ತರದಿ ಬಾರದು ಹಾಲು ಕರು ಹಾಕಿದರು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೧೫೫ ॥

ಬಂದು ಮೇಘವಕಾಲ ಗಗನದಿ ।
ಚಂದದವಡಂಬರವ ಮಾಳ್ಪದು ।
ಮುಂದೆ ಗುಡುಗಿನ ಡಂಬ ಜಗವನೆ ಬೆದರಿಸುವುದಿಲ್ಲೈ ॥
ಮುಂದೆ ಮಳೆಯನು ಸುರಿಸಿ ಜಗಕಾ- ।
ನಂದ ಮಾಡುವ ಪರಿಯ ಕಾಣೆನು ।
ವಂಧ್ಯೆಗಿಹುದೇ ಪುತ್ರಫಲವೀತೆರದಿ ರಜದ ತಪ ॥ ೧೫೭ ॥

ಹೊಲದಿ ದನ ಬೆಳೆ ತಿಂದನಂತರ ।
ಬೆಳೆಯು ಬರುವುದೆ ಮುಂದೆಯಾಪರಿ ।
ಫಲವನೋಡಲು ವ್ಯರ್ಥವೀಪರಿ ರಾಜಸದ ತಪದಿ ॥
ಫಲದಭಾವವು ಬರುವುದೆನುತಲಿ ।
ತಿಳಿದು ಬರಲಾತನಿಗೆ ಮಧ್ಯದಿ ।
ತೊಲಗುವನು ತಪವೆಲ್ಲವದರಿಂ ಸ್ಥಿರತೆ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥ ೧೫೬ ॥

ಸ್ಥಿರತೆಯಿಲ್ಲಾಚರಣಕಾದರು ।
ಪರಿಯಲೀ ರಾಜಸ ತಪಸ್ಸದು- ।
ವರುಹುವೆನು ಮುಂದಿನ್ನು ತಾಮಸ ತಪದಲಕ್ಷಣವ ॥
ಇರುವುದಿದು ರಾಜಸದ ತೆರದಲಿ ।
ಧರೆಯಲಾಗದು ಕೀರ್ತಿಯೊಪರಿ ।
ದೊರೆಯಲಾಗದು ಸ್ವರ್ಗ ತಾಮಸ ತಪದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೫೮ ॥

ಮೂಢಗ್ರಾಹೇಣಾತ್ಮನೋ ಯತ್ಪೀಡಯಾ ಕ್ರಿಯತೇ ತಪಃ ॥
ಪರಸ್ಯೋತ್ಸಾದನಾರ್ಥಂ ವಾ ತತ್ತಾಮಸಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ ೧೯ ॥

ಮೂಢರಭಿಮಾನದಲಿ ದೇಹವ ।
ಪೀಡಿಸುವರೈ ವೈರಿಯಂದದಿ ।
ಕಾಡುವರು ಪಂಚಾಗ್ನಿಯನು ದೇಹಸ್ಥಿತವ ನೋಡೈ ॥
ಮೂಢರೈ ನಿಜದೇಹವಿಂಧನ ।
ಮಾಡುವರು ಪಂಚಾಗ್ನಿಸಾಧನ- ।
ವಾಡಲೇನದ ತಮಗು ಪರರಿಗು ಪೀಡೆ ಕೊಡುವರಲಾ ॥ ೧೫೯ ॥

ಶಿಲೆಯ ಮೇಲಾಸನವ ಹಾಕುತ ।
ಕುಳಿತು ತಪವಾಚರಿಪರಲ್ಲದೆ ।
ಜಲಧಿನದಿತೀರದಲಿ ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಮಾಡುವರು ।
ಇಳೆಯಲಾ ಜೀವಿಸಿಹ ದೇಹದಿ ।
ಕೊಳುವರೈ ಮಾಂಸವ ಸರಕ್ತವ ।
ತಿಳಿಯಲನ್ಯರ ಪೀಡಿಸಲಿಕೋಸುಗವೆ ತಪವಿದಲಾ ॥ ೧೬೨ ॥

ತಾಳುತಿಹರಗ್ಗಿಷ್ಟಿಗೆಯ ತಲೆ- ।
ಮೇಲೆ ಗುಗ್ಗುಳ ಸುರಿವರದರಲಿ ।
ನಾಲ್ಕು ಬದಿಯಲಿ ಬೆಂಕಿಯಿಂದಲಿ ಜ್ವಾಲೆ ಯೇರಿಪರು ॥
ಜ್ವಾಲೆ ಯೊಪರಿ ಯೇರಲದರಲಿ ।
ಹೇಳಲೇನದ ನಡುವೆ ಕೂತು ವಿ- ।
ಶಾಲ ತಪವಾಚರಿಪರೈ ಘನಘೋರ ಬಿಸಿಲಿನಲಿ ॥ ೧೬೦ ॥

ಗಿರಿಯ ಮೇಲಿನ ತುಂಡು ದೊಡ್ಡದು ।
ಭರದಿ ಜಡತನದಿಂದ ಭೂಮಿಯ- ।
ಲುರುಳಿ ಬೀಳಲು ಚೂರುಚೂರಾಗುವುದು ತಾನಾಗಿ ॥
ಮರಳಿಯಿದರೆಡೆಯೊಳಗೆ ಬರುತಿಹ ।
ಸರುವವನು ಚೂರಾಗಿ ಮಾಳ್ಪದು ।
ಪರಿಯಲೀ ತಾಮಸತಪಃಪರಿಣಾಮ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೬೩ ॥

ನರನೆ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ಬಂದೀ- ।
ಕರಿಸಿ ಬರಿದುಪವಾಸ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಶಿರವ ಮಾಡುತ ಕೆಳಗೆ ಕಾಲಿಂ ಮರದಿ ತೂಗುವರು ॥
ಮರಳಿ ಬಾಯಿಂ ಧೂಮಪಾನವ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮಾಡುವರು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕೊರಳನಕ ನೀರಲ್ಲಿ ನಿಲುವರು ಶೀತಕಾಲದಲಿ ॥ ೧೬೧ ॥

ಗಣ್ಯವಲ್ಲದ ದೇಹಯಾತನೆ- ।
ಯನ್ನು ತಾನನುಭವಿಪನಲ್ಲದೆ ।
ಯನ್ಯ ಸುಖ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆ ದುಃಖದೊಳದ್ದಿ ಬಿಡುತಿಹರು ॥
ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ವಿಸ್ತರ- ।
ವನ್ನು ಮಾಡೆನು ಬಾಯಶಬ್ದದಿ ।
ಯೆನ್ನುವರು ತಾಮಸವಿದೆನ್ನುತ ತಪವ ಕೋವಿದರು ॥ ೧೬೪ ॥

ನರನೆ ನಿನಗೀ ಪರಿಯುಳೆಲ್ಲಿವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ತಪಗಳನು ಪೇಳಿದೆ ।
ನಿರುವುವಾಪರಿ ದಾನಲಕ್ಷಣ ಮೂರು ಕೌಂತೇಯ ॥

ಭರದಿ ಬಂತು ಪ್ರಸಂಗವೆನುತೀ ।
ಪರಿಯಲರುಹುವೆ ನಿನಗೆ ಗುಣದನು ।
ಸರಗೆಯಿಂ ದಾನವಿದು ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ತಮೋಮಯವು ॥ ೧೬೪ ॥

ನರನೆ ನಾ ವಿಸ್ತಾರದಿಂ ನಿನ ।
ಗರುಹುವೆನು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಪ್ರಕಾರದೊ ।
ಳಿರುವ ದಾನವ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಕೌಂತೇಯ ॥

ದಾತವ್ಯಮಿತಿ ಯದ್ದಾನಂ ದೀಯತೇಽನುಪಕಾರಿಣೇ ।
ದೇಶೇ ಕಾಲೇ ಚ ಪಾತ್ರೇ ಚ ತದ್ದಾನಂ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಂ ಸ್ಮೃತಮ್ ॥ ೨೦ ॥

ನರನು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲಿ ಕಷ್ಟದಿ ।
ದೊರಕಿಸಿದ ವಿತ್ತವನು ತಾನಾ ।
ದರದೊಳಾತಿಥ್ಯದಲಿಯರ್ಪಣ ಮಾಳ್ಪದನ್ಯರಿಗೆ ॥
ದೊರೆಯಲುತ್ತಮ ಬೀಜವಾಪರಿ ।
ದೊರೆಯಲುತ್ತಮ ಕ್ಷೇತ್ರ ವಾಫಿಯು ।
ಯಿರಲು ಮನದೊಳಗಿಚ್ಛೆ ದಾನಕೆ ಯೋಗ್ಯತರವಾಗಿ ॥ ೧೬೬ ॥

ಪುರುಷ ದೇಶವು ಕಾಲ ಮೇಣಾ ।
ತೆರದೊಳುತ್ತಮ ದೊರೆಯ ಬೇಕೈ ।
ದೊರೆಯಲುತ್ತಮ ರತ್ನ ಕುಂದಣ ಚಿನ್ನದಿರಬೇಕು ॥
ದೊರೆಯಲೀಪರಿ ರತ್ನದೊಡಿವೆಯು ।
ಧರಿಸಲವಯವಗಳ ಜರೂರಿಯು ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲೈ ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ಜೋಡಿ ಸಮ ಬೇಕು ॥ ೧೬೭ ॥

ಉತ್ತಮವು ಹಬ್ಬವು ದಿವಾಳಿಯ ।
ಆಪ್ತವರ್ಗದ ಯೋಗ ಸುಖಸಂ ।
ಪತ್ತಿ ಯಾಪರಿ ಯೋಗ ಪುಣ್ಯಾರ್ಜಿತದ ಫಲವಿದಲಾ ॥
ಮತ್ತೆ ದಾನದ ಯೋಗ ಬಂದರೆ ।
ಸತ್ತ್ವಗುಣದ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುತ ।
ಪಾತ್ರನಿಹ ಸದ್ವಿಪ್ರ ದೇಶವು ಕಾಲದ್ರವ್ಯವದು ॥ ೧೬೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳನುಕೂಲವೀಪರಿ ।
ಯಿರಲು ಬೇಕೈ ಸರ್ವ ಸಂಗತಿ ।
ಯಿರಲು ಬೇಕಾದಾನಕೆ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾಶಿಪುರ ॥
ದೊರೆಯುದಿರಲೀ ಯುಭಯ ದೇಶಗ ।
ಳಿರಲು ಬೇಕೈ ತತ್ಸಮಾನದ ।
ಪರಮಪಾವನ ಪುಣ್ಯದೇಶವು ದಾನ ಮಾಡಲಿಕೆ ॥ ೧೬೯ ॥

ಮರಳಿ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೆ ।
ತರಣಿಚಂದ್ರಗ್ರಹಣಕಾಲವು ।
ದೊರೆಯ ಬೇಕೈ ಯೆರಡನೆಯದು ಯೋಗ್ಯತರಕಾಲ ॥
ತಿರಿಗಿ ದಾನಗ್ರಹಣ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ದೊರೆಯ ಬೇಕಾ ಪರ್ವಕಾಲದಿ ।
ನಿರುಪಮದ ಸತ್ಪಾತ್ರ ವಿಪ್ರನು ವಿತ್ತ ಪುಷ್ಕಳವು ॥ ೧೭೦ ॥

ಪಾತ್ರನಿಹ ವಿಪ್ರನನು ನೋಡಲು ।
ಮೂರ್ತಿರೂಪದಿ ಶುಚಿಯು ಬಂದುದೊ ।
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಸದ್ವರ್ತನದ ಸುಸ್ಥಾನವಾಗಿಹುದೊ ॥
ಮತ್ತೆ ವೇದದ ವಸತಿಸ್ಥಾನವೆ ।
ನುತ್ತ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನು ಪಡೆದಿರು ।
ವೃತ್ತಮೋತ್ತಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆ ಸತ್ಪಾತ್ರ ದಾನಕ್ಕೆ ॥ ೧೭೧ ॥

ವಿತ್ತದೊಳಗಿಹ ತನ್ನ ಹಕ್ಕಿನ ।
ಸತ್ತೆಯನು ತೊರೆದವಗೆ ತನ್ನಯ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ದಾನವನು ಕೊಡಬೇಕು ಹರ್ಷದಲಿ ।
ಪತ್ನಿ ನಿಜಪತಿಯೊಡನೆ ಹರ್ಷದಿ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಕೋಪ ತೆರದಲಿ ।
ವಿತ್ತದಾನವು ಹೋಗ ಬೇಕೈ ದಾನ ಮಾಡಿದರೆ ॥ ೧೭೨ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಲಿ ।
ಪರನು ತನ್ನಯ ವಿತ್ತನಿಧಿಯ ।
ನ್ನಿರಡನೇಯವನೊಡನಿಡಲು ವಿಶ್ವಾಸ ಮುರಿಯದಲೆ ।
ಪರಧನವ ನಿಜಮಾಲಕನ ವಶ ।
ಕಿರಿಸಿ ಹರ್ಷದಿ ಭರವಸವು ಮುಂ ।
ದಿರಿಸುವಂದದಿ ನೋಡು ದಾನವ ಮಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯ ॥ ೧೭೩ ॥

ಪೊಡವಿಯೊಡೆಯಗೆ ಪೀಳಿಯುವ ತೆರಂ ।
ಹಡಪಗಾರನ ಹಾಗೆ ಭೂಮಿಯು- ।
ನೊಡಿವೆವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದಾನವ ಮಾಡುತಿರ ಬೇಕು ॥
ಹಿಡಿಯಪಲೆ ಫಲದಿಚ್ಛೆ ದಾನದಿ ।
ಕೊಡಲು ಬೇಕಾದಾಗ ಸಂತತ ।
ಪಡೆಯಲಾಗದು ತಾನು ಲಾಭವನವನ ಕೈಯಿಂದ ॥೧೭೪॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾಶದಲಿ ಒಹು- ।
ಪರಿಯಲಾಲಾಪವನು ಮಾಡಲು ।
ದೊರೆವುದೇ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯು ಕನ್ನಡಿಬೆನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಒರುವುದೇ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೀಪರಿ ।
ಕೆರೆಯ ನೀರಲಿ ಚಂಡನೆಸೆದರೆ ।
ಬರುವುದೇ ಕೈಯೊಳಗೆ ಯದು ನೋಡಿದಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೭೫ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲಿ ಕೃತಘ್ನನಿಂಗುಪ- ।
ಕಾರ ಮಾಡಲು ಮನದೊಳವನು ವಿ- ।
ಚಾರ ಮಾಳ್ಪನೆ ಗೂಳಿಹೋರಿಗೆ ತಿನಿಸುವಂತೆಯಲಾ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೆರದಿ ದಾನಪ್ರ- ।
ಕಾರವಿರ ಬೇಕೈ ಧನಂಜಯ ।
ಕೋರಬಾರದು ದಾನದಿಂದುಪಕಾರ ಮಾನವನು ॥ ೧೭೬ ॥

ಮರಳಿ ದಾನವ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದೀ- ।
ಪರಿಯಲಭಿಮಾನವನು ಮನದಲಿ ।
ತೊರೆಯ ಬೇಕೈ ವೀರಪಾರ್ಥನೆ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಧರೆಯಲೀ ಪರಿ ದಾನ ಮಾಡಲು ।
ಕರೆವರದ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವೆನುತ್ತಲಿ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜತತ್ತ್ವ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ದಾನವೀ ಪರಿಯು ॥ ೧೭೭ ॥

ದಾನಯೋಗ್ಯವು ದೇಶಕಾಲವು ।
ದಾನಯೋಗ್ಯನು ವಿಪ್ರ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ।
ದಾನ ಮಾಡುವ ದ್ರವ್ಯ ನಿರ್ಮಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ಶುದ್ಧವದು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ಯೋಗ್ಯ ನಿ- ।
ಧಾನದಿಂ ದಾನವನು ಮಾಡಲು ।
ಮಾನಿಸುವರೈ ಸಾತ್ತ್ವಿಕೋತ್ತಮ ದಾನವಿದ ಬುಧರು ॥೧೭೮॥

ಯತ್ತು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಾರ್ಥಂ ಫಲಮುದ್ದಿಶ್ಯ ವಾ ಪುನಃ ।
ದೀಯತೇ ಚ ಪರಿಕ್ಲಿಷ್ಟಂ ತದ್ರಾಜಸಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ ೨೧ ॥

ನರನೆ ಮನದಲಿ ಹಾಲಿನಿಚ್ಛೆಯು ।
ಧರಿಸುತಾಕಳಿಗುತ್ತಮದ ಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ತಿಂಡಿಯ ತಿನಿಸುತಿರುವರು ನೋಡು ಕೌಂತೆಯ ॥
ನರನು ತಳಮನೆ ಮಾಡಿ ಧಾನ್ಯವ ।
ಭರದಿ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುವಿಚ್ಛೆಯು ।
ಧರಿಸಿ ಹೊಲದಲಿ ಧಾನ್ಯಬೀಜವ ಬಿತ್ತುವನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೭೯ ॥

ಉಡಿಗೆಯುಪಚಾರದಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯು- ।
ನಿಡುತ ನೆಂಟರ ಲಗ್ನಕಾರ್ಯದೊ- ।
ಳೊಡನೆ ಯಾಮಂತ್ರಣವನೀವರು ಧೂರ್ತ ಮಾನವರು ॥
ಕೊಡುವರಲ್ಲವೆ ವಾಣದಾನವ- ।
ನೊಡನೆ ವ್ರತ ಮಾಳ್ಪರಿಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪಡೆದು ಲಂಚವ ಕೆಲಸ ಮಾಳ್ಪರು ರಾಜಸಭೆಯವರು ॥೧೮೦॥

ಪಡೆಯದಲೆ ಹಣ ರೋಗಿಗೌಷಧ ।
ಕೊಡರಲಾ ಜಗದೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲನ್ಯರಿಗೆ ರಕ್ಷಣವಾಗಿ ದಾನದಲಿ ॥
ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ತನ್ನ ಲೌಕಿಕ ।
ಬಿಡದೆ ತುತಿಸಲು ಬೇಕು ಯೆಂಬಿದ ।
ಹಿಡಿದು ಒಯಕೆಯ ದಾನ ಮಾಳ್ಪರು ಫಲದೊಳಿಚ್ಛೆಯಲಿ ॥ ೧೮೧ ॥

ನರನೆ ವಿಪ್ರನು ಯೋಗ್ಯ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ।
ದೊರೆಯಲಾ ಯೋಗ್ಯತೆಯನೆಣಿಸದೆ ।
ಬರುವುದೇ ಯುಪಕಾರವೀತಗೆ ದಾನ ಕೊಟ್ಟಿರಲು ॥
ಮರಳಿ ದಾನವ ಕೊಡಲು ಜಗದಲಿ ।
ಬರುವುದೇನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಯೆಂಬೀ- ।
ತೆರದಿ ಹಿಡಿದು ವಿಚಾರ ದಾನವ ಮಾಡುವರು ನಿಜದಿ ॥ ೧೮೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ- ।
ನಿರಲು ಕವಡಿಯನಿಟ್ಟು ಕೈಯಲಿ ।
ಧರಿಸುವನು ಸಂಕಲ್ಪ ವಂಶದ ಪಾಪಕ್ಷಾಲನದ ॥
ಮರಳಿ ಯಮರಾವತಿಯ ಬಯಸುತ ।
ನರನು ಮಾಳ್ಪನು ದಾನವೆಂತೆನೆ ।
ಧರೆಯೊಳೊಂದೂಟಕ್ಕೆ ಸಾಲದು ಕೊಟ್ಟ ಸಾಮಗ್ರಿ ॥೧೮೩॥

ಕೊಟ್ಟರೇನದು ವ್ಯರ್ಥವಾದರು ।
ಕಷ್ಟಪಡುತಲಿ ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಭ್ರಷ್ಟತನದಿಂ ಮಣಮಣಿಸುವನು ಸರ್ವ ಕೊಟ್ಟಂಶೆ ॥
ಎಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಲಿವನ ಕ್ರೂರ್ಯತೆ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯ ಸರ್ವಘೋರರು ।
ಭ್ರಷ್ಟ ಮಾಡುತ ಸುಲಿದರೆಂಬೋ ತೆರದಿ ಶೋಕಿಸನು ॥ ೧೮೪ ॥

ನರನೆ ನಾನಿನ್ನೆಷ್ಟನಿದ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕರೆವರೀ ದಾನವನು ರಾಜಸವೆಂದು ಕೋವಿದರು ॥ ೧೮೫ ॥

ಅದೇಶಕಾಲೇ ಯದ್ದಾನಮಪಾತ್ರೇಭ್ಯಶ್ಚ ದೀಯತೇ ।
ಅಸತ್ಕೃತಮವಜ್ಞಾತಂ ತತ್ತಾಮಸಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ ೨೨ ॥

ನರನೆ ಮ್ಲೇಚ್ಛರ ವಸ್ತಿ ಯಿರುವಲಿ ।
ಮರಳಿ ಯಪವಿತ್ರಸ್ಥಳದಲಾ ।
ಪರಿ ಚವಾಠೆಯಲಡವಿಯಲಿ ತಂಬಿಸಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮರಳಿ ಸಂಧ್ಯಾರಾತ್ರಿಕಾಲದಿ ।
ಪರರ ಸುಲಿಯುತ ಚೋರವೃತ್ತಿಯೊ- ।
ಳಿರದೆ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರ್ಥವ ದಂಭಕೋಸುಗವೆ ॥೧೮೬॥

ನರನೆ ಭ್ರಮರವು ಮರವ ಕೊರೆಯುತ ।
ಹೊರಟರದರಲಿ ರಾಮನಾಮವು ।
ಬರುತ ಪುಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಪರ್ವಣಿಯು ದೊರೆದಿರಲು ॥
ನರನೆ ಕೇಳಿದು ತಾಳಕಾಕದ ।
ಪರಿಯುಲಾ ಬಂದತಿಥಿಗೀತನು ।
ಕರದಿ ದಾನವ ಮಾಡುವಿಚ್ಛೆಯು ಬಂದರೇನಾಯ್ತು ॥ ೧೮೭ ॥

ಮಾಡುವರೆ ದಾನವನುದಾರರು ।
ಕೂಡಿರುವ ಸತ್ಪಾತ್ರರಾರೆನೆ ।
ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ತಮಾಶೆಗಾರನು ವೇಶ್ಯೆ ಭಾಟಕನು ॥
ನೋಡು ಯಾ ಚೇಟಕ ಜುಗಾರಿಯು ।
ಕೂಡಿಸುತಲೀ ಪರಿಯ ಜನರನು ।
ಮಾಡುವರು ಸರಸದಲಿ ಚೇಷ್ಟೆವಿನೋದದಾಟಗಳ ॥ ೧೮೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಬಂದಿಹ ।
ಪರಮ ಪುರುಷನ ತುಚ್ಛಿಸುತ ಕಾ- ।
ಲ್ಗೆರಗದಲೆ ಮೇಣರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿಗಳನೀಡದಲೆ ॥
ಭರದಿ ಕೊಡದಾಸನವ ಮತ್ತಾ- ।
ನರಗೆ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯನೀವನೆ ।
ಪರಿಯುಲೀ ತಾಮಸರು ಮಾಳ್ಪರವಜ್ಞೆಯತಿಥಿಗಳ ॥ ೧೮೯ ॥

ನೃತ್ಯಗಾಯನ ಮಾಡಿ ಭಾಟರು ।
ನಿತ್ಯ ನುತಿಪರ ಕವಿತೆ ಮಾಡಲು ।
ಚಿತ್ತದಲಿ ತಚ್ಛ್ರವಣದಿಂದಲಿ ತುಷ್ಟಿ ಪಡೆಯುವರು ॥
ಮತ್ತೆ ಪುಷ್ಪಸುಗಂಧಯುತವಹ ।
ಅತ್ತರ ಸುವಾಸಗಳ ಕೊಳ್ಳುತ ।
ಮತ್ತರಹರೈ ಭೂತವೇತಾಳಗಳ ಪರಿಯಾಗಿ ॥ ೧೯೦ ॥

ಸಾಲಗಾರನು ಬಂದು ಹಣವನು ।
ಕೇಳಿದರೆ ಹಣ ಕೊಡುವ ತೆರ ಹೀ- ।
ಯಾಳಿಸುತ ತುಚ್ಛಿಸುತ ದ್ರವ್ಯವ ಕೊಡುವರಾತನಿಗೆ ॥
ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿಹ ದ್ರವ್ಯದಷ್ಟೇ ।
ಮೌಲ್ಯವಿಹುದವಗೆನುತ ಪೇಳ್ವರು ।
ಹೇಳಿಕೆಯ ಮಾಡುವರು ಕೇಳೀತೆರದಲತಿಥಿಗಳ ॥ ೧೯೧ ॥

ಪರರ ಸುಲಿಯುತ ತಂದ ದ್ರವ್ಯವ- ।
ನಿರದೆ ಚಾಂಡಾಲರಿಗೆ ಕೊಡುವರು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಹೊಲೆಯರಿಗೆ ಮಾದಿಗರಿಂಗೆ ಯಾಚಿಸುವರು ॥
ಅರಿಯಲೀ ಪರಿ ದಾನ ತಾಮಸ- ।
ವಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬರುವುದದರಲಿ ದೈವವಶದಿ ಪ್ರಕಾರವಿನ್ನೊಂದು ॥ ೧೯೨ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದ ಲಕ್ಷಣ- ।
ವಿರುವದೈ ದಾನಕ್ಕೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕರೆವರದ ಕಾರಣದಿ ಸಾತ್ವಿಕ ರಾಜಸಗಳೆನುತ ॥
ತಿರಿಗಿ ತಾಮಸವೆಂಬ ದಾನದ ।
ಪರಿ ಯಿರುವುದೇನೆನುತ ಬಹು ವಿ- ।
ಸ್ತರದಿ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಪೇಳ್ವೆನು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೧೯೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ನಾನಿನ- ।
ಗರುಹಿದೆನು ಮೂರ್ವಿಧದ ದಾನವ- ।
ನಿರುವುದದರಲಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವು ಸಂಸಾರಭೇದಕವು ॥
ಪರಿಯಿದಾಗಲು ವ್ಯರ್ಥವಾಗೀ- ।
ಯೆರಡು ತಾಮಸರಾಜಸಂಗಳ- ।
ನರುಹಿದೆನು ನಾನೇಕೆ ಕಾಲವ್ಯಯವ ಮಾಡಿದೆನು ॥೧೯೪॥

ನರನೆ ದ್ರವ್ಯದ ನಿಧಿಯ ಮೇಲಿರು- ।
ತಿರುವ ಭೂತಪಿಶಾಚಲಕ್ಷಣ- ।
ವರಿಯದಲೆ ಪಾಳ್ವುದು ನಿವಾರಣವೆಂತು ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ದೀಂಕಿಯೊ- ।
ಳಿರುವ ಹೊಗೆಯನು ಸಹನ ಮಾಡದೆ ।
ಬರುವುದೇನ್ಹೈ ದೀಂಕಿಯುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಕೌಂತೇಯ ॥೧೯೫॥

ನರನೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಶುದ್ಧರೂಪಕೆ ।
ಬರುವುವಷ್ಟ ರಜಸ್ತಮಂಗಳು ।
ಹರಿಯ ಬೇಕೀ ಪಡದೆಗಳನೆರಡನ್ನು ಪ್ರಥಮದಲಿ ॥
ನರನು ಭೇದಿಸಲಿದನು ಯತ್ನಿಸೆ ।
ಕರೆವುದೆಂತದನಿಷ್ಟವೆನುತಲಿ ।
ಯರುಹಿದೆನು ಶ್ರದ್ಧಾದಿ ದಾನಾಂತದ ಪ್ರಕಾರಗಳ ॥ ೧೯೬ ॥

ಇರುವುವಿವು ಮೂರ್ಗುಣದಿ ಯುಕ್ತಗ- ।
ಳೆರಡು ರಾಜಸ ತಾಮಸಂಗಳ- ।
ನರುಹುವರೆ ಕಾರಣವು ಕೇಳೈ ಯರುಹದಿವ್ರಗಳನು ॥
ಅರಿಯಲಾಗದು ಗುಣವು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ।
ಯೆರಡು ಪರಿ ಯಿಾಗುಣದ ಮಧ್ಯದಲಿಹುದು ಮೂರನೆದು ॥ ೧೯೭ ॥

ಎರಡು ದಿನರಾತ್ರಿಗಳ ಮಧ್ಯದ- ।
ಲಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಸಂಧಿಕಾಲವು ।
ಹರಿಯೆ ರಜತಮವೆರಡು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುಣವು ಮೂಡುವುದು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ರಜತಮಂಗಳ ।
ಹರಿಯಲೋಸುಗ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ।
ಹರಿಯುಲಿವು ಸಾತ್ತ್ವಿಕವು ಬರುವುದು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೯೮ ॥

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವ ನೀ- ।
ಫಳಿಸು ಯತ್ನವ ಮಾಡಿ ನಂತರ- ।
ಪಳಿಯೆ ರಜತಮ ವುದಯವಪ್ಪುದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕದ ಪಾರ್ಥ ॥
ಫಳಿಸು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುಣವ ಭರದಲಿ ।
ಫಳಿಸು ಮತ್ತದರಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಯ- ।
ನಿಳೆಯಲೀ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುಣದಿ ನೀ ಕರ್ಮವಾಚರಿಸು ॥ ೧೯೯ ॥

ಸತ್ತ್ವಗುಣಸಂಯೋಗದಿಂದಲಿ ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಹುದೈ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು ।
ವಸ್ತುಗಳ ತೋರಿಸಲು ಧಾತ್ರಿಗೆ ಸೂರ್ಯನೇ ಬರಲು ॥
ಕತ್ತಲೆಯಲಡಗಿರುವ ವಸ್ತು ಸ- ।
ಮಸ್ತವಡಗುವುದೆಂತು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಸತ್ತ್ವಗುಣ ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಕೊಡದಿಹ ವಸ್ತುವೇನುಂಟು ॥ ೨೦೦ ॥

ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುಣಕ್ಕೆನೆ ।
ಶಕ್ತಿ ಯಿರುವುದಪಾರ ಸಹಜವು ।
ಮುಕ್ತಿಯನು ಸಂಪ್ರಾಪ್ತ ಮಾಡುವ ವಸ್ತು ಬೇರಿಹುದೆ ॥
ಸತ್ತ್ವ ಗುಣಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಹುದೈ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ।
ಪ್ರಥ್ವಿಪತಿಮುದ್ರೆಯಲಿ ಚಿನ್ನಕೆ ಬರುವುದೈ ಶುದ್ಧಿ ॥ ೨೦೧ ॥

ಚಿನ್ನ ಶುದ್ಧವಿದಾದರೇನ್ಹೈ ।
ಮುನ್ನ ರಾಜನ ಮುದ್ರೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ।
ಮಾನ್ಯವಪ್ಪದೆ ಜಗದಿ ರಾಜನ ಮುದ್ರೆ ಮುಖ್ಯವಲಾ ॥
ಸನ್ನುತಾತ್ಮನೆ ಕೇಳು ಜಲವದು ।
ಚೆನ್ನಗಿರುವುದು ಸ್ವಚ್ಛ ಶೀತಲ ।
ವಿನ್ನು ಸುಖದಾಯಕವು ಮೇಣು ಸುಗಂಧಿ ಯಿರಲೇನು ॥ ೨೦೨ ॥

ತೀರ್ಥದಲಿ ಸೇರದಲೆ ಯುದಕೆ ಪ- ।
ವಿತ್ರತೆಯು ಸೇರುವುದೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಗುಣಗಳಿಲ್ಲದೆ ಗಂಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸೆ ॥
ವ್ಯರ್ಥ ನೀರೋಣಿಯಲಿ ಹರಿದಪ- ।
ವಿತ್ರವಾದರದೇನು ಗಂಗೆ ಪ- ।
ವಿತ್ರವನು ಮಾಡುವುದು ಸಾಗರಕೊಯ್ದು ಕೂಡಿವುದು ॥ ೨೦೩ ॥

ನರನೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಕರ್ಮಗಳನಾ- ।
ಚರಿಸಿ ಮೋಕ್ಷದ ಭೇಟಿಗೈತರೆ ।
ಬರುವುದೇನ್ಹೈ ವಿಘ್ನ ಮಧ್ಯದಿ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಹರಿಯು ನುಡಿದೀ ವಾಕ್ಯ ಕೇಳುತ ।
ನರನಿಗಾಯ್ತುತ್ಕಂಠೆ ಮನದಲಿ ।
ಮರಳಿ ಪೇಳ್ದನು ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕ ಪದ್ಮನಾಭನಿಗೆ ॥ ೨೦೪ ॥

ಹರಿಯೆ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೆ ನೀನೆನ ।
ಗರುಹು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುಣಕೆ ಯಾವುದು ।
ದೊರಕಿಸುವುದ್ಯೆ ಮೋಕ್ಷರತ್ನವ ಹೇಳ್ವುದೆನಗದನು ॥
ಹರಿಯು ಕೇಳುತ ಪೇಳ್ದನುತ್ತರ ।
ನರನೆ ಕೇಳಾ ವಸ್ತುಲಕ್ಷಣ- ।
ವರುಹುವೆನು ಮನಗೊಟ್ಟು ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ನೀನೆಂದ । ೨೦೫ ॥

ಓಂ.ತತ್ಸದಿತಿ ನಿರ್ದೇಶೋ ಬ್ರಹ್ಮಣಸ್ತ್ರಿವಿಧಃ ಸ್ಮೃತಃ ।
ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಸ್ತೇನ ವೇದಾಶ್ಚ ಯಜ್ಞಾಶ್ಚ ವಿಹಿತಾಃ ಪುರಾ ॥ ೨೩ ॥

ನರನೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವದನಾದಿಯು ।
ಯಿರುವುದದು ಪಿಶ್ವಾದಿ ಹಿಡಿದೀ ।
ವರೆಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಸ್ಥಳವು ಸರ್ವಕ್ಕೆ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಇರುವುದದಕ್ಕೆ ನಾಮವೇಕವು ।
ಮೆರೆವುದದು ಮೂರುಪ್ರಕಾರವು ।
ನಿರುತವಿಹುದ್ಯೆ ನಾಮಜಾತಿಗಳಿಲ್ಲದೀ ಬ್ರಹ್ಮ ॥ ೨೦೬ ॥

ಇಳೆಯ-ಲಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕತ್ತಲೆ- ।
ಯೊಳಗೆ ತಿಳಿವಂದದಲಿ ಶ್ರುತಿತತಿ- ।
ಗಳು ಕಣಾ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿಹುದು ಪಾರ್ಥ ॥
ಎಳೆ ಮಗುವು ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬರಲದ- ।
ಕಿಳೆಯೊಳಗೆ ಹೆಸರೇನಿರುವುದೇ ।
ಒಳಿಕ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಹೆಸರನು ಕೊಟ್ಟು ಕರೆವರಲಾ ॥ ೨೦೭ ॥

ಕರೆಯಲೀ ಪರಿ ತಂದೆತಾಯ್ಗಳು ।
ಬರುವುದದಕ್ಕೆ ಹೆಸರು ಲೋಕದಿ ।
ಕರೆಯಲಾ ಹೆಸರಿನಲಿ ಓ ಯೆಂದೆನ್ನುವುದು ಪಾರ್ಥ ॥
ನರನು ಸಂಸಾರದಲಿ ಕಷ್ಟದಿ ।
ನರಳಿ ವೇದಕೆ ಬಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೆ ।
ಕರೆದ ತೆರದಲ್ಲೋ ಯೆನುತಉತ್ತರವನೀವುದಲಾ ॥ ೨೦೮ ॥

ನರನೆ ಶಬ್ದಾತೀತ ಬ್ರಹ್ಮವು ।
ಹರಿಯು ಬೇಕೀ ದೋಷವೆನುತಲಿ ।
ಮರಳಿ ಧರಿಸುತಲೈಕ್ಯರೂಪವ ದರ್ಶನವು ಜಗಕೆ ॥
ದೊರೆಯ ಬೇಕೆಂಬೀ ವಿಚಾರದಿ ।
ಕರುಣದಿಂದಾ ವೇದತತಿಗಳು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಯುಕ್ತಿಯಲಿ ಮಂತ್ರವನೊಂದ ಹಿಡಿದಿಹುವು ॥ ೨೦೯ ॥

ಕರೆಯಲೀ ಮಂತ್ರದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವ ।
ಬರುವುದ್ಯೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಹಜದ- ।
ಲಿರುವುದಾದರು ಹಿಂದೆ ಮಂತ್ರಪ್ರಭಾವವೇನೆಂಬೆ ॥
ಪೊರೆವುವೈ ವೇದಗಳು ಪರ್ವತ- ।
ಪರಿಯಲಾ ಗಿರಿಶಿಖರದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಪುರಗಳುಪನಿಷತುಗಳು ಬ್ರಹ್ಮವು ವಾಸಿಸುವುದಲ್ಲಿ ॥ ೨೧೦ ॥

ಅರುಹಲೆಂತೀ ನಿಸ್ಮರವ ನಾ ।
ಸರಸಿಜಾಸನ ಸೃಷ್ಟಿ ರಚಿಸಲು ।
ದೊರಕಿಸಿದನೀ ಮಂತ್ರಬಲದಲಿ ಶಕ್ತಿಯನು ಪಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಪರಿ- ।
ಯರಿಯದಲೆ ಹುಚ್ಚಾದನಲ್ಲವೆ ।
ಯರಿಯುನೆನ್ನನು ಬ್ರಹ್ಮನನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಜನಕನನು ॥ ೨೧೧ ॥

ಮರಳಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿರಚಿಸನಲಾ ।
ಪರಿಯಲೀ ವಿಕಟಪ್ರಸಂಗದಿ ।
ಭರದಿ ಶಕ್ತಿಯು ಒಂತು ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರದಿಂದವಗೆ ॥
ಅರಿಯುತೀ ಮಂತ್ರಾರ್ಥ ಮನದಲಿ ।
ಮರಳಿ ಮೂರಕ್ಷರದ ಜಪವನು ।
ಸರಸಿಜಾಸನ ಮಾಡಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಚಿಸ ತೊಡಗಿದನು ॥ ೨೧೨ ॥

ಮಟು ಮೊದಲಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನವ ।
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೈ ವೇದದಾಜ್ಞೆಯ ।
ಶ್ರೇಷ್ಟತನದಿಂ ಪಾಲಿಸಲಿಕಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನವರ ॥
ಹೊಟ್ಟೆನಿರ್ವಾಹಕ್ಕೆ ಯಜ್ಞದ ।
ಕಟ್ಟಳೆಯ ಹಾಕಿದನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನಾ ಬಳಿಕವವ ಬಹುವಿಧದ ಲೋಕಗಳ ॥ ೨೧೩ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಜೀವಿಗಳ ತದನಂ- ।
ತರದಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಗಣನೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ।
ಮೆರೆವ ತ್ರಿಭುವನದಗ್ರಹಾರವ ಕೊಟ್ಟನವರಿಂಗೆ ॥
ನರನೆ ನೋಡೀ ಮಂತ್ರಯೋಗದಿ ।
ಸರಸಿಜಾಸನ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದನು ।
ನರನೆ ನಾನರುಹುವೆನು ನಿನಗಾ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷಣವ ॥ ೨೧೪ ॥

ಇರುವುದಾಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮಾ- ।
ಕ್ಷರವು ಕೇಳೋಂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಕ್ಷರ- ।
ವಿರುವುದೆರಡನೆ ತತ್ ಕಣಾ ಮೂರನೆದು ಸತ್ ಕೇಳು ॥
ಪರಿಯಲೀ ಯೋಂತತ್ಸತೆಂಬೀ- ।
ಪರಮ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ಮಂತ್ರವು ।
ಮೆರೆವುದಿಹು ಸನ್ಮಂತ್ರ ಮೂರು ಸ್ವರೂಪದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೧೫ ॥

ನರನೆ ನೋಡುಪನಿಷದವನಿರುಹ- ।
ಕಿರುವುದೀ ಸುಂದರ ಸುಪುಷ್ಪವು ।
ಭರದಲಿದರ ಸುವಾಸ ಗ್ರಹಿಸೈ ಪಾರ್ಥ ಹರ್ಷದಲಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಿದರೈಕ್ಯವಾಗಲು ।
ದೊರೆಯುವುದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕವು ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವದರಿಂ ಮುಕ್ತಿ ಬರುವಳು ದಾಸಿಯೋಪಾದಿ ॥ ೨೧೬ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ದೈವಯೋಗದಿ ।
ದೊರೆಯಲಾ ಕರ್ಪೂರದ ಭೂಷಣ- ।
ವರವು ಬೇಕದನೆಂತು ಸಂಸಾರದಲಿ ಯೋಜಿಪುದು ॥
ಇರುವುದೊಂದೇ ವಿಘ್ನ ನೋಡಲು ।
ಪರಿಯಲೀ ಸತ್ಕರ್ಮಯೋಗದಿ ।
ಬರಲು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರವದು ಬಳಿಕ ॥ ೨೧೭ ॥

ಅರಿಯ ಬೇಕು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದು- ।
ಚರಿಪ ಮರ್ಮವ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ।
ಯರಿಯದಿರಲುಪಮರ್ದವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ನೋಡು ॥
ಒರಲು ಸಜ್ಜನವೃಂದ ನಿಜಮಂ- ।
ದಿರಕೆ ಸಂಮಾನವನು ಮಾಡದೆ ।
ಯಿರಲು ಕೇಳುಪಮರ್ದದಿಂ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕ್ಷಯವಹುದು ॥ ೨೧೮ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳ ।
ತರುತಲೊಂದೇ ಗಂಟ ಕಟ್ಟುತ ।
ಕೊರಳೊಳಗೆ ತಾನೇರಿಸಿದರೇನಾಯ್ತೆ ಭೂಷಣವು ॥
ಭರದಲದನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಲೆ ।
ನರನು ಯೋಗ್ಯಸ್ಥಳದಲಿಟ್ಟರೆ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಶೋಭೆ ದೇಹಕೆ ಭೂಷಣವು ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೧೯ ॥

ನಾಲಿಗೆಯಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಮಂತ್ರದ ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ಸಂಚಾರವಾಗಲು ।
ಮೇಲೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಕರ್ಮದಾಚರಣೆಯು ಸದಾ ಯಿರಲು ॥
ಹೇಳಲೇನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಿರದಿರೆ ।
ಹಾಳು ಬೀಳುವುದೆಲ್ಲವಲ್ಲವೆ ।
ಮೇಲು ಕರ್ಮವ ಮಾಡ ಬೇಕು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೨೦ ॥

ಅನ್ನ ಹತ್ತರವಿಹುದು ಪುಷ್ಕಳ ।
ಮುನ್ನ ಹಸಿವೆಯು ಹತ್ತಿಹುದು ಕೇಳ್ ।
ಸಣ್ಣ ಬಾಲನ ಬಾಯೊಳದ ಹಾಕುವರೆ ತಿಳಿಯದಿರೆ ॥
ಅನ್ನದಿಂದುಪಯೋಗವೇನದು ।
ಬನ್ನ ಬಡುವನು ಬಾಲಹೊಟ್ಟೆಯೊ- ।
ಳನ್ನ ಹೋಗದೆ ಹಸಿವೆಯುಪಶಮಿಸುವುದು ನೋಡೆಂತು ॥ ೨೨೧ ॥

ನರನೆ ಬೆಂಕಿಯು ಬತ್ತಿ ಯೆಣ್ಣೆಯು ।
ದೊರೆಯಲೇನವು ದೀಪ ಹಚ್ಚುವ- ।
ಪರಿಯುನರಿಯದೆ ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಬೆಳಕಹುದೆ ॥
ಪರುವ ಕಾಲವು ಬಂದು ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣದಲಿ ಬರಲಿಚ್ಛೆ ಮಂತ್ರೋ- ।
ಚ್ಚರಣ ಸಹ ತಿಳಿದದರ ವಿನಿಯೋಗವನು ತಿಳಿಯದಿರೆ ॥
ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗವದರಿಂ ।
ಬರಿದೆ ನಿಷ್ಫಲವಹುದು ಸರ್ವವು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನೀಗಪೇಳುವೆ ಮಂತ್ರವಿನಿಯೋಗ ॥ ೨೨೨ ॥

ತಸ್ಮಾದೋಮಿತ್ಯುದಾಹೃತ್ಯ ಯಜ್ಞದಾನತಪಃಕ್ರಿಯಾಃ ।
ಪ್ರವರ್ತಂತೇ ವಿಧಾನೋಕ್ತಾಃ ಸತತಂ ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿನಾಮ್ ॥ ೨೪ ॥

ನರನೆ ಓಂ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಮಂತ್ರದೊ- ।
ಳಿರುವ ಮೂರಕ್ಷರಗಳನು ತಾಂ ।
ಮರೆಯದಲೆ ಕರ್ಮಾದಿ ಮಧ್ಯಾಂತದಲಿ ಯುಚ್ಚರಿಸಿ ॥
ಧರಿಸುತೀ ಸಾಧನವ ಕೈಯಲಿ ।
ನಿರುತ ಬರುವರು ಬ್ರಹ್ಮವೇತ್ತರು ।
ಪರುಶವಪ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಲಿ ಸಂತತ ಮಾಳ್ಪರೀ ಜಪವ ॥ ೨೨೩ ॥

ಕಲಿತು ಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ನೆಲೆಯ ಕಾಣಲು ಬ್ರಹ್ಮಪದದಲಿ ।
ತೊಲಗಲಾರರು ಯಜ್ಞಸತ್ರಾದಿಗಳ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ॥
ತಿಳಿದು ಮೊದಲೋಂಕಾರ ರೂಪವ ।
ಕಲಿವರದರುಚ್ಚಾರ ವಾಚೆಗೆ ।
ಯೆಲೆ ಧನಂಜಯ ಸಿದ್ಧಿಪರಲಾ ಪ್ರಣವದುಚ್ಚಾರ ॥ ೨೨೪ ॥

ಸಾಧಿಸುತಲೀ ವಿಧದಿ ಪ್ರಣವವ- ।
ನಾದಿಯಲನಂತರದಿ ಕರ್ಮದ ।
ಸಾಧನವನಾರಂಭಿಸುವರ್ಕೈ ಕೋವಿದರು ಪಾರ್ಥ ॥
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ಮಂತ್ರ ಕತ್ತಲೆ- ।
ಹಾದಿಯಲಿ ಸ್ಥಿರ ದೀಪವಿಹುದೈ ।
ಹಾದಿಕಾಣದರಣ್ಯದಲಿ ಪಟುಭಟನು ರಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೨೨೫ ॥

ನರನೆ ಕರ್ಮಾರಂಭದಲ್ಲು- ।
ಚ್ಚರಿಸಲೀ ಪ್ರಣವವನು ಕರ್ಮದ ।
ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯವರೆಗೆ ರಕ್ಷಣೆಗಿಹನು ಪಟುಭಟನು ॥
ನರನು ಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಬಹು- ।
ಪರಿಯ ವಿತ್ತಾರ್ಜನವ ಮಾಡುತ ।
ಭರದಲದನರ್ಪಿಸುವನೈ ವೇದೋಕ್ತ ದೇವತೆಗೆ ॥ ೨೨೬ ॥

ಭೂಸುರರ ದ್ವಾರದಲಿ ಯಥವಾ ।
ಭಾಸುರಾಗ್ನಿಯ ಮುಖದಿ ಯಜ್ಞವ ।
ಲೇಸಿನಿಂದಾಚರಿಸುವರು ಕೋವಿದರು ಕೌಂತೇಯ ॥
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ಕೇಳು ದಕ್ಷಿಣ ।
ಭಾಸುರಾಗ್ನಿಯು ಗಾರ್ಹಪತ್ಯವು ।
ಲೇಸಿನಾಹವನೀಯ ಮೂರಸೆದಿಹುದು ಕೌಂತೇಯ ॥೨೨೭॥

ಮೂರುತೆರದಗ್ನಿಯಲಿ ಮಂತ್ರೋ- ।
ಚ್ಚಾರದಿಂ ಹವನವನು ಮಾಳ್ಪರು ।
ಚಾರು ಯಜ್ಞನಿಮಿತ್ತ ಕೊಲೆವರಹಂಕೃತಿಯ ಪಾರ್ಥ ॥
ಭೂರಿದ್ರವ್ಯವ ನ್ಯಾಯಧರ್ಮವಿ- ।
ಚಾರದಿಂದರ್ಜನವ ಮಾಡಿಹ ।
ಧಾರುಣಿಯನಾದೇಶಕಾಲದಿ ದಾನ ಮಾಡುವರು ॥ ೨೨೮ ॥

ಒಂದು ದಿನ ಭೋಜನವ ತೊರೆದಿ- ।
ನ್ನೊಂದು ದಿನ ಭೋಜನವ ಮಾಳ್ಪರು ।
ತಿಂದು ಮೊದಲಿನ ದಿನಕೆ ಕಾಸಿದ ಹಾಲನಾ ಬಳಿಕ ॥
ತಿಂದು ಬಿಸಿ ತುಪ್ಪವನು ಮರುದಿನ ।
ತಿಂದು ಬಿಸಿ ನೀರನ್ನು ಮರುದಿನ ।
ಚಂದದಿಂದುಪವಾಸ ಮಾಳ್ಪರು ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನದಿ ॥ ೨೨೯ ॥

ಕೋಳಿತತ್ತಿಯ ಮಾಸ ತುತ್ತನು ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ಶಶಿಕಲೆಯ ತೆರದಲಿ ।
ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೇರಿಸುತಲಳಿಸುತಗ್ರಾಸ ತಿನ್ನುವುದು ॥
ಆಲಿಸೈ ಯಮವಾಸ್ಯೆ ದಿವಸದಿ ।
ಕೂಳ ತಿನದುಪವಾಸ ಹುಣ್ಣಿವೆ- ।
ವೇಳೆಯಲಿ ಹದಿನೈದು ತುತ್ತುಗಳಿಳಿಸುತೇರಿಪರು ॥ ೨೩೦ ॥

ತಿರಿಗಿ ತಿಂಗಳ ತನಕ ತಿಂಡಿಯ ।
ತೊರೆದು ಮಾಳ್ಪರು ವಾಸವಿಧಿಯನು ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ವ್ರತೋಪವಾಸವ ಮಾಡಿ ನಿಯಮದಲಿ ॥
ನರಶರೀರದ ಸಪ್ತಧಾತುವ- ।
ನಿರಹೆ ಶೋಷಿಸಿ ಶುದ್ಧಿ ಪಡೆವರು ।
ಪರಿಪರಿಯ ತಪದಾಚರಣೆಯನು ಮಾಳ್ಪರೈ ಜಗದಿ ॥ ೨೩೧ ॥

ಧರೆಯಲಿ ತಪೋಯಜ್ಞದಾನಗ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಬಂಧನಕೆ ಕಾರಣ- ।
ವಿರುವುದೀಪರಿ ಕೀರ್ತಿ ಜಗದಲಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನೆ ಕರ್ಮಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಭರದಲೋಂಕಾರವನು ಜನರು- ।
ಚ್ಚರಿಸೆ ಮೋಕ್ಷದ ಹಾದಿ ಸುಲಭದಿ ಗಮ್ಯವಾಗುವುದು ॥ ೨೩೨ ॥

ತೀರದಲ್ಲಿಹ ನಾವೆಯನು ನದಿ- ।
ನೀರಿನಲಿ ಸೇರಿಸಲು ಕರುಣವು ।
ನೀರಿನಲಿ ತೇಲಿಸಿದರದ ತಾರಿಸುವುದೈ ನದಿಯು ॥
ತೋರುವುದು ಸಂಸಾರವೀಪರಿ ।
ಚಾರುಕರ್ಮಾಚರಣ ಕಠಿಣವು ।
ತಾರಿಸುವುದೀ ಕರ್ಮ ಪ್ರಣವೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ॥ ೨೩೩ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ವಿಸ್ತಾರ ಸಾಕಿದು ।
ನರನೆ ದಾನಾದಿಗಳ ಕರ್ಮದಿ ।
ಬರಲು ಯೋಗ್ಯತೆ ಪ್ರಣವಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಅರಿಯಲೀಪರಿ ಕರ್ಮಫಲಗಳು ।
ಬರಲು ದೃಗ್ಗೋಚರಕೆ ತದನಂ- ।
ತರದಲುಚ್ಚಾರಿಸುವುದೈ ಮಂತ್ರವನು ತತ್ತೆನುತ ॥ ೨೩೪ ॥

ತದಿತ್ಯನಭಿಸಂಧಾಯ ಫಲಂ ಯಜ್ಞತಪಃಕ್ರಿಯಾಃ ।
ದಾನಕ್ರಿಯಾಶ್ಚ ವಿವಿಧಾಃ ಕ್ರಿಯಂತೇ ಮೋಕ್ಷಕಾಂಕ್ಷಿಭಿಃ ॥ ೨೫ ॥

ನರನೆ ವಿಶ್ವಾತೀತನಿರುತಿಹ ।
ಪರಮತತ್ತ್ವವದೊಂದು ಸರ್ವವ- ।
ನಿರದೆ ನೋಡಲು ಶಕ್ತವಿಹುದದು ನೋಡು ತತ್ತಿಹುದು ॥
ಇರುವುದದು ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು ।
ಕರೆವರಿದನೇ ತತ್ತೆನುತಲೀ- ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕೋವಿದರು ಮೆರೆವುದನಾದಿಸಿದ್ಧವದು ॥೨೩೫॥

ತಿಳಿಯುತೀಪರಿ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ- ।
ನಿಳೆಯೊಳದ ಧ್ಯಾನಿಪರು ಮನದಲಿ ।
ತಿಳಿದು ಬರಲದು ಕರೆವರದನೇ ತತ್ತೆನುತ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇಳೆಯಲೀ ತದ್ರೂಪ ಬ್ರಹ್ಮಕೆ ।
ಫಲಸಹಿತ ಕರ್ಮಗಳನರ್ಪಿಸು- ।
ತಳಿದು ಹೋಗಲಿ ಸರ್ವಕರ್ಮಗಳೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಪರು
॥ ೨೩೬ ॥

ಪರಿಯಲೀ ತದ್ರೂಪಬ್ರಹ್ಮಕೆ ।
ಹರುಷದಿಂ ಕರ್ಮಗಳನರ್ಪಿಸಿ ।
ಯಿರುಹುವರು ಕರ್ಮಗಳು ತಮ್ಮವಿವಲ್ಲವೆನ್ನುತಲಿ ॥
ಧರೆಯಲೀತೆರದಿಂದ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣದರ್ಪಣ ಮಾಡುತಂಗವ- ।
ನಿರದೆ ಝಾಡಿಸಿ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆವರು ಕರ್ಮಫಲದಿಂದ
॥ ೨೩೭ ॥

ನರನೆ ಕರ್ಮಾರಂಭದಲಿ ಯು- ।
ಚ್ಚರಿಸಿ ಯೋಂಕಾರವನು ತದನಂ- ।
ತರದಿ ತತ್ತುಚ್ಚಾರಿಸುತ ತತ್ಫಲವನರ್ಪಿಪುದು ॥
ಬರುವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವ ಕರ್ಮಕೆ ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಕಾರ್ಯಭಾಗವು ।
ಯಿರುವುದೈ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು॥೨೩೮॥

ನರನೆ ಕರ್ಮಾಚರಣ ಮಾಳ್ಪನಿ- ।
ಗಿರುವುದಲ್ಲವೆ ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ಹರಿಯದಲೆ ಕೇಳ್ ದ್ವೈತ ಬ್ರಹ್ಮನೊಳೈಕ್ಯಹೊಂದದಲಾ ॥
ಶರಧಿಯಲಿ ಲವಣವನು ಹಾಕಲು ।
ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದಿದುವು ನಿಜವಾ- ।
ದರು ಕಣಾ ನೀರಿನಲಿ ಖಾರಟಗುಣವು ತೋರುವುದು ॥ ೨೩೯ ॥

ನರನೆ ಕರ್ಮಕೆ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು ।
ದೊರೆಯಿತೆಂಬುದೆ ದ್ವೈತಲಕ್ಷಣ ।
ಬರಲು ದ್ವೈತಕೆ ವೃದ್ಧಿ ಸಂಸೃತಿಭೀತಿ ವರ್ಧಿಪುದು ॥
ಹರಿಯು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗರುಹಿದನು ನಿಜ ಬಾಯಿಯಿಂದಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತತ್ತ್ವವನೆ ಘೋಷಿಪುವು ವೇದಗಳು ॥ ೨೪೦ ॥

ಮೆರೆವ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ದ್ವೈತವ ।
ಹರಿಯಲೋಸುಗ ಯೋಜಿಸಿದರೀ- ।
ಪರಿಯ ಸಚ್ಛಬ್ದವನು ಕೇಳೀ ಶಬ್ದಜ್ಞಾನದಲಿ ॥
ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ದ್ವೈತವು ।
ಧರೆಯಲೋಂತತ್ತೆನುತ ತಾನು- ।
ಚ್ಚರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವಾಗುವುದು ॥ ೨೪೧ ॥

ಇರುವುದಿದುವೆ ಪ್ರಶಸ್ತ ಕರ್ಮವು ।
ಕರೆವರಿದನಾ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೆ ।
ಯಿರುವುದೀ ಸಚ್ಛಬ್ದ ನೋಡು ಪ್ರಶಸ್ತಕರ್ಮದಲಿ ॥
ಧರೆಯಲೀ ಶಬ್ದೋಪಯೋಗವು ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಶ್ರವಣಯೋಗ್ಯವು ।
ಹರಿಯು ಪೇಳಿದನಿದನು ಪೇಳುವೆನೆಂದು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥ ೨೪೨ ॥

ಸದ್ಭಾವೇ ಸಾಧುಭಾವೇ ಚ ಸದಿತ್ಯೇತತ್ಪ್ರಯುಜ್ಯತೇ ।
ಪ್ರಶಸ್ತೇ ಕರ್ಮಣಿ ತಥಾ ಸಚ್ಛಬ್ದಃ ಪಾರ್ಥ ಯುಜ್ಯತೇ ॥ ೨೬ ॥

ಖೊಟ್ಟಿ ನಾಣ್ಯವಸತ್ಸ್ವರೂಪವು ।
ದೃಷ್ಟಿಗೆಸೆವೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವು ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀ ಸತ್ಸ್ವರೂಪವು ನಿತ್ಯವವ್ಯಕ್ತ ॥
ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲಿ ಬಂದು ಲೋಕದಿ ।
ಖೊಟ್ಟಿ ನಾಣ್ಯವೆ ಸತ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಾಭಾಸವಾಗುವುದೈ ಧನಂಜಯನೆ ॥ ೨೪೩ ॥

ಸತ್ತ್ವರೂಪಕೆ ದೇಶಕಾಲದಿ ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದು ಭಿನ್ನತೆಯು ಮೇಣ್ ।
ನಿತ್ಯವೊಂದೇ ರೂಪವಿಹುದವ್ಯಕ್ತ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ ।
ಸತ್ಯ ತತ್ವದರೂಪವಲ್ಲ್ಯ ।
ನಿತ್ಯವಲ್ಲೀ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ ರೂಪ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೪೪ ॥

ಜೀಳಲಾ ಸದ್ರೂಪ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಯೇಳುತಿಹುದೈ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು ।
ಯೇಳಲೀಪರಿ ಜ್ಞಾನ ಸದ್ಯೋಗದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವಾಗಿಹ ।
ಕೇಳು ಪಾರ್ಥ ಪ್ರಶಸ್ತಕರ್ಮವು ।
ತಾಳುವುದು ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯಪಡವಿಯ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೨೪೫ ॥

ಸಂತರದಲೋಂಕಾರ ತತ್ವದ- ।
ವೆಂತ ಯೆರಡಾ ಶಬ್ದ ಜಿಡುತಲಿ ।
ಸಂತತದಲಾ ಸತ್ಸ್ವರೂಪವನೇಕಭಾವದಲಿ ॥
ಚಿಂತಿಸುತಲಿರ ಬೇಕು ಯಿೂಪರಿ ।
ಕುಂತಿನಂದನ ನೋಡು ಮಂತ್ರದ ।
ಬಂತೆ ನಿನಗಂತಃಸ್ವರೂಪವು ಮನದಿ ಹೇಳೆನಗೆ ॥ ೨೪೬ ॥

ಎಂದನೀಪರಿ ಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗೆಂದು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನು ಪೇಳಿದ- ।
ನೆಂದವನು ನಾನಲ್ಲವಿದು ಪರಮಾತುಮನ ಮಾತು ॥
ಎಂದವನು ನಾನಲ್ಲ ಶ್ರೀಗೋ- ।
ವಿಂದನೆಂದೇ ಮುಂದೆ ಯೆಂದರೆ ।
ಬಂದುದಲ್ಲವೆ ದ್ವೈತಭಾವವು ಕುಂದು ಕೃಷ್ಣನಲಿ ॥ ೨೪೭ ॥

ನಾನು ಹೇಳಿದುದೆಲ್ಲವಿಹುಪಾ- ।
ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ನುಡಿಗಳಲ್ಲವೆ ।
ಜ್ಞಾನರಾಜನು ಪೇಳ್ದನೀಪರಿ ಶ್ರೋತೃವೃಂದಕ್ಕೆ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಶಬ್ದ ಸತ್ತಿದು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲುಪಕೃತಿಯ ಮಾಡುವು- ।
ದೂಣಯವು ಸಾತ್ವಿಕ ಸುಕರ್ಮದಿ ಬರಲು ಕಿಂಚಿತ್ತು ॥ ೨೪೮ ॥

ನರಶರೀರವು ಪೂರ್ಣವಿದ್ದರು ।
ಕೊರತೆಯೊಂದಿರಲವಯವದೊಳದು ।
ತರುವುದಲ್ಲವೆ ಕೊರತೆ ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಕೊರತೆಯಿರಲು ತೆರವಿ ರಥದಲಿ ।
ಚರಿಸಲಾರದು ರಥವು ತದ್ವ- ।
ತ್ತಿರಲು ಕೊರತೆಯ ಲೇಶ ಸ್ಯವಸತ್ಯವಾಗುವುದು ॥ ೨೪೯ ॥

ಕೊರತೆ ಯಿೂಪರಿಯಾಗಲೋಂತತ್- ।
ಸರಸಶಬ್ದ ಸಹಾಯದಿಂದಲೆ ।
ಒರುವುದೈ ಸದ್ರೂಪಕವ್ಯಕ್ತತೆಯು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮರಳಿ ತೇಜೋಬಲದಿ ತನ್ನಯ ।
ಹರಿವುದೈ ವ್ಯಂಗತೆಯು ಜೀರ್ಣೋ- ।
ದ್ಧರಣ ಮಾಳ್ಪುದು ನೋಡು ಸತ್ಕರ್ಮವನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೫೦ ॥

ಒರುವುದೀ ಸದ್ಭಾವ ಕರ್ಮಕೆ ।
ತರುವುದೀ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತರುವುದಾರೋಗ್ಯವನು ದಿವ್ಯೌಷಧವು ಸೇವನದಿ ॥
ನರ ಪರಾಜಿತನಾಗೆ ಮೇಣಾ- ।
ನರಗೆ ದೊರೆಯೆ ಸಹಾಯ ಸಾಹಸ- ।
ವೆರಡು ಪಟ್ಟಾಗುವುದು ಶತ್ರುಪರಾಜಯಕೆ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೫೧ ॥

ನರನೆ ನ್ಯೂನತೆ ಹರಿವುದೈ ತತ್ ।
ಪರಿಯಲೀ ಶಬ್ದಪ್ರಭಾವವ- ।
ನರಿಯುಳಾ ಕೌಂತೇಯ ಬಹುತರ ಚಿತ್ರವಾಗಿಹುದು ॥
ಮುರಿದು ಮರ್ಯಾದೆಯ ಪ್ರಮಾದದ ।
ಭರದಲಾ ಕ್ರಮಿಸಲು ನಿಷಿದ್ಧಗ ।
ಪರಿಯ ಬರುವುವು ದೋಷಸಂತತಿ ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದಲೆ ॥ ೨೫೨ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲಿ ನಿಷಿದ್ಧ ಕರ್ಮವ ।
ಚರಿಸಿದರೆ ದುಷ್ಕರ್ಮವೆನ್ನುವ- ।
ರರಿವನಾವನೊ ದುಷ್ಟಕರ್ಮವನವನೆ ಜಾಣನಲಾ ॥
ಪರಿಯಲೀ ಜ್ಞಾತನಿಗೆ ಸತ್ತೀ- ।
ಸರಸ ಶಬ್ದವ ಯೋಜಿಸಲನಂ- ।
ತರದಲಾಗುವುದದು ಸುಕರ್ಮವು ದುಷ್ಟತನ ಹೋಗಿ ॥ ೨೫೩ ॥

ಸ್ಪರಿಶಘರ್ಷಣ ಲೋಹಕಾದರೆ ।
ಹರಿವ ನೀರಲಿ ಗಂಗೆ ಬಂದರೆ ।
ಮರಣವಶನಾದವನಿಗಮೃತದ ವೃಷ್ಟಿ ಸುರಿದಂತೆ ॥
ಇರುವುದೀ ಸಚ್ಛಬ್ದಯೋಜನೆ- ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಸತ್ಯಭಾವವು ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಭಾವನೆ ಮಾಡಿ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೨೫೪ ॥

ನರನೆ ನೀ ಸಚ್ಚಬ್ಧವನ್ನು- ।
ಚ್ಚರಿಸಲಾಕ್ಷಣ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದ ।
ಬರುವುದೈ ಭಾವನೆಯು ಕೇವಲ ಬ್ರಹ್ಮವೀಶಬ್ದ ॥
ಇರುವುದೀ ಯೋಂತತ್ಸತೆಂಬ- ।
ಕ್ಷರಕ ಮಂತ್ರ ಮುಮುಕ್ಷುವರ್ಗಕೆ ।
ವರಪರಬ್ರಹ್ಮವನು ದೊರಕಿಸುತಿರುವ ಸಾಧನವು ॥ ೨೫೫ ॥

ಇರುವುದೀ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವಚ್ಛವು ।
ಯಿರುವುದಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ ರೂಪವು ।
ಯಿರುವುದೋಂ ತತ್ಸತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮದ ಗೂಢನಾಮವಿದು ॥
ಬರುವುದಾ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಭಾವದಿ ।
ಮೆರೆವ ದೃಶ್ಯಕೆ ಸುಪ್ರಕಾಶವು ।
ಯಿರುವುಹೀ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಶ್ರಯುವು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೫೬ ॥

ತರಣಿ ಗಗನದಲುದಿತನಾಗಲು ।
ತರಣಿ ತರಣಿಯ ಬೆಳಗಿಸುವನ್ತೆ ।
ಪರಿಯಲೀ ಮಂತ್ರವನು ಬಾಯಿಂದುಚ್ಚರಿಸೆ ಕ್ಷಣದಿ ॥
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ।
ನರನ ಮೂರಕ್ಷರದ ಶಬ್ದವಿ- ।
ದಿರದೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ಕರ್ಮಾಚರಣಕಾರಣವು ॥ ೨೫೭ ॥

ಯಜ್ಞೇ ತಪಸಿ ದಾನೇ ಚ ಸ್ಥಿತಿಃ ಸದಿತಿ ಚೋಚ್ಯತೇ ।
ಕರ್ಮ ಚೈವ ತದರ್ಥೀಯಂ ಸದಿತ್ಯೇವಾಭಿಧೀಯತೇ ॥ ೨೭ ॥

ಸ್ಪರಿಶಸ್ಪರ್ಶದಿ ಚಿನ್ನವಾಗಲು ।
ಬರುವುದೇನ್ನೈ ಭೇದ ನಂತರ- ।
ವಿರುವುದೊಂದೇ ಪರಿಯ ಶುದ್ಧವು ಚಿನ್ನ ಪರಿಕಿಸಲು ॥
ನರನೆ ಕೇಳಾತೆರದಿ ಕರ್ಮವ- ।
ನಿರದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣವ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದೆಲ್ಲಕೆ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು ಶುದ್ಧ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೫೮ ॥

ಇರಲಿ ಪ್ರಾರಂಭದಲಿ ಕೊರತೆಯು ।
ಬರಲಪೂರ್ಣತೆ ಕರ್ಮಪಂಕ್ತಿಗೆ ।
ಯಿರಲಿ ದಾನಕೆ ಯಜ್ಞತಪಗಳಿಗೂಣಯವು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಧರೆಯಲಿದನೆಲ್ಲವನು ಬ್ರಹ್ಮ- ।
ಕ್ಕಿರದೆ ಭಕ್ತಿಯಲರ್ಪಿಸಲನಂ- ।
ತರದಿ ನ್ಯೂನತೆ ತೋರುವುದೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ೨೫೯ ॥

ಶರಧಿಯಲಿ ನದಿ ಬಂದು ಸೇರಲು ।
ಯಿರುವುದೇನ್ನೈ ಭೇದ ನಂತರ ।
ಶರಧಿರೂಪವ ತಾಳ್ವದಲ್ಲವೆ ನದಿ ಧನಂಜಯನೆ ॥
ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣದ ಕರ್ಮದೊ- ।
ಳಿರುವುವೇನ್ನೈ ಕೊರತೆ ಪೂರ್ಣತೆ ।
ಯಿರುವುದೆಲ್ಲವು ಕರ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೬೦ ॥

ನರನೆ ಜ್ಞಾನಿಯೆ ನಿನಗೆ ನಾನೀ- ।
ತೆರದಿ ಬ್ರಹ್ಮದ ಶಕ್ತಿಯನು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ದೆನು ನಿನಗೆ ನಾ ದೃಷ್ಟಾಂತಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಮರಳಿ ನಾನಾ ಬ್ರಹ್ಮಶಬ್ದಾ- ।
ಕ್ಷರಗಳನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಪೇಳ್ದೆನು ।
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ಶಬ್ದವಿಸ್ತಾರವನು ತಿಳಿಸಿದೆನು ॥ ೨೬೧ ॥

ಇರುವುದೀಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮಮಹಿಮೆಯು ।
ಅರಿಯಿತೇ ನಿನಗಿದರ ಮರ್ಮವು ।
ನರನೆ ಮುಂದೀ ನಾಮದಲಿ ನೀ ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಿಡಬೇಕು ॥
ಮರಣ ಜನ್ಮದ ಪಾಶದಿಂದಲೆ ।
ದೊರಕಿಸುವಿ ನೀ ಮೋಕ್ಷಪದವಿಯ ।
ನರನೆ ನೀ ಕರ್ಮದಲಿ ಮುಂದೀ ಶಬ್ದವಾಚರಿಸು ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಮಾಡಲು ಕರ್ಮಪೂರ್ಣತೆ ।
ದೊರುಕುವುದು ಮೇಣ್ ವೇದರೂಪವು ಕರ್ಮವಾಗುವುದು ॥ ೨೬೨ ॥

ಅಶ್ರದ್ಧಯಾ ಹುತಂ ದತ್ತಂ ತಪಸ್ತಪ್ತಂ ಕೃತಂ ಚ ಯತ್ ।
ಅಸದಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಪಾರ್ಥ ನ ಚ ತತ್ಪ್ರೇತ್ಯ ನೋ ಇಹ ॥ ೨೮ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ಶ್ರದ್ಧಾತ್ರಯವಿಭಾಗಯೋಗೋ ನಾಮ ಸಪ್ತದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೧೭ ॥

ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತೀ ಮಾರ್ಗ ವೈದಿಕ ।
ನಷ್ಟ ಮಾಡುತ ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಿಲ್ಲವ ।
ದುಷ್ಟ ಸುದುರಾಗ್ರಹದ ಬಲವನು ವರ್ಧಿಸುತ ಪಾರ್ಥ ॥
ನಿಷ್ಠೆ ನೇಮವ ಮಾಡಿದರೆ ಸಂ- ।
ಕಷ್ಟವಲ್ಲವೆ ಜಗಕೆ ಸ್ವಾತ್ಮಕೆ ।
ಬಿಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟಡವಿಯಲಿ ಭ್ರಮಣದ ಪರಿಯಿದಾಗುವುದು ॥ ೨೬೩ ॥

ತುರಗಮೇಧವ ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯೊ- ।
ಳಿರದೆ ಮಾಡಲು ಫಲವಿದೇನೈ ।
ಧರಣಿತುಲ್ಯದ ರತ್ನದಾನವ ಮಾಡಲೇನು ಫಲ ॥
ವರುಷಸಾವಿರ ತನಕ ತಪವಾ- ।
ಚರಿಸಲೇನಂಗುಟದಿ ನಿಂತರೆ ।
ಶರಧಿಯಂದದ ಕೆರೆಯ ಕಟ್ಟಿಸಲೇನು ಸಿಹಿಜಲದ ॥ ೨೬೪ ॥

ರಥ್ಯೆಯಲಿ ಮಳೆ ಬಿದ್ದರೇನೈ ।
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ಬೂದಿಗಾಹುತಿ ।
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ನೆಳಲಿಗಾಲಿಂಗನವ ಕೊಡುತಿಹುದು ॥
ಲತ್ತೆಯನು ಗಗನಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದರೆ ।
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ಶ್ರಮವು ಮಾತ್ರವೆ ।
ವ್ಯರ್ಥವೀಪರಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಿಲ್ಲದ ಕರ್ಮ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೬೫ ॥

ನರನೆ ಗಾಣದಿ ಕಲ್ಲ ಪುಡಿಯನು ।
ತುರುಕಿಸುತ ತಿರುಗಿಸಲು ಗಾಣವ ।
ಬರುವುದೇನೈ ಯೆಂಣೆಹಿಂಡಿಯು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನಿಗೀ ಕರ್ಮಪ್ರಭಾವದಿ ।
ಬರುವುದೈ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಸಂತತ ।
ನರನು ಬುತ್ತಿಗೆ ಹಂಚಿನುಂಡೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡಂತೆ ॥ ೨೬೬ ॥

ದೇಶವಾಗಲಿ ಮೋಣು ಬೇರೆ ವಿ- ।
ದೇಶವಾಗಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡರು- ।
ಪಾಸ ಸಾಯುವ ಸಂಧಿಯಲ್ಲದೆ ಬಾರದುಪಯೋಗ ॥
ಈಸುಪರಿಯಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಿಲ್ಲದ ।
ತ್ರಾಸದಾಯಕ ಕರ್ಮವಿಹಪರ- ।
ನಾಶಕವಲಾ ಸೌಖ್ಯವಿಲ್ಲೈ ಯುಭಯಲೋಕದಲಿ ॥ ೨೬೭ ॥

ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾಳ್ಪ ಕರ್ಮನಿ- ।
ಷಿದ್ಧವೆನುವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ।
ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣವ ಮಾಡುವುದು ಕರ್ಮವನು ॥
ಇದ್ದರೀ ಪರಿ ಜಗದಿ ಕರ್ಮಕೆ ।
ಸಿದ್ಧಿಯಹುದೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಿ ।
ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮ ವ್ಯರ್ಥ ಶ್ರಮವು ನಿಷ್ಫಲವು ॥ ೨೬೮ ॥

ದುರಿತಗಜಸಂಹಾರಕಾರಕ ।
ಹರಿಯು ತಾಪತ್ರಯದ ಕತ್ತಲೆ ।
ಹರಿವ ತರಣಿಯು ಶ್ರೀವರನು ವೈಕುಂಠನಾಯಕನು ॥
ಕರುಣದಿಂ ಪರಮಾತ್ಮ ಶ್ರೀಹರಿ- ।
ಯರುಹಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಯರುಹಲೇನದ ಪಾರ್ಥ ಧನ್ಯನು ಧನ್ಯ ಧನ್ಯನಲಾ ॥ ೨೬೯ ॥

ನರನು ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದಲೀನನು ।
ಕರಗಿದನು ಸ್ವಾನಂದಭರದಲಿ ।
ಕರಗಿ ಹೋಗುವ ತೆರದಿ ಪೂರ್ಣಿಮೆ ದಿನದಿ ಚಂದ್ರಮನು ॥
ಧುರಪ್ರಸಂಗವನೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಯಿರುವುದದು ಕಡು ಲೋಭಿಯಂದದಿ ।
ಶರದಿ ಜೀವರ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡುತ ಹರಣ ಮಾಳ್ಪುದಲಾ ॥ ೨೭೦ ॥

ಇರುವುದಿದು ದುರ್ಘಟ ಪ್ರಸಂಗವು ।
ನರನು ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದಭರದಲಿ ।
ಮರೆತನೈ ನಿಜದೇಹಭಾನವ ಸಮರಭೂಮಿಯಲಿ ॥
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು- ।
ನರಿಯೆನನ್ಯರ ನಾನು ಭಾಗ್ಯವು ।
ಪರಿಸಿಕಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥನನು ಭುವನೈಕವೀರನನು ॥ ೨೭೧ ॥

ಅರುಹಿದನು ಸಂಜಯನು ಭೂಪಗೆ ।
ಧರಣಿಪತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೈ ।
ನರನು ದುರ್ಯೋಧನಗೆ ವೈರಿಯು ಮಾಡಲಿನ್ನೇನು ॥
ಇರುವುದವನಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಸದ್ಗುಣ- ।
ಭರದಿ ಯೆನ್ನಯ ಸೌಖ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ।
ಗುರುವಲಾ ನರ ಕೇಳಲಾಕ್ಷಣ ಹರಿಯು ಪೇಳ್ದನಲಾ ॥ ೨೭೨ ॥

ನರನು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕೇಳ್ದ ಕಾರಣ ।
ದೊರೆಯಿತ್ತೈ ಪರಮಾರ್ಥ ಸಾಧನ ।
ನರನ ಭಾಗ್ಯದಿ ಲಾಭವಾಯ್ತೆನಗಿಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥
ತಿರಿಗಿ ನಾನಜ್ಞಾನತಿಮಿರದಿ ।
ಮರಣಜನ್ಮದ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದೆ ।
ಮರುಳ ಸಂಜಯನಿಂಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವುದಯಿಸಿತು ॥ ೨೭೩ ॥

ಧರಣಪತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನಿನಗೀ- ।
ಪರಿಯ ಲಾಭವಿದಾಯಿತೆಮಗೀ- ।
ರ್ವರಿಗೆ ಪಾರ್ಥನು ಗುರುವಲಾ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸನಂದದಲಿ ॥
ಅರುಹುತೀಪರಿ ಸಂಜಯನು ಭೂ- ।
ವರಗೆ ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಮನದಿ ನೆನೆದನು ।
ಅರರೆ ದುಷ್ಟನ ಮುಂದೆ ಪಾರ್ಥನ ವ್ಯರ್ಥ ತುತಿಸಿದೆನು ॥ ೨೭೪ ॥

ಪರಿಯುಲಾ ಸಂಜಯನು ಭೂಪನಿ- ।
ಗರುಹಿದನು ವಿಷಯಾಂತರವಲಾ ।
ಹರಿಯ ಪಾರ್ಥನ ವಾದರೂಪದ ತತ್ತ್ವಬೋಧೆಯನು ॥
ನರನು ಕೇಳಿದ ತೆರದಿ ನಾನದ ।
ವಿರಚಿಸುವೆ ಕನ್ನಡದಿ ಪ್ರಾಕೃತ- ।
ನರರಿಗೋಸುಗ ವಿಷ್ಣುಸದ್ಗುರುವರನು ಪೇಳ್ದಂತೆ ॥ ೨೭೫ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟೆಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ

(೧೭) ಹದಿನೇಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೨೮, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೨೭೫.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೮ ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಜಯ ಜಯಿಸು ಗುರುಮೂರ್ತಿ ನಿರ್ಮಲ ।
ಜಯಿಸು ಭಕ್ತರ ಧಾಮ ಮಂಗಲ ।
ಜಯಿಸು ನೀವಾರ್ದ್ಧಕ್ಯಮೇಘಕೆ ವಾಯುರೂಪನಲಾ ॥
ಜಯಿಸು ನೀನು ಬಲಿಷ್ಠದೇವನೆ ।
ಜಯಿಸು ದುಃಖವಿನಾಶಕಾರಕ ।
ಜಯಿಸು ನಿಗಮಾಗಮದ ವೃಕ್ಷಕ್ಕತುಲಫಲರೂಪ ॥ ೧ ॥

ಜಯಿಸು ನೀ ಸಂಪೂರ್ಣಮೂರುತಿ ।
ಜಯಿಸು ನಿರ್ಗತವಿಷಯವತ್ಸಲ ।
ಜಯಿಸು ಕಾಲಾತೀತ ಲೀಲಾವಿಗ್ರಹನು ಜಗಕೆ ॥
ಜಯ ಜಯಿಸು ನೀ ಕಾಲಕಾರಣ ।
ಜಯಿಸು ಸಕಲಕಲಾವತಂಸನು ।
ಜಯಿಸು ನಿಶ್ಚಲಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀಗುರುವರ್ಯ ಜಯ ಜಯಿಸು ॥ ೨ ॥

ಜಯಿಸು ಚಂಚಲಚಿತ್ತಪ್ರಾಶನ ।
ಜಯಿಸು ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣ ।
ಜಯಿಸು ನಿನ್ನೀಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಕೀರ್ತಿವಿಸ್ತಾರ ॥
ಜಯಿಸು ನಿಷ್ಕಲರೂಪ ಕೇವಲ ।
ಜಯಿಸು ಪರಮಾನಂದಸ್ಫೂರ್ತಿಯೆ ।
ಜಯಿಸು ಪಾಪವಿನಾಶಕಾರಣ ಮೂಲಭೂತನಲಾ ॥ ೩ ॥

ಜಯಿಸು ನೀನು ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶಕ ।
ಜಯಿಸು ಜಗದಂಬುದಕೆ ನೀ ನಭ ।
ಜಯಿಸು ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಮೂಲಸ್ತಂಭ ನೀನಿರುವಿ ॥
ಜಯಿಸು ಸಂಸಾರಾಹಿಗರುಡನೆ ।
ಜಯಿಸು ಸರ್ವೋಪಾಧಿರಹಿತನೆ ।
ಜಯಿಸು ಮಾಯಾವನವ ಕೀಳುವ ಮತ್ತವಾರಣವೆ ॥ ೪ ॥

ಜಯಿಸು ಶವೆದಮೆಯುಂಕುಶದಿ ನೀ ।
ಜಯಿಸಿರುವಿ ಮನ್ಮಥನ ಮದವನು ।
ಜಯಿಸು ನೀನು ದಯಾರ್ಣವನು ಗುರುರಾಯ ವಂದಿಪೆನು ॥
ಜಯ ಜಯಿಸು ನೀನೇಕರೂಪನು ।
ಜಯಿಸು ನೀ ಮತ್ಕಂದರ್ಪಸರ್ಪನ ।
ಜಯಿಸು ಭಕ್ತವ್ರಾತಮಂದಿರದೀಪ ಸೂಜ್ಜ್ವಲವೆ ॥ ೫ ॥

ಜಯ ಜಯಿಸು ಸಂಸಾರಸಾಗರ ।
ಜಯಿಪ ತಾರಕ ನೀನು ಸದ್ಗುರು ।
ಜಯ ಜಯಿಸು ನೀನದ್ವಿತೀಯನು ಶಾಂತಿಮತ್ತಿಯನು ॥
ಜಯಿಸು ದೀನೋದ್ಧಾರಮೂರುತಿ ।
ಜಯಿಸು ಭಕ್ತಾಧೀನದೇವನೆ ।
ಜಯಿಸು ನೀ ಭಜನೀಯ ಮಾಯಾಗಮ್ಯ ಗುರುರಾಯ ॥ ೬ ॥

ಸುರತರುವು ಬೇಡ್ದರೆನೆ ಕೊಡುವುದು ।
ಗುರು ಕೊಡುವ ಬೇಡ್ದಿರಲುನೂ ಸುರ- ।
ತರುವಿಗಿಂತಲು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಗಾಧ ಗುರುರಾಯ ॥
ಧರೆಯಲೀ ಸುಜ್ಞಾನವೃಕ್ಷಕೆ ।
ಮೆರೆವ ಬೀಜೋತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣ- ।
ವಿರಲಿ ಜಯಜಯಕಾರ ನಿನ್ನಯ ಸಂನಿಧಾನಕ್ಕೆ ॥ ೭ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಪ್ರತ್ಯಯವಿಶೇಷಣ- ।
ವಿರಹಿತನು ನೀನಹುದು ನಾನೇ- ।
ನರಿಯೆನೇ ನೀ ವರ್ಣನಾತೀತನು ಜಗದಿ ತಿಳಿಯೆ ॥
ವಿರಚಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ತುತಿಯನು ।
ಪರಮ ನಿರ್ಗುಣನಿರ್ವಿಕಾರನ ।
ಮರುಳನಲ್ಲಾ ನಾನು ಯತ್ನದ ದೋಷ ತಿಳಿದಿಹೆನು ॥ ೮ ॥

ನಾನು ಕೊಡುವ ವಿಶೇಷಣಂಗಳು ।
ಹೀನವಿಹುವೈ ನಿನ್ನರೂಪ- ।
ಕ್ಕೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೆಂತು ಪೊಗಳಲಿ ಭಾವರಹಿತನನು ॥
ಜ್ಞಾನವೀಪರಿಯಿರಲು ಲಜ್ಜಾ- ।
ಹೀನನಂದದಿ ತುತಿಯ ಮಾಡುವೆ- ।
ನೇನು ಕಾರಣ ಮಾಳ್ಪೆ ಸಾಹಸವೆಂತ ಕೇಳಿದರೆ ।. ೯ ॥

ಹೇಳುವೆನು ನಾ ಪ್ರಾಂಜಲಿತೆಯಿಂ ।
ತಾಳಲಾರೆನು ವುಕ್ಕುತಿದೆ ಮನ ।
ಹೇಳಲೇನಾ ಪರಿಯ ನಾಲಿಗೆ ಕುಣಿಯುವುದು ತುತಿಗೆ ॥
ಏಳಲಾ ಹಿಮಕರನು ಗಗನದಿ ।
ತಾಳುವನೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಸಾಗರ ।
ಮೇಲೆಮೇಲೇರುವನು ದೋಷವು ಕಡಲಿಗೇನಿಹುದು
॥ ೧೦ ॥

ಚಂದ್ರಕಾಂತವು ತಿಳಿಯೆ ನಿಜಕ್ಕೈ- ।
ಯಿಂದಲರ್ಘ್ಯವ ಕೊಡುವುದೇನದು ।
ಚಂದ್ರನೇ ಕೊಳ್ಳುವನು ತಾನರ್ಘ್ಯವನು ಶಿಲೆಯಿಂದ ॥
ತಂದು ಲವಣವ ಜಲದಿ ಹಾಕಲು ।
ಬಂದವುದು ತದ್ರೂಪ ಲವಣಕೆ ।
ಬಂದು ನೋಡೆ ವಸಂತ ಪಲ್ಲವವೇಳುವುದು ಮರಕೆ ॥೧೧॥

ತರಣಿಕಿರಣವ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಸರಸಿಜವು ಲಜ್ಜೆಯನು ತೊರೆಯುತ- ।
ಲರಳುವುದು ಸಂತಸದಿ ಸರಸಿಜದೇನು ದೋಷವದು ॥
ಪರಿಯೊಳೆನ್ನೀಸ್ಥಿತಿಯು ನಿನ್ನಯ ।
ಚರಣದರ್ಶನವಾದ ಕೂಡಲೆ ।
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನದು ಚರಣಮಹಿಮೆಯೆ ಯೆನ್ನದೇನಿಹುದು
। ೧೨ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಚರಣಧ್ಯಾನದಿ ।
ಮರೆತೆನ್ನೈ ನಾ ನಿಜಸ್ವರೂಪವ ।
ಬರಳುತಿಹೆನ್ನೈ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯುಗಾಧ ನಿರುಪಮವು ॥
ನರನು ಭೋಜನವಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಯ ।
ಭರದಿ ತೇಗುವ ತೆರದೊಳೆನ್ನಯ ।
ಪರಿಯ ನೀನೇ ಕ್ಷಮಿಸು ಯೆನ್ನ ಆಧೀನವೇನಿಹುದು
॥ ೧೩ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಕೃಪೆಯ ಮಹಿಮೆಯು ।
ಹೊರಗೆ ನೂಕಿದಿ ದೇಹದಿಂದಲೆ ।
ತುರಿಶೆನ್ನೈ ನಾನೆನ ಹಂಭಾವವನು ಪೂರ್ಣದಲಿ ॥

ಮರಳಿ ತುತಿಯು ನಿಮಿತ್ತದಿಂದಲಿ ।
ಮರುಳ ಮಾಡಿದಿ ಯೆನ್ನನೀಪರಿ ।
ಯರಿಯಲೀ ನಾಲಿಗೆಯು ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಲಿದೆ ನೋಡು ॥ ೧೪ ॥

ಸ್ಥಿತಿಯನೀಪರಿ ಮಾಡಿದಿಯೆ ಗುರು ।
ತುತಿಸಲಾರೆನು ನಿನ್ನನೀಪರಿ ।
ಮತಿಯು ಕುಂಠಿತವಾಯ್ತು ನಾಲಿಗೆ ಸಾಗಲಾರದಲಾ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ನಾ ನಿನ್ನ ಸದ್ಗುಣ- ।
ತತಿಯ ನಿನ್ನಿಂ ವಿಂಗಡಿಸಲಿಕೆ ।
ಧೃತಿಯು ಹುಟ್ಟದು ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳಭೇದ್ಯ ನಿನ್ನಿಂದ ॥ ೧೫ ॥

ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲೈ ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳ ।
ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಲು ಯೆನಗೆ ಶಕ್ಯವೆ ।
ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ನೀನೇಕರಸದಿಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಲಿಂಗ ॥
ಮುತ್ತನೊಡೆದಾ ಕುಂದಣದಿ ನಾ ।
ಹತ್ತಿಸಿದರೇನದುವೆ ಚಂದವೆ ।
ಮುತ್ತ ಭೇದಿಸಲೇನು ಸಾರ್ಥಕ ಕಾಣೆ ಗುರುರಾಯ ! ೧೬ ॥

ತಂದೆತಾಯಿಯು ನೀನೆನುತ ನಾ- ।
ನೆಂದರೇನದು ಶೋಭಿಸುವುದೇ ।
ಕಂದನೆನ್ನವುಪಾಧಿಯಿಂ ನಿನಗಿಹುದು ಸಂತ್ರಾಸ ॥
ಮುಂದೆ ಸೇವಕನಾಗುವೆನು ನಾ- ।
ನೆಂದು ಪೇಳಲು ನೀನು ಧೊರೆಯಿಂ- ।
ತೆಂದು ಪೇಳುವುದೇನು ಯೋಗ್ಯವೆ ಸದಯ ಗುರುರಾಯ
॥ ೧೭ ॥

ಇಂತು ನಾನಾತೆರದಿ ನಿನ್ನ- ।
ನ್ನೆಂತು ವರ್ಣಿಪುದೆನುತ ಹೇಳ್ವೈ ।
ಬಂತು ಯೆನ್ನ ವುಪಾಧಿಯೆಂಜಲಿಸುತ್ತಿಹುದು ನಿನ್ನ ॥
ಎಂತು ನೀ ಜಗದಾತ್ಮನೆನುತಲಿ ।
ಚಿಂತಿಸುತ ತುತಿಸುವುದು ಪೇಳ್ವೈ ।
ಬಂತು ಕೊರತೆಯು ಯೆನ್ನ ಹೊರಗದ ತೆಗೆದ ಪರಿಯಾಯ್ತು
॥ ೧೮ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ಶ್ರೀಗುರು ।
ಠಾಣನನು ತುತಿಸುವುದಶಕ್ಯವು ।
ಮೌನ ಹೊರತಿನ್ನೊಂದನೇರಿಸಲಾರೆನಾಭರಣ ॥
ಏನನಾಡದ ಮೌನವೇ ತುತಿ- ।
ಯೇನ ಮಾಡದ ಕರಣಿ ಪೂಜೆಯು ।
ನೀನುನಾನೆಂಬೆರಡು ಭಾವವಿಹೀನತೆಯೆ ಯೋಗ ॥ ೧೯ ॥

ನುಡಿದೇನಿಸರಿ ಹೆಚ್ಚ ಕುಂದನು ।
ಬಡಬಡಿಪ ಪರಿ ಜ್ವರದಿ ಮಾನವ ।
ಹುಡುಗನೆನ್ನನು ಕ್ಷಮಿಸಿಸೊ ನೀ ಗುರುರಾಯ ತಾಯಿಯಲಾ ॥
ನುಡಿಯಲೀ ಗೀತಾರ್ಥವನು ಕ- ।
ನ್ನಡದಲೆನ್ನಯ ನಾಲಿಗೆಗೆ ನೀ ।
ಕೊಡುವುದೈ ಮುದ್ರೆಯನು ಸಜ್ಜನಮಾನ್ಯವೀ ಮುದ್ರೆ ॥ ೨೦ ॥

ನುಡಿಯನಿದ ಕೇಳ್ದನು ನಿವೃತ್ತಿಯು ।
ನುಡಿದನುತ್ತರ ಜ್ಞಾನರಾಯನಿ- ।
ಗಡಿಗಡಿಗೆ ನೀ ಬಿನ್ನವಿಸುತಿಹ ಕಾರಣವ ಕಾಣೆ ॥
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಕಬ್ಬಿಣವು ಪರುಸಕೆ ।
ನುಡಿವುದೇನಡಿಗಡಿಗೆ ತನ್ನನು ।
ಹಿಡಿದು ಚಿನ್ನವ ಮಾಡೆನುತ ಬಿನ್ನೈಸುವುದೆ ಬೇರೆ ॥ ೨೧ ॥

ಪರಿಯಲೀ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಜ್ಞಾನೇ- ।
ಶ್ವರನು ವಿನಯದಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನೈ ।
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಸಾದವಿಳಿಯಲಿ ಯೆನ್ನ ವಾಚೆಯಲಿ ॥
ಒರೆವೆ ನಾ ಗೀತಾರ್ಥವೆನ್ನಯ ।
ಸರಸವಾಣಿಯ ಕೇಳಲಿಕೆ ಸುರ- ।
ವರರು ತತ್ಪರತೆಯನು ತೋರಿಸ ಬೇಕು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೨೨ ॥

ಗೀತೆ ದೇವಾಲಯವು ನೋಡಲು ।
ನೂತನವು ಬಹುರತ್ನಖಚಿತವು ।
ಗೀತೆಯೊ ಯಧ್ಯಾಯ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಕಲಶವಲಾ ॥
ಈ ತೆರದ ಗೀತಾರ್ಥಕಲಶದ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ದರ್ಶನವು ದೊರಕಲು ।
ಭೂತಳದಿ ಫಲ ಬೇಕು ಭಗವದ್ಗೀತೆದರ್ಶನದ ॥ ೨೩ ॥

ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರವಿರುತಿಹ ।
ರೂಢಿಯನು ನಾನಾಡಲೇತಕೆ ।
ಮೂಡಿದರೆ ದೂರದಲಿ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ದೇಗುಲದ ಕಲಶ ॥
ಕೂಡುವುದು ಫಲ ದೇವದರ್ಶನ ।
ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವು ।
ನೀಡ ಬೇಕೈ ತತ್ಫಲವ ಗೀತಾರ್ಥದರ್ಶನದಿ ॥ ೨೪ ॥

ಧರೆಯಲೀ ಯಧ್ಯಾಯವೊಂದನು ।
ಪರಮಭಕ್ತಿಯಲಾದರಿಸಿದರೆ ।
ದೊರೆವುದೈ ಫಲ ಪೂರ್ಣಭಗವದ್ಗೀತೆವಾಚನದ ॥
ಇರುವುದೀ ಫಲವೆನುತ ನಂಬೀ- ।
ತೆರದಿ ಕಲಶದ ನಾಪ್ಯತನು ನಾ- ।
ನಿರದೆ ಕೊಟ್ಟೆನು ಗೀತೆಗಿದು ರಂಜಿಪುದು ಕಲಶವಲಾ ॥ ೨೫ ॥

ಮುನಿಪ ವೇದವ್ಯಾಸ ಹದಿನೇ- ।
ಟನೆಯ ದಿವ್ಯಾಧ್ಯಾಯ ವಿರಚಿಸಿ ।
ಮಿನುಗುವಂದದಲೇರಿಸಿದನೈ ಗೀತೆಯಂತದಲಿ ॥
ಕೊನೆಗೆ ಕಲಶವನೇರಿಸುವರೀ- ।
ಜನರ ರೂಢಿಯು ಸಂಪ್ರದಾಯವು ।
ಕೊನೆಯ ಕೇಳಧ್ಯಾಯವಿಲ್ಲಿಗೆ ಗೀತೆ ಮುಗಿಯಿತಲಾ ॥ ೨೬ ॥

ಮುನಿಪ ವೇದವ್ಯಾಸನಿರುವನು ।
ಘನತರದ ಶಿಲ್ಪಿಕನು ಕೋವಿದ ।
ಮಿನುಗುತಿಹ ವೇದತ್ರಯದ ಸದ್ರತ್ನಪರ್ವತದಿ ॥
ಖನಿಸುತುಪನಿಷದಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ಮನಕೆ ಬಂದಂದದಲಿ ತೆಗೆಯಲು ।
ಕೊನೆಗೆ ಹೊರಟುವಪಾರ ಕೇಳ ಪರ್ಾರ್ಥಕಾಮಗಳು ॥ ೨೭ ॥

ಗಾಳವನು ತ್ರೈವರ್ಗ್ಯಖನಿಜದ ।
ಮೇಳವಿಸಿದನು ವ್ಯಾಸಮುನಿವರ ।
ಮೇಲೆ ರಚಿಸಿದ ಭಾರತಪ್ರಾಕಾರ ಸುತ್ತಲಿಗೆ ॥
ಮೇಳವಿಸುತಲಿಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ।
ಮೇಲುಮೇಲಾಗಿರುವ ಚಿರೆಗಳು ।
ಕೇಳು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ ಸಂವಾದದಲಿ ಘಟಿಸಿದುವು ॥ ೨೮ ॥

ಸೇರಿತೈ ಪರಮಾರ್ಥವೆಂಬುವ ।
ದೋರವೀ ಪ್ರಾಸಾದ ಕಟ್ಟಲು ।
ಚಾರುಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಗಳ ಪುರವಣಿ ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿದನು ॥
ಸೇರಿತಿದಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷದಾಯವು ।
ಯೇರಿಸಿದರೈ ಗೋಡೆಗಳನೀ- ।
ಚಾರುದೇವಾಲಯಕೆ ಥರವಧ್ಯಾಯ ಹದಿನೈದು ॥ ೨೯ ॥

ಮಿನುಗುತಿಹುದಧ್ಯಾಯ ಹದಿನಾ- ।
ರನೆಯದದುವೇ ಕೊರಳಘಂಟೆಯು ।
ಮಿನುಗುವುದು ಹದಿನೇಳನೆಯದು ಕಲಶಕ್ಕೆ ಪಾಯ ॥
ಜನಮನಕೆ ರಂಜಿಸುವ ಕಲಶವ ।
ಮುನಿಪ ವೇದವ್ಯಾಸ ವಿರಚಿಸಿ ।
ಕೊನೆಗೆ ಹಚ್ಚಿದನದರ ಮೇಲ್ ಹದಿನೆಂಟನಧ್ಯಾಯ ॥ ೩೦ ॥

ಏರಿಸಿಹನೈ ವ್ಯಾಸ ಗೀತಾ- ।
ಕಾರಧ್ವಜವನು ತತ್ಕಲಶದ- ।
ಲ್ಲೇರಿಸಿದನಧ್ಯಾಯ ಮೇಲಧ್ಯಾಯ ಥರವಾಗಿ ॥
ತೋರಿಸುವುದಿದು ಕೊನೆಗೆ ಕಟ್ಟಡ ।
ಪೂರವಾಯಿತೆನುತ್ತ ಕುಶಲತೆ ।
ತೋರುವುದು ಶಿಲ್ಪಿಕನು ಸಾಮಾನ್ಯನೆ ಕಣಾ ವ್ಯಾಸ ॥ ೩೧ ॥

ಕಟ್ಟಡವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಲು ।
ಹುಟ್ಟುವುದು ಪೂರ್ಣತೆಯ ಕಲಶವು ।
ಯೆಷ್ಟು ಬಚ್ಚಿಡ ಬಹುದು ತತ್ಪೂರ್ಣತೆಯ ಕಲಶವನು ॥
ಶ್ರೇಷ ವೇದವ್ಯಾಸನೀಪರಿ ।
ಕಟ್ಟಿದನು ಗೀತಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ- ।
ನಿಟ್ಟನೈ ಸಾರಾಂಶವೆಲ್ಲವ ಕೊನೆಯ ಪ್ರಕರಣದಿ ॥ ೩೨ ॥

ಧರಣಿಯಲಿ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸದೇವನು ।
ವಿರಚಿಸಿದನೀ ಗೀತೆಯೆಂಬುವ ।
ಪರಮಸುಂದರ ದಿವ್ಯ ದೇವಾಲಯವ ಸಂತಸದಿ ॥
ಧರೆಯಲೀ ತೆರವಾಗಿ ಸಂಸೃತಿ ।
ಶರಧಿತರಣೋಪಾಯವಾಯಿತು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ತಾರಕವು ॥ ೩೩ ॥

ಕೆಲರು ಮಾಳ್ಪರು ಹೊರಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ।
ಕೆಲರು ಶ್ರವಣದ ಛಾಯೆಯಾಶ್ರಯ- ।
ದಲಿ ಕಣಾ ಕೂಡುವರು ಗೋಡೆಗೆ ಬೆನ್ನ ಟೇಕರಿಸಿ ॥
ಕೆಲರು ಕೇಳವಧಾನರೂಪದ ।
ಯೆಲೆಯಡಿಕೆರೊಕ್ಕವನು ಕೈಯಲಿ ।
ಕೊಳುತ ಸೇರುವರರ್ಥರೂಪದ ಗರ್ಭಗೃಹದೊಳಗೆ ॥ ೩೪ ॥

ಹರಿಯ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಯೋಗದಿ ।
ತ್ವರಿತದಲಿ ದರ್ಶನವ ಕೊಳುವರು ।
ಪರಿಪರಿಯ ನೇಮದಲಿ ದರ್ಶನಕಾಗಿ ಬರುತಿಹರು ।
ಅರಿಯಲೀ ತತ್ತ್ವವನು ಪರಿಕಿಸಿ ।
ಸರಸಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲಿ ಮೇ- ।
ಣಿರುವರೆಲ್ಲರು ವೊಂದೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯವರು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೩೫ ॥

ಸಂತರಲಿ ಭೋಜನಕೆ ಹೋಗಲು ।
ಪಂಕ್ತಿಭೇದವು ಸಿಗದು ಯೆಲೆಯಲಿ ।
ಸಂತಸದಿ ಬಡಿಸುವರು ಸರ್ವರಿಗೆಲ್ಲ ಪಕ್ವಾನ್ನ ॥
ಪಂಕ್ತಿಭೇದವ ಮಾಡದೀ ಸದ್- ।
ಗ್ರಂಥವೊಂದೇ ಫಲವ ಕೊಡುವುದು ।
ಚಿಂತು ಮೋಕ್ಷವು ಶ್ರವಣಕಥನಾಧ್ಯಯನಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೩೬ ॥

ಹರಿಯ ದೇವಾಲಯವು ಗೀತಾ- ।
ಸರಸಗ್ರಂಥವು ಕಲಶವಿದಕ್ಕೆ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಹದಿನೆಂಟನಧ್ಯಾಯವು ಕಣಾ ಪೇಳ್ವೆ ॥
ಅರಿತರಿತು ನಾನಿದನು ಪೇಳಿದೆ ।
ಒರಿದೆ ನಿಷ್ಫಲವಚನವಲ್ಲೈ ।
ಯರುಹುವೆನು ನಾನೆಂತು ಶೋಭಿಸುತಿರುವುದುಪಮೆಯದು ॥ ೩೭ ॥

ಎರಡು ಗಂಗಾಯಮುನೆನದಿಗಳು ।
ಹರಿವುವು ಪ್ರಯಾಗದಲಿ ಸಂಗಮ- ।
ವೆರಡು ತೋರಿದರೇನು ತೋರುವುದೋಘದಲಿ ಬೇರೆ ॥
ಅರಿಯಲಾ ನೀರೊಂದೆ ಕೂಡಿಯೆ ।
ಹರಿವುದಿದರಲಿ ಭೇದ ತೋರದು ।
ಅರಿತಿಹೆನು ತತ್ತ್ವವನು ನಾನಿದ ಸದಯ ಗುರುರಾಯ ॥ ೩೮ ॥

ತೋರುವುದು ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಭೇದ ಶ- ।
ರೀರವೊಂದಿಹುದಲ್ಲವೇ ಕೇಳ್ ।
ಮೂರುತಿಯು ತಾನರ್ಧನಾರಿನಟೇಶ್ವರನು ನೋಡೆ ॥
ತೋರುವುದು ಶಶಿಕಲೆಯು ದಿನದಿನ- ।
ಕೇರುವುದು ಕಲೆಯಂಶಮಾನದಿ ।
ತೋರುವುದು ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಪೂರ್ಣತೆ ಭಿನ್ನವಿಹುದೇನು ॥ ೩೯ ॥

ಆರುಚರಣಗಳಿಹುವು ಷಟ್ಪದಿ- ।
ಗಾರುಚರಣದಿ ಶಬ್ದರಚನೆಯು ।
ಬೇರೆಬೇರಧ್ಯಾಯ ಹದಿನೆಂಟಿಹುವು ಗೀತೆಯಲಿ ॥
ತೋರದೈ ಯಾಭೇದವರ್ಥದಿ ।
ತೋರುತಿಹುದೇಕತ್ವ ಗೀತೆಗೆ ।
ಯಾರು ಭೇದವ ಕಾಂಬರೀ ಗೀತಾರ್ಥದಧ್ವದಲಿ ॥ ೪೦ ॥

ಮಾಲೆಯಿಹುದೈ ರತ್ನಖಚಿತವು ।
ನೂಲುವೊಂದಿಹುದದಕೆ ಸರ್ವಕೆ ।
ಮಾಲೆಯಲಿ ಮುತ್ತಿಹುವು ಹಲವೈ ಕಾಂತಿಯೊಂದದಕೆ ॥
ಮಾಲೆಯಲಿ ಪುಷ್ಪಗಳು ಸೇರಿ ವಿ- ।
ಶಾಲತೆಯ ತರುತಿಹುವು ಪರಿಮಳ- ।
ವೇಳುವುದು ಹೋಗೊಂದು ಭಿನ್ನತೆಯೇ ಸುಗಂಧದಲಿ ॥ ೪೧ ॥

ಬೇರೆಬೇರಧ್ಯಾಯ ಶ್ಲೋಕಗ- ।
ಳೇರುವುದು ಗೀತಾರ್ಥವೊಂದದು ।
ಚಾರು ಶ್ಲೋಕಗಳೇಳುನೂರಿಹುವಿದಕೆ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಸೇರಿಹುವು ಹದಿನೆಂಟುಪ್ರಕರಣ ।
ಸಾರವೊಂದಿದಕೆಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಕೆ ।
ಮಾರಪಿತ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಕೌಂತೇಯನಿಗೆ ಮುದದಿ ॥ ೪೨ ॥

ಕಡಲುಶಯನನು ಭಕ್ತಪಾರ್ಥಗೆ ।
ನುಡಿದ ಹಾದಿಯ ಬಿಡದೆ ನಾ ಕ- ।
ನ್ನಡದಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯರ್ಥವ ಪೇಳ್ದೆ ಸಂತಸದಿ ॥
ಸಡಗರದಲೀ ದಿವ್ಯಹಾದಿಯ ।
ಹಿಡಿದು ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಪ್ರಕರಣ ।
ನುಡಿವೆ ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಕೇಳಿರಿ ಸಂತಸಜ್ಜನರು ॥ ೪೩ ॥

ಕೇಳಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಹರಿ ಹದಿ- ।
ನೇಳನೇಯಧ್ಯಾಯದಂತದಿ ।
ಕೇಳು ನಿಷ್ಫಲ ಬ್ರಹ್ಮನಾಮವು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದಿರೆ ॥
ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನ ನುಡಿಯ ಪಾರ್ಥನು ।
ತಾಳಿದನು ಸಂತಸವ ಲಕ್ಷ್ಮೀ- ।
ಲೋಲ ದೋಷವನಿಟ್ಟನೈ ಕರ್ಮದಲಿ ತಾನೆನುತ ॥ ೪೪ ॥

ಮರುಳನೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೃಷ್ಣನ- ।
ನರಿಯನಲ್ಲಾ ವಾಕ್ಯಸರಣಿಯ ।
ಕುರುಡ ಮಾಯಾಮೋಹವೇಷ್ಟಿತವೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಹರಿಯು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯೆಂಬುದ ।
ಮರೆತನೈ ಕೌಂತೇಯ ತನ್ನೆದು- ।
ರಿರುವ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನ ಕಾಣವಾದನಲಾ ॥ ೪೫ ॥

ಎರಡುಗುಣಗಳ ರಜತಮಂಗಳ- ।
ಹರಿಸದಿರೆ ಯಾಶ್ರದ್ಧೆಯೆಂಬುದು ।
ಖರೆಯೆ ಪಾತ್ರವೆ ಬ್ರಹ್ಮನಾಮಕೆ ಕೃಷ್ಣ ಪೇಳ್ದಂತೆ ॥
ಭರದಲಾಲಿಂಗಿಸಲು ಶಸ್ತ್ರವ ।
ಕರದಿ ಹಿಡಿದಾಡಿಸಲು ನಾಗಿಯ ।
ಮರಣಕಾರಣವಲ್ಲವೇ ಕೇಳ್ ತಂತಿಮೇಲೋಟ ॥ ೪೬ ॥

ಇರುವುದೈ ಬಹುಕಠಿಣ ಕರ್ಮವು ।
ಮರಣಜನ್ಮಕೆ ಕಾರಣವಲಾ ।
ಯಿರುವುದೀ ಪರಿ ದುಷ್ಟಧರ್ಮವು ಕರ್ಮಗಳಿಗೆಲ್ಲ ॥
ದೊರೆಯದಿರೆ ಸಾಂಗತೆಯು ಕರ್ಮಕೆ ।
ನರಕಹಾದಿಯ ತೋರಿಸುವುದದು ।
ಒರುವುದದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಸಂಯೋಗ್ಯತೆ ಸಾಂಗತೆಯಲಾಗೆ ॥ ೪೭ ॥

ಕಳೆದೆನೈ ಬಹುಕಾಲ ಕರ್ಮದಿ ।
ತಿಳಿಯಲಾರೆನು ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ।
ಒಳಿಕ ಹಾದಿಯದೇನೆನುತ ಕರ್ಮಠರು ಕೇಳುವರು ॥
ಕಳೆದು ದೈನ್ಯಸ್ಥಿತಿಯ ಮುಂದಕೆ ।
ತಳೆಯ ಬೇಕೈ ಪೂರ್ಣತೆಯಲಾ ।
ಕೊಳಲು ಬೇಕೈ ಕರ್ಮಸಂನ್ಯಾಸವನು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೪೮ ॥

ಕರ್ಮಸಂನ್ಯಾಸವನು ತಾಳಲು ।
ಕರ್ಮಬಾಧೆಯ ಭೀತಿ ತಪ್ಪುವು- ।
ದೊಮ್ಮೆ ಪುಟ್ಟುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು ನಿಜದಿ ಗುರುದಯ ॥
ಕರ್ಮಸಂನ್ಯಾಸವು ಕಣಾ ಮೋಕ್ ।
ಕರ್ಮತ್ಯಾಗವು ಮಾರ್ಗಯುಗಳವು ।
ವೊಮ್ಮೆಗೆಲೆ ಕೊಡುತಿರುವುದಾಮಂತ್ರಣವ ಸ್ಪಷ್ಟದಲಿ । ೪೯ ॥

ಜ್ಞಾನ ಬೆಳೆಯುವ ಕ್ಷೇತ್ರವಿದು ಕೇಳ್ ।
ಜ್ಞಾನದಾಕರ್ಷಣದ ಸೂತ್ರವು ।
ಮಾನವಗೆ ದೊರಕುವುದು ಮೋಕ್ಷವು ಮಾರ್ಗವೆರಡರಲು ॥
ಆ ನರನು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಪೇಳ್ದನು ।
ದಾನವಾಂತಕ ಸ್ಪಷ್ಟತನದಲಿ ।
ಮಾನಿಸೆನಗಾ ತ್ಯಾಗಸಂನ್ಯಾಸಗಳ ತತ್ತ್ವವನು ॥ ೫೦ ॥

ನರನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರ ।
ಹರಿಯು ಪ್ರೇಮದಲಿತ್ತನೈಯದು- ।
ವಿರುವುದಷ್ಟಾದಶವು ಗೀತಾಧ್ಯಾಯ ನೋಡಿದರೆ ॥
ತೆರದೊಳಾದುವು ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಪ್ರಕರಣಗಳೀಪರಿ ।
ಬರುತಲಿದ್ದುವು ಘೊಂದರಿಂದೊಂದೀಪ್ರಕಾರದಲಿ ॥ ೫೧ ॥

ಹರಿಯು ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿಯ- ।
ನರುಹಿದನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವವ ।
ನರನು ಕೇಳಿದನದನು ಮನನವ ಮಾಡಿದನು ಬಳಿಕ ॥
ಅರಿತನಾದರು ಪೂರ್ಣತತ್ತ್ವವ ।
ನರನು ಶಂಕಾಸ್ಪದನು ಕೇಳಲು ।
ಹರಿಯು ಮಾರುತ್ತರವನೀಯದೆ ಸ್ತಬ್ಧನಾಗಿಹನು ॥ ೫೨ ॥

ನರನಿಗಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತು ಮನದಲಿ ।
ಕರುವು ತಾಯ್ಮೊಲೆ ಕುಡಿದನಂತರ ।
ಭರದಿ ಚಿಂತಿಸುತಿಹುದು ತೊಲಗಲು ಬಾರದೀತಾಯ ॥
ಪರಮಮಿತ್ರನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಭಾಷಣವ ಮಾಡುತ- ।
ಲಿರಲು ಬೇಕೆಂಬುವುದು ಸಹಜವು ಪ್ರೇಮಲಕ್ಷಣವು ॥೫೩॥

ಪ್ರೀತಿಲಕ್ಷಣವಿರಲು ಯಿಂಪರಿ ।
ಪಾರ್ಥನೆಂಬುವ ಹರಿಯ ಪ್ರೇಮದ ।
ಮೂರ್ತಿಯಿರೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವು ಹರಿ ತನ್ನೊಡನೆ ನಿಜದಿ ॥
[illegible]ನಾಡಲು ಬೇಕೆನುತ ಕಲಿ- ।
[illegible]ರ್ಥ ಭಾವಿಸುತಿಹುದು ಸಹಜವು ।
ಯಾತಕೆನ್ನೊಳು ಮಾತನಾಡನೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿದ ॥ ೫೪ ॥

ತೋರುವುದು ಕನ್ನಡಿಯ ತೆರದಲಿ ।
ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ವಸ್ತು ಬ್ರಹ್ಮವು ।
ತೋರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟದಲಿ ಸಂವಾದದಿದು ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ॥
ಬಾರದಿರೆ ಸಂವಾದ ಕೃಷ್ಣನ ।
ಬಾರದೈ ಪರಮಾತ್ಮಸುಖವದು ।
ಸೇರುವುದೆ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಲಾಲಸಗೆ ॥ ೫೫ ॥

ತ್ಯಾಗಸಂನ್ಯಾಸಗಳ ತತ್ತ್ವವ- ।
ನೀಗ ತನಗರುಹೆಂದು ಪಾರ್ಥನು ।
ಯೋಗಿಯರ ರಾಜನಿಗೆ ಪೇಳ್ದನು ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಬರಲು ಗೀತಾ- ।
ಭಾಗವತವಸ್ತುವನು ಪುನರಪಿ ।
ಯೋಗಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದನು ಕೃಷ್ಣ ॥ ೫೬ ॥

ಇರುವುದಿದುವಧ್ಯಾಯವಂತದ- ।
ಲಿರದು ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿಯು ।
ಮೆರೆವುದೀ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೀತಾ ಪೂರ್ಣವೇದಾಂತ ॥
ಕರುವು ತಾಯಿಯ ಮೊಲೆಗೆ ಹಾಲನು ।
ತರಿಸಿ ಧಾರೆಯ ಸುರಿಯೆ ವೇಳೆಯು- ।
ನರಿವುದೇ ತಾಯ್ಸುರಿಯಳೇ ಕ್ಷೀರಾಮೃತದ ಧಾರೆ ॥ ೫೭ ॥

ಗೀತೆ ಮುಗಿಯುವ ವೇಳೆ ಬಂದಿದೆ ।
ಪಾರ್ಥ ಪುನರಪಿ ಯಾದ್ಯಪ್ರಶ್ನೆಯ ।
ಮಾತ ತೆಗೆದನು ಕೃಷ್ಣಗಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನು ಪಾರ್ಥನೀತೆರ ।
ಮಾತ ತೆಗೆಯಲು ಕೃಷ್ಣನುತ್ತರ- ।
ವಾತಗೀಯನೆ ನೋಡಿರೈ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ ಪ್ರೀತಿ ॥ ೫೮ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ಸಂನ್ಯಾಸಸ್ಯ ಮಹಾಬಾಹೋ ತತ್ತ್ವಮಿಚ್ಛಾಮಿ ವೇದಿತುಮ್ ।
ತ್ಯಾಗಸ್ಯ ಚ ಹೃಷೀಕೇಶ ಪೃಥಕ್ಕೇಶಿನಿಷೂದನ ॥ ೧ ॥

ನರನು ಪೇಳ್ದನು ಹರಿಗೆ ಪೇಳ್ಕೆ ।
ಯಿರುವುದೇನ್ಕೆ ಭೇದ ಶಬ್ದಗ- ।
ಳೆರಡಿಹುವು ಸಂನ್ಯಾಸತ್ಯಾಗವೆನುತ್ತ ಪೇಳುವರು ॥
ಎರಡುಶಬ್ದಗಳೊಂದೆಯರ್ಥವೊ ।
ಯಿರುವುದೇ ಮತ್ತೇನು ಭೇದವು ।
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ಯರ್ಥ ಸಂಘಾತದಲಿ ಸಂಘದಲಿ ॥ ೫೯ ॥

ಎನಗೆ ತೋರ್ಪುದು ಶಬ್ದವೆರಡಿವು ।
ಮನದೊಳರ್ಥವನೊಂದೆ ಕೊಡುವುದು ।
ಯೆನಗೆ ಪೇಳ್ಕೆ ತ್ಯಾಗಸಂನ್ಯಾಸಗಳ ಭೇದವನು ॥
ಮನದಿ ಮಾಡಿದ ಕಲ್ಪನೆಯು ತ- ।
ಪ್ಪಿನದೆನುತ ನೀ ಪೇಳ್ವುದಾದರೆ ।
ಯೆನಗೆ ಪೇಳೈ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತದ್ಭೇದದರ್ಥವನು ॥ ೬೦ ॥

ನುಡಿಯನಿದ ಕೇಳುತಲಿ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ನುಡಿದನೀಪರಿ ಪಾರ್ಥ ನಿನ್ನಯ ।
ನುಡಿಯು ಸಟೆಯಲ್ಲಹುದು ನೋಡಲು ಭೇದ ಕಾಣದಲಾ ॥
ಪೊಡವಿಯಲಿ ತತ್ತ್ವವ ಪರೀಕ್ಷಿಸೆ ।
ಕೊಡುತಿಹುವು ಭೇದವನು ಶಬ್ದಗ- ।
ಳೊಡನೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೬೧ ॥

ಎಲ್ಲಿ ಕರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ।
ಒಲ್ಲಿದರು ಸಂನ್ಯಾಸವೆಂಬರು ।
ಸಂಲಲಿತ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲವನು ಬಿಟ್ಟರದು ತ್ಯಾಗ ॥
ಎಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಜ್ಯವು ಕರ್ಮಫಲಗಳು ।
ಯೆಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಜ್ಯವು ಮೂಲಕರ್ಮವು ।
ಯೆಲ್ಲವನು ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೬೨ ॥

ಗಿರಿವನದಿ ಸಹಜದಲೆ ಬೆಳೆವುವು ।
ಪರಿಪರಿಯ ತೃಣಗಿಡಮರಂಗಳು ।
ಬರುವುದೇನಾತೆರದಲುತ್ತಮ ಭತ್ತ ಗದ್ದೆಯಲಿ ॥
ಬರುವುದೈ ಸಹಜದಲಿ ಕರಡದು ।
ಬರುವುದೇನೈ ಕಬ್ಬು ತಾಂ ಗೊ- ।
ಬ್ಬರವ ಹಾಕದೆ ನೀರನುಣಿಸದೆ ಕೃಷಿಯ ಮಾಡದಲೆ ॥ ೬೨ ॥

ನೀರು ನದಿಯಲಿ ಸಹಜ ಸಿಗುವುದು ।
ನೀರು ಸಿಗದೈ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಶ- ।
ರೀರಕಷ್ಟವ ಮಾಡಿ ಕೂಪವ ತೋಡ ಬೇಕಲ್ಲೈ ॥
ಚಾರುದೇಹವು ಸಹಜ ಸಿಕ್ಕಿತು ।
ಯೇರಿಸಲು ಚಿನ್ನಾಭರಣವ ಶ- ।
ರೀರದುದ್ಯಮ ಬೇಕು ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವವನು ।। ೬೪ ॥

ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮೋ- ।
ತ್ಪತ್ತಿ ಸಹಜವು ಸಂಭವಿಸುವುದು ।
ಚಿತ್ತವಿಲ್ಲದೆ ಹುಟ್ಟಲಾಗದು ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವದು ॥
ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ಸಾರತತ್ತ್ವವ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಲೆನುತಲಾ ಪುರು- ।
ಷೋತ್ತಮನು ತದ್ಭೇದವೆಲ್ಲವ ಹೇಳತೊಡಗಿದನು ॥ ೬೫ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಕಾಮ್ಯಾನಾಂ ಕರ್ಮಣಾಂ ನ್ಯಾಸಂ ಸಂನ್ಯಾಸಂ ಕವಯೋ ವಿದುಃ ।
ಸರ್ವಕರ್ಮಫಲತ್ಯಾಗಂ ಪ್ರಾಹುಸ್ತ್ಯಾಗಂ ವಿಚಕ್ಷಣಾಃ ॥ ೨ ॥

ನರನೆ ಪರಿಪರಿ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವ- ।
ನರುಹುವೆನು ನಾ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತುರಗಮೇಧಾದಿಗಳು ಬಹು ಯಜ್ಞಗಳು ಸತ್ರಗಳು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ವ್ರತ ನಿಯಮ ನಿಷ್ಠೆಯು ।
ಕೆರೆಸರೋವರ ಬಾವಿಯರವಟಿ ।
ಭರದಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡುವುದೈ ಭೂದಾನ ವಿಪ್ರರಿಗೆ ॥ ೬೬ ॥

ಪುರವ ಕಟ್ಟಿಸುತಗ್ರಹಾರವ- ।
ನಿರದೆ ಕೊಡುತುದ್ಯಾನ ಕಟ್ಟಿಸಿ- ।
ದರೆ ಮಹಾಪುಣ್ಯಾಂಶ ಬರುವುದು ಕಟ್ಟಿದವರಿಂಗೆ ॥
ಇರುವುವೀ ಕರ್ಮಂಗಳೆಲ್ಲವು ।
ದೊರಕಿಸಲಿಕಾ ಪುಣ್ಯಫಲವನು ।
ಮೆರೆವುದೀ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣಬೀಜ ಕಾಮನೆಯು ॥ ೬೭ ॥

ಮಾಡಲೀಪರಿ ಕಾಮ್ಯ ಕರ್ಮವ- ।
ನಾಡಲೇನದ ಫಲದ ಬಂಧನ ।
ಕಾಡುವುದು ನಿಜವಾಗಿ ಪರಿಹಾರವನು ಕಾಣೆನಲಾ ॥
ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ದೇಹವೆಂಬುವ ।
ನಾಡಿನಲಿ ಬರೆ ಜನ್ಮಮರಣದ ।
ರೂಢಿಯನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಬಹುದೇ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲಿ ॥ ೬೮ ॥

ಬರಸ ಬಹುದೇ ಹಣೆಯ ಬರಹವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಯತ್ನಗಳು ನಿಷ್ಫಲ- ।
ವೊರಸ ಬಹುದೇ ಮೈಯ ಬಣ್ಣವ ತಿಕ್ಕಿ ಗುದ್ದಾಡಿ ॥
ಬರುವುವೈ ಫಲ ಕಾಮ್ಯ ಕರ್ಮದಿ ।
ಧರಣೆ ಕೊತದು ಸಾಲ ಹರಿಸುವು- ।
ದರಿಯಲಾರರು ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವ ಕರ್ಮಫಲಗಹನ ॥ ೬೯ ॥

ಧರಿಸದಲೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಕಾಮ್ಯವ ।
ಚರಿಸಿದರು ಮುಜಿಗೆನುತಲರೆ ಕ್ಷಣ ।
ನರನೆ ಬಿಡುವುದೆ ಬೆನ್ನ ಮಾಡಲು ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮಗಳ ॥
ಶರವು ನಾಟದು ಯೆನುತ ಬಿಟ್ಟರೆ ।
ಯಿರಿಯದೇ ಜೀವವನು ಮೇಣದು ।
ಮರಣ ತಾರದೆ ಮರ್ಮಸ್ಥಾನದಿ ಹೊಡೆದ ಹೊಡತದಲಿ ॥ ೭೦ ॥

ಬೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯದೆ ಬಾಯೊಳಿಕ್ಕಲು ।
ಬೆಲ್ಲದಾರುಚಿ ರಸನೆ ತಿಳಿಯದೆ ।
ಮೆಲ್ಲನಗ್ನಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಡೆ ಬೂದಿಯೆನ್ನುತಲಿ ॥
ಒಲ್ಲುದೇನದು ದಯವ ಕಾಲುಗ- ।
ಳೆಲ್ಲ ಸುಡುವುದು ನಿರ್ದಯತ್ವದಿ ।
ಬಲ್ಲಿದನೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ಕಾಮ್ಯ ಫಲವಿದಲಾ ॥ ೭೧ ॥

ಈ ತೆರದ ಬಲವಿಹುದು ಕರ್ಮಕೆ ।
ಭೂತಳದೊಳದನಾಚರಿಸುವುದು ।
ಕೌತುಕದೊಳಾದರು ಕಣಾ ಬಹು ಗೌಣವೆನ್ನುವರು ॥
ಭೂತಳದಿ ಮೋಕ್ಷವನು ಬಯಸುವ- ।
ನಾತ ತ್ಯಜಿಸಲಿ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವ- ।
ನಾತಗಪ್ಪದು ಮೋಕ್ಷಪದವಿಯು ನರನೆ ನಿಜನಿಜವು ॥ ೭೨ ॥

ಸೇರಿಹರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ವಿಷವದು ।
ಚೀರಿ ಯೋಕರಿಸುತಲಿ ಹೊರಗದು ।
ಬಾರದಿರುವ್ವದೆ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವು ವಿಷಸಮಾನವಲಾ ॥
ತೋರಿಸಲು ತ್ಯಾಗವನೆ ಯೊಪರಿ ।
ಸೇರುವ್ವದು ಸಂನ್ಯಾಸ ಹೆಸರ್ಯೆ ।
ಮಾರಪಿತಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ಪೇಳ್ದನೀತೆರದಿ ॥ ೭೩ ॥

ವಿತ್ತ ಕೈಯೊಳಗಿರುವನಕ ಭಯ- ।
ವಿತ್ತು ವಿತ್ತವು ತಾಪಗೊಳಿಪುದು ।
ವಿತ್ತಗಂಟನೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ತಾಪವೇನಿಹುದು ॥
ವಿತ್ತದಿಂದಲಿ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವ ।
ವಿತ್ತ ಬಿಸುಟರೆ ವಾಸನೆಗಳವು ।
ಸತ್ತು ಹೋಗುವ್ವವೇನು ಚೋದ್ಯವೆ ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೭೪ ॥

ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣಪರ್ವದಿ ।
ತಂದೆತಾಯ್ಗಳು ಸತ್ತ ದಿವಸದಿ ।
ಬಂದರತಿಥಿಯು ಮನೆಗೆ ವಾಯಸಬಲಿಯ ವೇಳೆಯಲಿ ॥
ಚಂದದಿಂದಲಿ ಮಾಳ್ಪ ಕರ್ಮಗ- ।
ಳಿಂದೊರೆವೆ ನೈಮಿತ್ತಿಕಗಳವು ।
ಬಂದು ನರಜನ್ಮದಲಿ ತ್ಯಜಿಸಲು ಬಾರದೀಕರ್ಮ ॥ ೭೫ ॥

ವರುಷಕಾಲದಿ ಬರುವ್ವವೈ ಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ಮೇಘವ್ರಾತ ಗರ್ಜಿಸಿ ।
ಬರುವ್ವದೈ ನವಪಲ್ಲವವು ಗಿಡಕಾವಸಂತದಲಿ ॥
ನರನು ಯೌವನದಶೆಯು ಸೇರಲು ।
ಬರುವ್ವದವನಿಗೆ ರಮ್ಯಶೋಭೆಯು ।
ತರಣಿಯುದಯದಿ ಕಮಲಿನಿಯು ಸಂತೋಷ ತಾಳುವ್ವದು ॥ ೭೬ ॥

ಬರೆಲು ಚಂದ್ರೋದಯವು ದ್ರವಿಸದೆ ।
ಯಿರುವ್ವದೇನದು ಚಂದ್ರಕಾಂತವು ।
ನರನೆ ಕೇಳೀಕರ್ಮಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕಗಳಲ್ಲೈ ॥
ಇರುವ್ವದೇನದು ಮೂಲದಲ್ಲಿದು ।
ಭರದೊಳಾಗುವ್ವದೈ ಸುವಿಕಸಿತ- ।
ವೆರಡನೆಯ ಧರ್ಮವನು ಹುಟ್ಟಿಸಲಾರದೀ ಕರ್ಮ ॥ ೭೭ ॥

ನಿತ್ಯದಲಿ ನರನಾಚರಿಪ ಯಾ- ।
ವತ್ತು ಕರ್ಮಕೆ ನೇಮವಿಹುದು ನಿ- ।
ಮಿತ್ತವಾಯಿತು ನೇಮ ನೈಮಿತ್ತಿಕವು ಹೆಸರಾಯ್ತು ॥
ಪಾರ್ಥ ನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮಕೆ ।
ಬಿತ್ತು ನೋಡೀ ಹೆಸರು ದೊಡ್ಡದು ।
ನಿತ್ಯಕರ್ಮಕೆ ಕೇಳು ನೈಮಿತ್ತಿಕವಿದೆನ್ನುವರು ॥ ೭೮ ॥

ದರದಿವಸ ಮುಂಜಾನೆ ಸಂಜೆಗೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲಿ ಮಾಡುವ ।
ನಿರುತಕರ್ಮಕೆ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕವು ಹೆಸರಾಯ್ತು ॥
ಪರಿಯ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಬರುವ್ವದೇ ವಿಸ್ತಾರ ದಿನದಿನ- ।
ವಿರುವ್ವದಲ್ಲಾ ತೇಜ ದೀಪದಿ ಹುಟ್ಟುಗುಣವಲ್ಲೈ ॥ ೭೯ ॥

ಗತಿಯು ಹೊರಗಿಂ ತರಲು ಬೇಕೇ ।
ಸತತವಿರುವ್ವದು ಕಾಲಿನಲ್ಲಿಯೆ ।
ಕೃತಕಪರಿಮಳದಿಂದ ಪುಟ ಬೇಕೇನು ಚಂದನಕೆ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯಲಿದುವಧಿಕಾರಲಕ್ಷಣ ।
ನುತಚರಿತ ಕೌಂತೇಯ ಪೇಳಿದೆ- ।
ನತಿವಿನೋದದಿ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮಗಳ ॥ ೮೦ ॥

ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮವ ।
ನಿತ್ಯವಾಚರಿಸುವ್ವದು ಧರ್ಮವು ।
ಮತ್ತೆ ನಿಷ್ಫಲವೆನುತ ಕರೆವರು ಕರ್ಮವಿದ ಜನರು ॥
ತೃಪ್ತಿಯಾಗದೆ ಭೋಜನೋತ್ತರ ।
ಸತ್ತು ಹೋಗದೆ ಕ್ಷುಧೆಯು ತದ್ವ- ।
ನ್ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮದಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಹುದು ಫಲ ॥ ೮೧ ॥

ಚಿನ್ನ ಕಾಸುತ ಪುಟವನಿಡಲಾ ।
ಚಿನ್ನಕೇರುವ್ವದೈ ವಿಶುದ್ಧತೆ ।
ಭಿನ್ನವಾಗುವ್ವದೈ ಯಶುದ್ಧತೆಯುಗ್ನಿಸ್ಪರ್ಶದಲಿ ॥
ಮನ್ನಿಸೈ ನರನೇ ಇದೇಪರಿ ।
ಭಗ್ನ ಮಾಡುತ ಮಲವ ನರನಲಿ ।
ಚೆನ್ನಗಧಿಕಾರದಲಿ ಯೇರುವ್ವದಾತ್ಮಶುದ್ಧತೆಯು ॥ ೮೨ ॥

ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮವು ।
ಚಿತ್ತಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಕೈಯೊಳ- ।
ಗಿತ್ತು ಸದ್ಗತಿ ಕೊಡುವ್ವದೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಸತ್ಯವಿದು ಸಿಗುತಿರುವ ಫಲವೈ ।
ಯತ್ನ ಮಾಡುತ ತ್ಯಜಿಸುವದು ನ- ।
ಕ್ಷತ್ರಮೂಲದಿ ಹುಟ್ಟಿದರ್ಭಕನನ್ನು ತ್ಯಜಿಪಂತೆ ॥ ೮೩ ॥

ಒಳ್ಳೆಹಳು ಚಿಗಿಯುವುವು ಭರದಲಿ ।
ಪಲ್ಲವವು ಬರುತಿಹುದು ಚೂತಕೆ ।
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬರೆ ವಸಂತನು ವರ್ಷವರ್ಷದಲಿ ॥
ಎಲ್ಲವೀ ಶೋಭೆಯು ವಸಂತನು ।
ತಳ್ಳಿ ಬಿಡುವನು ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡನು ।
ಬಲ್ಲಿದನು ಫಲದಾಶೆ ಬಿಡಬೇಕೀತೆರದಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೮೪ ॥

ದರದಿವಸವೀ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವ ।
ಚರಿಸ ಬೇಕೈ ನರನು ಫಲವನು ।
ಮರೆತು ಮನದಿಂ ವಾಂತಿಯಂದದಿ ಹೊರಗೆ ಬಿಡ ಬೇಕು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಫಲವ ತ್ಯಜಿಸಲು ।
ಕರೆವರದನೇ ತ್ಯಾಗವೆನುಲಿತ ।
ಯರುಹಿದೆನು ಸಂನ್ಯಾಸತ್ಯಾಗದ ಭೇದಭಾವಗಳ ॥ ೮೫ ॥

ಪರಿಯಲೀ ಸಂನ್ಯಾಸವಾಗಲು ।
ಬರದು ಬಾಧೆಯು ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮದಿ ।
ಮರಣವಹುದು ನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮಕೆ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯುದು ॥
ಶಿರವ ಕಡಿದಲೆ ಯೆಲ್ಲ ದೇಹಕೆ ।
ಮರಣ ಬರುವುದು ಧರೆಗೆ ಬೀಳ್ವುದು ।
ಪರಿಯಲಾ ಫಲದಾಶೆ ಪೋದರೆ ಪೋಯಿತಾ ಬಾಧೆ ॥ ೮೬ ॥

ತೆನೆಯು ಬಂದರೆ ಜೋಳಗಿಡವದು ।
ಕೊನೆಯ ಕಾಂಬುದು ಜೀವಮಾನದ ।
ಮನದಲೀಪರಿ ತ್ಯಾಗವಾಗಲು ಜ್ಞಾನ ವುದಯಿಪುದು ॥
ಮನುಜರೀ ಪರಿ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮದ ।
ಘನತರದ ಸಂನ್ಯಾಸ ಚರಿಸಲು ।
ಪುನದಿ ನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಫಲದಾಶೆಯನೆ ತೊರೆದಿರಲು ॥ ೮೭ ॥

ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಬರುವುದೈ ಹುಡುಕುತ್ತ ಜ್ಞಾನವು ।
ಅರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನಿನಗಿದ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ದೆ ॥
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಯುಕ್ತಿ ತಿಳಿಯದೆ ।
ಚರಿಸಿದರೆ ಕರ್ಮಗಳನವರಿಗೆ ।
ಬರುವುದೈ ಘೋಟಾಳೆ ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೮೮ ॥

ಅರಿಯದಲೆ ವ್ಯಾಧಿಯನು ವೈದ್ಯನು ।
ಪರಿಕಿಸದೆ ಕೊಡಲೌಷಧವ ಮೇಣ್ ।
ಬರುವುದೇ ಗುಣವೌಷಧವೆ ವಿಷವಾಗಿ ವರ್ತಿಪುದು ॥
ಬರಿದೆ ಕೂತರುಪಾಸವವನಿಗೆ ।
ಮರಣ ಬರುವುದು ಹೊಟ್ಟೆಹಸಿವಿಲಿ ।
ಮರೆಯ ಬೇಡೀ ತತ್ತ್ವ ಪಾರ್ಥನೆ ಪೇಳಿದೆನು ನಿನಗೆ ॥ ೮೯ ॥

ಮಾಡ ಬಾರದ ಕರ್ಮತತಿಗಳ ।
ಮಾಡ ಬಾರದು ಮಾಳ್ಪ ಕರ್ಮವ ।
ನೋಡಿದಿಯಲಾ ತ್ಯಾಜ್ಯಮಾಡುವ ಯುಕ್ತಿ ತಪ್ಪಿದರೆ ॥
ಮಾಡಿ ಕರ್ಮತ್ಯಾಗವವನೈ ।
ಕೂಡುವನು ಬಂಧನದೊಳದರಿಂ ।
ಮಾಡಲಾರರು ತ್ಯಾಜ್ಯಕರ್ಮವ ವೀತರಾಗರಲಾ ॥ ೯೦ ॥

ತ್ಯಾಜ್ಯಂ ದೋಷವದಿತ್ಯೇಕೇ ಕರ್ಮ ಪ್ರಾಹುರ್ಮನೀಷಿಣಃ ।
ಯಜ್ಞದಾನತಪಃಕರ್ಮ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಮಿತಿ ಚಾಪರೇ ॥ ೩ ॥

ನರನು ಕರ್ಮದ ಫಲವ ತ್ಯಜಿಸದೆ ।
ಕರೆಯಲಾ ಕರ್ಮಗಳು ಬಂಧಕ- ।
ವಿರುವುದೆನುತಲಿ ಮೂಢತನದಲಿ ನರಲುತಿಹನವನು ॥
ಇರಲು ತಾನೇ ನಗ್ನನವ್ವರು ।
ಕರೆಯಲಾತನ ನಗ್ನನೆನುತಲಿ ।
ಬರಿದೆ ಪೇಳ್ವನು ಜನರು ತನ್ನಲಿ ತಂಟೆ ಮಾಡುವರು ॥ ೯೧ ॥

ನರನೆ ರೋಗಿಯು ನಾಲಿಗೆಯ ವಶ- ।
ಕಿರಲು ಬೇಕಾದುದನು ತಿನುವನು ।
ಮರಳಿ ತಿಂದನ್ನವನು ಬೈವನು ಪಚನವಾಗದಿರೆ ॥
ಕೊರತೆಗಳ ನೋಡದಲೆ ದೇಹದ ।
ಮರಳಿ ಬೈವನು ನೊಣಗಳನೆ ತಾ- ।
ನರಿಯನಲ್ಲಾ ತನ್ನ ದೇಹದ ಹೊಲಸು ರಸಿರಕ್ತ ॥ ೯೨ ॥

ಕರ್ಮಫಲತ್ಯಾಗವನು ಮಾಡುವ ।
ಮರ್ಮ ತಿಳಿಯದೆ ತತ್ತ್ವವರಿಯದೆ ।
ಕರ್ಮವೇ ಬಹುಹೀನವೆನುತಲಿ ಬೈವರರಿಯದಲೆ ॥
ಕರ್ಮವೇ ನಿಜ ತ್ಯಾಜ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಯೊಮ್ಮೆಗೆಲೆ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಶರ್ಮಯಿಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ದುರ್ಬಲತನವ ಮುಚ್ಚುವರು ॥ ೯೩ ॥

ಕೆಲರು ಪೇಳ್ವರು ಯಜ್ಞಸತ್ರವು ।
ತಿಳಿಯಲಾಗದು ತ್ಯಾಜ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಯಿಳೆಯಲಿವುಗಳ ಮಾಳ್ಪದುಚಿತವವಶ್ಯವೆನ್ನುವರು ॥
ಇಳೆಯಲಿವುಗಳ ಮಾಡದಲೆ ಮನ ।
ಮಲಿನವಹುದೈ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧತೆ ।
ಫಳಿಲನೀ ಕರ್ಮಗಳು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡುವುವೆಂಬುವರು ॥ ೯೪ ॥

ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯು ಬೇಕೆನುವ ಸದ್- ।
ವೃತ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ಕರ್ಮ ಬಿಡುವುದು ।
ಯುಕ್ತವಲ್ಲಾ ಕರ್ಮವನ್ನಾಚರಿಸುವುದೆ ಯುಕ್ತ ॥
ಕಿತ್ತಿ ಮಲಿನತೆ ಚಿನ್ನ ಶುದ್ಧಿಯ- ।
ನುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸೆ ।
ಹೊತ್ತುಗಳೆಯದೆ ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಪುಟಕೊಡಲು ಬೇಕದಕೆ ॥ ೯೫ ॥

ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು ನಿಜಮುಖ- ।
ವನ್ನು ನೋಡಲಿಕಿಚ್ಛೆ ಯಿರಲದ ।
ಸುಣ್ಣದಿಂ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಮೊದಲಿಗೆನೆ ॥
ತನ್ನ ವಸ್ತ್ರವು ಸ್ವಚ್ಛವಿರ ಬೇ- ।
ಕೆನ್ನುವರು ರಜಕನ ಗಲಿಚ್ಛದ ।
ಮಣ್ಣಹಂಡೆಯ ಬಿಟ್ಟರದು ಸ್ವಚ್ಛತೆಯಲೇರುವುದೆ ॥ ೯೬ ॥

ತಿನ್ನಲಿಕೆ ಸಿಗಬೇಕು ವುತ್ತಮ- ।
ವನ್ನವೆಂದಿಚ್ಛೆಯನು ಮಾಡಲು ।
ಯತ್ನ ಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ಪಾಕವಾಗುವುದೆ ॥
ಎನ್ನುತೀಪರಿ ಕ್ಲೇಶದಾಯಕ- ।
ವೆನ್ನುತಲಿ ಕರ್ಮಗಳ ಬಿಡುವುದು ।
ಚೆನ್ನಗಲ್ಲಾ ಜಾಣರಿದನರಿಯುವುದು ಮೋದದಲಿ ॥ ೯೭ ॥

ಇರುವುದೈ ಸಿದ್ಧಾಂತವೀಪರಿ ।
ಯೆರಡು ಹಾದಿಯ ಪತಿಕರಿಸುವರು ।
ತೊರೆವರೈ ಕರ್ಮವನು ಕೆಲವರು ಕ್ಲೇಶಕರವೆನುತ ॥
ಹರುಷದಿಂ ಕರ್ಮಂಗಳನು ಪತಿ- ।
ಕರಿಸುವರು ಹಲರೀತೆರದಿ ನಿನ- ।
ಗರುಹುವೆನು ತತ್ತ್ವವನು ನಾನು ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೯೮ ॥

ನಿಶ್ಚಯಂ ಶೃಣು ಮೇ ತತ್ರ ತ್ಯಾಗೇ ಭರತಸತ್ತಮ ।
ತ್ಯಾಗೋ ಹಿ ಪುರುಷವ್ಯಾಘ್ರ ತ್ರಿವಿಧಃ ಸಂಪ್ರಕೀರ್ತಿತಃ ॥ ೪ ॥

ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿಹುದು ತ್ಯಾಗವು ।
ತೋರುತಿದೆ ಸ್ಪಷ್ಟದಲಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮೂರು ವಿಧಗಳನೆಲ್ಲ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ಮುದದಿ ॥
ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿರಲು ತ್ಯಾಗಪ್ರ- ।
ಕಾರತತ್ತ್ವವಿದೊಂದೆ ಕೇಳೈ ।
ಚಾರು ಸಿದ್ಧಾಂತವನು ನಾ ಸರ್ವಜ್ಞ ಮಾಡಿಹೆನು ॥ ೯೯ ॥

ಮನಸಿಗೆನ್ನ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದುದ ।
ನಿನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪೇಳುವೆ ।
ನಿನಗೆ ಬರಬಾರದು ಕುಶಂಕೆಯು ನನ್ನ ಮತದಲ್ಲಿ ॥
ತನಗೆ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವ ।
ಸನುಮತದ ದಕ್ಷತೆಯ ತೋರಿಸೆ ।
ಮನದಿ ತ್ಯಾಗಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿದಾಕರ್ಮವಾಚರಿಸು ॥ ೧೦೦ ॥

ಯಜ್ಞದಾನತಪಃಕರ್ಮ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಂ ಕಾರ್ಯಮೇವ ತತ್ ।
ಯಜ್ಞೋ ದಾನಂ ತಪಶ್ಚೈವ ಪಾವನಾನಿ ಮನೀಷಿಣಾಮ್ ॥ ೫ ॥

ಹಾದಿ ನಡೆಯುವ ಪಥಿಕ ತನ್ನಯ ।
ಪಾದಚಲನವ ತ್ಯಜಿಸ ಬಾರದು ।
ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ ತ್ಯಜಿಸಿ ದಾನವ ತಪವ ಯಜ್ಞವನೂ ॥
ಸಾದರದಿ ಮಾಡುವುದು ಬಿಡಲದು ।
ಬಾಧಕವು ತಾನಾಗುವುದು ಮೇಣ್ ।
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ಕರ್ಮ ತ್ಯಜಿಸಲು ಬಾರದೈ ನರರು ॥೧೦೧॥

ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವ ತನಕ ತಾಂ ಮುಂ- ।
ದಿಟ್ಟ ಪಕ್ವಾನ್ನಗಳ ಬಿಡುವರೆ ।
ನಷ್ಟವಸ್ತುವು ಸಿಗುವನಕ ಬಿಡುತಿಹರೆ ಯತ್ನವನು ॥
ಬಿಟ್ಟು ನಾವೆಯ ನದಿಯ ಮಧ್ಯದಿ ।
ಕಷ್ಟಪಡುವರೆ ಪಾರಗಾಣದೆ ।
ಯಿಷ್ಟವಸ್ತುವು ಸಿಗದೆ ದೀಪವ ನೊಂದಿಸುವರೇನು ॥ ೧೦೨ ॥

ಬಾಳೆಗೊನೆಯನು ಹಾಕದಿಹ ಯೆಳೆ ।
ಬಾಳೆಗಿಡವನು ಕೊಯ್ಯ ಬಹುದೇ ।
ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ದೃಢತೆ ಬಾರದಲೆ ॥
ಕೀಳಬಹುದೇ ಮಖಿತಪೋದಾ- ।
ನಾಳಿಗಳ ಕರ್ಮಗಳ ಕಾರ್ಯವ- ।
ನಾಲಿಸೈ ನೀ ತಾಳದಿರು ಕರ್ಮದಲಿ ಭೇದವನು ॥ ೧೧೩ ॥

ತನ್ನತನ್ನಧಿಕಾರದಂದದಿ ।
ಮಾನ್ಯವಿರುತಿಹ ದಾನತಪಗಳು ।
ಯಜ್ಞಕರ್ಮಾದಿಗಳು ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲ ಮಾನವನೆ ॥
ಬೆನ್ನ ಬಿಡದವುಗಳನು ಆಚರಿ- ।
ಸೆನ್ನುತಲಿ ನಾ ನಿನಗೆ ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಮನ್ನಿಸೈ ನೀ ತತ್ತ್ವವಿದನಾ ಗುಹ್ಯ ಪೇಳಿದೆನು ॥ ೧೧೪ ॥

ನಡೆಯುವರೆ ತ್ವರೆ ಮಾಡುವವನೇ ।
ಪಡೆವನೈ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಂತದಿ ।
ಬಿಡದೆ ಕರ್ಮವ ಮಾಡುವವನಾಚರಣದಿಂ ತನ್ನ ॥
ಪಡೆವನೈ ತ್ಯಾಗದಲಿ ಕುಶಲತೆ ।
ಕುಡಿವನಾರೈ ವೈದ್ಯನೌಷಧ ।
ಪಡೆವನೈ ಯಾಮಾನದಿಂದಲಿ ರೋಗಮುಕ್ತತೆಯು ॥ ೧೧೫ ॥

ಯಾರು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕದಿ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚಾರ ಮಾಳ್ಪನೊ ನಿರುತವವನೆ ಸಿ- ।
ಚಾರಿಸಲು ತಮರಜಗುಣಂಗಳ ಬೇರೆ ಕೀಳುವನು ॥
ಜೋರಿನಿಂದಲಿ ಮೇಲೆಮೇಲಿಂ- ।
ದೇರಿಸಲು ಪುಟಗಳನು ಚಿನ್ನ- ।
ಕ್ಕೇರುವುದು ಶುದ್ಧತೆಯು ಮಲದ ವಿನಾಶವಾಗುವುದು ॥ ೧೧೬ ॥
ನಿಷ್ಠೆಯನು ತೋರಿಸಲು ಕರ್ಮದಿ ।
ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ರಜತಮಂಗಳ ।
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವೆನಿಸುವುದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಗುಣಾವಳಿಯು ॥
ಇಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯು ಸತ್ತ್ವವಾಗಲು ।
ಕೊಟ್ಟು ಪಾವನತೆಯನು ದೇಹಕೆ ।
ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಪಾಪಪಟ್ಟವ ತೀರ್ಥದಂದದಲಿ । ೧೧೭ ॥

ಹೊರಮಲವು ತೀರ್ಥದಲಿ ಸ್ನಾನದಿ ।
ಕರಗುವುದು ಕರ್ಮಗಳು ಕೇಳಂ- ।
ತರದೊಳಿರುತಿಹ ಕಲ್ಮಷವ ನಾಶಿಪವು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಇರುವುದದರಿಂ ತೀರ್ಥಯೋಗ್ಯತೆ ।
ನಿರುತ ಸತ್ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತೊರೆಯೆ ಬಾರದು ಕರ್ಮ ಸಾಧಕವೈ ಫಲತ್ಯಾಗ ॥ ೧೧೮ ॥

ನೀರಡಿಸಿ ಬೆಂಡಾದ ನರನಿಗೆ ।
ಮಾರವಾಡದೊಳಮೃತ ಝರಿ ಕೈ- ।
ಸೇರುವಂದದಿ ಕುರುಡಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಳಕು ಸಿಗುವಂತೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯೆ ಬೀಳ್ವವಗೆ ಝೋಲಿಸಿ ।
ತಾರಿಸುವ ಪರಿಯಂತೆ ನದಿಯಲಿ ।
ನೀರಿನಲಿ ಮುಳುಗುವಗೆ ನದಿ ತಾನಪ್ಪಿ ಪೊರೆವಂತೆ ॥ ೧೧೯ ॥

ಮರಣಸಂನಿಹಿತನಿಗೆ ಯಮನೇ ।
ಕರುಣದಿಂ ದೀರ್ಘಾಯುವೀಯುವ ।
ತೆರದಿ ಕರ್ಮವೆ ಕರ್ಮಪೀಡೆಯ ಸಂಹರಿಸುವುದಲಾ ॥
ಅರಿಯಲಾ ರಸರೀತಿ ವೈದ್ಯನು ।
ತರುವನೈ ವಿಷದಿಂದಲಮೃತವ ।
ಮರಣಸಂನಿಹಿತನನು ರಕ್ಷಿಸುವನು ಸುಕೌಶಲದಿ ॥ ೧೨೦ ॥

ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಕರ್ಮಗಳನಾ- ।
ಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಲವುಗಳೆ ।
ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗವ ತೋರಿಸುವುವೈ ಬಂಧಕವವಲ್ಲ ॥
ಯುಕ್ತಿ ಯಾವುದೆನುತ್ತ ಕೇಳ್ವರೆ ।
ಭಕ್ತನೀನಿಹಿಯೆಂದು ನಿನಗದ ।
ಪೊಕ್ತ ಪೇಳುವೆನದನು ನೀ ಕೇಳ್ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೧೨೧ ॥

ಏತಾನ್ಯಪಿ ತು ಕರ್ಮಾಣಿ ಸಂಗಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಫಲಾನಿ ಚ ।
ಕರ್ತವ್ಯಾನೀತಿ ಮೇ ಪಾರ್ಥ ನಿಶ್ಚಿತಂ ಮತಮುತ್ತಮಮ್ ॥ ೬ ॥

ಐದು ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ದಿನದಿನ- ।
ವೀಧರಿತ್ರಿಯಲೆಲ್ಲ ಮಾಡುವ- ।
ರಾದರೇನಭಿಮಾನವನು ತಾಳುವರೆ ಮಾನವರು ॥
ಆದರದಿ ಪರಿದ್ರವ್ಯ ಕೊಳ್ಳುತ ।
ಹಾದಿ ನಡೆಯುತ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಲು ।
ಬೋಧವಹುದೇಯವಗೆ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಳ್ಪೆ ತಾನೆನುತ ॥ ೧೨೨ ॥

ದೊರೆಯ ಮುದ್ರಾಯುಕ್ತಪತ್ರದ ।
ಭರದಿ ಸೇವಕನೊರ್ವ ರಾಜನ ।
ತ್ವರಿತದಿಂದಲಿ ಹಿಡಿದು ತರುವನು ದೊರೆಯ ಬಲದಿಂದ ॥
ಅರಿವನೇನವ ತಾನು ರಾಜನ ।
ಭರದಿ ಗೆದ್ದೆನೆನುತ್ತ ಮನದಲಿ ।
ಗರುವ ಸಲ್ಲದು ಮನದೊಳವನಿಗೆ ದೊರೆಯ ಬಲವಿದಲಾ ॥ ೧೩ ॥

ಸೆರಗ ಹಿಡಿದನ್ಯರ ಸಹಾಯದಿ ।
ನರನು ನದಿಯಲಿ ಪಾರಗಾಣಲು ।
ಬರುವುದೇನವಗಾಗ ಗರ್ವವು ದಾಟಿದೆನು ಯೆನುತ ॥
ಅರಸ ತನ್ನಯ ಕೈಯ ದಾನವ ।
ಪರರಿಗೀಯಲ್ಕಾ ಪುರೋಹಿತ ।
ಮರುಳನೇನವ ದಾನದಭಿಮಾನವನು ತಾಳುವನೆ ॥ ೧೪ ॥

ತೊರೆದು ಕರ್ತೃತ್ವಾಭಿಮಾನವ ।
ನಿರುತ ಕರ್ಮವ ಕಾಲಕಾಲದೊ- ।
ಳಿರದೆ ಮಾಳ್ಪನೊ ಬಿಟ್ಟಹಂತೆಯ ಮನದ ಕಿಲ್ಬಿಷವ ॥
ಮರಳಿ ಕರ್ಮವು ಕೊಡುವ ಫಲಗಳ- ।
ನಿರದೆ ಮನದಿಂ ಹೊರಗೆ ದಬ್ಬುತ ।
ನಿರುತ ಕರ್ಮವನಾಚರಿಸ ಬೇಕೈ ನರೋತ್ತಮನೆ ॥ ೧೫ ॥

ಪರರ ಮಕ್ಕಳ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಹರುಷವಪ್ಪುದೆ ಮನದಿ ಪ್ರೀತಿಯು ।
ಬರುವುದೇ ಪರರರ್ಭಕರ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ॥
ನರನೆ ಫಲದಾಶೆಯನು ಬಿಡುತಲಿ ।
ನಿರುತ ಕರ್ಮವ ಮೊದಲು ಮಾಡೈ ।
ಧರಣಿಯಾಲಿ ನಿಷ್ಕಾಮಕರ್ಮವೆ ಯುತ್ತಮೋತ್ತಮವು ॥ ೧೬ ॥

ಫಲದಲಾಶೆಯನಿಡುತಲಾ ಪಿ- ।
ಪ್ಪಲಕೆ ನೀರೆರೆಯುವರೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಫಲದೊಳಾಶೆಯ ತೊರೆದು ಕರ್ಮವ ಮಾಡುವುದು ಮುದದಿ ॥
ನಿಲಯನಿಲಯದೊಳೆಲ್ಲ ದನ ಗೋ- ।
ವಳನು ಕೂಡಿಸಿ ಮೇಯಿಸುತ್ತಿಹ ।
ಫಲವನಾಶಿಸುತಿಹನೆ ಹಾಲನು ಬಯಸುತಿಹನೇನು ॥ ೧೭ ॥

ತಿಳಿಯಲಾಪರಿ ಕರ್ಮಫಲದಲಿ ।
ಕಳೆಯ ಬೇಕೈ ಯಾಶೆ ಯೆಂಬುದ ।
ತಿಳಿಯುತೀ ತತ್ತ್ವವನು ಮಾಡಲು ಕರ್ಮಗಳನೆಲ್ಲ ॥
ಬಳಿಯಲಿರುವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದ ।
ಫಳಿಲನಾಗುವುದಯ್ಯ ದರ್ಶನ ।
ಬೆಳೆಯುವುದು ಶುದ್ಧತೆಯು ಕರ್ಮಾಚರಣಮಾನದಲಿ ॥ ೧೮ ॥

ನಿನಗೆ ಪೇಳಿದೆ ಕರ್ಮತತ್ತ್ವವ ।
ವಿನಯದಿಂ ಫಲದಾಶೆ ತ್ಯಜಿಪುದು ।
ಮನದಲಿಡದಭಿಮಾನ ಕರ್ಮದ ಕರ್ತ ತಾನೆನುತ ॥
ನೆನಸುತೀಪರಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ।
ಜನನಮರಣದ ಚಕ್ರದಿಂದಲಿ ।
ಕ್ಷಣದಿ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರೆವುದೈ ನೀನಾಚರಿಪುದಿದನು ॥ ೧೯ ॥

ನಿಯತಸ್ಯ ತು ಸಂನ್ಯಾಸಃ ಕರ್ಮಣೋ ನೋಪಪದ್ಯತೇ ।
ಮೋಹಾತ್ತಸ್ಯ ಪರಿತ್ಯಾಗಸ್ತಾಮಸಃ ಪರಿಕೀರ್ತಿತಃ ॥ ೭ ॥

ಕತ್ತಲೆಯೊಳಾ ಕಲ್ಲು ಕಾಲಿಗೆ ।
ಹತ್ತಿ ಹೊಡತದಿ ನೋವು ಬಂದರೆ ।
ಕಿತ್ತು ಕಳೆಯುವುದೇನು ಕ್ರೋಧದಿ ಕಣ್ಣುಗಳನೆರಡ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಕರ್ಮಗಳು ಬಂದವೆ- ।
ನುತ್ತ ಕರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ।
ಯುಕ್ತವೇನೈ ತಿಳಿಯೆ ಪಾರ್ಥನೆ ತತ್ತ್ವ ಪರಿಕಿಸಲು ॥ ೨೦ ॥

ಶಿರದ ಮುಂಭಾಗದಲಿ ನೋವೆ- ।
ದ್ದರೆ ಕಣಾ ಶಿರ ಕಡಿವುದುಚಿತವೆ ।
ಕರೆವರಿದ ಕೋವಿದರು ಕೇಳೈ ತಾಮಸತ್ಯಾಗ ॥
ಬರಲು ಕೆಟ್ಟಿಹ ಹಾದಿ ಕಾಲಿಲಿ ।
ಚರಿಸಲಾರದುಪಾಯವಿಲ್ಲೈ ।
ಹರಿದು ಕಾಲ್ಗಳ ಕಡಿದು ಬಿಸುಡುವುದೇನು ಕೌಶಲವೆ ॥ ೨೧ ॥

ಹೊಟ್ಟೆಹಸಿವಿಲಿ ಬಳಲಿ ತಾಂ ಕಂ- ।
ಗೆಟ್ಟು ಬಂದವನೆದುರು ಬಿಸಿಬಿಸಿ ।
ಯಿಟ್ಟರನ್ನವ ಸಿಟ್ಟಿನಲಿ ಕಾಲಿಂದ ಚೆಲ್ಲಿದರೆ ॥
ಇಷ್ಟಕಾರ್ಯವು ಸಾಧ್ಯವಿಹುದೇ ।
ಹೊಟ್ಟೆಹಸಿವೆಯು ಶಾಂತವಹುದೇ ।
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ ಬಾರದು ಕಣಾ ಭೀತಿಯಲಿ ಕರ್ಮವನು ॥ ೨೨ ॥

ಚರಿಸಿದರೆ ಕರ್ಮವನು ಯುಕ್ತಿಯೊ- ।
ಳಿರದೆ ಕರ್ಮದ ದೋಷ ತಟ್ಟದು ।
ಅರಿಯನಲ್ಲಾ ತಾಮಸನು ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ॥
ತೊರೆವನವನ್ನೈ ಕಾರ್ಯಕರ್ಮವ ।
ನರನೆ ತನ್ನಯ ಧರ್ಮ ತ್ಯಜಿಪನು ।
ತೊರೆಯ ಬೇಡ್ಯೆ ಪಾರ್ಥ ಕರ್ಮವ ತಾಮಸನ ತೆರದಿ ॥ ೧೨೩ ॥

ದುಃಖಮಿತ್ಯೇವ ಯತ್ಕರ್ಮ ಕಾಯಕ್ಲೇಶಭಯಾತ್ತ್ಯಜೇತ್ ।
ಸ ಕೃತ್ವಾ ರಾಜಸಂ ತ್ಯಾಗಂ ನೈವ ತ್ಯಾಗಫಲಂ ಲಭೇತ್ ॥ ೮ ॥

ಸ್ವಾಧಿಕಾರವ ತಿಳಿದಿಹನು ನಿಜ ।
ಬೋಧವಿಹುದ್ಯೆ ಕಾರ್ಯಕರ್ಮವು ।
ಆದರದನಾಚರಿಪ ಕಾಲದಿ ಕಠಿಣ ಕಾಣುವುದು ॥
ಆದಿಯಲಿ ಕಾಣುವುದು ಕ್ಲೇಶವು ।
ಹಾದಿಯಲಿ ಭಯಭಾರಿ ತೋರ್ಪುದು ।
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಭಯದಲಿ ಕರ್ಮವನು ತ್ಯಜಿಸೆ ॥ ೧೨೪ ॥

ಇರುವುದಾರಂಭದಲಿ ಕಠಿನತೆ ।
ಹರಡೆ ಕಚ್ಚಲು ತುರಟವಿರುವುದು ।
ಯಿರುವುದ್ಯೆ ಕಡುಕಹಿಯು ನಿಂಬವು ಕಚ್ಚಿದಾಕ್ಷಣದಿ ॥
ಇರುವುದ್ಯೆ ಕಂಟಕ ಗುಲಾಬಿಗೆ ।
ಯಿರಿವುದಲ್ಲಾದನವು ಹಾಲನು ।
ಕರೆದರದು ಸೀ ಯಿರದೆ ತೋರ್ಪುದು ದೋಷವೇ ಮೊದಲು ॥ ೧೨೫ ॥

ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲದ- ।
ರೊಡನಿರುವ ಸವಿರುಚಿಯು ತೋರ್ಪುದೆ ।
ಬಡಿಸಿದಾಗಲೆ ಭೋಜನದ ರುಚಿ ವಿದಿತವಾಗುವುದು ॥
ತೊಡಗುವಾಗಲೆ ಕಠಿಣವಿರುವುದು ।
ಬಿಡುವನದರಿಂ ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವ ।
ಜಡಮತಿಯ ಮಾನವನು ಶ್ರಮಕಂಜುವನು ಕರ್ಮದಲಿ ॥ ೧೨೬ ॥

ಆರಭಿಸುವನು ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವ ।
ತೋರಿದಾಕ್ಷಣ ಕಠಿಣ ಬಿಡುವನು ।
ಹಾರೆ ಬಿಸಿಕಾಯ್ದುದನು ಕ್ಯೆಯಲಿ ಹಿಡಿದು ಬಿಡುವಂತೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಶ- ।
ರೀರ ಮಾನುಷ ದೊರೆಯಿತಿದಕೆ ಕ- ।
ಠೋರಕರ್ಮವದೇಕೆ ದೇಹಕ್ಲೇಶ ಬೋಣೇಕೆ ॥ ೧೨೭ ॥

ಭೂತಲದಲೀ ಕಠಿಣಕರ್ಮವ- ।
ನೇತಕಾಚರಿಸುವುದು ಯೆನಗದು ।
ಭೀತಿದಾಯಕ ಕಾರಣವನಾಕಾಣೆ ಕರ್ಮದಲಿ ।
ಕೈತಳಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರ್ದ ಸುಖವು ಮ- ।
ಹಾತಿಶಯವಾಗಿಹುದು ಸಾಕಿದು- ।
ವೇತಕ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು ಶ್ರಮವನು ಕಾರಣವ ಕಾಣೆ ॥ ೧೨೮ ॥

ಈ ತೆರದಲಿ ವಿಚಾರವಮಾಡುತ ।
ಭೀತಿಯಲಿ ಕ್ಲೇಶದಲಿ ಕರ್ಮವ ।
ಸೋತು ಬಿಟ್ಟರೆ ರಾಜಸತ್ಯಾಗವನು ಮಾಡುವನು ॥
ಈತ ಮಾಳ್ಪನು ತ್ಯಾಗವನು ನಿಜ- ।
ವೀತನಿಗೆ ಫಲ ದೊರೆವುದೆಲ್ಲಿಂ- ।
ದೀತನರಿಯನು ಕರ್ಮತ್ಯಾಗದ ತತ್ತ್ವಸಾರವನು ॥ ೧೨೯ ॥

ಒಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟಿರುವ ಪಾತ್ರದ- ।
ಲೊಳಗಿರುವ ಬಿಸಿ ತುಪ್ಪವುಕ್ಕಿದ- ।
ರೊಲೆಯೊಳಗೆ ಬೀಳುವುದು ಹೋಮದ ಫಲವು ದೊರೆಯುವುದೆ ॥
ಜಲದಿ ಮುಳುಗಲು ಮರಣ ಬಂದರೆ ।
ಜಲಸಮಾಧಿಯ ಫಲವು ಬರುವುದೆ ।
ಯಿಳೆಯಲದಕಪಘಾತವೆನುವರು ಕೋವಿದರು ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೩೦ ॥

ಯಾವನೀದೇಹದಲಿ ಪ್ರೀತಿಯ ।
ಭಾವವಿಡುತಲಿ ಕರ್ಮ ಬಿಡುವನೊ ।
ಯಾವನಿದ ಕರೆಯುವನು ಕರ್ಮತ್ಯಾಗ ನಿಜವೆಂದು ॥
ತಾವರೆಯ ಸಖ ಮೂಡೆ ನಕ್ಷ- ।
ತ್ರಾವಳಿಯು ಲೋಪಿಸುವ ತೆರದಲಿ ।
ನಾವುನ್ಯೆ ಕರ್ಮಗಳು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದುದಯದಲಿ ॥ ೧೩೧ ॥

ಈ ತೆರದ ರಾಜಸದ ತ್ಯಾಗದಿ ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದು ಮೋಕ್ಷ ನರನಿಗೆ ।
ನೀ ತಿಳಿಯ ಬೇಕದುವೆ ತ್ಯಾಗವು ನಿಜದಿ ರಾಜಸವು ॥
ಏತರಿಂ ನಿಜವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವು ।
ಪಾಪ್ತವಪ್ಪುದೆಮತ್ತ ನಿನಗತಿ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ವಿಸ್ತರಿಪೆನ್ಯೆ ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೩೨ ॥

ಕಾರ್ಯಮಿತ್ಯೇವ ಯತ್ಕರ್ಮ ನಿಯತಂ ಕುರುತೇಽರ್ಜುನ ।
ಸಂಗಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಫಲಂ ಚೈವ ಸ ತ್ಯಾಗೋ ಸಾತ್ತ್ವಿಕೋ ಮತಃ ॥ ೯ ॥

ತೊರೆದು ನಿಜಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವ ।
ಮರೆತು ತನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವ ।
ನೆರೆವನ್ನೈ ಫಲದಾಶೆಯಲ್ಲಿ ತಿಲಾಂಜಲಿಯ ಮುದದಿ ॥
ನಿರುತ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವಕರ್ಮವು ।
ಬರಲು ಸಹಜದಿ ವರ್ಣಧರ್ಮದಿ ।
ಚರಿಸುವನು ಯಾರವನು ಗೌರವದಿಂದ ವಿಧಿಯುಕ್ತ ॥ ೧೩೩ ॥

ಮಾಡಲಾಮಾತೆಯಲವಜ್ಞೆಯ ।
ಮಾಡಲವಳೊಳು ಕಾಮವಾಸನೆ ।
ಕೂಡಿಸುವುವಿವು ನರಕವಾಸವ ಕರ್ಮವಶದಿಂದ ॥
ಓಡಿಸುತಲೀ ಯುಭಯಭಾವವ ।
ಮಾಡ ಬೇಕೈ ಮಾತೃಸೇವೆಯ ।
ರೂಢಿಯಲಿ ಕೇಳಿಹುದು ಕರ್ಮದ ಧರ್ಮವೀ ತೆರದಿ ॥ ೧೩೪ ॥

ಇರುವುದಾಕಳ ಮೋರೆ ಹೊಲಸೆನು- ।
ತಿರದೆ ಯಾಕಳನೆಲ್ಲ ತ್ಯಜಿಪರೆ ।
ಗೊರಟು ಸಿಪ್ಪೆಯು ತ್ಯಾಜ್ಯವಾದರೆ ಮಾವ ತ್ಯಜಿಸುವರೆ ॥
ಧರಣಿಯಲಿ ಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವು ।
ತಿರಿಗಿ ಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆಯೆಂಬೀ- ।
ಯೆರಡು ಪಾಶಗಳೆಂದು ಕರ್ಮವ ತ್ಯಜಿಸ ಬಾರದಲಾ ॥ ೧೩೫ ॥

ತಂದೆ ತನ್ನಯ ಕನ್ಯೆಯನು ನಲ- ।
ವಿಂದ ಪೋಷಿಸಿ ಫಲದ ಬಯಕೆಯ ।
ಮುಂದೆ ಮಾಡನು ಪೋಷಿಪನು ನಿಷ್ಕಾಮತನದಿಂದ ॥
ಚಂದದಿಂದಾ ಪರಿಯಲೆರಡಾ- ।
ಬಂಧನಂಗಳ ಕಡಿದು ಕರ್ಮವ-
ನೊಂದೆ ಮನದಲಿ ಮಾಡುವಾತಗೆ ದುಃಖ ತಟ್ಟದಲಾ ॥ ೧೩೬ ॥

ತ್ಯಾಗವೆಂಬುದು ವೃಕ್ಷವೃತ್ತಮ ।
ಬೇಗದಿಂದಲಿ ಮೋಕ್ಷಫಲದಿಂ ।
ಬಾಗಿ ರಂಜಿಸುತಿಹುದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕವಿಹುದು ಮಾರ್ಗವದು ॥
ಆಗಿಯಲಿ ಬೀಜವನು ಸುಟ್ಟರೆ ।
ಆಗಲಾರದು ಗಿಡವು ಪೊಳಕೆಯು ।
ನೀಗಲಾ ಫಲದಾಶೆ ತ್ಯಾಗವು ತಿಳಿಯೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವು ॥ ೧೩೭ ॥

ಸ್ಪರಿಶಸ್ಪರ್ಶದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೆ ।
ಹರಿಯುವುದು ಲೋಹದ ಕಲಂಕವು ।
ಬರುವುದೆರಡನೆ ವರ್ಣ ಚೋದ್ಯವಿದೇನು ನೋಡಿದರೆ ॥
ತೊರೆದು ಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆಯನು ಪೇಳ್ ।
ತೊರೆದು ನಿಜಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವ ।
ಹರಿವುವೈ ಗುಣಗಳು ರಜಸ್ತಮ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೧೩೮ ॥

ಶುದ್ಧಸಾತ್ತ್ವಿಕಭಾವದಿಂದಲಿ ।
ವೃದ್ಧಿಯಹುದೈ ಸ್ವಾತ್ಮಬೋಧವು ।
ಶುದ್ಧ ಬೆಳಕದು ತೋರದೈ ಯಾಕಾಶ ಸಾಲ್ದಿಸೆಯು ॥
ಸದ್ದು ಮಾಡದೆ ಮೃಗಜಲವು ಬಳಿ- ।
ಕೆದ್ದು ಪೋಪುದು ಸಂಜೆವೇಳೆಗೆ ।
ಬಿದ್ದು ಪೋಪುದು ಜಗದ ಮಿಥ್ಯಾಭಾಸವಾತೆರದಿ ॥ ೧೩೯ ॥

ನ ದ್ವೇಷ್ಟ್ಯಕುಶಲಂ ಕರ್ಮ ಕುಶಲೇ ನಾನುಷಜ್ಜತೇ ।
ತ್ಯಾಗೀ ಸತ್ತ್ವಸಮಾವಿಷ್ಟೋ ಮೇಧಾವೀ ಛಿನ್ನಸಂಶಯಃ ॥ ೧೦ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಮೋಡಗಳು ಗಗನದಿ ।
ಬರುವುವೈ ಮೇಣಡಗಿ ಪೋಪುವು ।
ಬರುವುದಾಪರಿ ಕರ್ಮ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದ ಫಲದಿಂದ ॥
ಅರಿಯಲಾಗದು ಹೆಚ್ಚುಕುಂದನು ।
ಮರೆಯ ಬೇಕೈ ದುಃಖಸುಖಗಳ- ।
ನರಿಯ ಬೇಕಿವು ದೋಷವಿರಹಿತವೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೧೪೦ ॥

ಹರುಷವಾಗದು ಶುದ್ಧಕರ್ಮದಿ ।
ತೊರೆವನೈ ದ್ವೇಷವನಶುದ್ಧದಿ ।
ಬರುವನೇ ಜಾಗ್ರತದಿ ಭ್ರಾಂತಿಯು ಸ್ವಪ್ನಸಂಗತಿಗೆ ॥
ತೊರೆದು ನಿಜಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವ ।
ಮರೆತು ಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆಯನು ತಾ- ।
ನೆರಡುಭಾವವಿಹೀನನತೆಯಲವ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವನು ॥ ೧೪೧ ॥

ಇದು ಶುಭಾಶುಭಕರ್ಮವೆಂಬುದು ।
ವಿದಿತವಾಗದು ಮನದೊಳವನಿಗೆ ।
ವಿದಿತವಾಗವು ಕರ್ಮಕರ್ತನು ಯೆಂಬ ಭಾವಗಳು ॥
ಇದುವೆ ಕರ್ಮತ್ಯಾಗ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ- ।
ವಿದರ ಹೊರತಿಹ ಕರ್ಮತ್ಯಾಗವು ।
ಅಧಿಕ ಬಂಧಕವಾಗಿ ವರ್ತಿಪುದೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೧೪೨ ॥

ನ ಹಿ ದೇಹಭೃತಾ ಶಕ್ಯಂ ತ್ಯಕ್ತುಂ ಕರ್ಮಾಣ್ಯಶೇಷತಃ ।
ಯಸ್ತು ಕರ್ಮಫಲತ್ಯಾಗೀ ಸ ತ್ಯಾಗೀತ್ಯಭಿಧೀಯತೇ ॥ ೧೧ ॥

ಈ ಶರೀರವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ।
ಬೇಸರಿಸುವರೆ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ।
ಹೇಸ ಘಳಿಸರು ಮೂರ್ಖರೆಂದೇ ನಂಬು ನೀನವರ ॥
ಬೇಸರಿಸುವುದೆ ಘಟವು ಮಣ್ಣನು ।
ಬೇಸರಿಸುವುದೆ ವಸ್ತ್ರ ತಂತುವ ।
ಬೇಸರಿಸುವುದೆ ಬೆಂಕಿಯುಷ್ಣತೆಯನ್ನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೪೩ ॥

ದ್ವೇಷಿಸುವುದೇ ಪ್ರಭೆಯ ದೀಪವು ।
ತ್ರಾಸವಾಗಲು ಹಿಂಗುವಿಗೆ ದು- ।
ರ್ವಾಸವನು ಬಿಡಲಾಪುದೇ ನೀಕರಿಸಿ ಪರಿಮಳವ ॥
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ಕೇಳು ದ್ರಾವ ಶ- ।
ಶೇಷವನು ಬಿಡುತಿಹುದೆ ನೀರದು ।
ಲೇಸಿನಿಂ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ಕರ್ಮಧರ್ಮವನು ॥ ೧೪೪ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ದೇಹ ಧರಿಸಿಹ ।
ನರಗೆ ಕರ್ಮತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವ ।
ಮರುಳುತನ ಸಲ್ಲುವುದೆ ನೀನೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದನು ॥
ಧರಿಸಿರುವ ತಲೆಗಂಧ ಡೊಂಕಾ- ।
ಗಿರಲು ತಿದ್ದಲು ಬಹುದು ತಲೆಯೋ ।
ಯಿರಲು ಡೊಂಕದಕೇನುಪಾಯವು ಹೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೧೪೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ವಿಹಿತಕರ್ಮವ ।
ಚರಿಸುವುದು ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಿರುವುದು ।
ತೊರೆಯ ಬಹುದದ ಕಾಣೆನದರಲಿ ಕಠಿಣಮಾರ್ಗವನು ॥
ಧರಣಿಯಲ್ಲೀ ನರಶರೀರವೆ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲೈ ಕರ್ಮರೂಪವು ।
ತೊರೆಯ ಬಹುದೇ ಕರ್ಮ ಶಕ್ಯವೆ ತ್ಯಾಗ ದೇಹದಲಿ ॥ ೧೪೬ ॥

ನರನೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಲಗುವಾಗಲು ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಚಲಿಸುವುದು ವಾಯುವು ।
ಚರಿಸುವುದು ರಕ್ತಾಭಿಸರಣವು ದೇಹದಲಿ ನೋಡೆ ॥
ನರಗೆ ದೇಹನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರದಿ ।
ದೊರಕಿಹುದು ಬೆನ್ನಿನಲಿ ಕರ್ಮವು ।
ಮರಣಪರ್ಯಂತರವು ಸಾಯದು ನಿಲ್ಲದೀ ಕರ್ಮ ॥ ೧೪೭ ॥

ಇರುವುದೊಂದೇ ಮಾರ್ಗ ತ್ಯಾಗ- ।
ಕ್ಕರಿಯಲಾ ನಿಜಕರ್ಮಗಳನಾ- ।
ಚರಿಪ ಸಮಯದಿ ಕರ್ಮಫಲದಾಶೆಯನು ತೊರೆಯುವುದು ॥
ಹರಿಗೆ ಕರ್ಮಂಗಳ ಸಮರ್ಪಿಸೆ ।
ಹರಿಪ್ರಸಾದದಿ ಜ್ಞಾನ ಬರುವುದು ।
ಹರಿವುದೈ ನಿಜಮಾಯೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದುದಯವಲಿ ॥ ೧೪೮ ॥

ಜ್ಞಾನವಾಗಲು ರಜ್ಜು ತೋರ್ಪುದು ।
ಹಾನಿ ಪಡೆವುದು ಸರ್ಪವೆಂಬುವ ।
ಭಾನನೀಪರಿಯಾತ್ಮಬೋಧದಿ ಕರ್ಮ ಸಾಯುವುದು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ತ್ಯಾಗವ ।
ಮಾನವನು ಮಾಡಲ್ಕೆ ನಿಜವಹ ।
ಮಾನನೀಯ ತ್ಯಾಗವೆನುವರು ಜಗದಿ ಕೋವಿದರು ॥ ೧೪೯ ॥

ಧರಣಿಯಲಿ ನಿಜಕರ್ಮತ್ಯಾಗದ ।
ಪರಿಯಿದಹುದೈ ಯಿಲ್ಲವಾದರೆ ।
ಬರಲು ರೋಗಿಗೆ ಮೂರ್ಛೆಯದು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಯೆನಿಸುವುದೆ ॥
ನರನು ಬೇಸರದಿಂದ ಕರ್ಮವ ।
ತೊರೆಯಲದು ನಿಜ ತ್ಯಾಗವಲ್ಲೈ ।
ಬರಲು ವೊನಿಕೆಯ ಪೆಟ್ಟು ಗುದ್ದಿಸಿ ಯುಪಶಮಿಸುವಂತೆ ॥ ೧೫೦ ॥

ಯಾರು ಕರ್ಮಫಲಾಶೆ ಬಿಟ್ಟರೊ ।
ಯಾರು ನಿಷ್ಕರ್ಮತ್ವಕರ್ಮದೊ- ।
ಳೇರಿಸಿರುವರೊ ಅವರೆ ತ್ಯಾಗಿಗಳಿಹರು ಮೂಜಗದಿ ॥
ಮಾರರಮಣಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ವಿ- ।
ಸ್ತಾರವನು ಸಾರವನು ಪೇಳ್ದನು ।
ಧಾರುಣಿಪಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಪೇಳಿದನು ಸಂಜಯನು ॥ ೧೫೧ ॥

ಅನಿಷ್ಟಮಿಷ್ಟಂ ಮಿಶ್ರಂ ಚ ತ್ರಿವಿಧಂ ಕರ್ಮಣಃ ಫಲಮ್ ।
ಭವತ್ಯತ್ಯಾಗಿನಾಂ ಪ್ರೇತ್ಯ ನ ತು ಸಂನ್ಯಾಸಿನಾಂ ಕ್ವಚಿತ್ ॥ ೧೨ ॥

ಕರ್ಮಫಲದಾಶೆಯನು ತೊರೆಯದೆ ।
ಕರ್ಮಗಳನಾಚರಿಸುವಾತನು ।
ಕರ್ಮಫಲಭೋಗವನುಣುವನೈ ಮೂರುವಿಧವಾಗಿ ॥
ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟಿಹ ಕನ್ಯೆ ನೋಡಲು ।
ನಮ್ಮವಳು ತಾನಲ್ಲೆನುತ ಸ- ।
ದ್ಧರ್ಮದಿಂ ಕನ್ಯಾರ್ಥಿಪುರುಷಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದರೆ ॥ ೧೫೨ ॥

ಹರಿದು ಮಾಯಾಪಾಶ ತಂದೆಯ ।
ಬರುವಳವಳಾ ಕನ್ಯೆ ಗಂಡನ ।
ಪರಮಮಾಯಾಪಾಶದಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ನರನು ವಿಷದಾಗರವ ಮಾರಲು ।
ಬರುವುದೈ ವ್ಯಾಪಾರಲಾಭವು ।
ತರುವುದೈ ಮರಣವನು ತದ್ವಿಷ ಸೇವಿಸುವ ನರಗೆ ॥ ೧೫೩ ॥

ನಾನು ಕರ್ಮವ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದಭಿ- ।
ಮಾನವನು ತಾಳಿರಲಿ ಮೇಣಭಿ- ।
ಮಾನ ತೊರೆದರು ಫಲದಲಾಶೆಯನಿಟ್ಟು ಕರ್ಮವನು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ನರನಾಚರಿಸಿದರೆ ।
ಹಾನಿ ಹೊಂದದು ಕರ್ಮಮಾರ್ಗವು ।
ಹಾನಿ ಹೊಂದಿಸಬೇಕು ನರನೀ ಭಾವಯುಗಳಕ್ಕೆ ॥ ೧೫೪ ॥

ಹಾದಿಯಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಮರದ- ।
ಲ್ಲಾದ ಹಣ್ಣನು ತಿನಲು ಬಯಸಲು ।
ಬಾಧಕವು ಮೇಣಾಗದಿರದೇ ಫಲವ ಗ್ರಾಹಿಸಲು ॥
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ಪರಿಯ ಕರ್ಮದೊ- ।
ಳಾದರಾಶೆಯು ಕರ್ಮವಶದಿಂ ।
ಭಾಧಿಸುವುದೈ ನರನ ಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೫೫ ॥

ತೊರೆದು ಕರ್ಮಫಲಾಶೆ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವನು ಮಾಡಿದರೆ ನರನಿಗೆ ।
ಹರಣವಪ್ಪುದು ಜನ್ಮಮರಣದ ಭೀತಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಮೆರೆವುದೀ ಜಗ ಮೂರುವಿಧದ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದೀ ಜಗ ಕರ್ಮಫಲದಲಿ ।
ಹರಣವಾಗಲು ಕರ್ಮಫಲ ಜಗವೇನ ಮಾಡುವುದು ॥ ೧೫೬ ॥

ದೇವಮಾನವ ಮೇಣು ಮೂರನೆ ।
ಸ್ಥಾವರಗಳೆಂದಿನಿತು ಮೂರಿಹು- ।
ವೀವಸುಂಧರೆಯಲ್ಲಿ ಭೇದವು ಕರ್ಮಫಲದೊಳಗೆ ॥
ಭಾವವಿಹುವೈ ಮೂರು ಮೊದಲನೆ ।
ಭಾವವಿಷ್ಟವನಿಷ್ಟವೆರಡನೆ ।
ಭಾವ ಮೂರನೆ ಮಿಶ್ರವೆಂಬೀ ಮೂರು ವಿಧ ಜಗವು ॥ ೧೫೭ ॥

ವಿಷಯಭೋಗಾಸಕ್ತರಾಗುತ ।
ವಿಷಮವೃತ್ತಿಯನಾಚರಿಸುತೀ- ।
ವಸುಮತಿಯಲಿ ನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮವ ಚರಿಸಿ ಮೋದದಲಿ ॥
ನುಸುಳುವರು ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಕಾದಿಗ- ।
ಳಸಮ ಜನ್ಮದಿ ಬಂದು ತ್ರಾಸದಿ ।
ಬಸವಳಿವರೈ ಕರ್ಮಫಲವಿದನಿಷ್ಟ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೧೫೮ ॥

ಸ್ವಾಧಿಕಾರವ ಮಾನಿಸುತಲಾ ।
ವೇದಮಾರ್ಗವನಾಚರಿಸುತಲಿ ।
ಸಾಧಿಸುವರೈ ಪುಣ್ಯದಾಯಕ ಕರ್ಮಗಳ ನಿಜದಿ ॥
ಸಾಧಿಪರು ನಿಜಪುಣ್ಯಕರ್ಮದಿ ।
ಮೋದದಿಂ ದೇವೇಂದ್ರಪದವಿಯ ।
ಮೇದಿನಿಯಲಿದಕೆನ್ನುವರು ಬಹು ಪುಣ್ಯಕಾರಕವು ॥ ೧೫೯ ॥

ಹುಳಿಸವಿಯನೇಕತ್ರ ಮಾಡಲು ।
ಬೆಳೆಯುವದು ಮೂರನೆಯ ರುಚಿಯದು ।
ಫಲವಲಾ ಸಂಮಿಶ್ರವೀಪರಿ ಕರ್ಮಫಲವಿಹುದು ॥
ತಿಳಿಯಲಾ ಯೋಗದಲಿ ಕುಂಭಕ ।
ಬೆಳೆಯುವುದು ರೇಚಕದಲಾದರು ।
ಫಲವು ಮಿಶ್ರಿತವಾಗಿ ದ್ವಂದ್ವದೊಳೈಕ್ಯವಾಗುವುದು ॥ ೧೬೦ ॥

ಸತ್ಯಮಿಥ್ಯದ ಮಿಶ್ರಣದಲು- ।
ತ್ಪತ್ತಿ ಪಡೆಯುವುದೊಂದು ತತ್ತ್ವವು ।
ಸತ್ಯಮಿಥ್ಯವನೆರಡ ಜಯಿಪುದು ಮಿಶ್ರಫಲವಿದಲಾ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಶುಭವಶುಭಕರ್ಮವು ।
ಯುಕ್ತವಾಗಲು ಮಿಶ್ರಫಲವನು ।
ಬಿತ್ತುವುದು ಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಹುದೈ ನರಶರೀರವಿದು ॥ ೧೬೧ ॥

ಮೂರುವಿಧದಲಿ ಕರ್ಮಫಲದ ವಿ- ।
ಚಾರವಾಯ್ತಿದು ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ।
ಯಾರು ಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆ ತೊರೆಯದೆ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವರೊ ॥
ಸೇರುವರು ಮತ್ತವರು ಕೇಳ್ಸಂ- ।
ಸಾರಶರಧಿಯ ಸುಳುವಿನಲಿ ಮೇಣ್ ।
ಬಾರದಿರುವರೆ ಜನ್ಮಮರಣದ ಚಕ್ರದಲಿ ಬಳಲಿ ॥ ೧೬೨ ॥

ತಾಳಲಾರದ ಖಾರವತಿಶಯ ।
ನಾಲಿಗೆಯು ಸೇವಿಸಲು ರುಚಿಯಲಿ ।
ಕಾಲವಶದಿಂ ಮರಣ ಬಾರದೆ ನೋಡು ಫಲವಿದನು ॥
ಕೇಳು ಥಗ್ಗನ ಮೈತ್ರಿ ಚೆಲುವದು ।
ಬೀಳುವನಕವೆ ವನದಲವನೊಳು ।
ಬಾಳಿವೆಯು ವೇಶ್ಯೆಯಲಿ ಚೆಲುಸ್ವೈ ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡದಲೆ
॥ ೧೬೩ ॥

ಪ್ರಾಣ ದೇಹದೊಳಿರುವನಕವಭಿ- ।
ಮಾನದಿಂದಲಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ।
ಹಾನಿ ಹೊಂದಲು ದೇಹ ಕರ್ಮದ ಫಲವ ಭೋಗಿಪರು ॥
ಮಾನವನು ಸಾಲವನು ತಂದರೆ ।
ಮೇಣು ಧನಿಕನು ಕೇಳಲಾಧನ- ।
ವೇನ ಹೇಳ್ವನು ಸಾಲ ಕೊಡದೆಯುಪಾಯವಿಹುದೇನು
। ೧೬೪ ॥

ಪರಿಯಲೀ ನಿಜಕರ್ಮಫಲವಿದು ।
ಬರುವುದೈ ಸಂಗಾತ ತಪ್ಪಿಸ- ।
ಲರಿಯಲಾರರು ಕರ್ಮಪಾಶದಿ ಸಿಲುಕುವರು ನೋಡೈ ॥
ಮರದ ಬೀಜವು ಬೀಳೆ ನೆಲದಲಿ ।
ಒರುವುದೈ ಮರ ಮರವದಾಗಲು ।
ಬರುವುದಲ್ಲಾ ಬೀಜವೀಪರಿ ಬೀಜಮರನ್ಯಾಯ ॥ ೧೬೫ ॥

ಫಲದ ವುಪಭೋಗದ ಶರೀರವು ।
ಫಲವು ತೀರಲು ಜನ್ಮ ಫಳಿವುದು ।
ನೆಲದಿ ಹೆಜ್ಜೆಯನಿಟ್ಟು ಹಾದಿಯ ತೀರಿಸುವ ತೆರದಿ ॥
ಹೊಳೆಯೊಳಗೆ ದೋಣಿಯಲಿ ಯಿಾಧಡ ।
ಜಲದಿ ದಾಟುತ ಬೇರೆ ಧಡಕವ- ।
ನಿಳಿಯಲಾ ಧಡದಿಂದವೀಧಡ ಮರಳಿ ಯುಳಿಯುವುದು
॥ ೧೬೬ ॥

ಅಂತವಿಲ್ಲೀತೆರದಿ ಕರ್ಮ- ।
ಕ್ಕಂತವಿಲ್ಲೈ ಕರ್ಮಫಲಕೆ ನಿ- ।
ರಂತರದಲೀ ತೆರದಿ ಸಾಧನಸಾಧ್ಯಮಾಕದಲಿ ॥
ಸಂತತದಲೀ ಕರ್ಮವನ್ನೇ ।
ಸಂತಸದಿ ಫಲದಾಶೆ ತ್ಯಾಗದ ।
ಚಿಂತೆ ತಾಳದೆ ಮಾಡಲದು ಭವದೊಳಗೆ ತುರುಕುವುದು ॥೧೬೭॥

ಮಾಡೆ ಕರ್ಮಾರಂಭ ಕೂಡಲೆ ।
ತೋಡ ಬೇಕೈ ಫಲದ ಬೇರನು ।
ಜಾಡಿ ಹೋಗುವ ತೆರದಿ ಜಾಜಿಯು ಅರಳಿದಾಕ್ಷಣದಿ ॥
ಕೂಡಿಸಿಟ್ಟಿಹ ಬೀಜಧಾನ್ಯದ ।
ಮಾಡಲುಪಭೋಗವನು ದಿನದಿನ ।
ರೂಢಿಯಲಿ ಬಿತ್ತುವ ಪ್ರಕಾರವು ಬತ್ತಿ ಹೋಗುವುದು ॥ ೧೬೮ ॥

ಈ ತೆರದಿ ಫಲತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ।
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ಜನ್ಮಮರಣದ ।
ಯಾತನೆಂಬ ಸಾಯುವುದು ಕರ್ಮೋದ್ಭವವೆ ಸಂಸಾರ ॥
ಪೂತ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುರುಕೃಪಾಮೃತ- ।
ದಾ ತುಷಾರದಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಹ ।
ದ್ವೈತರೂಪದ ದೈನ್ಯ ಹರಿವುದು ಸ್ವಾತ್ಮಬೋಧವದು ॥ ೧೬೯ ॥

ಮೂರುವಿಧದಿಂದೀ ಜಗವು ಸಾ- ।
ಕಾರತೆಯ ತಾಳುವುದು ಫಲದಿಂ ।
ಬೇರಕಡಿಯಲು ಜಗವೆ ನಾಶವ ಹೊಂದುವುದು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಭೋಗ್ಯಭೋಕ್ತೃವಿ- ।
ಚಾರ ಲಯ ಹೊಂದುವುದು ತ್ಯಾಗದಿ ।
ಬೇರೆ ಮೇಣಿಹುದೇನು ಜಗದಸ್ತಿತ್ವ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೭೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಜ್ಞಾನಸಂಯುತ- ।
ವಿರುವ ಸಂನ್ಯಾಸವನು ತಾಂ ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಸುವವನಿಗೆ ಕೊಡದು ದುಃಖವು ಫಲದ ಭೋಗವದು ॥
ನರನೆ ಯಿಾ ಸಂನ್ಯಾಸಯೋಗದಿ ।
ಬರಲು ದೃಷ್ಟಿಯು ಬಾಹ್ಯದಿಂದೊಳ- ।
ಗುರುತರದ ನಿಜಕರ್ಮ ಬೇರಿಹುದೆಂದು ತೋರುವುದೆ ॥ ೧೭೧ ॥

ಬಿದ್ದು ಹೋಗಲು ಗೋಡೆಯದರೊಳ- ।
ಗಿದ್ದ ಚಿತ್ರಗಳುಳಿವುವೇ ಮೇ- ।
ಣೆದ್ದು ರವಿಯ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಲು ರಾತ್ರಿಯುಳಿಯುವುದೆ ॥
ಶುದ್ಧದರ್ಪಣವಿಲ್ಲದಿರೆ ತಾ- ।
ನೆದ್ದು ಮುಖವನು ನೋಳ್ಪದೆಂತೈ ।
ನಿದ್ದೆ ಹೋಗಲು ಸ್ವಪ್ನ ಬೀಳುವುದೆಂತು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೭೨ ॥

ನಾಶವಾಗಲು ಸ್ವಪ್ನ ಮಿಥ್ಯಾ-।
ಭಾಸವಾಗುವುದೇನು ಕರ್ಮಫ-।
ಲಾಶೆಯನು ಬಿಡುತಿರಲು ನಿಜಸಂನ್ಯಾಸ ಬರುವುದಲಾ ॥
ನಾಶವಹುದೈ ಯಾ ಅವಿದ್ಯೆಯು।
ತ್ರಾಸ ಮೋಣದರಿಂದ ಬರುವುದೆ।
ಕೆ ಲೇಶಕೊಡುವವರಾರು ಕೊಳ್ಳುವರಾರು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೧೭೩ ॥

ನರಶರೀರದಿ ಮೋಣಜಾಣಿಕೆ-।
ಯಿರಲು ಕರ್ತೃತ್ವಾಭಿಮಾನದಿ।
ಮೆರೆಯುವುದು ಕರ್ಮವದು ತಿಳಿದು ಶುಭಾಶುಭಂಗಳನು ॥
ಮರೆಯುವುದು ನಿಜ ಭೇದರೂಪವು।
ಅರಸೆ ಕೇಳಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಕರ್ಮಕೆ।
ಬರುವುದಂತರ ಪೂರ್ವಪಶ್ಚಿಮಕಿರುವ ಮಾನದಲಿ ॥ ೧೭೪ ॥

ಇರುವುದಂತರ ಗಗನ ಮೋಡದಿ।
ತರಣಿ ಮೃಗಜಲ ಪೃಥ್ವಿವಾಯುವಿ-।
ಗಿರುವುದಂತರ ತೋರುವುದು ಸಂಬಂಧ ಮಾಯೆಯಲಿ ॥
ಧರಿಸಿ ಹೊದಿಕೆಯ ನದಿಯುದಕವನು।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲೈ ಬಂಡೆಗಲ್ಲದು-।
ವಿರುವುದಲ್ಲಾ ಭೇದವೆರಡರಲಜಗಜಾಂತರದ ॥ ೧೭೫ ॥

ನೀರಿನಲಿ ಸೇವಾಳ ಹುಟ್ಟಲು।
ಸೇರುವುದೆ ತಜ್ಜಲದ ಯೋಗ್ಯತೆ।
ಚಾರುಕಾಡಿಗೆ ದೀಪದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿದರು ಪಾರ್ಥ ॥
ದಾರು ಕೊಡುವರು ದೀಪದುಪಮೆಯ।
ಧಾರುಣಿಯಲಾ ಉಜ್ವಳಕೆ ಪೋ-।
ಗೇರುವುದೆ ಪ್ರಭೆ ದೀಪದಂದದಿ ಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು ॥ ೧೭೬ ॥

ಇರುವುದಾ ಶಶಿಯಲಿ ಕಳಂಕವು।
ಯಿರುದಲ್ಲೈ ಭೇದನವುಗಳ-।
ಲಿರುವುದಾಪರಿ ಭೇದ ಕೇಳೈ ನೇತ್ರದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಹಾದಿಗಳು ನಡೆಯುವ।
ಪರಿಪರಿಯ ಪಾಂಥಸ್ಥಕೂಟದ-।
ಲಿರುವುವೈ ನಾನಾತರದ ಭೇದಗಳು ಮನವರಿಯೆ ॥ ೧೭೭ ॥

ನೀರಿನಲಿ ತದ್ಗತಪದಾರ್ಥದೊ-।
ಳಾರಸೆಯು ಅರಸೆಯ ನೋಳ್ಪ ಶ-।
ರೀರವಿನ್ನುಗಳೊಳಾವ ಪರಿಯಲಿ ಭೇದತೋರುವುದೊ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ಭೇದವು।
ತೋರುವುದು ಕರ್ಮದಲಿಯಾತ್ಮದಿ।
ತೋರದೈ ತದ್ಭೇದವಜ್ಞಾನದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೭೮ ॥

ಕೆರೆಯಲಿರುತಿಹ ಕಮಲಪುಷ್ಪಗ-।
ಳರಳಿ ಸೂರ್ಯೋದಯವ ಪ್ರಕಟಿಸು-।
ತಿರುವುವೈ ಮಕರಂದ ಕೊಡುವುವು ಭ್ರಮರವೃಂದಕ್ಕೆ ॥
ಪರಿಯೊಳಾತ್ಮನೊಳಿರುವ ಕರ್ಮವು।
ಪರಿಪರಿಯ ಕಾರಣದಿ ದೃಗ್ಗೋ-।
ಚರಿಸುವುದು ಲಕ್ಷಣಗಳೈದಿಹುವವನು ಪೇಳುವೆನು ॥ ೧೭೯ ॥

ಪಂಚೈತಾನಿ ಮಹಾಬಾಹೋ ಕಾರಣಾನಿ ನಿಬೋಧ ಮೇ।
ಸಾಂಖ್ಯೇ ಕೃತಾಂತೇ ಪ್ರೋಕ್ತಾನಿ ಸಿದ್ಧಯೇ ಸರ್ವಕರ್ಮಣಾಮ್ ॥ ೧೩ ॥

ಐದಿಹುವು ಕಾರಣಗಳವು ನಿಜ।
ವೇದ್ಯವಿರಬಹುದದು ನಿನಗೆ ಕೇಳ್।
ಬೋಧಿಪುವು ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೆಲ್ಲವು ಮೇಲೆ ಕೈಯೆತ್ತಿ ॥
ವೇದರಾಜನ ರಾಜಧಾನಿಯೊ-।
ಳಾದುದೈ ವೇದಾಂತಸಾಂಖ್ಯವು।
ಮೋದದಾ ಮಂದಿರ ನಿರೂಪಣರೂಪ ಭೇರಿಯಲಾ ॥ ೧೮೦ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳ ಸಿದ್ಧಿಗೆ।
ಧರಣಿಯೊಳಗಿವವಶ್ಯ ಮುಖ್ಯವು।
ನರನೆ ಮಾನಿಸ ಬೇಡವಾತ್ಮವ ಕಾರಣವಿದೆಂದು ॥
ಅರವಿರಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನಿನಗೀ-।
ಪರಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು।
ಧರಣಿಯಲಿ ನಾಲ್ದೆಸೆಗಳೆಲ್ಲವು ಘೋಷಿಸುತ್ತಿಹುವು ॥ ೧೮೧ ॥

ಜ್ಞಾನರೂಪದ ರತ್ನ ಕೈವಶ।
ನಾನು ನಿನ್ನೊಡನಿರುವೆನದರಿಂ-।
ದೇನು ನಿನಗಡಚಣೆಯೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆ ಮೋದದಲಿ ॥
ತಾನೆ ಕನ್ನಡಿ ಮುಂದಿರಲು ಮುಖ-।
ದೂನಯುವ ಪರರಿಂಗೆ ಕೇಳುವ-।
ದೇನು ಕಾರಣ ತೋರ್ಪುದೈ ಮುಖ ದರ್ಪಣದಿ ನರನೆ ॥ ೧೮೨ ॥

ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲಿ ಭಕ್ತರೆನ್ನನು ।
ಭಾವಿಪರೊ ಮತ್ತಾವ ವಸ್ತುವ ।
ಸೇವಿಸಲು ಬಯುಸುವರೊ ಪೂರಯಿಸುವೆನವರ ಬಯಕೆ ॥
ಈ ವಿಧದ ನಿಜಭಕ್ತವೃಂದವ ।
ಕಾವ ಬಿರುದಿನ ದೇವದೇವನು ।
ಕೈವಶನು ನಾನಿಹೆನು ನಿನ್ನಯ ಕೈಯ ಟೊಗರಿಯಲಾ ॥ ೧೮೩ ॥

ಹರಿಯು ಪ್ರೇಮಾನಂದಭರದಿಂ- ।
ದರುಹಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥನಿಗೆ ವೈ- ।
ಮರೆತನಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಜನಸುರಧೇನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥
ನರನು ಹರ್ಷದಿ ತೇಲುತಿದ್ದನು ।
ಗಿರಿಯ ರೂಪದಲಿದ್ದರಾ ಹಿಮ- ।
ಕರನ ನೋಡಲು ಕರಗಿ ನೀರಾಗುವ್ರದು ಶಶಿಕಾಂತ ॥ ೧೮೪ ॥

ಹರುಷ ಹರ್ಷಸ್ವಾನುಭವವೀ- ।
ತೆರದ ದ್ವೈತವೆ ಹಾರಿ ಹೋಗಲು ।
ಹರುಷದ ಸುಮೂರ್ತಸ್ವರೂಪನೆ ಪಾರ್ಥನಾದನಲಾ ॥
ಹರಿ ಸಮರ್ಥನು ನೋಡಲಾಕ್ಷಣ ।
ಹರುಷವಾರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವ ।
ನರನ ಕೈ ಹಿಡಿದೆಬ್ಬಿಸುತ ತಾರಿಸಿದನೈ ಮುದದಿ ॥ ೧೮೫ ॥

ನರನ ಪರಿಯಿಹ ಧೀರನಾದರು ।
ಕರಗಿ ಬುದ್ಧಿಯು ಮುಳುಗುತಿದ್ದನು ।
ಭರತಿ ಯೀಪರಿ ಬಂದುದೈ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಪಾರ್ಥನಲಿ ॥
ಹರಿಯು ತತ್ಪ್ರೇಮಪ್ರವಾಹವ ।
ಸರಿಸುತಾಕ್ಷಣ ಬದಿಗೆ ಪೇಳ್ದನು ।
ನರನೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂ ನೀ ಬಾರೊ ಶುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ೧೮೬ ॥

ನಿಟ್ಟುಸುರ ಬಿಡುತಾಗ ಪಾರ್ಥನು ।
ಥಟ್ಟನೆಂದನು ತಲೆಯ ತೂಗುತ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಭು ತ್ವತ್ಸಂನಿಧಾನಕೆ ತ್ರಾಸಿಸಿದೆ ನಾನು ॥
ಬಿಟ್ಟು ದ್ವೈತವ ನಿನ್ನೊಳೈಕ್ಯವ ।
ಪಟ್ಟನೆನಗಿನ್ನೇಕೆ ದ್ವೈತದೊ- ।
ಳಿಟ್ಟು ಕೌತುಕ ಮಾಳ್ಪಿ ಸಾಕಿದು ದ್ವಂದ್ವವೆನ್ನೊಡನೆ ॥ ೧೮೭ ॥

ಹರಿಯು ನಸುನಗುತಾಗ ಪೇಳ್ದನು ।
ನರನೆ ನಿನಗರವಿಲ್ಲಲಾ ಹಿಮ- ।
ಕರನು ಬೆಳಕನು ತೊಳಗಿ ಜೀವಿಪ ಪರಿಯದಾಗದಲಾ ॥
ನರನೆ ನಿನಗೀ ಪರಿಯಲಾಡುತ ।
ತರಿಸಿದರೆ ಕೋಪವನು ಯೆನಗದು ।
ಹರುಷವಾಗುವುದೆನಗೆ ಪ್ರೀತಿಯು ದ್ವಿಗುಣವಾಗುವುದು ॥ ೧೮೮ ॥

ಪ್ರೀತಿಯಿರ್ಪುದು ಕೇಳ್ಪರಸ್ಪರ ।
ಮಾತಿನಿಂದದು ವರ್ಧಿಸುವುದೈ ।
ಮಾತಿನಿಂದಲೆ ಜೀವಿತದ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಬರುತಿಹುದು ॥
ಏತಕಿನ್ನೀ ಪರಿಯ ವಾದವು ।
ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಾನೇನ ಪೇಳಿದೆ- ।
ನಾತುಮನು ಬೇರಿಹನು ಕರ್ಮವು ಬೇರೆಯಾಗಿಹುದು ॥ ೧೮೯ ॥

ನರನು ಪೇಳಿದನಾಗ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ಹರಿಯೆ ನೀನಾರಂಭಿಸಿದೆ ಯೆ- ।
ನ್ನರುತರದ ಮನದಿಂಗಿತವ ಪೇಳುವರೆ ಮೋದದಲಿ ॥
ಅರಿಯಲಾ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಸರ್ವ- ।
ಕ್ಕಿರುವುವೈ ಕಾರಣಗಳೈದೆಂ- ।
ದರುಹುವೆನು ತಾನೆಂದು ವಿಷಯವ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟೆಯಲಾ ॥ ೧೯೦ ॥

ಮರೆತು ವಿಷಯವ ಮುಂದೆ ನೀನೆನ- ।
ಗರುಹುವರೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಿ ।
ಧರೆಯುಲಾತ್ಮನಿಗಿಲ್ಲವೆಂದಿಗು ಕರ್ಮಸಂಬಂಧ ॥
ಹರಿಯೆ ವಿಷಯವಿದೆನ್ನ ಪ್ರೇಯವು ।
ತೊರೆಯಲಾರೆನು ಪ್ರೇಮವಿಷಯವ- ।
ನರುಹು ಮುಂದಕೆ ಕೇಳುವರೆ ಮನವೇಳುತಿದೆ ಮುದದಿ ॥ ೧೯೧ ॥

ನರನ ವಚನವ ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಹರುಷಪುಳಕಿತನಾಗಿ ಪೇಳ್ದನು ।
ಧರಣೆ ಹಿಡಿದೈ ಕೂತು ವಿಷಯಾತುರದಿ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಅರಿಯೆ ನಿನ್ನಂತೀಪರಿಯ ತತ್- ।
ಪರತೆಯಲಿ ಕೇಳುವರು ಭಕ್ತರು ।
ದೊರೆಯುವರೆ ಯೆನಗಿನ್ನು ಪಾರ್ಥನೆ ನಿನ್ನ ತೆರವಿರುವ ॥ ೧೯೨ ॥

ನರನೆ ನಿಜಸಿದ್ಧಾಂತ ಪೇಳುವೆ- ।
ನಿರುವೆ ನಿನಗಾಂ ಋಣಿಕನದರಿಂ- ।
ದಿರುವೆ ನಿನ್ನೊಳು ತಲೆಯ ಬಗ್ಗಿಸಿ ದೀನತನದಿಂದ ॥
ನರನು ಪೇಳಿದನೆನ್ನ ವಚನವ ।
ಮರೆತಿಯೋ ನೀ ತಿರಿತಿರಿಗಿಯಾ- ।
ಬರದುದ್ವೈತವ ತಾಳ್ವುದೇತಕೆ ಹೇಳು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೧೯೩ ॥

ಹರಿಯು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆನೀಕ್ಷಣ ।
ಮರೆಯಲಿಲ್ಲೈ ವಿಷಯವಾದವಿವಾದಸರಣಿಯನು ॥
ಇರುವುವಾ ಕಾರಣಗಳೈದಾ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಯಿದುವೇ ।
ಯಿರುವುವೀ ಕಾರಣಗಳಾ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಹೇತುಗಳು ॥೧೯೪॥

ಇರುವನಾತ್ಮನು ತಾನುದಾಸಿಯು ।
ಯಿರನು ಕರ್ಮಕೆ ಹೇತು ಕಾರಣ ।
ಮರಳಿ ಕರ್ಮಕೆ ಸಾಹ್ಯ ಮಾಡನು ಕೇಳು ತಾನಾಗಿ ॥
ಇರವು ಕರ್ಮಕೆ ಶುಭತೆಯಶುಭತೆ ।
ಬರಲು ಹೋಗಲು ದಿವಸರಾತ್ರಿಗ- ।
ಳಿರುವುದಲ್ಲಾ ಗಗನವೊಂದೇ ಬೇರೆಬೇರಿಹುವೆ ॥ ೧೯೫ ॥

ನೀರುತೇಜವು ಕೂಡಿಯುಗಿಯಾ- ।
ಗೇರುವುದು ವಾಯುವಿಲಿ ಮೋಡವು ।
ಹಾರುವುದು ಸಂಬಂಧ ಬಂತೈ ಗಗನಮಂಡಲದ ॥
ಯಾರು ಪೇಳ್ವರು ಮೋಡ ಗಗನದಿ ।
ಸೇರುವುದು ಮೇಣೈಕ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಚಾರು ಕರ್ಮಾತುಮನದೀ ಸಂಬಂಧ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೧೯೬ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಕಾಷ್ಠಗಳ ಕೂಡಿಸಿ ।
ನರನು ನಾವೆಯ ನಿರ್ಮಿಸುತಲತಿ- ।
ಭರದಿ ಗಾಳಿಯ ಬಲದಿ ನಡೆಸುವನವನು ನಾವೆಯನು ॥
ನರನೆ ನೋಡಾ ನೀರುನಾವೆಯು ।
ಬರುವುದೇ ಸಂಬಂಧವೈಕ್ಯವು ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲಾ ಸಾಕ್ಷಿಮಾತ್ರವೆ ನಾವೆಗಾ ನೀರು ॥ ೧೯೭ ॥

ಮಣ್ಣ ಹೆಂಟೆಯನಾಕುಲಾಲನು ।
ಮುನ್ನಿರಿಸಿ ಚಕ್ರದಲಿ ತಿರುಗಿಸೆ ।
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನಾಕೃತಿಯ ಪಾತ್ರಗಳಾಗುವುವು ನಿಜವು ॥
ಇನ್ನು ಮಾಡು ವಿಚಾರ ಪೃಥ್ವಿಯು ।
ತನ್ನ ಕುಶಲತೆ ಯೇನ ತೋರ್ಪುದು ।
ವರ್ಣಿಸಲು ಮೇಣಾ ಕುಲಾಲನ ಕುಶಲತೆಯೆ ನಿಜವು ॥ ೧೯೮ ॥

ಬರುವುದೆಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶ ಜಗಕಾ- ।
ತರಣಿಮಂಡಲದಿಂದ ನೋಡಲು ।
ಕಿರಣಜ್ಯೋತಿಯೆ ಜಗದ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು ॥
ಇರುವನಾಗಗನದಲಿ ಸೂರ್ಯನು ।
ಧರೆಯ ಕರ್ಮಕಲಿಪ್ತನಾಪರಿ ।
ಯಿರುವನಾತ್ಮನಲಿಪ್ತ ಕರ್ಮಕೆ ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೧೯೯ ॥

ಕಾರಣಗಳೈದಿಹುವು ಕರ್ಮಕೆ ।
ಬೇರಿರುವನಾತುಮನು ಪಂಚಕ- ।
ಕಾರಣಗಳಾಗಿಹುದು ಕರ್ಮಲತಾವನಕೆ ಮೂಲ ॥
ಕಾರಣಗಳೀ ಪಂಚಕದ ಸುವಿ- ।
ಚಾರಪೂರ್ವಕ ಪೇಳ್ವೆ ಮುತ್ತಿನ ।
ಭಾರ ತೂಗಿಸಿ ಬೆಲೆಯ ಮಾಡುವುದುಚಿತ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೦೦ ॥

ಅಧಿಷ್ಠಾನಂ ತಥಾ ಕರ್ತಾ ಕರಣಂ ಚ ಪೃಥಗ್ವಿಧಮ್ ।
ವಿವಿಧಾಶ್ಚ ಪೃಥಕ್ಚೇಷ್ಟಾ ದೈವಂ ಚೈವಾತ್ರ ಪಂಚಮಮ್ ॥ ೧೪ ॥

ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಕರ್ಮಲಕ್ಷಣ ।
ಪೇಳುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಸರ್ವವ ।
ಮೂಲಕಾರಣಗಳನು ಯೆನ್ನಯ ಮನದೊಳಿದ್ದುವನು ॥
ಮೂಲಕಾರಣವಿಹುದು ದೇಹವು ।
ಕೇಳಿದಕಧಿಷ್ಠಾನವೆನುವರು ।
ಪೇಳುವೆನು ದೇಹಕ್ಕೆ ಹೆಸರಿದು ಬಂದುದೇಕೆಂದು ॥ ೨೦೧ ॥

ಇರುವನೀದೇಹದಲಿ ಭೋಕ್ತನು ।
ಬರುವುವಿದರಲಿ ಭೋಗ್ಯವಿಷಯಗ- ।
ಳರಿಯಲಾ ಕಾರಣಗಳಿವು ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಭೂತಳದಿ ॥
ಮೆರೆವ ಹತ್ತಿಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದಲೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕಷ್ಟಗಳ ಸಹಿಸುತ ।
ನಿರುತ ಸುಖದುಃಖಗಳ ಭೋಗಿಪನಿರುಳುಹಗಲೆಲ್ಲ ॥ ೨೦೨ ॥

ಈ ತೆರದ ಸುಖದುಃಖ ಭೋಗಿಪ ।
ಪಾರ್ಥ ಠಾವಿಲ್ಲನ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ವಸ್ತು ಬಂತು ಶರೀರಕಿದರಿಂದಲಿ ಯಧಿಷ್ಠಾನ ॥
ಈ ತೆರದ ದೇಹದಲಿ ತತ್ತ್ವ ।
ಖ್ಯಾತವಿಹುವಿಪ್ಪತ್ತು ನಾಲುಕು ।
ಭೂತಳದೊಳಿಹುದಿದಕೆ ಬಂಧನಮೋಕ್ಷಸಾಧನತೆ ॥ ೨೦೩ ॥

ಸ್ಥಾನವಿಹುದೀದೇಹ ಜಾಗರ ।
ಮೇಣು ಸ್ವಪ್ನಸುಷುಪ್ತಿ ಯಿವಕ್ಕೈ ।
ಮಾನಿಸುವರಿದಕಿಹುದು ಹೆಸರದು ಯೋಗ್ಯವೇ ಯೆನುತ ॥
ನಾನು ಹೇಳುವೆ ಕರ್ತನೆರಡನೆ ।
ಮಾನಿಸುವೆ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ।
ಮಾನವರು ಕರೆಯುವರು ಜೀವವೆನುತ್ತ ಕರ್ತನಿಗೆ ॥೨೦೪॥

ಕರ್ತನೈ ಚೈತನ್ಯರೂಪನು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯೈ ।
ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ಮಳೆಗರೆಯೆ ಕೂಡುವುದೆಲ್ಲ ಜಲ ನೆಲದಿ ॥
ಮತ್ತೆಗಗನದ ಬಿಂಬ ನೀರಲಿ ।
ಬಿತ್ತು ಯೇನಲಾ ನೀರಿನಾಕೃತಿ ।
ಹತ್ತುವುದು ಗಗನಕ್ಕೆ ಗಗನವಲಿಪ್ತವೇ ಯಿಹುದು ॥೨೦೫॥

ಅರಸನಾ ನಿದ್ರೆಯಲಿ ಸ್ವಪ್ನದ- ।
ಲರಸುತನವನು ಮರೆತು ಸ್ವಪ್ನದೊ- ।
ಳಿರುತ ಭಿಕ್ಷುಕನೆನುತ ತಿಳಿವನು ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದಲೆ ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ಚೈತನ್ಯರೂಪವ ।
ಮರೆತು ತಾನೇ ದೇಹವೆನುತಲಿ ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಸಿದೆನು ॥ ೨೦೬ ॥

ಜಿಡೆನು ನಿನ್ನಭಿಮಾನವೆನುತಲಿ ।
ನುಡಿದನಭಿವಚನವನು ದೇಹಕೆ ।
ನುಡಿದ ವಾಗ್ದಾನಪ್ರಕಾರದಿ ನಡೆವನೀ ಜೀವ ॥
ಎಡೆಬಿಡದಲೆ ಶರೀರ ಮಾಡುವ ।
ಸಡಗರದ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆಲ್ಲಕೆ ।
ಪಡೆವನೈ ಕರ್ತೃತ್ವ ಜೀವನು ತೊರೆಯದಭಿವಚನ ॥೨೦೭॥

ದೃಷ್ಟಿಯೊಂದೇ ಯಿರವುದಾದರು ।
ಜಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣೆವೆಕೂಡಲಿನಲಾ ।
ದೃಷ್ಟಿ ಗೋಚರಿಸುವುದು ಚವರಿಯ ಕೇಶದಂಡದಲಿ ॥
ಅಟ್ಟಹಾಸದಲಾಟವಿಕ ತ- ।
ನ್ನಿಷ್ಟರಸದಿಂ ಕುಣಿಯ ಹತ್ತಲು ।
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವೆನಿಸುವುದು ಪರಿಪರಿಯ ನವರಸವು
॥ ೨೦೮ ॥

ಮನೆಯಲಿರುತಿಹ ದೀಪವೊಂದದು ।
ಮಿನುಗುವುದು ನಾನಾ ಸ್ವರೂಪದಿ ।
ಮನುಜನದನು ಗವಾಕ್ಷದಿಂದಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಪಾರ್ಥ ॥

ಜನುಮವೆತ್ತಿದ ಜೀವನಿಂಗೀ- ।
ವಿನಿಯಮಿತ ಸುಜ್ಞಾನವೊಂದೇ ।
ಯನುಕರಣ ಮಾಡುವುವು ಯಿಂದ್ರಿಯಹತ್ತು ತಮ್ಮಂತೆ ॥೨೦೯॥

ಇರುವುದೊಂದೇ ಜ್ಞಾನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿಂದ್ರಿಯಪ್ರಭಾವದಿ ।
ಧರಿಸುವುದು ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಂಗಳನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವುವದರಿಂದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಮೆರೆವ ಮೂರನೆ ಕರ್ಮಕಾರಣ- ।
ವರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಪೇಳುವೆನದರಲಕ್ಷಣವ ॥ ೨೧೦ ॥

ಹರಿಹರಿದು ಪಶ್ಚಿಮದಿ ಪೂರ್ವದಿ ।
ಒರುವುವೈ ಸಾಗರಗೆ ನದಿಗಳು ।
ಬರಲು ಶರಧಿಯೊಳೈಕ್ಯ ಹೊಂದುವುವಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇರುವುದೈ ಕರ್ತೃತ್ವಶಕ್ತಿಯು ।
ಭರಿತವಿಹುದೈ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಮೆರೆವುದೈ ರಾಜಸಗುಣದಲಿದು ನರಶರೀರದಲಿ ॥ ೨೧೧ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಯಿಂದ್ರಿಯದ ದ್ವಾರದಿ ।
ಹೊರಗೆ ಬರಲದು ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣ- ।
ವಿರುವುದೈ ಹೆಸರದಕೆ ಬರುವುದು ಬೇರೆಬೇರಾಗಿ ॥
ಹೊರಗೆ ಬರಲದು ಜಿಹ್ವೆಯಿಂದಲಿ ।
ಕರೆವರದನೈ ವಚನವೆನುತಲಿ ।
ಕರದೊಳದು ಹೊರಬರಲು ಕರೆವರು ಗ್ರಹಣ ಮೇಣ್ ದಾನ
॥ ೨೧೨ ॥

ಹೊರಗೆ ಬರಲದು ಕಾಲಿನಿಂದಲಿ ।
ಕರೆವರೈ ಗತಿಯೆನುತ ಮುಂದದು ।
ಬರಲು ಕೇಳ್ಮಲಮೂತ್ರದ್ವಾರದಿ ಯದು ವಿಸರ್ಜನವು ॥
ಇರುವುದದು ವೋಂಕಾರರೂಪದಿ ।
ನರನ ಪ್ರಾಣವಿದೆಂಬ ನಾಮದಿ ।
ಮೆರೆವುದೊಳಗದು ನಾಭಿಹಿಡಿದಾಹೃದಯಪರ್ಯಂತ ॥ ೨೧೩ ॥

ಮೇಲೆ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸರೂಪದಿ ।
ಜೀಳಲದುವೆಯುದಾನವಾಯುವು ।
ಜೀಳಲದು ಗುದದ್ವಾರದಿಂದಲಪಾನವೆನಿಸುವುದು ॥
ಆಲಿಸೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಅದುವೆ ವಿ- ।
ಶಾಲದೇಹದಲೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸೆ ।
ಪೇಳುವರು ದೇಹಸ್ಥ ವ್ಯಾನವೆನುತ್ತ ಕೋವಿದರು ॥ ೨೧೪ ॥

ನರನು ತಿನುತಿರುವನ್ನವೆಲ್ಲವ ।
ಕರಗಿಸುತ ರಸಮಾಡಿ ದೇಹದಿ ।
ನಿರುತ ಪಸರಿಸೆ ಕರೆವರದನು ಸಮಾನನಾಮದಲಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಸೀನಾಕಳಿಕೆ ಡೇ- ।
ಕರಗಳೆಲ್ಲವು ನಾಗಕೂರ್ಮದ ।
ಪರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಯುಪಪ್ರಾಣಗಳು ಕೌಂತೇಯ ॥೨೧೫॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಸರ್ವಪರಿಗಳು ।
ಮೆರೆವುವಲ್ಲಾ ವಾಯುವಿನ ಬಹು ।
ಸರಸದಾಟವು ಬೇರೆಬೇರೀ ಹೆಸರ ಧರಿಸುತಲಿ ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಕ್ಷೇತ್ರಮಾನದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಮೆರೆವುವೈ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾರಣ ಕರ್ಮಕತಿಗಹನ ॥೨೧೬॥

ನರನೆ ಬರ ಬೇಕಾ ಶರದೃತು ।
ತಿರಿಗಿ ಚಂದ್ರೋದಯವು ಬೇಕೈ ।
ಮರಳಿ ಪೂರ್ಣಿಮೆ ದಿನದ ಚಂದ್ರಮ ಬೇಕು ಸಂಪೂರ್ಣ ॥
ಬರಲು ಬೇಕಥವಾ ವಸಂತವು ।
ತರುಣಿಸಹಿತಲೆ ವನವಿಹಾರದ ।
ಸರಸಹರ್ಷವು ಬೇಕು ಮೇಣುಪಚಾರಗಳು ಬೇಕು ॥೨೧೭॥

ಅರಳ ಬೇಕಥವಾ ಸುಲಕ್ಷಣ ।
ಕೆರೆಯ ಮಧ್ಯದಿ ಕಮಲಹೂವದು ।
ಭರಿತವಿರಬೇಕೈ ಪರಾಗವು ಕಮಲದಲಿ ಬಳಿಕ ॥
ಇರಲು ಬೇಕಥವಾ ಕವಿತ್ವವು ।
ನರನ ವಾಚೆಯೊಳದರೊಳಗೆ ಬಹು ।
ಸರಸತನವಿರ ಬೇಕು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿರಬೇಕು ॥ ೨೧೮ ॥

ಯುಕ್ತವಿರಬೇಕೈ ಸುಬುದ್ಧಿಯು ।
ವೃತ್ತಿವೈಭವದಿಂದ ಬಳಿಕದು ।
ಯುಕ್ತವಿರ ಬೇಕಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಸಾನುಕೂಲತೆಯು ॥
ಮತ್ತೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಕೆ ಭೂಷಣ- ।
ವಿತ್ತು ನಡೆಸುನ ದೇವತೆಗಳು ಸ- ।
ಮಸ್ತ ಮಾಡಲು ಬೇಕನುಗ್ರಹ ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೨೧೯ ॥

ಇರುವುವೀ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಮೆರೆವುವೈದನೆ ಕರ್ಮಕಾರಣ- ।
ವರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಹೇಳಿದೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನಿನಗೆ ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪರಮಕರ್ಮದ ಹೇತುವೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರುವುವವು ಹೇತುಗಳು ಪಂಚಗಳೆಂದನಾ ಹರಿಯು ॥ ೨೨೦ ॥

ಶರೀರವಾಙ್ಮನೋಭಿರ್ಯತ್ಕರ್ಮ ಪ್ರಾರಭತೇ ನರಃ ।
ನ್ಯಾಯ್ಯಂ ವಾ ವಿಪರೀತಂ ವಾ ಪಂಚೈತೇ ಫಲಹೇತವಃ ॥ ೧೫ ॥

ನರನೆ ನೋಡಿದಿಯೋ ಚಮತ್ಕೃತಿ ।
ಬರಲು ಮಾಧವಋತುವು ಪಲ್ಲವ ।
ಬರುವುದೈ ಮರಕೆಲ್ಲ ನಂತರ ಹೂವು ಗೊಂಚಲಲಿ ॥
ಬರುವುದಾ ಹೂವಿಂದ ಫಲವದು ।
ಬರುವುದೈ ತರುವಾಯ ಗ್ರೀಷ್ಮವು ।
ಬರುವುದೈ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮಳೆವರ್ಷಿಸುವ ವರ್ಷರ್ತು ॥೨೨೧॥

ಅರುಣನುದಯಕೆ ಬಂದನಂತರ ।
ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬರುವನು ।
ತರಣಿ ಬರಲು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವನೈ ಲೋಕಗಳನೆಲ್ಲ ॥
ಪರಿಯಲೀ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಲಿ- ।
ಕಿರುವುದೈ ಕಾರಣವು ಮನವದು ।
ಬರಲು ತತ್ಸಂಕಲ್ಪ ಹೊರಬೀಳುವದು ವಾಗ್ರೂಪ ॥ ೨೨೨ ॥

ವಾಣಿಯೆಂಬುವ ದೀಪಜ್ಯೋತಿಯು ।
ಹಾನಿಮಾಳ್ಪದು ತಿಮಿರಕರ್ಮವ ।
ಜಾಣತನ ಪುಟ್ಟುವುದು ಹಾದಿಯು ಸುಗಮವಾಗುವುದು ॥
ತಾನೆ ಪುಟ್ಟುವುದಾಗ ನಿಜವಭಿ- ।
ಮಾನಕರ್ತನು ಕರ್ಮ ಮಾಳ್ಪೆನು ।
ಮಾನವನು ಕರ್ಮವನು ಮಾಡಲಿಕಾರಭಿಪನಾಗ ॥ ೨೨೩ ॥

ಈ ತೆರದಿ ದೇಹಾದಿನಿಚಯವೆ ।
ಹೇತು ದೇಹಾದಿಕಕೆ ತಿಳಿಯೈ ।
ಘಾರ್ಥ ಕಬ್ಬಿಣ ಹವಣಿಸಲು ಕಬ್ಬಿಣವೆ ಬೇಕಲ್ಲೈ ॥
ಮಾತ ಹೇಳುವೆನೊಂದ ತಂತು ।
ವ್ರಾತ ತಂತುವಿಗಡ್ಡ ಹಾಕಿದ- ।
ಲಾತತುಕ್ಷಣ ಮಗ್ಗದಲಿ ಸಂಭವಿಸುವುದು ವಸ್ತ್ರ ॥ ೨೨೪ ॥

ರನ್ನದಲಿ ಹಾಕುವರೆ ಪೈಲುವ ।
ರನ್ನವೇ ಬೇಕಾಗುವುದು ಮೇಣ್ ।
ಮನ್ನಿಸ್ಪೆ ಮನಲಿದಿಕರ್ಮಕೆ ಹೇತು ಮನಲಿದಿ ॥
ಮುನ್ನವೀ ದೇಹಾದಿ ಕಾರಣ- ।
ವೆನ್ನುವುದು ಹೇಗೆನುತ ಕೇಳಲು ।
ನಿರ್ಣಯವ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳ್ವೆ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೨೨೫ ॥

ತರಣಿ ಕೊಡುವ ಪ್ರಕಾಶಕಿಹನಾ ।
ತರಣಿಯೋ ನಿಜಹೇತು ಕಬ್ಬಿ- ।
ತೆರದಿ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳೆಗೆ ಹೇತುವಲಾ ಧನಂಜಯನೆ ॥
ಸರಸತಿಯ ಸ್ತೋತ್ರವನು ಮಾಡಲು ।
ಸರಸತಿಯ ವರ ಬೇಕು ಹೇತುವು ।
ಪರಮ ನಿಗಮುಮುಹತ್ತ್ವಕಾ ನಿಗಮುಗಳೆ ಹೇತುವಲಾ ॥ ೨೨೬ ॥

ಕಾರಣವು ದೇಹಾದಿ ಕರ್ಮಕೆ ।
ಯಾರಿಗರವಿಲ್ಲೀ ಸುತತ್ತ್ವ ಶ- ।
ರೀರ ಮೊದಲಾದುದಕೆ ಹೇತುವು ಬೇಕು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಚಾರುದೇಹಕೆ ದೇಹ ಹೇತುವು ।
ತೋರುವುದು ದೇಹದಲಿ ಕರ್ಮವು ।
ಪ್ರಾರಭಿಸ ಬೇಕದನು ಶಾಸ್ತ್ರದಿ ಪೇಳಿದಂದದಲಿ ॥ ೨೨೭ ॥

ಶಾಸ್ತ್ರನಿಯಮಿತ ಕರ್ಮನ್ಯಾಯವು ।
ಪಾರ್ಥ ಮತ್ತದು ಪುಣ್ಯಕರ್ಮವು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ತತ್ಕರ್ಮಕಿನುದ್ಯೆ ನ್ಯಾಯವೇ ಹೇತು ॥
ಹತ್ತಿದರೆ ಪರ್ಜನ್ಯನವಚಿತ ।
ಭತ್ತಗದ್ದೆಗೆ ತಿಗ್ದಲಾಜಲ ।
ಕಿತ್ತಿಕುಡಿದುದು ಗದ್ದೆಯಾದರು ತೀರ ನಿಷ್ಫಲವೆ ॥ ೨೨೮ ॥

ನಿಟ್ಟಿನಲಿ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಕಾಶಿಯ ।
ಒಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದರೆ ಕಷ್ಟ ದೇಹಕೆ ।
ಹುಟ್ಟುವುದು ನಿಜ ಕಟ್ಟ್ಯನೇನವನಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀ ಹೇತು ಕಾರಣ- ।
ಚೇಷ್ಟೆಯಿಂದಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಒರಲಾ ।
ಯಿಷ್ಟಕರ್ಮವು ಪುಣ್ಯಮಾರ್ಗವು ಶಾಸ್ತ್ರಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೨೨೯ ॥

ಗಡಿಗೆಯೊಂದರ ಹಾಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ- ।
ಗದಣಕಿತ್ತರು ಪ್ರೇಮದಿಂದವ- ।
ರೊಡನೆ ಕುಡಿದರು ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತು ಬ್ರಹ್ಮವೃಂದಕ್ಕೆ ॥
ಗಡಿಗೆಯೆರಡನೆಯಿಂದಲುಕ್ಕುತ ।
ಗಡಿಗೆಯಿಂದಲೆ ನಷ್ಟವಾಯಿತು ।
ನಡುವೆ ಭೇದವಿದೆಷ್ಟು ನೋಡೈ ಕರ್ಮವೆರಡರಲಿ ॥ ೨೩೦ ॥

ಪಾತ್ರ ಮೊದಲನೆಯಿಂದಲದು ಸಲ್- ।
ಪಾತ್ರದಾನವದಾಯಿತೆರಡನೆ- ।
ಪಾತ್ರದಿಂದಲಿ ಹೋದ ಹಾಲದು ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತಲಾ ॥
ಚಿತ್ರತರವಿದು ಕರ್ಮಮಾರ್ಗವು ।
ಶಾಸ್ತ್ರವಿರಹಿತ ಕರ್ಮ ನಿಷ್ಫಲ- ।
ವರ್ಥ ಚೋರನು ಪೊಯ್ಯಲದು ಸದ್ದಾನವೆನಿಸುವುದೆ ॥ ೨೩೧ ॥

ಇರುವುವೈ ಬಾಯೊಳಗೆ ಯೈವ- ।
ತ್ತೆರಡು ವರ್ಣಗಳವನು ಸಂತತ ।
ನರನು ಶಾಂತ ವ ವಹಾರದಲ್ಲುಚ್ಚಾರಿಸುವನಲ್ಲೆ ॥
ಇರುವುವೀ ನಾಮಮಂತ್ರ ವರ್ಣದ ।
ಹೊರತು ಕೇಳದರಿಂದ ಮಂತ್ರೋ- ।
ಚ್ಚರಣೆ ಲಭಿಸುವುದೆಂದು ಮನ್ನಿಸೆ ಮರುಳುತನವಲ್ಲೆ ॥ ೨೩೨ ॥

ಅರಿಯುದಲೆಯಾ ಮಂತ್ರಯುಕ್ತಿಯ ।
ನರನು ವರ್ಣೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದೇನವನಿಂಗೆ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರದತ್ತಲವು ॥
ಅರಿಯಲಾಪರ ಹೇತು ಕಾರಣ- ।
ವಿರವಿನಲಿ ಮಾಡುವುದು ಕರ್ಮವು ।
ಇರದು ಪುಣ್ಯವು ಪಾಪವದು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೇತುವದು ॥ ೨೩೩ ॥

ತತ್ರೈವಂ ಸತಿ ಕರ್ತಾರಮಾತ್ಮಾನಂ ಕೇವಲಂ ತು ಯಃ ।
ಪಶ್ಯತ್ಯಕೃತಬುದ್ಧಿತ್ವಾನ್ನ ಸ ಪಶ್ಯತಿ ದುರ್ಮತಿಃ ॥ ೧೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೆ ಕರ್ಮಕಾರಣ- ।
ವಿರುವುದೈದಕ್ಕೈದು ಹೇತುಗ- ।
ಳಿರುವುವೀ ಪರಿ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ತಿಳಿವಾಯ್ತೆ ॥
ಪರಿಕಿಸೈ ನೀನಾತ್ಮಕಾರಣ- ।
ನಿರುವನೇ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ನೋಡಿದ- ।
ನರುಹು ಯೆನಗೀ ತತ್ತ್ವವಿಸ್ತರವೆಲ್ಲ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೩೪ ॥

ತರಣಿ ತಾಂ ನಿಜವಿಷಯವಾಗದೆ ।
ಕಿರಣದಿಂ ನೇತ್ರಾದಿಗಳ ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ತರುವನು ವಿಷಯವೆಲ್ಲವ ಪೂರ್ಣತರವಾಗಿ ॥
ಪರಿಯಲಾತ್ಮನು ಕರ್ಮವಾಗದೆ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ತತ್ಕರ್ತನಿಗೆ ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ತರುವನು ಜಗದೊಳೆಲ್ಲವ ಕರ್ಮಕಾರಣವ ॥೨೩೫॥

ತಾನು ಕನ್ನಡಿ ಬಿಂಬವಾಗದೆ ।
ಕಾಣಿಸುವುದೈ ಯೆರಡನೇದನೆ ।
ಜಾಣರರಿವರು ಕರ್ಮಕರ್ತನು ಆತ್ಮ ತಾನಲ್ಲ ॥
ಬಾನಿನಲಿ ರವಿ ರಾತ್ರಿದಿವಸಕೆ ।
ತಾನೆ ಕಾರಣನೆನಿಸಿ ಯದರಿಂ ।
ತಾನಲಿಪ್ತನಲಾ ಧನಂಜಯ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯಿತಲಾ ॥೨೩೬॥

ಯಾರಿಗಿರುವುದೊ ಭ್ರಮವಹಂಕೃತಿ ।
ಯಾರ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಾನೆ ಯಿರುವೆ ಶ- ।
ರೀರವೆಂಬಭಿಮಾನವವನಿಂಗೇನ ಹೇಳಲದ ॥
ತೋರದಾತ್ಮಜ್ಞಾನರೂಪವು ।
ಘೋರಕತ್ತಲೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರವು ।
ಸೇರಿತೆಂದೇ ಪಾರ್ಥ ತಿಳಿಯೈ ತತ್ತ್ವ ಪೇಳಿದೆನು ॥ ೨೩೭ ॥

ಇರುವುದೈ ನರದೇಹವೇ ಯೀ- ।
ಶ್ವರನು ಬ್ರಹ್ಮನು ಮೇಣು ಚೇತನ ।
ಧರಿಸುತೀ ನಿರ್ಧಾರ ಕರ್ಮಾಚರಣ ಮಾಡಿದರೆ ॥
ಬರುವುದವನಿಗೆ ಸಹಜವೃತ್ತಿಯು ।
ಯಿರುವನಾತ್ಮನೆ ಕರ್ತನೆಂಬನು ।
ಕರೆವನಥವಾ ಕರ್ಮಕರ್ತೃವು ದೇಹವೇ ಯೆನುತ ೨೩೮॥

ಕೇಳಿದೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಆತ್ಮನು ।
ಮೇಲೆ ಕರ್ಮಾತೀತನಿರುವನು ।
ಬಾಳುವನು ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷೀಭೂತನಾಗುತಲೆ ॥
ಕೇಳನವನಾ ನಿಜಸ್ವರೂಪದ ।
ಲೀಲೆಯನು ಕಿವಿಯಿಂದ ಗೋಷ್ಟಿಯ ।
ಪೇಳುವವನಾರಾತ ಮೂರ್ಖನು ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯನೆ ಸೈ ॥೨೩೯॥

ಹತ್ತಿಹುದು ಭ್ರಮವಾತ್ಮ ದೇಹವೆ- ।
ನುತ್ತ ಮನ್ನಿಸಿ ಹುಚ್ಚನಂದದಿ ।
ವರ್ತಿಪನು ನಾವೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೀ ಚಮತ್ಕೃತಿಯ ॥
ನೇತ್ರಗಳ ತಾಂ ಮುಚ್ಚೆ ಹಗಲಿಗೆ ।
ರಾತ್ರಿಯೆಂಬುದು ಗೂಗೆ ಯೀಪರಿ ।
ಚಿತ್ರವಲ್ಲಾ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೀನಿದನು ॥ ೨೪೦ ॥

ನರನೆ ಗಗನದಿ ಹೊಳೆವ ಸೂರ್ಯನ- ।
ನರಿಯದಾತನು ನೆಲದ ಮೇಲಿನ ।
ಕೆರೆಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನು ಸೂರ್ಯನೆನುತ್ತ ಕರೆಯುವನು ॥
ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ನೀರಾಗೆ ಸೂರ್ಯಗೆ ।
ಬರುವುದೈ ನಿಜಜನ್ಮ ಕೆರೆ ಬ- ।
ತ್ತಿರಲು ಸಾವನು ಸೂರ್ಯ ಕೆರೆ ಕಂಪಿಸಲು ಕಂಪಿಸುವ
॥ ೨೪೧ ॥

ನರನು ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರೆ ।
ಖರೆಯುವಗೆ ಕೇಳ್ ಸ್ವಪ್ನಸೃಷ್ಟಿಯು ।
ಕರೆವನೈ ರಜ್ಜುವನು ಸರ್ಪವೆನುತ್ತ ತಿಳಿಯದಲೆ ॥
ಅರಿಯದಾ ಸರ್ಪಸ್ವರೂಪವ ।
ಬರಿದೆ ಭೀತಿಯನಾಂತರದರ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದೇನೈ ಚಿತ್ರ ನೀ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೨೪೨ ॥

ಬರಲು ಕಾಮಿಲಿ ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಹಿಮ- ।
ಕರನು ತೋರ್ಪನು ಹಳದಿಬಣ್ಣದಿ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಮೃಗಜಲವು ವಂಚಿಸುತಿರದೆ ಮೃಗಗಣವ ॥
ಗುರುಸ್ಮರಣ ಶಾಸ್ತ್ರೋಚ್ಚರಣವೆಂ- ।
ಬೆರಡು ಪಾವನವಾಯುಸ್ಪರ್ಶವು ।
ದೊರೆಯಲಾರದೆ ಮೂರ್ಖತನದಲಿ ಬೆಂದು ಬಳಲುವರು
॥ ೨೪೩ ॥

ಸ್ಥಿರವಿರುವನಾ ಚಂದ್ರ ಗಗನದಿ ।
ಚರಿಸೆ ವೇಗದಿ ಮೋಡವದರಲಿ ।
ನರಿಗಳೆನುವುವು ಚಂದ್ರನೋಡುವನೆಂತು ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ॥
ಪರಿಯೊಳಾತ್ಮವು ದೇಹವೆಂದೇ ।
ಯರಿಯುತಲಿ ಪರಿಕಿಸಲು ಆತ್ಮವು ।
ಧರಿಸಿರುವುದೈ ದೇಹರೂಪದ ಬಲೆಯ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೨೪೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದ ಕಲ್ಪನೆ ।
ಯಿರಲು ದೇಹದ ಬಂದಿವಾಸದಿ ।
ಬರುವುವೈ ಕರ್ಮಗಳ ಬಲವತ್ತರದ ಗಂಟುಗಳು ॥
ಅರಿಯಲಾ ಗಿಳಿ ಕೂತು ನಳಿಯಲಿ ।
ಭರದಿ ಕಟ್ಟಿಹರೆನ್ನನೆನುತಲಿ ।
ಮರಳಿ ಕಾಲ್ಗಳ ಘಟ್ಟಿ ಹಿಡಿವುದು ಬಿಡಲಿಚ್ಛಿಸದೆ ॥ ೨೪೫ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಹೇಹ ಮಾಡಿಹ ।
ಚಾರುಕರ್ಮದ ಕರ್ತನಾತ್ಮ ವಿ- ।
ಚಾರಿಸುವನಾರೀತೆರದಿ ನಿಜತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದಲೆ ॥
ತಱಿಕೊಳುವನು ಕರ್ಮದಲಿ ನೂ- ।
ರಾರು ಕಲ್ಪಂಗಳ ತನಕವು ಶ- ।
ರೀರ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮವರಿಯನು ಪೇಳ್ವೆ ನಾನೀಗ ॥ ೨೪೬ ॥

ಕನ್ನಡಿಯು ಮೇಲಿರುವ ಮಲವನು ।
ತನ್ನ ಹಸ್ತದಿ ದೂರ ಮಾಡಲು ।
ಕನ್ನಡಿಯೊಳಾ ಕಾಣದೇ ನಿಜರೂಪ ಸ್ವಚ್ಛದದು ॥
ಮುನ್ನವಾ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತನ್ನ ಬಿಂಬವ ನೋಡಲೆತ್ನಿಸೆ ।
ಭಿನ್ನವಾಗುವುದಾಗ ನೋಟವೆ ಬಿಂಬವಾಗುವುದು ॥ ೨೪೭ ॥

ಜಲಧಿಯಲ್ಲಡಗಿಹನು ವಡಬಾ- ।
ನಳನು ಜಲಧಿಯ ಸ್ಪರ್ಶಮಾಡನು ।
ತಿಳಿಯಲೀಪರಿಯಾತ್ಮನಿರುವನು ದೇಹದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇಳೆಯಲೀಪರಿ ಕರ್ಮ ಮಾಳ್ಪರ ।
ತಿಳಿವುದೆಂತೆನೆ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆ ।
ಕಲಿಕಿರೀಟಿಯೆ ನೀನು ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಕೇಳುವುದು ॥ ೨೪೮ ॥

ನೀರೊಳಗೆ ಕಲ್ಲುಪ್ಪ ಹಾಕಲು ।
ಸೇರುವುದು ಕಲ್ಲುಪ್ಪು ನೀರನು ।
ಚಾರುಸಂತರ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರೀಕ್ಷಣ ಮಾಡಲಾಕ್ಷಣದಿ ॥
ತೋರದಿಹ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವು ।
ತೋರುವುದು ಸಂತರ ಪ್ರಭಾವದಿ ।
ಧಾರುಣಿಯಲದಕಾಗಿ ಸಂತರ ಚಿಂತಿಸೈ ನಿತ್ಯ ॥ ೨೫೦ ॥

ಮುಕ್ತಿರೂಪದ ವಿಷಯ ಯೋಚಿಸೆ ।
ಮುಕ್ತತೆಯು ನಿಜವಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ।
ಹತ್ತುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವು ಗುಣಧರ್ಮವಿದು ನೋಡು ॥
ದೀಪ್ತಿಯನು ಹಿಡಿದದರ ವಶದಿಂ ।
ಕತ್ತಲೆಯಲೇ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಲು ।
ವಸ್ತು ಗೋಚರವಾಗದೇ ದೀಪ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವದಲಿ ೨೪೯॥

ಕರ್ಮಮಾಡುತಲಿದ್ದು ಸಂತತ ।
ಕರ್ಮದಲ್ಲಿಯನಿಷ್ಟದಿಷ್ಟದ ।
ಕರ್ಮಗಳ ಮಾನಿಸದಲಿಪ್ತತೆಯಿಂದ ತಾನಿರುವ ।
ಚರ್ಮಚಕ್ಷುವಿಗಿರುವ ಚರ್ಮದ ।
ಧರ್ಮದಿಂದಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಪೋಪುದೆ ।
ಮರ್ಮ ಪೇಳ್ವೆನು ಯಾರು ಕರ್ಮಾತೀತನಿರುತಿಹನು ॥ ೨೫೧ ॥

ಯಸ್ಯ ನಾಹಂಕೃತೋ ಭಾವೋ ಬುದ್ಧಿರ್ಯಸ್ಯ ನ ಲಿಪ್ಯತೇ ॥
ಹತ್ವಾಪಿ ಸ ಇಮಾಂಲ್ಲೋಕಾನ್ನ ಹಂತಿ ನ ನಿಬಧ್ಯತೇ ॥ ೧೭ ॥

ಬುದ್ಧರೂಪದ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ವೈ ।
ನಿದ್ದೆಯಲಿ ತಾನಾತ್ಮನಿದ್ದನು ।
ಬಿದ್ದನಜ್ಞಾನದಲಿ ನಿದ್ರಾರೂಪವಡೆಯಾಯ್ತು ॥
ಬಿದ್ದಿತವನಿಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪವಿ- ।
ಶುದ್ಧಸ್ವಪ್ನವು ಬಹುದಿವಸದಿಂ ।
ದೆದ್ದು ಕೂಡದೆ ಗಾಢನಿದ್ರಾಲಂಬ ಮಾಡಿದನು ॥ ೨೫೨ ॥

ಜಗದ ರೂಪದ ಸ್ವಪ್ನನಾಕ್ಷಣ- ।
ವಗಲುತಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪದ ।
ವಿಗಡನಿದ್ರೆಯು ಕ್ಷಯಿಸಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದರ್ಶನದಿ ॥
ಉಗಮವಹುದೈ ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿಯು ।
ವೃಗಮವಾಗಲು ಚಂದ್ರ ತೋರುವ ।
ಮೃಗಜಲವು ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಲಯವ ಹೊಂದುವುದು ॥ ೨೫೩ ॥

ಅಗಲವನಿಗೆ ತತ್ತ್ವಮಸಿ ಒಹು- ।
ಭಾಗ್ಯದಿಂದಲಿ ಬಿತ್ತು ಕಿವಿಯಲಿ ।
ಜಾಗರಣೆಯಾಯ್ತಾಗ ಗುರು ಬಂದೆಬ್ಬಿಸಲು ಭರದಿ ॥
ಹೀಗೆ ತಲೆಯಲಿ ಕೈಯನಿಡದೆ ಸ- ।
ರಾಗದಿಂದಲಿ ಲತ್ತೆ ಹೊಡೆಯುತ ।
ಬೇಗದಿಂದೆಬ್ಬಿಸಿದನೈ ಗುರುಕೃಪೆ ಚಮತ್ಕಾರಿ ॥ ೨೫೪ ॥

ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಬಾಹ್ಯ ಬಾಗುಲ- ।
ಗೆಷ್ಟು ಭೀತಿಯು ತಾಳುವರೆ ನೋಡ್ ।
ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ಸುಟ್ಟಾಕ್ಷಣದೊಳಿರುತಿಹುದೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ॥
ಬಿಟ್ಟರಾ ನಿದ್ರೆಯನು ಸ್ವಪ್ನವು ।
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವೆನಿಸುವುದೆ ಮೇಣ್ ।
ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದವಗೆ ಮೇಣಭಿಮಾನವೇ ಯಿರದು ॥೨೫೫॥

ಕತ್ತಲೆಯ ತಾಂ ನೋಳ್ಪೆನೆನುತಲಿ ।
ಹತ್ತಿದರೆ ಕತ್ತಲೆಯ ಬೆನ್ನನು ।
ಸುತ್ತಸುತ್ತಿದರೇನು ಗಿರಿಗಹ್ವರದಿ ಹುಡುಕುತಲಿ ॥
ಕತ್ತಲೆಯ ಕಾಣುವನೆ ಸೂರ್ಯನು ।
ಸತ್ಯವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಾಗಲು ।
ಯೆತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ಕಾಂಬನು ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪವನು ॥೨೫೬॥

ಮುಟ್ಟಲಗ್ನಿಯು ಸರ್ವವಸ್ತುವ ।
ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವನು ಮುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣ ।
ತಟ್ಟುವುದು ಕೇಳಗ್ನಿರೂಪವು ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳ ॥
ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಭೇದವು ।
ದೃಷ್ಟವಾಗದು ದಾಹ್ಯದಾಹಕ- ।
ವಿಷ್ಟು ಭೇದವು ಸರ್ವವಾಗುವುದಗ್ನಿರೂಪವಲಾ ॥ ೨೫೭ ॥

ದ್ವೈತಭಾವವ ಧರಿಸಿ ಕರ್ಮವ- ।
ನಾತುಮನು ತಾಂ ಮಾಳ್ಪನೆನ್ನುವ ।
ಮಾತು ಹೋಗಲು ದೇಹಭಾವವು ವಿಲಯವಾಗುವುದು ॥
ಭೂತಳವು ಪ್ರಳಯದಲಿ ಜಲಮಯ- ।
ವೋತಪ್ರೋತವದಾಗೆ ಹಿರಿಕಿರಿ- ।
ದೇತಕಿರುವುದು ಭಾವ ಕೆರೆಬಾವಿಗಳು ಮೇಸೆಲ್ಲಿ ॥ ೨೫೮ ॥

ತರಣಿಬಿಂಬವು ಕೈಯ ಸೇರಲು ।
ತರಣಿ ಕೈವಶನೆಂದು ತಿಳಿವುದೆ ।
ಮರುಳನಲ್ಲಾ ತರಣಿ ಕೈವಶನೆಂದು ಪೇಳಿದರೆ ॥
ಅರಿಯಲಾಪರಿ ದೇಹ ತಾನೆಂ- ।
ದರಿತುಕೊಂಡರೆ ಬ್ರಹ್ಮಪೂರ್ಣತೆ ।
ಒರುವುದೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೀನೆ ವಿಚಾರಿಸೀ ತತ್ತ್ವ ॥ ೨೫೯ ॥

ಕಡಿದು ಮೊಸರನು ಬೆಣ್ಣೆ ತೆಗೆಯುತ- ।
ಲೊಡನೆ ಬೆಣ್ಣೆಯು ತಿರಿಗಿಯದರೊಳ- ।
ಗಿಡಲು ಬೆಣ್ಣೆಯು ತಿರಿಗಿ ಮಜ್ಜಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದೆ ॥
ಅಡಗಿ ಕಾಷ್ಠದೊಳಿರುವ ಬೆಂಕಿಯ ।
ಹೊಡೆದು ಹೊರತೆಗೆಯಲ್ಕೆ ಪೋಣದ- ।
ಸಿಡಲು ಬಳಿಕಲೇ ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲಡಗಿಸುತ ॥೨೬೦॥

ಕತ್ತಲೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ಹುಟ್ಟಿಪ ।
ದೀಪ್ತಸೂರ್ಯನು ಮೇಲೆ ಬರಲಾ ।
ಕತ್ತಲೆಯ ಕಾಣುವನೆ ಕಿವಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವನೇ ಹೆಸರ ॥
ವಸ್ತುವೆರಡಾ ಜ್ಞಾತೃಜ್ಞೇಯಗ- ।
ಳೆತ್ತ ಹೋದುವೊ ದ್ವೈತ ಮುರಿಯಲು ।
ಯೆತ್ತಣಿಂದಲಿ ಗರ್ವ ಬರುತಿಹುದಾತ್ಮದೇಹದಲಿ ॥ ೨೬೧ ॥

ಎತ್ತ ಹೋಗಲಿಕತ್ತ ತೋರ್ಪುದು ।
ಸುತ್ತಮುತ್ತಾಕಾಶ ಮತ್ತದು- ।
ವೆತ್ತ ಪೋಗುವುದೇನು ಪೇಳುವೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಲಾ ॥
ನಿತ್ಯವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪನಾದವ- ।
ನೆತ್ತನೋಡಿದಡತ್ತ ಕಾಂಬನು ।
ಸತ್ಯಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಗರ್ವವೆಲ್ಲಿಯದು ॥ ೨೬೨ ॥

ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಬೇಕು ಗಗನವು ।
ಯಿಲ್ಲವದಕಾಸ್ಥಾನವನ್ಯವು ।
ಯೆಲ್ಲಿ ಹರಿಯಲು ಬೇಕು ಸಾಗರ ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಎಲ್ಲಿಯಾದರು ಹೋಗಬೇಕೆನ- ।
ಲಿಲ್ಲ ಧ್ರುವಕಾ ಭ್ರಮಣವಾಪರಿ ।
ಯಿಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿಹುದು ಕೇಳಾ ಮಾನನಗೆ ನರನೆ ॥ ೨೬೩ ॥

ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ನರನಿಗೆ ।
ಒರಿದೆ ನೋಡಭಿಮಾನ ಬಾರದು ।
ಮರೆವನಲ್ಲಾ ಕರ್ಮಕರ್ತೃತ್ವವನು ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಸಿರುತ ಯಾವಜ್ಜೀವವಾತನು ।
ಚರಿಸುವನು ಕರ್ಮವನು ನೋಡೈ ।
ಮರಗಳೆಲೆಯಗಲಾಡುವುವೆ ಕೇಳ್ ಗಾಳಿನಿಂತಿರಲು ॥ ೨೬೪ ॥

ಗಾಳಿವಶವಾಗಿರಲು ಕರ್ಪುರ- ।
ವೇಳದೇನು ಸುವಾಸವದ ಸಂ- ।
ಭಾಳಿಸಿಟ್ಟಿಹ ಡಬ್ಬಿಯಿಂ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಕೇಳಿರುವ ಸವಿಗಾಯನದ ಸುಖ- ।
ಲೋಲ ಕಿವಿಗಿಂಪಾದ ಸ್ವಾದವು ।
ಪೇಳುವುದು ಗಾಯನದ ಪರ್ಯವಸಾನದಲಿ ನೋಡೆ ॥ ೨೬೫ ॥

ನೀರನುಣಿಸಲು ನೆಲಕೆ ನೀರದು- ।
ವಾರಿ ಹೋಗಲು ನಿರಿನಾ ಹಸಿ- ।
ಯಾರುವುದೆ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾದರು ಬೆಳಕುವುಳಿವುದಲಾ ॥
ವೀರನಾವೇಶದಲಿ ಬಾಣವ ।
ಹಾರಿಸಲು ಗುರಿ ಹೊಡೆದನಂತರ ।
ಹಾರುವುದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತನ್ನಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿರುವನಕ ॥ ೨೬೬ ॥

ಮಡಿಕೆಯಾದೊಡನಾ ಕುಲಾಲನು ।
ಮಡಿಕೆಯನು ತಕ್ಕೊಂಡನಂತರ ।
ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲಾ ಭ್ರಮಣವನ್ನಾ ಚಕ್ರ ತಿರುಗುವುದು ॥
ಕಡಿದರಾ ದೇಹಾಭಿಮಾನವ ।
ಬಿಡದು ದೇಹವು ಕರ್ಮ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಕಡೆತನಕ ಕರ್ಮವ ಸ್ವಭಾವವೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿಹುದು ॥ ೨೬೭ ॥

ಕರ್ಮವಶದಲಿ ದೇಹವಾಗಿಹು- ।
ದೊಮ್ಮೆ ದೇಹೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಲು ।
ಕರ್ಮವೇ ಚೇಷ್ಟೆಗಳ ಮಾಡಿಸುತಿಹುದು ದೇಹದಲಿ ॥
ಕರ್ಮಚೇಷ್ಟೆಯು ನರನ ದೇಹದ ।
ಧರ್ಮವಲ್ಲಾ ಯಿಚ್ಛೆಯಿಂದದ ।
ನಿರ್ಮಿಸಲು ಲಯ ಮಾಡಲದುವೇ ಶಕ್ಯ ಬೇರಲ್ಲ ॥ ೨೬೮ ॥

ಮನದಿ ಸಂಕಲ್ಪವನು ಮಾಡದೆ ।
ಮಿನುಗುತಿಹುದೈ ಸ್ವಪ್ನ ರಾಜ್ಯವು ।
ವನದಲುದ್ಭವಿಸುವುದು ತನ್ನಿಂ ತಾನೆ ಗಿಡಮರವು ॥
ಮಿನುಗುತಿರುವುವು ಗಗನದಲ್ಲರ- ।
ಮನೆಗಳತಿಸುಮನೋಹರಂಗಳು ।
ಜನರು ಮಾಡಿದರೇನು ರಚನೆಯು ಗಗನದಲಿ ನೋಡೆ ॥ ೨೬೯ ॥

ಮಾಡದಲೆ ಸಂಕಲ್ಪವಾತ್ಮನು ।
ಮಾಡಿಸುವುವೈ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲವ ।
ನೋಡು ನಾ ಪೇಳಿರ್ದ ದೇಹಾದಿಗಳೆ ಕಾರಣವು ॥
ಚಾರುತರ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದ ಸಂ- ।
ಸ್ಕಾರ ಕಾರಣ ಹೇತುಗಳು ನಿಜ ।
ಬೇರೆಬೇರೀ ತೆರದ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆ ಮಾಡಿಸುವುವೆಲ್ಲ ॥ ೨೭೦ ॥

ಆಗಲೀ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಜಗದ ವಿ- ।
ಯೋಗವಥವಾ ಯೋಗವಿದರಲಿ ।
ಸಾಗುವುದು ಕ್ರಿಯೆಯಾತ್ಮನಿಚ್ಛೆಯ ಕೇಳದಲೆ ಪಾರ್ಥ ॥
ಆಗುವುದು ಕಮಲಿನಿಗೆ ಹರ್ಷವಿ- ।
ಯೋಗವಂ ಬಾಡುವುದು ಕುಮುದಿನಿ- ।
ಯಾಗಗನದಲಿ ನಡೆವ ಸೂರ್ಯನಿಗೇನು ಸುಖದುಃಖ ॥ ೨೭೧ ॥

ಗಡಬಡಿಸಿದರು ಗುಡುಗುಮಿಂಚದು ।
ಕಡಿದು ನೆಲ ಚೂರಾಗಿ ಮಾಡಲು ।
ಜಡಿಮಳೆಯು ಸುರಿಸುರಿದು ಬೆಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿ ಕೊಡುತ್ತಿಹೆಯು ॥
ಜಡವಲಾ ಮೇಲಿರುವ ಗಗನವು ।
ಬಡಿಯುವದಕೀ ದುಃಖಸುಖಗಳು ।
ಕೊಡವಿಯಲಿ ಕೇಳಾತ್ಮನೀಪರಿ ತೊರೆಯಲಭಿಮಾನ ॥ ೨೭೨ ॥

ನಿದ್ದೆಯಿಂದೆಚ್ಚರಿಸೆ ಸ್ವಪ್ನದೊ- ।
ಳಿದ್ದ ವಸ್ತುವ ಕಾಣಲಾರನು ।
ಯಿದ್ದರೇನದು ಸೃಷ್ಟಿಲಯವಿದನಾತ್ಮ ಕಾಣಸಲಾ ॥
ಶುದ್ಧ ಚರ್ಮಾಕ್ಷಿಯಲಿ ನೋಡಲು ।
ಬುದ್ಧ ದೇಹಿಯೆ ಕರ್ಮಮಾಳ್ಪನ- ।
ಬುದ್ಧತನಲಕ್ಷಣವು ಕೇಳಿದು ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೨೭೩ ॥

ಹುಲ್ಲುಬೊಂಬೆಯ ಮಾಡಿ ಹೊಲದಲಿ ।
ನಿಲ್ಲಿಸಿದರದು ಹೊಲದರಕ್ಷಕ- ।
ವಲ್ಲವೆನುವುವೆ ತೋಳನರಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ।
ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಸ್ತ್ರ ಮೈಯಲಿ ।
ಬಲ್ಲವರು ಹುಚ್ಚನಿಗೆ ಪೇಳುವ- ।
ದಿಲ್ಲವಾದರೆ ನಗ್ನನೆಂಬರವಿಹುದೆ ಹುಚ್ಚನಿಗೆ ॥ ೨೭೪ ॥

ಕೇಳಗೆ ರಣರಂಗದಲಿ ಗಾಯದಿ ।
ಬಳಲಿ ಬಿದ್ದಿಹ ವೀರಮಣಿಗಾ ।
ತಿಳಿಯಲಾಗದು ಗಾಯವೆಷ್ಟಾಗಿಹುವು ಮೈಯೊಳಗೆ ॥
ತಿಳಿಯಲವನೆರಡನೆಯ ಪುರುಷನು ।
ಕೊಳಲು ಬೇಕೈ ಗಣನೆ ಮಾಡಲು ।
ತಿಳಿಯವಾಪರಿಯಾತ್ಮನಿಗೆ ತಾಂ ಮಾಳ್ಪ ಕರ್ಮಗಳು ॥ ೨೭೫ ॥

ಪತಿಮೃತಿಯು ನಂತರ ಮಹಾಸತಿ ।
ಗತಿಸುವಳು ಪತಿಸಹಗಮನಕಾ ।
ಕೃತಿಯ ಮಾಳ್ಪಳು ಧರಿಸುವಳು ಸೌಭಾಗ್ಯವಸ್ತುಗಳ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳವಳಿಗೆ ಜನರು ತೋರರು ।
ಚಿತೆಯ ಬೆಂಕಿಯು ತೋರದವಳಿಗೆ ।
ಪತಿಸ್ವರೂಪದಿ ಲೀನಳಾಗಿಹಳೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೨೭೬ ॥

ವಾಸ್ತವಾಗಲು ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪವ ।
ಸತ್ತಿತಲ್ಲವೆ ದೃಷ್ಯದೃಶ್ಯತೆ ।
ಶಕ್ತನಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯಲಿಂದ್ರಿಯಚೇಷ್ಟಿತಂಗಳನು ॥
ಹತ್ತಿಲಿರುವವರಿಂಗೆ ಶರಧಿಯ ।
ವಿಸ್ತರದ ತೆರೆ ಸಣ್ಣ ತೆರೆಯನು ।
ಕಿತ್ತಿ ಬಿಸುಡುವ ತೆರದಿ ತೋರ್ಪುದು ಚಿತ್ರತರವಿದಲಾ ॥ ೨೭೭ ॥

ಶತ್ತ್ವ ನೋಡಲು ಯಾವ ತೆರೆಯದು ।
ಕಿತ್ತಿ ಬಿಸುಡುವುದಾವ ತೆರೆಯನೆ ।
ನುತ್ತ ಹೇಳಲು ಶಕ್ಯವೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು ।
ಯೆತ್ತಣಿಂದಾ ದ್ವೈತ ಬರುವುದು ।
ಕಿತ್ತಿ ಬಿಡ ಬೇಕೆಲ್ಲ ಕರ್ಮವೆನುತ್ತ ತೋರದಲಾ ॥ ೨೭೮ ॥

ಚಿನ್ನದಿರುವುದು ದೇವಿಮೂರ್ತಿಯು ।
ಚಿನ್ನದೇ ಮೇಣಾ ತ್ರಿಶೂಲವು ।
ಚಿನ್ನದಿಂದಲೆ ಮಾಡಿರುವರಾ ಅಸುರಮಹಿಷನನು ॥
ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರದಿಂದೀ- ।
ಕಣ್ಣ ಮುಂದಾಡುವುದು ಭಕ್ತರ ।
ಚಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲೊಂದೆ ಸರ್ವವು ಮೂರ್ತಿಮೊದಲಾಗಿ ॥ ೨೭೯ ॥

ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಸರೋವರವು ಮ- ।
ತ್ತೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಗ್ನಿಕುಂಡವು ।
ಸುಂದರಸುಚಿತ್ರಗಳು ತೋರುವುವೊಂದೆ ಗೋಡೆಯಲಿ ॥
ಮುಂದೆ ನೋಡಲು ದೃಷ್ಟಿಭೇದವಿ- ।
ದೆಂದು ನೀ ತಿಳಿ ವಸ್ತ್ರ ಹಚ್ಚಿದ- ।
ರೊಂದು ಸುಡದಿನ್ನೊಂದು ವಸ್ತ್ರವನೊದ್ದೆ ಮಾಡದಲಾ ॥ ೨೮೦ ॥

ಜ್ಞಾನವಾಗಲು ತಾನು ತೊರೆದಭಿ- ।
ಮಾನ ಕರ್ಮವ ಮಾಳ್ಪನದು ಕ- ।
ರ್ಮಾನುಸಾರದಿ ಪೂರ್ವಸಂಚಿತದಂತೆ ಹುಟ್ಟುವುದು ॥
ಹೀನಬುದ್ಧಿಕನಿದನು ತಳಿಯದೆ ।
ತಾನೆ ಕರ್ಮದ ಕರ್ತನೆನುವನು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ನಿಜತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯೈ ಕಲಿಧನಂಜಯನೆ ॥ ೨೮೧ ॥

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ವೆ ಜ್ಞಾನಿಯಾತನು ।
ಭೂತಳದಿ ಕರ್ಮವನೆ ಮಾಡಲು ।
ಘಾತವಾದೊಡದೇನು ಹೇಳಲು ಬಾರದಾತೆರದಿ ॥
ದ್ವೈತಭಾವವ ಮರೆತು ಜಗವು ಸ- ।
ಮಸ್ತವದ್ವೈತದಲಿ ಮುಳುಗಿರೆ ।
ಮಾತು ಸಲ್ಲುವುದೇನು ಯಾತರ ಘಾತ ಮಾಡುವನು ॥ ೨೮೨ ॥

ತರಣಿಗಾ ಕತ್ತಲೆಯು ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರುವುದೆ ನೋಡಲೆತ್ನಿಸೆ ।
ಮರಳಿ ಕತ್ತಲೆ ದೂರಮಾಡೆಂಬರುಹುದು ಹೇಗೆ ॥
ದುರಿತಪುಣ್ಯದ ಗಂಧಸ್ಪರ್ಶವ- ।
ನರಿಯದಾತನು ಜ್ಞಾನಿಯಿೂಪರಿ ।
ಬರುತ ಗಂಗೆಯ ಸೇರಲೆಲ್ಲವು ನೀರು ಪಾವನವು ॥ ೨೮೩ ॥

ಸೇರಲಾ ದಹನನನು ದಹನನು ।
ಯಾರು ಯಾರನು ಸುಡುವನೆಂಬರು ।
ಕ್ರೂರಶಸ್ತ್ರವು ಶಸ್ತ್ರವನೆ ಕಡಿಯುವುದೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಚಾರುಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಿಂದಿರ- ।
ಲಾರದೈ ಭಿನ್ನತ್ವ ಕರ್ಮ- ।
ಕ್ಕಾರಿಗೀ ಪರಿ ಜ್ಞಾನವಾಗಲು ಬದ್ಧನೆನಿಸುವನೆ ॥ ೨೮೪ ॥

ಕರ್ತೃಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳೆಂಬ ವಿ- ।
ಚಿತ್ರ ತ್ರಿಪುಟಿಯು ತಾನೆಯಾಗಲು ।
ಮತ್ತೆ ತಾನಾಗುವನೆ ಬದ್ಧನು ದೇಹಕರ್ಮದಲಿ ॥
ಕರ್ತನೆಂಬುವ ಕಲ್ಪನೆಯ ಜೀ- ।
ವಾತ್ಮನಾಧ್ಯತೆಯಿಂದ ಸಾಧಿಸಿ ।
ಮತ್ತೆ ಹತ್ತಿಂದ್ರಿಯದಿ ಧರಿಪನು ಪಂಚಹೇತುಗಳ ॥ ೨೮೫ ॥

ದಾರಿ ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯವೆಂಬ ವಿ- ।
ಚಾರದಿಂ ಜೀವಾತ್ಮ ಕ್ಷಣದಿ ತ- ।
ಯಾರಿಸುವನೈ ಕರ್ಮಭುವನಂಗಳನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಯಾರು ಪೇಳ್ವರು ಸರ್ವಕರ್ಮವ- ।
ನಾರಭಿಸುತಿಹನಾತ್ಮನೆನುತಲಿ ।
ಯಾರು ಮನ್ನಿಪರಿವನು ಸಾಹ್ಯವ ಮಾಳ್ಪನೆನ್ನುತಲಿ ॥ ೨೮೬ ॥

ಇರುವನವನೈ ಸಾಕ್ಷಿಭೂತನು ।
ಯಿರುವನವನೈ ಜ್ಞಾನರೂಪನು ।
ಕರೆವನಾದರು ಕರ್ಮವೃತ್ತಿಯ ನಿತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ ॥
ಭರದೊಳಾಜ್ಞೆಯನೆಂತು ಕೊಡುವನು ।
ನರರು ಶ್ರಮದಿಂ ಮಾಳ್ಪ ಕರ್ಮವ ।
ನಿರುತವೀತನು ಮಾಳ್ಪನೈ ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದಲೆ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೮೭ ॥

ಯಾರಿಗೀಪರಿಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನದ ।
ಚಾರು ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪ ಹೊಳೆವುದೊ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳವನಿಂಗೆ ಕರ್ಮವು ಬಂಧನವೆ ಹೇಳು ॥
ಚಾರುತರದಜ್ಞಾನಪಟದಲಿ ।
ತೋರುತಿಹ ವಿಪರೀತಚಿತ್ರವ ।
ದೂರ ಮಾಳ್ಪ ಪ್ರಸಿದ್ಧತ್ರಿಪುಟಿಯ ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೮೮ ॥

ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞೇಯಂ ಪರಿಜ್ಞಾತಾ ತ್ರಿವಿಧಾ ಕರ್ಮಚೋದನಾ ।
ಕರಣಂ ಕರ್ಮ ಕರ್ತೇತಿ ತ್ರಿವಿಧಃ ಕರ್ಮಸಂಗ್ರಹಃ ॥ ೧೮ ॥

ಅರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಯಿೂಜಗ- ।
ಕಿರುವುದೈ ತ್ರಿಪುಟಿಯದು ಕಾರಣ ।
ನರನೆ ತ್ರಿಪುಟಿಯ ಪೇಳ್ವೆ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯ ಜ್ಞಾತನಲಾ ॥
ಇರುವುದಿದರಿಂ ಕರ್ಮ ದುರ್ಘಟ- ।
ವಿರುವುದಿದು ನಿಃಸಂಶಯವು ನೀ- ।
ನರಿಯಲಾ ನಿನಗಾನು ಪೇಳುವೆ ತ್ರಿಪುಟಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ॥೨೮೯ ॥

ತರಣಿಯನು ಹೋಲುವನು ಜೀವನು ।
ಕಿರಣಗಳು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಮೆರೆವುದೈ ವಿಷಯಸ್ವರೂಪದ ಕಮಲಗಳ ವ್ರಾತ ॥
ಕಿರಣ ಬೀಳಲು ವಿಷಯಕಮಲದ ।
ಅರಳುವುವು ಮೊಗ್ಗೆಗಳು ಕಮಲದ ।
ಪರಿಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ಧನಂಜಯ ವಿಷಯವೃಂದವನು
॥ ೨೯೦ ॥

ಇರುವನಥವಾ ಜೀವರಾಜನು ।
ತುರಗವಿರುವುದು ದೇಹವದ ಬೋ- ।
ಗಿರವ ಹಾಕದಲೇರಿ ಧೀರತೆಯಿಂದ ಕೈಯೊಳಗೆ ॥
ಧರಿಸುತಿಂದ್ರಿಯಭಾಲೆಯನು ಬಹು- ।
ಸರಸದಿಂ ದಾಳಿಯನಿಡುವನಾ- ।
ನರನೆ ವಿಷಯಸ್ವರೂಪದೇಶವ ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವನು ॥೨೯೧॥

ಪರಿಪರಿಯಲಿಂದ್ರಿಯಸಮೂಹದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸುಖದುಃಖ ರಮಿಸುತ ।
ತರಿಸಿ ಜ್ಞಾನವ ಗಾಢನಿದ್ರೆಯ ನಾಶವಾದುವನು ॥
ಮೆರೆವನದರಿಂ ಜ್ಞಾತನೆಂಬುವ ।
ಸರಸಹೆಸರಲಿ ಜೀವನೀಪರಿ ।
ಯಿರುವುದರವಿದನೆಲ್ಲ ಕರೆವರು ಜ್ಞಾನವೆನ್ನುತಲಿ ॥ ೨೯೨ ॥

ಉದುಭವಿಸಿಯಜ್ಞಾನದುದರದೊ- ।
ಳಿದುವೆ ಜ್ಞೇಯದ ವಿಷಯಕಲ್ಲನು ।
ಮುದದೊಳಿಡುತಲಿ ಹಿಂದಕಿಡುವುದು ಜ್ಞಾತೃಜೀವನನು ॥
ಇದರನಂತರ ಜ್ಞಾತೃಜ್ಞೇಯ- ।
ಕ್ಕೊದಗುವುದು ವ್ಯವಹಾರವದನೀ- ।
ಹದನದಿಂದಲಿ ನಡುವೆ ನಿಂತದ ನೋಡುತಿರುವನಲಾ
॥ ೨೯೩ ॥

ಜ್ಞೇಯವಸ್ತುವ ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಲು ।
ನಾಯುವುದು ಗತಿ ಮುಂದೆ ಕುಂಠಿಸಿ ।
ಯಾಯದಿಂದಲಿ ನಾಮಕರಣವ ಮಾಳ್ಪದಾಕ್ಷಣದಿ ॥
ಗೇಯವಿದು ಸಾಮಾನ್ಯಜ್ಞಾನವು ।
ಜ್ಞೇಯಕಿರುತಿಹ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ ।
ಜೇಯವಿಲ್ಲದೆ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆ ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೨೯೪ ॥

ಇರುವುವೈ ಜ್ಞೇಯಕ್ಕೆ ಧರ್ಮಗ- ।
ಳುರುತರದ ಪಂಚಪ್ರಕಾರವು ।
ನರನೆ ಶಬ್ದ ಸ್ಪರ್ಶ ರೂಪವು ರಸವು ಪೇಳ್ಗಂಧ ॥
ನರನೆ ಮಾವಿನಹಣ್ಣು ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರಲದು ಪರಿಪರಿಯಲದು ।
ನಿರುತವಿಂದ್ರಿಯಕರವ ಕೊಡುತಿಹುದೈದುತೆರದಿಂದ ॥ ೨೯೫ ॥

ಬರುವುದೈ ಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಶಬ್ದವು ।
ಅರಿಯುವುದು ರಸವನ್ನು ರಸನೆಯು ।
ಬರುವುದರವಾ ರೂಪದಿಂದಲಿ ನೇತ್ರಯುಗ್ಮಕ್ಕೆ ॥
ಅರಿಯುವುದು ಗಂಧವನು ನಾಸಿಕೆ ।
ಬರುವುದೈ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಸ್ಪರ್ಶದ ।
ಅರವು ಕೇಳೀತೆರದಿ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗುಕೆಲ್ಲ ॥ ೨೯೬ ॥

ಇರುವುದೊಂದೇ ಜ್ಞೇಯವಾದರು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸ್ವೇಂದ್ರಿಯದ ದ್ವಾರದಿ ।
ಬರುವುದೈ ಪರಿಪರಿಯ ಜ್ಞಾನವು ಪಂಚವಿಧವಾಗಿ ॥
ಶರಧಿಯನು ಸೇರಲ್ಕೆ ನದಿಗಳು ।
ಮುರಿವುವೋಘಗಳವುಗಳಾಪರಿ ।
ಬರಲು ಫಲ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಒರುವುದು ಮರಣ ಗಿದಗಳಿಗೆ ॥೨೯೭॥

ಸೇರಲಾ ಪಾಂಥಸ್ಥಸೂರನು ।
ತೀರುವುದು ಸಂಚಾರಭ್ರಮಣವು ।
ಧಾರುಣಿಯಲಾಪರಿಯಲಿಂದ್ರಿಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ॥
ಸೇರಲಾತ ಜ್ಞಾತ ಜ್ಞೇಯವ ।
ತೀರುವುದು ಹೋರಾಟ ಜ್ಞಾನದ ।
ಧೀರರಿದ ಕರೆಯುವರು ಜ್ಞೇಯವಿದೆಂಬ ಹೆಸರಿನಲಿ
॥ ೨೯೮ ॥

ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞಾತೃ ಜ್ಞೇಯ ತ್ರಿಪುಟಿಯ ।
ನಾನು ಹೇಳಿದೆ ನಿನಗೆ ವಿವರಿಸಿ ।
ನೀನಿದನು ಕೇಳಿದಿಯಲಾ ಬಹುಸಾವಧಾನ್ಯದಲಿ ॥
ಮೇಣು ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆ ತ್ರಿಪುಟಿಯು ।
ತಾನೆ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರ ಕರ್ಮಕೆ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಕಾರಣಭೂತವಾಗುವುದು ॥ ೨೯೯ ॥

ಇರುವುದೈ ಶಬ್ದಾದಿಪಂಚಕ- ।
ವಿರುವುದಿದುವೇ ಜ್ಞೇಯವಿದರೊಳು ।
ಯಿರುವುದಿದರಲಿ ಪ್ರೀಯವಪ್ರಿಯವೆರಡರಲ್ಲೊಂದು ॥
ಭರದಿ ಜ್ಞಾತಗೆ ಜ್ಞೇಯವಸ್ತುವ- ।
ನಿರದೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೋರಿಸಲು ಮ- ।
ತ್ತಿರದೆ ತ್ಯಜಿಸಲು ಗ್ರಹಿಸಲುದ್ಯುಕ್ತತೆಯ ತೋರ್ಪನಲಾ ॥ ೩೦೦ ॥

ನೀರಿನಲಿ ಮೀನುಗಳ ನೋಡಲು ।
ಹಾರುವುದು ಬಕ ಮೀನ ಹಿಡಿಯಲು ।
ತೋರಲಾನಿಧಿ ಕೊಳ್ಳುವರೆ ತಾಂ ಬಡವನೋಡುವನು ॥
ನಾರಿತರುಣಿಯ ನೋಡಲಾಕ್ಷಣ ।
ಹಾರುವನು ಕಾಮುಕನು ಹಿಡಿಯಲು ।
ನೀರು ಕೆಳಗೋಡುವುದು ನೆಲದಲಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೦೧ ॥

ಸುಮನದ ಸುವಾಸವನು ಕೊಳುವರೆ ।
ಭ್ರಮರತತಿಯೋಡುವುದಲಾಪರಿ ।
ವಿಮಲ ತಾಯಿಯು ಹಾಲ ಕುಡಿಯಲಿಕೋಡುವುದು ಕರುವು॥
ಸುಮನಸರ ಸ್ವರ್ಗದಲಿ ವಾಸಿಪ ।
ಕಮಲಮುಖದಪ್ಸರೆಯರೆಲ್ಲರು ।
ತಮಗೆ ಸಿಗಬೇಕೆಂದು ಲೋಕದಿ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವರು ॥ ೩೦೨ ॥

ಪಾರಿವಾಳವು ಗಗನದಲ್ಲಿ ವಿ- ।
ಹಾರ ಮಾಡುವ ವೇಳೆಯಲಿ ನಿಜ- ।
ಪಾರಿವಾಳತಿಯನ್ನು ನೋಡಿಯೆ ಹಾರಿ ಬರುವುದಲಾ ॥
ಚಾರುಮೇಘದ ಗರ್ಜನೆಯ ಮದ- ।
ವೇರಿ ಬರಲದ ಕೇಳುತಲ್ಲಿ ಮ- ।
ಯೂರನಾಟ್ಯವನಾಡುವುದು ಬಹು ಚೋದ್ಯತನದಿಂದ ॥ ೩೦೩ ॥

ಕೇಳು ಜ್ಞಾತೃಜ್ಞಾನಜ್ಞೇಯದ ।
ಮೇಳದಿಂದಲಿ ಸರ್ವಕರ್ಮಗ- ।
ಳೇಳುವುವು ತ್ರಿಪುಟಿಯೆ ಕಣಾ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು ॥
ಬೀಳಲದರಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಜ್ಞಾತಗೆ ।
ಹೇಳಲೇನದ ಭೋಗಿಸಲು ಕ್ಷಣ ।
ಕಾಲಮಾನವು ಖಪಿಸದಲೆ ಹಾರುವುದು ಮನವವನ ॥ ೩೦೪ ॥

ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರದ ವಿಷಯವಾದರೆ ।
ಜ್ಞಾತನಿಂಗದ ತ್ಯಾಗಮಾಡುವ ।
ಮಾತು ಸಲ್ಲದು ಕ್ಷಣವು ಯುಗದೋಪಾದಿ ತೋರುವುದು ॥
ಭೂತಳದಿ ಮಲಗಿರುವ ಸರ್ಪವ ।
ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ನೀಲಹಾರವು ।
ಶೀತಲವು ಮೃದುವೆಂದು ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸಂತಸದಿ ॥ ೩೦೫ ॥

ಕರದೊಳೆತ್ತಲು ಹಾರವಲ್ಲಾ ।
ಮೆರೆವುದಿದು ವಿಷಧಾರಿಸರ್ಪವು ।
ಬರುವುದಾ ಭಾವನೆಯು ಬಹುಭೀತಿಯಲಿ ನಡುಗುವನು ॥
ಪರಿಯಿದಲ್ಲಾ ಪ್ರೀಯವಪ್ರಿಯ ।
ಬರಲು ಜ್ಞಾತನ ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀಸ್ಥಿತಿಯು ಬರುವುದು ಜ್ಞೇಯಲಕ್ಷಣವು ॥ ೩೦೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿದರಿಂದ ಕರ್ಮವ ।
ನರನು ಮಾಳ್ಪನು ಪ್ರೀಯವಸ್ತುವ ।
ಕರದಿ ಕೊಳುವನು ತ್ಯಜಿಸುವನು ಕೇಳಪ್ರಿಯದ ವಿಷಯ ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಕರ್ಮಸಂಭವ ।
ನರನೆ ಕೇಳ್ನಿನಗೊಂದು ವಿಷಯವ- ।
ನೊರೆವೆ ಜ್ಞಾತನ ಜ್ಞೇಯಲಕ್ಷಣ ವಿವರಿಸಲು ಮುದದಿ ॥ ೩೦೭ ॥

ಕುಸ್ತಿಯಭಿರುಚಿಯಿರುವ ನರನು ಸ- ।
ಮಸ್ತದಳಪತಿಯಾಗಿ ತಾನಾ- ।
ಹಸ್ತಿರಥವಾಜಿಗಳನೇರಿರಲೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಕುಸ್ತಿಮಾಡುವ ಮಲ್ಲನನು ನೋ- ।
ಡುತ್ತಲೊಮ್ಮೆಗೆ ಭೂಮಿಗಿಳಿದಾ- ।
ಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಕುಸ್ತಿಮಾಡಲಿಕವನು ಕರೆಯುವನು ॥ ೩೦೮ ॥

ಜ್ಞಾನನಿಪರಿಯಿರುವನವನಿಂ- ।
ಗೇತಕೀ ಕರ್ತೃತ್ವದಾಶೆಯು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೆ ಬಡಿಸಲೆಲೆಯಲ್ಲುಣ್ಣದಾ ಊಟ ॥
ಏತಕ್ಕೆ ಹಮ್ಮ್ಯಾಸದಡಿಗೆಯ- ।
ನಾತನಾಯೆಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಯೆ ।
ಯೇತಕಡಿಗೆಯ ಮಾಳ್ಪನೈ ಶತಮೂರ್ಖನಂದದಲಿ ॥ ೩೦೯ ॥

ತನಗೆ ಪುಷ್ಪಪರಾಗ ಬೇಕೆಂ- ।
ದೆನುತ ತಿನುವರೆ ಭ್ರಮರವೈ ತಾಂ ।
ವನವ ಪೋಣುಪವನವ ಮಾಡುವುದೇನು ಗಿಡಹಚ್ಚಿ ॥
ತನಗೆ ದೇಗುಲ ಬೇಕೆನುತ ದೇ- ।
ವನೆ ಕಣಾ ದೇಗುಲವ ಕಟ್ಟುವ- ।
ನೆನುವನೇ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಮೂರ್ಖರ ಲಕ್ಷಣವದಲ್ಲೈ ॥ ೩೧೦ ॥

ಒರೆಯ ಹಚ್ಚುವ ಕಲ್ಲು ತನ್ನಾ ।
ಪರಿಯ ಜಿಡುತಲಿ ಚಿನ್ನವಾಗಲು ।
ನರನೆ ಕೇಳಿದು ನ್ಯಾಯವೇ ವ್ಯವಹಾರಚತುರತೆಯೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳ್ ವಿಷಯೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ ।
ಭರದಿ ಕೇಳಜ್ಞಾತ ತನ್ನಯ ।
ಅರನಿನಿಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಪೂರಯಿಸುತ್ತಲಿ ತದಿಚ್ಛೆ । ೩೧೧ ॥

ಕರ್ತನೆಂಬುವ ಹೆಸರ ಪಡೆವನು ।
ಜ್ಞಾತ ತಾನಿಹೆನೆಂದು ಮರೆತಾ- ।
ಕರ್ತನಾಗಿಯೆ ಜ್ಞಾನಸಾಧನವಾಗಿ ಕೂಡುವನು ॥
ಚಿತ್ರವಿದು ಕೇಳಾಯಿತಾಕ್ಷಣ ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಜ್ಞೇಯಕಾರ್ಯವು ।
ಜಿತ್ತು ಜ್ಞಾನತ್ರಿಪುಟಿಗೀಪರಿ ಪಾಲಟವು ಪಾರ್ಥ । ೩೧೨ ॥

ನೇತ್ರಕಿರುತಿಹ ದಿವ್ಯತೇಜವು ।
ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲುಪಯೋಗವೇನದು ।
ಚಿತ್ರವಲ್ಲಾ ದೈವ ತಾಂ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿರಲು ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಬಡಲುವುದು ಧನಿಕರ ।
ಚಿತ್ರತರದ ವಿಲಾಸವೆಲ್ಲವು ।
ಜಿತ್ತು ಚಂದ್ರನಿಗಸಿತಪಕ್ಷದಿ ಕ್ಷೀಣತೆಯ ಮಾನ ॥ ೩೧೩ ॥

ಜ್ಞಾತನೀಪರಿಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ಮಾತ ಕೇಳುತಲವುಗಳಿಚ್ಛೆಯ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಪೂರಯಿಪನು ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯ ಮರೆತು ॥
ಜ್ಞಾತನಿಗೆ ಕರ್ತೃತ್ವವೆಂಬುವ ।
ಘಾತಕದ ಅಭಿಮಾನ ಪುಟ್ಟಿತು ।
ಮಾತ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಪೇಳುವೆನವನ ಲಕ್ಷಣವ ॥ ೩೧೪ ॥

ನರನೆ ನೋಡಂತಃಕರಣಕಿರು- ।
ತಿರುವುವೈ ವೃತ್ತಿಗಳು ನಾಲ್ಕವು ।
ಅರುಹುವೆನು ಮನ ಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತವು ಮೇಣಹಂಕಾರ ॥
ಇರುವುವೈ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಮೆರೆವ ತ್ವಜ್ಞೇತ್ರಗಳು ನಾಲಿಗೆ ।
ಯಿರುವುವಾಪರಿ ಮೂಗುಕಿವಿಗಳು ನೋಡು ಪಂಚಕವು । ೩೧೫ ॥

ಇರುವುದಂತಃಕರಣವೃತ್ತಿಯ ।
ತೆರದಿ ಜೀವಕೆ ಕರ್ಮಕಾರ್ಯವು ।
ಸ್ಫುರಣೆಯನು ತಾನಿತ್ತು ಕರ್ಮವ ನಾಗಿಸುವುದದುವೆ ॥
ಚರಿಸಲಾಕರ್ಮವನು ಸೌಖ್ಯವು ।
ಭರದಿ ಬರುತಿಹುದೆಂದು ಯೋಜಿಸಿ ।
ಚರಿಸಲಿಕೆ ಕರ್ಮವನು ತತ್ಪರನಿಹನು ಜೀವನಲಾ ॥ ೩೧೬ ॥

ಹತ್ತುಯಿಂದ್ರಿಯಗಳ ಸಮೂಹವ ।
ಕಿತ್ತಿ ಮೇಲೆಬ್ಬಿಸುತ ಕರ್ಮಸ್ಪ್ರ- ।
ವೃತ್ತಿಯನು ತೋರಿಸುವವೈ ಜೀವನು ಧನಂಜಯನೆ ॥
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ತನಕ ಸುಖವಾ- ।
ಸಕ್ತಿಯಿರುವುದು ಕರ್ಮತತಿಯಲಿ ।
ಮತ್ತೆ ಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯಗಳನು ಹಚ್ಚುವನು ಕರ್ಮಕ್ಕೆ । ೩೧೭ ॥

ಜಾರದಾಪರಿ ಸುಖವು ದುಃಖವೆ ।
ಸೇರುವುದು ತನಗೆಂದು ಮನದಲಿ ।
ತೋರಲದ ಸಂಹಾರ ಮಾಡುವ ಯತ್ನಮಾಡುವನು ॥
ಊರಜನರಾ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡದಿರೆ ।
ಧಾರುಣಿಪನದನೆಲ್ಲಿ ಕೊಳುವನೆ ।
ಪ್ರಾರಭಿಸನಾಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ನೋಡಲಾ ಪರಿಯು । ೩೧೮ ॥

ಈ ತೆರದಿ ಸುಖ ದೊರೆಯಲೋಸುಗ ।
ಪಾರ್ಥ ದುಃಖ ನಿವಾರಿಸುವ ಸ- ।
ನ್ನೀತು ಹಿಡಿದೆತ್ತಿಪನು ಜೀವನು ರಾತ್ರಿದಿನವೆನದೆ ॥
ಜ್ಞಾತನೀಪರಿಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ವ್ರಾತಕಾದರೆ ನೇತನದರಿಂ ।
ಭೂತಳದೊಳವಗಾಯಿತಭಿಧೆಯು ಕರ್ತನೆಂಬುವದು ॥ ೩೧೯ ॥

ಕರ್ತನೀಪರಿಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ನಿತ್ಯನೇಗಿಲಿನಂದದಿಂದಲಿ ।
ವರ್ತಿಸುವನದರಿಂದ ಕರಣಗಳೆಂದು ಹೆಸರಾಯ್ತು ॥
ಕರ್ತನೀಪರಿ ಕರಣಮೂಲಕ ।
ವಿಸ್ತರಿಸುತಿಹ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲಿಕೆ ।
ಜಿತ್ತು ಕೇಳೈ ಕರ್ಮವೆಂಬಭಿಧಾನ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೩೨೦ ॥

ನೇಸರಿನ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಸೂರ್ಯಪ್ರ- ।
ಕಾಶ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಜಗದೊಳಿಹುದಾ- ।
ಕಾಶದಲ್ಲವಕಾಶದಲಿ ಚಂದಿರನ ಚಂದ್ರಿಕೆಯು ॥
ಆಸವಿತನದಿ ಕಬ್ಬುರಸವದು ।
ಭಾಸುರದ ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ಲತೆ ।
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ಆಭರಣದಲಿ ಬುದ್ಧಿಕೌಶಲ್ಯ ॥ ೩೨೧ ॥

ನರನೆ ಕಾರ್ಯಾದಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಯೆ ತಾ- ।
ನಿರುವುದೈ ಕ್ರಿಯೆಯಿದಕೆ ಹೆಸರೈ ।
ಬರುವುದಲ್ಲಾ ಕರ್ಮವೆನುತಲಿ ತಿಳಿಯೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಅರುಹಿದೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕರಣಕರ್ತೃಕ್ರಿಯೆಯ ಲಕ್ಷಣ- ।
ವರಿಯಲಾಪರಿ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯ ಜ್ಞಾತೃ ತ್ರಿಪುಟಿಯದು ॥ ೩೨೨ ॥

ಇರುವುದೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಮೊದಲನೆ ।
ಕರಣಕರ್ತೃಕ್ರಿಯೆಯ ತ್ರಿಪುಟಿಯು ।
ಮೆರೆವ ಕರ್ಮದ ಸಂಚಯವಲಾ ನೋಡು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಇರುವುದೆರಡನೆ ಜ್ಞಾನತ್ರಿಪುಟಿಯು ।
ಮೆರೆವ ಕರ್ಮಪ್ರವೃತ್ತಿಕಾರಕ ।
ವರಿಯಲಾ ನೀ ಭೇದ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ॥ ೩೨೩ ॥

ಅಡಗಿಹುದು ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಧೂಮವು ।
ಅಡಗಿಹುದು ಬೀಜದಲಿ ವೃಕ್ಷವು ।
ಅಡಗಿರುವುದಾ ಪರಿಯಲೀ ಮನದಲ್ಲಿ ಯಿಚ್ಛೆಯಲಾ ॥
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಖನಿಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವು ।
ಪಡೆವರಾಪರಿ ಕರ್ಮತ್ರಿಪುಟಿಯು- ।
ಲಡಗಿಹುವು ಕ್ರಿಯೆಕರ್ತಕರ್ಮವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೨೪ ॥

ನರನೆ ತಾನೀಕರ್ಮವನು ಮಾ- ।
ಡಿರುವೆನೆಂದಭಿಮಾನ ಹಿಡಿಯಲು ।
ಒರುವುವೆಲ್ಲಾ ಕರ್ಮ ಹತ್ತರ ನೆನಸುವಂದದಲಿ ॥
ಇರುವನಾತ್ಮನು ಪಾರ್ಥ ಕರ್ಮದ ।
ಹೊರಗೆ ದೂರಕೆ ಮೇಲೆಮೇಲಿಂ- ।
ದೊರೆವ ಕಾರಣ ಕಾಣೆ ನೀನರಿತಿರುವಿ ಯಿದನೆಲ್ಲ ॥ ೩೨೫ ॥

ಜ್ಞಾನಂ ಕರ್ಮ ಚ ಕರ್ತಾ ಚ ತ್ರಿಧೈವ ಗುಣಭೇದತಃ ।
ಪ್ರೋಚ್ಯತೇ ಗುಣಸಂಖ್ಯಾನೇ ಯಥಾವಚ್ಛೃಣು ತಾನ್ಯಪಿ ॥ ೧೯ ॥

ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ನಿನಗೆ ನಾನತಿ- ।
ಚಿತ್ರತರದಿಂ ಪಾರ್ಥ ಪರಿಕಿಸೆ ।
ಕರ್ತ ಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಮೂರಿವು ಮೂರುಗುಣದವಲಾ ॥
ಮತ್ತೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆ ಗುಹ್ಯವ ।
ಚಿತ್ತವಿಸು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಯಿದರಲಿ ।
ವ್ಯರ್ಥ ವಿಶ್ವಾಸವನು ಮಾಡದಿರಯ್ಯ ಮೂರರಲಿ ॥ ೩೨೬ ॥

ಧರಣಿಯಲ್ಲಿ ತಮೋರಜಂಗಳು ।
ನರನೆ ಬಂಧನಕಾರಕಂಗಳು ।
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ಸತ್ತ್ವಗುಣವದು ಮೋಕ್ಷಕಾರಕವು ॥
ಅರುಹುವೆನು ಸಾಂಖ್ಯದಲಿ ಬಹುವಿ- ।
ಸ್ತರದಿ ಪೇಳಿದ ಸತ್ತ್ವಭೇದವ- ।
ನರವು ನಿನಗಾಗುವ ಪರಿಯಲಾ ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೩೨೭ ॥

ಅರಿಯಲಾ ನಿಜ ಸಾಂಖ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸುವಿಚಾರರೂಪದ ।
ಪರಮ ಪಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲವೇನೈ ಮೆರೆವುದತಿಗಹನ ॥
ಅರಿಯಲದು ನಿಜವಾತ್ಮಬೋಧದ ।
ಸುರುಚಿರದ ಕುಮುದಿನಿಯ ಮೊಗ್ಗೆಯ- ।
ನರಳಿಸುತ್ತಿಹ ಹಿಮಕರನಲಾ ಜ್ಞಾನಮುಕುಟವಲಾ ॥ ೩೨೮ ॥

ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳೆಂಬ ದ್ವೈತಗ- ।
ಳಿರುವುವೈ ದಿನರಾತ್ರಿಯಂದದೊ- ।
ಳರಿಯಲಿವು ಸಂಮಿಶ್ರವಿಹುವೈ ಜಗದಿ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಧರೆಯಲೀ ನಿಜ ಸಾಂಖ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವು ।
ತರಣಿಯಂದದಿ ಬೇರೆಬೇರೀ- ।
ಯೆರಡು ತತ್ತ್ವಂಗಳನು ವಿಂಗಡಿಸುವುದು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೩೨೯ ॥

ಧರೆಯೊಳಿರುವುದಪಾರ ಮೋಹದ ।
ಗಿರಿಯು ಯಿಪ್ಪತುನಾಲ್ಕು ತತ್ತ್ವದ ।
ಪರಿಮಿತಿಯಲದ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪರತತ್ತ್ವಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲಿ ॥
ನರನೆ ಸುಖಭೋಗವನು ಕೊಡುವುದು ।
ಮೆರೆವುದೀಪರಿ ಮೂರುಗುಣವಿ- ।
ಸ್ತರವು ಸಾಂಖ್ಯದಿ ಪೇಳಿರುವರದ ಸ್ತವನರೂಪದಲಿ ॥ ೩೩೦ ॥

ಧಾರುಣಿಯೊಳೀ ದೃಶ್ಯವೆಂಬ ಪ್ರ- ।
ಕಾರವೆಲ್ಲಕೆ ಸತ್ತ್ವರಜತಮ ।
ಬೇರೆಬೇರೀ ಮುದ್ರೆ ಬಿದ್ದಿಹುವೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಬೇರೆಬೇರೀ ತೆರದ ಜಗವೀ- ।
ಮೂರುಗುಣಗಳಧೀನವಿಹುದೈ ।
ವಾರಿಜಾಸನ ಹಿಡಿದು ಕೀಟಕತನಕ ನೋಡಿದಿಯಾ
॥ ೩೩೧ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲೀ ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿತೆ ।
ಸೇರಿದರೆ ತೋರುವ ಪದಾರ್ಥದ ।
ಚಾರುತರ ನಿಜವಸ್ತುರೂಪವು ತೋರುವುದು ನಿನಗೆ । ೩೩೩ ॥

ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆನು ನಿನಗಿಂ ।
ಪಾರ್ಥ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ- ।
ವ್ಯಕ್ತವೋತ್ತಮವಿಹುದು ಮೋಕ್ಷಕೆ ಹಾದಿಯಾಗಿಹುದು ॥

ತೋರುತಿಹ ನಿಜ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವು ।
ಮೂರುಗುಣಗಳಧೀನವಾಗಿಹ- ।
ಚಾರುತರ ಸುಜ್ಞಾನವನು ನಾ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆನು ।

ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲ ।
ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ ಕೃಷ್ಣಮೂರುತಿ ।
ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆಂದ ಸಂಜಯನು ॥ ೩೩೪ ॥

ಸರ್ವಭೂತೇಷು ಯೇನೈಕಂ ಭಾವಮವ್ಯಯಮೀಕ್ಷತೇ ।
ಅವಿಭಕ್ತಂ ವಿಭಕ್ತೇಷು ತಜ್ಜ್ಞಾನಂ ವಿದ್ಧಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಮ್ ॥ ೨೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಶುದ್ಧಸಾತ್ತ್ವಿಕ ।
ಪರಮ ಜ್ಞಾನೋದಯವು ಬರಲಾ ।
ಕರಗಿ ಹೋಗುವುವದರೊಳಗೆ ನಿಜ ಜ್ಞೇಯ ಜ್ಞಾತೃಗಳು ॥

ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಚಿನ್ನದ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ।
ಯೇನು ಕಾರಣ ಕರಗಿಸುವುದದ ।
ಮಾನವನು ಬುದ್ಧಿಪ್ರಭಾವದಿ ನೋಡಿ ಪರಿಕಿಸುವ ॥ ೩೩೬ ॥

ತರಣಿ ಕಾಂಬನೆ ಯಂಧಕಾರವ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ನದಿಯರಿಯ ಬಹುದೇ ।
ನೆರಳ ಹಿಡಿದೆಳತಂದು ಕಂಬಕೆ ಕಟ್ಟ ಬಹುದೇನು ॥ ೩೩೫ ॥

ಸರಸು ನೀರನು ಗ್ರಹಿಸಲದರೊಳ- ।
ಗಿರುವ ತೆರೆಗಳ ಬಟ್ಟು ಬಿಡುವರೆ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಸಾಧ್ಯನೀಸರಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಜ್ಞಾನ ॥

ಬರಲು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಜ್ಞಾನದುದಯವು ।
ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಭೇದವು ।
ಹರ ಹಿಡಿದು ನರ ಕೀಟಕಂಗಳು ಸರಿಯಲಾ ಆವಗೆ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ದೃಗ್ಗೋಚರಿಸುತಿಹ ।
ಮೆರೆವ ಸಕಲ ಚರಾಚರಂಗಳ- ।
ಲರದು ಭೇದವು ಜ್ಞಾನವೀಪರಿಯಿಹುದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕವು ॥ ೩೩೭ ॥

ಬರಸಿದರೆ ಚಿತ್ರಗಳ ಗೋಡೆಯೊ- ।
ಳಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ಪುಷ್ಪನು ।
ಭರದಿ ತೊಳಯಲು ಸ್ಪಷ್ಟ ತೀರಲು ಭೇದವೇನಿಹುದು ॥ ೩೩೮ ॥

ಕನ್ನಡಿಯ ಸಂಮುಖದಿ ನಿಂತರೆ ।
ತನ್ನ ರೂಪವ ಕಾಂಬನಲ್ಲವೆ ।
ಭಿನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬನನು ಕಾಣುವನೇನು ಮಾನವನು ॥

ಜ್ಞಾನಜ್ಞೇಯಜ್ಞಾತೃಭೇದವು ।
ತಾನೆ ಸುಟ್ಟು ವಿಭೂತಿಯಾಗುವು- ।
ದೇನ ಹೇಳಲಿ ಬರಲು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಜ್ಞಾನ ಮಾನವಗೆ ।

ನನ್ನ ತಾತ್ಮನೆ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತನ್ನ ರೂಪವ ಜ್ಞಾತ ನೋಳ್ಪನು ।
ಭಿನ್ನತೆಯು ಬಯಿವಹುದು ಜ್ಞೇಯದಲೆಲ್ಲ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೩೯ ॥

ಇರುವುದೀ ಸುಜ್ಞಾನಸಾತ್ತ್ವಿಕ ।
ಪರಮ ಮೋಕ್ಷಶ್ರೀಯ ಮಂದಿರ- ।
ವೊರೆವೆ ನಿನಗಾನೀಗ ರಾಜಸಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣವ ॥

ಪೃಥಕ್ತ್ವೇನ ತು ಯಜ್ಜ್ಞಾನಂ ನಾನಾಭಾವಾನ್ ಪೃಥಗ್ವಿಧಾನ್ ।
ವೇತ್ತಿ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ತಜ್ಜ್ಞಾನಂ ವಿದ್ಧಿ ರಾಜಸಮ್ ॥ ೨೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೆ ಜ್ಞಾನರಾಜಸ- ।
ಕಿರುವುದೈ ಬಹುಭೇದಭಾವವು ।
ಅರಿಯಲಾ ನೀನಿದನು ಭೂತಗ್ರಾಮದಲಿ ನಿಜದಿ ॥ ೩೩೯ ॥

ಭೂತಮಾತ್ರದಿ ಭೇದ ಯೋಚಿಸಿ ।
ಜ್ಞಾತ ಪಾರ್ಥನೆ ತನ್ನ ರೂಪದ ।
ಘಾತಕತ್ವ ಪೃಥಕ್ಕರಣವನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹನು ॥
ಈ ತೆರದಿ ಕೇಳಾತ್ಮನನು ನಿಜ- ।
ಮಾತಿನಿಂದಲೆ ವಂಚಿಸಿರುವನು ।
ಭೂತಳದಿ ನೀ ತಿಳಿದಿಯಾ ರಾಜಸವು ಜ್ಞಾನವಿದು ॥ ೩೪೦ ॥

ತರುತ ಕೇಳಜ್ಞಾನಪಡದೆಯು ।
ನಿರುತ ನಿದ್ರೆಯು ನಿಜಸ್ವರೂಪದ ।
ಅರವನಡಗಿಸಿ ವಂಚಿಸುವುದೈ ಸ್ವಪ್ನಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥
ಪರಿಯೊಳಾತ್ಮಜ್ಞಾನಭುವನದ ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಮಾಯೆಯನು ಪಸರಿಸಿ ।
ನಿರುತ ವಂಚಿಸುತಿಹುದು ಜೀವವ ಮೂರವಸ್ಥೆಯಲಿ ॥೩೪೧॥

ತೋರಿಸಿದರಾಭರಣ ಮೂಢಗೆ ।
ಬಾರದೈ ಕಲ್ಪನೆಯು ಚಿನ್ನದ ।
ಬೇರೆಬೇರಿಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಪನಾಭರಣವೆಲ್ಲ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ಜ್ಞೇಯವು ।
ಬೇರೆಬೇರಾಗಿಹುದೆನುತ್ತ ಶ- ।
ರೀರಿ ಯೋಚಿಸುತಿಹನು ಪರಿಪರಿ ನಾಮರೂಪದಲಿ ॥೩೪೨॥

ಜಡಮನುಷ್ಯಗೆ ಬೇರೆಬೇರಿಹ ।
ಗಡಿಗೆಮಡಿಕೆಯ ತೋರಿಸಿದರವ- ।
ನೊಡಬಡನು ಕೇಳೊಂದೆ ಮಣ್ಣಿನ ರೂಪಭೇದಗಳ ॥
ಸುಡುವ ದೀಪವ ನೋಡಿ ಬೆಂಕಿಯ ।
ಕಿಡಿಯ ಜ್ಞಾನವು ಬರುವುದೇನದು ।
ಪಡದೆಯೆಂಬುದು ತಿಳಿವುದೇನೈ ಚಿತ್ರವನು ನೋಡೆ ॥೩೪೩॥

ವಸ್ತ್ರವನು ತೋರಿಸಲು ಮೂಢಗೆ ।
ವಿಸ್ತರಿಸಿದಾ ತಂತುವೆನುತಲಿ ।
ಚಿತ್ತದಲಿ ಬೀಳುವುದೆ ಬೆಳಕದು ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಅಸ್ತವಾಗುವುದೈಕ್ಯಭಾವವು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯದೃಶ್ಯಭೂತಸ- ।
ಮಸ್ತ ಭಿನ್ನತ್ವದಲಿ ರಂಜಿಪುದವಗೆ ರಾಜಸಗೆ ॥ ೩೪೪ ॥

ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ತುಂಡುಗಳ ಮಾಡುತ- ।
ಲಿಟ್ಟರದಕಗ್ನಿಯನು ಬೆಂಕಿಯು ।
ಸುಟ್ಟು ಜಿಡುವುದು ಬೆಂಕಿಯಾಕೃತಿ ಬೇರೆಬೇರಿಹುದು ॥
ನಷ್ಟವಾಯ್ತೇ ಯೇಕರೂಪತೆ ।
ಗುಟ್ಟನರಿಯೈ ಪಾರ್ಥ ಹೂವುಗ- ।
ಳೆಷ್ಟು ಪರಿಯರಳಿರಲು ಪರಿಮಳವೊಂದೆ ರೂಪವಲಾ ॥ ೩೪೫ ॥

ಜಲದಿ ಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬ ನೋಡಲು ।
ಜಲದಿ ವಾಯುತರಂಗ ನೋಡಲು ।
ಹಲವು ಬಿಂಬಗಳೇಳ್ವುವಾದರು ಚಂದ್ರನೊಬ್ಬನಲಾ ॥
ತಿಳಿಯದೀಪರಿ ತತ್ತ್ವ ಚಂದ್ರನ ।
ಹಲವು ಶಕಲಗಳಾದುವೆಂಬರು ।
ತಿಳಿಯುವರು ತಾವ್ ಕೀಳಮೇಲನು ಬಾಹ್ಯವೇಷದಲಿ ॥ ೩೪೬ ॥

ಇರುವುದೀಪರಿ ಜ್ಞಾನರಾಜಸ ।
ಭರಿತವಿಹುದಿದು ಭೇದಭಾವದಿ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನುಸುರಿದೆನು ಬಹುಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಕೇಳ್ಳೆ ।
ತಿರಿಗಿ ತಾಮಸ ಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ ।
ತೊರೆಯ ಬೇಕಿದ ನೀನು ಹೊಲೆಯನ ತೊರೆಯುವಂದದಲಿ ॥೩೪೭॥

ಯತ್ತು ಕೃತ್ಸ್ನವದೇಕಸ್ಮಿನ್ ಕಾರ್ಯೇ ಸಕ್ತಮಹೈತುಕಮ್ ।
ಅತತ್ತ್ವಾರ್ಥವದಲ್ಪಂ ಚ ತತ್ತಾಮಸಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ ೨೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಜ್ಞಾನತಾಮಸ ।
ತೊರೆವುದೈ ವಿಧಿರೂಪವಸ್ತ್ರವ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಳ್ಪುದು ನಗ್ನತನದಿಂದ ॥
ಪರಮ ಶಾಸ್ತ್ರದ ತಾಯಿ ಯೊಶ್ರುತಿ ।
ನಿರುತವಿದ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡೈ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನೆಲ್ಲವ ನಿಂದಿಪುದು ಮುದದಿ ॥ ೩೪೮ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ಶಾಸ್ತ್ರಸರ್ವವ ।
ಹೊರಗೆ ಹಾಕುತಲಿದು ವಿನೋದದಿ ।
ತೆರಳಿ ಹೋಯಿತು ಮ್ಲೇಚ್ಛಧರ್ಮದ ಗಿರಿಗೆ ಸತ್ವರದಿ ॥
ಮರುಳನಂದದಿ ಭೂಮಿಯಲಿ ಸಂ- ।
ಚರಿಸುತಿಹುದದು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ- ।
ನಿರದೆ ಬಾಧಿಪನಿದನು ತಾಮಸರೂಪದಲಿ ನಿಜದಿ ॥ ೩೪೯ ॥

ಬಾರದಡಚಣೆ ಕೇಳು ನರನೆ ಶ- ।
ರೀರಸಂಬಂಧದಲಿ ತಿನಲಿಕೆ ।
ಬಾರದವನಿಗೆ ವಿಧಿನಿಷೇಧವು ಭಕ್ಷ್ಯಪೇಯದಲಿ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀಪರಿಯ ಸ್ವೇಚ್ಛಾ- ।
ಹಾರ ಮತ್ತೆ ವಿಹಾರವೈ ಹಾ- ।
ಳೂರ ನಾಯಿಯ ತೆರದಿ ಸಂಚಾರವನು ಮಾಡುವನು ॥ ೩೫೦ ॥

ಹತ್ತಲಾಗದು ಬಾಯಿಗೆನುತಲಿ ।
ತುತ್ತ ಬಿಡ ಬೇಕವನಿಗಧವಾ ।
ಹತ್ತಿಹರೆ ಬಾಯ್ ಸುಡುವುದೆನುತಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು ॥
ಮತ್ತಿರುವ ಸರ್ವಸ್ವವವನಿಗೆ ।
ಬಿತ್ತು ಬಾಯೊಳಗೆಂದು ತಿಳಿ ನೀ ।
ಪಾರ್ಥ ತಾಮಸ ಜ್ಞಾನಸೀಪರಿ ಹೊಲಸು ನಾಯಿಯುಲಾ ॥ ೩೫೧ ॥

ಇಲಿಯು ಕೊರೆಯುವ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ।
ತಿಳಿವುದೇ ಕೊರೆದೊಗೆದು ಬಿಡುವುದು ।
ಬಿಳಿದು ಕರಿದೆಂಬುವನೆ ಮಾಂಸವ ತಿನುವ ವೇಳ್ಯದಲಿ ॥
ಜ್ವಲನನರಿವನೆ ಹೆಚ್ಚಕುಂದನು ।
ಕಳೆವನಲ್ಲಾ ವನವನೆಲ್ಲವ ।
ತಿಳಿಯನಲ್ಲಾ ಜೀವಿನಿರ್ಜೀವಿಗಳ ಸುಡುವನಲಾ ॥ ೩೫೨ ॥

ಹೆಣವೊ ಜೀವಿಯೊ ಯೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ।
ನೊಣವು ಕುಳಿತು ವಿಹಾರ ಮಾಳ್ಪದು ।
ವಿನುತಚರಿತನೆ ನೋಡು ತಾಮಸ ಜ್ಞಾನವೀ ತೆರದಿ ॥
ಎಣಿಸಲಾರದು ವಿಧಿನಿಷೇಧವ- ।
ನುಣುವುದೆಲ್ಲವ ಕಂಡವಸ್ತುವ ।
ಕನಸುಮನಸಿಲಿ ಬಾರದದಕೀಶಾಸ್ತ್ರದಾಜ್ಞೆಯದು ॥ ೩೫೩ ॥

ನಾರಿಯನು ನೋಡಿದರೆ ಯೊಂದೆ ವಿ- ।
ಹಾರಭೋಗದೊಳಾಶೆ ಹಣ ಕೈ- ।
ಸೇರೆ ತಿಂದದ ತೇಗಿ ಬಿಡುವುದು ಬೇರೆ ಮಾತಿಲ್ಲ ॥
ನೀರ ನೋಡಿದರಾಯ್ತು ಕುಡಿವನು ।
ಬಾರದವಗೆ ವಿಚಾರ ಪಾವನ ।
ನೀರೊ ಹೊಲಸೋ ಕುಡಿದರಾಯಿತು ನೀರಡಿಕೆಗಾಗಿ ॥ ೩೫೪ ॥

ಮನದಿ ಭಕ್ಷ್ಯವಭಕ್ಷ್ಯವೆಣಿಸನು ।
ಮನದಿ ನಿಂದ್ಯವನಿಂದ್ಯವೆಣಿಸನು ।
ತನಗೆ ಸೌಖ್ಯವನೀವ ವಸ್ತು ಪವಿತ್ರವೆನ್ನುವನು ॥
ಮನದ ದೃಢನಿಶ್ಚಯವಿದವನಿಗೆ ।
ವನಿತೆಯರು ನಿಜಭೋಗ್ಯವಿಷಯವು ।
ಯೆನುತ ಯೋಚಿಸಿ ಜಾರತನಕುದ್ಯುಕ್ತನಾಗುವನು ॥ ೩೫೫ ॥

ಗಂಟುಬಿದ್ದರದಾಯ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯರು ।
ನೆಂಟರೆಂದೇ ಬಯಸಿ ನುಡಿವನು ।
ಗಂಟು ಬಿದ್ದಿಹ ಪತ್ನಿಯೊಬ್ಬಳೆ ನೆಂಟಳೆನ್ನದಲೆ ॥
ತುಂಟತನವನು ಮಾಳ್ಪ ವಿಷಯದ ।
ಬಂಟನಲ್ಲವೆ ಜ್ಞಾನ ತಾಮಸ ।
ತಂಟೆಯಾಡುವನೆಲ್ಲರಲಿ ಕೇಳೀ ವಿಧಾನದಲಿ ॥ ೩೫೬ ॥

ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ತೋರ್ಪುದು ಜಗತ್ತಿದು ।
ತುತ್ತಿಹುದು ತನಗೆಂದು ನಿತ್ಯದಿ ।
ಚಿತ್ತವಿಸು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಬೆಂಕಿಗೆ ಸರ್ವವಿಂಧನವು ॥
ಸತ್ಯವೀ ಜಗವೆಲ್ಲ ತನಗುಪ- ।
ಭುಕ್ತಿಗೋಸುಗ ಬೊಮ್ಮನಿಚ್ಛೆಯೆ- ।
ನುತ್ತ ಯೋಚಿಪುದೇನ ಹೇಳಲಿ ಜ್ಞಾನ ತಾಮಸವು ॥ ೩೫೭ ॥

ಪರಧನವು ಪರವನಿತೆಯೆಂಬೀ- ।
ಯೆರಡು ತನ್ನಯ ಭೋಗ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಭರದಿ ಕಾದಾಡುವುದು ಕೈವಶವಾಗ ಬೇಕೆನುತ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪುರುಷಾರ್ಥ ದೇಹದ ।
ಭರಣವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯರಿಯದು ।
ನರನೆ ಕೇಳೀಪರಿಯ ತಾಮಸಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣವು ॥ ೩೫೮ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾಕಾಶದಿಂದಲಿ ।
ಧರೆಗೆ ಬೀಳುವ ನೀರಿಗೊಂದೇ ।
ಶರಧಿಯಾಶ್ರಯವಾಗಿ ಹರಿವುದು ಶರಧಿಗಾ ನೀರು ॥
ಪರಿಯಿದಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನ ತಾಮಸ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳನುದರದ ।
ಭರಣಕೋಸುಗ ಮಾಳ್ಪದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯರವಿಲ್ಲ ॥ ೩೫೯ ॥

ಪುಣ್ಯಪಾಪಾಚರಣ ಮಾಡಲು ।
ತನ್ನ ಕರ್ಮದ ಫಲದ ಮಾನದಿ ।
ಮುನ್ನ ಸಿಗುವುವು ಸ್ವರ್ಗನರಕಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯರಲಾ ॥
ಕಣ್ಣೆದುರಿನಲಿ ತೋರ್ಪ ಮೂರ್ತಿಯೆ ।
ಯೆನ್ನುವರು ಪರಮಾತ್ಮನೆನುತಲಿ ।
ತನ್ನ ದೇಹದ ತುಂಡೆ ಪೇಳುವರಾತ್ಮನೆನ್ನುತಲಿ ॥ ೩೬೦ ॥

ಮರಣವಾಗಲು ಮರ್ತ್ಯದೇಹಕೆ ।
ಬರುವುದಾತ್ಮಗೆ ಮೃತ್ಯುವೆನುವರು ।
ಮರಣ ಬರುವುದು ಕರ್ಮಕೆಲ್ಲಕೆ ದೇಹದೊಡಗೂಡಿ ॥
ತಿರಿಗಿ ಕರ್ಮದ ಫಲವನುಣುವರೆ ।
ಯಿರುವರಾರೀ ಜಗದಲೆನುತಲಿ ।
ಹರುಷನಿರ್ಭರರಾಗಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾ ವರ್ತನಾತ್ಮಕರು ॥ ೩೬೧ ॥

ಧರೆಯಲೀಶ್ವರನಿಲ್ಲವೆನುವರು ।
ಯಿರುವನಾದರು ಕರ್ಮಫಲಗಳ- ।
ನಿರದೆ ನರನಿಂ ತಪ್ಪಿಸಲಿಕೀಶ್ವರನು ಬಾರನಲಾ ॥
ಅರಿಯಲಾ ಭಂಗಾರಬೆಳ್ಳಿಯ ।
ಮೆರೆವ ಮೂರ್ತಿಯ ಮಾರಿಯದನೇ ।
ಕರಗಿಸುವನೈ ನರನು ಯೆಂಬುದು ಜ್ಞಾನ ತಾಮಸವು ॥ ೩೬೨ ॥

ಊರೊಳಿರುತಿಹ ಮುಖ್ಯದೇವರು ।
ತೋರಿಸುವುದಾದರೆ ಸುಶಾಸನ- ।
ವಾರು ನಂಬುವರಿದನು ದೇವರ ಮೂರ್ತಿ ಮಾಡಿರುವ ॥
ಚಾರುಕಲ್ಲಿನ ಗುಡ್ಡವಿದ್ದರು ।
ಯಾರಿಗೇನವು ಕಷ್ಟ ಕೊಡುವುವು ।
ಯಾರು ಕರ್ಮವಿಚಾರ ಮಾಳ್ಪರೆನುತ್ತ ನಿಂದಿಪರು ॥ ೩೬೩ ॥

ದೇವರಿದ್ದರು ಕಲ್ಲಮೂರ್ತಿಯ ।
ದೇವರೆನ್ನುವರೀ ದುರಾತ್ಮರು ।
ಭಾವಿಸುವರಾತ್ಮನನು ದೇಹವೆನುತ್ತ ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಯಾವುದಿರುವುದು ಪುಣ್ಯಪಾಪವು ।
ದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ನಿಂದಿಸುವರದ ।
ಭಾವವೊಂದೇ ವಿಷಯಸುಖಲಾಲಸೆಯು ಸಂತತದಿ ॥ ೩೬೪ ॥

ಅನಲ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿರಲು ನೋಳ್ಪನೆ ।
ತಿನುವನಲ್ಲಾ ಸರ್ವಭಕ್ಷಕ- ।
ನನಿತುಪರಿಯಲಿ ಮುಂದೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ವಸ್ತುಗಳನೆಲ್ಲ ॥
ನೆನೆಯಲಾಪರಿ ಜ್ಞಾನತಾಮಸ ।
ತಿನುವುದಕೆ ಮನ ಹಿಂದೆ ನೋಡದು ।
ಯಿನಿತು ತಾಮಸಜ್ಞಾನಮಹಿಮೆಯ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೬೫ ॥

ಕಣ್ಣಿಗೆದುರಿಲಿ ಬಂದ ವಸ್ತುಗ- ।
ಳನ್ನು ತಾನುಪಭೋಗಿಸುವನೈ ।
ಮುನ್ನ ತನ್ನಿಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಸವಿಯಾದುದನೆ ಮಾಳ್ಪ ॥
ಅನ್ಯವ್ರತವಾಚಾರವಿಲ್ಲೈ ।
ಯಿನ್ನು ನಾ ನಿನಗೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಭಿನ್ನಬುದ್ಧಿಗಳೈ ದುರಾಶೆಯು ಬೆಳೆಯುವುದು ನಿರುತ ॥ ೩೬೬ ॥

ಗಗನದಲಿ ತಾನೇರಿ ಬೆಳೆವುದು ।
ಹೊಗೆಯು ಪರಿಮಿತಿಯಾರು ಮಾಳ್ಪರು ।
ಬಗೆಯಿದಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚುವುದು ಕೇಳಾಶೆ ತಾಮಸವು ॥
ಜಗದೊಳಗೆ ಕೇಳ್ ಬೆಂಡಗಿಡವದು ।
ವುಗಮುವಾದರದೇನು ಬೆಳೆಯಲು ।
ಬಗೆಗೆ ಬರುವುದೆ ವ್ಯರ್ಥವಾ ಪರಿ ತಾಮಸಜ್ಞಾನ ॥ ೩೬೭ ॥

ತೆನೆಯು ಕಬ್ಬಿಗೆ ಬಂದರೇನದು ।
ಮನುಜನಿರಲು ನಪುಂಸಕನು ಮೇಣ್ ।
ವನ ನಿಬಿಡವಿರಲೇನು ನಿವಡುಂಗದ ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ॥
ವಿನುತಚರಿತನೆ ಬಾಲಕನ ಮನ ।
ಕನಸಿನಲಿ ಕಂಡಿರ್ದ ಧನವೈ ।
ಕುಣಿವಚಾಗಲಸ್ತನವು ಕೇಳಿವು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿಹುವು ॥ ೩೬೮ ॥

ವ್ಯರ್ಥವೀ ಪರಿಯಾಗಲಿದಕಾ- ।
ರಿತ್ತರೈ ನಾಮವನು ಜ್ಞಾನವೆ- ।
ನುತ್ತ ನೀ ಕೇಳಿದರೆ ಪೇಳುವೆನದರ ಗುಹ್ಯವನು ॥
ಪಾರ್ಥ ನಿನಗರವಿರುವುದಲ್ಲಾ ।
ಸಾರ್ಥಕದ ಮಾತೆಂದು ತಿಳಿದಿಯೊ ।
ಜಾತಿಕುರುಡನ ದೃಷ್ಟಿ ದಿವ್ಯವೆನುತ್ತ ಕರೆವರಲಾ ॥ ೩೬೯ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕಿವುಡನಿಗೆ ಕಿವಿಯೇ- ।
ನಿರುವುದೈ ಸುಂದರವೆನುತ್ತಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸ್ತುತಿಗಳನು ಮಾಳ್ಪರು ಚೇಷ್ಟೆ ವಶತಿನಲಿ ॥
ಸುರೆಮದಿರೆಯಪವಿತ್ರವಿದ್ದರು ।
ಕರೆವರಲ್ಲಾ ಪೇಯವೆನುತಲಿ ।
ಯಿರುವುದೇನದು ಪೇಯ ವಿಪರೀತಾರ್ಥವದು ತಿಳಿಯೆ ॥ ೩೭೦ ॥

ಜ್ಞಾನವಲ್ಲಾ ನಿಜದಿ ತಾಮಸ- ।
ಜ್ಞಾನಕೀಯಭಿಧಾನ ಸಲ್ಲದು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ತಮವಜ್ಞಾನವಾಗಿಹುದು ॥
ನಾನು ನಿನಗಿದ ಪೇಳ್ದೆ ವಿವರಿಸಿ ।
ನೀನು ಶ್ರೋತೃಶ್ರೇಷ್ಠನೆನುತಲಿ ।
ಜ್ಞಾನವೀಪರಿ ಮೂರುಗುಣದಲಿ ರಾಜಿಸುತ್ತಿಹುದು ; ೩೭೧॥

ಮೂರುಗುಣದಲಿ ತೋರ್ಪ ಮೂರುಪ್ರ- ।
ಕಾರವಾಗಿಹ ಜ್ಞಾನದೀಪದಿ ।
ತೋರುತಿರುವುದು ಸೃಷ್ಟ ಕರ್ತನ ಕರ್ಮಪಂಕ್ತಿಯದು ॥
ನೀರು ತಿದ್ದಿದ ತೆರದಿ ಹರಿವುದು ।
ನೀರಿನಂದದಿ ಕರ್ಮ ಮೂರುಪ್ರ- ।
ಕಾರ ಸಂಭವಿಸುವುದು ಜ್ಞಾನವು ತೋರಿಸಿದ ತೆರವಿ ॥ ೩೭೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳದರಿಂದ ಕರ್ಮವು ।
ಯಿರುವುದೈ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವಲಾ ।
ಮೆರೆವುದದು ತ್ರಿಗುಣದಲಿ ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣದಿ ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಬಹು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಕರ್ಮಲಕ್ಷಣ- ।
ವರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಭಕ್ತಶಿರೋಮಣಿಯೆ ನೀನು ॥ ೩೭೩ ॥

ನಿಯತಂ ಸಂಗರಹಿತಮರಾಗದ್ವೇಷತಃ ಕೃತಮ್ ।
ಅಫಲಪ್ರೇಪ್ಸುನಾ ಕರ್ಮ ಯತ್ತತ್ಸಾತ್ತ್ವಿಕಮುಚ್ಯತೇ ॥ ೨೩ ॥

ಸತಿಪತಿವ್ರತೆ ತರುಣಿ ಸ್ವಪ್ರಿಯ- ।
ಪತಿಯನಾಲಿಂಗಿಸುವ ತೆರದಲಿ ।
ಸತತ ಮಾನ್ಯ ಸ್ವಾಧಿಕಾರದ ಕರ್ಮ ಹರ್ಷದಲಿ ॥
ಪತಿಕರಿಪುದುತ್ತಮವು ಮಾರ್ಗವು ।
ಕ್ಷಿತಿಯಲಿದು ಬಹು ಪುಣ್ಯಕಾರಕ- ।
ಗತಿಯ ಕೊಡುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಮತವಿಹುದು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೭೪ ॥

ಚಂದನವು ಬಹು ಶೋಭಿಸುವುದೈ ।
ಸುಂದರಾಂಗಶ್ಯಾಮವರ್ಣಗೆ ।
ಸುಂದರಾಗಿಯ ನೇತ್ರದಲಿ ಶೋಭಿಸುವುದಂಜನವು ॥
ಚಂದದಿಂದಾ ತೆರದಿ ವಿಹಿತವಿ- ।
ದೆಂದು ಬಂದಿಹ ಕರ್ಮವೃಂದವು ।
ಸಂದು ಭೂಷಣವಾಗಿ ರಾಜಿಪುದೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೩೭೫ ॥

ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಂಗಳನು ಮಾಡುವ ।
ಹೊತ್ತಿನಲಿ ನೈಮಿತ್ಯಕವು ಕೈ- ।
ಹತ್ತಿದರೆ ಚಿನ್ನಕೆ ಸುವಾಸವು ಬಂದ ಪರಿಯಾಯ್ತು ॥
ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ತಾಯಿ ನಿಜಸಂ- ।
ಪತ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಜೀವದೇಹದಿ ।
ನಿತ್ಯ ತನ್ನರ್ಭಕನ ಕಾಯ್ವಳು ಬೇಸರಿಹುದೇನು ॥ ೩೭೬ ॥

ನಿರುತವೀಪರಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ ।
ಧರಿಸದಲೆ ಫಲದಾಶೆ ಕರ್ಮದಿ ।
ಹರಿಗೆ ತಾನರ್ಪಣವ ಮಾಳ್ಪನು ಕರ್ಮಗಳನೆಲ್ಲ ॥
ತರುಣಿ ಸುಪತಿವ್ರತೆಯು ಪ್ರಿಯಪತಿ ।
ಬರಲು ಬಹುಪ್ರೇಮದಲಿ ಭೋಜನ- ।
ವಿರದೆ ಬಡಿಸುವಳೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೇಕಭಾವದಲಿ ॥ ೩೭೭ ॥

ಉಣ್ಣಲಾ ಪತಿ ಸರ್ವವಡಿಗೆಯ ।
ಮುನ್ನ ತನಗದು ದೊರೆಯದೆಂಬುವ ।
ಭಿನ್ನ ಭಾವವು ಬರುವುದೇನೈ ಮನದಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ತನ್ನ ಮನೆಗಾ ಸಾಧುಸಂತರು ।
ಮನ್ನಣೆಯುಳ್ಳೈದಿರಲು ಕರ್ಮಗ- ।
ಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾದರೆಯು ಮಾಡುವನಾದರಾತಿಥ್ಯ ॥ ೩೭೮ ॥

ಉಳಿಯಿತಿಂದಿನ ಕರ್ಮವೆನುತಲಿ ।
ಕಲುಷಿತವು ಮನವಾಗದವನಿಗೆ ।
ತಿಳಿಯನವನು ದ್ವೇಷವನು ತಾಂ ಕರ್ಮ ಬಿಟ್ಟೊಡೆಯು ॥
ಉಳಿಯದೆಲ್ಲವ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಲು ।
ತಿಳಿಯನವ ಸಂತೋಷಗರ್ವವ- ।
ನಿಳೆಯಲೀ ಪರಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ಕರ್ಮ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವು ॥೩೭೯॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಕರ್ಮಗಳ ಗುಣ- ।
ವರಿತು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಹೆಸರು ಬಂತೈ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಕರ್ಮಲಕ್ಷಣವು ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಮುಂದಕೆ ।
ಸರಸರಾಜಸ ಕರ್ಮಲಕ್ಷಣ ।
ನರನೆ ನೀ ಮನಗೊಟ್ಟು ಕೇಳೈ ಹರ್ಷದಿಂದಿದನು ॥ ೩೮೦ ॥

ಯತ್ತು ಕಾಮೇಪ್ಸುನಾ ಕರ್ಮ ಸಾಹಂಕಾರೇಣ ವಾ ಪುನಃ ।
ಕ್ರಿಯತೇ ಬಹುಲಾಯಾಸಂ ತದ್ರಾಜಸಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ ೨೪ ॥

ಮನೆಯಲಿರುತಿಹ ತಂದೆತಾಯ್ಗಳ ।
ಮುನಿಸಿನಿಂದಲಿ ಮಾತನಾಡಿಸ ।
ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮಾತಾಡನೈ ಸವಿಮಾತ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ॥
ಅನವರತ ಪರಜನಕೆ ಬಹುಪರಿ ।
ವಿನಯದಿಂ ಸಾದರತೆ ತೋರ್ಪನು ।
ಮನುಜನೀಪರಿ ಮೂರ್ಖನಂದದಿ ವರ್ತಿಪನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೮೧ ॥

ಫಲವು ಪುಷ್ಪವು ದೊರೆಯದೆನುತಾ ।
ತುಳಸಿಗಿಡಕವ ಹನಿಯ ತೋರಿಸ- ।
ನಿಳೆಯೊಳಗೆ ಹಾಲಿನಲಿ ಮುಳುಗಿಪ ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಳ್ಳಿಯನು ॥
ಕೊಳನು ನೈಮಿತ್ತಿಕವನಾತನು ।
ತುಳಿದು ಬಿಡುವನು ನಿತ್ಯಕರ್ಮವ ।
ಘಳಿಲನವ ಮಾಡುವನು ಕೇವಲ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವನು ॥ ೩೮೨ ॥

ಎಷ್ಟು ಮಾಡಿದಡೇನು ಕಾಮ್ಯವು ।
ಕಷ್ಟಮಯವಾಗಿರಲು ಬಿಡನದ- ।
ನಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯವೆನುತ್ತ ಮನ್ನಿಸಿ ದೇಹ ಕಷ್ಟಿಪನು ॥
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡನಾ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವ- ।
ನೆಷ್ಟು ಮಾಡಿದಡೇನು ತಾಂ ಸಂ- ।
ತುಷ್ಟನಾಗನು ಮೇಲೆಮೇಲಾಶೆಯನು ಬೆಳೆಸುವನು ॥ ೩೮೩ ॥

ಹಣವ ಬಡ್ಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಡ್ಡಿಯ ।
ಹಣವೆ ಯಿಮ್ಮಡಿಯಾಗೆ ತೃಪ್ತಿಯು ।
ಮನದೊಳಾಗದು ಹೊಲದೊಳಗೆ ಬೀಜವನು ಬಿತ್ತಿದರೆ ॥
ಮನದಣಿಯದವನಿಂಗೆ ಮತ್ತಾ ।
ಯೆಣಿಸುವನು ಲಾಭವನು ಬೀಜವ ।
ಗಣನವಿಲ್ಲದೆ ಬಿತ್ತಲಾಗುವುದಪರಿಮಿತ ಧಾನ್ಯ ॥ ೩೮೪ ॥

ಪರುಸ ಕೈವಶವಾಗಲದರಿಂ ।
ವಿರಚಿಸುತ ಭಂಗಾರ ತೃಪ್ತಿಯು ।
ದೊರೆಯದವನಿಗೆ ಪರುಸದಿಂ ಮಾಡಿರ್ದ ಚಿನ್ನವನು ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮಾರುತ್ತಲದರಿಂ ।
ಭರದಿ ಕಬ್ಬಿಣ ಕ್ರಯಿಕೆ ಕೊಳ್ಳುವ ।
ನರನೆ ನೋಡಿದು ಚಿತ್ರವಲ್ಲೈ ಬೆಳೆಯುತಿಸುದಾಶೆ ॥ ೩೮೫ ॥

ಇಟ್ಟು ಫಲದಾಶೆಯನು ದೇಹಕೆ ।
ಕಷ್ಟ ಕೊಡುವನು ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವ ।
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡನೈ ಹೊಡೆವನೈ ಬಡಿವಾರ ದರ್ಪದಲಿ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ತಾಂ ದೊಡ್ಡಕರ್ಮಠ- ।
ನೆಷ್ಟೆನುತ ಬಣ್ಣಿಸಲೆನುತ ಬಹು- ।
ಶ್ರೇಷ್ಠತನದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮಾಳ್ಪನು ಬೇಕುಬೇಕೆನುತ ॥ ೩೮೬ ॥

ಬರಲು ಕಾಳಜ್ವರವು ವೈದ್ಯರ- ।
ನಿರದೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವುದು ಮಣಿಯದು ।
ಪರಿಯಲೀ ಕರ್ಮಾಭಿಮಾನಜ್ವರವು ತಲೆಗೇರೆ ॥
ಗುರುಹಿರಿಯರನು ತಂದೆತಾಯ್ಗಳ- ।
ನರಿಯನಲ್ಲಾ ತುಚ್ಛಿಸುವನೈ ।
ಧರಿಸಿದರೆ ಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವ ಕರ್ಮ ರಾಜಸವು ॥ ೩೮೭ ॥

ಧರಿಸಿ ನಿಜಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವ ।
ಧರಿಸಿ ಮೇಣು ಫಲಾಭಿಲಾಷವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳನಾಯಾಸದಲಿ ಮಾಡಿದರು ॥
ಬರುವುದದರಿಂ ಕಷ್ಟ ಕೇವಲ ।
ಬರುವುದೇನದರಿಂದ ಲಾಭವು ।
ನಿರುತ ಹೊಟ್ಟೆಯ ವಿಷಯದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕಷ್ಟವಲಾ ॥ ೩೮೮ ॥

ಕೊರೆಯುವುದು ಪರ್ವತವನಿಲಿಯೊಂ- ।
ದಿರದೆ ದೊರೆವುದು ಕಾಳು ತನಗೆಂ- ।
ದರಿತು ಕಪ್ಪೆಯು ಸೇವಳದ ಬಯಕೆಯಲಿ ಸಾಹಸದಿ ॥
ಶರಧಿಯನೆ ಕಲಕುವುದು ಗಾರುಡಿ- ।
ಯುರಗಭಾರವ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವ ।
ದೊರೆಯದವನಿಗೆ ಬಿಕ್ಕೆ ಗಾರುಡಿಯಾಟದಲಿ ನೋಡೆ ॥ ೩೮೯ ॥

ಕೊರೆಯುವ್ವದು ಕಣದಾಶೆಯಿಂದಲಿ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಪಾತಾಳಪರ್ಯಂ- ।
ತರಕೆ ಗೂರ್ಲಿಯ ಸಾಹಸವು ಕೇಳ್ ಚಿತ್ರತರವದಲಾ ॥
ದೊರೆಯ ಬೇಕಾ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವೆಂ- ।
ದುರುತರಶ್ರಮ ಮಾಳ್ಪರೆಲ್ಲರು ।
ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ರಾಜಸಕರ್ಮಲಕ್ಷಣವು ॥ ೩೯೦ ॥

ಇರುವುದವರಿಗೆ ಶ್ರಮವು ಪ್ರಿಯವೆಂ- ।
ದರಿತುಕೋ ಕೌಂತೇಯ ನಿನಗಾ- ।
ನರುಹಿದೆನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ರಾಜಸಕರ್ಮಲಕ್ಷಣವ ॥
ಇರುವುದದು ಬಹು ಕ್ಲೇಶಯುಕ್ತವು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನಿನ್ನು ಪೇಳುವೆ ।
ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಕೇಳು ತಾಮಸಕರ್ಮಲಕ್ಷಣವ ॥ ೩೯೧ ॥

ಅನುಬಂಧಂ ಕ್ಷಯಂ ಹಿಂಸಾಮನಪೇಕ್ಷ್ಯ ಚ ಪೌರುಷಮ್ ।
ಮೋಹಾದಾರಭ್ಯತೇ ಕರ್ಮ ಯತ್ತತ್ತಾಮಸಮುಚ್ಯತೇ ॥ ೨೫ ॥

ನರನೆ ನೋಡ್ವೆ ಕರ್ಮತಾಮಸ- ।
ವಿರುವುದೈ ನಿಂದಾಪವಾದದ ।
ಪರಮಮಂದಿರ ಬಹಳಸುಂದರನಿಲ್ಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಬರುವುದಾಯ್ತು ನಿಷೇಧ ಜನ್ಮಕೆ ।
ಪರಮಸಾರ್ಥಕವೆಂದು ಧನ್ಯತೆ ।
ದೊರೆಯಿತದರಿಂ ಚಿತ್ರತರವಿದು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೩೯೨ ॥

ನೀರ ಮೇಲಣ ರೇಖೆ ತತ್ಕ್ಷಣ ।
ಹಾರಿ ಹೋಗುವದೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ತೋರಿದಾಕ್ಷಣವಸ್ತನಾಗುವ ಚಿತ್ರನೀರೂಪ ॥
ಯಾರು ನವನೀತವನು ಪಡೆವರು ।
ನೀರ ಮಂಥಿಸಿ ಯತ್ನ ನಿಷ್ಫಲ ।
ಯಾರು ಲಭಿಪರು ಚಿನ್ನ ಊದಿಯಸೂದಿ ಯತ್ನಿಸಲು ॥ ೩೯೩ ॥

ಉಸುಕಹಾಕುತ ಗಾಣ ತಿರುಗಿಸೆ ।
ಸುಸುಳುವುದೆ ಮೇಣೆಣ್ಣೆ ಹಿಂಡಿಯು ।
ಕಸದಿ ತೌಡಿಲಿ ಧಾನ್ಯಕಣ ಸಿಗುತಿಹುದೆ ಹುಡುಕಿದರೆ ॥
ವಸುಮತಿಯೊಳೀ ಪಾಶದಿಂದಲಿ ।
ಯಸಮಗಾಳಿಯ ಹಿಡಿಯ ಬಹುದೇ ।
ವಿಷಮತನವಿದು ಪಾರ್ಥ ತಾಮಸಕರ್ಮ ನಿಷ್ಫಲವು ॥ ೩೯೪ ॥

ನರಶರೀರವಮೂಲ್ಯವಿರುವುದು ।
ಬರಿದೆಯಾಯಾಸದಲಿ ದುಃಖವು ।
ದೊರೆಯಲಾರದು ಸೌಖ್ಯವೀಪರಿ ಕರ್ಮತಾಮಸವು ॥
ಕೆರೆಯೊಳಿರುತಿಹ ಕಮಲಪುಷ್ಪವ ।
ದೊರಕಿಸುವ ಹೇತುವಿಲಿ ಮುಳ್ಳಿನ ।
ಸರಸ ಪಾಶವ ಹಾಕೆ ನಿಷ್ಫಲವಹುದು ಶ್ರಮವೆಲ್ಲ ॥೩೯೫॥

ಬರಿದೆ ನಿಷ್ಫಲ ಶ್ರಮವದಲ್ಲದೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಕಮಲವೆ ನಾಶವಪ್ಪುದು ।
ಮರುಳುತನದಿ ಪತಂಗ ದೀಪದ ಮೇಲೆ ಹಾಯುತಲಿ ॥
ಮರಣಮುಖದಲಿ ಬಿದ್ದು ಮನೆಯಲಿ ।
ತಿರಿಗಿ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನೆ ತರುತಿಹು- ।
ದರರೆ ತಾಮಸಕರ್ಮವೀಪರಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೯೬ ॥

ಒರಿದೆ ತನ್ನ ಶ್ರಮವು ನಿಷ್ಫಲ ।
ಪರರಿಗಪಘಾತವನು ತರುವ್ವದು ।
ನರನೆ ಮಶಕವು ಮಾನವನ ಬಾಯೊಳಗೆ ಸೇರುತಲೆ ॥
ಮರಣವನು ತಾಂ ಪಡೆವುದಲ್ಲದೆ ।
ಮರಳಿ ಬಾಯಲಿ ವಾಂತಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ।
ತರುವುದೈ ಕಷ್ಟವನು ತಾಮಸಕರ್ಮಗುಣವದಲಾ ॥ ೩೯೭ ॥

ಇರುವುದದು ಬಹುದೋಷದಾಗರ ।
ನರನೆ ನೀನಿದ ಮರೆಯಬಾರದು ।
ಬರುವುದೇನು ವಿಚಾರ ಮುಂದಿನ ಕರ್ಮಪರಿಣತಿಯ ॥
ಚರಿಸಲಿಕೆ ಯತ್ನವನು ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದೇ ಯಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ।
ಬರುವುದೈ ಯಪಯಶವದೆಂಬ ವಿಚಾರ ಬಾರದಲಾ ॥ ೩೯೮ ॥

ಮಾಡಿಹೆನು ನಾ ಭಾರಿ ಯತ್ನವ ।
ಗಾಢವಿಹುದೆನ್ನಯ ಪಸಾರವು ।
ಮೂಡುವುದು ಭಾಗ್ಯೋದಯವು ನಿಜವಾಗಿ ಯೆನಗೀಗ ॥
ರೂಢಿಯಲ್ಲಪಕೀರ್ತಿ ಬರುವುದೆ ।
ಗೂಢತನದಲಿ ಮಾಡಿ ಯೋಚನೆ ।
ಮಾಡುವನು ನಿರ್ಧಾರವೀ ತೆರವಾಗಿ ತಾಮಸನು ॥ ೩೯೯ ॥

ಇನಿತು ಸಾರಾಸಾರಯೋಚನೆ ।
ಕ್ಷಣದೊಳವನಿಗದೃಶ್ಯವಪ್ಪುದು ।
ಮುನಿಸಿನಲ್ಲವಿವೇಕ ಕಾಲಿಂದೊದ್ದು ಕೆಡಿಸುವುದು ॥
ಇನಿತು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸರ್ವವ ।
ಕ್ಷಣದೊಳಾನೇ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂಬುವ ।
ಘನತರದ ಸ್ವಾಢ್ಯತೆಯು ಮನದಲಿ ತುಂಬಿತುಳುಕುವುದು ॥೪೦೦॥

ಅಡವಿಯಲಿ ಬಿದುರಿನಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ।
ಕಿಡಿಯು ಮೇಣಡವಿಯನು ಸುಡುವುದು ।
ಕಡಲು ಮೇರೆಯ ಬಿಟ್ಟು ನಡೆದರೆ ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ತಡಿಸುವವರನು ಕಾಣೆ ಬಂದುದ ।
ಕೆಡಿಸಿ ತಾಂ ವಿಧ್ವಂಸ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಬಿಡದು ಸಚರಾಚರವನೆಲ್ಲವ ಹೆಚ್ಚುಕುಂದುಗಳ ॥ ೪೦೧ ॥

ಇರದು ಯೋಗ್ಯಾಯೋಗ್ಯ ಜ್ಞಾನವು ।
ಯಿರುವುದೆಲ್ಲ ಸ್ವಾರ್ಥಪರತೆಯು ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಲಕ್ಷಣಗಳೀಪರಿ ಕರ್ಮತಾಮಸಕೆ ॥
ನರನೆ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕದ ಕರ್ಮವ- ।
ನರುಹಿದೆನು ನಿನಗಾನು ಬಹುವಿ- ।
ಸ್ತರದೊಳಾಯೋಗದಲಿ ಜೀವನುತ್ರಿಗುಣಸಂಯುತನು ॥ ೪೦೨ ॥

ಪುರುಷನೊರ್ವನೆ ತೋರುತಿದ್ದರು ।
ಬರುವುವವಗಾಶ್ರಮದ ಬಲದಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯವಸ್ಥೆಗಳು ನಾಲ್ಕವು ಪರಕಿಸಲು ತತ್ತ್ವ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಾ ಪರಿಯಲೀನರ- ।
ಗಿರುವುವೈ ಗುಣ ಮೂರು ನಿನಗಾ- ।
ನರುಹುವೆನು ವಿಸ್ತರದಿ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕರ ಮಾನವರ ॥ ೪೦೩ ॥

ಮುಕ್ತಸಂಗೋಽನಹಂವಾದೀ ಧೃತ್ಯುತ್ಸಾಹಸಮನ್ವಿತಃ ।
ಸಿದ್ಧ್ಯಸಿದ್ಧ್ಯೋರ್ನಿರ್ವಿಕಾರಃ ಕರ್ತಾ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಉಚ್ಯತೇ ॥ ೨೬ ॥

ಮಲಯಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಚಂದನ ।
ಫಲವ ಬಯಸದೆ ಬೆಳೆಯುತಿರುವುದು ।
ನೆಲೆಯ ಹತ್ತುವುದೆಂತು ಚುಂಬಿಸುತಿಹುದು ಗಗನವನು ॥
ತಿಳಿಯಲಿದಕಿರುವುದು ಕಣಾ ಪರಿ- ।
ಮಳವು ಸರ್ವಾಂಗದಲಿ ನೋಡಲು ।
ತಿಳಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಸಾತ್ತ್ವಿಕರೀತೆರದಲಿಹರು ॥೪೦೪॥

ನಾಗವಲ್ಲಿಯು ಫಲದಲೇನುಪ- ।
ಯೋಗ ಕೊಡುವುದೆ ಜಗಕೆ ನೋಡಲು ।
ಸಾಗುವುವು ಪರ್ಣಗಳು ಜನರುಪಯೋಗ ಮಾಡುವರು ॥
ನೀಗಿ ಫಲದಿಚ್ಛೆಯೆನು ಕರ್ಮವ ।
ಸಾಗಿಸುವರೈ ಸತ್ಯನಿಯಮಿತ ।
ರಾಗದ್ವೇಷವನೆಣಿಸದಲೆ ಮಾಡುವರು ಕರ್ಮಗಳ ॥೪೦೫॥

ತಿಳಿಯಲಾಗದು ಶೂನ್ಯಫಲವದು ।
ತಿಳಿಯಲಾಗದು ಕರ್ಮವಿಫಲತೆ ।
ಫಲಕೆ ಫಲ ಬರುತಿಹುದೆ ಜಗದಲಿ ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಇಳೆಯೊಳವನಾ ಸರ್ವಕರ್ಮವ ।
ಕಳಕಳಿಯಲೇ ಮಾಡುತಿರುವನು ।
ಕೊಳನು ತಾನಭಿಮಾನ ಫಲದಿಚ್ಛೆಯನು ಶಾಂತನವ ॥೪೦೬॥

ವರುಷಕಾಲದಿ ಮೇಘಪಂಕ್ತಿಯು ।
ಸುರಿಯುವುದಲಾ ಮಳೆಯ ರಾಶಿಯ ।
ಗರಜನೆಯ ಮಾಡುವುದೆ ಗುಡುಗಿನ ರೂಪದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಾ ಪರಿಯಲೀ ನರ ।
ಚರಿಸುವನು ಸತ್ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವ ।
ಹರಿಸಮರ್ಪಣೆಗೆಲ್ಲ ಯೋಗ್ಯವೆನುತ್ತ ನಂಬಿರುವ ॥ ೪೦೭ ॥

ಕಾಲಮರ್ಯಾದೆಯನು ತೊರೆಯದೆ ।
ತಾಳಿ ತಾನು ಶರೀರಶುದ್ಧಿಯ ।
ಮೇಲೆ ಶಾಸ್ತ್ರದ ದೀಪದಿಂ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಕರ್ಮವನು ॥
ತಾಳಿ ಶಿರದಲಿ ನಿಗಮದಾಜ್ಞೆಯ ।
ಮೇಲೆ ಧರಿಸುತ ನಿಯಮಬಂಧನ ।
ಮೇಳವಿಸಿ ತಾನೈಕ್ಯವನು ವೃತ್ತಿಯನು ಯಿಂದ್ರಿಯದಿ ॥ ೪೦೮ ॥

ತೊರೆದು ಫಲದಿಚ್ಛೆಯನು ಕರ್ಮದಿ ।
ತೊರೆವನಾತನು ಸೌಖ್ಯ ಸಂತಸ ।
ತೊರೆವನೈ ನಿದ್ರೆಯನು ಮೇಣಾಲಸ್ಯ ಮೊದಲಾಗಿ ॥
ಮರೆತು ಬಿಡುವನು ಹಸಿವೆ ತೃಷೆಗಳ ।
ಸರಸಸುಖಸಾಧನಗಳೆಲ್ಲವು ।
ನರನೆ ಕೇಳು ಪಲಾಯನವ ಮಾಡುವುವು ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ ॥ ೪೦೯ ॥

ಕೊಡಲು ಭಂಗಾರಕ್ಕೆ ಪುಟವನು ।
ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದದರ ಭಾರವು ।
ವೊಡನೆ ಗುಣವೇರುವುದು ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ ಹೊಂದುವುದು ॥
ಪೊಡವಿಯೊಳಗಾತೆರದಿ ದಿನದಿನ ।
ಬಿಡದೆ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಲದರಿಂ ।
ಪಡೆವನಧಿಕಾಧಿಕದೊಳುತ್ಸಾಹವನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೧೦ ॥

ಪ್ರೀತಿ ವರ್ಧಿಸಲೇನ ಹೇಳುವೆ ।
ಭೂತಳದಿ ಜೀವಿತವೆ ತುಚ್ಛವು ।
ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರದ ಪತಿಯೊಡನೆ ಸತಿ ಚಿತೆಯನೇರುವರೆ ॥
ಭೀತಿ ತಾಳುವಳೇ ಪತಿವ್ರತೆ ।
ಸೋತು ಮನ ರೋಮಾಂಚವೇಳುವ ।
ರೀತಿಯನು ನೀ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ಚಿತ್ರವಲಾ ॥ ೪೧೧ ॥

ಮೇದಿನಿಯಲಿ ನಿಜಾತ್ಮಬೋಧಾ- ।
ಹ್ಲಾದಕಾರಕ ವಸ್ತು ಸಿಗುವರೆ ।
ಸಾದರದಿ ಯತ್ನವನು ಮಾಳ್ಪನು ದೇಹ ದಂಡಿಸುತ ॥
ಖೇದವಾಗದು ಮನದಿ ಮೇಣು ವಿ- ।
ಷಾದ ಬರುವುದೆ ತುಚ್ಛ ಸರ್ವವು ।
ಹಾದಿಗೆಡುವುದು ವಿಷಯಸುಖವಭಿಮಾನ ಸಾಯುವುದು ॥ ೪೧೨ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಾಚರಣದಲಿ ।
ಧರಿಸುವನು ಸಂತೋಷವೃತ್ತಿಯು ।
ಬರಲು ವಿಘ್ನವು ಮಾನಿಸನು ಖೇದವನು ಚಿತ್ತದಲಿ ॥
ಗಿರಿಯ ಮೇಲಿಂದೊಮ್ಮೆ ಬಂಡಿಯು ।
ಬರಲು ಜಾರುತ ಕೆಳಗೆ ಚೂರಾ- ।
ಗಿರಲು ಮೇಣವ ದುಃಖ ಪಡೆಯದೆ ಸ್ವಸ್ಥನಿರುವನಲಾ ॥ ೪೧೩ ॥

ತಾನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕರ್ಮದ ।
ಪೂರ್ಣತನದಲಿ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಲು ।
ಕಾಣನದರಲಿ ಸ್ವಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಸೌಖ್ಯಕಾರಣವ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ಯಿಂಪರಿ ।
ಪೂರ್ಣಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತಸದ್ಗುಣಿ ।
ಮಾನವನು ನೀನೆಂದು ತಿಳಿಯೈ ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದಲೆ ॥ ೪೧೪ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನೀಗ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ- ।
ನರನ ಲಕ್ಷಣ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ।
ಮರಳಿ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆ ರಾಜಸಕರ್ತೃಲಕ್ಷಣವ ॥
ಅರುಹಿದೀ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲವ ।
ಮರೆಯ ಬಾರದು ತಿಳಿವುದೆಲ್ಲವ ।
ಮೆರೆವನೈ ರಾಜಸನು ನೋಡಭಿಮಾನಶೌರ್ಯರು ॥ ೪೧೫ ॥

ರಾಗೀ ಕರ್ಮಫಲಪ್ರೇಪ್ಸುರ್ಲುಬ್ಧೋ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕೋಽಶುಚಿಃ ।
ಹರ್ಷಶೋಕಾನ್ವಿತಃ ಕರ್ತಾ ರಾಜಸಃ ಪರಿಕೀರ್ತಿತಃ ॥ ೨೮ ॥

ಬರಲು ಲಾಭವು ತನಗೆ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣದಲಿ ಮೇಣದನೆ ಮಾಳ್ಪನು ।
ತೆರೆಯಲಾರನು ಸ್ವಾರ್ಜಿತಾರ್ಥದ ಪೇಟಿಕೆಯನವನು ॥
ದರದಿವಸ ದರನಿಮಿಷವಾ ಹಣ- ।
ಕಿರದೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಸಂತಸ ।
ಧರಿಸುವನು ಕವಡಿಯನು ಮುಟ್ಟನು ಸ್ವಾರ್ಜಿತದ ಹಣದಿ ॥ ೪೧೬

ಮನುಜ ಕೃಪಣನು ಹುಗಿದು ತನ್ನಯ ।
ಧನವ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವನಾತೆರ ।
ದಿನದಿನದಿ ಪರದ್ರವ್ಯದಭಿಲಾಷವನು ಧರಿಸುವನು ॥
ತಿನಲು ಮೀನನು ಬಕನು ನೀರಲಿ ।
ವಿನಯದಿಂ ಮುಚ್ಚುತಲಿ ಕಣ್ಣನು ।
ಮಿನುಗುವನು ತಾಪಸನ ವೇಷದಿ ಮೀನು ಸಿಗುವನಕ ॥ ೪೧೭ ॥

ನರನು ಬೋರೆಯ ವನವ ಸೇರಲು ।
ಧರಿಸಿರುವ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಹಿಡಿವುದು ।
ಭರದೊಳದ ಬಿಡಿಸಲ್ಕೆ ಪೋಗಲು ಮೈಯ ಚುಚ್ಚುವುದು ॥
ಮರಳಿ ಬೋರೆಯ ಫಲವ ಕೊಳ್ಳಲು ।
ಯಿರುವುದೇನದರೊಳಗೆ ಕಲ್ಲಿನ ।
ತೆರದಿ ಬೀಜವೆ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವವನು ॥ ೪೧೮ ॥

ತನುಮನದಿ ಧನದಿಂದಲೆರಡನೆ- ।
ಮನುಜನಿಗೆ ದುಃಖವನು ಕೊಡುವುದು ।
ತನಗೆ ಹಿತವಾಗುವರೆ ಮಾಡುವನಹಿತವನ್ಯರಿಗೆ ॥
ತನಗಿರದು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕರ್ಮವ- ।
ನನವರತವಾಚರಿಸಲಾತೆರ ।
ಮನದಿ ಬೇಸರವಾಗದವನಿಗೆ ಕರ್ಮ ತ್ಯಜಿಸಿದರೆ ॥ ೪೧೯ ॥

ಧತ್ತುರದ ಫಲ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿ- ।
ಪಾರ್ಥ ಹೊರಬದಿ ಮುಳ್ಳುಗಳು ಬಹು ।
ಕೆತ್ತಿಹುವು ಮೇಣೊಳಗೆ ಮಾದಕದ್ರವ್ಯ ತುಂಬಿಹುದು ॥
ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲೀತೆರದಿ ರಾಜಸ ।
ಕರ್ತನಿರುವನು ಹೊರಗೊಳಗೆ ಬಹು- ।
ಚಿತ್ರತರದಿಂದಶುಚಿ ನೋಡಿದರೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೪೩೦ ॥

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಕರ್ಮಫಲ ನಿಜ- ।
ಚಿತ್ತದಾನಂದದಲಿ ತಾನು ಜ- ।
ಗತ್ತಿನಲಿ ಕುಣಿಯುವನು ಹುಚ್ಚನೊ ಯೆಂಬ ತೆರನಾಗಿ ॥
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದೆ ಹೋದರಾ ಫಲ ।
ನಿತ್ಯವದ ಧಿಕ್ಕಾರದಿಂ ಚೈ- ।
ಯುತ್ತ ಕರ್ಮಾಚರಣ ತ್ಯಜಿಪನು ಕರ್ತ ರಾಜಸನು ॥೪೨೧॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವಾರೀ ಜಗದಿ ಮಾಡುವ- ।
ನರಿಯಲವ ರಾಜಸನು ಕರ್ತನು ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿದಿಯಲಾ ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಬಹು ವಿ- ।
ಸ್ತರದಿ ತಾಮಸಕರ್ತೃಲಕ್ಷಣ- ।
ವಿರುವನವ ದುಷ್ಕರ್ಮದಾಗರ ನಿಂದ್ಯಸಂಸ್ಕಾರ ॥ ೪೨೨ ॥

ಅಯುಕ್ತಃ ಪ್ರಾಕೃತಃ ಸ್ತಬ್ಧಃ ಶಠೋ ನೈಷ್ಕೃತಿಕೋಽಲಸಃ ।
ವಿಷಾದೀ ದೀರ್ಘಸೂತ್ರೀ ಚ ಕರ್ತಾ ತಾಮಸ ಉಚ್ಯತೇ ॥ ೨೮ ॥

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡುವ ।
ವಸ್ತುವೆಲ್ಲವ ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವೆನೆ- ।
ನುತ್ತ ವೈಶ್ವಾನರಗಿರುವುದೇನರಿವು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಕತ್ತರಿಸಿ ದೇಹವನು ದೂಡುನೆ ।
ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಮಾಳ್ಪೆನೆ- ।
ನುತ್ತ ಶಸ್ತ್ರಕೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದೇ ಪಾರ್ಥ ನಿಜತತ್ತ್ವ ॥ ೪೨೩ ॥

ಎಳೆಮಗುವು ಕೇಳರೆಗಳಿಗೆಯ- ।
ಲ್ಲಳುವುದಲ್ಲಾ ಕ್ಷಣದಿ ನಗುವುದು ।
ಗಳಿಗೆಗಳಿಗೆಗೆ ಚಿತ್ತಚಂಚಲವಿಹುದು ನೋಡಿದರೆ ॥
ತಿಳಿಯಲಾಪರಿ ಕರ್ತ ತಾಮಸ ।
ತಿಳಿಯಲಾರನು ವಿಧಿನಿಷೇಧವ ।
ಬೆಳೆವನೈ ದುಷ್ಕರ್ಮದರ್ಪದಿ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಲೆ ॥ ೪೨೪ ॥

ಸೇರುತಾ ಜಠರದಲಿ ತಾನು ಶ- ।
ರೀರವನು ನಾಶಿಪೆನೆನುತ್ತಲಿ. ।
ತೋರುವುದೆ ಮನದೊಳಗೆ ವಿಷಕಾ ಕಾಲಕೂಟಕ್ಕೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೆರದಿ ತಾಮಸ- ।
ಕಾರನರಿಯನು ತನ್ನ ಹಾನಿಯ ।
ಬೇರೆಯುವರನ್ನೇನು ಮನ್ನಿಸುತಿಹನೆ ಕರ್ಮದಲ । ೪೨೫ ॥

ಹೊಲಸುಕಸದಿಂ ಹೊಲಸುರಾಶಿಯು ।
ಬೆಳೆವ ಪರಿಯಲಿ ಬೆಳೆವನಲ್ಲಾ ।
ತಿಳಿಯದಜ್ಞಾನದಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನ ತಚ್ಛಿಪನು ॥
ಕಲಿಧನಂಜಯ ಕೇಳು ನಮ್ರತೆ ।
ಕೊಳನು ಗರ್ವದಲುಬ್ಬಿ ಪರ್ವತ- ।
ಗಳನು ತುಚ್ಛಿಸಿ ಕೊಬ್ಬಿ ಮನದಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವನು ॥೪೨೬॥

ಮೇಳವಿಲ್ಲೈ ಕೃತಿಗೆ ಯುಕ್ತಿಗೆ ।
ತಾಳಿ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ ಭರದಲಿ ।
ಬಾಳುತಿರುವನು ವಿಷಯಸುಖದಲಿ ವಾಸವಾತ್ಮಜನೆ ॥
ಬಾಲದಲಿ ವಾಸಿಪುದು ಗೋಚಿಟ- ।
ಪೇಳಲೊಲ್ಲದು ವೃಷಭದಂಗದಿ ।
ಕೇಳು ತಾಮಸಕರ್ತನೀಪರಿ ಸುಖಕೆ ಹತ್ತುವನು ॥ ೪೨೭ ॥

ಮನದೊಳೇಳ್ವುವು ವಿಷಯತೆರೆಗಳು ।
ಮಿನುಗುವುದು ಬಾಹ್ಯಾಚರಣವೈ ।
ಮನದಿ ಪರರಿಗೆ ಘಾತ ಮಾಡುವ ಮಾತು ಮಾತ್ರವಲಾ ॥
ನೆನಸನನ್ಯವ ದೃಷ್ಟಿ ವಾರಾಂ- ।
ಗನೆಯ ತೆರದಲಿ ಮಧುರವಸ್ವರ ।
ಧನದ ಹರಣವ ಮಾಳ್ಪ ಪಾಶವಿದೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೪೨೮ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ಗಾಳಿ ತು- ।
ಫಾನಿನಲಿ ತಾನೇಳಲಾಕ್ಷಣ ।
ಮಾನಿಸುವುದೇ ಕಿತ್ತಿ ಧೂಳಾಡಿಸುವ ತೆರದಿಂದ ॥
ಮಾನವನು ತಾಮಸಿಕ ತಿಳಿಯನು ।
ಹಾನಿಲಾಭವ ಹೆಚ್ಚ ಕುಂದ- ।
ಸ್ನೇಸಹೇಳಲಿ ತೋರ್ಪನವನುನ್ಮತ್ತಸಂದದಲಿ ॥ ೪೨೯ ॥

ಇರುವುದವನ ಶರೀರ ಕಪಟದಿ ।
ಭರಿತವಾಯಿದಾರ್ಯವೆಲ್ಲವು ।
ದುರಿತ ದ್ಯೂತಾದಿಗಳ ಮೂಲಾಧಾರಖಂಬವಲಾ ॥
ಅರಿಯಲವನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯು ಕೇ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಯಭಿಲಾಷ ಬೇರಡ- ।
ರಿರುವ ಪೂರೆಂದೆನ್ನ ಬಹುದಲ್ಲೈ ಧನಂಜಯನೆ ॥ ೪೩೦ ॥

ಬೇರಡರದೂರೆಂದು ಪೇಳಿದೆ- ।
ನಾರು ಹೋಗುವರವರ ವಸ್ತಿಗೆ ।
ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದರೋಡೆ ಬೀಳ್ವದು ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬೇರೆಯವರುತ್ಕರ್ಷ ಸಹಿಸದೆ ।
ವೈರ ಮಾತ್ರವೆ ತಾಳ್ವನವರೊಳು ।
ಕ್ಷೀರದಲಿ ಲವಣವನು ಹಾಕಿದ ಪರಿಯಲಾಗುವುದು ॥೪೩೧॥

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ವೈ ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಬಹು ।
ಶೀತಲ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಹಾಕಿದ- ।
ರಾತತುಕ್ಷಣ ಬೆಂಕಿ ಕಿಡಿಯಾಗುವುದು ನೋಡಿದರೆ ॥
ಪಾರ್ಥ ನೋಡ್ವೈ ವಿಧವಿಧದಲಿ ಪ- ।
ದಾರ್ಥ ತಿಂದರದೇನು ಹೊಟ್ಟೆಯು ।
ಆತತುಕ್ಷಣ ಮಲವ ಮಾಳ್ಪದು ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವುದು ॥ ೪೩೨ ॥

ಪರರ ಗುಣಗಣ ನೋಡಿ ಸಹಿಸದೆ ।
ನಿರುತ ಪರನಿಂದಾಪರನಲಾ ।
ವುರಗನಿಗೆ ಹಾಲೆರದರದು ವಿಷವಾಗುವುದು ನಿಜದಿ ॥
ತರುವುದಿಹಲೋಕದಲಕೀರ್ತಿಯ ।
ಬರುವುದೈ ಪರಲೋಕಪೆಂದರೆ ।
ಚರಿಸನೈ ತತ್ಕರ್ಮ ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯಯುತನಹನು ॥ ೪೩೩ ॥

ಕೆಟ್ಟಕರ್ಮವ ಮಾಡಲೆತ್ನಿಸೆ ।
ಮುಟ್ಟಲಾರದು ನಿದ್ರೆಯವನಿಗೆ ।
ಬಿಟ್ಟು ದೂರಕ್ಕೋಡುವುದು ಮುಟ್ಟಾದ ಸ್ತ್ರೀಯಂತೆ ॥
ಕಷ್ಟವೈ ಸೂರ್ಯೋದಯದಲಾ ।
ದೃಷ್ಟಿ ಕುರುಡಾಗುವುದು ಗೂಗೆಗೆ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀ ಚಿತ್ರವೀಪರಿ ಕರ್ತೃ ತಾಮಸನ ॥ ೪೩೪ ॥

ಹಣ್ಣು ಬರುತಿಪ ವೇಳೆಯಲಿ ಬಾಯ್- ।
ಹುಣ್ಣು ಬಂತೈ ಕಾಗೆಗೆನುತಲಿ ।
ನಾಣ್ಣುಡಿಯು ತಾಮಸಗೆ ಬರುವುದು ಸತ್ಯಮಾತಾಗಿ ॥

ಪುಣ್ಯಕಾರಕ ಶ್ರವಣಕೀರ್ತನ- ।
ವೆನ್ನಲಾತಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರುವುದು ।
ಕಣ್ಣು ಕಿವಿಗಳ ಮುಚ್ಚುತಲಸನ ತೆರದಿ ಮಲಗುವನು ॥ ೪೩೫ ॥

ದುರಿತಕಾರಕ ಕರ್ಮಗಳನಾ- ।
ಚರಿಸು ಯೆನಲುತ್ಸಾಹದಿಂದಲಿ ।
ಹರುಷದಿಂದೋಡಿಸುವ ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯಗಳನೆಲ್ಲ ॥
ಶರಧಿಜರರದಿ ಸುಡುತಿರುವನಾ ।
ಪರಮ ವಡಬಾಳನನು ತದ್ವ- ।
ತ್ತುರಿಯುತಿಹುದೈ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ದರದಲಿ ತಾಮಸನ ॥ ೪೩೬ ॥

ಇರುವುದಾಡಿನ ಹಿಕ್ಕೆಯಲಿ ಹೊಗೆ- ।
ಯಿರುವುದೈ ದುರ್ಗಂಧ ವಾಯುವು ।
ಒರಲಪಾನದ್ವಾರದಲಿ ಮಾನವನ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವುದಾಪರಿ ಕರ್ತೃತಾಮಸ- ।
ನರನ ಜಠರದಿ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚದು ।
ಹೊರಡುವುದು ದುರ್ವಿಷವು ಪರರುತ್ಕರ್ಷ ಸಹಿಸನಲಾ ॥ ೪೩೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಕಲ್ಪಾಂತಪರ್ಯಂ ।
ತರಕೆ ಲಾಭವು ತನಗೆ ಶಾಶ್ವತ ।
ದೊರೆಯಬೇಕೆಂದೇ ಮಹೋದ್ಯೋಗವನೆ ಮಾಡುವನು ॥
ಪರಿಯಲೀ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವ- ।
ನರರೆ ದುಷ್ಕೃತಿಫಲವು ಗಹನವು ।
ದೊರೆಯಲಾರದು ಕವಡಿಯಾದರು ಲಾಭವಾತನಿಗೆ ॥ ೪೩೮ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಪಾಪರಾಶಿಯ ।
ಮೇರುವೋ ದುರಿತಾಳಿ ನಿಜದಿ ಶ- ।
ರೀರಿಯಾಗಿಯೆ ರಂಜಿಸುವನೀ ತಾಮಸನ ಮೂರ್ತಿ ॥
ಚಾರು ಸಂತೋಷದಲಿ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತಾರದಿಂ ಪೇಳಿದೆನು ಲಕ್ಷಣ ।
ಮೂರುವಿಧವಿದು ಕರ್ಮಕರ್ತೃಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣವು ॥ ೪೩೯ ॥

ಬುದ್ಧೇರ್ಭೇದಂ ಧೃತೇಶ್ಚೈವ ಗುಣತಸ್ತ್ರಿವಿಧಂ ಶೃಣು ।
ಪ್ರೋಚ್ಯಮಾನಮಶೇಷೇಣ ಪೃಥಕ್ತ್ವೇನ ಧನಂಜಯ ॥ ೨೯ ॥

ಇರುವುದೈ ಯಜ್ಞಾನ ಪಟ್ಟಣ ।
ಧರಿಸುತದರಲಿ ಮೋಹವಸ್ತ್ರವ ।
ತಿರಿಗಿ ಸಂಶಯರೂಪ ಚಿನ್ನಾಭರಣವೇರಿಸುತ ॥

ಮರಳಿ ನೋಡಲಿಕಾತ್ಮನಿಶ್ಚಯ- ।
ವಿರುವುದೆಂತೆನೆ ನೋಳ್ಪ ಕನ್ನಡಿ- ।
ಯಿರುವುದಾ ಕನ್ನಡಿಯು ಬುದ್ಧಿಯು ಮೂರುಗುಣವಾಗಿ ॥೪೪೦॥

ನರನೆ ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣ- ।
ವಿರದ ವಸ್ತುವು ಜಗದೊಳಾವುದು ।
ಧರೆಯೊಳಿಹುದೇ ಕಾಷ್ಠ ಜಠರದಿ ಬೆಂಕಿಯಿಲ್ಲದುದು ॥
ಧರೆಯಲೀ ವಿಶ್ವದಲಿ ದೃಶ್ಯದಿ ।
ಮೆರೆವ ತ್ರಿಗುಣಗಳಿಲ್ಲವೆನ್ನುವು- ।
ದಿರುವುದೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ತ್ರಿಗುಣದಿ ಭರಿತವೀಜಗವು ॥ ೪೪೧ ॥

ಮೂರು ಗುಣವಾಗಿಹುದು ಬುದ್ಧಿಯು ।
ಮೂರು ಗುಣವೀ ತೆರದಿ ಧೃತಿಯ್ಯೆ ।
ಬೇರೆ ಬೇರೀತೆರದ ಭೇದಂಗಳನು ವರ್ಣಿಸುವೆ ॥
ಬೇರೆಬೇರಾಲಕ್ಷಣದ ವಿ- ।
ಸ್ತಾರ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆ ಮೋದದಿ ।
ಚಾರು ಬುದ್ಧಿಯ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ ಪೇಳ್ವೆ ನಾ ಮೊದಲು ॥ ೪೪೨ ॥

ಧೀರಸುಭಟನೆ ಕೇಳು ನರ ಸಂ- ।
ಸಾರದಲಿ ಬರುವಾಗ ತ್ರಿವಿಧವು ।
ದಾರಿಗಳು ರಂಜಿಸುವು ವುತ್ತಮಮಧ್ಯಮಾಧಮವು ॥
ದಾರಿ ಯೆಂದರೆ ಮೂರು ಕರ್ಮದ ।
ದ್ವಾರವೆಂದೇ ತಿಳಿಯ ಬೇಕು ವಿ- ।
ಚಾರಿಸಲು ಕರಣೀಯ ಕಾಮ್ಯ ನಿಷಿದ್ಧವಿವು ನೋಡೆ ॥ ೪೪೩ ॥

ಪ್ರವೃತ್ತಿಂ ಚ ನಿವೃತ್ತಿಂ ಚ ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯೇ ಭಯಾಭಯೇ ।
ಬಂಧಂ ಮೋಕ್ಷಂ ಚ ಯಾ ವೇತ್ತಿ ಬುದ್ಧಿಃ ಸಾ ಪಾರ್ಥ ಸಾತ್ತ್ವಿಕೀ ॥ ೩೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡಧಿಕಾರಸಂಮತ ।
ಬರಲು ವಿಧಿಯೋಗದಲಿ ಕರ್ಮವು ।
ಧರೆಯಲದು ಸರ್ವೋತ್ತಮವು ಕೇಳ್ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವದು ॥
ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೆಂದೇ ।
ಭರವಸದ ಮೇಲಿಟ್ಟು ದೃಷ್ಟಿಯ- ।
ನಿರದೆ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ತೃಷಿತನು ನೀರ ಕುಡಿವಂತೆ ॥ ೪೪೪ ॥

ನಿತ್ಯಕರ್ಮವ ನರನು ನೋಡೀ- ।
ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಾಚರಿಸಲದ ಬಹು- ।
ದುಸ್ತರದ ಜನ್ಮವನು ದಾಟುವ ಭಯುವನೀಗುವನು ॥
ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಬಹಳ ಸುಲಭದಿ ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಪ್ಪುದು ಬೇಡ ಸಂಶಯ ।
ಮುಕ್ತನಹ ಸಂಸಾರಭಯದಿಂ ಬೇರೆ ಮಾತೇನು ॥ ೪೪೫ ॥

ನರನು ಕೇಳು ಮುಮುಕ್ಷುಪದವಿಗೆ ।
ಬರುವನೀಪರಿಯಿಂದ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವನು ಮಾಡಲ್ಕೆ ನಿರ್ಧಾರದಲಿ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ॥
ನರನೆ ನೋಡು ಪ್ರವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗವಿ- ।
ದಿರುವುದಿದಕೆ ನಿವೃತ್ತಿ ತಳಹದಿ ।
ಶರಧಿಸಂಗಮತೀರ್ಥವಿದರಲಿ ಮುಳುಗು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೪೪೬ ॥

ನೀರಡಿಕೆಯಿಂ ಒಳಲಿ ಬಹು ಬಾ- ।
ಯಾರಿದವನಿಗೆ ನೀರು ಸಿಗಲದು ।
ನೀರಿನಲಿ ನೆರೆಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದವಗೀಸಲಿಕೆ ಬರಲು ॥
ಸೂರಿಯನ ಬೆಳಕಿರಲು ಕತ್ತಲೆ ।
ಯೂರಿನಲಿ ಸಂಚಾರ ಸುಲಭವು ।
ಚಾರು ಪಥ್ಯದೊಳೌಷಧವ ಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ಲಾಭವಲಾ ॥ ೪೪೭ ॥

ಮೀನಿಗಾಶ್ರಯವಿರಲು ನೀರದು ।
ಹಾನಿಭಯವೆಲ್ಲಿಯದು ತದ್ವತು ।
ಮಾನವನು ನೋಡಾಚರಿಸಿದರೆ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವನು ॥
ಏನು ದುರ್ಲಭ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ।
ಮಾನವನಿಗೈ ಪಾರ್ಥ ಪರಿಕಿಸೆ ।
ಜ್ಞಾನಕಿಹುದಾ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಾಚರಣದಲಿ ವೃತ್ತಿ ॥ ೪೪೮ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವು ।
ತೋರಿಪ್ಪುದು ಸಂಸಾರಭಯವ- ।
ನ್ನೀರಿಹುದು ನೋಡಿದಕೆ ಮುದ್ರೆ ನಿಷೇಧರೂಪಿನದು ॥
ಘೋರತರಸಂಸಾರದಲಿ ಭಯ- ।
ಕಾರಿ ಚರಿಸಲಿಕರ್ಹವಲ್ಲದ ।
ಕ್ರೂರಕರ್ಮವ ನೋಡಿ ತಾನು ಪಲಾಯನವ ಮಾಳ್ಪ ॥ ೪೪೯ ॥

ಉರಿವ ಬೆಂಕಿಯ ಸೇರಲಾರರು ।
ಶರಧಿಯಲಿ ಮಡುವಿನಲಿ ಧುಮುಕುವ- ।
ರಿರುವರೇ ಕೈಯೊಳಗೆ ಕೊಳುವರೆ ತಪ್ತಲೋಹವನು ॥
ಕರದಿ ಹಿಡಿವರೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದಿರು- ।
ವುರಗರಾಜನ ಕಾಳಸರ್ಪನ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಹುಲಿಗವಿಯ ಹೊಕ್ಕುವರಿರುವರೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೫೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡು ನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮವ ।
ನಿರದೆ ನೋಡಲು ಭೀತಿಯಾತೆರ ।
ನಿರುವದಲ್ಲಾ ನರಗೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಭಾವದಾತನಿಗೆ ।
ಮರಣ ಬಾರದಲಿರುವುದೇ ವಿಷ ।
ವಿರುವ ಭೋಜನ ತಿನಲು ನಿಶ್ಚಯ ।
ಮರಣಜನನದ ಭಯವು ಕರ್ಮ ನಿಷಿದ್ಧವಾಚರಿಸೆ ॥೪೫೧॥

ಖರೆಯೊ ರತ್ನವು ಪೋಣು ಸುಳ್ಳೋ ।
ಯಿರುವುದೇನಿದುವೆನುತ ತತ್ತ್ವವ ।
ಪರಿಕಿಸುವವನೈ ರತ್ನಪಾರಖಿ ಬುದ್ಧಿಯಾ ತೆರದಿ ॥ ೪೫೨ ॥

ಮರಣಜನ್ಮದ ಭೀತಿ ಬೆನ್ನಿನ ।
ಲಿರುವುದೈ ಕರ್ಮದಿ ನಿಷಿದ್ಧದೊ ।
ಳರಿತಿದನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಬುದ್ಧಿಯು ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥

ಪರಿಕಿಸುವುದೈ ಕರ್ಮವಾವುದು ।
ನರನೆ ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯವೆಂಬುದ ।
ರರವ ಕೊಡುವುವು ಮಾನದಷ್ಟು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ನಿವೃತ್ತಿ ॥
ಪರಿಕಿಸುತ ಕರ್ಮಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ನರಿತು ಸಾರಾಸಾರ ಭೇದವ ।
ಚರಿಸುತಿಹುದೈ ಕಾರ್ಯಕರ್ಮವ ಬುದ್ಧಿಸಾತ್ತ್ವಿಕವು ॥ ೪೫೪ ॥

ಯಯಾ ಧರ್ಮಮಧರ್ಮಂ ಚ ಕಾರ್ಯಂ ಚಾಕಾರ್ಯಮೇವ ಚ ।
ಅಯಥಾವತ್ಪ್ರಜಾನಾತಿ ಬುದ್ಧಿಃ ಸಾ ಪಾರ್ಥ ರಾಜಸೀ ॥ ೩೧ ॥

ಕ್ಷೀರನೀರದ ಭೇದ ಬಕನ ಬ ।
ಬಾರದಲಿ ತಿಳಿಯುವುದೆ ಕುರುಡ ಬ ।
ಬಾರದಲಿ ದಿನರಾತ್ರಿಭೇದವ ತಿಳಿವರಾರಿಹರು ॥
ಚಾರು ಕೋಮಲ ಕುಸುಮ ಭೋಗಿಪ ।
ಧೀರ ಭ್ರಮರನು ಕಠಿನ ಮರವನು ।
ಕೋರುವನು ಭ್ರಮರತ್ವ ನಷ್ಟವೆ ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೪೫೫ ॥

ಬಾರದಿರಲು ನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮಾ ।
ಚಾರ ನಿಲ್ಲುವುದಲ್ಲವಾದರೆ ।
ಬಾರದೈ ಮನದೊಳಗೆ ಕರ್ಮದ ವಿಧಿನಿಷೇಧಪರಿ ॥
ಸಾರವಥವಾಸಾರವೆಂಬ ವಿ ।
ಚಾರವೇ ಬರಲಾರದೀಪರಿ ।
ಚಾರು ಕರ್ಮಾಚಾರ ಸಂಭವಿಸುವುದು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೪೫೬ ॥

ನರನು ಧರ್ಮಾಧರ್ಮರೂಪವ ।
ನರಿಯದಲೆ ಮಾಡುವನು ಕರ್ಮವ ।
ನರಿಯನಾವುದು ಜಗದಿ ಕಾರ್ಯವಕಾರ್ಯವೆಂಬುದನು ॥
ಪರಿಕಿಸದೆ ಮುತ್ತುಗಳ ಕೊಂಡರೆ ।
ದೊರೆಯ ಬಹುದೈ ಚೆಲೊ ಕೆಲವು ಮೇಣ್ ।
ದೊರೆಯಲಾರವು ಸರ್ವ ಚೆಲೊ ಮುತ್ತುಗಳು ನಿಶ್ಚಯವು ॥ ೪೫೭ ॥

ಮನೆಯೊಳೂಟಕ್ಕೂರಿಗಾಮಂ ।
ತ್ರಣವ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತದರೊಳು ।
ಜನರು ಯೋಗ್ಯರು ಯಾರಯೋಗ್ಯರು ಯೆಂಬಸುವಿಚಾರ ॥
ಮನದಿ ಬಾರದೆ ಕರ್ಮವಾಯ್ತಿದು ।
ಮನುಜರೀ ಪರಿಯಂಥಬುದ್ಧಿಯೊ ।
ಳೆನಿತುಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಲಾಯಿತು ಬುದ್ಧಿರಾಜಸವು ॥ ೪೫೮ ॥

ಅಧರ್ಮಂ ಧರ್ಮಮಿತಿ ಯಾ ಮನ್ಯತೇ ತಮಸಾವೃತಾ ॥
ಸರ್ವಾರ್ಥಾನ್ ವಿಪರೀತಾಂಶ್ಚ ಬುದ್ಧಿಃ ಸಾ ಪಾರ್ಥ ತಾಮಸೀ ॥ ೩೨ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ರಾಜಮಾರ್ಗವು ।
ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಚೋರಗೆ ।
ತೆರೆವನೈ ರಾಕ್ಷಸನು ಕಣ್ಗಳ ರಾತ್ರಿಸಮಯದಲಿ ॥
ಇರುವುದಾದರು ಧನದ ನಿಧಿ ಹ ।
ತ್ತರದೊಳದು ಕಾಣುವುದು ಯಿದ್ದಲಿ ।
ಪರಿಯಲಾ ದುರ್ಭಾಗ್ಯನಿಗೆ ಧನವಧನವಾಗುವುದು ॥೪೫೯॥

ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ವಿಧಿಸಿರುವ ಕರ್ಮ ಸ ।
ಮಸ್ತ ಮಿಥ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೆಂಬನು ।
ಶಾಸ್ತ್ರದರ್ಥವ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಳ್ಪನನರ್ಥ ಮೂರ್ಖನಲಾ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಸದ್ಗುಣಗಳೆಲ್ಲಕೆ ।
ಸ್ವಾರ್ಥತನದಲಿ ದೋಷ ಕೊಡುವನು ।
ಪಾರ್ಥ ಶ್ರುತಿಸಂಮತಿಯ ಕರ್ಮವ ನಿಂದಿಸುವನವನು ॥ ೪೬೦ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಬುದ್ಧಿ ತಾಮಸ ।
ವಾರಿಗಿದನು ವಿಚಾರಿಸುವುದೇ ।
ಕಾರಣವ ನಾ ಕಾಣೆ ಪೇಳ್ವೆನು ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕದಿ ॥
ಆರು ಪೇಳ್ವರು ದಾನಧರ್ಮಾ- ।
ಚಾರಕಿರುವುದು ರಾತ್ರಿಯುತ್ತಮ ।
ವೀರಸುಭಟನೆ ಕೇಳ್ವಿಚಾರದಿ ನೋಡು ಚಿತ್ತದಲಿ ॥೪೬೦॥

ನರನೆ ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನಕಮಲವ- ।
ನರಳಿಸುವ ನೀ ದಿನಮಣಿಯಲಾ ।
ಅರುಹಿದೆನು ವಿಸ್ತರದಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೂರುಭೇದಗಳ ॥
ನರನೆ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಕರ್ಮ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಬರುವುದೈ ನಿಶ್ಚಯವು ಕೇಳದ ।
ಕರೆವರೈ ಧೃತಿಯೆಂದು ಕೋವಿದರದನು ವಿಸ್ತರಿಪೆ ॥ ೪೬೧ ॥

ಇರುವುದೀ ಧೃತಿ ಮೂರುಲಕ್ಷಣ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ವಿ- ।
ಸ್ತರದಿ ಕೇಳೀಧೃತಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥೪೬೨॥

ಧೃತ್ಯಾ ಯಯಾ ಧಾರಯತೇ ಮನಃಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಕ್ರಿಯಾಃ ।
ಯೋಗೇನಾವ್ಯಭಿಚಾರಿಣ್ಯಾ ಧೃತಿಃ ಸಾ ಪಾರ್ಥ ಸಾತ್ತ್ವಿಕೀ ॥ ೩೩ ॥

ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬರಲಂ- ।
ತಿರುವುದೈ ಕತ್ತಲೆಯ ರಾಜ್ಯವು ।
ಹರಿವುದಲ್ಲಾ ಚೋರರಾಟಸಮೇತ ಕತ್ತಲೆಯು ॥
ಹೊರಡಲಾಪರಿಯಾಜ್ಞೆ ಧರಣೀ- ।
ಶ್ವರನ ಕುವ್ಯವಹಾರದಾಟವು ।
ಒರುವುದೇ ಗೋಚರಕೆ ನಡೆವುದು ದಿಕ್ಕುಪಾಲಾಗಿ ॥೪೬೩॥

ಗಾಳಿಯೊಂದೇ ಸಮನೆ ಬೀಸಲು ।
ಬಾಳುವುವೆ ಮೇಘಗಳು ದಿಕ್ಕಾ- ।
ಪಾಲು ಪೋಡುವುವೇನ ಹೇಳಲಿ ಯಡಗುವುದು ಗುಡುಗು ॥
ಪೇಲಕೇಳಲಗಸ್ತ್ಯತಾರೆಯು ।
ತಾಳುವನು ಸಾಗರನು ಶಾಂತಿಯು ।
ಬೀಳಗೊಡುವನು ತನ್ನ ಘೋಷವ ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೪೬೪ ॥

ಬರಲು ಹಿಮಕರನುದಯಗಿರಿಯು- ।
ಲ್ಲರಳಿರುವ ಕಮಲಗಳು ಸರ್ವವು ।
ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ಕುಂದುವುವು ಸೂರ್ಯನ ವಿರಹತಾಪದಲಿ ॥
ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಹರಿಯ ಗರ್ಜನೆ ಕೇಳಿ ಮದಯುತ ।
ಕರಿಯು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿರುವ ಕಾಲ್ಕೆಳಗೆಯೊತ್ತುವುದೆ ॥೪೬೫॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ- ।
ತರದ ಧೃತಿಯುತ್ಪನ್ನವಾಗಲು ।
ಮರಣ ಹೊಂದುವುವಿಂದ್ರಿಯವ್ಯವಹಾರ ಸರ್ವಸ್ವ ॥
ಕರಗುವುವು ತಮ್ಮಿಂದ ತಾವೇ ।
ಯರೆಗಳಿಗೆಯುಲಿ ಮನದ ಪ್ರಾಣದ ।
ಪರಿಪರಿ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವು ನಷ್ಟವಾಗುವುವು ॥ ೪೬೬ ॥

ನರನೆ ನೋಡಿಂದ್ರಿಯಕೆ ವಿಷಯದೊ- ।
ಳಿರುವ ಸ್ನೇಹವು ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಲು ।
ತಿರಿಗಿ ಯಿಂದ್ರಿಯವೃಂದವೆಲ್ಲವು ಭೀತಿಯನು ತಾಳಿ ॥
ತಿರುಗುವುದು ನಿಜ ತಾಯಿಯುಂದದೊ- ।
ಳಿರುವ ಮನದಾ ಜಠರದೊಳಗದು ।
ನರನೆ ನೋಡೀತೆರದೊಳಿಂದ್ರಿಯದಾಟ ಮುಗಿಯುವುದು ॥೪೬೭॥

ಪ್ರಾಣಕಿರುತಿಹ ಭೇದ ನವವಿಧ ।
ವೇನ ಹೇಳಲಿ ಗಂಟ ಕಟ್ಟುತ ।
ಕೋಣೆಯೊಳಗಿಕ್ಕುವುದು ನಾಡಿ ಸುಷುಮ್ನೆಯೇ ಕೋಣೆ ॥
ಮೇಣು ಮನದ ವಿಕಲ್ಪಸಂಕ- ।
ಲ್ಪಾನುರೋಧದ ವಸ್ತ್ರ ಬಿಡುತಲೆ ।
ತಾನೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹಿಂದಕಡಗುವುದೈ ಕಣಾ ಮನವು ॥ ೪೬೮ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಧೈರ್ಯರಾಜನು ।
ಮೆರೆವ ಮನಕೆ ಪ್ರಾಣಕಿಂದ್ರಿಯ- ।
ಕಿರುವ ನಿಜಭಾಷಣದ ಚೇಷ್ಟೆಯ ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡುವನಲಾ ॥
ಸರುವದರ ಮೇಣ್ ಝಾಪೆ ಕೊಳ್ಳುತ ।
ಭರದಿ ಧ್ಯಾನಾಂತರ್ಗೃಹದಲವ- ।
ನುರುಳಿಸುವನೈ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಕೇಳು ವೀರೇಂದ್ರ ॥ ೪೬೯ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ।
ತೆರದಲಿಹ ಪರಮಾತ್ಮನವುಗಳ- ।
ಗಿರದೆ ಕೈವಶಮಾಡುವನಕವೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡನವನು ॥
ಮೆರೆವನೀಪರಿ ಧೈರ್ಯರಾಜನು ।
ತೊರೆವನೈ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಲಂಚವ ।
ದೊರೆವನಕ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ್ರಿಯಗಳನು ಸೆರೆಯಿಡುವ ॥ ೪೭೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಧೈರ್ಯಸಾತ್ವಿಕ- ।
ವಿರುವುದೀ ಪರಿ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗದಿ ।
ಭರದಿ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವ ॥
ಪರಮಮಂಗಲಸದನಧೈರ್ಯವು ।
ಪರಿಯಲಿದ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ವೆನು ।
ನರನೆ ನಿನಗರವಾಯ್ತೆ ಯೆಂದನು ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮ ॥ ೪೭೧ ॥

ಯಯಾ ತು ಧರ್ಮಕಾಮಾರ್ಥಾನ್ ಧೃತ್ಯಾ ಧಾರಯತೇಽರ್ಜುನ ।
ಪ್ರಸಂಗೇನ ಫಲಾಕಾಂಕ್ಷೀ ಧೃತಿಃ ಸಾ ಪಾರ್ಥ ರಾಜಸೀ ॥ ೩೪ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಬರಿ ಶರೀರದೊ- ।
ಳಿರುವನೈ ಸಂಸಾರಸ್ವರ್ಗಗ- ।
ಳೆರಡರಲಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮದಿ ಹರ್ಷಯುತನಾಗಿ ॥
ನರನು ಸುಮನೋರಥದ ಶರಧಿಯೊ- ।
ಳಿರದೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥಾದಿನೌಕೆಯು ।
ಮಿಸಿ ಧೈರ್ಯದ ಬಲದಿ ವ್ಯಾಪಾರವನು ಮಾಡುವನು ॥ ೪೭೨ ॥

ನರನೆ ಕರ್ಮದ ಒಂಡವಾಲವ- ।
ನಿರದೆಯುದರಲಿ ಹಾಕಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಬರುವುದೈ ಬಹುಲಾಭ ನಾಲ್ಕಡಿಯೆಂದು ಹಿಗ್ಗುತಲಿ ॥
ಭರದಿ ಕರ್ಮಾಚರಣ ಮಾಡುವ ।
ನರನ ಧೈರ್ಯವು ರಾಜಸವಲಾ ।
ನರನೆ ನಾನರುಹುವೆನು ತಾಮಸಧೈರ್ಯಲಕ್ಷಣವ ॥ ೪೭೩ ॥

ಯಯಾ ಸ್ವಪ್ನಂ ಭಯಂ ಶೋಕಂ ವಿಷಾದಂ ಮದಮೇವ ಚ ।
ನ ವಿಮುಂಚತಿ ದುರ್ಮೇಧಾ ಧೃತಿಃ ಸಾ ಪಾರ್ಥ ತಾಮಸೀ ॥ ೩೫ ॥

ನರನೆ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿಯ ಮೈ ತುಂ- ।
ಬಿರುವುದಲ್ಲಾ ಕಪ್ಪುವರ್ಣದೊ- ।
ಳಿರುವುದಲ್ಲಾ ಸರ್ವದರುಪರಿಯುಧಮಗುಣದಿಂದ ॥
ಧರೆಯುಲದಕಿನ್ನೇಕೆ ಗುಣವೆಂ- ।
ದರುಹುವರು ಪ್ರಾಕೃತಕೆ ನೀಚಕೆ ।
ಕರಿವರಲ್ಲಾ ಪುಣ್ಯಜನರೆನುತಧಮರಕ್ಕಸರ ॥ ೪೭೪ ॥

ಕರಿವನೈ ಮಂಗಳನೆನುತ್ತಲಿ ।
ಪರಮ ಸುಕ್ರೂರನನು ಕುಜನ- ।
ನ್ನಿರುವುದೀಪರಿ ತಮಕೆ ಗುಣವೆಂದರುಹುವರು ನರರು ॥
ಧರೆಯೊಳಿರುತಿಹ ಸರ್ವ ದೋಷದಿ ।
ಭರಿತವಾಗಿಹುದಾವ ಮೂರ್ತಿಯೊ ।
ದುರಿತಪೋಷಕ ದುಃಖಕಾರಕವಿಹುದು ತಾಮಸವು ॥ ೪೭೫ ॥

ಆಳಸವ ಬಗಲೊಳಗೆ ಧರಿಸಿಹ- ।
ನೇಳಲಾರನು ನಿದ್ರೆ ಬಿಟ್ಟವ ।
ತಾಳುವನು ಕಠಿನತೆಯು ಶೀಲವ ಕಲ್ಲಿನಿಂ ಮಿಗಿಲ ॥
ಕೇಳು ನರನೆ ಶರೀರನೆಂಬುದೆ ।
ಮೇಲು ಧನವೃತ್ತಮನೆನುತ ಸಂ- ।
ಭಾಳಿಸುವನದರಿಂದ ಭೀತಿಯು ತೊಲಗಲಾರನಲಾ ॥ ೪೭೬ ॥

ನರನು ಪರಮಕೃತಘ್ನನಾಗಿರೆ ।
ದುರಿತ ಶುದ್ಧಿಯ ಮಾಡಲೆತ್ನಿಸೆ ।
ದುರಿತರಾಶಿಯು ನಾಶವಾಗದು ಹೆಚ್ಚುವುದು ಮೇಣು ॥
ಇರುವುದವಗೆ ಪದಾರ್ಥಮಾತ್ರದಿ ।
ಪರಮಪ್ರೀತಿಯು ಕಾರಣದಲವ- ।
ನಿರುವನವನಾ ಶೋಕಸಾಗರನಾಗಿ ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೪೭೭ ॥

ಅನವರತ ಸಂತಸವ ತೊರೆಯುತ ।
ಹಿನಹಿನದಿ ಜೀವನೊಳು ಮೈತ್ರಿಯು- ।
ನನುಕರಿಸುವದರಿಂದ ಮೈತ್ರಿ ವಿಷಾದಗೊಡನಾಯ್ತು ॥
ನೆನೆಯುತಾ ಬಳ್ಳೊಳ್ಳಿ ವಾಸವ- ।
ನೆನಿತು ಯತ್ನದಿ ತೊರೆಯ ಬಲ್ಲುದೆ ।
ಮಾನುಜರೋಗಿಯರೋಗಿಯುಪ್ಪನೆ ಪಥ್ಯಮಾಡದಲೆ ॥ ೪೭೮ ॥

ಮೆರೆವುದೈ ತಾರುಣ್ಯ ದೇಹದಿ ।
ಮರಳಿ ಧನಸಂಪದ್ಭರಿತನಿಹ- ।
ನಿರುವನೈ ಕಿಂಕರನು ಕಾಮನು ಯೆಂಬ ಗರ್ವದಲಿ ॥
ಮೆರೆವನದರಿಂದಾಯ್ತು ಮದವೀ- ।
ಪರಿಯ ಮಾನವಗೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಯುರಿವ ಬೆಂಕಿಯು ಬಿಡುವುದೇ ದಾಹಕತೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೭೯ ॥

ಜಾತಿಮಂತನು ಸರ್ಪನಿರಲವ ।
ಘಾತಮಾಡುವ ಗುಣವ ಬಿಡುವನೆ ।
ಭೀತಿಯೆಂಬುದು ಜಗದ ವೈರಿಯು ಬಿಡದು ಮೇಣವನ ॥
ಭೂತಳದಿ ದೇಹವನು ಕಾಲನು ।
ಯೇತಕ್ಕೆ ಬಿಡುತಿಹನು ಬಿಡನೈ ।
ಯಾತೆರದಿ ಮದ ಬಿಡದು ತಾಮಸನನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ॥೪೮೦॥

ಪರಿಯಲೀ ತಾಮಸಗುಣಂಗಳ ।
ಧರಿಸಿಹುದು ಧೃತಿ ತಾಮಸವು ಕೇಳ್ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಭಯಶೋಕಮದನಿದ್ರಾವಿಷಾದಗಳು ॥
ಅರಿಯಲೀಪರಿ ದೋಷ ಪಂಚಕ- ।
ವಿರುವುದೈ ಧೃತಿ ತಾಮಸವಲಾ ।
ಹರಿಯು ಪೇಳಿದನೀತೆರದಿ ಕೌಂತೇಯನಿಗೆ ಮುದದಿ ॥೪೮೧॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ತ್ರಿಗುಣಸಂಯುತ- ।
ವಿರುವ ಬುದ್ಧಿಯು ಕರ್ಮನಿಶ್ಚಯ- ।
ವಿರದೆ ಮಾಡಲು ಧೈರ್ಯವೇ ಕಡೆಗಾಣಿಸುವುದಿದನು ॥
ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದರೆ ।
ನರನು ಕಾಲಿಂ ಹಾದಿ ಕ್ರಮಿಪನು ।
ಧರಿಸಲಾರದೆ ಧೈರ್ಯ ಹಾದಿಯ ಚಲಿಸ ಬಹುದೇನು ॥೪೮೨॥

ಅರಿಯಲೀಪರಿ ಬುದ್ಧಿ ಕರ್ಮದ ।
ಪರಿಯ ತೋರಿಸುತಿಹುದು ಕರ್ಮವ- ।
ನಿರದೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳೇ ಯುತ್ಪನ್ನಮಾಡುವುವು ॥
ಧರೆಯಲೀ ಕರ್ಮಗಳ ಹುಟ್ಟಿಸು- ।
ತಿರುವ ಧೈರ್ಯವು ಮೂರು ವಿಧವಾ- ।
ಗಿರುವುದನು ನಾ ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೮೩ ॥

ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿರುವ ಧೈರ್ಯದಿ ।
ಮೂರು ವಿಧ ಕರ್ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿದು- ।
ವೇರುವುದು ಫಲ ಮೂರು ವಿಧದಲಿ ಸರ್ವಕರ್ಮಕ್ಕೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಕರ್ಮದಂದದಿ ।
ಮೂರು ವಿಧವೈ ಫಲವು ಸುಖವು ವಿ- ।
ಚಾರಪೂರ್ವಕ ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ಪೇಳುವೆನು ॥ ೪೮೪ ॥

ಮೂರುವಿಧವಾಗಿರುವ ಸುಖದ ವಿ- ।
ಚಾರ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆನೆಂತೆನೆ ।
ಬಾರಲಾಗದು ಶಬ್ದಮಾರ್ಗದೊಳದರ ವಿಸ್ತಾರ ॥
ವಿೂರಿ ಶಬ್ದಂಗಳಲಿ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತಾರ ಮಾಡಲು ಶಬ್ದಗಳ ಮಲ- ।
ವೇರುವುದು ಸುಖದೊಳಗೆ ನಿರ್ಮಲತನವು ಹೋಗುವುದು ॥ ೪೮೫ ॥

ಮೇಲೆ ಶ್ರವಣದ್ವಯದ ಹಾದಿಲಿ ।
ಕೇಳಿದರೆ ಮಲ ಕಿವಿಯೊಳಿರುವುದು ।
ತಾಳುವುದು ಶ್ರವಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಮಲವನಾ ಸುಖವು ॥
ಕೇಳಲೊಂದೇ ಮಾರ್ಗವಿರುವುದು ।
ಕೇಳು ಸ್ವಾಂತಃಕರಣಹಾದಿಯು ।
ಮೇಲೆ ನಿನಗದು ಸುಖವು ಬರುವುದು ಯೆಂದನಾ ಹರಿಯು ೪೮೬।

ಸುಖಂ ತ್ವಿದಾನೀಂ ತ್ರಿವಿಧಂ ಶೃಣು ಮೇ ಭರತರ್ಷಭ ।
ಅಭ್ಯಾಸಾದ್ರಮತೇ ಯತ್ರ ದುಃಖಾಂತಂ ಚ ನಿಗಚ್ಛತಿ ॥ ೩೬ ॥

ಶರನೆ ಪ್ರಾಜ್ಞಶಿರೋಮಣಿಯೆ ನಿನ- ।
ಗರುಹಿದೆನು ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವು ಸುಖ- ।
ವರಿಯಲಾ ಸಾತ್ವಿಕವು ರಾಜಸತಾಮಸಗಳಿಹುವು ॥
ಕರೆವರದನಾನಂದವೆನುತಲಿ ।
ಬರಲು ಜೀವಾತ್ಮಕ್ಕೆ ದರ್ಶನ- ।
ವರಿಯುವಂದದಿ ನಿನಗೆ ನಾ ಪೇಳುವೆನು ಮೋದದಲಿ ॥೪೮೭॥

ಉತ್ತಮೌಷಧ ಸೇವಿಪುದು ನಿಜ ।
ಮಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣವಿರುವುದು ।
ಯುತ್ತರಸಪುಟವನ್ನು ಸೀಸವ ಬೆಳ್ಳಿಮಾಡುವರೆ ॥
ವ್ಯರ್ಥ ಬರುವುದೆ ಮೂಸವಿಲ್ಲದೆ ।
ಮತ್ತೆ ಲವಣವ ನೀರ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಕಿತ್ತಿ ಕೊಡುವರು ನೀರನದಕೀರೆರಡು ಬಾರಿಯಲಿ ॥೪೮೮ ।

ನರನೆ ಕೇಳೀಶರದಿ ಸುಖಲವ ।
ದೊರೆಯಿತಾದರೆ ಲಾಭವದಲಾ ।
ಪರಿಪರಿಂದೊಳಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ ವರ್ಧಿಸಲು ಬೇಕು ॥
ಮರಳಿ ನೋಡಾ ಜೀವದಶೆಯೊಳ- ।
ಗಿರುವ ದುಃಖವ ನಾಶ ಮಾಡುವ ।
ಪರಿಯ ಹುಡುಕಲು ಬೇಕು ಪರಿಯಿದು ತ್ರಿಗುಣಮೂರ್ತಿಯಲಾ॥೪೮೯॥

ಯತ್ತದಗ್ರೇ ವಿಷಮಿವ ಪರಿಣಾಮೇಽಮೃತೋಪಮಮ್ ।
ತತ್ಸುಖಂ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಂ ಪ್ರೋಕ್ತಮಾತ್ಮಬುದ್ಧಿಪ್ರಸಾದಜಮ್ ॥ ೩೭ ॥

ಚಂದನದ ಮರದಡಿಗೆ ಸರ್ಪವು ।
ಬಂದು ಸುತ್ತಿರುತಿಹುದು ಪೇಣದ- ।
ರಿಂದಲಡುವೆ ಭಯಾನಕಸ್ಥಿತಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬಂದು ದ್ರವ್ಯದ ನಿಧಿಯ ಬ್ರಹ್ಮಸ- ।
ಮಂಧ ಬಂದಾಕ್ರಮಿಸಿ ತಾಂ ಪ್ರತಿ- ।
ಬಂಧ ಮಾಳ್ಪುದು ಭೀತಿಕಾರಕವೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥೪೯೦॥

ಸುರರಲೋಕದ ಭೋಗದಿಚ್ಛೆಯ ।
ಧರಿಸುವವರಿಗೆ ಯಜ್ಞಸತ್ರದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ತ್ರಾಸವನು ಭೋಗಿಸ ಬೇಕು ಮೊದಲಾಗಿ ॥
ನರನು ಮಕ್ಕಳ ಸೌಖ್ಯಪಡೆವರೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಬಾಲಕರ ತ್ರಾಸವ- ।
ನಿರದೆ ಸಹಿಸಲು ಬೇಕು ಮಲಮೂತ್ರಗಳ ಬಳಿ ಬೇಕು ॥ ೪೯೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ದೀಪಪ್ರಕಾಶವ- ।
ನುರಿಸ ಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಥಮದ- ।
ಲ್ಲುರಿಸ ಬೇಕೈ ಬೆಂಕಿ ಹೊಗೆಯಲಿ ತ್ರಾಸ ಪಡ ಬೇಕು ॥
ದೊರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಯರೋಗಿತೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕಹಿಯೌಷಧಂಗಳ- ।
ನಿರಿಸ ಬೇಕೈ ಜಿಹ್ವೆಯಲಿ ಕಟುತನವನುಣಬೇಕು ॥೪೯೨॥

ನರನೆ ನೋಡು ನಿಜಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ ।
ಪರಮಸುಖವನು ಭೋಗಿಸಲಿಕಾ- ।
ಪರಿಯ ಯಮದಮವೆಂಬ ನಿಯಮದ ಕಷ್ಟ ಪಡಬೇಕು ॥
ಉರುತರದ ದೇಹಾದಿ ಪ್ರೇಮವ- ।
ನುರಿವ ಜ್ವಾಲೆಯೊ ಯೆಂಬ ಪರಿಯ- ।
ಲ್ಲಿರುವ ತೀಕ್ಷ್ಣ ವಿರಕ್ತಿಯಾಗಲು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾನವಗೆ॥೪೯೩॥

ಸುರಪುರದ ಪ್ರಾಕಾರ ಭೇದಿಸು- ।
ತುರುತರದ ಸಂಸಾರ ಭೇದಿಪ ।
ಪರಮ ಸುಖಸಾಧನವಲಾ ವೈರಾಗ್ಯ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರಮ ತೀವ್ರಜ್ಞಾನಶ್ರವಣದಿ ।
ವರಕಠೋರವ್ರತಾಚರಣದಲಿ ।
ಬರುವುದು ನಿಜಗ್ಲಾನಿ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಪೇಳ್ವುದೇನದನು ॥ ೪೯೪ ॥

ಎರಡು ಪ್ರಾಣಾಪಾನವಾಯುಗ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಯವರೋಧ ಮಾಡಲು ।
ಪರಮ ಕಠಿನ ಸುಷುಮ್ನೆಯಿಂದಲಿ ಮಾಡ ಬೇಕಲ್ಲೈ ॥
ಇರುವುದೈ ಬಹುಕಠಿನ ಮೊದಲಿಗೆ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನೆಂತು ಪೇಳುವೆ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಬಹು ದುಃಖವಾಗುವ ಪರಿಯ ಪೇಳುವೆನು ॥೪೯೫॥

ಹರುಷದಿಂದಿಹ ಚಕ್ರವಾಕಕೆ ।
ವಿರಹವನು ತಂಥಾಕೆ ಗೋಪಿಗೆ ।
ಬರಲು ಕೆಚ್ಚಲಹಾಲು ಕರುವನು ಜಗ್ಗಿ ಸೆಗೆದಾಗ ॥
ಪರಮ ಕ್ಷುಧಿತನಿಗನ್ನ ಬಡಿಸಲು ।
ಭರದೊಳುಣ ಬಿಡದವನಿಗೆಲೆಯಿಂ ।
ಕೊರಳ ಹಿಡಿದೆಬ್ಬಿಸುತ ಹೊರಹಾಕಿದರೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೯೬ ॥

ಇರುವುದೊಂದೇ ಕೂಸು ತಾಯಿಗೆ ।
ಮರಣ ಬರಲಾ ಬಾಲಕನಿಗಾ- ।
ಪರಿಯಲಾ ನೀರಿಂದ ಮೀನನು ಮೇಲಕೆತ್ತಿದರೆ ॥
ಪರಿಯಲಾ ವಿಷಯಗಳನಿಂದ್ರಿಯ ।
ತೊರೆವ ಕಾಲದಿ ದುಃಖವಾಗುವು- ।
ದರರೆ ವೈರಾಗ್ಯದಲಿ ದುಃಖವ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು ॥ ೪೯೭ ॥

ಇರುವುದಾರಂಭದಲಿ ದುಃಖವು ।
ಬರುವುದೈ ಸುಖ ಪಾರ್ಥ ಕೊನೆಯಲಿ ।
ಶರಧಿಮಂಥನವಾಗೆ ದುಃಖವನಾರು ಸಹಿಸಿದರೊ ॥
ಮರಣಹರಪೀಯೂಷಪೇಯದ ।
ಪರಮಲಾಭವದಾಯ್ತು ಕೇಳೈ ।
ಪರಿಯನರಿಯೈ ದುಃಖದಂತದಿ ಸುಖವು ಬರುವುದಲಾ ॥ ೪೯೮ ॥

ಬರಲು ಕೇಳ್ ವೈರಾಗ್ಯರೂಪದ ।
ಗರಳ ಪ್ರಾಶನ ಮಾಡುವರೆ ಮುಂ- ।
ದರಿಸ ಬೇಕೈ ಧೈರ್ಯ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಶಂಭುವಿನ ತೆರದಿ ॥
ದೊರೆವುದೈ ಜ್ಞಾನಾಮೃತದ ಬಹು- ।
ಸರಸ ಪಾನವು ದೇಹಿಗಾಕ್ಷಣ ।
ನರನೆ ನೋಡೈ ತತ್ತ್ವವಿದ ನಾಂ ಪೇಳ್ವೆ ಮೋದದಲಿ ॥೪೯೯॥

ದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳು ಹಣ್ಣಾಗುವನಕವೆ ।
ತಕ್ಷಕನ ಪರಿ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಹುಳಿಯಿಹು- ।
ವಕ್ಷಿಗೋಚರವಾಗುವುವು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳು ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಲು ।
ಸಾಕ್ಷಿ ಕೊಡುವುವು ಮಧುರವೆನುತಲಿ ।
ನಿಶ್ಚಯದಿ ನಾ ಪೇಳ್ವೆನೀತೆರವಿಹುದು ವೈರಾಗ್ಯ ॥ ೫೦೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾತ್ಮಪ್ರಕಾಶದಿ ।
ಬರಲು ವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣತೆ ।
ಹರಣ ಮಾಳ್ಪದು ದುಃಖವೈರಾಗ್ಯಾದಿ ಬುಡಸಹಿತ ॥
ಶರಧಿಯನು ಸೇರಲ್ಕೆ ಗಂಗೆಯು ।
ಹುರುಷನಿರ್ಭರಳಾಗುವಳು ಕೇ- ।
ಳಿರುವುದಾಪರಿ ಬುದ್ಧಿಗಂಗೆಯು ಶರಧಿಯಾತ್ಮನಲಾ ॥ ೫೦೧ ॥

ಸೇರಲಾತ್ಮನ ಬುದ್ಧಿಗಂಗೆಯು ।
ತೋರುವುದು ಸುಖವದ್ವಯವು ನಿಜ ।
ಚಾರು ಸ್ವಾನಂದಸ್ವರೂಪವು ಸೌಖ್ಯದಾಗರವು ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಿ ವಿರಕ್ತಿಮೂಲದ ।
ಚಾರು ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ।
ಚಾರು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಸುಖವೆನುತ ಕರೆಯುವರು ಮೇಣಿದನು ॥೫೦೨॥

ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಸಂಯೋಗಾದ್ಯತ್ತದಗ್ರೇಽಮೃತೋಪಮಮ್ ।
ಪರಿಣಾಮೇ ವಿಷಮಿವ ತತ್ಸುಖಂ ರಾಜಸಂ ಸ್ಮೃತಮ್ ॥ ೩೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ಬರಲು ಸಂಬಂಧವು ಸಹಜದಲಿ ।
ಭರಿತವೆನಿಪುದು ಸುಖನದಿಯ ದಂಡೆಗಳು ತುಂಬುವುವು ॥
ನರನೆ ನೋಡಧಿಕಾರಿಗೂರಲಿ ।
ಮರಣಬರಲವನುತ್ಸವವನಾ- ।
ದರದಿಜರಗಿಪರಲ್ಲವಾದರೆ ಕೇಳುವವರಾರು । ೫೦೩ ॥

ಸಾಲ ಮಾಡುತ ಮದಿವೆಯಲಿ ಬಹು ।
ಡೌಲನಂಗೀಕರಿಸುವಂದದಿ ।
ಬಾಳೆ ಸಕ್ಕರೆ ಯಿರಲಪಥ್ಯವು ರೋಗಿಗದು ಸವಿಯು ॥
ಮೇಲೆ ಖಚನಾಗವನು ತಿನ್ನುವ ।
ಪೇಳೆಯಲಿ ತೋರುವುದು ಮಧುರವು ।
ಸೂಳೆಯರ ಸಂಸರ್ಗ ಚೋರರ ಮೈತ್ರಿ ಯಾ ತೆರವು ॥೫೦೪॥

ಹರುಷಕಾರಕ ನಟನ ವರ್ತನ- ।
ವಿರುವುದೈ ಪ್ರಥಮದಲನಂತರ ।
ಬರುವುವೈ ಬಹುಕಠಿನ ಪರಿಣಾಮಗಳು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಇರುವುದೈ ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ಬರುವ ಸಂಪರ್ಕವು ಮೊದಲಿಗೆನೆ ।
ಹರುಷದಾಯಕವೆನಿಸಿ ಪರಿಣಾಮದಲಿ ವಿಷಮತೆಯು ॥೫೦೫॥

ಶಿಲೆಯು ಮೇಲೆಯೆ ಕೂಡಿರುವ ಮಳೆ ।
ಯೊಳಗೆ ಶುಕ್ರಾದಿಗಳ ಬಿಂಬವ ।
ಬೆಳಗುವುದ ತಾಂ ನೋಡಿ ಮುತ್ತುಗಳೆಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ॥
ಘಳಿಲನವುಗಳ ಕಿತ್ತುವುದಕಾ- ।
ಜಲದಿ ಹಂಸನು ಧೊಪ್ಪ ಬೀಳಲು ।
ಕೊಳನು ಮುತ್ತನು ಪ್ರಾಣಮಾತ್ರವ ತ್ಯಜಿಸುವನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೫೦೬ ॥

ದೊರಕಿಸಿರುವಾ ಸುಕೃತವಶದಲಿ ।
ಪರಮ ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಯೆಲ್ಲವ ।
ತೊರೆದು ಜೀವದ ನಾಶವಾಗುವುದೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ದೊರೆಯ ಬೇಕಾ ವಿಷಯಸುಖವೆಂ- ।
ದರಿತು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಪುಣ್ಯದ ।
ಪರಮ ಧನವೇ ನಷ್ಟವಾಗುವುದೇನ ಹೇಳುವೆನು । ೫೦೭ ॥

ಹರುಷದಿಂ ಭೋಗಿಸಿದ ವಿಷಯವು ।
ತೊರೆದು ಪೋಪುದು ಸ್ವಪ್ನದಂದದಿ ।
ದೊರೆಯುವುದು ಮೇಣವಗೆ ದುಃಖದ ರಾಶಿಯೇಪಾಲು ॥
ಇರುವುದೀ ಪರಿಣಾಮವಿಹದಲಿ ।
ಪರದಿ ನಿಜ ವಿಷರೂಪದಿಂದಲೆ ।
ಬರುವುದಾಫಲವೆಂದು ತಿಳಿಯೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೫೦೮॥

ಇಂದ್ರಿಯುಗಳ ವಿಹಾರಕೋಸುಗ ।
ಬಂಧುರದ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪದ ।
ಯಿಂದ್ರನುದ್ಯಾನವನು ಬಿಟ್ಟಿಹರೀನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಸುಂದರಾಂಗನೆ ನೋಡು ಧರ್ಮವ ।
ಬೆಂದು ಸುಡುತಲಿ ಮತ್ತೆತಾವಖಿ- ।
ಲೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂ ವಿಷಯಸುಖಗಳನನುಭವಿಸುತಿಹರು । ೫೦೯ ॥
ಪಾತಕಗಳೇ ವರ್ಧಿಸುತ ಸಂ- ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಪ್ಪುದು ನರಕಭೋಗವು ।
ಭೂತಳದ ಸುಖಕೆಳಸಿ ಪರಲೋಕವನೆ ಬಿಡುವರಲಾ ॥
ಈ ತೆರದಲೀ ವಿಷವಿನೆಂಬುದು ।
ಮಾತ್ರೆಯೆರಡರ ಶಬ್ದ ಮಧುರವು ।
ಘಾತ ಮಾಳ್ಪದು ಸೇವಿಸಿದರಾ ಮಧುರ ವಿಷ ನೋಡು ॥೫೧೦॥
ಇರುವುದಾಪರಿ ಸೌಖ್ಯಸೈಹಿಕ ।
ಪರಮ ಮಧುರವು ನೋಡೆ ಮೊದಲಿಗೆ ।
ಬರುವುದೈ ಕಟುಫಲವು ಪರಿಣಾಮದಲಿ ನೋಡಿದರೆ ॥
ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಿ ಸುಖವದು ।
ಮೆರೆವುದೈ ರಾಜಸವು ಸ್ಪರ್ಶಿಸ- ।
ದಿರುವುದುತ್ತಮ ಮಾರ್ಗವೆಂದನು ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥೫೧೧॥

ಯದಗ್ರೇ ಚಾನುಬಂಧೇ ಚ ಸುಖಂ ಮೋಹನಮಾತ್ಮನಃ ।
ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯಪ್ರಮಾದೋತ್ಥಂ ತತ್ತಾಮಸಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ ೩೯ ॥

ಕುಡಿದಪೇಯವ ತಿಂದಭಕ್ಷ್ಯವ- ।
ನೊಡನೆ ಸ್ವೈರಸ್ತ್ರೀಯ ಭೋಗಿಸಿ ।
ಪಡೆವ ಸುಖ ಪರಘಾತಪಾತದಿ ಸಿಗುವ ಸೌಖ್ಯವದು ।
ಬಡಿದು ತಾನನ್ಯರನು ಮೋದದೊ- ।
ಳೊಡವೆ ವಸ್ತುವನಪಹರಿಸಿದೊಡೆ ।
ಬಿಡದೆ ಭಾಟರ ಸ್ತುತಿಯೊಳಾಗುವ ಸೌಖ್ಯ ತಾಮಸವು ॥ ೫೧೨ ॥
ಧರಣಿಯೊಳಗಾಲಸ್ಯನಿದ್ರೆಯ ।
ಭರದೊಳದಕೇರುವುದು ಪೂರವು ।
ದೊರೆಯದೈ ಕಲ್ಯಾಣದರಿವಿದಕೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು ॥
ಇರುವುದೀ ಪರಿ ಸೌಖ್ಯತಾಮಸ- ।
ವರುಹಲಾರೆನು ವಿಸ್ತರದೊಳದ- ।
ಸರಿಯಲೀಪರಿ ಮೂರು ಕರ್ಮದ ಫಲವು ಮೂರಾಯ್ತು ॥ ೫೧೩ ॥
ಇರುವುದೀ ಜಗದಲ್ಲಿ ಸಚರಾ- ।
ಚರದಿ ಹಿರಿಕಿರಿದೆಲ್ಲ ವಸ್ತುವು ।
ಮೆರೆವುದಿದಕೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ತ್ರಿಪುಟಿಯು ಕರ್ತೃ ಕರ್ಮ ಫಲ ॥
ಇರುವುವೈ ತಂತುಗಳು ಪಟದಲಿ ।
ಭರಿತದೀ ತ್ರಿಗುಣದಲಿ ತ್ರಿಪುಟಿಯು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ವಿಸ್ತರದಿ ಪೇಳಿದೆನು ಮೋದದಲಿ ॥ ೫೧೪ ॥

ನ ತದಸ್ತಿ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ವಾ ದಿವಿ ದೇವೇಷು ವಾ ಪುನಃ ।
ಸತ್ತ್ವಂ ಪ್ರಕೃತಿಜೈರ್ಮುಕ್ತಂ ಯದೇಭಿಃ ಸ್ಯಾತ್ತ್ರಿಭಿರ್ಗುಣೈಃ ॥ ೪೦ ॥

ಉಣ್ಣೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಯೆಂತು ಕಂಬಳಿ ।
ಮಣ್ಣು ಹೊರತಾ ಹೆಟ್ಟೆ ಶಕ್ಯವೆ ।
ಕಣ್ಣಿಗೆಂತೈ ಬರುವುದಾ ತೆರೆ ನೀರಹೊರತಾಗಿ ॥
ಮನ್ನಿಸೈ ಕೌಂತೇಯ ತ್ರಿಗುಣಾ- ।
ಪನ್ನವಾಗಿಹುದೀ ಜಗತ್ತ್ರಯ- ।
ವನ್ಯವಿಹ ಪರಿ ಕಾಣೆ ತ್ರಿಗುಣಪ್ರೇರಿತವು ಜಗವು ॥೫೧೫॥
ನರನೆ ನೋಡೀ ಜಗದಿ ತ್ರಿಗುಣದ ।
ಹೊರತು ಮಾನವ ಮಾತ್ರವಿರುವನೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವಸ್ತುಗಳು ತ್ರಿಗುಣದಿ ಭರಿತವಾಗಿಹುವು ।
ಮೆರೆವುದೀ ತ್ರಿಗುಣಪ್ರಭಾವವು- ।
ಪರಿಯಲತಿ ದುರ್ಧರವು ಯಿದರಿಂ- ।
ದುರುತರದ ಮೂಮೂರ್ತಿಯಾದುವು ವೊಂದೆ ಮೂರ್ತಿಯಲಿ ॥ ೫೧೬ ॥
ಮೂರು ಗುಣದಾಧಾರದಿಂದಲೆ ।
ಮೂರುಲೋಕಗಳಾದುವೈ ನಿಜ ।
ಮೂರುಗುಣದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿದುವು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳು ॥
ಮೂರುಗುಣದಾಧಾರದಿಂದಲೆ ।
ಬೇರೆ ಬೇರಾಯ್ತವಕೆ ಕರ್ಮವು ।
ತೋರುವೀಜಗವೆಲ್ಲ ತ್ರಿಗುಣದಿ ರಾಜಿಸುತ್ತಿಹುದು ॥ ೫೧೭ ॥

ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕ್ಷತ್ರಿಯವಿಶಾಂ ಶೂದ್ರಾಣಾಂ ಚ ಪರಂತಪ ।
ಕರ್ಮಾಣಿ ಪ್ರವಿಭಕ್ತಾನಿ ಸ್ವಭಾವಪ್ರಭವೈರ್ಗುಣೈಃ ॥ ೪೧ ॥

ವರ್ಣಗಳು ನಾಲ್ಕಾವುದೆನುತಲಿ ।
ವರ್ಣಿಸುವೆ ನಾ ನಿನಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮನ್ನಿಸುವರಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮೊದಲಗ್ರಭಾಗದಲಿ ॥
ಮುನ್ನ ಕ್ಷತ್ರಿಯವೈಶ್ಯರೆಂಬುವ ।
ವರ್ಣವೆರಡಕೆ ಧರ್ಮವೈದಿಕ- ।
ವನ್ನು ಮಾಳ್ಪಧಿಕಾರವದರಿಂ ಬಾಹ್ಮಣರ ಸಮರು ೫೧೮॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಶೂದ್ರವರ್ಣವು ।
ಮೆರೆವುದೈ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಜಾತಿಯು ।
ಯಿರದು ಕೇಳ್ವೇದಾಧಿಕಾರವು ಶೂದ್ರವರ್ಗಕ್ಕೆ ॥
ಅರಿಯಲಾ ಪರಸೇವೆಯೇ ವಿಧಿ- ।
ಸಿರುವುದಲ್ಲೈ ಶೂದ್ರವರ್ಣಕೆ ।
ನರನೆ ಮೇಲಿನ ಮೂರುಜಾತಿಗಳನ್ನೆ ಸೇವಿಪುದು ॥ ೫೧೯ ॥

ಮೂರು ವರ್ಣಗಳಿಹರು ದ್ವಿಜರೈ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಿವರನ್ನೆ ಶೂದ್ರರು ।
ಸೇರಿ ಸೇವಾವೃತ್ತಿ ಮಾಳ್ಪರು ಮುದದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಕಾರಣದೊಳೀ ಶೂದ್ರರಿಂಗೆ ವಿ- ।
ಚಾರ ಮಾಡಿಯೆ ವರ್ಣನಾಲ್ಕನೆ ।
ಸೇರಿತೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ವರ್ಣಾಶ್ರಮದ ಧರ್ಮದಲಿ ॥ ೫೨೦ ॥

ಹೂವಿನಲಿ ಸೇರಿರ್ದ ನೂಲದು ।
ದೇವರಿಗೆ ಶಿರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯವು ।
ಯೀವಿಧದಿ ಶೂದ್ರರನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ದ್ವಿಜರೊಡನೆ ॥
ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವರ್ಣನಾಲ್ಕರ- ।
ಲಾವಪರಿಯಲಿ ಕರ್ಮಧರ್ಮವ- ।
ನೀವಸುಂಧರೆಯೊಳಗೆ ಪಾಲಿಪುದಿದನು ಪೇಳುವೆನು ॥೫೨೧॥

ಗುಣಗಳಿಹುವೈ ನಾಲ್ಕುವರ್ಣಕೆ ।
ಜನನಮರಣದ ಸಂಕಟವನಿವು ।
ಹನನ ಮಾಡುತಲೀಶ್ವರನ ಚರಣವನು ತೋರಿಪುವು ॥
ವಿನುತ ಸ್ವಾತ್ಮಪ್ರಕೃತಿ ತ್ರಿವಿಧದ ।
ಗುಣಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿರುವುದು ।
ನೆನೆಯಲಾ ರಜಸತ್ತ್ವತಮಗಳು ತೋರ್ಪುವೀ ತೆರದಿ ॥ ೫೨೨ ॥

ತಂದೆ ಸ್ವಾರ್ಜಿತ ಹಣವ ಮಕ್ಕಳಿ- ।
ಗಂದದಿಂದಲಿ ಹಂಚುವಂದದೊ- ।
ಳಿಂದುಸೂರ್ಯರು ಪಥಿಕರಿಗೆ ಹಾದಿಯನು ತೋರ್ಪಂತೆ ॥
ಚಂದದಿಂ ಯಜಮಾನ ಸೇವಕ- ।
ವೃಂದದಲಿ ಕೆಲಸವನು ಹಂಚುವ- ।
ನಂದು ತದ್ರೀತಿಯಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಗುಣವ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ॥ ೫೨೩ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳನತಿ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಭೇದಚತುಷ್ಟಯವನನು- ।
ಕರಿಸಿ ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯದಲಿ ಹಂಚಿಹುವು ಕರ್ಮಗಳ ॥
ಮೆರೆವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕ್ಷತ್ರಿಯರಲಾ ।
ತೆರದಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಭಾವದಿರುವುದು ।
ಹಿರಿಕಿರಿದು ಮಾನದಲಿ ವರ್ಣಗಳಾದುದಿವು ಯೆರಡು ॥ ೫೨೪ ॥

ಸತ್ತ್ವರಜಗಳ ಮಿಶ್ರಣದಲು- ।
ತ್ಪತ್ತಿಯಾಯಿತು ವೈಶ್ಯವರ್ಣವು ।
ಮತ್ತೆ ಶೂದ್ರೋತ್ಪತ್ತಿ ರಜದಲ್ಲಾಯ್ತು ಸತಮದಲಿ ॥
ಧಾತ್ರಿಯೊಳಗೀ ಯೇಕರೂಪದ ।
ಮರ್ತ್ಯಜಾತಿಯು ಗುಣವಿಭಾಗದಿ ।
ಬಿತ್ತು ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯಧರ್ಮದ ಭೇದ ನಾಲ್ವಿಧವು ॥ ೫೨೫ ॥

ಇಳೆಯೊಳಗೆ ಕತ್ತಲೆಯು ಪಸರಿಸೆ ।
ತಿಳಿವುದೇನದು ವಸ್ತುಭೇದವು ।
ಬೆಳಕು ಬಿಳಲು ಭೇದಗಳು ತೋರುವುವು ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥
ತಿಳಿಯಲಾಪರಿ ಗುಣವಿಭಾಗದಿ ।
ತಿಳಿವುದೈ ವರ್ಣಾಶ್ರಮದ ಪರಿ ।
ತಿಳಿಸುವೆನು ನಾ ವರ್ಣಗಳ ಪರಿ ಧರ್ಮಕರ್ಮಗಳ ॥ ೫೨೬ ॥

ಶಮೋ ದಮಸ್ತಪಃ ಶೌಚಂ ಕ್ಷಾಂತಿರಾರ್ಜವಮೇವ ಚ ।
ಜ್ಞಾನಂ ವಿಜ್ಞಾನಮಾಸ್ತಿಕ್ಯಂ ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ಮಸ್ವಭಾವಜಮ್ ॥ ೪೨ ॥

ಸತಿಪತಿಗಳೇಕಾಂತಲಾಭದ ।
ಕೃತಿಯನಾಚರಿಸುವುದು ಬುದ್ಧಿಯು ।
ಸತತ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯದ ವೃತ್ತಿಯ ಹಿಡಿದು ಕೈಗಳನು ॥
ಅತಿವಿಲೀನತೆಯಿಂದಲಾತ್ಮನ ।
ಪತಿಕರಿಸುವುದು ಧೈರ್ಯ ಭಾವದಿ ।
ಮತಿಯುತನೆ ಹೆಸರಿದಕೆ ಶಮವೈ ಕರ್ಮದಾರಂಭ ॥೫೧೭॥

ಕರದಿ ಧರಿಸುತ ವಿಧಿಯ ದಂಡವ ।
ನರನೆ ಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲವು ।
ತಿರುಗ ಬಾರದಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲೆನುತ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ॥
ಬರುಬರುತ ಶಮಗುಣಕೆ ಸಾಹ್ಯವ- ।
ನಿರದೆ ಮಾಡುತಲಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ನಿರುತ ಚರಿಪವು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಿ ಹೆಸರು ದಮವಿದಕೆ ॥ ೫೧೮ ॥

ಷಷ್ಠಿ ಪೂಜಾರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ರ- ।
ವಷ್ಟು ದೀಪ ವಿಸಂಬಿಸುವುದೇ- ।
ನಷ್ಟೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ರೂಪಧ್ಯಾನತತ್ಪರತೆ ॥
ಇಷ್ಟತೆಯ ತೋರಿಸುತ ಚಿತ್ತದಿ ।
ಧಿಟ್ಟತನದಲಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ತಪವೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಧರ್ಮ ಮೂರನೆದು ॥ ೫೧೯ ॥

ಇರುವುದು ಪವಿತ್ರತೆಯು ನಾಲ್ಕನೆ ।
ಪರಮಗುಣ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗೆ ಕೇಳೈ ।
ಕರೆವರದ ಕೋವಿದರು ಶೌಚವೆನುತ್ತ ಪರಿಕಿಸಲು ॥
ಎರಡು ವಿಧವದುವಿಹುದು ನಿರ್ಮಲ ।
ತರದ ಕರ್ಮವೆ ಬಾಹ್ಯ ಶೌಚವು ।
ಮೆರೆವುದೆರಡನೆ ಶೌಚ ಮಾನಸ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೨೦ ॥

ಏಳು ಸ್ವರಗಳ ಚಯದಿ ಪಂಚಮ- ।
ವೇಳುವುದು ಕೇಳ್ ಸ್ವರವು ಮಧುರವು ।
ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಕ್ಷಾಂತಿ ಪಂಚಮ ಧರ್ಮವಾಪರಿಯು ॥
ತಾಳುವುದು ದುಃಖವ ಸಮಸ್ತವ ।
ಕೇಳು ಪೃಥ್ವಿಯ ತೆರದಿ ಸಂತತ ।
ತಾಳುವುದು ಕ್ಷಮೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಕುಲಧರ್ಮವಿದು ನೋಡೆ । ೫೨೧ ॥

ಆರನೆಯ ಗುಣ ಗಂಗೆಯೊಳಗಿನ ।
ನೀರಿನೋಘದ ಪರಿಯಲಿರುವುದು ।
ವೋರಗೋಡುವುದಲ್ಲವೇ ಡೊಂಕಾಗಿರಲು ತಟಿಯು ॥
ಭಾರಿ ಡೊಂಕಾಗಿರಲು ಕಬ್ಬದು ।
ಚಾರುಸವಿರುಚಿ ಡೊಂಕಿರುವುದೇ ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಪರಿಯೊಳಾರ್ಜವ ಗುಣವು ನೋಡಿದರೆ ॥೫೨೨॥

ತ್ರಾಸವನು ಕೊಡುತಿರುವ ನರರಿಗೆ ।
ಲೇಸನೇ ಬಯಸುವುದು ಗುಣವಿದು ।
ಭೂಸುರರ ಕುಲಧರ್ಮವಾರ್ಜವವೆಂದು ಹೆಸರಿದಕೆ ॥
ಸೋಸುತಲಿ ಕಷ್ಟವನು ಮಾಲಿಯು ।
ಪೋಷಿಸುವನೈ ಗಿಡವ ನೀರಿಂ- ।
ದೀಸು ಪರಿಯತ್ನಗಳು ಸಾರ್ಥಕ ಗಿಡವು ಫಲಿಸಿದರೆ ॥ ೫೨೩ ॥

ಪರಿಯೊಳಾ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಮಾಡುತ ಹೋಗೆ ತಾನೀ- ।
ಶ್ವರನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆ ಲಭಿಪುದೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕವು ॥
ಅರಿವು ಯಾರಿಂಗಿರುವುದವರಿಗೆ ।
ದೊರೆಯಿತೈ ನಿಜ ಜ್ಞಾನ ನಿಶ್ಚಯ- ।
ವಿರುವುದೇಳನೆ ಗುಣವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕುಲದ ಧರ್ಮವಿದು ॥೫೨೪॥

ನಾನು ಹೇಳುವೆ ನಿನಗೆ ವರವಿ- ।
ಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣವನು ವಿಚಾರದಿ ।
ಧ್ಯಾನದಭ್ಯಾಸದಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ತಾನೆ ಈಶ್ವರರೂಪನಾಗಿಹ ।
ಮಾನಸದಿ ಶುದ್ಧಿಯಲಿ ಸಾತ್ವಿಕ ।
ಜ್ಞಾನಬುದ್ಧಿಯು ಕರೆವರೈ ವಿಜ್ಞಾನವೆನ್ನುತಲಿ ॥ ೫೨೫ ॥

ನರಪತಿಯ ಮುದ್ರಾಂಕಿತನು ನರ- ।
ನಿರಲು ಲೋಕವು ಸೇವೆ ಮಾಳ್ಪದು ।
ತೊರೆದು ಭೇದಾಭೇದ ಜಾತಿವಿಜಾತಿಯೆನ್ನುತಲೆ ।
ಪರಿಯಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಮಾಡುತ ಹಾದಿ ನಡೆಯಲು ।
ಕರೆವರದನಾಸ್ತಿಕ್ಯ ಗುಣವೊಂಬತ್ತನೆಯದದುವೆ ॥ ೫೨೬ ॥

ಧರೆಯಲೀ ಯೊಂಬತ್ತನೆಯ ಗುಣ ।
ವಿರುವುದೈ ಕರ್ಮದ ಶಿಖಾಮಣಿ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಭೂಸುರರ ನಿಜವರ್ಚಸ್ವವದರಿಂದ ॥
ಇರುವುವೀ ಯೊಂಬತ್ತು ಗುಣ ಭೂ- ।
ಸುರರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕದ ಕರ್ಮವು ।
ನರನೆ ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಕೇಳೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಗುಣವ ॥ ೫೨೭ ॥

ತರಣಿ ಸ್ವಯಮೇವಪ್ರಕಾಶಕ- ।
ನಿರುವನಾಪರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಗುಣ- ।
ಭರಿತನೀ ನವರತ್ನಸಮಗುಣಹಾರ ಶೋಭಿತನು ॥
ಅರಳಲಾ ಸಂಪಿಗೆಯ ಹೂವಿಂ- ।
ಮರವು ಶೋಭಿಸುವಂತೆ ಜಗದಲಿ ।
ಪರಿಮಳದಿ ಚಂದನವು ಪ್ರಭೆಯಿಂ ಚಂದ್ರನಾ ತೆರದಿ ॥೫೪೮॥

ಈಸು ಪರಿ ನವಗುಣದ ಹಾರವು ।
ಭೂಸುರರಿಗಿರುತಿರುವ ಶೋಭಿಪ ।
ಭೂಷಣವಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಬಿಟ್ಟಿರದು ಹಾರವದು ॥
ತೋಷದಿಂದಲಿ ಪೇಳ್ವೆ ನಿನಗಾಂ ।
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ಕೇಳು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ।
ಭೂಷಣದ ಗುಣಗಣವನೆಲ್ಲವ ನೀನು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೫೪೯ ॥

ಶೌರ್ಯಂ ತೇಜೋ ಧೃತಿರ್ದಾಕ್ಷ್ಯಂ ಯುದ್ಧೇ ಚಾಪ್ಯಪಲಾಯನಮ್ ।
ದಾನಮೀಶ್ವರಭಾವಶ್ಚ ಕ್ಷಾತ್ರಂ ಕರ್ಮ ಸ್ವಭಾವಜಮ್ ॥ ೪೩ ॥

ತರಣಿ ಸ್ವಯಮೇಯು ಪ್ರಕಾಶಕ ।
ತರುವನೇ ಸಾಲವನು ಕಿರಣದ ।
ಹರಿಯು ಸ್ವಪರಾಕ್ರಮದಿ ಕೊಲುವನು ಮದಗಜಾಳಿಗಳ ॥
ಪರರ ಸಾಹ್ಯದ ಹೊರತು ತಾನೇ ।
ಯಿರುವನವನು ಬಲಾಢ್ಯ ಶೂರನು ।
ನರನೆ ಶೌರ್ಯವು ಕ್ಷಾತ್ರಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ಗುಣವು ॥ ೫೫೦ ॥

ತರಣಿ ನಿಜಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಗಗನದೊ- ।
ಳಿರುವ ತಾರಾಗಣಗಳನು ಧಿ- ।
ಕ್ಕರಿಸಿ ಲೋಪವ ಮಾಳ್ಪನಲ್ಲೀ ಚೋದ್ಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಮರಳಿ ಚಂದ್ರನು ತಾರೆಗಳು ಸಹ ।
ಯಿರುವುವೇನು ಸಮರ್ಥ ತರಣಿಯು ।
ಕಿರಣಗಳ ಲೋಪಿಸಲು ತಾವೇ ಲುಪ್ತವಾಗುವುವು ॥೫೫೧॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಿ ತನ್ನಯ ।
ಪರಮಗುಣಗಣದಿಂದ ಜಗವನು ।
ಮರುಳಿಸುವನ್ನೆ ಚೋದ್ಯದಿಂ ತಲೆದೂಗುವಂದದಲಿ ॥
ಬರಲಿ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗದೊ- ।
ಳರಿಯನಲ್ಲಾ ಹೇಡಿತನವ- ।
ನ್ನೆರಡನೆಯ ಗುಣ ತೇಜ ಹೆಸರ್ಕೈ ಕ್ಷಾತ್ರಗುಣಗಣದಿ ॥೫೫೨॥

ಧೀರತನವೇ ಕ್ಷಾತ್ರಭೂಷಣ ।
ಮೂರನೆಯ ಗುಣ ತಿಳಿಯೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಹಾರಿ ಬೀಳಲಿ ಗಗನ ಮುಚ್ಚನು ಕಣ್ಣ ಭೀತಿಯಲಿ ॥
ನೀರು ಯೆಷ್ಟಾಗಿರಲು ಭರಿತವು ।
ನೀರಜವು ಕೆಳಗಿಕ್ಕಿ ನೀರ- ।
ನ್ನೇರುವುದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಗಗನವು ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳ ॥೫೫೩ ॥

ಸೋಲಿಸುವುದೈಯುಚ್ಚತನದಲಿ ।
ಮೇಲೆ ಬರಲು ಪ್ರಸಂಗ ಕಠಿನವು ।
ತಾಳಲಾರದೆ ಭಯವನೊಂದೇ ಭಾವದಿಂದದನು ॥
ಸೋಲಿಸುವುದೈ ಬುದ್ಧಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವು ।
ಕೇಳು ನರನೇ ಸಾವಧಾನ್ಯವ ।
ತಾಳುವುದು ದಕ್ಷತೆಯ ಹೆಸರಿನ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಗುಣವು ॥ ೫೫೫ ॥

ಸೆಣಸಿ ನೋಡಲು ಬಹು ಪರಾಕ್ರಮ ।
ಗುಣವು ಪಂಚಮ ಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮ- ।
ಕ್ಕಿನನ ಸಂಮುಖ ಸತತವಿರುವುವು ಕಮಲಗಳು ತಿಳಿಯೆ ॥
ರಣದಲಾಪರಿ ಸತತ ವೈರಿಯ ।
ಗಣಕೆ ಸಂಮುಖವಾಗಿ ಕಾದುವು- ।
ದನುನಯವು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ಳೈ ಕ್ಷಾತ್ರಕುಲಧರ್ಮ ॥ ೫೫೫ ॥

ಪತಿಸಮಾಗಮ ಯತ್ನದಿಂದಲಿ ।
ಸತಿಯು ಗರ್ಭಿಣಿ ತಪ್ಪಿಸುವ ತೆರ- ।
ಸತಿಕುಶಲದಲಿ ತಪ್ಪಿಸುವನ್ನೆ ರಣಪಲಾಯನವ ।
ಕ್ಷಿತಿಯಲೀ ಗುಣ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕ್ಷಾತ್ರವು ।
ಮತಿಯುತನೆ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಶಿರದಿ ಭ- ।
ಕುತಿಯ ತೆರದಲಿ ಗುಣಗಣಕೆ ಚೂಡಾಮಣಿಯು ನೋಡೆ ॥೫೫೬॥

ಮರವು ತನ್ನೆಲೆ ಹೂವುಹಣ್ಣಾಸು ।
ಭರದಿ ಯಾಚಕವರ್ಗಕರ್ಪಿಸು- ।
ತಿರುವುದಲ್ಲಾ ಕಮಲಗಳು ಪರಿಮಳವ ಕೊಡುವುವಲಾ ॥
ನರನು ಮನದಿಚ್ಛೆಯಲಿ ಹಿಮಕರ- ।
ಕಿರಣದುಪಭೋಗವನು ಕೊಂಡರೆ ।
ಮರುಗುವನೆ ಮೇಣೇನು ಹಿಮಕರ ಹರ್ಷ ಪಡುವನಲಾ॥೫೫೭॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಿ ಯಾಚಕ- ।
ಗಿರದೆ ವಾಂಛಿತ ದಾನ ಕೊಡುವುದು ।
ಯಿರುವುದಾರನೆ ಗುಣವು ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲದಿ ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಇರುವನಾಜ್ಞೆಯ ವಾಸದರಮನೆ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವುದಾಜ್ಞಾಧಾರಕತ್ವವು ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಗುಣವು ೫೪೮॥

ಹಸ್ತಪಾದಾದಿಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ಶಿಸ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಪೋಷಿಸಲು ಬಹು ।
ಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಯ ಕಾಮಗಾರಿಯ ಮಾಡಿಸಲು ಬಹುದು ॥
ಶಿಸ್ತಿಯಿಂದಾ ತೆರದಿ ಪ್ರಜೆಗಳ- ।
ನೆತ್ತಿ ಪಾಲಿಸೆ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲವು ।
ವಾಸ್ತವಿಕ ರೀತಿಯಲಿ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡುವುವು ॥ ೫೪೯ ॥

ಇರುವುದೀಪರಿ ಕ್ಷಾತ್ರಸಂಭವ ।
ಪರಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ತಂಭವು ।
ಕರೆವರೀಶ್ವರಭಾವವೆನ್ನು ತಲಿದನೆ ಕೋವಿದರು ॥
ಇರುವುದೀ ಗುಣ ಕ್ಷತ್ರಕುಲದಲಿ ।
ಪರಮ ಚೂಡಾಮಣಿಯು ರಾಜನು ।
ಮೆರೆವುದೇಳನೆ ಗುಣವಿದಲ್ಲೈ ಕ್ಷಾತ್ರಕರ್ಮದಲಿ ॥ ೫೫೦ ॥

ಮೆರೆವನಾರೀ ಶೌರ್ಯಮೊದಲಾ- ।
ಗಿರುವ ಗುಣಸಪ್ತಕದ ಹಾರದೊ- ।
ಳರಿಯಲಾ ಸಪ್ತರ್ಷಿತೆರದಲಿ ಗುಣಗಳಿರುತಿಹುವು ॥
ಇರುವುವೀ ತಾರೆಗಳು ಭೂಷಣ ।
ಮೆರೆವ ಬಾನಿಂಗಾತೆರದೊಳೀ ।
ನರಗೆ ಕ್ಷಾತ್ರೋತ್ಪನ್ನನಿಗೆ ಗುಣವೇಳು ಶೋಭಿಪುವು ॥ ೫೫೧ ॥

ಸಪ್ತಗುಣಗಣದಿಂದ ಜಗದಿ ಪ- ।
ವಿತ್ರತೆಯ ತಾನಾಂತು ಕರ್ಮವು ।
ಕ್ಷತ್ರಕುಲಸಂಭೂತವದುವೆ ಪವಿತ್ರವಾಗಿಹುದು ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದ ಪುರುಷನು ।
ಕ್ಷತ್ರನಲ್ಲಾ ಚಿನ್ನದೋಪಮ ।
ಸತ್ತ್ವಗುಣಗಳ ಮೇರುವಲ್ಲಾ ಸ್ವರ್ಗಧಾರಕನು ॥ ೫೫೨ ॥

ಸಪ್ತಗುಣವಾರಿನಿಧಿವೇಷ್ಟಿತ ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾ ಕ್ಷಾತ್ರರೂಪಳು ।
ಸಪ್ತಸದ್ಗುಣರೂಪವಾಹಿನಿ ಕ್ಷಾತ್ರಗಂಗೆಯಲಾ ॥
ಕ್ಷಾತ್ರಪ್ರಕೃತಿಯ ಧರಿಸಿ ಶೋಭಿಪ ।
ಕ್ಷಾತ್ರರೂಪ ಮಹೋದಧಿಗೆ ಬಹು ।
ಸತ್ವರದಿ ಬಂದೈಕ್ಯವಾಗಲು ಶೋಭೆ ನಿರುಪಮವು ॥ ೫೫೩ ॥

ನರನೆ ಬಹುವಿಸ್ತಾರವಾಯಿತು ।
ಭರದಿ ಮುಂದಿನ ಗುಣವ ಪೇಳುವೆ- ।
ನಿರುವುವೀ ಗುಣ ಕ್ಷತ್ರನಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವು ತಿಳಿಯೆ ॥
ನರನೆ ಸುಮಹಾಮತಿಯ ನಿನಗಾ- ।
ನೊರೆವೆ ವೈಶ್ಯನ ಯೋಗ್ಯ ಕರ್ಮವ- ।
ನಿರದೆ ಕೇಳೈ ನೀನು ಮನಗೊಟ್ಟದನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೫೪ ॥

ಕೃಷಿಗೋರಕ್ಷವಾಣಿಜ್ಯಂ ವೈಶ್ಯಕರ್ಮ ಸ್ವಭಾವಜಮ್ ।
ಪರಿಚರ್ಯಾತ್ಮಕಂ ಕರ್ಮ ಶೂದ್ರಸ್ಯಾಪಿ ಸ್ವಭಾವಜಮ್ ॥ ೪೪ ॥

ಹೊಲಮನೆಯ ಮಾಡುವುದು ಹೊಲದಿಂ ।
ಗಳಿಸುವುದು ಬಹುಧನವ ಜೀಜಂ- ।
ಗಳನು ನೇಗಿಲು ಮುಖ್ಯಸಾಧನಗಳನು ಲಭಿಸುವುದು ॥
ತಿಳಿಯಲದು ಕೃಷಿಕರ್ಮ ಮೇಣಾ ।
ಕಳಿನ ಪಾಲನವನ್ನು ಮಾಳ್ಪುದು ।
ತಿಳಿಯಲಾ ವೈಶ್ಯನ ಸ್ವಭಾವಜ ಕರ್ಮ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೫೫ ॥

ಇರುವುದೈ ವಾಣಿಜ್ಯ ನೂರನೆ ।
ತರದ ಗುಣ ವೈಶ್ಯನಿಗೆ ಸುಲಭದ- ।
ಲಿರದೆ ಕೊಳ್ಳುತ ಲಾಭದಿಂದದ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವುದು ॥
ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಿ ವೈಶ್ಯನಿ- ।
ಗಿರುವ ಧರ್ಮವು ಸಹಜವದು ಶೂ- ।
ದ್ರರು ಕಣಾ ಯೀಮೂರುವರ್ಣದ ಸೇವೆಮಾಡುವುದು ॥ ೫೫೬ ॥

ಇರುವುದೈ ದ್ವಿಜವೆಂಬ ಹೆಸರೀ ।
ಪರಿಯ ಮೇಲಿನ ಮೂರುವರ್ಣ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದಂತಿಮ ಜಾತಿ ಶೂದ್ರರು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ನರನೆ ಸೇವಾಧರ್ಮವವರಿಗೆ ।
ನಿರುತ ಶಾಸ್ತ್ರದಿ ವಿಧಿಸಿರುವುದೈ ।
ಹೊರತು ಸೇವಾಧರ್ಮವವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ ॥ ೫೫೭ ॥

ಸ್ವೇಸ್ವೇ ಕರ್ಮಣ್ಯಭಿರತಃ ಸಂಸಿದ್ಧಿಂ ಲಭತೇ ನರಃ ।
ಸ್ವಕರ್ಮನಿರತಃ ಸಿದ್ಧಿಂ ಯಥಾ ವಿಂದತಿ ತಚ್ಛೃಣು ॥ ೪೫ ॥

ಆಡುವುದು ನಾಲಿಗೆಯು ಕಾಲುಗ- ।
ಳೋಡುವುವು ಕಿವಿ ಕೇಳ್ವುವೆಲ್ಲವ ।
ನೋಡುವುವು ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೇಳೀಪರಿಯು ಽರ್ಮಗಳು ॥
ರೂಢವಿಹುದೈ ವಿಹಿತಕರ್ಮವು ।
ಮಾಡುತಿಹುವಿಂದ್ರಿಯಗಳಾಪರಿ ।
ಕೂಡಲೀಪರಿಯೈಕ್ಯ ದೇಹದಿ ಬರುವುದಾನಂದ ॥ ೫೫೮ ॥

ನೀರು ಸುರಿಯಲು ಮೇಘದಿಂದಲಿ ।
ಸೇರುವುದು ನದಿಯೊಳಗೆ ವಿಹಿತವು ।
ವಾರಧಿಯ ಸೇರುವುವು ನದಿಗಳು ವಿಹಿತವೀ ಕರ್ಮ ॥
ಚಾರು ವರ್ಣಾಶ್ರಮದ ಧರ್ಮಪ್ರ- ।
ಕಾರ ಬಂದಿಹ ವಿಹಿತಕರ್ಮಾ- ।
ಚಾರದಿಂ ವರ್ತನವ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯ ಮಾತಾಯ್ತು ॥ ೫೫೯ ॥

ಗೌರವರ್ಣದ ಕಾಂತಿ ಗೌರಶ- ।
ರೀರಕದು ಶೋಭೆಯನು ಕೊಡುವುದು ।
ಚಾರು ವರ್ಣದ ಧರ್ಮ ತತ್ತದ್ ವರ್ಣಕದು ಶೋಭೆ ॥
ವೀರ ಚೂಡಾಮಣಿ ಸ್ವಭಾವಜ ।
ಚಾರು ಕರ್ಮವ ಮೊದಲು ಶಾಸ್ತ್ರಾ- ।
ಧಾರದಿಂ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿಯೆ ಮಾಡ ಬೇಕಲ್ಲೈ । ೫೬೦ ॥

ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ದಿವ್ಯಸು- ।
ರತ್ನವನು ಪಾರಖಿಯು ಕೈಯಿಂ- ।
ಚೆನ್ನದಾಗಿಯೆ ಪರಿಕಿಸುವುದುತ್ತಮವು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಎನ್ನುತೀಪರಿ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯುತ ।
ತನ್ನ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧಾರಕರ್ಮವ ।
ಚೆನ್ನದಾಗಿಯೆ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದುತ್ತಮವು ಪಾರ್ಥ ॥ ೫೬೧ ॥

ಇರಲು ತನ್ನಯ ದೃಷ್ಟಿ ದೀಪದ । .
ಹೊರತು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಫಲವೇ- ।
ನರಿಯದಿರೆ ಹಾದಿಯನು ಕಾಲಿದ್ದೇನು ಫಲ ಪಾರ್ಥ ॥
ಪರಿಯೊಳಾ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಮಾಣದಿ ।
ದೊರಕಿವ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ಕರ್ಮವ- ।
ನರಿತು ಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಹುವು ಕೈದೀಪ ॥ ೫೬೨ ॥

ಮನೆಯಲಿರುತಿಹ ವಸ್ತು ಹುಡುಕಲು ।
ಮನುಜ ಕೈಯಿಂದೆತ್ತಿ ದೀಪವ ।
ತನಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ನೋಳ್ಪನು ಮನ ದಣಿಯುವನಕ ॥
ಎನುವರಾರೇನಿದಕೆ ತಪ್ಪಿದ- ।
ನೆನುವರಿರುವರೆ ಕಾಣೆನವರನು ।
ವಿನುತಚರಿತ ಧನಂಜಯನೆ ನೀ ನೋಡು ತತ್ತ್ವವನು ॥ ೫೬೩ ॥

ನರನೆ ತನಗೆ ಸ್ವಭಾವದಿಂ ಬಂ- ।
ದಿರುವ ಕರ್ಮವ ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ವಿಧಿ- ।
ಸಿರುವ ಪರಿಯಲ್ಲಾಚರಿಸುವನೊ ತೊರೆಯುತಾಲಸ್ಯ ॥
ತೊರೆದು ಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆಯನು ಬಹು ।
ಪರಿಯಲದರಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆವನೊ ।
ಹರುಷದಿಂದಾ ಕರ್ಮಕರ್ಪಿಸಿ ಕಾಯಮನಸುಗಳ ॥ ೫೬೪ ॥

ಚರಿಸಲಾತನು ಕರ್ಮಮಾರ್ಗವ- ।
ನರಿಯನಾತ ಕುಕರ್ಮವೆಂದಿಗು ।
ಬರಲು ನೀರು ಪ್ರವಾಹದಲಿ ಹೋಗುವುದೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಲಿ ॥
ನರನೆ ನೋಡೀ ವಿಹಿತಕರ್ಮವ ।
ಚರಿಸಲಾಕ್ಷಣ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದೊ- ।
ಳಿರುವ ದ್ವಾರವಿರಕ್ತಿಯನು ಸೇರುವನು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೫೬೫ ॥

ನರನೆ ಶಾಸ್ತ್ರನಿಷಿದ್ಧ ಕರ್ಮಗ- ।
ಳಿರುವುದೇನ್ನೈ ಕಾರ್ಯ ಜಗದಲಿ ।
ಹರಿದು ನೋಡಾ ಪಾಶ ಛೇದಿಪನದರ ಸಂಬಂಧ ॥
ಇರುವುದೇ ಸಂಸಾರವದರಿಂ ।
ಪರಮಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಕಡ್ಡವು ।
ಮುರಿವನೈ ಸಂಸಾರಭೀತಿಯ ಮುಕ್ತನಾಗುವನು ॥ ೫೬೬ ॥

ಚಂದನದಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಬೇಡಿಯಿ- ।
ಡಂದು ಕಾಲೊಳಗೇರಿಸುವರೇ ।
ಬಂಧನವಲಾ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮಾಚರಣ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಎಂದು ತಿಳಿದು ರಹಸ್ಯ ಕೌತುಕ- ।
ದಿಂದಲಾದರು ಕಣ್ಣನೆತ್ತನು ।
ಮುಂದೆ ನೈತ್ಯಕ ಕರ್ಮಫಲದಾಶೆಯನು ತೊರೆದಿಹನು ॥ ೫೬೭ ॥

ನರನೆ ನೋಡದರಿಂದ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣದಲಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗುತ ।
ಬರುವನವಸ್ಥೆ ಮೋಕ್ಷರಾಜ್ಯದ ಮೇರೆ ಪರ್ಯಂತ ॥
ಪರಿಯಲೀ ಯುಕ್ತಿಯಲಿ ಕರ್ಮದ ।
ನಿರಸನವ ಮಾಡುತ ಶುಭಾಶುಭ ।
ತೊರೆದು ಸಂಸಾರದಲಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನಾಗುವನು ॥ ೪೬೮ ॥

ಬರುವವಸ್ಥೆ ವೈರಾಗ್ಯದ್ವಾರಕೆ- ।
ನರನೆ ನೋಡಿದು ಸಕಲ ಭಾಗ್ಯದ ।
ಪರಮ ಸೀಮೆಯು ಮೋಕ್ಷಲಾಭದ ಮೂರ್ತಿ ನಿಶ್ಚಯವು ॥
ಇರುವುದಿದುವೇ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗದೊ- ।
ಳಿರುವ ವರವಿಶ್ರಾಂತಿಮಂಡಪ ।
ಧರಣಿಯೊಳು ಸತ್ಕರ್ಮವೃಕ್ಷದ ಹೂವು ವೈರಾಗ್ಯ ॥೪೬೯॥

ಇರುವುದೈ ಹೂಗೆ ಮೋಕ್ಷಫಲವೈ ।
ಪುರುಷ ಸಾಧಕ ಭ್ರಮರಸಂದದಿ ।
ತಿರುಗುತಿಹನೈ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ವೈರಾಗ್ಯಹೂವಿನಲಿ ।
ತರಣಿಯುದಯಕೆ ಬರುವನೆಂಬುದ- ।
ನರುಣ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬರುವ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಕಿದು ವೈರಾಗ್ಯ ಸೂಚಕವು । ೪೭೦ ॥

ಇರುವುದಥವಾ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ।
ಮೆರೆವ ದಿವ್ಯ ನಿಧಾನ ಕಣ್ಣಿಲಿ ।
ಸುರಿಸಿದರೆ ವೈರಾಗ್ಯನೆಂಬಂಜನವ ನಿಜದಿ ॥
ಬರುವುದದು ದೃಗ್ಗೋಚರಕೆ ತಾ- ।
ನಿರದೆ ತನುವಾಙ್ಮನಗಳಿಂದಲೆ ।
ಸುರಿಸುವನು ಪೇಣದನು ಬುದ್ಧಿಯ ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೭೧ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀತೆರದಿ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವನು ನಿಗಮೋಕ್ತಮಾರ್ಗದಿ ।
ನರನು ಮಾಡಲು ಮೋಕ್ಷಕಾಗುವನರ್ಹನೀ ತೆರದಿ ॥
ಹರುಷದಿಂದೀ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವನು ಮಾಡಿದರೆ ಮಂಗಲ- ।
ಕರವೆ ಯೆನಗರ್ಪಣೆಯು ಸೇವೆಯು ಸರ್ವಲೀಜಗದಿ॥೪೭೨॥

ಪೂರ್ಣಭೋಗವನಿತ್ತು ಪತಿಗಾ- ।
ಮಾನಿನಿಪತಿವ್ರತೆಯು ತೋಷಿಪ- ।
ಳೇನ ಹೇಳಲಿ ಕರೆವರೀಯಾಚರಣ ತಪವೆನುತ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ತಾಯ್ ಹೊರತು ಮತ್ತಿ- ।
ನ್ನೇನಿಹುದು ಸಾಧನವು ತಾಯಿಯ ।
ಮಾನಿಸಲು ತತ್ಸೇವೆ ಬಹುಕಲ್ಯಾಣಕರವಲ್ಲೈ ॥ ೪೭೩ ॥

ನರನೆ ತತ್ತ್ವವ ಕೇಳ್ ಸ್ವಧರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವೇ ಮಾನವಗೆ ಮುಖ್ಯಾ- ।
ಚರಣವಿದ ನೀ ನಂಬು ಮರೆಯದಲೀ ಸುತತ್ತ್ವವನು ॥
ನರನೆ ಗಂಗಾನದಿಯೊಳಗೆ ಮಿ- ।
ನಿರಲು ತೀರ್ಥದ ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿಯದೆ ।
ಬರವುದಲ್ಲೈ ಮೀನಿಗಾ ತೀರ್ಥದ ಸುಲಾಭವದು ॥ ೪೭೪ ॥

ನರಗೆ ಒಂದಿಹ ವಿಹಿತಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಕಾರ್ಯವು ತ್ಯಾಜ್ಯವಲ್ಲದು ।
ಹೊರತು ಮತ್ತೆರಡನೆಯುಪಾಯವೆ ಯಿಲ್ಲವೆಂದೆನುತ ॥
ಪರಮ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವನು ಮಾಡಲ್ಕೆ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಹರಿಸುವನು ಭಾರವನು ಭಾರವು ಬಿತ್ತು ಹರಿಮೇಲೆ ॥ ೪೭೫ ॥

ಧರಣಿಯುಲ್ಲೀ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವೇ ಪರಮಾತ್ಮನಿಷ್ಠೆಯು ।
ಅರಿಯುತೀ ಪರಿ ಕರ್ಮವಾಚರಿಸಿದರೆ ಪರಮಾತ್ಮ ॥
ದೊರಕುವನು ಸಂದೇಹವೇತ ।
ಕ್ಕಿರುವಳಾದರು ದಾಸಿ ರಾಜನ ।
ಪರಮ ಪ್ರೀತಿಯು ದೊರಕಿದರೆ ಸ್ವಾಮಿನಿಯೆ ಪೇಣವಳು ॥ ೪೭೬ ॥

ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಕೆ ತಲೆಯನೊಡ್ಡುವ ।
ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತಗೆ ಕೊಟ್ಟು ರಾಜನಿ- ।
ನಾಮ ದಪ್ತರದಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆ ಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವನು ॥
ನೇಮಸೀಪರಿಯಿರಲು ಸಕಲವು ।
ಭೂಮಿಯಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿಷ್ಠೆಯು ।
ಕಾಮಿತವು ಮೇಣೆಂದು ಕರ್ಮಾಚರಣ ಮಾಡುವುದು ॥ ೪೭೭ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಿ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವೇ ಬಹು ಶ್ರೇಷ್ಠವಿಹುದೈ ।
ಹೊರತು ಅನ್ಯಾಚರಣ ವಾಣಿಜ್ಯದೊಲು ತ್ಯಾಜ್ಯವದು ॥

ಯತಃ ಪ್ರವೃತ್ತಿರ್ಭೂತಾನಾಂ ಯೇನ ಸರ್ವಮಿದಂ ತತಮ್ ।
ಸ್ವಕರ್ಮಣಾ ತಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಂ ವಿಂದತಿ ಮಾನವಃ ॥ ೪೬ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ವಿಹಿತಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಮಾಡಲು ಕರ್ಮವಲ್ಲದು ।
ವರಿಯಲಾ ಪರಮಾತ್ಮನಿರ್ಮಿತ ಭೂತಗಣವೆಲ್ಲ ॥
ಮೆರೆವ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮನೋಗತ- ।
ವರಿತು ಪಾಲಿಸಿದಂತೆ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವಾಗುವುದೇನ ಹೇಳಲಿ ಕರ್ಮ ತಪ್ಪದದು ॥೫೩೮॥

ಮೆರೆಸುವನು ಪರಮಾತ್ಮ ಜಗದಲಿ ।
ಹರಕುಮುರಕಜ್ಞಾನ ಚಿಂಧಿಯ ।
ಹೊರಗೆ ಸುತ್ತುತ ಜೀವರೂಪದ ಗೊಂಬೆಗಳನೆಲ್ಲ ॥
ಮೆರೆವುದೈ ರಜಸತ್ತ್ವತಮಸೀ- ।
ತೆರದ ಮೂರೆಳೆಸೂತ್ರ ಗೊಂಬೆಗೆ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾಡಿಸುವನೈ ಹಂಕಾರತಾಳದಲಿ ॥ ೫೩೯ ॥

ಹೊರಗೊಳಗೆ ಸರ್ವತ್ರ ದೀಪವು ।
ಭರಿತವಿಹುದೈ ತೇಜದಿಂದಲಿ ।
ಭರಿತನಿಹ ಪರಮಾತ್ಮ ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿನಲಿ ॥
ನರನೆ ಸರ್ವಾತ್ಮಕನು ಪರಮೇ- ।
ಶ್ವರ ಸ್ವಕರ್ಮದ ಪುಷ್ಪದಿಂದಲೆ ।
ವಿರಚಿಸಲು ಪೂಜೆಯನು ಸಂತೋಷಿಪನು ಮನಮರೆತು॥ ೫೪೦॥

ನರನೆ ನೋಡಾ ಪೂಜೆಯಿಂದಲೆ ।
ಹರುಷದಿಂದಾ ಸ್ವಾತ್ಮರಾಜನು ।
ಮೆರೆಸುವನು ವೈರಾಗ್ಯಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲವನ ॥
ವರದ ರೂಪದ ಸುಪ್ರಸಾದವು ।
ಬರುವುದೈ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಮೇಣಿದು ।
ಬರಲು ವೈರಾಗ್ಯವು ಕಣಾ ಸಂಸಾರದಲಿ ನರಗೆ ॥ ೫೪೧ ॥

ಹರಿಯು ಛಂದವು ಹತ್ತಿ ಲೋಕದಿ ।
ಮರುಳನಂದದಿ ತಿರುಗುತಿಹನೈ ।
ತೊರೆವನೈ ಸಂಸಾರವೆಲ್ಲವ ವಮನದಂದದಲಿ ॥
ನರನೆ ನೋಡೈ ಪತಿವಿಯೋಗದ ।
ವಿರಹಿಣಿಯು ಮರಣವನು ಬಯಸುವ ।
ತೆರದೊಳೀ ಸಂಸಾರಸುಖವನು ತುಚ್ಛವೆನ್ನುವನು ॥ ೫೪೨ ॥

ಈಶನಪರೋಕ್ಷದಲಿ ಜ್ಞಾನದ ।
ಧ್ಯಾಸದಿಂದಲಿ ತನ್ಮಯತೆಯೇ ।
ಭಾಸುರದೊಳುಂಟಾಗಿ ಬೋಧಕೆ ಯೋಗ್ಯನೆನಿಸುವನು ॥
ವಾಸತ್ಯವಾತ್ಮಜ ಕೇಳು ನಿಜದಲಿ ।
ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ದೊರೆಯ ಬೇಕೆಂ- ।
ದಾಶೆ ಮಾಳ್ಪನು ಮಾಡ ಬೇಕು ಸ್ವಧರ್ಮದಾಚರಣ ॥ ೫೪೩ ॥

ಶ್ರೇಯಾನ್ ಸ್ವಧರ್ಮೋ ವಿಗುಣಃ ಪರಧರ್ಮಾತ್ ಸ್ವನುಷ್ಠಿತಾತ್ ॥
ಸ್ವಭಾವನಿಯತಂ ಕರ್ಮ ಕುರ್ವನ್ನಾಪ್ನೋತಿ ಕಿಲ್ಬಿಷಮ್ ॥ ೪೭ ॥

ಧರೆಯೊಳಿರೆ ಕಠಿನವು ಸ್ವಧರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಪರಿಣಾಮದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯವ- ।
ನಿರಿಸಿ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಫಲವಾಹ್ಲಾದಕಾರವು ॥
ನರನೆ ಸೇವಿಸೆ ಬೇವಿನೆಲೆಯನು ।
ಬರುವುದಾದರೆ ಸೌಖ್ಯ ಕೊನೆಯಲಿ ।
ಮರುಳನಲ್ಲಾ ಬೇವಿನೆಲೆ ಕಹಿಯೆಂದು ಬಿಡುತಿಹನೆ
॥ ೫೪೪ ॥

ಬಾಳೆ ಗೊನೆ ಹಾಕುವ ಮೊದಲಿಗೆನೆ ।
ಯೇಳುವುದು ಮನದಲಿ ನಿರಾಶೆಯು ।
ಬಾಳೆಯನು ಕೀಳುವುದು ಯೋಗ್ಯವೆ ದಿವಸಗತಿಯಿಂದ ॥

ಬಾಳೆಗೊನೆ ಹಣ್ಣಾಗೆ ಫಲಗಳು ।
ಬೀಳುವುವು ಬಾಯೊಳಗೆ ಸವಿಸವಿ ।
ಖೂಳನಲ್ಲಾ ನೋಡದಿರೆ ಪರಿಣಾಮವೇನಿಹುದು ॥ ೫೪೫ ॥

ತೊರೆದು ಬಿಡಲು ಸ್ವಧರ್ಮವೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರುವುದಾಚರಣವೆ ಕಠಿನವೆಂ- ।
ದರಿಯಲಾ ಮೂರ್ಖನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆಂತಿಹುದು ॥
ಇರಲು ತಾಯಿ ಕುರೂಪಿಯಾಕೆಯೆ ।
ಪರಮ ಪ್ರೇಮದಿ ವರ್ಧಿಸಿದಳೀ- ।
ತೆರದಿ ಭಾವಿಸ ಬೇಕು ಪ್ರೇಮ ಕುರೂಪಿಯಾಗಿಹುದೆ ॥ ೫೪೬ ॥

ರಂಭೆಯಿಂತೆ ಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳ ನಿ- ।
ತಂಬಿನಿಯರಿದ್ದೇನ ಮಾಡುವ- ।
ರಂಬೆಯಿಂದದೊಳವರು ಪೋಷಿಸುತಿಹರೆ ಬಾಲಸನು ॥
ಅಂಭಕಿಂತಲು ತುಪ್ಪದಲಿ ಗುಣ- ।
ಬಿಂಬಿಸುವ್ರುದೈ ಬಹಳ ಪರಿಯ- ।
ಲ್ಲಿಂಬ ಕೊಡುವುದೆ ತುಪ್ಪ ಮಿನಕ್ಕಂಭದಂಡದಲಿ ॥ ೫೮೭ ॥

ವಿಷವಿಹುದು ಬಚನಾಗ ಜಗಕ್ಕೈ ।
ವಿಷವದಲ್ಲಾ ಕೀಟಕಕೆ ಪೀ- ।
ಯುಷದ ಪರಿಯಾಗಿರುವ್ರದದರಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುವ್ರದು ॥
ವಸುಮತಿಯಲಾ ಬೆಲ್ಲ ಸವಿ ಯಿರೆ ।
ವಿಷವದಾ ಕೀಟಕಕೆ ನೋಡಲು ।
ವಿಷಮುವಲ್ಲ ಸ್ವಧರ್ಮ ನೋಡ್ಯೆ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೫೮೮ ॥

ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕರ್ಮವ್ರು ।
ಕ್ಲಿಷ್ಟವಿದ್ದರು ವಿಹಿತವಿರಲದ ।
ಕಷ್ಟ ಸಹಿಸುತ ಮಾಡ ಬೇಕ್ಕೈ ತ್ರಾಸಕರಪೆನದೆ ॥
ದುಷ್ಟತರ ಸಂಸಾರಬಂಧನ ।
ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿದರ ಯೋಗದ- ।
ಲಿಷ್ಟವಿಹುದೀ ಜಗದಿ ನೋಡು ಸ್ವಧರ್ಮದಾಚರಣ ॥ ೫೮೯ ॥

ತನ್ನ ಸುವಿಹಿತ ಧರ್ಮ ಬಿಡುತಲೆ ।
ಯನ್ಯ ಧರ್ಮಾಚರಣ ಮಾಡಲು ।
ಬನ್ನಬಡುವನು ದುಃಖ ಸಾಗರದೊಳಗೆ ಬೀಳುವನು ॥
ಇನ್ನು ನೋಡ್ಯೆ ತತ್ತ್ವ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತನ್ನ ಜಾತಿಸ್ವಭಾವದನುಗುಣ- ।
ವನ್ನು ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಕರ್ಮವ್ರು ಸಲ್ಲದನ್ಯವದು ॥ ೫೯೦ ॥

ನಡೆಯುವ್ರದು ಕಾಲಿಂದ ಶ್ರೇಯವ್ರ ।
ಬಿಡುತಲದ ತಲೆಯಿಂದ ನಡೆಯಲು ।
ಪಡೆವನಲ್ಲಾ ಜಗದೊಳುಪಹಾಸವನು ದುಃಖವನು ॥
ನಡೆಸಲೀ ಧರ್ಮಾಚರಣವಡಿ- ।
ಗಡಿಗೆ ನೋಡು ಸ್ವಧರ್ಮಕರ್ಮಧಿ ।
ಪಡೆವನೇ ಬಂಧವವ ಕರ್ಮವೆ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನವ್ರು ॥ ೫೯೧ ॥

ತೊರೆದು ಪರಧರ್ಮವ ಸ್ವಧರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಮಾಡಲು ನಿಯಮ ಬಂಧನ- ।
ವಿರುವ್ರದುಚಿತವು ಪಾಲಿಸುವುದಿದು ಯುಕ್ತ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದರ್ಜನೆ- ।
ಗಿರುವ್ರದೈ ನಿಜಕರ್ಮಸಾಧನ ।
ಒರುವ್ರದಾ ಕರ್ಮಾಚರಣದಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸಂಕಟವು ॥ ೫೯೨ ॥

ಸಹಜಂ ಕರ್ಮ ಕೌಂತೇಯ ಸದೋಷಮಪಿ ನ ತ್ಯಜೇತ್ ।
ಸರ್ವಾರಂಭಾ ಹಿ ದೋಷೇಣ ಧೂಮೇನಾಗ್ನಿರಿವಾವೃತಾಃ ॥ ೪೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಕರ್ಮಾಚರಣದಲಿ ।
ಬರುವ್ರದೈ ಯಾಯಾಸ ಪ್ರಥಮದೊ- ।
ಳಿರುವುದೀ ಸಿದ್ಧಾಂತವದರಿಂ ಸತ್ಯವಾದರಿದು ॥
ಒರಿದೆ ನಿಜಧರ್ಮಾಚರಣವನು ।
ತೊರೆವುದೇನೈ ಕುಶಲತನವೇ ।
ಯರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ದೋಷವಿದಲ್ಲ ನಿಜಧರ್ಮ ॥ ೫೯೩ ॥

ಆದರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಕೊನೆಯಲಿ ।
ಹಾದಿಯಲಿ ಸುಖಕರವದಾವ್ರದು ।
ಮೋದವಾಗುವ್ರದಲ್ಲವೇ ಬುತ್ತಿಯನೆ ಹೊತ್ತಿರಲು ॥
ಆದ ಕಾರಣ ಕಲ್ಲು ಭಾರ ವಿ- ।
ಪಾದ ತರುವ್ರುದೆನುತ್ತ ಬಿಡುವ್ರದು ।
ಭೇದವೀಪರಿ ನೋಡು ತತ್ತ್ವವ ನೋಡಿದಿಯೊ ಪಾರ್ಥ ॥ ೫೯೪ ॥

ಸರಳ ಹಾದಿಯು ನಡೆವ್ರದಾದರು ।
ಬರುವ್ರದಲ್ಲೈ ಶ್ರಮವು ಕಾಲಿಗೆ ।
ಬರಿದೆ ಚರಿಸುವ್ರದೇಕೆ ಕಾಲ್ನಡೆಯಡ್ಡಹಾದಿಯಲಿ ॥
ಬರಿದೆ ಕಲ್ಲಿನ ಭಾರವನು ಹೊ- ।
ತ್ತರು ಕಣಾ ಬುತ್ತಿಯನು ಹೊತ್ತರು ।
ಬರುವುದೊಂದೇ ತೆರದಿ ಶ್ರಮವೈ ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೫೯೫ ॥

ಕುಟ್ಟುವರೆ ಧಾನ್ಯವನು ತೌಡನು ।
ಕಷ್ಟವೊಂದೇ ತೆರದಲಿರುವ್ರದು ।
ಯಿಷ್ಟಿಗಾಗಲಿ ತುಷ್ಟಿಗಾಗಲಿ ಮಾಂಸ ಬೇಯಿಸಲು ॥
ಕಷ್ಟ ವೊಂದೇ ತೆರದಿ ನೋಡ್ಯೆ ।
ಗಟ್ಟಿ ಮೊಸರನು ಕಡಿವ್ರದಸ್ಟೇ ।
ಕಷ್ಟನೀರನು ಕಡಿವ್ರದಲ್ಲಾ ಶ್ರಮದ ಮಾನದಲಿ ॥ ೫೯೬ ॥

ಎಳ್ಳುಗಾಣದಿ ಹಾಕಿಯಥವಾ ।
ಮುಳ್ಳುಮಣ್ಣನು ಹಾಕಿ ತಿರುಗಿಸ- ।
ಲೊಳ್ಳೆದಾವುದು ಕಷ್ಟವೊಂದೇ ಮಾನವಿರುವುದಲಾ ॥
ಕೊಳ್ಳಿ ಸುಡುತಿರುವಾಗ ಹೋಮಗ- ।
ಳಲ್ಲಿ ಹೊಗೆಯದು ಹುಟ್ಟುತಿರುವುದು ।
ವೊಳ್ಳೆದಾವುದು ಹೋಮಧೂಮವ ಸಹಿಸ ಬೇಕಲ್ಲೈ
॥ ೫೯೭ ॥

ತರುಣಿಯನು ಪೋಷಿಸುವುದೊಂದೇ ।
ಪರಿಯು ವೆಚ್ಚದಲೇನು ಭೇದವೆ ।
ಪರಿಣಯಸ್ತ್ರೀಯಾಗಲಥವಾ ಯಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರಲಿ ॥
ಪರಿಯಿದಿರಲಾ ದೋಷಕಾರಕ ।
ತರುಣಿಯನು ತಾನಿಟ್ಟು ನಿಂದೆಯು ।
ವರಿಸ ಬೇಕೇ ಲಗ್ನ ವಿಧಿಯನು ಮಾಳ್ಪದುತ್ತಮವು ॥೫೯೮॥

ಶತ್ರುಪಕ್ಷಕೆ ಬೆನ್ನ ತೋರಿಸಿ ।
ಮೃತ್ಯು ತಪ್ಪಿಸಲಾರದಿದ್ದರೆ ।
ಶತ್ರುಗಳ ಹೋರಾಡಿ ಸಾಯಲು ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲಾ ॥
ಮುತ್ತಯಿದೆ ಗಂಡನನು ಬಿಟ್ಟ- ।
ನ್ಯತ್ರ ಹೋದರು ಬಡತ ಬಿಡದಿರೆ ।
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲಾ ಗಂಡನನು ಬಿಟ್ಟೋಡಿದುದೆ ಪಾಪ । ೫೯೯ ॥

ಮಾಡಿದರೆ ಬೇಕಾದ ಕರ್ಮವ ।
ಕೊಡುತಿಹುದಾಯಾಸ ಕಷ್ಟವು ।
ಆಡ ಬೇಕೈ ಯಾವ ಬಾಯಿಂ ಕಷ್ಟ ನಿಜಧರ್ಮ ॥
ರೂಢಿಯಲಿ ಪೀಯೂಷಪಾನದಿ ।
ಕೂಡುತಿಹುದಮರತ್ವವೆಂದರೆ ।
ಮಾಡ ಬೇಕೈ ಯತ್ನವದನಲ್ಪವನು ಪಡೆಯಲಿಕೆ ॥ ೬೦೦ ॥

ವಿಷವನುಪಭೋಗಿಸಲು ತನ್ನಯ ।
ಅಸುವ ನಾಶಿಸಿ ಸ್ವಾತ್ಮಹತ್ಯದ ।
ವಿಷಮ ಪಾಪಾರೋಪ ಬರುವುದು ಸೌಖ್ಯ ನಾಶಿಪುದು ॥
ವಸುಮತಿಯಲೀ ತೆರದಲಿರುತಿಹ ।
ವಿಷವ ಕೊಳ್ಳುವರಾರು ಕ್ರಯಕದ- ।
ನುಸುರ ಗೆಡಿಪುದು ಕುಡಿಯಲವ ನಿಜ ಮೂರ್ಖರಾಜನಲಾ
॥ ೬೦೧ ॥

ತಾಪ ಕೊಡುತಲಿ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ರೂಪಗೆಡಿಸುತ ಕ್ಷೀಣ ಮಾಡಲು ।
ಪಾಪವಲ್ಲದೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಯುರ್ದಾಯದಪವ್ಯಯವು ॥
ಈ ಪರಿಯ ಪಾಪಾಚರಣವನು ।
ಲೋಪ ಮಾಡಿ ಸ್ವಧರ್ಮ ಚರಿಸಲು ।
ಭಾಪು ಭಾಪೆಂಬರು ಕಣಾ ಲೋಕದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೬೦೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳು ಸ್ವಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯು ।
ಪರಿಹರಿಪುದೈ ಕರ್ಮಶ್ರಮವನು ।
ಪರಮಪುರುಷಾರ್ಥವನು ಮೋಕ್ಷವ ಕೊಡುವುದೈ ನಿಜದಿ ॥
ಬರಲು ಸಂಕಟಸಮಯವದರಲಿ ।
ಮರೆಯ ಬಾರದು ಸಿದ್ಧ ಮಂತ್ರವ ।
ತೊರೆಯ ಬಾರದು ಯೆಂದಿಗಾದರು ಕೇಳ್ ಸ್ವಧರ್ಮವನು
॥ ೬೦೩ ॥

ಕಡಲೊಳಗೆ ಬಿದ್ದವನು ನೌಕೆಯು ।
ಬಿಡಲು ಬಾರದು ಕುಷ್ಠರೋಗದ ।
ಯೆಡರು ಬಂದರೆ ಬಿಡುವರೇ ದಿವ್ಯೌಷಧಿಯ ನಿಜದಿ ॥
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಮಾನವ ಸ್ವಧರ್ಮವ ।
ಬಿಡಲು ಬಾರದು ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಾಂ ।
ನುಡಿದೆನೀಪರಿ ವಿಸ್ತರದಿ ನಿಜ ಕರ್ಮಧರ್ಮಗಳ ॥ ೬೦೪ ॥

ನರನೆ ನಿಜಕರ್ಮಸ್ವರೂಪದ ।
ಪರಮ ಪೂಜೆಯ ಕೊಂಡು ಪರಮೇ- ।
ಶ್ವರನು ಸಂತೋಷವನು ಪಡೆವನು ಪ್ರೇಮಭಾವದಲಿ ॥
ಹರಿಸಿ ರಜತಮಗುಣಗಳೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರಿಸುವನು ಸಾತ್ತ್ವಿಕದ ಮಾರ್ಗದಿ ।
ಬರುವುದನುಭವ ವಿಷಪದೆನುತಲಿ ಸ್ವರ್ಗಸಂಸಾರ ॥ ೬೦೫ ॥

ನರನೆ ನಾ ವೈರಾಗ್ಯಶಬ್ದದೊ- ।
ಳರುಹಿದೆನು ಸಂಸಿದ್ಧಿ ಪೂರ್ವದಿ ।
ನರನು ವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುವನು ಚರಿಸಿ ನಿಜಕರ್ಮ ॥
ಪರಿಭವಿಸಿ ವೈರಾಗ್ಯಮೂರ್ತಿಯ ।
ಬರಲು ಪೂರ್ಣತ್ವಕ್ಕೆ ತನ್ನರ ।
ದೊರಕಿಸುವನೇನೆಂದು ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ಮುದದಿ ॥ ೬೦೬ ॥

ಅಸಕ್ತಬುದ್ಧಿಃ ಸರ್ವತ್ರ ಜಿತಾತ್ಮಾ ವಿಗತಸ್ಪೃಹಃ ।
ನೈಷ್ಕರ್ಮ್ಯಸಿದ್ಧಿಂ ಪರಮಾಂ ಸಂನ್ಯಾಸೇನಾಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥ ೪೯ ॥

ಗಾಳಿ ಬೀಡನ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ತಾಂ ।
ಬೀಳುವುದೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಸಂಸೃತಿ- ।
ಜಾಲದಲಿ ತಾನಿದ್ದು ಸಿಗನೈ ದೇಹಿಯಾತೆರದಿ ॥
ತಾಳನೈ ಸಂಸಾರಪ್ರೇಮವ ।
ತಾಳುವುದೆ ದೇಂಟಿನಲಿ ಹಣ್ಣದು ।
ಬೀಳುವುದು ಕೆಳಗೇನ ಹೇಳಲಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೬೦೭ ॥

ವಿಷದ ಪಾತ್ರವು ತನ್ನದೇ ಯೆಂ- ।
ದುಸುರುವರು ಯಾರಿಹರು ನೋಡೈ ।
ಕುಶಲತನದಲಿ ಪುತ್ರಮಿತ್ರಕಳತ್ರರೆಲ್ಲವರು ॥
ಮಿಸುಪ ತನ್ನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಸಂವ- ।
ರ್ತಿಸುವರಾದರು ಸ್ವೀಯರೆನುತಲಿ ।
ಯುಸುರಲಾರನು ದೇಹಿ ನಿಜತತ್ತ್ವವನು ತಿಳಿಯುವನು ॥ ೬೦೮ ॥

ಉರಿವ ಕುದಿವ ಪದಾರ್ಥಸ್ಪರ್ಶಾದಿ ।
ಕರಕೆ ವ್ಯಥೆಯನ್ನಿತ್ತರಾಕ್ಷಣ ।
ನರನು ಕರವನು ಹಿಂದೆಗೆಯುವನು ಭೀತಿಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಪರಿಯಲೀ ಮಾನವನ ಬುದ್ಧಿಯು ।
ತೊರೆದು ಬಿಡುವುದು ವಿಷಯಸುಖವನು ।
ಮರಳಿ ಸ್ವಾತ್ಮವಿಚಾರದೆಡೆಗೆನೆ ಬಂದು ಕೂಡವುದು ॥ ೬೦೯ ॥

ದಾಸಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಭೀತಿಯಿಂದಲೆ ।
ತೋಷದಿಂದಾಜ್ಞೆಯನು ಪಾಲಿಪ- ।
ಳೀಸುಪರಿಯಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಮುರಿಯದು ಸ್ವಾತ್ಮನಾಜ್ಞೆಯನು ।
ಮೊಸಲಾರದು ಬುದ್ಧಿ ವಿಷಯಪ್ರ- ।
ವೇಶ ಮಾಡದು ಸುಖವ ಕೇಳೈ ।
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ಐಕ್ಯಪಿಡಿಯಲಿ ಚಿತ್ತ ಸಿಲುಕುವುದು ॥ ೬೧೦ ॥

ಬರುವುದಾತ್ಮನ ಛಂದವವನಿಗೆ ।
ಬೆರೆಸಿದರೆ ಬೆಂಕಿಯನು ಬೂದಿಯೊ- ।
ಳಿರುವುದೇ ಹೊಗೆ ಯಿಹಪರೇಚ್ಛೆಯು ಸಹಜ ಸಾಯುವುದು ॥
ಧರಿಸೆ ಮನದಾ ನಿಗ್ರಹವ ಕೇಳ್ ।
ಮರಣ ಬರುತಿಹುದಾಶೆಗಾಕ್ಷಣ ।
ಬರುವುದೀಪರಿ ಭೂಮಿಕೆಯು ಸಾಧಕನಿಗತಿ ಜವದಿ ॥ ೬೧೧ ॥

ಸತ್ಯಬೋಧವು ಸಂಜನಿಸುವುದು ।
ಮಿಥ್ಯ ಬೋಧವು ಸತ್ತು ಹೋಗುವು- ।
ದುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಪರಿಯಲಾಗುವುದವಗೆ ಸನ್ಮುಕ್ತಿ ॥
ನಿತ್ಯದುಪಯೋಗದಲಿ ಬಾವಿಯು ।
ಬತ್ತಿ ನೀರಾರುವುದು ನೋಡೈ ।
ಪಾರ್ಥ ಸ್ವಾರ್ಜಿತಕರ್ಮ ತೀರುವುದೆಲ್ಲ ಭೋಗದಲಿ ॥ ೬೧೨ ॥

ನಾನು ಮಾಡುವೆನೆಂಬ ಭಾವನಿ- ।
ಹೀನನಾಗಲು ಕರ್ಮಗತಿಯು ಕ್ಷ- ।
ಯೀನವಾಗದು ಚೋದ್ಯ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಪೇಳಿದನು ॥
ಕ್ಷೀಣವಾಗಲು ಕರ್ಮವೀಪರಿ ।
ತಾನೆ ಶ್ರೀಗುರು ಬಂದು ದರ್ಶನ ।
ಸಾನುರಾಗದೊಳೀವನೈ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೬೧೩ ॥

ರಾತ್ರಿಯಾಮಚತುಷ್ಟಯವು ಸಂ- ।
ಪೂರ್ತಿಯಾಗಲು ಸೂರ್ಯನುದಯದಿ ।
ಕತ್ತಲೆಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ತೀರುವುದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಪೂರ್ಣಿಮೆಯು ದಿನ ।
ಕಿತ್ತು ಕ್ಷಯವನು ಪೂರ್ಣನಾಗುವ- ।
ನೆತ್ತ ಹೋಗುವುದೇನೊ ಆದಿನ ಶಶಿಯ ಕ್ಷೀಣತೆಯು ॥ ೬೧೪ ॥

ಗಡವ ಹಾಕಲು ಪಾರ್ಥ ಬಾಳೆಯ ।
ಗಿಡವು ಬೆಳೆವುದೆ ಕುಂಠಿಸುವುದೈ ।
ಪೊಡಪಿಯಲಿ ಗುರುದರ್ಶನದಿ ಪರಿಕಿಸಲಿಕಾತೆರದಿ ॥
ಕಡಿದು ಬಿಡುವನು ಕರ್ಮಕರ್ತರ ।
ಸಡಗರದ ಮಿಥ್ಯಾಭಿಮಾನವ ।
ಪಡವನೈ ಮೋಕ್ಷೇಚ್ಛು ಮೋಕ್ಷವ ಸುಲಭತರವಾಗಿ ॥ ೬೧೫ ॥

ಗುರುಕೃಪಾಂಜನ ಸುರಿಯೆ ಕಣ್ಣಿಲಿ ।
ಬರುವುದೈ ಸಕಲಾರ್ಥಲಾಭವು ।
ಮರಳಿ ಕೇಳಜ್ಞಾನವೆಂಬುದು ನಾಶವಾಗುವುದು ॥
ಗುರುಕೃಪಾದಿನಕರನುದಯದಲಿ ।
ಹರಿವುದೈಯಜ್ಞಾನತಿಮಿರವು ।
ಹರಣವಹುದೈ ಕರ್ಮಕರ್ತನು ಕಾರ್ಯ ತ್ರಿಪುಟಿಯಿದು ॥ ೬೧೬ ॥

ಮರಣ ಬಂದರೆ ಗರ್ಭಿಣಿಗೆ ಶಿಶು ।
ಮರಣ ತಾನೇ ತಾಳ್ವದೈ ನಿಜ ।
ಮರಣ ಬರಲಜ್ಞಾನಕಾಕ್ಷಣ ಕರ್ಮ ಸಾಯುವುದು ॥
ಸರನೆ ನೋಡೈ ಸರ್ವಕರ್ಮದ ।
ಹರಣವಾಗಲು ಮೂಲಸಹಿತವೆ ।
ಕರೆವರಿದ ಸಂನ್ಯಾಸವೆನುತಲಿ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ॥ ೬೧೭ ॥

ಬರಲು ನೋಡಜ್ಞಾನತತ್ತ್ವಕೆ ।
ಮರಣ ದೃಶ್ಯಪದಾರ್ಥವೆಲ್ಲಕೆ ।
ಹರಣ ಬರುವುದು ತಾನೆ ದೃಶ್ಯಪದಾರ್ಥಕೆನ್ನುವರು ॥
ನರನು ನಿದ್ದೆಯನೆದ್ದ ಕೂಡಲೆ ।
ಯರಿವನೇ ನಿಜವೆಂದು ಸ್ವಪ್ನವ ।
ಬರಲು ಮೇಲಕೆ ಯತ್ನಿಪನೆ ಮುಳುಗಿರಲು ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ॥ ೬೧೮ ॥

ತಿಳಿಯದೆನಗಿದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ ।
ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನೆಂಬ ಸ್ವಪ್ನದ ।
ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೋಗುವುದು ಜ್ಞಾತೃಜ್ಞೇಯವೀಭೇದ ॥
ಅಳಿದು ಜ್ಞಾನವೆಯುಳಿವುದಲ್ಲವೆ ।
ತಿಳಿಯಲದು ಬಿದ್ದಗಗನ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯುಳಿಯೊಳಿದಕೆ ಯುದಾಹರಣೆ ನಾ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆನು ॥ ೬೧೯ ॥

ನೋಡುವವನೇ ಬಿಂಬ ಜ್ಞಾತನು ।
ನೋಡುತಿಹ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಕನ್ನಡಿ ।
ದೂಡಲದ ದೂರಕ್ಕೆ ಪೋಪುವು ಬಿಂಬ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ॥
ರೂಢಿಯಲ್ಲಜ್ಞಾನದೂಡನೆಯೆ ।
ಕೂಡಿ ಪೋಪುದು ಜ್ಞಾನ ನಂತರ ।
ನೋಡಲೊಂದೇ ಜ್ಞಾನ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾಗಿ ರಂಜಿಪುದು ॥೬೨೦॥

ನರನೆ ಭೂಮಿಕೆ ಯಿದುವೆ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯೆ ।
ಯಿರದಿದರಲಾ ಕರ್ಮವೆಂದಿಗು ।
ಕರೆವರಿದ ನೈಷ್ಕರ್ಮ್ಯ ಸಿದ್ಧಿ ಯೆನುತ್ತ ಮಾನವರು ॥
ಇರಲು ವಾಯುವೆ ಶಾಂತ ನಂತರ ।
ತೆರೆಗಳೇಳ್ವುವೆ ವಾರಿನಿಧಿಯಲಿ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ನೈಷ್ಕರ್ಮ್ಯಸಿದ್ಧಿಯೆ ಜಗದಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಲಾ ॥ ೬೨೧ ॥

ಕಲಶವೇರಿಸಿತೆಂದರಾಯಿತು ।
ಕೆಲಸ ದೇವಾಲಯದ ಕಟ್ಟಡ ।
ವುಳಿವುದೇ ಮುಂದೇನು ಕಲಶವೆ ಕೊನೆಯ ಕೆಲಸವಲಾ ॥
ಜಲಧಿಯನು ಸೇರಲ್ಕೆ ಗಂಗೆಯು ।
ವುಳಿವುದೇ ಹೆಸರಾದರಾಕೆಯ ।
ತೊಳೆವರೇ ಭಂಗಾರ ಶುದ್ಧವನಾರು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೬೨೨ ॥

ನರನೆ ನೋಡಜ್ಞಾನವೀಪರಿ ।
ಹರಣವಾಗಲು ಮುಂದೆ ಜ್ಞಾನವು ।
ಹರಣವಾಗುವುದೇನಿದಚ್ಚರಿ ದ್ವೈತಲೋಪವದು ॥
ಬರಲು ನರನಿಂಗೀಸ್ಥಿತಿಯು ಮುಂ- ।
ದಿರುವುದೇನವನಿಂಗೆ ಪ್ರಾಪ್ಯವು ।
ಪರಮಸಿದ್ಧಿಯಿದೆಂದು ಪೇಳ್ವರು ತತ್ತ್ವಕೋವಿದರು ॥ ೬೨೩ ॥

ಸಿದ್ಧಿಂ ಪ್ರಾಪ್ತೋ ಯಥಾ ಬ್ರಹ್ಮ ತಥಾಪ್ನೋತಿ ನಿಬೋಧ ಮೇ ।
ಸಮಾಸೇನೈವ ಕೌಂತೇಯ ನಿಷ್ಠಾ ಜ್ಞಾನಸ್ಯ ಯಾ ಪರಾ ॥ ೫೦ ॥

ನರನೆ ನೋಪ್ಪೈ ಭಾಗ್ಯವಂತಗೆ ।
ಗುರುಕೃಪೆಯು ಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ।
ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಯು ಪೇಳೆಗಳೆಯದಲೆ ॥
ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದರೆ ।
ಯಿರುವ ಕತ್ತಲೆಯೇ ಪ್ರಕಾಶವು ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲೈ ಕರ್ಪೂರವೆ ತಾಂ ಜ್ಯೋತಿಯಾಗುವುದು ೬೨೪ ॥

ಗುರುವಚನಪೀಯೂಷ ಕರ್ಣದಿ ।
ಸುರಿಯೆ ಭಾಗ್ಯವದೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ತೊರೆದು ಭೇದಾಭೇದಭಾವವ ಮತಿಯು ಸ್ಥಿರವೆನಿಸಿ ॥
ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಾಕ್ಷಣ- ।
ವಿರುವುದೇನವನಿಂಗೆ ಕಾರ್ಯವು ।
ಸರಿಯಿತವನಿಗೆ ಕರ್ಮಧರ್ಮಾಚರಣವೀ ಜಗದಿ ॥ ೬೨೫ ॥

ಜಲದೊಳುಪ್ಪಿನ ಹರಳ ಹಾಕಲು ।
ಜಲದೊಳದು ಕರಗುವುದು ಲವಣವೆ ।
ಜಲದ ರೂಪಾಗುವುದು ನೀ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮಲಗಿರುವ ಮಾನವನು ನಿದ್ರಾ ।
ಲಿನೆಯನು ಸಂತ್ಯಜಿಸಿ ಜಾಗೃತಿ- ।
ಯಲಿ ಬರಲು ಮುಗಿಯುವುದು ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ॥೬೨೬॥

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡಲ್ಲಿ ಭರಿತವಿ- ।
ದಲ್ಲವೇ ಯಾಕಾಶವದಕಿ- ।
ನ್ನೆಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಬೇಕೆ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಕಾಲುನಡೆಯಿಂದ ॥
ಎಲ್ಲಿಹುದು ನೋಡಾತ್ಮಸಿದ್ಧಿಯು ।
ಯಿಲ್ಲವೈ ಕರ್ತವ್ಯವವನಿಗೆ ।
ಸಂಲಲಿತ ಗುರುವಾಕ್ಯಯೋಗದಿ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಯದು ॥ ೬೨೭ ॥

ಬರಲು ನೋಡದಧಿಕಾರವೀಪರಿ ।
ಪುರುಷ ಪಡೆವನು ಸ್ವಾತ್ಮಸಿದ್ಧಿಯ- ।
ನಿರುವನೀಪರಿ ವಿರಳ ಕೇಳಧಿಕಾರಿ ಪುರುಷನಿವ ।
ತೊರೆದು ಮೋಹೀ ತೆರದ ಸಿದ್ಧರ ।
ನರನೆ ನೋಡೈ ಯನ್ಯಪರಿಯಿಹ ।
ನರರು ಕೇಳ್ಮಂದಾಧಿಕಾರಿಗಳೇನ ಹೇಳುವೆನು । ೬೨೮ ॥

ತನಗೆ ಬಂದೊದಗಿರುವ ಕರ್ಮವೆ ।
ಮಿನುಗ ತಿಹ ವೈಶ್ವಾನರನು ಯಿಂ- ।
ಧನವೆ ಕಾಮ ನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮಗಳೆನುತ ನೆನಸುತಲಿ ॥
ವಿನಯದಿಂ ರಜತಮಗಳೆಂಬುವ ।
ಗುಣಗಳೆಡನು ಸುಟ್ಟನಂತರ ।
ತನಯವಿತ್ತಸ್ವರ್ಗವೆಂಬೀ ಕಾಮ್ಯ ಫಲಿಸಿದರೂ ॥ ೬೨೯ ॥

ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ನಿಷಿದ್ಧ ವಿಷಯಗ- ।
ಳನ್ನು ಸೇವಿಸುತಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಬನ್ನಬಟ್ಟರು ಪಾಪರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರಲು ॥
ಮುನ್ನ ನೋಡಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗದ ।
ಪುಣ್ಯಪಾವನ ತೀರ್ಥ ಮಿಂಯುತ ।
ತನ್ನ ಧರ್ಮಾಚರಣಫಲವನು ಕೃಷ್ಣಗರ್ಪಿಸುತ ೬೩೦ ॥

ಹರಿಯ ದಿವ್ಯಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೆ ।
ದೊರಕಿಸಲು ವೈರಾಗ್ಯ ಶಾಶ್ವತ ।
ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸಾಧನ ಯೋಗಬಲದಿಂದ ॥
ದೊರೆಯಲಾ ಸದ್ಗುರುಪ್ರಸಾದವು ।
ಬರಲು ಸಮ್ಯಗ್‍ಜ್ಞಾನಬೋಧವು ।
ನರನೆ ನೋಡೀ ಭಾಗ್ಯವಂತನ ಯೋಗವೇನೆಂಬೆ ॥ ೬೩೧ ॥

ಸುರಿಯಲೌಷಧ ಬಾಯೊಳಗೆ ಮೇ- ।
ಣರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ರೋಗ ಪೋಪುದೆ ।
ಬರುವುದೇ ಕ್ಷಣದಲರೋಗಿತೆ ಪೂರ್ವಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ॥
ತರಣಿಯುದಯಾಚಲದಲೇರಲು ।
ಬರುವುದೇ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಕ್ಷಣ- ।
ವರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕಾಲಕ್ರಮಣ ಬೇಕದಕೆ ॥ ೬೩೨ ।

ನೆಲವು ಫಲವತ್ತರವು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮಳೆಯು ಸಹ ವೇಳೆಯಲಿ ಬೀಳಲು ।
ಒಳಿಕ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಿ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಕೃಷಿ ಮಾಡೆ ॥
ಗಳಿಗೆಯೊಂದರೆಗಳಿಗೆಯೊಳಗಾ ।
ಬೆಳೆಯು ಬರುವುದೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ।
ತಿಳಿಯೆ ಕಾಲಕ್ರಮಣ ಬೇಕದಕಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೬೩೩ ॥

ದಾರಿಯುತ್ತಮವಿದ್ದರಾದರು ।
ಬಾರು ಸತ್ಸಂಗತಿಯ ಲಾಭವು ।
ಸೇರಿದರು ಕಾಲ್ನಡೆಯ ಮಾಡದೆ ಯೂರ ಸೇರುವರೆ ॥
ಬಾರುತರವೈರಾಗ್ಯವಾದರು ।
ಸೇರಿದರು ಸದ್ಗುರುಪ್ರಸಾದವು ।
ಬಾರುವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಯು ಸಿಕ್ಕಿದರು ಬಳಿಕ ॥ ೬೩೪ ॥

ಮರಳಿ ಸದ್ಗುರುಬೋಧದಿಂದಲೆ ।
ಇರುವುದೊಂದೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಸತ್ಯವು ।
ತೋರುತ ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚ ಮಿಥ್ಯಾಭಾಸ ಭ್ರಾಂತಿಮಯ ॥
ನಿರುತವೀಪರಿ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿಯೆ ।
ಬರೆ ಮನೋನಿರ್ಧಾರವೀಪರಿ ।
ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವಿದೆಂಬ ಶಬ್ದ ನಿಜ ॥ ೬೩೫ ॥

ಇರುವುದಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮವು ಕೇಳ್ ।
ಕರಗುವುವು ಮೇಣಲ್ಲಿ ಸಾಧಕಸಾಧ್ಯಸಾಧನವು ॥
ಮರೆವುದೈಕ್ಯವೆ ಯೋಕತನವನು ।
ಬರುವುದೆಂತಾನಂದಸುಖಲವ ।
ನರನೆ ಕೇಳುಳಿಸದಲೆ ಯುಳಿಯುವುದೆಲ್ಲವೀಸ್ಥಳದಿ ॥ ೬೩೬ ॥

ಇರುವುದೀ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವು ।
ಅರಿಯಲಿದು ದುಃಸಾಧ್ಯ ನಿಸ್ಸಂಶದಿ ।
ಬರಲು ಬೇಕೈ ಜ್ಞಾನ ಕಾಲಕ್ರಮಣಮಾತ್ರದಲಿ ।
ಇರಲು ಕ್ಷುಧಿತನು ಮುಂದೆ ಷಡ್ರಸ- ।
ಭರಿತಭೋಜನ ಬಡಿಸಲೆಲೆಯಲಿ ।
ಬರುವುದೇ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಕಿಣ್ಣಿಂ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣದಿ ॥ ೬೩೭ ॥

ತುತ್ತ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಭೋಜ್ಯದ ।
ತುತ್ತುತುತ್ತನು ನುಂಗಿದರೆ ಸಂ- ।
ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಮೇಣ್ ತುತ್ತುತುತ್ತಿನಲಿ ॥
ತೃಪ್ತಿಯಹುದೈ ಪೂರ್ಣವಂತದ ।
ತುತ್ತ ನುಂಗಲು ತೇಗಿ ಹರಸುವ ।
ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯೈ ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಾಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ದೆ ॥ ೬೩೮ ॥

ನರನಿಗಹುದು ವಿವೇಕದೀಪದ ।
ಪರಮ ಜ್ಯೋತಿಪ್ರಕಾಶವದರಿಂ ।
ಭರದಿ ಕೇಳ್ ವೈರಾಗ್ಯದಾಶ್ರಯದಿಂದ ಸಾಧಕನು ॥
ದೊರಕಿಸುವನೈ ಸ್ವಾತ್ಮಸಿದ್ಧಿಯ ।
ಬರಲು ಯೋಗ್ಯತೆ ಸಿದ್ಧಪದವಿಯು ।
ನರನೆ ನಾನರುಹುವೆನು ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆಂತಹುದು ॥ ೬೩೯ ॥

ಬುದ್ಧ್ಯಾ ವಿಶುದ್ಧಯಾ ಯುಕ್ತೋ ಧೃತ್ಯಾತ್ಮಾನಂ ನಿಯಮ್ಯ ಚ।
ಶಬ್ದಾದೀನ್ ವಿಷಯಾಂಸ್ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ರಾಗದ್ವೇಷೌ ವ್ಯುದಸ್ಯ ಚ ॥ ೫೧ ॥

ತೋರಿಸುವನೈ ಸದ್ಗುರುವು ನಿಜ- ।
ದಾರಿಯನ್ನು ವಿವೇಕತೀರ್ಥಕೆ ।
ಸೇರುತದನಾ ಬುದ್ಧಿಮಲಿನತೆಯನ್ನು ತೊಳೆಯುವನು ॥
ಚಾರುಚಂದ್ರನ ಬಿಡಲು ರಾಹುವು ।
ಸೇರುವುದು ಪರಿಶುದ್ಧ ಪ್ರಭೆಯದು- ।
ವಾರಜನಿನಾಥಂಗೆ ಯೊಪ್ಪುವುದದುವೆ ದ್ವಿಗುಣದಲಿ ॥ ೬೪೦ ॥
ತರಣಿಕಿರಣವು ಹರಣವಾಗಲು ।
ಮೆರೆವುದೇ ಪೇಣಲ್ಲಿ ಮೃಗಜಲ ।
ಭರದಲಿಂದ್ರಿಯವೃತ್ತಿಗಳ ನಿಗ್ರಹಿಸೆ ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಬರುವುದೆಲ್ಲಿಂ ವಿಷಯದಾಟವು ।
ಅರಿಯದಲೆ ಭ್ರಷ್ಟಾನ್ನ ತಿನ್ನಲು ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಪರಿಹಾರ ವಾಂತಿಯ ಮಾಡುವುದೆ ನಿಜದಿ ॥ ೬೪೪ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ದುರ್ವಾಸನಾತ್ಮಕ- ।
ನಿರುವ ರಾಹುವು ಬುದ್ಧಿಚಂದ್ರಮ ।
ತೊರೆಯಲಾವಾಸನೆಗಳನು ಬೆಳಗುವುದು ಬುದ್ಧಿಯದು ॥
ಮೆರೆವುದದು ಬಹು ಶುದ್ಧವಾಗಿಯೆ ।
ಒರುವುದದಕಾ ಮೂಲರೂಪವು ।
ನರನೆ ಸದ್ಗುರುರೂಪದಿಂದಲೆ ಬರುವುದುದ್ಧಾರ ॥ ೬೪೧ ॥
ವಾಸನೆಯ ಸಹ ವಿಷಯಗಳನಾ- ।
ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಹೇಸಿ ಹೊರ ಹಾಕುವುವು ವಮನವದೆಂಬ ಭಾವದಲಿ ॥
ಲೇಸಿನಿಂದವುಗಳನು ಸ್ವಾತ್ಮಾ- ।
ಭ್ಯಾಸದಲಿ ಬಂಧನೆಯ ಮಾಳ್ಪನು ।
ಲೇಸು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಕೊಡು ಸ್ವಾತ್ಮಗಂಗೆಯಲಿ ॥ ೬೪೫ ॥

ತರುಣಿ ನೋಡು ಪತಿವ್ರತೆಯು ತಾ- ।
ನೆಡು ಕುಲದಭಿಮಾನವನು ಬದಿ- ।
ಗಿರಿಸುತಲಿ ಪ್ರಿಯಪತಿಯ ಮಾತ್ರವೆ ಯೊಲಿಸುವಳು ಭರದಿ ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ಮಾನವನ ಬುದ್ಧಿಯು ।
ಮರೆತು ದ್ವೈತವನಾತ್ಮಪತಿಯೊಳು ।
ಸರಸದಿಂ ತತ್ಪರತೆ ಪಡೆವಳು ಸತಿಯ ತೆರನಾಗಿ ॥ ೬೪೨ ॥
ನರನೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೆ ।
ನರನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುತಿಂದ್ರಿಯ ।
ತಿರಿಗಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮನ ಹಚ್ಚಿ ॥
ಬರಲು ಭೋಗ ಶುಭಾಶುಭಂಗಳ- ।
ನರಿಯದಲೆ ಸುಖದುಃಖವೆರಡನು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ತಾನೇಕಭಾವದಲಿಹನು ಸಾಧಕನು ॥ ೬೪೬ ॥

ಜ್ಞಾನದಂತಿಹ ಪ್ರಿಯ ವಸ್ತುವ- ।
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಹೊರಗೆ ವಿಷಯ- ।
ಶ್ರೇಣಿಯೊಡಗೂಡಿಸುತ ಶಬ್ದಾದಿಗಳ ಗೌರವವ ॥
ತಾನೆ ವರ್ಧಿಸುತಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಳ್ಪಪಾಟವ ।
ನೀನೆ ನೋಡೈ ತತ್ತ್ವ ಪೇಳ್ವೆನು ಪಾರ್ಥ ಮೋದದಲಿ ॥ ೬೪೩ ॥
ದುಷ್ಟ ಭೋಗವು ಬರಲು ಪಾಲಿಗೆ ।
ಕಷ್ಟ ಪಡುತಲೆ ಕುಗ್ಗಬಾರದು ।
ಯಿಷ್ಟ ಭೋಗವು ಬರಲು ಮನದಲಿ ಹಿಗ್ಗಬಾರದಲಾ ॥
ಇಷ್ಟವಥವಾನಿಷ್ಟವಾಗಲಿ ।
ಕೊಟ್ಟು ಸಮತೆಯನೇಕಭಾವದಿ ।
ತುಷ್ಟತನದಿಂ ವಾಸಿಸುವನೈ ಗಿರಿವನಾಂತರದಿ ॥ ೬೪೭ ॥

ವಿವಿಕ್ತಸೇವೀ ಲಘ್ವಾಶೀ ಯತವಾಕ್ಕಾಯಮಾನಸಃ ।
ಧ್ಯಾನಯೋಗಪರೋ ನಿತ್ಯಂ ವೈರಾಗ್ಯಂ ಸಮುಪಾಶ್ರಿತಃ ॥ ೫೨ ॥

ಮಾನವರ ಸಂತ್ರಾಸಹೀನ- ।
ಸ್ಥಾನವಿಹುದವನಿಂಗೆ ವಾಸ- ।
ಸ್ಥಾನ ತನ್ನವಯುವಗಳೆಲ್ಲ ಕುಟುಂಬಕರು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿಂದ್ರಿಯಮುಸಂಗಳ ।
ಶ್ರೇಣಿ ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದೆ ಕ್ರೀಡೆಯು ।
ಮೌನವೇ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಗುರುಸದ್ಭಕ್ತಿಯುದ್ಯೋಗ ॥ ೬೪೮ ॥

ಗುರುವ್ತ ಬೋಧಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ತತ್ತ್ವಾ- ।
ಚರಣವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಚಿಂತನ- ।
ವರಿಯನವನು ವಿವಿಕ್ತಸೇವಿಯು ಯೆಂಬರೀತನನು ॥
ಒರಲು ಬೇಕಂಗದಲಿ ಶಕ್ತಿಯು ।
ಹರಿಯ ಬೇಕೈ ಕ್ಷುಧೆಯು ತನ್ನದು ।
ಸುರುಚಿರದ ನಾಲಿಗೆಯು ತಿನ ಬೇಕೆಲ್ಲರಸಗಳನು ॥೬೪೯॥

ಮೂರುವಿಧವೀಪರಿಯಲಾಶೆಯು ।
ತೋರನಿದರಲ್ಲಾಶೆಮಾತ್ರವ ।
ತೋರುವುದು ಭೋಜನಕೆ ಮಾನವು ಹರುಷ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥
ಚಾರುಜಠರಾಗ್ನಿಪ್ರದೀಪ್ತಿ ಶ- ।
ರೀರದಲಿ ಬೇಕೆಂದು ತಾನಾ- ।
ಹಾರವನು ಗ್ರಹಿಸುವನು ಜೀವದ ರಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ॥ ೬೫೦ ॥

ಇರುವನೈ ಲಘ್ವಾಶಿಯಾತನು ।
ನರನೆ ಯತವಾಕ್ಕಾಯಮಾನಸ- ।
ನಿರುವನವನೆಂತೆಂದು ಪೇಳುವೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನಿನಗೆ ॥
ಪರಪುರುಷರಿಚ್ಛಿಸುವರಾದರು ।
ತರುಣಿ ನೋಡು ಪತಿವ್ರತೆಯು ತ- ।
ತ್ಪರಳು ನಿಜಪತಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಂ ನೋಡಳನ್ಯರನು ॥ ೬೫೧ ॥

ತೊರೆದು ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯವೆರಡನು ।
ತೊರೆಯುನೈ ತನ್ನಾಸನವನವ ।
ನಿರುತ ಸಜ್ಜನರಿಂಗೆ ದಂಡಾಕಾರ ವಂದಿಸುತ ॥
ಒರಲು ಕಾರಣ ಭೂಮಿಯಲಿ ಬೇ- ।
ಳ್ವರೆ ಕಣಾ ಹಿಂಜರೆಯನಾತನು ।
ಬರಿದೆ ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯದಲಿ ಭೂಮಿಯಲಿ ಮಲಗಿರನು ॥ ೬೫೨ ॥

ತನಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕ್ಕೆ ಬೇಕಾ- ।
ದನಿತು ಮಾತ್ರವೆ ಕಾಲುಕೈಗಳ- ।
ನನುವರಿಸುವನು ಚೈನಿಗೋಸುಗ ಜೀವಿಸನು ಜಗದಿ ॥
ಅನವರತ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ತನಗೆನೇ ವಶದಲ್ಲಿ ಯಿಹುವೆಂ- ।
ದೆನುತ ಹಿಗ್ಗುವನವನು ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ನೀನಿದನು ॥ ೬೫೩ ॥

ಬಿಡನು ವೃತ್ತಿಯು ಹೊರಗೆ ಮನದಿಂ- ।
ದಿದುವನು ಮನೋದ್ವಾರವೆಂಟದಿ ।
ನುಡಿನಡೆಯು ಸ್ವಚ್ಛಂದವೆಲ್ಲಿಂ ಬಹುದು ಮನವೊಳಗೆ ॥
ನುಡಿವೆನೀಗಲೆ ಧ್ಯಾನಪರಿಯನು ।
ಹಿಡಿದು ಧೀವಾಕ್ಕಾಯ ತ್ರಿಪುರವ- ।
ನೊಡನೆ ಧ್ಯಾನಾಕಾಶವನು ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಹನು ॥ ೬೫೪ ॥

ಕನ್ನಡಿಯು ಕೈಯೊಳಗೆ ಕೊಂಡರೆ ।
ತನ್ನ ಮೋರೆಯೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಾಣಿಪು- ।
ದಿನ್ನು ನೋಡೀ ಪರಿಯ ಸದ್ಗುರುಬೋಧ ಕನ್ನಡಿಯು ॥
ತನ್ನ ಮುಂದಿರಿಸುತ್ತ ಕನ್ನಡಿ- ।
ಯನ್ನು ನೋಡಿದ ತೆರದಿ ನೋಡುವ- ।
ನನ್ಯವೃತ್ತಿಯನರಿಯನೈ ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೬೫೫ ॥

ಧ್ಯಾನಧ್ಯಾತೃಧ್ಯೇಯ ತ್ರಿಪುಟಿಯು ।
ಹಾನಿಯಾಗುವುದೊಂದೆ ರೂಪವು ।
ತಾನೆ ಒರುವನಕವೆ ಸದಾ ಮಾಡುವನು ಧ್ಯಾನವನು ॥

ನಾನು ಪೇಳುವೆ ಯೋಗ ಪರವನು ।
ಮಾನಿಸುವನು ಮುಮುಕ್ಷುವಾತ್ಮ- ।
ಜ್ಞಾನವಿಷಯದಿ ದಕ್ಷತೆಯ ತೋರಿಪನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ತಾನೆ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಗುದಶಿಶ್ನವೆರಡೀ- ।
ಸ್ಥಾನಮಧ್ಯದಿ ಕಾಲನೊತ್ತಲು ಮೂಲಬಂಧವದು ॥ ೬೫೬ ॥

ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ವಾಯುಬಂಧಗ- ।
ಳೀಳುವುವು ದೇಹದಲಿ ಮೂರಿವು ।
ಮೂಲಬಂಧವು ಬಂಧಜಾಲಂಧರವು ವೊಡ್ಡಿಯಾಣ ॥
ಕೀಳುತಲಿ ತದ್ವಾಯು ಭೇದವ ।
ಮಾಳ್ಪನೊಂದೇ ಭೇದವದರಲಿ ।
ತಾಳುವುವು ಪ್ರಾಣಗಳು ರೋಧವ ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೬೫೭ ॥

ಬರಲು ಜಾಗೃತಿ ಕುಂಡಲಿನಿಗೀ- ।
ತೆರದಿ ಮಧ್ಯಸುಷುಮ್ನೆಯಧ್ವವು ।
ತೆರೆಯುವುದು ಮೇಣೇಳುತಿಹುದೂರ್ಧ್ವಪ್ರಕಾರದಲಿ ॥
ಹರಿಯುತಿಹುದಾಧಾರಚಕ್ರವ ।
ತೊರೆಯುತಾಜ್ಞಾಚಕ್ರಪರ್ಯಂ- ।
ತರವನಂತರ ಮುಟ್ಟುವುದು ಕೇಳ್ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರವನು ॥೭೭೮॥

ಇರುವುದೈ ಕೇಳ್ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಿ ।
ಮೆರೆವ ಸಾವಿರದಳದ ಕಮಲವು ।
ಸುರಿಸುವುದು ಪೀಯೂಷವೃಷ್ಟಿಯ ಮೇಘದಂದದಲಿ ॥
ಬರುವುದದರ ಪ್ರವಾಹ ವೇಗದಿ ।
ನರನೆ ನೋಡೈ ಮೂಲಬಂಧದ ।
ಪರಿಘತನಕ ಸುಷುಮ್ನೆ ನಾಡಿಯ ಹಾದಿಯಿಂ ಪಾರ್ಥ ॥ ೭೭೯ ॥

ಇರುವುದೈ ಚೈತನ್ಯರೂಪದ ।
ಮೆರೆವ ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರಭೈರವ ।
ಬರುವುದದರಲಿ ಖಿಚಡಿ ಪವನದ ಮನದ ಮಿಶ್ರಣದಿ ॥
ಇರುವುದೀ ಪರಿ ಯೋಗಸಾಧನ- ।
ವಿರಿಸುತಿದನೇ ಮುಂದೆ ಹಿಂದಕೆ ।
ವಿರಚಿಸುವನೈ ಧ್ಯಾನ ಕೊತ್ತಳಸಹಿತ ಕೋಟೆಯನು ॥೭೮೦॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ವೈರಾಗ್ಯರೂಪವ- ।
ನರುಹುವೆನು ವಿಸ್ತರದೊಳೆಲ್ಲವ ।
ಪರಮಯೋಗಧ್ಯಾನವೆರಡೀ ತೆರದಿ ಪೇಳದಲಿ ॥
ಬರುಬರುತಲಾ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವ- ।
ನಿರದೆ ಮುಟ್ಟುವ ಪೊಡಲೆ ಹಾದಿಲಿ ।
ಬರುವನೈ ವೈರಾಗ್ಯಮಿತ್ರನು ಬೆನ್ನ ಹಿಡಿಯುತಲಿ ೭೮೧ ॥

ಸಾಧಕನ ಪರಿಯಂತೆ ತೋರ್ಪನು ।
ಸಾಧನವು ತನ್ಮಿತ್ರ ಕೇಳೈ ।
ಸಾಧನವು ಕೈದೀಪವಿರೆ ಕತ್ತಲೆಯ ಭಯವೇನು ॥
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ।
ಸಾದಹತ್ತಿದ ಸಾಧಕನಿಗಾ ।
ಹಾದಿಯಲಿ ವೈರಾಗ್ಯಮಿತ್ರನು ದೊರಕಿದರೆ ನಿಜದಿ ॥ ೭೮೨ ॥

ವೃತ್ತಿಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಪ್ರಾಪ್ತಹುದೈ ಲಯವು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನಿತ್ಯವೀ ವೈರಾಗ್ಯಯುಕ್ತಜ್ಞಾನದಭ್ಯಾಸಿ ॥
ಯುಕ್ತನಹನೈ ಸ್ವಾತ್ಮಲಾಭಕೆ ।
ಹತ್ತಿ ಕುದುರೆಯ ರಾಜಯೋಗವ ।
ಮತ್ತೆ ಧರಿಪನು ವಜ್ರಕವಚ ವಿರಕ್ತಿ ಯೆಂಬುದನು ॥ ೭೮೩ ॥

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಕಾಣುತಿರುವ ಸ- ।
ಮಸ್ತ ದೃಗ್ಗೋಚರಕೆ ಬರುತಿಹ ।
ವಸ್ತುಗಳನು ನಿವಾರಿಸುವ ಹೇತುವನು ತಾಂ ಹಿಡಿದು ॥
ಎತ್ತಿ ತಾನು ವಿವೇಕಹಸ್ತದಿ ।
ಸ್ವಚ್ಛ ಧ್ಯಾನದ ಖಡ್ಗ ಹಿಡಿಯುತ ।
ಮುಕ್ತಿವಿಜಯಶ್ರೀಯನೊಲಿಪನು ರಣಪ್ರಪಂಚದಲಿ ॥ ೭೮೪ ॥

ಧರಿಸದಲೆ ಸಂಶಯುವ ಮನದಲಿ ।
ತರಣಿ ತಿಮಿರದ ರಾಜ್ಯ ಸೇರುತ ।
ಪರಿಭವಿಸುವನು ತಿಮಿರವನು ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶದಲಿ ॥
ಪರಿಯಲಾ ನಿಃಶಂಕತನದಲಿ ।
ಪರಮ ಸಂಸಾರದ ರಣಾಂಗಣ- ।
ಕಿರದೆ ಬರುವನು ನೋಡು ಪಡೆವನು ಮುಕ್ತಿವಿಜಯವನು ॥೭೮೫॥

ಅಹಂಕಾರಂ ಬಲಂ ದರ್ಪಂ ಕಾಮಂ ಕ್ರೋಧಂ ಪರಿಗ್ರಹಮ್ ।
ವಿಮುಚ್ಯ ನಿರ್ಮಮಃ ಶಾಂತೋ ಬ್ರಹ್ಮಭೂಯಾಯ ಕಲ್ಪತೇ ॥ ೫೩ ॥

ಸೇರಲೀ ಪರಿ ರಣದಿ ಕಾದುವ ।
ವೈರಿ ಮೊದಲನೆ ದೋಷ ನೋಡಲು ।
ಹಾರುವನು ಮೈಮೇಲೆ ದೇಹಾಹಂಕೃತಿಯೆ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಿವ ಕೊಂದು ಬಿಡನು ವಿ- ।
ಚಾರ ಮಾಡಲು ಬದುಕಲೀಯನು ।
ಸೇರಿ ಮಾನವದೇಹಪಂಜರದೊಳಗೆ ಕೊಳಿಸುವನು ।೭೮೬॥

ಇರುವುದಿದಕೆ ನಿವಾಸಯೋಗ್ಯವು ।
ಮೆರೆವುದೈ ನರದೇಹ ಕೋಟೆಯು ।
ಮುರಿದು ಕೋಟೆಯ ಹಲ್ಲೆ ಮಾಡುತ ಹಸ್ತಗತ ಮಾಡಿ ॥
ನರನೆ ನೋಡೀತೆರದಿ ಬಲವೈ ।
ಯೆರಡನೆಯ ವೈರಿಯು ಕಣಾ ಮೇ- ।
ಣಿರದೆ ನಾಶವ ಮಾಳ್ಪನವನನು ಮುಕ್ತಿಲೋಲುಪನು ॥ ೭೮೭ ॥

ಇರುವನಾ ಬಲರೂಪ ಶತ್ರುವು ।
ಬರಲು ವಿಷಯದ ಹೆಸರು ಕಿವಿಯಲಿ ।
ಬರುವುದವಗೆನೆ ನಾಲ್ಕು ಮಡಿ ಶಕ್ತಿಯು ಕಣಾ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಇರದು ಜಗದಲಿ ವಿಷಯಪಂಗಡ ।
ಹೊರತು ಯೆಂಬೀ ಭಾವದಿಂದಲಿ ।
ಮೆರೆಯುವನು ಜಗವೆಲ್ಲ ಮೃತಸಂದದಲಿ ತೋರುವುದು ॥ ೬೬೮ ॥

ಬಲ ಭಯಂಕರ ಶತ್ರು ಹಾಲಾ- ।
ಹಲದ ಮಡು ವಿಷವಿಷಯಶಬ್ದದಿ ।
ತಿಳಿಯಲಾರೆನು ಭೇದ ವಿಷಯವೆ ವಿಷವದಾಗುವುದು ॥
ಬಲವರಸ ದೋಷಗಳ ರಾಜ್ಯದಿ ।
ಕಲಿಯು ಧ್ಯಾನದ ನಿಶಿತಖಡ್ಗವ ।
ಗೆಲುವನೆಂತೈ ಹೇಳು ಧ್ಯಾನದ ಖಡ್ಗ ಬಹು ಬಿರುಸು ॥೬೬೯॥

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಪ್ರಿಯವಿಷಯ ಸಂ- ।
ತೃಪ್ತಿಯಪ್ಪುದು ಸಂತಸದೊಳವ- ।
ನಿತ್ತು ಜೀವಕೆ ಸಂತವಿಪನಾಚ್ಛಾದನವ ಮಾಡಿ ॥
ಸ್ವಸ್ಥದಲಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗವಿಷಯವ ।
ಕಿತ್ತು ಮೇಣು ವಿಧರ್ಮವೆಂಬುವ ।
ಕತ್ತಲೆಯ ಘೋರಡವಿಯಲಿ ದೂಡುವುದು ದರ್ಪವಿದು ॥ ೬೭೦ ॥

ಅಲ್ಲಿ ಘೋರಾರಣ್ಯದಲಿ ಹುಲಿ ।
ಮೆಲ್ಲನವನನು ತಿನುವುದಲ್ಲವೆ ।
ಕೊಲ್ಲುವುದು ಕೇಳ್ನರಕರೂಪದ ಹುಲಿಯು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಅಲ್ಲವೇನೀ ದರ್ಪ ಘಾತುಕ- ।
ನಲ್ಲವೇ ನೀನೀಕ್ಷಿಸವನನು ।
ಕೊಲ್ಲುವನು ಬಹುಕ್ರೂರ ಶತ್ರುವ ಧ್ಯಾನಖಡ್ಗದಲಿ ॥೬೭೧॥

ಹೆಸರ ಕೇಳಿದ ಮಾತ್ರದಲಿ ತಾ- ।
ಪಸರು ಒಲು ನಡುಗುವರು ಭಯದಲಿ ।
ವಿಷಮ ಕ್ರೋಧದ ಮಿತ್ರನವನಾ ಕಾಮನೆಂಬವನು ॥
ಕುಸುಮಶರನವನಿಹನು ತಾನತಿ- ।
ಕುಶಲತನದಲಿ ಕುಣಿದು ಕುಣಿಸುತ ।
ವಸುಮತಿಯೊಳವನೇರುವನು ತಲೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ॥ ೬೭೨ ॥

ಸೆರೆಯ ಹಾಕಲು ವೈರಿ ಕಾಮನ ।
ಹರಣವಪ್ಪುದು ಕ್ರೋಧಕದರೋಲ್ ।
ಮರದ ಬೇರನೆ ಕಡಿಯೆ ಸಾಯ್ವುವು ಟೊಂಗೆಗಳು ಸಹಜ ॥
ಮರಣವಾಗಲು ಕಾಮವೈರಿಗೆ ।
ಬರುವುದಾಪರಿ ಮರಣ ಕ್ರೋಧ- ।
ಕ್ಕರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಪೇಳ್ವೆ ಪರಿಗ್ರಹವ ನಿನಗೆ ॥ ೬೭೩ ॥

ಧಾರುಣೀಶ್ವರ ತಾಂ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ- ।
ಲೇರಿಸುವನೈ ಶಿರದಿ ಬೇಡಿಯ- ।
ನಾರಿಗವ ಕೈಕಾಲಲೇರಿಸುತಿಹನೊ ಕೋಪದಲಿ ॥
ವೈರಿ ನೋಡು ಪರಿಗ್ರಹನು ತಾಂ ।
ಚಾರು ಸ್ಫುರಣೆಯನೀವ ನರನಿಗೆ ।
ವೈರಿಯವ ವೈರಾಗ್ಯಶೀಲನ ಹೆಸರ ಕೇಳುತಲೆ ॥ ೬೭೪ ॥

ತಲೆಯ ತೂಗಿಸ ಹತ್ತಿಸುತ ಹಂ- ।
ಬಲಿನ ಬಲೆಯಲಿ ಸಿಲುಕಿಸುವನವ ।
ಫಳಿಲನವನನು ತುರುಕಿಸುವನು ಮಮುತ್ವಪಾಶದಲಿ ॥
ತಿಳಿವನವನೀ ಮತವು ಯೆನ್ನದು ।
ತಿಳಿವನವನೀ ಶಿಷ್ಯನೆನ್ನವ ।
ತಿಳಿವನವನೀ ಗ್ರಂಥವೆನ್ನದೆನುತ್ತ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೬೭೫ ॥

ತೊರೆದು ಗೃಹದಾರಾದಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ।
ತೆರಳಿದರು ವನಕಾಗಿ ಹಿಂದಕೆ ।
ಬರುವುದವಗೆ ಮಮುತ್ವ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ ವನದೊಳಗೆ ॥
ತೊರೆದು ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನವನತಿ ।
ಹರುಷದಿಂದ ದಿಗಂಬರತ್ವದಿ ।
ಮೆರೆವನಾದರು ಬರುವನವನು ಮಮುತ್ವಪಾಶದಲಿ ॥ ೬೭೬ ॥

ಇರುವನೀಪರಿ ಕೇಳ್ ಪರಿಗ್ರಹ- ।
ನರಿಯಜಯ್ಯನು ಗೆದ್ದರವನನು ।
ಪುರುಷನೀ ಸಂಸಾರವನೆ ಗೆಲ್ಲುವನು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ನಿರ್ಮಮ ।
ಪರಿಯ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ನಿನಗದ ।
ಪರಮ ಸ್ನೇಹಿತನೆಂದು ಪ್ರೇಮದೊಳರುಹುವೆನು ನಾನು ॥೬೭೭॥

ನರನೆ ನೋಡು ಯಥಾರ್ಥಜ್ಞಾನವು ।
ಮೆರೆವನೀತನೆ ಸಾರ್ವಭೌಮನು ।
ಬರುವರೈ ಮಾಂಡಲಿಕ ರಾಜರಮಾನಿತಾದಿಗಳು ॥
ಇರುವುದವನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷರೂಪದ ।
ಪರಮದೇಶವು ರಾಜ್ಯವೀತಗೆ ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿರೂಪದ ರಾಜಮಾರ್ಗವದು ॥ ೬೭೮ ॥

ಸ್ವಾರಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವೇಳೆಗೆ ।
ಮೂರವಸ್ಥೆಗಳೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯರು ।
ಹಾರಿಸುವರ್‍ಲೈ ಲಿಂಬಲೋಣವ ದೃಷ್ಟಿ ತೆಗೆಯುವರು ॥
ಧಾರುಣಿಪನಿವ ತನ್ನ ನಿಜದರ- ।
ಬಾರಿನಲ್ಲೊಡ್ಡೋಲಕೆ ಬರೆ ।
ಚಾರುತರದ ವಿವೇಕ ನಿಲುವನು ಚೋಪದಾರನಲಾ
॥ ೬೭೯ ॥

ಬೋಧರೂಪದ ಚಿನ್ನ ಬೆತ್ತವ ।
ಸಾಧಿಸುತ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುತ ।
ಹಾದಿಗಟ್ಟುವ ದೃಶ್ಯಗಳ ಬಲುಗರ್ದಿಯನು ಮುರಿದು ॥
ಆದನಂತರ ಯೋಗಭೂಮಿಕೆ ।
ಯಾದರದಲಾರತಿಯ ಬೆಳಗುವ- ।
ಳೀಧರಿತ್ರಿಯ ರಾಜನೀಪರಿ ಸೌಖ್ಯ ಪಡೆಯುವನು ॥ ೬೮೦ ॥

ಸುರಿಸುವರು ಬಹು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯ ।
ನೆರೆದು ಸಿದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲ ರಾಜಗೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಪುಷ್ಪಂಗಳಲಿ ಸ್ನಾನವನು ಹಾಕುವರು ॥
ಪರಿಯಲೀ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯರೂಪದ ।
ಸರಸಸುಖದಸ್ವರಾಜ್ಯ ಕಾಣಿಸೆ ।
ಹರುಷಮಯ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ರಂಜಿಸುವುದು ಸುಗಾಢದಲಿ
॥ ೬೮೧ ॥

ಇರುವನೀತನು ತನ್ನ ಶತ್ರುವು ।
ಯಿರುವನೀತನು ತನ್ನ ಮಿತ್ರನು ।
ಹರಿದು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲಿ ನೋಡೈ ದ್ವೈತಭಾವವದು ॥
ಮುರಿಯಲಾತನ ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ಹರಿವುದಲ್ಲವೆ ಯಲ್ಲಿ ಮಮ ಯೆಂ- ।
ಬೆರಡು ದುಷ್ಟಾಕ್ಷರದ ರಾಜ್ಯವು ಹಾಳು ಬೀಳುವುದು
॥ ೬೮೨ ॥

ಬರುವುದೇಕಚ್ಛತ್ರದಾಕ್ಷಣ ।
ಪರಮರಾಜ್ಯವು ಸರ್ವಭೂಮಿಯ ।
ಯಿರುವುದದು ವಿಶ್ವವ ಸಮಸ್ತವ ವ್ಯಾಪಿಸುತಭರದಿ ॥
ಇರದು ಮೇಣವಕಾಶ ಮಮ ಯೆಂ- ।
ದರುಹಲಿಕ್ಕದರಿಂದ ಮಮತೆಯು ।
ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೇನ ಹೇಳಲಿ ಸಾಧಕನ ಪರಿಯ
॥ ೬೮೩ ॥

ಸರಸಹಂಕಾರಾದಿಗಳನುರೆ ।
ಮುರಿಯೆ ಜಗವು ಸಮಸ್ತ ತಾನೇ ।
ಯಿರುವೆನೆಂಬುದು ಬರಲರವು ಮನದೊಳಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಮರೆವ ಯೋಗಸ್ವರೂಪ ಕುದುರೆಯು ।
ಬರುವುದಲ್ಲಿವೆ ನಿಶ್ಚಲತ್ವದಿ ।
ಧರಿಸಿರುವವೈರಾಗ್ಯ ಕವಚವು ಸಡಿಲಿವುದು ಕ್ಷಣದಿ ॥ ೬೮೪ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಧ್ಯಾನಖಡ್ಗದಿ ।
ಹಾನಿಯಾಗದ ವಸ್ತು ಜಗದಲಿ ।
ಮಾನವರಿಗರವಿಹುದೆ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುತಲಿ ॥
ಧ್ಯಾನ ವಿಜಯಸ್ವರೂಪವಾಗಿಯೆ ।
ತಾನೆ ಕೈಗಳ ಕೆಳಗೆ ಬಿಡುವನು ।
ಯೇನಿಹುದು ಮತ್ತಿನ್ನು ಜಯಿಸುವ ವೀರರಿಲ್ಲದಿರೆ ॥ ೬೮೫ ॥

ಆರನಾಯನ ದಿವ್ಯವಿರಲದು ।
ಸೇರಿದರೆ ರೋಗಿಯು ಶರೀರವ ।
ಹಾರಿಸುವುದೈ ರೋಗವನು ಮೇಣ್ ತಾನೆ ಹಾರುವುದು ॥
ಊರಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಯೋಟವ ಜ- ।
ರೂರಿ ಯಿಹುದೇ ಹೇಳು ಆ ಪರಿ ।
ಸೇರಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವ ಬೇಕೆಯಭ್ಯಾಸ ॥ ೬೮೬ ॥

ಶರಧಿಯನು ಸೇರಿದರೆ ಗಂಗೆಯು ।
ಭರದವೇಗವ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವಳು ।
ತರುಣಿ ನಿಜಪತಿದರ್ಶನದಿ ತಾಂ ಶಾಂತಳಾಗುವಳು ॥
ಬರಲು ಬಾಳೆಗೆ ಗೊನೆಯು ಗಿಡವದು ।
ತಿರಿಗಿ ಬೆಳೆವುದೆ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬರಲು ನಿಲುಮನೆ ನೋಡು ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಣ ಮುಗಿಯುವುದು
॥ ೬೮೭ ॥

ಬರಲು ಸಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೀಪರಿ ।
ಕರದ ಸಾಧನ ಖಡ್ಗ ಮೊದಲಾ- ।
ಗಿರುವ ಸರ್ವಾಯುಧಗಳಾಕ್ಷಣ ನೆಲಕೆ ಬೀಳವುವು ॥
ನರನೆ ಕೇಳ್ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯ ಸಾಧಿಸೆ ।
ತಿರುಗುವುವು ಸಾಧನಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಅರಿಯಲಾ ಸಾಧನಗಳಾವಶ್ಯಕತೆ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥ ೬೮೮ ॥

ಯೋಗಫಲಪರಿಪಕ್ವತೆಯೆ ವೈ- ।
ರಾಗ್ಯಲಗ್ನ ಸುಮೂರ್ತವಿದುವೆ ಸ- ।
ರಾಗಜ್ಞಾನಾಭ್ಯಾಸವೃದ್ಧತ್ವವು ಮಹಾಶಾಂತಿ ॥
ಸಾಗಿ ಬರಲೀ ಶಾಂತಿಯಾತನು ।
ಯೋಗ್ಯನಹನೈ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಗೆ ।
ಯೋಗಬಲದಿಂ ಪೂರ್ಣತೆಯ ಸೇರುವನು ಸಾಧಕನು ॥ ೬೮೯ ॥

ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ದಿನ ಚಂದ್ರನಿಹನಂ- ।
ಪೂರ್ಣಕಳೆಯಿಂ ಹಿಂದಿನಾ ದಿನ ।
ಪೂರ್ಣನಿಹನೇ ನೋಡು ಅಂಶಾತ್ಮಕನು ಕಲೆಗಳಲಿ ॥
ಚಿನ್ನವೀಪರಿ ಶುದ್ಧವಿರೆ ಸಃ- ।
ಪೂರ್ಣವಪ್ಪುದು ಝಗಝಗಿಸುವುದು ।
ನ್ಯೂನವಿರುಪ್ಪದು ಕೀಳುಲೋಹದ ಮಿಶ್ರಣದಲದುವೆ ॥ ೬೯೦ ॥

ಶರಧಿಯನು ಸೇರುವರೆ ಜಾಹ್ನವಿ ।
ಭರದಲೋಡೋಡುವಳನಂತರ ।
ಶರಧಿಸಂಗಮವಾಗೆ ಮರೆವಳು ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪವನು ॥
ಪರಿಯೊಳಾ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವ ।
ನರಿತು ಶಾಂತಿಯು ಬರಲು ಮನದಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಧನಗಳನು ಮರೆಯುವನು ಸಾಧಕನು ॥ ೬೯೧ ॥

ತಾಳದಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವ ।
ಮೂಲದಿಂದಲೆ ಬ್ರಹ್ಮನಾನಿಹೆ- ।
ನೇಳಲೀಪರಿ ಭಾವನೆಯು ಸಾಧಕಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಹೇಳಲೇನದ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಕೆ ।
ಶೀಲದಿಂ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ತಾಳ್ವನು ।
ಕೇಳಿದಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ನಾ ಪೇಳಿದುದನೆಲ್ಲವನು ೬೯೨ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಭೂತಃ ಪ್ರಸನ್ನಾತ್ಮಾ ನ ಶೋಚತಿ ನ ಕಾಂಕ್ಷತಿ ।
ಸಮಃ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ಮದ್ಭಕ್ತಿಂ ಲಭತೇ ಪರಾಮ್ ॥ ೫೪ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಬ್ರಹ್ಮಭಾವದ ।
ಬರಲು ಯೋಗ್ಯತೆ ಸಾಧಕನಿಗಾ- ।
ನರಗೆ ಬರುವುದು ಸ್ವಾತ್ಮಬೋಧಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ಪದವಿ ॥
ಅರಿಯುಲಗ್ನಿಯ ಮೇಲೆಯಡಿಗೆಯ- ।
ನಿರದೆ ಮಾಡಲು ಬೆಂಕಿಯಾರದೆ ।
ಬರುವುದೇನದು ತಿನಲು ಕೂಡಲೆ ಬಾಯಿ ಸುಡುವುದಲಾ । ೬೯೩ ॥

ವರುಷಕಾಲದೊಳಿಹುದು ಗಂಗೆಗೆ ।
ಭರತಿ ಪೂರದಿ ಬರಲು ಶರದೃತು ।
ಸ್ಥಿರತೆಯಪ್ಪುದು ಭರತಿಯಿಳಿತವ ಮರೆಯುವಳು ನಿಜದಿ ॥
ನರಸ ಗಾಯನಜಲಸೆ ಮುಗಿಯಲು ।
ಬರುವುದಂತವುಪಾಂಗಕೆಲ್ಲಿಕೆ ।
ಒರುವುದೊಂದೇ ಮನದಿ ಗಾಯನದಿಂಪು ಸೊಂಪಾಗಿ।.೬೯೪॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ಪರಿಯಲನುಭವ ।
ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ।
ಪರಿಹರಿಸುವುದು ಶ್ರಮ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಅರಿವ ಮರೆಯಲು ಶ್ರಮದ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕರೆವರಿದ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದ ।
ವರಪ್ರಸನ್ನತೆ ಯೆನುತ ನೋಡಿದಿಯೋ ಧನಂಜಯನೆ ।೬೯೫।

ನರನೆ ನೋಡೀತೆರದ ಸಾಧಕ- ।
ನಿರುವನೈ ಯೋಗ್ಯನು ಕಣಾ ಯಿ- ।
ವರಪ್ರಸನ್ನತೆಯನ್ನು ಭೋಗಿಸಲವನೆ ಯೋಗ್ಯನಲಾ ॥
ಒರಲವಗೆ ಮೇಣೈಕ್ಯಭಾವದ ।
ಭರತಿ ಮತ್ತೇನಿಹುದು ಜಗದಲಿ ।
ನರನೆ ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದಸುಖದಲಿ ಮರೆವನೆಲ್ಲವನು ॥ ೬೯೬ ॥

ತನ್ನದಿಹುದೀ ವಸ್ತು ಜಗದಲಿ ।
ಭಿನ್ನತನವನು ತಾಳಿ ಶೋಕವ- ।
ನಿನ್ನು ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಯೆಂಬ ವಿಚಾರ ಮರೆಯುವನು ॥
ಇನ್ನು ತನಗೀ ವಸ್ತು ಸಿಗ ಬೇ- ।
ಕೆನ್ನುವೀಯಭಿಲಾಷ ಮಾಡನು ।
ಭಿನ್ನವಪ್ಪುದು ಭಾವನೆರಡೀ ತೆರದಿ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೬೯೭ ॥

ತರಣಿಯುದಯಾಚಲವನೇರಲು ।
ಪರಿಪರಿಯ ತಾರೆಗಳ ತೇಜವು ।
ಹರಿವುದಲ್ಲಾ ಗಗನದಲಿ ತನ್ನಿಂದ ತಾನಾಗಿ ॥
ನರನೆ ನೋಡೀಪರಿಯಲಿರುವುದು ।
ಒರಲು ನರಗಾತ್ಮಾನುಭವ ನಂ- ।
ತರದಿ ಮುಗಿವುದು ಭೇದವೆಲ್ಲವು ನಿಜದಿ ತಾನಾಗಿ ॥ ೬೯೮ ॥

ನರನೆ ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಂ- ।
ಬರೆದ ಲಿಪಿಯನು ಮಾಸ ಬಹುದೈ ।
ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೀ ತೆರದಿ ತೋರುತ್ತಿರುವ ಭೇದ ॥
ಇರುವುದಲ್ಲಾ ಸ್ಪಷ್ಟಜಾಗೃತಿ ।
ಯೆರಡವಸ್ಥೆಯು ಜ್ಞಾನಭಿನ್ನತೆ ।
ಯೆರಡು ತರದೀ ಜ್ಞಾನವಜ್ಞಾನದಲಿ ಲೀನವಲಾ ॥ ೬೯೯ ॥

ಅನ್ಯಥಾಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣ- ।
ವಿನ್ನಿರುವವಜ್ಞಾನವ್ಯೆ ನಿಜ ।
ತನ್ನ ತಾನೇ ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಲಿ ॥
ಅನ್ನ ತುತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ತುತ್ತನು ।
ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕಾರಂಭ ಮಾಡಲು ।
ಭಗ್ನವಪ್ಪುದು ಹಸಿವೆ ತಿಂದೊಂದೊಂದು ಗ್ರಾಸವನು ॥೨೦೦॥

ಕಡೆಯ ತುತ್ತಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಹಸಿವೆಯೆ ।
ಯಡಗಿ ಹೋಗುವುದಾಗ ನೋಡ್ಯೆ ।
ನಡೆಯೆ ಹಾದಿಯ ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಹಾದಿ ಸರಿಯುವುದು ॥
ಕಡೆಗೆ ಮುಕ್ಕಾಮಿಂಗೆ ಬರಲಾ ।
ನಡೆವ ಹಾದಿಯು ಮುಗಿವುದಲ್ಲ್ಯೆ ।
ಯುಡುಪತಿಯು ಪೂರ್ಣತೆಯ ಪಡೆವನು ಪೂರ್ಣಿಮೆಯು
ದಿವಸ ॥ ೨೦೧ ॥

ಮಲಗಿರುವ ಮಾನವನು ನಿದ್ದೆಯ ।
ತೊಲಗುವನು ಕೇಳ್ಸಾವಕಾಶದಿ ।
ಬಳಿಕ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆ ಹೋಗಲು ಪೂರ್ಣವೆಚ್ಚರಿಕೆ ॥
ತಿಳಿಯಲಾಪರಿ ಭೋಧ್ಯವಸ್ತುವು ।
ಅಳಿಯಲಾ ಮನದಲ್ಲಿ ಸಮತೆಯು ।
ತುಳುಕುವುದು ಸಾಯುವುದು ಮೇಣಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವದು ॥೨೦೨॥

ಪ್ರಳಯ ಬರೆ ಕಲ್ಪಾಂತಸಮಯದಿ ।
ಜಲಮಯವೆ ತಾನಿಹುದು ವಿಶ್ವವು ।
ಜಲಧಿನದಿನದಕೊಳಗಳೆಂಬೀ ಭೇದವುಳಿಯುವುದೆ ॥
ತಿಳಿಯಲಾಪರಿ ಘಟಮಠಾದಿಗ ।
ಳಳಿಯಲೊಂದಾಕಾಶವುಳಿವುದು ।
ಅಳಿಯಲಾಪರಿ ಕಾಷ್ಠಭಾವವು ಬೆಂಕಿಯುಳಿಯುವುದೆ ॥೨೦೩॥

ಪರಿಪರಿಯ ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳ ।
ಕರಗಿಸಲು ಮುಸಿಯೊಳಗೆ ಹಾಕುತ ।
ಹರಿವುದಲ್ಲ್ಯೆ ನಾಮರೂಪವು ಚಿನ್ನವುಳಿಯುವುದು ॥
ಹರಿಯಲಾ ಪರಿ ಸ್ವಪ್ನನಿದ್ರೆಯು ।
ಮೆರೆವನೊರ್ವನೆ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪನು ।
ಬರುವುದೆಂತ್ಯೆ ಭೇದವಾತನಿಗೆನ್ನ ಹೊರತಾಗಿ ॥ ೨೦೪ ॥

ಕರೆವರಿದನಾ ಭಕ್ತಿ ನಾಲ್ಕನೆ ।
ತರದೆನುತ್ತಲಿ ಕೋವಿದರು ಕೇಳ್ ।
ಬರುವುದವಗೆ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸಾಧನದಿಂಹಲೀ ತೆರದಿ ॥

ಕರೆದೆನಿದನಾ ನಾಲ್ಕನೆಯದೆಂ- ।
ದರುಹುವೆನು ಕಾರಣವ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವರ್ಯೆ ಜಿಜ್ಞಾಸುವಾರ್ತನು ಮೂರನರ್ಥಾರ್ಥಿ ॥ ೨೦೫ ॥

ಪರಿಕಿಸಲು ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದಿಯೊ ನೀ ।
ನರನೆ ಯೊಂದೆರಡೆಂಬ ಸಂಖ್ಯೆಯು ।
ಹೊರಗೆ ಸಹಜಸ್ಥಿತಿಯು ಯೆನ್ನದು ಭಕ್ತಿಯೆಂಬುದದು ॥
ಮೆರೆವುದೀ ಪರಿ ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು ।
ಹರಣವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮುಂದೆನ- ।
ಗರಿಯುತಲಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಲಿಸುವದೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನೆ ॥ ೨೦೬ ॥

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡಲ್ಲಿ ಯೆನ್ನಯ ।
ಸಂಲಲಿತ ಮೂರ್ತಿಯನೆ ಕಾಂಬರು ।
ಯೆಲ್ಲ ರೂಪದೊಳೆಲ್ಲ ಸ್ಥಾನದೊಳೆಲ್ಲ ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆ ॥
ಎಲ್ಲವಿಹುದು ಪ್ರಕಾಶವೆನ್ನದು ।
ವಿಲ್ಲವಲ್ಲಿಯೆ ಯಸ್ತಿನಾಸ್ತಿಯು ।
ಯಿಲ್ಲವ್ಯೆ ಯುದಯಾಸ್ತ ಜಾಗೃತಿಸ್ವಪ್ನ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥ ೨೦೭ ॥

ಇರಲು ನೋಡಾ ಭಕ್ತನಾತನು ।
ಬರುವೆನವಗಾನಾರ್ತಿರೂಪದಿ ।
ಧರೆಯಲಿಚ್ಛಿತವಸ್ತು ಮೆರೆವುದು ಭಕ್ತಿ ತಾನಾಗಿ ॥
ನರನೆ ಜಿಜ್ಞಾಸುವಿಗೆ ನಾನಾ- ।
ಪರಿಯೊಳಿಚ್ಛೆಯು ಜ್ಞಾನನಾಗುವೆ- ।
ನೆಡು ರೂಪದೊಳಾನು ಮೆರೆವೆನು ಭಕ್ತವಶ ನಾನು ॥ ೨೦೮ ॥

ಅರ್ಥದಿಚ್ಛೆಯ ಭಕ್ತನಿರಲವ ।
ನರ್ಥವರ್ಥಪ್ರಾಪ್ತಿಸಾಧನ ।
ವರ್ಥಪಾಪ್ತಿಯಲಿಚ್ಛೆ ಯೀಪರಿ ತ್ರಿಪುಟ ನಾನಾಗಿ ॥
ಭಕ್ತರಿಚ್ಛೆಯ ಪೂರಯಿಸುವೆನು ।
ವ್ಯರ್ಥವಿರುವುದೆ ನನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು ।
ಭಕ್ತರಿಚ್ಛಾರೂಪ ನಾನಾಗುವೆನು ಯುಗಯುಗದಿ ॥ ೨೦೯ ॥

ಧರಿಸಿ ಮೇಣಜ್ಞಾನರೂಪವ ।
ನರನೆ ಯೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಲು ।
ಮೆರೆವುದವನೆದುರಿನಲಿ ನೋಡಜ್ಞಾನಪರವಾಗಿ ॥
ಪರಿಕಿಸ್ಯೆ ಕನ್ನಡಿಯು ಮುಂದಕೆ ।
ಬರುವ ವಸ್ತುವ ಬಿಂಬಿಸುವುದ್ಯೆ ।
ಯಿರುವುದೇನಚ್ಚರಿಯು ಯಿದರಲಿ ನೋಡಿದಿಯೊ ಪಾರ್ಥ ॥೨೧೦॥

ಒಂದು ಮುಖವೆರಡೆಂದು ಕಾಂಬುದು ।
ಕುಂದು ಕಣ್ಣಡಿಗಿರಲು ಸಹಜವು ।
ಬಂದು ಕಾಡುವುದೈ ನಿರರ್ಥಕ ದ್ವೈತವೊಂದಿರಲು ॥
ಚಂದ್ರನೊರ್ವನೆ ಬೆಂಬಿಸುವನೈ ।
ಕುಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬರಲು ತಿಮಿರದಿ ।
ಚಂದ್ರಬಿಂಬಗಳೆರಡು ತೋರುವುವೇನಹೇಳುವೆನು ॥ ೭೧೧ ॥

ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲೆನ್ನ ಭಜಿಸಲು ।
ವ್ಯಕ್ತನಾಗುವೆ ನಾನು ನಿಜವಿದು ।
ನಿತ್ಯ ನಾ ಸರ್ವತ್ರ ಭಕ್ತರ ಹತ್ತರದಲಿಹೆನು ॥
ಪಾರ್ಥ ದೃಶ್ಯತ್ವವು ಕಣಾ ಬಹು ।
ಮಿಥ್ಯವಿಹುದಜ್ಞಾನವಶದಲಿ ।
ಕಿತ್ತು ಕಳೆಯೈ ತಿಮಿರವಜ್ಞಾನವನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೭೧೨ ॥

ಭಕ್ತಿಯೋಗದಲೀ ತೆರದಿ ನೀ- ।
ಕಿತ್ತಿ ಕಳೆಯಲು ತಿಮಿರವೆಲ್ಲವ ।
ಚಿತ್ರತರದಲ್ಲೆನ್ನನೇ ಕಾಂಬುವರು ದರ್ಪಣದಿ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಚಿನ್ನದಲಿ ಮಿಶ್ರಣ ।
ಚಿತ್ತೆನಲು ಹಿತ್ತಾಳಿ ಚಿನ್ನವೆ ।
ಕಿತ್ತಿ ಹಿತ್ತಾಳೆಯನು ತೆಗೆಯಲು ಶುಭ್ರ ಬೆಳಗುವುದು ॥ ೭೧೩ ॥

ಪೂರ್ಣಿಮೆಯ ದಿನ ಹೊರತು ಚಂದ್ರಮ ।
ಪೂರ್ಣನಿಲ್ಲೈ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪೂರ್ಣಿಮೆಯ ದಿನವವನು ಕಾಂಬನು ತನ್ನ ಪೂರ್ಣತೆಯ ॥
ಎನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಜ್ಞಾನಸದ್ವಾರದಿ ।
ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲೆ ನೋಳ್ಪರೆಲ್ಲರು ।
ಭಿನ್ನತೆಯು ದೃಷ್ಟಸ್ವರೂಪದೊಳಿಹುದು ನೋಡಿದರೆ ॥ ೭೧೪ ॥

ಹಾನಿಯೇ ದೃಷ್ಟತ್ವಕಾಗಲು ।
ನಾನೆ ನನ್ನನೆ ನೋಡುತಿಹೆನೈ ।
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಭಕ್ತಿಯೋಗವ ನಿನಗೆ ಪೇಳಿದೆನು ॥
ಜ್ಞಾನಯೋಗವಿದಹುದು ನಿಜ ನಿನ- ।
ಗಾನು ನಾಲ್ಕನೆ ಭಕ್ತಿ ಯೆನುತಲಿ ।
ನಾನುರಾಗದಿ ಪೇಳ್ದೆ ದೃಶ್ಯಾತೀತವೀ ಮಾರ್ಗ ॥ ೭೧೫ ॥

ಭಕ್ತ್ಯಾ ಮಾಮಭಿಜಾನಾತಿ ಯಾವಾನ್ ಯಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ತತ್ತ್ವತಃ ।
ತತೋ ಮಾಂ ತತ್ತ್ವತೋ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ವಿಶತೇ ತದನಂತರಮ್ ॥ ೫೫ ॥

ಯಾರು ನೋಡೀ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಯ ।
ಸೇರುವರು ಮತ್ತವರು ನನ್ನೊಳು ।
ಸೇರುತಿಹರೈಕ್ಯವನು ನಿಜದಲಿ ಪಾರ್ಥ ತಿಳಿದಿಯಲಾ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಜ್ಞಾನಿ ಯೆನ್ನಯ ।
ಚಾರು ಸ್ವಾತ್ಮನು ಯೆನುತ ಕೈ ಮೇ- ।
ಲೇರಿಸುತ ಹೇಳಿದೆನು ನಾನಧ್ಯಾಯವೇಳರಲಿ ॥ ೭೧೬ ।

ಇರುವುದುತ್ತಮ ಭಕ್ತಿಯೆನುತಲಿ ।
ಯರುಹಿದೆನು ಭಾಗವತರೂಪದಿ ।
ಸರಸಿಜಾಸನನಿಂಗೆ ಕಲ್ಪಾದಿಯಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಕರೆವರಿದನೇ ಭಕ್ತಿ ಯೆನುತಲಿ ।
ಪರಮ ಶೈವರು ಜ್ಞಾನಯುತರಿದ ।
ಕರೆವರೈ ಕೇಳ್ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೆನುತ್ತ ಲೋಕದಲಿ ॥ ೭೧೭ ॥

ಪರಮ ಭಕ್ತಿ ಯೆನುತ್ತ ನಾನಿದ ।
ಕರೆವೆನೈ ಕೇಳ್ ಕರ್ಮಯೋಗಕೆ ।
ಬರುವುದೈ ಫಲವೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯವ ಲಭಿಪ ವೇಳೆಯಲಿ ॥
ಇರುವುದೀ ಜಗವೆನ್ನಯೋಗದಿ ।
ಭರಿತವೋತಪ್ರೋತವೆನುತಲಿ ।
ಯರಿವ ಮಾಡುವುದಲ್ಲವೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನವಿದು ॥ ೭೧೮ ॥

ಹಾರುವುದು ವೈರಾಗ್ಯವೆಲ್ಲ ವಿ- ।
ಚಾರಸಹಿತವೆ ಬಂಧಮೋಕ್ಷಗ- ।
ಳಾರಿ ಬೆಂದಾಗುವುವು ಬ್ರಹ್ಮಾಕಾರ ನಾಯುವುದು ॥
ಪಾರದಿದುವೆಯಪಾರವೆಂಬೀ- ।
ಚಾರುಭೇದವು ನಾಶವಪ್ಪುದು ।
ಚಾರುತರದೀ ಭಕ್ತಿಮಹಿಮೆಯಪಾರವಾಗಿಹುದು ॥ ೭೧೯ ॥

ನೆಲಜಲಾನಲವಾಯುಭೂತಂ- ।
ಗಳನು ಕೇಳಾಕಾಶ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ।
ಯುಳಿವುದಲ್ಲೈ ಶೇಷವೀಪರಿ ಭಕ್ತಿಯುಳಿಯುವುದು ॥
ಕಳೆವ ಸಾಧನ ಸಾಧ್ಯಸಾಧಕ- ।
ರುಳಿಯಲಾರದು ಭೇದತ್ರಿಪುಟಿಯು ।
ತಿಳಿಯಲಾರದು ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತಗಳನಾ ಭಕ್ತಿ ॥ ೭೨೦ ॥

ಹೊರೆಯಲೆನ್ನಯ ಶುದ್ಧರೂಪವ- ।
ನರಿತುಯೆನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯಭಾವವ ।
ನಿರುತವೆನ್ನಯ ಭಜನ ಮಾಳ್ಪನು ಜ್ಞಾನಯೋಗದಲಿ ॥
ಶರಧಿಸಂಗಮವಾದನಂತರ ।
ಮರೆವಳ್ಳೆ ನಿಜರೂಪ ಗಂಗೆಯು ।
ದೊರೆಯಲೈಕ್ಯವು ಯೆನ್ನೊಳೀಪರಿ ಭಕ್ತರಾಗುವರು ॥೬೨೧॥

ಎರಡು ಕನ್ನಡಿಗಳನು ಶುದ್ಧೀ- ।
ಕರಿಸುತೊಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಮುಖ ।
ನಿರಿಸಲವು ತಂತಮ್ಮ ದರ್ಶನಕೊಳ್ಳುವುವು ತಿಳಿಯೆ ॥
ದೊರೆಯಲೆನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯವೀಪರಿ ।
ನರನೆ ಭಕ್ತನು ಯೆನ್ನ ನೋಡುತ ।
ಪರಮ ಹರ್ಷದಿ ಶೋಲುತಿಹನ್ನೈ ಕನ್ನಡಿಯ ತೆರದಿ ॥ ೬೨೨ ॥

ಕನ್ನಡಿಯ ಬದಿಗಾಗಿ ಸಾರಿಸೆ ।
ತನ್ನ ಬಿಂಬವು ಲೋಪವಾಗಲು ।
ಮುನ್ನ ತನ್ನೊಳು ತಾನೆ ಬಿಂಬಾಕೃತಿಯ ನೋಡುತಲಿ ॥
ಸನ್ನುತಾಂತಃಕರಣನಾಗಿ ಪ್ರ- ।
ಸನ್ನತೆಯಲಾ ಬಿಂಬ ರಂಜಿಪು- ।
ದೆನ್ನುತಲಿ ಯೋಚಿಸುವನಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತನೀ ತೆರದಿ ॥ ೬೨೩ ॥

ನಿದ್ದೆಯಿಂದೆಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಲು ।
ಬಿದ್ದು ಹೋಗಲು ಸ್ವಪ್ನಭಾವವು ।
ಶುದ್ಧನಾತ್ಮಸ್ವರೂಪ ಮನದೊಳು ಬರುವದಿಲ್ಲೇನು ॥
ಸದ್ದ ಮಾಡದೆ ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿಗೆ ।
ನಿದ್ದೆಯೆಂಬಜ್ಞಾನ ಹರಿವುದು ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೬೨೪ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀತೆರದಿ ಪೇಳಲು ।
ಬರುವುದೇ ದುಃಶಂಕೆ ಮನದ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದೇ ಧರಣಿಯಲಿ ಶಕ್ಯವು ಪೇಳ್ದ ಸಂಗತಿಯು ॥
ದೊರೆಯಲೈಕ್ಯವು ತನಗೆ ಭೋಗಿಪ ।
ಪರಿಯದಾವುದು ಕಾಣೆವೆಂಬರು ।
ನರರು ಶಂಕಾವಾದದಿಂದಲಿ ತುಚ್ಛಿಸುವರಿದನು ॥ ೬೨೫ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಶಬ್ದ ಶಬ್ದೋ- ।
ಚ್ಚರಣೆ ಮಾಳ್ಪುದ ನೋಡಿ ಬಲ್ಲೆಯೊ ।
ಅರಿಯಲಾರೆನು ಶಂಕೆಯೆಂಬೂರಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ॥
ತರಣಿಗವರಾ ದೀಪದಿಂದಲಿ ।
ಪರಿಚಯವ ಮಾಡಿಸುವರೇ ಜಗ ।
ಕಿರದೆ ಯೆಂಬೀ ತೆರದ ಸ್ಥಿತಿಯಿರೆ ತಿಳಿಯದೆನಗದುವೆ ॥ ೬೨೬ ॥

ಇರುವುದೇ ವಹಿವಾಟವಲ್ಲಿಯು ।
ಮೆರೆವ ಗಗನಕೆ ಹಾಕುವರೆ ಚ- ।
ಪ್ಪರವ ತಿಳಿಯೆನು ಪಾರ್ಥ ನಿನಗರವಿದೆಯೊ ಪದ್ಧತಿಯ ॥
ಅರಸನಲ್ಲದ ಬಣಗುಮನುಜನಿ- ।
ಗರಸುತನದ ಸುಭೋಗ ತಿಳಿವುದೆ ।
ತರಣಿಯಾಲಿಂಗನವ ಕೊಡುವನೆ ಯಂಧಕಾರಕ್ಕೆ ॥ ೬೨೭ ॥

ಕೊಳದೆ ಕೇಳಾಕಾಶರೂಪವ ।
ತಿಳಿವುದೇನಾಕಾಶಮುಹತಿಯು ।
ತುಲನೆಯೇ ಗುಂಜಾಭರಣ ರತ್ನಾಭರಣದೊಡನೆ ॥
ಕೊಳದೆ ಮದ್ರೂಪವ ಧನಂಜಯ ।
ತಿಳಿಯಲಾರರು ಯೆನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ।
ಬಳಿಕ ನನ್ನನು ಭಜಿಪರೆಂಬುದನೆಂತು ಹೇಳುವುದು ॥ ೬೨೮ ॥

ಬರುವುದೇ ತಾರುಣ್ಯದನುಭವ।
ತರುಣನಾಗದ ಹೊರತು ಜಗದಲಿ ।
ಬರುವುದೈ ಮದ್ರೂಪ ನರನಿಗೆ ಕರ್ಮಯೋಗದಲಿ ।
ಬರುವುದನುಭವವಾಗಲಾತಗೆ ।
ತೆರೆಗಳೆಲ್ಲವು ನೋಡು ಸುತ್ತಲು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಸೇವಿಸುವುವಲ್ಲವೆ ನೀರನೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೬೨೯ ॥

ತೋರುತಿಹ ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶವು ।
ಸೂರಿಯನ ಬಿಂಬದಲಿ ಸಂತತ ।
ಸೇರಿಹುದು ಪ್ರೋಕಳೆಯು ರಂಜಿಸುತಿಹುದು ಗಗನದಲಿ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಿ ಸ್ವರೂಪವೆನ್ನಯ ।
ಸೇರಿ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯನಾಗಿ ಭಕ್ತನು ।
ಚಾರುತರದಲಿ ಭಜಿಪನೆನ್ನನೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೬೩೦ ॥

ಚಂದನದ ಸೌಗಂಧವೆಲ್ಲವೆ ।
ಚಂದನವೆ ಸೇವಿಸುವುದಲ್ಲವೆ ।
ಚಂದಿರನ ಪ್ರಭೆ ಚಂದ್ರನೊಡನೆಯೆ ರಂಜಿಸುವದಲ್ಲೈ ॥
ಸಂದು ಹೋಗಲು ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ಯೆಂದು ಭಕ್ತಿಯು ಸಾಧ್ಯವಿಹುದೈ ।
ಯೆಂದು ಕೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೆನುತಲಿ ನಾನು ಪೇಳುವೆನು ॥ ೬೩೧ ॥

ದ್ವೈತ ಹೋಗಲು ಭಕ್ತ ಕರ್ಮಾ- ।
ತೀತನಪ್ಪನು ಸಹಜ ವೋತ- ।
ಪ್ರೋತ ತುಂಬಿಹುದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯು ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಮಾತಿನಲಿ ವಿವರಿಸಲಶಕ್ಯವು ।
ಭೂತಳದೊಳನುಭವಕೆ ಸಾಧ್ಯವು ।
ಈ ತೆರದ ದಿವ್ಯಾನುಭವವೈ ಸಾಧ್ಯಸಾಧಕಗೆ ॥ ೭೩೨ ॥

ನರಗೆ ನೋಡೀ ತೆರದ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಬರಲು ಬೇಕೈ ಪೂರ್ವಸಂಚಿತ ।
ಕರೆಯಲಿವ ನಾನೋಡಿ ಬರುವೆನು ಓ ಯೆನುತ ಮುದದಿ ॥
ಕರೆವವನು ನಾನಿಹೆನು ನಿಜವಿದು ।
ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವನಾರು ಯೆನ್ನಯ ।
ಹೊರತು ನಾದರ್ಶನವನೀವೆನು ಮಾತುಮಾತಿನಲಿ ॥ ೭೩೩ ॥

ಹಿಂದಿನಂದದೊಳವನು ಯೆನಗಾ- ।
ನಂದದಿಂದಲಿ ಕರೆಯಲಾರನು ।
ಹಿಂದಿನಂದದಿ ಮಾತನಾಡಲು ಬಾರದಾತನಿಗೆ ॥
ಬಂದರೀಪರಿಯೋಗ್ಯತೆಯು ನರ- ।
ಗಂದು ಮೌನವೆ ದಿವ್ಯಸ್ತುತಿಯದು ।
ಬಂದು ಮುಟ್ಟುವುದೆನಗೆ ಮೌನದಿ ಮಾಡಿದಾ ಸ್ತುತಿಯು ॥ ೭೩೪ ॥

ನರನೆ ಬುದ್ಧಿಯು ತಿಳಿವ ವಸ್ತುವು ।
ತಿರಿಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯು ನೋಳ್ಪ ವಸ್ತುವು ।
ಅರಿಯಲಾ ತಿಳಿಯುವುದು ನೋಳ್ಪುದು ಕ್ರಿಯೆಯು ಮುಗಿಯುವುದು ॥
ಪರಿಕಿಸಲು ತಾವೆಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಗ- ।
ಳಿರದೆ ಸರಿಯುತ ಬದಿಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬರುವನೈ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಿಳಿವವ ನೋಳ್ಪ ಸಾಧಕನು ॥ ೭೩೫ ॥

ಬೆಳಗುತಿಹ ಕನ್ನಡಿಯು ನೋಡಿದ- ।
ಬಳಿಕ ಮುಖವದು ನೋಳ್ಪುದಲ್ಲವೆ ।
ತಿಳಿಯಲಾ ಮುಖನೋಳ್ಪುದದ ಕನ್ನಡಿಯು ನೋಡದಲಾ ॥
ಕಲಿಧನಂಜಯ ಯೀತೆರದೋಳೀ ।
ಯಿಳೆಯೊಳಗೆ ಸುಜ್ಞಾನವಾಗಲು ।
ತಿಳಿಯಲಾ ತೋರುವನು ಮುಂದಕೆ ನೋಳ್ಪ ಸಾಧಕನೆ ॥ ೭೩೬ ॥

ನೋಡುತಿರುವ ಪದಾರ್ಥಲೋಪದಿ ।
ನೋಡುವವನೇ ನೋಳ್ಪರೂಪದೊ- ।
ಳೋಡಿ ತಾನೈಕ್ಯವನು ಪಡೆವನು ಬರುವುದೈಕ್ಯವಲಾ ॥
ಗಾಢವಿಹುದೀ ಯೈಕ್ಯವದರಿಂ ।
ನೋಡುತಿಹ ಕ್ರಿಯೆ ಲೋಪವಾಗುವು-
ದಾಡಲೇನದ ನೋಳ್ಪ ಧರ್ಮವೆ ತಾನೆ ಸಾಯುವುದು ॥ ೭೩೭ ॥

ತರುಣಿಯನು ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ನೋಡಲು ।
ಮರೆತು ಸ್ವಪ್ನವ ಜಾಗರಣೆಯಲಿ ।
ಹರುಷದಿಂದಾ ತರುಣಿಗಾಲಿಂಗನವ ಕೊಡಲವನು ॥
ಪುರುಷನಾಲಿಂಗನವ ಕೊಡುವವ ।
ತರುಣಿಯಾಲಿಂಗನವ ಕೊಳುವವ- ।
ಳಿರುವರೇ ತಾವೆರಡು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿರುಹು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೭೩೮ ॥

ಎರಡು ಕಾಷ್ಠಂಗಳಿಗೆ ಘರ್ಷಣ ।
ಬರಲು ಸಂಜನಿಸುವುದು ಬೆಂಕಿಯು ।
ಯೆರಡು ಕಾಷ್ಠಂಗಳನು ಭಕ್ಷಿಸುತೊಂದೆಯಾಗುವುದು ॥
ತರಣಿಬಿಂಬವ ನೋಡಿ ಜಲದೊಳ- ।
ಗಿರುವುದನು ತಾನೆತ್ತಲೆತ್ನಿಸೆ ।
ಕರವ ಪಸರಿಸೆ ಲೋಪವನು ತಾಳುವುದು ಬಿಂಬವದು ॥ ೭೩೯ ॥

ನರನು ಯೆನ್ನಯ ರೂಪವಾಗುತ ।
ಮರಳಿ ದೃಶ್ಯವ ನೋಡಲೆತ್ನಿಸೆ ।
ಹರಣವಪ್ಪುದು ದೃಶ್ಯರೂಪವು ನಾನೆ ಕಾಣುವೆನು ॥
ನರನೆ ಮೇಲಿನ್ನೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಧರೆಯಲಾ ದೃಷ್ಟತ್ವವೆಲ್ಲವು ।
ಹರಣವಪ್ಪುದು ಭೇದಭಾವವು ಲೋಪವಾಗುವುದು ॥ ೭೪೦ ॥

ತರಣಿಯಾ ತಿಮಿರವ ಪ್ರಕಾಶಿಸೆ ।
ಬರಲು ನೋಡು ಪ್ರಕಾಶ್ಯ ತಿಮಿರವು ।
ಹರಿಯಿತಾದರೆ ರವಿಯ ಧರ್ಮ ಪ್ರಕಾಶವುಳಿಯುವುದೆ ॥
ನರನೆ ನೋಡ್ವೆ ದೃಶ್ಯ ನಾನಾ- ।
ಗಿರಲು ದೃಶ್ಯವು ಭಿನ್ನರೂಪವೆ ।
ಯಿರುವನೆಂತಾ ನೋಳ್ಪ ದೃಷ್ಟನು ಲುಪ್ತನಾಗುವನು ॥ ೭೪೧ ॥

ನೋಡ್ವ ನೋಡದ ಸ್ಥಿತಿಗಳೆರಡೀ ।
ರೂಢಿಯಲ್ಲೊಂದಾಗಲಾಕ್ಷಣ ।
ಮೂಡವುದು ಮದ್ರೂಪ ದ್ವಂದ್ವಾತೀತ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ನೋಡಲವ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುವ ।
ಮೂಡುವುದು ಮದ್ದರ್ಶನವಲಾ ।
ವೋಡಿ ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಾದೃಷ್ಟಭೇದವದು ॥ ೭೪೨ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ದ್ವಂದ್ವವಿ- ।
ಹೀನ ದ್ವಂದ್ವಾತೀತ ದೃಷ್ಟಿಯು ।
ತಾನೆ ಸಂಭೋಗಿಸುವುದೈ ನಿಜವೆನ್ನ ದರ್ಶನವ ॥
ಜಾನಿಹುದು ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಕ- ।
ತಾನು ಚಲಿಸದು ನಿಶ್ಚಲವಲಾ ।
ನಾನು ನೋಡಾತೆರದೊಳಿಹೆನಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ೪೪೩ ॥

ನರನೆ ಕಲ್ಪಾಂತದಲಿ ಜಲಮಯ- ।
ವಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಪೂರ್ಣವು ।
ಹರಿಯುತಿಹುದೇ ನೀರು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ॥
ಪರಿಯೊಳಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಿಂದಲೆ ।
ಭರಿತನಾಗಿಹೆ ವಿಶ್ವದಲಿ ನಾ- ।
ನಿರುವುದೆಂತೈ ದ್ವೈತವಾಗಲು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೪೪೪॥

ಕಾಲು ಕಾಲೇರುವುದೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಜ್ವಾಲೆ ಜ್ವಾಲೆಯು ಸುಡುವುದೇ ಮ- ।
ತ್ತೇಳು ನೀರೊಳು ನೀರು ಮಾಳ್ಪುದೆ ಸ್ನಾನ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೈ ಸುತ್ತುಮುತ್ತುವಿ- ।
ಶಾಲತನದಿಂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಹೆ ನಾ ।
ಹೇಳು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಯೆಲ್ಲಿ ಹೇಳೆನಗೆ ॥೪೪೫॥

ಇರುವೆನದ್ವಯ ನಾನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯರಿಯಲಾ ಪರಮಾತ್ಮ ನಾನೇ ।
ಬರುವುದಾತನ ಕೃತಿಯವಶದಿಂ ಯಾತ್ರೆಯಾ ಫಲವು ॥
ಶರಧಿಯೊಳಗಿನ ನೀರು ಭರದಲಿ ।
ತೆರೆಯ ರೂಪದಿ ಸಂಚರಿಸಿದರು ।
ಧರೆಯನೆಲ್ಲವನಾಕ್ರಮಿಸುವುದೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೪೬ ॥

ತ್ಯಾಗ ಮಾಳ್ಪ ಸ್ಥಳವು ನೀರದು ।
ಹೋಗುತಿಹ ಸ್ಥಳವಿಹುದು ನೀರೇ ।
ಹೋಗುತಿಹ ಕಾಲ್ ಹೋಗುತಿರುವುದು ನೀರೆ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಸಾಗಲಾರದು ನೀರಿನಾಟವು ।
ನೀಗಲಾರದು ಐಕ್ಯರೂಪವ ।
ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯೈ ಕಲಿಧನಂಜಯನೆ ॥ ೪೪೭ ॥

ಎನ್ನ ರೂಪದೊಳೈಕ್ಯವಾಗಲು ।
ಭಿನ್ನನಿಹೆ ನಾನೆಂಬ ಭಾವೋ- ।
ತ್ಪನ್ನವಾಗಲು ಯೆನ್ನ ಬಿಟ್ಟನ್ಯರನು ಸೇರುವನೆ ॥
ಪೂರ್ಣನಿರೆ ಮದ್ರೂಪ ಸಾಧಕ- ।
ನೆನ್ನ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಳ್ಪನಲ್ಲವೆ ।
ಚೆನ್ನಗೀತತ್ತ್ವವನು ತಿಳಿಯೈ ಯೆನ್ನ ಯಾತ್ರಿಕನು ॥ ೪೪೮ ॥

ತಾನು ದೇಹಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೆ ।
ಯೇನ ಮಾಡಿದರೇನು ಕರ್ಮವ ।
ನಾನೆ ದರ್ಶನವೀವೆ ಕರ್ಮಾಧೀನ ನಾನಾಗಿ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ಕರ್ತೃಕರ್ಮದ ।
ಹಾನಿಯಾಗಲು ಭೇದವಾಕ್ಷಣ ।
ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮದ್ರೂಪರಪ್ಪರು ದ್ವೈತ ಮುರಿಯುವರು ॥೪೪೯॥

ಕನ್ನಡಿಯೆ ಕನ್ನಡಿಯು ನೋಡಿದ- ।
ರೆನ್ನಲಾಗದು ನೋಡುವಿಕೆ ಯಿದು ।
ಚಿನ್ನದಿಂ ಚಿನ್ನವನು ಮಡಗಿಸಲಾಯ್ತೆ ಭೂಷಣವು ॥
ಮುನ್ನ ದೀಪಜ್ಯೋತಿ ದೀಪಗ- ।
ಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿದರೇನು ತೇಜವು ।
ಭಿನ್ನವಿಹುದೇ ತೇಜವೊಂದೇಯಾಗಿ ರಂಜಿಪುದು ॥ ೪೫೦ ॥

ಎನ್ನ ರೂಪದಲೈಕ್ಯವಾಗಿಹ ।
ಸನ್ನುತಾತ್ಮನು ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ।
ಯೆನ್ನುವರೆ ಮೋಣದಕೆ ಕರ್ಮವಿದೆಂದು ಕೋವಿದರು ॥
ಭಿನ್ನ ಕರ್ತೃತ್ವಾಭಿಮಾನದಿ ।
ಭಿನ್ನ ಭಾವವು ಪೋಯ್ತು ಜಗದಲಿ ।
ಮುನ್ನ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಮಾಡದಲಿರಲು ಸ್ಥಿತಿಯೊಂದೆ ॥೪೫೧॥

ಇರುವುವವಗಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದ ।
ತೆರದಿ ಸರ್ವಕ್ರಿಯೆಗಳೊಂದೇ ।
ಬರುವುದದಕೇ ಹೆಸರು ಅಕ್ರಿಯವೆಂದು ಲೋಕದಲಿ ॥
ಇರುವುದದುವೇ ಯೆನ್ನ ಪೂಜೆಯು ।
ಗುರುತು ಕೇಳು ಕಪಿಧ್ವಜನೆ ನಿನ- ।
ಗೊರೆವೆನೆಂತೀ ಕರ್ಮ ಬರುವುದು ಯೆನ್ನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ॥ ೪೫೨ ॥

ಚರಿಪನೈ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಯಥಾವಿಧಿ ।
ಯರಿಯನೈ ಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವ ।
ಬರುವುದು ಮಹಾಪೂಜೆಯೆನಗದು ಸ್ವೀಕರಿಪೆನದನು ॥
ಇರುವುದಾತನ ನುಡಿಗಳೇ ಸ್ತುತಿ ।
ಯಿರುವುದಾತನ ನೋಟವೆಲ್ಲವು ।
ದರುಶನವು ಕೇಳೆನ್ನದೆಂದೇ ಭಾವಿಸೈ ಜಗದಿ ॥ ೪೫೩ ॥

ನಾನು ನೀನೆಂಬೆರಡು ಭಾವದಿ ।
ಹೀನನಾಗುವನವನು ಚಲಿಸಲು ।
ಪೂರ್ಣಯಾತ್ರಾಫಲವು ಬರುವುದು ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಯಲಿ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ಅವನಿ- ।
ನ್ನೇನ ಮಾಡಿದರಾಯ್ತು ಪೂಜೆಯು ।
ಮಾನಸದ ಕಲ್ಪನೆಯೆ ಜಪವಾಗುವುದು ಮತ್ತೇನು ॥೭೫೪॥

ಇರುವನಾವಸ್ಥಿತಿಯಲಾತನು ।
ಕರೆವರದನೆ ಸಮಾಧಿ ಯೆನುತಲಿ ।
ಮೆರೆವುದಾತನ ಭಕ್ತಿಯೋಗವು ತಾಳ್ದನೈಕ್ಯವನು ॥
ಇರದು ಭೇದವು ಚಿನ್ನಕಂಕಣ ।
ವೆರಡರಲಿ ಕೌಂತೇಯ ಕೇಳ್ಳೈ ।
ತೆರೆಗಳಲಿ ನೀರಿನಲಿ ಭೇದವದೇನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೭೫೫ ॥

ಪರಿಮಳವು ಕರ್ಪುರದೊಳಿರುವುದು ।
ಮೆರೆವ ತೇಜವು ರತ್ನದೊಳಗ್ಗೆ ।
ಯಿರುವುದಾ ಪಟದಲ್ಲಿ ತಂತುವು ಘಟದಿ ಮೃತ್ತಿಕೆಯು ॥
ನರನೆ ನೋಡಿವುಗಳನು ಭೇದಿಪ- ।
ರಿರುವರೇ ಪಂಡಿತರು ಜಗದಲಿ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಭಕ್ತನಲಿ ನಾನೀತೆರದಲಿಹೆನಲ್ಲೈ ॥ ೭೫೬ ॥

ನರನೆ ಭಕ್ತಿಯಿದೇಕನಿಷ್ಠವು ।
ಬರುವುದ್ಯೆ ಭಕ್ತಿಪ್ರಭಾವದ- ।
ಲಿರವು ಯೆನ್ನದು ದೃಶ್ಯರೂಪದಲಾತ್ಮದ್ರಷ್ಟನಿಗೆ ॥
ಮೆರೆವ ಸ್ವಪ್ನಸುಷುಪ್ತಿಜಾಗೃತಿ ।
ತೆರೆಗಳೀ ಮೂರಿಹುವು ಕಾರಣ ।
ಬರುವುದ್ಯೆ ಸಂಪರ್ಕವಿವಕಾ ದೇಹದೇಹಿಂಗೊಳು ॥ ೭೫೭ ॥

ನರನೆ ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತವೆಂಬುವ- ।
ವೆರಡವಸ್ಥೆಗಳುದ್ಭವಿಸುವುವು ।
ಬರುವುವೈ ಸರ್ವತ್ರವಿಶ್ವಕೆ ದೃಶ್ಯ ಜಗಕೆಲ್ಲ ॥
ಸ್ಫುರಣವೀಪರಿ ಬರಲು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮೆರೆವ ದೃಶ್ಯಸಮಸ್ತವಿಶ್ವದೊ- ।
ಳಿರುವೆ ನಾನೇ ಯೆನುತ ಬೋಧಾಮೃತವು ದೊರೆಯುವುದು ॥೭೫೮॥

ಜೋರಿನಿಂದೀ ಬೋಧರಥದಲಿ ।
ಹಾರುವುದು ನೋಡನುಭವಧ್ವಜ ।
ತೋರಲಾ ದೋರಕದರೂಪದಿ ಸರ್ಪದಾಭಾಸ ॥
ದೋರಕದೊಳಾಭಾಸ ಹಾರಲು ।
ದೋರಕವೆ ಗೋಚರಿಪುದಲ್ಲವೆ ।
ಬಾರಲಾರದು ಮನದಿ ಕಲ್ಪನೆ ಸರ್ಪವೆಂಬುದದು ॥ ೭೫೯ ॥

ಇರುವುದೇನಾಭರಣ ಚಿನ್ನದ ।
ಹೊರತು ನೋಡು ರಪಸ್ಟು ಆದರು ।
ಧರಿಸಲೀ ನಿರ್ಧಾರವಾಭರಣಗಳು ಕರಗುವುವು ॥
ಇರಲು ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆ ಜಗದಲಿ ।
ಬರುವುದೆಲ್ಲ ವಿಕಾರ ಜಾಗೃತಿ ।
ಬರಲು ತಾಂ ಹೊರತಿಲ್ಲ ಸ್ವಪ್ನದೊಳರ್ಥವೆನ್ನುವನು ॥ ೭೬೦ ॥

ನೀರಿನಲಿ ಸಂಚರಿಪ ತೆರೆಗಳು ।
ನೀರಿನಿಂ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಿಲ್ಲ ವಿ- ।
ಚಾರ ಬರಲಿದು ಮನದಿ ತೆರೆಯಾಕೃತಿಗೆ ಮರುಳಹನೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ದೃಶ್ಯರೂಪವು ।
ತೋರಲಥವಾ ತೋರದಿರಲಿ ವಿ- ।
ಚಾರವೊಂದೇ ನಾನು ವಿಶ್ವದೊಳೆಲ್ಲ ತುಂಬಿಹೆನು ॥ ೭೬೧ ॥

ಇರುವೆ ನಾನಜನಜರನಕ್ಷಯ- ।
ನಿರುವೆನಕ್ಷರ ನಾನಪೂರ್ವನು ।
ಮೆರೆವ ನಿತ್ಯಾನಂದಮೂರುತಿ ನಾನಪಾರನಲಾ ॥
ಇರುವೆನೈ ನಾನಚಲನಚ್ಯುತ- ।
ನಿರುವೆನೈ ನಾನಂತರಹಿತನು ।
ನರನೆ ನೋಡ್ಯೆ ದ್ವೈತವಿರಹಿತನಾದ್ಯನಾಗಿಹೆನು ॥ ೭೬೨ ॥

ಇರುವೆ ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತನೀಶ್ಯನು ।
ಯಿರುವೆನೀಶ್ವರನಮರನಭಯನು ।
ಯಿರುವೆ ನಾನಾಧಾರ ನಾ ಧೇಯನು ಸತತ ಸಹಜ ॥
ಇರುವೆ ನಾನು ಅನಾದಿಮೂರುತಿ ।
ಯಿರುವೆ ಸ್ವಾಮಿ ಸದೋದಿತನು ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ಸರ್ವಾತೀತ ಸರ್ವನು ಸರ್ವಗತ ನಾನು ॥ ೭೬೩ ॥

ನಾ ನವೀನ ಪುರಾಣನಿರುವೆನು ।
ಶೂನ್ಯನಿಹೆ ಸಂಪೂರ್ಣನಿಹೆ ನಾ ।
ನಾನು ಸೂಕ್ಷ್ಮಸ್ಥೂಲನಿಹೆ ನಾ ರೇಣುರೂಪನಲಾ ॥
ನಾನಿರುವೆ ಮೇಣೇಕನಕ್ರಿಯ ।
ನಾನು ವ್ಯಾಪ್ಯನು ವ್ಯಾಪಕನು ಮೇಣ್ ।
ನಾನಸಂಗನಶೋಕ ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ನಾನಿಹೆನು ॥ ೭೬೪ ॥

ನಾನಶಬ್ದನು ಶ್ರೋತ್ರರಹಿತನು ।
ನಾನರೂಪನಗೋತ್ರ ಸಮನಾ ।
ನಾನು ರಂಜಿಸುತಿಹೆ ಸ್ವತಂತ್ರನು ನಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ॥
ನಾನು ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದೈಕ್ಯವ ।
ಸಾನುರಾಗದೊಳನುಭವಿಸುತೀ- ।
ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಯೊಳೆನ್ನನೇ ಭಜಿಸುವನು ಸಾಧಕನು । ೭೬೫ ॥

ಬರಲು ಜಾಗೃತಿ ತನ್ನ ರೂಪದ ।
ಅರವು ತನಗಾಗುವುದು ನೋಡೈ ।
ತರಣಿ ನಿಜದಿ ಪ್ರಕಾಶರೂಪನು ಮೇಣ್ ಪ್ರಕಾಶಕನು ॥
ಲರಿವರಾರೀ ಭೇದವಿದರ ।
ಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶ್ಯ ಮೇಣಾ ।
ವರಪ್ರಕಾಶಕನಲ್ಲಿ ಯೆಂಬುದ ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೭೬೬ ॥

ತಿಳಿಯಲರ್ಹವೆನಿಪ್ಪ ವಸ್ತುವೆ ।
ಯಳಿದನಂತರ ತಿಳಿವನೊರ್ವನೆ ।
ಯುಳಿವನಲ್ಲೈಯವನು ನಾನೇ ಯೆನುತ ತಿಳಿಯುವುದು ॥
ಉಳಿದ ಭೇದವ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡುತಿಹ ।
ಕಲೆಯು ನೋಡೈ ಜ್ಞಾನಕಲೆಯುದು ।
ತಿಳಿಯೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ರೂಪವೆನುತ್ತ ತಿಳಿಯುವುದು ॥೭೬೭॥

ದ್ವೈತ ಮೇಣದ್ವೈತವೆರಡಕ- ।
ತೀತನಾಗಿಹನಾತ್ಮ ನಾನೇ ।
ಯೊತೆರದಿ ತಾಂ ತಿಳಿಯೆ ಜ್ಞಾನವೆ ಯಂಧವಾಗುವುದು ॥
ಭೂತಳದೊಳೀತೆರದಿ ನಿದ್ರಾ- ।
ತೀತವಾಗಿಯೆ ಬರಲು ಜಾಗೃತಿ ।
ಯಾತತುಕ್ಷಣ ಸ್ವಪ್ನಸ್ಥಿತಿಯುದು ಮಾಯವಾಗುವುದು ॥ ೭೬೮ ॥

ಚಿನ್ನದೊಳಗಿಹ ಚಿನ್ನತನ ಕೇಳ್ ।
ಕಣ್ಣೆದುರು ಬರಲಾಕ್ಷಣವೆ ಮು- ।
ತ್ತಿನ್ನು ಚಿನ್ನಾಭರಣ ಕರಗಿಸ ಬೇಕೆ ನೋಡುವರೆ ॥
ಚಿನ್ನ ವೊಂದೇ ಯಿರುವುದೆನುತಲಿ ।
ಕಣ್ಣು ನೋಡುತ ಪರಿಕಿಸುವುದೈ ।
ಮುನ್ನ ನಾನೊಂದುಸುರುವೆನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದನು ॥ ೭೬೯ ॥

ನೀರೊಳುಪ್ಪನು ಹಾಕಿದರೆ ಯದು ।
ನೀರಿನಲಿ ತದ್ರೂಪವಪ್ಪುದು ।
ಖಾರತನವನು ತ್ಯಜಿಸಲಾರದು ನೀರುವುಪ್ಪಹುದು ॥
ಖಾರತನವದು ಹಾರಿ ಹೋಗಲು ।
ಹಾರಿ ಹೋಯ್ತುಪ್ಪೆಂಬುದದು ನಿಜ ।
ತೋರಿಸಿದೆನೀ ಸಾಮ್ಯವನು ಕೇಳ್ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೭೭೦ ॥

ನಾನು ಮೇಣವನೆಂಬ ಭೇದವು ।
ಹಾನಿಯಪ್ಪುದು ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪೂರ್ಣಸ್ವಾನಂದದ ಭರದಿ ಮದ್ರೂಪನಾಗುವನು ॥
ಭಾಸವಿರದವನಿಂಗೆ ಭೇದವಿ- ।
ಹೀನ ನಾನೀನೆಂಬಭಾವವಿ- ।
ಹೀನನಾಗಲು ನಾನೆ ತಾಳುವೆನೈಕ್ಯವವನೊಳಗೆ ॥ ೭೭೧ ॥

ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಕರ್ಪುರದ ವಡಿ ।
ನಷ್ಟವಾಗುವುದಗ್ನಿಯಾಕ್ಷಣ ।
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಿಲ್ಲ ಕರ್ಪೂರವಗ್ನಿ ಯೆರಡಾಗ ॥
ದಿಟ್ಟಿಸಲಿಕಾಕಾಶ ಮಾತ್ರವೆ ।
ಸುಟ್ಟ ಜಾಗೆಗೆ ಬಂದಿರುವುದೈ ।
ದೃಷ್ಟಿಸಿದೆಯೋ ಪಾರ್ಥ ನೀನೀ ತತ್ತ್ವ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೭೭೨ ॥

ಒಂದರಿಂದೊಂದನ್ನೆ ಕಳೆಯುಲು ।
ಬಂದಿರುವುದೈ ಶೂನ್ಯವಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯೆಂದರೀಪರಿ ಯಿರುವೆನಿಲ್ಲೆಂಬಿದನು ನೀ ಕಳೆಯೆ ॥
ಸಂದುವೆರಡೀತತ್ತ್ವಗಳು ಮೇ- ।
ಲಿಂದ ಮೇಲೆಯೆ ನಾನಿಹೆನು ತಿಳಿ ।
ಯಿಂದು ನಾನಿನಗೊರೆವೆ ಪಾರ್ಥನೆ ತತ್ತ್ವಸಾರವನು ॥ ೭೭೩ ॥

ಈಶನಾತ್ಮನು ಬ್ರಹ್ಮವಿವರಿಂ- ।
ಗಾಶ್ರಯವೆ ಮೇಣಿಲ್ಲವಿದರಲಿ ।
ಭಾಷೆಯೇ ಸಾಕಾಗದೈ ವರ್ಣಿಸಲಿಕೀ ಸ್ಥಾನ ॥
ಭಾಷೆಯದು ಮಾತಾಡದಿದ್ದರು ।
ಭಾಷೆಯೇ ಮೌನದಲಿ ಬಹಳುಪ- ।
ದೇಶ ಮಾಡುವ ಪರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದನು ॥೭೭೪॥

ತೊರೆದು ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನವೆರಡನು ।
ಪರಿಯಿದಲ್ಲಾ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪರಿಕಿಸೈ ಯಾನಂದವಾನಂದವನೆ ಭೋಗಿಪುದು ॥
ಅರಿವುದೈ ಬೋಧದಲಿ ಬೋಧವ- ।
ನಿರದೆ ಸುಖವೇ ಸುಖವ ಭೋಗಿಸು- ।
ತಿರುವ ಸಂಗತಿ ವರ್ಣನಾತೀತವು ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೭೭೫ ॥

ದೊರೆಯುವುದು ಲಾಭಕ್ಕೆ ಲಾಭವು ।
ಬರುವುದೈ ಪ್ರಭೆ ಪ್ರಭೆಯ ತೆಕ್ಕೆಯೊ- ।
ಳರಿಯಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಶ್ಚರ್ಯದಲಿ ಮುಳುಗುವುದು ॥
ಬರುವುದೈ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಶಮಕದು ।
ಬರುವುದೈ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಧರಿಸುವುದು ಸಂಕೋಚವನುಭವನುಭವವ ನೋಡಿ । ೭೭೬॥

ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಕರುಮ ಮಾರ್ಗವು ಬಳ್ಳಿ ಸುಮನೋ- ।
ಹರವು ಪಾಲಿಸಲದನು ಫಲ ಮದ್ರೂಪ ಬರುವುದಲಾ ॥
ಕರುಮಯೋಗನೃಪೇಂದ್ರಮಕುಟದ ।
ಪರಮರತ್ನವು ಜ್ಞಾನ ನಾನೇ ।
ಮೆರೆವುದೆನ್ನಯ ಮಕುಟದಲಿಯಾರತ್ನ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ॥೭೭೭॥

ಕರುಮಯೋಗದ ದೇಗುಲಕೆ ನೆರೆ ।
ಮೆರೆವ ಕಲಶವು ಮೋಕ್ಷರೂಪವು ।
ಇರುವನವಕಾಶಪ್ರಸಾರವು ನೋಡಿದನು ಪಾರ್ಥ ॥
ಬರುವನವ ಸಂಸಾರವನದಿಂ ।
ಪರಮ ಕರ್ಮದ ರಾಜಮಾರ್ಗದಿ ।
ದೊರೆವುದವಗೆನ್ನೈಕ್ಯರೂಪದ ನಗರ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೭೭೮ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೇನಹೇಳಲಿ ।
ಸುರನದಿಯಲಾ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಯು ।
ಹರಿವುದಲ್ಲೈ ಕರ್ಮಯೋಗೌಘದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರಮಸ್ವಾನಂದದ ಸಮುದ್ರವು ।
ಯಿರುವೆನಲ್ಲಾ ನಾನು ನನ್ನೊಳು ।
ಭರದಿ ಹರಿಯುತ ಬಂದು ಹೊಂದುವುದೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯವನು ॥೭೭೯॥

ನರನೆ ನೀ ಟುರ್ಮಜ್ಞ ಕಾರಣ- ।
ವರುಹಿದೆನು ನಾ ಕರ್ಮಯೋಗದ ।
ಪರಮಮಹಿಮೆಯ ನಿನಗೆ ವಾರಂವಾರ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ॥
ಇರುವೆ ನಾ ಸರ್ವಾತ್ಮರೂಪನು ।
ಯಿರುವೆನದರಿಂ ಪ್ರಾಪ್ತನೆಲ್ಲರಿ- ।
ಗರಿಯೆ ಕಾಲಪದಾರ್ಥದೇಶಕೆ ಸಾಧ್ಯ ನಾನಲ್ಲ ॥ ೭೮೦ ॥

ಎನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನಿಚ್ಛಿಸುವ ಸತ್- ।
ಪುಣ್ಯ ಮಾನವರೆಸಗದಲೆ ಶ್ರಮ- ।
ವನ್ನು ಕರ್ಮೋಪಾಸನೆಯ ಮಾರ್ಗದಲಿ ನಡೆದಿರಲು ॥
ಭಿನ್ನ ಸಂಶಯರಾಗಿ ಸಹಜದಿ ।
ಯೆನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ದೊರೆಯುವುದಲಾ ।
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನೋಪಾಯವೇತಕೆ ಶ್ರಮವು ವೇತಕೆ । ೭೮೧ ॥

ಇರುವುದಾ ಗುರುಶಿಷ್ಯಪದ್ಧತಿ ।
ಯರಿಯಲೆನ್ನನು ಸುಲಭಮಾರ್ಗವು ।
ಮೆರೆವುದೀ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ನೋಡಲುಸಾದಿ ಸಿದ್ಧವಲಾ ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು ।
ಧರಣಿಯೊಳಗಿನ ದ್ರವ್ಯ ಕಾಷ್ಠದೊ- ।
ಳಿರುವ ಬೆಂಕಿಯು ಕೆಚ್ಚಲೊಳಗಿನ ಹಾಲು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೭೮೨ ॥

ತತ್ತ್ವವಿದ್ದರು ಸಿದ್ಧವದು ಸಂ- ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲುಪಾಯ ಬೇಕೈ ।
ಪಾರ್ಥ ನಾನಿಹೆ ಸ್ವತಹ ಸಿದ್ಧನು ಯೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವದಲಿ ॥
ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಲಿಕಡ್ಡ ಬರುವ ಪ- ।
ದಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ ದೂರ ಮಾಡೈ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಮಾಡುಪಾಯವ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವುದು ॥ ೭೮೩ ॥

ಫಲದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಬಂದನಂತರ- ।
ವುಳಿವುದೇ ಕಾರಣವುಪಾಯಕೆ ।
ನಳಿನನಾಭನು ಪೇಳ್ದನೇತಕುಪಾಯ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥
ಇಳೆಯೊಳೀತೆರ ಶಂಕೆಯನು ತೆಗೆ- ।
ಯಲು ಕಣಾ ನಾ ಪೇಳ್ವೆನುತ್ತರ ।
ತಿಳಿಯಲೀಪರಿ ಕೃಷ್ಣವಚನದ ಗುಹ್ಯ ಪೇಳುವೆನು ॥ ೭೮೪ ।

ಇರುವುದೈ ಗೀತಾರ್ಥಮಹಿಮೆಯು ।
ಪರಮ ಮೋಕ್ಷದ ಸಾಧನವ ತಾಂ ।
ದೊರಕಿಸುವುದೈ ಮಹಿಮೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಹುದು ನೋಡಿದರೆ ॥
ಎರಡನೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಮೋಕ್ಷದ ।
ಪರಮಸಾಧನವಲ್ಲ ಮೇಣವು ।
ಯಿರುವುವೈ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಕೇಳು ಪ್ರಮಾಣಸಿದ್ಧಗಳು ॥ ೭೮೫ ॥

ಗಾಳಿ ಸೂರ್ಯನಿಗಡ್ಡವಿಹ ಮೋ- ।
ಘಾಳಿಯನು ಹಾರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ।
ಗಾಳಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾರದೈ ಗಗನದಲಿ ಸೂರ್ಯನನು ॥
ಮೇಲಿರುವ ಶೇವಾಳತತಿಯನು ।
ಕೀಳುವುದು ಕೈ ನೀರ ಮಾಡದು ।
ಪೇಳಿದೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ತತ್ತ್ವ ವಿಸ್ತರಿಸಿ । ೭೮೬ ॥

ಇರುವುದೀಪರಿಯಾತ್ಮದರ್ಶನ- ।
ಕಿರುವುದೈಯಜ್ಞಾನಮಲವಿದ- ।
ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ನಿಜದಲಿ ದೂರ ಮಾಡುವುವು ॥
ಇರುವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಶಕ್ತಿಯು ।
ವಿರಚಿಸಲಿಕೆನ್ನಾತ್ಮರೂಪವ- ।
ನಿರುವುದದು ನೋಡಾತ್ಮರೂಪವು ಸ್ವತಹ ಸಿದ್ಧವದು ॥೬೮೭॥

ಸತ್ಯವಿಹುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರತತ್ತ್ವವೆ- ।
ನುತ್ತ ಪ್ರಶ್ನೆಯನನ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಕೆ ।
ಸಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ಬೆದರುವುವು ಭೀತಿಯುಲಿ ॥
ಮತ್ತೆ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯ ಗೀ- ।
ತಾರ್ಥದಿಂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವರೈ ।
ಪಾರ್ಥ ಗೀತೆಯು ಸ್ವತಹಸಿದ್ಧವು ಸರ್ವಕಾಧಾರ ॥೬೮೮॥

ತರಣಿ ಪೂರ್ವಾಚಲದೊಳೇರಲು ।
ಬರಿದೆ ಭೂಷಣವಲ್ಲ ಪೂರ್ವಕೆ ।
ತರುವನೈ ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶವ ಸರ್ವದಿಶೆಗಳಿಗೆ ॥
ಇರುವುದೈ ಗೀತಾರ್ಥವೀಪರಿ ।
ಮೆರೆಯುವುದು ತಾನಾಗಿ ಜಗದಲಿ ।
ಮೆರೆಸುವುದು ಮೇಣನ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನು ನಿಜಬಲದಿ ॥೬೮೯॥

ಗೀತೆಯಿಂದಧ್ಯಾತ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ।
ವ್ರಾತವೆಲ್ಲ ಸನಾಥವಾದುವು ।
ಗೀತೆಯೇ ಆಧಾರವಲ್ಲವೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆಲ್ಲ ॥
ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಗೀತಾರ್ಥರೂಪದಿ ।
ಮಾತಿನಲಿ ಶ್ರೀನಾಥ ಕೃಷ್ಣನು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪೇಳಿದನುಪಾಯವ ಸ್ವಾತ್ಮಬೋಧಕವ ॥ ೬೯೦ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀಪೇಳ್ದುಪಾಯದಿ ।
ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಕೈವಶ ।
ನರನು ಕೇಳಿದನೊಂದು ಬಾರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಾದನಲಾ ॥
ಹರಿಗೆ ಪಾರ್ಥನ ಸ್ಥಿತಿಯು ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರಲಾಕ್ಷಣದಿ ಕರುಣದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ತತ್ತ್ವಂಗಳೇಕೀಕರಣ ಮಾಡಿದನು ॥ ೬೯೧ ॥

ಬಂತು ಗೀತಾಬೋಧೆ ಕೊನೆಗದು- ।
ವೆಂತು ಮನದಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ- ।
ನಂತ ಗೀತಾರ್ಥದಲಿ ತುಂಬಿಹುದೊಂದೆ ನಿಜತತ್ತ್ವ ॥
ಎಂತ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಕುಂತಿತನಯಗೆ ಪೇಳಲೆತ್ನಿಸಿ ।
ಸಂತಸದಿ ಗೀತಾರ್ಥಬೋಧವ ಮುಗಿಸಲೆತ್ನಿಸಿದ ॥ ೬೯೨ ॥

ಗ್ರಂಥಮಧ್ಯಾಂತರದಿ ನಾನಾ ।
ಪಂಥಗಳನಧಿಕಾರಗಳ ಸಿ- ।
ದ್ಧಾಂತರೂಪದಿ ಪೇಳ್ದೆ ನಿಜವಿದು ತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಅಂತಮಧ್ಯಾರಂಭವೆಂಬುವು- ।
ದಂತವಿಲ್ಲದ ತತ್ತ್ವಸಾಗರ ।
ಕುಂತಿತನಯನೆ ಹೇಳಿದೆನು ನಾ ತತ್ತ್ವ ನಿನಗೊಂದೆ ॥ ೬೯೩ ॥

ಇರುವುದೀಗೀತೆಯುಲವಿದ್ಯಾ ।
ಹರಣವೆಂಬುವ ಮುಖ್ಯ ಭೂಮಿಯು ।
ಮೆರೆವುದಿದರಲಿ ಮೋಕ್ಷಲಾಭವಿದೆಂಬ ದಿವ್ಯಫಲ ॥
ಬರುವುದೈ ಜ್ಞಾನದಲಿ ಫಲವಿದು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಜ್ಞಾನವನು ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ ಪಾರ್ಥ ಅದರಿಂ ಗ್ರಂಥವಿಸ್ತಾರ ॥ ೬೯೪ ॥

ವರಮಹಾಸಿದ್ಧಾಂತವೀಪರಿ ।
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ತತ್ತ್ವ ಗೀತೆಯ- ।
ಲಿರದೆ ಪರಿಪರಿ ಕಕ್ಷೆಗಳ ನಿರ್ಮಿಸುತ ಗೀತೆಯನು ॥
ನರನಿಗಿದ ತಿಳಿವಂತೆ ಪುನರಪಿ- ।
ಯೊರೆಯ ಬೇಕೆನುತಾಗ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪೇಳಲಿಕೆ ತೊಡಗಿದನು ॥ ೬೯೫ ॥

ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣ್ಯಪಿ ಸದಾ ಕುರ್ವಾಣೋ ಮದ್ವ್ಯಪಾಶ್ರಯಃ ।
ಮತ್ಪ್ರಸಾದಾದವಾಪ್ನೋತಿ ಶಾಶ್ವತಂ ಪದಮವ್ಯಯಮ್ ॥ ೫೬ ॥

ನಿರುತ ಕರ್ಮಾಚರಣನಿಷ್ಠಗೆ ।
ಬರುವುದೈ ಮದ್ರೂಪ ನಿಶ್ಚಿತ ।
ಬರುವುದಾತನಿಗೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯವು ಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥
ನರನೆ ನಿಜಕರ್ಮಾನುರೂಪದ ।
ಪರಿಮಳದ ರೂಪದಲಿ ಯೆನ್ನಯ ।
ವಿರಚಿಸಲು ಪೂಜೆಯನು ಯೆನ್ನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ತಾಳ್ವ ॥ ೬೯೬ ॥

ದೊರಕಿಸುವನೈ ಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠೆಯ ।
ಪರಮಸುಮನೋಹರ ಪ್ರಸಾದವ ।
ಬರಲು ಕೈವಶ ಜ್ಞಾನವೆನ್ನಲಿ ಭಕ್ತಿ ಪುಟ್ಟುವುದು ॥
ಬರಲು ಭಕ್ತಿಯು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಿ ।
ಬರುವುದೆನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯನೀಪರಿ ।
ನರನು ನೋಡನುಭವಿಪನೀಪರಿ ಯೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯಸುಖ
॥ ೨೯೭ ॥

ಇರುವೆ ನಾ ವಿಶ್ವಪ್ರಕಾಶಕ- ।
ನಿರುವೆನೈ ಪರಮಾತ್ಮ ವಿಶ್ವದಿ ।
ಬರುತಲೆನ್ನೊಳು ಸರ್ವಭಾವದೊಳೈಕ್ಯ ಹೊಂದುವನು ॥
ತೊರೆದು ಲೋಭವನುಪ್ಪು ಜಲದೊಳ- ।
ಗುರುತರದಲೈಕ್ಯವನು ಹೊಂದಲು ।
ಒರುವುದೇ ಲವಣಕ್ಕೆ ಜಲದೊಳಗಾ ಸ್ವತಂತ್ರತೆಯು
॥ ೨೯೮ ॥

ಗಾಳಿಯಾಕಾಶದಲಿ ತಿರಿತಿರಿ- ।
ಗೇಳುವುದು ತಿರಿತಿರಿಗಿಯುಳ್ಳಂಬೆ ।
ತಾಳುವುದು ಮೇಣೈಕ್ಯವಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಕೇಳು ಕಾಯದ ಮನದ ವಚನದ ।
ಮೇಳದಿಂದವನೆನ್ನ ಭಜಿಸಲು ।
ಬಾಳುವನು ಯೆನ್ನಾಶ್ರಯದೊಳವನೇಕತನದಿಂದ ॥ ೨೯೯ ॥

ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮವ- ।
ನೊಂದ ಮಾಡಿದರವನು ಜಗದಲಿ ।
ವಂದ್ಯನಲ್ಲವೆ ನಿಂದ್ಯನಲ್ಲಾ ಜಗವಿ ಪರಿಕಿಸಲು ॥
ಬಂದು ಭಾಗೀರಥಿಯು ಸೇರಲು ।
ನಿಂದಿರುವುದೇ ಭೇದ ನೀರಿಗೆ ।
ಒಂದು ಸೇರುವುದಿಲ್ಲವೇ ಹೊಲಸಾದ ನೀರಲ್ಲಿ । ೩೦೦ ॥

ವಾದಲೆನ್ನಾಶ್ರಯದ ನರನಿಗೆ ।
ಕಾಡಲಾರದು ಶುಭವಶುಭವದು ।
ಕೂಡಲಗ್ನಿಯು ಭೇದವಿಲ್ಲೈ ಕಾಷ್ಠಕಾಷ್ಠದಲ ॥

ಕಾಡುವರ ಕೀಳೆನುತ ಬೆಂಕಿಯು ।
ಮಾಡುವುದೆ ಭೇದವನು ಚಂದನ- ।
ಕೀಡುವುದೆ ಕರುಣೆಯನು ವೊಂದೇ ಸಮನೆ ಸುಡುವುದಲಾ
॥ ೩೦೧ ॥

ಶುದ್ಧವಿಹುದೇ ಚಿನ್ನವೊಂಧದಿ- ।
ಸುಧ್ಧಿ ರೂಪಾಂತ್ ಬೆಲೆಯುದಿರುವುದು ।
ಶುದ್ಧ ಭಾವದಿ ಕಡಿಮೆಯಿಹುದದುವೆಂಬ ಭಾವವಿದು ॥
ಶುದ್ಧ ಪರುಸದ ಯೋಗ ಬಂದರೆ ।
ಯೆದ್ದು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಭಾವವು ।
ಶುದ್ಧನಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಚಿನ್ನವದೇಕಭಾವದಲಿ ॥ ೩೦೨ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಶುಭವಶುಭವೆಂ- ।
ಬೆರಡು ಭೇದವು ತೋರುವುವು ಯೆನ- ।
ಗರಿವನಕವೆನ್ನ ಪ್ರಕಾಶವು ಬೀಳುವನಕವಲಾ ॥
ಹರಿವುವೆರಡೀ ಭಾವವೊಂದೇ ।
ಪರಿಯಲೇ ಕಾಣುವುದು ವಿಶ್ವವು ।
ನರನು ಮದ್ರೂಪವನು ತಾಳಲು ಶುಭವಶುಭವಿಲ್ಲ ॥ ೩೦೩ ॥

ಸೇರುವನಕವೆ ಸೂರ್ಯನೂರೊಳು ।
ತೋರುವುದು ದಿನರಾತ್ರಿಭೇದವು ।
ಸೂರಿಯನ ಪಟ್ಟಣದೊಳಿರುವುದೆ ಭೇದವೀತೆರದ ॥
ಸೇರಲೆನ್ನನು ನರನನಂತರ ।
ಹಾರಿ ಹೋಗುವುವೆಲ್ಲ ಕರ್ಮಗ- ।
ಳೇರುವನು ಸಾಯುಜ್ಯಪದವಿಯು ಭೇದವೇನಿದಕೆ ॥ ೩೦೪ ॥

ದೇಶಕಾಲಸ್ವಭಾವದಿಂದ ವಿ- ।
ನಾಶವಾಗದ ಪದವ ಪಡೆಯುವ- ।
ನೇಸು ಹೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ಮದ್ರೂಪದ ಚಮತ್ಕೃತಿಯ ॥
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ಕೇಳು ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಲೇಸಿನಿಂದಲಿ ಮತ್ಪ್ರಸನ್ನತೆ ।
ಯಾಸುಕರಿಯಲಿ ಸಿಗಲು ಮತ್ತೇನಿಹುದೆ ಲಭ್ಯಾಂಶ ॥ ೩೦೫ ॥

ಚೇತಸಾ ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣಿ ಮಯಿ ಸಂನ್ಯಸ್ಯ ಮತ್ಪರಃ ।
ಬುದ್ಧಿಯೋಗಮುಪಾಶ್ರಿತ್ಯ ಮಚ್ಚಿತ್ತಃ ಸತತಂ ಭವ ॥ ೫೭ ॥

ವರಧನಂಜಯ ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ ।
ನಿರುತ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೆನ ।
ಗುರುತರದೊಳರ್ಪಿಸುತ ಸಂನ್ಯಾಸವನು ಸ್ವೀಕರಿಸು ॥
ನರನೆ ಸಂನ್ಯಾಸವಿದು ಮೇಲಿನ- ।
ದಿರದೆ ಸುವಿಚಾರದಲಿ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಧರಿಸುತೇಕಾಗ್ರದಲಿ ಚಿತ್ತವ ಮನದ ಧೈರ್ಯದಲಿ ॥ ೩೦೬ ॥

ತೆರದಲೀ ಸಂನ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದೈ ನಿನಗರವು ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವುದೆನ್ನಯ ರೂಪ ನಿರ್ಮಲ ಕರ್ಮವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ॥
ಧರೆಯಲೀ ಸರ್ವಸ್ವ ಕರ್ಮದ ।
ಸರಸ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನ ಮಾಯೆಯು ।
ಯಿರುವಳತಿ ದೂರದಲಿ ನಿನ್ನಿಂದೆನುತ ತಿಳಿಯುವುದು ॥ ೬೦೭ ॥

ನರನೆ ರೂಪದ ಹೊರತು ಛಾಯೆಯು ।
ಬರುವುದೇ ಗೋಚರಕೆ ನಿನ್ನಯ ।
ಹೊರತು ಕೇಳಜ್ಞಾನಕಿಲ್ಲೈ ಬೇರೆಯಾಸ್ಥಾನ ॥
ಬರಲು ನಿನಗೀ ಜ್ಞಾನವದರಿಂ ।
ಮರಣವಹುದಜ್ಞಾನತಿಮಿರಕೆ ।
ದೊರೆಯಿತಲ್ಲಾ ನಿನಗೆ ನೋಡಲು ಕರ್ಮಸಂನ್ಯಾಸ ॥೬೦೮॥

ಕುಂತಿತನಯನೆ ಯಾತ್ಮನಲಿ ನಿಜ ।
ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದಲೆ ಕರ್ಮಭಾಸವು ।
ಸಂತತದಿ ಬಂದೊದಗುತಿಹುದೈ ಚಿಂತಿಸದೆ ಮನದಿ ॥
ಇಂತು ಬಂದಿಹ ಭಾಸವನು ನಿ- ।
ಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಿ ।
ಕೆಂತು ತಲೆಯೆತ್ತುವುದು ನಾಶವ ಪಡೆವುದೈ ನಿಜದಿ ॥ ೬೦೯ ॥

ಬುದ್ಧಿಯಿಬರುವಳು ಸತ್ಪತಿವ್ರತೆ ।
ಶುದ್ಧ ಸ್ವಾತ್ಮನಲಿಟ್ಟು ಬಿಡು ನೀ ।
ಬದ್ಧಳಹಳೈಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಿದನನ್ಯಭಾವದಲಿ ॥
ಬುದ್ಧಿಯೊಪರಿ ಬೇರೆಭಾವವ- ।
ನೊದ್ದು ಯೆನ್ನನನನ್ಯಭಾವದಿ ।
ಬದ್ಧಕಂಕಣಳಾಗಿ ಭಜಿಪಳು ಭಕ್ತಿಪರಳಾಗಿ ॥ ೬೧೦ ॥

ಅನ್ಯಚಿಂತನ ಮಾಳ್ಪ ಚಿತ್ತವಿ- ।
ದೆನ್ನನೇ ಭಜಿಸುವುದು ನೋಡೈ ।
ಯೆನ್ನನೀ ಪರಿ ಭಜಿಸಿದರೆ ಮದ್ರೂಪಲಾಭವಲಾ ॥
ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವನನ್ಯಭಾವದೊ ।
ಳೆನ್ನನೇ ಭಜಿಸುವರೆ ಹಚ್ಚಿಸು ।
ಯೆನ್ನ ಮಾತಿದು ವೇದವಾಕ್ಯವು ಬೇಗನಿದ ಮಾಡು ॥ ೬೧೧ ॥

ಮಚ್ಚಿತ್ತಃ ಸರ್ವದುರ್ಗಾಣಿ ಮತ್ಪ್ರಸಾದಾತ್ತರಿಷ್ಯಸಿ ।
ಅಥ ಚೇತ್ತ್ವಮಹಂಕಾರಾನ್ನ ಶ್ರೋಷ್ಯಸಿ ವಿನಂಕ್ಷ್ಯಸಿ ॥ ೫೮ ॥

ಈ ತೆರದಿ ನೀ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಸೇವಿಸಿದರೆನ್ನ- ।
ನ್ನಾತತುಕ್ಷಣ ಚಿತ್ತವಪ್ಪುದು ನಿನಗೆ ಮದ್ರೂಪ ॥
ಈ ತೆರದಿ ಮದ್ರೂಪವಾಗಲು ।
ಯೇತಕ್ಕೈ ನಿನಗಿಹುದು ಯೋಚನೆ ।
ಯಾತತುಕ್ಷಣ ಮತ್ಪ್ರಸಾದವು ಬಂತೆನುತ ನಂಬು ॥ ೬೧೨ ॥

ಜನನಮರಣಾದಿಗಳ ದುಃಖದ ।
ಮನೆಗಳನು ಭೋಗಿಪನು ಜೀವನು ।
ಅನುಭವದಿ ನೋಡಿದರೆ ದುರ್ಘಟವೆಲ್ಲ ದುಃಖವಿದು ॥
ನಿನಗೆ ಸುಖಕಾರಕಗಳಿವು ಯೆ- ।
ನ್ನನು ಕಣಾ ಸಾಧಿಸಿದರೀಪರಿ- ।
ಯಿನಸಹಾಯವು ಸಿಗಲು ಭಯವೇನಿಹುದು ಕತ್ತಲೆಯ ॥೬೧೩॥

ಗಳಿಸಿ ಯೆನ್ನ ಪ್ರಸಾದ ಮಾತ್ರವ- ।
ನಳಿಯಲಾ ಜೀವತ್ವಭಾವವು ।
ಒಳಿಕವಗೆ ಸಂಸಾರಬಾಗುಲಬೊವನ ಭಯವೇಕೆ ॥
ತಿಳಿಯಲಾ ಯೆನ್ನ ಪ್ರಸಾದದೊ- ।
ಳಳಿದು ಸಂಸೃತಿ ದುರ್ಗತಿಯು ನಿನ- ।
ಗುಳಿಯುವುದು ಸಂಸಾರಸೌಖ್ಯವು ಪಡೆಯೆ ಮದ್ರೂಪ ॥ ೬೧೪ ॥

ತಾಳಿ ನೀನಭಿಮಾನಮದವನು ।
ಕೇಳಲಾರದೆ ಪೋದರೆನ್ನಯ ।
ಹೇಳಿಕೆಯ ಬೋಧವನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದರೆ ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಹೇಳಲೇನದ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತನು ।
ಮೇಲೆ ನೀನವ್ಯಯನು ನಿಜವಿದು ।
ತಾಳ ಬೇಕಾಗುವುದು ದೇಹದ ಘಾತಪಾತಗಳ ॥ ೬೧೫ ॥

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಯೆಡೆಬಿಡದೆ ದೇಹದಿ ।
ಬಡಿಯುತಿರುವುವು ಹೊಡತಬಡತಗ- ।
ಳೆಡೆಬಿಡದೆ ಯೆಡರುಗಳು ನಿನ್ನನು ಹಿಡಿದು ತ್ರಾಸಿಪುವು ॥
ನುಡಿದ ಯೆನ್ನೀ ನುಡಿಗಳನು ನೀ- ।
ಸಡಗರದಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ನಡೆಯಲು ।
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಮಡಿಯದಲೆ ಜೀವನ್ಮರಣ ಪಡೆವಿಯಲಾ ॥ ೬೧೬ ॥

ಯದಹಂಕಾರಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ನ ಯೋತ್ಸ್ಯ ಇತಿ ಮನ್ಯಸೇ ।
ಮಿಥ್ಯೈಷ ವ್ಯವಸಾಯಸ್ತೇ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ತ್ವಾಂ ನಿಯೋಕ್ಷ್ಯತಿ ॥ ೫೯ ॥

ದ್ವೇಷಿಸಲು ಪಥ್ಯವನು ಜ್ವರವು ವಿ- ।
ಶೇಷವಾಗದೆ ನಿಲುವುದೇ ಮೇಣ್ ।
ದ್ವೇಷಿಸಲು ದೀಪವನು ಕತ್ತಲೆಗಾಯ್ತು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ॥
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ನೀ ವಿವೇಕವ ।
ದ್ವೇಷಿಸಲು ವರ್ಧಿಪುದಹಂತೆಯು ।
ಲೇಸನೀಯದೆ ನಾಶಕಿದು ಹಾದಿಯನು ತೋರಿಪುದು ॥೭೮೭॥

ನಾನಿರುವೆನರ್ಜುನನು ಮುಂದಕೆ ।
ಕಾಣುವೀಜನರಾಪ್ತನೆಂಟರು ।
ನಾನು ಸಂಗ್ರಾಮವನು ಮಾಳ್ಪುದು ಪಾಪಕಾರಕವು ॥
ನೀನವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿಮೂಲಕ ।
ಪೂರ್ಣನಿರ್ಧಾರವನು ಮಾಡಿದಿ ।
ಯೇನು ನಾನಿವರೊಡನೆ ಮಾಡೆನು ಕದನಕಲಹಗಳ ॥೭೮೮॥

ಮಾಡಲೇನೀ ನಿಶ್ಚಯವ ಕೈ- ।
ಗೂಡುವುದೆ ನಿನಗಿದರ ಯಶವೈ ।
ದೂಡುವುದು ಯುದ್ಧದಲಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸ್ವಭಾವವದು ॥

ನೋಡು ನೀನರ್ಜುನನು ಯುದ್ಧಕೆ ।
ಕೂಡಿರುವ ಜನರೆಲ್ಲರಾಪ್ತರು ।
ಮಾಡಲೆಂತೀ ಜನರ ವಧೆ ಪಾತಕವೆ ತಟ್ಟುವುದು ॥ ೭೮೯ ॥

ಇರುವುದೀಪರಿ ನಿನ್ನ ಕಲ್ಪನೆ- ।
ಯಿರುವುದೇನದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯತೆ ।
ಬರಿದೆ ಮಾಯಾಜಾಲ ಮೃಗಜಲವಲ್ಲವೇ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಕರದಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಹಿಡಿದೀ ।
ಪರಿ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಯುದ್ಧಕೆ ।
ಬರುತಲೀಪರಿ ಯುದ್ಧವಿನ್ಮುಖನಹುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ॥ ೭೯೦ ॥

ಪಾರ್ಥ ನೀನಾ ಯುದ್ಧ ಮಾಡೆನೆ- ।
ನುತ್ತ ನಿರ್ಧಾರವನು ಮಾಡಲು ।
ವ್ಯರ್ಥವಹುದೈ ಲೋಕಮಾನ್ಯನೆ ನಿನ್ನ ನಿರ್ಧಾರ ॥
ವ್ಯರ್ಥಮಾಡುತ ನಿನ್ನ ನಿಶ್ಚಯ ।
ಕ್ಷಾತ್ರವೃತ್ತಿಯು ನಿನ್ನ ಬಿಡದಲೆ ।
ಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಯುದ್ಧವನು ಮಾಡಿಸದೆ ಬಿಡುತಿಹುದೆ ॥ ೭೯೧ ॥

ಸ್ವಭಾವಜೇನ ಕೌಂತೇಯ ನಿಬದ್ಧಃ ಸ್ವೇನ ಕರ್ಮಣಾ ।
ಕರ್ತುಂ ನೇಚ್ಛಸಿ ಯನ್ಮೋಹಾತ್ ಕರಿಷ್ಯಸ್ಯವಶೋಽಪಿ ತತ್ ॥ ೬೦ ॥

ಹರಿವುದೈ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹವು ।
ಭರದಿ ಮೂಡಣ ಕಡೆಗೆ ಯದರಲಿ ।
ನರನು ಬೀಳುತಲೀಸಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಕಡೆಗೆ ಬರ ಬಹುದೆ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಚಿತ್ರಿರ್ದ ಭಿತ್ತವು ।
ಬರುವುದೈ ಭಿತ್ತದ ಸ್ವರೂಪದಿ ।
ಬರುವುದೇ ಮೇಣದಕೆ ಜೋಳದ ರೂಪವಿಚ್ಛಿಸಲು ॥೭೯೨॥

ವ್ಯರ್ಥವಹುದೀ ಮಾತು ಸಹಜದ ।
ವೃತ್ತಿಯಿಂದದಿ ಗುಣವು ಬರುವುದು ।
ಕ್ಷಾತ್ರವಂಶದಿ ಹುಟ್ಟಿ ನೀ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದರೆ ॥
ವ್ಯರ್ಥವಹುದೀ ಯುದ್ಧ ವಿಮುಖತೆ ।
ಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮವು ನಿನ್ನ ನೆಚ್ಚಿಸಿ ।
ಕಿತ್ತಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆಳೆದು ಯುದ್ಧವ ಮಾಡಿಸದೆ ಬಿಡದು ॥೭೯೩॥

ನರನೆ ನಿನ್ನಲಿ ಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣಗಣವು ಕೇಳ್ ಹು- ।
ಟ್ಟಿರುವುದಲ್ಲಾ ಶೌರ್ಯದಕ್ಷತೆತೇಜವೊದಲಾಗಿ ॥
ಧರಿಸಿ ನೀನೀ ಕ್ಷಾತ್ರ ಗುಣಗಳ ।
ಬರಿದೆ ಪಕೃತಿವಿರುದ್ಧ ನೀನೀ- ।
ಪರಿಯ ನಿರ್ಧಾರವನು ಮಾಡುವುದುಚಿತವೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೭೯೪ ॥

ನರನೆ ನೀನೀ ಕ್ಷಾತ್ರಗುಣದಿಂ- ।
ದಿರುವಿಯಲ್ಲೈ ಬದ್ಧನದರಿಂ ।
ಬರುವುದೇ ನಿನಗೇನು ಗುಣದ ವಿರುದ್ಧ ವರ್ತಿಸಲು ॥
ಬರಿದೆ ನೀ ನಿರ್ಧಾರವೀಪರಿ ।
ಧರಿಸಿ ಮನದಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡದೆ ।
ಯಿರುವಿಯಾದರೆ ಪೇಳ್ವೆನಿನಗಾನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತ ॥ ೭೯೫ ॥

ನರನ ಕೈಕಾಲ್ಗಳನು ಕಟ್ಟುತ- ।
ಲಿರಿಸಿದರೆ ರಥದೊಳಗೆ ತದ್ರಥ ।
ಚರಿಸ ತೊಡಗಲು ರಥದಿ ಕೂತವ ಚರಿಸನೆಂದರೆಯು ॥
ಧರಿಸಿದರೆ ನಿರ್ಧಾರವಾರಥ ।
ಚರಿಸಲಾರದೆ ಯಿರುವುದೇ ಯಾ ।
ತೆರದಿ ನಿನ್ನೀವ್ಯರ್ಥ ನಿರ್ಧಾರವು ಧನಂಜಯನೆ ॥ ೮೨೬ ॥

ನಾನು ಯುದ್ಧವ ಮಾಡಲಾರೆನು ।
ಮಾನಿಸುತಲೀ ಪರಿಯ ನಿಶ್ಚಯ ।
ನೀನು ರಣರಂಗದಲಿ ಬಂದಿಂಬೊ ಹೇಳುವರೆ ಯದನೆ ॥
ನೀನು ಯುದ್ಧದಿ ಬಿದ್ದು ಶರಸಂ- ।
ಧಾನವನು ಮಾಡುವಿ ಸುನಿಶ್ಚಯ ।
ಕಾಣೆನಿದರಲಿ ಸಂಶಯವನೆಳ್ಳಿನಿತ ನಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೮೨೭ ॥

ಮರೆತಿಯಾ ಕೌಂತೇಯ ನೀನಾ ।
ಪರಿಯ ಗೋಗ್ರಹಣದಲಿಯುತ್ತರ ।
ತಿರಿಗಿ ರಣದಿಂದಲಿ ಪಲಾಯನ ಮಾಡ ಹತ್ತಿರಲು ॥
ಧರಿಸಿದರು ನೀ ಷಂಢವೇಷವ ।
ಹರುಷದಿಂ ರಣ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆ ।
ನರನೆ ನೀ ಪೇಳೆನಗೆ ಮಾಡಿದಿ ಯೇತಕಾರಣವ ॥ ೮೨೮ ॥

ಬಿಡದು ನಿನ್ನನು ಕ್ಷಾತ್ರವೃತ್ತಿಯು ।
ಹಿಡಿದು ನಿನ್ನನು ಯುದ್ಧರಂಗದಿ ।
ಒಡಿಯಲಿಕೆ ಹಚ್ಚುವುದು ವೈರಿವ್ರಾತವನು ಪಾರ್ಥ ॥
ಹಿಡಿದು ನೀ ಸಂಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವ- ।
ನೊಡನೆ ಯಕ್ಷೌಹಿಣಿ ದಶೈಕದ ।
ಗದಣವನು ನೆರೆ ಗೆಲಿದು ತಂದಿಯೊ ವಸ್ತ್ರಗೋವ್ರಜವ ॥ ೮೨೯ ॥

ಒಡವಸಿಗೆ ಒಡತನದೊಳಿರುವುದೆ ।
ಕಡುಮುಮತೆ ರೋಗದಲಿ ರೋಗಿಗೆ ।
ಬಿಡಲು ಬೇಕೆಂದೆನುತಲಿಚ್ಛಿಸೆ ಬಿಡದು ಪ್ರಾರಬ್ಧ ॥
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಪಾರಬ್ಧ ದೊಡ್ಡದು ।
ಬಿಡುವುದೇನೀಶ್ವರನ ನಿಯಮವ ।
ದೃಢನೊಳೀಶ್ವರ ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಿ ವಾಸ ಮಾಡಿಹನು ॥ ೮೩೦ ॥

ಈಶ್ವರಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಹೃದ್ದೇಶೇಽರ್ಜುನ ತಿಷ್ಠತಿ ।
ಭ್ರಾಮಯನ್ ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಯಂತ್ರಾರೂಢಾನಿ ಮಾಯಯಾ ॥ ೬೧ ॥

ಇರುವುದೈ ಭೂತಗಳಲಂತಃ- ।
ಕರಣ ಹೃದಯಾಕಾಶರೂಪದಿ ।
ಒರುವುದದರಲಿ ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯ ಸಹಸ್ರಕಿರಣನಲಾ ॥
ಒರಲು ಸಾವಿರಕಿರಣದಿಂದೀ- ।
ಪರಿಯಲೀಶ್ವರ ಸೂರ್ಯನುದಯಕೆ ।
ತರುವನವನು ಪ್ರಕಾಶ ಮೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೮೩೧ ॥

ಮೆರೆವ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿಜಾಗೃತಿ ।
ಯಿರುವುವೀ ಮೂಲೋಕ ನೋಡಲು ।
ತರಣಿ ಬೆಳಗಲು ಜೀವಪಾಂಥನಿಗೆ ಬೆಳಕಾಯ್ತು ॥
ಇರುವುದೈ ವೇದ್ಯೋದಕದ ಕೆರೆ ।
ಯರಳಿಸುವನೈ ವಿಷಯಕಮಲವ ।
ಮೆರೆವ ಜೀವನೆ ಭ್ರಮರಷಟ್ಪದ ಸೇವಿಸುವನವನು ॥೮೩೨॥

ಐದು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳಾರನೆ ।
ಪಾದ ಮನವೀ ತೆರದಲಾರೈ ।
ಪಾದಗಳು ಜೀವನಿಗೆ ಷಟ್ಪದನಾದನದರಿಂದ ॥
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ಸರ್ವಜೀವಕ- ।
ನಾದಿರೂಪ ಮಹೇಶ್ವರನು ಬಹು ।
ಮೋದದಿಂ ವಾಸಿಪನು ಹೃದಯದಿ ಸರ್ವಜೀವರಲಿ ॥ ೮೩೩ ॥

ಇರುವನೀಶ್ವರ ಸರ್ವಭೂತನಿ- ।
ಕರದ ಹೃದಯದೊಳೊಳಗೆ ಧರಿಸುತ ।
ಕರಿಹೊದಿಕೆಯನು ನೋಡಹಂಕೃತಿಯೆಂಬ ಕಂಬಳಿಯ ॥
ಇರಿಸಿ ಮಾಯಾಪಡದೆ ತನ್ನಯ ।
ಹೊರಗೆ ಬೊಂಬೆಯನಾಡಿಸುವನೈ ।
ಮೆರೆವನೀಜೀವರಿಗೆ ತಾನೇ ಸೂತ್ರಧಾರನಲಾ ॥ ೮೩೪ ॥

ಇರುವನೊರ್ವನೆ ಸೂತ್ರಧಾರನು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಚೌರ್‍ಯಾಂಶಿಲಕ್ಷದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಛಾಯಾಸ್ವರೂಪದ ಚಿತ್ರವಾಡಿಪನು ॥
ಸರಸಿಜಾಸನ ಹಿಡಿದು ಕೀಟಕ ।
ವರೆಗೆ ಭೂತಗಳೆಲ್ಲವನು ತಾಂ ।
ಪರಿಕಿಸುತ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಮಾನದಿ ಕೊಡುವನಾಕೃತಿಯ ॥೮೩೫॥

ಭೂತಜಾತದ ಮುಂದೆ ಪಾತ್ರ- ।
ಪಾತ್ರಮಾನ ಶರೀರವಿಟ್ಟಿರೆ ।
ಭೂತಜಾತವು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಮನದಿ ಹಿಗ್ಗುತಲಿ ॥
ಅತಿಶುಕ್ಷಣ ದೇಹಯಂತ್ರವ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೇರುತಲಿ ದೇಹ- ।
ವ್ರಾತವೇ ತಾನೆಂದು ಭಾವಿಪುದೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೬೩೬ ॥

ನೂಲ ಕಟ್ಟಲು ನೂಲು ಬೇಕ್ಕೈ ।
ಹುಲ್ಲ ಕಟ್ಟಲು ಹುಲ್ಲು ಬೇಕ್ಕೈ ।
ಬಾಲಕನು ನಿಜಬಿಂಬ ನೀರಲಿ ನೋಡಿ ಭ್ರಮಿಸುವನು ॥
ಹೇಳಲೇನದ ಜೀವಿ ತನ್ನವಿ- ।
ಶಾಲಮನೆಂಬೋ ತಾನೆನುತ ಬಹು ।
ಲಾಲಸೆಯುಲದ ಬಾಳಗಿಸುವನು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ
॥ ೬೩೭ ॥

ಹರಿಸುತ ಭೂತಗಳನೆಲ್ಲ ಶ- ।
ರೀರಯಂತ್ರದ ಮೇಲನಂತರ ।
ಪ್ರಾರಬುಧ ಕರ್ಮಾನುರೂಪದ ಸೂತ್ರವೆಳೆಯುವನು ।
ಪ್ರಾರಬುಧ ಸೂತ್ರವು ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರ- ।
ಕಾರ ವಿರುವುದು ಭೂತಜಾತವ- ।
ನೇರಿಸುವುದೈ ಹೇರೆಬೇರಾಗತಿಗೆ ಕೃತಿಯಂತೆ ॥ ೬೩೮ ॥

ಕರಡವನು ಗಗನದಲಿ ಗಾಳಿಯು ।
ಗರಗರನೆ ತಿರುಗಿಸುವ ಪರಿಯಲಿ ।
ನರನೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಸ್ವರ್ಗದಲಿ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಭ್ರಮಿಸುವುದು ॥
ಧರೆಯಲೀಶ್ವರಸತ್ತೆಯಿಂದಲಿ ।
ಚರಿಸುವುದು ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಲೋಹವನು ಚುಂಬಕವಾಡಿಸುವ ತೆರದಿ ॥ ೬೩೯ ॥

ಸಿಂಧುವೊದಲಾದವುಗಳಾಟವು ।
ಚಂದ್ರನೆದುರಿಲಿ ನಡೆವುದಲ್ಲವೆ ।
ಸಿಂಧುವಿಲಿ ನೀರುಕ್ಕಿ ಬರುವುದು ಕುಮುದಿನಿಗೆ ಹರ್ಷ ॥
ಚಂದ್ರಕಾಂತವು ದ್ರವಿಸುತಿಹುದಾ- ।
ನಂದದಿಂ ನಲಿವುದು ಚಕೋರ ವು- ।
ರಂದರಾತ್ಮಜ ನೋಡು ನೋಡೀ ಕೃತಿಯು ಲೌಕಿಕದ ॥ ೬೪೦ ॥

ಧರಣಿಯಲ್ಲಿ ಪರಾಪ್ರಕೃತಿವಶ- ।
ನಿರುತಲೀಶ್ವರ ಚೇಷ್ಟೆಯಾಡುವ- ।
ನರಿಯಲಾ ವಾಸಿಪನು ನಿನ್ನಯ ಹೃದಯಕೋಶದಲಿ ॥
ಧರಿಸದರ್ಜುನನೆಂಬ ಭಾವವ- ।
ನಿರುವ ನಾನಾನೆಂಬ ಭಾವವು ।
ಮರೆವುದೀಶ್ವರ ಭಾವವೆಂದೇ ತಿಳಿಯ ಬೇಕು ಸದಾ ॥ ೬೪೧ ॥

ನೀನು ಯುದ್ಧವ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ।
ತಾನೆ ಯಾ ಬೀಶ್ವರನು ಪ್ರಕೃತಿಸ- ।
ಹಾನುಭೂತಿಯು ದೊರಕಿಸುತ ನಿನ್ನಿಂದ ಯುದ್ಧವನು ॥
ಸಾನುರಾಗದಿ ಮಾಡಿಸುವನೈ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀಶ್ವರನೆ ಸ್ವಾಮಿಯು ।
ತಾನೆ ಭೂತಗ್ರಾಮಕೆಲ್ಲಕೆ ಪ್ರಕೃತಿಯನು ಕೊಡುವ ॥ ೬೪೨ ॥

ಈತನಿತ್ತಾಪ್ರಕೃತಿಗುಣಾನಪ- ।
ವಾಸನಿಂದಲೆ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ದೋಷವಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮಾಳ್ಪುವೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಲೇಶ ನೀನಭಿಮಾನ ಧರಿಸದೆ ।
ತೋಷದಿಂ ಕರ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣ- ।
ದೋಷವೆಂದೇ ನೆನಸಿ ನಡೆಸೈ ನಿನ್ನ ವ್ಯವಹಾರ ॥ ೬೪೩ ॥

ತಮೇವ ಶರಣಂ ಗಚ್ಛ ಸರ್ವಭಾವೇನ ಭಾರತ ।
ತತ್ಪ್ರಸಾದಾತ್ಪರಾಂ ಶಾಂತಿಂ ಸ್ಥಾನಂ ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯಸಿ ಶಾಶ್ವತಮ್ ॥ ೬೨ ॥

ಇರುವನೀಶ್ವರ ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಿ ।
ಶರಣ ಹೋಗಾತನನು ತತ್ಪರ- ।
ನಿರುತ ಸಾಯುಜ್ಯವನು ಪಡೆಯುವಿ ಗಂಗೆಶರಧಿಯೊಲು ॥
ನಿರುತ ನೀ ವಾಕ್ಕಾಯಚಿತ್ತದಿ ।
ತೊರೆಯುತಲಹಂಕಾರವನು ಬಹು ।
ಪರಿಯಲಾತನ ಶರಣ ಹೋಗೈ ಪಡೆದು ತದ್ರೂಪ ॥ ೬೪೪ ॥

ದೊರಕಿಸುತಲೀಶಪ್ರಸಾದವ ।
ಕರವ ಗ್ರಹಿಸುವಿ ಶಾಂತಿ ಪತ್ನಿಯ ।
ಹರುಷದಿಂದಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಿ ರಮಿಸಿ ರಂಜಿಸುವಿ ॥
ಇರುವುದಿದು ವುತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣ ।
ಪರಮ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಮನೋಹರ- ।
ಪರಮನೆಯು ಅನುಭವಕೆ ಯನುಭವ ಸ್ಥಾನನೀಂದವಿ ॥ ೬೪೫ ॥

ಸರನೆ ನೀನೀಯಾತ್ಮಪದವಿಯು ।
ಥೊರೆಯೆನಿಸಿ ಯಕ್ಷಯವ ಸೌಖ್ಯವ ।
ದೊರಕಿಸುವಿ ನೀನೆಂದು ನಂಬೀ ಮಾತ ಪೇಳಿದುದ ॥
ಹರುಷದಿಂದೀ ಪರಿಯ ತತ್ತ್ವವ- ।
ಸರುಹಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಹರಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯು ಯೆಂದನು ನಗುತ ಸಂಜಯನು ॥೮೪೬॥

ಇತಿ ತೇ ಜ್ಞಾನಮಾಖ್ಯಾತಂ ಗುಹ್ಯಾದ್ಗುಹ್ಯತರಂ ಮಯಾ ।
ವಿಮೃಶ್ಯೈತದಶೇಷೇಣ ಯಥೇಚ್ಛಸಿ ತಥಾ ಕುರು ॥ ೬೩ ॥

ಜ್ಞಾನ ಗೀತಾನಾಮದಿಂದ ಮ- ।
ಹಾನುಕೀರ್ತಿಯ ಹೊಂದಿರುವದೈ ।
ಜ್ಞಾನವಿದು ವೇದಗಳ ಸಾರವು ಸಕಲ ಜಗದೊಳಗೆ ॥
ಜ್ಞಾನವಿದು ನೋಡಾತ್ಮರೂಪದ ।
ಮಾಣಿಕವ ಕೈವಶವ ಮಾಳ್ಪದು ।
ಜ್ಞಾನವಿದು ವೇದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರದಿ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದಿಹುದು ॥೮೪೭॥

ಬೇರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿದನೆ ವರ್ಣಿಸಿ ।
ಚಾರು ಕೀರ್ತಿಯ ಪಡೆದುವಲ್ಲವೆ ।
ಬೇರೆ ಬುದ್ಧ್ಯಾದಿಗಳ ಜ್ಞಾನವು ಲೇಶಶೇಷವಲಾ ॥
ಸೇರಲೀ ಜ್ಞಾನವನು ಸರ್ವಪ್ರ- ।
ಕಾರ ದ್ರಷ್ಟನು ನಾನೆಯುವರಿಗೆ ।
ತೋರಿಕೊಳ್ಳುವೆ ನಿಜದೊಳಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ॥೮೪೮॥

ಗುಪ್ತನಿಹೆ ನಾ ಸರ್ವಜಗದಲಿ ।
ಗುಪ್ತಧನವಿದು ಜ್ಞಾನವೆನ್ನದು ।
ಯುಕ್ತವಿಹುದೀ ಜ್ಞಾನವತಿಯೋಗ್ಯತೆಯ ನಿಧಿಯಿಹುದು ॥
ಭಕ್ತರೊಳು ನೀನೆನ್ನ ಪರಮಸು- ।
ಭಕ್ತ ಮೈದುನ ಮಿತ್ರನಿರಲಿದ ।
ಗುಪ್ತವಿಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವೇ ನಿನ್ನಿಂದ ಕೌಂತೇಯ ॥೮೪೯॥

ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪ್ರೇಮಭರದೊಳ- ।
ಗಿರದೆ ಗುಪ್ತ ನಿಧಾನವಿತ್ತೆನು ।
ಹರಿವುದೈ ಪ್ರೇಮಪ್ರವಾಹವು ನಿನ್ನೊಳೆನಗೆ ಸದಾ ॥
ಕರೆದು ನಿಜಬಾಲನನು ಪ್ರೇಮದ ।
ಭರದಿ ಮುದ್ದಾಡುವಳು ತಾಯಿಯು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾತೆರದಿ ಹೃದಯವ ತೆರೆದು ತೋರಿಸಿದೆ ೮೫೦॥

ಇರುವುದಲ್ಲಾ ಲಶ ಸೂಕ್ಷ್ಮವು ।
ನರನೆ ಸೋಸಿಸಿ ಕೊಳ್ಳರೇ ಕೇಳ್ ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಪೀಯೂಷ ಸವಿಯಿಲ್ಲವೆ ಧನಂಜಯನೆ ॥

ತೆರೆವರಲ್ಲವೆ ತೋಟಿಯಾಪರಿ ।
ತರಣಿ ಸರ್ವಪ್ರಕಾಶದಾತನು ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಕಣ್ಣಿಲಂಜನ ಹಾಕ ಬೇಕಲ್ಲೈ ॥ ೮೫೧ ॥

ನಾನು ಕೇಳ್ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದರು ।
ಜ್ಞಾನವಿದನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಯೆ ।
ಸಾನುರಾಗದೊಳಿತ್ತೆ ನಿನಗಾಂ ಭಕ್ತ ನೀನೆನುತ ॥
ನೀನು ಮುಂದೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ- ।
ಲೇನು ಯೋಗ್ಯವೊ ತೋರ್ಪುದದನೆ ಮ- ।
ಹಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡು ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ಮಾಡೀಗ ॥ ೮೫೨ ॥

ನುಡಿದನೀಪರಿ ಪಾರ್ಥನಿಂಗಾ ।
ಜಡಜನಾಭನು ಪ್ರೇಮಭರದಲಿ ।
ಕಡೆಯ ನುಡಿಯಾಡಿದನು ದೇವನು ಮುಂದೆ ನುಡಿಯನಲಾ ॥
ಬಿಡುವನೆಂತೀಶ್ರವಣಸುಖವನು ।
ಬಿಡುವರಾರೀಯಮೃತಪಾನವ ।
ಜಡಜನಾಭನು ಮುಂದೆ ಗೀತೆಯು ಪೇಳಬೇಕೆನುತ ॥ ೮೫೩ ॥

ಮಾತನಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು ।
ಪಾರ್ಥ ಮೌನವನಾಂತನೆನುತಲಿ ।
ಕೂತನೆಂತೀ ಮೌನದಿಂದಲೆನುತ್ತ ಚೋದ್ಯದಲಿ ॥
ಮಾತನಾಡಿದನಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ।
ಪಾರ್ಥ ನಿನಗೀ ಮೌನವೇತ- ।
ಕ್ಕೇತಕೀ ಪರಿ ಜ್ಞಾನವಂಚನೆ ಮಾಡುವಿಯೊ ಪಾರ್ಥ ॥ ೮೫೪ ॥

ನರನೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯನು ಹೇಳೈ ।
ಧರಿಸ ಬಾರದು ಮೌನವೀಪರಿ ।
ಯರುಹ ಬೇಕೇ ಮುಂದೆ ಗೀತಾಮೃತವ ನೀ ಪೇಳು ॥
ನರನು ಹಸಿವೆಯೊಳೂಟಕತಿಯಾ- ।
ತುರತೆಯಿಂದಲಿ ಕುಳಿತು ತೃಪ್ತಿಯು ।
ಬರದೆ ಸಾಕೈ ಬೇಡ ಬಡಿಸುವುದೆಂಬುವನೆ ಕ್ಷುಧಿತ ॥ ೮೫೫ ॥

ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿವೆಯು ತೃಪ್ತಿಯಾಗದೆ ।
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವರೆ ಯೆಲೆಯ ವಂಚಿಸಿ ।
ತಿಟ್ಟುವುದು ವಂಚನೆಯ ದೋಷವು ಕ್ಷುಧೆಯು ಪೀಡಿಪ್ಪುದು ॥
ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯನು ಶ್ರೀಗುರುವು ನಿನ-।
ಗಿಷ್ಟ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ವಿವರಿಸಿ ।
ಕೊಟ್ಟು ತಿಳಿಸುವನಿರಲು ಯೋಗ್ಯವೆ ನಿನಗೆ ಸಂದೇಹ ॥೨೫೬॥

ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದು ಬಾರಿಗೆ ।
ಯರುಹ ಬೇಕೀ ಜ್ಞಾನವೆನ್ನುತ ।
ಧರಿಸಿದಿಯೊ ಮೌನವನು ಪೇಳೆನಗೀಗ ಶಂಕಿಸದೆ ॥
ಹರಿಯ ವಚನವ ಕೇಳಿ ಪಾರ್ಥನು ।
ಹರುಷದಿಂದುತ್ತರವನಿತ್ತನು ।
ಹರಿಯೆ ತಿಳಿಯಿತು ನಿನಗೆ ಯೆನ್ನ ಮನೋರಥವು ನಿಜದಿ ॥ ೨೫೭ ॥

ಹೇಳ ಬೇಕೇ ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾ ।
ಮೇಲೆಯೇ ನಿನಗಾಯ್ತು ಜ್ಞಾನವು ।
ಹೇಳು ವಿಶ್ವವು ಕೋರ್ಪುದಿದು ನಿನಗಲ್ಲವೇ ಜ್ಞೇಯು ॥
ತಾಳಿ ನೀ ಸರ್ವಜ್ಞಪದವಿಯ ।
ಪಾಲಿಸುವಿ ಜಗವೆಲ್ಲ ನೀನೇ ।
ಹೇಳ ಬೇಕೇ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ನೀ ಸೂರ್ಯ ನಿಜವೆನುತ ॥೨೫೮॥

ಜಲಜದಳಲೋಚನನು ಕೃಷ್ಣನು ।
ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ಪಾರ್ಥನಾಡಿದ ।
ನುಡಿದನೀಪರಿ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಕುಂತಿನಂದನಗೆ ॥
ಬಿಡು ಬಿಡೆಲೊ ಕೌಂತೇಯ ನಿನ್ನಯ ।
ಸಡಗರದ ನುಡಿ ಸಾಕಿದೇತಕೆ ।
ಕಡಿಮೆಯಾಯ್ತೇ ನಿನ್ನ ಸ್ತುತಿಯಿದು ಸ್ತುತಿನಿಪುಣ ನೀನು ॥೨೫೯॥

ಸರ್ವಗುಹ್ಯತಮಂ ಭೂಯಃ ಶೃಣು ಮೇ ಪರಮಂ ವಚಃ ।
ಇಷ್ಟೋಽಸಿ ಮೇ ದೃಢಮಿತಿ ತತೋ ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ತೇ ಹಿತಮ್ ॥ ೬೪ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದು ಬಾರಿಗೆ ।
ಯರುಹುವೆನು ವಿಸ್ತಾರಪೂರ್ವಕ ।
ಪರಮ ನಿರ್ಮಲ ವಚನ ಕೇಳ್ವುದು ಸಾವಧಾನದಲಿ ॥
ಇರುವುದಿದು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವು ।
ಒರಿದೆ ಹೇಳುವ ಮಾತಿದಲ್ಲಾ ।
ಒರಿದೆ ಶ್ರಾವ್ಯವಿದೆಂದು ಕೇಳುವ ಮಾತು ಬೇರಲ್ಲ ॥೨೬೦॥

ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯವು ದೊಡ್ಡದೆಂದು ಪ್ರ-।
ಸನ್ನವಾಯ್ತಾ ಜ್ಞಾನ ಗುಪ್ತವು ।
ಸನ್ನುತಾತ್ಮನೆ ಕೂರ್ಮದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೆಳಲಾ ಮರಿಯು ॥
ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ।
ತಣ್ಣಗಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಹಸಿವೆಯು ।
ವೃಣ್ಣಲಿಕೆ ಮೊಲೆ ತುರುಕ ಬೇಕೇ ಬಾಯೊಳಗೆ ತಿರಿಗಿ ॥ ೨೬೧ ॥

ಚಾತಕನಿಗೋಸುಗವೆ ಗಗನವು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಜಲ ಹಿಡಿದಿರುವುದೈ ।
ಭೂತಳಕೆ ವ್ಯವಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಫಲದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲಾ ॥
ಏತರಿಂದೀ ಫಲವು ದೊರೆವುದು ।
ಭೂತಳದಿ ಕಾರಣ ವಿಚಾರಿಸೆ ।
ಮಾತ ಹೇಳುವೆ ದೈವಯೋಗದಿ ಫಲವು ಸಿಗದಿಹುದೇ ॥೨೬೨॥

ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಕೇಳೀರಹಸ್ಯವು ।
ಯೆಷ್ಟು ದುರ್ಲಭವೆನುತ ವರ್ಣಿಸೆ ।
ಬಿಟ್ಟು ದ್ವೈತವನೈಕ್ಯಗೃಹದಲಿ ಭೋಗ್ಯನೀವಸ್ತು ॥
ಬಿಟ್ಟು ನಿಜ ಬಾಹ್ಯೋಪಚಾರವ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರೇಮದ ವಿಷಯ ನೀನಿಹೆ ।
ಯೆಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ನೀನು ಯೆನ್ನ ನಿಜಾತ್ಮವೆಂದರಿಯು ॥ ೨೬೩ ॥

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ದರ್ಪಣವ ಕೈಯಿಂ ।
ದೊರೆಸುವುದು ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಮೋರೆಯನು ಮೋಹದೊಳಲ್ಲ ದರ್ಪಣದ ॥
ನರನೆ ನಿನ್ನ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡುತ ।
ಲರುಹುವೆನು ನನಗಾಗಿಯೇ ನಾ-।
ನಿರುವುದೇ ದ್ವಂದ್ವಪ್ರಕಾರವು ನಮ್ಮನಮ್ಮೊಳಗೆ । ೨೬೪ ॥

ಇರುವುದೆನ್ನಯ ಗುಹ್ಯತಮವಿದು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹಿ ಬಿಟ್ಟಿಹೆ ।
ನಿರುವಿ ಯೆನ್ನಯ ಜೀವನೋ ನೀನಾತ್ಮನೋ ತಿಳಿಯೆ ॥
ನರನೆ ನೀನಾಗಿರುವಿ ಯೆನ್ನಯ ।
ಪರಮ ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠ ನಿಷ್ಠೆಯ ।
ಸರಸ ಮೂರ್ತಿಯು ನೀನು ನನ್ನನು ಮರುಳ ಮಾಡಿದಿಯಾ ॥೨೬೫॥

ನೀರಿನಲಿ ಸೇರಿಸಲು ಲವಣವ ।
ಜೀರುವುದೇ ಲವಣವದರಲಿ ।
ನೀರಿನಾರೂಪವನು ತಾಳ್ವುದು ಮರೆತು ನಿಜರೂಪ ॥
ತೋರದೀಪರಿ ಭೇದವೆನ್ನೊಳು ।
ಸೇರಿರುವಿ ನೀನೈಕ್ಯಭಾವದಿ ।
ಕಾರಣದಿ ನಾ ನಿನಗೆ ಪೇಳ್ದೆನು ಗುಹ್ಯನಿರ್ಮಲವ ॥ ೨೬೬ ॥

ಮನ್ಮನಾ ಭವ ಮದ್ಭಕ್ತೋ ಮದ್ಯಾಜೀ ಮಾಂ ನಮಸ್ಕುರು ।
ಮಾಮೇವೈಷ್ಯಸಿ ಸತ್ಯಂ ತೇ ಪ್ರತಿಜಾನೇ ಪ್ರಿಯೋಽಸಿ ಮೇ ॥ ೬೫ ॥

ನೀನು ಮಾಡುವ ಸರ್ವಕರ್ಮವ ।
ಮಾನಸಿಕ ಶಾರೀರಕವ ಮೇಣ್ ।
ನೀನು ಯೆನಗರ್ಪಿಪುದು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನು ನಾನು ॥
ಬಾನಿನಲಿ ನೋಡಿದರೆ ವಾಯುವು ।
ತಾನೆ ವ್ಯಾಪಕ ಸರ್ವದಿಶೆಯಲಿ ।
ನೀನದೇ ರೀತಿಯಲಿ ಕರ್ಮವನರ್ಪಿಸೈ ಯೆನಗೆ ॥ ೨೬೭ ॥

ಇರಿಸು ನಿನ್ನಯ ಮನದೊಳೆನ್ನನು ।
ನರನೆ ನಿನ್ನಯ ಕಿವಿಗಳೆನ್ನಯ ।
ಮೆರೆವ ಗುಣಗಣವರ್ಣನೆಯ ಕೇಳಲಿ ಸುಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥
ಧರಿಯಲಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸಂಯುತ- ।
ರಿರುವ ಸಾಧುಗಳೆನ್ನ ರೂಪರು ।
ಯಿರಿಸು ನಿನ್ನಯ ದೃಷ್ಟಿಯವರಲಿ ಕಾಮಿನಿಯ ತೆರದಿ ॥
॥ ೨೬೮ ॥

ನಾನು ಸಚರಾಚರದಿ ತುಂಬಿಹೆ ।
ಧ್ಯಾನ ಮಾಡೈ ಯೆನ್ನ ನಾಮ- ।
ಶ್ರೇಣಿಯನ್ನುಚ್ಚರಿಸಲೈ ತವ ವಾಣಿ ಯೆಡೆಬಿಡದೆ ॥
ನೀನು ಕೈಯಿಂ ಮಾಳ್ಪ ಕರ್ಮಕೆ ।
ನೀನು ಕಾಲಿಂ ನಡೆವ ಕರ್ಮಕೆ ।
ನಾನಧಿಷ್ಠಿತನೆಂದು ಸರ್ವವನರ್ಪಿಸೈ ಯೆನಗೆ । ೨೬೯ ॥

ಪಾರ್ಥ ನೀ ಸಂತತದಿ ಮಾಳ್ಪ ಪ- ।
ರಾರ್ಥವಥವಾ ಸ್ವಾರ್ಥಕರ್ಮವ ।
ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದೊಳೆನಗೆ ನೀನರ್ಪಿಸಲು ಮದ್ಯಾಜಿ ॥
ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನಾನೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಪಾರ್ಥ ನಿನಗೀ ತೋರ್ಪ ವಿಶ್ವವು ।
ಸತ್ಯವೆನ್ನಯ ರೂಪವೆಂದೇ ತಿಳಿದು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೭೦ ॥

ಸೇವ್ಯವೈ ಮದ್ರೂಪವಿರುವುದು ।
ಸೇವಕನು ನೀನಿದಕೆ ಸರ್ವಕೆ ।
ಭಾವವಿದನೀ ಧರಿಸಿ ಸರ್ವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ॥
ಜೀವಮಾತ್ರದೊಳಿರುವ ದ್ವೈತದ ।
ಭಾವವನು ನೀ ಮರೆತು ನಾನೇ ।
ಜೀವಿಗಳ ಹೃದಯದಲಿ ವಾಸಿಪೆನೆಂದು ನೀ ನಂಬು ॥ ೨೭೧ ॥

ನರನೆ ನೀನೀ ತೆರದಿ ಭಾವಿಸಿ ।
ತೊರೆದು ದ್ವೈತವ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗ- ।
ಳಿರುವುವಲ್ಲಾ ಹರಿಮಯವು ತಾವೆಂದು ವಂದಿಪುದು ॥
ಪರಿಯಲೀ ವಂದನೆಯ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದೈ ನಮ್ರತೆಯು ನಿನ್ನಲಿ ।
ದೊರೆವುದೆನ್ನಾಶ್ರಯವೆನುತ ನೀ ನಂಬು ದೃಢವಾಗಿ ॥ ೨೭೨ ॥

ತೋರುವೀ ವಿಶ್ವದಲಿ ಸರ್ವದಿ ।
ಮೂರನೇಯವನಿರುವನಾರೈ ।
ತೋರುವುದು ನಾ ನೀನು ಯೆಂಬುವ ಭಾವಯುಗಳವಲಾ ॥
ಚಾರುಸುಖ ಭೋಗಿಸುವರಿಬ್ಬರೆ ।
ಯಾರಿಹರು ಹೊರತೆಮ್ಮ ಜಗದಲಿ ।
ಸೇರಿಯುಸುಭೋಗಿಸುವುದೈ ತಂತಮ್ಮೊಳಗೆ ನಾವು ॥ ೨೭೩ ॥

ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಿದರಲ್ಲೆನ್ನ ಭೋಗಿಸಿ ।
ಯತಿಸುಖವ ನೀ ಪಡೆವಿಯಲ್ಲನೆ ।
ಸತತವೀಪರಿ ನಾನು ನಿನ್ನನು ಭೋಗಿಸುವೆ ಪಾರ್ಥ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯಲೀ ತೆರ ಸುಖವು ವರ್ಧಿಸೆ ।
ಸತತ ಬರುತಿಹ ಪಡದೆ ಮೂರನೆ ।
ಸ್ಥಿತಿಯೆ ನಾಯಲು ಸೇರುವಿಯಲಾ ಯೆನ್ನನೇ ನೀನು ॥ ೨೭೪ ॥

ಬತ್ತಿ ಹೋಗಲು ಕೊಳವೆ ಕೊಳದಲಿ ।
ವಿಸ್ತರಿಪ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ತನ್ನಯ ।
ವಸ್ತುವನು ಸೇರುವರೆ ಮುಂದೇನಡಚಣೆಯು ಪಾರ್ಥ ॥
ಮತ್ತೆ ಗಗನವ ವಾಯು ಸೇರಲಿ- ।
ಕೆತ್ತಣದ ಸಂದೇಹ ತೆರೆಗಳು ।
ನಿತ್ಯಜಲದಲಿ ಸೇರುವರೆ ಮತ್ತೇನು ಸಂದೇಹ ॥ ೨೭೫ ॥

ನರನೆ ಭೇದವು ದೇಹಮೂಲಕ ।
ವಿರುವುದದರಿಂ ನೀನುನಾನೆಂ- ।
ಬೆರಡು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿರದೆ ಭೇದವು ಸಾಯುಲಾಕ್ಷಣಕೆ ॥
ಬರುವೃದೈ ಮದ್ರೂಪ ನಿನಗದು ।
ಖರೆಯೊ ಸುಳ್ಳೋ ಯೆಂಬ ಶಂಕೆಯು ।
ಧರಿಸದಿರು ಕೌಂತೇಯ ನಿಜವಿದು ನೋಡು ನಿನ್ನಾಣೆ ॥೭೩೬॥

ಆಣೆ ನಿನ್ನಯ ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದನು- ।
ಮಾನ ಮಾಡಲು ಬೇಡ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನೆಳೆದೆ ನಾನಾಣೆಯು ಹೊರಗೆ ನಿಂತು ॥
ಈ ನಿಧಾನವ ಮಾಡ ಬೇಡೈ ।
ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವೆಂದೇ ।
ನಾನು ಪೇಳಿಹೆನಲ್ಲಮೇನು ಪದೇಪದೇ ನಿನಗೆ ॥ ೭೩೭ ॥

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ನೀನು ಯೆನ್ನಯ ।
ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನು ತತ್ತ್ವ ನಿಜವಿದು ।
ಮಾತನೀಪರಿ ಯೇಕೆ ಯಾಡಿದೆನಾಣೆ ಯಿತ್ತೆನಲಾ ॥
ಭೂತಳದಿ ಸುಳ್ಳಾಡುವವರೀ ।
ಮಾತ ಪೇಳುವರಾಣೆ ಪೇಳ್ವರು ।
ರೀತಿಯೆಲ್ಲವ ತಿಳಿದಿಹೆನು ನಿನ್ನಾಣೆ ಹೇಳುವುದು ॥ ೭೩೮ ॥

ನಾನಿಹೆನು ನಿಜ ವೇದವಾನ್ಯನು ।
ನಾನು ಭೇದಾತೀತ ಕೇಳೆ- ।
ನ್ನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ತೋರುವುದು ಜಗದಾಭಾಸ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನಾನು ಕಾಲಾಂತಕನು ಶಕ್ತನು ।
ನಾನೆ ಜಗದ ಹಿತೈಷಿ ಕೇಳೈ ।
ನಾನು ಜಗದಲ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನು ಕಣಾ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೭೩೯ ॥

ನರನೆ ನಾನೀ ಪರಿಯೊಳಿದ್ದರು ।
ಅರುಹಿದೆನು ನಿನ್ನಾಣೆ ಯೆನುತಲಿ ।
ಮರುಳನಾದೆನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಮರೆತೆನೆನ್ನಯ ದೇವತನವ- ।
ನ್ನಿರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಭಕ್ತನರ್ಥನು ।
ಯಿರುವಿ ನೀ ಮದ್ರೂಪನಾಗಿಯೆ ನೀನೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ॥೭೪೦॥

ಅರಸನಾದರು ಮಿತ್ರಮಂಡಲಿ- ।
ಯರು ತನಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಲು ಬಹು- ।
ತೆರದೊಳವರೊಳು ತಾನು ಮಾಡುವನಾಣೆಭಾಷೆಯನು ॥
ತೆರದೊಳೀ ನಿನ್ನಾಣೆ ಪೇಳ್ದೆನು ।
ಹರಿಯು ಪೇಳ್ದುದನೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ ।
ನರನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು ರೋಮಪುಳಕದಲಿ ॥ ೭೪೧ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ನುಡಿಯು ಕೇಳಿದೆ- ।
ಸರಿಯೆ ನಾ ಪಾಪ್ಪಾಳದಲಿ ಗುಣ- ।
ವಿರುವುದಲ್ಲಾ ನೋಡು ನಾಮಸ್ಮರಣದಲಿ ಸಿದ್ಧಿ ॥
ಧರೆಯಲೀಪರಿಯಿರಲು ನಿನ್ನಯ ।
ತೆರನದಾವುದು ಆಣೆಭಾಷೆಯು ।
ಬರಿದೆ ನಿನ್ನ ವಿನೋದವೀಪರಿ ಜೋಡನೆನ್ನೊಡನೆ ॥ ೭೪೨ ॥

ತರಣಿ ತನ್ನಯ ಕಿರಣದಿಂದಲೆ ।
ಯರಳಿಸುವನ್ನೈ ಕಮಲವನವನು ।
ಧರೆಯೊಳದಕಿನ್ನೇಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕಾಶ ಮಸ ಸಾಕು ॥
ತರಣಿ ತನ್ನೌದಾರ್ಯದಿಂದಲಿ ।
ಧರೆಗೆ ಸರ್ವಪ್ರಕಾಶ ಕೊಡುವನು ।
ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ತೆರದಿ ಜಗದುದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದಿಯಾ ॥೭೪೩ ॥

ಚಾತಕನಿಗೋಸುಗವೆ ಮೇಘ- ।
ವ್ರಾತ ಹನಿ ಹನಿ ನೀರ ಸುರಿಸವೆ ।
ಭೂತಳದಿ ಸುರಿಸುವುದು ಮಳೆಯನು ಮುಸಲಧಾರೆಯಲಿ ॥
ಭೂತಳದಿ ಜಲರಾಶಿ ಹರಿಯುತ ।
ಯಾತಕದು ಸಾಗರದಿ ಹರಿಯುವು ।
ದೀತೆರದ ಔದಾರ್ಯವಲ್ಲಾ ಮೇಘರಾಜನದು ॥ ೭೪೪ ॥

ಪರಮ ಕರುಣಿಯೆ ನೀನುದಾರನು ।
ಪರಿಮಿತಿಯು ನಾ ಕಾಣೆ ನಿನ್ನಯ ।
ಕರುಣೆಗಿನ್ನೇನೆಂಬೆನೆನ್ನ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಮುತಲೆ ॥
ಹರಿಯೆ ಜಗದುದ್ಧಾರ ಮಾಡುವ ।
ಧರಿಸಿ ಸದ್ಧೇತುವನು ಮನದ- ।
ಲ್ಲಿರುಹಿದಿಯಲಾ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವ ಜಗಕೆ ಶುಭವಾಯ್ತು ॥ ೭೪೫ ॥

ಹರಿಯು ಕೇಳುತ ನುಡಿದನುತ್ತರ ।
ನರನೆ ನಾಕೀ ಸ್ತುತಿಯು ನಿಷ್ಫಲ- ।
ವರುಹಿದೆನು ಮದ್ರೂಪವಾಗುವ ಯುಕ್ತಿ ಸುಲಭದಲಿ ॥
ಶರಧಿಯಲಿ ಬೀಳಲ್ಕೆ ಲವಣವು ।
ಕರಗುವುದು ಕ್ಷಣಕ್ಷಣದೊಳದರ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದೇ ಕಾರಣವು ಲವಣಕೆ ಕರಗಬೇಕೆಂದು ॥ ೭೪೬ ॥

ನಿರುತ ನೀ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರದಿ ।
ನರನೆ ಯೆನ್ನನು ಭಜಿಸು ತದನಂ- ।
ತರದಿ ನಿನ್ನಯ ಬುದ್ಧಿ ನೋಡುವುದೆನ್ನನೆಲ್ಲರಲಿ ॥
ಬರಲು ನಿನಗೀ ತೆರದೊಳನುಭವ ।
ಮರಣ ತಾಳ್ವುದು ನಿನ್ನಹಂಕೃತಿ ।
ಬರುವುದೈ ನಿನಗಾಗ ಮದ್ರೂಪವು ಕಣಾ ನಿಜದಿ । ೮೮೭॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನೆಲ್ಲ ಪೇಳ್ದೆನು ।
ಕರುಮ ಮಾರ್ಗದಿ ಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ।
ತೆರವ ತದನಂತರದಿ ಮದ್ರೂಪದ ಸಮಾಪ್ತಿಯನು ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಿನಗೊಂದು ತತ್ತ್ವವ ।
ಹರಿಗೆ ನೀನರ್ಪಿಸುವುದೆಲ್ಲವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳ ನೀನಾಚರಿಪುದೆಲ್ಲವನು ॥ ೮೮೮ ॥

ಹರಿಗೆ ಕರ್ಮಾರ್ಪಣವ ಮಾಡಲು ।
ದೊರಕುವುದು ಯೆನ್ನ ಪ್ರಸಾದವು ।
ಬರುವುದೆನ್ನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೆ ಪಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನವದು ॥
ಬರಲು ಜ್ಞಾನವು ಮುಂದೆ ಯೆನ್ನಯ ।
ಪರಮ ರೂಪದೊಳೈಕ್ಯ ಹೊಂದುವ- ।
ನರರೆ ನಂತರ ಸಾಧ್ಯಸಾಧನ ಭೇದವೆಲ್ಲಿಯದು । ೮೮೯ ॥

ನೀನು ನಿನ್ನಯ ನಿಖಿಲಕರ್ಮವ ।
ಸಾನುರಾಗದೊಳರ್ಪಿಸಿದಿ ಮ- ।
ತ್ತೀನು ಯೆನ್ನ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತು ನಿನಗೆ ನೋಡೀಗ ॥
ನಾನು ರಣರಂಗದಲಿ ವಿಪ್ಲವ ।
ಮಾನಿಸದೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ಪ್ರೇಮದ ।
ಪೂರ್ಣಪಾತ್ರನು ಪಾರ್ಥ ಪೇಳಿದೆ ನಿನಗೆ ಜ್ಞಾನವನು ॥ ೮೯೦ ॥

ಗೀತೆಯಿದು ದೃಷ್ಟಾಂತಯುಕ್ತಿಸ- ।
ಮೇತ ಜ್ಞಾನದ ಸಾರ ತಿಮಿರ- ।
ವ್ರಾತಕಿದು ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚು ಸಂಸೃತಿ ಮೋಹಕಿದು ಶೂಲ ॥
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ನಿನಗೆ ಜ್ಞಾನ- ।
ಜ್ಯೋತಿಯಿತ್ತೆನು ಬೆಳಕ ಪಸರಿಸಿ ।
ಪಾರ್ಥ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮದಜ್ಞಾನವನು ಹರಿಸಿದೆನು ॥ ೮೯೧ ॥

ಸರ್ವಧರ್ಮಾನ್ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಮಾಮೇಕಂ ಶರಣಂ ವ್ರಜ ।
ಅಹಂ ತ್ವಾ ಸರ್ವಪಾಪೇಭ್ಯೋ ಮೋಕ್ಷಯಿಷ್ಯಾಮಿ ಮಾ ಶುಚಃ ॥ ೬೬ ॥

ಆಶೆ ನೋಡೈ ಸರ್ವದುಃಖದ ।
ಕೋಶ ನಿಂದಾಮೂಲಕದಿ ಬಹು- ।
ದೋಷಪಾತಕ ಸಂಜನಿಸುವುದು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಕ್ಲೇಶದಾರಿದ್ರ್ಯಗಳು ದೈವದ ।
ದೋಷದಿಂದುದ್ಭವಿಸುತಿರುವುವು ।
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ನೋಡು ದುಃಖದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ॥ ೮೯೨ ।

ನರನೆ ನೋಡಜ್ಞಾನದಿಂದಲಿ ।
ನಿರುತ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ ಭೇದವು ।
ಬರುವುವಲ್ಲಾ ಸ್ವರ್ಗನರಕದ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳು ॥
ನರನೆ ನೀನೀ ಜ್ಞಾನದೀಪದಿ ।
ಭರದಿ ದಹಿಸಜ್ಞಾನತಿಮಿರವ ।
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಪುಣ್ಯಪಾಪವು ನಿನ್ನ ಬಾಧಿಸದು ॥ ೮೯೩ ॥

ಅರಿಯದಲೆ ಹಗ್ಗವನು ನಿಜದ- ।
ಲ್ಲುರಗನೆಂದಾಭಾಸ ಬರುವುದು ।
ಕರದಿ ಹಗ್ಗವ ಹಿಡಿಯೆ ಮೇಣಾಭಾಸವೆಲ್ಲಿಯದು ॥
ಬರಲು ನಿದ್ರೆಯು ಸ್ವಪ್ನದೊಳಗೆನೆ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸುಖವದು ।
ತೊರೆಯೆ ನಿದ್ರೆಯ ಸ್ವಪ್ನಸುಖವದು ಲುಪ್ತವಾಗುವುದು । ೮೯೪ ॥

ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಚಂದ್ರನೆಂಬುವು- ।
ದುಳಿವುದೇ ಕಾಮಿಣಿಯು ಹೋಗಲು ।
ಅಳಿಯೆ ವ್ಯಾಧಿಯು ವುಳಿವುದೇ ನಾಲಿಗೆಯ ಕಹಿತನವು ।
ನಳಿನಮಿತ್ರನು ಪೋಗಲಾಕ್ಷಣ- ।
ವುಳಿವುದೇ ಮೃಗಜಲವು ಕಾಷ್ಠವ ।
ತೊಲಗೆ ಬೆಂಕಿಯು ತೊಲಗಲಾರದೆ ಬಿಡುವುದೇ ಪಾರ್ಥ ॥೮೯೫॥

ನರನೆ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ ತಿಳಿಸುವ ।
ಧರೆಯೊಳಿಹ ಅಜ್ಞಾನ ಹೋಗಲು ।
ಹರಿವುದಲ್ಲಾ ಸರ್ವಧರ್ಮವಜಾಣ್ಮೆಕೆಯ ಕೂಡ ॥
ಹರಿಯಲಾ ಅಜ್ಞಾನತಿಮಿರವು ।
ತಿರಿಗಿ ನಾನೊಬ್ಬೊಂಟಿಗನೆ ಮೇ- ।
ಣಿರುವೆನಲ್ಲಾ ನಿದ್ರೆಸ್ವಪ್ನವು ಪೋದ ನರನಂತೆ ॥ ೮೯೬ ॥

ಏನ್ನ ಹೊರತೀ ಜಗದಿ ಭಿನ್ನಾ- ।
ಭಿನ್ನ ಭಾವನೆಯುಳಿದು ಹೋಗುವ್ರ- ।
ದಿನ್ನುಳಿದ ನಿಜತತ್ತ್ವ ನಾನೇ ಯೆನುತ ಕಲ್ಪಿಸುತ ॥
ಏನ್ನೊಡನೆಯಿವನೈಕ್ಯ ಪಡೆವನು ।
ತನ್ನದೆಂಬುವ ಭೇದಭಾವವ ।
ಛಿನ್ನಮಾಡುತಲೆನ್ನ ಸೇರಿದರವನೆ ನಿಜ ಶರಣಿ ॥೯೬ ॥

ನಡುವೆ ಒರಲಾ ಘಟದುಪಾಧಿಯು ।
ವೊಡನೆ ಘಟದಾಕಾಶ ಕಲ್ಪನೆ ।
ಬಿಡದು ಘಟವದು ನಾಶವಾದಾಕ್ಷಣ ಘಟಾಕಾಶ ॥
ಪಡೆವುದೈಕ್ಯವನರೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ।
ಬಿಡದು ನಿಜವಾಕಾಶವದ ನೀ ।
ಪಡೆವಿ ಯೆನ್ನೊಳು ಸತ್ಯವೈಕ್ಯವ ಶರಣ ಒರಲೆನಗೆ ॥೯೭॥

ಚಿನ್ನದಿಂ ಮಣಿಗಳನು ಮಾಡೆ ಸು- ।
ವರ್ಣವನೆ ಸೇರುವುವು ಮಣಿಗಳು ।
ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ತರಂಗಗಳು ನೀರನ್ನೆ ಸೇರುವುವು ॥
ಮನ್ನಿಸೀಪರಿ ಶರಣ ಹೋಗೆನ- ।
ಗಿನ್ನೆನುತ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಭಿನ್ನತನವನು ಬಿಟ್ಟೆನಗೆ ನೀನೀಗ ಬಾ ಶರಣ ॥ ೯೮ ॥

ಶರಣ ಹೊಗುವನು ಸಾಗರವ ಸಾ- ।
ಗರದ ರಿಪು ಬಡಬಾನಳನು ಸಾ- ।
ಗರವನವ ನಾಶಿಸುವನೈ ಕಡು ವೈರಭಾವದಲಿ ॥
ನರನೆ ನೀನೀ ತೆರದಲೆನ್ನನು ।
ಶರಣ ಒರದಲೆ ದ್ವೈತಭಾವವ ।
ಮುರಿದು ಯೆನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ಮಾರ್ಗವ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು ಪಾರ್ಥ
॥ ೧೦೦ ॥

ಬರುತ ಶರಣವನನ್ಯಭಾವದೊ- ।
ಳಿರುವೆ ದ್ವೈತದೊಳೆನ್ನೊಳೆಂದರೆ ।
ನರನೆ ಶಕ್ಯವೆ ಹೇಳುವವನಿಂಗಿಲ್ಲ ನಾಚಿಕೆಯು ॥
ನರನೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದನು ನಿಜದ- ।
ಲ್ಲಿರುಹಲೆಂತೀ ಪರಿಯು ನಿನ್ನ- ।
ಲ್ಲಿರಿಯುಲಾ ನಿನಗೊಂದು ಮಾತನು ಪೇಳ್ವೆ ಮನಗೊಟ್ಟು
॥ ೧೦೧ ॥

ಅರಸನೊಳು ಸಂಬಂಧ ದಾಸಿಗೆ ।
ಬರಲು ಯೋಗ್ಯತೆ ಯೇರ್ವುದಾಕೆಗೆ ।
ಪರಿಯುಲಾ ನೀನೋಡು ಪ್ರಾಕೃತನರಸನವನಲ್ಲೈ ॥
ಇರುವೆ ವಿಶ್ವಾಧೀಶ ನಾನೇ ।
ಬರಲು ಯೆನ್ನೊಡನಾತ್ಮದರ್ಶನ ।
ತೊರೆಯುಬಾರವೆ ಬಂಧನಗಳೀ ಮಾತ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು ॥ ೧೦೨ ॥

ಏನ್ನರೂಪವ ಸೇರಿರಲು ನೀ ।
ಮುನ್ನವೇ ನಾನಾಗಿ ನಂತರ- ।
ವೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು ಸಹಜವಾಗಿಯೆ ಬರುವುದೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಮುನ್ನವೇ ನಿನಗೆನ್ನ ಜ್ಞಾನಪ್ರ- ।
ಸನ್ನತೆಯು ದೊರಕಲಿ ಧನಂಜಯ ।
ಬಿನ್ನ ಬಿಡುವುದೆ ನಿನಗೆ ಕೇಳ್ ಮದ್ರೂಪಸೌಖ್ಯವದು ॥ ೧೦೩ ॥

ಮೊಸರ ಕಡಿದಾ ಬೆಣ್ಣೆಯನು ಬಹು- ।
ಕುಶಲತನದಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದರೆ ।
ನುಸುಳುವುದೆ ಮೇಣೈಕ್ಯದಲಿ ಮಜ್ಜಿಗೆಯುಬಾ ಬೆಣ್ಣೆ ॥
ಬಿಸುಟು ನೀನಾ ದ್ವೈತಭಾವತ- ।
ನನಮುಬಲ ನೀನೆನ್ನ ಸೇರಲು ।
ವ್ರಸುರಲೇಸದ ನಿನಗೆ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ ಸ್ಪರ್ಶಿಸದು ॥ ೧೦೪ ॥

ನರನೆ ಕಬ್ಬಿಣವಂತರಾಲದೊ- ।
ಳಿರಲು ಮಣ್ಣನು ಬಿಡದು ನೋಡೈ ।
ಪರುಸಸ್ಪರ್ಶದಿ ಚಿನ್ನವಾಗುವುದೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ತಿರಿಗಿಯಾ ಚಿನ್ನವನು ಮಣ್ಣಿಲಿ ।
ಭರದೊಳಿಟ್ಟರು ಕಲ್ಪಪರ್ಯಂ- ।
ತರಕೆ ಮಣ್ಣನು ಸೇರಬಾರದು ಚೋದ್ಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೧೦೫ ॥

ಕಾಷ್ಠದಿಂದಲೆ ತೆಗೆದ ಬೆಂಕಿಯು ।
ಕಾಷ್ಠದಿಂದಲಿ ರಂಜಿಸುತ್ತಿಹ ।
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯುಲದನಿಡಲು ಬಹುದೇ ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದಲಾ ॥
ದೃಷ್ಟಿಪನೆ ಕತ್ತಲೆಯನರ್ಕನು ।
ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಸ್ವಪ್ನದ ಪ್ರಕಾರವ ।
ಕಷ್ಟವಲ್ಲಾ ನಿದ್ದೆಯಿಂದೆಚ್ಚರವು ಬಂದಿರಲು ॥ ೧೦೬ ॥

ಏನ್ನೊಳೈಕ್ಯವ ಹೊಂದಿರಲು ನಿನ- ।
ಗಿನ್ನು ಬರುವುದು ಯೆನ್ನರೂಪವು ।
ಛಿನ್ನತನ ಮೇಣುಳಿವುದೇನೈ ನಿನಗೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ ನೋಡೈ ।
ಯಿನ್ನು ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ ಸರ್ವವು ।
ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ನಾನೆಯಾಗುವೆ ನಿನಗೆ ಸರ್ವತ್ರ ॥ ೧೦೭ ॥

ದುರಿತವಿಶುದ್ಧ ಸರ್ವಬಂಧನ- ।
ವಿರುವುದದಕೇ ಲಕ್ಷಣವಲಾ ।
ಹೊರತು ಯೆನ್ನನು ಬೇರಿರುವುದೇ ಬೀಜವಿದಕೆಲ್ಲ ॥
ನರನೆ ಯೆನ್ನೊಳು ಸೇರಲಾಕ್ಷಣ ।
ದುರಿತವೆಲ್ಲಿಂದಿಹುದು ನಾನೇ ।
ಹರಣ ಮಾಡುವೆ ದುರಿತವೆಲ್ಲವ ಜ್ಞಾನಖಡ್ಗದಲಿ ॥ ೧೦೮ ॥

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ನೋಡು ಲವಣವ ।
ಜಲದಿ ಹಾಕಲು ಕರಗಿ ಹೋಗುತ ।
ಜಲದ ರೂಪವ ಧರಿಸಿ ತಾನೈಕ್ಯವನು ಪಡೆವುದಲಾ ॥
ಇಳೆಯೊಳೀಪರಿ ನೀನು ನೋಡೆ- ।
ನ್ನೊಳಗೆ ಸೇರಲನನ್ಯಭಾವದಿ ।
ಬಳಿಕ ನೀಮದ್ರೂಪವಾಗುವಿ ಭೇದವೇನಿದಕೆ ॥ ೧೦೯ ॥

ನರನೆ ನೀನೀ ಯೋಗದಿಂದಲೆ ।
ಹರಿದು ಬಿಟ್ಟೀ ಬಂಧನಂಗಳ ।
ಅರಿತು ಯೆನ್ನನ್ನೆನ್ನ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಂಬುದನೆ ಮಾಡು ॥
ಬರಲು ನೀನೀ ತೆರದೊಳೆನ್ನೊಳು ।
ಹರಿದು ನಿನ್ನಯ ಸರ್ವಬಂಧನ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಮುಕ್ತತೆಯ ನಿಜವಾಗಿ ಕೊಡುವೆನಲಾ ॥ ೧೧೦ ॥

ಸುಮತಿ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಚಿಂತೆಯ ।
ಕುಮತಿಯಂದದಿ ಮಾಡ ಬೇಡೈ ।
ವಿಮಲನಾಗಿಹೆನದ್ವಿತೀಯನು ಶರಣ ಬಾ ಯೆನಗೆ ॥
ಕಮಲನಾಭನು ಸರ್ವಪುರುಷೋ- ।
ತ್ತಮನು ರೂಪಕೆ ರೂಪ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಯಮಿತಸುಂದರ ಸರ್ವದೇಶಕೆ ವಸತಿ ವಿಶ್ರಾಮ ॥ ೧೧೧ ॥

ನುಡಿದನೀಪರಿ ಶ್ಯಾಮಸುಂದರ ।
ಸಡಗರದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮೂರುತಿ ।
ಕಡುಮಮತೆಯಿಂ ಬಲದಕೈಯಿಂ ಭೂಷಣಾನ್ವಿತದಿ ॥
ಹಿಡಿದು ಪಾರ್ಥನನೇಕಭಾವದೊ- ।
ಳಡಿಗೆರಗಿದಾ ಭಕ್ತರತ್ನಗೆ ।
ದೃಢತರಾಲಿಂಗನವನಿತ್ತನು ಮೈಮರೆತು ಹರಿಯು ॥ ೧೧೨ ॥

ಶಬ್ದಗಳು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾರದ ।
ಬುದ್ಧಿ ಮಾತ್ರಕೆ ಸಿಗದಿರುವ ಪರಿ- ।
ಶುದ್ಧಬುದ್ಧ ನಿಜಸ್ವರೂಪವ ತೋರಿಸುವೆನೆನುತ ॥
ಹದ್ದನೇರುವ ಕೃಷ್ಣ ತನ್ನ ವಿ- ।
ಶುದ್ಧ ದೇಹಾಲಿಂಗನವ ತಾಂ ।
ಮುದ್ದಗೈಯುತ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡಿದನು ॥ ೧೧೩ ॥

ನರನ ಹೃದಯವ ತನ್ನ ಹೃದಯದೊ- ।
ಳಿರಿಸಿ ದೇವನು ತನ್ನ ಹೃದಯದೊ- ।
ಳಿರುವ ಜ್ಞಾನವ ನರನ ಹೃದಯದೊಳಿಟ್ಟನೈ ಭರದಿ ॥
ಮುರಿಯದಲೆ ದ್ವೈತವನು ತನ್ನಯ ।
ತೆರದಿ ಮಾಡಿದನೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ದೊರೆಯಿತೈ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನಿಜಾತ್ಮಬೋಧವದು ॥ ೧೧೪ ॥

ಒಂದು ದೀಪಜ್ಯೋತಿಯಿಂದಿ- ।
ನ್ನೊಂದು ದೀಪವ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡರೆ ।
ದ್ವಂದ್ವ ಮುರಿವುದೆ ದೀಪವೆರಡರದೈಕ್ಯ ಕುಂದುವುದೆ ॥
ಇಂದಿರಾಧವನೀತೆರದಿ ತ- ।
ನ್ನಂದವನು ತೋರಿಸಲು ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ಬಂದುದೀಪರಿ ಪಾರ್ಥನಾಲಿಂಗನಪ್ರಭಾವವದು ॥ ೧೧೫ ॥

ನರನ ಪರಮಾನಂದಸುಖಸಾ- ।
ಗರದ ಪೂರದಿ ಕೃಷ್ಣ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಹರಿದು ಹೋದನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನಾದರೇನವನು ॥
ಶರಧಿಯಲಿ ಮೇಣ್ ಶರಧಿ ಸೇರಲು ।
ಬರುವುದಲ್ಲಾ ದ್ವಿಗುಣ ನೀರಾ ।
ಪುರವಣಿಗೆ ಬೇಕಾ ಗಗನವೇ ಯಿಾಪರಿಯೊಳಾಯ್ತು ॥ ೧೧೬ ॥

ಯಾರರಿವರಾನಂದಸುಖವನು ।
ಶ್ರೀರಮಣನಾಲಿಂಗನವ ತಾಂ ।
ಧೀರಪಾರ್ಥನಿಗಿತ್ತನಿಬ್ಬರಿಗಾಯಿತಾನಂದ ॥
ಯಾರುಪರಮಾನಂದಸುಖ ವಿ- ।
ಸ್ತಾರಮಾಡಲು ಶಕ್ತರಿರುವರು ।
ಚಾರು ವಿಶ್ವವೆಯಾಯ್ತು ನಾರಾಯಣಸ್ವರೂಪವದು ॥ ೧೧೭ ॥

ಈ ತೆರದಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಹರಿ ಪರ- ।
ಮಾತುಮನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನೀ ಶ್ರೀ ।
ಗೀತೆಯನು ವೇದಗಳ ಸಾರವ ಮೂಲಸೂತ್ರವನು ॥
ಗೀತೆಯಿದು ಶ್ರವಣಕ್ಕೆ ಪಠನಕೆ ।
ಪಾತ್ರ ಪರಮಪವಿತ್ರ ಪಾವನ ।
ಶಾಸ್ತ್ರವಿದು ಕಲಿಯುಗದಿ ಭವಸಾಗರದಲುತ್ತರಣ ॥ ೧೧೮ ॥

ಹೇಳಿದೆನು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯು ।
ಮೂಲ ಸೂತ್ರವಿದೆಂದು ವೇದಕೆ ।
ಹೇಳುವೆನು ನಾನಿದಕೆ ಕಾರಣಸಹಿತವನುಭವವ ॥
ಶ್ರೀಲಲಾಮನು ವಿಶ್ವದೊಡೆಯನು ।
ಮೇಲೆ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ಮಾಡಲು ।
ತಾಳಿದುವು ವೇದಗಳು ರೂಪವನೀಸ ಹೇಳುವೆನು ॥೧೧೯॥

ಆ ರಮಾವರ ತನ್ನ ಮುಖದಿಂ ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಗೀತೆ ಪೇಳ್ದನು ।
ಚಾರು ಸತ್ಯಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಿಂದಲಿ ನರಗೆ ವಿವರಿಸಿದ ॥
ಕಾರಣದೊಳೀ ಗೀತೆ ವೇದದ ।
ಸಾರವಿದು ಪೇಳ್ ಮೂಲ ಸೂತ್ರವು ।
ಯಾರು ಬಣ್ಣಿಪರಿದರ ಮಹಿಮೆಯನೆಂದ ಜ್ಞಾನೇಶ ॥೧೨೦॥

ಮರವು ಜಗದಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದರೆ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ನಿಜವಲ್ಲ ವಿಸ್ತೃತ- ।
ಮರವು ಮೇಣೆಲ್ಲಿರುವುದಂತರ್ಗತ ಸ್ವರೂಪದಲಿ ॥
ಇರುವುದಲ್ಲಾ ಬೀಜದಲ್ಲದು ।
ಪರಿಯಲಾವೇದತ್ರಿಕಾಂಡವು ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲಾ ಗುಪ್ತದಲಿ ಗೀತಾರ್ಥಬೀಜದಲಿ ॥ ೧೨೧ ॥

ಆದ ಕಾರಣದಿಂದ ಗೀತೆಯು ।
ವೇದಗಳ ನಿಜ ಬೀಜವೆಂದೆನು ।
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ತತ್ತ್ವ ನಿಜವಿದ ಸಾರಿ ಹೇಳುವೆನು ॥
ವೇದಗಳ ಕಾಂಡಗಳು ಮೂರಿಹು- ।
ವಾದರದಿ ನೋಡಿದರೆ ಗೀತೆಯು ।
ಮೋದದಿಂದಲಿ ಮೂರ್ವಿಧದ ಭೂಷಣವ ಧರಿಸಿಹಳು ॥ ೧೨೨ ॥

ವೇದಗಳಿಗಿಹುವಲ್ಲವೇ ಕ- ।
ರ್ಮಾದಿ ಮೂರ್ಕಾಂಡಗಳು ತದ್ವತು ।
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿರುತಿಹುವು ಮೂರ್ಕಾಂಡ ॥
ಆದರಿಸಿರೀವಿವರವೆಲ್ಲವ ।
ಮೋದದಿಂದಲಿ ಪೇಳ್ವೆ ನಾ ದಾ ।
ಮೋದರನು ಪೇಳಿರ್ದ ಗೀತೆಯಲೆಲ್ಲಿರುವುವೆನುತ ॥೧೨೩॥

ಇರುವುದೈ ಯಧ್ಯಾಯ ಮೊದಲನೆ ।
ಯಿರುವುದದು ಪ್ರಸ್ತಾವನಾತ್ಮಕ ।
ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲೀ ಗೀತೆಯುದ್ಭವಿಸುರುನ್ನದೇಕೆನುತ ॥
ಎರಡನೇಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ಶ್ರೀ- ।
ಹರಿಯು ಸಾಂಖ್ಯವ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲಾ ಸಾಂಖ್ಯವೆಂದರೆ ಜ್ಞಾನವಿಸ್ತಾರ ॥ ೧೨೪ ॥

ಜ್ಞಾನವಿದು ಪರತಂತ್ರವಿಲ್ಲದೆ ।
ತಾನೆ ಮೋಕ್ಷವನಿತ್ತು ಕರ್ಮಾ- ।
ಧೀನತೆಯ ಧಿಕ್ಕರಿಪುದೆನ್ನುತ ಪೇಳಿದನು ಹರಿಯು ॥
ಈ ನಿಧಾನವ ಸೂಕ್ಷ್ಮತರದಿಂ ।
ದಾನವಾಂತಕ ಸೂತ್ರರೂಪದೊ- ।
ಳಾನರಗೆ ಹೇಳಲಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವನು ಮಾಡಿದನು । ೧೨೫ ॥

ಪುರುಷನಿಂಗಜ್ಞಾನಯೋಗದಿ ।
ಬರುವುದೈ ಪರಿಪರಿಯ ಬಂಧನ ।
ಹರಿದು ತಾನಾ ಬಂಧನಂಗಳ ಮೋಕ್ಷಪದವಿಯನು ॥
ದೊರಕಿಸುವ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಧನವನೆಂತಾ ।
ನರನು ಮಾಳ್ಪನೆನುತ್ತ ಮೂರನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರ ॥ ೧೨೬ ॥

ತೊರೆದು ನಿಜದೇಹಾಭಿಮಾನವ ।
ಚರಿಸ ಬೇಕೈ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮವ ।
ನಿರುತ ಕಾಮ್ಯನಿಷಿದ್ಧ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ॥
ನಿರುತ ಸದ್ಭಾವದಲಿ ಕರ್ಮಾ ।
ಚರಣ ಮಾಡುವುದೆಂತೆನುತ ಶ್ರೀ ।
ಹರಿಯು ಹೇಳಿದನೆಂತ ತಿಳಿಯಲು ಕರ್ಮಕಾಂಡವಲಾ ॥೧೨೭।

ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮವ ।
ನಿತ್ಯವಾಚರಣೆಯನು ಮಾಡಲು ।
ಸತ್ಯವೈಯಜ್ಞಾನ ನಾಶವಾಗುವುದೆಂತ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಕರ್ಮಬದ್ಧನು ।
ಚಿತ್ತಶುದ್ಧತೆಯಿಂದ ಕರ್ಮಸ- ।
ಮಸ್ತವನು ಮಾಡಲ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣವ ಮಾಡೆನುತ ॥ ೧೨೮ ॥

ಹರಿಯು ಪೇಳಿದ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮವ ।
ಹರಿಯು ಪ್ರೀತಿಸಲೆನುತ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ನಿರುತ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣವ ಮಾಳ್ಪುದೆನುತ್ತ ಹೇಳಿದನು ॥
ಹರಿನಿಮಿತ್ತದ ಕರ್ಮಯೋಗದಿ ।
ಹರಿಭಜನಕಥನವನು ಮಾಡುವ ।
ಪರಿಯ ವಿಸ್ತರವೇ ಚತುರ್ಥಾಧ್ಯಾಯದಂತದಲಿ ॥ ೧೨೯ ।:

ಹರಿಗೆ ಕರ್ಮಾರ್ಪಣೆಯ ಮಾಡುತ ।
ಹರಿಯ ಭಜನವನೆಂತು ಮಾಡುವ ।
ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ವಿಶ್ವರೂಪಾಧ್ಯಾಯ ಪರ್ಯಂತ ॥
ಹರಿಯು ವಿಸ್ತರಿಸಿಹನು ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗಿರುವುದೀ ವಿಸ್ತಾರ ನಾಲ್ಕನೆ ।
ಸರಸಸಂಧಿಯ ಹಿಡಿದು ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಪರ್ಯಂತ ॥ ೧೩೦ ॥

ಇರುವುವೀಪರಿ ಸರಸವೆಂಟುಪ್ರ- ।
ಕರಣ ಕಾಂಡವುಪಾಸನಾತ್ಮಕ ।
ವಿರುವುದಿದಕಿನ್ನೊಂದು ಹೆಸರೈ ದೇವತಾಕಾಂಡ ॥
ಒರುತಿರುವ ಪರಿಪರಿಯ ವಿಘ್ನವ ।
ಹರಿಸಿ ಯೋಗೀಶ್ವರನ ಭಜಿಪುದು ।
ಪರಿಯನೀಕಾಂಡದಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿಹನು ಶ್ರೀಹರಿಯು ॥ ೧೩೧ ॥

ಗುರುಪರಂಪರೆ ಸಂಪ್ರದಾಯದಿ ।
ಮರಳಿ ಕೇಳೀಶ್ವರ ಪ್ರಸಾದದಿ ।
ಬರುವುದೈ ಸುಜ್ಞಾನ ನಿಜವಿಹುದಿದು ಸುಕೋಮಲವು ॥
ಹರಿಯು ಜ್ಞಾನವ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹ- ।
ನ್ನೆರಡನೇಯಧ್ಯಾಯ ಪೇಳ್ದನು ।
ಸುರುವಿದಕ್ಕಾ ಶ್ಲೋಕವದ್ವೇಷ್ಟಾದಿಕವು ಕಿಂವಾ ॥ ೧೩೨ ॥

ಪದವಮಾನಿತ್ವವಿದು ಸುರುವಿನ ।
ಪದದಲಿರುವಾ ಶ್ಲೋಕ ಹಿಡಿದಾ । [ಪದದಲಿ=ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ]
ಹದಿಮುರನೆಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಿಹುದಿದರ ॥
ಬುಧರು ನೋಡಾ ಕಾರಣದೊಳಾ ।
ಹದಿನೆರಡನಧ್ಯಾಯವಿದರಲಿ ।
ಮುದದಿ ಸೇರಿಸಿ ಜ್ಞಾನಕಾಂಡವಿದೆನ್ನುವರು ಜಗದಿ ॥ ೧೩೩ ॥

ಹಿಡಿದು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿಯ ।
ಕಡೆಗೆ ಹದಿನೈದರ ತನಕವಾ ।
ಜಡಜನಾಭನು ಜ್ಞಾನಫಲಸಿದ್ಧಿಯನು ಪೇಳಿಹನು ॥
ಹಿಡಿವರೀಯಧ್ಯಾಯ ನಾಲ್ಕನು ।
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲೀ ಜ್ಞಾನಕಾಂಡದಿ ।
ನುಡಿದೆನದರಿಂ ಗೀತೆಯಲಿ ಮೂರ್ಕಾಂಡವಿಹುದೆಂದು ॥ ೧೩೪ ॥

ಜ್ಞಾನಕರ್ಮೋಪಾಸ್ತಿಯ ಜಗ- ।
ನ್ಮಾನ್ಯ ಗೀತೆಯು ಗೀತೆಯಲ್ಲಾ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಮೂರ್ವೇದಗಳ ಥಳಥಳಿಪ ಮೂರ್ತಿಯಲಾ ॥
ಕಾಣುವೀಪದ್ಯಾತ್ಮಹಾರವ ।
ತಾನೆ ಧರಿಸಿಹಳೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಚೂಣಿಕದ ಸಮರತ್ನವಲ್ಲಾ ಶಬ್ದರಚನೆಯದು ॥ ೧೩೫ ॥

ಗೀತೆಯೆಂಬುದು ಮೂರುಕಾಂಡದ ।
ಮೂರ್ತಿಮಂತ ಶ್ರುತಿಯು ಡಂಗುರ ।
ಭೂತಳದಿ ಹೊಡಿಸುವುದು ಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮೋಕ್ಷವೆಂಬ ಫಲ ॥
ಈ ತೆರದಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಶತ್ರು- ।
ವ್ರಾತವಿರುವುದೆನುತ್ತ ಕಂಸಾ ।
ರಾತಿ ಹದಿನಾರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲಿ ಪೇಳಿದನು ॥ ೧೩೬ ॥

ಶತ್ರುವಿಹುದಜ್ಞಾನವರ್ಗವು ।
ಶಾಸ್ತ್ರಖಡ್ಗದಿ ಗೆಲ್ವುದೆಂತೀ ।
ಯುಕ್ತಿಯನು ಪೇಳಿದನು ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿಯಲಿ ॥
ಚಿತ್ತವಿಸಿರೈ ಶ್ವಾಸದಿಂದು- ।
ತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿಹ ವೇದಗಳನಾ ।
ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಗೀತೆಯಲಿ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೩೭ ॥

ಇರುವುದೈ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಕಡೆಗಿನ ।
ಸರಸ ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಪ್ರಕರಣ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗೀತೆಗೆ ಕಲಶದಂದದಲಿ ॥
ಹರಿಯು ಹೇಳಿದ ಸಪ್ತಶತದಾ ।
ಸರಸಶ್ಲೋಕಂಗಳ ಪ್ರಬಂಧವ ।
ಮೆರೆವ ವೇದದ ಮೂರ್ತಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೧೩೮ ॥

ವೇದಕಿಂತೌದಾರ್ಯದಲಿ ಮಿಗಿ- ।
ಲಾದ ಗೀತೆಯು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠವು ।
ವೇದಗಳು ಸಂಪನ್ನವಾದರು ಕೃಪಣವಾಗಿಹುವು ॥
ಭೂದಿವಿಜಮೊದಲಾದ ಮೂವರ- ।
ನಾದರಿಪುದೈ ವೇದ ನಿಖಿಲವು ।
ಶೂದ್ರಸ್ತ್ರೀಯರ ಮನ್ನಿಸದು ಸಂಸಾರಪೀಡಿತರ ॥ ೧೩೯ ॥

ತಿಳಿಯಲೆನ್ನಯ ಮತವ ಪೇಳುವೆ- ।
ನಳಿಸ ಬೇಕೀ ಕುಂದನೆನುತಲಿ ।
ಯಿಳೆಯೊಳೆಲ್ಲರು ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆನುತ ॥
ತಿಳಿದು ತನ್ನಪಕೀರ್ತಿಕಾರಣ ।
ಕಲಿಯುಗದಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಲತೆ ಬಹು- ।
ಬೆಳೆಯ ಬೇಕೆಂಬನಿತು ಸದ್ಧೇತುವನು ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೧೪೦ ॥

ಧರಿಸಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ತಾನವ- ।
ತರಿಸಿದಳೊ ಭೂಮಿಯಲಿ ನೋಡಲು ।
ಧರಣಿಯಲ್ಲೀ ವೇದದವತಾರವು ಕಣಾ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಇರುವುದೀ ವೇದಾರ್ಥ ಸುಲಭವು ।
ಬರುವುದಿದು ಜಪದಿಂದ ಬಾಯಲಿ ।
ಸರಸದಿಂ ಶ್ರವಣದಲಿಯರ್ಥದ ರೂಪದಿಂ ಮನದಿ ॥೯೪೧॥

ನಿತ್ಯ ಗೀತಾಪಾರ ಮಾಡುವ ।
ಸ್ತುತ್ಯ ಕೆಲಸವ ಮಾಳ್ಪ ಭಕ್ತನ ।
ಹತ್ತರದಲಾಪಾತನಿರುವನೊ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಪುಸ್ತಕವ ಬರೆಯುತ್ತ ಗೀತಾ- ।
ವಿಸ್ತರವ ತಾನಾರು ಮಾಳ್ಪನೊ ।
ಸತ್ಯ ನೋಡವ ಧನ್ಯನೆಂಬೆನು ಜಗದಿ ಮನವರಿಯೆ ॥೯೪೨॥

ಈ ತೆರದಲೀ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿ- ।
ವ್ರಾತಕೀಸಂಸಾರಜಾತ್ರೆಯೊ- ।
ಳಾತನು ಸದಾವರ್ತ ಹಾಕಿಹ ಮೋಕ್ಷಸುಖರೂಪ ॥
ಗೀತೆಯಿದು ಸೇವಿಸುವರೆಲ್ಲರ ।
ಜಾತಿನೀತಿಯ ನೋಡದಲೆ ಜಗ- ।
ತೀತಲದಿ ಮೋಕ್ಷವನು ಕೊಡುತಲಿ ಸುಖಿಸುವುದು ನಿಜದಿ ॥ ೯೪೩ ॥

ಇರುವುದವಕಾಶವಿದು ಗಗನವು ।
ಸುರರ ವಾಸಸ್ಥಾನ ಮೇಣಿದು ।
ನರರ ವಿಹೃತಿಸ್ಥಾನ ತರಣಿಯ ಕಿರಣದುತ್ಥಾನ ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಗೀತೆ ಭಜಕರ ।
ಸರುವರನ್ನುದ್ಧಾರ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಪರಿಯ ನೋಡದು ವೃತ್ತವಾಧಮಮಧ್ಯಮಾದಿಗಳ ॥೯೪೪॥

ಆದಕಾರಣ ವಿಷಮಭಾವದ ।
ಭೇದದಿಂ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದಿಹ ।
ವೇದಗಳು ಬಂದಿಹುವು ಗೀತೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಆದ ಕಾರಣ ವೇದಗಳು ಜಗ- ।
ದಾದರಕೆ ಸತ್ಪಾತ್ರವಾದುವು ।
ಭೇದವಿರಹಿತ ಬೋಧಸುಮಹೋದಧಿಯಲಾ ಗೀತೆ ॥೯೪೫॥

ವೇದಕಾದರು ಮಾನ್ಯ ಸೇವ್ಯವೆ ।
ಯಾದ ಗೀತಾಮೂರ್ತಿಯನು ದಾ- ।
ಮೋದರನು ತಾನಿತ್ತನೈ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥
ಮೇದಿನಿಯಲಿ ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರ- ।
ಕ್ಕಾದನೈ ಕೌಂತೇಯನವನಿಂ ।-
ದಾದುದೈ ಕಲ್ಯಾಣ ತ್ರಿಜಗಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಲಿಯುಗದಿ ॥ ೯೪೬ ॥

ದನವು ತನ್ನಯ ಕರುವಿಗೋಸುಗ- ।
ವೆಸುತ ಹಾಲನು ಜಡುವುದಲ್ಲೈ ।
ಮನುಜನದರಿಂ ತೆಗೆದು ಜಗದುದ್ಧಾರ ಮಾಡುವನು ॥
ವಿನುತ ಚಾತಕಕೇದು ಸುರಿಯುವ ।
ಹನಿಹನಿಯ ಮಳೆಯಿಂದ ತ್ರಿಜಗವು ।
ಮುಣುಗುವುದು ಸೌಖ್ಯದಲಿ ಜಗದುದ್ಧಾರವಾಗುವುದು ॥೯೪೭॥

ಸರಸಿರುಹ ತಾನೇಜನಿಸ್ಕೆಯೊ ।
ಕಿರಣದೆ ಸೂರ್ಯನ ಭಜಿಪುದದರಿಂ ।
ಒರುವನುದಯಾಚಲಕೆ ದಿನದಿನಕದನು ತೋಷಿಪರೆ ॥
ಧರಣಿಗೆಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶ ಲಭಿಪುದು ।
ಒರುವುದಲ್ಲಾ ಸೌಖ್ಯಶಾಂತಿಯು ।
ಸರಸಿರುಹದುಪಕಾರವಿದು ಮೂಜಗಕೆ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೯೪೮ ॥

ಈ ತೆರದಿ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪಾರ್ಥನ ನಿಮಿತ್ತದಿ ।
ಗೀತೆಯನು ತಾನರುಹಿ ಜಗದುದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದನು ॥
ಭೂತಳದಿ ಸಂಸಾರಭಾರವಿ- ।
ದಾಯ್ತು ಲಘುತರವದರ ಮೂಲಕ ।
ಮಾತು ಕುಂಠಿತವಾಯ್ತು ಮಹಿಮೆಯ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾರೆ ॥ ೯೪೯ ॥

ಇರುವುದೀಪರಿ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ।
ಪರಮತೇಜದ ರತ್ನ ಗೀತೆಯು ।
ತರಣಿಯಂದದಿ ಮೂರುಲೋಕಕೆ ದೀಪ್ಯಮಾನವಲಾ ॥
ಹರಿಯು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಸರಸದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದನೈ ।
ಮೆರೆವ ಶ್ರೀಹರಿಮುಖವು ಗಗನವದಾಯ್ತು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ॥೯೫೦॥

ಧನ್ಯನೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಜಗದಲಿ ।
ಧನ್ಯನೈ ಕುರುವಂಶವದರಲಿ ।
ಧನ್ಯ ಕುಂತೀ ಮಾತೆ ಪಾರ್ಥಗೆ ಜನ್ಮವಿತ್ತವಳು ॥
ಧನ್ಯ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು- ।
ತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿದ ಭಕ್ತರತ್ನನು ।
ಧನ್ಯವಿದರಿಂದಮರವಾಯ್ತೈ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವಿದು ॥ ೯೫೧ ॥

ನರನು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯಲೆನ್ನೊಳು ।
ಬೆರೆಸಿಹನು ತಾನೆಂದು ಶ್ರೀಹರಿ ।
ನರನನೆಬ್ಬಿಸಿ ಮರಳಿ ಯೆಚ್ಚರ ಮಾಡಿ ನುಡಿದನಲಾ ॥
ನರನೆ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರವನು ನಾ- ।
ನರುಹಿದೆನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ನಿನಗಿದ- ।
ನರವು ಬಂತೇ ನಿನ್ನ ಮನವಿದ ಗ್ರಹಿಸಿತೇ ಹೇಳು ॥೯೫೨॥

ಎಂದ ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ ನಸುನಗು- ।
ತೆಂದ ನರ ಗೋವಿಂದ ತವ ಕೃಪೆ- ।
ಯಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು ಯೆನಲು ಶ್ರೀಹರಿ ನುಡಿದನಾಕ್ಷಣದಿ ॥
ಇಂದ್ರನಂದನ ಕೇಳು ಭಾಗ್ಯದಿ ।
ಬಂದೊದಗುವುದು ನರಗೆ ಸಂಪತು ।
ಬಂದರಾ ಸಂಪತ್ತ ಭೋಗಿಪ ಭಾಗ್ಯವಿರ ಬೇಕು ॥ ೯೫೩ ॥

ಬಾರದಾ ಉಪಭೋಗಭಾಗ್ಯವು ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ನೋಡೈ ।
ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ಮಥಿಸಿ ದೊರೆಯಿತು ಮೇಲೆ ಪೀಯೂಷ ॥
ಘೋರದೈತ್ಯರಿಗೇನು ಜತನದ ।
ಕಾರಿಯವು ಮೇಣಾಯ್ತೆ ಯದರೊಳು ।
ಕಾರಣವು ಮೇಣಾಯ್ತು ಮರಣಕೆ ರಾಹುದೈತ್ಯನಿಗೆ ॥೯೫೪॥

ಭಾಗ್ಯ ಕೈವಶವಾದರದರುಪ ।
ಭೋಗ ಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಗ ನರನಿಗೆ ।
ಸಾಗಲಾರದೆ ಹೀಗೆ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವಾಗುವುದು ॥
ಯಾಗಸತ್ರಾದಿಗಳ ಯೋಗದಿ ।
ಸಾಗಿದನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ನಹುಷನು ।
ಬೇಗನವ ಶಾಪದಲಿ ಬಂದನು ತಿರಿಗಿ ಭೂತಳಕೆ ॥ ೯೫೫ ॥

ಮರೆತಿಯಾ ನೀ ನಹುಷರಾಜನ ।
ಪರಮದುರ್ವರ್ತನದ ಪರಿಯನು ।
ದೊರೆಯಿತಮರಾವತಿಯು ದಕ್ಕಿತೆ ಭಾಗ್ಯಹೀನನಲಾ ॥
ನರನೆ ನೀ ಬಹುಪುಣ್ಯರಾಶಿಯು ।
ಪರಮಖಾನಿಯು ನಿಖಿಳಶಾಸ್ತ್ರದ ।
ದೊರೆಯು ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ಕೈವಶವಾಯ್ತು ನಿನಗಲ್ಲೈ ॥ ೯೫೬ ॥

ಶಾಸ್ತ್ರಕಿಹುದೈ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ।
ಪಾರ್ಥ ನೀನದನರಿತು ಕೊಂಡು ಯ- ।
ಥಾರ್ಥರೀತಿಯಲಿಡು ಅನುಷ್ಠಾನವನು ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ॥
ವ್ಯರ್ಥವೇನಿಹುದದರಲೆನುತಲಿ ।
ವರ್ತಿಸಿದರೀ ಗೀತೆ ಫಲಿಸದು ।
ಸತ್ಯ ನೀನಾ ಶರಧಿಮಥನದ ಕಥೆಯ ಮರೆಯದಿರು ॥ ೯೫೭ ॥

ದೊರಕಿತೆಂದರೆ ಕೈಯೊಳುತ್ತಮ ।
ತರದ ದನವೇನದನು ಕರೆಯುವ ।
ಪರಿಯು ತಿಳಿಯದೆ ಹೋದರೇನಾ ಹಾಲು ದೊರೆಯುವುದೆ ॥
ಗುರುಪ್ರಸಾದದ ಭರದಿ ವಿದ್ಯೆಯು ।
ದೊರೆತರೇನದು ವಿದ್ಯೆ ಫಲಿಸದು ।
ಗುರುವ ಸೇವಿಸ ಬೇಕು ಕೇಳೈ ಶಾಸ್ತ್ರರೀತಿಯಲಿ ॥ ೯೫೮ ॥

ತೊರೆದು ನೀನಾಸಂಪ್ರದಾಯವ ।
ಗುರುವ ಭಜಿಪುದ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ।
ದೊರೆತ ವಿದ್ಯೆಯ ಲಾಭವಾಗದು ವಿದ್ಯೆ ಫಲಿಸದಲಾ ॥
ನರನೆ ನಿನಗಾಸಂಪ್ರದಾಯವ- ।
ನರುಹಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಕೇಳೈ ।
ಯಿರುವುದೀ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ನೋಡಾ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿದು ॥ ೯೫೯ ॥

ಇದಂ ತೇ ನಾತಪಸ್ಕಾಯ ನಾಭಕ್ತಾಯ ಕದಾಚನ ।
ನ ಚಾಶುಶ್ರೂಷವೇ ವಾಚ್ಯಂ ನ ಚ ಮಾಂ ಯೋಽಭ್ಯಸೂಯತಿ ॥ ೬೭ ॥

ನರನೆ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ನಿನಗಿದು ।
ದೊರಕಿಹುದು ನಿನ್ನಾಸ್ಥೆಯಿಂದಲೆ ।
ತಿರಿಗಿ ನೀನು ತಪೋವಿಹೀನಗೆ ಹೇಳಬಾರದಿದ ॥
ಇರೆ ತಪಃಸ್ವಾಧ್ಯಾಯನಿರತನು ।
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿ ಮಾಡದ- ।
ಲಿರಲು ತ್ಯಜಿಸವನನ್ನು ಶೂದ್ರನ ಶ್ರುತಿಯು ತ್ಯಜಿಪಂತೆ ॥೯೬೦॥

ವೃದ್ಧವಿರೆ ವಾಯಸವು ಕೇಳು ನಿ- ।
ಷಿದ್ಧ ಪುರೊಡಾಶಕ್ಕೆ ಮೇಣದು ।
ವಿದ್ಧರೇನೈ ತಾಪಸನು ಗುರುಭಕ್ತಿವಿರಹಿತನು ॥
ಶುದ್ಧಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾದಿಯೊ- ।
ಳಿದ್ದವರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೆ ಹೇಳ್ವುದ- ।
ಶುದ್ಧವದರಿಂ ನೋಡು ಪಾತ್ರಾಪಾತ್ರ ಗ್ರಾಹಕರ ॥ ೯೬೧ ॥

ಚರಿಸಲೀನಾತಪ ಶರೀರದೊ- ।
ಳಿರಲು ಗುರುದೇವಾದಿಭಕ್ತಿಯು ।
ಯಿರದಿರಲು ಶ್ರವಣೇಚ್ಛೆಯವನಿಗೆ ಹೇಳ ಬಾರದಲಾ ॥
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿತಪವೀ- ।
ಯೆರಡು ಗುಣಗಳು ಯೋಗ್ಯವಿದ್ದರು ।
ಯಿರದೆ ಗೀತಾಶ್ರವಣದಿಚ್ಛೆಯು ಯೋಗ್ಯನೆಂತವನು ॥೯೬೨॥

ಇರುವುದುತ್ತಮ ಮುತ್ತು ಮೇಣದ- ।
ಕಿರದೆ ಮುಖುವುಪಯೋಗವೇನದು ।
ಧರಿಸುವುದು ಮೇಣೆಂತು ಹಾರದಿ ಚಿನ್ನನೂಲಿನಲಿ ॥
ಶರಧಿ ನಿಜಗಂಭೀರನಿರುವುದು ।
ಸುರಿಯಲೇನತಿವೃಷ್ಟಿಯುದರಲಿ ।
ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗ ವ್ಯರ್ಥವದಲ್ಲವೇ ಮಳೆಯು ॥೯೬೩॥

ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ ನರಗೆ ತಾನಿಲೆ ।
ಯಿಟ್ಟು ಪಕ್ವಾನ್ನವನು ಒಡಿಸಲು ।
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವನು ಸನಿಯು ತಿಳಿವನೆ ವ್ಯರ್ಥ ಪಕ್ವಾನ್ನ ॥
ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿವೆಯ ನರಗೆ ಒಡಿಸಲು ।
ಯೆಷ್ಟು ರುಚಿಯಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸನದ ।
ಕಷ್ಟವಲ್ಲಾ ಯೇತಕೂಟವು ಹಸಿವೆಯಿಲ್ಲದಿರೆ ॥ ೯೬೪ ॥

ನರನೆ ಮರುಳಾಗದಿರು ರೂಪಕೆ ।
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿಜಪತಪ- ।
ವಿರಲು ತದ್ಗುಣ ನೋಡಕಸ್ಮಾತ್ತೆಂದು ನೆನಸದಿರು ॥
ನರನ ನೇತ್ರವು ರೂಪ ನೋಡಲಿ- ।
ಕಿರುವುದೈ ಚಾಣಾಕ್ಷ ಕಾರಣ ।
ಪರಿಮಳವ ನೋಡಲ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೯೬೫ ॥

ಯೋಗ್ಯತೆಯು ತಾಂ ನೋಡಿಯೇ ವುಪ- ।
ಯೋಗ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಗೀತೆಯ ।
ತ್ಯಾಗ ಮಾಡೈ ಶ್ರವಣದಿಚ್ಛೆಯು ಯಿಲ್ಲದಾನರನ ॥
ಈಗ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದು ಪೇಳುವೆ ।
ಯೋಗವಿದ್ದರು ಮೂರುಗುಣಗಳ ।
ತ್ಯಾಗ ಮಾಳ್ಪ ಸ್ಥಾನ ಪೇಳುವೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೯೬೬॥

ಇರುವೆ ನಾನೀ ಸರ್ವವಿಶ್ವದ ।
ಪರಮಶಾಸನಕರ್ತನೆನ್ನ- ।
ನ್ನರಿವರಾರೀ ಜಗದಿ ಸಾಧಾರಣ ಮನುಜನಂತೆ ॥
ಅರುಹ ಬೇಡವರಿಂಗೆ ನೀನಾ- ।
ದರದಲೀ ಗೀತಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರುವರೈ ಗೀತಾಶ್ರವಣವರ್ಜಿತರು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೯೬೭ ॥

ಎನ್ನನರಿಯದೆ ನಿಂದಿಪರ ತಾವ್ ।
ಭಿನ್ನಭಾವದೊಳೆನ್ನ ಸಜ್ಜನ- ।
ರನ್ನ ಮತ್ತಿಯುಭಕ್ತರನ್ನರೆ ನಿಂದಿಸುವ ಜನರ ॥
ಎನ್ನ ನಂಬದ ಜನರ ಮೂಢರ ।
ಮುನ್ನವೇ ನೀ ತೊರೆದು ಬಿಡುವುದು ।
ಯೆನ್ನ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಳಲಯೋಗ್ಯರಾ ಶಠರು ॥ ೯೬೮ ॥

ವರ್ಣಿಸುವೆ ನಾನಿನ್ನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯನ್ಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಯೆಂತಿಹು- ।
ವೆನ್ನುತಲಿ ನೀ ನೋಡು ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಪೇಳುವೆನು ॥
ಎಣ್ಣೆಬತ್ತಿಯ ಹಾಕುತಲಿ ಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣ ದೀಪವನಿಟ್ಟರೇನದು ।
ಭಿನ್ನ ಮಾಳ್ಪುದೆ ಕತ್ತಲೆಯನಾಜ್ಯೋತಿ ಹಚ್ಚದಲೆ । ೯೬೯ ॥

ತರುಣ ಮಾನವನಿರುವನತಿ ಸುಂ- ।
ದರನು ಧರಿಸಿಹನವನು ರತ್ನಾ- ।
ಭರಣಭೂಷಿತನವನಸಲಂಕೃತನಿಹನು ನೋಡಲಿಕೆ ॥
ಇರದೆ ಜೀವವು ದೇಹದೊಳಗಾ ।
ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಶವವೆಂ- ।
ದುರುತರದಿ ತ್ಯಜಿಸುವರು ನೋಡಿದಿಯಾ ಧನಂಜಯನೆ ॥೯೭೦॥

ಮನೆ ಪ್ರಕಾಶಿತ ದ್ವಾರದಲಿ ನಾ- ।
ಗನಿಯು ಫಣೆಯೇರಿಸುತ ಕೂತರೆ ।
ತಿನಿಸು ಸುಮನೋಹರವು ಬಾಹ್ಯದಿ ವಿಷನ ಕಲಿಸಿರಲು ॥
ಮನುಜ ತೋರಿಸೆ ಹೊರಗೆ ಮೈತ್ರಿಯ ।
ಮನದೊಳಗೆ ವಂಚನೆಯು ತುಂಬಿರ- ।
ಲೆನುವೆ ನಾನೀವಸ್ತುಗಳು ಕೇಳ್ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿಹುವು ॥ ೯೭೧ ॥

ಸುಡುಸುಡಾ ಜಪತಪವ ಭಕ್ತಿಯು ।
ಸುಡುಸುಡಾ ಕುಶಲತೆಯ ಬುದ್ಧಿಯ ।
ಕೆಡಕುಬುದ್ಧಿಯನೆನ್ನೊಳಥವಾ ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತರಲಿ ॥
ದೃಢತರದಿ ಮಾಡಿದರೆ ಯವನನು ।
ಬಿಡು ಬಿಡೆಲೊ ಗೀತಾರ್ಥವಾತನ ।
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲಯೋಗ್ಯವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೯೭೨॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ನರನೆ ನಿನಗಿ- ।
ನ್ನೇನ ವಿಸ್ತಾರಿಸಲಿ ಗುಹ್ಯವ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ನಿಂದಕಗೆ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳದಿರು ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ನಿಂದಕನು ಚತು- ।
ರಾನನನ ಪ್ರತಿಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಳ್ಪ ಪ್ರ- ।
ವೀಣನಿದ್ದರು ಕೌತುಕದಿ ಗೀತಾರ್ಥ ಹೇಳದಿರು ॥ ೯೭೩ ॥

ಮುರೆಯ ಕಲ್ಲಿನ ಪಾಯೆ ತಪವಿದು ।
ಗುರುಭಕುತಿ ದೇವಾಲಯವ ಕ- ।
ಟ್ಟಿರುವುದದರಲಿ ದ್ವಾರ ಗೀತಾಶ್ರವಣಸಿದ್ಧಿಯಿದು ॥
ಮೆರೆಪನಿಂದಾರೂಪಕಲಶವು ।
ನರನೆ ಕೇಳದು ರತ್ನಜಡಿತವು ।
ಹರುಷದಿಂದಿಹಳಲ್ಲಿ ಗೀತಾದೇವಿ ದುರಿತಾರಿ ॥ ೯೭೪ ॥

ಯ ಇದಂ ಪರಮಂ ಗುಹ್ಯಂ ಮದ್ಭಕ್ತೇಷ್ವಭಿಧಾಸ್ಯತಿ ।
ಭಕ್ತಿಂ ಮಯಿ ಪರಾಂ ಕೃತ್ವಾ ಮಾಮೇವೈಷ್ಯತ್ಯಸಂಶಯಃ ॥ ೬೮ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದೊಳೆನ್ನಯ ।
ಪರಮ ಭಕ್ತನು ದೇಗುಲವಲಾ ।
ಯಿರಿಸು ಗೀತಾರೂಪರತ್ನೇಶ್ವರನ ಮೇಣಲ್ಲಿ ॥
ಬರುವುದೆನ್ನಯ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ನಿನ- ।
ಗರವನಂತರ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ಮೆ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ನಿಜ ಪರಮಗುಹ್ಯವನು ॥ ೯೭೫ ॥

ಚಾರುತರದೀಬೀಜ ಗೀತಾ- ।
ಕಾರವೃಕ್ಷವು ಪುಟ್ಟಿಯತಿಪಿ- ।
ಸ್ತಾರವೈ ಗಾಯತ್ರಿಸಮ ಶ್ಲೋಕಗಳೆ ಪುಷ್ಪಫಲ ॥ ೯೭೬ ॥

ಬೇರೆ ಬೇರ್ಮೂರಕ್ಷರವಉಮ- ।
ಕಾರ ಕೂಡಿದರೊಂದು ಶುಭ ಪೋಂ- ।
ಕಾರವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಯಿದು ವೇದಗಳ ಬೀಜ ॥

ಇಂತೆಸೆವ ಗೀತಾಖ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವ ।
ಮಂತ್ರಸಹ ಮದ್ಭಕ್ತನಿಗೆ ಬಹು- ।
ಸಂತಸದಿ ಬೋಧಿಪನೊ ತೀರಲು ಯೆನ್ನ ಸೇರುವನು ॥
ಕುಂತಿತನಯನೆ ಕೇಳು ಕೇಳ- ।
ತ್ಯಂತವೆಳೆ ಕೂಸಿಂಗೆ ತಾಯ್ಕೊ- ।
ಟ್ಟಂತೆ ತಾಯ್ ಹೊರತುಂಟೆ ಬೇರಾಧಾರ ಕೂಸಿಂಗೆ ॥ ೯೭೭ ॥

ನ ಚ ತಸ್ಮಾನ್ಮನುಷ್ಯೇಷು ಕಶ್ಚಿನ್ಮೇ ಪ್ರಿಯಕೃತ್ತಮಃ ।
ಭವಿತಾ ನ ಚ ಮೇ ತಸ್ಮಾದನ್ಯಃ ಪ್ರಿಯತರೋ ಭುವಿ ॥ ೬೯ ॥

ಧರಿಸಿ ದೇಹವ ಜೀವ ಪ್ರಾಣದಿ ।
ತೊರೆದು ದೇಹದ ಭಾವವನು ಯಾ- ।
ರಿರುವರೋ ಮೇಣವರು ನೋಡತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯರೆನಗೆ ॥
ಅರಿವರೆನ್ನನು ಜ್ಞಾನಿ ಕರ್ಮರ ।
ತಿರಿಗಿ ತಾಪಸ ಜನರು ಸರ್ವರು ।
ಮೆರೆವರವರೊಳು ಪ್ರಿಯರು ಗೀತಾರ್ಥವನು ಬಲ್ಲವರು ॥ ೯೭೮ ॥

ತೋರುತಿದೆ ಮನದೊಳಗೆ ಭಕ್ತಾ- ।
ಕಾರ ದಿವ್ಯೋದ್ಯಾನದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಚಾರು ಗೀತಾರ್ಥವನು ಪೇಳುವ ಭಕ್ತ ಮಧುಮಾಸ ॥
ಕಾರಣದಲೀ ಶ್ರೋತ್ರವೃಂದ- ।
ಕ್ಕೇರುವುದು ರೋಮಾಂಚ ಮೈಯಲಿ ।
ತೋರುವುದು ಚೂತಕ್ಕೆ ನವಪಲ್ಲವವು ಬಂದಂತೆ ॥ ೯೮೦ ॥

ನರನೆ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನಾ- ।
ರರುಹುವನೊ ಮದ್ಭಕ್ತವೃಂದಕೆ ।
ಧರಣಿಯೊಳಗಿಲ್ಲವನ ಸಮ ಪ್ರಿಯತಮನು ನೋಡೆನಗೆ ॥
ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿ ಮನವೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ- ।
ಲರುಹಲೀ ಗೀತಾಖ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವ ।
ಮೆರೆವನವನೀ ಸಂತ ವೃಂದಕೆ ಮುಕುಟಮಣಿಯಾಗಿ ॥ ೯೭೯ ॥

ಮಂದ ಮಾರುತ ಬೀಸೆ ವೃಕ್ಷದ ।
ವೃಂದ ತೂಕಡಿಸಂತೆ ಸಜ್ಜನ- ।
ವೃಂದ ತಲೆದೂಗುವುದು ಸಂತಸದಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಬಂಧುರದ ನೇತ್ರದಲಿ ಪ್ರೇಮಾ- ।
ನಂದದಿಂದಶ್ರುಗಳು ಬರೆ ಮಕ- ।
ರಂದ ಸುರಿಸುವ ಸುಮಗಳೋಲ್ ಕಾಣುವುವು ನೇತ್ರಗಳು ॥ ೯೮೧ ॥

ಹರುಷ ಪ್ರೇಮಾಂತಃಕರಣದಲಿ ।
ಮೆರೆವ ಶ್ರೋತೃಸಮೂಹವೆಲ್ಲವು ।
ಸರಸಭಗವನ್ನಾಮಜಯಘೋಷವನು ಮಾಡುವುದು ೮೨ ।
ಮೆರೆವುದಿದು ಕೋಕಿಲದ ಪಂಚಮ ।
ಸ್ವರದ ಮಧುರಾಲಾಪದಂದದಿ ।
ಮೆರೆವನರಸ ವಸಂತ ಬಣ್ಣಿಪುದೆಂತು ಚೋದ್ಯವನು ॥

ಚಂದ್ರನುದಯಕೆ ಬರಲು ಗಗನದಿ ।
ಚಂದದಿಂದ ಚಕೋರ ಕುಣಿವುದು ।
ಚಂದದಿಂದ ಮಯೂರ ಕುಣಿವುದು ಮೇಘದರ್ಶನದಿ ॥

ಇಂದ್ರನಂದನ ಕೇಳು ಭಕ್ತರ ।
ವೃಂದದಲಿ ಗೀತಾರ್ಥ ಪೇಳಲು ।
ಬಂದು ಸೇರುವನೆನ್ನ ಭಕ್ತನು ಪ್ರಿಯತಮನೆಯವನು । ೮೩ ॥

ಎನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೆ ।
ಯೆನ್ನ ಗೀತೆಯ ಪೇಳಲೀ ಶಿರ ।
ಮುನ್ನ ಹೇಳುವದೇನ ಯೋಗ್ಯತೆಯವನ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇನ್ನು ಹುಟ್ಟನು ಹಿಂದೆಯವನು- ।
ತ್ಪನ್ನನಾದರೆ ಹೇಳಲಾರೆನು ।
ಯೆನ್ನ ಹೃದಯದೊಳವನ ಧಾರಣವನ್ನು ಮಾಡುವೆನು ॥ ೮೪ ॥

ಅಧ್ಯೇಷ್ಯತೇ ಚ ಯ ಇಮಂ ಧರ್ಮ್ಯಂ ಸಂವಾದಮಾವಯೋಃ ।
ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞೇನ ತೇನಾಹಮಿಷ್ಟಃ ಸ್ಯಾಮಿತಿ ಮೇ ಮತಿಃ । ೭೦ ॥

ನರನೆ ನಮ್ಮೊಳಗಾಯಿತೀಗಿನ ।
ವರಿಗೆ ವರಸಂವಾದ ನೋಡಲು ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಮೋಕ್ಷವನೆ ಮಾಡಿತು ಕರತಲಾಮಲಕ ॥
ದೊರಕುವದು ಪುರುಷಾರ್ಥವೆಲ್ಲವು ।
ಅರಿಯದಲೆ ಶಬ್ದಾರ್ಥವಿಷಯವ- ।
ನಿರವೆ ಕೇವಲ ಪಠನ ಮಾಳ್ಪನೊ ಯಾರು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೮೫ ॥

ಜ್ಞಾನರೂಪದ ಪ್ರಜ್ವಲಿತ ಸ್ವೈ- ।
ಶ್ವಾನರನಿಗಜ್ಞಾನದಾಹುತಿ ।
ತಾನೆಯರ್ಪಿಸಿ ಎನ್ನ ಪರಮಾತುಮನನೊಲಿಸುವನು ॥

ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ತಿಳಿಯುತ ।
ಜ್ಞಾನಿಗಳ್ ಶೋಧಕರು ಪಠಿಸಲು ।
ಮೇಣು ಗಾಯನದಿಂದ ಭಕ್ತಿಯಲಿದನು ಪಠಿಸಿದರೆ ॥ ೮೬ ॥

ಪತಿವಸ್ತ್ರೆ ಮದ್ರೂಪವೆಲ್ಲರು ।
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಗೀತೆಯನು ಸೇವಿಸ- ।
ಲೊಡನೆಯೆನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಪ್ಪುದು ಭೇದವಿಲ್ಲದಲೆ ॥
ಹಡೆದ ತಾಯಿಗೆ ಭೇದವಿರುವುದೆ ।
ಹುಡುಗರಲಿ ಕೇಳ್ ತಾಯಿ ಗೀತೆಯು ।
ಬಡವ ದೊಡ್ಡವ ಸುಜ್ಞಸಜ್ಞನು ಯೆಂದು ನೆನಸುವಳೆ ॥ ೮೭ ॥

ಶ್ರದ್ಧಾವಾನನಸೂಯಶ್ಚ ಶೃಣುಯಾದಪಿ ಯೋ ನರಃ ।
ಸೋಽಪಿ ಮುಕ್ತಃ ಶುಭಾಂಲೋಕಾನ್ ಪ್ರಾಪ್ನುಯಾತ್ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಣಾಮ್ ॥ ೭೧ ॥

ತೊರೆದು ವಿಷಯಾಂತರದಿ ನಿಂದೆಯ- ।
ನಿರಿಸಿ ಶುದ್ಧಾಸ್ಥೆಯನು ಶ್ರವಣದಿ ।
ನಿರುತ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರಶ್ರವಣವನಾರು ಮಾಡುವನೊ ॥
ನರನಿಗವನಿಗೆ ಗೀತೆಯಿಂದ- ।
ಕ್ಷರವು ಕಿವಿಯಲಿ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೆ ।
ದುರಿತರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲ ದಿಕ್ಪಾಲು ಚದರುವುವು ॥ ೮೮ ॥

ಸೇರಲಗ್ನಿಯು ಸಹಜ ವನದಲಿ ।
ದೂರಕೋಡುವುವೆಲ್ಲ ಪಶುಗಳು ।
ಯಾರು ನಿಲುವರು ಹಿಂಸ್ರಮೃಗ ಕೀಟಕಗಳೋಡುವುವು ॥

ಸೂರನುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದರೆ ।
ತೀರಿತೈ ಕತ್ತಲೆಯ ರಾಜ್ಯವು ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರಶಬ್ದಗಳ ॥ ೮೯ ॥

ಸೇರಲಾ ಜಯಘೋಷ ಕರ್ಣ- ।
ದ್ವಾರದಿಂದಂತಃಕರಣದಲಿ ।
ದೂರ ಹೋಗುವದೆಲ್ಲ ದುರಿತವು ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಕೃತಪ ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ತೆರದೊಳವನಿಗೆ ।
ಬಾರದಿರುವುದೆ ಲಾಭ ದುರ್ಲಭ ।
ಚಾರು ಪುಣ್ಯದ ಮೂರ್ತಿಯಾಗುತ ಕುಲವನುದ್ಧರಿಪ ॥ ೯೦ ॥

ಬರಲು ಗೀತಾಕ್ಷರಗಳಂತಃ- ।
ಕರಣದಲ್ಲಿಕ್ಷರಗಳಷ್ಟೇ ।
ತುರಗಮೇಧಂಗಳದು ಬರುವುದು ಫಲವು ಶ್ರವಣದಲಿ ॥
ದುರಿತರಾಶಿಯು ನಾಶವಾಗುತ ।
ನರನೆ ಪುಣ್ಯದ ವೃದ್ಧಿಸೇರುತ- ।
ಲಿರುವುವೈ ಸ್ವರ್ಗಾದಿಭೋಗಂಗಳುರೆ ಬರುತಿಹುವು । ೯೯೧॥

ಪುರುಷನೀಪರಿ ಯೆನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ।
ಸರಸ ಹಾದಿಯು ಹಿಡಿದು ಪಯಣದಿ ।
ಬರುತ ಸ್ವರ್ಗದೊಳಿದ್ದು ಮುಕ್ಕಾಮಾಗಿ ಹಲದಿವಸ ॥
ಬರುವನಂತದೊಳೆನ್ನ ಠಾವಿಂ- ।
ಗರುಹಲಿನ್ನೇನಾನು ನಿನಗದ ।
ಬರುತ ಮದ್ರೂಪದಲಿ ಸೇರ್ವನು ಶ್ರವಣಪಠನದಲಿ ॥ ೯೯೨ ॥

ನಾನು ಪರಮಾನಂದ ಮೂರುತಿ ।
ನೀನು ತಿಳಿದಿಹಿ ನಿನಗೆ ಪೇಳಿದೆ ।
ಸಾನುರಾಗದೊಳೆನ್ನ ಸೇರುವರವರು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಏನು ಪಾರ್ಥನೆ ಹೇಳು ಯೆನಗದ ।
ನಾನು ಯಾಕೀ ಗೀತೆ ಪೇಳಿದೆ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿದರಿಂದ ನಿನ್ನಯ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಿತೆ ॥ ೯೯೩ ॥

ಕಚ್ಚಿದೇತಚ್ಛ್ರುತಂ ಪಾರ್ಥ ತ್ವಯೈಕಾಗ್ರೇಣ ಚೇತಸಾ ।
ಕಚ್ಚಿದಜ್ಞಾನಸಂಮೋಹಃ ಪ್ರಣಷ್ಟಸ್ತೇ ಧನಂಜಯ ॥ ೭೨ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನೀಗ ಪೇಳಿದ ।
ಪರಮ ಗೀತಾತತ್ತ್ವವೆಲ್ಲವು ।
ಅರಿಯಿತೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನದಲಿ ಹೇಳು ಹೇಳೆನಗೆ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತತ್ತ್ವವೆಲ್ಲವ- ।
ನರುಹಿ ಕಿವಿಗಳಧೀನ ಮಾಡಿದೆ ।
ಮರಳಿ ಕಿವಿಗಳು ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತದಧೀನ ಮಾಡಿದುವೆ ॥ ೯೯೪ ॥

ನೀನು ಲಕ್ಷವ ಕೊಡದೆ ಚಿತ್ತದ- ।
ಧೀನವಾಗದೆ ನಡುವೆ ತತ್ತ್ವದ ।
ಹಾನಿಯಾಯಿತೆ ಹೇಳು ಯೆನಗಿನ್ನಿದನು ನಾಚದಲೆ ॥
ನೀನು ಕಾಲಿಂದೊದ್ದು ತತ್ತ್ವವ ।
ಮಾನಿಸದೆ ಹೊರ ಹಾಕಿದಿಯೊ ನೀ- ।
ನೇನ ಮಾಡಿದಿ ಚಿತ್ತದಲಿ ಜಿಂಬಿದುವೊ ತತ್ತ್ವಗಳು ॥೯೯೫॥

ನಾನು ಹೇಳಿದ ತೆರದಿ ಚಿತ್ತದ- ।
ಧೀನ ತತ್ತ್ವಗಳಿರಲು ನಿನಗಾಂ ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವೆನುತ್ತರವನೀಯೊ ॥
ನೀನು ಮೋಹದಿ ಬೀಳಲೆಂದ- ।
ಜ್ಞಾನ ಯತ್ನಿಸಿ ತಂದ ಮೋಹವು ।
ಹಾನಿಯಾಯಿತೆ ಮೋಹಜಾಲವು ನಿನ್ನೊಳಿನ್ನುಹುದೆ ॥೯೯೬॥

ಏನು ನಿನಗಿನ್ನೆಷ್ಟ ಹೇಳಲಿ ।
ನೀನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತದಲಿ ಹೇಳೈ ।
ಕಾಣವುದೆ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಿ ಪುಣ್ಯಪಾಪಚಯ ॥
ನೀನು ಯೆನಗೀಗಿಷ್ಟು ಹೇಳಲು ।
ಮಾನಿಸುವೆ ನೀ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿದಿಯೊ ।
ಯೇನೆನುತ ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ಹೇಳು ಯೆನಗೀಗ ॥೯೯೭॥

ನರನು ಸ್ವಾನಂದೈಕ್ಯರೂಪದ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿದರೆ ಮುಂದಿನ ।
ಕುರುಕುಲದ ವಿಧ್ವಂಸಕಾರ್ಯಕೆ ವಿಘ್ನ ಬಹುದೆಂದು ॥
ಹರಿಯು ಮನದಲಿ ನೆನೆದು ತನ್ನಯ ।
ಪರಮ ಭಕ್ತಗೆ ಭೇದಭಾವದ ।
ಅರಿವ ಕೊಟ್ಟನು ಭೇದಮರ್ಯಾದೆಯನು ಮೀರದಲೆ ॥೯೯೮॥

ಹರಿಯು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಮೆರೆವನೈ ಸರ್ವಜ್ಞನವನಿದ- ।
ನರಿಯನೇನೈ ಪಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವವ ತಿಳಿದನೋ ಯಿಲ್ಲೋ ॥
ಇರದ ಅರ್ಜುತನವ ಪಾರ್ಥನ- ।
ಲಿರದೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಪ್ರಶ್ನಮೂಲಕ ।
ನರನ ಬಾಯಿಂದುಚ್ಚರಿಸಿದನು ನರನ ಪೂರ್ಣತೆಯ ॥ ೯೯೯ ॥

ಕ್ಷೀರವಾರ್ಧಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಚಂದ್ರಮ- ।
ನೇರುತಾಕಾಶದಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿ ।
ತಾರಕಾವೃಂದಕ್ಕೆ ಶೋಭೆಯನಿತ್ತರೇನಾಯ್ತು ॥
ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಯಿಂದ ಚಂದ್ರಮ ।
ಬೇರಿರುವನೇ ಹೇಳು ತದ್ವತು ।
ಹಾರಿ ಹೋಯ್ತು ಧನಂಜಯನ ಸ್ವಾನಂದರೂಪವದು ॥೧೦೦೦॥

ನಾನು ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನು ।
ಕಾಣುವೀ ಜಗ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು ।
ಹಾನಿಯಾರ್ಗ್ರೊ ತೆರದ ಕಲ್ಪನೆ ಪಾರ್ಥನಲಿ ಕ್ಷಣದಿ ॥
ಮೇಣು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಿತಿಯನಿಡುತಲಿ ।
ಲೀನನಾಗಿಹ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದೊ- ।
ಳಾನರನು ಕಷ್ಟದಲಿ ನಿಂತನು ನರನರೂಪದಲಿ ॥ ೧೦೦೧ ॥

ಕಾಲುಕೈಗಳು ನಡುಗ ಹತ್ತಲು ।
ಯೇಳಲಾ ರೋಮಾಂಚ ಮೈಯಲಿ ।
ಮೇಲೆ ನಿಂತಿಹ ಬೆವರಹನಿಗಳನೆಲ್ಲ ಸರಿಸುತಲಿ ॥
ತಾಳಲಾ ವೃದ್ಧಿಯನು ಪ್ರಾಣದ ।
ಗಾಳಿಗಳು ದೇಹದಲಿ ಮೇಣಾಂ- ।
ದೋಲಿಕೆಯ ತೆರನಾಗಿ ದೇಹವು ತೂಕಡಿಸುತಿತ್ತು ॥೧೦೦೨॥

ಜಡತನುವಿನಾಧಾರವನ್ನಾ ।
ಜಡತನುವಿಗಿಡುತಾಗನಂತರ ।
ಕಡಿದು ಬಿಟ್ಟನು ಸದ್ಗದಿತ ಕಂಠವನೊಳಗೆ ನರನು ॥
ಒಡೆದು ನೇತ್ರವ ಹರಿವ ಪ್ರೇಮದ ।
ಕಡಲ ತೆರೆಯಾನಂದಬಾಷ್ಪವ- ।
ನೊಡನೆ ಸಾವರಿಸುತ್ತನಂತರವೊರಸಿ ತೆಗೆದನಲಾ ॥ ೧೦೦೩ ॥

ಪರಮತರದೌತ್ಕಂಠ್ಯಭರದಲಿ ।
ಕೊರಳಸಿರ ಹಿಗ್ಗಿದುದ ವೊಳಗೆನೆ ।
ಕರಗಿಸುತ ವಾಚೆಯನು ಪುನರುಜ್ಜೀವಿಸುತ ಮುದದಿ ॥
ತಿರಿಗಿ ಪ್ರಾಣಕ್ಷೋಭವನು ಸಾ- ।
ವರಿಸುತಲಿ ಬಹುವೇಗದಿಂದಲಿ ।
ಮರಳಿ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸವನು ಸಾವರಿಸಿದನು ಭರದಿ ॥ ೧೦೦೪ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ನಷ್ಟೋ ಮೋಹಃ ಸ್ಮೃತಿರ್ಲಬ್ಧಾ ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದಾನ್ಮಯಾಚ್ಯುತ ।
ಸ್ಥಿತೋಽಸ್ಮಿ ಗತಸಂದೇಹಃ ಕರಿಷ್ಯೇ ವಚನಂ ತವ ॥ ೭೩ ॥

ನರನು ದೇವನಿಗಿತ್ತನುತ್ತರ ।
ಹರಿಯೆ ಕೇಳ್ವಿಯೊ ಪ್ರಶ್ನೆಯನು ನಿನ- ।
ಗಿರುವುದೇ ಮೋಹದಲಿ ಪ್ರೀತಿಯು ಹೇಳು ಹೇಳೆಂದು ॥
ಹರಿಯೆ ಮೋಹ ಕುಟುಂಬಸಹಿತಲೆ ।
ತೆರಳಿದನು ಬಿಟ್ಟೆನ್ನನಾಗಲೆ ।
ತರಣಿ ಮುಂದಿರೆ ಕತ್ತಲೆಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ತಾಳುವುದೆ ॥ ೧೦೦೫ ।

ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನೆ ।
ದರುಶನವ ನೀನಿತ್ತೆ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲಾ ಮೋಹನಾಶಕ ದರ್ಶನವು ನಿನ್ನ ॥
ಮರಳಿ ನೀನಾತಾಯಿಗಿಂತಲು ।
ಹಿರಿಯ ಪ್ರೇಮದಿ ಜ್ಞಾನ ಕುಡಿಸಿದಿ ।
ದೊರೆವುದೇನನ್ಯತ್ರವೀಪರಿ ಜ್ಞಾನಪಾನವದು ॥ ೧೦೦೬ ॥

ಇರುವುದೇ ನಿನಗಿನ್ನು ಮೋಹವು ।
ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಿ ।
ಯರಿಯೆ ನೀನಿದನೇಕೆ ಕೇಳಿದಿ ಯೆಂದು ಶ್ರೀಹರಿಯೆ ॥
ಹರಿಯೆ ತ್ವದ್ರೂಪದಲಿ ಸೇರಿದೆ ।
ನಿರುವೆ ನಾನು ಕೃತಾರ್ಥನಿಂದಿಗೆ ।
ನರನು ನಾನಿಹೆನೆನುತ ಮೊದಲೆನಗಿದ್ದಿತಭಿಮಾನ । ೧೦೦೭ ॥

ನಿನ್ನ ರೂಪದೊಳೈಕ್ಯ ಹೊಂದಲು ।
ಭಿನ್ನವಾಯ್ತಭಿಮಾನವೀಪರಿ ।
ಯೆನ್ನ ಮನದಲಿ ಬಂತು ಜಗದಲಿ ಮುಕ್ತ ನಾನಿಹೆನು ॥
ಭಿನ್ನವಾಯ್ತು ದ್ವೈತ ನೋಡಲು ।
ಬೆನ್ನ ತೋರಿಸುತೋಡಿ ಹೋಯ್ತೈ ।
ಮುನ್ನ ಹೇಳುವರಾರು ಕೇಳುವರಾರು ತಿಳಿಯುದಳಾ ॥ ೧೦೦೮ ॥

ದೊರೆಯಿತೈ ನಿನ್ನ ಪ್ರಸಾದವು ।
ದೊರೆಯಿತದರಿಂದಾತ್ಮಬೋಧವು ।
ಹರಿಯಿತೆನ್ನಯ ಮೋಹ ಕಿತ್ತಿತು ಬೇರುಸಹಿತವದು ॥
ಹರಿಯೆ ಕೇಳೈ ದ್ವೈತಮೂಲಕ ।
ಬರಿದೆ ಕರ್ಮವಕರ್ಮವೆಂಬೀ ।
ಯೆರಡು ತತ್ತ್ವಗಳೆನಗೆ ಗೋಚರಿಸಿದುವು ಮೋಹದಲಿ ॥ ೧೦೦೯ ॥

ಅರಿಶೆ ನಿನ್ನಯ ಹೊರತು ಜಗದ- ।
ಲ್ಲಿರಡನೆಯ ತತ್ತ್ವವನೆ ಕಾಣೆನು ।
ಹರಿಯೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲವಿದರಲಿ ನೋಡು ದಿಟದಿಟವು ॥
ದೊರೆಯಿತೆನಗಾ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಿತಿಯದು- ।
ವಿರದು ಕರ್ಮದ ಲೇಶವಾದರು ।
ಯಿರುವುದೀ ಸ್ಥಿತಿಯೆಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಸ್ಥಿತಿಯ ಪಡೆದಿಹೆನು ॥ ೧೧೦ ॥

ನಿನ್ನ ಯೋಗದೊಳೆನಗೆ ನೋಡೈ ।
ಯೆನ್ನ ಮೂಲಸ್ವರೂಪ ದೊರೆಯಿತು ।
ಭಿನ್ನವಾಯ್ತು ಸಮೂಲವೇ ಕರ್ತವ್ಯವೆನಗಿಲ್ಲ ॥
ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯ ಹೊರತು ಜಗದೊಳ- ।
ಗನ್ಯವೆನಗಿನ್ನಿಲ್ಲ ಕರ್ಮವು ।
ಯೆನ್ನುತೀಪರಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಗೆಂದನು ಧನಂಜಯನು ॥೧೧೧॥

ನಾಶಿಸುವುದೈ ದೃಶ್ಯ ದೃಶ್ಯವ ।
ಗ್ರಾಸಿಸುವುದೈ ದ್ವೈತ ದ್ವೈತವ ।
ಡೇಶವೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದು ತತ್ತ್ವವೇಕವಿದು ॥
ನಾಶ ಮಾಡುವುದಾಶೆಯೆಲ್ಲವ ।
ಲೇಸಿನಿಂ ಸಂಬಂಧ ಬರಲು ವಿ- ।
ನಾಶವಪ್ಪವು ಬಂಧನಂಗಳು ಮಹಿಮೆ ಯೇನೆಂಬೆ ॥೧೧೨॥

ದರುಶನವು ಮೇಣಾದ ಕೂಡಲೆ ।
ಬರುವುದೈ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವು ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಗುರುಮಹಿಮೆ ಜಗದೊಳಗೆ ನೋಡಿದರೆ ॥
ದೊರಕಹನು ಪರಮಾತ್ಮನೆನಗೀ- ।
ವರದ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿ ಕಾರಣ ।
ದೊರೆಯಲಾರದೆ ಸರ್ವಸುಖವಿದುವೆನಗೆ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥ ೧೧೩ ॥

ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿ ನೀನಿರೆ ।
ಬರುವುದೆಂತೈ ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ಬರುವುದೈಕ್ಯವು ನಾನೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನಾದೆನಲಾ ॥
ಮರಳಿ ಭಾವವನಿಷ್ಟವಿಷ್ಟವು ।
ಹರಿಯೆ ದ್ವೈತವಿದೆಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ।
ಬರಲು ನಿನ್ನಯ ಸೇವೆಗೆನುತಲಿ ದ್ವೈತ ಲಯವಾಯ್ತು ॥ ೧೧೪ ॥

ಶರಧಿಯನು ಸೇವಿಸಲಿಕೆನುತಲಿ ।
ಹರಿದು ಭಾಗೀರಥಿಯು ಬರುವುದು ।
ಬರಲು ಸಂಗಮ ಸಾಗರದಿ ತದ್ರೂಪವಾಗುವಳು ॥

ಹರಿಯೆ ನೋಡಾ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೊ- ।
ಟ್ಟಿರುವಿ ತಂಗಳವಾತ್ಮರೂಪದ ।
ವರಸುಭಾಗವನರಿಯೆ ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡಿದೆನು ಮನದಿ ॥ ೧೧೫ ॥

ಹರಿಯೆ ಯೆನ್ನಯ ಭೇದವಿರಹಿತ- ।
ವಿರುವಿ ಸದ್ಗುರು ಸೇವ್ಯ ನೀನಾ- ।
ಗಿರುವಿಯದರಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯು ದೊರಕಿತೈ ಯೆನಗೆ ॥
ಅರಿವೆ ನಿನ್ನುಪಕಾರವೆನುತಲಿ ।
ಮರೆವ ನಮ್ಮಯ ಭೇದದ್ವಾರವ ।
ಮುರಿದು ಸೇವಾಸುಖದ ಪೀಯೂಷವನು ಕುಡಿಸಿದಿಯೆ ॥೧೧೬॥

ದೇವದೇವನೆ ನೀನು ನನ್ನಯ ।
ಭಾವವನು ಪರಿಕಿಸುವುದೀಕ್ಷಣ ।
ಸೇವಕನು ನಾನಿರುವೆನಾಜ್ಞಾಧಾರಕನು ನಿನ್ನ ॥
ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲೆನಗೆ ಪೇಳುವಿ ।
ಸಾವಧಾನದೊಳಾನು ಮಾಡುವೆ ।
ಭೂವಲಯದಲಿ ನೀನು ಬೇಕಾದುದನು ಹೇಳುವುದು ॥೧೧೭॥

ನರನ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಹರುಷದಿಂ ಕುಣಿದಾಡ ಹತ್ತಿದ- ।
ನರುಹಿದನು ತನ್ನೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥನು ವಿಶ್ವರೂಪಫಲ ॥
ಬರಲು ಶಶಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಸಾ- ।
ಗರನು ಮೇರೆಯ ತಪ್ಪಿ ಕುಣಿಯನೆ ।
ಭರತಿಯಲಿ ಕಡಲುಕ್ಕಿ ಕುಣಿದಾಡುವುದು ನೋಡಿದರೆ ॥ ೧೧೮ ॥

ಮೆರೆದುದಾ ಸಂವಾದಮಂಟಪ ।
ಮೆರೆದುದದರಲಿ ಲಗ್ನಕಾರ್ಯವು ।
ಹರಿಯ ಪಾರ್ಥನದಾಯ್ತು ಲಗ್ನವು ಹೃದಯಪಟಲದಲಿ ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ಸಂಭ್ರಮವ ನೋಡುತ ।
ಹರುಷಸಂಭೃತನಾಗಿ ಸಂಜಯ- ।
ನರುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪಗೆ ರೋಮಪುಳಕದಲಿ ॥ ೧೧೯ ॥

ವ್ಯಾಸಮುನಿವರನೆಮ್ಮದಿಬ್ಬರ ।
ಲೇಸ ಬಯಸಿದನೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಯೇಸು ಭಾಗ್ಯವಿದೆಂತ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆ ಬಾಯಿಂದ ॥
ನಾಶವಾಗಿರೆ ದೃಷ್ಟಿ ಲೌಕಿಕ- ।
ದೀಸು ದೃಷ್ಟಿಯು ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯು ।
ವ್ಯಾಸದೇವನು ಕರುಣಿಸಿದನಿದ ಭಾಗ್ಯವೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೨೦ ॥

ಸಾರಥಿಯು ನಾನಾಗಿ ರಥದ ಪ್ರ- ।
ಕಾರ ತುರಗಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ ।
ಕಾರಭಾರವಿದೆನ್ನದಲ್ಲವೆ ಭಾಗ್ಯವೇನೆಂಬೆ ॥
ಮಾರಣನೀತೆರದೊಳಾ ಜಂ- ।
ಭಾರಿತನಯಗೆ ಪೇಳ್ದ ಗೀತಾ- ।
ಸಾರವೆಲ್ಲವ ಕೇಳ್ವ ಭಾಗ್ಯೋದಯವು ದೊರಕಿತಲಾ ॥೧೨೫॥

ಧರಣಿಪತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಜಯ- ।
ನರುಹಿದುದ ಕೇಳಿದನು ಮನದಲಿ ।
ಕರಗದಂತಃಕರಣ ಕಲ್ಲಿನ ತೆರದಿ ಕೂತನಲಾ ॥
ಬರಲು ಚಂದ್ರನ ಕಿರಣ ಕಲ್ಲಿನೊ- ।
ಳಿರದೆ ದ್ರವ ಪುಟ್ಟುವುದೆ ನೋಡೈ ।
ಬರುವುದೇ ಶಶಿಕಾಂತಯೋಗ್ಯತೆ ಬೇರೆ ಕಲ್ಲಿಂಗೆ ॥ ೧೨೩ ॥

ಘೋರವಿದು ಸಂಗ್ರಾಮಸವ ಯುವು ।
ತೋರುತಿಹುವಾವುಭಯಸೈನ್ಯಗ- ।
ಳಾರಿಗಪಜಯವಾಗಲೇನದು ಕೌರವಾನ್ವಯವೆ ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀಕಷ್ಟಸಮಯದಿ ।
ಚಾರು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಸೌಖ್ಯವು ।
ಸೇರಿತೆನ್ನಯ ಕೈಗೆ ವ್ಯಾಸಾನುಗ್ರಹದಿ ನಿಜದಿ ॥ ೧೨೭ ॥

ಕುರುಡನಿಹನರಸಿಕನೆನುತ್ತಲಿ ।
ಭರದಿ ಭಾಷಣ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು ।
ಹರುಷಸುಖದಿಂ ಮರುಳನಾದನು ನುಡಿಯ ತೊತಗಿದನು ॥
ಹರುಷನಿರ್ಭರನಾಗಿ ಸಂಜಯ- ।
ನರುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಪಗೆ ।
ಕುರುಡ ಶ್ರವಣಕಯೋಗ್ಯನಾದರು ಮನದಿ ಮನ್ನಿಸದೆ ॥ ೧೨೮ ॥

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ—

ಇತ್ಯಹಂ ವಾಸುದೇವಸ್ಯ ಪಾರ್ಥಸ್ಯ ಚ ಮಹಾತ್ಮನಃ ।

ಸಂವಾದಮಿಮಮಶ್ರೌಷಮದ್ಭುತಂ ರೋಮಹರ್ಷಣಮ್ ॥ ೭೪ ।

ಮರಳಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ಸಂಜಯ ।
ನರುಹಿದನು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೈ ।
ನರನು ನಿನ್ನಯ ಪಾಂಡುವಿನ ಮಗ ನುಡಿದುದನು ಕೇಳಿ ॥
ಹರಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು ।
ನರನು ನಾರಾಯಣನು ದೇಹದೊ- ।
ಳಿರಲು ಭಿನ್ನತೆ ತತ್ತ್ವವೊಂದಾಗಿಹುದು ನೋಡಿದರೆ ॥೧೨೯॥

ಶರಧಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಪೂರ್ವವೆಂಬುವು- ।
ದೆರಡು ನಾಮದ ಭೇದ ಮಾತ್ರವೆ ।
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ಶರಧಿ ಭೇದವ ಕಾಣೆನೆರಡರಲಿ ॥
ಪರಿಯೊಳಾ ಭಾಷಣದಿ ಭೇದವ- ।
ನರಿಯೆನೊಂದೇ ರೂಪವಿಬ್ಬರು ।
ಯಿರಿಸೆ ದರ್ಪಣವೆರಡನೊಂದಕ್ಕೊಂದು ಯೆದುರಿನಲಿ ॥೧೩೦॥

ದರುಶನದ ಸುಖವೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಮೆರೆಯುತಿಹ ಹರಿಸಹಿತ ತನ್ನನು ।
ನರನು ನೋಡಿದನರರೆ ಚೋದ್ಯದಿ ಹರಿಯ ರೂಪದಲಿ ॥

ಮೆರೆಯುತಿಹ ನರಸಹಿತ ತನ್ನನು ।
ಹರಿಯು ನೋಡಿದ ನರನರೂಪದ- ।
ಲರರೆ ಚೋದ್ಯವ ವರ್ಣಿಸಲು ನಾನರಿಯೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥೧೩೧॥

ದೇವದೇವನು ಭಕ್ತವೃಂದವ ।
ಕಾವ ಬಿರುದಿನ ಹರಿಯು ನೋಡ್ದನು ।
ತಾಂ ವಿಚಾರದಿ ತನ್ನೊಳಗು ತನ್ನನ್ನು ಭಕ್ತನನೂ ॥
ಆ ವಿನೋದವ ನುಡಿಯಲೇ ಭ- ।
ಕ್ತಾವಳಿಯ ತಾನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದ- ।
ನೀವಿಚಿತ್ರವ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯವಾಯಿತೈ ಹರಿಗೆ ॥ ೧೩೨ ॥

ಹರಿದು ಹೋಯಿತು ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ನರನು ನಾರಾಯಣನು ಐಕ್ಯದ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ತಾವೈಕ್ಯಭಾವದಿ ತೇಲುತಿದ್ದರಲಾ ॥
ಹರಿಯೆ ಭೇದವು ಮೇಣು ಪ್ರಶ್ನೋ- ।
ತ್ತರದ ಲಾಭವು ಮುರಿದುದಲ್ಲಾ ।
ಮುರಿಯುದಲೆ ದ್ವೈತವನು ಭಾಷಣವಾಯ್ತು ನೋಡಿದರೆ ॥೧೩೩॥

ಈ ತೆರದಿ ಭಾಷಣವ ಮುಗಿಸುತ ।
ದ್ವೈತಮುರಿದದ್ವೈತವಾಯಿತು ।
ಭೂತಳದೊಳೆಸಗಾಯ್ತು ಲಾಭವ ಭಾಷಣದ ಶ್ರುತಿಯು ॥
ಏತರುಪಮೆಯು ಕೊಡಲಿಯುಪಮಾ- ।
ತೀತವೈ ಸಂವಾದವಿದು ಪರ- ।
ಮಾತುಮನ ಮಹಿಮೆಯನು ನೋಡಿದೆ ಕಣ್ಣಿನಿಂದಾನು ॥ ೧೫೩೦ ॥

ಎರಡು ಕನ್ನಡಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ- ।
ವಿರಲು ಸಂಮುಖವಾಗಿ ನೋಡುತ ।
ಬರುವುದೇನದು ಭೇದ ನೋಡುವುದಾವುದಾವುದನು ॥
ತರಣಿಸಂಮುಖ ತರಣಿ ಬಂದರೆ ।
ಯೆರಡರಲಿ ತೋರುವುದೆ ಭೇದವು ।
ಪರಿಯುಲಾ ದೀಪಗಳನೆರಡನ್ನಿಡೆ ಬಹುದೆ ಭೇದ ॥ ೧೫೩೧ ॥

ಹೇಳಲೇನದ ಕೃಷ್ಣಪಾರ್ಥರ ।
ಲೀಲೆಯನು ಸಂವಾದರೂಪದ ।
ಮೇಳವನು ಮತಿಕುಂಠಿಸುವುದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ॥
ಸೀಳಿ ನೆಲವನು ನದಿಗಳೆರಡು ಕ- ।
ರಾಳರೂಪದಿ ಬಂದರವುಗಳ ।
ಮೇಳ ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಕೆ ಲವಣವನಿಟ್ಟ ಪರಿಯಾಯ್ತು ॥೧೫೩೨॥

ಬರಲು ಮನದಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥರ ।
ಪರಮ ಸಂವಾದಸ್ವರೂಪವು ।
ಬರುವುದಾತೆರದಿಂದ ತಲ್ಲೀನತೆಯು ಕೃಷ್ಣನಲಿ ॥
ಆರುಹುತೀಪರಿ ಸಂಜಯನ ಮನ- ।
ದರಿವು ಹಾರಿತು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾಷ್ಟಕ- ।
ಪರಿಯು ಸಂಜಯಾತನವ ಹಾರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೫೩೩ ॥

ಎದ್ದುವೈ ರೋಮಾಂಚ ಮೈಯಲಿ ।
ಬಿದ್ದುವೈ ನಿರಿ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯೆದ್ದು ಮೈಯಲಿ ಬೆವರು ಕಂಪಿಸಿತಾಗ ಮೈಯೆಲ್ಲ ।
ಅದ್ವಯಾನಂದೈಕ್ಯಭರದಲಿ ।
ಶುದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಮಯನವ- ।
ನಿದ್ಧನೈ ಪ್ರೇಮಾಶ್ರುಪೂರವು ಹರಿದು ಸುರಿದುದಲಾ ॥೧೫೩೪॥

ಕೊರಳಸಿರ ಹಿಗ್ಗಿದುವು ಬಾಯು- ।
ಚ್ಚರಿಸಲಾರದು ಶಬ್ದಮಾತ್ರೆಯ ।
ಹೊರಗೆ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ಬಾರದೆ ಸ್ತಬ್ಧನಾದನಲಾ ॥
ಮೆರೆಯುತೀಪರಿಯುಷ್ಟಸಾತ್ತ್ವಿಕ ।
ಪರಿಯು ಸಂಜಯಗೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಹರಿಯು ಸಂವಾದಾತ್ಮಸುಖಕಿದು ರಾಜಬೀದಿಯಲಾ ॥ ೧೫೩೫ ॥

ಇರುವುದೀ ಸುಖಕೊಂದು ಸದ್ಗುಣ ।
ದೊರೆವುದದರಿಂ ಪರಮ ಶಾಂತಿಯು ।
ತಿರಿಗಿ ಸಂಜಯ ಸುಖವನಾಸ್ವಾದಿಸುತ ಮೋದದಲಿ ॥
ಬರುವನಾದನು ದೇಹಭಾನಕೆ ।
ಹರಿಯ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರಮಹಿಮೆಯ- ।
ನರಿವರಾರೀ ಜಗದಿ ಸಕಲಾರ್ಥವನು ಕೊಡುತಿಹುದು ॥ ೧೫೩೬ ॥

ವ್ಯಾಸಪ್ರಸಾದಾಚ್ಛ್ರುತವಾನೇತದ್ಗುಹ್ಯಮಹಂ ಪರಮ್ ।
ಯೋಗಂ ಯೋಗೇಶ್ವರಾತ್ಕೃಷ್ಣಾತ್ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕಥಯತಃ ಸ್ವಯಮ್ ॥ ೭೫ ॥

ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು ಹರ್ಷಭರವದು ।
ನುಡಿದನೈ ಸಂಜಯನು ಮುಂದಕೆ ।
ಪೊಡವಿಯೊಳಗಿದು ಗುಹ್ಯವುಪನಿಷದಗಳಿಗರವಿಲ್ಲ ॥
ಪಡೆದೆನಿದನಾಂ ವ್ಯಾಸದೇವನ ।
ಕಡುಮಮತೆಯಿಂ ಕೇಳ್ದೆನೆಲ್ಲವ ।
ಜಡಜನಾಭನ ನುಡಿಯ ಕೇಳಲು ಬ್ರಹ್ಮಭಾವವದು ॥೧೫೩೭॥

ಹಿಡಿದು ತೆಕ್ಕೆಯ ನಿನ್ನನೆನ್ನನು ।
ಬಿಡದೆ ದೃಷ್ಟಿಯಲೆಳೆದು ಮುಳುಗಿಸಿ ।
ಕಡಲೊಳಗೆ ಮೋಣದ್ದಿ ಬಿಟ್ಟಿತು ಯೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಜಡಜನಾಭನು ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರ- ।
ಕ್ಕೊಡೆಯನಲ್ಲಾ ಅವನ ನುಡಿಗಳ ।
ಪಡೆದೆನಲ್ಲಾ ಮೌಲ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯಾಸಕೃಪೆಯಿಂದ ॥ ೧೫೩೮ ॥

ಕುಂತಿತನಯ ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರನು ।
ಕಂತುಪಿತನೇ ಪಾರ್ಥರೂಪವ- ।
ನಾಂತು ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಪೇಳ್ದನು ತನಗೆ ತಾನಾಗಿ ॥
ಇಂತು ಪೇಳ್ದೀ ಗೀತೆ ಕೇಳಲಿ- ।
ಕೆಂತು ಯೋಗ್ಯವು ಶ್ರವಣವೆನ್ನದು ।
ಬಂತು ಶ್ರೀಗುರುಕೃಪೆಯೆನುತ ಮದ್ಭಾಗ್ಯವುದಯಿಸಿತು ॥೧೫೩೯॥

ರಾಜನ್ ಸಂಸ್ಮೃತ್ಯ ಸಂಸ್ಮೃತ್ಯ ಸಂವಾದಮಿಮಮದ್ಭುತಮ್ ।
ಕೇಶವಾರ್ಜುನಯೋಃ ಪುಣ್ಯಂ ಹೃಷ್ಯಾಮಿ ಚ ಮುಹುರ್ಮುಹುಃ ॥ ೭೬ ॥

ರನ್ನಕಿರುವ ಪ್ರಭೆ ಪ್ರಕಾಶದಿ ।
ರನ್ನದಲಿ ತಲ್ಲೀನವಲ್ಲವೆ ।
ಯಿನ್ನು ಸಂಜಯ ಪೇಳುತಿರಲೀ ಗೀತೆ ಭೂಪತಿಗೆ ॥
ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾಂ ಲೀನ ವಿಸ್ಮಯ- ।
ವನ್ನು ತಾಳಿದನೇನ ಹೇಳುವೆ ।
ಕೃಷ್ಣಪರಮಾತುಮನ ಗೀತೆಯ ಮಹಿಮೆ ಯೇನಿಹುದೊ ॥ ೧೪೦ ॥

ಬರಲು ಚಂದ್ರೋದಯ ಹಿಮಾದ್ರಿಯ ।
ಕೆರೆಗಳೆಲ್ಲವು ಗಟ್ಟಿಯಾಗುತ ।
ಮೆರೆವುವೆ ಸ್ಫಟಿಕಗಳ ಖನಿಗಳ ತೆರವ ನೋಡಿದರೆ ॥
ತರಣಿಯುದಯಾಚಲವ ಸೇರಲು ।
ಕರಗಿ ಮೇಣ್ ನೀರಾಗುವುವು ಯಿೂ ।
ತೆರದಿ ಸಂಜಯನಿಂಗೆ ಚಂದ್ರೋದಯದ ಪರಿಯಾಯ್ತು ॥೧೪೧॥

ತಿರಿಗಿ ಸಂಜಯ ದೇಹಭಾನಕೆ ।
ಬರಲು ಮತ್ತೇನಿಹುದು ಮನದಲಿ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪಾರ್ಥರ ಭಾಷಣದ ಸ್ಮರಣೆ ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಭಾಷಣದ ಸ್ಮರಣೆಯು ।
ಬರಲು ಚಿತ್ತದಿ ಹರ್ಷಸುಖವದು ।
ಬರುವುದುಕ್ಕುತ ಮನದಿ ಮರೆವನು ತನ್ನ ತಾನಾಗ ।೧೪೨॥

ತಚ್ಚ ಸಂಸ್ಮೃತ್ಯಸಂಸ್ಮೃತ್ಯ ರೂಪಮತ್ಯದ್ಭುತಂ ಹರೇಃ ।
ವಿಸ್ಮಯೋ ಮೇ ಮಹಾನ್ ರಾಜನ್ ಹೃಷ್ಯಾಮಿ ಚ ಪುನಃ ಪುನಃ ॥ ೭೭ ॥

ಈ ತೆರದಿ ಹರ್ಷಾತಿರೇಕದಿ ।
ಕೂತ ಸಂಜಯನೆದ್ದು ನಿಂತನು ।
ಮಾತನಾಡಿದನೇನ ಹೇಳಲಿ ಭೂಪತಿಗೆ ಮರಳಿ ॥
ಭೂತಳಾಧಿಪ ಕೇಳು ಶ್ರೀಪರ- ।
ಮಾತುಮನದಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನಾತೆರದಿ ನೋಡಿದರು ಸರ್ವಾನಂದನಾಗದಲಾ ॥ ೧೪೩ ॥

ನೋಡದಿದ್ದರು ತೋರುತಿರುವುದು ।
ಬೇಡವೆಂದರೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದದು ।
ರೂಢಿಯಲ್ಲದುವಿಲ್ಲವೆಂದರದಿಲ್ಲವಾಗದಲಾ ॥
ಬೇಡವದರ ಸ್ಮರಣೆಯೆನುತಲಿ ।
ಮಾಡಿದರೆ ಯತ್ನವನು ಮರೆಯಲು ।
ಫ್ರೌಢತನದಿಂ ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಬರುತಿಹುದು ಸ್ಮೃತಿಪಥದಿ ।೧೪೪॥

ಧಾರುಣಿಪ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನೋಡು ನಿ- ।
ವಾರಿಸಲು ತಪ್ಪಿಸಲಿಕಾಗದು ।
ಪೂರವೇರಿತು ನೋಡು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಶರಧಿಯಲಿ ।
ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು ಯೆನ್ನ ಸಂಸ್ಮೃತಿ ।
ಬಾರಲಾರದು ಮನದಿ ಬೇರೆ ವಿ- ।
ಚಾರ ನಾ ಮಾತಾಡಲಾರೆನು ಶಬ್ದ ಬಾಯಿಂದ ॥ ೧೪೫ ॥

ಮೆರೆವುದೈ ಸಂಗಮವು ಶ್ರೀಹರಿ- ।
ನರರ ಸಂವಾದಸ್ವರೂಪದ ।
ಹರುಷದಿಂ ಸಂಜಯನು ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿಯದರಲ್ಲಿ ॥
ಭರದಹಂತೆಯ ಮುರಿದು ತಾಂ ಸಾ- ।
ದರದಲರ್ಪಿಸಿದನು ತಿಲಾಂಜಲಿ ।
ಯರವೆ ಕೇಳಿರಿ ಮುಂದಿನದ್ಭುತ ಪೇಳ್ವೆ ನಾನೀಗ ॥ ೧೪೬ ॥

ಹರುಷಭರದಲಿ ಸಂಜಯನು ಬಹು- ।
ತ್ವರೆಯ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ಬಿಡುತಲಿ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಸದ್ಗದಿತ ಕಂಠದಿ ಮಾತನಾಡಿದನು ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಕೃಷ್ಣಾ- ।
ಹರಿಯೆ ಪರಮಾತುಮನೆ ಯೆನುತಲಿ ।
ಹರುಷಪುಳಕಿತನಾಗಿ ಸಂಜಯನೊದರಿದನು ಭರದಿ ॥ ೧೪೭ ॥

ಹೇಳಲೇನಾ ಸಂಜಯನ ಪರಿ ।
ಹೇಳ ಬೇಕೇ ಭೂಪ ಕುರುಡನು ।
ಬೀಳಲಿಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶ ಸಂಜಯನೇನ ಮಾಡುವನು ॥
ಕೇಳಿ ಕೇಳಿಯೆ ಕಿವುಡನಂದದಿ ।
ತಾಳಿದನು ಮೌನವನು ಭೂಪನು ।
ಹೇಳಲಾರನು ಸಂಜಯನ ಸ್ಥಿತಿ ಮನದಿ ಬಾರದಲಾ ॥ ೧೪೮॥

ಮರಳಿ ಸಂಜಯು ತನ್ನ ದೇಹದಿ ।
ಸರಸಪರಮಾನಂದಲಾಭದ !
ಪರಿಯ ಬಲವತ್ತರದಿ ಬದಿಗೊತ್ತಿದನು ಪೇಗದಲಿ ॥
ಧರಣಿಪತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾಕ್ಷಣ ।
ತಿರಿಗಿ ಸಂಜಯುಗೆಂದ ಕೋಪದೊ- ।
ಳರರೆ ನಿನ್ನನು ವ್ಯಾಸನಿಲ್ಲಿಗೆ ಯೋಜಿಸಿದನೇಕೆ ॥೧೦೪೯॥

ಏನು ರಣರಂಗದಲಿ ನಡೆವುದು ।
ನೀನಿದನು ವಿಸ್ತಾರದಿಂದನು- ।
ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳುತೆನ್ನಯ ವೇಳೆ ಕಳೆಯುವುದು ॥
ಈ ನಿಧಾನದ ನಿನ್ನ ಯೋಜನೆ ।
ಯೇನ ಮಾಡುವಿ ಖೂಳ ಸಂಜಯು ।
ಧ್ಯಾನದಲಿ ನಿನಗಾಗದೇ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸನುದ್ದೇಶ ॥ ೧೦೫೦ ॥

ಈ ತೆರದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪನ ।
ಮಾತ ಲಕ್ಷಿಸಿ ಜ್ಞಾನದೇವನು ।
ಮಾತನಾಡಿದನೇನ ಹೇಳಲಿ ಬಹಳ ವಿಸ್ಮಯದಿ ॥
ಆ ತರಣಿಯುದಯದಿ ನಿಶಾಚರ ।
ವ್ರಾತಕಾಗುವದೈ ಸುರಾತ್ರಿಯು ।
ಭೂತಳದೊಳನುಭವವಿಹೀನನಿಗೆಲ್ಲ ಭೀತಿಯಲಾ ॥ ೧೦೫೧ ।

ಪುರುಷ ವನಚರನಪರಿಚಯಿಯೊಂ- ।
ದರಮನೆಯ ನಗರದಲಿ ಬಹು ಸುಂ- ।
ದರವ ನೋಡಿದವಗೆ ಬರುವುದು ಬಹಳ ವಿಸ್ಮಯವು ॥
ಧರಣಿಪಾಲನಿಗಾಯಿತೀಪರಿ ।
ಮರಳಿ ಸಂಜಯುಗೆಂದನಾಕ್ಷಣ- ।
ಪರರೆ ಹೇಳ್ಳೈ ಮೊದಲು ಜಯಸಿರಿ ಯಾರ ಸೇರುವಳು ॥೧೦೫೨॥

ಆಯಿತೇನ್ನೈ ನಿನಗೆ ಸಂಜಯು ।
ನಾಯಿಯುಂದದಿ ಕುಣಿಯುತಿಯುಲಾ ।
ಆಯಿತೇನು ಪಿಶಾಚಭೂತದ ಬಾಧೆ ನಿನಗಿಂದು ॥
ಹೇ ಯದೂತ್ತಮ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣಾ ।
ಬಾಯಲುಚ್ಚಾರಿಸುತ ಕೂಗುವಿ ।
ಹೇಯುವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳು ಮಾಂತ್ರಿಕನನ್ನು ತರಬೇಕೇ । ೧೦೫೩ ॥

ಕುರುಪತಿಯು ದುರ್ಯೋಧನನು ಬಹು- ।
ಪರಿಯಲಿರುವನು ಸುಪ್ರತಾಪಿಯು ।
ಮೆರೆವುದಾತನ ಸೈನ್ಯ ನೋಡಲಪಾರಸಾಗರವು ॥
ಅರಿಭಯಂಕರ ಭೀಷ್ಮನಿರುವನು ।
ಮರಳಿ ಕರ್ಣದ್ರೋಣಕೃಪನಾ- ।
ಪರಿಯಲಶ್ವತ್ಥಾಮ ಮೊದಲಾದವರು ಪಟುಭಟರು ॥ ೧೦೫೪ ॥

ಇರುವುದೇನಾ ಪಾಂಡವರ ದಳ ।
ನರನ ಹೊರತಸ್ಯರನು ಕಾಣೆನು ।
ಹರಿಯು ನಿಜ ನಿಃಶಸ್ತ್ರನಿರುವನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡನಲಾ ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಾನೆನ್ನ ಭಾಕಿತ ।
ಕುರುಪತಿಯ ವರಿಸುವಳು ಜಯಸಿರಿ- ।
ಯರುಹು ನಿನ್ನಯ ಮತವ ಜಯಸಿರಿ ಯಾರ ವರಿಸುವಳು ॥೧೦೫೫॥

ಯತ್ರ ಯೋಗೇಶ್ವರಃ ಕೃಷ್ಣೋ ಯತ್ರ ಪಾರ್ಥೋ ಧನುರ್ಧರಃ ।
ತತ್ರ ಶ್ರೀರ್ವಿಜಯೋ ಭೂತಿರ್ಧ್ರುವಾ ನೀತಿರ್ಮತಿರ್ಮಮ ॥ ೭೮ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ಮೋಕ್ಷಸಂನ್ಯಾಸ ಯೋಗೋ ನಾಮಾಷ್ಟಾದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೧೮ ॥

ಕೇಳುತೀ ಭಾಷಣವ ಸಂಜಯ ।
ಪೇಳಿದನು ವಿಸ್ಮಯದಿ ರಾಜನೆ ।
ಹೇಳಲಾರೆನು ನಿಜದಿ ಜಯಸಿರಿ ಯಾರ ವರಿಸುವಳು ॥
ಹೇಳುವೆನು ನಾನಿತ ಜನ್ಮಿಗೆ ।
ಹಾಳು ಬೀಳದೆ ಜಗದೊಳಾಯುಷ ।
ಬಾಳಿವೆಯು ನಿಜವಿಹುದು ಸಾಯ್ವನು ತೀರಲಾಯುಷ್ಯ ॥೧೦೫೬॥

ಎಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಮನಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಿಕೆ- ।
ಯೆಲ್ಲಿ ಶಂಕರನಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿ ।
ಯೆಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನವೃಂದವಲ್ಲಿಯೆ ಜ್ಞಾನ ನಿಶಿತದಿ ॥
ಎಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಸೈನ್ಯವಲ್ಲಿಯೆ ।
ಎಲ್ಲಿ ಸುಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಮೈತ್ರಿಯು ।
ಯೆಲ್ಲಿ ವೈಶ್ವಾನರನು ರಾಜಿಪನಲ್ಲಿ ದಾಹಕತೆ ॥ ೧೦೫೭ ॥

ಎಲ್ಲಿ ದಯೆ ಯಿಹುದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ।
ಯೆಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ಸೌಖ್ಯವಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯೆಲ್ಲಿ ಸುಖವಿಹುದಲ್ಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ವಾಸಿಪನು ॥
ಎಲ್ಲಿರುವನು ವಸಂತ ವನವಿಹು ।
ದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಗ- ।
ಳೆಲ್ಲಿಹುವೊ ಮೇಣಲ್ಲಿ ಭ್ರಮರಾಳಿಯು ವಿರಾಜಿಪುದು ॥೧೫೮॥

ಎಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುವಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವು ।
ಯೆಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವು ವಾಸಿಪುದು ಮೇ- ।
ಣಲ್ಲಿರುವುದೈ ಯಾತ್ಮದನುಭವದಿಂ ಸಮಾಧಾನ ॥
ಎಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯ ವಿಲಾಸವಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯೆಲ್ಲಿ ಸುಖವುಲ್ಲಾಸವಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯೆಲ್ಲಿ ಸೂರಿಯನಲ್ಲಿರುವುದು ಪ್ರಕಾಶವಿನ್ನೇನು ॥ ೧೫೯ ॥

ಚಾರು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ನಾಲ್ಕವು ।
ಯಾರ ಸೇರಿ ಸನಾಥವಾದುವೊ ।
ಮಾರರಮಣ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತುಮನಿರುವನೆಲ್ಲಿ ॥
ಶ್ರೀರಮೆಯು ರಾಜಿಸುವಳಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯಾರೊಡನೆ ಜಗದಂಬೆ ಪತಿಯನು ।
ಸೇರಿ ವಾಸಿಪಳಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲ ದಾಸಿಗಳು ॥ ೧೬೦ ॥

ವಿಜಯರೂಪನು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲವೆ ।
ವಿಜಯನಾಮನು ಪಾರ್ಥನಲ್ಲವೆ ।
ವಿಜಯಸಿರಿ ಜಟ್ಟಿವರ ಪೋಗುವಳೆಲ್ಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥
ವಿಜಯ ಪಾರ್ಥಗೆ ಕೃಷ್ಣ ತಂದೆಯು ।
ವಿಜಯಪಾರ್ಥಗೆ ತಾಯಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ।
ನಿಜದೊಳಿವರ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿ ವಿಜಯ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥೧೬೧॥

ಮಡದಿಯಿಂ ಹರಿಯಿರುವ ದೇಶದ ।
ಗಿಡಗಳೆಲ್ಲವು ಕಲ್ಪತರುಗಳು ।
ಜಡಪದಾರ್ಥವು ಕಲ್ಲು ಚಿಂತಾಮಣಿಯಲಾ ಭೂಪ ॥
ಪೊಡವಿಯೆಲ್ಲ ಸುವರ್ಣಮಯ ನದಿ- ।
ಗಡಣವೆಲ್ಲವದಮೃತಮಯವೈ ।
ನುಡಿಗಳೆಲ್ಲವು ವೇದವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲವೇ ಭೂಪ ॥ ೧೬೨ ॥

ಜಡಶರೀರದೊಳಿದ್ದು ನರರೈ ।
ಪಡೆವರಲ್ಲಿಯೆ ಹರಿಯಕೃಪೆಯಿಂ ।
ದೃಢತರದ ವರಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪವನೆ ॥
ಒಡೆಯನವನಾ ಸ್ವರ್ಗಮೋಕ್ಷಕೆ ।
ಮಡದಿಯವನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿಯು ।
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲಿವರಾರ ಪಕ್ಷಕೆ ಜಯವೆ ಮೇಣಲ್ಲಿ ॥೧೬೩॥

ಹರಿ ರಮಾಧವ ಮೂರ್ತಿಮಂತನು ।
ಯಿರುವನೆಲ್ಲಿಯೊ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಗ- ।
ಳಿರುವುವಲ್ಲಿಯೆ ದಾಸಿಗಳು ಕಿಂಕರೆಯರೆಲ್ಲವರು ॥
ಅರಿವೆನೊಂದೇ ತತ್ತ್ವವಿದನಾ- ।
ನರಿಯೆ ನಾನನ್ಯಪ್ರಕಾರವ ।
ಹರಿ ರಮಾಧವನಲ್ಲವೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸಾರಥಿಯೆ ॥ ೧೬೪ ॥

ಶರಧಿಗಿಂತಲು ಶರಧಿಯಿಂದಲೆ ।
ಹೊರಗೆ ಬರುತಿಹ ಮೇಘವೇ ಬಹು ।
ಪರಿಯಲುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಜಗಕೆ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಪರಿಕಿಸಲು ಹರಿಗಿಂತ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವನೈ ಮಿಗಿಲಾದ ಸುಕೃತನು ।
ಗುರುವಲಾ ಲೋಹಕ್ಕೆ ಸ್ಪರಿಶವು ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಡುವುದಲಾ ॥
॥ ೧೬೫ ॥

ಕೊಟ್ಟ ದೀಕ್ಷೆಯ ಚಿನ್ನ ಮಾಡುವ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪರಿಶವು ನೋಡು ಜಗದ- ।
ಲ್ಲಿಷ್ಟವೇನೈ ಶಿಷ್ಯ ಚಿನ್ನವು ಜಗವನುದ್ಧರಿಸಿ ॥
ಶ್ರೇಷ್ಠವಿಹ ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಬಹು ।
ಶಿಷ್ಟಸಂಮತ ಕಾರ್ಯ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಶ್ರೇಷ್ಠವಾವುದು ನೋಡು ಚಿನ್ನವೊ ಸ್ಪರಿಶವೋ ಭೂಪ ॥೧೬೬॥

ನುಡಿದೆನೆಂತೀತೆರದಿ ಶ್ರೀಗುರು ।
ಕಡಿಮೆ ಯೆನುತಲಿ ನೆನಸ ಬಾರದು ।
ಕಡಿಮೆತನವೇತಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಗೆ ದೀಪವ ಸ್ತುತಿಸೆ ॥
ನುಡಿಯೆ ದೀಪಸ್ತುತಿಯನದುವೇ ।
ಸಡಗರದ ಬೆಂಕಿಯ ಪ್ರಶಂಸೆಯೆ ।
ಪಡೆದನಲ್ಲವೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ನರ ಹರಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ॥೧೬೭

ಸ್ತುತಿಸಲಾ ಪಾರ್ಥನನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ- ।
ಪತಿಯ ಗೌರವ ಹೆಚ್ಚುವುದಲಾ ।
ಸುತನೆ ಜಯಿಸಲು ಬೇಕು ಗುಣದಲ್ಲೆಂದು ಪಿತನಿಚ್ಛೆ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯಲೀತೆರದಿಚ್ಛೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ- ।
ಪತಿಗಿರಲು ಕೇಳ್ ಚೋದ್ಯವೇನೈ ।
ಸ್ತುತಿಸಲೆಂತೀ ಪಾರ್ಥಕೃಷ್ಣರ ಗೌರವವ ಭೂಪ ॥ ೧೬೮ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ಭೂಪನೆ ।
ಶ್ರೀನಿಧಿಯು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ತಾನೆ ಕೃಪೆಯಿಂದಾವ ಪಕ್ಷದಲಿಹನೊ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥
ಸ್ಥಾನವದು ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಯಿದರ- ।
ಲ್ಲೂನತೆಯು ನಾನರಿಯೆ ನಿನಗಿ- ।
ನ್ನೇನು ಸಂಶಯವಿರುವುದೇ ಭೂಪಾಲ ಹೇಳೆನಗೆ ॥೧೦೬೯॥

ಧರಣಿಯೊಳಗಿದು ಮಿಥ್ಯವಾದರೆ ।
ಯಿರುವುದೇನಾ ವಿಜಯಶಬ್ದದಿ ।
ಹರಿದು ಹೋಗಲು ವಿಜಯತನ ವಿಜಯವದು ಸಾರ್ಥಕವೆ ॥
ಇರುವಳೆಲ್ಲೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯಿರುವನಾಕೆಯ ಪತಿಯು ಕೃಷ್ಣನು ।
ಯಿರುವನೆಲ್ಲೀ ಪಾರ್ಥ ವಿಜಯವು ಭಾಗ್ಯ ಮೇಣಲ್ಲಿ ॥೧೦೭೦॥

ವ್ಯಾಸ ಮುನಿಪನ ವಚನದಲಿ ನಿನ- ।
ಗೀಸು ಭರವಸವಿರುವುದಾದರೆ ।
ಯಿಾಸು ಪರಿಯಲಿ ಪೇಳಿದೆನ್ನಯ ವಚನ ಖಚಿತವಿದು ॥
ವಾಸವೆಲ್ಲೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಡೆಯಗೆ ।
ವಾಸವಲ್ಲಿಯೆ ಭಕ್ತ ಜನಕೆ ವಿ- ।
ಲಾಸವಲ್ಲಿಯೆ ಸೌಖ್ಯಮಂಗಲಲಾಭವಾಗುವುದು ॥೧೦೭೧॥

ಸತ್ಯವಿದು ಕೇಳೆನ್ನ ವಾಕ್ಯವು ।
ಮಿಥ್ಯವಾದರೆ ವ್ಯಾಸಶಿಷ್ಯನೆ ।
ಸತ್ಯವಾಕ್ಯವೆನುತ್ತಲೊದರಿದನವನು ಕೈ ಯೆತ್ತಿ ॥
ಸತ್ಯವಿದು ಭಾರತದ ಸಾರವು ।
ಸತ್ಯವಿದು ಸಂಜಯನ ಮಾತಿದು ।
ಸತ್ಯವೀ ಮಾತಾಯ್ತು ಗೀತಾಂತದಲಿ ನೋಡಿದರೆ ॥೧೦೭೨॥

ಭಾರತದ ಸಾರವನು ಸಂಜಯ- ।
ನೇರಿಸಿದನಂತದಲಿ ನೋಡೇ- ।
ಳ್ನೂರನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲಿ ಶ್ರುತಿಸಂಮತದ ವಾಕ್ಯವಲಾ ॥
ಭಾರಿ ಕಳಕಳೆಯಿಂದ ಗೀತಾ- ।
ಸಾರವಚನವನಿದನು ಸಂಜಯ ।
ಧಾರುಣಿಪಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ತಾನಿತ್ತ ಕೈಯೊಳಗೆ ॥ ೧೦೭೩ ॥

ಇರುವನತಿವಿಸ್ತೃತನು ವೈಶ್ವಾ- ।
ನರನು ಮಹತಿಯ ಗಣತಿ ಬಾರದು ।
ಹರಿದು ಹಚ್ಚಲು ಬತ್ತಿಯೊಂದಕೆ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲಿ ॥
ಹರಿವುದಲಾ ಸೂರ್ಯನಸ್ತವಿ- ।
ಸಿರಲು ಕತ್ತಲೆರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲವು ।
ಪರಿಕಿಸಿದರೀ ಶ್ಲೋಕವಾಪರಿ ರಾಜಿಸುತ್ತಿಹುದು ॥ ೧೦೭೪ ॥

ಪಾರವಿಲ್ಲದನಂತವೇದವು ।
ವಾರಿಧಿಯಲಾ ವ್ಯಾಸದೇವನು ।
ಭಾರತವ ರಚಿಸಿದನು ವೇದದ ಸಾರ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ॥
ನೂರಯಿಪ್ಪತ್ತೈದುಸಾವಿರ ।
ಭಾರಗ್ರಂಥಾತ್ಮಕವು ಭಾರತ ।
ಭಾರತದ ಸಾರವನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದನು ಗೀತೆಯಲಿ । ೧೦೭೫ ॥

ಇರುವುವಿದರೊಳಗೇಳು ನೂರೀ ।
ಪರಿಯ ಶ್ಲೋಕಗಳೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಯಿರುವುದಿದಿ ಗೀತಾರ್ಥಸಾರವು ಕೊನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲಿ ॥
ಇರುವುದಿದು ಶ್ರೀವ್ಯಾಸಶಿಷ್ಯನು ।
ಪರಮಕಳಕಳೆಯಿಂದಲುಚ್ಚರಿ- ।
ಸಿರುವ ವಾಕ್ಯವು ಪರಮ ಭಗವದ್ಭಕ್ತ ಸಂಜಯನ ॥ ೧೦೭೬ ॥

ಒಂದೆ ಶ್ಲೋಕವು ಹೃದಯತಿಮಿರದ ।
ವೃಂದವನ್ನಿದು ನಾಶ ಮಾಡುವು- ।
ದೊಂದೆ ಶ್ಲೋಕ ಕುಠಾರವೈಯಜ್ಞಾನವೃಕ್ಷಕಿದು ॥
ಚಂದವಿಹುವೈ ಶ್ಲೋಕಪಲ್ಲಿವು ।
ಬಂಧುರದ ಗೀತಾರ್ಥಪದಗಳು ।
ಚಂದದಿಂದಲಿ ತಾವು ಗೀತೆಯನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಿಹುವು ॥ ೧೦೭೭ ॥

ಮರಳಿ ನೋಡಲು ಪದಗಳಲ್ಲಾ ।
ಮೆರೆವ ಗೀತಾಕಾಶದಿಂದಲಿ ।
ಸುರಿವ ವೃಷ್ಟಿಯವಮೃತಬಿಂದುಗಳೆಂದೆ ನಾನರಿವೆ ॥
ತಿರಿಗಿ ಯುಪಮೆಯನೀವುದಾದರೆ ।
ಯರಸನಾಗಿಹನಾತ್ಮನಾತನ ।
ಮೆರೆವ ವೊಡ್ಡೋಲಗದ ಸಭೆ ಯಿಾಗೀತೆ ಯಿದರೊಳಗೆ ॥೧೦೭೮॥

ಇರುವುವೈ ಯೇಳ್ನೂರು ಕಂಬಗ- ।
ಳುರುತರದಲಿವು ಶ್ಲೋಕರೂಪಗ- ।
ಳಿರುವಳಥವಾ ಗೀತೆ ಭಗವತಿ ದೇವಿ ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಭರದಲೀಕೆಯು ಮೋಹಮಹಿಷಾ- ।
ಸುರನ ಸಂಹರಿಸುತಲಿ ನಿಜಮಂ ।
ದಿರಕೆ ಪರಮಾನಂದದಲಿ ಬಂದಿಹಳು ನೋಡಿದರೆ ॥ ೧೦೭೯ ॥

ಯಾರು ಗೀತಾರೂಪದೇವಿಯು ।
ಚಾರುಧೀವಾಕ್ಕಾಯದಿಂ ಚರ- ।
ಣಾರವಿಂದವ ಭಜಿಸನವನಾನಂದರಾಜ್ಯದಲಿ ॥
ಧಾರುಣಿಪನಾಗುವನು ಸಂಶಯ ।
ಬಾರದೀ ವಚನಕ್ಕೆ ಯೆನುತಲಿ ।
ಧಾರುಣಿಪಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಪೇಳಿದನು ಸಂಜಯನು ॥೧೮೦॥

ಇತ್ತು ನೋಡಜ್ಞಾನತಮವದ ।
ಕಿತ್ತಿ ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕ ಕೊಡುವ ನಿ- ।
ಮಿತ್ತದಿಂದಲೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದನೀ ಗೀತೆಯನು ಹರಿಯು ॥
ಚಿತ್ತವಿಸು ಯೇಳ್ನೂರು ಶ್ಲೋಕಗ- ।
ಳುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಸೂರ್ಯರಲ್ಲವೆ ।
ಕಿತ್ತಿ ಹೋಯಿತು ಜಗದ ತಮವಿದು ದಿಕ್ಕುಪಾಲಾಗಿ ॥ ೧೮೧ ॥

ಕಾಲುನಡೆಯಲಿ ಚರಿಪ ಸಂಸೃತಿ ।
ಚಾಲಮಾರ್ಗವು ಬಹಳ ದುಶ್ಕರ- ।
ವೇಳುವುದು ಶ್ರಮವೆಂದು ಪಥಿಕನಿಗಾಶ್ರಯಕ್ಕಾಗಿ ॥
ಮೇಲೆ ಗೀತಾಮಂಟಪವ ಕರು- ।
ಣಾಳು ಹರಿ ಹಾಕಿಸಿದನದರ- ।
ಲ್ಲೇಳುನೂರೀ ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಳ್ಳಿಯ ಬಿಟ್ಟಿಹನೊ ನೋಡೆ॥೧೮೨॥

ಮೆರೆವುದೀ ಗೀತಾಸರೋವರ ।
ಹರಿಯ ಗೀತಾಖ್ಯಾನರೂಪದಿ ।
ಕೆರೆಯೊಳಿಹುವೇಳ್ನೂರು ಶ್ಲೋಕಗಳೆಂಬ ಕಮಲಗಳು ॥
ಪರಿಮಳವನಾಸ್ವಾದಿಸುವರಾ ।
ಪರಮ ಭಾಗ್ಯದ ಭ್ರಮರರೂಪದ ।
ಮೆರೆವರೈ ಸಜ್ಜನರು ಸದ್ಭಕ್ತರು ಕಣಾ ಜಗದಿ ॥ ೧೮೩ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಶ್ಲೋಕವಲ್ಲಿವು ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ಹರಿಯ ಮಹಿಮೆಯು ।
ಲೀನತೆಯ ಸ್ತುತಿಪಾಠಕರು ರಂಜಿಸುವರೇಳ್ನೂರು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ಶ್ಲೋಕವೃಂದದ ।
ಸೈನ್ಯದಿಂ ರಕ್ಷಿತವು ಗೀತಾ- ।
ಸ್ಥಾನವದರಿಂದಿಲ್ಲಿರುವುದಾ ಶಾಸ್ತ್ರತತಿಯೆಲ್ಲ ॥ ೧೮೪ ॥

ಆತುಮನು ನಿಜಪತಿಯು ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಗೀತೆ ಸತಿ ಬಂದಿಹಳು ದರ್ಶನ- ।
ಕಾತುರಳು ಯೇಳ್ನೂರು ಕರಗಳಲಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿಹಳು ॥
ಗೀತೆಯೆಂಬುವ ತಾಮರಸವನೆ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಸೇವಿಸುವ ಭ್ರಮರ- ।
ವ್ರಾತ ಶ್ಲೋಕವ್ರಾತವೆಂಬುದೆ ಭೂಪ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೧೮೫ ॥

ತೆರೆಗಳೋ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಗೀತಾ- ।
ಶರಧಿಯಲಿ ನೆರೆ ಮೆರೆಯುವಂಥಿವು ।
ಹರಿಯ ಗೀತಾರಥವನೆಳೆಯುವ ತುರಗಗಳೊ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಮೆರೆವ ಗೀತಾಗಂಗೆ ಯಿದರಲಿ ।
ನರನೆ ಸುರಗುರು ಸಿಂಹರಾಶಿಗೆ ।
ಬರಲು ತೀರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ ಸೇರ್ದುವೊ ಶ್ಲೋಕರೂಪದಲಿ ॥ ೧೮೬ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ವೈರಾಗ್ಯಭರಿತರ ।
ನರರ ಚಿತ್ತಂಗಳನು ತೋಷಿಪ ।
ಮೆರೆವ ಚಿಂತಾಮಣಿಗಳೋ ಶ್ಲೋಕಂಗಳಿವು ಯೇನು ॥
ಇರುವುವಥವಾ ಶ್ಲೋಕಗಳೆ ಸುರ- ।
ತರುಗಳಿವು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವ- ।
ನಿರದೆ ಕೈವಶ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವುವು ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪವನು ॥ ೧೮೭ ॥

ಇರುವುವೀಪರಿ ಶ್ಲೋಕವೇಳ್ನೂ- ।
ರಿರುವುದೈ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವೊಂದೇ ।
ತೆರವು ತಿಳಿಯೆನು ಹೆತ್ತುಕುಂದನ್ನಾವ ಶ್ಲೋಕದೊಳು ॥
ದೊರೆಯಲಾ ಸುರಧೇನು ಹಾಲಿನ ।
ಪುರವಣೆಯ ಮಾಡುವುದೊ ಯೀಪರಿ ।
ಬರುವುದೇ ಸಂಶಯವು ಸರ್ವವ ಪೂರೈಸುವುದಲಾ ॥೧೮೮॥

ಯಾರರಿವರೈ ದೀಪಭೇದವ ।
ತೋರುವುದಲಾ ಜ್ಯೋತಿಯೊಂದೆ ಪ್ರ- ।
ಕಾರ ಹಿರಿಕಿರಿದಾದ ಬಹುದೇ ಹಿಂದೆಮುಂದೆನುತ ।
ಸೂರಜೆಂಬವ ನೋಡೆ ಹಿರಿಕಿರಿ- ।
ದೇರುವುದೆ ಕಲ್ಪನೆಯುದಮೃತದ ।
ವಾರಿಧಿಯು ನೋಡಿದರೆ ಯೊಂದೇ ಸಮನೆ ಯಮೃತತ್ವ ॥೧೮೯॥

ಏಳುನೂರೀಶ್ಲೋಕಗಳಲಿದು ।
ಕೀಳು ಮೇಲಿದು ಹೇಳ ಬಾರದು ।
ಹೇಳ ಬಾರದು ಹೆತ್ತಕುಂದನ್ನಾವ ಶ್ಲೋಕದೊಳು ॥
ಕೇಳು ಹೂವಿದು ಪಾರಿಜಾತದ ।
ಕೀಳು ಮೇಲೆಂದೆನುವನಾರೈ ।
ಹಾಳು ಬೀಳ್ವವೆ ಸುರರ ನಂದನವನದ ಹೂವುಗಳು ॥ ೧೯೦ ।

ಪಿಂತು ನಿನಗೀತತ್ತ್ವ ವಿವರಿಸ- ।
ಲೆಂತು ನಿನಗಿದು ಸಿದ್ಧವಾಗುವು- ।
ದಿಂತು ನಿನಗಿನ್ನೊಂದ ಪೇಳುವೆ ಗುಹ್ಯತತ್ತ್ವವನು ॥
ಕಂತುಪಿತ ಗೀತೆಯನು ಪೇಳ್ವವ ।
ಕುಂತಿತನಯನು ಗೀತೆ ಕೇಳ್ವವ ।
ನೆಂತು ಭೇದವ ಮಾಳ್ಪರಿವರೊಳು ಖೂಳರೀ ಜಗದಿ ॥೯೧॥

ಗೀತೆಯನು ಪೇಳ್ವವನು ಮೇಣ್ ಕೇ- ।
ಳ್ವಾತನಿವರಲಿ ಭೇದವಿಲ್ಲೈ ।
ಭೂತಳದೊಳವರಿಬ್ಬರೇಕಾತ್ಮಕರೆಯಾಗಿಹರು ॥
ಗೀತೆಯರ್ಥದ ಫಲವು ಪಾಠದ ।
ಮಾತ್ರದಿಂದಲೆ ಒರುವುದು ಶ್ರೀ- ।
ಗೀತೆ ಮಾಡದು ಭೇದ ವಾಚಕವಾಚ್ಯರಲಿ ನಿಜದಿ ॥೯೨॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಗೀತೆಯಿದು ಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಕೃಷ್ಣನಿಂದವ- ।
ತೀರ್ಣವಿಹುದದರಿಂದ ವಿಷಯವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಹುದು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ನೋಡನ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವು ।
ಹೀನವಪ್ಪುದು ಫಲವು ದೊರಕಲು ।
ಕ್ಷೀಣವಲ್ಲಾತೆರದಿ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೯೩ ॥

ಗೀತೆಯಿದು ಪರಮಾತುಮನದೇ ।
ಮೂರ್ತಿ ಶಬ್ದಾತ್ಮಕವು ಶಾಶ್ವತ ।
ವೋತಪ್ರೋತಬ್ರಹ್ಮರೂಪ ಪರಾತ್ಪರವು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಏತಕಿನ್ನೀ ಮಾತು ಸಾಕೈ ।
ಭೂತಳದಿ ಪಾರ್ಥನ ನಿಮಿತ್ತದೊ- ।
ಳಾಯ್ತು ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ ಲಾಭವೀ ಜಗಕೆ ॥ ೯೪ ॥

ಬೆಳಕ ಚಂದ್ರಮನಾಚಕೋರಂ- ।
ಗಳಿಗೆನುತ ಕೊಡುತಿಹನು ಜಗ ಶೀ- ।
ತಳವಿದಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಚಂದ್ರಮನ ಕಿರಣದಲಿ ॥
ಕಲಿಯ ಬಾಧಾಜ್ವರದಿ ಪೀಡಿತ- ।
ರಿಳೆಯೊಳದನು ನಿವಾರಿಸಲಿಕೆನೆ ।
ಕಳುಹಿದನು ಗಂಗೆಯನು ಹರನಾ ಗೌತಮುನನೆವದಿ ।೯೫।

ನರನ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಲಿ ದುಗ್ಧವ ।
ಸುರಿಸಿದನು ಹರಿ ಧೇನುವಲ್ಲಾ ।
ಪರಮಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರದುಗ್ಧವು ಜಗಕೆ ಶುಭವಾಯ್ತು ॥

ಪರಮ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರಕೆರೆಯಲಿ ।
ಭರದಿ ಮುಳುಗಲು ಪಾಠರೂಪದಿ ।
ಸರಸ ಜಿಹ್ವೆಯಲಿಡಲು ಗೀತಾರೂಪನಾಗುವನು ॥ ೯೬ ॥

ಸ್ಪರಿಶಗುಣವದು ಕೇಳ್ರವಷ್ಟದು ।
ಸ್ವರುಶದಿಂದಯ ಚಿನ್ನ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಮೆರೆವುದೀಪರಿ ಗುಣವು ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ನೋಡೆ ॥
ಬರಲು ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರದೊಂದ- ।
ಕ್ಷರವು ಬಾಯಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಶಮಾತ್ರದಿ ।
ದೊರೆಯುವುದು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ ಪುಷ್ಟಿ ದೇಹದಲಿ ॥ ೯೭ ॥

ಗೀತೆಯಕ್ಷರ ಕೇಳಬೇಕೆಂ- ।
ದಾತುರತೆಯಿಂ ತಲೆಯ ಬಗ್ಗಿಸಿ ।
ಯಾತನುವ ಮುರುಟಿಸುತ ಕಿವಿಯನು ಮುಂದುಮಾಡಿದರೆ ॥
ಭೀತಿ ಯೇತಕೆ ಕಿವಿಯೊಳಕ್ಷರ- ।
ವೀತೆರದಿ ಜಿದ್ದರುನು ತತ್ಫಲ ।
ವಾತತುಕ್ಷಣ ಬರುವುದೈ ಸಂಪೂರ್ಣದೇಹದಲಿ ॥ ೯೮ ॥

ಏನ ಹೇಳಲುದಾರತನವನು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ಶ್ರವಣಪಠನದಿ ।
ದಾನ ಮಾಳ್ಪಳು ಮೋಕ್ಷಪದವನೆ ಗೀತೆ ನಿಜಮಾತೆ ॥
ಕಾಣೆನೀಪರಿ ದಾತೃತನವನು ।
ಕಾಣೆ ವಿನ್ನುಖನಾದ ನರನನು ।
ಜಾಣತನದಿಂದರಿತು ಸೇವಿಸ ಬೇಕು ಗೀತೆಯನೆ ॥ ೯೯ ॥

ಅನ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಪರನಪೇಕ್ಷ- ।
ಕ್ಕನ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳೇನ ಕೊಡುವುವು ।
ಕೃಷ್ಣಪಾರ್ಥರ ಭಾಷಣವನಿದ ವ್ಯಾಸ ಮುನಿರಾಯು ॥
ಪುಣ್ಯಪಾವನ ಶಾಸ್ತ್ರರೂಪದೊ- ।
ಳಿನ್ನು ಮರ್ತ್ಯರ ಸುಲಭ ತಾರಣ- ।
ವನ್ನು ಯಿಟ್ಟನು ಗೀತೆಯಾಂತ್ಯೈ ಕರತಲಾಮಲಕ ॥ ೧೦೦ ॥

ಕೂಸನುಣಿಸಲು ತಾಯಿ ಕೊತರೆ ।
ಕೂಸು ನುಂಗುವ ತರದ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಗ್ರಾಸ ಮಾಡುತ ಬಾಯೊಳಿಡುವಳು ನುಂಗುವಂದದಲಿ ॥
ಏಸೊ ವಿಸ್ತೃತ ವಾಯು ಸ್ವವಶದಿ ।
ಜೀಸಣಿಕೆಮಾನದಲಿ ಬರುವಂ- ।
ತಾಫಲಭ ಮಾರ್ಗವನು ಹಿಡಿದರು ಕೊ ವಿದರು ಮುದದಿ॥೧೦೧॥

ತಿಳಿಯಲಾಗದ ಪರಮತತ್ತ್ವವ ।
ತಿಳಿಯುವಂದದಿ ಸುಲಭ ಶಬ್ದಂ- ।
ಗಳಲನುಷ್ಟುಪ್ಛಂದದಿಂ ಹಾಡಿದನು ಗೀತೆಯನು ॥
ತಿಳಿಯ ಬೇಕೀ ತತ್ತ್ವಶೂದ್ರಾ- ।
ವಳಿಗು ಮೇಣ್ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗು ಯೆನುತತಿ ।
ಸುಲಭ ಸೋಪಾನವನು ವೇದವ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದನು ।೧೦೨॥

ಚಿತ್ತ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ನ- ।
ಕ್ಷತ್ರ ಸ್ವಾತಿಗೆನುತ್ತ ಸ್ತ್ರೀಯರು ।
ಮುತ್ತುಗಳ ಹಾರವನು ಮೋದದಿ ಧರಿಸುವರು ಜಗದಿ ॥
ಬಿತ್ತು ವಾದ್ಯದಿ ನಾದಬ್ರಹ್ಮವೆ- ।
ನುತ್ತ ಕಿವಿಗದು ಕೇಳುತಿರುವುದು ।
ಮತ್ತೆ ಪುಷ್ಪಗಳಿಲ್ಲದಿರೆ ಪರಿಮಳವು ದೊರಕುವುದೆ ॥ ೧೦೩ ॥

ಇರದೆ ಪಕ್ವಾನ್ನದಲಿ ಸವಿರುಚಿ ।
ಬರುವುದೆಂತದು ನಾಲಿಗೆಗೆ ಮೇ- ।
ಣಿರದೆ ಕನ್ನಡಿ ನೋಡ ಬಹುದೇ ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣಿಂದ ॥
ಗುರುವು ನಿರ್ಗುಣ ಸಗುಣನಾಗದೆ ।
ವಿರಚಿಸುವ ಪರಿ ಕಾಣೆ ಸೇವೆಯ- ।
ನರಿಯ ಬೇಕಾವ್ ನಿರ್ಗುಣಾತ್ಮಕವೈ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ॥೧೦೪॥

ಏಳುನೂರೀ ಶ್ಲೋಕವೃಂದವು ।
ತಾಳದಿರಲೀ ಸಗುಣ ರೂಪವ ।
ಕೇಳುವುದು ಹೇಳುವುದು ತಿಳಿವುದು ಹೇಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವನು ॥
ಏಳುತಾ ಸಾಗರದ ನೀರದು ।
ತಾಳುವುದು ಮೇಘಸ್ವರೂಪವ ।
ಬೀಳುವುದು ಮಳೆಯಾಗಿ ದಿಶೆದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೧೦೫ ॥

ಆದರೇನಾಸಾಗರವನಾ- ।
ರಾಧಿಸುವರನು ಕಾಣೆನದು ಮ- ।
ರ್ಯಾದೆಹೀನವು ತುಚ್ಛಿಸುವುದೈ ನೀಚಯಾಚಕರ ॥
ಆದರದಲಾ ಮೇಘರಾಜನ ।
ಹಾದಿ ನೋಡುತ ಭಜಿಪರೆಲ್ಲವ- ।
ರಾದಯಾನಿಧಿ ಮೇಘರಾಜನು ಜಗಕೆ ದಾತಾರ ॥ ೧೦೬ ॥

ವರ್ಣನೆಗೆ ಹೊರಗಾದ ರೂಪವ ।
ವರ್ಣಿಸಿದನಾವ್ಯಾಸ ಮುನಿವರ ।
ಪುಣ್ಯಪಾವನಗೀತೆಯಾಯಿತು ಶ್ಲೋಕರೂಪದಲಿ ॥
ಎನ್ನುತಾಯ್ತೈ ಗೀತೆ ಸಗುಣವು ।
ರನ್ನವದು ಗೋಚರಕೆ ಬಂತೈ ।
ಬಣ್ಣಿಸುವ ಮುಖದಿಂದ ಕರ್ಣಕೆ ಕೇಳ್ದ ಪರಿಯಾಯ್ತು ೧೦೭॥

ವ್ಯಾಸನೀಪರಿ ಪಾರ್ಥಕೃಷ್ಣರ ।
ಭಾಷಣವ ಕೃತಿಸಿದನು ಗೀತಾ- ।
ಯೆಾಸುನಾಮವು ಚಿತ್ತದಕೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಜಗಕಾಯ್ತು ॥
ವ್ಯಾಸವಿರಚಿತ ಗೀತೆಯನು ಜ್ಞಾ- ।
ನೇಶ ಶುದ್ಧಮರಾಠಿಯಲಿ ಜಿ- ।
ಜ್ಞಾಸುಸಂಚಯಕರ್ಪಿಸಿದನೈ ಲೇಸು ಜಗಕಾಯ್ತು ॥ ೧೦೮ ॥

ಪರಿಕಿಸುತ ಗೀತಾರ್ಥ ಪೇಳ್ವರೆ ।
ವರಮುನಿಪಶ್ರೀವ್ಯಾಸಸದೃಶರು ।
ಯಿರುವರ್ಲೆ ಸಾಶಂಕರದನು ಯಥಾರ್ಥ ವರ್ಣಿಸಲು ॥
ಇರುವೆ ನಾನ್ಯೆ ಮಶಕ ಪಾಮರ ।
ಬರುವುದೆಂತಾ ವ್ಯಾಸಜ್ಞಾನೇ- ।
ಶ್ವರರ ಭಾಷಾಪ್ರೌಢಿ ತತ್ತ್ವವಿಚಾರಸರಸತೆಯು ॥ ೧೦೯ ॥

ಅರಿಯೆ ಗೀತಾರೂಪಶಂಕರ- ।
ನಿರುವ ಭೋಳಾಸಾಂಬ ಹೆಸರಿಲಿ ।
ಧರಿಸಿಹನು ವ್ಯಾಸೋಕ್ತಿರೂಪದ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯನು ॥
ಭರದಿ ದೂರ್ವಾದಲವನೊಂದನು ।
ಹರುಷದಿಂ ನಾನೇರಿಸಿದೆದೆನ್ಯೆ ।
ತೊರೆಯನಿದನವನೇಸು ಕರುಣಾನಿಧಿಯೊ ಗೀತೆಯಿದು ॥ ೧೧೦ ॥

ಕಡೆಗೆ ದುಗ್ಧೋದಧಿಯು ಗಜಗಳು ।
ಕುಡಿಯಲೋಸುಗ ಬರಲುದಧಿಯದು ।
ಒಡಪತಂಗಕೆ ಪಾಳ್ಪದೇ ನಿರ್ಬಂಧ ಹೇಳೆನಗೆ ॥
ಬಿಡುವುದ್ಯ ಹಾರಲಿಕೆ ಗರುಡಗೆ ।
ಬಿಡದೆ ಗುಬ್ಬಿಗೆ ಹಾರಲಿಕೆ ಮೇಣ್ ।
ಬಿಡದಿಹುದೆ ಹಾರಲಿಕೆ ಹಕ್ಕಿಯ ಮರಿಗೆ ಗಗನವದು ॥ ೧೧೧॥

ಮಂದಗತಿಯಲಿ ರಾಜಹಂಸವು ।
ಚಂದದಿಂದಲಿ ನಡೆದು ನೋಟಕ ।
ವೃಂದಕಾನಂದವನು ಮಾಡಿದರೇನು ಜಗದೊಳಗೆ ॥
ಬಂದಿಯಿಹುದೇ ನಡೆಯ ಬಾರದು ।
ಮಂದಿಯೆಂದೀ ಜಗದಿ ನೋಡೈ ।
ಮುಂದೆ ನೋಡೈ ಕಲಶದಲಿ ತುಂಬಿಹುದು ಬಹುನೀರು ।೧೧೨॥

ನೀರು ಪುಷ್ಕಳವಿದ್ದರೇನದು ।
ಬಾರದೇನದು ಮುಕ್ಕಳಿಸಲಿಕ ।
ಭಾರಿ ದೀವಟಿಗುರಿಯುಹತ್ತಲು ಬಹುಪ್ರಕಾಶವಲಾ ॥
ಬಾರದೇ ಹಾರಿಸಲು ಶಕ್ತ್ಯನು- ।
ಸಾರ ತಿಮಿರವನುರಿವ ಬತ್ತಿಗೆ ।
ವಾರಿಧಿಯು ಮಾನದಲಿ ಗಗನದ ಬಿಂಬ ದೊಡ್ಡದದು
॥ ೧೧೩ ॥

ಸಣ್ಣ ಕೊಳದಲಿ ಗಗನಬಿಂಬವು ।
ಸಣ್ಣದಿಹುದಾ ಮಾನದಿಂದಲಿ ।
ಯೆಷ್ಟಲಾರೆನು ವ್ಯಾಸಮೊದಲಾಗಿಹ ಮಹಾತುಮರು ॥
ವರ್ಣಿಸಲು ಬೇಕೀ ಸುಶಾಸ್ತ್ರವ- ।
ನನ್ಯರೆತ್ನಿಸ ಬಾರದೆಂದಿಗು ।
ಯೆನ್ನಲೀ ಪರಿ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಹ ಯುಕ್ತಿಯನು ಕಾಣೆ
॥ ೧೧೪ ॥

ಶರಧಿಯಲಿ ವಾಸಿಪುವ್ರ ಮಂದರ- ।
ಗಿರಿಯು ಮಾನದ ಜಲಚರಗಳೈ ।
ಶರಥಿಯಲ್ಲಿರ ಬಾರದೇನೈ ಸಣ್ಣಮೀನುಗಳು ॥
ಅರುಣನೊರ್ವನು ಹತ್ತರದಿ ತಾ- ।
ನಿರುವನವನೇ ಕಾಂಬನಿನನನು ।
ಧರೆಯೊಳನ್ಯರು ಮಶಕವಾದರು ಕಾಣರೇನಿನನ ॥ ೧೧೫ ॥

ನೋಡಲೀಪರಿ ಪ್ರಾಕೃತದಿ ನಾ- ।
ಮಾಡಿದೆನು ವರ್ಣನೆಯ ಗೀತೆಯ ।
ರೂಢಿಯೊಳಗಿದಯೋಗ್ಯವೆನುವರೆ ಕಾರಣವೆ ಯಿಲ್ಲ ॥
ನೋಡಿ ತಂದೆಯು ಹೆಜ್ಜೆ ಮಗನೀ ।
ರೂಢಿಯಲಿ ಕಾಲಿಡಲು ಮುಂದಕೆ ।
ಬೇಡವೆಂದರು ಪಿತನ ಠಾವಿಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟುವನು
॥ ೧೧೬ ॥

ವ್ಯಾಸ ಮುನಿಪನ ಮಾರ್ಗದಲಿ ನಾ ।
ಭಾಷ್ಯಕಾರರ ಕೇಳಿ ಹೆಜ್ಜೆಯ- ।
ನೀಸು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದಲಿಟ್ಟಿಹೆ ಭಾರಿಭೀತಿಯಲಿ ॥
ದೋಷವೇನಿಹುದೆನಗೆ ನೋಡಿ ವಿ- ।
ಶೇಷಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲವಾದರು ।
ವ್ಯಾಸ ಮುಟ್ಟಿದ ಥಳಕೆ ಪೋಗದೆ ಯೆಲ್ಲಿ ಪೋಗುವೆನು
॥ ೧೧೭ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ ಸದ್ಗುರು ।
ಶ್ರೀನಿವೃತ್ತಿಯು ಯೆನ್ನ ಹೃದಯದಿ ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ವಾಸಿಸುವನ್ನೆ ಮಹಿಮೆಯೇನೆಂಬೆ ॥
ಈ ನಿವೃತ್ತಿಯು ಪೃಥ್ವಿಯಂತೆ ಕ್ಷ- ।
ಮಾನಿಲಯನಿಹನೀಶ್ವರನವೋ- ।
ಲೇನ ಹೇಳಲಿ ಮೂರ್ತಿಮಂತ ಕ್ಷಮೆಯು ಯಿರುವನಲಾ ॥ ೧೧೮ ॥

ಯಾವನೀಶ್ವರನಂಗತೇಜದೊ- ।
ಳೀವನೈ ಸೂರ್ಯಂಗೆ ತೇಜವ ।
ಯಾವನೀಶ್ವರನೀತೆರದಿ ಜಗಗಳನು ಬೆಳಗುವನೊ ॥
ಯಾವನೀಶ್ವರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲಿ ।
ಜೀವನವು ಸಾಗರಕೆ ಬಂದಿದೆ ।
ಯಾವನಿಂದಲಿ ಜಲಕೆ ಮಧುರತೆ ಮಧುರತೆಗೆ ರುಚಿತೆ ॥ ೧೧೯ ॥

ಯಾವನೀಶ್ವರ ವಾಯುವಿಗೆ ಗತಿ ।
ಯಾವನೈ ಗಗನಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತೃತಿ ।
ಯಾವನುಜ್ವಲ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವನನು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ॥
ಯಾವನೀಶ್ವರ ವೇದತತಿಗಳಿ- ।
ಗೀವನೈ ವಾಕ್ಶಕ್ತಿ ಯಾವನು ।
ಯಾವನಾನಂದತ್ವ ಸೌಖ್ಯಕೆ ರೂಪ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ॥ ೧೨೦ ॥

ಇರುವನಾತನೆ ಗುರು ನಿವೃತ್ತಿಯು ।
ಪರಿಯೊಳೀ ಪರಮೇಶ್ವರನವೋ- ।
ಲಿರುವನೆನ್ನಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಾ ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯಲಾ ॥
ವಿರಚಿಸಿದೆ ಪ್ರಾಕೃತದಿ ಗೀತೆಯ ।
ಗುರುಪ್ರಸಾದದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೆ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಚೋದ್ಯವೇದನು ನಗುತ ಜ್ಞಾನೇಶ ॥ ೧೨೧ ॥

ಗುರುವೆನಗೆ ನಿವ್ರಾಣಿಯೂರಿನ ।
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತ ಜ್ಞಾನೇ- ।
ಶ್ವರಿಯ ಸೇವಕ ವಿಷ್ಣುಶರ್ಮ ವಿನಾಯಕಾತ್ಮಜನು ॥
ಕರುಣದಿಂದೆನಗಿತ್ತನಾಜ್ಞೆಯ ।
ವಿರಚಿಸಲಿಕದ ಕನ್ನಡದೊಳಾ- ।
ನಿರದೆ ಶ್ರೀಗುರ್ವಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲಿ ಯತ್ನಿಸಿದೆನಿದನು ॥ ೧೨೨ ॥

ಗುರುವೆನುತ ಮನದೊಳಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ।
ಗಿರಿಯ ಮೇಲಾ ಮಣ್ಣಗೊಂಬೆಯ- ।
ನಿರದೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ದ್ರೋಣನೆಂದೇ ಮನದಿ ಭಾವಿಸುತ ॥
ಗುರುವರನ ಸೇವೆಯನು ಮಾಡುತ ।
ದೊರಕಿಸಿದನೈ ಯೇಕಲವ್ಯನು ।
ಪರಮ ಚಾತುರ್ಯವನು ತ್ರಿಜಗದಿ ಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದಿದನು ॥ ೧೨೩ ॥

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಹಸರಿಸಿದ ಗಿಡ- ।
ಕಿತ್ತು ಗಂಧನ ಚಂದನದ ಗಿಡ ।
ವೃತ್ತಪೋತ್ತಮ ಗುಣವ ಜಗದಲಿ ಘೋಷಿಸುವ್ರದಲ್ಲೈ ॥
ಪೃಥ್ವಿನಿಲಯವಗಿಪ ಪ್ರಸಿಸಾ- ।
ಮರ್ಥ್ಯದಿಂ ಬಿದಿ ಸೂರ್ಯನಸ್ತ್ಯೇ ।
ದೀಪ್ತಿಯಿಂದಾ ಮುನಿಯ ಶಾಪೆಯು ಬೆಳಗ ಹತ್ತಿತಲಾ ॥೧೨೪॥

ಗೀತೆಯರ್ಥವ ಪೇಳ ಬೇಕೆಂ- ।
ದಾತುರತೆ ಯೆನಗಿರಲು ವೃಷ್ಟಿಯು ।
ಪಾತದಿಂದ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನೀವ ಗುರುವಿರಲು ॥
ಭೀತಿಯೆನಗಿನ್ನೇನು ಗುರುವಿಗೆ !
ಭೂತಳದಿ ಮೇಗೇನನಾರ್ಧ್ಯವ್ರ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಶೀರ್ವಚನವನು ಕೊಟ್ಟನಾ ಗುರುವು ॥೧೨೫॥

ದೃಷ್ಟಿಯುತ್ತಮವಿರಲು ಸೂರ್ಯನು ।
ಕೊಟ್ಟನಂತರ ಬೆಳಕನದರಲಿ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಮೇಗೇನು ಕಷ್ಟವ್ರ ನೋಡಲಸದಳವೆ ॥
ಕೊಟ್ಟನೆನಗಾಶ್ವಾಸನವ ಗುರು ।
ಬಿಟ್ಟೆ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸದಿಂದಲಿ ।
ಹುಟ್ಟುವುದು ನಿಜಸ್ವ ಪ್ರಬಂಧವ್ರ ಯೆಂದ ಜ್ಞಾನೇಶ ।೧೨೬॥

ಗುರುಪ್ರಸಾದಕನಾಸ್ವನೇಸೀ- ।
ಧರೆಯೊಳಿರುವ್ರದು ತತ್ವವಾದದಿ ।
ವಿರಚಿಸಿದೆ ಪ್ರಾಕೃತದಿ ಪ್ರಾಕೃತಜನರಿಗೋಸುಗವೆ ॥
ಇರುವ್ರದೀ ಗ್ರಂಥವ್ರ ಮರಾಠಿಯೊ- ।
ಳಿರುವ್ರದೈ ಯದು ಸುಲಭವೆಲ್ಲಿಯು- ।
ಲರಿಯ ಬೇಕದ ಜನತೆ ಯೆನುತಲಿ ಪೇಳ್ದ ಜ್ಞಾನೇಶ ।೧೨೭॥

ಮೂಢರಾದರು ವಾಕ್ಯವೋದಲು ।
ಮೂಡುವ್ರದು ಮನದೊಳಗೆ ಜ್ಞಾನವ್ರ ।
ಗೂಢವಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನರಾಜನ ವಾಕ್ಯರಚನೆಯದು ॥
ಮಾಡಿದೆನು ಕನ್ನಡದಿ ಭಕ್ತಿಯು- ।
ಲಾಡಲೇನದ ಗುರುಪ್ರಸಾದದಿ ।
ಮಾಡಲಾಗದವಜ್ಞೆ ಯೆನ್ನಯ ನುಡಿಯೆನುತ ತಿಳಿದು ।೧೨೮॥

ವಕ್ತನಿರಲವ ಗೀತೆ ಪೇಳಲಿ- ।
ಕುಕ್ತಿ ಕನ್ನಡವಾದರೇನದು ।
ವೃತ್ತಪೋತ್ತಮ ಭೂಷಣವೆ ಶೋಭಿಸುವುದೇನೆಂಬೆ ॥
ವಕ್ತನಲ್ಲದೆ ಬರಿದೆ ವಾಚಿಸೆ ।
ಮತ್ತೆಗಾಯನ ಮಾಡದಿದ್ದರು ।
ವ್ಯರ್ಥವಹುದೇ ಯರ್ಥವಾಗದೆ ನ್ಯೂನವೇ ಗ್ರಂಥ ॥ ೧೨೯ ॥

ಮುತ್ತಿನುತ್ತಮಹಾರವನು ತಾ- ।
ನೆತ್ತಿ ಸುಂದರದೇಹಕಿಡಲದು ।
ವೃತ್ತಪೋತ್ತಮ ಕಾಣುವ್ರದು ನಿಜವಾದ ಮಾತಾಯ್ತು ॥
ಮತ್ತದನು ದೇಹದಲಿ ಧರಿಸದೆ ।
ಕಿತ್ತಿ ನೆಲದಲಿ ಬಿಸುಡಲದನು ಸು- ।
ದೀಪ್ತಿ ತೋರ್ಪುದೆ ಕಡಿಮೆ ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡೆ ತತ್ವವನು ॥೧೩೦॥

ಜಾತಿಮುತ್ತುಗಳೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಭೂತಳದಿ ಭಂಗಾರಜೊತೆಯಲಿ ।
ದೀಪ್ತಿಯಿಂದ ವಿರಾಜಿಪುವು ಶೋಭೆಯಲಿ ಮೆರೆಯುವ್ರವು ॥
ಜಾತಿಮುತ್ತಿಗೆ ಚಿನ್ನ ಸಿಗದಿರೆ ।
ದೀಪ್ತಿ ಕೀಳಾಗುವುದೆ ನೋಡ್ವೈ ।
ಯಿಾ ತೆರದಿ ಗೀತಾರ್ಥ ರಂಜಿಪುದೆಂದ ಜ್ಞಾನೇಶ ॥ ೧೩೧ ॥

ಕೊಡುತಿಹುದು ಪರಿಮಳವ ಮಲ್ಲಿಗೆ ।
ಬಿಡುವ್ರದು ಸುವಾಸವ ವಸಂತದಿ ।
ಕೊಡುವ್ರದೇ ತುರೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕೊಡವಿಹುದೆ ಮಾಡದಿರೆ ।
ನುಡಿದೆನೀ ಗೀತೆಯನು ನಾ ಕ- ।
ನ್ನಡದಿ ಗಾಯನ ಮಾಡಿ ಹಾಡಲು ।
ಪಡೆವರಾನಂದವನು ಹಾಡದೆ ಕುಂದು ಬೇರಿಲ್ಲ ॥ ೧೩೨ ॥

ಈ ನಿಬಂಧದ ಸುಲಭಸ್ಥಲಿಯ ।
ಮಾನಿಸುವರಾ ಬಾಲವೃದ್ಧರು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ತುಂಬಿಹುದು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ವಕ್ಷರವು ॥
ಮಾನುಷನು ಚಂದನವ ಸೇರಲು ।
ಕಾಣೆ ಪುಷ್ಪ ಸುವಾಸವೆನುತಲಿ ।
ಕಾನನ ಬಿಸ್ವತೆ ತಾಳ ಬಹುದೇ ತರುವೆ ಪರಿಮಳಿಯು ॥೧೩೩॥

ಜೋಡಿಸಿನ್ನಯ ಗ್ರಂಥ ಕವಿಯಲಿ ।
ತಾಳದಿದನು ಸಮಾಧಿಸುಖವನು ।
ಕೇಳಿದರೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬಾರದೆ ನಾದ ಕೇಳುವರೆ ॥
ಹೇಳಲೇನದ ಗ್ರಂಥಪಾಠವ ।
ಕೇಳಿದರೆ ರಾಗದಲಿ ಹಾಡುತ ।
ಕೀಳೆನುತ ಪೀಯೂಷ ಬಿಡುವರು ಸೇವಿಸುವರಿದನು ॥ ೧೩೪ ॥

ಸುರಸಪೀಯೂಷಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲಾ- ।
ಗಿರುವ ಗೀತಾಕಾವ್ಯ ಗುರುವಿನ ।
ಕರುಣೆಯಿಂದಲೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿತಲಾ ॥
ಭರದೊಳಿದ ಕೇಳಿದರೆ ಶ್ರವಣದಿ ।
ಬರುವುದು ನಿದಿಧ್ಯಾಸಮನನವು ।
ಭರದೊಳೀವುದು ಸ್ವಾತ್ಮಸೌಖ್ಯಾನಂದತೃಪ್ತಿಯನು ॥೧೩೫॥

ಚತುರವಿಹುದು ಚಕೋರಪಕ್ಷಿಯು ।
ಸತತ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕ ಸೇವಿಸಿ ।
ಚತುರತನದಲಿ ಬೆಳಕನುಪಭೋಗಿವುದು ಚೋದ್ಯವಲಾ ॥
ಸತತ ಚಂದ್ರನು ಬೆಳಗಲೇನ್ನೈ ।
ಕ್ಷಿತಿಯುಲನ್ಯರಿಗಿರುವದೇನಾ- ।
ಚತುರತೆಯು ನೋಡಾಚಕೋರನ ಸೌಖ್ಯದಾನಂದ ॥೧೩೬॥

ಇರುವುದೈ ಯಧ್ಯಾತ್ಮಗ್ರಂಥವು ।
ಪರಮಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ನೋಡಲು ।
ಯಿರುವರಿದಕಧಿಕಾರಿಗಳು ಸ್ವವಶೇಂದ್ರಿಯರು ನರರು ॥
ಬರುವದವರಿಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಸೌಖ್ಯವು ।
ಪರಮಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ತದಿತರ- ।
ರರಿಯಲಾರರು ನಿಜದೊಳದ ಪರತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದರೆ ॥೧೩೭॥

ಆದರೇನಾಯ್ತವರು ಶಬ್ದಾ- ।
ಮೋದಸೌಂದರ್ಯದಲಿ ಸೌಖ್ಯವ- ।
ನಾದರಿಸುವರು ಶಾಸ್ತ್ರವಿದು ನಿಜ ಸರ್ವಮಾನ್ಯವಲಾ ॥
ಆದಯಾನಿಧಿಗುರುವರನ ನಿಜ- ।
ವಾದ ಕರುಣೆಯ ವೈಭವವಲಾ ।
ಆದರಿಸಿರಿ ನಿವೃತ್ತಿರಾಜನ ಪರಮವೈಶ್ವರ್ಯ ॥ ೧೩೮ ॥

ಕ್ಷೀರನೀರಧಿತೀರದಲ್ಲಾ ।
ಮಾರಹರ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಭಾರ್ಯೆಗೆ ।
ಸಾರವಿಹುದಾ ಜ್ಞಾನ ತಿಳಿಯೆನೆನುತ್ತ ಪೇಳಿದನೊ ॥
ಕ್ಷೀರನೀರಧಿಯೊಳಗೆ ಗುಪ್ತಪ್ರ- ।
ಕಾರದಲಿ ಮತ್ಸ್ಯೋದರದೊಳಿಹ- ।
ಚಾರುಮತ್ಸ್ಯೇಂದ್ರನಿಗೆ ದೊರೆಯಿತು ಗೂಢಜ್ಞಾನವಿದು ॥ ೧೩೯ ॥

ಧರಣಿಯೊಳು ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ ।
ತಿರುಗುತಿರೆ ಮತ್ಸ್ಯೇಂದ್ರನಾಥನು ।
ಬರುತಕಂಡನು ಸಪ್ತಶೃಂಗದ ಮೇಲೆ ಮುನಿವರನ ॥
ನಿರವಯವ ಚೌರಂಗಿಯಾಕ್ಷಣ ।
ಧರಿಸಿದನು ಸರ್ವಾವಯವಗಳ ।
ದರುಶನದ ಫಲವೆಂತೊ ಸಜ್ಜನರಸಮಪರುಷಗಳೆ ॥ ೧೪೦ ॥

ಮೆರೆಯುವಚಲಸಮಾಧಿಸುಖವನು ।
ನಿರುತ ಭೋಗಿಸುವಿಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ ।
ತಿರಿಗಿ ಗೋರಖನಾಥಗಿತ್ತನು ಜ್ಞಾನದೈಶ್ವರ್ಯ ॥
ಮೆರೆದನಾ ಗೋರಖನು ಯೋಗದ ।
ಸರಸಿರುಹಕಾ ಕೆರೆಂಬೊ ವಿಷಯದ ।
ಕರಿಗೆ ಹರಿಯೆಂಬಂತೆ ರಾಜಿಸಿದನು ಕಣಾ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೪೧ ॥

ಅರಿಯೆ ಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯಪದದ- ।
ಲ್ಲಿರಿಸುತಲಿ ಗೋರಖನ ಮುದದಲಿ ।
ವಿರಚಿಸಿದನೈ ಪಟ್ಟದಭಿಷೇಕವನು ಮತ್ಸ್ಯೇಂದ್ರ ॥
ಹರನ ಮುಖದಿಂದೀ ಪರಂಪರೆ ।
ಧರೆಯೊಳಾಯಿತು ಮುಂದೆ ಗೋರಖ- ।
ನಿರದೆ ಗಹಿನೀನಾಥಗಿತ್ತನು ಜ್ಞಾನದೈಶ್ವರ್ಯ ॥ ೧೪೨ ॥

ಕಲಿಪ್ರಭಾವವ ನೋಡಿ ಗಹಿನಿಯು ।
ತಿಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ನಿವೃತ್ತಿನಾಥಗೆ ।
ಬಳಿಕ ತಾನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ನಿವೃತ್ತಿನಾಥನಿಗೆ ॥
ಕಲಿವರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದಿಹ ।
ತಿಳಿಯಲೀ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಶಂಕರ ।
ಕುಲಗುರುವಲಾ ಆದಿನಾಥನು ಶಂಕರನು ನೋಡೆ । ೧೪೩ ॥

ಕೊಳುತ ಜ್ಞಾನೈಶ್ವರ್ಯವಿದ ನೀ ।
ಕಲಿಯ ಬಾಧೆಯು ತಾಳುತಿರುವೀ- ।
ಯಿಳೆಯ ಮರ್ತ್ಯರಿಗಿತ್ತು ದುಃಖನಿವಾರಣವ ಮಾಡು ॥
ಕೊಳುತಲೀಯಾಜ್ಞೆಯ ನಿವೃತ್ತಿಯು ।
ಕಳಕಳಿಸಿದನು ಮನದಿ ಮೊದಲಾ ।
ಕಳಕಳೆಯು ನಿಜಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಾ ಯೆನ್ನ ಗುರುರಾಯ ॥ ೧೪೪ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ ಸದ್ಗುರು ।
ರಾಣ ಮೊದಲೆ ಕೃಪಾಳುವದರ- ।
ಲ್ಲೀನಿರೋಪವ ಗಹಿನಿ ಕೊಟ್ಟನು ಕ್ಷೋಭವಾಯಿತಲಾ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಮೇಘರಾಜಗೆ ।
ತಾನೆ ವರ್ಷರ್ತುವೆ ದೊರೆಯಲಾ ।
ಕ್ಷೋಣಿಗಾದುದು ಲಾಭ ಮೇಘಕ್ಷೋಭ ಕಾರಣವು ॥ ೧೪೫ ॥

ರೂಢಿಯಲ್ಲೀ ಕಲಿಪ್ರಭಾವದಿ ।
ಪೀಡಿತರಿಗಾ ದುಃಖಸಂತತಿ ।
ಯೋಡ ಬೇಕ್ಕೈ ದೂರವೆನುತ ನಿವೃತ್ತಿ ಚಿಂತಿಸಿದ ॥
ಮಾಡಿದನು ವರ್ಷಣವ ಕೃಪೆಯಿಂ ।
ದಾಡಿಸಿದನೈ ಬ್ರಹ್ಮರಸವನು ।
ರೂಢಿಗಾಯ್ತಾ ಬ್ರಹ್ಮರಸ ಗೀತಾರ್ಥಹೆದ್ದೊರೆಯು ॥೧೫೬॥

ನಾನು ಚಾತಕನಂತೆ ಮೇಘವ ।
ದೀನತನದಿಂ ಯಾಚಿಸಿದೆನೈ ।
ಶ್ರೀನಿವೃತ್ತಿಯೆ ಮೇಘ ಸರಸವು ಕರುಣಿಸಿತು ಯೆನಗೆ ॥
ಶ್ರೀನಿವೃತ್ತಿಯು ಗುರುಪರಂಪರೆ ।
ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವ ನಿಧಿಯ ರೂಪದಿ ।
ಮಾನಿಸಿದನೆನಗಿತ್ತು ಯೆನಗಿದು ಯಶಕೆ ಕಾರಣವು ।೧೫೭॥

ಮಾಡದಧ್ಯಯನವನು ಶ್ರವಣವ ।
ಮಾಡದಲೆ ಗುರುಸೇವೆಯಲಿ ಮತಿ ।
ಮೂಡದಿರುವುದರಿಂದ ಗುರುಸೇವೆಯನು ಮಾಡದಲೆ ॥
ರೂಢಿಯಲ್ಲೀ ಗೀತೆಯರ್ಥದ ।
ಪ್ರೌಢಗ್ರಂಥವ ಬರೆಯಲಾಪೆನೆ ।
ಯಾಡಿಸಿದನೀ ಗ್ರಂಥ ಬಾಯಿಂದೆನ್ನ ಶ್ರೀಗುರುವೆ ॥೧೫೮॥

ಬಿದ್ದುವೆನ್ನಯ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಸು ।
ಬದ್ಧವಥವಾಬದ್ಧಶಬ್ದಗ ।
ಳಿದ್ದ ಪರಿಯನು ಪೇಳ್ವೆ ನಾನು ಪುರೋಹಿತನ ತೆರದಿ ॥
ಇದ್ದರೌನ್ನಾಧಿಕ್ಯವಿದರ ।
ಲ್ಲಿದ್ದುದನೆ ಮಾನಿಸುವುದು ತಾಯಿಯು ।
ಮುದ್ದು ಬಾಲನ ಭಾಷೆಯಂದದಿ ಪ್ರೇಮಿ ಶ್ರೋತೃಗಳು ॥ ೧೫೯ ॥

ಅರಿಯೆ ನಾನಾಶಬ್ದರಚನೆಯ ।
ಸರಿಯೆ ನಾನಾಶಬ್ದಯೋಜನೆ ।
ಯರವು ಮೇಣೀಸಿಹುದೆ ತಿಳಿಯದು ನನಗಲಂಕಾರ ॥
ಗುರುವು ನುಡಿಸಿದ ತೆರದೊಳಂತಃ ।
ಕರಣದಿಂದಿದ ನುಡಿದೆ ಜಗದೊಳ ।
ಗರಿವ ನರ ತಾಂ ಕುಣಿಸುವಂದದಿ ಗೊಂಬೆ ಕುಣಿವುದಲಾ ॥ ೧೬೦ ॥

ನನ್ನ ಗ್ರಂಥದ ದೋಷಗುಣಗಳ ।
ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿರೆನುತ್ತ ಹೇಳೆನು ।
ನನ್ನದಲ್ಲೀ ಗ್ರಂಥ ಗುರುವಿನದಿರುವುದೀ ಗ್ರಂಥ ॥
ನನ್ನ ತಪ್ಪಾಗಿರಲು ಗ್ರಂಥದಿ ।
ಸುಜ್ಞನರದ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡದೆ ।
ನನ್ನ ಬೈಯಲು ಕೋಪಿಸುವೆ ನಾನವರ ಮೇಲಾಗಿ ॥ ೧೬೧ ॥

ನನ್ನ ತಪ್ಪನು ಕ್ಷಮಿಸದಿರಲಾ ।
ಸುಜ್ಞರೆನ್ನುವುದೆಂತು ಸ ನನ ।
ರನ್ನು ಸುಜ್ಞರಲಕ್ಷಣವಲಾ ಕ್ಷಮೆಯು ನೋಡಿದರೆ ॥
ಇನ್ನು ನೋಡಾ ಸ್ಪರಿಸ ಕಬ್ಬಿಣ ।
ವನ್ನು ಚಿನ್ನವ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ।
ಮುನ್ನ ದೋಷವು ಬರುವುದಾವುದಕೇನು ಕಬ್ಬಿಣಕೊ ॥೧೬೨॥

ಹಳ್ಳ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸನಿಸ್ಸೀ ।
ಯೆಲ್ಲಿಯಾದರು ಹೋಗಿ ಗಂಗೆಯೊ ।
ಳಲ್ಲವೆಂದರು ಸೇರ ಬೇಕ್ಕೈ ಗಂಗೆಯಾಕ್ಷಣದಿ ॥
ಇಲ್ಲ ಪಾವನ ಮಾಡೆನೆಂದರೆ ।
ಹಳ್ಳಕೇತಕೆ ದೋಷ ಗಂಗೆಗೆ ।
ಒಲ್ಲನರು ದೋಷವನು ಕೊಡರೇ ನೋಡಿ ತತ್ತ್ವವನು ॥೧೬೩॥

ನಾನು ನನ್ನಯ ಭಾಗ್ಯವಶದಲಿ ।
ಲೀನನಾಗಿಹೆ ಸಾಧುಚರಣದಿ ।
ದೀನವತ್ಸಲರಲ್ಲವೇ ಸಾಧುಗಳು ನಾ ದೀನ ॥
ಏನು ಕಡಿಮೆಯು ನನಗೆಯುಸ್ಮದ ।
ಧೀನ ಶ್ರೀಗುರು ಮಾಡಿದನು ವ ।
ತ್ಸೇನ ಹೇಳಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಯ್ತುದು ವಾಂಛಿತವು ನನ್ನ ॥೧೬೪॥

ಧರೆಯೊಳೆನಗೀ ಸಾಧುಸಂಗತಿ ।
ದೊರೆಯಿತೈ ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರಸಾದದಿ ।
ಬರೆದು ಗ್ರಂಥವು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ನಿಮ್ಮ ದಯೆಯಿಂದ ॥
ಪಠಿಕಿಸಲು ಬಹುಭಾಗ್ಯವೆನಗಿ ।
ನ್ನಾಸಿಸಲಾರೆನು ನನ್ನ ಬಾಯಿಂ ।
ದಿರುತ್ತದಿದು ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರಸಾದವಪಾರವೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೬೫ ॥

ಮಣ್ಣಭೂಮಿಯು ನಿಜವದನ್ನು ಸು ।
ವರ್ಣವನು ಮಾಡ್ಸಹುದು ಕುಲಗಿರಿ ।
ಯನ್ನು ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಮಾಡಲು ಬಹ ದು ಯತ್ನದಲಿ ॥
ಮುನ್ನ ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಗಳ ಸಂ ।
ಪೂರ್ಣವಮೃತದಿ ತುಂಬ ಬಹುದೈ ।
ಪೂರ್ಣಿಮೆಯು ಚಂದಿರನ ಮಾಡಲು ಬಹುದು ತಾರೆಗಳ ।೧೬೬॥

ಸುರತರುಗಳುದ್ಯಾನ ಮಾಡಲಿ- ।
ಕಿರದು ಕಠಿಣವು ತಪದ ಬಲದಿಂ- ।
ಬರುವುವೀ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲವು ಶಕ್ಯಕೋಟಿಯಲಿ ।
ಹರಿಯ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರಧರ್ಮವು ।
ಧರೆಯೊಳತಿ ದುಷ್ಕರವು ಶಕ್ಯವೆ ।
ಗುರುಪ್ರಸಾದದ ಸಂಗತಿ ಮಾಡಲಿಕೀ ಜಗತ್ರಯದಿ ॥೧೫೭॥

ಇರುವೆ ನಾನೀ ಮೂಕ ಪಾಮರ ।
ಗುರುಪ್ರಸಾದದೊಳರ್ಥ ಪೇಳಿದೆ ।
ನರುಹಿದನು ಜ್ಞಾನೇಶ ಶುದ್ಧ ಮರಾಠಿಭಾಷೆಯಲಿ ॥
ವಿರಚಿಸಿದೆನದ ಕನ್ನಡದಿ ನಾ ।
ಗುರುಪ್ರಸಾದದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲಿ ।
ಬರುವುದದು ಮೂರ್ತಿಸ್ವರೂಪದಿ ಕಣ್ಣಿಗೆದುರಿನಲಿ ॥೧೫೮॥

ಗುರುಪ್ರಸಾದದಿ ಪಾರವಿಲ್ಲದ ।
ಶರಧಿಯಂತಿಹ ಗ್ರಂಥದಾಟಿದೆ- ।
ನೆರಡನೆಯ ತೀರದಲಿ ಕೀರ್ತಿಧ್ವಜವನೇರಿಸಿದೆ ॥
ಇರುವುದಥವಾ ಗೀತೆಯೆಂಬುವ ।
ಸಿರದ ದೇಗುಲವಿದರೊಳಗೆ ನಾ ।
ಗುರುಚರಣಲಿಂಗವನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆನು ಪ್ರಯಾಸದಲಿ ॥೧೫೯॥

ಮೆರೆವುದೀ ದೇವಾಲಯಕೆ ನಿಜ ।
ಪರಮುಜ್ಜ್ವಲಕಾಂತಿಕಲಶವು ।
ಮೆರೆವುದೈ ಯಧ್ಯಾಯ ಹದಿನೆಂಟನೆಯದಿದು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಇರುವಳಥವಾ ತಾಯಿ ಗೀತೆಯು ।
ಯಿರುವರೆಳೆಯೆಳೆಯರ್ಭಕರ ಪರಿ ।
ವರಮುಮುಕ್ಷುಗಳವರು ಚರಿಪರು ಸ್ವೈರಸ್ವೈರಾಗಿ ॥೧೬೦॥

ತಾಯಿಯಗಲಿದ ಬಾಲರಿವರನು ।
ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ತಂದು ಬಿಡುವುದು ।
ಶ್ರೇಯವಲ್ಲವೆ ಸಾಧುಸಜ್ಜನರಿಂಗೆ ಧರ್ಮವಿದು ॥
ಗೇಯಸಜ್ಜನರುಗಳೆ ತಾವು ಸ- ।
ಹಾಯ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಗ್ರಂಥವು ।
ಘಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ತಮ್ಮದಯೆಯಿಂದ ॥೧೬೧॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ತಮ್ಮ ದಯೆಯನು ।
ನಾನು ಲಭಿಸಿದೆ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯದಿ ।
ದೀನ ಪಾಮರ ನಾನು ಧನ್ಯವು ನನ್ನ ಜನ್ಮವಿದು ॥
ನಾನು ತಮ್ಮಯ ಭರವಸದಲತಿ ।
ದೀನತನದಿಂ ಮಾಡಿ ಯಾಚನೆ ।
ಪೂರ್ಣವಾಯ್ತು ಮನೋರಥವು ತಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದದಲಿ ॥೧೬೨॥

ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಗುರುರಾಜ ಕೃತಿಯಿದ ।
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ನೀನೆನ್ನ ನೆವದಲಿ ।
ದೃಷ್ಟಿಸಲು ನಗೆಗೇಡು ಸೃಷ್ಟಿಯು ಗಾಧಿನಂದನನ ॥
ಸೃಷ್ಟಿ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲವವನದು ।
ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಕುಂದ ತೋರಿಪ ।
ದುಷ್ಟ ಹೇತುವಿಸಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿದನು ॥೧೬೩॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಿದು ಸೃಷ್ಟಿ ಶಾಶ್ವತ- ।
ವಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನಾಶವಿರುವುದೆ ।
ಹರನು ನೋಡುಪಮನ್ಯುಭಕ್ತನ ಬಯಕೆ ತೀರಿಸಲು ॥
ವಿರಚಿಸಿದನಾ ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ।
ಗುರುವೆ ಜಗಕಾಪರಿಯೊಳೀ ಸಾ- ।
ಗರವ ವಿರಚಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೆ ಕೃತಿಯಿದು ಸಾಗರೋಪಮವು ॥೧೬೪॥

ಶರಧಿಯುಪಮೆಯ ಕೊಟ್ಟೆನಿದಕಾ- ।
ಪರಿಯು ಸಲ್ಲದು ಸಾಗರವು ಮೇ- ।
ಣಿರುವುದದು ವಿಷಗರ್ಭ ವಿಷ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದುದು ॥
ತರಣಿಯುಪಮೆಯ ಕೊಡುವೆನೆಂದರೆ ।
ಯಿರುವುದೇನಾವುಪಮೆ ಯೋಗ್ಯವು ।
ತರಣಿ ಹರಿಪನು ತೇಜದಿಂ ಕತ್ತಲೆಯ ರಾಜ್ಯವನು ॥೧೬೫॥

ತರಣಿ ತನ್ನ ಪ್ರಖರ ತೇಜದಿ ।
ಧರೆಯೊಳುಷ್ಣತೆ ಜೇರಿ ತ್ರಾಸವ- ।
ನಿರದೆ ಕೊಡುವನು ಗ್ರಂಥಕದರಿಂ ಸಲ್ಲದಾ ವುಪಮೆ ॥
ತಿರಿಗ ಚಂದ್ರಮನುಪಮೆ ಯಿತ್ತರೆ ।
ಯಿರುವನವನು ಸುಧಾಕರನು ಖರೆ ।
ಧರೆಗೆ ಕೊಡುವನು ಧವಲಶೀತಲಕರದಲಾನಂದ ॥೧೬೬॥

ಇರುವುದಾರ್ಯರೆ ದೋಷವವನಲಿ ।
ಬರುವುವೈ ಕ್ಷಯ ವೃದ್ಧಿ ಪೂರ್ಣತೆ ।
ಯಿರುವ ಕಾಲಕು ಕಾಣುವುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಳಂಕವದು ॥
ಬರುವೆನೆಂತಾ ಚಂದ್ರನಂದದೊ- ।
ಳಿರುವುದೀ ಗ್ರಂಥಕೆ ಕಳಂಕವು ।
ಯಿರುವುದೆನ್ನಯ ಗ್ರಂಥವನುಪಮ ನಿಮ್ಮ ದಯೆಯಿಂದ ॥೧೬೭॥

ಅರುಹಲಿನ್ನೇನಾನು ನಿಮ್ಮಯ ।
ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಧರ್ಮಕೀರ್ತನ ।
ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯ ಹೊಂದಿತಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯಲಿ ॥
ಇರುವುದೊಂದೇ ನನಗೆ ಬಿಚ್ಛೆಯು ।
ನಿರುತ ನಿಮ್ಮಯ ಸೇವೆ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಗುರುಪ್ರಸಾದದಿ ವಿರಚಿಸಿದ ವಾಗ್ಯಜ್ಞಮೂಲಕದಿ ॥೧೭೬೮॥

ಹರಿಯು ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕನು ಯೆನ್ನೀ ।
ವಿರಚಿಸಿದ ವಾಗ್ಯಜ್ಞವನು ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಸಿ ಹರಸಲಿ ವರವ ಬೇಡುವೆ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥
ಇರುವುದಿದು ವಾಂಛಿತವು ಮನದಲಿ ।
ದೊರೆಯಲೆನಗಾ ಹರಿಪ್ರಸಾದವು ।
ದೊರೆಯಲೀ ಜಗಕೆಲ್ಲ ನಿಜಕಲ್ಯಾಣಸುಖಶಾಂತಿ ॥೧೭೬೯॥

ದುಷ್ಟರೆಲ್ಲರು ಶಿಷ್ಟರಾಗಲಿ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಮೈತ್ರಿಯು ಪರಸ್ಪರ ।
ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಲಿ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿಯು ಪಾಪತಿಮಿರವನು ॥
ನಷ್ಟ ಮಾಡಲು ಧರ್ಮಸೂರಿಯು- ।
ನಿಷ್ಟ ಸಾಧನವೆಲ್ಲ ಕೊಡಲಾ ।
ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕ ಪಾಲಿಸಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನೆಲ್ಲವನು ॥೧೭೭೦॥

ನಿರುತ ಭೂತಳದೊಳಗೆ ಮಂಗಲ ।
ಸುರಿಪ ಮೇಘದ ಪಂಕ್ತಿ ಸಂತರು ।
ಸುರಿಸಲಗಣಿತವಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳೆಂಬ ಧಾರೆಗಳ ॥
ಇರುವರಲ್ಲಾ ಸಾಧುಭಕ್ತರು ।
ಚರಿಸುತಿಹ ಸುರತರುಗಳೇ ಸಂ- ।
ಚರಿಪ ಚಿಂತಾಮಣಿಗಳೇ ನುಡಿವಮೃತಸಿಂಧುಗಳೇ ॥೧೭೭೧॥

ಇರುವರೈ ಪರಮಾತ್ಮಭಕ್ತರು ।
ಮೆರೆವ ಚಂದ್ರರು ನಿಷ್ಕಳಂಕರು ।
ತರಣಿಗಳು ಸಂಸಾರತಾಪವ ಪರಿಹರಿಸುವವರು ॥
ಇರಲಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರೀಪರಿ ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರಿಯರಾಗಿ ಸಂತತ ।
ಬರಲಿ ಸುಖಸಂಪತ್ತು ಗೀತಾಸಕ್ತಜನರಿಂಗೆ ॥೧೭೭೨॥

ನುಡಿಯು ಕೇಳ್ದೀ ವಿಶ್ವದೊಡೆಯನು ।
ಪಡೆದನಾನಂದವನು ಪೇಳ್ದನು ।
ನುಡಿದ ಪರಿಯಲಿ ನಿನ್ನಭೀಷ್ಟವು ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು ॥
ನುಡಿಯು ಕೇಳುತ ಮನದಿ ಹರ್ಷವ ।
ಪಡೆದನೈ ಜ್ಞಾನೇಶನೀಪರಿ ।
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಸನ್ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗವು ದೊರೆಯಿತೈ ಜನಕೆ ॥೧೭೭೩॥

ಪರಿಯೊಳೀ ಗೀತಾರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರವು ।
ಧರೆಯೊಳವತರಿಸಿದುದು ಗೋದಾ- ।
ವರಿಯು ದಕ್ಷಿಣತೀರದಲಿ ನೇವಾಸೆಯೂರಲ್ಲಿ ॥
ಮೆರೆವ ಭಾಷೆ ಮರಾಠಿಯಲಿ ಶ್ರೀ- ।
ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯ ಸಂನಿಧಾನದಿ ।
ವಿರಚಿಸಿದನೈ ಜ್ಞಾನರಾಜನು ಕಲಿಯಗದಿ ನೋಡೆ ॥೧೭೭೪॥

ನರಪತಿ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ।
ಧರೆಯನಾಳುತ್ತಿದ್ದ ಯದುಕುಲ ।
ಪರಮಚೂಡಾಮಣಿಯು ಸತ್ಯವ್ರತನು ನ್ಯಾಯಿಯಲಾ ॥
ಮೆರೆಯುತಿದ್ದನು ಸಕಲಕಲೆಯಲಿ ।
ಪ ಮವಿಸ್ತೃತಧರೆಯನಾಗಾ- ।
ನರಪ ಪಾಲಿಸುತಿದ್ದನೈ ಯದುಕುಲಲಲಾಮನಲಾ ॥೧೭೭೫॥

ಶ್ರೀನಿವೃತ್ತಿಯ ವರಪ್ರಸಾದದಿ ।
ಜ್ಞಾನರಾಜನು ಗ್ರಂಥವನು ನಿ- ।
ರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದನೇನ ಹೇಳಲಿ ಗುರುಪರಂಪರೆಯ ॥
ತಾನೆ ಶಂಕರನಾದಿನಾಥನು ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ಪೇಳ್ದನೆಂತೀ ।
ಜ್ಞಾನರಾಶಿಯು ಬಂತು ಜಗದಲಿ ಜಗಕೆ ಶುಭವಾಯ್ತು ॥೧೭೭೬॥

ಭಾರತದಲಾ ಭೀಷ್ಮಪರ್ವದಿ ।
ಮಾರರಮಣನುಪನಿಷತುಗಳ ವರ- ।
ಸಾರವನು ಪೇಳಿದನು ಶಾಸ್ತ್ರಾಧಾರವೀ ಗೀತೆ ॥
ವೈರವರ್ಜಿತಪರಮಹಂಸನಿ- ।
ಹಾರ ಪರಮಾಮೃತಸರೋವರ ।
ಘೋರಕಲಶವಿದದರ ಹದಿನೆಂಟನೆಯದಧ್ಯಾಯ ॥೧೭೭೭॥

ಸಮಾಪನೆ

ಇಂತು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನು ಪೇಳ್ದನು ।
ಸಂತಸಜ್ಜನರೆಲ್ಲ ತೃಪ್ತಿಯು ।
ನಾಂತು ಸುಖಸಂತೋಷದಲಿ ತೇಲಾಡಿದರು ನಿಜದಿ ॥
ಅಂತು ಪೇಳ್ದ ಮರಾಠಿಗ್ರಂಥವ ।
ಸಂತಸದಿ ನಾ ಕನ್ನಡಿಸಿದೆನು ।
ಸಂತತದಿ ಕರ್ಣಾಟದೇಶದ ಶ್ರೇಯ ವರ್ಧಿಸಲಿ ॥ ೧೧೭೮ ॥

ಗುರುವೆನಗೆ ನಿಪ್ಪಾಣಿಯೂರಿನ ।
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತ ಜ್ಞಾನೇ- ।
ಶ್ವರಿಯ ಸೇವಕ ವಿಷ್ಣುಶರ್ಮ ವಿನಾಯಕಾತ್ಮಜನು ॥
ಧರಣಿಯಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಶ್ರೀ- ।
ಹರಿಚರಣಭಕ್ತರಿಗೆ ಭಾಷಾಂ- ।
ತರವನರ್ಪಿಸ ಬೇಕೆನುತಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನದರ ॥ ೧೧೭೯ ॥

ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯು ಶಿರದೊಳಾಂತೀ ।
ತೆರದ ಸಾಹಸ ಮಾಡಲೆಳ್ಸಿಸೆ ।
ಗುರುಕೃಪಾಮೂಲಕದೊಳಾಯಿತು ಪೂರ್ಣವೀ ಗ್ರಂಥ ॥
ಗುರುಕೃಪಾಮಹಿಮೆಯನು ಬಣ್ಣಿಪ ।
ಪರಿಯನರಿಯೆನು ಶಬ್ದ ಬಾರದು ।
ಶಿರವನೊಂದೇ ಮನದೊಳರ್ಪಿಸುವೆನು ಗುರುವಿವನಡಿಗೆ ॥ ೧೧೮೦ ॥

ಬಾಲನೆನ್ನಯ ತೊಡಲ ನುಡಿಗಳ- ।
ನಾಲಿಸುವ ಸಜ್ಜನರೆ ಮಾತೆಯ ।
ವೋಲು ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ ಯೆನ್ನ ಬಾಲಿಶಭಾಷಣದ ಪರಿಯ ॥
ಹೇಳ ಬೇಕೇ ಹಂಸಗಳಿಗಾವ್ ।
ಹಾಲ ಸೇವಿಸಿ ನೀರ ಬಿಡುವರೆ ।
ಮೂಲ ಸದ್ಗುಣವಲ್ಲವೇನದು ಹಂಸಸಜ್ಜನರ ॥ ೧೧೮೧ ॥

ಕನ್ನಡಿಗ ನಾನಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಗ- ।
ಳನ್ನು ಕಲಿತವನಲ್ಲ ಛಂದ- ।
ಸ್ಸನ್ನೆ ನೋಡದೆ ನುಡಿದೆನಿದ ಗುರು ನುಡಿಸಿದಂದದಲಿ ॥
ಮನ್ನಿಸುವುದೀ ಗ್ರಂಥ ಸಜ್ಜನ ।
ರನ್ನ ಮಣಿಗಳು ದೋಷ ನೋಡದೆ ।
ಮನ್ನಿಸುವುದೀ ಗ್ರಂಥ ಭಗವತ್ಪ್ರೇರಣೆಯದೆನುತ ॥ ೧೧೮೨ ॥

ದತ್ತರಾಜನ ಗುರುಚರಿತ್ರ ಸ- ।
ಮಾಪ್ತವಾಗಲು ದೊರೆಯಿತಾಜ್ಞೆಯು ।
ಮತ್ತೆ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯ ನೀ ಕನ್ನಡಿಸಬೇಕೆನುತ ॥
ಇತ್ತನೆನಗಾ ವಿಷ್ಣುಸದ್ಗುರು ।
ವೃತ್ತಮೋತ್ತಮ ಲೇಖನಿಯ ಮೇಣ್ ।
ಚಿತ್ತಹಾರಕ ಸಾಧನವ ಜ್ಞಾನೇಶಲಿಖಿತಕವ ॥ ೧೧೮೩ ॥

ಜ್ಞಾನರಾಜನ ಲೇಖನಿಯು ಮ- ।
ತ್ತೇನ ಹೇಳಲಿ ತತ್ತ್ವಭಾವವ ।
ತಾನೆ ಶ್ರೀ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನು ಗ್ರಂಥವನು ಬರೆಸಿದನು ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಗ್ರಂಥಮಹಿಮೆಯ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿದು ಜ್ಞಾನದಾಗರ ।
ಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ಮೋಕ್ಷಕಿರುವುದು ಸುಲಭ ಸೋಪಾನ ॥ ೧೧೮೪ ॥

ವಿರಚಿಸಿದೆನೊಂಬತ್ತನೆಯನಂ- ।
ತರದಿ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ತದನಂ- ।
ತರದೊಳಧ್ಯಾಯವನು ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಕ್ರಮದಿಂದ ॥
ಗುರುವು ಪೇಳಿದನೀಕೃತಿಯನೀ- ।
ತೆರದಿ ಮಾಡುವುದಿಷ್ಟವೆನುತಲಿ ।
ಯಿರುವುವೀಯಧ್ಯಾಯಗಳು ವೈಷ್ಣವರಿಗಾಧಾರ ॥ ೧೧೮೫ ॥

ಮಾಸಮಾಘಾದ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ।
ಭಾಸುರದ ಪ್ರತಿಪದೆಯ ದಿನ ಗುರು ।
ವಾಸರದಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆನ್ನೈ ಕೊನೆಯ ವತ್ಸರದಿ ॥
ಲೇಸಿನಿಂದಿದ ಮುಗಿಸಿದೆನು ನಾ- ।
ಮಾಸಚೈತ್ರದೊಳಮೆಯ ದಿವಸದಿ ।
ಮಾಸಮೂರರಲಾದ್ವು ಮೂರಧ್ಯಾಯವೀ ತೆರದಿ ॥ ೧೧೮೬ ॥

ಗುರುವರನ ಕೇಳಿದೆನು ತದನಂ- ।
ತರದಿ ಭಾಷಾಂತರವ ಮಾಡುವ ।
ತೆರವನಾತನು ಪೇಳ್ದ ವಿಶ್ರಮಿಸಲ್ಕೆ ಹಲದಿವಸ ॥
ಮರಳಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಿಕಾತುರ- ।
ನಿರಲು ಗುರುವಾಸರದೊಳೊಂದಿನ ।
ವಿರಚಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸೆಂದನು ವಿಷ್ಣು ಗುರುಮೂರ್ತಿ ॥ ೧೧೮೭ ॥

ಮಾಸ ಜ್ಯೇಷ್ಠದ ಶುಕ್ಲ ನವಮಿಗೆ ।
ಭಾಸುರದ ಗುರುವಾಸರದೊಳಿದ ।
ಲೇಸಿನಿಂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆನಧ್ಯಾಯ ಮೊದಲನೆಯ ॥
ಲೇಸಿನಿಂ ಕ್ರಮದಿಂದ ತೀರಿಸಿ ।
ತ್ರಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡಿಸಿದೆನು ।
ಸೂಸುತಿದ್ದುದು ಕಾವ್ಯದೋಷವು ಗುರುಪ್ರಸಾದದಲಿ ॥ ೧೧೮ ।

ಕೊನೆಗೆ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಹದಿಮೂ- ।
ರನೆಯ ಗೀತಾಧ್ಯಾಯ ಕ್ರಮ ಬಿ- ।
ಟ್ಟೆನಿತ ಸಾಧಿಸ ಬೇಕೆನುತ ಗುರುವರ್ಯ ಪೇಳಿದನು ॥
ಎನಗೆ ಗುರುವಾಕ್ಯ ಪ್ರಮಾಣವಿ- ।
ದೆನುತಲೀ ಯಧ್ಯಾಯ ಬಿಟ್ಟೆನು ।
ಸನುಮತದಿ ಕನ್ನಡಿಸಿದೆನು ಹದಿನಾಲ್ಕನಧ್ಯಾಯ ೧೧೯॥

ಮಲಗಿರಲು ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಮನೆಯಲಿ ।
ಚೆಲುವಿನಿಂದಾಂ ಸ್ವಪ್ನ ಕಂಡೆನು ।
ನಲವಿನಿಂ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನೆ ಒಂಪೆನಗೆ ಪೇಳಿದನು ॥
ಕಲಿಯ ಬೇಕಾ ಚರಕಸಂಹಿತೆ- ।
ಯಲಿ ಶರೀರಸ್ಥಾನಪ್ರಕರಣ ।
ತಿಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು ಮೊದಲಿನ ಶ್ಲೋಕಗಳನೊಂಬತ್ತ ॥೧೨೦॥

ಓದಿ ನಾನಾ ಚರಕಸಂಹಿತೆ ।
ಮೋದದಿಂ ಹದಿಮೂರನೆಯ ಬಹು ।
ಮೋದಕಾರಕ ಗೀತೆಯಧ್ಯಾಯವನು ಮಾಡಿದೆನು ॥
ಆದಯಾನಿಧಿ ಗುರುವಿನಾಶೀ- ।
ರ್ವಾದದಿಂದೀ ಗ್ರಂಥವಾಯಿತು ।
ಪಾದಕೆರಗುವೆ ಮುದದಿ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಗುರುವರನ ॥೧೨೧॥

ಆಶ್ವಿನದಿ ಸಿತದಶಮಿಯಲಿ ಗುರು- ।
ವಾಸರದಿ ಮುಗಿಸಿದೆನು ಪ್ರಭವದಿ ।
ಶ್ರೀಶಕಾಬ್ದದಿ ನವಚತುರ್ಗಜಭೂಮಿ(೧೮೪೯)ಸಂಮಿತದಿ ॥
ಕೂಸಿನಾಟವ ನೋಡಿ ತಾಯು- ।
ಲ್ಲಾಸ ಪಡೆವಂದದಲಿ ಪಂಡಿತ- ।
ರೀಸುಪರಿಯಿಂದಾದ ಕೃತಿಯಿದ ಮನ್ನಿಪುದು ಮುದದಿ ॥ ೧೨೨ ॥

ಗುರುವಿಗಿದ ನಿಪ್ಪಾಣಿಯೂರಲಿ ।
ತರಣಿವಾರದಿ ತಿಥಿತ್ರಯೋದಶಿ- ।
ಗಿರದೆ ನಾನರ್ಪಿಸಿದೆ ಗುರುದ್ವಾದಶಿಯ ಮರುದಿವಸ ॥
ಮರಳಿ ನಾನಿದ ಮಂಗಳೂರಲಿ ।
ಮೆರೆವ ಶ್ರೀವಿಟ್ಠಳನ ದೇವನ ।
ಚರಣಗಳಿಗರ್ಪಿಸಿದೆ ಕಾರ್ತಿಕಶುಕ್ಲ ಹರಿದಿನದಿ ॥ ೧೨೩ ॥

ಗೀತೆ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನದೊಳಿದನಾ- ।
ನಾತುರತೆಯಿಂ ಮುದ್ರಿಸುವೆನೀ- ।
ಮಾತ ತೆಗೆದೆನು ಯತ್ನವನ್ನಾತೆರದಿ ಮಾಡಿದೆನು ॥
ಆತುರತೆ ತೋರಿಸದೆ ಗ್ರಂಥವ ।
ನೀ ತಯಾರಿಸಿ ತೋರಿಸದನವ- ।
ಧೂತಸಮನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯನಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೨೪ ॥

ಎನುತಲೀಪರಿಯಾಜ್ಞೆಯಾಯಿತು ।
ಕನಸಿನಲಿ ನಾನೇನ ಕೇಳಲಿ ।
ಕನಸಿನಲೆ ನಾ ಕೇಳ್ದೆ ಯಾರಿಹನೀತ ಪಂಡಿತನು ॥
ಎನುತಲಾಗುತ್ತರವು ದೊರಕಿತು ।
ಕನಸಿನಲೆ ಕುಮಠಾಪುರೀಭವ- ।
ನೆನುತ ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ಹುಡುಕಿಸಿದೆನವನ ॥೧೨೫॥

ವೇದವೇದಾಂತಾಢ್ಯ ವ್ಯಾಕರ- ।
ಣಾದಿಶಾಸ್ತ್ರಾಭಿಜ್ಞ ಪಂಡಿತ- ।
ನಾದ ಕುಮಠಾಪುರಿಯ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯ ॥
ಮೋದದಿಂದೀ ಕೃತಿಯ ತಾಂ ಪರಿ- ।
ಶೋಧಿಸಿದನೈ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕ ।
ಸಾಧಿಸಿದನವನಿದನು ಭಗವತ್ಪ್ರೇರಣಾಬಲದಿ ॥ ೧೨೬ ॥

ಶುದ್ಧವಾಗಿಹ ಲಿಪಿತಕೃತಿಯಲಿ ।
ಬಿದ್ದಿರುವ ದೊರೆದಷ್ಟು ದೋಷವ ।
ತಿದ್ದಿ ಸರಿಪಡಿಸಿದನು ಕೃತಿಯನ್ನಿದನು ಮಾನುಕವ ॥
ವೃದ್ಧ ತಾನಾಗಿದ್ದರುನು ಗುಣ- ।
ಲುಬ್ಧನಾದುದರಿಂದ ಮತ್ಕೃತಿ ।
ಶುದ್ಧಮಾಡಿದನವಗೆ ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞನಿಹೆ ನಾನು ॥ ೧೨೭ ॥

ಮಂಗಳಂ ಜ್ಞಾನೋಜರಾಯಗೆ ।
ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀಗುರುನಿವೃತ್ತಿಗೆ ।
ಮಂಗಳಂ ಸೋಪಾನಮುಕ್ತಾಬಾಯಿಯರಿಗೆನುವೆ ॥
ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಗುರುವಿಗೆ ।
ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುದಾಸಗೆ ।
ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರನಿಗಿರಲಿ ಕೃತಿಗೆ ಜಯ ॥ ೧೯೩ ॥

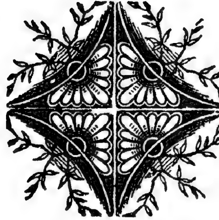
ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟೆಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ

(೧೮) ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೭೮, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೧೯೩.

ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಗುರುದತ್ತಾತ್ರೇಯಚರಣಾರವಿಂದಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

ಜಯ ಮಂಗಳಾರತಿ । ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನಿಗೆ ।
ಜಯಜಯವಿರಲಿ ನಿ- । ವೃತ್ತಿಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ।।ಪಲ್ಲ ।।
ಗೀತೆಯ ಪೇಳಲಿಕಾಯ್ತವತಾರ ।
ಭೂತಳದಲಿ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯುದಾರ ॥
ಪಾರ್ಥನಿಗರುಹಿದ ಘೋರವಿಚಾರ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿತ್ತಿಯೊ ಜಗಕುಪಕಾರ ॥
ಜಯ ಮಂಗಳಾರತಿ ॥೧॥

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಾಮ ಸಾರ್ಥಕವು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಯದ್ಭುತವು ॥

ಕೋಣನ ನೊಕದಿಂದ ವೇದ ಸಗುಣವು ।
ನೀನೆ ತಾಂ ಪ್ರೇರಿಸೆ ಬಂತದು ಶ್ರುತವು ।
ಜಯ ॥ ೨ ॥

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಿಗಿತ್ತಿಯೊ ಜೀವ ।
ನಿಚ್ಚಳ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಸ್ವಭಾವ ।
ಸ್ವಚ್ಛಮನಸ್ಸಿಲಿ ತೋರಿಸೆ ಭಾವ ।
ತುಚ್ಛರೆಂದೆಣಿಸದೆ ನೀ ಕಾವ ದೇವ ॥ ಜಯ ॥ ೩ ॥

ಹುಲಿಯು ಬೆನ್ನಿಲಿ ಕೂತು ಬಂದನು ಚಾಂಗ ।
ನಲಿಸಿದಿ ಗೋಡೆಯು ಕುಳಿತು ನಿಃಸಂಗ ॥
ಒಲಿದೆನಗೀಯೊ ನೀ ಭಕ್ತಿತರಂಗ ।
ತಲೆಯು ನಿನ್ನಡಿಗರ್ಪಿಸುವೆ ಪಾವನಾಂಗ ।
ಜಯ ॥ ೪ ॥

ತೀರಿಸಿ ನಿನ್ನವತಾರಕೃತ್ಯವನು ।
ಕಾರಣಿಕನೆ ಕೊಂಡಿ ನೀ ಸಮಾಧಿಯನು ॥
ಸೇರಿದರಾದೇವಪರರು ಭೂಮಿಯನು ।
ಭಾರಿ ಹಾಡ್ವರು ನಿನ್ನ ಗುಣಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನು ।
ಜಯ ॥ ೫ ॥

ನಿನ್ನಯ ಲೀಲೆಯು ಭವಭಯಹರಣ ।
ನಿನ್ನಯ ನಾಮವು ದುರಿತಾಂತಕರಣ ॥
ನಿನ್ನಯ ದರ್ಶನವಿಷ್ಟವಿತರಣ ।
ಬಿನ್ನವಿಸುವೆನೆನಗೀಯೊ ಸ್ವ ಚರಣ ॥ ಜಯ ॥ ೬ ॥

ಲೀಲೆಯು ನಿನ್ನದಪಾರವಾಗಿಹುದು ।
ನಾಲಿಗೆ ಸಾಲದು ಶಬ್ದಬಾಹ್ಯವದು ॥

ಪಾಲಿಸು ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುರೂಪ ನೀ ಹವುದು ।
ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳುವೆನೆನ್ನ ರಕ್ಷಿಪುದು ॥ ಜಯ ॥ ೭ ॥

ರಾ. ಸು. ಮೂ. ಪದಕರ್ತ.

ಯೋ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞನಿವೃತ್ತಿನಾಥಸುಕೃತಿಸ್ವಭ್ರಾತೃಶಿಷ್ಯಃ ಕೃತೀ
ಶಾಂತಿಕ್ಷಾಂತಿದಯಾದಮಾದಿಗುಣಭೂರ್ವೈರಾಗ್ಯಭಕ್ತ್ಯೋರ್ನಿಧಿಃ ।
ಶ್ರೀಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನಾಮಕೃಷ್ಣಭಗವಾನ್ ಗೀತಾವತಾರಸ್ಥಲಂ
ತಂ ವಿಖ್ಯಾತವಿಚಿತ್ರಶಕ್ತಿವಿಭವಂ ವಂದೇ ಮಹಾಪೂರುಷಮ್ ॥ ೧ ॥

ಕು. ನಾ. ಅ. ಶ್ಲೋಕಕರ್ತಾ.

ಶ್ರೀಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜಕೀ

ಜಯ ಜಯ ಜಯ !!!

ಜ್ಞಾನದೇವಕೃತ ಹರಿಪಾಠ.

ಹರಿಯು ಹೆಗ್ಗದ ಮುಂದೆ ಮಾನವ- ।
ನರೆಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ನಿಂತರೆ ।
ದೊರೆವುವವನಿಗೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ನಾಲ್ವಿಧದ ಮುಕ್ತಿಗಳು ॥
ಹರಿ ಹರೀಹರಿ ನಿತ್ಯಧ್ಯಾನವ- ।
ನಿರದೆ ಮಾಡಲು ಪುಣ್ಯರಾಶಿಯು ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಗಣತಿ ಮಾಡುವರಾರು ಲೋಕದಲಿ ॥ ೧ ॥

ಮುದದಿಮಕ್ಕಳ ಗೊಡವೆ ಬಿಡದಲೆ ।
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಜಡಜನಾಭನ ದಿವ್ಯನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ॥
ನುಡಿದರೀ ಹರಿನಾಮ ನಾಲಿಗೆ ।
ಪಡೆವರಲ್ಲವೆ ಮೋಕ್ಷಪದವಿಯು ।
ನುಡಿವುವೀಪರಿ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಗಳು ನಿಜದಿ ॥ ೨ ॥

ಪರಮುನೀಶ್ವರ ವ್ಯಾಸದೇವರಿ- ।
ಯರುಹಿದನು ನಿಗಮಾಗಮದಲೀ- ।
ಹರಿಯು ಸುಲಭೋಪಾಯ ಮರ್ತ್ಯರಿಗೆಲ್ಲ ಕಲಿಯುಗದಿ ॥
ಅರುಹಿದನು ದೃಷ್ಟಾಂತ ಸೋಣಿದ- ।
ಕಿರುವುದೇ ಪುಸಿ ನೀವು ನೋಡಿರಿ ।
ಹರಿಯು ದಾಸನಾದನೈ ಪಾಂಡವರ ಮನೆಯೊಳಗೆ ॥ ೩ ॥

ಹರಿಯು ನಾಮಸ್ಮರಣದಲ್ಲಿಯೆ ।
ನಿರುತ ತತ್ವರ ವೇದ ನಾಲ್ಕನು ।
ಹರಿಹರಿಯು ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಷ್ಟಾದಶ ಪುರಾಣಗಳು ॥
ನಿರುತ ಮಂಥನ ಮಾಡಿ ನೋಡಲು ।
ಬರುವುದೈ ನವನೀತ ಹರಿಯೇ ।
ಹರಿಹರಿಯು ಮಾರ್ಗಗಳ ಬಿಟ್ಟಿದ ಸೇವಿಸಿರಿ ಮುದದಿ ॥ ೪ ॥

ಹರಿಯೆ ತುಂಬಿಹನೆಲ್ಲ ಚರಾ- ।
ಚರದಿ ಲೋಕಂಗಳಲಿ ವಿಶ್ವದಿ ।
ಹರಿಯೆ ನೋಡಣುರೇಣುತೃಣಕಾಷ್ಠದಲಿ ತುಂಬಿಹನು ॥
ಹರಿಯೆ ಪಿಂಡಾಂಡದಲಿ ಭರಿತನು ।
ಹರಿಯೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲಿ ಭರಿತನು ।
ಹರಿಹೊರತು ಯೇನಿರುವುದೈ ನಿಜ ತತ್ವವಿದ ನಂಬು ॥ ೫ ॥

ಮೆರೆವುದೈ ನಿಃಸಾರ ತ್ರಿಗುಣವು ।
ಹರಿಯೆ ನಿರ್ಗುಣ ಸಾರವಲ್ಲವೆ ।
ಹರಿಯ ಭಜನವೆ ಸಾರವೀ ಸಂಸಾರದಲಿ ನಿಜದಿ ॥
ಮರೆಸದಿರಿ ಮಾಧವನು ವ್ಯರ್ಥದಿ ।
ಹರಿಯು ನಿರ್ಗುಣ ಸಗುಣವಗುಣನು ।
ಹರಿಚರಣಭಕ್ತಿಯನು ಮಾಡಿರಿ ಮನದಿ ಸಂತತದಿ ॥ ೬ ॥

ಹರಿಯು ನಿಜಸದ್ಭಕ್ತ ನೋಡಿರಿ ।
ಹರಿನಿರಾಕಾರನು ಸದಾ ತಾ- ।
ನಿರುತ ಹುಟ್ಟಿಸುತಿಹನು ಸಚರಾಚರವನೆಲ್ಲವನು ॥
ಹರಿಹರಿಯು ಜನ್ಮದಲಿ ಬಂದರು ।
ಮರೆಯ ಬಾರದು ಹರಿಯ ನಾಮವ ।
ನಿರುತ ಜಪಿಸಿರಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾಯೆಂಬ ಮಂತ್ರವನೆ ॥ ೭ ॥

ತೊರೆದು ಭಾವವ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಾ- ।
ಚರಿಸ ಬಹುದೇ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ।
ದೊರೆಯುವುದೆ ನಿಜ ಮುಕ್ತಿ ಮಾನವನಿಂಗೆ ದೇಹದಲಿ ॥
ಬರದೆ ಬಲವಾಶಕ್ತಿಯಾದಂ- ।
ಬರವ ಮಾಡಿದರೆ ಬರುವುದೆ ।
ಹರಿಯ ಭಜನವು ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ ಕೊಡುವುದೈ ಮುಕ್ತಿ ೮ ॥

ಅನ್ಯದೇವತೆಗಳನು ಭಜಿಸಿ ಪ್ರ- ।
ಸನ್ನ ಮಾಳ್ಪುವ ಯತ್ನವೇತಕೆ ।
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಜಪಾದಿಸಾಧನ ಯೋಗ್ಯಯಾಗಗಳು ॥
ತನ್ನ ದೇಹಕೆ ತ್ರಾಸವಲ್ಲವೆ ।
ಚೆನ್ನಗಿಹುದೀ ಹರಿಯ ನಾಮವು ।
ನನ್ಯಭಾವದಿ ಭಜಿಸಿರೀ ಕಲಿಯುಗದ ಪರನಾಮ ೯ ॥

ಹರಿಹರಿಯು ನಾನಾವಿಧ ಕರ್ಮವ ।
ದಿರದಿವಸ ಸಂಸಾರ ಚಕ್ರದೊ- ।
ಳಿರುಳು ಹಗಲೆನ್ನದಲೆ ಮಾಡುವಿ ಸೌಖ್ಯಕೋಸುಗವೆ ॥
ಅರೆಗಳಿಗೆಯಾದರು ಬಿಡದೆ ನೀ ।
ಹರಿಯ ನಾಮವ ನೆನೆದು ಕರ್ಮವ ।
ಹರಿಗೆ ನೀನರ್ಪಣೆಯ ಮಾಡಲು ಸೌಖ್ಯ ಪಡೆಯುವೆ ॥ ೧೦ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣಪೂರ್ವಕ ।
ಹರಿಗೆ ನೀ ಕರ್ಮಗಳನರ್ಪಿಸೆ ।
ಹರಿಯಿತ್ತೈ ಭವಬಾಧೆ ನಿನಗಾಯಾಸವೇನಿದಕೆ ॥
ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣವೇ ಈ ।
ಶರಧಿಸಮ ಸಂಸಾರದಲಿ ಸಂ- ।
ಶರಣಿಯಲ್ಲವೆ ತಿಳಿದು ಕೋವಿದರಿದನು ದಾಟುವರು ॥ ೧೧ ॥

ಯೋಗಯಾಗಾದಿಗಳ ಮಾತ್ರದಿ ।
ನಾಗಶಯನನು ದೊರೆಯಲಾರನು ।
ಯೋಗಯಾಗಾದಿಗಳು ಸಿದ್ಧಿಯ ಕೊಡುವುವೇ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಯೋಗಯಾಗಾದಿಗಳು ಭಾವವಿ- ।
ಯೋಗವಾಗಲು ವ್ಯರ್ಥದಂಭವು ।
ಬೇಗದಲಿ ಕಲಿಯುಗದಿ ಹರಿನಾಮದಲಿ ಸಿದ್ಧಿಯಲಾ ॥ ೧೨ ॥

ಸತ್ಯವಿದ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ನಿಜನಿಜ ।
ಭಕ್ತಿಭಾವದ ಹೊರತು ದೇವರ ।
ಗೊತ್ತ ಹಚ್ಚುವುದೆಂತು ಸಾಧ್ಯವೆ ಮರ್ತ್ಯಪಾಮರಗೆ ॥
ಹತ್ತುವುದೆ ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಭವ ಗುರು ।
ಹೊರ್ತು ತಪವನು ಮಾಡದಲೆ ಪುರು ।
ಷೋತ್ತಮನು ದೊರಕುವನೆ ಕೊಡದಲೆ ದಾನ ಫಲವಿಹುದೆ ॥ ೧೩ ॥

ನಾನು ಯೆನ್ನನುಭವದ ಬಲದಿಂ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಮಾನನಿಧಿಗಳು ಮಾನ್ಯ ಮಾಳ್ಪುದು ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವಿದು ॥
ಮಾನವರ ಸಂಸಾರಶರಧಿಗೆ ।
ಮಾನಸಿಧಿ ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗತಿ ।
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ತಾರಣೋಪಾಯವು ಕಣಾ ನಿಜದಿ ॥ ೧೪ ॥

ಸಾಧುಗಳು ನಿಜತತ್ತ್ವಬೋಧವ- ।
ನಾದರಿಸಿ ಮಾಡಿದರೆ ತತ್‌ಕ್ಷಣ- ।
ವಾದಪುದು ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಭವವೈಯವರ ದಯೆಯಿಂದ ॥
ಭೇದವೇನೈ ಜ್ಯೋತಿ ಕರ್ಪುರ- ।
ಕಾದರದು ಮೇಣುಳಿವುದೇನೈ ।
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಜ್ಞಾನವಗಹುದು ಸದ್ಬೋಧ ॥ ೧೫ ॥

ಹರಿಚರಣಸದ್ಭಕ್ತರಿಂಗೀ- ।
ತೆರದಿ ಸತ್ಸಂಗತಿಯು ದೊರೆಯಲು ।
ದೊರೆಯಿತೆಂದರಿ ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಕರತಳಾಮಲಕ ॥
ನಿರುತವೀತೆರವಿರುವ ಭಕ್ತನಿ- ।
ಗಿರುವನೈ ಹರಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತನು ।
ಮೆರೆವನಾತನೆ ಹರಿಯು ಜನವನಸ್ವಾತ್ಮತತ್ತ್ವದಲಿ ॥ ೧೬ ॥

ಮೇರುಪರ್ವತದೊಲು ದುರಿತವ- ।
ನಾರ ಮಾಡಲು ವಜ್ರಲೇಪವೆ ।
ಸೇರದಿರೆ ಹರಿಭಜನಪಂಥವ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥
ಯಾರಿಗೀಪರಿ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲೈ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳವ ಪತಿತನಲ್ಲವೆ ।
ಯಾರು ಸೇರುವರವನ ನಿಜದಲಿ ಭಾಗ್ಯಹೀನನವ ॥ ೧೭ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಕುಶಲತೆಯ ವಚನದ- ।
ಲಿರುವುದೇನೈ ವ್ಯರ್ಥ ಶ್ರಮವೇ ।
ಹರಿಹೊರತು ಮಾತುಗಳನಾಡಲು ಹರಿಯು ದೊರೆಯುವನೆ ॥
ಹರಿಯು ಸರ್ವಾತುಮನು ನಿಜನಿಜ ।
ಹರಿಯು ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಸರ್ವರೊ- ।
ಳಿರುವನೈ ಘಟಪಟದಲೆಂದರಿತವನೆ ಕೋವಿದನು ॥ ೧೮ ॥

ಸಾಧುಸಜ್ಜನರೊಡನೆ ಸೇರುತ ।
ಸಾಧಿಸಿರಿ ಶ್ರೀಪತಿಯ ಭಜನವ ।
ಹಾದಿ ತೋರ್ಪುದು ಸುಲಭ ಮೋಕ್ಷಕೆ ಮನದ ಗತಿಯಿಂದ ॥
ಶ್ರೀಧರ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣಾ ।
ಆದರಿಸಿರೀ ದಿವ್ಯ ಮಂತ್ರವ ।
ಸಾದರದಲಾಕ್ಷಣವೆ ಯೈಕ್ಯವು ಜೀವಶಿವರೊಳಗೆ ॥ ೧೯ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮವದೊಂದೆ ತತ್ತ್ವವು ।
ಮೆರೆವುದಿದುವೇ ಸಾಧನವಲಾ ।
ಬರುವುದೆಂತೈ ದ್ವೈತಬಂಧನ ನಾಮಜಪದೊಳಗೆ ॥
ದೊರೆಯಿತೀ ನಾಮಾಮೃತದ ರುಚಿ- ।
ಪರಮ ವೈಷ್ಣವರಿಂಗೆ ಯೋಗಿಗ- ।
ಳರಿಯಲಾರರು ಹರಿಯನೊಲಿಸುವ ಜೀವಕಳೆಯಿದಲಾ ॥ ೨೦ ॥

ದೊರೆಯಿತೀಪರಿ ಸುಲಭ ಮಂತ್ರವು ।
ತರಳ ಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಗೆ ನೋಡಿರಿ ।
ದೊರೆತನುದ್ಧವನಿಂಗೆ ಸುಲಭದಿ ಕೃಷ್ಣ ದಾತಾರ ॥
ಇರುವುದಿದು ಬಹುಸುಲಭ ನೋಡಲು ।
ನರರಿಗದು ಸರ್ವತ್ರ ದುರ್ಲಭ- ।
ವರಿವವರು ತತ್ತ್ವವನು ಬಹಳೀ ವಿರಳರೈ ನಿಜದಿ ॥ ೨೧ ॥

ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹೊರತನ್ಯ ಜಪಗಳು ।
ವಾಸ್ಯವಲ್ಲೀ ಜಗದಿ ಹರಿ ಹೊರ- ।
ತನ್ಯರಿಂದಲಿ ಜ್ಞಾನವಾಗದು ರಾಮಕೃಷ್ಣಹರಿ ॥
ಎನ್ನದಲೆ ಬಾಯಿಂದ ಭಕ್ತಿಲಿ ।
ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಲಾರದು ।
ಜನ್ಮಿಯಾತನಜಾಗಳಸ್ತನವಲ್ಲವೇ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೨೨ ॥

ದ್ವೈತಗಳನೆಲ್ಲವನು ಮುರಿಯುತ ।
ನಾಥನೇ ಹರಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣನು ।
ಈ ತೆರದ ಸದ್ಭಾವ ದೊರೆಯುವ ಹಾದಿಯನೆ ಹುಡುಕು ॥
ಭೂತಳದಲೀ ಜ್ಞಾನ ಶ್ರೀಗುರು- ।
ನಾಥನಿಂದಲೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸ್ಯೆ ಹರಿ- ।
ಕೀರ್ತನವು ಬಹುಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವು ಗುರುಪ್ರಸಾದದಲಿ ॥ ೨೩ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮಾಮೃತದ ಪಾನದಿ ।
ಹರಿಯು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸಗುಣರೂಪದಿ ।
ಬರುತ ಕುಣಿವನು ಹರಸಿ ಹಾಡುವನವನ ಭಕ್ತರನು ॥
ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣ ಮಾತ್ರದಿ ।
ಬರುವುದೈ ನಿಜ ವರೌನ ಭನಸಂ- ।
ದರುಶನಕೆ ಮೇಗೆಲ್ಲ ಕರ್ಮವ್ರಾತ ಹರಿರೂಪ ॥ ೨೪ ॥

ಧರೆಯನೆಲ್ಲವ ತಿರುಗಿ ನಾನಾ- ।
ತೆರದ ತೀರ್ಥದಿ ಮಿಂದು ನಾಮ- ।
ಸ್ಮರಣವಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯರ್ಥ ಗಂಗಾದ್ಯಖಿಲ ಯಾತ್ರೆಗಳು ॥
ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣವಿನ್ನುಖಿ- ।
ನಿರುವನೈ ಚಾಂಡಾಲ ಪಾಪಿಯು ।
ಹರಿಹೊರತು ಸಂಕಟನಿವಾರಕನಿಲ್ಲವೀ ಜಗದಿ ॥ ೨೫ ॥

ಧರೆಯಲೆಲ್ಲರು ತಿಳಿವರೀಪರಿ ।
ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣ ಮಹಿಮೆಯು ।
ವರ ಮುನಿಪ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಯಾರಿದ್ದನು ಮಹಾಪಾಪಿ ॥
ಸುರಮುನಿಪನುಪದೇಶಮಾತ್ರದಿ ।
ಪರಮಪಾವನನಾದನಲ್ಲವೆ ।
ಒರಿದೆ ನಾಮಸ್ಮರಣ ವುದ್ಧರಿಸುವುದು ಮೂರ್ಜಗವ ॥ ೨೬ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣ ಮಾಡಿರಿ ।
ಒರಿದೆ ಜಪವನು ಮಾಳ್ಪರನ್ನು- ।
ದರಿವುದಲ್ಲವೆ ಸಕಲ ಕುಲವುದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದು ॥
ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣ ಮಾತ್ರದಿ ।
ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ದುರಿತದ ।
ಗಿರಿಯು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲಿ ಸಂಶಯ ಬೇಡ ತಿಲಮಾತ್ರ ॥ ೨೭ ॥

ತೃಣದ ರಾಶಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸೆ ।
ಕ್ಷಣದಿ ಸುಟ್ಟದ ಬೂದಿ ಮಾಳ್ಪದು ।
ಕ್ಷಣದಲಾಪರಿ ನಾಮಜಪ ಸುಡುತಿಹುದು ಪಾಪಚಯ ॥
ಬಣಗು ಮಂತ್ರಗಳೇಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ।
ಕ್ಷಣದಿ ಭೂತಾದಿಗಳ ತಾಪವ ।
ಹನನ ಮಾಳ್ಪದು ಹರಿಯು ನಾಮಸ್ಮರಣವೀ ಜಗದಿ ॥ ೨೮ ॥

ಹರಿಯು ಯೆನ್ನೊಡೆಯನು ಸಮರ್ಥನು ।
ಹರಿಯು ಜಗದೊಡೆಯನು ಮಹಾತ್ಮನು ।
ಹರಿಯ ಮಹಿಮೆಯನರಿಯುವೈ ಶ್ರುತಿನಿಕರವೀತನಕ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ವ್ರತನಿಯಮ ತೀರ್ಥಾ- ।
ಚರಣ ಸಿದ್ಧಿಯ ಕೊಡುವುದೇನೈ ।
ಬರಿದೆ ಜನರೀ ಕರ್ಮದಲಿ ಬಳಲುವರು ತಿಳಿಯದಲೆ ॥ ೨೯ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣ ಮಾಡದೆ ।
ಹರಿಗೆ ಕರ್ಮಾರ್ಪಣವ ಮಾಡದೆ ।
ಬರಿದೆ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಕೂಡುವುವು ನಿಜದಿ ॥
ಸ್ಮರಣ ಮಾಡಲು ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ ।
ಹರಿಯು ಸುಲಭನು ಭಕ್ತವೃಂದಕೆ ।
ಹರಿಯು ನಿಜವೈ ಕರತಲಾಮಲಕನು ಸುಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ ೩೦ ॥

ನೆಲದಿ ಬಿದ್ದಿಹ ಪಾದರಸಕಣ ।
ಘಳಿಲನದ ಹಿಡಿದೆತ್ತ ಬಹುದೇ ।
ಜಲಜನಾಭನ ನಾಮ ಪಾಠವು ಕಠಿನವೀತೆರದಿ ॥
ಗಳಿಗೆಗಳಿಗೆಗೆ ದಿನದಿನದೊಳಿದ ।
ಬಲುನೆಯಿಂದಲಿ ಯತ್ನ ಮಾಡಲು ।
ಗಳಿಸ ಬಹುವೈ ಸುಲಭದಲಿ ಸನ್ಮುಕ್ತಿಸದನಿಯನು ॥ ೩೧ ॥

ಗುರುವಿನಾಶೀರ್ವಾದ ಬಲದಲಿ ।
ದೊರೆಯಿತೆನಗೀ ಸುಲಭ ಕೀಲಿಯು ।
ಇರುವುದದು ಗುರುಕೀಲಿ ಮೋಕ್ಷದ್ವಾರ ತೆರೆಯಿರಲಾ ॥
ದೊರೆಯಲಾರದೆ ಸಾಮ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯು ।
ದೊರೆವುದೆಂತು ಸಮಾಧಿಸುಖವೈ ।
ಹರಿಯ ಬೇಕಾ ದ್ವೈತಭಾವವ ನೋಡು ಸುಖದುಃಖ ॥ ೩೨ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲದೆ ।
ಇರದು ಬೇರಾ ಬುದ್ಧಿಸ್ಥೈರ್ಯವು ।
ನಿರಿಸೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಹರಿಯ ಚರಣದಿ ಸಿದ್ಧಿ ಸರ್ವತ್ರ ॥
ಹರಿಸವಮಾಧಿಯ ಸುಖವನರಿಯದ ।
ವರಿಗೆ ನೋಡಾ ಯೆಂಟು ಸಿದ್ಧಿಗ- ।
ಳಿರುವುವು ನಿರರ್ಥಕ ವುಪಾಧಿಗಳೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೩೩ ॥

ಹರಿಯು ಪರಮಾನಂದ ಸೌಖ್ಯವು ।
ದೊರೆತರಾ ಸಿದ್ಧಿಗಳೆ ವ್ಯರ್ಥವು ।
ದೊರೆಯಲಮೃತವು ಗಂಜಿ ಕುಡಿಯುವ ಬಯಕೆ ಹುಟ್ಟುವುದೆ ॥
ನಿರುತ ಶ್ರೀಹರಿನಾಮ ವೊಂದನು ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ಯುಪಾಸಿಸಿರಿ ನೀವ್ ।
ಪರಮ ನಿತ್ಯಾನಂದ ದೊರೆಯುವುದಿದಕೆ ಸಂಶಯವೆ ॥ ೩೪ ॥

ನಿತ್ಯ ಹರಿನಾಮವನಖಂಡಿತ ।
ಸತ್ಯ ಭಜಿಪರೊ ಅವರ ಬೆದರುತ ।
ಎತ್ತಲಾರನು ದೃಷ್ಟಿ ಬಾಧಿಪನೆಂತು ಕಲಿರಾಯ ॥
ಚಿತ್ತನಲು ಹರಿನಾಮ ಕಿವಿಯಲಿ ।
ಯೆತ್ತ ಪೋಪುದೊ ಮೊತ್ತ ಪಾಪದ ।
ನಿತ್ಯ ಬಾಯಿಂದುಚ್ಚರಿಸು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣಹರಿ ॥ ೩೫ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚಾರ ನೋಡಲು ।
ಪರಶಿವನ ನಿಜಮಂತ್ರವಲ್ಲವೆ ।
ದೊರೆಯಿತದರಿಂ ಶಾಂತಿಯಾತಗೆ ವಿಷದ ಬಾಧೆಯಲಿ ॥
ಪರಶಿವನು ದಿನನಿತ್ಯ ಮಾಡುವ ।
ಪರಮ ಮಂತ್ರವ ಬಾಯಿಯಿಂದು- ।
ಚ್ಚರಿಸಿ ನರತನು ಮಾಡಿ ಸಾರ್ಥಕ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯಿರಲಾ ॥ ೩೬ ॥

ಉತ್ತಮಸ್ಥಾನವನು ಪಡೆಯಲು ।
ನಿತ್ಯ ನಾರಾಯಣನ ನಾಮವ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ನೆನೆಯಬೇಕೈ ಯುಕ್ತಿ ಬೇರೇಕೆ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಹರಿನಾಮವೊಂದೇ ।
ಕಿತ್ತಿ ಬಿಡುವುದು ದ್ವೈತವೆಲ್ಲವ ।
ತತ್ತ್ವವಿದ ಬಲ್ಲವರು ಜಗದಲಿ ಕೋವಿದರು ವಿರಳ ॥ ೩೭ ॥

ಹರಿಯು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಸಚರಾ ।
ಚರದಲೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪ್ತನೆಂದೀ- ।
ತೆರದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸಮಬುದ್ಧಿಯನು ಮಾಡುತಲೆ ॥
ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಲು ।
ಹರಿಯು ದೊರಕಿಪ ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗವು ।
ಒರಿದೆ ಶಮದಮ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನಗಳು ನಿರರ್ಥಕವು ॥ ೩೮ ॥

ತರಣಿ ಸಾವಿರ ಕಿರಣದಿಂದಲಿ ।
ಧರೆಗೆ ಕೊಡುವನು ಬೆಳಕನೆಲ್ಲವ ।
ಹರಿಯು ತದ್ವತ್ ವಿಶ್ವದಲಿ ತುಂಬಿರುವನಣುರೇಣು ॥
ಭರಿತವಿಹುದಾಕಾಶ ಘಟದಲಿ ।
ಭರಿತವಿಹುದಾಕಾಶ ಮಠದಲಿ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಭೇದವಾಪರಿ ದೇಹದೇಹದಲಿ ॥ ೩೯ ॥

ಇರುವನೊರ್ವನೆ ಹರಿಯು ತಿಳಿಯೈ ।
ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚಾರ ಮಾತ್ರದಿ ।
ಹರಿವುದೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ವಕರ್ಮಾರ್ಜನದ ಬಂಧನವು ॥
ಹರಿಯ ನಾಮವ ಬಾಯಿಯಿಂದು- ।
ಚ್ಚರಿಸಲಿಕೆ ಬಹು ಸುಲಭವಲ್ಲೈ ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ದುರ್ಲಭನು ಹರಿನಾಮತತ್ಪರನು ॥ ೪೦ ॥

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮುಕುಂದ ಯೆಂಬೀ- ।
ನಾಮಗಳ ವ್ರತ ಸಾಧಿಸಲು ನಿ- ।
ರ್ನಾಮವಪ್ಪುದು ದುಃಖ ಸಿದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲವೊಲಿಯುವರು ॥
ನೇಮದಿಂದಲಿ ಬದ್ಧಧರ್ಮಗ- ।
ಳಾಮನುಷ್ಯನ ಕಿಂಕರರಲಾ ।
ಭೂಮಿಯಲಿ ಸತ್ಸಂಗದಿಂದಡಗುವುವು ತಾಪಗಳು ॥ ೪೧ ॥

ನಿತ್ಯವೀ ಹರಿನಾಮ ಭಜಿಸಲು ।
ಸತ್ಯವಿದ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ತತ್ತ್ವವ- ।
ನೆತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ತೋರ್ಪುದು ಹರಿಯೆ ಸುಖಶಾಂತಿ ।
ನಿತ್ಯ ಹರಿಕೀರ್ತನೆಯ ಹಾಡಲು ।
ಎತ್ತಿರುವ ನರದೇಹವೆಲ್ಲ ಪ- ।
ವಿತ್ರವಪ್ಪುದು ವ್ಯರ್ಥವೈ ಯಷ್ಟಾಂಗಯೋಗ ಸಹ ॥ ೪೨ ॥

ಕ್ಲೇಶಗಳ ಕೊಡದಲೆ ಶರೀರಕೆ ।
ಕೇಶವನ ನಾಮದಲಿ ಮಾತ್ರವೆ ।
ದೋಷಗಳ ವಿಧ್ವಂಸವಾಗುತ ಪ್ರಾಪ್ತ ವೈಕುಂಠ ॥
ಭಾಷೆ ಯೇತಕೆ ಕಲ್ಪಕಲ್ಪದ ।
ವಾಸವೀವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯೇಸು ಕರುಣಾನಿಧಿಯೊ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ ನಮ್ಮಪ್ಪ ॥ ೪೩ ॥

ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳು ಧನ್ಯರಪ್ಪರು ।
ಬಂಧು ಬಳಗವು ಧನ್ಯವಪ್ಪುದು ।
ಮುಂದೆ ಧನ್ಯರು ಗೋತ್ರದಲಿ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ॥
ಇಂದಿರಾಧವನಮಿತ ನಾಮದ ।
ಮುಂದೆ ತುಲನೆಗೆ ಬರುವುದಾವುದು ।
ಪೊಂದೆ ಹರಿನಾಮದಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಲ್ಲ ಕಲಿಯುಗದಿ ॥ ೪೪ ॥

ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯು ಪೇಳ್ದ ಮಾತಿದು ।
ಗುರುವು ಶಿಷ್ಯನಿಗಿತ್ತ ಗುಹ್ಯವು ।
ಕರುಣದಿಂ ಜ್ಞಾನೇಶನಿತ್ತನು ಮರ್ತ್ಯಜಗಕೆಲ್ಲ ॥
ಧರಿಸದಿರಿ ಸಂಶಯವ ಮನದಲಿ ।
ಧರಿಸಿ ಗುರುವಾಕ್ಯದಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ।
ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡಲು ಫಲವು ದೊರೆಯುವುದು ॥ ೪೫ ॥

ಓದು ಹರಿವಂಶವ ಪುರಾಣವ- ।
ನಾದರದಿ ದಿನನಿತ್ಯ ಮಾಡಾ ।
ಶ್ರೀಧರನ ಸನ್ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನವ ಬಾಯಿಂದ ॥
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ಹರಿಹೊರತು ಆ- ।
ರಾಧ್ಯ ದೈವತವಿಲ್ಲ ಹರಿಯೇ ।
ಸಾಧ್ಯಸಾಧನವವನ ನಾಮವೆ ಯರಿಯೆ ಬೇರೊಂದ ॥ ೪೬ ॥

ಹರಿಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಮಂಡಳಿ- ।
ಗಿರುವುದೈ ವೈಕುಂಠ ಸುಲಭವು ।
ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚರಣದಲಿ ತೀರ್ಥಾಟನದ ಫಲವು ॥
ಹರಿಯ ನಾಮವನನುಸರಿಸಿದರೆ ।
ಹರಿಯಿತಲ್ಲವೆ ದುರಿತವೆಲ್ಲವು ।
ಬರಿದೆ ಹಾಳಾಗುವನು ಮನ ಬಂದಂತೆ ಚರಿಸಿದರೆ ॥ ೪೭ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚಾರ ಮಧುರವು ।
ತೊರೆಯ ಬೇಡದ ಕಹಿಯೆನುತಲೀ- ।
ಪರಿಯ ರುಚಿಯಾಗುವುದು ಮಾಯಾಜ್ವರದ ಮೂಲಕವು ॥
ಧರಿಸಿ ನಿರ್ಧಾರವನು ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಪರಮ ಮಾತ್ರೆಯ ಜಿಹ್ವೆಯಲ್ಲಿಡ- ।
ಲರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಶುದ್ಧವಪ್ಪುದು ಮಾಯೆಯುಡಗುವುದು ॥ ೪೮ ॥

ಎನ್ನ ಮಾತಿದುವೇದು ತಿಳಿಯದೆ ।
ಸುಜ್ಞರಿದ ನೋಳ್ಪುದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ।
ಎನ್ನದಲ್ಲೀ ಮಾತು ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಸಂಮತದ ಮಾತು ॥
ಮನ್ನಿಸಿರಿ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸದೇವನು ।
ಚೆನ್ನೆಯಿದ ತೆಗೆದಿಟ್ಟನೀಪರಿ ।
ಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮಕ ಹರಿಯೆ ಧ್ಯೇಯನು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥ ೪೯ ॥

ಜಪವ ಮಾಡಿದರೇನು ಮೇಣಾ ।
ತಪವ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಲೇನ್ನೈ ।
ವಿಫಲವಲ್ಲವೆ ಹರಿಚರಣಕರ್ಪಣವ ಮಾಡದಲೆ ॥
ಸುಪಥವೀ ಹರಿಭಜನವೈ ನಿಜ ।
ಶಪಥಪೂರ್ವಕ ನಾನು ಪೇಳುವೆ ।
ತ್ರಿಪಥಗಾಜನಕನನು ಭಜಿಪುದೆ ತಾರಣೋಪಾಯ ॥ ೫೦ ॥

ಧರೆಯಲೀ ಹರಿನಾಮ ಮಂತ್ರವ- ।
ನಿರದೆ ಭಜಿಸಲು ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ ।
ಹರಿಪದಾಬ್ಜದಿ ಭ್ರಂಗವಾದರು ಮರುಳರೇನೆಂಬೆ ॥
ಹರಿಭಜನವೇ ಶಸ್ತ್ರವಿರುವುದು ।
ಧರಿಸಲೀ ಶಸ್ತ್ರವನು ಯಮಕಿಂ- ।
ಕರರ ಭೀತಿಯದೇಕೆ ಯಮನೇ ಓಡಿ ಹೋಗುವನು ॥ ೫೧ ॥

ಹರಿಭಜನ ವೈಷ್ಣವರ ಸಂಪತ್ ।
ಹರಿಭಜನವೇ ಕೀರ್ತಿಲೌಕಿಕ ।
ಹರಿಭಜನವೇ ಕೋಟಿಜನ್ಮದ ದುರಿತ ಸುಡುತಿಹುದು ॥
ದುರಿತ ಕೋಟಿಗಳಿದ್ದರೇನೈ ।
ಹರಿಯ ಪೊಂದೇ ನಾಮ ಸಾಲದೆ ।
ಕರಡಪರ್ವತವನ್ನೆ ಸುಡದೇ ಬೆಂಕಿಕಿಡಿಯೊಂದೇ ॥ ೫೨ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮದ ಸುಪ್ರಭಾವದಿ ।
ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು ಕರ್ಮವುಹತಿಯು ।
ಸೊರಗಿತೈ ಯೋಗಾದಿ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಸಾಧನವು ॥
ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡಲು ।
ಇರುವುದೇನೈ ಕಾಲವೇಳೆಯು ।
ಇರದು ಮಡಿಮೈಲಿಗೆಯು ಪಾವನವೈ ಸದಾ ನಾಮ ॥ ೫೩ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚಾರವೇ ಉ- ।
ದ್ಧರಿಪುದಲ್ಲವೆ ಯುಭಯಪಕ್ಷವ ।
ಹರಿವುದಲ್ಲವೆ ಪಾಪ ನುಡಿವನ ಕೇಳ್ವವನ ಪಾಪ ॥
ಹರಿಯ ನಾಮವು ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳ ।
ಯೆರಡು ಕುಲಗಳನುದ್ಧರಿಪುದೈ ।
ಇರುವುದೇ ಸಂದೇಹವಿದರಲಿ ತತ್ತ್ವ ಪರಿಕಿಸಿರಿ ॥ ೫೪ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣ ಮಾತ್ರವೆ ।
ಹರಣ ಮಾಳ್ಪದು ಸರ್ವದೋಷವ- ।
ನಿರುವುದಿದು ಬಹು ಸುಲಭ ತರಣೋಪಾಯ ಜಡರಿಂಗೆ ॥
ಹರಿಯ ನಾಮವೆ ಸಾರ ಜಿಹ್ವೆಗೆ ।
ಅರಿವರಾರೀ ಮಹಿಮೆ ಜಗದಲಿ ।
ದೊರೆವುದಾ ವೈಕುಂಠ ಪೂರ್ವಜರೆಲ್ಲರಿಗೆ ನಿಜದಿ ॥ ೫೫ ॥

ಹರಿರಮಾಧವನೆಂದು ನಾಮೋ- ।
ಚ್ಚರಣ ಮಾಡಲು ಸರ್ವದಾ ಶ್ರೀ- ।
ಹರಿಯು ಬಂದು ಸಮೀಪದಲಿ ನಿಂದಿರುವನವನೊಡನೆ ॥
ಹರಿಯೆ ನಾರಾಯಣನೆ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಹರಿಯೆ ನಾರಾಯಣನೆ ಎನ್ನಲು ।
ಬರುತ ನಾಲ್ಕಾನುಕ್ತಿ ಭುಕ್ತಿಯು ಕಿಂಕರೆಯರಲ್ಲಿ ॥ ೫೬ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚರಣವಿಲ್ಲದ ।
ನರನ ಜನ್ಮವಿದಲ್ಲ ನರಕವೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಯಮನಿಗೆ ನೆಂಟನಲ್ಲವೆ ಬಿಡುವನೇ ಯಮನು ॥
ಹರಿಯ ನಾಮದ ಮಹಿಮೆಯನು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಲೆನಗಳವಲ್ಲವದು ಬಹು ।
ಹಿರಿದಿಹುದು ನೋಡಿದರೆ ಗಗನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲು ॥ ೫೭ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಮತವಾದಿಗಳು ಬಹು ।
ಪರಿಯ ತತ್ತ್ವಂಗಳನು ಶೋಧಿಸು- ।
ತಿರುವರೈ ನಿಜತತ್ತ್ವವೊಂದನು ತಿಳಿಯಲಾರರಲಾ ॥
ಅರಿವೆನೊಂದೇ ತತ್ತ್ವ ವಿಶ್ವದಿ ।
ಹರಿಯೆ ನಿಜಪರತತ್ತ್ವವೊಂದೇ ।
ಅರಿಯರೀತತ್ತ್ವವನು ಮಾಯಾಪಾಶದಲಿ ಸಿಲುಕಿ ॥ ೫೮ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣ ಪಂಥವು ।
ಹಿರಿದು ಸರ್ವೋತ್ತಮವಲಾ ಪಾ- ।
ಮರರು ತಿಳಿಯರು ವೆಚ್ಚಬೇಕೇ ನಾಮ ನುಡಿಯಲಿಕೆ ॥
ದರದಿವಸ ಮೂರೇಳು ಸಾವಿರ ।
ನುರಳಿ ಆರ್ನೂರೀಪ್ರಮಾಣದ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಜಪ ಜೀವಿಗಳಿಗೀ ಯಾಮವೆಂಟರಲಿ ॥ ೫೯ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ದೇಹದಲ್ಲೀ ।
ಮಾನದಿಂ ನಡೆದಿರುವ ಜಪವನೆ ।
ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗರ್ಪಣೆಯ ಮಾಡುವುದೆ ಸಾಫಲ್ಯ ॥
ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ನಾಮದಿಂದಲೆ ।
ಹಾನಿಯಪ್ಪುದು ಜನ್ಮಮರಣವು ।
ಈ ನಿಧಾನವನರಿತು ಮಾಡುವುದೀಹರಿಯ ಜಪವ ॥ ೬೦ ॥

ಜಪವ ಮಾಡಿದರೇನು ನಾನಾ ।
ತಪವ ಮಾಡಿದರೇನು ಕರ್ಮವ- ।
ನಪರಿಮಿತ ಮಾಡಿದರು ಧರ್ಮಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲರಲಿ ॥
ಕುಪಥಸುಪಥಗಳೆಲ್ಲರಲಿ ಹರಿ- ।
ಗಪರಿಚಿತವೇನಿಹುದು ಸರ್ವವ- ।
ನಪರಿಮಿತಮಹಿಮನಿಗೆ ಹರಿಗರ್ಪಣವ ಮಾಡುವುದು ॥ ೬೧ ॥

ಬಿಡದೆ ಹರಿಯಲಿ ಭಕ್ತಿಭಾವವ- ।
ಬಿಡುಬಿಡೆಲೊ ಸಂದೇಹ ಮನದಿಂ- ।
ದಡಿಗಡಿಗೆ ಹಾಡುವುದು ನಾಮವ ರಾಮಕೃಷ್ಣಹರಿ ॥
ಒಡವೆ ಕುಲಶೀಲಾದಿ ನೋಡನು ।
ಹಡದ ಕುಲಗೋತ್ರಗಳ ನೋಡನು ।
ಜಡಜನಾಭನು ಕೊಡುವನೈ ವೈಕುಂಠ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೬೨ ॥

ಅರವುಮರವುಗಳೆಲ್ಲವೈ ಶ್ರೀ- ।
ಹರಿಯಲಿದ ನಂಬುವುದು ಸುಜನರು ।
ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚಾರ ಮಾತ್ರದಿ ನಿತ್ಯ ಮೋಕ್ಷವಲಾ ॥
ಹರಿಮುಕುಂದ ರಮಾಧವಾಚ್ಯುತ ।
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ನಾಮಭಜನದ ।
ಭರದಿ ಕಲಿಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಕರಗುವುದಲ್ಲವೇ ನೋಡು ॥ ೬೩ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮದ ಮಹಿಮೆಯೆಲ್ಲವ- ।
ನರಿಯವೈ ವೇದಗಳು ನಾಲ್ಕನು ।
ಅರಿವವೇನೀ ಜೀವಜಂತುಗಳೆಲ್ಲವೀ ಜಗದಿ ॥
ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣ ಮಾತ್ರದಿ ।
ಧರಣಿಯೇ ವೈಕುಂಠವಾಯಿತು ।
ಹರಿಯು ಭಕ್ತಕುಟುಂಬಿ ವೈಕುಂಠವನೆ ತೋರೆದನಲಾ ॥ ೬೪ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣದಲಿ ದೃಢ- ।
ತರವಿರಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಭಾವವು ।
ಕರುಣೆಯಿಂದಲಿ ಪೊರೆವನೈ ಹರಿ ಭಕ್ತರನು ಸತತ ॥
ಹರಿಯ ನಾಮವು ಸುಲಭವಿದ್ದರು ।
ಅರಿಯದೀ ತತ್ತ್ವವನು ಜಗದಲಿ ।
ಮರುಳರಾದರು ಜನರು ಮಾಯಾಪಾಶದಲಿ ಸಿಲುಕಿ ॥ ೬೫ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮವೆ ಸಕಲತಾರಕ ।
ಹರಿಯ ನಾಮವೆ ಸಕಲಕಾರಕ ।
ಹರಿಯ ನಾಮದ ಹೊರತು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ಸುಖಮಾರ್ಗ ॥
ಅರಿತು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನು ತತ್ತ್ವವ ।
ನಿರುತ ಮಾಳ್ಪನು ಹರಿಯ ಜಪವನೆ ।
ಮರೆಯದಿರಿ ಜ್ಞಾನೇಶ ತಿದ್ದಿದ ಮೇಲುಪಂಕ್ತಿಯನೆ ॥ ೬೬ ॥

ಸ್ವಾದಿಸಿರಿ ಪರಿಪರಿಯ ಸುಖವನು ।
ಸಾಧಿಸಿರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಬೋಧೆಯ ।
ಬೋಧವಪ್ಪುದೆ ನಿತ್ಯ ಪರಮಾನಂದ ಸುಖನಲ್ಲಿ ॥
ಶ್ರೀಧರನ ಚರಣದಲಿ ಸಂತತ ।
ಸಾದರದಿ ಮನವಿತ್ತು ನಡೆಯಲು ।
ಬೋಧವಪ್ಪುದು ವ್ಯರ್ಥವೀ ಸಂಸಾರ ವ್ಯವಹಾರ ॥ ೬೭ ॥

ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಮಹಿಮೆಯ ।
ಕೃಷ್ಣಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸಿ ನೋಡಿರಿ ।
ಭಿನ್ನವಪ್ಪುದು ಪಾಪರಾಶಿಯು ಕೋಟಿಜನ್ಮದದು ॥
ನನ್ನದೆಂಬೀವೃತ್ತಿಯನ್ನೇ ।
ಛಿನ್ನ ಮಾಡುತ ಸರ್ವವಿದು ನಿಜ ।
ನಿನ್ನದೆಂದರ್ಪಣೆಯ ಮಾಡಿದರೊಲಿವನೈ ಹರಿಯು ॥ ೬೮ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚಾರದಿಂದಲಿ ।
ಚರಿಸಿದರೆ ತೀರ್ಥಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ಒರುವೃದ್ಧಿ ಫಲ ಶಾಂತಿದಯೆ ಶ್ರೀಹರಿಪ್ರಸಾದದಲಿ ॥
ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯ ಸ್ವಾನುಭವವನು ।
ಕರುಣದಲಿ ಪೇಳಿದನು ಜ್ಞಾನೇ- ।
ಶ್ವರನು ಜಗಕೆ ಸಮಾಧಿಸಂಜೀವನವು ಹರಿಪಾಠ ॥ ೬೯ ॥

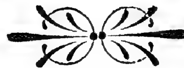
ಹರಿಯ ಗೀತೆಯ ಪ್ರಾಕೃತದಿ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ದನು ಜ್ಞಾನರಾಜನು ।
ಹರಿಯ ಗೀತೆಯುಪಾರಸಾಗರವಾಯ್ತುದುಸ್ತರವು ॥
ಅರಿಯುತೀಪರಿ ಜ್ಞಾನರಾಜನು ।
ಕರುಣಿಸಿದನೀ ಸುಲಭ ಮಂತ್ರವ ।
ಧರೆಗೆ ಹರಿಪಾಠವನು ಪಠಿಸಿರಿ ನಿತ್ಯ ಮರೆಯದಲೆ ॥ ೭೦ ॥

ಹರಿಯುತೀ ಸುಜ್ಞಾನ ಗಂಗೆಯು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕರ್ಣಾಟಕದಲಾ ।
ಹರಿಯ ಮುಖದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿದಳು ನಿತ್ಯಪಾವನಳು ॥
ಮೆರೆಯಲೈ ಕರ್ಣಾಟಕವು ಬಹು ।
ನಿರುತ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಪೂರದಿ ।
ಮೆರೆಯಲೈ ಸುಖಶಾಂತಿ ದೇಶದಿ ವಿಷ್ಣುಕೃಪೆಯಿಂದ ॥ ೭೧ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಸೂಡಕಟ್ಟೆ ಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತ ಕನ್ನಡ ಹರಿಪಾಠವು ಮುಗಿದುದು.
ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೭೧.

ಶ್ರೀಗುರುದತ್ತಾತ್ರೇಯಚರಣಾರವಿಂದಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

ಶುಭಂ ಭವತು.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಈ.

ಉ.

ಗ

ಚ

ಜ

ತ

ಪ

ರ

ಲ

ಸ

ಹ

